

(Lycophron)
Tzetzes

<36600680310017

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΑ.

LECTIONIBUS EDITIONIS SEBASTIANAE VARIIS IN LYCOPHRONIS ALEXANDRAM PRAEMISSIS ET RECENSITIS, AD SUPPLENDAM ET ABSOLVENDAM EDIT. REICHARDIANAM, E TRIBUS CODD. MSS. VITEBERGENSIBUS VNOQUE CIZENSI NUNC PRIMUM COLLATIS EMENDAVIT, NOTIS CUM GEORG. FRID. THRYLLITZSCHII, TUM SUIS ILLUSTRAVIT, SCHOLIIS MINORIBUS NONDUM EDITIS AUXIT, COMMENTARIOS MEURSII ET POTTERI ADDIDIT, ET INDICIBUS INSTRUXIT VBERRIMIS

M. CHRIST. GOTTFRIED MÜLLER

RECTOR SCHOLAE ET BIBLIOTH. EPISCOP. CIZENSIS PRAEFECTUS, AC SOCIETATIS LAT. IENENSIS SODALIS.

VOLUMEN SECUNDUM.

LIPSIAE, MDCCCXI.

SUMTIBUS F. C. G. VOGELII.

ρὰ τὰ λοιπὰ ὄρνεα ἢ ὅτι μόνος ὁ ἀετὸς ἤτοι Ἀχιλλεὺς ἐπολέμει κεχωρισμένος τῶν Ἑλλήνων, ὥς φησιν Ὅμηρος.

Ex 265. Ἀγαστόρων τρόφιν] ὁμογαστόρων [8]) ἀδελφὸν, ἤτοι τὸν συντεθραμμένον.

Ex 266. Πτώου τε πατρὸς] τὸν υἱόν τε τοῦ Πτώου πατρὸς [9]), ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος. Στησίχορος γὰρ καὶ Εὐφορίων καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιηταί [10]) φασὶ τὸν Ἕκτορα υἱὸν εἶναι Ἀπόλλωνος [11]). Πτῶος [12]) δὲ ὁ Ἀπόλλων οὕτω λέγεται· Λητοῖ ἐν Δήλῳ γεννώσῃ [13]) Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα σῦς μέγας ἄγριος ἐφάνη, ἰδοῦσα δὲ τοῦτον [14]) ἐπτοήθη καὶ Πτῶα ἐκλήθη. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρτεμις καὶ Ἀπόλλων Πτῶος [15]).

296. Λαβὼν δὲ ταύρου [1])] ταῦρον τὸν Ἕκτορα καλεῖ ὡς θυμικὸν καὶ ἀνδρεῖον.

Πεφασμένου] τοῦ πεφονευμένου καὶ ἀνῃρημένου [2]).

8) ὁμογαστ.) Nostri ὁμογαστέρων. Vit. 1. et Ciz. modo: ὁμογ. ἀδελφῶν, sublatis iis, quae sequuntur.

9) τὸν υἱόν — πατρὸς) Vit. 1. et Ciz. υἱόν τε πατρὸς τοῦ πτώου.

10) ποιηταί) Nostri cum edd. ante Seb. ποιητής, vt ad solum Alexandrum Aetolum referretur, cuius mentio fit ap. Macrob. V, 22, et ab Alexandro Polyhistore, supra ad v. 177. laudato, distingueretur.

11) Ἀπόλλ.) Nostri art. τοῦ praepositum delent.

12) πτῶος) *Apollinis filius dic. Stephano ad* ἀκραιφία, *sed Pausaniae* IX, 23, ἀθάμαντος καὶ θεμιστοῦς, ἀφ' οὗ τῷ τε Ἀπόλλωνι ἐπίκλησις καὶ τῷ ὄρει. *Mons, vt Stephanus tradit, ita vocatus est,* ὅτι λητὼ ἐκεῖ βουλομένην τεκεῖν ὁ κάπρος ἐπιφανεὶς ἐπτόησε, *vt recte eum locum Salmasius* ὁ πάνυ *constituit. In eo monte, puto, templum fuit Apollinis* πτώου, *in quo oracula edebantur, quae intelligit Plutarch. de oraculorum defectu.* Thryllit.

13) γεννώσ.) Vit. 1. et Ciz. γεννωμένη.

14) τοῦτον) Sic pro τοῦτο nostri cum Seb.

15) πτῶος) Nostri delent, vti etiam art. ἡ ante Ἄρτεμ. et ὁ ante Ἀπόλλων.

1) τοῦ πεφασμ.) Tollunt Vit. 1. et Ciz. post λαβὼν ταύρου, recte, nam mox seorsim ponitur.

2) πεφασ. — ἀνῃρημ.) Abest a Vit. 3.

Δάνος] νῦν τὸ δῶρον. Φασὶ γὰρ [3]) οἱ παλαιοὶ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης τῆς Πριάμου θυγατρὸς ἐδήλωσε τῷ Πριάμῳ συμμαχήσειν [4]) αὐτῷ, εἰ λάβοι [5]) τὴν κόρην. Ὁ δὲ συνέθετο δοῦναι· καὶ ἐλθόντων ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ Ἀλέξανδρος λάθρα τοξεύει τὸν Ἀχιλλέα, καὶ οὕτω συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἥρωα. Λαβόντες δὲ [6]) τὸ σῶμα αὐτοῦ οἱ Τρῶες ἠσφαλίσαντο οὐ πρότερον δώσειν ἐπαγγελλόμενοι, πρὶν ἂν τὰ δῶρα λάβωσιν ἐξοπίσω, ἃ Πρίαμος ὑπὲρ τοῦ Ἕκτορος δέδωκεν, ὃ καὶ γέγονε. Λέγει οὖν· τὸν ἀντίποινον χρυσὸν ἶσον τῷ σταθμῷ δοὺς ὁ Ἀχιλλεὺς ταφήσεται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν.

270. Σκεθρῷ ταλάντῳ] ἀντὶ τοῦ· ἀκριβεῖ ζυγοσταθμήσει, [7]). Ὅμηρος [8]) μὲν ἁπλῶς δῶρά φησι τῷ

3) *γὰρ*) Noſtri omnes, vt Seb. addunt, ſed pro *οἱ παλαιοὶ* Vit. 1. et Ciz. *οἱ πολλοὶ*, vt edd. prior.

4) *συμμαχ.*) Vit. 3. *συμμαχῆσαι* cum Eudoc. p. 84. *Totam hiſtoriam refert Nonnus in ἐξηγήσει ἱστοριῶν Γρηγορίου L. 1. c. 8. p. 183.* Thryllit.

5) *εἰ λάβοι*) Vitt. 1 et 2. et Ciz. *εἰ λάβῃ*, ſed Vit. 3. cum Eudoc. *λάβοι*.

6) *λαβόντες — παρὰ τοῖς Ἕλλησιν*) Noſtri cum Eudocia breuiter ſic: *οἱ δὲ Τρῶες τὸ σῶμα αὐτοῦ τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἐδίδουν, ἕως ἔλαβον πάλιν* (Ciz. et Vit. 1. *πάντα*) *τὰ δῶρα, ἃ Πρίαμος ὑπὲρ Ἕκτορος ἔδωκεν.* cf. Io. Tzetz. in Hom. v. 385 et 430, ibique Iacobs. Sic quoque Eudoc. p. 85. ad verbum, ſed inter *ἃ Πρίαμος* et *ἔδωκεν* l. *δέδωκεν* inſerit: *ἀκριβεῖ ζυγοσταθμήσει τρυτάνης τοῦ ζυγοῦ ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ Ἕκτορος, λάθρα τῶν Ἑλλήνων τῆς νυκτὸς τῷ Ἀχιλλεῖ.* Videntur et Eudocia et Tzetzes ex vno eodemque fonte hauſiſſe ſua, e Commentariis ſcl. priſcis in Lycophronem, nam omnia, quae hic traduntur, in ſolum cadunt Lycophronem.

7) *ταλάντῳ — ζυγοσταθμ.*) A Sebaſt. adiecta noſtri quoque adiiciunt, ſed Vit. 1. et Ciz. *ζυγοστατήματι*: Vitt. 2 et 3. cum Eudocia *ζυγοσταθμήσει* pro *ζυγοσταθμήτῃ*, et ante *ἀκριβεῖ* Vit. 2. *ἀντὶ τοῦ*, quod recepimus, Vit. 3. vero *ἤτοι*. E tribus vocc. *ζυγοσταθμήτῃ*, *ζυγοστατήματι* et *ζυγοσταθμήσει*, quae Lexica ignorant omnia, recepimus vltimum, quia eſt

Ἀχιλλεῖ δοθῆναι ὑπὲρ Ἕκτορος, Λυκόφρων δὲ καὶ ἄλλοι τινὲς ζυγοσταθμηθέντα αὐτὸν ἶσον χρυσὸν δοθῆναι τοῦ βάρους.

Ταλάντῳ] τάλαντον νῦν τὸ πλατὺ καὶ πεταλῶδες τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ τίθενται τὰ σταθμώμενα [9]).

Τρυτάνης] τοῦ ζυγοῦ. Τρυτάνη δὲ ἡ καὶ σταχάνη [10]) λεγομένη [11]). Λέγεται δὲ καὶ ἡ ὅλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, ἧς ἑκατέρωθεν τὰ τάλαντα, αἱ καὶ [12]) πλάστιγγες. Κυρίως δὲ τρυτάνη ἡ γλωσσὶς [13]) τῆς ῥάβδου τοῦ ζυγοῦ.

Ἠρτημένον [14])] κρεμάμενον, σταθμώμενον.

271. Αὖθις [1])] εἰς τοὐπίσω.

Τὸν ἀντίποινον] τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα [2]).

Ἶσον] καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεξάμενος τὸ ι οὐχ εὑρήσεις [3]) τὸν στίχον ἐπταισμένον, ὡς καὶ ἐδίδαξα.

compositum ex ζυγὸς et στάθμησις.

8) ὅμηρος — τοῦ βάρους) Noſtri non habent. Hom. Il. ω, 58. ſqq.

9) σταθμώμενα) Sic pro σταθμούμενα legendum praeeuntibus Codd. Vitt. 1. 2. et Ciz. Paullo poſt Seb. quoque σταθμώμενον.

10) σταχάνη) Vitt. 2 et 3. σταχίνη.

11) λεγομ.) Vit. 1. et Ciz. καλουμένη.

12) αἱ καὶ) Sic pro καὶ αἱ legendum eſt cum noſtris et Phauor. ad τρυπάνη (τρυτάνη).

13) γλωσσὶς) Ciz. et Vit. 1. γλῶσσα.

14) Ἠρτημένον — σταθμ.) A Seb. hic inſertum exhibent quoque Vit. 1. et Ciz. ſed non h. l. verum antea poſt τρυτάνης] ζυγοῦ. Phavorimus inſeruit hoc ſchol. Lexico ſuo, at feſtinanter, nam verba ſeq. v. 271. αὖθις, εἰς τοὐπίσω inepte appoſuit.

1) αὖθις) Vit. 1. et Ciz. αὖτις.

2) δοθέντα) Thryllit. coniicit δεθέντα.

3) οὐχ εὑρήσεις — ἐπταισ.) Vitt. 1. et Ciz. vt edd. vett. οὐχ εὕρῃς: Vitt. 2 et 3. fere, vt Pott. 2. οὐκ ἔστιν ὁ στίχος ἐπταισμένος, ἀλλ' οὐδ' (οὐδ' deeſt in Potter. 2.) εὑρήσεις.

272. Μύδρον] κυρίως τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον παρὰ τὸ μύρεσθαι [4]). Νῦν δὲ τὸν χρυσὸν σημαίνει ἐκ τοῦ εἰπεῖν Πακτώλιον· ὁ γὰρ Πακτωλὸς ποταμὸς Σάρδεων χρυσῖτιν [5]) πρὶν εἶχε ψάμμον ἐκ τοῦ παρακειμένου [6]) ὄρους τοῦ Τμώλου καταῤῥέουσαν εἰς αὐτὸν καὶ ψήγματα [7]) καὶ μέταλλα, ἐξ ὧν τὸν χρυσὸν ποιοῦσι, τὰ νῦν δὲ [8]) ὕελον κατάγει.

273 — 74. Κρατῆρα Βάκχου [1])] εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα [2]) τοῦ Διονύσου, ὃν ἐχαρίσατο τῇ Θέτιδι φυγὼν πρὸς αὐτὴν καὶ σωθεὶς, ὅτε ὑπὸ Λυκούργου μετὰ τῶν Βακχῶν ἐδιώκετο, εἰς ὃν τὰ τοῦ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως καὶ Ἀντιλόχου κεῖνται [3]) ὀστᾶ. Ἡ δὲ ἱστορία [4]) τοιαύτη· Διόνυσος ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς ἐν Φρυγίᾳ ὑπὸ τῆς Ῥέας τυχὼν καθαρμοῦ καὶ λαβὼν πᾶσαν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν διασκευὴν ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν. Παραγενόμενος δὲ καὶ εἰς Θρᾴκην, Λυκοῦργος ὁ τοῦ Δρύαντος μύωπι αὐτὸν ἐλαύνει τῆς γῆς καὶ καθάπτεται αὐτοῦ καὶ τῶν τιθηνῶν. Ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύνει καὶ ὑπὸ τῆς Θέτιδος δέχεται. Ὁ δὲ τῇ Θέτιδι δίδωσι χρυσοῦν ἀμφιφορέα, εἰς ὃν τὰ τοῦ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου καὶ Ἀντιλόχου ὀστᾶ ἀνέθετο. Περὶ οὗ καὶ Ὅμηρος [5]) οὕτω λέγει·

4) παρὰ τὸ μύρ.) Nostri non agnoscunt. Sunt Etymologi M.

5) χρυσῖτιν) Pro χρυσίτιν Vit. 1. et Ciz. recte.

6) παρακ.) Pro περικειμένου nostri cum Seb.

7) καὶ ψήγμ. — ποιοῦσι) Absunt a Codd. nostris.

8) τὰ νῦν δὲ) Sic pro κἂν νῦν legendum cum nostris.

1) Βάκχου) Vit. 1. et Ciz. Βάκχον, perperam.

2) ἀμφιφ.) Vitt. 2 et 3. ἀμφορέα. Io. Tzetz. in Posthom. 421. ἀμφιφορῆα, quem, ibique Iacobs. conferas velim.

3) κεῖνται) Vit. 3. κεῖται.

4) Ἡ δὲ ἱστορία usque ad περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο desiderantur in nostris. Eudocia narrat fere eadem pag. 121.

5) Ὅμηρος) Odyss. ω, 74 et 75.

. . . . Διωνύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ' ἔμμεναι [6]), ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.

Κεκλαυσμένος Νύμφαισι] θρηνηθεὶς ταῖς Μούσαις.

Αἳ φίλαντο] αἵτινες ἠγάπησαν.

Βηφύρου γάνος] Βήφυρος ποταμὸς Μακεδονίας. Τὸ δὲ γάνος ὕδωρ [7]).

275. Λειβηθρίην σκοπὴν [1])] τὴν ἐξοχὴν τοῦ Λειβήθρου [2]) ὄρους Μακεδονίας.

Ὕπερθε Πιμπλείας] σκοπὴν [3]) ὑπεράνω τῆς Πιμπλείας ὑπάρχουσαν [4]). Πίμπλεια δὲ πόλις καὶ κρήνη καὶ ὄρος Μακεδονίας [5]), ὡς μέμνηται Καλλίμαχος ἐν Ὕμνοις λέγων·

Ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν [6]), ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσει,
Ἔχθουσι . . . .

καὶ Ὀρφεύς [7])·

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπληϊὰς [8]) ἔννεπε Μοῦσα.

6) φάσκ' ἔμμεναι) In edd. pr. φασὶν ἔμμεν: legendum putat Thryllit. φασὶν ἔμεν.

7) τὸ δὲ γ. ὕδωρ) Abeſt a noſtris.

1) Λειβηθρ. — Μακεδον.) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. non male, nam in ſeq. ſchol. fere eadem repetuntur.

2) λειβήθρου) Vitt. 2 et 3. λυβηθρίου.

3) σκοπὴν) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

4) ὑπάρχ.) Vitt. 2 et 3. ὑπερέχουσαν, in quibus quoque verſſ. Callimachi et Orphei poſiti ſunt inter πιμπλείας et ὑπερέχουσαν.

5) Μακεδον.) In Vit. 1. et Ciz. poſitum poſt πόλις. cf. Schol. Apoll. Rh. I, 25.

6) τὸν ἀοιδὸν — ἔχθουσι) Noſtri τὴν ἀοιδὴν, ἣν μὴ (Vit. et Ciz. μοὶ) πίμπλειος ἀείσει (Vitt. 2 et 3. ἀεισιν) ὄχθος. Vit. 1. et Ciz. neque ὄχθος neque ἔχθουσι habent. cf. Spanheim. ad Callimach. in Del. v. 7.

7) ὀρφεὺς) Fragm. 46. p. 499. ed. Herman. cf. infra ad v. 410. vbi Tzetz. eundem verſ. repetit.

8) πιμπλ.) Vit. 1. et Ciz. πιμπληίας, Vitt. 2 et 3. πιμ-

Καὶ αἱ μὲν οὖν λέξεις οὕτως ἔχουσι, περὶ ὧν [9]) οὐκ ἔτι γράψω [10]), γράψον δὲ σὺ ταύτας μέσον τῶν στίχων. Ἡ δὲ ἔννοιά ἐστι τοιαύτη, ὅτε [11]) λαβὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τὰ ὑπὲρ Ἕκτορος λύτρα καὶ πάλιν ἀντιδοὺς ἰσόσταθμα ταφήσεται ἐν τῷ κρατῆρι [12]) τῷ δοθέντι τῇ Θέτιδι παρὰ Διονύσου θρηνηθεὶς ταῖς Νύμφαις ἤτοι ταῖς Μούσαις, αἵτινες περὶ [13]) τὴν Πίμπλειαν, καὶ Λειβηθρίαν, καὶ τὸν Βήφυρον οἰκοῦσιν, ἃ περὶ τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὴν Μακεδονίαν εἰσίν.

Ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων καὶ ἕτεροι ζυγοσταθμηθῆναι [14]) ἰσοβαρεῖ χρυσῷ τὸν Ἕκτορα λέγουσι [15]), καὶ οὕτω παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως δοθῆναι τῷ Πριάμῳ νομίζοντες, ὅτι πλεῖόν ἐστι τὸ ζυγοσταθμηθῆναι αὐτὸν τῶν, ὧν φησὶν Ὅμηρος [16]) χρημάτων. Οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ὑπερβαίνουσι γὰρ [17]) τὰ δέκα τάλαντα, ἅπερ φησὶν Ὅμηρος, χωρὶς τῶν λοιπῶν [18]) τὸν σταθμὸν τοῦ βάρους τοῦ Ἕκτορος. Λέγουσι δὲ θανόντα τὸν Ἀχιλλέα θρηνηθῆναι ταῖς

πλείας, quam lectionem Thryllit. vulgatae praeferendam esse putat.

9) περὶ ὧν — στίχων) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. ante Pott.

10) γράψω) A Seb. insertum firmat Vit. 2. γράφω Vit. 3.

11) ὅτε) Sic pro ὅτι scribendum auctoritate Vitt. 2 et 3. vt mox ἀντιδοὺς pro ἀντιδιδούς.

12) κρατῆρι) Pro κρωσσῷ, vt habent Vit. 1. et Ciz. cum Pott. exhibent Vitt. 2 et 3. cum Sebast. sed τῆς Θέτιδος modo pro: τῷ δοθέντι — Διονύσου.

13) περὶ) Pro παρὰ restituimus e Codd. nostris, vt mox Seb. περὶ Ἑλικῶνα pro παρά.

14) ζυγοσταθ.) Sic Vit. 3. sed Vit. 2. hic et postea ζυγοσταθμῆναι: hic Vit. 1. et Ciz. vt Seb. sed postea ζυγοσταθμῆσαι.

15) λέγουσι) *Puta Philostrat. in Heroic. c. 19, segm. 12.* Sebast.

16) Ὅμηρ.) Il. ω, 229. sqq.

17) ὑπερβ. γάρ) Vitt. 2 et 3. ὑπερβ. δέ.

18) χωρὶς τῶν λοιπῶν usque ad φησὶν Ὅμηρος omissa videntur in Vitt. 2 et 3. incuria scribae, quia mox addunt: ὅτι καὶ ταῖς Νηρηΐσιν.

Μούσαις, ὥσπερ φησὶν Ὅμηρος 19), καὶ ταῖς 20) Νη-
ρηΐσιν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν πάντα πανσόφως 21) γράφει
καὶ ἀλληγορικώτερον, ὅτι μετὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων 22)
τοῦ Ἀχιλλέως ἐγεγόνει ἡ κηδεία. Νηρηΐδας δὲ λέγει
θρηνῆσαι αὐτὸν, ὅτι συνέβη κατὰ τὸν αὐτὸν 23) καιρὸν
τῆς αὐτοῦ τελευτῆς μυκήσασθαι 24) μὲν πρῶτον τὴν θά-
λασσαν ὥςπερ ὀδυρομένην, εἶτα μέχρι τοῦ Ῥοιτείου ἐφ'
ἱκανὸν διάστημα ἐξελθοῦσαν φοβῆσαι 25) μὲν τοὺς Ἕλ-
ληνας οὐ μικρῶς, εἶτα πάλιν ὑποστραφῆναι. Καὶ τοιαῦ-
τα μὲν, ἃ φησὶν 26) Ὅμηρος· οἱ δὲ νεώτεροι Μούσας τε
δακρυούσας 27) εἰςάγουσι, καὶ τὰς ἐκείνων γινώσκουσι
κατοικίας ὅπη εἰσὶ, κἀξ οἵων ποταμῶν ἀπαρύονται
ὕδατα, Πίμπλειαν καὶ Λείβηθραν 28) λέγοντες, καὶ
ποταμόν μοι 29) τὸν Βήφυρον. Καὶ τοῦτο δὲ ἀλληγορεῖ-
ται 30)· ἐπείπερ Ὀρφεὺς ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρχων
τῶν ποιητῶν κατῴκει περὶ 31) τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὸ Λει-
βήθριον 32)· ἐμυθουργήθη, ὡς αἱ Μοῦσαι περὶ τοὺς
ἐκεῖσε τόπους οἰκοῦσιν.

19) ὅμηρ.) Odyss. ω, 60. sqq.

20) καὶ ταῖς) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ, sed Vitt. 2 et 3. ὅτι καὶ ταῖς exhibent.

21) πανσόφ.) Vitt. 2 et 3. σαφῶς.

22) μουσ. ὀργ.) Vit. 1. et Ciz. μουσῶν καὶ ὀργάνων, vt fit, auctore Thryllitzschio, ἓν διὰ δυοῖν: Vitt. 2 et 3. μουσῶν ὀργάνων sine καὶ, et deleto verbo ἐγεγόνει

23) κατὰ τὸν αὐτὸν) Ita leg. cum Vitt 2 et 3. Vulg. omittit αὐτὸν.

24) μυκήσ.) Vitt. 2 et 3. μιμήσασθαι, non apte.

25) ἐξελθ. φοβῆσαι) Vit. 1. et Ciz. ἐξελθοῦσα φοβεῖσθαι, non bene.

26) ἃ φησὶν) Vitt. 2 et 3. delent ἃ, non male.

27) δακρυούσ.) Art. τὰς edd. prior. sustulit Seb. bene, sed Vit 1. et Ciz. pro τὰς habent τὲ, et Vitt. 2 et 3. μέν. Reuocauimus τέ.

28) λείβ.) Nostri λειβηθρίαν.

29) μοι) Abest a Ciz. et Vit. 1.

30) ἀλληγ.) Nostri ἀλληγορηθήσεται.

31) περὶ) Tollit Vit. 3.

32) τὸ λειβήθ.) H. e. ὄρος, sed Vitt. 2 et 3. τὸν λειβ. vt antea τὸν ἑλικῶνα.

276—78. Ὁ νεκροπέρνας] Ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκρούς; ὅτι τὸν Ἕκτορα νεκρὸν ὄντα πέπρακεν. Ἐκ τοῦ πέρνημι δὲ τοῦτο γίνεται, ὁ ἐνεστὼς περνῶ, τὸ πιπράσκω, καὶ ἐξ αὐτοῦ πέρνημι, ὡς ἱστῶ ἵστημι [1])· ἡ μετοχὴ ὁ περνάς [2]), ὡς ὁ ἱστάς. Ὅστις Ἀχιλλεὺς δεδοικὼς τὸν θάνατον καὶ γυναικεῖα ἐνδύσεται [3]), καὶ ἱστουργήσει ὡς γυνή, καὶ ὕστερος [4]) ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων ἀποπηδήσει τῆς νεὼς εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων [5]) τὸ σὸν δόρυ δεδιώς. Ἱστορεῖται γὰρ τοῖς νεωτέροις, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἀκούων [6]) τὸν Ἕκτορα ἀνδρεῖον καὶ φοβηθεὶς ὑπεκρίθη κόρη εἶναι καὶ ἐλθὼν ἐν Σκύρῳ [7]) ᾤκει μετὰ τῶν Λυκομήδους παίδων, ἔνθα καὶ τῇ Δηϊδαμείᾳ συνῆλθεν. Ὀδυσσεὺς δὲ σταλεὶς ὑπὸ [8]) Ἀγαμέμνονος ἀτράκτους καὶ ἠλακάτας, καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικεῖα ἐργαλεῖα, ἔτι [9]) δὲ καὶ ξίφη καὶ τόξα, καὶ οἰστούς [10]), ῥίψας πρὸ τοῦ παρθενῶνος τοῦ Λυκομήδους ἐπέγνω αὐτὸν καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἤγαγεν· αἱ γὰρ γυναῖκες τὰ τῶν γυναικῶν ἐπελέγοντο, Ἀχιλλεὺς δὲ ξίφος [11]) λαβὼν ἐπειρᾶτο κινεῖν δεξιῶς, καὶ οὕτως ἠλέγχθη. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν πέπλασται καὶ μεμυθολόγηται, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει·

Ἄρτι λαβὼν πρὸς γάμον ὁ Ἀχιλλεὺς [12]) Δηϊδά-

1) δὲ γίνεται — ἵστημι) Abſunt a noſtris, quibus quoque aſſentitur Phauor. Ab alio gloſſatore videntur addita.

2) ὁ περν.) Noſtri cum Seb. praeponunt art. ſed ὡς ab eodem additum non agnoſcunt, vti nec ὁ ἱστάς.

3) ἐνδύσεται) Sic legendum pro ἐνδύσηται cum noſtris ob ſeq. ἱστουργήσει.

4) ὕστερος) Sic pro ὕστερον legendum cum Vitt. 1. 2. et Ciz. et Pott. Solus Vit. 3. ὑστέραν.

5) τῶν τρ.) Vit. 1. et Ciz. tollunt.

6) ἀκούων) Ciz. ἀκούσας.

7) σκύρῳ) Vit. 3. σκυθίᾳ, perperam.

8) ὑπὸ) Vit. 1. et Ciz. ὑπὸ τοῦ.

9) ἔτι) Vit. 1. et Ciz. male ἐστι.

10) οἰστοὺς) Sic pro ἰοὺς Vitt. 2 et 3. cum Seb.

11) ξίφος) Sic pro ξίφη noſtri, vt Seb.

12) πρὸς — ὁ Ἀχιλ.) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

μειαν τὴν θυγατέρα Λυκομήδους συνδιέτριβεν ἐν τοῖς θαλάμοις [13]) καὶ παρθενῶσι [14]) πόθῳ τῆς νεογάμου· ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι γυναικεῖα ὑπέδυ. Ἀγγελίαν δὲ τὴν ἐκ στρατείας [15]) καταγγέλλοντος τοῦ Ὀδυσσέως προθύμως ὑπήκουσε, καὶ ἐξώρμησε πρὸς [16]) τὸν πόλεμον καίπερ μανθάνων ἀπὸ χρησμοῦ βραχυχρόνιος εἶναι, εἰ πρὸς τὴν [17]) Τροίαν ἐκπλεύσει. Ἣν ἀγγελίαν καὶ τὸν ἐκ χρησμοῦ φόβον εἰς ξίφη καὶ ἀτράκτους ἐξέθεντο [18])· ὅτι γὰρ οὐκ ἐδειλίασεν Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ καὶ προθύμως πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησεν, ὡς καὶ Ὅμηρος [19]) μαρτυρεῖ ἐν τῇ λ' Ῥαψῳδίᾳ τὸν Νέστορα παρεισάγων πρὸς τὸν Πάτροκλον λέγοντα·

> Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
> Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλε·
> Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
> Λαὸν ἀγείροντες [20]) κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν [21]).

13) ἐν τοῖς θαλ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ τοῖς θαλ.

14) καὶ παρθ.) Non apparent in Vitt. 2 et 3. qui quoque pro τῆς νεογάμου habent τοῦ νέου γάμου, vt edd. ante Pott. νεογαμίας.

15) τὴν ἐκ στρ.) Vit. 1. et Ciz. τῆς ἐκ στρ. non apte.

16) ἐξώρμ. πρὸς) Ciz. et Vit. 1. ἐξώρμησεν εἰς.

17) πρὸς τὴν) Vitt. 1. 3. et Ciz. bene delent τήν.

18) ἐξέθεντο) Vit. 1. et Ciz. ἐξέθετο, non apte.

19) ὡς καὶ Ὅμ.) Sic pro καὶ Ὅμηρ. Vitt. 2 et 3. Il. λ, 769. sqq. Sebast. hos verss. Homeri se emendasse et auxisse dicit. Sane auxit et emendauit ex Homero, vti iam aetas nostra eum habet; verum an recte fecerit, dubitamus, immo Tzetzam ipsum corrupisse credimus, qui modo vv. 766 et 769, vt ex omnibus Codd. Mss. patet, laudasse, et rei suae accommodasse videtur, reliquis ex industria omissis. Codd. Mss. vti edd. prior. incipiunt ἦλθον ἐγὼ pro νῶϊ δὲ — ἐόντες, ita vt appareat, Tzetzam vel scripsisse ἔνδον, a librariis deinde in ἦλθον corruptum, vel, neglectis Homeri ipsius verbis, vere dedisse e suis ἦλθον, vt sqq. haberent, ad quod referrentur.

20) ἀγείροντες) Vit. 5. ἐγείροντες, quam varietatem nemo editorum Homeri notauit: Vit. 1. et Ciz. ἐγείραν-

Καὶ μετ' ὀλίγον [22]) Φησίν·

Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων [23]) ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
Σφὼ [24]) δὲ μάλ' ἠθέλετον . . . .

Ταῦτα μὲν πάντα ἀλληγορῶνται, ὁ δὲ βαρβαρόγλωσσος οὗτος Λυκόφρων μυθικωτέρως ἐκδέχεται. Διὸ καὶ φορτικώτερόν [25]) μοι δοκεῖ ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις, ὡς πολλάκις ἔφην, ἀλληγορεῖν.

279. Καὶ λοῖσθος ἐς γῆν] Εἶπον [1]) τὴν ἱστορίαν καὶ πάλιν ἐρῶ. Εἱμαρμένον ἦν [2]) τῷ τῆς νεὼς πρώτως [3]) ἀποβάντι ἀποθανεῖν, ὃ καὶ [4]) πέπονθεν ὁ Πρωτεσίλαος· διόπερ ὁ Ἀχιλλεὺς ὕστερον ἐξῆλθεν.

281 — 85. Ὦ δαῖμον] ὦ τύχη, ὦ εἱμαρμένη, ὁποῖον κίονα τῶν οἴκων ἀφανίσεις τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα [5]) τῆς δυστυχοῦς πατρίδος καταβαλών [6]); Οὐ μὴν

τες, quae lectio iam in edd. Homeri vett. reperiebatur, cf. Heyne ad h. l. T. VI, p. 257.

21) πουλυβ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt ante Seb. καλλιγύναικα, quam lectionem ipſe Euſtath. cum aliis praefert alteri. Nonne inde Sebaſtianus magis corrupiſſe Tzetzam, quam emendaſſe, eique lectiones probas eripuiſſe intelligitur?

22) μετ' ὀλίγον) Pro μετ' ὀλίγα noſtri omnes. Scl. v. 780.

23) κελεύων) Vit. 3. λέγων, omiſſo etiam ἐγώ, perperam.

24) σφώ) Sic pro σφῶ Vitt. 2 et 3. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. σφῶϊ, male.

25) φορτικώτ.) Vit. 1. et Ciz. φορτικὸς, ſed Vitt. 2 et 3. φορτικά, et mox δοκοῦντα pro δοκεῖ.

1) εἶπον) Ciz. et Vit. 1. εἰπών.

2) εἱμαρ. ἦν) A Seb. receptum confirmant Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. retinent vulg. εἵμαρτο.

3) πρώτως) Vitt. 2 et 3. apponunt ἀποβάντι, recte: vulg. τῷ πρώτῳ — ἀποβάντι.

4) ὃ καί) Vit. 1. et Ciz. ὅπερ, et mox διὸ pro διόπερ.

5) καὶ στήριγ.) Delent Vitt. 2 et 3.

6) καταβαλών) Thryllit. quid ἐρώτησις? Ciz. et Vit. 1. delent. Aptior videtur exclamatio.

ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας, οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν καὶ πένθους ὁ λῃστὴς Ἑλληνικὸς γελάσει στρατὸς ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος Ἕκτορος. Κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα [7]), ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει·

> Ὃς [8]) Ἕκτορ' ἔσφαλε Τροίας
> Ἄμαχον ἀστραβῆ κίο-
> να.

Κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα ὡς μὴ μόνον τὸν Πριάμου οἶκον συνέχοντα [9]) καὶ βαστάζοντα τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Τροίαν.

Ὦ δαῖμον [10])] Ὁ στίχος οὗτος ἐν τετάρτῃ χώρᾳ πόδα ἀνάπαιστον ἔχει καὶ καλεῖται ἰαμβικὸς τραγικός.

Ex 284. Δωριεὺς στρατὸς] ὁ Ἑλληνικὸς, ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος παιδὸς, ὥς φησιν Ἡσίοδος [11]) ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ·

> Ἕλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλου βασιλῆος [12])
> Δῶρός [13]) τε Ξοῦθός τε καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης.
> Αἰολίδαι [14]) δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες·
> Κρηθεὺς ἠδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης
> Σαλμωνεύς [15]) τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

7) *κίονα — ἕκτορα*) Ciz. et Vit. 1. habent, ſed in Vitt. 2 et 3. deſunt, vti ſqq. *ὡς καὶ πίνδαρος* (Ol. II, 145.) — *τὸν ἕκτορα* in Codd. noſtris omnibus.

8) *ὅς*) In edd. prior. *τίς γάρ*.

9) *συνέχ.*) Vit. 1. et Ciz. *ἔχοντα*, ſed quae ſequuntur *καὶ βαστ. — αὐτοῦ*, a noſtris Codd. abſunt.

10) *ὦ δαῖμ.*) Vit. 3. *ὦ δαίμων*.

11) *Ἡσίοδος*) In Fragm. ed. Lipſ. p. 443.

12) *ἕλληνος — βασιλῆος*) Sic noſtri omnes pro *ἕλληνες — θεμιστοπόλοι βασιλῆες*. cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 40.

13) *Δῶρος*) Vit. 1. et Ciz. *Δοῦρος*, et mox cum Vitt. 2 et 3. *αἰόλος* pro *αἴολος*.

14) *αἰολίδαι*) Vit. 1. et Ciz. *αἰολίδου*, et mox quoque *θεμιστοπόλου βασιλῆος*, ſed Vitt. 2 et 3. vt Seb. et ed. Lipſ.

15) *σαλμωνεύς*) Hic verſus, qui in edd. prior. ſecundum obtinebat locum, a Seb. vltimo poſitus, a noſtris quoque hic recte ponitur, nam Salmoneus,

286. Πρύμναις [1])] ταῖς ναυσί. Πρύμνη δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὀπίσθιον μέρος τῆς νεώς [2]) παρὰ τὸ εἰς πέρας καὶ τελευταῖον μέρος μένειν. Πρώρα δὲ τὸ ἐμπρόσθιον παρὰ τὸ πρώτως τοῦ ῥέοντος, ἤτοι τοῦ ὕδατος ἅπτεσθαι.

287. Πεύκαις] ταῖς ναυσὶν, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Οὐ μὴν Ἕκτωρ δωρεὰν ἀποθανεῖται, καὶ οἱ Ἕλληνες τῷ θανάτῳ αὐτοῦ [3]) γελάσουσιν [4]) ἄνευ προστίμου καὶ τιμωρίας [5]), ἀλλὰ φυγόντες περὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν συμφλεχθήσονται ταῖς ναυσί. Μεταφράζει δὲ τὴν παρ' Ὁμήρῳ [6]) Ἑλληνικὴν ναυμαχίαν, ἐν ᾗ φαίνεται ὁ Ἕκτωρ διώξας τοὺς Ἕλληνας καὶ κατακαύσας [7]) τὴν ναῦν τὴν τοῦ [8]) Πρωτεσιλάου.

288 — 89. Καλῶν ἐπ' εὐχαῖς] καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλεῖστα [1]) τὸν φυγῆς αἴτιον αὐτοῖς γενόμενον [2]) Δία πορθουμένοις αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Τρώων ἀποδιῶξαι τὸν θάνατον. Ἢ καλῶν Δία Φύξιον [3]) τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον. Φύξιος δὲ ὁ Ζεὺς καὶ Φίλιος καὶ Ἑταιρεῖος [4]) καὶ Ὁμόγνιος καὶ Ἐφέστιος καὶ ἄλλα μυρία καλεῖται [5]), γάμους δὲ πάλιν ποιῶν γαμήλιος, καὶ

quod debemus Thryllitzschio, erat filius Aeoli, vid. Diod. Sic. IV, p. 177. et Siebelis in Symbol. Critt. ad Hellenic. p. 117.

1) πρύμναις) Ordo verborum a Seb. immutatus in nostris non mutatur, qui exhibent: πρύμναις πεύκαις] πεύκαις, ταῖς ναυσὶν, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν.

2) νεώς) Nostri νηός.

3) αὐτοῦ) Nostri cum Seb. inserunt.

4) γελάσ.) Sic Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. γελάσωσιν.

5) ἄνευ — τιμωρίας) Absunt a nostris.

6) Ὁμήρῳ) Il. ο, 704.

7) κατακ.) Nostri καύσας.

8) τὴν τοῦ) Sic pro τοῦ Vit. 3. recte.

1) πλεῖστα) Vit. 1. et Ciz. πλεῖστον.

2) αὐτοῖς γεν.) Ciz. et Vit. 1. αὐτῶν γινομ.

3) φύξιον) Cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 172.

4) Ἑταιρεῖος) Vitt. 2 et 3. Ἑτερεῖος, perperam.

5) μυρία καλεῖται) Auctoritate Vitt. 2 et 3. verba γάμους δὲ πάλιν ποιῶν (absque

. . . . Διονύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ' ἔμμεναι [6]), ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.

Κεκλαυσμένος Νύμφαισι] θρηνηθεὶς ταῖς Μούσαις.

Αἳ φίλαντο] αἵτινες ἠγάπησαν.

Βηφύρου γάνος] Βήφυρος ποταμὸς Μακεδονίας. Τὸ δὲ γάνος ὕδωρ [7]).

275. Λειβηθρίην σκοπὴν [1])] τὴν ἐξοχὴν τοῦ Λειβήθρου [2]) ὄρους Μακεδονίας.

Ὕπερθε Πιμπλείας] σκοπὴν [3]) ὑπεράνω τῆς Πιμπλείας ὑπάρχουσαν [4]). Πίμπλεια δὲ πόλις καὶ κρήνη καὶ ὄρος Μακεδονίας [5]), ὡς μέμνηται Καλλίμαχος ἐν Ὕμνοις λέγων·

Ὦι Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν [6]), ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσει,
Ἔχθουσι . . . .

καὶ Ὀρφεύς [7])·

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπληϊὰς [8]) ἔννεπε Μοῦσα.

6) φάσκ' ἔμμεναι) In edd. pr. φασὶν ἔμμεν: legendum putat Thryllit. φασὶν ἔμεν.

7) τὸ δὲ γ. ὕδωρ) Abeſt a noſtris.

1) Λειβηθρ. — Μακεδον.) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. non male, nam in ſeq. ſchol. fere eadem repetuntur.

2) λειβήθρου) Vitt. 2 et 3. λυβηθρίου.

3) σκοπὴν) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

4) ὑπάρχ.) Vitt. 2 et 3. ὑπερέχουσαν, in quibus quoque verſſ. Callimachi et Orphei poſiti ſunt inter πιμπλείας et ὑπερέχουσαν.

5) Μακεδον.) In Vit. 1. et Ciz. poſitum poſt πόλις. cf. Schol. Apoll. Rh. I, 25.

6) τὸν ἀοιδὸν — ἔχθουσι) Noſtri τὴν ἀοιδὴν, ἣν μὴ (Vit. et Ciz. μοι) πίμπλειος ἀείσει (Vitt. 2 et 3. ἀεισιν) ὄχθοι. Vit. 1. et Ciz. neque ὄχθοι neque ἔχθουσι habent. cf. Spanheim. ad Callimach. in Del. v. 7.

7) ὀρφεὺς) Fragm. 46. p. 499. ed. Herman. cf. infra ad v. 410. vbi Tzetz. eundem verſ. repetit.

8) πιμπλ.) Vit. 1. et Ciz. πιμπληίας, Vitt. 2 et 3. πιμ-

Καὶ αἱ μὲν οὖν λέξεις οὕτως ἔχουσι, περὶ ὧν [9]) οὐκ ἔτι γράψω [10]), γράψον δὲ σὺ ταύτας μέσον τῶν στίχων. Ἡ δὲ ἔννοιά ἐστι τοιαύτη, ὅτε [11]) λαβὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τὰ ὑπὲρ Ἕκτορος λύτρα καὶ πάλιν ἀντιδοὺς ἰσόσταθμα ταφήσεται ἐν τῷ κρατῆρι [12]) τῷ δοθέντι τῇ Θέτιδι παρὰ Διονύσου θρηνηθεὶς ταῖς Νύμφαις ἤτοι ταῖς Μούσαις, αἵτινες περὶ [13]) τὴν Πίμπλειαν, καὶ Λειβηθρίαν, καὶ τὸν Βήφυρον οἰκοῦσιν, ἃ περὶ τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὴν Μακεδονίαν εἰσίν.

Ἀλλ᾽ ὁ μὲν Λυκόφρων καὶ ἕτεροι ζυγοσταθμηθῆναι [14]) ἰσοβαρεῖ χρυσῷ τὸν Ἕκτορα λέγουσι [15]), καὶ οὕτω παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως δοθῆναι τῷ Πριάμῳ νομίζοντες, ὅτι πλεῖόν ἐστι τὸ ζυγοσταθμηθῆναι αὐτὸν τῶν, ὧν φησὶν Ὅμηρος [16]) χρημάτων. Οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ὑπερβαίνουσι γὰρ [17]) τὰ δέκα τάλαντα, ἅπερ φησὶν Ὅμηρος, χωρὶς τῶν λοιπῶν [18]) τὸν σταθμὸν τοῦ βάρους τοῦ Ἕκτορος. Λέγουσι δὲ θανόντα τὸν Ἀχιλλέα θρηνηθῆναι ταῖς

πλείας, quam lectionem Thryllit. vulgatae praeferendam eſſe putat.

9) περὶ ὧν — στίχων) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. ante Pott.

10) γράψω) A Seb. inſertum firmat Vit. 2. γράφω Vit. 3.

11) ὅτε) Sic pro ὅτι ſcribendum auctoritate Vitt. 2 et 3. vt mox ἀντιδοὺς pro ἀντιδιδούς.

12) κρατῆρι) Pro κρωσσῷ, vt habent Vit. 1. et Ciz. cum Pott. exhibent Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. ſed τῆς Θέτιδος modo pro: τῷ δοθέντι — Διονύσου.

13) περὶ) Pro παρὰ reſtituimus e Codd. noſtris, vt mox Seb. περὶ ἑλικῶνα pro παρά.

14) ζυγοσταθ.) Sic Vit. 3. ſed Vit. 2. hic et poſtea ζυγοσταθμῆναι: hic Vit. 1. et Ciz. vt Seb. ſed poſtea ζυγοσταθμῆσαι.

15) λέγουσι) *Puta Philoſtrat. in Heroic. c. 19, ſegm. 12.* Sebaſt.

16) Ὅμηρ.) Il. ω, 229. ſqq.

17) ὑπερβ. γὰρ) Vitt. 2 et 3. ὑπερβ. δέ.

18) χωρὶς τῶν λοιπῶν usque ad φησὶν Ὅμηρος omiſſa videntur in Vitt. 2 et 3. incuria ſcribae, quia mox addunt: ὅτι καὶ ταῖς Νηρηΐσιν.

Μούσαις, ὥσπερ φησὶν Ὅμηρος [19]), καὶ ταῖς [20]) Νηρηΐσιν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν πάντα πανσόφως [21]) γράφει καὶ ἀλληγορικώτερον, ὅτι μετὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων [22]) τοῦ Ἀχιλλέως ἐγεγόνει ἡ κηδεία. Νηρηΐδας δὲ λέγει θρηνῆσαι αὐτὸν, ὅτι συνέβη κατὰ τὸν αὐτὸν [23]) καιρὸν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς μυκήσασθαι [24]) μὲν πρῶτον τὴν θάλασσαν ὥσπερ ὀδυρομένην, εἶτα μέχρι τοῦ Ῥοιτείου ἐφ' ἱκανὸν διάστημα ἐξελθοῦσαν φοβῆσαι [25]) μὲν τοὺς Ἕλληνας οὐ μικρῶς, εἶτα πάλιν ὑποστραφῆναι. Καὶ τοιαῦτα μὲν, ἃ φησὶν [26]) Ὅμηρος· οἱ δὲ νεώτεροι Μούσας τε δακρυούσας [27]) εἰσάγουσι, καὶ τὰς ἐκείνων γινώσκουσι κατοικίας ὅπη εἰσὶ, κἀξ οἵων ποταμῶν ἀπαρύονται ὕδατα, Πίμπλειαν καὶ Λείβηθραν [28]) λέγοντες, καὶ ποταμόν μοι [29]) τὸν Βήφυρον. Καὶ τοῦτο δὲ ἀλληγορεῖται [30])· ἐπείπερ Ὀρφεὺς ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρχων τῶν ποιητῶν κατῴκει περὶ [31]) τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὸ Λειβήθριον [32])· ἐμυθουργήθη, ὡς αἱ Μοῦσαι περὶ τοὺς ἐκεῖσε τόπους οἰκοῦσιν.

19) ὅμηρ.) Odyſſ. ω, 60. ſqq.

20) καὶ ταῖς) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ, ſed Vitt. 2 et 3. ὅτι καὶ ταῖς exhibent.

21) πανσόφ.) Vitt. 2 et 3. σαφῶς.

22) μουσ. ὀργ.) Vit. 1. et Ciz. μουσῶν καὶ ὀργάνων, vt ſit, auctore Thryllitzſchio, ἓν διὰ δυοῖν: Vitt. 2 et 3. μουσῶν ὀργάνων ſine καὶ, et deleto verbo ἐγεγόνει

23) κατὰ τὸν αὐτὸν) Ita leg. cum Vitt 2 et 3. Vulg. omittit αὐτὸν.

24) μυκήσ.) Vitt. 2 et 3. μιμήσασθαι, non apte.

25) ἐξελθ. φοβῆσαι) Vit. 1. et Ciz. ἐξελθοῦσα φοβεῖσθαι, non bene.

26) ἃ φησὶν) Vitt. 2 et 3. delent ἃ, non male.

27) δακρυούσ.) Art. τὰς edd. prior. ſuſtulit Seb. bene, ſed Vit. 1. et Ciz. pro τὰς habent τὲ, et Vitt. 2 et 3. μέν. Reuocauimus τέ.

28) λείβ.) Noſtri λειβηθρίαν.

29) μοι) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

30) ἀλληγ.) Noſtri ἀλληγορηθήσεται.

31) περὶ) Tollit Vit. 3.

32) τὸ λειβήθ.) H. e. ὄρος, ſed Vitt. 2 et 3. τὸν λειβ. vt antea τὸν ἑλικῶνα.

276—78. Ὁ νεκροπέρνας] Ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκρούς, ὅτι τὸν Ἕκτορα νεκρὸν ὄντα πέπρακεν. Ἐκ τοῦ πέρνημι δὲ τοῦτο γίνεται, ὁ ἐνεστὼς περνῶ, τὸ πιπράσκω, καὶ ἐξ αὐτοῦ πέρνημι, ὡς ἱστῶ ἵστημι [1]) ἡ μετοχὴ ὁ περνὰς [2]), ὡς ὁ ἱστάς. Ὅστις Ἀχιλλεὺς δεδοικὼς τὸν θάνατον καὶ γυναικεῖα ἐνδύσεται [3]), καὶ ἱστουργήσει ὡς γυνή, καὶ ὕστερος [4]) ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων ἀποπηδήσει τῆς νεὼς εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων [5]) τὸ σὸν δόρυ δεδιώς. Ἱστορεῖται γὰρ τοῖς νεωτέροις, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἀκούων [6]) τὸν Ἕκτορα ἀνδρεῖον καὶ φοβηθεὶς ὑπεκρίθη κόρη εἶναι καὶ ἐλθὼν ἐν Σκύρῳ [7]) ᾤκει μετὰ τῶν Λυκομήδους παίδων, ἔνθα καὶ τῇ Δηϊδαμείᾳ συνῆλθεν. Ὀδυσσεὺς δὲ σταλεὶς ὑπὸ [8]) Ἀγαμέμνονος ἀτράκτους καὶ ἠλακάτας, καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικεῖα ἐργαλεῖα, ἔτι [9]) δὲ καὶ ξίφη καὶ τόξα, καὶ οἰστοὺς [10]), ῥίψας πρὸ τοῦ παρθενῶνος τοῦ Λυκομήδους ἐπέγνω αὐτὸν καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἤγαγεν· αἱ γὰρ γυναῖκες τὰ τῶν γυναικῶν ἐπελέγοντο, Ἀχιλλεὺς δὲ ξίφος [11]) λαβὼν ἐπειρᾶτο κινεῖν δεξιῶς, καὶ οὕτως ἠλέγχθη. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν πέπλασται καὶ μεμυθολόγηται, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει·

Ἄρτι λαβὼν πρὸς γάμον ὁ Ἀχιλλεὺς [12]) Δηϊδά-

1) δὲ γίνεται — ἵστημι) Abſunt a noſtris, quibus quoque aſſentitur Phauor. Ab alio gloſſatore videntur addita.

2) ὁ περν.) Noſtri cum Seb. praeponunt art. ſed ὡς ab eodem additum non agnoſcunt, vti nec ὁ ἱστάς.

3) ἐνδύσεται) Sic legendum pro ἐνδύσηται cum noſtris ob ſeq. ἱστουργήσει.

4) ὕστερος) Sic pro ὕστερον legendum cum Vitt. 1. 2. et Ciz. et Pott. Solus Vit. 3. ὑστέραν.

5) τῶν τρ.) Vit. 1. et Ciz. tollunt.

6) ἀκούων) Ciz. ἀκούσας.

7) σκύρῳ) Vit. 3. σκυθίᾳ, perperam.

8) ὑπὸ) Vit. 1. et Ciz. ὑπὸ τοῦ.

9) ἔτι) Vit. 1. et Ciz. male ἔστι.

10) οἰστοὺς) Sic pro ἰοὺς Vitt. 2 et 3. cum Seb.

11) ξίφος) Sic pro ξίφη noſtri, vt Seb.

12) πρὸς — ὁ Ἀχιλ.) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

μειαν τὴν θυγατέρα Λυκομήδους συνδιέτριβεν ἐν τοῖς θαλάμοις [13]) καὶ παρθενῶσι [14]) πόθῳ τῆς νεογάμου· ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι γυναικεῖα ὑπέδυ. Ἀγγελίαν δὲ τὴν ἐκ στρατείας [15]) καταγγέλλοντος τοῦ Ὀδυσσέως προθύμως ὑπήκουσε, καὶ ἐξώρμησε πρὸς [16]) τὸν πόλεμον καίπερ μανθάνων ἀπὸ χρησμοῦ βραχυχρόνιος εἶναι, εἰ πρὸς τὴν [17]) Τροίαν ἐκπλεύσει. Ἣν ἀγγελίαν καὶ τὸν ἐκ χρησμοῦ φόβον εἰς ξίφη καὶ ἀτράκτους ἐξέθεντο [18])· ὅτι γὰρ οὐκ ἐδειλίασεν Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ καὶ προθύμως πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησεν, ὡς καὶ Ὅμηρος [19]) μαρτυρεῖ ἐν τῇ λ′ Ῥαψῳδίᾳ τὸν Νέστορα παρεισάγων πρὸς τὸν Πάτροκλον λέγοντα·

> Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
> Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλε·
> Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
> Λαὸν ἀγείροντες [20]) κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν [21]).

13) ἐν τοῖς θαλ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ τοῖς θαλ.

14) καὶ παρθ.) Non apparent in Vitt. 2 et 3. qui quoque pro τῆς νεογάμου habent τοῦ νέου γάμου, vt edd. ante Pott. νεογαμίας.

15) τὴν ἐκ στρ.) Vit. 1. et Ciz. τῆς ἐκ στρ. non apte.

16) ἐξώρμ. πρὸς) Ciz. et Vit. 1. ἐξώρμησεν εἰς.

17) πρὸς τὴν) Vitt. 1. 3. et Ciz. bene delent τήν.

18) ἐξέθεντο) Vit. 1. et Ciz. ἐξέθετο, non apte.

19) ὡς καὶ Ὅμ.) Sic pro καὶ Ὅμηρ. Vitt. 2 et 3. Il. λ, 769. ſqq. Sebaſt. hos verſſ. Homeri ſe emendaſſe et auxiſſe dicit. Sane auxit et emendauit ex Homero, vti iam aetas noſtra eum habet; verum an recte fecerit, dubitamus, immo Tzetzam ipſum corrupiſſe credimus, qui modo vv. 766 et 769, vt ex omnibus Codd. Mſſ. patet, laudaſſe, et rei ſuae accommodaſſe videtur, reliquis ex induſtria omiſſis. Codd. Mſſ. vti edd. prior. incipiunt ἦλθον ἐγὼ pro νῶϊ δὲ — ἐόντες, ita vt appareat, Tzetzam vel ſcripſiſſe ἔνδον, a librariis deinde in ἦλθον corruptum, vel, neglectis Homeri ipſius verbis, vere dediſſe e ſuis ἦλθον, vt ſqq. haberent, ad quod referrentur.

20) ἀγείροντες) Vit. 5. ἐγείροντες, quam varietatem nemo editorum Homeri notauit: Vit. 1. et Ciz. ἐγείροντ-

Καὶ μετ' ὀλίγον [22]) φησίν·

Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων [23]) ὕμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
Σφὼ [24]) δὲ μάλ' ἠθέλετον . . . . . .

Ταῦτα μὲν πάντα ἀλληγοροῦνται, ὁ δὲ βαρβαρόγλωσσος οὗτος Λυκόφρων μυθικωτέρως ἐκδέχεται. Διὸ καὶ φορτικώτερόν [25]) μοι δοκεῖ ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις, ὡς πολλάκις ἔφην, ἀλληγορεῖν.

279. Καὶ λοῖσθος ἐς γῆν] Εἶπον [1]) τὴν ἱστορίαν καὶ πάλιν ἐρῶ. Εἱμαρμένον ἦν [2]) τῷ τῆς νεὼς πρώτως [3]) ἀποβάντι ἀποθανεῖν, ὃ καὶ [4]) πέπονθεν ὁ Πρωτεσίλαος· διόπερ ὁ Ἀχιλλεὺς ὕστερον ἐξῆλθεν.

281 — 85. Ὦ δαῖμον] ὦ τύχη, ὦ εἱμαρμένη, ὁποῖον κίονα τῶν οἴκων ἀφανίσεις τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα [5]) τῆς δυστυχοῦς πατρίδος καταβαλών [6]); Οὐ μὴν

τες, quae lectio iam in edd. Homeri vett. reperiebatur, cf. Heyne ad h. l. T. VI, p. 257.

21) πουλυβ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt ante Seb. καλλιγύναικα, quam lectionem ipſe Euſtath. cum aliis praefert alteri. Nonne inde Sebaſtianus magis corrupiſſe Tzetzam, quam emendaſſe, eique lectiones probas eripuiſſe intelligitur?

22) μετ' ὀλίγον) Pro μετ' ὀλίγα noſtri omnes. Scl. v. 780.

23) κελεύων) Vit. 3. λέγων, omiſſo etiam ἐγὼ, perperam.

24) σφὼ) Sic pro σφῶ Vitt. 2 et 3. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. σφᾶς, male.

25) φορτικώτ.) Vit. 1. et Ciz. φορτικὸς, ſed Vitt. 2 et 3. φορτικὰ, et mox δοκοῦντα pro δοκεῖ.

1) εἶπον) Ciz. et Vit. 1. εἰπών.

2) εἱμαρ. ἦν) A Seb. receptum confirmant Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. retinent vulg. εἵμαρτο.

3) πρώτως) Vitt. 2 et 3. apponunt ἀποβάντι, recte: vulg. τῷ πρώτῳ — ἀποβάντι.

4) ὃ καὶ) Vit. 1. et Ciz. ὅπερ, et mox διὸ pro διόπερ.

5) καὶ στήριγ.) Delent Vitt. 2 et 3.

6) καταβαλών) Thryllit. quid ἐρώτησις? Ciz. et Vit. 1. delent. Aptior videtur exclamatio.

ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας, οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν καὶ πένθους ὁ λῃστὴς Ἑλληνικὸς γελάσει στρατὸς ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος Ἕκτορος. Κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα 7), ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει·

Ὃς 8) Ἕκτορ' ἔσφαλε Τροίας
Ἄμαχον ἀστραβῆ κίο-
να.

Κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα ὡς μὴ μόνον τὸν Πριάμου οἶκον συνέχοντα 9) καὶ βαστάζοντα τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Τροίαν.

Ὦ δαῖμον 10)] Ὁ στίχος οὗτος ἐν τετάρτῃ χώρᾳ πόδα ἀνάπαιστον ἔχει καὶ καλεῖται ἰαμβικὸς τραγικός.

Ex 284. Δωριεὺς στρατὸς] ὁ Ἑλληνικὸς, ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος παιδὸς, ὥς φησιν Ἡσίοδος 11) ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ·

Ἕλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλου βασιλῆος 12)
Δῶρός 13) τε Ξοῦθός τε καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης.
Αἰολίδαι 14) δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες·
Κρηθεὺς ἠδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης
Σαλμωνεύς 15) τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

7) κίονα — ἕκτορα) Ciz. et Vit. 1. habent, ſed in Vitt. 2 et 3. deſunt, vti ſqq. ὡς καὶ πίνδαρος (Ol. II, 145.) — τὸν ἕκτορα in Codd. noſtris omnibus.

8) ὅς) In edd. prior. τίς γάρ.

9) συνέχ.) Vit. 1. et Ciz. ἔχοντα, ſed quae ſequuntur καὶ βαστ. — αὐτοῦ, a noſtris Codd. abſunt.

10) ὦ δαῖμ.) Vit. 3. ὦ δαίμων.

11) Ἡσίοδος) In Fragm. ed. Lipſ. p. 443.

12) ἕλληνος — βασιλῆος) Sic noſtri omnes pro ἕλληνες — θεμιστοπόλοι βασιλῆες. cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 40.

13) Δῶρος) Vit. 1. et Ciz. Δοῦρος, et mox cum Vitt. 2 et 3. αἰόλος pro αἴολος.

14) αἰολίδαι) Vit. 1. et Ciz. αἰολίδου, et mox quoque θεμιστοπόλου βασιλῆος, ſed Vitt. 2 et 3. vt Seb. et ed. Lipſ.

15) σαλμωνεύς) Hic verſus, qui in edd. prior. ſecundum obtinebat locum, a Seb. vltimo poſitus, a noſtris quoque hic recte ponitur, nam Salmoneus,

286. Πρύμναις [1])] ταῖς ναυσί. Πρύμνη δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὀπίσθιον μέρος τῆς νεὼς [2]) παρὰ τὸ εἰς πέρας καὶ τελευταῖον μέρος μένειν. Πρώρα δὲ τὸ ἐμπρόσθιον παρὰ τὸ πρώτως τοῦ ῥέοντος, ἤτοι τοῦ ὕδατος ἅπτεσθαι.

287. Πεύκαις] ταῖς ναυσὶν, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Οὐ μὴν Ἕκτωρ δωρεὰν ἀποθανεῖται, καὶ οἱ Ἕλληνες τῷ θανάτῳ αὐτοῦ [3]) γελάσουσιν [4]) ἄνευ προστίμου καὶ τιμωρίας [5]), ἀλλὰ φυγόντες περὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν συμφλεχθήσονται ταῖς ναυσί. Μεταφράζει δὲ τὴν παρ' Ὁμήρῳ [6]) Ἑλληνικὴν ναυμαχίαν, ἐν ᾗ φαίνεται ὁ Ἕκτωρ διώξας τοὺς Ἕλληνας καὶ κατακαύσας [7]) τὴν ναῦν τὴν τοῦ [8]) Πρωτεσιλάου.

288 — 89. Καλῶν ἐπ' εὐχαῖς] καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλεῖστα [1]) τὸν φυγῆς αἴτιον αὐτοῖς γενόμενον [2]) Δία πορθουμένοις αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Τρώων ἀποδιῶξαι τὸν θάνατον. Ἢ καλῶν Δία Φύξιον [3]) τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον. Φύξιος δὲ ὁ Ζεὺς καὶ Φίλιος καὶ Ἑταιρεῖος [4]) καὶ Ὁμόγνιος καὶ Ἐφέστιος καὶ ἄλλα μυρία καλεῖται [5]), γάμους δὲ πάλιν ποιῶν γαμήλιος, καὶ

quod debemus Thryllitzſchio, erat filius Aeoli, vid. Diod. Sic. IV, p. 177. et Siebelis in Symbol. Critt. ad Hellenic. p. 117.

1) πρύμναις) Ordo verborum a Seb. immutatus in noſtris non mutatur, qui exhibent: πρύμναις πεύκαις] πεύκαις, ταῖς ναυσὶν, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν.

2) νεὼς) Noſtri νηός.

3) αὐτοῦ) Noſtri cum Seb. inſerunt.

4) γελάσ.) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. γελάσωσιν.

5) ἄνευ — τιμωρίας) Abſunt a noſtris.

6) Ὁμήρῳ) Il. ο, 704.

7) καταχ.) Noſtri καύσας.

8) τὴν τοῦ) Sic pro τοῦ Vit. 3. recte.

1) πλεῖστα) Vit. 1. et Ciz. πλεῖστον.

2) αὐτοῖς γεν.) Ciz. et Vit. 1. αὐτῶν γινομ.

3) Φύξιον) Cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 172.

4) Ἑταιρεῖος) Vitt. 2 et 3. Ἑτερεῖος, perperam.

5) μυρία καλεῖται) Auctoritate Vitt. 2 et 3. verba γάμους δὲ πάλιν ποιῶν (absque

ἁπλῶς πρὸς τὰ συμβαίνοντα καὶ γινόμενα [6]) μετονομαζόμενος· Φεύγων γάρ τις Φύξιον Δία ἐπικαλεῖται, συμβουλευόμενος [7]) δέ τις Βουλαῖον, καὶ τἄλλα [8]) ὁμοίως.

290 — 92. Τότ' οὔτε τάφρος] τότε οὐ βοηθήσουσι τοῖς Ἕλλησιν οὔτε ἡ τάφρος [1]) καὶ τὸ ὄρυγμα οὔτε τῶν νεῶν τὰ προπύργια καὶ ἡ ἐν σταυροῖς καὶ σταυάροις [2]) τοῖς πεπηγμένοις ἐκεῖθεν τῆς τάφρου πτέρυξ καὶ τὸ περιπέτασμα [3]) τὸ δίκην κορσίων [4]) ἐπέχον [5]) ἐν τῇ τάφρῳ, ἢ τὸ δίκην κροσοῦ [6]) καὶ κλίμακος, τοῦτ' ἔστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον, οὔτε τὰ γεῖσα [7]) καὶ αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται [8])· ἀλλ' οὐδ' αἱ ἐπάλξεις ἤτοι αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵσταντο [9]) οἱ πολεμισταί, ὧν ἄνωθέν εἰσιν αἱ ἐριπναί, ἤτοι οἱ προμαχῶνες καὶ τὰ διεστηκότα τοῦ τείχους καὶ οἷον εἰπεῖν οἱ ὀδόντες. Ταῦτα πάντα τότε [10]) οὐκ ὠφελήσουσι τοῖς Ἕλλησι παρὰ

τις) γαμήλιος (sic, non γαμήλιον Δία) καὶ ἁπλῶς πρὸς τὰ συμβ. infra alieno loco posita huc retraximus.

6) γινόμ.) Vitt. 2 et 3. γενόμενα.

7) συμβουλ.) Vitt. 2 et 3. συμβουλευσάμενος.

8) τἄλλα) Sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. τὰ ἄλλα.

1) ἡ τάφρος) Pro ὁ τάφρος Vitt. 1. 2. et Ciz. recte: sic etiam paullo post ἐν τῇ τάφρῳ.

2) σταυρ. — σταυάροις) Vit. 1. et Ciz. σταβροῖς. καὶ σταβάροις, ex permutatione litterarum υ et β in Mss. In Gloss. Du Fresne dicc. quoque στάβαρα pro σταύαρα. Io. Tzetz. in Antehom. v. 262. et in scholiis σταβάραις pro σταβάροις: forte ibi quoque legendum σταβάροις. cf. Iacobs ad h. l.

3) περιπέτ.) Nostri παραπέτασμα.

4) κορσίων) Vit. 1. et Ciz. κροσσίων.

5) ἐπέχ.) Vitt. 2 et 3. ἐπίσχον.

6) κροσοῦ) Vit. 1. et Ciz. κροσίου.

7) γεῖσα) Nostri γεῖσσα.

8) οἱ κοσμῖται) Vitt. 2. αἱ κοσμῖται: Vit. 3. οἱ κοσμηταί, perperam. cf. Du Fresne Glossar.

9) ἵσταντο) Nostri ἵστανται.

10) τότε) Delent Ciz. et Vit. 1.

τὰς [11]) ναῦς διωχθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. Ὅτι δὲ ἔκτισαν τοῦτο τὸ τεῖχος οἱ Ἕλληνες, ὃ λέγει ὁ Λυκόφρων νῦν μὴ ὠφελῆσαι αὐτοῖς [12]), Ὅμηρος διδάσκει ἐν τῇ Θ' Ῥαψῳδίᾳ τὴν κτίσιν αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ μ' [13]) τὴν νῦν ναυμαχίαν φησὶ καὶ τὴν τούτου κατάλυσιν.

Ἄλλως [14])· Πτέρυγα εἶπε τοῦ τείχους τὴν παράστασιν τῆς οἰκοδομῆς, οἷον τὴν ὑψηλὴν, παρὰ τὸ κορύσσεσθαι καὶ ἐγείρεσθαι. Τὸ δὲ·

Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον . . .

οὐ κλίμακας οἶδεν, οὐδὲ λέγει, ὅτι κατέλαβον τὰς κλίμακας· ἀλλ' ἦσάν τινες ξύλινοι ὑπότροχοι κλίμακας ἔχουσαι ἄνω, πρόμαχοι, ἐφ' αἷς οἱ πολέμιοι ἐφεστῶτες ἐμάχοντο τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους. Ἔστι γοῦν οὕτως· τὰς κρόσσας ἐπὶ τοῦ τείχους ἔρυον καὶ κατέβαλον τὰς ἐπάλξεις.

Σταυροῖς] ἡ ἑκατέρωθεν οἰκοδομὴ τοῦ τείχους ὀρθοῖς ξύλοις διειλημμένη, ἅπερ σταυροὺς κέκληκε διὰ τὴν στάσιν. Ἢ αὐτὸ τὸ τεῖχος διὰ τὸ πλάτος.

293 — 94. Ἀλλ' ὡς μέλισσαι] δίκην δὲ μελισσῶν καπνῷ ἐσκοτισμένων καὶ βολαῖς κορμῶν, οὕτω καὶ οὗτοι ὑφ' Ἕκτορος πτοηθέντες [15]), πηδῶντες εἰς τὴν ξένην γῆν ἐκ τῶν καθεδρῶν καὶ πρύμνας καὶ πρώρας τῶν

11) παρὰ τὰς) Vitt. 2 et 3. περὶ τάς.

12) λέγει — αὐτοῖς) Pro μὴ ὠφελῆσαι δυνάμενον αὐτοῖς, ὁ Λυκόφρων λέγει νῦν, e nostris restituimus. Vti mox Ὅμηρος διδάσκει praemisimus ope Codd. nostrorum τοῖς. ἐν τῇ — Ῥαψῳδίᾳ, abiecto etiam αὐτοῦ, quod nostri ignorant.

13) ἐν δὲ τῇ μ') Vitt. 2 et 3. ἐν δὲ τῇ τοῦ μ' ῥαψῳδίᾳ.

14) Ἄλλως — usque ad διὰ τὸ πλάτος a nostris absunt. Ab alio videntur addita, nam fere repetunt antea dicta.

15) πτοηθέντες) Sic nostri, rectissime, nam neque πραθέντες edd. prior. neque κρυθέντες Sebast. aptum est viciniae verborum.

νεῶν καὶ τὴν Τρωϊκὴν γῆν μολυνοῦσι [16]) τῷ αὐτῶν αἵματι ἐν τῷ πηδᾷν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς [17]).

295. Ἄφλαστα [1]) καὶ κόρυμβα] Ἄφλαστα καλεῖται τὰ τῆς νεὼς ἄκρα κατ' εὐφημισμὸν τὰ εὔφλαστα. Καὶ κόρυμβα τὸ αὐτὸ δηλοῦσι. Διαφέρουσι δὲ, ὅτι τὰ μὲν ἄφλαστα πρυμνήσια, τὰ δὲ κόρυμβα πρωρήσια.

298 — 301. Πολλοὺς δ' ἀριστεῖς] εὐγενεῖς Ἕλληνας τοὺς λαμβάνοντας [2]) πρωτόλεια, ἤτοι τὰ πρώτιστα τῆς λείας, καὶ πρώτην αἰχμαλωσίαν, καὶ πρόκουρσα [3]) ἐκ τῆς Ἑλλάδος φέροντας ἐν τῷ ἑαυτῶν δόρατι καὶ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ ταῖς σποραῖς καὶ εὐγενείᾳ ὑψουμένους αἱ σαὶ χεῖρες, ἤτοι σὺ καταξανεῖς καὶ ἀνελεῖς. Λέγει [4]) δὲ τὸν Ἕκτορα, διὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Πάτροκλον καὶ Πηνέλεων καὶ Ἀσκάλαφον καὶ Ἀρκέσιλαον καὶ λοιπούς. Πρωτόλεια δέ εἰσι τὰ τῆς λείας καὶ τῶν λαφύρων τοῦ πολέμου πρώτιστα καὶ ἐξαίρετα [5]), ἅπερ εἰώθασιν οἱ ἄριστοι λαμβάνειν [6]), ὡς Ἀγαμέμνων τὴν Χρυσηΐδα

16) μολ.) Vit. 1. et Ciz. μολύνουσι.

17) ὀρχηστ.) Vitt. 2 et 3. ὀρχησταῖσι.

1) ἄφλαστα — πρωρήσια) Totum hoc schol. non reperitur in nostris.

2) τοὺς λαμ.) Nostri delent art. τοὺς, vti mox verba sqq. ἤτοι τὰ πρώτ. τῆς λείας.

3) πρόκουρσα — αἱ σαὶ χεῖρες) Vitt. 2 et 3. προκόπτουσαι ἐν τῷ ἑαυτῶν δορὶ αἱ σαὶ χεῖρες, reliquis praetermissis. Vit. 1. et Ciz. quidem legunt πρόκουρσα, sed reliqua etiam omittunt. δορὶ pro δόρατι habent omnes.

4) λέγει δὲ — λοιπούς) In nostris non hic apparent, sed ad extrem. scholii post voc. τέκμησσαν, atque sic se habent: πολλοὺς ἀριστεῖς] τὸν ἕκτορα λέγει ἀνελεῖν, διὰ πάτροκλον — καὶ λοιπούς: Vit. 3. τὸν ἕκτ. λέγει διὰ τὸν ἀνελεῖν — λοιπούς: atque sic dedimus pro: λέγει δὲ τοὺς περὶ πάτρ. — καὶ τοὺς λοιπούς.

5) τὰ τῆς — ἐξαίρετα) Nostri sic: τὰ τῆς λείας πρῶτα καὶ τῶν λαφύρων, reliquis omissis.

6) ἅπερ — λαμβάνειν) Nostri ἃ οἱ ἀριστεῖς λαμβάνουσιν.

Ἀστυνόμην, Ἀχιλλεὺς δὲ τὴν Βρισηΐδα Ἱπποδάμειαν, Αἴας δὲ τὴν Τέκμησσαν.

Καταξανοῦσιν] ἀναιρήσουσιν 7).

302 — 6. Ἐγὼ δὲ πένθος] ἐγὼ δὲ 1) λυπηθήσομαι 2), φησὶν, οὐ μικρῶς δι' αἰῶνος καὶ αἰωνίως τὴν σὴν ταφὴν καὶ τὸν σὸν 3) θάνατον στενάζουσα. Αἰὼν δὲ λέγεται καὶ ὁ χρόνος τῆς ἑκάστου ζωῆς, ἀθλίαν 4) γὰρ ὄψομαι, φησὶν 5), ἐκείνην τὴν τῆς σῆς τελευτῆς 6) ἡμέραν, καὶ ὕψιστον ὑπερέχουσαν 7) τῶν θλίψεων, ὧντινων θλίψεων κράντης καὶ τελειωτὴς χρόνος 8) αὐδηθήσεται· νῦν ἀντὶ τοῦ λέγεται ὁ χρόνος ὁ ἑλίσσων καὶ συστρέφων καὶ πληρῶν τὸν κύκλον αὐτοῦ διὰ τῆς σεληναίας 9) κινήσεως καὶ περιφορᾶς· ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ σελήνην τοὺς μῆνας ἐψήφιζον, διὰ δὲ 10) τῶν μηνῶν ὁ χρόνος ἀπαρτίζεται.

7) καταξ. ἀναιρησ.) In nostris non reperitur.

1) ἐγὼ δὲ) A Seb. additum nostri comprobant.

2) λυπηθήσ.) Vitt. 2 et 3. λυπήσομαι, sed φησὶν et δι' αἰῶνος καὶ, a Seb. suppleta, nostri non agnoscunt.

3) σὸν) Deest in nostris, vt in edd. ante Seb.

4) ἀθλίαν) Vit. 1. et Ciz. ἀθλίας, vt edd. ante Pott.

5) φησὶν) A Seb. additum nostri non addunt.

6) τελευτῆς) Vit. 1. et Ciz. ζωῆς: Vitt. 2 et 3. ταφῆς. Thryllit. putat, in archetypo olim defuisse nomen, idque librarios pro lubitu suppleſſe.

7) ὕψιστ. ὑπερ.) Delendum est interiectum καὶ auctoritate Vitt. 2 et 3. Locum tamen habere potest καὶ, si e Lycophrone post ὕψιστον additur πημάτων. καὶ, id est.

8) χρόνος) Hic inferendum videtur e Vitt. 2 et 3. et postea verba νῦν ἀντὶ — λέγεται, a Seb. inclusa vncis, iterum sunt recludenda, nam referuntur ad sqq.

9) τῆς σελ.) Art. τῆς a Seb. praepositus a nostris etiam praeponitur.

10) διὰ δὲ) Vitt. 2 et 3. καὶ διὰ. χρόνος autem h. l. vt ad v. 175. est annus, non vero tempus, vt Seb. perperam interpretatur.

307 — 13. Αἲ, αἲ, στενάζω ¹)] Ἡ σύνταξις οὕτω· Φεῦ, φεῦ, στενάζω καὶ θρηνῶ καὶ σὸν εὔγλαγον θάλος, καὶ τὴν σὴν θαλερὰν ἀνατροφὴν καὶ ἡλικίαν, ὦ σκύμνε καὶ ὦ Τρώϊλε (μεταφορικῶς), ὦ ἀγκάλισμα, καὶ ὦ περιπλοκὴ, καὶ παρηγόρημα τερπνὸν τῶν συγγόνων καὶ τῶν ἀδελφῶν, ὃς καὶ ὅστις Τρώϊλος, βαλὼν ἐν τῇ πυρφόρῳ ἴυγγι τῶν ἐρωτικῶν τόξων τὸν ἄγριον δράκοντα, ἤγουν τὸν Ἀχιλλέα, καὶ μάρψας καὶ καταλαβὼν τὸν τυπέντα, τοῦτ' ἔστι τὸν Ἀχιλλέα, ἐν τοῖς ἀφύκτοις βρόχοις τοῦ ἔρωτος βαιὸν καὶ μικρὸν καὶ ἀστεργῆ χρόνον, αὐτὸς καὶ ἐκεῖνος ὁ Τρώϊλος ὁ τετρωμένος ²) πρὸς τοῦ δαμέντος καὶ τρωθέντος τοῦ Ἀχιλλέως καρατομηθεὶς τύμβον καὶ βωμὸν τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος αἱμάξεις.

Αἲ, αἲ, στενάζω] Φεῦ, φεῦ, στενάζω, καὶ θρηνῶ ³), καὶ τὴν σὴν θαλερὰν καὶ εὐανάτροφον ⁴) ἡλικίαν, ὦ ἀδελφέ μου Τρώϊλε, ὦ σκύμνε καὶ βασιλικώτατον ⁵) γέννημα, τερπνὴ περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν.

Ὅστ' ἄγριον ⁶)] ὃς τρώσας τὸν Ἀχιλλέα τῷ ἐρωτικῷ τοῦ κάλλους σου βέλει, ἤτοι θέλξας αὐτὸν, ὥστε ἐρασθῆναί σου· σὺ δὲ μὴ ἐρασθεὶς ⁷) αὐτοῦ, καρατομηθεὶς

1) αἲ, αἲ, στενάζω usque ad αἱμάξεις) Hoc fchol. a Seb. e Cod. Vat. adiectum noftri Codd. cum edd. prior. non exhibent. Sequens Schol. eadem fere continet.

2) ὁ τετρωμένος) Haud dubie legendum, vt textus Lycophronis fuadet, οὐ τετρωμένος, fcl. amore. Hinc non, vt Seb. opinatur in nott. interpretationi lat. fubiectis, fcholiaftes a textu aberrauit, omiffa particula negatiua.

3) καὶ θρηνῶ) A Seb. infertum abeft a noftris.

4) εὐανάτρ.) Vit. 2. vt fchol. interl. ἀνάτροφον.

5) βασιλικ.) Vit. 1. et Ciz. βασιλικώτερον.

6) ὅστ' ἄγριον) Haec verba Lycophronis e Vitt. 2 et 3. praemittenda funt τοῦ· ὃς τρώσας, et a fuperioribus feiungenda.

7) μὴ ἐρασθ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. perperam negligunt part. μή.

καὶ ἐκτμηθεὶς [8]) τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ τύμβῳ καὶ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπὸ [9]) τοῦ ἐρασθέντος σου Ἀχιλλέως καὶ ἐν τῇ καρατομίᾳ [10]) αἱμάξεις τὸν ναόν. Φασὶ γὰρ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Τρωΐλου τοῦ παιδὸς Ἑκάβης καὶ Πριάμου ἐν λόγοις, ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος [11]), ἐδίωκεν αὐτὸν, καὶ διώκων [12]) ἔμελλε καταλαμβάνειν αὐτὸν, προςφυγόντα δὲ τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ [13]) Ἀχιλλεὺς ἐβίαζεν αὐτὸν ἐξελθεῖν. Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθε, προσελθὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐν τῷ βωμῷ. ᾧ, φασὶ [14]), καὶ τιμωρῶν ὁ Ἀπόλλων αὐτόθι παρεσκεύασεν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀχιλλέα. Καὶ οὕτω μὲν οὗτοι [15]) ληροῦσι περὶ Τρωΐλου [16]), ἐγὼ δὲ [17]) τοῦτον τὸν Τρώϊλον καὶ βαθεῖαν ἔχοντα τὴν ὑπήνην, καὶ μελάγχρουν [18]) ἐπί-

8) *καρατ. καὶ ἐκτμ.*) Vit. 1. et Ciz. *καρατομηθῆναι καὶ τμηθῆναι*: Vit. 2. delet *καὶ ἐκτμηθείς*.

9) *ὑπὸ*) Vit. 3. *ὑπὸ*, perperam, ſed poſtea cum reliquis, quibus vſi ſumus, Codd. inſerunt *σου* poſt *ἐρασθέντος*, recte.

10) *ἐν τῇ καρατ.*) Vit. 1. et Ciz. *ἐν καρατόμῳ σου*: Vit. 2. *ἐν καρατόμῳ*: Vit. 3. *ἐν τῷ καρατομεῖσθαί σε*, optime.

11) *ἔργῳ δὲ Ἀπόλλ.*) A Seb. ſublatum *παιδὸς* tollunt quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudocia p. 404.

12) *καὶ διώκων*) Sic omnino legendum pro *καὶ διώκον αὐτὸν*, auctoritate Vit. 1. et Ciz. *Ἐδίωκεν αὐτὸν* Vitt. 2 et 3. quoque cum Eudocia, omiſſis tamen *διώκων* et *ἔμελλε καταλ. αὐτόν*.

13) *βωμῷ*) Vit. 1. et Ciz. *ναῷ*.

14) *ᾧ, φασὶ*) Noſtri cum Eudocia *ὃν φασι*, deleto tamen poſtea *τὸν Ἀχιλλέα*. Vulgata vero recte ſe habet, nam *ᾧ* refertur ad *τιμωρῶν*, ita vt ſenſus exeat: *cui* (Troilo) *opitulans*, ſ. *quem vlturus Apollo effecit, vt Achilles in illo templo interficeretur.*

15) *καὶ οὕτω μὲν οὗτοι*) Sic Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudocia *οὕτω μὲν τινές*.

16) *τρωΐλου*) Noſtri cum Eudoc. *τοῦ τρ.*

17) *ἐγὼ δὲ*) Eudoc. *οἱ δὲ ἀκριβέστερον — ἱστοροῦσι.* Tzetza hoc ſibi vindicat, quod eſt aliorum mythographorum eorumque accuratiorum.

18) *ὑπήνην, καὶ μελ.*) Io. Tzetz. in Poſthom. v. 383. *δασυπώγων, μελανόχρως*, cff.

σταμαι. Οὐκ οἶδα δὲ, εἰ ὁ Θετταλὸς Ἀχιλλεὺς οὕτως ἐρωτικὸς ἦν, ὡς καὶ βαθυγενείου καὶ γεραιτέρου [19]) πολὺ τούτου ἐρᾶν, νέος μὲν γὰρ ἦν [20]) ὁ Τρωΐλος καὶ ὡραῖος, μελάγχρους δὲ καὶ δασυγένειος, καὶ Ἀχιλλέως ἐρώτων ἀνάξιος. Μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν Μέμνονος ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τροίας συμβάλλει [21]) τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ ἀναιρεῖται

ibi Iacobs, et Heyne Excurſ. XVII. ad Virg. Aen. I.

19) *βαθυγ. καὶ γερ.*) Haec verba Seb. vti dicit, ſingulariter efferre maluit, ſed noſtri in numero plurali *βαθυγενείων κ. γεραιτέρων*, vt edd. prior. haec verba non ad ipſum Troilum, ſed ad omnes alios referentes barbatos. Τούτου vero omnes exhibent pro τούτων, bene, ſcl. *qui longe prouectiores eſſent aetate Troilo*, quod ſqq. bene conuenire videtur. Eudocia tamen, omiſſis βαθυγ. καὶ γερ. πολὺ, modo exhibet τοιούτων, quae lectio videtur aptiſſima.

20) ἦν) Vit. 1. et Ciz. delent cum edd. principibus οὐκ, recte, nam optime cadit in Troilum ab omnibus aliis vt iuuenem laudatum: is adeo a Io. Tzetza in Poſthom. v. 360. ἄνθει ἥβης fuiſſe traditur. cf. Iacobs ad Tzetz. Poſthom. v. 383. Hinc quoque ſtultitiae non videtur accuſari poſſe Tzetzes, cuius ab Heynio in Excurſ. XVII. ad Virg. Aen. I. accuſatur, quod Troilum magnum iam natu fuiſſe ſponſione certauerit; ſocordia potius librariorum, vel μετεωρία Canteri, qui non h. l. ſed in Nou. Lectt. 2, 9. et poſt eum Potterus οὐκ textui obtrudere ſunt conati, eſt reprehendenda. Barbatus ſane poteſt aliquis eſſe, et tamen venuſtus quoque ac iuuenis. Vicinia quoque reliquorum verborum non repugnat, immo ob oppoſita μὲν et δὲ fauet huic lectioni, ſi modo explicentur: *Troilus erat quidem venuſtus et adoleſcens, colore tamen nigro et barbatus, ideoque amore Achillis non omnino dignus.* Neque vero obſtat verbum, quod praecedit, γεραιτέρων, ſi aliter lectio eſt vera, quum non bene reſpondeat τῷ· μελάγχρ. vti βαθυγ. τῷ· ὑπήνην, nam ad dignitatem magis, quam ad aetatem pertinere videtur. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. tuentur οὐκ, verum hi ſunt longe minoris auctoritatis, quam Vit. 1. et Ciz.

21) *συμβ.*) Vitt. 1. 2. et Ciz. συμβάλει, male.

ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο δι' αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ πένθος πολὺ, οἷον ἐφ' Ἕκτορι [22]).

Ex 309 — 10. Πυρφόρῳ ἴϋγγι τόξων] νῦν ἀντὶ τοῦ πυρφόρῳ βέλει, λέγει δὲ τοῦ Τρωΐλου [1]) τῷ ἔρωτι. Ἴυγξ δὲ κυρίως ὄρνεόν ἐστιν ἀεὶ σεῖον [2]) τὴν οὐρὰν, ἀγωγὸν ἐρώτων. Ἔστι δὲ ποικίλον τῇ τριχώσει, μακροτράχηλον, γλῶσσαν ἔχον ἐπιπολὺ [3]) ἐκτεταμένην, πυκνῶς περιστρεφόμενον καὶ περιδινοῦν τὸν τράχηλον. ταῖς φαρμακίσι χρήσιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπῳδάς· λαμβάνουσαι γὰρ αὐτὸ δεσμοῦσιν ἔκ τινος τροχοῦ, ὃν περιρομβοῦσιν ἅμα ἐπᾴδουσαι [4]). Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι κηρίνῳ τροχῷ συντήκουσιν αὐτὸ [5]) ἐπ' ἀνθράκων. Οἱ δέ φασιν, ὅτι τὰ [6]) ἔντερα αὐτοῦ ἐξελκύσασαι περιάπτουσι [7]) τῷ τροχῷ. Ταύτην οὖν, φασὶ, τὴν ἴϋγγα πρώτη Ἀφροδίτη Ἰάσονι δοῦσα ἐδίδαξε αὐτὸν ταύτας τὰς ἐπῳδὰς [8]), ὅπως Μήδειαν θέλξῃ [9]). Λέγουσι [10]) δὲ, ὅτι αὕτη ἡ Ἴυγξ γυνὴ

22) ἐφ' ἕκτορι) Vit. 1. et Ciz. ὑφ' ἕκτορος, vt Eudocia: Vitt. 2 et 3. ὑφ' ἕκτορι, male. Io. Tzetz. in Posthom. v. 359:

ὃς πένθος Τρώεσσιν ἐπ' ἶσον Ἕκτορι θῆκεν.

1) τοῦ τρωΐλου) A Seb. additum nostri non agnoscunt.

2) σεῖον) Vit. 2. perperam σείων. *Hanc de Iynge ῥῆσιν totam contraxit Niceph. Gregoras ad Synes. p. 360.* Thryll. cf. quoque Io. Tzetz. in Chil. XI, 380. sqq.

3) ἐπιπολὺ) Nostri ἐπὶ πολύ.

4) ὃν περιρ. — ἐπᾴδ.) Vitt. 2 et 3. ὅνπερ ῥομβοῦσιν ἅμα σπεύδουσαι. Vit. 1. et Ciz. ὃν περιβομβοῦσι ἅμα ἐπᾴδ. non bene.

5) αὐτὸ) Vit. 2. αὐτόν.

6) φασιν, ὅτι τὰ) Vitt. 2 et 3. φασὶν τὰ, omissa part. ὅτι, et mox ἐξελκύουσαι pro ἐξελκύσασαι.

7) περιάπτ.) Vit. 1. et Ciz. περιάπτουσαι, perperam: Vit. 2. περιπίπτουσι.

8) ταύτας τὰς ἐπῳδ.) Sic pro ταῦτα Vit. 1. et Ciz. bene. αὐτὸν vero a Seb. insertum nostri non inserunt. Habet αὐτὸν schol. Pind. IV, 380, vbi eadem traduntur, haud dubie ipso If. Tzetza auctore.

9) θέλξῃ) Sic etiam Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. plane aliter: ἐκμήνας ποιήσῃ

ἦν πρότερον θυγάτηρ Πειθοῦς, ἡ Ἠχοῦς καὶ Πανός. Φαρμακεύουσα δὲ τὸν Δία εἰς τὸν Ἰοῦς 11) πόθον ὑφ' Ἥρας διωκομένη 12) ἀπωρνεώθη. Ἄλλοι κιθάραν 13) πάνυ ἐμμελῆ φασιν εἶναι τὴν ἴϋγγα, ὅθεν πᾶν ποθεινὸν ἴϋγξ καλεῖται.

314 — 22. Οἴμοι δυσαίων] Φεῦ μοι ἡ δυσαίων 1) καὶ δυστυχής, καὶ τὸν σὸν θάνατον, ὦ τάλαινα σκύλαξ 2) Ἑκάβη, θρηνῶ καὶ τὰς δύο ἀηδόνας τὰς εὐλάλους, καὶ ἐμοῦ 3) ἀδελφὰς Λαοδίκην καὶ Πολυξένην. Ἀφ' ὧν τὴν μὲν Λαοδίκην ἡ γῆ σχισθεῖσα ὑποδέξεται

συμμαχεῖν αὐτῷ, vt in schol. Pind. l. l.

10) λέγουσι) Sic pro λέγουσα nostri cum Sebast.

11) τὸν Ἰοῦς) Nostri τὸν τῆς Ἰοῦς.

12) διωκομ.) Vitt. 2 et 3. addunt cum Sebast.

13) ἄλλοι κιθάραν) *Vid. Niceph. ad Synes. de Insom. p.* 362. Reinesius. *Vid. omnino schol. Pind.* IV, 380. *et Aristot.* II, 12. *Callimachus forte rectius ait ap. schol. Theocrit. ad Id.* II, *p.* 26. (v. 17.) τὴν Ἴϋγγα Ἠχοῦς εἶναι θυγατέρα, φαρμακεύειν δὲ τὸν Δία, ὅπως ἂν αὐτῇ (non Ἰοῖ) μιχθῇ. *Suidas quoque multa habet ad* Ἴϋγξ, *apud quem forte pro* ἱερονίκης καὶ Ἀφροδίτης *legendum* ἱερωμένη τῇ Ἀφροδίτῃ (Potterus iam nott. ad h. vers. coniecit ἱερὰ τῇ Ἀφροδ.) *et deinde* ἐπὶ τὸν Ἰοῦς πόθον *pro* ἐπὶ τούτοις (fere vt Potterus) *vel etiam* ἐπὶ ἑαυτῆς, (cf. Küster ad h. l.). *Tum quoque lege:* ἐστὶ δὲ καὶ ὀρνάριόν τι, *pro* ὀργάνιόν τι (quod a Küstero non est mutatum). *Hortibonus, siue, vt notius audit, Casaubonus Lectionibus Theocrit. sic enim vocat, in scholiaste Theocriti verba illa:* οἱ δὲ πειθοῦς, *quoniam addita erant in v. c. quoque pro varia lectione accepisse videtur, quod non esse verum, loci adducti probabunt. Psellus quoque aliqua habet, vid. ad eum Gaulmin. et ad Eustathium p.* 12. Haec Thryllitzschius, qui vero propter rei suae angustias Suidam a Küstero editum ad manus non habuisse queritur.

1) φεῦ — δυσαίων) Absunt a Vitt. 1. 5. et Ciz.

2) σκύλαξ) Vit. 1. et Ciz. σκύλλα. Apud Zonar. σκύλλαξ· κυρίως ἐπὶ κυνὸς νεογνοῦ.

3) καὶ ἐμοῦ) Sic Vitt. 2 et 3. recte: reliqui καὶ omittunt.

περὶ τὸ ἄλμα 4) καὶ τὸ ἄλσος καὶ τὸν τοῦ πάππου μοῦ Τρωὸς παράδεισον (παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτὰ 5)), ὅπου ἡ Κίλλα τεθνηκυῖα κεῖται μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Μουνίτου 6). Σθισθήσεται δὲ ἡ γῆ καὶ ὑποδέξεται 7) τὴν Λαοδίκην ἤτοι ἐν φάραγγι πεσεῖται καὶ ἀποθανεῖται ἡ Λαοδίκη, τότε ὅταν 8) πορθηθῇ 9) ἡ Τροία. Καὶ νῦν μὲν ὁ βάρβαρος καὶ ἀπρόσεκτος 10) Λυκόφρων πορθουμένης τῆς Τροίας αὐτήν φησιν ἀναιρεθῆναι, μετὰ μικρὸν δὲ προϊὼν ἐρεῖ, ὅτι 11) μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν Μουνίτου 12), τοῦ υἱοῦ τῆς Λαοδίκης, ἐν Θρᾴκῃ κυνηγετοῦντος μετὰ Ἀκάμαντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ὄφεως ἀνῃρημένου λύπῃ καὶ αὐτὴ 13) τελευτᾷ. Ἄλλοι δέ φασι τὴν Λαοδίκην διωκομένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πεσεῖν ὑπό τινα φάραγγα καὶ ἀποθανεῖν 14).

4) τὸ ἄλμα καὶ) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt. Deinde quoque Vitt. 1. 3. et Ciz. παρὰ pro περί. Caeterum variant multi in hac fabula, cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 302, et Pauſ. X, 26, p. 244. ed. Fac.

5) παρὰ — φυτά) Vt ſuſpecta a Seb. vncis incluſa a noſtris plane eiiciuntur.

6) Μουνίτου) Ita hic et poſtea legendum pro Μουνίπου, inuitis quidem h. l. Codd. Mſſ. et editt. Infra recte Μουνίτ. ad v. 447 et 495, et Parthen. c. 16.

7) ὑποδέξ.) Vit. 1. et Ciz. δέξεται.

8) τότε ὅταν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro πότε; ὅταν. Vitt. 2 et 3. delent πότε, vel τότε. Interim tamen vulgata etiam frequentatur a Tzetza.

9) πορθηθῇ) Recte Seb. pro πορθῆται, conſentientibus Vitt. 2 et 3.

10) ὁ βάρβ. καὶ ἀπρ.) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. vt plerumque omnia, quae in contemtum Lycophronis dicuntur, haud dubie a Io. Tzetza, atque modo habent: ὁ δὲ λυκόφρων λέγει.

11) ὅτι) Delent Vit. 1. et Ciz. non bene.

12) Μουνίτου) Sic legendum, demto τῷ· ἄλλου, quod noſtri omnes recte damnant, nam idem, non alius eſt Munitus. Delent quoque ſeq. τῆς λαοδίκης, quod quoque, vel αὐτῆς videtur delendum.

13) καὶ αὐτή) Noſtri pro λαοδίκη, recte.

14) Ἄλλοι — [illegible])

Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Οἴμοι ἡ δυστυχὴς τὸν θάνατόν σου, ὦ τάλαινα σκύλαξ Ἑκάβη, θρηνῶ. Ἔτι δὲ καὶ τὰς δύο ἀηδόνας τὰς εὐλάλους μου ἀδελφὰς (φημὶ Λαοδίκην τε καὶ Πολυξένην), ὧν καὶ ἀφ' ὧντινων τὴν μὲν μίαν, ἤγουν τὴν Λαοδίκην ἡ τοκὰς κόνις ἤτοι ἡ πατρῴα γῆ, τοῦτ' ἔστιν ἡ Τροία, χανοῦσα δέξεται ἐν τῷ κευθμῷ καὶ σκοτεινῷ τόπῳ διασφάγος ἤγουν τοῦ χάσματος αὐτοπρεμνον καὶ σὺν αὐτοῖς τοῖς κλάδοις λεύσουσαν καὶ μέλλουσαν βλέψαι τὴν ἀγχίπουν καὶ πλησίαν ἄτην καὶ βλάβην τῶν στεναγμάτων, ἵνα καὶ ὅπου ἐστὶ τὸ ἅλμα καὶ πήδημα, ἢ παράδεισον ἢ ἄλσος τοῦ πάππου τοῦ Τρωὸς, καὶ κέχυνται μεμιγμένοι σὺν τῷ σκύμνῳ ἤγουν τῷ Μουνίτῳ τῷ υἱῷ αὐτῆς οἱ μόροι τῆς χαμευνάδος πόρτιος καὶ δαμάλεως ἤγουν τῆς Κίλλας τῆς λαθρονύμφου καὶ πόρνης, πρὶν λαφύξασθαι καὶ ῥοφῆσαι καὶ γεύσασθαι καὶ θηλάσαι τὸ γάνος καὶ τὸ γάλα, μεταφορικῶς, πρὶν λυτρῶσαι καὶ καθᾶραι καὶ λοῦσαι ἐν δρόσῳ καὶ ὕδατι τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη ἐκ τῆς λοχείας καὶ τῆς γεννήσεως. Τὸ δὲ οἴμοι οὐ δύο [15]) μέρη λόγου ὑπάρχει, ἀλλ' ἕν, ὡς καὶ Ὅμηρος [16]) δείκνυσι λέγων· Ὤμοι ἐγώ.

Ex 315. Σκύλαξ [1])] σκύλακα τὴν Ἑκάβην λέγει, ὅτι κύων ἐγένετο, ὥς φησι μυθικῶς Εὐριπίδης [2])·

Κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τοῦ τόπου, οὗ ἀνῃρέθη·

Ὃ [3]) καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα.

In nostris desunt, vt mox tota ῥῆσις inde a: τὸ δὲ ἑξῆς usque ad γεννήσεως, quae a Seb. primum est recepta. Omnia fere, quae continet, iam antea sunt dicta. Haud dubie ea ab alio aliis modo verbis sunt adiecta.

15) οὐ δύο) Ciz. et Vit. 1. οὐχὶ δύο.

16) ὅμηρ.) Il. σ, 54, vbi vero ὤ μοι pro ὤμοι. Dein Vitt. 2 et 3. δεικνύει pro δείκνυσι.

1) σκύλαξ) Verba in edd. prior. post σκύλαξ posita: τὸ ἑξῆς, ὦ δυστυχὴς σκύλαξ, nostri cum Seb. tollunt.

2) Εὐριπ.) Hecub. 1265.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθικὰ, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Μετὰ τὴν [4]) τελευτὴν Πολυξένης ἡ Ἑκάβη [5]) ὕβριζε καὶ κατηρᾶτο τοὺς Ἕλληνας· οἱ δὲ ὀργισθέντες ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνεῖλον. Περὶ δὲ [6]) τῆς Κίλλης εἴπομεν [7]) εἰς τό· Μηδ' Αἰσακείων σύμός. Καὶ πάλιν ἐρῶ· Κίλλα Ἑκάβης ἦν ἀδελφὴ, Θεμίστου [8]) δὲ γυνή. Αὕτη [9]), ὥς φασι, λάθρα Πριάμῳ συγγινομένη [10]) γεννᾷ Μούνιτον. Πριάμῳ δὲ χρωμένῳ [11]), ἤτοι μαντεύοντι ἐν Ζελείᾳ [12]) περὶ τῆς βασιλείας ἐχρήσθη ἀνελεῖν τὴν τεκοῦσαν καὶ τὸ γεννηθέν. Ἔτυχε δὲ τότε τὴν μὲν Ἑκάβην [13]) τεκεῖν τὸν Ἀλέξανδρον, τὴν δὲ Κίλλαν τὸν Μούνιτον. Φεισάμενος οὖν τῆς Ἑκάβης ἀνεῖλε τὴν Κίλλαν καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς Μούνιτον. Ἐνταῦθα οὖν ἡ Λαοδίκη κατεπόθη ἐν τῇ γῇ [14]).

Ex 322. Χυτλῶσαι] λοῦσαι, πλῦναι, χύτλον [15])

3) ὃ) Vit. 1. et Ciz. ὄν, scl. τόπον.

4) μετὰ — πολ.) Vit. 1. μετὰ τελ. τὴν τῆς πολυξ. non male.

5) ἑκάβη) A Seb. insertum neque Codd. nostri, neque Eudoc. p. 143. habet.

6) περὶ δὲ) Sic pro περὶ nostri cum Seb. Mox nostri recte κίλλης pro κίλλας.

7) εἴπομεν) Supra ad v. 224.

8) Θεμίστου) Sic, vt v. 227, non Θυμοίτου legendum.

9) αὕτη) Vit. 1. et Ciz. ταύτῃ.

10) πρ. συγ.) Ciz. et Vit. 1. non bene πρίαμος συγγενόμενος.

11) πριάμῳ — χρώμ.) Vit. 1. et Ciz. πριάμου δὲ χρωμένου, quae lectio quoque videtur recipienda, nisi eiicias cum Vitt. 2 et 3. seq. αὐτῷ, quod quoque eiecimus. Caeterum nostri non agnoscunt ἤτοι μαντεύοντι, glossam redolentia.

12) ζελείᾳ) Vitt. 2 et 3. perperam ζενίᾳ. cf. Steph. ζελεία.

13) τὴν ἑκάβην — τὴν κίλλαν) Sic emendauit Seb. Nostri constanter tuentur lect. vulg. ἡ ἑκάβη τεκοῦσα — ἡ δὲ κίλλα, quae non minus est proba, immo, ni fallor, praeferenda.

14) Μούνιτον — ἐν τῇ γῇ) A nostris absunt.

15) χύτλον) Pro χύτλος, quod nostri seruant, Seb. e cunctis MSS. suis reuocauit: an recte, ipse videat, nam χύτλον est oleum, quo corpora lauantium perfundi

γὰρ λέγεται [16]) ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, ἐφ' οὗ [17]) εἶχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔλαιον, ᾧπερ [18]) μετὰ τὸ λούσασθαι ἐχρίοντο.

323 — 29. Σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα] σὲ δὲ τὴν Πολυξένην [1]) ὁ στυγνὸς λέων ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος ὁ τῆς Ἴφιδος καὶ τῆς Ἰφιγενείας υἱὸς ἄξει πρὸς ὠμὰ νυμφεῖα καὶ πρὸς θυηλὰς καὶ θυσίας γαμηλίους μιμούμενος τὰς χέρνιβας καὶ θυσίας τῆς μητρὸς τῆς κελαινῆς καὶ σκοτεινῆς ἤγουν τῆς Ἰφιγενείας. Καὶ πάλιν οὕτω· Σὲ δὲ, ὦ Πολυξένη, πρὸς ἀπηνεῖς ἢ ἀώρους [2]) παστάδας καὶ γαμηλίους θυσίας (πάλιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπανθρώπους καὶ ἀπηνεῖς ἢ ἀώρους [3])) ἄξει ὁ στυγνὸς καὶ κατηφὴς, ἢ στυγνότητος ἄξιος [4]) λέων τῆς Ἴφιδος καὶ τῆς Ἰφιγενείας. Λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλεμον τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰφιγενείας κατὰ Λυκόφρονα μιμούμενος τὰς ἐν Ταύροις θυσίας, ἤτοι τὴν ξενοκτονίαν [5]), ἥντινα Ἴφιδα καὶ Ἰφιγένειαν τὴν στεφηφόρον βοῦν ῥαίσει, καὶ φθερεῖ [6]) ἐν τῷ φασγάνῳ τοῦ τριπάτρου [7]) Κανδάονος καὶ Ὠρίωνος (καὶ γὰρ [8]) Καν-

solebant, χύτλον vero, vt κατάχυτλος ap. Polluc. X, 63. videtur fuisse vas, in quo illud oleum seruabatur, vt schol. ipse docet, cf. Steph. Thes. Gr. ad χύτλον.

16) λέγεται) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3. cum Phauor.

17) ἐφ' οὗ) Vit. 3. ἐφ' ᾧ.

18) ᾧπερ) Recte nostri, vt edd. ante Seb. ὅπερ: Vitt. 2 et 3. quoque λούεσθαι pro λούσασθαι.

1) σὲ δὲ τὴν πολ. usque ad καὶ πάλιν οὕτω a Seb. adiecta nostri non adiiciunt.

2) ἢ ἀώρ.) Ciz. καὶ ἀώρ. Vit. 1. καὶ ἢ ἀώρ.

3) ἢ ἀώρ.) Abest a Ciz. et Vit. 1.

4) ἢ στυγν. ἄξ.) Vit. 1. et Ciz. ἢ στυγνότατος ἄξιος, mendose: Vitt. 2 et 3. ἤτοι ὁ ἄξιος λύπης.

5) ἤτοι τ. ξενοκτ.) Absunt a Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. prior. λέγει δὲ τὴν ξενοκ.

6) καὶ φθερεῖ) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

7) ἐν — τριπάτρου) Nostri, vt edd. pr. ἐν τῷ τριπάτρῳ φασγάνῳ, sed mox Ὠρίωνος cum Seb. pro Ἄρεως, quod Pott. receperat, ratus, Martem a scholiaste, vt infra, Candonem esse appellatum.

δάων καὶ Ὠρίων τὸ αὐτὸ, οὗ καὶ τῷ ξίφει ἀνεῖλον τὴν Ἰφιγένειαν, τριπάτρου, ἐπειδὴ ὁ Ὠρίων Διὸς καὶ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος ἦν παῖς) ὁ δεινὸς δράκων, ἤτοι ὁ Διομήδης, ἢ τὶς ἱερεὺς τοῖς λύκοις καὶ τοῖς Ἕλλησι σχάσας καὶ καταβαλὼν [9]), καὶ θύσας τὸ πρωτόσφακτον ὄρκιον. Ἢ πάντα [10]) πρὸς τὸ Σὲ δὲ συντακτέον· ἥντινά σε ἐς βαθεῖαν (λείπει τὸ τάφρον [11])) ὡς Ποιμανδρίαν [12]) καὶ Βοιωτίαν στεφηφόρον βοῦν ῥαίσει καὶ φθερεῖ ἐν τῷ [13]) φασγάνῳ τοῦ τριπάτρου Κανδάονος καὶ τοῦ Ὠρίωνος, ὃν εἴπομεν [14]), ὁ Ἴφιδος λέων, ὁ δεινὸς ἄρταμος δράκων. Νῦν δὲ τὸ πρωτόσφακτον [15]) οὐ τὸ πρώτως σφαγὲν, ἀλλὰ τὸ εὐγενές. Καὶ τὰ μὲν τῆς ἐννοίας ταυτί· τὰ δὲ τῆς ἱστορίας ἔχουσιν οὑτωσί· Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης, καὶ δι' αὐτὴν [16]) ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς ναῷ μετὰ τὴν τοῦ Ἰλίου [17]) πόρθησιν ᾐτήσατο καθ' ὕπνους τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων

8) *καὶ γὰρ — ἦν παῖς*) A Seb. inſerta noſtri non agnoſcunt. In Schol. Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 136. ed. Heinſ. a Parthen. c. 20. et Anton. Lib. c. 25. Orion dic. filius Ὑριέως.

9) *σχάσας καὶ καταβαλὼν* usque ad v. 326. *στιχουργήμασι* in Vit. 1. et Ciz. adnectuntur v. 329. forſ. loco aptiori, ſed Vitt. 2 et 3. cum Seb. faciunt. In vniverſum hic multa turbata et temere repetita videntur. *καὶ* ante *καταβαλ.* delent Vit. 1. et Ciz.

10) *ἢ πάντα*) Vit. 3. *ἅπαντα.*

11) *λείπ. τὸ τάφρον*) Noſtri cum edd. vett. habent, deleto modo *τὸ*; et tamen Seb. id e duobus Codd. eruiſſe iactitat, editionibus prior. non inſpectis.

12) *ὡς ποιμ.*) Vit. 1. et Ciz. *ὥσπερ ποιμ.*

13) *ἐν τῷ — ὠρίωνος*) Noſtri tuentur lectionem priſtinam a Seb. immutatam: *ἐν τῷ τριπάτρῳ καὶ τριδασπότῳ φασγάνῳ — Ἄρεως.*

14) *ὃν εἴπομ.*) Vitt. 2 et 3. *ἣν εἴπομ.*

15) *τὸ πρωτ.*) Sic legendum cum Vit. 3. reliqui *τὸ* omittunt.

16) *δι' αὐτὴν*) Vit. 3. *δι' αὐτῆς*, non apte.

17) *τοῦ Ἰλίου*) Noſtri abiiciunt art. *τοῦ*, vti mox quoque: *τοὺς ἀρίστ. τῶν Ἑλλήν.* et hinc: *ὡς καὶ μετὰ θάν. ἐρῶν αὐτῆς.*

σφαγιασθῆναι αὐτῷ τὴν Πολυξένην, ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἐρῶν αὐτῆς, ἣν οἱ ἥρωες τῷ τάφῳ [18]) αὐτοῦ διὰ Νεοπτολέμου τοῦ παιδὸς ἐκείνου σφαγιάζουσιν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ φησίν. Ὁ δὲ Φλαυΐος [19]) Φιλόστρατος μόνην τὴν Πολυξένην φησὶν ἐξελθεῖν τῆς Τροίας ἔτι [20]) μὴ πορθηθείσης καὶ ἀποσφάξαι ἑαυτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ πόθῳ τε κατεχομένην τοῦ ἥρωος καὶ δικαίως λογιταμένην, ὡς οὐχ ἑτέρου τοιούτου εὐμοιρήσει νυμφίου [21]).

Ex 324. Ἴφιδος] Ἶφιν τὴν Ἰφιγένειάν τις λέγων [1]) καὶ τρεῖς συλλαβὰς ἐκκόπτων ἀφ' ἑνὸς [2]) ὀνόματος πῶς ἂν στενωθείη τοῖς στιχουργήμασι [3]);

Ex 326. Ποιμανδρίαν] Ποιμανδρία πόλις Βοιωτίας, ἡ καὶ Τάναγρα καλουμένη, ἔνθα ἄριστοι βόες γίνονται [4]).

Ex 327. Στεφηφόρον] στεφανηφόρον εἶπεν, ὅτι ἐστεφάνουν καὶ ἄνθεσιν ἔπαττον [5]) τοὺς θυομένους.

Ex 328. Τριπάτρου] ἐπὶ μὲν Ὠρίωνος, ὃν καὶ Κανδάονα Βοιωτοὶ καλοῦσιν, οὕτως· Ὑριεὺς [6]) Κλονίαν [7])

18) τῷ τάφῳ) *in honorem sepulchri*. Vit. 1. et Ciz. τάφου, forte legendum ἐπὶ τάφου, vt Euripid. in Hec. 524. ἵστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος. Reliqui cum Eudocia p. 341. tuentur vulgatam.

19) Φλαυΐος) Vit. 1. et Ciz. Φλάβιος: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vt edd. vett. Φάλιος, perperam. *Intelligitur Flauius Philostrat. in Vita Apollon.* IV, 16. *p.* 183. *ed. Olearii. Adde in Heroicis c.* 19. *seg.* 11. Seb. cf. Iacobs ad Io. Tzetz. Posthom. v. 498, vbi eadem narrantur.

20) ἔτι) Delent Vitt. 1. 2. et Ciz.

21) νυμφίου) Vit. 3. cum Eudoc. ἀνδρὸς καὶ νυμφίου.

1) τις λέγ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. λέγει τις.

2) ἀφ' ἑνὸς) Absunt a Vitt. 2 et 3.

3) ἂν στενωθ. τ. στιχ.) Vitt. 2 et 3. στενωθῇ τοῖς τεχνουργήμασι.

4) γίνονται) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt.

5) ἔπαττον) Vitt. 2 et 3. ἔθαπτον, perperam.

6) Ὑριεὺς) Hic et postea a Seb. perperam mutatum in Ὠριεὺς, quod etiam Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 440. exhibent, reuocauimus con-

ἔχων [8]) γυναῖκα ἄπαις ἐτύγχανε. Ποτὲ γοῦν Ζεὺς, καὶ [9]) Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων τῷ Ὑριεῖ τούτῳ ἐπεξενώθησαν [10]), καὶ ὃς βοῦν θύσας αὐτοὺς ὑπεδέξατο· οἱ δ' ἔφασαν αἰτεῖν αὐτὸν [11]), ὃ βούλοιτο [12]). Ὡς δὲ παιδίον [13]) αὐτῷ γενέσθαι ᾐτήσατο· οἱ τρεῖς τῇ τοῦ [14]) σφαγέντος βοὸς βύρσῃ ἐνούρησαν, καὶ ἐξ αὐτῆς [15]) ὁ Ὠρίων ἐγένετο, οὕτω κληθεὶς [16]), ὡς ἐκ τῶν οὔρων τεχθείς, ὅθεν καὶ τρίπατρον τοῦτον καλεῖ. Τὸ δὲ Ὠρίωνος ξίφος ὁ Διομήδης εἶχεν. Ἐπὶ δὲ Νεοπτολέμου τριπάτρῳ φασγάνῳ τῷ τριδεσπότῳ λέγει. Ἥφαιστος γὰρ Πηλεῖ τοῦτο πρῶτον ἐχαρίσατο, Πηλεὺς δὲ Ἀχιλλεῖ, Ἀχιλλέως δὲ θανόντος [17]) τοῦτο Νεοπτόλεμος διεδέξατο [18]).

Ex 329. Πρωτόσφακτον] ἐπὶ Ἰφιγενείας, ὅτι ἐν Αὐλίδι περὶ τὸν Εὔριπον τοὺς πρώτους ὅρκους ποιοῦντες οἱ Ἕλληνες ἀνεῖλον αὐτήν. Καὶ τοῦτο ψευδές ἐστι· πρῶ-

ſenſu Vit. 1. et Ciz. et edd. prior. Apollodori III, 10, 1. cf. ibi Heyne, Parthen. Erot. c. 20, Euſtath. ad Hom. Il. β. 496. et Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 136.

7) κλονίαν) Sic legendum pro κολονίαν cum noſtris, Eudocia et Phauor. Apollod. III, 10, 1. cf. Heyne in Obſeru. p. 273. Schol. Hom. Il. σ, 486.

8) ἔχων) Vit. 1. et Ciz. ἔσχεν, non bene.

9) καὶ ποσ.) Delent καὶ Ciz. et Vit. 1.

10) ἐπεξ.) Vit. 2. ὑπεξ.

11) αἰτ. αὐτὸν) Vit. 3. cum Eudoc. tollit αὐτόν.

12) ὃ βούλοιτο) Eudoc. ὅ, τι ἂν βούλοιτο.

13) παιδίον) Vitt. 2 et 3. παῖδας, forte παῖδα, vt Eudocia.

14) τῇ τοῦ) Art. τῇ in omnibus edd. ſuper. obuium, excepta Pott. alt. vbi lapſu typographorum deeſt, Sebaſt. iactitat ſe reſtituiſſe e Codd. ſuis.

15) ἐξ αὐτῆς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἐξ αὐτῶν.

16) οὕτω κληθ.) Sic bene a Seb. mutatum: noſtri cum edd. prior. Eudocia et Phavor. ὠρίων κληθείς.

17) Ἀχιλλ. — θανόντ.) A Seb. receptum noſtri non agnoſcentes, veterem retinent lect. ἐξ Ἀχιλλέως δέ.

18) διεδέξ.) Vitt. 2 et 3. δέξατο. Verba hinc in edd. ſuper. addita: Κανδάονος] νῦν τοῦ Ἄρεως, et a Seb. remota, ſeruant noſtri.

τοι γὰρ οἱ ὅρκοι [1]) δι' Ἑλένην [2]) ἐν τῇ Σπάρτῃ γεγόνασιν [3]), ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων [4]) οὗτος εἶπε· δεύτεροι [5]) δὲ οὗτοι ἐν τῇ Αὐλίδι, ὁπότε καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα ἰδόντες, ὅρκων τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγὸν, στερρὰν παρηνώπλισαν [6]) ὠλέναις πλάτην. Ἐπὶ δὲ Πολυξένης πρωτόσφακτον λέγεται κατὰ μὲν τοὺς λοιποὺς, παρ' ὅσον προεσφάγη αὐτῆς [7]) Ἀχιλλεὺς εἰς ὅρκον ἐλθὼν [8]) τοῖς Τρωσίν. Καὶ ταῦτα μὲν οἱ λοιποὶ, ἐγὼ δ' ἐπ' ἀμφοτέρων πρωτόσφακτον ὅρκιον τὸ ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα χάριν τῶν ὅρκων φημί.

330 — 34. Σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην] Σὲ δὲ τὴν πρέσβυν Ἑκάβην. Ἢ σὲ δὲ, ὦ πρέσβυ Ἑκάβη [1]), λοιδοροῦσαν καὶ καταρωμένην τοὺς Ἕλληνας [2]), αἰχμάλωτον καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν [3]), ἐν τῇ τοῦ δήμου [4]) ὠλένῃ λιθωθεῖσαν κρύψει κυπάς τις καὶ ἱμάτιον ἐν ἐπομβρίᾳ τῶν χερμάδων καὶ τῶν πετρῶν [5]), ἤτοι λιθασθήσῃς [6]), καὶ οἷον περιβληθήσῃς τοῖς λίθοις, ὡς ἄλλῳ ἱματίῳ.

1) οἱ ὅρκοι) Vitt. 2 et 3. praeponunt art. οἱ, bene.

2) δι' Ἑλένην) Pro Ἑλλήνων a Seb. restitutum Vitt. 2 et 3. comprobant, sed Vit. 1. et Ciz. legunt δι' ἑλένης.

3) γεγόν.) Vit. 1. et Ciz. ἐγεγόνεισαν.

4) λυκόφρ.) Supra v. 204. Nostri οὗτος cum Seb. pro οὕτως.

5) δεύτεροι) Sic legendum cum Vit. 1. et Ciz. pro δεύτερον, nam respondet τῷ πρῶτος.

6) παρηνώπλ.) Vit. 1. et Ciz. παρώπλισαν: Vit. 2. ἐνοπλίζουσιν: Vit. 3. ἐνοπλίσουσιν.

7) αὐτῆς) Nostri; πρὸ αὐτῆς.

8) ἐλθὼν) Vitt. 2 et 3. ignorant.

1) Ἢ σὲ δὲ — Ἑκάβη) Absunt a Vitt. 2 et 3.

2) τ. Ἕλλην.) Pro τῶν Ἑλλήνων a Seb. receptum nostri firmant.

3) αἰχμαλ.) Vit. 1. et Ciz. αἰχμαλωσίαν.

4) ἐν τῇ τ. δήμου) Vit. 1. et Ciz. ἐν τῷ δήμῳ. Vit. 3. haec cum ὠλένῃ λιθ. plane delet.

5) καὶ — πετρῶν) Absunt a nostris, vt in edd. ante Potter.

6) ἤτοι λιθασθ.) Vit. 1. et Ciz. vt olim: ἤγουν λιθασθή-

"Οταν Φαιουρὸν 7)] ὅταν ἀλλάξῃς δομὴν καὶ δέμας Φαιὸν Μαίρας καὶ κυνὸς περὶ τὴν κοίλην ἠϊόνα τῶν Δολόγκων καὶ τῶν Θρακῶν. Τὰ δὲ περὶ τῆς καταλιθώσεως 8) τῆς Ἑκάβης εἶπον.

Ἠϊόνα 9)] καὶ ᾐόνα, ὡς ἂν 10) ἐθέλῃς γράφε, ἄπταιστος γάρ ἐστιν ὁ στίχος.

Ex 334. Μαίρας] μαῖρα 1) νῦν ἡ κύων 2) ἀπὸ μιᾶς τῶν κυνῶν τοῦ Ὠρίωνος 3) Μαίρας καλουμένης. Κυρίως δὲ μαῖρα λέγεται ἡ λευκομέλαινα αἴξ.

335 — 39. Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ] ὁ δὲ τάλας, ἤγουν ὁ Πρίαμος ὁ μολὼν 4) ὠνητὸς εἰς τὴν αἰθαλωτὸν 5) καὶ κεκαυμένην πάτραν ὑφ' Ἡρακλέους, ὠνητὸς δὲ παρὰ 6) τῆς καλύπτρας τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Ἡσιόνης, ἀϊστώσας καὶ ἀφανίσας ἐν σκότῳ τὸ πρὶν ἀμυδρὸν ὄνομα. Ποδάρκης γὰρ πρότερον 7) ἐκαλεῖτο. Τῇ δὲ καλύπτρᾳ ἐξωνηθεὶς Πρίαμος μετεκλήθη. Οὗτος ἀμφὶ τῷ τύμβῳ 8)

σῃ, et mox quoque περιβληθήσῃ. Vit. 3. λιθωθεῖσα, omiſſis ſeqq. καὶ εἶον — ἱματίῳ.

7) ὅταν Φαιουρὸν] ὅταν ἀλλ.) Sic ope Vit. 3. hunc locum conſtituimus textu ſuadente. ἀλλάξῃς noſtri cum Seb. pro ἀλλάξῃ recte exhibent, vt in Lycophr.

8) καταλ.) Vitt. 2 et 3. καταλιθοβολήσεως. Vtrumque voc. ignorant Lexica.

9) Ἠϊόνα — στίχος) Abeſt hoc ſchol. a Vit. 1. et Ciz.

10) ὡς ἂν) Pro ὡς ἐὰν Seb. cum Vit. 3. recte: Vit. 2. ὡς ἦν.

1) μαῖρα) Vit. 2. μαίρα, atque ſic Thryll. in ſcholiis ὁμηρικῶν inueniſſe dicit.

2) ἡ κύων) Pro ὁ κ. lege cum Vit. 1. et Ciz. ob ſeqq. μιᾶς τῶν κ.

3) τοῦ ὠρ.) Vit. 3. τῶν ὠρ. bene.

4) μολὼν) Vitt. 1. 2. et Ciz. μολῶν.

5) αἰθαλ.) Vitt. 2 et 3. αἰθαλωτήν. καί, quod ſequitur, noſtri cum Seb. exhibent.

6) παρὰ) Pro περὶ a Seb. poſitum agnoſcunt Vit. 1. et Ciz.

7) πρότερον) Vitt. 2 et 3. τὸ πρίν.

8) τῷ τύμβ. — τῷ ναῷ) Ope Vit. 2. reſtitui: caeteri articulos negligunt. Praeterea Vitt. 2 et 3. ita legunt, vt vere textu praeeunte legendum putauerim: τοῦ Ἀγαμ. δαμεὶς, [illegible] Ἑρ-

καὶ τῷ ναῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος Διὸς δαμεὶς ἤτοι τοῦ Ἑρκείου Διὸς δαμασθεὶς τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ νεὼ 9) ἐν πηγῷ καὶ λευκῷ πλόκῳ καλλυνεῖ καὶ κοσμήσει ἀμφὶ τύμβῳ· ὁ Πρίαμος γὰρ ἐν τῷ τοῦ Ἑρκείου Διὸς ναῷ καταφυγὼν ὑπὸ Νεοπτολέμου ἀνηρέθη 10), ὅτι καὶ Ἀχιλλεὺς ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ ἀνηρέθη 11). Ἀγαμέμνων 12) δὲ Ζεὺς οὐκ ἐν Τροίᾳ, ἀλλ' ἐν Λακεδαιμονίᾳ 13) ἐτιμᾶτο.

Ex 336. Πηγῷ] τῷ μέλανι καὶ εὐτραφεῖ ἀλλαχοῦ, νῦν δὲ τῷ λευκῷ.

Ex 337. Ὁ πρὸς καλύπτρης 1)] Ἡσιόνη, ὡς ἔφην καὶ πρώην, ὑφ' Ἡρακλέους πορθηθείσης τῆς Τροίας ἤγετο αἰχμάλωτος σὺν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς Πριάμῳ Ποδάρκῃ τότε καλουμένῳ. Δοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτῆς καλύπτραν ἐπρίατο τοῦτον, ὅθεν καὶ Πρίαμος ἐκλήθη, καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ νομίσασα ἐξωνηθῆναι ὑπ' αὐτοῦ 2), ὅπερ καὶ γέγονεν. Αὕτη δὲ τότε ἐν τῇ ὑφ' Ἡρακλέους αἰχμαλωσίᾳ 3) ἐδόθη τῷ Τελαμῶνι, ἐξ ἧς ὁ Τεῦκρος ἐγεννήθη.

Ex 338. Αἰθαλωτὸν] ἀντὶ τοῦ αἰθαλωτὴν πάτραν. Γινώσκεις ἀκριβῶς, πῶς ἡ Τροία πορθηθεῖσα ὑφ' Ἡρακλέους ἐκαύθη.

κείου δαμασθεὶς, cf. Io. Tzetz. in Posthom. 733, ibique Iacobs, et Sturz. ad Pherecyd. p. 80.

9) νεὼ) Vit. 1. et Ciz. νεῶ, vti ap. Strab. VIII, p. 353. ed. Tzsch. Vol. III, p. 128. Supra vero ad v. 183. erat νεώ.

10) ἀνηρέθη) Vitt. 2 et 3. ἀναιρεῖται.

11) ὅτι καὶ — ἀνηρέθη) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

12) Ἀγαμ.) Vitt. 2 et 3. omittunt.

13) λακεδ.) Nostri cum Seb. pro λακεδαίμονι.

1) καλύπτ.) Vit. 1. et Ciz. καλύπτρας.

2) ὑπ' αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ὑπ' αὐτῆς.

3) ἐν τῇ — αἰχμαλωσίᾳ) Vitt. 2 et 3. non exhibent.

Ex 339. Τὸ πρὶν δ' 4) ἀμυδρὸν] ὁ στίχος οὗτος ἰαμβικὸς τραγικός ἐστιν ἐν τῇ δ' χώρᾳ ἀνάπαιστον ἔχων.

340 — 47. Ὅταν χέλυδρος 5)] Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὅταν καὶ ὁπόταν ὁ χέλυδρος ἤγουν ὁ Ἀντήνωρ ἀνάψας τὸν βαρὺν πυρσὸν καὶ φανερὸν εἰς σημεῖον τοῖς Ἕλλησι. Τί ποιήσει; ἀναψαλάξῃ καὶ ἀνοίξῃ, τίνα; τὸν μορμωτὸν λόχον καὶ τὴν φοβερὰν ἐνέδραν, τὸν ὠδίνοντα καὶ τὸν γεννῶντα, λείπει τοὺς Ἕλληνας. Καὶ πῶς ἀνοίξει τοῦτον; ἑλκύσας τὰ ζυγὰ καὶ τὰς θύρας τῆς γαστρὸς αὐτοῦ τοῦ δουρείου ἵππου, καὶ ὅτε καὶ ὁπότε (ἀπὸ κοινοῦ) ὁ αὐτανέψιος καὶ ὁ ἐξάδελφος τῆς Σισυφείας ἀγκύλης καὶ πανούργου λαμπουρίδος καὶ ἀλώπεκος, ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως, λέγει δὲ τὸν Σίνωνα. Τί ποιήσει; λάμψῃ κακὸν φρύκτωρα καὶ φανὸν τοῖς Ἕλλησι τοῖς ἐκπεπλευκόσιν εἰς τὴν στενὴν Λεύκοφρυν, ἤγουν τὴν Τένεδον νῆσον, καὶ εἰς τὰς διπλᾶς νήσους (τὰς Καλύδνας λέγει) τοῦ Πορκέως καὶ τοῦ δράκοντος.

Ὅταν χέλυδρος] Φασὶ τὸν Ἀντήνορα προδοῦναι τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ μισθῷ τῆς μετὰ ταῦτα βασιλείας. Ὅθεν καὶ τὸν 6) δούρειον ἵππον κατασκευάσαντες καὶ τοὺς ἀριστεῖς εἰς αὐτὸν ἐμβαλόντες προσποιούμενοι φυγὴν ἦλθον ἐπὶ τὴν Τένεδον. Τῶν δὲ Τρώων ἄλλοι μὲν προσδοκήσαντες δόλον εἶναι, ἄλλοι δὲ παρὰ θεῶν σταλῆναι κελεύουσιν αὐτὸν τοξευθῆναι καὶ τοξεύσαντες αὐτὸν ἄγουσιν ἔνδον τῆς Τροίας. Ἀντήνωρ δὲ φανὸν ἀνάπτει τοῖς Ἕλλησι καὶ τὰ ὑπογάστρια τοῦ ἵππου ἀνοίγει καὶ οἱ ἀριστεῖς οἱ ἐν τῷ ἵππῳ ἐν νυκτὶ ἀνοίξαντες τὰς πύλας τῆς Τροίας ἔνδον εἰσάγουσι τοὺς Ἕλληνας καὶ τοιούτῳ τρόπῳ ἡ Τροία κρατεῖται. Ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· Ὅταν ὁ Ἀντήνωρ ὁ πορθητὴς τῆς πατρίδος 7) βαρὺν πυρσὸν ἀνάψας

4) τὸ πρὶν) Vit. 1. et Ciz. τὸ πρὶν δ'.

5) ὅταν χέλ. — δράκοντος) Hoc fchol. a Seb. illatum noftri non agnofcunt.

6) ὅθεν καὶ τὸν usque ad ἡ Τροία κρατεῖται in noftris desiderantur.

7) τῆς πατρίδ.) Deeft male in Vit. 1. et Ciz.

εἰς σημεῖον τοῖς Ἕλλησι τὸν δούρειον [8]) ἵππον ἀνοίξῃ τὸν ὠδίνοντα, καὶ γεννῶντα τὸν φοβερὸν λόχον, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας τῆς γαστρὸς αὐτοῦ τὴν θύραν ἀνοίξας. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Ὁ δὲ Πρίαμος ἀναιρεθήσεται, ὅταν ὁ χέλυδρος, ἤτοι ὁ γηραιὸς [9]) Ἀντήνωρ τόδε καὶ τόδε [10]) ποιήσῃ [11]). Χέλυδρος δέ ἐστιν ἡ θαλασσία χελώνη. Ὡς τραχύδερμον [12]) δὲ διὰ τὸ γῆρας χέλυδρον καὶ [13]) τὸν Ἀντήνορα λέγει. Σύγγαμβρος δὲ ἦν οὗτος [14]) Πριάμου ἔχων γυναῖκα τὴν Ἑκάβης ἀδελφὴν Θεανώ.

Ex 344. Τῆς Σισυφείας] ὁ Ὀδυσσεὺς υἱὸς [1]) λέγεται εἶναι Σισύφου· Αὐτόλυκος γὰρ ἐξ Ἀμφιθέας Αἴσιμον καὶ Ἀντίκλειαν γεννᾷ, ἥτις Ἀντίκλεια ὑπὸ Σισύφου διεπαρθενεύθη. Οὗτος ὁ Αὐτόλυκος [2]) κλεπτοσύνῃ πάντας ὑπερέβαλε [3]), κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους τε καὶ βόας καὶ ποίμνια τὰς σφραγῖδας αὐτῶν μετεποίει καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν, ὥς φησι καὶ Ἡσίοδος [4])·

Πάντα [5]) γὰρ ὅσσα λάβεσκεν ἀΐδηλα πάντα τίθεσκε.

8) δούρειον) Vit. 1. et Ciz. vt ſemper, δούριον.

9) γηραιὸς) Ciz. γέραιος.

10) τόδε — τόδε) Noſtri vulg. τὸ καὶ τό.

11) ποιήσῃ) Pro ποιῇ noſtri, recte.

12) τραχ. δὲ) Vitt. 1. 2. et Ciz. δὲ addunt cum Seb.

13) χέλ. καὶ) Vit. 1. et Ciz. καὶ bene inſerunt.

14) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. pro ὁ οὗτος, quod monente Thryll. ſoloecum: Vitt. 2 et 3. plane omittunt.

1) υἱὸς) Delent Vitt. 2 et 3.

2) οὗτος ὁ Αὐτ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 375 et 593, vbi eadem narrat, recte, pro οὕτως· Ὁ Αὐτόλ. nam οὕτως eſt plane alienum.

3) ὑπερέβ.) Vit. 1. et Ciz. ὑπερέβαλλε.

4) Ἡσίοδ.) Errat Seb. quum hunc verſ. opinatur Fragmentis Heſiodi nondum inſertum eſſe: exhibet eum ed. Lipſ. p. 453. ex Etymolog. quibusdam mutatis.

5) πάντα) Abeſt a noſtris et Eudocia, quo fit, vt poſt vel ante λάβεσκεν deſit potius vox, quam ante τίθεσκε. Edit. Lipſ. χερσὶ praeponit τῷ· λάβεσκ. et

Σίσυφος δὲ μονογράμμῳ τυπώματι τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς ἐπεγίνωσκεν, Αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ τῶν τοιούτων[6]) ζώων τινὰ τὰς σφραγῖδας μετεποίησεν [7]). Ὡς δὲ καὶ οὕτω λαθεῖν οὐκ ἴσχυσε, τὸν Σίσυφον φίλον αὐτῷ [8]) ποιεῖται. Ὁ δὲ λάθρα τῇ αὐτοῦ μιγεὶς θυγατρὶ Ἀντικλείᾳ ἐγκυμονῆσαι ποιεῖ τὸν Ὀδυσσέα. Ὕστερον [9]) δὲ αὐτὴν ἔγημεν ὁ Λαέρτης. Αἴσιμος δὲ ὁ Ἀντικλείας ἀδελφὸς Σίνωνα [10]) γεννᾷ, ὃς αἰκισάμενος ἑαυτὸν πλησίον τοῦ δουρείου ἵππου ἐκάθητο. Οἱ δὲ Ἕλληνες, ὥς φησι Τρυφιόδωρος [11])·

Πῦρ ἴδιον [12]) πλεκτῇσιν [13]) ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες,

πρὸς Τένεδον κατῆραν καὶ τὰς Καλύδνας [14]) νήσους οὔσας περὶ τὴν Τροίαν, ἀφ' ὧν νήσων δύο δράκοντες Πόρκης [15]) τε καὶ Χαρίβοια διανηξάμενοι [16]) τὸν παῖδα [17])

pro πάντα γὰρ ὅσσα legit: ὅττι κε, et ἀείδελα pro εὔδηλα.

6) τῶν τοιούτων) H. e. *fic fignatorum.* Ita Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pro τῶν τούτου.

7) μετεποίησεν) Noftri cum Eudocia pro μετεποίει.

8) φίλον αὐτῷ) Pro φίλ. αὐτὸν noftri et Eudoc. cum Seb. fed Eudoc. pro ποιεῖται legit ἐποίησεν, non male. Eadem vero mox omittit ποιεῖ cum Vit. 3. male. Videtur tamen vulg. φίλον αὐτὸν ποιεῖται ob Med. ποιεῖται retinenda.

9) ὕστερον — λαέρτ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὕστ. δὲ ἔγημε λαέρτην, non accurate.

10) Σίνωνα) Vit. 1. et Ciz. hic et poftea Σίννωνα, duplici ν.

11) Τρυφιόδ.) v. 138.

12) πῦρ ἴδιον) Eudocia πῦρ ὡς εἶδον. Schaeferus coniicit: πῦρ δήιον πλεκτῇσιν —.

13) πλεκτῇσιν) A Seb. revocatum pro πηκτῇσιν, quod Pott. tuetur, quia tentoria πήγνυσθαι potius, quam πλέκεσθαι dicerentur, habent etiam Vit. 1. et Ciz. fed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πηκταῖσιν et βάλλοντες pro βαλόντες.

14) καλύδνας) Vt Strabo et alii. Sed noftri hic et poftea καλυδνάς. Eudoc. τὰς περὶ τὴν τροίαν καλυδνὰς νήσους.

15) πόρκης) Noftri cum Eudoc. hic et in feqq. πόρκις.

τοῦ Λαοκόοντος ἀνεῖλον μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι τῷ δόρατι βαλεῖν τὸν δούρειον ἵππον ἐτόλμησε. Καὶ ταῦτα μὲν μικρὸν ὕστερον. Τότε δὲ τῶν Τρώων κατελθόντων καὶ ἀπατηθέντων δόλοις τοῦ Σίνωνος καὶ ἑλκυσάντων τοῦτον περὶ τὴν πόλιν καὶ μέθῃ, καὶ χαρᾷ, καὶ ὕπνῳ [18]) συσχεθέντων, αὐτὸς ὁ Σίνων, ὡς ἦν αὐτῷ συντεθειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἕλλησιν, ὡς ὁ Λέσχης φησίν· ἡνίκα [19])

Νὺξ μὲν ἔην μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα,

προσκαλεῖται αὐτοὺς διὰ τοῦ φρυκτοῦ εἰς τὴν Τροίαν [20]), καὶ οὕτως εἷλον αὐτήν.

Λαμπουρίδος] Λαμπουρὶς εἶδος ἀλώπεκος ἐχούσης λευκὴν τὴν οὐράν. Νῦν δὲ τὸν Ὀδυσσέα λέγει διὰ τὸ πανοῦργον, ὁ γὰρ Σίνων ἀνεψιὸς ἤτοι ἐξάδελφος ἦν τοῦ

16) διαινηξ) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. διανοιξ. vt ante Pott.

17) τὸν παῖδα) Forſ. τοὺς παῖδας, vti omnes tradunt Mythographi et poetae, cff. Hygin. f. 135. Petron. c. 89. Virg. Aen. II. 211. Quint. Smyrn. XII, 448. ſqq. aliique. Nec auſim tamen quicquam ob ſeq. μέσον mutare, nam Io. Tzetz. in Antehom. 714. et Eudoc. idem tradunt. cf. Iacobs, qui Arctinum cum Tzetza maxime conſpirare dicit, et omnino Heyne ad Virg. Aen. II. Excurſ. 1.

18) καὶ ὕπνῳ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. perperam, nam Io. Tzetz. in Poſthom. v. 719. κατέμαρψεν — ὕπνος ἅπαντας, et Eurip. Hec. 915. Virg. Aen. II, 250.

Inuadunt vrbem ſomno vinoque ſepultam.

Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. tuentur.

19) ἡνίκα —) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et edd. prior. ἡνίκα Νὺξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη: Vit. 1. et Ciz. ἡνίκ' ἔην νὺξ μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπ. σελήνη. Omnium optime Io. Tzetz. in Poſthom. 720:

Νὺξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

cf. ibi Iacobs. Similiter vt Sebaſt. Clem. Alex. in Strom. T. I, p. 381. ed. Potter.

20) τὴν τροίαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τὴν, et mox quoque οὕτως et αὐτὴν tollunt.

Ὀδυσσέως [21]), ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας ὑπέδειξα [22]), καὶ γὰρ Αἰσίμου ἦν υἱός. Αἴσιμος δὲ καὶ Ἀντίκλεια ἀδελφοὶ παῖδες Αὐτολύκου.

Ex 346. Στενὴν [1])] λέγει τὴν Τένεδον, οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρίν. Ἢ διότι τοῖς στενοῖς μέρεσι τοῦ Ἑλλησπόντου κεῖται.

Λεύκοφρυν [2])] τὴν Τένεδον, ὡς ἐῤῥέθη.

Ex 347. Παιδοβρῶτος Πόρκεως [3]) νήσους] τὰς Καλύδνας λέγει, ἐξ ὧν πλεύσαντες ὁ Πόρκης τε καὶ ἡ Χάριβοια ὄφις [4]) τὸν Λαοκόοντος παῖδα ἀνεῖλον ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ [5]). Ὁ δὲ Λαοκόων Ποσειδῶνος ἦν ἱερεὺς, υἱὸς δὲ τοῦ Ἀντήνορος. Τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως.

348. Ἐγὼ δὲ τλήμων] Ἡ σύνταξις οὕτως ἔχει· Ἐγὼ δὲ ἡ τλήμων [6]) ἡ ἀρνησαμένη τὴν Ἀπόλλωνος συνουσίαν, ὡς ἡ ποθοῦσα [7]) ἔχειν τὴν παρθενίαν ἄφθαρτον κατὰ ζῆλον τῆς Ἀθηνᾶς τῆς τοιᾶσδε καὶ τοιᾶσδε ἐπὶ τῆς φυλακῆς τῆς σκοτεινῆς συγκλείσασα [8]) τὸ δέμας, τότε βιαίως ἡ Φάσσα ἐγὼ, ἡ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἑλκυσθήσομαι· ὡς μὲν Φάσσα πρὸς τόργου ἤτοι γυπὸς συνουσίαν [9]),

21) τοῦ Ὀδυσ.) Nostri ignorant τοῦ.

22) ὡς — ὑπέδειξα) A Seb. recepta nostri agnoscunt, si exceperis ὑπέδειξα. Verba autem sqq. καὶ γὰρ — Αὐτολύκου a nostris absunt.

1) Στενὴν) Totum hoc schol. nostri ignorant.

2) λεύκοφρ. — ἐῤῥέθη) Nostri cum Seb. exhibent.

3) πόρκεως) Male Seb. πορκέως, in textu et in schol.

4) ὄφις) Vitt. 2 et 3. delent. Deinde nostri πλεύσας cum edd. ante Seb. pro πλεύσαντες.

5) ἐν τῷ — ναῷ) Absunt a nostris, vti quoque quae sequuntur postea: τοῦτο δὲ — ἁλώσεως.

6) ἡ σύνταξ. — ἡ τλήμων) Nostri vt edd. prior. non habent.

7) ἡ ποθοῦσ.) Vitt. 2 et 3. praemittunt ἡ, vt antea ἡ ἀρνησ.

8) συγκλείσ.) A Seb. datum pro συγκρύψασα firmant Vitt. 2 et 3.

9) συνουσ.) Vit. 1. et Ciz. συνουσίας.

ὡς δὲ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἐν γαμφαῖσι [10]) καὶ σιαγόσιν ἄρπαις ἤγουν δρεπάναις [11]) ἢ ἄρπης ἤτοι δρεπάνης.

349. Παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι] τυκίσμασι, κατασκευάσμασι [1]), τύκος γὰρ σιδηροῦν ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ τοὺς λίθους πελεκῶσι [2]) καὶ ἀποξέουσιν [3]).

350. Ἄνις] κυρίως μὲν ὁ ἐστερημένος δυνάμεως, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶς τινὸς ἐστερημένος [4]).

Ἄνις τεράμνων] ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν, τέραμνα [5]) γὰρ τὰ ξύλινα στέγη λέγονται. Ὁ γὰρ Πρίαμος λίθινον οἶκον, πυραμοειδῆ ἐποίησε, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν διὰ τὸ δοκεῖν μαίνεσθαι [6]) ἢ καὶ διὰ τὸ θυγάτριον αὐτοῦ εἶναι, μὴ ἀχρειοῦσθαι, ὡς παρακύπτουσαν· ὅθεν ἐστερημένην τεράμνων [7]) εἶπε, καὶ ἀνώροφον στέγην, ὡς μὴ οὖσαν ξυλόστεγον ἐναντία [8]) φάσκων Ὁμήρῳ, ἐκεῖνος γὰρ μᾶλλον τεγέους [9]) καὶ εὐπαγεῖς [10]) καὶ εὐω-

10) ἐν γαμφ.) Addunt ἐν Vitt. 2 et 3. cum Seb.

11) ἤγ. δρεπάναις) Sic pro ἤγ. δρεπανικαῖς nostri, recte: mox quoque ἤτοι δρεπάνης pro καὶ δρεπ.

1) κατασκευ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt ἤτοι: Vitt. 2 et 3. καί.

2) πελεκῶσι) Vit. 3. πελεκοῦσι. Ignorant vero Lexica πελεκίω. Phauorin. ad τύκος, περιτύκουσι, vt Schol. Aristoph. Av. v. 1137.

3) ἀποξ.) Vit. 3 ὑποξ.

4) τινὸς ἐστερ.) Ita Vit. 1. et Ciz. pro ὁ ἐστερ.

5) τέραμνα) Pro τέρεμνα Vitt. 2 et 3. cum Seb. A Vit. 1. et Ciz. absunt τέραμνα — λέγονται. τεράμνων vero *Vit.* 1. *scribit* τεῤῥάμνων, *forte recte, quia antiqui* ρ *in medio unicum, inprimis in propriis, etiam aspirabant.* Thryllit. Sic Codd. Vitt. 1. 2. et Ciz. saepe scribunt quoque Ἡῤῥακλῆς.

6) διὰ τὸ δοκεῖν — παρακύπτ.) Absunt a Vitt. 1. 3. et Ciz. Io. Tzetz. tamen in Posthom. v. 712. οἷά τε μαινομένην.

7) τεράμ.) Abest a Vitt. 2 et 3.

8) ἐναντία) Sic Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. prior. ἐναντίως.

9) τεγέους) Sic Vit. 1. et Ciz. pro στεγέους, recte, nam voc. τεγέους est Homeri Il. VI, 248, qui locus mox laudatur. Voc. autem μᾶλλον abest ab iisdem.

10) εὐπαγεῖς) Vitt. 2 et 3. cum Sebast. sed Vit. 1. et

ρόφους θαλάμους τοὺς λιθοστεγεῖς λέγει γράφων ταυτί·

Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι [11]) ξεστοῖο λίθοιο.

Καὶ πᾶς δὲ ὁ Φρονῶν ὁμοίως Ὁμήρῳ τοῦτό Φησιν.

351. Ἀλιβδύσασα] Ἀλιβδῦσαι κυρίως λέγεται [12]) τὸ ἐν ἁλὶ δῦσαι, ἤγουν ἐν θαλάσσῃ βυθισθῆναι. Καὶ Καλλίμαχος [13])·

. . . . . . αἳ νῆας ἀλιβδύουσι.

Καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὅπως δήποτε συγκρυβῆναι.

Λυγαίας] σκοτεινῆς, λύγη γὰρ καὶ ἠλύγη [14]) ἡ νύξ.

352. Θοραῖον] τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν [1]), ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Πάντα δὲ ὁ ἥλιος γεννᾷ, καὶ τρέφει, καὶ αὔξει [2]), ὡς καὶ ὁ ΣοΦοκλῆς Φησί [3])·

. . . Τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν Φλόγα
Αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου . . . . . .

Ciz. εὐστεγεῖς, qui etiam omittunt καὶ εὐωρ. θαλάμους.

11) θάλ. τέγεοι) Vitt. 2 et 3. τέγεοι θάλαμοι.

12) λέγεται) Noſtri non agnoſcunt: deinde Vitt. 2 et 3. modo τὸ ἐν θαλάσσῃ βυθ. reliquis usque ad λυγαίας demtis. Vit. 1. vero et Ciz. praetermittunt τὸ ἐν ἁλὶ — ἤγουν, et tum quoque: καὶ καλλίμαχος — ἀλιβδύουσι, ſed poſt βυθισθῆναι ponunt, fere vt edd. prior. κατὰ τροπὴν τοῦ ι διχρόνου εἰς υ δίχρονον. Sebaſt. haec verba delet, et ἀλιβιδύσαι exhibet pro ἀλιβδῆσαι. Vit. 1. et Ciz. quoque ἀλιβδύσαι, ſeruatis tamen his verbis.

13) καλλίμαχ.) Fragment. 269. p. 535. ed. Erneſti, et p. 402. ed. Spanh.

14) καὶ ἠλύγη) Addunt Ciz. et Vit. 1. bene. Macrob. I, 17. λύκη pro λύγη.

1) γεννητ.) Vit. 1. et Ciz. γεννήτορα.

2) καὶ αὔξει) Hic Seb. iterum ſupplet non ſupplenda, nam omnes omnino edd. prior. iam ea exhibent, praeter Pott. 2. quam ſequitur ſolam.

3) ΣοΦοκλ. Φ.) Oed. Tyr. 1425 et 1426. Vitt. 2 et 3. τὰ πάντα γοῦν pro τὴν π. γ. omiſſis cum Ciz. et Vit. 1. αἰδεῖσθ' ἄνακτος, non male,

Πτῷον] ἐῤῥέθη [4]) ἀπὸ τῆς ἐκφοβήσεως τοῦ χοίρου. Ὡρίτην] τὸν αὐτὸν [5]), ὅτι ἔαρ [6]) καὶ θέρος καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὡρῶν δι' αὐτοῦ ἀποτελοῦνται. Οὗτος δὲ πάντα μυθικῶς λέγει τὰ τρία Ἀπόλλωνος ἐπώνυμα [7]).

353. Λίπτοντα λέκτρων [8])] ἐπιθυμοῦντα λέκτρων. Τινὲς δὲ ἀλέκτρων δεμνίων λέγουσιν ἐκλαμβάνοντες τῶν ἀχράντων. Ἡ δὲ ἱστορία [9]), ὅτι ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἤθελεν αὐτῇ συμμιγῆναι, δήλη. Τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, μηνίσας αὐτῇ τῷ λοιπῷ χρόνῳ ἐποίησεν αὐτὴν μαντευομένην μὴ πιστεύεσθαι, ὡς καὶ αὐτὴ λέγει κάτω [10])·

Πίστιν γὰρ ἡμῶν Λοξίας ἐνόσφισεν.

Ἀπώσατο [11]) οὖν τὸν Ἀπόλλωνα θέλοντα αὐτῇ συμμιγῆναι.

354. Πεπαμένη] πῶ, τὸ κτῶμαι, πάσω, πέπακα, πέπαμαι [12]), πεπαμένη· ὅθεν καὶ ἔμ μ γρα-

quum Tzetzes plerumque ea modo, quae rem illustrant suam, e scriptt. afferat.

4) ἐῤῥέθη) A Seb. additum nostri addunt omnes, scl. supra ad v. 266.

5) τὸν αὐτὸν) Sic nostri, demto τῷ· ἥλιον, recte, nam refertur ad Apollinem.

6) ὅτι ἔαρ) Nostri cum Seb. pro ἔαρ γάρ.

7) τὰ τρία — ἐπών.) Absunt a nostris, et sane abesse possunt.

8) λέκτρων) Nostri cum edd. prior. delent hic et post ἐπιθυμ. et mox quoque ἐκλαμβ. — ἀχράντων.

9) ἡ δὲ ἱστορία usque ad v. 354. in nostris breuiter sic se habent: ἡ δὲ ἱστ. ὅτι ἀπώσατο τὸν Ἀπόλλωνα θέλοντα αὐτῇ συμμιγῆναι, δήλη, reliquis omissis usque ad ἐνόσφισε, quae sane ad verba Lycophronis illustranda sufficiunt. Pro δήλη Vitt. 2 et 3. τῇ δήλῳ.

10) κάτω) Vid. v. 1454.

11) ἀπώσατο — συμμιγῆναι) Haec verba a Seb. hic primum illata omnino abundant, nisi deleas praemissa, vt in Codd. nostris deleta sunt. Sebast. autem omnia, quae in Codd. suis inuenerit, nulla viciniae verborum ratione habita, editioni suae obtrudere, et scholia accumulare solet.

12) πέπαμαι) Seb. consensu nostrorum addidit,

πτέον, κἂν οἱ μεταγραφεῖς, οὐκ οἶδ', ὅ, τι παθόντες [13]), δύο μμ γράφωσιν.

355. Παλλάδος ζηλώμασι] ἐν τῷ ζηλοῦν τὴν Ἀθηνᾶν. Παλλὰς δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἢ παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὅπλα, πολεμικὴ γὰρ καὶ ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἐξέθορε τὰ ὅπλα κινοῦσα. Ἢ παρὰ τὸ παλλομένην τὴν τοῦ Διονύσου [1]) καρδίαν ἀνενεγκεῖν [2]) τῷ Διΐ· Διόνυσον γὰρ τὸν καὶ Ζαγκρέα καλούμενον υἱὸν Διὸς καὶ Περσεφόνης ὑπάρχοντα μεληδὸν οἱ Τιτᾶνες ἐσπάραξαν, οὗ τὴν καρδίαν ἔτι παλλομένην ἀνήνεγκεν. Ἢ ὅτι ἐν τῇ συμβολῇ [3]) τῆς μάχης τῶν Γιγάντων καὶ τῶν Θεῶν Πάλλαντα ἕνα τῶν Γιγάντων ἀνεῖλεν. Ἢ Πάλλαντα τὸν ἴδιον πατέρα πτερωτὸν ὑπάρχοντα καὶ βιάζοντα ταύτην ὡς θέλοντα αὐτῇ [4]) συγγενέσθαι, ἡ τὴν παρθενίαν τιμῶσα τοῦτον ἀνεῖλε, καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα πε-

recte, nam contextus requirit.

13) ὅ, τι παθόντες) A Seb. eiectum fide Vit. 1. et Ciz. reduximus, nam ὅτι πάντες, vel ὅτι πάντα, vt Vitt. 2 et 3. exhibent, respuit contextus, non enim omnes librarii dici possunt πεπαμμένη duplici μμ scripsisse. Videtur autem Seb. non intellexisse, quid sibi velint verba ὅ, τι παθόντες, atque ideo recepit πάντες. Est autem sensus eorum: *quomodocunque acciderit*, vel, vt nostri dicunt, *wie sie dazu gekommen sind*, *was sie dazu vermocht hat.* Deinde quoque cum Vit. 1. et Ciz. legendum γράφωσιν pro γράφουσιν, et verba οὐκ οἶδ', ὅ, τι παθ. commatibus sunt includenda. Omittunt quoque διά, vt antea ἐν fine διὰ scriptum est.

1) τὴν τοῦ Διον.) Sic leg. cum Vitt. 2 et 3. vt antea τῆς τοῦ Διός. Vulg. omittit τοῦ.

2) ἀνενεγκ.) Vit. 1. et Ciz. ἐνενεγκ. male.

3) ἐν τῇ συμβ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐν ταῖς συμβολαῖς, cff. Suid. ad πάλλας, Eustath. ad Hom. Odyss. υ, p. 510, et Io. Tzetz. ad Hesiod. pag. 32. De Titane Pallante Apollod. I, 6, 2.

4) αὐτῇ) A Seb. adiectum nostri cum Eudoc. non adiiciunt.

ριεβάλλετο 5), καὶ τὰ πτερὰ τούτου τοῖς ποσὶ ταύτης προσήρμοσεν. Ὅθεν αὐτὴν ἐθεοποίησαν οἱ Ἕλληνες, καθάπερ καὶ τὴν πολεμικωτάτην Ἀθηνᾶν, Ἰτωνίου 6) μὲν ὑπάρχουσαν θυγατέρα, Ἰδάμου 7) δὲ ἀδελφὴν, ἣν Ἰδά-

5) περιεβάλλ.) Sic omnes cum Eudoc. ſed Vit. 3. περιεβάλλετο.

6) Ἰτωνίου) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἰτωνίδου, perperam. Pauſan. Eliac. c. 1. et Boeot. c. 1. Steph. Byz. et Phauor. ad Ἴτων, et ſchol. Apoll. Rh. I, 721. Ἰτώνου, forte rectius, ſed Pauſan. IX. c. 34. etiam Ἰτωνίου. Infra in ſchol. noſtris v. 1206. dic. Iodamas filia Tithoni, pro Itoni, perperam. cf. Voſſ. *Mythol. Br.* II, 6, 49.

7) Ἰοδάμου) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 322, ſed Ciz. et Vit. 1. Ἰοδάμαντος: Potter. Ἰοδάμας, a Nominatiuo Ἰοδάμα, nam Iodama, Iodamas, l. Iodamia erat filia Itoni. cf. Pauſan. IX. 34. Ἰοδάμου corruptum eſt; legendum omnino Ἰοδάμας vel, vt Pauſ. habet, Ἰοδαμείας. Totus locus hic corruptus ex Etymol. M. v. Ἰτωνὶς, quem ante oculos habuit Tzetzes, eſt emendandus. Verba eius ſic ſe habent: φησὶ δὲ ὁ γενεαλόγος Σιμωνίδης, Ἰτώνου θυγατέρας γενέσθαι δύο, Ἀθηνᾶν καὶ Ἰοδάμαν, ἃς ἐζηλωκυίας τὴν ὁπλομαχικὴν, εἰς ἔριν τὴν εἰς ἀλλήλους χωρῆσαι καὶ ἀναιρεθῆναι τὴν Ἰοδάμαν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς· οἷον,

Πηλιάδες σκοπιῇσιν ἐθάμβεον εἰσο-
ρόωσαι
Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος.

Ἀπολλώνιος. Quis itaque eſt, qui non perſpiciat, in Tzetza legendum eſſe: ἣν Ἰοδάμαν vel Ἰοδαμείαν (pro Ἰοδάμος, Pott. recte Ἰοδάμας) ἀντιπολ. Ἀθηνᾶ (hoc addendum) ἀνεῖλεν. Ex Etymolog. M. verbis ſimul patet, verſiculos, qui ſint Apoll. Rh. I, 550, non ad Simonidem referendos eſſe, vt plerique, ipſe adeo Potter. (cf. Brunck. ad Apoll. Rh.) perperam ſunt opinati, ſed ad Apollonium, cuius nomen ſocordia librarii vel ipſius Tzetzae excidit, ea vero, quae antea ſunt enarrata, ad Simonidem pertinere. Iam Thryllit. ſuſpicatus erat, hic quaedam excidiſſe, quae haud dubie, ſi in locum Etymol. M. incidiſſet, pro diligentia ſua reuocaſſet. Caeterum recte coniecit, voc. Ἀπολλώνιος ſ. Ἥλιος, vt aliis in locis horum ſcholiorum nominatur, quod videretur ſimile fere ſeq. πηλιάδες, ante hos verſus excidiſſe. Praemiſimus ita-

μαν ἀντιπολεμοῦσαν Ἀθηνᾶ ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος, καὶ ὁ Ἀπολλώνιος·

. . . . ὑψηλῶν ὀρέων [8])
Πηλιάδες [9]) κορυφῆσιν [10]) ἰθάμβεον εἰσορόωσαι
Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος [11]) ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδάοντας [12]) ἐρετμά [13]).

Φερεκύδης [14]) δὲ Παλλάδια λέγει τὰ ἀχειροποίητα [15]) μορφώματα καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ πρὸς γῆν παλλόμε-

que his verss. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος: potest etiam, auctore Etymol. M. post hos versus poni: ὥς φησι ὁ Ἀπολλώνιος. Simonides ὁ γενεαλόγος etiam in schol. Apollon. Rh. II, 868. p. 239. dicitur ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖν. In indice itaque scriptorum in schol. Tzetzae ad Lycophronem laudatorum Simonides non, vt Harles. in Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 763. not. 9. putat, est expungendus. Eudocia l. l. male, vti Phauor. ὥς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος Πηλιάδης (pro Πηλιάδες)

— ἰθάμβεον εἰσορόωντες etc.

quasi voc. Πηλιάδης ad Simonidem esset referendum. *Est autem hic Simonides alius a Simonide Lyrico, et, teste Suida, Melicerta dictus: ἐν τρισὶν βίβλοις genealogias scripsit, prosa puto oratione.* Thryll.

8) ὑψηλ. ὀρέων) A Seb. praemissa neque nostri Codd., neque edd. prior. praemittunt, immo ne Apollonius quidem exhibet. Omnino aliena videntur.

9) πηλ.) Vit. 1. et Ciz. πηλιάδες.

10) κορυφ.) Omittunt Vitt. 2. et 3. cum Eudoc. quae quoque εἰσορόωντες pro εἰσορόωσαι.

11) Ἀθην. Ἰτων.) Vit. 1. et Ciz. Ἰτωνίδης Ἀθηναίης, et mox nostri omnes ἤδε pro ἠδέ. *De Itonide Minerua vid. Festum et Gifan. ad Lucret.* 446. Thryllit.

12) χείρ. ἐπικρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπικραδέοντας χειρ. Vitt. 2 et 3. ἐπικραδάοντες, posito tamen ε super α: Eudoc. ἐπικρατέοντες.

13) ἐρετμά) Vitt. 2 et 3. ἐρετάω: Eudoc. ἐρετῶν.

14) Φερεκύδ.) Cf. Sturz. ad Fragm. Pherecydis p. 208. sqq. et Natal. Com. IV, c. 5. p. 306, qui hoc schol. Tzetzae exscripsit, et omnino Etymol. ad παλλάδιον.

15) ἀχειροπ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. χειροποίητα, vitiose. Clemens tamen Alex. in Protrept. 1. fol. 43. cum Arnobio L. IV.

ὡς δὲ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἐν γαμφαῖσι [10]) καὶ σιαγόσιν ἄρπαις ἤγουν δρεπάναις [11]) ἢ ἄρπης ἤτοι δρεπάνης.

349. Παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι] τυκίσμασι, κατασκευάσμασι [1]), τύκος γὰρ σιδηροῦν ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ τοὺς λίθους πελεκῶσι [2]) καὶ ἀποξέουσιν [3]).

350. Ἆνις] κυρίως μὲν ὁ ἐστερημένος δυνάμεως, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶς τινὸς ἐστερημένος [4]).

Ἆνις τεράμνων] ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν, τέραμνα [5]) γὰρ τὰ ξύλινα στέγη λέγονται. Ὁ γὰρ Πρίαμος λίθινον οἶκον, πυραμοειδῆ ἐποίησε, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν διὰ τὸ δοκεῖν μαίνεσθαι [6]) ἢ καὶ διὰ τὸ θυγάτριον αὐτοῦ εἶναι, μὴ ἀχρειοῦσθαι, ὡς παρακύπτουσαν· ὅθεν ἐστερημένην τεράμνων [7]) εἶπε, καὶ ἀνώροφον στέγην, ὡς μὴ οὖσαν ξυλόστεγον ἐναντία [8]) φάσκων Ὁμήρῳ, ἐκεῖνος γὰρ μᾶλλον τεγέους [9]) καὶ εὐπαγεῖς [10]) καὶ εὐω-

10) ἐν γαμφ.) Addunt ἐν Vitt. 2 et 3. cum Seb.

11) ἤγ. δρεπάναις) Sic pro ἤγ. δρεπανικαῖς nostri, recte: mox quoque ἤτοι δρεπάνης pro καὶ δρεπ.

1) κατασκευ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt ἤτοι: Vitt. 2 et 3. καί.

2) πελεκῶσι) Vit. 3. πελεκοῦσι. Ignorant vero Lexica πελεκέω. Phauorin. ad τύκος, περιτύκουσι, vt Schol. Aristoph. Av. v. 1137.

3) ἀποξ.) Vit. 3 ὑποξ.

4) τινὸς ἐστερ.) Ita Vit. 1. et Ciz. pro ὁ ἐστερ.

5) τέραμνα) Pro τέρεμνα Vitt. 2 et 3. cum Seb. A Vit. 1. et Ciz. absunt τέραμνα — λέγονται. τεράμνων vero *Vit. 1. scribit* τεράμνων, *forte recte, quia antiqui* ρ *in medio unicum, inprimis in propriis, etiam aspirabant.* Thryllit. Sic Codd. Vitt. 1. 2. et Ciz. saepe scribunt quoque Ἡρακλῆς.

6) διὰ τὸ δοκεῖν — παρακύπτ.) Absunt a Vitt. 1. 3. et Ciz. Io. Tzetz. tamen in Posthom. v. 712. οἷά τε μαινομένην.

7) τεράμ.) Abest a Vitt. 2 et 3.

8) ἐναντία) Sic Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. prior. ἐναντίως.

9) τεγέους) Sic Vit. 1. et Ciz. pro στεγέους, recte, nam voc. τεγέους est Homeri Il. VI, 248, qui locus mox laudatur. Voc. autem μᾶλλον abest ab iisdem.

10) εὐπαγεῖς) Vitt. 2 et 3. cum Sebast. sed Vit. 1. et

ρόφους θαλάμους τοὺς λιθοστεγεῖς λέγει γράφων ταυτί·

Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι [11]) ξεστοῖο λίθοιο.

Καὶ πᾶς δὲ ὁ φρονῶν ὁμοίως Ὁμήρῳ τοῦτό φησιν.

351. Ἀλιβδύσασα] Ἀλιβδῦσαι κυρίως λέγεται [12]) τὸ ἐν ἁλὶ δῦσαι, ἤγουν ἐν θαλάσσῃ βυθισθῆναι. Καὶ Καλλίμαχος [13])·

. . . . . . αἳ νῆας ἀλιβδύουσι.

Καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὅπως δήποτε συγκρυβῆναι.

Λυγαίας] σκοτεινῆς, λύγη γὰρ καὶ ἠλύγη [14]) ἡ νύξ.

352. Θοραῖον] τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν [1]), ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Πάντα δὲ ὁ ἥλιος γεννᾷ, καὶ τρέφει, καὶ αὔξει [2]), ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησί [3])·

. . . Τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
Αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου . . . . .

Ciz. εὐστεγεῖς, qui etiam omittunt καὶ εὐαρ. θαλάμους.

11) θάλ. τέγεοι) Vitt. 2 et 3. τέγεοι θάλαμοι.

12) λέγεται) Noſtri non agnoſcunt: deinde Vitt. 2 et 3. modo τὸ ἐν θαλάσσῃ βυθ. reliquis usque ad λυγαίας demtis. Vit. 1. vero et Ciz. praetermittunt τὸ ἐν ἁλὶ — ἤγουν, et tum quoque: καὶ καλλίμαχος — ἀλιβδύουσι, ſed poſt βυθισθῆναι ponunt, fere vt edd. prior. κατὰ τροπὴν τοῦ ι διχρόνου εἰς υ δίχρονον. Sebaſt. haec verba delet, et ἀλιβιδύσαι exhibet pro ἀλιβδῆσαι. Vit. 1. et Ciz. quoque ἀλιβδύσαι, ſeruatis tamen his verbis.

13) καλλίμαχ.) Fragment. 269. p. 535. ed. Erneſti, et p. 402. ed. Spanh.

14) καὶ ἠλύγη) Addunt Ciz. et Vit. 1. bene. Macrob. I, 17. λύκη pro λύγη.

1) γεννητ.) Vit. 1. et Ciz. γεννήτορα.

2) καὶ αὔξει) Hic Seb. iterum ſupplet non ſupplenda, nam omnes omnino edd. prior. iam ea exhibent, praeter Pott. 2. quam ſequitur ſolam.

3) Σοφοκλ. φ.) Oed. Tyr. 1425 et 1426. Vitt. 2 et 3. τὰ πάντα γοῦν pro τὴν π. γ. omiſſis cum Ciz. et Vit. 1. αἰδεῖσθ' ἄνακτος, non male,

Πτῶον] ἐῤῥέθη [4]) ἀπὸ τῆς ἐκφοβήσεως τοῦ χοίρου. Ὠρίτην] τὸν αὐτὸν [5]), ὅτι ἔαρ [6]) καὶ θέρος καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὡρῶν δι' αὐτοῦ ἀποτελοῦνται. Οὗτος δὲ πάντα μυθικῶς λέγει τὰ τρία Ἀπόλλωνος ἐπώνυμα [7]).

353. Λίπτοντα λέκτρων [8])] ἐπιθυμοῦντα λέκτρων. Τινὲς δὲ ἀλέκτρων δεμνίων λέγουσιν ἐκλαμβάνοντες τῶν ἀχράντων. Ἡ δὲ ἱστορία [9]), ὅτι ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἤθελεν αὐτῇ συμμιγῆναι, δήλη. Τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, μηνίσας αὐτῇ τῷ λοιπῷ χρόνῳ ἐποίησεν αὐτὴν μαντευομένην μὴ πιστεύεσθαι, ὡς καὶ αὐτὴ λέγει κάτω [10])·

Πίστιν γὰρ ἡμῶν Λοξίας ἐνόσφισεν.

Ἀπώσατο [11]) οὖν τὸν Ἀπόλλωνα θέλοντα αὐτῇ συμμιγῆναι.

354. Πεπαμένη] πῶ, τὸ κτῶμαι, πάσω, πέπακα, πέπαμαι [12]), πεπαμένη· ὅθεν καὶ ἐν μ γρα-

quum Tzetzes plerumque ea modo, quae rem illuſtrant ſuam, e ſcriptt. afferat.

4) ἐῤῥέθη) A Seb. additum noſtri addunt omnes, ſol. ſupra ad v. 266.

5) τὸν αὐτὸν) Sic noſtri, demto τῷ· ἥλιον, recte, nam refertur ad Apollinem.

6) ὅτι ἔαρ) Noſtri cum Seb. pro ἔαρ γάρ.

7) τὰ τρία — ἐπών.) Abſunt a noſtris, et ſane abeſſe poſſunt.

8) λέκτρων) Noſtri cum edd. prior. delent hic et poſt ἐπιθυμ. et mox quoque ἐκλαμβ. — ἀχράντων.

9) ἡ δὲ ἱστορία usque ad v. 354. in noſtris breuiter ſic ſe habent: ἡ δὲ ἱστ. ὅτι ἀπώσατο τὸν Ἀπόλλωνα θέλοντα αὐτῇ συμμιγῆναι, δήλη, reliquis omiſſis usque ad ἐνόσφισε, quae ſane ad verba Lycophronis illuſtranda ſufficiunt. Pro δήλη Vitt. 2 et 3. τῇ δήλῳ.

10) κάτω) Vid. v. 1454.

11) ἀπώσατο — συμμιγῆναι) Haec verba a Seb. hic primum illata omnino abundant, niſi deleas praemiſſa, vt in Codd. noſtris deleta ſunt. Sebaſt. autem omnia, quae in Codd. ſuis inuenerit, nulla viciniae verborum ratione habita, editioni ſuae obtrudere, et ſcholia accumulare ſolet.

12) πέπαμαι) Seb. conſenſu noſtrorum addidit,

πτέον, κἂν οἱ μεταγραφεῖς, οὐκ οἶδ', ὅ, τι παθόντες[13]), δύο μμ γράφουσιν.

355. Παλλάδος ζηλώματι] ἐν τῷ ζηλοῦν τὴν Ἀθηνᾶν. Παλλὰς δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἢ παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὅπλα, πολεμικὴ γὰρ καὶ ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἐξέθορε τὰ ὅπλα κινοῦσα. Ἢ παρὰ τὸ παλλομένην τὴν τοῦ Διονύσου [1]) καρδίαν ἀνενεγκεῖν [2]) τῷ Διΐ· Διόνυσον γὰρ τὸν καὶ Ζαγκρέα καλούμενον υἱὸν Διὸς καὶ Περσεφόνης ὑπάρχοντα μεληδὸν οἱ Τιτᾶνες ἐσπάραξαν, οὗ τὴν καρδίαν ἔτι παλλομένην ἀνήνεγκεν. Ἢ ὅτι ἐν τῇ συμβολῇ [3]) τῆς μάχης τῶν Γιγάντων καὶ τῶν Θεῶν Πάλλαντα ἕνα τῶν Γιγάντων ἀνεῖλεν. Ἢ Πάλλαντα τὸν ἴδιον πατέρα πτερωτὸν ὑπάρχοντα καὶ βιάζοντα ταύτην ὡς θέλοντα αὐτῇ [4]) συγγενέσθαι, ἡ τὴν παρθενίαν τιμῶσα τοῦτον ἀνεῖλε, καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα πε-

recte, nam contextus requirit.

13) ὅ, τι παθόντες) A Seb. eiectum fide Vit. 1. et Ciz. reduximus, nam ὅτι πάντες, vel ὅτι πάντα, vt Vitt. 2 et 3. exhibent, respuit contextus, non enim omnes librarii dici possunt πεπαμμένη duplici μμ scripsisse. Videtur autem Seb. non intellexisse, quid sibi velint verba ὅ, τι παθόντες, atque ideo recepit πάντες. Est autem sensus eorum: *quomodocunque acciderit*, vel, vt nostri dicunt, *wie sie dazu gekommen sind*, *was sie dazu vermocht hat*. Deinde quoque cum Vit. 1. et Ciz. legendum γράφωσιν pro γράφουσιν, et verba οὐκ οἶδ', ὅ, τι παθ. commatibus sunt includenda. Omittunt quoque διὰ, vt antea ἐν fine διὰ scriptum est.

1) τὴν τοῦ Διον.) Sic leg. cum Vitt. 2 et 3. vt antea τῆς τοῦ Διός. Vulg. omittit τοῦ.

2) ἀνενεγκ.) Vit. 1. et Ciz. ἐνενεγκ. male.

3) ἐν τῇ συμβ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐν ταῖς συμβολαῖς, cff. Suid. ad πάλλας, Eustath. ad Hom. Odyss. υ, p. 510, et Io. Tzetz. ad Hesiod. pag. 32. De Titane Pallante Apollod. I, 6, 2.

4) αὐτῇ) A Seb. adiectum nostri cum Eudoc. non adiiciunt.

ριεβάλλετο [5]), καὶ τὰ πτερὰ τούτου τοῖς ποσὶ ταύτης προσήρμοσεν. Ὅθεν αὐτὴν ἐθεοποίησαν οἱ Ἕλληνες, καθάπερ καὶ τὴν πολεμικωτάτην Ἀθηνᾶν, Ἰτωνίου [6]) μὲν ὑπάρχουσαν θυγατέρα, Ἰοδάμου [7]) δὲ ἀδελφὴν, ἣν Ἰοδά-

5) περιεβάλλ.) Sic omnes cum Eudoc. ſed Vit. 3. περιεβάλετο.

6) Ἰτωνίου) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἰτωνίδου, perperam. Pauſan. Eliac. c. 1. et Boeot. c. 1. Steph. Byz. et Phauor. ad Ἴτων, et ſchol. Apoll. Rh. I, 721. Ἰτώνου, forte rectius, ſed Pauſan. IX. c. 34. etiam Ἰτωνίου. Infra in ſchol. noſtris v. 1106. dic. Iodamas filia Tithoni, pro Itoni, perperam. cf. Voſſ. *Mythol. Br.* II, 6, 49.

7) Ἰοδάμου) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 322, ſed Ciz. et Vit. 1. Ἰοδάμαντος: Potter. Ἰοδάμας, a Nominatiuo Ἰοδάμα, nam Iodama, Iodamas, l. Iodamia erat filia Itoni. cf. Pauſan. IX. 34. Ἰοδάμου corruptum eſt; legendum omnino Ἰοδάμας vel, vt Pauſ. habet, Ἰοδαμείας. Totus locus hic corruptus ex Etymol. M. v. Ἰτωνὶς, quem ante oculos habuit Tzetzes, eſt emendandus. Verba eius ſic ſe habent: Φησὶ δὲ ὁ γενεαλόγος Σιμωνίδης, Ἰτώνου θυγατέρας γενέσθαι δύο, Ἀθηνᾶν καὶ Ἰοδάμαν, ἃς ἐζηλωκυίας τὴν ὁπλομαχικὴν, εἰς ἔριν τὴν εἰς ἀλλήλους χωρῆσαι καὶ ἀναιρεθῆναι τὴν Ἰοδάμαν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς· οἷον,

Πηλιάδες σκοπιῆσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος.

Ἀπολλώνιος. Quis itaque eſt, qui non perſpiciat, in Tzetza legendum eſſe: ἣν Ἰοδάμαν vel Ἰοδαμείαν (pro Ἰοδάμου, Pott. recte Ἰοδάμας) ἀντιπολ. Ἀθηνᾶ (hoc addendum) ἀνεῖλεν. Ex Etymolog. M. verbis ſimul patet, verſiculos, qui ſint Apoll. Rh. I, 550, non ad Simonidem referendos eſſe, vt plerique, ipſe adeo Potter. (cf. Brunck. ad Apoll. Rh.) perperam ſunt opinati, ſed ad Apollonium, cuius nomen ſocordia librarii vel ipſius Tzetzae excidit, ea vero, quae antea ſunt enarrata, ad Simonidem pertinere. Iam Thryllit. ſuſpicatus erat, hic quaedam excidiſſe, quae haud dubie, ſi in locum Etymol. M. incidiſſet, pro diligentia ſua reuocaſſet. Caeterum recte coniecit, voc. Ἀπολλώνιος ſ. Ἥλιος, vt aliis in locis horum ſcholiorum nominatur, quod videretur ſimile fere ſeq. πηλιάδες, ante hos verſus excidiſſe. Praemiſimus ita-

μαν ἀντιπολεμοῦσαν Ἀθηνᾶ ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος, καὶ ὁ Ἀπολλώνιος·

. . . . ὑψηλῶν ὀρέων [8])
Πηλιάδες [9]) κορυφῆσιν [10]) ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος [11]) ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδάοντας [12]) ἐρετμά [13]).

Φερεκύδης [14]) δὲ Παλλάδια λέγει τὰ ἀχειροποίητα [15]) μορφώματα καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ πρὸς γῆν παλλόμε-

que his verſſ. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος: poteſt etiam, auctore Etymol. M. poſt hos verſus poni: ὥς φησι ὁ Ἀπολλώνιος. Simonides ὁ γενεαλόγος etiam in ſchol. Apollon. Rh. II, 868. p. 139. dicitur ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖν. In indice itaque ſcriptorum in ſchol. Tzetzae ad Lycophronem laudatorum Simonides non, vt Harleſ. in Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 763. not. 9. putat, eſt expungendus. Eudocia l. l. male, vti Phauor. ὥς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος Πηλιάδης (pro Πηλιάδες)

— ἐθάμβεον εἰσορόωντες etc.

quaſi voc. Πηλιάδης ad Simonidem eſſet referendum. *Eſt autem hic Simonides alius a Simonide Lyrico, et, teſte Suida, Melicerta dictus:* ἐν τρισὶν βίβλοις *genealogias ſcripſit, proſa puto oratione.* Thryll.

8) ὑψηλ. ὀρέων) A Seb. praemiſſa neque noſtri Codd., neque edd. prior. praemittunt, immo ne Apollonius quidem exhibet. Omnino aliena videntur.

9) πηλ.) Vit. 1. et Ciz. πηληϊάδες.

10) κορυφ.) Omittunt Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. quae quoque εἰσορόωντες pro εἰσορόωσαι.

11) Ἀθην. Ἰτων.) Vit. 1. et Ciz. Ἰτωνίδης Ἀθηναίης, et mox noſtri omnes ἤδε pro ἠδέ. *De Itonide Minerua vid. Feſtum et Gifan. ad Lucret.* 446. Thryllit.

12) χείρ. ἐπικρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπικραδέοντας χειρ. Vitt. 2 et 3. ἐπικραδάοντας, poſito tamen ε ſuper α: Eudoc. ἐπικρατέοντες.

13) ἐρετμά) Vitt. 2 et 3. ἐρετάω: Eudoc. ἐρετῶν.

14) Φερεκύδ.) Cf. Sturz. ad Fragm. Pherecydis p. 208. ſqq. et Natal. Com. IV, c. 5. p. 306, qui hoc ſchol. Tzetzae exſcripſit, et omnino Etymol. ad παλλάδιον.

15) ἀχειροπ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. χειροποίητα, vitioſe. Clemens tamen Alex. in Protrept. 1. fol. 43. cum Arnobio L. IV.

νον [16]). Καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοιοῦτο [17]) ἦν τρίπηχυ, ξύλινον, ἐξ οὐρανοῦ καταπεσὸν [18]) ἐν Πεσινοῦντι [19]) τῆς Φρυγίας, ὅθεν Διόδωρος [20]) καὶ Δίων [21]) τὸν τόπον κληθῆναί φασιν. Ἕτερος [22]) δέ τις ἱστορικὸς οὕτω λέγει κληθῆναι τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ἐκεῖ πεσεῖν [23]) ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἁρπαγὴν Γανυμήδους [24]) ἐμάχοντο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γανυμήδους, καὶ

quod debemus Reinesio, Palladium ex reliquiis s. ossibus Pelopis esse factum: ἐκ τοῦ πέλοπος, inquit, ὀστῶν κατεσκευάσθαι. Ἀπελλᾶς δὲ ἐν Δελφικοῖς φησὶ γεγονέναι παλλάδια, ἄμφω δὲ ὑπ' ἀνθρώπων δεδημιουργῆσθαι.

16) παλλόμ.) Nostri cum Phauor. Pherecyd. l. l. et Io. Tzetzae schol. ad Posthom. v. 511. βαλλόμενον. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Etymolog. M. et Phauor. εἰς γῆν pro πρὸς γ. Non plane reiiciendum videtur βαλλόμενον, si e Pherecyde vel Etymol. M. locum ita constituas: παλλόμενον, ἤτοι βαλλόμενον, πάλλειν γὰρ τὸ βάλλειν, quae verba Tzetzes videtur neglexisse, cf. omnino Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 295. sqq.

17) τοιοῦτο) Nostri hic et postea cum Eudoc. τοιοῦτον.

18) καταπεσ.) Vit. 1. et Ciz. non bene καταπεσεῖν.

19) πεσινοῦντι) Nostri quoque simplici σ, quod ad Etymologiam πεσεῖν propius accedit, alias dic. πεσσινοῦς, cf. Tzsch. ad Strab. XII, pag. 543, et Irmisch. ad Herodian. T. I, p. 424. sqq. Vitt. 2 et 3. male πησινοῦντι.

20) Διόδωρ.) T. II, p. 640. edit. Wesseling. vbi hic dicit, Tzetzam confundere Palladium e coelo ad Ilium delapsum cum Magnae Matris simulacro, quod Pesinunte e coelo deciderit.

21) Δίων) Cf. Fragm. XIII. in ed. Reimari T. I, p. 6.

22) ἕτερος) *Fors. Herodian.* I, 11. *et ex eo Amm. Marcell.* XXII, 9. Seb. Non forsan, sed vere Herodianus est, cuius ipsius verba Tzetzes affert. Cf. quoque Mannert. Geograph. Graec. et Rom. T. VI, P. 2. p. 60. Caeterum in Eudocia p. 322. male hic exciderunt: κληθῆναί φασιν — κληθ. τὸν τόπον.

23) πεσεῖν) Vit. 1. et Ciz. περιπεσεῖν.

24) γανυμήδ.) Nostri duplici ν γαννυμ. De Ganymede cf. Iacobs ad Io. Tzetz. Antehom. p. 16.

Ἶλος [25]) ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχεὺς οὐκ [26]) ἐξ οὐρανοῦ λέγει πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, Ἄσιον δέ τινα φιλόσοφον μαθηματικὸν [27]) τοῦτο [28]) ποιῆσαι ὡροσκοπίᾳ καλλίστῃ [29]), εἰς τὸ [30]) ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, ἔνθα ἂν τοῦτο μένῃ [31]) πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον. Χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτο [32]) Παλλάδιον τῷ Τρωΐ. (Τὰς δὲ ἀλληγορίας καὶ τὸ ἔτι ἐπεκτεῖναι τὴν ἱστορίαν ἐατέον, οὗτος γὰρ, ὡς μυριάκις ἔφην, μυθικῶς γράφει [33]).)

25) Ἶλος) Vit. 1. et Ciz. hic et in seqq. Ἴλλος, cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 2. vbi Codd. quoque Ἴλλος. Eudocia cum Vit. 3. vitiose Ἴλιος, postea vero recte Ἶλος.

26) οὐκ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. non agnoscunt, non apte.

27) Ἄσιον — μαθηματ.) Io. Tzetz. in Posthom. v. 511. eum ἀστρονόμον, at Suid. v. παλλάδιον vocat φιλόσοφον καὶ τελεστήν. Asius ὁ ποιητής, cuius meminit Athen. III, 101. alius videtur fuisse ab hoc philosopho, vid. Reines. Varr. Lectt. p. 549. Idem tradunt Eustath. ad Dionys. v. 627. Suid. l. l. Io. Malalas p. 137 et 138, et Cedrenus p. 130. Sed Iul. Firmicus Maternus in: De errore profanarum religionum c. 16. ab Abari Scytha Palladium fabrefactum et Troianis traditum fuisse scribit, vid. ibi Scalig. p. 122. Reinesius, qui hunc Firm. Materni locum margini adscripserat, pro Augio vel Abari Scytha mavult legere: Barbaro Scytha.

28) τοῦτο) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent, non male.

29) ὡροσκ. καλλ.) Ciz. et Vit. 1. ὡροσκοπίᾳ, sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phavor. ὡροσκόπον κάλλιστον, non omnino bene. Natal. Com. l. l. *per horoscopum optimum.*

30) εἰς τό) Non exhibent Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. cum Io. Tzetz. in Posthom. v. 511. praebent.

31) ἂν — μένῃ) Ignorant Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. ἂν — μείνῃ. Io. Tzetz. in Posthom. l. l. οὗ ἂν ἐκεῖνο ἀποκεῖται.

32) χαρίσ. — τοιοῦτο) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. χαρίσαντα — τοιοῦτον, vt antea.

33) τὰς δὲ — μυθικῶς γράφει) Absunt a nostris et Eudoc. Alieno sane loco videntur posita, nam turbant ordinem verborum. Vncis ideo circumolusimus.

Ἀπολλόδωρος 34) δὲ λέγει μετὰ τὸ κτίσαι Ἶλον τὴν Ἴλιον τῇ βοῒ ἀκολουθήσαντα εὔξασθαι ἰδεῖν σημεῖον, καὶ τότε πεσεῖν 35) τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς 36), τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον διηρτημένον (διηρμένον 37)), τῇ λαιᾷ 38) δ' ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον. Ἡ δὲ περὶ τοῦ Παλλαδίου ἱστορία τοιάδε φέρεται 39).

34) Ἀπολλόδ.) III, 12, 3.

35) πεσεῖν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἰδεῖν. Idem Apollod. l. l. μεθ' ἡμέραν τὸ διϊπετὲς παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο. Videtur ἰδεῖν esse lectio recensionis secundae. Nat. Com. l. l. cum vulg. legit: *atque tunc cecidit Palladium.*

36) συμβεβ.) Sic quoque Apollod. et Eudocia. Nat. Com. l. l. *quod sponte ambulare videbatur*, quem Seb. in interpretat. lat. temere est secutus. cff. Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 296. Olympiod. principio Comment. in μετεωρ. Reinef. Varr. Lectt. p. 417. qui *non diductis, indiscretis, indistinctis cruribus* interpretatur, et συμπεφυκός, quod affinis, adeo ipsi Heynio, qui interpretatur: *vna iunctis pedibus incedens*, paene arrisisse videtur, repudiat. In exemplo nostro Varr. Lectt. quod manibus suis tractauit, multisque notis locupletauit, hanc dicendi rationem firmare studuit loco Max. Tyrii diss. 14. (ed. Reisk. T. I, p. 261.) Ἀπόλλωνα γραφεῖς καὶ δημιουργοὶ εἰκάζουσι μειράκιον — διαβεβηκότα τοῖς ποσὶν ὥσπερ θέοντα. Herrmann. in Mytholog. Graecorum T. II, p. 725. explicat: *mit zusammenstehenden Füssen, mit geschlossenen Beinen.*

37) διηρτημ.) A Seb. insertum nostri cum Eudoc. ignorant. Est autem Apollodori l. l. vbi olim sic legebatur, quamquam male, pro διηρμένον, h. e. *elatum*, vt Heyn. ostendit. Attamen in Tzetza, qui priscam, etsi prauam, secutus est lectionem, nil mutandum, ne corrumpere eum magis, quam emendare videamur. Vncis tamen inclusum adiecimus διηρμένον.

38) τῇ λαιᾷ) τῇ a Seb. additum Codd. nostri, vt edd. prior. non addunt.

39) ἡ δὲ περὶ — φέρεται) A Seb. receptum in nostris et Eudoc. desunt. Videntur postea ab alio ex Apollodoro illata, vti etiam e sqq. patet, nam nostri pro φασὶ legunt φησὶ, ad Apollodorum id referentes.

Φασὶ γεννηθεῖσαν 40) τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ 41) τῷ Τρίτωνι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς. Ἀμφοτέρας δὲ ἀσκούσας 42) τὰ κατὰ πόλεμον εἰς φιλονεικίαν 43) ποτὲ προελθεῖν. Μελλούσης δὲ πλήττειν 44) τῆς Παλλάδος τὸν Δία φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προσθῆναι (προτεῖναι 45)). Παλλάδα δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλέψαι πρὸς τὴν αἰγίδα 46), καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. Ἀθηνᾶν δὲ περίλυπον ἐπ' αὐτῇ 47) γενομένην

40) *γεννηθ.*) Sic pro *γὰρ*, vt edd. pr. et Codd. noſtri habent, Seb. recte ex Apollodoro correxit.

41) *παρὰ*) Vitt. 2 et 3. *περὶ*, non apte. Apollod. III, 12, 3. *παρὰ τρίτωνι.* Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed edd. ante Seb. *παρὰ τοῦ τρίτωνος.*

42) *ἀμφ. δὲ ἀσκούσ.*) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. *ἀμφ. διδασκούσας*, male, non tam quoad ſenſum, quam ſi conſulueris Apollod. qui vulg. exhibet. Facile autem *δὲ ἀσκούσας* et *διδασκούσας* confundi poterant. Vit. 3. et Eudocia vitioſe *ἀμφοτέρους διδασκάλους.*

43) *εἰς φιλον.*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. perperam *εἰς φιλίαν*, e male intellecto ſcripturae compendio. Sed *ποτὲ προελθεῖν*, a Seb. ex Apollod. additum, noſtri cum Eudocia non agnoſcunt: tuentur modo *ἐλθεῖν.*

44) *πλήττειν*) Eudoc. mendoſe *πλάσσειν.*

45) *τὸν Δία — προσθῆναι*) A Seb. emendatum noſtri cum Eudocia non agnoſcunt, qui lect. vet. tuentur: *φοβηθεὶς ὁ ζεὺς ἀνέτεινε τ. αἰγίδα.* Atque deinceps in ſeqq. Codd. Seb. ſecuti ſunt Apollodorum. Interim tamen vix auſim mutare lect. prauam *προσθῆναι*, quae quoque edd. Apollodori principes obſidebat, vt Heyne h. l. annotat. Legendum tamen videtur *προτεῖναι*, vt e noſtrorum Codd. lectione *ἀνέτεινε* patet. Tzetzes tamen prauam, quam in MſI. ſuis inuenit, nullo adhibito iudicio, recepiſſe videtur. Vncis incluſum *προτεῖναι* addidimus.

46) *παλλάδα — αἰγίδα*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et Eudocia; a Ciz. vero et Vit. 1. modo *εὐλαβηθεῖσαν*, a Seb. additum, quod eſt Apollodori, e quo hic omnia fere emendata et aucta videntur.

47) *ἐπ' αὐτῇ*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. non praebent.

ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασαν, καὶ περιθῆναι 48) τοῖς στέρνοις, ἣν ἔδεισεν 49), αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἱδρυσαμένην 50) παρὰ τῷ Διΐ. Ὕστερον δὲ Ἠλέκτρας κατὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσφυγούσης διαῤῥίψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν. Ἶλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα τιμᾶν.

356. Μισονύμφου] τοῦτο δῆλον, ὅτι τιμῶσα τὴν 1) παρθενίαν τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. Διαφέρει δὲ παρθένος, ἡ καὶ κόρη καὶ νεᾶνις 2) λεγομένη, πρὸς νύμφην, γυναῖκα καὶ γραῦν· παρθένος μὲν γάρ ἐστιν ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ἀνδρὸς 3), νύμφη δὲ ἡ νεωστὶ συζευχθεῖσα 4), μήπω δὲ τετοκυῖα, γυνὴ δὲ ἡ γονῆς δεκτικὴ καὶ τίκτουσα, γραῦς δὲ ἡ διαφθαρεῖσα τοῦ τίκτειν 5).

Λαφρίας] Λαφρία ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἤτοι Λαφυρία ἡ ἄγουσα τὰ ἐκ τοῦ πολέμου 6) λάφυρα καὶ ἐν

48) κατασκευάσ. — περιθῆναι) Vit. 1. et Ciz. pergit: κατεσκευάσατο καὶ περιέθετο: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. κατασκευάσασα περιέθετο, vt edd. prior.

49) ἣν ἔδεισ.) Vt Apollod. a Seb. receptum: noſtri cum Eudoc. ſeruant ὃ λέγουσι, cf. Heynii interpretatio horum verborum in Obſeru. ad Apollod. p. 298.

50) τιμᾶν ἱδρ.) Noſtri, vt edd. pr. καὶ ἐτίμα ἱδρυσαμένη, et mox pro κατὰ τὴν φθορὰν — τιμᾶν a Seb. prolata, quae ſunt Apollodori. Noſtri tuentur vulg. τούτῳ προσεγγίσασα ἔῤῥιψεν εἰς τὴν Ἴλιον. Totus hic locus ex Apollodoro a Tzetza receptus, ab alio poſt Tzetzam, vti in Codd. Seb. eſt, ad Apollodorum emendatus videtur et auctus. Nunquam enim Tzetzes verbis ſcriptorum, quibus vtitur, ita inhaerere ſolet, vt omnia ac ſingula reddat, ſcriptore non laudato.

1) τὴν) Hunc art. recepimus e Vit. 1. et Ciz.

2) νεᾶνις) Pro νεανὶς lege cum Vitt. et Ciz.

3) ἀνδρὸς) Vit. 3. ἀνδρῶν.

4) συζευχ.) Vitt. 2 et 3. cum Phau. ζευχθεῖσα.

5) τοῦ τίκτ.) Vitt. 2 et 3. τῷ τίκτ.

6) ἐκ τοῦ πολ.) Vitt. 2 et 3. ἐν πολέμῳ.

συγκοπῇ [7]) Λαφρία. Ὅμοιον δέ ἐστι τῷ Ἀγέλεια, ἤτοι [8]) ἡ ἄγουσα λείαν.

Πυλαΐτιδος [9])] καὶ τοῦτο συμβολικὸν [10]) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἐν ταῖς πύλαις γὰρ αὐτὴν ἔγραφον τῶν πόλεων [11]) καὶ τῶν οἰκιῶν, ὡς ἐν προαστείοις τὸν Ἄρεα συμβολικωτέρως [12]) ὑποτιθέμενοι [13]), ὡς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς οἰκίαις Ἀθηνᾶν· χρὴ γὰρ [14]) συμβουλῆς καὶ φρονήσεως, ἐν τοῖς δὲ ἐκτὸς [15]) τοῦ ὑπὲρ τούτων ἀμύνεσθαι τοὺς πολεμίους.

357 — 58. Φάσσα [1]) πρὸς τόργου λέχος] Ἀστείως πάνυ παρέταξεν ἀλλήλοις φάσσαν καὶ γῦπα, ἄμπελον καὶ ἅρπην. Φησὶ γάρ· ὡς φάσσα ὑπὸ γυπὸς, ἢ ὡς οἰνὰς, ἤτοι ἄμπελος ἐν δρεπάναις, οὕτως ἑλκυσθήσομαι ὑπὸ Αἴαντος εἰς τὸ διακορισθῆναι. Ἔξωθεν δὲ τὸ ὡς ληπτέον, εἴωθε γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων λαμβάνειν. Τὸ δὲ φάσσα καὶ τόργος· οἰνὰς καὶ ἅρπη ἐῤῥέθη [2]).

359 — 60. Ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν] ἡ πολλὰ αὐδάξασα καὶ ἐπικαλεσαμένη ἀρωγὸν τάῤῥοθον καὶ βοη-

7) ἐν συγκ.) Praepoſ. ἐν a Seb. adiectam noſtri quoque adiiciunt.

8) ἤτοι) Noſtri non habent. Vit. 1. et Ciz. bene: τῇ ἀγούσῃ pro ἡ ἄγουσα. Potter. ἢ ἀγούσῃ.

9) πυλαΐτ.) Cf. Schol. ad Aeſchyl. Sept. ad Theb. v. 170, vbi paullo aliter.

10) συμβολ.) Sic quoque noſtri Codd. ſed edd. pr. συμβολικῶς.

11) τῶν πόλεων) Vitt. 2 et 3. τῆς πόλεως, vt ſchol. Aeſchyli.

12) συμβολ.) Noſtri συμβολικώτερον.

13) ὑποτιθ.) Vitt. 2 et 3. ὑποτιθέμενον.

14) οἰκ. Ἀθηνᾶν· χρὴ γὰρ —) Sic legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz. pro οἰκίαις χρή.

15) ἐν τοῖς δὲ ἐκτ.) Vit. 1. et Ciz. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, mire, ſed vitioſe. Deinde Vitt. 2 et 3. ἀμύνασθαι pro ἀμύνεσθαι.

1) Φάσσα usque ad Λυκόφρων λαμβάνειν a Seb. illatum noſtri ignorant cum edd. prior.

2) ἐῤῥέθη) Vitt. 2 et 3. ἐῤῥέθησαν.

θὸν τῶν γάμων [3]), τοῦτ' ἔστιν ἀποδιώκτριαν τῶν ἐμῶν βιαίων γάμων τῶν ἐκ τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος τὴν Κόρην, ἤτοι παρθένον, Ἀθηνᾶν τὴν Βούδειαν [4]) καὶ Αἴθυιαν. Μυθικῶς [5]) δέ τινες τὴν Ἀθηνᾶν δοκοῦντες ἐκείνης ἐπίθετα ταῦτα λέγουσιν. Ἡ δὲ Φρόνησις Ἀθηνᾶ ἐπίθετα ταῦτα κέκτηται· Βούδεια γὰρ ἡ Φρόνησις, ὅτι τοὺς βόας ἀρότρῳ καὶ ζυγοῖς ὑποδέει καὶ τέμνει τὰς αὔλακας. Αἴθυια δὲ, ὅτι καὶ πλοῖα ἡ Φρόνησις κατεσκεύασε καὶ δίκην αἰθυίας ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους ναυτίλλεσθαι ἐπ' αὐτῶν διαπεραιουμένους τὴν θάλασσαν. Αἴθυια δέ ἐστιν ὄρνεον θαλάσσιον ἄφρον ἀφρῷ ἁλισκόμενον, οἱ γὰρ παῖδες τῶν ἁλιέων ἀφρὸν τῇ χειρὶ λαβόντες [6]) πόῤῥω πρὸς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν εἶτα ἐγγὺς καὶ ἐγγύτερον [7]), ἕως ἐπ' αὐτὰς αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐλθούσας ἀγρεύσωσιν [8]).

361 — 62. Ἡ δ' εἰς τέραμνα] ἐκείνη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τέραμνα, καὶ τέρεμνα [1]), ἤτοι εἰς τὴν στέγην [2]) ἄνω στρέψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀργισθήσεται [3]) τῷ στρατῷ ἐξ οὐρανοῦ ποτὲ τῷ πάππῳ μου Τρωΐ [4]) πεσοῦ-

3) τῶν γάμων) A Pottero eiectum reuocant cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

4) Βούδειαν) Recte: Vitt. 1. 3. et Ciz. βούδιαν. cf. Steph. ad βούδεια.

5) μυθικῶς) Noſtri cum edd. pr. μυθικὴν, non abſurde.

6) λαβ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. λαμβάνοντες.

7) ἐγγύτ.) Vitt. 2 et 3. ἐγγυτέρω.

8) ἀγρεύσ.) Vit. 2. ἀγρεύσουσιν: Vit. 3. ἀγρεύουσιν, perperam.

1) τέραμνα καὶ τέρεμνα) Noſtri modo cum edd. prior. τέρεμνα.

2) ἤτοι εἰς — στέγην) Deleto ἤτοι noſtri ἄνω εἰς τὰ στέγη στρέψασα: Vit. 3. ἀναστρ. pro ἄνω στρ.

3) ὀργισθήσεται usque ad τὴν στέγ. Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt: habent modo ταῦτα λέγει. Vit. 1. et Ciz. habent, ſed legunt iterum τὰ στέγη. Ea vero, quae in edd. ſuperioribus, adeo Potter., de Palladio moleſte repetita fuerant, noſtri cum Seb. delent. Apparet hinc, varia a variis eſſe perperam addita his ſcholiis.

4) πάππῳ — Τρωΐ) Potius Ilo, cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 298.

σα. Οὗτος μὲν μυθικῶς λέγει τὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἴδωλον στρέψαι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν στέγην καὶ ὀργισθῆναι τῷ στρατῷ· Ὅμηρος δὲ Ἀθηνᾶν ὀργισθεῖσαν τότε τὸν ἀέρα καλεῖ, ἐναντίων γὰρ πνευσάντων ἀνέμων ὁ τῶν Ἑλλήνων στόλος [5]) ἐφθάρη.

363 — 64. Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα] Οἱ μὲν οὕτω μυθικῶς φασὶν ἐπὶ Τρωὸς ἐξ οὐρανοῦ τοῦτο πεσεῖν. Ἐγὼ δὲ ἀλληγορικωτέρως [6]) φημὶ, ὡς καὶ προεῖπον, ὅτι Ἄσιός τις μαθηματικὸς φιλόσοφος ὡροσκοπήσας καὶ ἀστρολογήσας καλῶς τοῦτο κατεσκεύασεν [7]) εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν τὴν ἄσυλον τοῦτο φυλάττουσαν· ὅθεν διὰ τὴν ὡροσκοπίαν καὶ τὸ ἀστρολόγημα ἐμυθεύσαντο, ὡς ἐξ οὐρανοῦ καταπέπτωκεν.

365 — 72. Ἑνὸς δὲ λώβης ἄντι] ἀντὶ δὲ τῆς ἁμαρτίας τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ ἡ Ἑλλὰς πᾶσα στενάξει [1]) θρηνοῦσα τὰ ψευδοτάφια τῶν ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἤγουν αὐτοὺς [2]) τοὺς ναυαγήσαντας Ἕλληνας οὐκ ἐν τάφοις [3]) κειμένους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν, οὐδὲ φυλάσσοντας τὴν τέφραν τῶν ἑαυτῶν λειψάνων ἐκ πυρὸς ἐν λάρναξι τεθαμμένην [4]), ὡς νόμος τῶν ἐπὶ ξένης χώρας [5]) θνησκόντων νεκρῶν· ἀλλὰ φυλάσσοντας ὄνομα ἐλεεινὸν καὶ ψευδοταφίων ἐπιγραφὰς, βρεχομένας τὰς ἐπιγραφὰς τῶν τάφων, ἤτοι τοὺς τάφους

5) στόλος) Vit. 1. et Ciz. στρατός.

6) ἀλληγορ.) Noſtri ἀλληγορικώτερον, et Vitt. 2 et 3. non male repetunt τοῦτο πεσεῖν, ſed ὅτι a Seb. additum noſtri non addunt.

7) κατεσκεύ.) Vitt. 2 et 3. παρεσκεύ.

1) στενάξει) Vitt. 2 et 3. στενάζει, inepte.

2) αὐτοὺς) Tollunt Ciz. et Vitt. 1 et 3. non male.

3) ἐν τάφοις) Vitt. 2 et 3. ἐνταφίοις.

4) τεθαμμένην) Sic leg. cum Vit. 1. et Ciz. pro τεθειμένην: Vitt. 2 et 3. τεθαμμένους.

5) ἐπὶ ξέν. χώρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπὶ ξένοις χώραις: Vitt. 2 et 3. modo ἐπὶ ξένοις.

αὐτοὺς [6]), θερμοῖς δακρύοις πατέρων καὶ παίδων καὶ ἐν τοῖς τῶν γυναικῶν τῶν τεθνηκότων δηλονότι θρήνοις. Εἰώθασι γὰρ τῶν ἀλλαχόθεν θνησκόντων ποιεῖν τάφους ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, ἅπερ καλεῖ ὁ Λυκόφρων κενήρια ἤτοι ψευδήρια [7]).

Λώβης] τίς ἡ λώβη [8]); Φασὶν, ὅτι ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας καταφυγοῦσαν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ καὶ τοῦ Παλλαδίου τῆς Ἀθηνᾶς [9]) ἐχομένην ἀπέσπασε καὶ αὐτόθι αὐτῇ [10]) συνεγένετο, ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τοῦτον ἐν τῇ θαλάσσῃ σὺν πολλοῖς ἑτέροις τῶν Ἑλλήνων [11]) ἀνεῖλεν. Οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασι· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· καταφυγοῦσαν αὐτὴν ἀπέσπασε [12]) τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσχηκεν αὐτὴν λεῖαν, καθάπερ ἑτέρας οἱ λοιποὶ στρατηλάται [13]), ἃς ἔφθασεν ἕκαστος ἀφαρπάξας [14]). Ἐρασθεὶς δὲ ταύτης [15]) ὁ Ἀγαμέμνων τῷ Ὀδυσσεῖ τοῦτο κοινοῦται. Ὁ δὲ κηρύσσει, ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη. Συνέβη γοῦν [16]) ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν οὕτως ὑπ' Ἀγαμέμνονος, μισηθῆναι δὲ καὶ τὸν

6) τάφους αὐτ.) Vit. 1. et Ciz. τάφους αὐτῶν. Vitt. 2 et 3. haec omittunt, et ἤτοι ſ. ἤγουν iungunt cum ſeqq. τοῖς θερμ. δακρύοις.

7) εἰώθασι — ψευδήρια) A Seb. illata noſtri non agnoſcunt.

8) τίς — λώβη) Vit. 2. λώβη τίς;

9) Ἀθηνᾶς) Seb. recte deleuit, ſed noſtri cum Eudoc. p. 27. quae eadem iisdemque verbis tradit, non hic, ſed antea poſt ναῷ rectius delent: atque ſic dedimus.

10) αὐτῇ) Vit. 3. cum Eudoc. ταύτῃ: caeteri omittunt hoc voc. cum edd. prior.

11) ἑτέροις τ. ἑλλ.) Vit. 1. et Ciz. ἑτέρων Ἕλλησι, perperam: Vit. 2. ἑτέροις τῶν ἑτέρων (lege ἑταίρων), demto τῶν ἑλλήνων. Eudoc. l. l. modo σὺν πολ. ἑτέροις.

12) ἀπέσ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀνέσπασε, male.

13) στρατηλ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. στρατιῶται: quin et πολλοὶ pro λοιποὶ, quod modo ſupra ſcriptum eſt.

14) ἀφαρπάξας) Sic leg. cum Vit. 3. pro ἀφαρπάξαι.

15) ταύτης) Sic Eudoc. Noſtri, vt edd. vett. αὐτῆς.

στρατηγὸν Αἴαντα 17) ὑπὸ τοῦ ἀλογίστου πλήθους καὶ σύρφακος. Εἰς νοῦν δὲ θέμενος ὁ ἀνὴρ 18) τὴν εἰς τὸν Ἀχιλλέα πρότερον 19) ὕβριν, πῶς 20) ἀφῃρέθη τὴν Ἱπποδάμειαν Βρισηΐδα. Ἔτι δὲ λογισάμενος καὶ τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον. καὶ φοβηθεὶς, μήπως καὶ αὐτὸν δόλῳ ἀνέλωσιν, ἐπιβὰς 21) τῆς νεὼς ἐν ἀπροσφόρῳ καὶ χειμερίῳ καιρῷ ἐναντίων ἀνέμων πνευσάντων περὶ Τῆνον 22) καὶ Μύκονον, ἢ περὶ Ἄνδρον καὶ Τῆνον 23) ναυαγεῖ καὶ τῆς νεὼς 24) πρὸς τὰς πέτρας λυθείσης μέχρι τινὸς ὁ ἀνὴρ γενναίως νηξάμενος περὶ τὰς Γυραίας 25) πέτρας ἐσώθη. Μεγάλων δὲ τῶν κυμάτων ἐπερχομένων συνεχεστέρως σὺν μέρει τῆς πέτρας ἀποκοπέντι πρὸς τὴν θάλασσαν αὖθις κατενεχθεὶς ἀπεπνίγη. Μαθοῦσα δὲ ἡ Λοκρὶς ἅπασα τὸ συμβὰν ἐπὶ χρόνον ὅλον 26) μελανο-

16) γοῦν) Vit. 1. et Ciz. γὰρ, et mox ταύτην pro αὐτὴν, deleto ſeq. οὕτως. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg. firmant.

17) Αἴαντα) Deeſt in noſtris, et τῷ στρατῷ Vitt. 2 et 3. pro τὸν στρατ. ſed Eudoc. Loc referens ad Caſſandram legit καὶ μισηθῆναι ὑπὸ τοῦ, deletis καὶ τὸν στρ. Αἴαντα.

18) ὁ ἀνὴρ) Noſtri et Eudoc. cum Seb. exhibent.

19) τὴν εἰς — πρότερον) Vit. 1. et Ciz. τὴν Ἀχιλλέως προτέραν, non male. Eudocia ſic: τὴν πρότερον εἰς Ἀχ. ὕβριν.

20) πῶς (Vit. 3. cum Eudoc. ὡς) — Βρισηΐδα) Vit. 1. et Ciz. τῆς Ἱπποδαμείας Βρισηΐδος, ſine πῶς ἀφῃρέθη, h. e. *ob raptam Hipp. Briſ.*

21) ἐπιβὰς) Pro ἐμβὰς cum Seb. Vitt. 2 et 3. et Eudoc.

22) τῆνον) Eudoc. τὴν τῆνον: noſtri τένον.

23) ἢ περὶ — τῆνον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Eudocia modo ἢ περὶ Ἄνδρον.

24) νεὼς) Vit. 1. et Ciz. νεός.

25) περὶ τ. γυρ.) Vit. 1. et Ciz. περὶ ταῖς γυραίαις. Hom. Odyſſ. δ, 500. γυρῇσιν — ποσειδάων ἐπέλασσε πέτρῃσιν μεγάλῃσι, cff. Quint. Smyrn. XIV, 567. ſqq. ſchol. Villoiſ. Hom. Il. ν, 66, vbi fere eadem narrantur, et Hygin. fab. 116. Eudoc. ἔσωσε pro ἐσώθη.

26) ἐπὶ χρ. ὅλον) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐπὶ χρόνου ὅλου, h. e. *in totum annum.*

φοροῦσα [27]) τὸν ἄνδρα [28]) ἐπένθησε, καὶ ἐτησίως ὁλκάδα πληροῦσα θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ πῦρ ἐμβάλλουσα [29]) τῇ ὁλκάδι ἐξαρτῶσά τε μέλαν [30]) ἱστίον αὐχένων χωρὶς ἔπεμπε πρὸς τὸ πέλαγος καταχαίεσθαι θυσίαν [31]) τῷ ἥρωϊ.

Ex 367. Χοιράδων] Χοιράδες [1]), σπίλοι, μύρμηκες, τήγανοι [2]), ῥαχίαι, αἱ ὕφαλοι λέγονται πέτραι. Ἐπειδὰν [3]) ἔθος ἦν, τοὺς ἀλλαχοῦ τῆς πατρίδος τεθνηκότας καίειν, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν ἐν κρωσσοῖς [4]), καὶ λάρναξι, καὶ ἀμφιφορεῦσιν [5]) εἰς τὴν πατρίδα κομίζειν, ὅπερ ἐγένετο ἐν τῇ ή [6]) Ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ καὶ Ἀχιλλεῖ. Φησὶν οὖν ὁ Λυκόφρων [7]), ὅτι οὔτε ἐν τῇ πατρίδι ἀποθανοῦνται [8]) οἱ Ἕλληνες, οὔτε ἐν τῇ ξένῃ γῇ ἀποθανόντες τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν λάρναξιν ἐμ-

27) μελανοφ.) Vit. 1. et Ciz. μελανηφοροῦσα, quod idem eſt.

28) τὸν ἄνδρα) Ciz. et Vit. 1. ignorant: reliqui cum Eudocia tuentur.

29) ἐμβάλλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. ἐμβαλεῦσα.

30) τε μέλαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀρτεμώνιον, quam lectionem praeferendam putat Thryllit.

31) θυσίαν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

1) χοιράδες) Vit. 1. et Ciz. ſemper χιράδες, cf. Nott. Critt. ad Lycophr. et ſchol. Pindari Pyth. X, 81.

2) τήγανοι) Vitt. 2 et 3. τριχάτα, forte, τραχύτητες. Poſtea ad v. 381. cum reliquis quoque τηγάνοις. τήγανοι autem quid ſit, Lexica docent nulla.

3) ἐπειδὰν ἔθνος (ἔθος) ἦν usque ad αὐτοῖς γενήσονται in Vit. 3. plane deſiderantur: in Ciz. vero et Vit. 1. annectuntur v. 373. omiſſo tamen ἐπειδάν.

4) κρωσσ.) Pro κροσσ. noſtri quoque cum Seb.

5) ἀμφιφορ.) Vit. 1. et Ciz. ἀμφορεῦσιν.

6) ἐν τῇ ή) v. 428. Sed ῥαψῳδίᾳ a Seb. additum abeſt a noſtris.

7) ὁ λυκόφρ.) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

8) ἀποθαν.) Vit. 1. et Ciz. θανοῦνται, et mox ἀποθανόντων pro ἀποθανόντες, deleto commate, vt iungatur cum αὐτῶν, non male.

βαλόντες ἀποκομίσουσιν [9] εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας· ἀλλὰ ναυαγήσαντες ἀπολοῦνται ἐν ταῖς θαλασσίαις πέτραις, καὶ ὡς τάφοι αὗται αὐτοῖς γενήσονται [10].

373. Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ] Ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς τόπους καὶ τὰ ἀκρωτήρια, ἐν οἷς ἔμελλον [1] τὰ τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι ναυάγια, καί φησιν [2]· Ὦ Ὀφέλτα καὶ Ζάραξ μύχουρε τῶν χοιράδων καὶ κοίλων πετρῶν [3], ἤτοι φύλαξ τῶν κοίλων [4] πετρῶν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· Ὦ Ζάραξ ὁ ἔχων κοίλας πέτρας. Ὁ Ὀφέλτης δὲ καὶ ὁ Ζάραξ [5] ὄρη Εὐβοίας· ὁ μὲν Ὀφέλτης ἀπὸ Ὀφέλτου τοῦ καὶ Ἀρχεμόρου [6] κληθεὶς, ὃς ἦν υἱὸς Λυκούργου, τοῦ ἱερέως [7] τοῦ Νεμείου Διός, Ζάραξ δὲ ἀπὸ Ζάρακος [8], τοῦ υἱοῦ Καρύστου [9]. Ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ κατὰ Φάλαριν [10] καὶ ἑτέρους Καφη-

9) ἀποκομίσ.) Vit. 1. et Ciz. ἀποκομισθήσονται; ſed ἐμβαλόντες abeſt.

10) αὗται — γενήσ.) Ciz. et Vit. 1. αὐτῶν αὗται λογισθήσονται.

1) ἔμελλ.) Vitt. 2 et 3. ἤμελλον.

2) καί φησιν) A Seb. receptum noſtri non agnoſcunt.

3) τῶν χοιρ.) Vitt. 2 et 3. addunt: καὶ κοίλων πετρῶν, quod etiam addidimus.

4) κοίλων) Noſtri ſeruant lect. vet. κοιλοτάτων.

5) ὁ ζάραξ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui art. ὁ negligunt. ζάραξ quoque Polyb. IV, 36. alii ζάρηξ.

6) τοῦ καὶ Ἀρχεμ.) Sic noſtri recte, vt Apollod. I, 9, 14. Vit. 1. et Ciz. ἀρχεμόλου, confuſa λ et ρ.

7) τοῦ ἱερέως) Sic noſtri: in caeteris art. τοῦ non extat.

8) ζάρακος) Vit. 1. et Ciz. ζάρηκος. Ad v. 580. ζάρεξ, vt Pauſ. I, 38, 4.

9) καρύστου) Sic quoque ad v. 580, et Vit. 1. et Ciz. et Hom. Il. β, 539, et Pauſ. X, 16, 3. cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 694; ſed Vitt. 2 et 3. καρίστου, vt Steph. ad Μύκονος, καριστοῦ.

10) Φάλαριν) „Huius auctoris meminerunt Diogenianus Cent. 2. prou. 50 et Cent. 8. prou. 65, et Euſtath. ad Odyſſ. ε, p. 1485, edit. Rom.“ Sebaſt. καὶ ἑτέρους, puta, *Pauſan.* IV, *ad extr.* Seb. *Virg. Aen.* XI, 260. *Amm. Marcell.* XXII, 8, 2. *Tertull. de Anima c.* 52. *et Eraſmi Adag. p.* 154.

ρεὺς λέγεται. Νῦν δὲ ὁ Καφηρεὺς ἰδιωτικωτέρως [11]) Ξυλοφάγος καλεῖται.

374 — 75. Καὶ Τρύχατα] Τρύχατα καὶ Νέδων καὶ Διρφωσσὸς ὄρη Εὐβοίας εἰσί [1]). Τὸν δὲ Διρφωσσὸν ὁ Εὐφορίων Δίρφυν [2]) καλεῖ·

Δίρφυν ἀνὰ τρηχεῖαν ὑπ' Εὐβοίῃ [3]) κεκόνιστο.

Καὶ Διάκρια [4]) δὲ ὄρη Εὐβοίας, ὅτι ἐκεῖ διεκρίθησαν Ἥφαιστος [5]) καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἑρμῆς· Ἥφαιστος μὲν λέγων, ὅτι καλὸν ὁ ἄνθρωπος, Ἑρμῆς [6]) δὲ, ὅτι καλὸν ἡ οἰκία, Ἀθηνᾶ δὲ, ὅτι καλὸν ὁ βοῦς. Ταῦτά [7]) φασιν οἱ μῦθοι.

376. Γωλειά] αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις. Φόρκυνος οἰκητήριον] ἡ θάλασσα [1]).

381 — 83. Ὅσων δὲ θυννων [2])] θύννους καλεῖ τοὺς κινδυνεύοντας [3]) Ἕλληνας. Τὸ δὲ ἑξῆς· Ὅσων δὲ θύννων ἠλοκισμένων καὶ κατακοπέντων τὰς ῥαφὰς τοῦ

Thryll. His adde Tzſch. ad Pomp. Mel. III, 2. p. 68.

11) ἰδιωτ.) Vit. 1. et Ciz. ἰδιωτικῶς: Vitt. 2 et 3. ἰδιωτικώτερον.

1) εἰσί) Delent Vitt. 1. 2. et Ciz. In Vit. 3. quoque deſunt ſqq. usque ad ὅτι καὶ διεκρίθ.

2) Δίρφυν) Sic quoque nominat Steph. Byz. praeeunte Euphorione.

3) Εὐβοίῃ) Ciz. et Vit. εὐβοίῃ. Vit 2. hunc verſum ſic exhibet: Δίφρυν ἀνατρέχειν ὑπ' εὐβοίας κεκένιστο, non bene.

4) διάκρια) Cf. Steph. Byz. ibique interprtt.

5) Ἥφαιστ. — Ἑρμῆς) Noſtri ſic: ὁ Ἥφαιστος καὶ ἡ Ἀθ. καὶ ὁ Προμηθεύς.

6) Ἑρμῆς) Vitt. 2 et 3. h. l. Ἑρμῆς, ſed Vit. 1. et Ciz. iterum Προμηθεύς.

7) ταῦτα) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

1) θάλασσα) Thryllit. putat, quum tres quatuorue verſus ne tangantur quidem, hinc plura deeſſe.

2) θύννων et θύννους pro θύνων et θύνους noſtri cum Seb. In Vit 3. deſunt θύννους usque ad θύννων.

3) κινδυνεύ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. κινδυνεύσαντες.

κρατὸς [4]) ἐν τοῖς τηγάνοις καὶ πλατείαις [5]) πέτραις. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ στεναγμῶν ἀκούσετε [6]).

Ὧν καταιβάτης] Οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἀποπλέοντες γνοφώδους αὐτοῖς τοῦ ἀέρος καὶ πνευμάτων καὶ κεραυνῶν γεγενημένων ἀπώλοντο [7]), ὥσπερ [8]) καὶ Εὐριπίδης ἐν ταῖς Τρῳάσιν [9]) ὡς ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς λέγει·

Καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
Πέμψει [10]) γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα·
Ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ [11]) πῦρ κεραύνιον,
Βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι [12]) πυρί.

Καὶ πάλιν [13]) ὡς ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος λέγει·

. . . ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
Ἀκταὶ δὲ Μυκόνου Δήλιοί [14]) τε χοιράδες
Σκῦρός τε Λῆμνός θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι
Πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσι [15]) νεκρῶν.

Καταιβάτης] ὁ σκηπτὸς [16]), ὁ κάτω φερόμενος, καὶ πληκτικὸς, καὶ αἰφνίδιος κεραυνός. Εἴδη δὲ κεραυνῶν πέντε· Πρηστὴρ, ὁ καὶ πυρόεις [17]) καλούμενος, ὃς

4) τοῦ κρατ.) Nostri τῆς κρατ. Vsitatius genus Neutrum.

5) πλατείαις) Abest a nostris.

6) ἀκούσετε) Pro ἀκούσεται Seb. posuit, sed Vitt. 1. 3. et Ciz. hic et in Lycophr. ἀκούσεται.

7) ἀπώλοντο) Vit. 1. et Ciz. ἀπόλλονται.

8) ὥσπερ) Vitt. 2 et 3. ὡς.

9) τρωάσιν) v. 78 — 81. In Ciz. et Vit. 1. desunt verss. tres priores.

10) πέμψει) Vit. 3. πέμπειν, punctato tamen ν.

11) φησὶ — κεραύ.) Sic Seb. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. πῦρ κερ. λέγει.

12) πιμπρ.) Vit. 1. et Ciz. πιμπρᾶν: Vit. 3. πιμπρᾶσθαι.

13) καὶ πάλιν) v. 88. sqq.

14) Δήλιοι) Vit. 2. δήλιαι: Vit. 3. λειαί τε, et antea ἀκταὶ δὲ δὴ μύκονος.

15) σώμαθ' ἕξουσι) Vitt. 2 et 3. σῶμα θάψουσι, mendose.

16) ὁ σκηπτὸς) Nostri καὶ σκ.

17) πυρόεις) Vit. 2. πυρρόεις.

θὸν τῶν γάμων [3]), τοῦτ' ἔστιν ἀποδιώκτριαν τῶν ἐμῶν βιαίων γάμων τῶν ἐκ τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος τὴν Κόρην, ἤτοι παρθένον, Ἀθηνᾶν τὴν Βούδειαν [4]) καὶ Αἴθυιαν. Μυθικῶς [5]) δέ τινες τὴν Ἀθηνᾶν δοκοῦντες ἐκείνης ἐπίθετα ταῦτα λέγουσιν. Ἡ δὲ Φρόνησις Ἀθηνᾶ ἐπίθετα ταῦτα κέκτηται· Βούδεια γὰρ ἡ Φρόνησις, ὅτι τοὺς βόας ἀρότρῳ καὶ ζυγοῖς ὑποδέει καὶ τέμνει τὰς αὔλακας. Αἴθυια δὲ, ὅτι καὶ πλοῖα ἡ Φρόνησις κατεσκεύασε καὶ δίκην αἰθυίας ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους ναυτίλλεσθαι ἐπ' αὐτῶν διαπεραιουμένους τὴν θάλασσαν. Αἴθυια δέ ἐστιν ὄρνεον θαλάσσιον ἄφρον ἀφρῷ ἁλισκόμενον, οἱ γὰρ παῖδες τῶν ἁλιέων ἀφρὸν τῇ χειρὶ λαβόντες [6]) πόῤῥω πρὸς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν εἶτα ἐγγὺς καὶ ἐγγύτερον [7]), ἕως ἐπ' αὐτὰς αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐλθούσας ἀγρεύσωσιν [8]).

361 — 62. Ἡ δ' εἰς τέραμνα] ἐκείνη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τέραμνα, καὶ τέρεμνα [1]), ἤτοι εἰς τὴν στέγην [2]) ἄνω στρέψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀργισθήσεται [3]) τῷ στρατῷ ἐξ οὐρανοῦ ποτὲ τῷ πάππῳ μου Τρωῒ [4]) πεσοῦ-

3) τῶν γάμων) A Pottero eiectum reuocant cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

4) Βούδειαν) Recte: Vitt. 1. 3. et Ciz. βούδιαν. cf. Steph. ad βούδεια.

5) μυθικῶς) Noſtri cum edd. pr. μυθικὴν, non abſurde.

6) λαβ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. λαμβάνοντες.

7) ἐγγύτ.) Vitt. 2 et 3. ἐγγυτέρω.

8) ἀγρεύσ.) Vit. 2. ἀγρεύσουσιν: Vit. 3. ἀγρεύουσιν, perperam.

1) τέραμνα καὶ τέρεμνα) Noſtri modo cum edd. prior. τέρεμνα.

2) ἤτοι εἰς — στέγην) Deleto ἤτοι noſtri ἄνω εἰς τὰ στέγη στρέψασα: Vit. 3. ἀναστρ. pro ἄνω στρ.

3) ὀργισθήσεται usque ad τὴν στέγ. Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt: habent modo ταῦτα λέγει. Vit. 1. et Ciz. habent, ſed legunt iterum τὰ στέγη. Ea vero, quae in edd. ſuperioribus, adeo Potter., de Palladio moleſte repetita fuerant, noſtri cum Seb. delent. Apparet hinc, varia a variis eſſe perperam addita his ſcholiis.

4) πάππῳ — Τρωῒ) Potius Ilo, cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 298.

σα. Οὗτος μὲν μυθικῶς λέγει τὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἴδωλον στρέψαι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν στέγην καὶ ὀργισθῆναι τῷ στρατῷ· Ὅμηρος δὲ Ἀθηνᾶν ὀργισθεῖσαν τότε τὸν ἀέρα καλεῖ, ἐναντίων γὰρ πνευσάντων ἀνέμων ὁ τῶν Ἑλλήνων στόλος [5]) ἐφθάρη.

363 — 64. Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα] Οἱ μὲν οὕτω μυθικῶς φασὶν ἐπὶ Τρωὸς ἐξ οὐρανοῦ τοῦτο πεσεῖν. Ἐγὼ δὲ ἀλληγορικωτέρως [6]) φημὶ, ὡς καὶ προεῖπον, ὅτι Ἄσιός τις μαθηματικὸς φιλόσοφος ὡροσκοπήσας καὶ ἀστρολογήσας καλῶς τοῦτο κατεσκεύασεν [7]) εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν τὴν ἄσυλον τοῦτο φυλάττουσαν· ὅθεν διὰ τὴν ὡροσκοπίαν καὶ τὸ ἀστρολόγημα ἐμυθεύσαντο, ὡς ἐξ οὐρανοῦ καταπέπτωκεν.

365 — 72. Ἑνὸς δὲ λώβης ἄντι] ἀντὶ δὲ τῆς ἁμαρτίας τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ ἡ Ἑλλὰς πᾶσα στενάξει [1]) θρηνοῦσα τὰ ψευδοτάφια τῶν ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἤγουν αὐτοὺς [2]) τοὺς ναυαγήσαντας Ἕλληνας οὐκ ἐν τάφοις [3]) κειμένους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν, οὐδὲ φυλάσσοντας τὴν τέφραν τῶν ἑαυτῶν λειψάνων ἐκ πυρὸς ἐν λάρναξι τεθαμμένην [4]), ὡς νόμος τῶν ἐπὶ ξένης χώρας [5]) θνησκόντων νεκρῶν· ἀλλὰ φυλάσσοντας ὄνομα ἐλεεινὸν καὶ ψευδοταφίων ἐπιγραφὰς, βρεχομένας τὰς ἐπιγραφὰς τῶν τάφων, ἤτοι τοὺς τάφους

5) στόλος) Vit. 1. et Ciz. στρατός.

6) ἀλληγορ.) Noſtri ἀλληγορικώτερον, et Vitt. 2 et 3. non male repetunt τοῦτο πεσεῖν, ſed ὅτι a Seb. additum noſtri non addunt.

7) κατεσκεύ.) Vitt. 2 et 3. παρεσκεύ.

1) στενάξει) Vitt. 2 et 3. στενάζει, inepte.

2) αὐτοὺς) Tollunt Ciz. et Vitt. 1 et 3. non male.

3) ἐν τάφοις) Vitt. 2 et 3. ἐνταφίοις.

4) τεθαμμένην) Sic leg. cum Vit. 1. et Ciz. pro τεθειμένην: Vitt. 2 et 3. τεθαμμένους.

5) ἐπὶ ξέν. χώρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπὶ ξένοις χώραις: Vitt. 2 et 3. modo ἐπὶ ξένοις.

αὐτοὺς [6]), θερμοῖς δακρύοις πατέρων καὶ παίδων καὶ ἐν τοῖς τῶν γυναικῶν τῶν τεθνηκότων δηλονότι θρήνοις. Εἰώθασι γὰρ τῶν ἀλλαχόθεν θνησκόντων ποιεῖν τάφους ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, ἅπερ καλεῖ ὁ Λυκόφρων κενήρια ἤτοι ψευδήρια [7]).

Λώβης] τίς ἡ λώβη [8]); Φασὶν, ὅτι ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας καταφυγοῦσαν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ καὶ τοῦ Παλλαδίου τῆς Ἀθηνᾶς [9]) ἐχομένην ἀπέσπασε καὶ αὐτόθι αὐτῇ [10]) συνεγένετο, ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τοῦτον ἐν τῇ θαλάσσῃ σὺν πολλοῖς ἑτέροις τῶν Ἑλλήνων [11]) ἀνεῖλεν. Οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασι· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· καταφυγοῦσαν αὐτὴν ἀπέσπασε [12]) τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσχηκεν αὐτὴν λείαν, καθάπερ ἑτέρας οἱ λοιποὶ στρατηλάται [13]), ἃς ἔφθασεν ἕκαστος ἀφαρπάξας [14]). Ἐρασθεὶς δὲ ταύτης [15]) ὁ Ἀγαμέμνων τῷ Ὀδυσσεῖ τοῦτο κοινοῦται. Ὁ δὲ κηρύσσει, ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη. Συνέβη γοῦν [16]) ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν οὕτως ὑπ' Ἀγαμέμνονος, μισηθῆναι δὲ καὶ τὸν

6) τάφους αὐτ.) Vit. 1. et Ciz. τάφους αὐτῶν. Vitt. 2 et 3. haec omittunt, et ἤτοι f. ἤγουν iungunt cum feqq. τοῖς θερμ. δακρύοις.

7) εἰώθασι — ψευδήρια) A Seb. illata noftri non agnofcunt.

8) τίς — λώβη) Vit. 2. λώβη τίς;

9) Ἀθηνᾶς) Seb. recte deleuit, fed noftri cum Eudoc. p. 27. quae eadem iisdemque verbis tradit, non hic, fed antea poft ναῷ rectius delent: atque fic dedimus.

10) αὐτῇ) Vit. 3. cum Eudoc. ταύτῃ: caeteri omittunt hoc voc. cum edd. prior.

11) ἑτέροις τ. ἑλλ.) Vit. 1. et Ciz. ἑτέρων Ἕλλησι, perperam: Vit. 2. ἑτέροις τῶν ἑτέρων (lege ἑταίρων), demto τῶν ἑλλήνων. Eudoc. l. l. modo σὺν πολ. ἑτέροις.

12) ἀπέσ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀνέσπασε, male.

13) στρατηλ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. στρατιῶται: quin et πολλοὶ pro λοιποὶ, quod modo fupra fcriptum eft.

14) ἀφαρπάξας) Sic leg. cum Vit. 3. pro ἀφαρπάξαι.

15) ταύτης) Sic Eudoc. Noftri, vt edd. vett. αὐτῆς.

στρατηγὸν Αἴαντα [17]) ὑπὸ τοῦ ἀλογίστου πλήθους καὶ σύρφακος. Εἰς νοῦν δὲ θέμενος ὁ ἀνὴρ [18]) τὴν εἰς τὸν Ἀχιλλέα πρότερον [19]) ὕβριν, πῶς [20]) ἀφηρέθη τὴν Ἱπποδάμειαν Βρισηΐδα. Ἔτι δὲ λογισάμενος καὶ τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον καὶ φοβηθεὶς, μήπως καὶ αὐτὸν δόλῳ ἀνέλωσιν, ἐπιβὰς [21]) τῆς νεὼς ἐν ἀπροσφόρῳ καὶ χειμερίῳ καιρῷ ἐναντίων ἀνέμων πνευσάντων περὶ Τῆνον [22]) καὶ Μύκονον, ἢ περὶ Ἄνδρον καὶ Τῆνον [23]) ναυαγεῖ καὶ τῆς νεὼς [24]) πρὸς τὰς πέτρας λυθείσης μέχρι τινὸς ὁ ἀνὴρ γενναίως νηξάμενος περὶ τὰς Γυραίας [25]) πέτρας ἐσώθη. Μεγάλων δὲ τῶν κυμάτων ἐπερχομένων συνεχεστέρως σὺν μέρει τῆς πέτρας ἀποκοπέντι πρὸς τὴν θάλασσαν αὖθις κατενεχθεὶς ἀπεπνίγη. Μαθοῦσα δὲ ἡ Λοκρὶς ἅπασα τὸ συμβὰν ἐπὶ χρόνον ὅλον [26]) μελανο-

16) γοῦν) Vit. 1. et Ciz. γάρ, et mox ταύτην pro αὐτὴν, deleto ſeq. οὕτως. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg. firmant.

17) Αἴαντα) Deeſt in noſtris, et τῷ στρατῷ Vitt. 2 et 3. pro τὸν στρατ. ſed Eudoc. hoc referens ad Caſſandram legit καὶ μισηθῆναι ὑπὸ τοῦ, deletis καὶ τὸν στρ. Αἴαντα.

18) ὁ ἀνήρ) Noſtri et Eudoc. cum Seb. exhibent.

19) τὴν εἰς — πρότερον) Vit. 1. et Ciz. τὴν Ἀχιλλέως προτέραν, non male. Eudocia ſic: τὴν πρότερον εἰς Ἀχ. ὕβριν.

20) πῶς (Vit. 3. cum Eudoc. ὡς) — Βρισηΐδα) Vit. 1. et Ciz. τῆς Ἱπποδαμείας Βρισηΐδος, ſine πῶς ἀφηρέθη, h. e. *ob raptam Hipp. Briſ.*

21) ἐπιβὰς) Pro ἐμβὰς cum Seb. Vitt. 2 et 3. et Eudoc.

22) Τῆνον) Eudoc. τὴν Τῆνον: noſtri τένον.

23) ἢ περὶ — Τῆνον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Eudocia modo ἢ περὶ Ἄνδρον.

24) νεὼς) Vit. 1. et Ciz. νεός.

25) περὶ τ. γυρ.) Vit. 1. et Ciz. περὶ ταῖς γυραίαις. Hom. Odyſſ. δ, 500. γυρῇσιν — ποσειδάων ἐπέλασσε πέτρῃσιν μεγάλῃσι, cff. Quint. Smyrn. XIV, 567. ſqq. ſchol. Villoiſ. Hom. Il. ν, 66, vbi fere eadem narrantur, et Hygin. fab. 116. Eudoc. ἔσωσε pro ἐσώθη.

26) ἐπὶ χρ. ὅλον) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐπὶ χρόνου ὅλου, h. e. *in totum annum.*

φοροῦσα [27]) τὸν ἄνδρα [28]) ἐπένθησε, καὶ ἐτησίως ὁλκάδα πληροῦσα θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ πῦρ ἐμβάλλουσα [29]) τῇ ὁλκάδι ἐξαρτῶσά τε μέλαν [30]) ἱστίον αὐχένων χωρὶς ἔπεμπε πρὸς τὸ πέλαγος κατακαίεσθαι θυσίαν [31]) τῷ ἥρωϊ.

Ex 367. Χοιράδων] Χοιράδες [1]), σπίλοι, μύρμηκες, τήγανοι [2]), ῥαχίαι, αἱ ὕφαλοι λέγονται πέτραι. Ἐπειδὰν [3]) ἔθος ἦν, τοὺς ἀλλαχοῦ τῆς πατρίδος τεθνηκότας καίειν, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν ἐν κρωσσοῖς [4]), καὶ λάρναξι, καὶ ἀμφιφορεῦσιν [5]) εἰς τὴν πατρίδα κομίζειν, ὅπερ ἐγένετο ἐν τῇ ή [6]) Ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ καὶ Ἀχιλλεῖ. Φησὶν οὖν ὁ Λυκόφρων [7]), ὅτι οὔτε ἐν τῇ πατρίδι ἀποθανοῦνται [8]) οἱ Ἕλληνες, οὔτε ἐν τῇ ξένῃ γῇ ἀποθανόντες τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν λάρναξιν ἐμ-

27) μελανοφ.) Vit. 1. et Ciz. μελανηφοροῦντα, quod idem eſt.

28) τὸν ἄνδρα) Ciz. et Vit. 1. ignorant: reliqui cum Eudocia tuentur.

29) ἐμβάλλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. ἐμβαλοῦσα.

30) τε μέλαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀρτεμώνιον, quam lectionem praeferendam putat Thryllit.

31) θυσίαν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

1) χοιράδες) Vit. 1. et Ciz. ſemper χιράδες, cf. Nott. Critt. ad Lycophr. et ſchol. Pindari Pyth. X, 81.

2) τήγανοι) Vitt. 2 et 3. τριχάτα, forte, τραχύτητες. Poſtea ad v. 381. cum reliquis quoque τηγάνοις. τήγανοι autem quid ſit, Lexica docent nulla.

3) ἐπειδὰν ἔθνος (ἔθος) ἦν usque ad αὐτοῖς γενήσονται in Vit. 3. plane deſiderantur: in Ciz. vero et Vit. 1. annectuntur v. 373. omiſſo tamen ἐπειδάν.

4) κρωσσ.) Pro κροσσ. noſtri quoque cum Seb.

5) ἀμφιφορ.) Vit. 1. et Ciz. ἀμφορεῦσιν.

6) ἐν τῇ ή) v. 428. Sed ῥαψῳδίᾳ a Seb. additum abeſt a noſtris.

7) ὁ λυκόφρ.) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

8) ἀποθαν.) Vit. 1. et Ciz. θανοῦνται, et mox ἀποθανόντων pro ἀποθανόντες, deleto commate, vt iungatur cum αὐτῶν, non male.

βαλόντες ἀποκομίσουσιν [9]) εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας· ἀλλὰ ναυαγήσαντες ἀπολοῦνται ἐν ταῖς θαλασσίαις πέτραις, καὶ ὡς τάφοι αὗται αὐτοῖς γενήσονται [10]).

373. Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ] Ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς τόπους καὶ τὰ ἀκρωτήρια, ἐν οἷς ἔμελλον [1]) τὰ τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι ναυάγια, καί φησιν [2])· Ὦ Ὀφέλτα καὶ Ζάραξ μύχουρε τῶν χοιράδων καὶ κοίλων πετρῶν [3]), ἤτοι φύλαξ τῶν κοίλων [4]) πετρῶν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· Ὦ Ζάραξ ὁ ἔχων κοίλας πέτρας. Ὁ Ὀφέλτης δὲ καὶ ὁ Ζάραξ [5]) ὄρη Εὐβοίας· ὁ μὲν Ὀφέλτης ἀπὸ Ὀφέλτου τοῦ καὶ Ἀρχεμόρου [6]) κληθεὶς, ὃς ἦν υἱὸς Λυκούργου, τοῦ ἱερέως [7]) τοῦ Νεμείου Διὸς, Ζάραξ δὲ ἀπὸ Ζάρακος [8]), τοῦ υἱοῦ Καρύστου [9]). Ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ κατὰ Φάλαριν [10]) καὶ ἑτέρους Καφη-

9) ἀποκομίσ.) Vit. 1. et Ciz. ἀποκομισθήσονται; fed ἐμβαλόντες abeft.

10) αὗται — γενήσ.) Ciz. et Vit. 1. αὐτῶν αὗται λογισθήσονται.

1) ἔμελλ.) Vitt. 2 et 3. ἤμελλον.

2) καί φησιν) A Seb. receptum noftri non agnofcunt.

3) τῶν χοιρ.) Vitt. 2 et 3. addunt: καὶ κοίλων πετρῶν, quod etiam addidimus.

4) κοίλων) Noftri feruant lect. vet. κοιλοτάτων.

5) ὁ ζάραξ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui art. ὁ negligunt. ζάραξ quoque Polyb. IV, 36. alii ζάρηξ.

6) τοῦ καὶ Ἀρχεμ.) Sic noftri recte, vt Apollod. I, 9, 14. Vit. 1. et Ciz. ἀρχεμόλου, confufa λ et ρ.

7) τοῦ ἱερέως) Sic noftri: in caeteris art. τοῦ non extat.

8) ζάρακος) Vit. 1. et Ciz. ζάρηκος. Ad v. 580. ζάρηξ, vt Pauf. I, 38, 4.

9) καρύστου) Sic quoque ad v. 580, et Vit. 1. et Ciz. et Hom. Il. β, 539, et Pauf. X, 16, 3. cf. Tzfchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 694; fed Vitt. 2 et 3. καρίστου, vt Steph. ad Μύκονος, καριστοῦ.

10) Φάλαριν) „Huius auctoris meminerunt Diogenianus Cent. 2. prou. 50 et Cent. 8. prou. 65, et Euftath. ad Odyff. ι, p. 1485, edit. Rom." Sebaft. καὶ ἑτέρους, puta, *Paufan.* IV, *ad extr.* Seb. *Virg. Aen.* XI, 260. *Amm. Marcell.* XXII, 8, 2. *Tertull. de Anima c.* 52. *et Erafmi Adag. p.* 154.

ρεὺς λέγεται. Νῦν δὲ ὁ Καφηρεὺς ἰδιωτικωτέρως [11]) Ξυλοφάγος καλεῖται.

374 — 75. Καὶ Τρύχατα] Τρύχατα καὶ Νέδων καὶ Διρφωσσὸς ὄρη Εὐβοίας εἰσί [1]). Τὸν δὲ Διρφωσσὸν ὁ Εὐφορίων Δίρφυν [2]) καλεῖ·

Δίρφυν ἀνὰ τρηχεῖαν ὑπ' Εὐβοίῃ [3]) κεκόνιστο.

Καὶ Διάκρια [4]) δὲ ὄρη Εὐβοίας, ὅτι ἐκεῖ διεκρίθησαν Ἥφαιστος [5]) καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἑρμῆς· Ἥφαιστος μὲν λέγων, ὅτι καλὸν ὁ ἄνθρωπος, Ἑρμῆς [6]) δὲ, ὅτι καλὸν ἡ οἰκία, Ἀθηνᾶ δὲ, ὅτι καλὸν ὁ βοῦς. Ταῦτά [7]) φασιν οἱ μῦθοι.

376. Γωλειά] αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις. Φόρκυνος οἰκητήριον] ἡ θάλασσα [1]).

381 — 83. Ὅσων δὲ θυννων [2])] θύννους καλεῖ τοὺς κινδυνεύοντας [3]) Ἕλληνας. Τὸ δὲ ἑξῆς· Ὅσων δὲ θύννων ἠλοκισμένων καὶ κατακοπέντων τὰς ῥαφὰς τοῦ

Thryll. His adde Tzſch. ad Pomp. Mel. III, 2. p. 68.

11) ἰδιωτ.) Vit. 1. et Ciz. ἰδιωτικῶς: Vitt. 2 et 3. ἰδιωτικώτερον.

1) εἰσί) Delent Vitt. 1. 2. et Ciz. In Vit. 3. quoque deſunt ſqq. usque ad ὅτι καὶ διεκρίθ.

2) Δίρφυν) Sic quoque nominat Steph. Byz. praeeunte Euphorione.

3) Εὐβοίῃ) Ciz. et Vit. εὐβοίῃ. Vit 2. hunc verſum ſic exhibet: Δίφρυν ἀνατρέχειν ὑπ' εὐβοίας κεκένιστο, non bene.

4) διάκρια) Cf. Steph. Byz. ibique interptt.

5) Ἥφαιστ. — Ἑρμῆς) Noſtri ſic: ὁ Ἥφαιστος καὶ ἡ Ἀθ. καὶ ὁ Προμηθεύς.

6) Ἑρμῆς) Vitt. 2 et 3. h. l. Ἑρμῆς, ſed Vit. 1. et Ciz. iterum Προμηθεύς.

7) ταῦτα) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

1) θάλασσα) Thryllit. putat, quum tres quatuorue verſus ne tangantur quidem, hinc plura deeſſe.

2) θύννων et θύννους pro θύνων et θύνους noſtri cum Seb. In Vit 3. deſunt θύννους usque ad θύννων.

3) κινδυνεύ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. κινδυνεύσαντες.

κρατὸς [4]) ἐν τοῖς τηγάνοις καὶ πλατείαις [5]) πέτραις. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ στεναγμῶν ἀκούσετε [6]).

Ὧν καταιβάτης] Οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἀποπλέοντες γνοφώδους αὐτοῖς τοῦ ἀέρος καὶ πνευμάτων καὶ κεραυνῶν γεγενημένων ἀπώλοντο [7]), ὥςπερ [8]) καὶ Εὐριπίδης ἐν ταῖς Τρωάσιν [9]) ὡς ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς λέγει·

Καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
Πέμψει [10]) γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα·
Ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ [11]) πῦρ κεραύνιον,
Βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι [12]) πυρί.

Καὶ πάλιν [13]) ὡς ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος λέγει·

. . . ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
Ἀκταὶ δὲ Μυκόνου Δήλιοί [14]) τε χοιράδες
Σκῦρός τε Λῆμνός θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι
Πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσι [15]) νεκρῶν.

Καταιβάτης] ὁ σκηπτὸς [16]), ὁ κάτω φερόμενος, καὶ πληκτικὸς, καὶ αἰφνίδιος κεραυνός. Εἴδη δὲ κεραυνῶν πέντε· Πρηστὴρ, ὁ καὶ πυρόεις [17]) καλούμενος, ὃς

4) τοῦ κρατ.) Nostri τῆς κρατ. Vsitatius genus Neutrum.

5) πλατείαις) Abest a nostris.

6) ἀκούσετε) Pro ἀκούσεται Seb. posuit, sed Vitt. 1. 3. et Ciz. hic et in Lycophr. ἀκούσεται.

7) ἀπώλοντο) Vit. 1. et Ciz. ἀπόλλονται.

8) ὥσπερ) Vitt. 2 et 3. ὡς.

9) τρωάσιν) v. 78 — 81. In Ciz. et Vit. 1. desunt versſ. tres priores.

10) πέμψει) Vit. 3. πέμπειν, punctato tamen ν.

11) φησὶ — κεραύ.) Sic Seb. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. πῦρ κερ. λέγει.

12) πιμπρ.) Vit. 1. et Ciz. πιμπρᾶν: Vit. 3. πιμπρᾶσθαι.

13) καὶ πάλιν) v. 88. sqq.

14) Δήλιοι) Vit. 2. δήλιαι: Vit. 3. λειαί τε, et antea ἀκταὶ δὲ δὴ μύκονος.

15) σώμαθ' ἕξουσι) Vitt. 2 et 3. σῶμα θάψουσι, mendose.

16) ὁ σκηπτὸς) Nostri καὶ σκ.

17) πυρόεις) Vit. 2. πυῤῥόεις.

καταφερομένου τοῦ πνεύματος καὶ ἐκπυρωθέντος καὶ λεπτυνθέντος [18]) γίνεται, Σκηπτὸς, ὁ καὶ καταιβάτης, γίνεται [19]) παχυνθέντος τοῦ πυρώδους πνεύματος, Ἀργὴς [20]), ὃς διὰ τὴν πάνυ [21]) λεπτότητα οὐ φλέγει, μελαίνει δὲ, Ψολόεις [22]), ὁ ἐν τῇ ψαύσει [23]) ὀλλύων, Ἑλικίας δὲ, ὁ συστροφὰς καὶ ἕλικας ποιῶν διὰ μέσον παχύτητος καὶ ὑγρότητος [24]) τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀντωθούμενος [25]).

384 — 86. Ὅταν καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης [1])] ὅταν ὁ Σίντης ἤτοι ὁ Ναύπλιος ὁ Παλαμήδους πατὴρ φαίνῃ περὶ τὸν Καφηρέα τὸ ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας λαμπτῆρα, καὶ φανὸν ποδηγέτην σκότους [2]) ἀγρυπνῶν καὶ καρηβαροῦντας [3]) ἐκ μέθης ἄγων τοὺς Ἕλληνας. Οὐ λείπει [4]) δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ· ὡς καρηβαροῦντας, ἀλλὰ

18) καὶ λεπτ) Abest a Vitt. 2 et 3.

19) γίνεται) Nostri quoque cum Seb. tollunt praemissum ὃς, sed Ciz. et Vit. ponunt γίνεται post πνεύματος.

20) ἀργὴς) Vitt. 2 et 3. ἀργὸς, *quod etiam habet Olympiod. ad Meteor. Aristotel. p. 44, ubi ita:* ἄλλος δὲ τούτου πάνυ ἐστὶ λεπτομερέστατος, ὡς ὀξύτατα διέρχεσθαι τὸ σῶμα, καὶ μὴ καίειν ὅλως, μηδὲ μελαίνειν· καὶ λέγεται ἀργὸς παρὰ τὸ ἀργεννὸν εἶναι, τοῦτ' ἔστι λαμπρόν. *Hoc modo legendum esset in Tzetza:* μηδὲ μελαίνει δὲ *pro* μελαίνει δέ. *Idem fere dicit pag. 46. ubi vero legendum* ἀργὴς κεραυνὸς *pro* ἀργέστης κερ. *nam* ἀργέστης *ventus huc non pertinet.* Thryllit. Hom. Odyss. ε, 128. βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.

21) πάνυ) Abest a Ciz. et Vit. 1.

22) ψολόεις) Hesiod. Scut. 422. πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ.

23) ψαύσει) Vit. 3. καύσει.

24) μέσον — ὑγρότητος) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. pro μέσην ταχύτητα καὶ ὑγρότητα, quod tuentur Vit. 1. et Ciz.

25) ἀντωθ.) Vitt. 2 et 3. ἐνωθούμενος, perperam.

1) ἐκ μέθης) Addunt Vit. 1. et Ciz.

2) σκότους) Vitt. 2 et 3. σκότου.

3) καρηβαρ.) Vit. 1. et Ciz. καρηβαρεῦντας, vt ap. Lycophr.

4) οὐ λείπει) A Vit. 3. abest οὐ, non bene.

καλῶς οὕτως ἔχει. Καὶ γὰρ Ὅμηρος οὕτως ἐν Ὀδυσσείᾳ φησίν 5)·

Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν.

Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε·

Ὀδυσσεὺς 6) μὴ θέλων καὶ αὐτὸς συμπλεῦσαι ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὑπεκρίνετο εἶναι μωρός. Ζευγνὺς τοίνυν ἵππον καὶ βοῦν ἠροτρία. Τοῦτον δὲ Παλαμήδης ὁ Ναυπλίου καὶ Κλυμένης 7) τῆς Κατρέως 8) σοφώτατος ὢν τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων 9) ἤλεγξε· Τηλέμαχον γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσέως τίθησιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀροτριῶντος. Αὐτοῦ δὲ κρατήσαντος τὸ ἅρμα, ἵνα μὴ ὁ παῖς αὐτοῦ φονευθῇ, ἠλέγχθη. Συνέπλευσεν οὖν ἐπὶ τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὁ Παλαμήδης τε καὶ ὁ Ὀδυσσεύς. Παλαμήδης δὲ φθόνῳ Ὀδυσσέως καὶ πεπλασμέναις τούτου γραφαῖς κατηγορηθεὶς ὡς προδώσων τῷ Πριάμῳ τοὺς Ἕλληνας. Πεισθέντες οὖν οἱ Ἕλληνες ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν καὶ οὕτως ἀναιρεῖται. Γέγονε δὲ ὕστερον ἐν Λεπετύμνῳ ὄρει Μηθύμνης 10) ἱερὸν τοῦ ἀνδρός.

5) καὶ γὰρ — φησίν) Vit. 1. et Ciz. καὶ (lege κατὰ) τὸν ὅμηρον ἐν Ὀδ. γράφοντα, scil. γ. v. 139.

6) Ὀδυσσεὺς usque ad τοῦτον δὲ in nostris desiderantur.

7) κλυμένης) Recte, Apollod. II, 1, 5. et III, 2, 2. Vitt. 2 et 3. κλημίτης, perperam. Eudocia p. 321. πλημίτης, vnde errorem hausisse videntur.

8) κατρέως) Seb. male κρατέως.

9) κατ' αὐτ. ἀνθρώπων) Hinc nostri sic pergunt: συνέπλευσεν ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησι, φθόνῳ δὲ Ὀδυσσ. καὶ πεπλασ. τούτου (in Vit. 1. et Ciz. deest τούτου) γραφ. κατηγ. ὡς προδώσων (Vit. 1. et Ciz. προδιδοὺς) τῷ Πρ. τοὺς Ἕλλην. λιθοβοληθεὶς ἀναιρεῖται, reliquis demtis, quae ab alio glossatore adiecta videntur.

10) ὄρει Μηθύμνης) H. e. monte iuxta Methymnam, vrbem Lesbi. In locis describendis Tzetzes saepius sic vtitur Genitiuo, e. g. ad v. 411, palus Heracleae, h. e. prope Heracleam, ad v. 424, mons Colophonis, h. e. imminens Colophoni, ad v. 522, vrbs Corinthi, h. e. prope Corinthum.

Τότε δὲ μαθὼν τὴν τοῦ υἱοῦ [11]) ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ Ναύπλιος ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπήτει ποινήν Ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, πάντων [12]) χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τὸν Παλαμήδην ἀνεῖλεν ὁ Ὀδυσσεὺς, περιπλέων [13]) λοιπὸν τὰς Ἑλληνίδας [14]) χώρας παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, οἷον Κλυταιμνήστραν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος [15]) Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν τὴν Διομήδους τῷ υἱῷ τοῦ Σθενέλου [16]), Μήδαν [17]) δὲ τὴν Ἰδομενέως ὑπὸ Λεύκου, ἣν καὶ ἀνεῖλε Λεῦκος, καὶ Κλεισιθήραν [18]) τὴν θυγατέρα αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ καταφυγούσας [19]), καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως [20]). Καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσας ἐτυράννησε καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰδομενέα [21]) τῇ Κρήτῃ καταίροντα ἐξήλασε. Ταῦτα πάντα ταῖς τοῦ Ναυπλίου γέγονε συ-

11) τοῦ υἱοῦ) A Seb. emendatum: nostri cum Eudoc. tuentur vulgat. τούτου.

12) πάντων) Deleuimus cum Vitt. 2 et 3. et Eudoc. ὡς in vulg. praepositum.

13) περιπλέων) Nostri cum Eudoc. παραπλέων.

14) ἑλληνίδας) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἑλληνικάς.

15) τὴν τ. Ἀγαμ.) A nostris et Eudoc. abest, et mox quoque τὴν Διομήδους.

16) υἱῷ τ. Σθεν.) Qui nominabatur Cometes, Io. Tzetz. in Chil. III, 287. Vit. 1. et Ciz. legunt Σθενέλῳ. Caeterum Dictys Cret. VI, 6. non ipsum Nauplium, sed filium eius Oeacem has feminas contra maritos armasse tradit.

17) μήδαν) Sic Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Io. Tzetz. Chil. III, 294. sed Ciz. et Vit. 1. vitiose μήδειαν.

18) κλεισιθήραν) Sic Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. in Chil. III, 294. sed Vitt. 2. et 3. cum Eudoc. κλησιθήραν.

19) καταφ.) Vit. 1. et Ciz. καταφυγούσης, vt modo ad filiam referatur, non bene, nam ipse Io. Tzetz. l. l. v. 295. ambas in templo iugulatas narrat. Eudocia consentit vulg.

20) καὶ τῶν — ὁμοίως) Absunt a nostris et Eudocia.

21) Ἰδομ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ciz. vero et Vit. 1. Ἰδομενῆα.

σκευαῖς. Ὕστερον δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπάνοδον [22]) ἐπὶ τὴν πατρίδα ἧψε Φρυκτὸν περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας καὶ ὃν εἴπομεν [23]) Καφηρέα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον [24]) καλούμενον, ὅπου προςπλεύσαντες [25]) οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι διεφθάρησαν. Τὰ δὲ [26]) περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ δράματι Παλαμήδους φησίν·

Ἐκάνετ', ἐκάνετε τὰν [27]) πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
Τὰν οὐδὲν [28]) ἀλγύνουσαν ἀηδόνα, Μουσῶν.
Ἐκάνετ', ἐκάνετε τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν.

Ex 385. Λαμπτῆρα ποδηγέτην σκότους [1])] τὸν Φρυκτὸν λέγει, ὃς κατῆξεν αὐτοὺς εἰς Αἴδην [2]). Ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παραδοξολογία [3]).

387 — 92. Τὸν δ', οἷα δύπτην] τὸν δὲ γυμνήτην [4]) καὶ ὁπλίτην Φάγρον (λέγει δὲ τὸν Λοκρὸν Αἴαντα)

22) *ἐπάνοδ.*) Sic Vitt. 2 et 3. et Eudoc. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. *ἄνοδον*.

23) *ὃν εἴπομ.*) Expunximus auctoritate Codd. noſtrorum part. *ἂν* poſt *ὃν*, vnde orta videtur, poſitam. Eudoc. p. 321 modo *καφηρέα λεγόμενα* pro *καὶ ὃν εἴπομ. καφ.*

24) *ξυλοφ.*) Vit. 2. *λυκοφάγον*, inepte.

25) *προσπλεύσ.*) Vit. 1. et Ciz. *παραπλεύσ.* Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. *πλεύσαντες*, et hinc *αὐτοῦ* (*ibi*) *δοκεῖν* pro *ἐν τῷ δοκεῖν*.

26) *τὰ δὲ* usque ad v. 385. *λαμπτῆρα* deſunt in Vit. 1. et Ciz. extant vero in Vitt. 2 et 3. Sunt etiam, vt Thryllit. et Seb. monent, ap. Laert. II, ſect. 44. in Philoſtrat. Heroic. c. 11. p. 718. ed. Lipſ. in Grotii Excerpt. Vett. Trag. p. 396, et in Eurip. ed. Lipſ. T. II. p. 461.

27) *ἐκάνετε τὰν*) Vitt. 2 et 3. *ἐκτάνετε τόν*.

28) *τὰν οὐδὲν*) Vitt. 2 et 3. *τοῦ, οὐδέν*.

1) *σκότους*) Vitt. 2 et 3. *σκότου*.

2) *εἰς Αἴδ.*) Vit. 3. *εἰς τὸν Αἴδ.*

3) *παραδοξ.*) Vitt. 2 et 3. *παραδοξολόγημα*, voc. aliis ignotum.

4) *γυμνήτ.*) Pro *γυμνίτ.* Vit. 2. hic et poſtea, recte.

ἢ τὸν Φάγρον γυμνήτην καὶ γυμνὸν κομίσει τὸ κῦμα διὰ τοῦ στενοῦ αὐλῶνος καὶ ἐπιμήκους πελάγους ὥςπερ εὐκόλυμβον ἄῤῥενα ἀλκυόνα μεταξὺ τῶν δύο χοιράδων κλυδωνιζόμενον· ἐν ταῖς Γυραίαις δὲ πέτραις σωθεὶς καὶ στεγνὰ 5) ποιῶν τὰ πτερὰ διαβραχέντα ἐκ τῆς θαλάσσης 6) πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῶν ὄχθων καὶ πετρῶν τῇ τριαίνῃ καὶ τῇ τρικυμίᾳ βληθεὶς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ συμπλευσεῖται 7) ταῖς Φαλαίναις καὶ τοῖς λοιποῖς ἰχθύσιν· ὃν ὕστερον ἐκριφέντα ὑπὸ τῶν κυμάτων ἡ Θέτις θάψει περὶ τὸν Τρέμοντα χωρίον 8) τῆς Δήλου.

Κηρύλον] Κηρύλος ὁ ἄρσην ἀλκυὼν παροξυτόνως διὰ τοῦ η καί ἐστι Δωρικόν. Κείρυλος δὲ διὰ διφθόγγου τοῦ ι προπαροξύτονον 9) Ἀττικῶς, ὥς φησιν Εὐφρόνιος 10). Σὺ δὲ τὸ κηρύλος ἐπ' ἴσης γίνωσκε γράφειν ἡμᾶς τε καὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ τοὺς Δωριέας 11), τοὺς δὲ Αἰολέας 12) διὰ διφθόγγου 13). Ἐκεῖνοι γὰρ τὸ Πηλεὺς καὶ Νηλεὺς καὶ τὰ ὅμοια Πείλευς καὶ Νείλευς διὰ διφθόγγου γράφουσιν καὶ παροξυτόνως λέγουσιν 14), ὡς

5) στεγνὰ) Pro στεγανὰ nostri cum Sebast.

6) διαβρ. ἐκ — θαλ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. διάβροχον ὄντα τῇ θαλάσσῃ.

7) συμπλευσ.) Vitt. 2 et 3. συμπεσεῖται.

8) περὶ — χωρίον) Vit. 1. et Ciz. περὶ — χῶρον: Vitt. 2 et 3. περὶ τὸν τρόμον τῷ χορίῳ (forſ. τὸ χωρίον). Infra ad v. 1141. τρέμωνα. *Loci huius meminit Eustath. ad Dionyſ. v. 524.* Seb.

9) τοῦ ι προπαροξ.) Nostri ignorant.

10) Εὐφρόν.) *Laudatur a Suida in* διϊτρεφὴς, *et Etymol. M. in* ἐνοργμός. Sebast. et Athen. XI, 495. c.

11) τοὺς Δωρ.) Art. τοὺς adiecimus e Vit. 2. nam conuenit reliquis.

12) Αἰολέας) Vitt. 2 et 3. Αἰολεῖς.

13) διὰ διφθ.) Nostri δίφθογγον ſine διά. Quam parum ſibi conſtet Sebast. apparet inde, quia mox dat διφθόγγῳ.

14) διὰ διφθ. — λέγουσιν) Sic reſcripſimus ope Vit. 1. et Ciz. pro λέγουσι καὶ διφθόγγῳ γράφουσιν. Vitt. 2 et 3. vt vulg. ſi excipias διὰ διφθόγγου pro διφθόγγῳ.

οἱ Δωριεῖς [15]) τὸ πλῆον καὶ μῆον [16]) καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ ἦτα γράφουσιν. Ἀλλὰ καὶ περὶ [17]) τῶν κηρυλων, καὶ ἅ φησιν Ἀντίγονος [18]) λεκτέον· Γηράσαντας τοὺς ἄρσενας ἀλκυόνας [19]) αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ γηράσαντες οἱ ἄῤῥενες τελευτῶσι. Τὴν δὲ λῆρον [20]) καὶ μυθικὴν τοῦ κηρύλου [21]) ἱστορίαν καὶ τῶν ἀλκυόνων ἐῶ.

Ex 388. Αὐλῶνος [1])] τὸν στενὸν τόπον αὐλῶνα καλεῖ.

Ex 389 — 90. Διπλῶν μεταξὺ χοιράδων] Μυκόνου καὶ Τήνου [2]) ἢ Ἄνδρου καὶ Τήνου, ἢ μεταξὺ δύο τινῶν [3]) χοιράδων περὶ τὰς Γυρὰς οὕτω καλουμένας [4]) πέτρας. Καὶ Ὅμηρος [5])·

> Γυρῇσι μὲν πρῶτα [6]) Ποσειδάων ἐπέλασσε
> Πέτρῃσι μεγάλῃσιν . . .

15) ὡς οἱ Δωρ. — γράφουσιν) Desiderantur in Vitt. 2 et 3.

16) πλῆον — μῆον) Vit. 1. et Ciz. πλεῖον — μεῖον, non apte, nam πλῆον et μῆον dorice dictum. Mox vero minus inepte γράφονται pro γράφουσι.

17) ἀλλὰ περὶ) Vit. 3. ἀλλὰ καὶ περὶ.

18) Ἀντίγ.) *Scl. Carystius in Hist. Mirab. c.* 27. Seb.

19) ἀλκ.) Vit. 1. et Ciz. ἀλκυόνες. cf. de Alcyone Coelius Ant. Lectt. XIV. 21.

20) τὴν δὲ λῆρον — ἐῶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

21) κηρύλου) Restituit Sebast. Vitt. 2 et 3. tuentur vulg. κήϋκος.

1) Αὐλῶνος) Hoc schol. in Vit. 1. et Ciz. et in edd. pr. non h. l. sed v. 389. post καλυδνῶν reperitur.

2) τήνου) Vitt. 2 et 3. τένου, vt supra et posthaec.

3) δύο τινῶν) Vit. 1. et Ciz. τῶν δύο.

4) καλουμ.) Vit. 1. et Ciz. praeponunt οὕτω.

5) Ὁμηρ.) Odyss. δ. 500. vbi cf. Barnes.

6) πρῶτα) Vit. 1. et Ciz. πρῶτον. Verba vero πέτρ. μεγάλ. a Seb. addita nostri non addunt.

Ἡ δὲ Τῆνος καὶ Μύκονος νῆσοί εἰσι τῶν Καλυδνῶν. Γυραῖαι δὲ κυρίως ἐλέγοντο 7) αἱ πέτραι, ἐν αἷς ὁ Αἴας ἀπώλετο.

Ex 392. Τριωνύχῳ δορὶ] τῇ τριαίνῃ 8).

393. Κολαστὴς] ὁ Ποσειδῶν ἤτοι ἡ θάλασσα, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κολάζων καὶ τιμωρῶν καὶ σείων τὴν γῆν.

Λατρεὺς] ὁ αὐτὸς, ὅτι 9) τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσεν ἐπὶ τῇ τῆς Τροίας οἰκοδομήσει. Καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ Γενεαλογίᾳ·

Ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος
Ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,

μυθικῶς.

395. Κόκκυγα] Κόκκυξ ὄρνεον δειλὸν ὅμοιον ἱέρακι. Ἔστι δὲ λάλον 10), ὃ καὶ 11) διὰ δειλίαν οὐ συναυλίζεται τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. Ἡ οὖν διὰ τὸ μόνιμον 12) εἶναι τὸν Αἴαντα παρείκασε κόκκυγι, ἢ διὰ τὸ φλυάριον 13). Φησὶ γὰρ καὶ Ὅμηρος 14)·

7) ἐλέγοντο) Ciz. et Vit. 1. ἤκουον. A Vitt. 2 et 3. plane abſunt τὸν δὲ στενὸν — ἀπώλετο.

8) τριαίνῃ) Hoc ſchol. abeſt a Vit. 1. et Ciz.

9) ὁ αὐτὸς, ὅτι) Sic Vit. 1. et Ciz. demto deinde ποσειδῶν, et ἐπὶ τῇ τῆς pro ἐπὶ τῆς, melius vulgata, quae ignorat ὁ αὐτὸς. Verba autem καὶ ὁ Ἡσίοδος usque ad μυθικῶς abſunt ab iisdem. Vitt. 2 et 3. habent verſſ. auctore autem non nominato. Extant autem hi verſſ. in ed. Lipſ. p. 452.

10) ἔστι — λάλον) Deſunt in noſtris Codd.

11) ὃ καὶ) Debemus καὶ Vitt. 2 et 3.

12) μόνιμον) Pro μόνιον a Seb. reductum comprobat Vit. 3. ſed Vit. 1. et Ciz. habent δειλὸν εἶναι. bene: forte vtrumque iungendum δειλὸν καὶ μόνιμον, ſiue potius μόνιον, εἶναι, eorum cauſa, quae antea ſunt dicta: διὰ δειλίαν οὐ συναυλ. τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. Αἴαντα ignorant Vitt. 2 et 3.

13) φλυάριον) Sic Sebaſt. cum Vitt. 2 et 3. quam formam Lexica ignorant: Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. φλύαρον.

14) γὰρ Ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. γὰρ καὶ Ὅμηρ. Odyſſ. δ, 504.

Φῆ ῥ', ἄικητι θεῶν φυγέειν μέγα [15]) λαῖτμα θαλάσσης.

Ἡ διὰ τὸ μάτην [16]) φθέγγεσθαι, καὶ γὰρ θορυβητικὸν καὶ φλύαρον τὸ ὄρνεον. Ἔστι δὲ καὶ δύσφωνον, ὅπερ [17]) Ῥωμαίοις κούκουλις [18]) καλεῖται.

Στόμους [19])] λοιδορίας. Ἐγὼ δὲ στόμους φημὶ τὰς διὰ στόματος ὕβρεις, χλεύας καὶ στωμυλίας.

396 — 97. Νέκυν δελφῖνος] τὸν νεκρὸν τοῦ Αἴαντος διὰ τὸ ἐκβρασθῆναι εἰς γῆν [1])· ὁ γὰρ δελφὶν [2]) γνοὺς ἑαυτὸν τελευτῶντα εἰς γῆν ἐξέρχεται, ὡς ὁ Ὀππιανὸς [3]) λέγει.

Ἀκτὶς Σειρίου] Ἡ Σειρία [4]), ἡ ἡλιακὴ, ἢ τοῦ ἡλίου, καταχρηστικῶς. Σείριος δὲ κυρίως ἀστήρ ἐστιν εἷς ὑπὸ τὸ γένειον κείμενος τοῦ ἀστρῴου κυνὸς, ὃν οἱ ἰδιῶ-

15) μέγα) Vit. 3. μόγις: in Vit. 2. plane abeſt.

16) ἢ διὰ τὸ μάτην — ὄρνεον) Deſunt in Vitt. 2 et 3. et ſane abeſſe poſſunt, nam antea dicta fere repetunt. Adſunt quidem in Vit. 1. et Ciz. ſed praemittunt hi verſſ. Homeri, melius, vt mihi videtur, ſic: φλύαρον, καὶ μάτην φθέγγεσθαι, θορυβ. γὰρ καὶ φλ. ὄρνεον. Deinde verba ἔστι δὲ καὶ — καλεῖται, a Seb. huc translata, noſtri non transferunt, ſed, vt in edd. pr. ponunt poſt: τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις, ita vt Vitt. 2 et 3. ἔστι δὲ δυσφων. ponant poſt, Vit. 1. autem et Ciz. ante ὃ — καλεῖται. Omnia ergo in hoc ſchol. variis ſubinde additis, omiſſis et emendatis, ſunt turbata.

17) ὅπερ Ῥωμ.) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro ὃ παρὰ Ῥωμ.

18) κούκ.) Forte ab κόκκυγι, κούκκουλος. Vitt. 2 et 3. κοῦκκος, non male: ſic quoque Suid. ad κόκκυξ. Vit. 1. et Ciz. κόκουλος.

19) στόμους) Ciz. et Vit. 1. στόβους. In iis tamen deſunt ἐγὼ δὲ — στόματος, vt mox in Vitt. 2 et 3. χλεύας.

1) εἰς γῆν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τὴν γῆν.

2) δελφὶν) Ciz. et Vit. 1. δελφὶς, quod idem eſt.

3) Ὀππιαν.) De piſcat. II, 627. Sebaſt.

4) ἡ Σειρία (Vitt. 2 et 3. ἡ Σείρους) — ἡλίου) Reſtituimus hunc ordinem verborum, quem Seb. inſulſum nominat, ſane inſulſe: ponit enim ἢ τοῦ ἡλίου ſtatim poſt Σειρίου.

Τότε δὲ μαθὼν τὴν τοῦ υἱοῦ [11]) ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ Ναύπλιος ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπήτει ποινήν. Ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, πάντων [12]) χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τὸν Παλαμήδην ἀνεῖλεν ὁ Ὀδυσσεὺς, περιπλέων [13]) λοιπὸν τὰς Ἑλληνίδας [14]) χώρας παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, οἷον Κλυταιμνήστραν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος [15]) Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν τὴν Διομήδους τῷ υἱῷ τοῦ Σθενέλου [16]), Μήδαν [17]) δὲ τὴν Ἰδομενέως ὑπὸ Λεύκου, ἣν καὶ ἀνεῖλε Λεῦκος, καὶ Κλεισιθήραν [18]) τὴν θυγατέρα αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ καταφυγούσας [19]), καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως [20]). Καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσας ἐτυράννησε καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰδομενέα [21]) τῇ Κρήτῃ καταίροντα ἐξήλασε. Ταῦτα πάντα ταῖς τοῦ Ναυπλίου γέγονε συ-

11) τοῦ υἱοῦ) A Seb. emendatum: noſtri cum Eudoc. tuentur vulgat. τούτου.

12) πάντων) Deleuimus cum Vitt. 2 et 3. et Eudoc. ὡς in vulg. praepoſitum.

13) περιπλέων) Noſtri cum Eudoc. παραπλέων.

14) ἑλληνίδας) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἑλληνικάς.

15) τὴν τ. Ἀγαμ.) A noſtris et Eudoc. abeſt, et mox quoque τὴν Διομήδους.

16) υἱῷ τ. Σθεν.) Qui nominabatur Cometes, Io. Tzetz. in Chil. III, 287. Vit. 1. et Ciz. legunt Σθενέλῳ. Caeterum Dictys Cret. VI, 6. non ipſum Nauplium, ſed filium eius Oeacem has feminas contra maritos armaſſe tradit.

17) μήδαν) Sic Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Io. Tzetz. Chil. III, 294. ſed Ciz. et Vit. 1. vitioſe μήδειαν.

18) κλεισιθήραν) Sic Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. in Chil. III, 294. ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. κλησιθήραν.

19) καταφ.) Vit. 1. et Ciz. καταφυγούσης, vt modo ad filiam referatur, non bene, nam ipſe Io. Tzetz. l. l. v. 295. ambas in templo iugulatas narrat. Eudocia conſentit vulg.

20) καὶ τῶν — ὁμοίως) Abſunt a noſtris et Eudocia.

21) Ἰδομ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ciz. vero et Vit. 1. Ἰδομενῆα.

σκευαῖς. Ὕστερον δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπάνοδον [22]) ἐπὶ τὴν πατρίδα ἧψε φρυκτὸν περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας καὶ ὃν εἴπομεν [23]) Καφηρέα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον [24]) καλούμενον, ὅπου προσπλεύσαντες [25]) οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι διεφθάρησαν. Τὰ δὲ [26]) περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ δράματι Παλαμήδους φησίν·

Ἐκάνετ', ἐκάνετε τὰν [27]) πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
Τὰν οὐδὲν [28]) ἀλγύνουσαν ἀηδόνα, Μουσῶν.
Ἐκάνετ', ἐκάνετε τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν.

Ex 385. Λαμπτῆρα ποδηγέτην σκότους [1])] τὸν φρυκτὸν λέγει, ὃς κατῆξεν αὐτοὺς εἰς Αἴδην [2]). Ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παραδοξολογία [3]).

387 — 92. Τὸν δ', οἷα δύπτην] τὸν δὲ γυμνήτην [4]) καὶ ὁπλίτην φάγρον (λέγει δὲ τὸν Λοκρὸν Αἴαντα)

22) ἐπάνοδ.) Sic Vitt. 2 et 3. et Eudoc. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ἄνοδον.

23) ὃν εἴπομ.) Expunximus auctoritate Codd. noſtrorum part. ἂν poſt ὃν, vnde orta videtur, poſitam. Eudoc. p. 321 modo καφηρέα λεγόμενα pro καὶ ὃν εἴπομ. καφ.

24) ξυλοφ.) Vit. 2. λυκοφάγον, inepte.

25) προσπλεύσ.) Vit. 1. et Ciz. παραπλεύσ. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πλεύσαντες, et hinc αὐτοῦ (*ibi*) δοκεῖν pro ἐν τῷ δοκεῖν.

26) τὰ δὲ usque ad v. 385. λαμπτῆρα deſunt in Vit. 1. et Ciz. extant vero in Vitt. 2 et 3. Sunt etiam, vt Thryllit. et Seb. monent, ap. Laert. II, ſect. 44. in Philoſtrat. Heroic. c. 11. p. 718. ed. Lipſ. in Grotii Excerpt. Vett. Trag. p. 396, et in Eurip. ed. Lipſ. T. II. p. 461.

27) ἐκάνετε τὰν) Vitt. 2 et 3. ἐκτάνετε τόν.

28) τὰν οὐδὲν) Vitt. 2 et 3. τοῦ, οὐδέν.

1) σκότους) Vitt. 2 et 3. σκότου.

2) εἰς Αἴδ.) Vit. 3. εἰς τὸν Αἴδ.

3) παραδοξ.) Vitt. 2 et 3. παραδοξολόγημα, voc. aliis ignotum.

4) γυμνήτ.) Pro γυμνίτ. Vit. 2. hic et poſtea, recte.

ἢ τὸν Φάγρον γυμνήτην καὶ γυμνὸν κομίσει τὸ κῦμα διὰ τοῦ στενοῦ αὐλῶνος καὶ ἐπιμήκους πελάγους ὥςπερ εὐκόλυμβον ἄῤῥενα ἀλκυόνα μεταξὺ τῶν δύο χοιράδων κλυδωνιζόμενον· ἐν ταῖς Γυραίαις δὲ πέτραις σωθεὶς καὶ στεγνὰ [5]) ποιῶν τὰ πτερὰ διαβραχέντα ἐκ τῆς θαλάσσης [6]) πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῶν ὄχθων καὶ πετρῶν τῇ τριαίνῃ καὶ τῇ τρικυμίᾳ βληθεὶς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ συμπλευσεῖται [7]) ταῖς Φαλαίναις καὶ τοῖς λοιποῖς ἰχθύσιν· ὃν ὕστερον ἐκριφέντα ὑπὸ τῶν κυμάτων ἡ Θέτις θάψει περὶ τὸν Τρέμοντα χωρίον [8]) τῆς Δήλου.

Κηρύλον] Κηρύλος ὁ ἄρσην ἀλκυὼν παροξυτόνως διὰ τοῦ η καί ἐστι Δωρικόν. Κείρυλος δὲ διὰ διφθόγγου τοῦ ι προπαροξύτονον [9]) Ἀττικῶς, ὥς φησιν Εὐφρόνιος [10]). Σὺ δὲ τὸ κηρύλος ἐπ' ἴσης γίνωσκε γράφειν ἡμᾶς τε καὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ τοὺς Δωριέας [11]), τοὺς δὲ Αἰολέας [12]) διὰ διφθόγγου [13]). Ἐκεῖνοι γὰρ τὸ Πηλεὺς καὶ Νηλεὺς καὶ τὰ ὅμοια Πείλευς καὶ Νείλευς διὰ διφθόγγου γράφουσιν καὶ παροξυτόνως λέγουσιν [14]), ὡς

5) στεγνά) Pro στεγανὰ nostri cum Sebast.

6) διαβρ. ἐκ — θαλ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. διάβροχον ὄντα τῇ θαλάσσῃ.

7) συμπλευσ.) Vitt. 2 et 3. συμπεσεῖται.

8) περὶ — χωρίον) Vit. 1. et Ciz. περὶ — χῶρον: Vitt. 2 et 3. περὶ τὸν τρόμον τῷ χορίῳ (forſ. τὸ χωρίον). Infra ad v. 1141. τρέμωνα. *Loci huius meminit Eustath. ad Dionyſ. v. 524.* Seb.

9) τοῦ ι προπαροξ.) Nostri ignorant.

10) Εὐφρόν.) *Laudatur a Suida in διιπετῆς, et Etymol. M. in ἐνοργμός.* Sebast. et Athen. XI, 495. c.

11) τοὺς Δωρ.) Art. τοὺς adiecimus e Vit. 2. nam conuenit reliquis.

12) Αἰολέας) Vitt. 2 et 3. Αἰολεῖς.

13) διὰ διφθ.) Nostri δίφθογγον ſine διά. Quam parum ſibi conſtet Sebaſt. apparet inde, quia mox dat διφθόγγῳ.

14) διὰ διφθ. — λέγουσιν) Sic reſcripſimus ope Vit. 1. et Ciz. pro λέγουσι καὶ διφθόγγῳ γράφουσιν. Vitt. 2 et 3. vt vulg. ſi excipias διὰ διφθόγγου pro διφθόγγῳ.

οἱ Δωριεῖς [15]) τὸ πλῆον καὶ μῆον [16]) καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ ἦτα γράφουσιν. Ἀλλὰ καὶ περὶ [17]) τῶν κηρύλων, καὶ ἅ φησιν Ἀντίγονος [18]) λεκτέον· Γηράσαντας τοὺς ἄρσενας ἀλκυόνας [19]) αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ γηράσαντες οἱ ἄῤῥενες τελευτῶσι. Τὴν δὲ λῆρον [20]) καὶ μυθικὴν τοῦ κηρύλου [21]) ἱστορίαν καὶ τῶν ἀλκυόνων ἐῶ.

Ex 388. Αὐλῶνος [1])] τὸν στενὸν τόπον αὐλῶνα καλεῖ.

Ex 389 — 90. Διπλῶν μεταξὺ χοιράδων] Μυκόνου καὶ Τήνου [2]) ἢ Ἄνδρου καὶ Τήνου, ἢ μεταξὺ δύο τινῶν [3]) χοιράδων περὶ τὰς Γυρὰς οὕτω καλουμένας [4]) πέτρας. Καὶ Ὅμηρος [5])·

Γυρῇσι μὲν πρῶτα [6]) Ποσειδάων ἐπέλασσε
Πέτρῃσι μεγάλῃσιν . . .

15) ὡς οἱ Δωρ. — γράφουσιν) Desiderantur in Vitt. 2 et 3.

16) πλῆον — μῆον) Vit. 1. et Ciz. πλεῖον — μεῖον, non apte, nam πλῆον et μῆον dorice dictum. Mox vero minus inepte γράφονται pro γράφουσι.

17) ἀλλὰ περὶ) Vit. 3. ἀλλὰ καὶ περὶ.

18) Ἀντίγ.) *Scl. Carystius in Hist. Mirab. c.* 27. Seb.

19) ἀλκ.) Vit. 1. et Ciz. ἀλκυόνες. cf. de Alcyone Coelius Ant. Lectt. XIV. 11.

20) τὴν δὲ λῆρον — ἐῶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

21) κηρύλου) Restituit Sebast. Vitt. 2 et 3. tuentur vulg. κήϋκος.

1) Αὐλῶνος) Hoc schol. in Vit. 1. et Ciz. et in edd. pr. non h. l. sed v. 389. post καλυδνῶν reperitur.

2) τήνου) Vitt. 2 et 3. τένου, vt supra et posthaec.

3) δύο τινῶν) Vit. 1. et Ciz. τῶν δύο.

4) καλουμ.) Vit. 1. et Ciz. praeponunt οὕτω.

5) Ὅμηρ.) Odyss. δ. 500. vbi cf. Barnes.

6) πρῶτα) Vit. 1. et Ciz. πρῶτον. Verba vero πέτρ. μεγάλ. a Seb. addita nostri non addunt.

Ἡ δὲ Τῆνος καὶ Μύκονος νῆσοί εἰσι τῶν Καλυδνῶν. Γυραῖαι δὲ κυρίως ἐλέγοντο 7) αἱ πέτραι, ἐν αἷς ὁ Αἴας ἀπώλετο.

Ex 392. Τριωνύχῳ δορὶ] τῇ τριαίνῃ 8).

393. Κολαστὴς] ὁ Ποσειδῶν ἤτοι ἡ θάλασσα, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κολάζων καὶ τιμωρῶν καὶ σείων τὴν γῆν.

Λατρεὺς] ὁ αὐτὸς, ὅτι 9) τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσεν ἐπὶ τῇ τῆς Τροίας οἰκοδομήσει. Καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ Γενεαλογίᾳ·

> Ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος ·
> Ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,

μυθικῶς.

395. Κόκκυγα] Κόκκυξ ὄρνεον δειλὸν ὅμοιον ἱέρακι. Ἔστι δὲ λάλον 10), ὃ καὶ 11) διὰ δειλίαν οὐ συναυλίζεται τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. Ἢ οὖν διὰ τὸ μόνιμον 12) εἶναι τὸν Αἴαντα παρείκασε κόκκυγι, ἢ διὰ τὸ φλυάριον 13). Φησὶ γὰρ καὶ Ὅμηρος 14)·

7) ἐλέγοντο) Ciz. et Vit. 1. ἤκουον. A Vitt. 2 et 3. plane absunt τὸν δὲ στενὸν — ἀπώλετο.

8) τριαίνῃ) Hoc schol. abest a Vit. 1. et Ciz.

9) ὁ αὐτὸς, ὅτι) Sic Vit. 1. et Ciz. demto deinde ποσειδῶν, et ἐπὶ τῇ τῆς pro ἐπὶ τῆς, melius vulgata, quae ignorat ὁ αὐτός. Verba autem καὶ ὁ Ἡσίοδος usque ad μυθικῶς absunt ab iisdem. Vitt. 2 et 3. habent versſ. auctore autem non nominato. Extant autem hi versſ. in ed. Lipſ. p. 452.

10) ἔστι — λάλον) Desunt in nostris Codd.

11) ὃ καὶ) Debemus καὶ Vitt. 2 et 3.

12) μόνιμον) Pro μόνιον a Seb. reductum comprobat Vit. 3. sed Vit. 1. et Ciz. habent δειλὸν εἶναι. bene: forte vtrumque iungendum δειλὸν καὶ μόνιμον, siue potius μόνιον, εἶναι, eorum causa, quae antea sunt dicta: διὰ δειλίαν οὐ συναυλ. τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. Αἴαντα ignorant Vitt. 2 et 3.

13) φλυάριον) Sic Sebast. cum Vitt. 2 et 3. quam formam Lexica ignorant: Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. φλύαρον.

14) γὰρ Ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. γὰρ καὶ Ὅμηρ. Odyſſ. θ, 504.

Φῆ ῥ', ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα 15) λαῖτμα θαλάσσης.

Ἢ διὰ τὸ μάτην 16) φθέγγεσθαι, καὶ γὰρ θορυβητικὸν καὶ φλύαρον τὸ ὄρνεον. Ἔστι δὲ καὶ δύσφωνον, ὅπερ 17) Ῥωμαίοις κούκουλος 18) καλεῖται.

Στόμους 19)] λοιδορίας. Ἐγὼ δὲ στόμους φημὶ τὰς διὰ στόματος ὕβρεις, χλεύας καὶ στωμυλίας.

396 — 97. Νέκυν δελφῖνος] τὸν νεκρὸν τοῦ Αἴαντος διὰ τὸ ἐκβρασθῆναι εἰς γῆν 1)· ὁ γὰρ δελφὶν 2) γνοὺς ἑαυτὸν τελευτῶντα εἰς γῆν ἐξέρχεται, ὡς ὁ Ὀππιανὸς 3) λέγει.

Ἀκτὶς Σειρίου] Ἡ Σειρία 4), ἡ ἡλιακή, ἡ τοῦ ἡλίου, καταχρηστικῶς. Σείριος δὲ κυρίως ἀστήρ ἐστιν εἷς ὑπὸ τὸ γένειον κείμενος τοῦ ἀστρῴου κυνός, ὃν οἱ ἰδιῶ-

15) μέγα) Vit. 3. μόγις: in Vit. 1. plane abeſt.

16) ἢ διὰ τὸ μάτην — ὄρνεον) Deſunt in Vitt. 2 et 3. et ſane abeſſe poſſunt, nam antea dicta fere repetunt. Adſunt quidem in Vit. 1. et Ciz. ſed praemittunt hi verſſ. Homeri, melius, vt mihi videtur, ſic: φλύαρον, καὶ μάτην φθέγγεσθαι, θορυβ. γὰρ καὶ φλ. ὄρνεον. Deinde verba ἔστι δὲ καὶ — καλεῖται, a Seb. huc translata, noſtri non transferunt, ſed, vt in edd. pr. ponunt poſt: τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις, ita vt Vitt. 2 et 3. ἔστι δὲ δυσφων. ponant poſt, Vit. 1. autem et Ciz. ante ὃ — καλεῖται. Omnia ergo in hoc ſchol. variis ſubinde additis, omiſſis et emendatis, ſunt turbata.

17) ὅπερ Ῥωμ.) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro ὃ παρὰ Ῥωμ.

18) κούκ.) Forte ab κόκκυγι, κούκκουλος. Vitt. 2 et 3. κοῦκκος, non male: ſic quoque Suid. ad κόκκυξ. Vit. 1. et Ciz. κόκουλος.

19) στόμους) Ciz. et Vit. 1. στόβους. In iis tamen deſunt ἐγὼ δὲ — στόματος, vt mox in Vitt. 2 et 3. χλεύας.

1) εἰς γῆν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τὴν γῆν.

2) δελφὶν) Ciz. et Vit. 1. δελφίς, quod idem eſt.

3) Ὀππιαν.) *De piſcat.* II, 627. Sebaſt.

4) ἡ Σειρία (Vitt. 2 et 3. ἡ Σειρίους) — ἡλίου) Reſtituimus hunc ordinem verborum, quem Seb. inſulſum nominat, ſane inſulſe: ponit enim ἢ τοῦ ἡλίου ſtatim poſt Σειρίου.

ται [5]) τῷ τοῦ ὅλου κυνὸς ὀνόματι κύναστρον προσαγορεύουσι. Περὶ δὲ [6]) τοῦ Σειρίου τούτου ἀστέρος ἐν τοῖς Φαινομένοις Ἄρατος [7]) λέγει·

. . . . . Ἡ δέ οἱ ἄκρη
Ἀστέρι βέβληται δεινῷ γένυς, ὅς ῥα μάλιστα [8])
Ὀξέα σειριάει [9])· καί μιν καλέουσ' [10]) ἄνθρωποι
Σείριον . . . .

ὅπου τὸ σειριάει ἐστὶ λάμπει ἢ ξηραίνει [11]).

Καταυανεῖ] καὶ καθαυανεῖ. Καταυανεῖ μὲν ξηρανεῖ· αὔω γὰρ, τὸ ξηραίνω, ψιλοῦται, καθαυανεῖ δὲ ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ· αὔω γὰρ, τὸ λάμπω, δασύνεται, ὅθεν καὶ Φαύω [12]) λέγομεν. Τὸ δὲ σχῆμα [13]) χαριεντισμὸς καὶ ἀστεϊσμὸς λέγεται· τὸ γὰρ εἰπεῖν λαμπρυ-

5) *ἰδιῶται*) Noſtri *ἰδιωτικοὶ*, qui quoque ſeruant vulg. *τὸ τοῦ ὅλου κ. ὄνομα* pro *τῷ — ὀνόματι.*

6) *περὶ δὲ*) Vitt. 2 et 3. *πῶς δὲ*, forte *ὡς περί*. *Puto πῶς eſſe Tzetzae, et poſt λέγει pono, atque poſt ἀστέρος forte περί.* Thryllit.

7) *Ἄρατος*) v. 329. ſqq.

8) *Ἡ δέ οἱ ἄκρη — μάλιστα*) A Seb. addita noſtri cum edd. pr. non addunt.

9) *σειριάει*) Pro *σειράει* Seb. cum Vit. 2. recte: Vit. 1. et Ciz. *σειριάζει*, verbum, etſi ignotum, tamen non contemnendum, niſi metrum contemneret.

10) *καλέουσ'*) Vitt. 2 et 3. *καλέουσιν*, cui lectioni metrum aduerſatur.

11) *λάμπει ἢ ξηραίνει*, quae non ſunt Arati, et iam a Pottero in ed. 2. eiecta, ſoli Vit. 1. et Ciz. tuentur medio in verſ. poſt *σειριάζει*, vt edd. prior. non male, ſi vncis includas, nam a Tzetza, vt facit aliis verſſ. poetarum laudatis, explicandi voc. *σειριάζει* cauſa ſunt interiecta. Videntur in prima recenſione medio in verſu, in altera vero a Io. Tzetza poſita poſt verſus Arati, vt iam a Seb. factum eſt, additis verbis: *ὅπου τὸ σειρ. ἐστί.*

12) *Φαύω*) Reineſ. mavult *ἀφαύω*. Caeterum deſunt in Vit. 3. *αὔω — λέγομεν.* Verba autem iterata *τὸ δὲ καθαυανεῖ ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ*, et Seb. eiecta poſt *λέγομεν* Vitt. 1. 2. et Ciz. ſeruant.

13) *τὸ δὲ σχ.*) Noſtri cum Seb. non recipiunt *δέ*.

νεῖ τὸν νεκρὸν χαρίέν ἐστιν· ὁ γὰρ ἥλιος [14]) ξηραίνει, οὐχὶ λαμπρύνει. Καὶ τὸ ξηραινόμενον πανταχοῦ μελαίνεται· διὰ τοῦτο λέγεται χαριεντισμὸς τὸ σχῆμα. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη· Τὸν δὲ Αἴαντα ἐκβεβρασμένον τῆς θαλάσσης ὁ ἥλιος ξηρανεῖ, ὡς σῶμα δελφῖνος. Λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵνα λέγῃ, ὅτι ὡς τάριχον καὶ τεταριχευμένον καὶ σαθρὸν ἤτοι σαπρὸν κατακρύψει οἰκτίσασα ἡ Νησαίας κάσις ἤγουν ἡ Θέτις ἡ βοηθὸς τοῦ μεγίστου δίσκου ἤτοι Διός. Βοηθὸς δὲ τοῦ Διὸς ἡ Θέτις, ὡς καὶ Ὅμηρος [15])·

Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν.

398. Μνίοις δὲ καὶ βρύοις] Μνίον τὸ κεκολλημένον ἐν θαλασσίαις [1]) πέτραις ἢ ἐριῶδες ἢ βοτανῶδες. Βρῦον δὲ τὸ ἐκκοπὲν καὶ πλέον ἐν ὕδασιν.

Σαθρὸν] νῦν τὸ σεσημμένον. Κυρίως δὲ σαθρὸς ὁ ἀσθενής, ὁ σεσημμένα [2]) τὰ ἄρθρα ἔχων.

399 — 400. Νησαίας κάσις] Ἡ Νησαία μία τῶν Νηρηΐδων, θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Κάσις δὲ Νησαίας νῦν [3]) ἡ Θέτις. Ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου δὲ νοεῖται· Φησὶ γάρ· Δίσκου μεγίστου τάῤῥοθος. Οὐκ ἄλλη δὲ τῶν Νηρηΐδων τοῦ δίσκου ἤτοι τοῦ λίθου δηλονότι τοῦ Διὸς γέγονε βοηθὸς, ἀλλὰ μόνη ἡ Θέτις. Δίσκον δὲ τὸν Δία [4]) λέγει διὰ τὸν λίθον τὸν ἀντὶ Διὸς ὑπὸ Ῥέας σπαργανωθέντα καὶ ὑπὸ Κρόνου καταποθέντα, ὥς φησιν Ἡσίοδος [5]) ἐν τῇ Θεογονίᾳ, τὴν Ὀρ-

14) ὁ γὰρ ἥλιος usque ad extr. huius verſ. a noſtris abſunt.

15) ὅμηρ.) Il. α, 401.

1) θαλασσ.) Vit. 1. et Ciz. ταῖς.

2) ὁ σεσημ.) Pro καὶ σεσημ. Vitt. 2 et 3. bene.

3) νῦν) Abeſt a noſtris.

4) τὸν Δία — καταποθέντα) Deſunt in Vitt. 2 et 3. incuria librarii putat Thryllit.

5) Ἡσίοδος) v. 484 — 91. *Paſſim arguitur Heſiodus Orphei Theogoniam non tam imitatus fuiſſe, quam corrupiſſe, quare videndae Thomae Galei notae ad Apollo-*

φέως ὑποκλέψας καὶ παραφθείρας Θεογονίαν. Ταῦτα δὲ 6) ὅ, τε λίθος 7) καὶ ἡ κατάποσις ἀλληγορίας γενναίας ἔχονται· καὶ ἡ τοῦ Διὸς βοήθεια ἡ παρὰ τῆς Θέτιδος,

Ὁππότε 8) μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη 9).

Ὁ δὲ Λυκόφρων μυθικῶς πάντα γράφει.

Τάῤῥοθος 10)] Βοηθὸς ἡ Θέτις τοῦ Διός.

Κυναιθέως] Κυναιθεὺς ὁ Ζεὺς 11) ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται, ἀγροτικοὶ 12) γὰρ καὶ κυνηγετικοὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ ἐν ταῖς κυνηλασίαις, καὶ ἐν θεύσεσι τῶν κυνῶν 13) ἐτίμων αὐτόν.

dorum, quibus reliquias Orphaicae Theogoniae diligentissime collegit. De Orphei Theogonia, quam Orphei esse negat Pausan. in Atticis p. 34, attribuunt tamen ei et Clemens Stromat. L. 6. p. 628, et Macrob. l. 1. in Somn. Scipionis c. 2, et complures alii, vid. Malalam p. 88. et Cedren. p. 46. Sebast. Add. Harles. in Fabric. Bibl. Gr. T. 1. p. 588. sqq.

6) ταῦτα δὲ usque ad πάντα γράφει absunt a Ciz. et Vit. 1.

7) ὅ, τε λίθος) Vitt. 2 et 3. ὅτι ὁ λίθος.

8) Ὀππότε) Hom. Il. α, 399 sq.

9) Παλλὰς Ἀθ.) Vitt. 2 et 3. Φοῖβος Ἀπόλλων. cf. Heyne Obseruatt. ad h. l.

10) τάῤῥοθος — a Seb. hic posita Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. adnectunt in seqq. In Vitt. 2 et 3. plane desunt.

11) ὁ ζεὺς) Vit. 1. et Ciz. omittunt.

12) ἀγροτ.) Vit. 1. et Ciz. ἀγρευταί: Vitt. 2 et 3. ἀγρῆται, quod voc. Lexica, quae extant, ignorant: ἀγρευτὴς ne Schneiderus quidem habet.

13) ἐν θεύσ. τῶν κυνῶν) Vit. 1. et Ciz. ἐν θηρεύσεσι τῶν θηρῶν, quod praeferrem, nisi ratio Etymologiae voc. κυναιθεὺς esset habenda, nam θεῦσις ne in Glossar. quidem mediae et infimae Graecitatis, nedum in Lex. Schneideri obvium, quamquam e Scholio nostro in Hederici Lex. ab Ernestio edito. Vit. 2. vt edd. ante Pott. ἐν θηρεύτεσι κυνῶν: Vit. 3. modo ἐν θηρεύσεσι.

401. Τύμβος δὲ γείτων] Ἡ Λητοῦς ἀδελφὴ Ἀστερία φεύγουσα τὴν τοῦ Διὸς μίξιν μετέβαλεν [1]) ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα καὶ ἥλατο [2]) εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γέγονε [3]) νῆσος, ἥτις ἀπ' αὐτῆς [4]) Ὀρτυγία [5]) καὶ Ἀστερία ἐκαλεῖτο. Ὕστερον δὲ τοῦ Διὸς συγγενομένου τῇ Λητοῖ [6]) καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυον [7]) Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, ζήλῳ δὲ τῆς Ἥρας [8]) μήτε ἐν γῇ μήτε ἐν θαλάσσῃ ὑποδεχομένης [9]) τῆς Λητοῦς πρὸς ἀπότεξιν κελεύει τῷ Ποσειδῶνι Ζεὺς, καὶ ἀνέδωκε ταύτην τὴν νῆσον τὴν Ὀρτυγίαν [10]),

1) μετέβαλ.) Vit. 1. et Ciz. μετέβαλλεν, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. quae eadem tradit pag. 81 et 277. μετέβαλεν.

2) ἥλατο) Sic quoque Eudocia: noſtri ἥλλατο, perperam.

3) γέγονε) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐγίνετο.

4) ἀπ' αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. ἐκ ταύτης. Vit. 3. cum Eudoc. omittit.

5) ὀρτυγία) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. ὀρτυγία, perperam, cf. Strab. X, p. 486, et Plin. H. N. IV, 12. De Aſteria cf. Apollod. I, 4, 1. quem ſecutus videtur Tzetzes, et Heyne in Obſeru. ad h. l. Creuzer in Fragm. Hiſt. p. 217, et Nat. Com. IX, 6.

6) τῇ λητοῖ) Sic Vit. 1. et Ciz. male tamen omiſſo τοῦ Διός.

7) ἔγκυον) Sic noſtri cum Eudoc. p. 277, recte. Schol. Apoll. Rh. II, 124, ἡ λητὼ ἔγκυος οὖσα. A Seb. ἔγγυον temere receptum. Verba quae in edd. omnibus ſequuntur, ἔμελλε γεννῆσαι, noſtri cum Eudocia delent. Sane abeſſe poſſunt ac debent. Gloſſatoris eſſe videntur non intelligentis dicendi, qua Tzetzes vtitur, rationem ἔγκυον ποιεῖν υἱὸν, h. e. *concipere ex aliquo filium.* cf. ad v. 1232, vbi dic. ſimili modo ἔγκυον εἶναι Σίλβων.

8) τῆς Ἥρας) Sic pro Ἥρας noſtri cum Eudocia.

9) ὑποδεχ. τῆς λητ.) Sic etiam Eudoc. et Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Potter. ὑποδεχομένη τῇ λητοῖ, forte τὴν λητὼ, vt referretur ὑποδ. ad γῇ et θαλάσσῃ. Hinc Nat. Com. IX, 6. *Terra vniuerſa coacta eſt iurare, quod parturienti Latonae locum non concederet.*

10) ὀρτυγίαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὄρτυγα. De inſula Ortygia cf. Voſſ. in: *Alte Weltkunde* p. XI. in: *Jenaiſche Litt. Zeit.* 1804.

τὴν καὶ Ἀστερίαν [11]) λεγομένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς ὕδασιν [12]), ἔτι δὲ καὶ ὑποτρέμουσαν [13]), ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτὴν Δῆλον ὠνόμασαν [14]). Ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἡ Λητὼ, καὶ δάφνης καὶ φοίνικος ἐκεῖ πρῶτον [15]) φανέντων ἁψαμένη τὴν Ἄρτεμιν γεννᾷ. Ἡ δὲ ταύτην μαιεύει, καὶ τίκτει τὸν Ἀπόλλωνα [16]). Καὶ Ἄρτεμις μὲν τὴν Δῆλον κατῴκησεν [17]), Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν ἀπῆλθεν.

Ὄρτυγος πτερουμένης] Ὄρτυγα πτερουμένην [18])

11) τὴν καὶ Ἀστ.) Sic Vit. 1. et Ciz. recte: reliqui cum Eudoc. art. τὴν ignorant.

12) ὕδασιν) Nostri cum Eudoc. tuentur vulg. κύμασιν. Nat. Com. l. l. *sub vndis.* E glossa esse videtur ὕδασιν.

13) καὶ ὑποτρέμ.) Auctoritate Codd. nostrorum et Eudociae addidimus καὶ et sustulimus additum τῷ φόβῳ, haud dubie ab imperito glossatore illatum, nam non significat: *insulam adhuc metu trepidantem*, sed, vt Statius Achill. I, 388. *Nec instabili fama superabere Delo*, et Nat. Com. l. l. interpretatus est: *cum esset instabilis per illud tempus*, h. e. modo huc modo illuc sub vndis volueretur, et quasi fugeret. Nam ὑποτρέμειν s. ὑποτρέειν est i. q. lat. trepidare, hinc illinc currere, cf. Hom. Il. η, 217. vbi schol. ὑποτρέειν· ὑποφυγεῖν: contra ἀτρεμεῖν, quiescere, non moueri. Ipse Tzetzes, optimus sui ipsius interpres h. l., ad v. 402. διὰ τὸ σείεσθαι πάλαι τὴν Δῆλον nominatam fuisse dicit Τρέμων. cf. quoque Lucian. in Dial. 19. Iridis et Neptuni, vbi dic. insula πλέουσα, et ὕφαλον ἐπινήχεσθαι συμβέβηκε. Sic dic. Callimacho in Del. v. 274. πλαγκτή, cf. ibi Spanheim et ad v. 11.

14) ὠνόμασαν) A Seb. pro ὠνόμασεν, quod Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. exhibent, positum confirmant Vit. 1. et Giz. et Nat. Com. qui habet: *Vocata fuit Delus.*

15) πρῶτον) Pro πρότερον recepimus e Vitt. 2. 3. et Eudoc. Vit. 1. et Ciz. πρώτως.

16) τίκτει τὸν Ἀπόλλ.) Eudocia addit: καὶ Ἄρτεμιν.

17) κατῴκησεν) A Seb. positum pro κατέσχεν, quod est in Vit. 1. et Ciz. Eudocia vero et Vitt. 2 et 3. κατέλαβεν, sed ἀπῆλθεν pro κατῆλθεν nostri quoque exhibent cum Eudocia.

18) ὄρτυγος πτερουμ.] ὄρτυγα πτερ.) Sic hunc locum

τὴν Δῆλον εἶπε, δι' ἃ [19]) εἴπομεν περὶ τῆς Ἀστερίας [20]). Γείτων δέ ἐστιν ἡ Μύκων νῆσος τῆς Δήλου, ἔνθα Αἴας τέθαπται.

402. Τρέμων] ὀνομαστικῶς οὕτω καλεῖ [1]) χωρίον παρὰ τῇ Δήλῳ, ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται. Εἰκότως δὲ οὕτως κέκληται διὰ τὸ σείεσθαι πάλαι τὴν Δῆλον. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη· Ὁ δὲ Τρέμων, ὄνομα χωρίου [2]), ὁ τύμβος δηλονότι τοῦ Αἴαντος, ὁ γείτων τῆς Ὄρτυγος τῆς πτερουμένης, ἤτοι τῆς Δήλου φυλάξει τὸν ῥόχθον καὶ ἦχον τῆς Αἰγαίας ἁλὸς, τοῦτ' ἔστιν, ἀποθανὼν ὁ Αἴας οὐκ ἔτι κλυδωνισθήσεται. Καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα [3]) χαριεντισμός ἐστιν· ἐν τῷ Τρέμοντι [4]) γὰρ χωρίῳ τῆς Δήλου [5]) Αἴας ὁ Λοκρὸς κεῖται πλησίον Τήνου καὶ Μυκόνου, αἵτινες νῆσοι περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος κεῖνται. Αἰγαῖον δὲ τὸ πέλαγος [6]) καλεῖται, ὅτι δίκην αἰγὸς κυματοῦται.

403. Καστνίαν] τὴν Ἀφροδίτην, τὴν μοιχαλίδα [7]). Καστνίαν δὲ τὴν ἀδελφοποιὸν, τοὺς γὰρ ξένους, ἀδελφοὺς καὶ φίλους τὰ ἐρωτικὰ ποιοῦσιν [8])· οἱ γὰρ

restituimus e Vitt. 2 et 3. cf. *Eustath. ad Dionys. Perieg. v.* 524. Thryllit.

19) δι' ἃ) Vitt. 2 et 3. δι' ὃ l. διό.

20) τῆς Ἀστ.) Nostri non bene τὴν Ἀστερίαν. Hinc vsque ad ἡ δὲ ἔννοια v. 402. desiderantur in Vitt. 2 et 3.

1) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. καλεῖται, bene.

2) χωρίου) Vitt. 2 et 3. χώρας. In Vit. 1. et Ciz. neque χωρίου neque χώρας extat.

3) τὸ σχῆμα) A Seb. restitutum nostri comprobant.

4) τρέμοντι) Vitt. 2 et 3. τρέμονι. *Testatur etiam Eustath. ad Odyss.* κ, *p.* 1644, 61. Seb. Cf. infra ad v. 1141.

5) χωρίῳ τ. Δήλ.) h. e. *iuxta Delum.* cf. ad v. 384. Vitt. 2 et 3. iterum χώρᾳ.

6) τὸ πέλαγ.) Legunt nostri cum Seb. Editt. prior. haec omittunt.

7) μοιχαλ.) Bene. Vit. 1. et Ciz. μοιχείαν. Vit. 3. praetermittit.

8) ποιοῦσιν) Vitt. 2 et 3. ποιοῦνται.

ἐρῶντες [9]) Φωραθέντες λέγουσιν· ἀδελφή [10]) μου ἡ συγγενής μού ἐστι.

Μελιναίαν [11])] αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην [12]) διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας.

404. Λυπρὸς παρ' Αἴδην] ὁ λυπηρὸς παρὰ τὸν Αἴδην δεινάσει καὶ ὑβρίσει. Καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα χαριεντισμός ἐστιν.

405. Ἡ μιν παλεύσει] ἥτις Ἀφροδίτη, ἤγουν αὐτὸς ὁ Ἔρως παλεύσει καὶ ἀγρεύσει μὲν καὶ αὐτὸν τὸν Αἴαντα [1]) ἐν βρόχοις, καὶ δικτύοις τοῦ οἴστρου, ἤτοι τῆς ἀκολασίας [2]), ὑφ' ἧς, ὡς ληροῦσιν, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τῇ Κασσάνδρᾳ ἐμίγη.

Οἴστρου] Οἶστρος ζωΰφιόν [3]) ἐστι σμικρότατον, ὃ ἐγγινόμενον ταῖς μασχάλαις τῶν βοῶν ἢ τοῖς ὠσὶν, ἐκμαίνει αὐτοὺς, καὶ ἄγει κατὰ κρημνῶν καὶ θαλάσσης καὶ πυρός. Εἰ τύχοι [4]) δὲ καὶ τοῖς ἰχθύσι ὁ οἶστρος γενόμενος, ἐξωθεῖ τούτους ἐκ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τὴν γῆν [5]).

406. Ἐριννύων] Αἱ Ἐριννύες μυθικῶς [6]) τρεῖς εἰσὶ δαίμονες τιμωρητικαὶ [7]), ὧν τὰ ὀνόματα Τισιφόνη,

9) ἐρῶντες) Vit. 1. et Ciz. ἔρωτι, non inepte.

10) ἀδελφή) Pro ἀδελφὸς recepimus e Vit. 1. et Ciz. Deinde μου a Seb. additum nostri quoque addunt.

11) Μελιν.) Vit. 1. μελιναίαν. *Steph. Byz. ab vrbe Melina dici Venerem Melinaeam tradit.* Sebast.

12) αὐτὴν τ. Ἀφρ.) Nostri seruant vulg. τὴν αὐτὴν.

1) παλ. καὶ ἀγ. — αἴαντα) Ita hunc locum ope Vit. 1. et Ciz. correximus. Vulg. μὲν καὶ αὐτὸν ἀγρεύσει.

2) ἀκολασ.) Nostri cum Pott. pro ἀκρασίας, quod Seb. perperam reuocauit, nam videtur ex interpretatione τοῦ· ἀκολασίας.

3) ζωΰφιον) *Vid. Aristot. Hist. Anim.* VIII, 59. Seb.

4) καὶ πυρὸς — τύχοι) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Deinde hunc locum sic emendauimus ope Vitt. 2 et 3. vti iam legitur, quum vulg. perperam εἰ τύχοι ad superiora retraheret.

5) ἐπὶ — γῆν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τ. γῆν: Vitt. 2 et 3. εἰς γῆν.

6) μυθικῶς) Abest a Ciz. et Vit. 1.

7) τιμωρητικαὶ) Seb. suppleuisse iactitat, quum in

Μέγαιρα καὶ Ἀληκτώ. Καὶ κατὰ μὲν Ἡσίοδον [8]) καὶ τοὺς [9]) λοιποὺς ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ [10]) ἐγένοντο· κατὰ δὲ Αἰσχύλον [11]) Ἐριννύες [12])·

. . . . . Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.

Καὶ Ἐπιμενίδης [13]) ἐκ Κρόνου, ὡς Ἡσίοδος, ταύτας φησὶ γενέσθαι λέγων οὕτως·

Γήματο δ' Εὐονύμην θαλερὸν Κρόνος ἀγκυλομήτης [14]),
Ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο χρυσῆ Ἀφροδίτη
Μοῖραί τ' ἀθάνατοι καὶ Ἐριννύες αἰολόδωροι.

Ἀλληγορικῶς δὲ Ἐριννύες αἱ τιμωρητικαὶ δυνάμεις [15]) παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ καὶ τῇ γῇ [16]) ναίειν ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν. Τισιφόνη οὖν [17]) παρὰ τὸ τίειν [18]) τοὺς

Codd. MSS. et edd. pr. omnibus, excepta Potter. 2. reperiatur. Eudocia p. 151. καταχθόνιοι τιμωρητικαί.

8) Ἡσίοδ.) Theog. 183 sqq.

9) τοὺς) Exhibent cum Seb. Vitt. 2 et 3. vti etiam Eudoc. addito voc. ποιητάς.

10) οὐρανοῦ) Pro κρόνου e Vit. 1. et Ciz. vti etiam auctoritate Hesiodi recepimus.

11) Αἰσχύλ.) Eumenid. v. 419.

12) Ἐρινν.) Perperam a Seb. eiectum ope nostrorum Codd. reuocauimus, nam non ad Aeschylum, sed ad textum Tzetzae pertinet.

13) καὶ Ἐπιμενίδ.) Scl. in Theogonia deperdita. cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I, p. 32. ed. Harl. vbi vero neque horum versuum, neque Tzetzae fit mentio. Caeterum tenendum est, in Vitt. 2 et 3. καὶ Ἐπιμενίδης — Ἡσίοδος desiderari: in Ciz. vero et Vit. 1. cum voc. λέγων versus allatos.

14) γήματο — ἀγκυλ.) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non addunt.

15) δυνάμεις) Vit. 3. θεαὶ praeponit.

16) καὶ τῇ γῇ) A Seb. emendatum pro ἤτοι τῇ γῇ comprobant Vitt. 2 et 3. Vnum autem idemque est Tzetzae καὶ et ἤτοι: ergo vtraque lectio proba.

17) οὖν) Vitt. 2 et 3. neque οὖν, quod Seb. protulit, neque δὲ, vt edd. vett.

18) τίειν) Ciz. et Vitt. 1. 2. τίνειν: Vit. 3. cum Eu-

φονέας, Μέγαιρα παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ φθονεῖν τοῖς κακοῖς [19]), Ἀληκτὼ δὲ παρὰ τὸ μὴ λήγειν τοῦ [20]) τιμωρεῖν τοὺς τοιούτους. Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδες διὰ τὸ ἀφανῶς καὶ ἀοράτως τὰς ἐκδικητικὰς [21]) ταύτας δυνάμεις ἐπέρχεσθαι.

408. Ἅπασα δ' ἄλγη] Συνοπτικῶς φησὶν [1]), ὅτι πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάξει [2]) διὰ τὴν ἐμὴν βίαν [3]) τὴν ἐν τοῖς γάμοις· πολὺ γὰρ πλῆθος Ἑλλήνων τὸ μὲν ναυαγῆσαν βρωθήσεται κτήνεσσι [4]) θαλασσίοις, οἱ δὲ τοῖς ἀνέμοις εἰς ξένην γῆν ἐξωσθέντες [5]) ἐκεῖ θανατοῦνται [6]).

409. Ἄραιθος] ποταμὸς Ἠπείρου, οὗ καὶ Καλλίμαχος [7]) μέμνηται λέγων οὑτωσί·

Αἱ δὲ βοοκράνοιο [8]) παρ' ἀγκύλον ἴχνος Ἀραίθου.

410. Λειβήθριαι] Λείβηθρα καὶ Λειβηθρία [9])

doc. et Phauor. τιννύειν, vti etiam φονεῖς pro φονέας. Editt. ante Pott. e. male θύειν pro τίειν.

19) τοῖς κακ.) Vit. 1. et Ciz. vt supra cum Accusat. τοὺς κακούς.

20) τοῦ) Nostri ignorant.

21) ἐκδικητ.) Vit. 3. ἐνεργητικὰς cum Eudocia et Phauor.

1) φησὶν) Abest a Vit. 1. et Ciz.

2) στενάξει) Pro στενάζει cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

3) βίαν) Vit. 1. et Ciz. non inepte ponunt post γάμοις.

4) κτήνεσ.) Pro κήτεσι Vit. 1. et Ciz. recte, nam κῆτος non nisi θαλάσσιον. Sic infra v. 413. θαλ. θηρῶν.

5) ἐξωσθέντες) Pro ἐξωθέντες recte Vit. 3. ξενωθέντες Vit. 1. et Ciz. etiam bene.

6) θανατοῦνται) Vit. 1. et Ciz. pro θανοῦνται, recte, Thryllit.

7) οὗ καὶ καλλ.) Vitt. 2 et 3. ὡς καὶ καλλίμ. subductis μέμνηται λέγων οὑτωσί. Vit. 1. et Ciz. φησὶ γὰρ pro λέγων οὑτωσί. Est Fragm. 203. p. 387. ed. Spanh. et p. 516. ed. Ernesti.

8) βοοκρ.) Vit. 1. et Ciz. βουκρήμνοιο: Vit. 2. βοήμοι κρήμνης, vt Barocc. Vit. 3. βοήμοι κρήμνοις.

9) καὶ λειβηθρία) Addunt bene Vit. 1. et Ciz.

πόλις Μακεδονίας [10]), ὅθεν ἦν Ὀρφεὺς, ὥς φησιν αὐτός [11])·

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Λειβηθριὰς ἔννεπε Μοῦσα.

Δωτίου πύλαι] Δώτιον ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, συνάπτον τοῖς Λειβήθροις [12]). Πύλας δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς στενὸν [13]) λήγει τὸ Δώτιον καὶ σύγκλείει δίκην πυλῶν [14]). Συναπτέον οὖν τὸ Δώτιον τοῖς Λειβηθρίοις, καὶ λέγε, ὅτι ὅσην γῆν ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὁ Ἄραιθος ποταμὸς [15]), καὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον, (ἔχουσι δὲ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, καθόπερ τὸ μὲν Δώτιον ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ Ἄραιθος ἐν Ἠπείρῳ, σχεδὸν δὲ [16]) τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος οὗτοι οἱ τόποι [17]) εἰσὶν, ὥσπερ εἴ τις ἄκρα τῆς Θρᾴκης εἴποι τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν Αἶνον) οὗτοι οἱ τόποι, φησὶ, θρηνήσουσι διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους.

10) πόλις Μακεδον.) Alii Thessaliae, alii Thraciae, alii Boeotiae: quomodo haec diuersitas sit concilianda, optime docuit Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 179.

11) ὡς φησ.) Pro ὥς φ. Vitt. 2 et 3. cum Sebast. recte, sed αὐτὸς non exhibent. Idem versus iam supra ad v. 275. laudatur, sed ibi πιμπληϊὰς pro λειβηθριάς. Io. Tzetz. citat hunc versum quoque in Chil. VII, v. 948. verum ibi habet λειβηθρὶς pro λειβηθριὰς, forte rectius. Ap. Paus. IX, 34, 3. tamen λειβηθριὰς πηγή. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. legunt λειβηθρίαν. Reperitur iam in Orphei Fragm. 46, p. 499, ed. Herman. quem consulas velim.

12) συνάπτ. τ. λειβ.) Nostri συναπτέον λειβηθρίοις, forte leg. συναπτόν.

13) εἰς στενὸν) Vitt. 2 et 3. εἰς τὸ στενόν.

14) πυλῶν) Hinc addunt Vit. 1. et Ciz. συναπτέον οὖν τὸ Δώτιον τοῖς λειβηθρίοις, καὶ λέγε, pro λέγει δὲ, quod etiam quin reciperemus, non dubitauimus, nam λέγει vix ad Lycophronem referri potest. Forsan pertinet ad Cassandram loquentem.

15) ποταμὸς) Delent nostri, vti mox ἀκρωτήριον.

16) σχεδὸν δὲ) Nostri δὲ tollunt, non bene.

17) οἱ τόποι usque ad Αἶνον desunt in Ciz. et Vit. 1.

411 — 12. Οἷς ούμὸς] οἷστισιν ἀνθρώποις καὶ ἄχρις Αἴδου θρῆνος ἔσται διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους [1]). Ἀχερουσία δὲ λίμνη ἐστὶν Ἡρακλείας [2]) τοῦ Πόντου, ὡς καὶ ποταμὸς Ἀχέρων, ὃς νῦν καλεῖται Σαωναύτης [3]). Μυθικῶς δὲ Ἀχερουσία καὶ Ἀχέρων λίμνη καὶ ποταμὸς τοῦ Αἴδου [4]) παρὰ τὸ ἄχη καὶ θλίψεις ῥέειν τοὺς τῶν τεθνηκότων συγγενεῖς.

413 — 16. Πολλῶν γὰρ] πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι καμπέων καὶ κητῶν τυμβευθήσεται νήριθμος καὶ ἀμέτρητος ἑσμὸς βρωθεὶς ἐν πολυστοίχοισι [5]) καμπέων γνάθοις ἀντὶ τοῦ· καταβρωθήσεται ὑπὸ τῶν θαλασσίων θηρῶν [6]), κάμπη γὰρ τὰ κήτη.

417 — 20. Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν] τὸν μὲν [1]) γὰρ κουροτρόφον πάγουρον (λέγει δὲ τὸν Φοίνικα) καὶ [2]) τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον καὶ μισηθέντα ἀπὸ τῶν βροτῶν (ὅστις [3]) ὁ πατήρ μιν καὶ αὐτὸν ἔθηκεν ὅμηρον καὶ

forte socordia librariorum, quia verba οὗτοι οἱ τόποι mox repetuntur.

1) οἷς ούμὸς — γάμους) Nostri Codd. non habent.

2) Ἡρακλ.) H. e. prope Heracleam: Pomp. Mel. II, 19. iuxta specus Acherusia.

3) Σαωναύτης) Sic quoque infra v. 695. Vit. 1. et Ciz. σοωιαύτης: Vitt. 2 et 3. σωναύτης, mendose, nam Apollon. Rh. II, 746. quoque σαωναύτης, cf. ibi schol.

4) τοῦ Αἴδου) Vit. 1. et Ciz. ἐν Αἴδῃ. Thryllit. putat primitus fuisse ἐν Αἴδου.

5) πολυστ.) Vitt. 2 et 3. πολυπτύχοις, sed seq. καμπέων nostri ignorant, vt ante Potter.

6) θηρῶν) Vit. 3. θηρίων. Vt vbiter moneam, in Lex. Schneideri κάμπη perperam e Lycophrone citatur, vt nomen singularis Numeri, et cum κάμπη, eruca, confunditur, quum κάμπη sit pluralis a κάμπος, vt recte Reichard. in Indice, et vt e schol. patet, quod vero voc. κάμπος in Lexicis adhuc deest.

1) τὸν μὲν usque ad πόλις τοῦ στρυμόνος in Vit. 1. et Ciz. non male posita sunt ad v. 419.

2) καὶ τὸν) Praeponunt καὶ Vitt. 2 et 3. bene.

3) ὅστις) Abest a Vit. 1. et Ciz.

τυφλὸν, ὁπότε ηὐνάσθη εἰς τὸ νόθον λέχος τῆς τρήρωνος, ἤγουν ὅτε ἐμίγη τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ [4])) τοῦτον κρύψει ἡ Ἠιὼν ἢ ἡ Χρυσόπολις ἢ Ἀμφίπολις [5]) πόλις τοῦ Στρυμόνος [6]), ἡ Βισαλτία καὶ Θρᾳκικὴ [7]), ἡ ἄγχουρος [8]) καὶ γείτων τῶν Ἀψυνθίων [9]) καὶ Βιστόνων, οἵτινές εἰσιν ἔθνη Θρᾳκικὰ πέλας Ἠδωνῶν καὶ Μακεδόνων [10]) · κρύψει δὲ πρὸ τοῦ αὐγάσαι καὶ ἰδεῖν τὸ Τυμφρηστὸν λέπας καὶ ἀκρωτήριον τῶν Μακεδόνων.

Ἠιὼν] πόλις Θρᾴκης ἐπὶ Στρυμόνι, ἔνθα τὸν Φοίνικα τελευτήσαντα [11]) ἔθαψεν ὁ Νεοπτόλεμος, ἡνίκα ἔπλει ἐπὶ τὴν πατρίδα. Περὶ δὲ τὴν Ἠιόνα [12]) ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς Μήδους ἐνίκησαν καὶ ἔστησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι [13]) Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους ἐπιγράψαντες [14]) ἐν ἑκάστῳ τῶν Ἑρμῶν, ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ οὕτως·

4) παλλακῇ) Vitt. 2 et 3. παλλακίδι.

5) ἢ ἡ Χρυσόπ. — Ἀμφίπολις) In noſtris non comparent.

6) τοῦ στρυμ.) Vit. 1. et Ciz. τῆς στρυμόνης, mendoſe.

7) καὶ θρᾳκ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ ἡ θρᾳκ.

8) ἄγχουρ.) Vit. 2. ἡ ἔγχουρα: Vit. 3. ἔγχουρος, non bene.

9) Ἀψυνθ.) Vitt. 2 et 3. ἀψινθίων per Iota, vt Dionyſ. Perieg. v. 575. Hecataeus ἐν Εὐρώπῃ ap. Steph. Byz. ad χεῤῥόνησος. Ipſe Steph. ad Ἄψυνθος, διχῶς, inquit, ἡ γραφὴ, καὶ διὰ τοῦ υ, καὶ διὰ τοῦ ι. Infra quoque Ciz. et Vit. 1. per Iota.

10) Μακεδ.) Deleuimus praemiſſum τῶν cum Vit. 1. et Ciz. vt reſpondeat τῷ Ἠδωνῶν. Vitt. 2 et 3. poſt Ἠδωνῶν verba Lycophronis ſic dant: καὶ κρύψει πρινη τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας τῶν Μακεδόνων, deinde pergunt: κρύψει δὲ etc. quibus Seb. addidit τῶν Μακεδόνων.

11) τελευτ.) Abeſt a noſtris.

12) περὶ — Ἠιόνα) Noſtri male Ἠόνα, cf. Harpocrat. ad Ἠιών. Haec vero usque ad μέμνηται Vit. 1. et Ciz. ad extr. v. 418. adiiciunt.

13) Ἀθηναῖοι) Vitt. 2 et 3. Ἀθηναίων.

14) ἐπιγρ. — οὕτως) Noſtri cum edd. pr. καὶ ἐπέγραψαν.

ἐρῶντες [9]) φωραθέντες λέγουσιν· ἀδελφή [10]) μου ἡ συγγενής μού ἐστι.

Μελιναίαν [11])] αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην [12]) διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας.

404. Λυπρὸς παρ' Αἴδην] ὁ λυπηρὸς παρὰ τὸν Αἴδην δεννάσει καὶ ὑβρίσει. Καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα χαριεντισμός ἐστιν.

405. Ἥ μιν παλεύσει] ἥτις Ἀφροδίτη, ἤγουν αὐτὸς ὁ Ἔρως παλεύσει καὶ ἀγρεύσει μὲν καὶ αὐτὸν τὸν Αἴαντα [1]) ἐν βρόχοις, καὶ δικτύοις τοῦ οἴστρου, ἤτοι τῆς ἀκολασίας [2]), ὑφ' ἧς, ὡς ληροῦσιν, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τῇ Κασσάνδρᾳ ἐμίγη.

Οἴστρου] Οἶστρος ζωΰφιόν [3]) ἐστι σμικρότατον, ὃ ἐγγινόμενον ταῖς μασχάλαις τῶν βοῶν ἢ τοῖς ὠσὶν, ἐκμαίνει αὐτοὺς, καὶ ἄγει κατὰ κρημνῶν καὶ θαλάσσης καὶ πυρός. Εἰ τύχοι [4]) δὲ καὶ τοῖς ἰχθύσι ὁ οἶστρος γενόμενος, ἐξωθεῖ τούτους ἐκ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τὴν γῆν [5]).

406. Ἐριννύων] Αἱ Ἐριννύες μυθικῶς [6]) τρεῖς εἰσὶ δαίμονες τιμωρητικαὶ [7]), ὧν τὰ ὀνόματα Τισιφόνη,

9) ἐρῶντες) Vit. 1. et Ciz. ἔρωτι, non inepte.

10) ἀδελφή) Pro ἀδελφὸς recepimus e Vit. 1. et Ciz. Deinde μου a Seb. additum nostri quoque addunt.

11) Μελιν.) Vit. 1. μελιναίαν. *Steph. Byz. ab vrbe Melina dici Venerem Melinaeam tradit.* Sebast.

12) αὐτὴν τ. Ἀφρ.) Nostri seruant vulg. τὴν αὐτήν.

1) παλ. καὶ ἀγ. — αἴαντα) Ita hunc locum ope Vit. 1. et Ciz. correximus. Vulg. μὲν καὶ αὐτὸν ἀγρεύσει.

2) ἀκολασ.) Nostri cum Pott. pro ἀκρασίας, quod Seb. perperam reuocauit, nam videtur ex interpretatione τοῦ· ἀκολασίας.

3) ζωΰφιον) *Vid. Aristot. Hist. Anim.* VIII, 59. Seb.

4) καὶ πυρός — τύχοι) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Deinde hunc locum sic emendauimus ope Vitt. 2 et 3. vti iam legitur, quum vulg. perperam εἰ τύχοι ad superiora retraheret.

5) ἐπὶ — γῆν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τ. γῆν: Vitt. 2 et 3. εἰς γῆν.

6) μυθικῶς) Abest a Ciz. et Vit. 1.

7) τιμωρητικαὶ) Seb. suppleuisse iactitat, quum in

Μέγαιρα καὶ Ἀληκτώ. Καὶ κατὰ μὲν Ἡσίοδον [8]) καὶ τοὺς [9]) λοιποὺς ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ [10]) ἐγένοντο· κατὰ δὲ Αἰσχύλον [11]) Ἐριννύες [12])·

. . . . Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.

Καὶ Ἐπιμενίδης [13]) ἐκ Κρόνου, ὡς Ἡσίοδος, ταύτας φησὶ γενέσθαι λέγων οὕτως·

Γήματο δ' Εὐωνύμην θαλερὸν Κρόνος ἀγκυλομήτης [14]),
Ἐκ τοῦ καλλίκομος γίνετο χρυσῆ Ἀφροδίτη
Μοῖραί τ' ἀθάνατοι καὶ Ἐριννύες αἰολόδωροι.

Ἀλληγορικῶς δὲ Ἐριννύες αἱ τιμωρητικαὶ δυνάμεις [15]) παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ καὶ τῇ γῇ [16]) ναίειν ἢ παρὰ τὸ τὰς αἰρὰς ἀνύειν. Τισιφόνη οὖν [17]) παρὰ τὸ τίειν [18]) τοὺς

Codd. MSS. et edd. pr. omnibus, excepta Potter. 2. reperiatur. Eudocia p. 151. καταχθόνιοι τιμωρητικαί.

8) Ἡσίοδ.) Theog. 183 sqq.

9) τοὺς) Exhibent cum Seb. Vitt. 2 et 3. vti etiam Eudoc. addito voc. ποιηταί.

10) οὐρανοῦ) Pro κρόνου e Vit. 1. et Ciz. vti etiam auctoritate Hesiodi recepimus.

11) Αἰσχύλ.) Eumenid. v. 419.

12) Ἐρινν.) Perperam a Seb. eiectum ope nostrorum Codd. reuocauimus, nam non ad Aeschylum, sed ad textum Tzetzae pertinet.

13) καὶ Ἐπιμενίδ.) Scl. in Theogonia deperdita. cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I, p. 32. ed. Harl. vbi vero neque horum versuum, neque Tzetzae fit mentio. Caeterum tenendum est, in Vitt. 2 et 3. καὶ Ἐπιμενίδης — Ἡσίοδος desiderari: in Ciz. vero et Vit. 1. cum voc. λέγων versus allatos.

14) γήματο — ἀγκυλ.) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non addunt.

15) δυνάμεις) Vit. 3. θεαὶ praeponit.

16) καὶ τῇ γῇ) A Seb. emendatum pro ἤτοι τῇ γῇ comprobant Vitt. 2 et 3. Vnum autem idemque est Tzetzae καὶ et ἤτοι: ergo vtraque lectio proba.

17) οὖν) Vitt. 2 et 3. neque οὖν, quod Seb. protulit, neque δὲ, vt edd. vett.

18) τίειν) Ciz. et Vitt. 1. 2. τίνειν: Vit. 3. cum Eu-

Φονέας, Μέγαιρα παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ Φθονεῖν τοῖς κακοῖς [19]), Ἀληκτὼ δὲ παρὰ τὸ μὴ λήγειν τοῦ [20]) τιμωρεῖν τοὺς τοιούτους. Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδες διὰ τὸ ἀΦανῶς καὶ ἀοράτως τὰς ἐκδικητικὰς [21]) ταύτας δυνάμεις ἐπέρχεσθαι.

408. Ἅπασα δ' ἄλγη] Συνοπτικῶς Φησὶν [1]), ὅτι πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάξει [2]) διὰ τὴν ἐμὴν βίαν [3]) τὴν ἐν τοῖς γάμοις· πολὺ γὰρ πλῆθος Ἑλλήνων τὸ μὲν ναυαγῆσαν βρωθήσεται κτήνεσσι [4]) θαλασσίοις, οἱ δὲ τοῖς ἀνέμοις εἰς ξένην γῆν ἐξωσθέντες [5]) ἐκεῖ θανατοῦνται [6]).

409. Ἄραιθος] ποταμὸς Ἠπείρου, οὗ καὶ Καλλίμαχος [7]) μέμνηται λέγων οὑτωσί·

Αἱ δὲ βοοκράνοιο [8]) παρ' ἀγκύλον ἴχνος Ἀραίθου.

410. Λειβήθριαι] Λείβηθρα καὶ Λειβηθρία [9])

doc. et Phauor. τιννύειν, vti etiam Φονεῖς pro Φονέας. Editt. ante Pott. e. male θύειν pro τίειν.

19) τοῖς κακ.) Vit. 1. et Ciz. vt supra cum Accusat. τοὺς κακούς.

20) τοῦ) Nostri ignorant.

21) ἐκδικητ.) Vit. 3. ἐνεργητικὰς cum Eudocia et Phauor.

1) Φησὶν) Abest a Vit. 1. et Ciz.

2) στενάξει) Pro στενάζει cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

3) βίαν) Vit. 1. et Ciz. non inepte ponunt post γάμοις.

4) κτήνεσ.) Pro κήτεσι Vit. 1. et Ciz. recte, nam κῆτος non nisi θαλάσσιον. Sic infra v. 413. θαλ. θηρῶν.

5) ἐξωσθέντες) Pro ἐξωθέντες recte Vit. 3. ξενωθέντες Vit. 1. et Ciz. etiam bene.

6) θανατοῦνται) Vit. 1. et Ciz. pro θανοῦνται, recte, Thryllit.

7) οὗ καὶ καλλ.) Vitt. 2 et 3. ὡς καὶ καλλίμ. subductis μέμνηται λέγων οὑτωσί. Vit. 1. et Ciz. Φησὶ γὰρ pro λέγων οὑτωσί. Est Fragm. 203. p. 387. ed. Spanh. et p. 516. ed. Ernesti.

8) βοοκρ.) Vit. 1. et Ciz. βουκρήμνοιο: Vit. 2. βοήμοι κρήμνης, vt Barocc. Vit. 3. βοήμοι κρήμνοις.

9) καὶ λειβηθρία) Addunt bene Vit. 1. et Ciz.

πόλις Μακεδονίας [10]), ὅθεν ἦν Ὀρφεύς, ὥς φησιν αὐτός [11])·

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Λειβηθριὰς ἔννεπε Μοῦσα.

Δωτίου πύλαι] Δώτιον ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, συνάπτον τοῖς Λειβήθροις [12]). Πύλας δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς στενὸν [13]) λήγει τὸ Δώτιον καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν [14]). Συναπτέον οὖν τὸ Δώτιον τοῖς Λειβηθρίοις, καὶ λέγε, ὅτι ὅσην γῆν ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὁ Ἄραιθος ποταμὸς [15]), καὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον, (ἔχουσι δὲ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, καθόπερ τὸ μὲν Δώτιον ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ Ἄραιθος ἐν Ἠπείρῳ, σχεδὸν δὲ [16]) τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος οὗτοι οἱ τόποι [17]) εἰσὶν, ὥσπερ εἴ τις ἄκρα τῆς Θρᾴκης εἴποι τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν Αἶνον) οὗτοι οἱ τόποι, φησὶ, θρηνήσουσι διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους.

10) πόλις Μακεδον.) Alii Thessaliae, alii Thraciae, alii Boeotiae: quomodo haec diuersitas sit concilianda, optime docuit Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 179.

11) ὡς φησ.) Pro ὅς φ. Vitt. 2 et 3. cum Sebast. recte, sed αὐτὸς non exhibent. Idem versus iam supra ad v. 275. laudatur, sed ibi πιμπληϊὰς pro λειβηθριάς. Io. Tzetz. citat hunc versum quoque in Chil. VII, v. 948. verum ibi habet λειβηθρίς pro λειβηθριὰς. forte rectius. Ap. Pausf. IX, 34, 3. tamen λειβηθριὰς πηγή. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. legunt λειβηθρίαν. Reperitur iam in Orphei Fragm. 46, p. 499, ed. Herman. quem consulas velim.

12) συνάπτ. τ. λειβ.) Nostri συναπτέον λειβηθρίοις, forte leg. συναπτόν.

13) εἰς στενὸν) Vitt. 2 et 3. εἰς τὸ στενόν.

14) πυλῶν) Hinc addunt Vit. 1. et Ciz. συναπτέον οὖν τὸ Δώτιον τοῖς λειβηθρίοις, καὶ λέγε, pro λέγει δὲ, quod etiam quin reciperemus, non dubitauimus, nam λέγει vix ad Lycophronem referri potest. Forsan pertinet ad Cassandram loquentem.

15) ποταμὸς) Delent nostri, vti mox ἀκρωτήριον.

16) σχεδὸν δὲ) Nostri δὲ tollunt, non bene.

17) οἱ τόποι usque ad Αἶνον desunt in Ciz. et Vit. 1.

411 — 12. Οἷς θυμὸς] οἷστισιν ἀνθρώποις καὶ ἄχρις Αἴδου θρῆνος ἔσται διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους [1]). Ἀχερουσία δὲ λίμνη ἐστὶν Ἡρακλείας [2]) τοῦ Πόντου, ὡς καὶ ποταμὸς Ἀχέρων, ὃς νῦν καλεῖται Σαωναύτης [3]). Μυθικῶς δὲ Ἀχερουσία καὶ Ἀχέρων λίμνη καὶ ποταμὸς τοῦ Αἴδου [4]) παρὰ τὸ ἄχη καὶ θλίψεις ῥέειν τοὺς τῶν τεθνηκότων συγγενεῖς.

413 — 16. Πολλῶν γὰρ] πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι καμπέων καὶ κητῶν τυμβευθήσεται νήριθμος καὶ ἀμέτρητος ἑσμὸς βρωθεὶς ἐν πολυπτοίχοισι [5]) καμπέων γνάθοις ἀντὶ τοῦ· καταβρωθήσεται ὑπὸ τῶν θαλασσίων θηρῶν [6]), κάμπη γὰρ τὰ κήτη.

417 — 20. Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν] τὸν μὲν [1]) γὰρ κουροτρόφον πάγουρον (λέγει δὲ τὸν Φοίνικα) καὶ [2]) τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον καὶ μισηθέντα ἀπὸ τῶν βροτῶν (ὅστις [3]) ὁ πατήρ μιν καὶ αὐτὸν ἔθηκεν ὅμηρον καὶ

forte socordia librariorum, quia verba οὗτοι οἱ τόποι mox repetuntur.

1) οἷς θυμὸς — γάμους) Nostri Codd. non habent.

2) Ἡρακλ.) H. e. prope Heracleam: Pomp. Mel. II, 19. iuxta specus Acherusia.

3) Σαωναύτης) Sic quoque infra v. 695. Vit. 1. et Ciz. σοωναύτης: Vitt. 2 et 3. σωναύτης, mendose, nam Apollon. Rh. II, 746. quoque σαωναύτης, cf. ibi schol.

4) τοῦ Αἴδου) Vit. 1. et Ciz. ἐν Αἴδῃ. Thryllit. putat primitus fuisse ἐν Αἴδου.

5) πολυστ.) Vitt. 2 et 3. πολυπτύχοις, sed seq. καμπέων nostri ignorant, vt ante Potter.

6) θηρῶν) Vit. 3. θηρίων. Vt vbiter moneam, in Lex. Schneideri κάμπη perperam e Lycophrone citatur, vt nomen singularis Numeri, et cum κάμπη, eruca, confunditur, quum κάμπη sit pluralis a κάμπος, vt recte Reichard. in Indice, et vt e schol. patet, quod vero voc. κάμπος in Lexicis adhuc deest.

1) τὸν μὲν usque ad πόλις τοῦ στρυμόνος in Vit. 1. et Ciz. non male posita sunt ad v. 419.

2) καὶ τὸν) Praeponunt καὶ Vitt. 2 et 3. bene.

3) ὅστις) Abest a Vit. 1. et Ciz.

τυφλὸν, ὁπότε ηὐνάσθη εἰς τὸ νόθον λέχος τῆς τρήρωνος, ἤγουν ὅτε ἐμίγη τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ [4]) τοῦτον κρύψει ἡ Ἠιὼν ἢ ἡ Χρυσόπολις ἢ Ἀμφίπολις [5]) πόλις τοῦ Στρυμόνος [6]), ἡ Βισαλτία καὶ Θρακικὴ [7]), ἡ ἄγχουρος [8]) καὶ γείτων τῶν Ἀψυνθίων [9]) καὶ Βιστόνων, οἵτινές εἰσιν ἔθνη Θρᾳκικὰ πέλας Ἠδωνῶν καὶ Μακεδόνων [10])· κρύψει δὲ πρὸ τοῦ αὐγάσαι καὶ ἰδεῖν τὸ Τυμφρηστὸν λέπας καὶ ἀκρωτήριον τῶν Μακεδόνων.

Ἠιὼν] πόλις Θρᾴκης ἐπὶ Στρυμόνι, ἔνθα τὸν Φοίνικα τελευτήσαντα [11]) ἔθαψεν ὁ Νεοπτόλεμος, ἡνίκα ἔπλει ἐπὶ τὴν πατρίδα. Περὶ δὲ τὴν Ἠιόνα [12]) ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς Μήδους ἐνίκησαν καὶ ἔστησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι [13]) Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους ἐπιγράψαντες [14]) ἐν ἑκάστῳ τῶν Ἑρμῶν, ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ οὕτως·

4) παλλακῇ) Vitt. 2 et 3. παλλακίδι.

5) ἢ ἡ Χρυσόπ. — Ἀμφίπολις) In noſtris non comparent.

6) τοῦ στρυμ.) Vit. 1. et Ciz. τῆς στρυμόνης, mendoſe.

7) καὶ Θρᾳκ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ ἡ Θρᾳκ.

8) ἄγχουρ.) Vit. 2. ἡ ἔγχουρα: Vit. 3. ἔγχουρος, non bene.

9) Ἀψυνθ.) Vitt. 2 et 3. ἀψινθίων per Iota, vt Dionyſ. Perieg. v. 575. Hecataeus ἐν Εὐρώπῃ ap. Steph. Byz. ad χεῤῥόνησος. Ipſe Steph. ad Ἄψυνθος, διχῶς, inquit, ἡ γραφὴ, καὶ διὰ τοῦ υ, καὶ διὰ τοῦ ι. Infra quoque Ciz. et Vit. 1. per Iota.

10) Μακεδ.) Deleuimus praemiſſum τῶν cum Vit. 1. et Ciz. vt reſpondeat τῷ· Ἠδωνῶν. Vitt. 2 et 3. poſt Ἠδωνῶν verba Lycophronis ſic dant: καὶ κρύψει πρινὴ τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας τῶν Μακεδόνων, deinde pergunt: κρύψει δὲ etc. quibus Seb. addidit τῶν Μακεδόνων.

11) τελευτ.) Abeſt a noſtris.

12) περὶ — Ἠιόνα) Noſtri male Ἠόνα, cf. Harpocrat. ad Ἠιών. Haec vero usque ad μέμνηται Vit. 1. et Ciz. ad extr. v. 418. adiiciunt.

13) Ἀθηναῖοι) Vitt. 2 et 3. Ἀθηναίων.

14) ἐπιγρ. — οὕτως) Noſtri cum edd. pr. καὶ ἐπιγράψαν.

Ἦν [15]) ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι [16]), οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ἠϊόνι Στρυμόνας ἀμφὶ [17]) ῥοὰς
Λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα [18])
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὕτως [19])·

Ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν
Ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
Μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐθελήσει
Ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι μόχθον ἔχειν.

ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ οὕτως·

Ἔκ ποτε τῆσδε πόληος ἅμ' Ἀτρείδῃσι Μενεσθεὺς
Ἡγεῖτο ζάθεον Τρωϊκὸν ἀμπεδίον,
Ὅν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων
Κοσμήτορα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μελεῖν.
Οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

Τούτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ [20]) μέμνηται.

Στρυμόνος [21])] Στρυμὼν ποταμὸς Θρᾴκης. Βυσάλται δὲ καὶ Ἀψύνθιοι καὶ Βίστονες ἔθνη Θρᾳκῶν [22])· ὅθεν καὶ [23]) Ἀπολλώνιος περὶ Ὀρφέως λέγει·

Βιστονίῃ φόρμιγγι λιγείης ἦρχεν [24]) ἀοιδῆς.

15) ἦν) Vit. 1. et Ciz. ἂν, forte referendum ad ἀμηχανίην.

16) ταλακαρδ.) Vitt. 2 et 3. vitiose τελαρκάδιοι.

17) στρυμ. ἀμφὶ) Vit. 1. et Ciz. στρυμόνες τ' ἀμφὶ, contra metrum.

18) ἐπάγ. Ἄρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπάγον τ' Ἄρηα.

19) ἐπὶ — δευτέρῳ usque ad τούτων δὲ τῶν ἐπιγρ. a Seb. addita nostri cum edd. pr. non addunt.

20) ὁ ῥήτωρ) Abest a Vit. 1. et Ciz. *Aeschines contra Ctesiphontem circa finem*, ubi *Taylorum videas*. Seb.

21) στρυμόνος — βυσάλται δὲ καὶ) Vitt. 2 et 3. ignorant.

22) Θρᾳκῶα (Θρακῶν)) Vit. 2. Θρακαῖα: Vit. 3. Θρακεῖα.

23) καὶ) E Vit. 1. et Ciz. restituimus. Est in Apoll. Rh. II, 704.

24) λιγ. ἦρχεν) Ante Seb. edd. καλῆς ἐξῆρχεν: nostri Codd. καλῆς ἐξῆδεν, quae lectio haud dubie in Cod. quo vtebatur Tzetzes, exstabat.

Βίστονες δὲ ἀπὸ υἱοῦ Ἄρεος Βίστονος 25) ἢ καὶ υἱοῦ 26) Τερψιχόρης.

Ex 419. Κουροτρόφον πάγουρον] κουροτρόφον τὸν Φοίνικα λέγει, διότι 1) παῖδα ὄντα Ἀχιλλέα ἀνέτρεφε 2), πάγουρον δὲ τὸν αὐτὸν 3) διὰ τὸ γηραιὸν καὶ σκληρόδερμον εἶναι 4), ὥσπερ γὰρ οἱ πάγουροι σκληρὰν ἔχουσι τὴν ἐπιφάνειαν, οὕτω καὶ οἱ γέροντες. Κουροτρόφον δὲ εἶπε πάγουρον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πιννοτρόφου παγούρου· ἔστι γὰρ πάγουρος μικρὸς, ὃς τὴν θαλασσίαν 5) πίνναν τρέφει, καθά φησιν ὁ Ὀππιανός.

Ἠδωνῶν] Ἠδωνοὶ καὶ Ἤδωνες Θρᾳκῶν ἔθνη· ἀλλ' οἱ μὲν Ἤδωνες παρὰ θάλασσαν 6) οἰκοῦσιν, Ἠδωνοὶ δὲ τὴν μεσόγαιαν.

25) Βίστονος) Sic malim, quam Βιστόνου, nixus auctoritate Vit. 3. ſchol. Apollonii II, 704: ὠνομάσθη ἀπὸ Βίστονος τοῦ Κίκονος, ὡς Φιλοστέφανος ἱστορεῖ, et Steph. Byz. ad Βιστωνία, vbi Thryllit. e loco noſtro verba corrupta: ἔνιοι δὲ Παίονος τοῦ Ἄρεος παιδὸς mutat in: ἔνιοι δὲ Βίστονος τ. Ἄρ. π. et de lectione Βίστονος L. Holſten. p. 68, b. et Berkel. p. 225. ad Steph. confert.

26 ἢ καὶ υἱοῦ) Sic Vit. 3. Reliqui ignorant καὶ, vti Vit. 1. et Ciz. quoque voc. υἱοῦ. Verba, quae in edd. pr. ſequebantur poſt Τερψιχόρης: ὡσαύτως δὲ καὶ Ἠδωνοὶ, ἔθνος Θρᾴκης, a Seb. ſublata noſtri quoque tollunt.

1) διότι) Noſtri, vt edd. pr. ὅτι. Ordo verborum hic a Seb. immutatus in Codd. noſtris eſt fere idem, qui in edd. vett.

2) ἀνέτρεφε) Vit. 1. et Ciz. ἀνέθρεψε: Vitt. 2 et 3. ἔτρεφε.

3) τὸν αὐτὸν) Noſtri ignorant.

4) σκληρόδ. εἶναι) Noſtri delent εἶναι, ſed Vit. 1. et Ciz. his ſubnectunt, vti dedimus, ὥσπερ — οἱ γέροντες. Sed quid ſignificat ἐπιφάνεια? haud dubie i. q. ἐπίφασις, externam ſpeciem oris et corporis, vt ap. Polyb. II, 29, 1. III, 60, 6. XXVI, 5, 6.

5) θαλασσ.) Sic quoque Aelian. de Nat. Anim. III, 29. πίνναν nominat θαλάσσιον ζῷον, et καρκίνον, non vero πάγουρον, eius σύντροφον καὶ σύννομον: cf. ibi et ad Oppian. II, 190, qui hic laudatur, Schneider.

6) παρὰ θάλ.) Pro τὴν

Ex 420. Τυμφρηστὸν] Τυμφρηστὸς πόλις καὶ ὄρος Τραχῖνος ἀπὸ Τυμφρηστοῦ [7]) τινος βασιλέως, ἢ Τέφραντος υἱοῦ Ἡρακλέος. Λέγεται δὲ τὸ ὄρος ἀρσενικῶς, ἡ δὲ πόλις θηλυκῶς, ὡς Εὐφορίων·

Βουκολέων [8]) Τρυχινίδα Τυμφρηστοῖο αἰπῆς.

421 — 23. Τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν] Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος [1]) ταῖς τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλεοβούλης [2]) ἱκεσίαις μιγεὶς τῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ [3]) παλλακῇ Κλυτίᾳ ἢ Φθίᾳ κατά τινας ἐτυφλώθη παρ' αὐτοῦ. Φυγὼν δὲ ὁ Φοῖνιξ ἦλθε πρὸς Πηλέα, ὃς καὶ ἀπαγαγὼν [4]) αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα ἔπεισεν ὑγιῆ γενέσθαι ὑπ' αὐτοῦ. Ταῦτα μὲν μυθικά [5]), τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Μιγέντα γνοὺς αὐτὸν ὁ πατὴρ τῇ παλλα-

παραθαλασσίαν cum Seb. Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. περὶ τὴν θάλασσαν.

7) τυμφρηστοῦ) Nostri art. τοῦ praepositum tollunt. Scholiast. Lycophronem secutus seruat τυμφρηστοῦ, etsi Steph. Byz. et Etymolog. M. quos ad verbum fere reddit, τυφρηστοῦ. cf. nott. crit. ad Lycophr. Sed τέμφραιτος, quod Seb. cum vulg. exhibet, omnino mutandum in τέφραντος, vti nostri praeter Vit. 2. et Steph. Byz. ἀπὸ τοῦ τέφρας (τοῦ) Ἡρακλέους, et Etymol. M. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέος τέφρας.

8) Βουκολ. etc.) Vit. 1. et Ciz. βουκολέων τρηχινίδα τυμφρηστῆς αἰπῆς: Vitt. 2 et 3. vt Cod. Bar. βουκολίων τραχινίδου τυμφρηστὰς αἰπῆς. Voc. τρυχινίδα omnino corruptum, vt iam Potter. vidit, saltem mutandum in τρηχινίδα vel τραχινίδα.

1) ὁ Ἀμύντ.) Vitt. 2 et 3. addunt παῖς, quod haud dubie vel elisit seq. ταῖς, vel, quum abesse possit, vti ap. Apollod. III, 13, 8. vere abest, aliquis affinxit.

2) κλεοβ.) Nostri ignorant, cf. de toto hoc loco Heyne in Obseru. ad Apoll. p. 316. sqq.

3) αὐτοῦ) Reuocauimus e Vit. 1. et Ciz.

4) ὃς καὶ ἀπαγ.) Nostri, vt edd. ante Seb. καὶ ὃς ἀπαγ. Vit. 3. ἀγαγών.

5) ταῦτα μὲν μυθικὰ) Sic nostri, bene, pro καὶ τὰ μὲν τὰ μυθ.

κῇ αὐτοῦ[6]), κατηράσατο μὴ τεκεῖν παῖδας, οὓς καὶ ὀφθαλμοὺς[7]) λέγει. Ὁ δὲ φυγὼν ἦλθε[8]) πρὸς τὸν Πηλέα, ὃς καὶ ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ ἄντρον[9]) τοῦ Χείρωνος ἔδειξεν αὐτῷ τὸν Ἀχιλλέα ἐκεῖ παιδευόμενον καὶ παρέδωκεν αὐτὸν αὐτῷ εἰπών· Ὅδε ὁ υἱός σου[10]), ἄναγε[11]) οὖν αὐτὸν τοῦ λοιποῦ καὶ παίδευε, ὥςπερ[12]) χρὴ πατέρα, φίλον ἀνάγειν υἱόν. Καὶ τούτου χάριν ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἀπεκόμισεν αὐτὸν ὁ Πηλεὺς πρὸς τὸν Χείρωνα, καὶ ὃς ἐποίησεν αὐτὸν πάλιν βλέπειν. Καὶ ὁ Ὀππιανὸς[13]) δὲ τὰ τέκνα φάεος φίλτερα καὶ βιότοιο λέγει. Ὅτι δὲ συμβολικῶς χρὴ νοεῖν τὴν τύφλωσιν τοῦ Φοίνικος διὰ τὸ[14]) ἄπαιδα γενέσθαι, καὶ οὐχ, ὡς οἱ πολλοί φασι[15]), πραγματικῶς[16]). Καὶ Ὅμηρός φησιν ἐμοὶ συνᾴδων[17]), λέγων ὡς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος πρὸς τὸν Ἀχιλλέα·

6) τῇ παλλ. αὐτοῦ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τῇ παλλακ. positis quoque his verbis post πατὴρ, rectius.

7) ὀφθαλμοὺς) *Sic dici filios a graecis latinisque scriptt. docet Colomes. ad Quintil. Instit. VI. prooem.* Thryll. cf. ibi quoque Burman.

8) ἦλθε) Abest a Vit. 1. et Ciz. sed καὶ ὃς nostri iterum, vt antea, pro ὃς καί.

9) εἰς τ. ἄντρ.) Vit. 1. et Ciz. πρὸς τ. ἄντρ. Vitt. 2 et 3. εἰς τὰ ἄντρα.

10) ὅδε ὁ — σου) Pro ἰδοὺ ὁ — σου Vitt. 2 et 3. bene. Vit. 1. et Ciz. ἰδοὺ ὁ παῖς σου, vt postea ad v. 447.

11) ἄναγε) Pro ἄγαγε nostri cum Phauor. recte, nam hoc voc. proprie de educatione dicitur, et mox iterum.

12) ὥςπερ) Vitt. 2 et 3. ὡς.

13) καὶ ὁ Ὀππ.) Vitt. 2 et 3. non male delent καί. *Oppian. de piscat.* II, 702 *et* 703. Sebast.

14) διὰ τὸ) Tollunt διὰ Vitt. 2 et 3.

15) φασι) Vit. 1. et Ciz. λέγουσι.

16) πραγματ.) Vit. 1. et Ciz. πραγματευτικῶς, non bene, nam barbare h. l. dic. *reuera, reapse.*

17) Ὅμηρός — συνᾴδων) Il. ι. 448 sqq. Omnia, quae hinc sequuntur vsque ad v. 424. desunt in Vit. 1. et Ciz. et eorum loco substituuntur: καὶ ζήτει κάλχαντα, ἰδομενέα καὶ σθένελον. Hos

Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα
Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο [18]·
Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χώσατο [19]) καλλικόμοιο,
Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
Τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα. Πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊσθεὶς
Πολλὰ κατηρᾶτο [20]), στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐριννῦς,
Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι [21]) φίλον υἱὸν
Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα. Θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς
Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.

καίτοι τοιοῦτόν φησιν [22])·

. . . Ἀλλὰ σὲ [23]) παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ποιεύμην, ἵνα μοί [24]) ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.

424 — 25. Τρισσοὺς δὲ] τοὺς δὲ τρεῖς [1]) καύηκας καὶ λάρους, ἤτοι γηραιούς, ἤγουν Κάλχαντα, Ἰδομενέα καὶ Σθένελον [2]) ταρχύσουσι καὶ θάψουσιν αἱ νάπαι καὶ

autem verss. non ab ipso auctore horum scholiorum, sed ab alio, forte Io. Tzetza posthaec esse adiunctos, docet τὸ· ζήτει, quod notat, ea, quae velit illustrare exemplo, quaerenda esse in ipso Homero. Vitt. 2 et 3. qui sunt aetatis serioris, omnia habent.

18) ὀρμεν.) Vit. 2. mendose ὀρμαινίδαο.

19) χώσατο) Pro χώσσατο Vitt. 2 et 3. cum Seb.

20) κατηρᾶτο) Vit. 2. κατηράσατο, male.

21) ἐφέσσ.) Vitt. 2 et 3. vulg. ἐφίζεσθαι.

22) καίτοι — φησιν) Vit. 3. φασιν. Thryllit. mauult legere: κατά τοι τοιοῦτον, *hoc modo, hanc ob causam.* Forte legendum κατὰ pro καίτοι. Hom. l. l. v. 490.

23) ἀλλὰ σὲ) Sic omnino legendum; verum ἀλλά σε Codd. nostri cum Sebast. perperam, *nam breuia scholia Homeri volunt, vt* ἀλλὰ σὲ *scribatur:* καὶ ὀρθοτονεῖται, *inquiunt,* διὰ τὴν δεῖξιν. Thryllit. Heyne quoque ἀλλὰ σὲ legit.

24) ἵνα μοί) Vit. 2. ἵνα μή.

1) τρεῖς) Vit. 1. et Ciz. τρισσοὺς, sed Vitt. 2 et 3. delent.

2) ἤτοι — σθένελον) Absunt a nostris. Forte huc delata sunt ex iis, quae

αἱ σύνδενδροι τόποι τοῦ Κερκάφου [3]) (ὁ δὲ Κέρκαφος ὄρος Κολοφῶνός ἐστιν) οὐκ ἄποθεν δὲ [4]) καὶ μακρόθεν, ἀλλὰ δηλονότι πλησίον τῶν ποτῶν καὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ Κολοφῶνος. Ἄλεντα δὲ, καὶ οὐκ Ἄλεντος, Δωρικῶς εἶπε. Καύηκας δὲ αὐτοὺς ὠνόμασε διὰ τὸ ἐκ γήρως λευκοὺς εἶναι, ὡς οἱ λάροι. Καύηξ [5]) δὲ ὁ λάρος κατὰ Αἰνιᾶνας [6]), ὥς φησι καὶ Ἱππῶναξ [7])·

Κίκων [8]) δ' ὁ πανδάλητος ἄμμορος καύηξ [9]).

Vit. 1. et Ciz. antea loco verſſ. Homeri addiderant.

3) κερκάφου) Vitt. 2 et 3. κεκάρφου, et mox iterum κέκαρφος, vitioſe, vid. Antholog. II, 132.

4) ἄποθ. δὲ) Vit. 1. et Ciz. tollunt δὲ, vti etiam cum Vitt. 2 et 3. οὐ ante μακρόθ. quod οὐ quoque non dubitauimus delere.

5) καύηξ) Vitt. 1. 2. et Ciz. vt edd. ante Pott. καύης.

6) Αἰνιᾶνας) Recte ſic ſcribitur, cf. Tzſchucke ad Strab. IX, p. 427. alii enim Αἰνειᾶνας. Vit. 1. et Ciz. αἰνιαίας: Vitt. 2 et 3. αἰλιάνας, confuſis litteris ν, λ et ι. vid. infra ad v. 741. Dialecti autem, qua Aenianes ſunt vſi, Fiſch. in Animaduerſſ. ad Welleri Gram. Spec. I, p. 45 ſqq. mentionem non fecit: forſan fuit eadem, quae Aetolorum iis vicinorum.

7) καὶ ὁ ἱππών.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. Δημήτριος ὁ ἱππών. *An Demetrius Ixion intelligendus? Nam Demetr. Triclinius, etſi paraphraſin in Lycophronem ſcripſit, tamen Tzetza poſterior eſt.* Thryllit. Sane cadunt noſtra in Demetr. Ixion. Grammaticum, qui de Etymologia ſcripſit, cf. Athen. III, 74, b. non minus tamen, quum hic Iambus ſ. Choliambus afferatur, in Hipponact. Iambographum. Fortaſſe dictus eſt Demetrius, vel legendum: ὥς φησι Δημήτρ. ὁ ἱππώνακτος, vt intelligatur Hipponactis carmen in Demetrium quendam, vel Δημήτρ. καὶ ἱππών., vt Grammaticus diſcernatur a Iambographo, nam Grammaticum pepigiſſe Choliambum vix credibile. Infra ad v. 741. eadem repetuntur, non addito Demetrio.

8) κίκων) A Seb. perperam hic eiectum, et ad v. 741. tamen ſeruatum, reduximus. Vitt. 2 et 3. legunt κήκων, quod fere idem eſt; infra tamen etiam κί-

"Αποθεν] Τὸ πο μικρὸν γράφε [10]. Οὗτοι δὲ [11] ἀγνοήσαντες τὸ μέτρον μέγα τοῦτο γράφουσι. Τὸ δασὺ δὲ, τοῦτο γίνωσκε, ὅτι ἐκτείνειν [12] δύναται, ὅτε [13] βούλεται ὁ στιχιστὴς [14], ἴσως τοῖς διπλοῖς [15], ὡς καὶ πρώην ἔφην σοι, εἰς παράδειγμα παραγαγὼν τό·

Τρῶες [16] δ' ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν.

Εἰ δὲ μείουρον τοῦτο [17] νομίζεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ Μιμνῆ [18] τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων [19] Ἱππωνακτείων [20] στίχων·

κων. Deinde male hic habent ἄμμονος pro ἄμμορος, quod v. 741. recte exhibent.

9) καύηξ) Noſtri iterum hic, et infra v. 741. καύης. His adnectunt Ciz. et Vit. 1. ὁ δὲ ἄλης ποταμὸς τοῦ κολοφῶνος, quod a reliquis, vt iam antea dictum, praetermiſſum eſt.

10) γράφε) Noſtri γράφεται, ſed aptius γράφε ob ſeq. γίνωσκε.

11) οὗτοι δὲ ἀγν.) Nonne οἱ δέ? niſi velis οὗτοι dictum eſſe contemtus cauſa, vt Tzetza ſaepe dixit: οὗτος ὁ λυκόφρων, vt ſit: *homines imperiti.*

12) τὸ δασὺ — ἐκτείνειν) Sic noſtri, melius quam vulg. σὺ δὲ τοῦτο γίνωσκε, ὅτι τὸ δασὺ ἐκτ. Vit. 1. et Ciz. vero omittunt τοῦτο a Seb. receptum, vt edd. prior.

13) ὅτε) Vit. 1. et Ciz. εἴγε.

14) στιχιστ.) Vitt. 2 et 3. στιχιτής, verbum Tzetzae proprium.

15) ἴσως τοῖς διπλ.) Vit. 1. et Ciz ι αὖ σ τοῖς διπλ. Vitt. 2 et 3. ἴσως τοῦ διπλοῦ.

16) τρῶες) Il. μ, 208. ſed noſtri omnes tuentur ἐκεὶ pro ὅπως a Seb. ex Hom. illato.

17) τοῦτο) Pro τοῦτον Vitt. 2 et 3. recte, nam refertur ad παραγ. τό.

18) Μιμνῆ) Cum Vit. 1. et Ciz. deleuimus art. τοῦ praemiſſum. Pro μιμνῆ, Mimnes ſ. Mimnetus, Vitt. 2 et 3. μινημῆ, non omnino male, nam forſ. idem, quem Plin. H. N. 35, 4, pictorem nominat Mnaſitimum ſ. Mneſitheum. cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 124, ed. Harl. Salmaſ. in Solin. p. 65, f. et ab eo diſſentientem Hemſterhuſ. ad Ariſtoph. Plut. ſchol. v. 913. p. 312 ſqq.

19) χωλῶν ἰάμβ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. χωλιάμβων.

Μιμνῆ κακομήχανε 21)', μηκέτι γράψῃς 22)·
Ὄφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ 23)
Ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα 24) πρὸς κυβερνήτην·
Αὕτη γάρ, αὕτη 25) συμφορή 26) τε καὶ κληδών,
Νικύρτα καὶ Σάβαυνι 27) τῷ κυβερνήτῃ,
Ἤν αὐτὸν ὄφις τἀντικνήμιον δάκῃ 28).

Ἰδοὺ τοῦ ὄφις 29) τὸ ο μακρόν 30) ἐστιν, ἐκταθὲν 31) ὑπὸ τοῦ φ δασέος ὄντος, ὡς καὶ ἕτερα μυρία εὑρήσεις σκοπῶν. Οὕτω καὶ τὸ ἄποθεν μικρὸν ὂν μακρὸν λογίζεται τῇ τοῦ θ ἐπεκτάσει 32). Οἱ δὲ τῶν μέτρων ἀμαθεῖς μέγα τοῦτο γράφουσι καὶ οὐδὲ ἴσασιν, ὅθεν μέγα ἐστί 33). Σὺ δὲ εἰ τοῦτο μέγα γράφεις, κἂν λέγε 34), ὅτι ἐπεκτάσει

20) ἱππων.) Pro ἱππωνακτίων Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt.

21) κακομ.) Sic quoque Vit. 3. ſed Ciz. Vitt. 1 et 2. κατωμήχανε. Vtrumque vero corruptum, nec legibus metri aptum.

22) γράψῃς) Sic noſtri recte, metri cauſa: Vit. 3. cum Seb. γράφῃς, male.

23) ἐν πολ. τοίχ.) Vitt. 2 et 3. ἐν πολυστίχῳ, mendoſe.

24) φεύγ.) Vit. 1. et Ciz. φεύγοντος.

25) αὕτη — αὕτ.) Vit. 1. et Ciz. αὕτη γάρ ἐστι: Vit. 3. αὕτη δὲ, αὕτη.

26) συμφορή) Sic noſtri pro συμφορά, melius metri cauſſa, etſi vltima voc. συμφορά quoque poſſit produci.

27) νικ. καὶ σάβ.) Vit. 1. et Ciz. νικύρτη κ. σάβαυνι: Vit 2. νικαύτα καὶ σίγωνι: Vit. 3. νικαύτι καὶ σίνωνι.

28) ἢν αὐτὸν — δάκῃ) Vit. 1. et Ciz. ἢν αὐτὸς ὄφις τῶν τικνήμων δάκ. Vitt. 2 et 3. ἢν (Vit. 3. ἦν) αὐτὸν ὄφις τ' ἀνακείμενον δάκ.

29) τοῦ ὄφις) Vitt. 1 et 3. et Ciz. τὸ ὄφις, rectius τοῦ ὄφις.

30) μακρόν) Sic noſtri pro μικρὸν, bene, poſito tamen commate poſt ἐστίν.

31) ἐκταθὲν) A Seb. adiectum ἐνταῦθα noſtri non agnoſcunt, et ſine dubio, quum ſenſus verborum eo non indigeat, ex praeced. ἐκταθὲν, pro quo Vit. 3. ἐκτανθὲν, ſubortum eſt. Inducendum itaque videtur.

32) ἐπεκτ.) Noſtri hic et poſtea ἐκτάσει.

33) οἱ δὲ τῶν — μέγα ἐστί) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

34) κἂν λέγε) Ciz. κἂν λέγῃ, forte λέγῃς. Vit. 1. κ. λέγει.

Ἀττικῇ μέγα τοῦτο γράφεται [35]), ὡς τὸ δώτης, πώτης καὶ τὰ ὅμοια.

426. Τὸν μὲν, Μολοσσοῦ] εἰπὼν τρεῖς ἄνω [1]), νῦν λέγει ἕνα ἕκαστον καὶ πρῶτον τὸν Κάλχαντα. Μολοσσοῦ, Κυπέως καὶ Κοίτου [2]) ἐπίθετα Ἀπόλλωνος. Μολοσσοῦ μὲν, ὅτι ἐν Μολοσσίᾳ τιμᾶται. Κυπέως, τοῦ δίκην ἱματίου ἐνδύοντος, ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ· κυπὰς γὰρ [3]) τὸ ἱμάτιον λέγεται. Κοίτου δὲ [4]), ὅτι σπερμογόνος ὁ ἥλιος καὶ συνουσίας αἴτιος, ὡς καὶ ζωογόνος λέγεται [5]).

Κύκνον] τὸν Κάλχαντα διὰ τὸ γηραιὸν καὶ μαντικὸν, καὶ γὰρ οἱ κύκνοι προγινώσκουσι [6]) τὴν ἑαυτῶν τελευτὴν καὶ λιγυρώτερον [7]) τότε ᾄδουσι μέλος, ὥς που μέμνηται καὶ Αἰσχύλος [8]) λέγων·

. . . . κύκνου δίκην,
Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον.

τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτο ἱερὸν τοῦ Θεοῦ ἐστί [9]).

35) γράφεται) Sic pro γράφω Seb. Noſtri ſeruant γράφω, quod arrogantiae Tzetzae magis conuenit. Praeterea τοῦτο abeſt a Ciz. et Vitt. 1 et 3 non male, et καὶ τὰ ὅμοια a Vit. 2.

1) ἄνω) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

2) καὶ κοίτου — κυπέως) Exciderunt e Vit. 1. et Ciz. ſocordia librarii et fraude repetiti voc. κυπέως, vt e ſqq. patet.

3) κυπὰς γὰρ) Vit. 1. et Ciz. rectius, quam κυπὰς δέ.

4) κοίτου δὲ) Agnoſcunt a Seb. receptum δὲ Vit. 1. et Ciz.

5) ὡς — λέγεται) Deſiderantur in Vit. 1. et Ciz. vti in Vitt. 2 et 3. λέγεται.

6) προγινώσκ.) Vit. 1. et Ciz. γιγνώσκουσι πρώην.

7) λιγυρ.) Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. prior. λιγυρώτατον.

8) Αἰσχύλ.) Agam. 1453 et 1454.

9) τὸ γὰρ — ἐστί) A Vitt. 2 et 3. abſunt. τοῦ Θεοῦ i. e. *Apollinis. v. Euſtath. ad Hom. Il.* α, *p.* 87. *Rom.* Thryllit.

407 — 30. Συὸς παραπλαγχθέντα [1])] Ἀγλαΐας καὶ Ἀπόλλωνος Θέστωρ, οὗ Κάλχας, ᾧ χρησμὸς ἐδόθη, ὅτι τότε θνήξεται [2]), ὅτε κρείττονι ἑαυτοῦ ἐντύχοι [3]) μάντει. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν [4]) αὐτὸς ὁ Κάλχας καὶ ἕτεροι· Ἀμφίλοχος, Λεοντεὺς, Ποδαλείριος, Πολυποίτης [5]), ἐν Ἰλίῳ λιπόντες τὰς ναῦς αὐτῶν εἰς Κολοφῶνα πεζῇ [6]) πορεύονται, κἀκεῖ θάπτουσι Κάλχαντα [7])· ὑποδεχθέντων γὰρ παρὰ Μόψῳ τῷ μάντει υἱῷ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς καὶ Κάλχαντος καὶ αὐτοῦ φιλονεικήσαντος διὰ μαντείαν [8]) συκῆς ἀγρίας [9])

1) παραπλ.) Nostri παραπλαχθέντα, cf. ad Lycophr. Nott.

2) ὅτι τότε θνήξ.) Nostri ἀποθανεῖν. Lectio vulg. videtur interpretatio nostrae.

3) ὅτε — ἐντύχοι) Vitt. 2 et 3. εἴπερ — αὐτοῦ ἐντ. Vit. 1. et Ciz. ὅτε — αὐτοῦ ἐντύχῃ.

4) μετὰ — πόρθησιν) Vitt. 2 et 3. μετὰ δὲ τὴν πόρθ. τῆς ἰλίου.

5) ποδαλ. πολυπ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz. A Vit. 2. modo ποδαλείριος, pro quo Vit. 3. ποδάρκης. Natal. Com. IV, 10. p. m. 327. qui hunc Tzetzae locum recepit, Podalirii quoque non facit mentionem. Strab. XIV, p. 642, et Quint. Smyrn. XIV, 365. memorant solum Amphilochum. Auctore Augia in νόστοις ap. Proclum in Chrestom. in Bibl. Litterat. vet. a Tychsenio edit. T. II, p. 40. comites Calchantis fuere Leonteius modo et Polypoetes. Podalirium ergo nullus nisi Tzetzes comitibus eius addit.

6) πεζῇ) Nostri πεζοί. Proclus l. l. πεζῇ.

7) θάπτ. κάλχ.) Procl. l. l. τειρεσίαν ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι.

8) καὶ κάλχ. — διὰ μαντείαν) Nostri plane discedunt a vulgata, nam Ciz. et Vit. 1. legunt: ἄχθος ἢ ἄγγος μεστὸν ὀλύνθων, ἤ. Vitt. 2 et 3. autem pro his plane nihil substituunt. Saluo verborum sensu abesse possunt a Vitt. 2 et 3. praetermissa; sed quid sibi velint substituta a Vit. 1. et *Ciz.* non intelligo, *nisi interpreteris*: quum repositum ibi esset vasculum ficubus repletum, vel, probe stante caprifico. Videntur quaedam excidisse.

9) ἀγρίας) Vitt. 2 et 3. ignorant.

ἑστώσης ἤρετο Κάλχας τὸν Μόψον [10]), πόσους ὀλύνθους [11]) ἡ συκῆ φέρει; Ὁ δὲ [12]) Μόψος μυρίους ἔφη καὶ μέδιμνον καὶ ἕνα ὄλυνθον περισσόν. Καὶ μετρήσαντες [13]) εὗρον οὕτω. Μόψος δὲ ἠρώτησε Κάλχαντα περὶ συὸς ἐπὶ τόκου ἑστώσης, πόσα κατὰ γαστρὸς ἔχει; καὶ πότε [14]) τέκῃ; Τοῦ δὲ μηδὲν εἰπόντος, αὐτὸς εἶπε δέκα χοίρους ἔχειν [15]), ὧν ὁ εἷς [16]) ἄῤῥην, τέξεσθαι [17]) δὲ αὔριον. Ὧν γεννωμένων [18]) καὶ τὸν χρησμὸν ὁ Κάλχας συνιεὶς [19]) ἀθυμήσας τελευτᾷ. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἑαυτὸν ἀνεῖλεν [20]).

Ex 428. Ὀλύνθων] Φήληξ, ὄλυνθος, σῦκον καὶ ἰσχὰς διαφέρει [1])· Φήληξ γὰρ τὸ ἄγριον σῦκον λέγεται, ὄλυνθος τὸ ἥμερον μὲν, ἄωρον δὲ, σῦκον τὸ ὥριμον, ἰσχὰς δὲ τὸ ξηρανθέν.

431. Τὸν δ' αὖ, τέταρτον] Δεύτερον [2]) ὀφείλων εἰπεῖν, πῶς εἶπε τέταρτον; Καλῶς ἔχει τὸ τῆς γραφῆς, σκόπει [3])· ἀνωτέρω [4]) γὰρ εἶπε· τοὺς τρεῖς δὲ θά-

10) τὸν Μόψ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. τῷ Μόψῳ, male.

11) ὀλύνθους) Vit. 2. ὀλίνθους hic et postea, cf. de hac lectionis varietate Tzſchuck. ad Strab. XIV, p. 642.

12) ὁ δὲ) Omittunt Ciz. et Vit. 1.

13) καὶ μετρ. εὗρον) Sic Seb. cum Vitt. 2 et 3. pro καὶ εὑρέθη, vel, vti Vit. 1. et Ciz. καὶ εὑρέθησαν.

14) πότε) Vit. 1. et Ciz. πόσα: non apte.

15) ἔχειν) Pro ἔχει quoque Vitt. 2 et 3.

16) ὧν ὁ εἷς) Vit. 1. et Ciz. omittunt ὁ, vt Strab. XIV, p. 643. ὧν ἕνα θῆλυν.

17) τέξεσ.) Noſtri tuentur lect. priſtinam τέξεται: εἰς αὔριον vero Vitt. 2 et 3. pro αὔριον.

18) γεννωμ.) Noſtri pro γενομένων, melius.

19) καὶ — συνιεὶς) Noſtri modo κάλχας, reliquis demtis.

20) ἄλλοι — ἀνεῖλεν) Noſtri non habent.

1) διαφέρει) Pro διαφέρουσι conſenſu noſtrorum.

2) δεύτερον) Vit. 1. et Ciz. δύο. *Fuit olim in Mſſ. β, quod vtrumque notat.* Thryllit.

3) σκόπει) Deleuimus ope Codd. noſtrorum praepoſ. καὶ, quod abundat.

ψουσιν αἱ νάπαι 5) τοῦ Κεριάφου, καὶ τὸν Κάλχαντα πρῶτον ἄνω 6) εἴπομεν. Νῦν δέ φησι· τόνδ' αὖ ἤτοι δεύτερον 7) δὲ τὸν τέταρτον γενεὰν 8) ἕλκοντα ἀπὸ τοῦ Διός. Λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα 9)· Διὸς γὰρ καὶ Εὐρώπης Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς 10) καὶ Φοῖνιξ, Μίνωος δὲ 11) καὶ Πασιφάης τῆς Ἡλίου Δευκαλίων, Δευκαλίωνος δὲ καὶ Κλεοπάτρας Ἰδομενεύς. Ψεύδεται δὲ 12) περὶ Ἰδομενέως λέγων αὐτὸν σὺν τοῖς λοιποῖς πλανηθῆναι 13), Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ 14) λέγει·

Πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' 15) ἑταίρους,
Οἳ φύγον 16) ἐκ πολέμου· πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.

Ἐν Κρήτῃ δὲ κατάρας 17) ὑπὸ Λεύκου, ἢ Ἀμύκου 18) τοῦ Τάλω στασιασάντων καὶ δέκα πόλεις πορθησάντων τῆς Κρήτης ἐκβάλλεται.

Ἐρεχθέως] Ἐρεχθεὺς ὁ Ζεὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν

4) ἀνωτέρω) A Seb. restitutum pro ἀνώτερον Vitt. 2 et 3. comprobant, vti etiam mox θάψουσι pro θάπτουσιν, quod Vit. 1. et Ciz. seruant.

5) νάπαι) Vitt. 2 et 3. non praebent.

6) ἄνω) Pro δι' ὧ reuocauit Seb. consentientibus Vitt. 2 et 3.

7) νῦν δέ — δεύτερον) Vit. 1. et Ciz. αὖ δέ, ἤγουν δεύτ. Vitt. 2 et 3. αὖ δὲ τὸν δεύτ.

8) γενεὰν) Vitt. 2 et 3. γέννων.

9) ἰδομενέα) Vit. 1. et Ciz. vt supra, ἰδομενῆα.

10) καὶ Ῥαδ.) Nostri tollunt καί.

11) Μίνωος δὲ) Pro τοῦ Μιν. Vit. 1. et Ciz. bene.

12) δὲ) A Seb. additum nostri quoque addunt.

13) πλανηθ.) Vitt. 2 et 3. πλανᾶσθαι: Vit. 1. et Ciz. πλανηθεῖσιν.

14) Ὀδυσσ.) γ. 191. 192.

15) εἰσήγαγ') Vit. 1. et Ciz. εἰσηγάγεθ'.

16) οἳ φύγον) Vit. 1. et Ciz. οὓς ἦγεν: Vit. 2. οὓς ἄγων.

17) κατάρας) Vit. 3. ἀπάρας.

18) Ἀμύκου) Vit. 1. et Ciz. Ἀμύκλου. Thryllit. putat hanc lectionem stare posse, quia ap. Steph. Byz. quoque commemoretur Ἀμύκλαιοι πόλις καὶ ὅρμος ἐν κρήτῃ.

Ἄποθεν] Τὸ πο μικρὸν γράφε [10]. Οὗτοι δὲ [11] ἀγνοήσαντες τὸ μέτρον μέγα τοῦτο γράφουσι. Τὸ δασὺ δὲ, τοῦτο γίνωσκε, ὅτι ἐκτείνειν [12] δύναται, ὅτε [13] βούλεται ὁ στιχιστὴς [14], ἴσως τοῖς διπλοῖς [15], ὡς καὶ πρώην ἔφην σοι, εἰς παράδειγμα παραγαγὼν τό·

Τρῶες [16] δ' ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν.

Εἰ δὲ μείουρον τοῦτο [17] νομίζεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ Μιμνῆ [18] τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων [19] Ἱππωνακτείων [20] στίχων·

κων. Deinde male hic habent ἄμμονος pro ἄμμορος, quod v. 741. recte exhibent.

9) καύηξ) Noſtri iterum hic, et infra v. 741. καύης. His adnectunt Ciz. et Vit. 1. ὁ δὲ ἄλης ποταμὸς τοῦ κολοφῶνος, quod a reliquis, vt iam antea dictum, praetermiſſum eſt.

10) γράφε) Noſtri γράφεται, ſed aptius γράφε ob ſeq. γίνωσκε.

11) οὗτοι δὲ ἀγν.) Nonne οἱ δὲ? niſi velis οὗτοι dictum eſſe contemtus cauſa, vt Tzetza ſaepe dixit: οὗτος ὁ Λυκόφρων, vt ſit: *homines imperiti.*

12) τὸ δασὺ — ἐκτείνειν) Sic noſtri, melius quam vulg. σὺ δὲ τοῦτο γίνωσκε, ὅτι τὸ δασὺ ἐκτ. Vit. 1. et Ciz. vero omittunt τοῦτο a Seb. receptum, vt edd. prior.

13) ὅτε) Vit. 1. et Ciz. εἴγε.

14) στιχιστ.) Vitt. 2 et 3. στιχιτὴς, verbum Tzetzae proprium.

15) ἴσως τοῖς διπλ.) Vit. 1. et Ciz. ι αὖ σ τοῖς διπλ. Vitt. 2 et 3. ἴσως τοῦ διπλοῦ.

16) τρῶες) Il. μ, 208. ſed noſtri omnes tuentur ἐπεὶ pro ὅπως a Seb. ex Hom. illato.

17) τοῦτο) Pro τοῦτον Vitt. 2 et 3. recte, nam refertur ad παραγ. τό.

18) Μιμνῆ) Cum Vit. 1. et Ciz. deleuimus art. τοῦ praemiſſum. Pro μιμνῆ, Mimnes ſ. Mimnetus, Vitt. 2 et 3. μνημῆ, non omnino male, nam forſ. idem, quem Plin. H. N. 35, 4, pictorem nominat Mnaſitimum ſ. Mneſitheum. cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 124, ed. Harl. Salmaſ. in Solin. p. 65, f. et ab eo diſſentientem Hemſterhuſ. ad Ariſtoph. Plut. ſchol. v. 915. p. 312 ſqq.

19) χωλῶν ἰάμβ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. χωλιάμβων.

Μιμνῆ κακομήχανε [21])', μηκέτι γράψης [22])·
Ὄφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ [23])
Ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα [24]) πρὸς κυβερνήτην·
Αὕτη γὰρ, αὕτη [25]) συμφορή [26]) τε καὶ κληδὼν,
Νικύρτᾳ καὶ Σάβαυνι [27]) τῷ κυβερνήτῃ,
Ἣν αὐτὸν ὄφις τἀντικνήμιον δάκῃ [28]).

Ἰδοὺ τοῦ ὄφις [29]) τὸ ο μακρόν [30]) ἐστιν, ἐκταθὲν [31]) ὑπὸ τοῦ Φ δασέος ὄντος, ὡς καὶ ἕτερα μυρία εὑρήσεις σκοπῶν. Οὕτω καὶ τὸ ἄποθεν μικρὸν ὂν μακρὸν λογίζεται τῇ τοῦ Θ ἐπεκτάσει [32]). Οἱ δὲ τῶν μέτρων ἀμαθεῖς μέγα τοῦτο γράφουσι καὶ οὐδὲ ἴσασιν, ὅθεν μέγα ἐστί [33]). Σὺ δὲ εἰ τοῦτο μέγα γράφεις, κἂν λέγε [34]), ὅτι ἐπεκτάσει

20) ἵππων.) Pro ἱππωνακτίων Vitt. 2 et 3. cum Sebast.

21) κακομ.) Sic quoque Vit. 3. ſed Ciz. Vitt. 1 et 2. κατωμήχανε. Vtrumque vero corruptum, nec legibus metri aptum.

22) γράψης) Sic noſtri recte, metri cauſa: Vit. 3. cum Seb. γράφης, male.

23) ἐν πολ. τοίχ.) Vitt. 2 et 3. ἐν πολυστίχῳ, mendoſe.

24) φεύγ.) Vit. 1. et Ciz. φεύγοντος.

25) αὕτη — αὕτ.) Vit. 1. et Ciz. αὕτη γάρ ἐστι: Vit. 3. αὕτη δὲ, αὕτη.

26) συμφορή) Sic noſtri pro συμφορὰ, melius metri cauſſa, etſi vltima voc. συμφορὰ quoque poſſit produci.

27) νικ. καὶ σάβ.) Vit. 1. et Ciz. νικύρτη κ. σάβαυνϊ: Vit 2. νικαύτα καὶ σίγωνι: Vit. 3. νικαύτι καὶ σίνωνι.

28) ἣν αὐτὸν — δάκῃ) Vit. 1. et Ciz. ἣν αὐτὸς ὄφις τῶν τικνήμων δάκ. Vitt. 2 et 3. ἣν (Vit. 3. ἦν) αὐτὸν ὄφις τ' ἀνακείμενον δάκ.

29) τοῦ ὄφις) Vitt. 1 et 3. et Ciz. τὸ ὄφις, rectius τοῦ ὄφις.

30) μακρόν) Sic noſtri pro μακρὸν, bene, poſito tamen commate poſt ἐστίν.

31) ἐκταθὲν) A Seb. adiectum ἐνταῦθα noſtri non agnoſcunt, et ſine dubio, quum ſenſus verborum eo non indigeat, ex praeced. ἐκταθὲν, pro quo Vit. 3. ἐκτανθὲν, ſubortum eſt. Inducendum itaque videtur.

32) ἐπεκτ.) Noſtri hic et poſtea ἐκτάσει.

33) οἱ δὲ τῶν — μέγα ἐστί) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

34) κἂν λέγε) Ciz. κἂν λέγῃ, forte λέγῃς. Vit. 1. κ. λέγει.

Ἀττικῇ μέγα τοῦτο γράφεται [35]), ὡς τὸ δώτης, πώτης καὶ τὰ ὅμοια.

426. Τὸν μὲν, Μολοσσοῦ] εἰπὼν τρεῖς ἄνω [1]), νῦν λέγει ἕνα ἕκαστον καὶ πρῶτον τὸν Κάλχαντα. Μολοσσοῦ, Κυπέως καὶ Κοίτου [2]) ἐπίθετα Ἀπόλλωνος. Μολοσσοῦ μὲν, ὅτι ἐν Μολοσσίᾳ τιμᾶται. Κυπέως, τοῦ δίκην ἱματίου ἐνδύοντος, ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ· κυπὰς γὰρ [3]) τὸ ἱμάτιον λέγεται. Κοίτου δὲ [4]), ὅτι σπερμογόνος ὁ ἥλιος καὶ συνουσίας αἴτιος, ὡς καὶ ζωογόνος λέγεται [5]).

Κύκνον] τὸν Κάλχαντα διὰ τὸ γηραιὸν καὶ μαντικὸν, καὶ γὰρ οἱ κύκνοι προγινώσκουσι [6]) τὴν ἑαυτῶν τελευτὴν καὶ λιγυρώτερον [7]) τότε ᾄδουσι μέλος, ὥς που μέμνηται καὶ Αἰσχύλος [8]) λέγων·

. . . . κύκνου δίκην,
Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον.

τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτο ἱερὸν τοῦ Θεοῦ ἐστί [9]).

35) γράφεται) Sic pro γράφω Seb. Noftri feruant γράφω, quod arrogantiae Tzetzae magis conuenit. Praeterea τοῦτο abeſt a Ciz. et Vitt. 1 et 3 non male, et καὶ τὰ ὅμοια a Vit. 2.

1) ἄνω) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

2) καὶ κοίτου — κυπέως) Exciderunt e Vit. 1. et Ciz. ſocordia librarii et fraude repetiti voc. κυπέως, vt e ſqq. patet.

3) κυπὰς γάρ) Vit. 1. et Ciz. rectius, quam κυπὰς δέ.

4) κοίτου δέ) Agnoſcunt a Seb. receptum δὲ Vit. 1. et Ciz.

5) ὡς — λέγεται) Deſiderantur in Vit. 1. et Ciz. vti in Vitt. 2 et 3. λέγεται.

6) προγινώσκ.) Vit. 1. et Ciz. γιγνώσκουσι πρώην.

7) λιγυρ.) Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. prior. λιγυρώτατον.

8) Αἰσχύλ.) Agam. 1453 et 1454.

9) τὸ γὰρ — ἐστί) A Vitt. 2 et 3. abſunt. τοῦ Θεοῦ i. e. *Apollinis. v. Euſtath. ad Hom. Il. α, p. 87. Rom.* Thryllit.

427 — 30. Συὸς παραπλαγχθέντα [1])] Ἀγλαΐας καὶ Ἀπόλλωνος Θέστωρ, οὗ Κάλχας, ᾧ χρησμὸς ἐδόθη, ὅτι τότε θνήξεται [2]), ὅτε κρείττονι ἑαυτοῦ ἐντύχοι [3]) μάντει. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν [4]) αὐτὸς ὁ Κάλχας καὶ ἕτεροι· Ἀμφίλοχος, Λεοντεὺς, Ποδαλείριος, Πολυποίτης [5]), ἐν Ἰλίῳ λιπόντες τὰς ναῦς αὐτῶν εἰς Κολοφῶνα πεζῇ [6]) πορεύονται, κἀκεῖ θάπτουσι Κάλχαντα [7])· ὑποδεχθέντων γὰρ παρὰ Μόψῳ τῷ μάντει υἱῷ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς καὶ Κάλχαντος καὶ αὐτοῦ φιλονεικήσαντος διὰ μαντείαν [8]) συκῆς ἀγρίας [9])

1) παραπλ.) Noſtri παραπλαχθέντα, cf. ad Lycophr. Nott.

2) ὅτι τότε θνήξ.) Noſtri ἀποθανεῖν. Lectio vulg. videtur interpretatio noſtrae.

3) ὅτε — ἐντύχοι) Vitt. 2 et 3. εἴπερ — αὐτοῦ ἐντ. Vit. 1. et Ciz. ὅτε — αὐτοῦ ἐντύχῃ.

4) μετὰ — πόρθησιν) Vitt. 2 et 3. μετὰ δὲ τὴν πόρθ. τῆς ἰλίου.

5) ποδαλ. πολυπ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. A Vit. 2. modo ποδαλείριος, pro quo Vit. 3. ποδάρκης. Natal. Com. IV, 10. p. m. 327. qui hunc Tzetzae locum recepit, Podalirii quoque non facit mentionem. Strab. XIV, p. 642, et Quint. Smyrn. XIV, 365. memorant ſolum Amphilochum. Auctore Augia in νόστοις ap. Proclum in Chreſtom. in Bibl. Litterat. vet. a Tychſenio edit. T. II, p. 40. comites Calchantis fuere Leonteius modo et Polypoetes. Podalirium ergo nullus niſi Tzetzes comitibus eius addit.

6) πεζῇ) Noſtri πεζοί. Proclus l. l. πεζῇ.

7) θάπτ. κάλχ.) Procl. l. l. τειρεσίαν ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι.

8) καὶ κάλχ. — διὰ μαντείαν) Noſtri plane diſcedunt a vulgata, nam Ciz. et Vit. 1. legunt: ἄχθος ἢ ἄγγος μεστὸν ὀλύνθων, ἤ. Vitt. 2 et 3. autem pro his plane nihil ſubſtituunt. Saluo verborum ſenſu abeſſe poſſunt a Vitt. 2 et 3. praetermiſſa; ſed quid ſibi velint ſubſtituta a Vit. 1. et Ciz. non intelligo, niſi interpreteris: quum repoſitum ibi eſſet vaſculum ficubus repletum, vel, probe ſtante caprifico. Videntur quaedam excidiſſe.

9) ἀγρίας) Vitt. 2 et 3. ignorant.

ἑστώσης ἤρετο Κάλχας τὸν Μόψον [10]), πόσους ὀλύνθους [11]) ἡ συκῆ φέρει; Ὁ δὲ [12]) Μόψος μυρίους ἔφη καὶ μέδιμνον καὶ ἕνα ὄλυνθον περισσόν. Καὶ μετρήσαντες [13]) εὗρον οὕτω. Μόψος δὲ ἠρώτησε Κάλχαντα περὶ συὸς ἐπὶ τόκου ἑστώσης, πόσα κατὰ γαστρὸς ἔχει; καὶ πότε [14]) τέκῃ; Τοῦ δὲ μηδὲν εἰπόντος, αὐτὸς εἶπε δέκα χοίρους ἔχειν [15]), ὧν ὁ εἷς [16]) ἄῤῥην, τέξεσθαι [17]) δὲ αὔριον. Ὧν γεννωμένων [18]) καὶ τὸν χρησμὸν ὁ Κάλχας συνεὶς [19]) ἀθυμήσας τελευτᾷ. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἑαυτὸν ἀνεῖλεν [20]).

Ex 428. Ὀλύνθων] Φήληξ, ὄλυνθος, σῦκον καὶ ἰσχὰς διαφέρει [1])· Φήληξ γὰρ τὸ ἄγριον σῦκον λέγεται, ὄλυνθος τὸ ἥμερον μὲν, ἄωρον δὲ, σῦκον τὸ ὥριμον, ἰσχὰς δὲ τὸ ξηρανθέν.

431. Τὸν δ' αὖ, τέταρτον] Δεύτερον [2]) ὀφείλων εἰπεῖν, πῶς εἶπε τέταρτον; Καλῶς ἔχει τὸ τῆς γραφῆς, σκόπει [3])· ἀνωτέρω [4]) γὰρ εἶπε· τοὺς τρεῖς δὲ θά-

10) τὸν Μόψ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. τῷ Μόψῳ, male.

11) ὀλύνθους) Vit. 2. ὀλίνθους hic et postea, cf. de hac lectionis varietate Tzschuck. ad Strab. XIV, p. 642.

12) ὁ δὲ) Omittunt Ciz. et Vit. 1.

13) καὶ μετρ. εὗρον) Sic Seb. cum Vitt. 2 et 3. pro καὶ εὑρέθη, vel, vti Vit. 1. et Ciz. καὶ εὑρέθησαν.

14) πότε) Vit. 1. et Ciz. πόσα: non apte.

15) ἔχειν) Pro ἔχει quoque Vitt. 2 et 3.

16) ὧν ὁ εἷς) Vit. 1. et Ciz. omittunt ὁ, vt Strab. XIV, p. 643. ὧν ἕνα θῆλυν.

17) τέξεσ.) Nostri tuentur lect. pristinam τέξεται: εἰς αὔριον vero Vitt. 2 et 3. pro αὔριον.

18) γεννωμ.) Nostri pro γενομένων, melius.

19) καὶ — συνεὶς) Nostri modo κάλχας, reliquis demtis.

20) ἄλλοι — ἀνεῖλεν) Nostri non habent.

1) διαφέρει) Pro διαφέρουσι consensu nostrorum.

2) δεύτερον) Vit. 1. et Ciz. δύο. *Fuit olim in Mss. β, quod vtrumque notat. Thryllit.*

3) σκόπει) Deleuimus ope Codd. nostrorum praepos. καὶ, quod abundat.

ψουσιν αἱ νάπαι 5) τοῦ Κερκάφου, καὶ τὸν Κάλχαντα πρῶτον ἄνω 6), εἴπομεν. Νῦν δέ φησι· τόνδ' αὖ ἤτοι δεύτερον 7) δὲ τὸν τέταρτον γενεὰν 8) ἕλκοντα ἀπὸ τοῦ Διός. Λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα 9)· Διὸς γὰρ καὶ Εὐρώπης Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς 10) καὶ Φοῖνιξ, Μίνωος δὲ 11) καὶ Πασιφάης τῆς Ἡλίου Δευκαλίων, Δευκαλίωνος δὲ καὶ Κλεοπάτρας Ἰδομενεύς. Ψεύδεται δὲ 12) περὶ Ἰδομενέως λέγων αὐτὸν σὺν τοῖς λοιποῖς πλανηθῆναι 13), Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ 14) λέγει·

> Πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' 15) ἑταίρους,
> Οἳ φύγον 16) ἐκ πολέμου· πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.

Ἐν Κρήτῃ δὲ κατάρας 17) ὑπὸ Λεύκου, ἢ Ἀμύκου 18) τοῦ Τάλω στασιασάντων καὶ δέκα πόλεις πορθησάντων τῆς Κρήτης ἐκβάλλεται.

Ἐρεχθέως] Ἐρεχθεὺς ὁ Ζεὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν

4) ἀνωτέρω) A Seb. restitutum pro ἀνώτερον Vitt. 2 et 3. comprobant, vti etiam mox θάψουσι pro θάπτουσιν, quod Vit. 1. et Ciz. seruant.

5) νάπαι) Vitt. 2 et 3. non praebent.

6) ἄνω) Pro δι' ἃ reuocauit Seb. consentientibus Vitt. 2 et 3.

7) νῦν δέ — δεύτερον) Vit. 1. et Ciz. αὖ δὲ, ἤγουν δεύτ. Vitt. 2 et 3. αὖ δὲ τὸν δεύτ.

8) γενεὰν) Vitt. 2 et 3. γένναν.

9) ἰδομενέα) Vit. 1. et Ciz. vt supra, ἰδομενῆα.

10) καὶ Ῥαδ.) Nostri tollunt καί.

11) Μίνωος δέ) Pro τοῦ Μιν. Vit. 1. et Ciz. bene.

12) δέ) A Seb. additum nostri quoque addunt.

13) πλανηθ.) Vitt. 2 et 3. πλανᾶσθαι: Vit. 1. et Ciz. πλανηθεῖσιν.

14) Ὀδυσσ.) γ. 191. 192.

15) εἰσήγαγ') Vit. 1. et Ciz. εἰσηγάγεθ'.

16) οἳ φύγον) Vit. 1. et Ciz. οὓς ἦγεν: Vit. 2. οὓς ἄγαγ.

17) κατάρας) Vit. 3. ἀπάρας.

18) Ἀμύκου) Vit. 1. et Ciz. Ἀμύκλου. Thryllit. putat hanc lectionem stare posse, quia ap. Steph. Byz. quoque commemoretur Ἀμύκλαιοι πόλις καὶ ὅρμος ἐν κρήτῃ.

Ἀρκαδίᾳ [19]) τιμᾶται [20]), ἢ διὰ τὸ ὀρέξαι [21]) καὶ δοῦναι τὴν Ῥέαν τῷ Κρόνῳ λίθον ἀντὶ Διὸς, ἢ παρὰ τὸ ἐρέχθω, τὸ κινῶ· δι' αὐτοῦ γὰρ οἱ σεισμοί.

432. Αἴθωνος αὐτάδελφον] τὸν Ἰδομενέα λέγει [1]). Αἴθωνα δέ τινες [2]) τὸν Ὀδυσσέα λέγουσιν. Οὐκ ἔστι δὲ [3]) τοῦτο, ἀλλ' οὕτω λέγει· τοῦ ἐν πλάσμασιν [4]) Αἴθωνος. Φλυαρεῖ [5]) δὲ καὶ τὸ γραφαῖς· οὐ γὰρ ἔγραψεν Ὀδυσσεὺς, ἀλλ' ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἰθάκην [6]) ἄγνωστος ἔλεγε πλάττων, ὅτι Αἴθων καλοῦμαι [7])· εἰμὶ δὲ ἐκ Κρήτης ἀδελφὸς Ἰδομενέως.

433 — 34. Τρίτον δὲ, τοῦ μόσσυνας [1])] Εἰπὼν ἀνωτέρω τὸν [2]) πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον, οὓς εἶπε μέλλειν θανεῖν ἐν Κολοφῶνι, νῦν λέγει καὶ τὸν τρίτον, ὅς ἐστιν ὁ Σθένελος. Καὶ τοῦτο [3]) πάλιν ψεῦδος· ὁ γὰρ

19) ἐν Ἀρκαδ.) Noſtri ἐν abiiciunt.

20) τιμᾶται) Noſtri omittunt.

21) ὀρέξαι) Vit. 1. et Ciz. ῥέξαι, forte recte, ait Thryllit. ſane, nam ὀρέξ. iam latet in δοῦναι, et τὸ· ο ex τὸ praeced. addi quin potuerit, quis dubitabit? Interim tamen ὀρέξαι, quum καὶ, h. e. δοῦναι explicationis cauſa ſit additum, loco non moueam.

1) λέγει) A Seb. additum abeſt a Vitt. 2. 3. et Ciz. ſed Vit. 1. habet, punctis tamen ſubiectis.

2) τινες) Abeſt a Ciz. et Vit. 1 ſed Vitt. 2 et 3. ponunt poſt λέγουσιν.

3) ἔστι δὲ) Abeſt δὲ a Vitt. 2 et 3.

4) ἐν πλάσ.) Vitt. 2 et 3. ἐμπλάσματος.

5) φλυαρεῖ) Tu potius, o Tzetza, φλυαρεῖς. cf. Nott. Critt. ad Lycophr.

6) εἰς τὴν Ἰθάκ.) Delent noſtri τὴν.

7) καλοῦμαι) Hom. Odyſſ. τ, v. 183 ſqq.

1) μόσσ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. μόσυνας, atque ſic ſemper.

2) ἀνωτ. τὸν) Pro ἀνώτερον a Seb. reductum noſtri firmant.

3) καὶ τοῦτο — καὶ ὁ Σθένελος) Exciderunt in Vitt. 2 et 3. ſine dubio incuria librarii ob repetitum voc. Σθένελ. Vit. 1. et Ciz. habent.

Διομήδης καὶ αὐτὸς ἀβλαβὴς ἦλθεν εἰς τὸ Ἄργος 4) μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Σθένελος, ἡνίοχος γὰρ ἦν αὐτοῦ 5). Περὶ δὲ τῆς εἰς Ἄργος αὐτῶν 6) ἐλεύσεως ἐν Ὀδυσσείᾳ Ὅμηρος λέγει 7). Ὕστερον δὲ Διομήδης μέλλων ἀναιρεθῆναι ὑπ' Αἰγιαλείας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ 8) φεύγει εἰς Δαυνίαν, καὶ ἵνα σαφέστερον εἴπω, Καλαβρίαν 9).

Μόσσυνας] Μόσσυνες κυρίως τὰ ξύλινα τείχη, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰ τείχη 10) τῶν Ἐκτήνων καὶ Θηβαίων 11) λέγει. Οὐκ οἶδα 12) δὲ, ὅθεν καλεῖ τοὺς Θηβαίους Ἐκτῆνας, εἰ μή πως 13) οὕτω φησὶ τοὺς ἐκ κτηνῶν· διεβάλλοντο γάρ ποτε 14) οἱ Θηβαῖοι ὡς κτηνώδεις καὶ ἀμαθεῖς, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος 15) πρὸς χοροδιδάσκαλον Αἰνέαν 16) φησίν·

4) τὸ Ἄργος) Vit. 1. et Ciz. delent τὸ, vt postea quoque εἰς Ἄργος.

5) ἦν αὐτοῦ) Vitt. 2 et 3. ἦν καὶ αὐτός.

6) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

7) λέγει) Vit. 1. et Ciz. γράφει.

8) γυν. αὐτοῦ) Nostri tollunt αὐτοῦ.

9) καὶ ἵνα — καλαβρ.) Pro ἥτις καὶ καλαβρία λέγεται Seb. cum Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. ἤτοι εἰς καλαβρίαν.

10) τὰ τείχη) Abest a Vit. 1. et Ciz. fors. quia mox praecesserat.

11) θηβαίων) Vitt. 2 et 3. τῶν θηβ.

12) οὐκ οἶδα usque ad εἰδαίνυτο γνάθοις desiderantur in Vit. 1. et Ciz.

13) μή πως) Vit. 2. μή που: Vit. 3. μή πω.

14) ποτε) Huc ab Seb. translatum, bene, Vitt. 2 et 3. ponunt, vt edd. pr. post ἐκ κτηνῶν. Lectio πότε; a Pott. ex edd. vett. remota non plane est reiicienda, nam frequentat Tzetzes hanc interrogationem.

15) πίνδαρ.) Olymp. VI, 148 — 53.

16) Αἰνέαν) Pro Αἰνέον Vitt. 2 et 3. agnoscunt. Sed verba Pindari, vt in edd. pr. ἄγε δὴ, ποίησον τόδε, καὶ τόδε, εἰ φεύγομεν ἀρχαῖον ὄνειδος, Βοιωτίαν ὗν, Tzetzes haud dubie e memoria scripsit, nil curans reliqua a Pindaro addita, et hic a Seb. intrusa, vt modo Boeotos stupidos esse dictos ostenderet. Ideo posuit ποίησον τόδε καὶ τόδε pro iis, quae poeta Chorodidascalo facienda mandarat. Corrupit ergo

. . . . . ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥ-
ραν παρθενίαν κελαδῆσαι·
Γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλα-
θέσι λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν
Ὗν . . . .

Ἄλλος δέ τις ἱστορικός [17]) φησιν· Ὕαντες [18]) ἔθνος βάρβαρον τὰς Θήβας παρῴκησαν. Οἱ δὲ ἰδιῶται κατὰ ἰδιωτισμὸν παραφθορὰν τοῦ ὀνόματος ἐποίησαν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ὕας Βοιώτιος ὗς Βοιώτιος λέγοντες [19]). Μέμνηται δὲ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ Φρύνιχος ὁ Τραγικὸς ἐν δράματι Πλευρωνίαις [20]) λέγων·

Στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα ποδὶ
Ὕαντος, ὃς γῆν ναῖεν [21]) ἀρχαῖος λεώς·
Πεδία δὲ [22]) πάντα καὶ παράκτιον πλάκα
Ὠκεῖα μάργοις φλὸξ εἰδαίνυτο [23]) γνάθοις.

Γόνος δὲ ἤτοι υἱὸς τοῦ Καπανέως [24]) τοῦ κατασκάψαν-

Seb. verbis Pindari additis, non vero emendauit Tzetzam. Similiter Strab. VII, p. 321. verba Pindari modo attulit ea, quae ad hanc rem facerent.

17) ἱστορικός) *Hecataeus Milesius, vid. Strab.* VII, *p.* 321, *et* IX, *p.* 401. Seb.

18) ὕαντες etc.) Idem narrat ad Pindar. l. l. schol. recent. i. e. ipse Tzetzes, quem consulas velim.

19) εἰπεῖν ὕας — λέγοντες) Sic fere etiam schol. Pindari: ἀντὶ τοῦ ὕαντος λέγειν, ὗς ἐκάλουν, sed Vitt. 2 et 3. εἰπεῖν ὕας, βοιώτιος λέγοντες, corrupte.

20) πλευρωνίαις) Vitt. 2 et 3. πλευρωνίᾳ, vt Suidas, quod videtur verum huius dramatis nomen, neque ap. Pausan. X, 31. vbi pro πλεύρων Facius legere vult πλευρωνίαι, mutandum. Eudocia p. 428. quoque πλευρωνία. cf. Harl. in Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 316.

21) γῆν ναῖεν) Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. γυναῖκν.

22) πεδία δὲ) Vitt. 2 et 3. δὲ omittunt.

23) εἰδαίνυτο) Vit. 2. ἰδάνυτο: Vit. 3. ἰδαίνυτο.

24) γόνος — καπανέως) Vit. 1. et Ciz. sic: τρίτον δὲ εἶναι Σθένελον τὸν υἱὸν τοῦ καπ. Vit. 2. γόνοι δὲ, Vit. 3. γόνον δὲ, omisso τῷ· καπανέως.

τος [25]), ἢ μέλλοντος κατασκάψαι τὰ τείχη τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν [26]) ὁ Σθένελος ὑπῆρχεν [27]), ὄντινα ὁ Ζεὺς μεγαλαυχήσαντα ἐκεραύνωσεν, ὡς φησὶν Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις.

435. Γογγυλάτης] δι' οὗ αἱ γογγύλαι καὶ αἱ συνεσφιγμέναι χεῖρες κινοῦνται. Ὁ Βουλαῖος [28]), δι' οὗ καὶ τὸ βουλεύειν τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν. Ὁ Μυλεὺς, δι' οὗ οἱ ἄνθρωποι [29]) τὰς μύλας καὶ τοὺς ὀδόντας κινοῦσιν, ἢ ὁ ἀρτοδότης [30]) ἀπὸ τῆς μύλης [31]).

436. Ἀγηλάτῳ μάστιγι] τῷ κεραυνῷ ἢ τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ, ὅθεν ψιλωτέον· ἢ τῷ τοὺς ἀγεῖς καὶ μεμιασμένους ἐλαύνοντι, ὅθεν δασυντέον [1]). Ὅτι δὲ ἀγὴς [2]),

25) τοῦ κατασκάψ. —) Vit. 1. et Ciz. τοῦ κατασκάψαντος καὶ μέλλοντος κατασκάψαι, quae lectio omnino est digna, quae recipiatur: Vitt. 2 et 3. τοῦ σκάψαντος, ἢ τοῦ σκάψαντος, ἢ τοῦ μέλλοντος κατασκάψαι.

26) Θηβῶν) Praemittunt Vit. 1. et Ciz. βοιωτικῶν, *recte, nam etiam Aegypti est*, addit Thryllit.

27) ὁ Σθέν. ὑπ.) Omittunt hic Vit. 1. et Ciz. quia iam praeposuerant ab initio, sed pergunt: ὄντινα ὁ ζεὺς — Φοινίσσαις, quod etiam subiunximus, et a γογγυλάτης v. 435. seiunximus.

28) Γογγυλ. — ὁ Βουλαῖος) Exciderunt in Vit. 1. et Ciz. incuria librarii.

29) οἱ ἄνθρ.) Art. οἱ a Seb. praepositum etiam Vit. 1. et Ciz. praeponunt: Vitt. 2 et 3. omittunt haec duo vocabula. Delent autem nostri omnes cum Seb. part. καὶ, quae in edd. prior. sequebatur.

30) ἀρτοδότ.) Vit. 1. et Ciz. ἀρτοδόντης, forte ab ἄρτος et ὀδόντες. Vtrumque autem ἀρτοδότης et ἀρτοδόντης ignorant Lexica, quibus vtimur.

31) ἀπὸ τῆς μύλ.) Vit. 3. ἀπὸ τοῦ μύλ.

1) ἢ τῷ τοὺς — δασυντέον) Desunt in Vit. 3.

2) ὅτι δὲ ἀγὴς — usque ad extr. vers. omnia in Vit. 1. et Ciz. desiderantur. Pro ὅτι δὲ ἀγὴς — μυταρὸς Vitt 2 et 3. sic: ὅτι δὲ ἀγὴ, ἡ μυσαρὰ, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ἀγὸς ὁ μυσαρός.

ὁ μυσαρὸς, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ὁ ἅγιος, ὁ μυσαρὸς, Ἱππώναξ φησίν·

Ὡς οἱ μὲν ἁγεῖ 3) Βουπάλῳ κατηρῶντο.

Περὶ δὲ τῆς τόλμης Καπανέως καὶ τῆς αὐτοῦ κεραυνώσεως Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις 4) φησί·

Καπανεὺς δὲ 5), πῶς εἴποιμ' ἂν, ὡς ἐμαίνετο;
Μακραύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις 6)
Ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε 7),
Μηδ' ἂν 8) τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργάθειν 9) Διὸς,
Τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἑλεῖν πόλιν.
Καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε 10) καὶ πετρούμενος
Ἀνεῖρφ' 11) ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἱλίξας δέμας,
Κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα.
Ἤδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσσα 12) τειχέων
Βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν. Ἐκτύπησε δὲ
Χθὼν . . . .

Τὰ δὲ 13) τῶν Θηβῶν τείχη ἔκτισαν ὁ Ἀμφίων καὶ ὁ Ζῆθος παῖδες Ἀντιόπης θυγατρὸς Ἀσωποῦ, ᾗ συμμιγεὶς ὁ Ζεὺς ἔτεκεν αὐτούς.

437 — 38. Ἦμος ξυναίμους] τοῦ βουσκαφήσοντος 1) τὰς Θήβας καὶ τοῦ 2) κεραυνωθέντος Καπα-

3) ἁγεῖ) Vitt. 2 et 3. ἁγοὶ, et κατηρῶνται pro κατηρῶντο Vit. 2.

4) Φοινίσσ.) 1179 — 89.

5) δὲ) Delent Vitt. 2 et 3.

6) προσαμβ.) Vit. 3. πρὸς ἀμβάσεις: Vit. 2. πρὸς ἀναμβάσεις, mendose. cf. Barnes. ad h. l.

7) ἐκόμπ.) Vit. 2. ἐκόμπασεν, vt Valken. e Cod. Leid.

8) μηδ' ἂν) Vit. 3. μὴ ἄν.

9) νιν εἰργάθ.) Vit. 2. νῦν εἰργασθῇ: Vit. 3. εἰργάθη, omisso νιν.

10) ἠγόρευε) Pro ἠγόρευσε Seb. cum Vitt. 2 et 3. Sqq. καὶ πετρούμενος desunt in Vit. 3.

11) Ἀνεῖρφ') Vit. 3. ἀνεῖφ'.

12) γεῖσσα) Vit. 2. γεῖσα, vt Porson.

13) τὰ δὲ τῶν — αὐτούς) Desunt quoque in Vitt. 2 et 3.

1) τοῦ βουσκαφ. — ἱστορία τοιάδε) Pro hic in Vit. 1,

νέως. Πότε; ἡνίκα αἱ τῆς Νυκτὸς θυγατέρες Ἐριννύες ὥπλισαν τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ἑαυτῶν 3) πατρὸς (λέγει δὲ Ἐτεοκλέα 4) καὶ Πολυνείκην). Πρὸς τί ὥπλισαν; πρὸς στεῖνον καὶ ἐπιθυμίαν αὐτοφόντου μόρου. Δῆλον, ὅτι 5) ἐφερμηνευτικὸν τὸ σχῆμα καὶ διασαφητικόν. Αὐτοφόντου 6) δὲ τοῦ ὑπ' ἀλλήλων μέλλοντος αὐτοὺς ἀνελεῖν. Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε 7)·

Οἰδίπους 8) ὁ Λαΐου παῖς ἀνελὼν 9) τὸν πατέρα ἀγνοίᾳ, γήμας 10) δὲ τὴν μητέρα Ἰοκάστην ὁμοίως ἐν ἀγνοίᾳ, ὥς φησιν Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ·

Γημαμένη ᾧ υἱεῖ. Ὁ δ', ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας,
Γῆμεν 11) . . . . . .

ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην καὶ Ἰσμήνην 12) καὶ Ἀντιγόνην. Ὅθεν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης καὶ ἀδελφοὶ 13) καὶ υἱοὶ ἦσαν Οἰδίποδος. Ἀναγνωρίσας

et Ciz. sic: τὰ περὶ Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους φησὶν, οὓς λέγει ἀδελφοὺς τοῦ ἰδίου πατρός.

2) καὶ τοῦ) Vitt. 2 et 3. ἤγουν τοῦ, quod idem est.

3) τοὺς ἀδελφ. τοῦ ἑαυτ.) Vitt. 2 et 3. τοὺς ἑαυτῶν ἀδελφ. τοῦ.

4) Ἐτεοκλ.) Praeponunt art. τὸν Vitt. 2 et 3.

5) δῆλον, ὅτι) Vit. 3. modo δῆλον, sed καὶ διασαφ. omittunt Vitt. 2 et 3.

6) αὐτοφόντου — μέλλοντος) Sic Seb. verum Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. αὐτοφόντην — τὸν — μέλλοντα.

7) τοιάδε) Vitt. 2 et 3. τοιαύτη.

8) Οἰδίπ.) Vit. 1. et Ciz. Ὁ γὰρ Οἰδίπ.

9) ἀνελὼν) Vitt. 2 et 3. ἀνεῖλε.

10) γήμας δὲ — ἀγνοίᾳ) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro: ὁμοίως δὲ τὴν μητέρα Ἰοκ. γήμας. Verba ἐν ἀγνοίᾳ contextus et historia requirunt.

11) ἐν τῇ Ὀδυσσ. — γῆμεν) Absunt a nostris. Sunt in Odyss. λ. 272.

12) Ἰσμήνην) Pro ἰσμήνη nostri, recte, vt Eurip. Phoeniss. 57, et Apollod. III, 5, 8. vnde Tzetzes omnia haec hausit.

13) καὶ ἀδελφ.) Praeposuimus καὶ e Vitt. 2 et 3.

δὲ τὴν μητέρα ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν. Αὐτὴ δὲ ἡ μήτηρ [14]) ἀγχόνῃ [15]) χρησαμένη διώλετο, ὡς καὶ Ὅμηρος [16])·

Ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο
Ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
Ὧι ἄχεϊ σχομένη . . . .

Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας τοῦ πατρὸς [17]) μαχόμενοι ἑαυτοὺς ἀνεῖλον. Ὁ μὲν Ἐτεοκλῆς Θηβαίων [18]) ὑπερμαχῶν· ὁ δὲ Πολυνείκης μετὰ τῶν Ἀργείων πορθῶν αὐτοὺς, Ἄδραστος γὰρ ὁ Ἀργεῖος τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τούτῳ παρέσχε, μεθ' ὧν ἦν καὶ Καπανεὺς [19]), ὅστις μέλλων πορθεῖν τὰς Θήβας, ἐκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ Διός. Μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ δ' τῆς Ἰλιάδος, καὶ ἐν τῇ ζ' [20]).

439. Δοιοὶ δὲ] Οἱ δὲ δύο [1]) μάντεις, Μόψος, ὁ υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου· καὶ ὁ Ἀλ-

14) ἡ μήτ.) Art. ἡ praemittunt quoque Vitt. 2 et 3. vt Seb.

15) ἀγχόνῃ) Pro ἀγχόναις cum Seb. Vitt. 2 et 3. ſed χρησαμένη a Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt. Caeterum Vit. 1. et Ciz. pro αὕτη δὲ ἡ μήτ. — μελάθρου habent: Ἰοκάστη δὲ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, in qua lectione apparent veſtigia Apollodori l. l. exhibentis: ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

16) ὡς καὶ Ὅμηρ. (Odyſſ. λ. 276 ſq.) — σχομένη a Vitt. 2 et 3. quoque abſunt.

17) τοῦ πατρὸς) Vit. 1. et Ciz. bene addunt. Apollodorus non agnoſcit.

18) Θηβαίων — παρέσχε) Vit. 1. et Ciz. ſic: ἔχων τὰς Θήβας καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ (ſcl. τοῦ πατρὸς vel leg. αὐτῶν), ὁ δὲ Πολ. Ἀργείους, iis, quae interiecta ſunt, praetermiſſis. Vitt. 2 et 3. priora, vt Seb. ſed Ἄδραστος — παρέσχε quoque ignorant.

19) ἦν καὶ καπαν.) Vitt. 2 et 3. καὶ ὁ κεραυνωθεὶς καπανεὺς, omiſſis vero, quae deinceps ſunt adiecta.

20) ἐν τῇ δ' — ζ') Abſunt quoque a Vit. 1. et Ciz. δ' v. 378. et ζ' v. 223.

1) οἱ δὲ δύο) Vit. 1. et Ciz. οἱ μὲν δύο; Vitt. 2 et 3. οἱ δύο.

κμαίωνος [2]), Ἀμφίλοχος, ὁ τῆς Ἐριφύλης [3]), τῆς ἀδελφῆς Ἀδράστου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀμφιάρεω [4]) τοῦ μάντεως παῖς [5]).

440 — 42. Κύνες] Οἱ μάντεις [6]), οἱ γνήσιοι, οἱ ἐθάδες (ἐνθάδες [7])) τοῦ ἐν Δηραίοις, τόπῳ Ἀβδήρων, τιμωμένου Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν [8]), αὐτοκτόνοις καὶ ταῖς ὑπ' ἀλλήλων σφαγαῖς δμηθέντες καὶ τεθνηκότες, αἰχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι

2) ὁ Ἀλκμαίωνος) Abest a nostris a Pottero additum ἀδελφὸς, nec erat, quod is monente solo Gerbelio, nulliusque Cod. auctoritate firmatum hoc voc. reciperet, atque Sebast. eum sequeretur, nam art. praepositiuus vtriusque generis praemittitur Genitiuo Nominum propriorum, ita, vt non solum nomen υἱὸς intelligatur, sed etiam ἀδελφὸς, ἀδελφὴ, πατὴρ, μήτηρ, ἀνὴρ, γυνὴ, θυγάτηρ, vt modo τῆς Τειρεσίου. cf. Matthiae Gram. Gr. p. 382. Ad Gerbelium itaque τὸ ἀδελφὸς remittendum putauimus.

3) ὁ τῆς Ἐριφ.) Nostri τοῦ τῆς Ἐριφ. sed ad extr. non παῖς, sed παιδὸς, non inepte.

4) Ἀμφιάρεω) Vit. 1. et Ciz. Ἀμφιαράου: Vitt. 2 et 3. Ἀμφιάρεως, male.

5) παῖς) παιδὸς, quod vett. edd. addunt, recte sustulit Seb. sed seruandum, si legitur τοῦ τῆς Ἐριφ. et παῖς delendum. Παιδὸς παῖς e duplici lectione originem traxisse videtur.

6) οἱ μάντεις) Deest in Vit. 1. et Ciz.

7) ἐθάδες — Ἀβδήρων) Vit. 1. et Ciz. ἐνθάδες τοῦ ἐν Δηραίοις τόπου Ἀβδηρ. Vitt. 2 et 3. quidem ἐθάδες, vt vulgat. sed reliqua, vt Vit. 1. et Ciz. Ἐνθάδες forte i. q. ἐνθάδιοι, οἰκήτορες, incolae. Hesych. ἐνθάδιοι, ἐντόπιοι. Schneid. non bene ἐνθάσιοι. Ferri ergo potest, immo reuocandum videtur ἐνθάδες. Vncis inclusum adiecimus. Pro Δηραίνοις omnino legendum videtur Δηραίοις, nam Δηρά, vnde Δηραῖοι, auctore Stephano, erat γῆς Ἰβηρίας, vbi eodem auctore altera, quae dicebatur Abdera, sita. Cod. Vat. et alii in Lycophr. quoque Δηραίου pro Δηραίνου. Τόπῳ non est sollicitandum, nam refertur ad Δηραίοις.

8) παιᾶσιν) Cuius poematis iam deperditi multi scriptt. vett. meminerunt, cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol.

τὴν λοισθίαν 9) βοήν. Τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμός· οὐδεὶς γὰρ ἀποθανὼν πολεμεῖ. Ἔστι δὲ καὶ κακόπλαστον, κακότροπον 10) καὶ κακόζηλον 11)· πόλεμον γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν πολεμήσουσιν 12), οὐ βοήν. Πολεμήσουσι δὲ ποῦ; ὑπὸ ταῖς πτέρναις καὶ τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τῆς Μεγάρσου. Ἡ δὲ Μέγαρσος, κατὰ Δημήτριον 13) τὸν τὰ Παμφυλιακὰ 14) συγγράψαντα 15), θυγάτηρ ἦν Παμφύλου, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Μέγαρσος ἐκλήθη. Οὗτος δὲ μετωνυμικῶς εἶπε καὶ ἐμψύχως, τὴν πόλιν ἀντὶ τῆς ἡρωΐδος, θυγατρὸς Παμφύλου, καλέσας. Ὡς καὶ

II, p. 79. ed. Harl. et Heyne ad Pind. Fragm. Vol. III, p. 18.

9) λοισθίαν) Vit. 1. et Ciz. ἐσχάτην, bene, quia explicat Lycophronis λοισθίαν.

10) κακότρ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt ἤτοι: forte κακότροπον ἤτοι κακόπλ. nam voc. κακότρ. ſenſu, quo Tzetzes h. l. vtitur, vt ſit i. q. κακόπλαστον, *male fictum, a propria ſignificatione in alienam male mutatum*, Graeci veteres non vtuntur.

11) καὶ κακόζ.) Noſtri cum Sebaſt. τὸ praemiſſum delent: Vitt. 2 et 3. quoque καί.

12) πολεμήσ.) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

13) Δημήτριον) Vitt. 2 et 3. habent, ſed a Vit. 1. et Ciz. abeſt, forte recte putat Thryllit. Plures erant Demetrii. Sebaſt. a Tzetza Demetrium Calatianum, Meurſius vero Bibl. Gr. L. 3. eum putat intelligi, qui ſcripſerit de rebus Argolicis, cf. Clemens in Protrept. p. 41. T. 1. ed. Venet. ſed propter eius nominis auctorum multitudinem (quatuor enim ſupra triginta et amplius commemorantur) nil audet affirmare. Eudocia p. 128. laudat Demetrium Ilienſem hiſtoricum, qui ſcripſit Troica.

14) παμφυλ.) Vit. 1. et Ciz. non bene παμφυλιακά: Vit. 2. τὰ τοῦ παμφύλου, Vit. 3. τὰ τοῦ παμφίλου. De ſcriptura παμφίλου cf. Heyne ad Apollod. II, 8, 3. Pamphylus erat filius Aegimii, vti quoque Δύμας vel Δυμᾶς, cf. Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. v. 846. et ſchol. Pind. Pyth. I, 121.

15) συγγράψ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. γράψαντα Ciz. et Vit. 1. cum edd. pr.

Ἡσίοδος [16]), τὸ ὄρνεον, τὴν χελιδόνα, Πανδιονίδα εἰπών. Ἡ δὲ Μέγαρσος πόλις κεῖται πρὸς ταῖς ἐκχύσεσι τοῦ Πυράμου ποταμοῦ. Κύνας [17]) Ἀπόλλωνος τοὺς μάντεις εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ Φιλοδεσπότου κυνός [18]). ἢ ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀλόγων [19]) μόνος ὁ κύων ἀποβλέπει [20]) πρὸς τὰ ἀγάλματα. Ἡ δὲ ἱστορία τοῦ Μόψου καὶ τοῦ Ἀμφιλόχου [21]) τοιαύτη ἐστίν [22]).

Μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν [23]), ἀμφότεροι ἦλθον εἰς Κιλικίαν. Ἀμφίλοχος δὲ, ὁ Ἀμφιάρεω υἱὸς [24]), βουλόμενος χωρισθῆναι εἰς τὸ Ἄργος, παρέθετο τῷ Μόψῳ τὴν βασιλείαν, ἤτοι τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ [25]), κελεύσας φυλάξαι μέχρι ἐνιαυτοῦ ἑνὸς πληρωμένου [26]). Τελεσθέντος δὲ αὐτοῦ, ἦλθεν ὁ Ἀμφίλοχος, καὶ οὐ παρεχώρει αὐτῷ [27]) ὁ Μόψος· διὸ περὶ τούτου πρὸς ἀλ-

16) Ἡσίοδος) ἔργ. 568. vbi dic. πανδιονίς. Vit. 2. habet πανδιονίαν.

17) κύνας) Vit. 1. et Ciz. vt fere ſemper, κῦνας.

18) φιλοδ. κυνός) Pro φιλ. τῶν κυνῶν a Seb. reſtitutum Vit. 3. comprobat: Vit. 1. et Ciz. τῶν κυνῶν: Vit. 2. τοῦ κυνὸς, quae lectio non plane videtur contemnenda, nam τὸ φιλοδέσποτον τῶν κυνῶν l. τοῦ κυνὸς laudat Euſtath. ad Odyſſ. α, vt monet Thryllit. et τὸν κύνα nominat φιλοδέσποτον καὶ φιλακόλουθον ζῶον.

19) ἀλόγων) Vitt. 2 et 3. ignorant.

20) ἀποβλέπ.) Noſtri ἀντιβλέπει: et mox ἄλματα pro ἀγάλματα Vitt. 2 et 3.

21) Ἀμφιλ.) Vit. 2. παμφύλου: Vit. 3. παμφίλου, non apte ſeqq.

22) ἐστίν) A Seb. additum non addunt Codd. noſtri, nec neceſſe eſt addere.

23) μετὰ — πόρθησιν) Sic Seb. Noſtri tuentur lectionem edd. pr. μετὰ τὰ (Vit. 2. ταῦτα) κατὰ τὴν τροίαν, non male. Lectio Seb. videtur eſſe interpretamentum vulgatae.

24) ὁ Ἀμφ. υἱὸς) Abſunt a noſtris, et, quia iam ſupra addita fuerant, iam omnino abeſſe poſſunt.

25) αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ἑαυτοῦ.

26) πληρωμ.) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, qui vero mox pro τελεσθ. τοῦ ἐνιαυτοῦ habent bene τελεσθ. — αὐτοῦ.

27) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. delent: Vit. 1. et Ciz. αὐτὸν, forte αὐτήν.

λήλους διαφερόμενοι, ὑπ' ἀλλήλων ἀνῃρέθησαν, οὓς θάψαντες οἱ ἐνοικοῦντες, πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν, ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν 28), ὡς καὶ Εὐφορίων 29)·

Πύραμον 30) ἠχήεντα· πόλιν δ' ἐκτίσαντο 31) μᾶλλον,
Ἧι περὶ δηρισθέντες 32) κακόφραδες ἀλλήλοισι,
Μόψος Ἀμφίλοχός τε, καὶ ἄρκια δῆριν θέντες 33),
Μουνὰξ ἀλήστοιο 34) πύλας ἔβαν Ἀϊδωνῆος 35).

Καὶ οὕτω 36) μὲν οἱ πολλοί φασιν, ὅτι μετὰ Μόψου 37) ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν ὁ Ἀμφίλοχος· ἄλλοι δέ φασιν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος 38), ὅτι 39) Ἀμφίλοχος, ὁ Ἀλκμαίωνος, ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν κατὰ χειμῶνα 40) ἀπερρίφη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. Ὡς δέ τινές φα-

28) *κοινωνήσ.*) Vit. 1. et Ciz. *κοινωνήσουσιν.*

29) Εὐφορ.) In eius Mopsopia, de qua vid. Voss. de Hist. Gr. I, 16, et Fabric. B. Gr. Vol. II, p. 304. ed. Harl.

30) *πύραμον*) Vitt. 2 et 3. *πυραμόν.*

31) *ἐκτίσαντο*) Pro *ἐκτίσατο* Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. et Ciz. perperam *ἐκτήσατο.*

32) *δηρισθ.*) Vit. 1. et Ciz. *δῆριν θέντε*, vt edd. pr. Vitt. 2 et 3. *δηρινισθέντες.*

33) *δῆριν θέντες*) Vitt. 2 et 3. *δηρισθέντες.*

34) *ἀληστοιο*) Vitt. 2 et 3. non bene *ἀλήσθοι.*

35) Ἀϊδων.) Sic nostri cum Seb. nam scribitur Ἀϊδωνεὺς, sed metrum postulat Ἀιδονῆος, vt edd. vett. habent.

36) *καὶ οὕτω*) Nostri *καὶ* ignorant.

37) Μόψου) Sic pro Μόψον nostri cum Seb. recte.

38) Ἀπολλόδ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀπολλώνιος, mendose. Fragmentum hoc reperitur in Apollod. ed. Heyn. p. 386, quem velim consulas.

39) *ὅτι*) A Seb. e quatuor Codd. restitutum, quod abest a nostris, iam vidit Heyne esse restituendum.

40) *κατὰ χειμ.*) Seb. cum nostris recte pro *μετὰ χειμ.* sed comma post *κατὰ χειμ.* delendum, et haec verba cum *ἀπερρίφη* iungenda, ita vt sensus exeat: *per tempestatem est eiectus.*

σιν, Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνάνων κατῴκισεν [41]).

443. Ἁλιβρὼς [1])] ὁ ὑπὸ θαλάσσης βεβρωμένος [2]), ὅθεν ἐμοὶ μέγα τοῦτο δοκεῖ γράφεσθαι [3]).

Ὄχμος] νῦν πύργος [4]).

444. Μέγαρσος [5])] Πόλις Κιλικίας μέσον τοῦ τάφου Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου, καὶ Μεγαρσίας Ἀθηνᾶς ἱερόν.

Ἀγνῶν] Πῶς ἁγνὰ [6]) εἶπε τῶν ἀλλήλους [7]) φονευσάντων τὰ ἠρία; οὐ πρὸς τὸ φονικὸν [8]) ἀποβλέψας τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' ὅτι μάντεις ἀμφότεροι.

447. Οἱ πέντε δὲ [1])] Ὁ Τεῦκρος [2]), Ἀγαπήνωρ τε, καὶ Ἀκάμας, καὶ σὺν αὐτοῖς Κηφεὺς, καὶ Πράξανδρος, εἰς τὴν Κύπρον ἀποπλεύσαντες [3]) οἰκήσουσιν.

41) κατῴκισεν) Sic omnino legendum cum Vit. 2, pro κατῴκησεν. Apollod. III, 7, 7. ᾤκισεν, *condidit*, atque Thucydides II, 68. ἔκτισε Ἀμφίλοχος. Strab. VII, p. 325. Argos [a] fratre Amphilochi, Alcmaeone esse conditum tradit.

1) ἁλιβρὼς) Ita Ciz. et Vit. 1. sed Vit. 3. cum Phavor. vt edd. pr. ἁλιβρὸς. In Vitt. 2 et 3. hoc schol. ponitur post v. 444.

2) ὁ ὑπὸ — βεβρωμ.) Sic Vitt. 1. 3. et Ciz. pro ὑπὸ θαλ. βιβρωσκόμενος, recte.

3) γράφεσθαι) Sic quoque Vit. 3. et edd. sed Vit. 1. et Ciz. γράφειν.

4) ὄχμος — πύργ.) Deest in Vit. 1. et Ciz.

5) Μέγαρσ.) Ita omnes MSS. etsi Stephan. Strabo et Arrian. μάγαρσος, sed lectio μέγαρσος, inprimis si filia Megarsis dicta, est praeferenda, cf. Tzschuck. ad Strab. T. V, p. 712.

6) πῶς ἁγνὰ) Vit. 1. et Ciz. ἁγνὰ πῶς: Vitt. 2 et 3. ἁγνῶν τί.

7) ἀλλήλ.) Vitt. 2 et 3. ἀλλήλοις, mendose.

8) φονικὸν) Vit. 1. et Ciz. φοινικὸν, vt etiam alias.

1) πέντε δὲ) Vit. 1. et Ciz. πέντε δὴ, cf. Nott. ad Lycophr.

2) ὁ τεῦκρ.) A nostris bene abest δὲ, quod alias Seb. semper delendum putat.

3) ἀποπλεύσ.) Vit. 1. et Ciz. pro ἀποπλανηθέντες, bene.

Ὁ μὲν Τεῦκρος, ὁ ἐμὸς συγγενὴς, διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Τελαμῶνος, ὡς μὴ βοηθήσας καὶ ἀμύνας τῷ τοῦ Αἴαντος θανάτῳ. Ὁ δὲ Ἀγαπήνωρ, ὁ τοιόςδε καὶ τοιόςδε 4), ἐλθὼν εἰς τὴν Κύπρον, χαλκωρυχήσει, οὗ τὸν πατέρα ὁ Καλυδώνιος κάπρος ἀνεῖλε. Τρίτος δὲ ὁ Ἀκάμας, ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως, τοῦ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας· οὗτινος Ἀκάμαντος, πρεσβέως 5) ἐλθόντος ποτὲ εἰς Τροίαν 6) σὺν Διομήδει, ἐρασθεῖσα Λαοδίκη, ἡ τοῦ Πριάμου 7) θυγάτηρ, ἐμίγη αὐτῷ 8), καὶ ἐγέννησε τὸν Μούνιτον· ὃν Μούνιτον 9) Αἴθρα, ἡ προμήτωρ Ἀκάμαντος, θήσει ἐν ταῖς χερσὶ 10) τούτου, τῆς Τροίας πορθηθείσης, εἰποῦσα αὐτῷ· Ἰδοὺ ὁ παῖς σου. Ὃν Μούνιτον συγκυνηγοῦντα ἐν Θρᾴκῃ τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ὄφις πλήξας ἀνεῖλε, καὶ θρηνοῦσα αὐτὸν καὶ Λαοδίκη ἡ μήτηρ, ἀποθανεῖται· ἣν ὁ φλύαρος οὗτος Λυκόφρων πρώην εἶπε, πορθουμένης τῆς Τροίας, χάσματι γῆς ὑποδεχθῆναι. Μέσῳ 11) δὲ τούτων ποιεῖται ἐμπερίβολον περιβολὴν, λέγων· Ὅταν δώσῃ 12) αὐτὸν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ἡ Αἴθρα, ἣν μόνην ἀπὸ πάντων καὶ Ἀττικῶν ἐδούλωσαν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, οἱ τοιοίδε καὶ τοιοίδε 13)· οὕστινας (λέγω δὴ 14) Κάστορά τε καὶ Πολυδεύκην) μὴ στείλῃς, ὦ πάτερ 15) Ζεῦ, βοηθοὺς

4) τοιόςδε) Sic legendum cum noſtris pro τοιόςδε.

5) πρεσβέως) Noſtri πρέσβεως, a πρέσβυς.

6) εἰς τρ.) Noſtri omnes delent art. τὴν, bene.

7) ἡ τοῦ πρ.) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἡ πρ.

8) αὐτῷ) A Seb. ſuppletum noſtri quoque ſupplent.

9) Μούνιτον) Delent Vit. 1. et Ciz. bene, nam mox praecedit.

10) ἐν ταῖς χ.) Art. ταῖς cum Vit. 3. Seb. praeponit.

11) μέσῳ) Vit. 2. μέσον: Vit. 3. μέσων.

12) ὅταν δώσῃ) Sic legendum e Vitt. 2 et 3. pro ὅτ. δώσει.

13) τοιοίδε κ. τοιοίδε) Recte Vit. 1. et Ciz. pro τοῖοίδε κ. τοῖοίδε. Vitt. 2 et 3. modo habent τοιοῦτοι.

14) λέγω δὴ) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt. Gloſſam ſapit.

τῇ δευτέρως [16]) ἁρπαγείσῃ Ἑλένῃ, μηδὲ [17]) τὸν Πρωτεσίλαον στείλῃς [18]), μηδὲ ἐξέλθοιεν οὗτοι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πλοίων εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων, μηδὲ ὁ Ἴδας καὶ ὁ Λυγκεύς [19])· οὐ γὰρ μίαν ἡμέραν δυνήσονται τὰ τείχη τὰ Τρωϊκὰ τὸν πόλεμον τούτων [20]) ὑπενεγκεῖν, κἂν ἔχωσι προπύργιον τὸν Ἕκτορα. Εἶτα ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα παρηγορεῖ, καί φησιν· Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν βοηθὸς ὁ Ζεὺς, ὃς φιλονεικίαν ἑαυτοῖς ἐμβάλλει [21]), ὅταν ὑποδέξωνται τὸν Ἀλέξανδρον· οἳ καὶ ἀναιρεθήσονται ὑπ' ἀλλήλων, διὰ τοὺς γάμους μαχόμενοι [22]) τῶν ἑαυτῶν ἀνεψιῶν, ἤτοι ἐξαδελφῶν, Φοίβης καὶ Ἱλαείρας [23]), πλὴν μόνου Πολυδεύκους [24]). Εἶτα ὁ μιαρὸς [25]) καὶ ἄλλαις χρᾶται περιβολαῖς [26]) καί φησι [27])· Καὶ τούτων [28]) μὲν ὁ θεὸς εὐνάσει ἡμῖν τὸ δόρυ· ἄλλο δὲ πολὺ πλῆθος Ἑλλήνων

15) *πάτερ*) Pro *σῶτερ* Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) *δευτέρως*) Vitt. 1. 3. et Ciz. *δεύτερον*: Vit. 3. *δευτέρα*.

17) *μηδὲ*) Noſtri *μὴ δὲ*, atque ita etiam in ſqq.

18) *στείλῃς*) Vit. 1. et Ciz. *στείλαις*.

19) *λυγκ.*) Vit. 1. et Ciz. *λυγγεὺς*, non bene.

20) *τούτων*) Vitt. 2 et 3. *τοῦτον*.

21) *ἑαυτοῖς ἐμβάλλει*) Vit. 1. et Ciz. *ἐμβάλλει* pro *ἐμβάλῃ*: ſed *ἑαυτοῖς* pro *αὐτοῖς* noſtri omnes.

22) *μαχόμ.*) Vitt. 2 et 3. *μαχομένων*, vt referatur ad *ἀλλήλων*; ponunt tamen poſt *ἀνεψιῶν*.

23) *ἱλαείρας*) Sic noſtri pro *ἱλαείρας*, cum Apollod. III, 10, 3. et Pauſan. II, 22, 6. et Schol. Homer. Il. γ. 243.

24) *μόνου πολυδ.*) Vitt. 2 et 3. *μόνος πολυδεύκης*.

25) *ὁ μιαρὸς*) A Seb. receptum Vitt. 2 et 3. probant: Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. omittunt, vti fere omnia, quibus Lycophron proſcinditur.

26) *περιβ.*) Recte. Vit. 1. et Ciz. *παραβολαῖς*, vti quoque antea: Vit. 2. *περιβουλαῖς*: Vit. 3. *βουλαῖς*.

27) *καί φησι*) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

28) *τούτων*) Vitt. 2 et 3. *τούτῳ*, ſed hinc delent *ἡμῖν*, pro quo Vit. 1. et Ciz. *ὑμῖν*, non bene, nam ſunt verba v. 567. *καὶ τῶν μὲν ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ*.

κινήσει καὶ ἀγάγῃ, οὓς οὐδ' ὁ 29) Ἄνιος κορέσει σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἶτά φησι καὶ περὶ τῶν ἑτέρων δύο· Ὁ Κηφεὺς δὲ καὶ ὁ Πράξανδρος, οἱ πέμπτοι, ἤγουν οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πέντε, ὧν εἶπον, στρατηγῶν, τέταρτοι εἰς Κύπρον ἀφίξονται· πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, οὗτοι δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, τέταρτοι.

Σφήκειαν] Σφήκεια, ἡ Κύπρος· πρότερον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Φιλοστέφανος 30) ἐν τῷ περὶ Κύπρου, ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἐνοικησάντων 31) ἀνδρῶν, οἳ ἐκαλοῦντο Σφῆκες. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστία, ὡς Μένανδρος 32) ἐν τῷ περὶ Κύπρου λέγει 33), διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας, οἳ εἶχον κέρατα· ὡς δὲ Ξεναγόρας 34)

29) *οὐδ' ὁ*) Vit. 1. et Ciz. modo *οὐδὲ*, quod Vitt. 2 et 3. plane omittunt. De Anio, Rhoeonis filio, vid. v. 570. vbi haec narrantur, ibique Canter. et Sturz. ad Pherecyd. p. 224.

30) *φιλοστέφ.*) Vti etiam Steph. Byz. ad *κύπρος*, et Etym. M. ad h. v. Vit. 3. cum Etymol. M. *στέφανος*, forte rectius, quia eadem iisdemque verbis ap. Steph. occurrunt. Philostephanus tamen librum de Cypro scripsisse traditur, cf. Voss. de Hist. Gr. p. 77.

31) *ἐνοικ.*) Vit. 1. et Ciz. *οἰκησάντων* quibus aduersantur Steph. et Etymol. M.

32) *ὡς Μένανδρος*) Pro *ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς* restituimus ope Vitt. 2 et 3 Nemo enim est vett. scriptorum, qui meminerit Androclis. Accedit Vitt. 2 et 3. Etymol. M. ad *σφήκεια*, qui quum eadem tradat, Menandri, non vero Androclis, mentionem facit. Suidas etiam Menandrum inquit scripsisse *καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα, καὶ λόγους ἑτέρους πλείστους καταλογάδην*. Eudocia quoque p. 299. Menandrum laudat, historicum, cf. quoque Voss. de Hist. Gr. Facile autem corrumpi poterat *Μένανδρος* in *μὲν Ἀνδροκλῆς*. Abeat ergo Androcles, locumque, quem adhuc in edd. omnibus occupabat, Menandro cedat.

33) *λέγει*) Vitt. 2 et 3. *λόγῳ*: melior vulgata, nam respondet: *ἐν τῷ περὶ κύπρου* et *ἐν τῷ περὶ νήσων*.

34) *ξεναγόρας*) Idem est, quem laudant Phot. in Lex. p. 117 ad *κέρκωπες*: Schol. Apoll. Rh. I, 641. qui eum

ἐν τῷ περὶ Νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐξοχὰς, ἃς κέρατα καλοῦσι, Κεραττία μετωνομασθῆ [35]).

448. Σάτραχον] Σάτραχος, πόλις καὶ ποταμὸς Κύπρου [1]). Τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε γράφουσι Σέτραχον.

Ὑλάτου] τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὕλη γάρ ἐστι περὶ τὸν Κούριον [2]), τόπον τῆς Κύπρου, ἱερὰ Ἀπόλλωνος, ἀφ' ἧς Ὑλάτην [3]) τὸν θεὸν προσαγορεύουσιν.

449. Μορφώ] Τοῦτο τὸ ξόανόν φασι πεποιῆσθαι τῇ Ἀφροδίτῃ ὑπὸ Λακεδαιμονίου τινὸς νομοθέτου, αἰνιξαμένου [4]) τὸ μὴ ἀσελγαίνειν τὰς παρθένους, ἢ πείσασθαι ταύτῃ τῇ θεᾷ [5]). Οἱ δὲ Τυνδάρεών φασι, διὰ τὸ ἁμάρτημα [6]) τῆς Ἑλένης.

Τὴν Ζηρυνθίαν] Γράφε καὶ τὴν Τροιζηνίαν [7]). Ἐν Θρᾴκῃ ἄντρον ἐστὶν [8]), ἐν ᾧ ἡ Ζηρυνθία [9]) Ἀφροδίτη

citat de insula Sicilia: Harpocrat. ad χυτροί, ὥς φησὶ ξεναγόρας ἐν ταῖς νήσοις: Etymol. M. ad σφήκεια, ἐν τῷ περὶ νήσων. Voss. de Hist. Gr. p. 336. in Bibl. Vaticana librum Xenagorae de insulis extare dicit.

35) μετωνομ.) Pro ὠνομάσθη Vit. 1. et Ciz. bene.

1) σάτραχος — κύπρου) Vitt. 2 et 3. σάτρ. ἢ σίτραχος — κύπρου, omissis vero τινὲς — σέτραχον, pro quo omnino legendum σίτραχον.

2) κούριον) Sic omnino legendum pro κάριον, consentientibus Codd. nostris, et Steph. Byz. κούριον, πόλις κύπρου, et Herodot. V, 113.

3) ὑλάτην) Vitt. 2 et 3. ὕλητον, Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. ὕλατον. Steph. ad ὕλη, ὑλάτης, laudato Lycophrone.

4) αἰνιξ.) Vit. 1. et Ciz. αἰνιζαμένου, mendose.

5) θεᾷ) Nostri θεῷ, et πείθεσθαι, vt edd. vett. pro πείσασθαι.

6) τὸ ἁμάρτ.) Ciz. et Vit. 1. τὰ ἁμαρτήματα.

7) γράφε — τροιζην.) A Pottero receptum e Seld. nostri ignorant.

8) ἐν θρᾴκῃ — ἐστὶν) Vit. 1. et Ciz. ἡ θρᾴκη, ἐν ᾗ ἄντρ. ἐστ.

9) ἡ ζηρυνθία) Nostri non habent. Post τιμᾶται Vit. 1. et Ciz. sic legunt: ὑπὸ φαίδρας — παιδός· ἢ ὅτι — ἱδρύσατο, quam quoque lectionem recipere non dubitauimus pro: ἢ ὅτι ἐν τροιζῆνι

τιμᾶται, ὑπὸ Φαίδρας ἱδρυμένον, ὅτε ἤρα Ἱππολύτου, τοῦ Θησέως καὶ Ἱππολύτης τῆς Ἀμαζόνος παιδός· ἢ ὅτι ἐν Τροιζῆνι [10]) ἱερὸν Ἀφροδίτης, ὅπερ ἡ Φαῖδρα ἱδρύσατο.

450. Ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν] Ἐξελαθήσεται [1]), φησὶν, ὁ Τεῦκρος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος, διὰ τὸν Αἴαντα· Φασὶ γὰρ, ὅτι Τεῦκρος προσπλέων Σαλαμῖνι, διωχθεὶς παρὰ Τελαμῶνος τοῦ πατρὸς, ὡς μὴ ἀμύνας Αἴαντι, ἐλθὼν ἐν Κύπρῳ, καὶ [2]) Σαλαμῖνα κτίσας, αὐτὴν ᾤκησε, καὶ γήμας Εὔνην [3]) τὴν Κύπρου, Ἀστερίαν ἐγέννησε.

451. Κυγχρῆος ἄντρων] Ὁ Κυχρεὺς, ἢ [4]) Κυγχρεὺς, Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος ὑπῆρχεν υἱὸς, ἐβασίλευσε δὲ Σαλαμινίων, ὡς φησιν Εὐφορίων [5]) ἐν Ἱππομέδοντι·

Τοῖος γὰρ [6]) Κυγχρεῖος ἐνὶ ψαφαρῇ Σαλαμῖνι.

Ἐγὼ δὲ καὶ ἦτα [7]) γράφω τὸ χρη [8]), κἂν πάντες οὐκ

ἱερὸν Ἀφροδ. ὑπὸ φαίδρας ἱδρυμένον, ἅτε ἤρα ἱππολύτου, τοῦ θησέως καὶ ἱππολύτης τῆς ἀμαζ. παιδός.

10) *τροιζῆνι*) Vit. 1. et Ciz. *τροιζηνίῳ*: Vitt. 2 et 3. *ζηρύνθῳ*.

1) *ἐξελαθ.* — usque ad *φασὶ γὰρ, ὅτι* a noſtris abſunt.

2) *καὶ* et mox *αὐτὴν* a Seb. receptum noſtri non agnoſcunt. Idem narrat ſchol. Aeſchyli Perſ. 896. *ἐν τῇ κύπρῳ ἀνεδείματο πόλιν, καὶ ταύτην καλέσας σαλαμῖνα ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Ἀττικῇ.*

3) *Εὔνην*) Vit. 1. et Ciz. *Εὔνειν*. Vitt. 2 et 3. *Ἕβην*.

4) *κυχρεὺς, ἢ*) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. *κυγχρεὺς ἢ κυχρεὺς*, cff. Heyne de varia huius voc. ſcriptura ad Apollod. III, 6, 12, p. 341. et Sturz. ad Pherecyd. p. 88. et Nott. Critt. ad Lycophr.

5) *Εὐφορίων*) *Idem tradit Steph. Byz. ad λυκῶνα.* Seb.

6) *τοῖος γὰρ* —) Vit. 1. et Ciz. hunc verſum ſic exhibent: *τοῖος γὰρ ἦν κυγχρεὺς ἐνὶ ψαφ. σαλαμῖνι*, relictis poſt *ψαφ.* aliquot litteris. Vitt. 2 et 3. legunt *κυγχρεῖος*, vt Seb. ſed *ψαφηρῇ* pro *ψαφαρῇ*, non apte.

7) *ἦτα*) Noſtri *η*.

8) *χρη*) Vitt. 2 et 3. *χρηος*.

οἶδ' ὅθεν δίφθογγον τοῦτο γράφωσιν· ἐγὼ γὰρ λέγω 9), ὡς τὸ Πηλεὺς Πηλῆος, οὕτω καὶ Κυγχρεὺς Κυγχρῆος 10). Τοῦτον δέ τινες τὸν διφυῆ Κέκροπα φασιν. Ἄλλοι δὲ, ὅτι ὄφις ἐλυμαίνετό ποτε 11) τὴν Σαλαμῖνα, καὶ ἀοίκητον αὐτὴν ἐποίει, ὃν ὁ Κυγχρεὺς 12) ἀνεῖλεν, ἢ ἕως αὐτὸν ὁ Κυγχρεὺς ἀνεῖλεν 13)· ὅθεν καὶ Ἀναξίφος ἐκλήθη. Τὸ δὲ Κυγχρεῖος, γενικόν ἐστι κατὰ διάλεκτον 14).

452. Ὠμὸς ξύναιμος] Ὁ *ἐμὸς συγγενὴς Τεῦκρος, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ Ἡσιόνης, τῆς Πριάμου ἀδελφῆς, παρ' Ἡρακλέος δοθείσης τῷ Τελαμῶνι εἰς γέρας* 1), *ὡς σὺν αὐτῷ πορθήσαντι τὴν Τροίαν.*

Ὀπατρίου] Ὀγαστρίου, *ἤτοι* 2) *τοῦ ὁμογαστρίου* ἀδελφοῦ, γράφουσί τινες 3) καὶ λέγουσι, κακῶς φάναι 4) τὸν ποιητήν· ὁ Αἴας γὰρ καὶ ὁ Τεῦκρος ὁμογάστριοι οὐκ

9) *ἐγὼ — λέγω*) Ciz. et Vit. 1. *καὶ λέγω.*

10) *κυγχρ. κυγχρῆος*) Pro *κυχρῆος* cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

11) *ποτε*) Delent Vit. 1. et Ciz. vti mox *αὐτήν.*

12) *κυγχρεὺς*) Pro *κυχρεὺς* noſtri cum Seb.

13) *ἢ ἕως — ἀνεῖλεν*) Haec a nobis inſerta ſunt e Vit. 1. et Giz. Caeteri non exhibent.

14) *τὸ δὲ κυγχ. — διάλεκτον*) Haec, quae abſunt a Vitt. 2 et 3. Thryllit. putat, non eſſe Tzetzae, antea ignorantiam fatentis, et forte legendum *κυγχρέϊος* pro *κυγχρεῖος*, et addit: Euſtath. ad Dionyſ. v. 386: *ἰστέον γὰρ, ὅτι τὰ εἰς ευς πανταχῶς τὴν κλίσιν εἶχον παρὰ τοῖς παλαιοῖς· διὰ τοῦ εος, κοινῶς·* (quod tamen falſitatis arguit Stephan. Paralip. Gram. p. 138.) *διὰ τοῦ εως, Ἀττικῶς· διὰ τοῦ ηος, κατὰ τὴν νέαν ἰάδα, κατὰ δὲ τὴν παλαιὰν καὶ διὰ τοῦ ειος, κατὰ παράλυσιν τῆς ει διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ιος, ἐκτεταμένου τοῦ ι, ὡς καὶ Σωφρόνιος λέγει.* Deinde pro *γενικὴ* legendum eſt praeeuntibus Ciz. et Vit. 1. *γενικόν.*

1) *εἰς γέρας*) Vit. 2. non habet.

2) *ὀγαστρίου, ἤτοι*) A Seb. additum noſtri non addunt.

3) *τινες*) Noſtri non exhibent cum edd. pr.

4) *φάναι*) Sic eſt ſcribendum conſenſu noſtrorum, non *φᾶναι*, quod eſt a *φαίνω.*

ἦσαν, ἀλλ' ὁ μὲν Αἴας Περιβοίας [5]) ἦν παῖς, τῆς Πορθάονος θυγατρὸς, Τεῦκρος δὲ Ἡσιόνης. Ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω νῦν τὴν [6]) αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγραφεῦσιν [7])· ὀπατρίου [8]) γὰρ εὑρόντες ἀμυδρῶς γεγραμμένον, ἀντὶ τούτου [9]) ὀγαστρίου ἔγραψαν. Τοῦτο δὲ μᾶλλον αἰτιῶμαι τοῦ ποιητοῦ [10]), τὸ εἰπεῖν· Ὡς φονεὺς [11]) Αἴαντος· οὐ γὰρ ὡς φονεὺς, ἀλλ' ὡς μὴ ἀμύνας, ἐδιώχθη ὁ Τεῦκρος.

453. Πώλου] Τινὲς οὕτω συντάσσουσιν· ὡς φονεὺς τοῦ ὀγαστρίου πώλου, ἤτοι τοῦ Αἴαντος, ὃ ἐγὼ ὀπατρίου γράφω. Ἄλλοι δὲ μέχρι τοῦ φονεὺς στίζουσιν, ἄρχονται δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτω· Τὸ νόθον γέννημα [1]) τοῦ πώλου, ἤτοι τοῦ Τελαμῶνος, ὅπερ ἐστὶν [2])

5) Περιβοίας) Sic legendum est, non Ἐριβοίας, vt ad v. 53. cf. ibi, vti etiam Apollod. III, 12, 7. Periboea autem non erat filia, sed neptis Porthaonis, cuius filius Alcathous, Apollod. I, 7, 10. Alcathoi autem erat filia et coniux Teucri, Apollod. III, 12, 7. Vide, quam parum sibi constet Tzetzes, qui omnia se scire iactitet!

6) νῦν τὴν) Vit. 1. et Ciz. τὴν νῦν, non male.

7) μεταγρ.) Vitt. 2 et 3. μεταγράφουσιν.

8) ὀπατρίου) Nostri ὁ πατρίου, vt antea ὁ γαστρίου. *Scribunt sic Graeci, non quod duas dictiones esse putant, sed e Calligraphia, vt ὁ ποῖος etc.* Thryllit.

9) τούτου) Abest a Ciz. et Vit. 1. qui quoque mox ἀνέγραψαν pro ἔγραψαν.

10) τοῦ ποιητ.) Vitt. 2 et 3. τῷ ποιητῇ.

11) ὡς φονεὺς — οὐ γὰρ) Desunt in Vitt. 2 et 3. incuria librarii.

1) γέννημα) Vit. 1. et Ciz. vt in Lycophr. φίτυμα.

2) ὅπερ ἐστὶν — ἀλκὴν) Desunt in Vitt. 2 et 3. Caeterum Vit. 1. et Ciz. pro ἐπαίτιον, quod nullum dat verbis aptum sensum, habent βέλτιον. Seb. ἐπαίτιον interpretatur: *perperam*, sane perperam. Nam Tzetzes laudat, non vero reprehendit hanc verborum distinctionem, et infra ad v. 495, et alias eadem dicendi formula vtitur: ὅπερ βέλτιον. Ortum videtur ἐπαίτιον e male intellecto dictantis verbo βέλτιον, quod, quis negat, nisi articulatim efferatur, facile confundi

βέλτιον. Πῶλον δὲ αὐτὸν λέγει, διὰ τὸ ὁρμητικὸν ἄγαν, καὶ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ ἀλκήν.

Συγγενῶν βλάβη] Τῶν Τρώων, διότι 3) κατεπολέμει τοὺς Τρῶας, συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας, κατὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Ὀκτὼ 4) δὴ προέηκα τανυγλώχινας 5) ὀϊστούς,
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.

454. Τοῦ λύσσαν ἐν ποίμναισιν] τοῦ Αἴαντος, λέγω 6), τοῦ μανέντος ἕνεκεν τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, καὶ ἀνελόντος τὰ Ἑλληνικὰ ποίμνια. Ἡ δὲ ἱστορία 7) τοιάδε· Αἴας μανεὶς διὰ τὸ δοθῆναι τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως τῷ Ὀδυσσεῖ, τὰ ποίμνια τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλε. Τῶν Ἑλλήνων δ' ὀνειδιζόντων ὕστερον, καὶ ἑαυτὸν ἀναιρεῖ μετὰ τοῦ ξίφους, ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἕκτωρ, ὅτε πρὸς ἀλλήλους ἐμονομάχησαν. Καὶ Ὅμηρος 8)·

. . . . . . δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.

455 — 61. Χάρωνος ὠμηστοῦ δορὰ] Χάρων, ὁ λέων κατὰ Μακεδόνας. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἐν

posse cum ἐπαίτιον. Forte etiam compendium scripturae librario fraudi fuit.

3) διότι — ὄντας) A Vitt. 2 et 3. sed sqq. κατὰ (Vitt. 2 et 3. διὰ) τὸ ὁμηρ. cum versibus a Ciz. et Vit. 1. absunt.

4) ὀκτὼ) Hom. Il. θ. 297 sqq.

5) τανυγλ.) Vitt. 2 et 3. τριγλ. perperam.

6) τοῦ — λέγω) Sic Vit. 1. et Ciz. rectius sane, quam ὡς φονεὺς τοῦ ὁπατρίου Αἴαντος.

7) ἡ δὲ ἱστορία usque ad φαεινὸν desunt in Codd. nostris: in Vit. 2. ἡ δὲ ἱστορία, δῆλον: in Vit. 3. ἡ δὲ ἱστ. δήλη. E voc. δήλη apparet, historiam, vt satis notam, non ab ipso Isaac. Tzetza, sed ab alio, fors. Io. Tzetza esse additam, et ideo δήλη in τοιάδε mutatum.

8) ὅμηρ.) Il. η, 303 sqq.

Νεμέᾳ [1]), χώρᾳ τοῦ Ἄργους, λέων ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ καὶ βολαῖς παντοίαις, ὃν Ἡρακλῆς ταῖς οἰκείαις χερσὶ συνθλάσας, σκεπαστηρίῳ τῷ τούτου δέρματι ἐκέχρητο. Φίλος δὲ ὢν τῷ Τελαμῶνι, ἄπαιδι ὄντι, καὶ θύοντί ποτε τῷ Διῒ, διαπορευόμενος [2]) ἐκλήθη ὑπὸ τούτου εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν, καὶ θῦσαι τῷ ἰδίῳ [3]) πατρὶ Διῒ, οὕτως ἑστὼς μετὰ τῆς λεοντῆς, καὶ εὔξασθαι γενέσθαι παῖδα ἄῤῥενα [4]) αὐτῷ. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν χρυσέαν οἰνοδόχον [5]) φιάλην, ἔθυσε, καὶ ηὔξατο οὕτω [6]). Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν διέπτη ἀετὸς, καὶ φησι Τελαμῶνι [7])· Ἔσται [8]) σοι παῖς, ὃν [9]) κάλεσον ἀετόν· καὶ ἐκλήθη Ἀετὸς κατὰ τὸ σημεῖον [10]). Καὶ γεννηθέντα τὸν Αἴαντα Ἀετὸν ἐκάλεσεν, εἶτα Αἴαντα [11]). Αὐξηθέντα δὲ τῇ λεοντῇ

1) ἐν Νεμέᾳ) Idem narrant Io. Tzetz. in Chil. VII, 101, et Eudoc. p. 213 et 392.

2) διαπορευ.) Ita omnes Codd. noſtri cum Eudoc. p. 392, ſed Vit 3. διαπορευομένῳ, ita vt ad Διῒ referretur, non bene.

3) ἰδίῳ) Vit. 1. et Ciz. οἰκείῳ.

4) παῖδα ἄῤῥ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. παιδίον ἄῤῥεν. Sed Apollod. III, 12, 7. παῖς ἄῤῥην, cf. Heyn. Obſeruatt. p. 310.

5) οἰνοδόχ.) Ciz. et Vit. 1. οἰνοδόκον.

6) οὕτω) Pro οὕτως bene Ciz. et Vit. 1.

7) τελαμῶνι) A Seb. reſtitutum noſtri comprobant, ſed ſeq. τελαμὼν cum noſtris omnino eſt delendum, a Seb. non deletum.

8) ἔσται) Vit. 1. et Ciz. ἔστω, non male, fere vt in N. T. Luc. I, 31. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

9) ὃν) Part. καὶ, quam vulg. addit, Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. non agnoſcunt, bene.

10) σημεῖον) Ciz. et Vit. 1. σῆμα, ſed Vitt. 2 et 3. praeponunt: καὶ ἐκλήθη ἀετὸς κατὰ τὸ σημεῖον, bene, nam vix credibile eſt, Herculem dixiſſe κατὰ τὸ σημεῖον, quae verba Eudoc. omittit.

11) Ἀετὸν — εἶτα Αἴαντα) Pro Αἴαντος, quod reſtituit Seb. noſtri firmant, niſi quod melius cum Eudocia ἐκάλεσεν pro ἐκάλεσαν.

τοῦτον [12]) Ἡρακλῆς ἐσκέπασε [13]), καὶ ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο· ὑφ' ἧς σκεπόμενος, ὡς ληροῦσιν, ἄτρωτος ἦν, πλὴν μόνου τοῦ τόπου, κατά τινας, τοῦ σκεπομένου πρώην ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ [14]), ὅτε ταύτην ἐφόρει ὁ Ἡρακλῆς· ὅτε δὲ [15]) ὁ Αἴας [16]), ὑπὸ τοῦ σάκους. Ἄλλοι δέ φασιν, περὶ [17]) τὴν κλεῖδα τρωτὸν εἶναι τὸν Αἴαντα. Ταῦτα δὲ λῆρος. Τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Περιδέξιος στρατιώτης ὢν ὁ Αἴας, καὶ πολλοὺς πολεμήσας πολέμους [18]), οὐδέποτε ἐτρώθη, τῷ ἄριστα τηρεῖν ἑαυτὸν, καὶ σκέπεσθαι τῷ σάκει. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε, τὸ ξίφος κατὰ τῆς πλευρᾶς ὤσας, ἢ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐτέθη, ὅτι τούτους τοὺς τόπους εἶχε μόνον [19]) τρωτούς.

Ex 458. Γωρυτὸς Σκύθης] Ὁ τοῦ Τευτάρου, ὃν πρὶν [1]) οὗτος εἶπεν Ἡρακλέα διδάξαι τὴν τοξικήν. Ἐγὼ δὲ ἔφην, ὅτι [2]) ἄλλοι φασὶν, Εὔρυτον, ἢ Ῥαδάμανθυν αὐτὸν διδάξαι, πατρῷον αὐτοῦ γενόμενον.

12) *αὐξ. — τοῦτον*) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. *αὐξηθέντος — τούτῳ*, minus bene.

13) *ἐσκέπασε*) Eudoc. *διεσκέπασε*, bene.

14) *γωρυτοῦ*) Vit. 1. et Ciz. perperam *γωρητοῦ*.

15) *ὅτε δὲ — σάκους*) Eudocia non praebet.

16) *ὁ Αἴας*) Art. *ὁ* noſtri praeponunt, vt antea ad *ὁ Ἡρακλῆς*.

17) *περὶ*) Pro *ὑπὸ* lege cum noſtris. Deinde Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pag. 392. et Phauor. ad v. *λέων* corrupte: *περὶ Ἡρακλείδην εἶναι τὸν Αἴαντα*, pro *περὶ τὴν κλεῖδα εἶναι τρωτὸν τὸν Αἴαντα*. Eudocia et Phauor. adeo omittunt *περί*.

18) *πολέμους*) Ciz. et Vit. 1. omittunt. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. *πολλοὺς πολέμους πολεμήσας*.

19) *μόνον*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et edd. pr. *μόνους*: in Vit. 1. et Ciz. plane deeſt.

1) *ὃν πρὶν*) *Vit. 1. et Ciz.* ignorant *ὅν*.

2) *ἐγὼ — ἔφην, ὅτι*) Abſunt a noſtris, nam poſt *τοξικὴν* habent *ἄλλοι δέ*. Videntur a Io. Tzetza, iactatore grandiloquo, addita, cf. ad h. l. Sturz. in Pherecyd. p. 187.

Ex 459. Κωμύρῳ] Κώμυρος ὁ Ζεὺς ἐν Ἁλικαρνασσῷ τιμᾶται.

Ex 461. Σκύμνον [3]) παρ' ἀγκάλῃσιν] Ἡρακλῆς φιλῶν τὸν Αἴαντα, καὶ δεξάμενος αὐτὸν ἐν ταῖς αὐτοῦ ἀγκάλαις. καὶ πήλας, ηὔξατο ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ Διΐ.

Ἀείτα] γενικῇ, τοῦ φίλου [4]), Δωρικῶς. Οἱ δὲ Σχολιασταὶ διὰ τοῦ ι γράφουσι ληροῦντες [5]). Ἀΐτης ὁ Ἡρακλῆς παρὰ Λακεδαιμονίοις.

462 — 63. Οὐ γάρ τι πείσει] Οὐ γὰρ πείσει, φησὶν [6]), ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα αὐτοῦ Τελαμῶνα. Λήμνιος δὲ ὁ Αἴας, ἤτοι ὁ πολεμικὸς (Λήμνιοι γὰρ ὥς φησιν Ἑλλάνικος [7]), εὗρον ὁπλοποιΐαν) ὁ πρηστὴρ καὶ σφοδρὸς καὶ θερμὸς [8]) ἄνεμος τῆς Ἐνυοῦς καὶ τοῦ πολέ-

3) *σκύμνον* —) Hoc ſchol. abeſt a noſtris.

4) *γενικῇ, τοῦ φίλ.*) Sic legunt Ciz. et Vit. 1. pro *ἤγουν τ. φίλ.* bene. Deinde pro *οἱ Σχολ. ι γράφοντες ληροῦσιν* legunt, vti dedimus, quibus addit Thryllit.: *Atqui Ἀΐτας per ι non per ει eſt ὁ φίλος, vt vel titulus Theocrit. Idyll. XII. innuit. Adde Euſtath. ad Hom. Od. ε, p. 240. ed. Baſ. Scholiaſta Theocriti Ἀΐτης, ὁ ἐρώμενος, ὡς Θετταλοί φασιν. Vid. etiam Etymologum. Suidas diſtinxit, et Ἀείτης exponit ὁ ἑταῖρος, contra Ἀΐτης, ὁ ὁρμητικὸς, quod vltimum, forte Herculi, tanquam epitheton, conuenire queat.*

5) *γράφ. λnp.*) Vit. 2. *γράφουσι καὶ ληροῦσι*: Vit. 3. modo *γράφουσι.*

6) *οὐ γὰρ πείσει, φησὶν*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et bene abeſſe poſſunt. Plura in hoc ſcholio, vti editum et, videntur mutata. Noſtri enim pro *ὁ Τεῦκρος τὸν Τελαμῶνα, εἰπὼν, ὅτι ὁ λήμνιος καὶ ὁ πολεμικὸς Αἴας αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε,* ſic: *ὁ Τεῦκρ. τὸν πατέρα αὐτοῦ Τελαμῶνα. λήμνιος δὲ ὁ Αἴας, ἤτοι ὁ πολεμικὸς,* reliquis demtis; atque ſic etiam hunc locum reſtituimus.

7) *Ἑλλάνικ.*) Cf. ad Fragm. Sturz. p. 142. qui hunc locum referendum putat ad Hellanici libr. *περὶ Χίου κτίσεως*: Seb. vero ad *περὶ Λήμνου κτίσεως*, haud dubie rectius.

8) *καὶ θερμὸς*) Addunt bene Vit. 1. et Ciz. quia *πρηστὴρ* a *πρήθω* deriuatur.

μου 9) (Ἐνυὼ γὰρ ἐπίθετον τῆς Ἥρας 10)) οὔποτ' 11)

9) Ἐννοῦς — πολέμου) Vel per Hendiad. Ἐνυοῦς πολεμικῆς, latine, Bellonae, vel καὶ τοῦ πολ. *id eſt belli*, ita vt Ἐνυὼ ſit i. q. πόλεμος. cf. Ruperti ad Sil. Ital. IV, 439, et X, 202, vbi quoque nominatur Enyo.

10) τῆς Ἥρας) Idem tradit ſcholiaſt. ad v. 519. Forte legendum τῆς Ἀθηνᾶς, quod facile cum Ἥρας confundi poteſt, nam nullus eſt praeter Tzetzam, qui contendat, Iunonem dictam eſſe Enyo, h. e. Suida auctore, πολεμικὴν θεόν. Minerua traditur fulminum iactus poſſidere ap. Hygin. fab. 116. collat. Virg. Aen. I, 42. cf. Burman. de Ioue Fulgurat. c. 15. Id ſane facit ad explicandum τὸ κρηστήρ. Thryllitzſchius non male coniicit legendum eſſe: ἐνυάλιος γὰρ ἐπίθετον Ἄρεως, nam Mars ſic dicitur. Interim tamen tenendum eſt, Mineruam et Enyo non eſſe vnam eandemque Deam, quod docent Hom. Il. ε, v. 333. et Lycophr. v. 519, qui videtur ſecutus eſſe Homerum. Heyne ad Hom. l. l. tradit, rariorem eſſe Deae huius Enyus memorationem. Marti comes additur ab Homero Il. ε, 592. Eudocia p. 149, cui eſt δαιμόνιον μάχιμον, a quibusdam nutricem, ab aliis matrem, et ab aliis filiam Martis eſſe nominatam, docet. Schol. Aeſchyl. in Sept. ad Theb. 45. Ἐνυὼ interpretatur μάχην. Clericus ad Heſiod. Theog. 273: Ἐνυὼ nomen eſt Bellonae, παρὰ τὸ ἔνω, ἐνύω, ὅ ἐστι φονεύω, vt coniicit Euſtathius. cf. Tzetz. ad v. 519. vbi eadem tradit. Quaecunque ita ſit, ſiue Minerva ipſa, ſiue quam nominant Latini Bellonam, quae vere eſſe videtur, et quae ſaepe cum Minerua confunditur; Iuno vero, vti Tzetzes opinatur, et quam haud dubie e loco ſcriptoris cuiusdam recentioris corrupto in ſcholia ſua recepit, neque eſt, neque eſſe poteſt. Videat ergo Tzetzes, quomodo tueatur ſuam Ἥραν πολεμικήν. Attamen vt Tzetzae aliquid demus, quo Ἥραν ſuam Ἐνυὼ v. 519. repetitam tueatur, credibile, ſaltem veriſimile eſt, mythographis aetatis ſerioris Ἐνυὼ, quum ſignificet πόλεμον et μάχην, fuiſſe quamcunque Deam pugnatricem vel proelia obeuntem, et hinc etiam Ἥραν, nixis poetarum locis, vbi ea armata proeliis interfuiſſe commemoratur, vt Virgil. Aen. II, 612 ſqq.

εἰς φυγὴν ἐλθὼν, ἢ τραπεὶς [12]), ταῦρος βαρύφρων, ὡς καὶ Ὅμηρος [13])·

Ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

Φίτυν [14])] Φίτυς, ἡ γέννησις καὶ ὁ γεννήτης. Ἔστι ῥῆμα φιτύω, τὸ γεννῶ.

464 — 66. Δυσμενεστάτου ξένων δῶρῳ] τοῦ Ἕκτορος [1]). Μονομαχήσας γὰρ τῷ Ἕκτορι, καὶ ἰσοῤῥόπου τῆς μάχης γενομένης, φιλοῦνται [2]), καὶ ἀλλήλοις διδοῦσι δῶρα·

Αἴας δὲ ζωστῆρα [3]) δίδου φοίνικι φαεινόν,

μεθ' οὗ ἀναιρεθεὶς [4]) Ἕκτωρ ὑπ' Ἀχιλλέως, καὶ δεθεὶς, ἐκ τοῦ ἅρματος ἐσύρετο. Ὁ Αἴας δὲ τότε [5]) τὴν σπάθην

— *Hic Iuno saeuissima partes*
Prima tenet, sociumque furens a nauibus agmen
Ferro adcincta vocat.

11) οὔποτ') Pro ὁ οὔποτ' legimus cum Vitt. 2 et 3. nam ὁ turbat sensum verborum, nec Lycophron admittit.

12) ἐλθὼν, ἢ τρ.) Reuocauimus ἐλθὼν a Pottero temere eiectum, et addidimus ἢ, quod vett. edd. ignorabant, e Vit. 1. et Ciz.

13) Ὅμηρ.) Il. ν, 321.

14) Φίτυν) Hoc schol. a Seb. illatum nostri non exhibent.

1) τοῦ Ἕκτορος) Restituimus e Vit. 1. et Ciz. qui soli habent.

2) φιλοῦνται) Sic Vit. 1. et Ciz. melius pro φιλιοῦνται, quod est Graecorum recentiorum.

3) Αἴας δὲ (μὲν) ζωστῆρα) Haec modo ex Hom. Il. η, 305. Ciz. et Vit. 1. habent, statim iungentes cum μεθ' οὗ. Sane sufficiunt haec verba, reliqua postea videntur addita. Vitt. 2 et 3. omnia exhibent, sed male δίδωσι pro δίδου: Vit. 3. φαεινὴν pro φαεινόν.

4) ἀναιρεθεὶς) Praemissum καὶ hic deletum posuimus interiecto commate post Ἀχιλλ. auctoritate Codd. nostrorum. cf. Hom. Il. χ, 395 sqq.

5) τότε) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, omisso tamen articulo τὴν, bene.

ἀφ' Ἕκτορος λαβὼν 6), μετ' αὐτῆς αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σοφοκλῆς 7). Ἀντικλείδης δὲ ὑπὸ Πάριδός φησι τοξευθέντα ἀποθανεῖν 8).

467 — 68. Τραμβήλου κάσιν] Τὸν Τεῦκρον λέγει 1)· μετὰ γὰρ τὴν ὑφ' Ἡρακλέους γενομένην τῆς 2) Τροίας ἅλωσιν, Τελαμὼν Θεάνειραν, τὴν καὶ Ἡσιόνην, ὡς ἐξαίρετον 3) γέρας ἔλαβεν, ὡς Ἴστρος ἐν Συμμίκτοις 4) φησίν. Αὕτη δ' ἐκ Τελαμῶνος ἔγκυος 5) γενομένη, ἀπέδρασε τῆς νεὼς 6), καὶ νηξαμένη ἦλθεν εἰς Μίλητον.

6) λαβὼν) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. qui mox quoque pro μετ' αὐτῆς αὐτὸς legunt μεθ' ἧς.

7) Σοφοκλ.) Aiac. v. 909.

8) τοξ. ἀποθ.) Vitt. 2 et 3. τοξευθῆναι (forte τοξευθῆναι) καὶ ἀποθανεῖν. Vit. 1. et Ciz. male τοξευθέντος. De Anticlide cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. pag. 244. Meurſ. Bibl. Attic. l. 1. et Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 34. ed. Harl. Meminerunt eius Plutarch. in Alexand. c. 46. it. de Muſica ἐν ταῖς ἐπιφανείαις T. X. p. 665. ed. Reisk. in: de Iſide et Oſiride T. VII. p. 444. vbi Iſidem tradit fuiſſe vxorem Promethei. Apoll. Rhod. Schol. I, 1207 et 1289. ἐν Δηλιακοῖς. Clemens Alexandr. in Stromatt. L. 5. fol. 153. Athen. IV, 157. f. n. IX, 384, d, et XI, 466, c. περὶ νόστων, id eſt, de reditu graecorum in patriam, vnde hic locus a Tzetza laudatus haud dubie ſumtus eſt.

1) λέγει) A Seb. adiectum Vit. 1. quoque adiicit, non vero Ciz. qui alias ſemper ei aſſentitur.

2) γενομένην τῆς) A noſtris abeſt.

3) ὡς ἐξαίρ.) Noſtri ignorant. Apollod. II, 6, 4. ἀριστεῖον: Sophocl. Ai. 434. τὰ πρῶτα καλλιστεῖα.

4) ἐν συμμίκτ.) Vit. 3. ἐν τοῖς συμ. De Iſtro, diſcipulo Callimachi, cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 384, et Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 44. cuius quoque meminit ſchol. Sophocl. in Oed. Col. v. 42. 1047 et 1053. vbi vero non horum συμμίκτων, vt Seb. opinatur, ſed eius libb. ἀτάκτων ſit mentio, qui quidem vnus eſt idemque liber, et Eudoc. p. 246. a qua, vti a Suida, nominatur δοῦλος καὶ γνώριμος καλλιμάχου.

5) ἔγκυος) Sic lege cum noſtris, non ἔγγυος.

6) ἀπέδρ. — νεὼς) Vit. 3. ἀπέδρα τῆς νηός. Vit. 1. et Ciz. totum hunc locum ſic

Ἐγὼ δὲ ὠνηθεῖσάν 7) φημι παρὰ Πριάμου βασιλεύοντος τῆς Μιλήτου Ἀρίωνος 8), ὃς αὐτὴν ἐν ὕλῃ κεκρυμμένην εὑρὼν, διέσωσε 9), καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα υἱὸν 10), Τράμβηλον κληθέντα, ἀνέθρεψεν ὡς ἴδιον παῖδα. Τῆς δ' ἐπὶ Ἴλιον στρατείας γενομένης, Ἀχιλλεὺς εἰς Μίλητον παρεγένετο, καὶ τὸν Τράμβηλον ἀντιστάντα ἀνεῖλε. Θαυμάσας δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ 11), καὶ μαθὼν Τελαμῶνος εἶναι υἱὸν 12), ἔθαψεν αὐτὸν, δακρύσας ὡς συγγενῆ.

469. Τῷ πυργοσκάφῳ] Τῷ Τελαμῶνι 1)· ἱστορεῖ γὰρ Ἑλλάνικος 2), ὅτι πρὸ τοῦ Ἡρακλέα εἰσελθεῖν εἰς τὴν Τροίαν 3) ὁ Τελαμὼν, μέρος τοῦ τείχους καταβαλὼν 4), εἰσῆλθε. Εἶτα παρατηρήσας καὶ μα-

legunt: *αὐτὴν δ' ἐκ Τελ. ἔγκυον γενομένην ἀπέδρασε τ. νεὼς καὶ εὐξαμένην* (pro *νηξαμένη*) *ἦλθεν εἰς Μίλητον διανηξαμένην τὴν μεταξὺ θάλασσαν*, quae verba vltima *διαν. — θάλ.* Vitt. 2 et 3. cum Seb. tollunt. Accufatiui fane aduerfantur orationi; lectione vero *εὐξαμένη*, fcl. *τοῖς θεοῖς*, feruata, verba vltima quoque feruari poffunt. Locus, vti Vitt. 2 et 3. cum Seb. exhibent, videtur effe recenfionis fecundae.

7) *ὠνηθεῖσαν*) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. *ὠνηθεῖσα.*

8) *Ἀρίωνος*) Vit. 1. et Ciz. *ὠαρίωνος*, fcripto tamen fuper *ωα*, *αω*.

9) *διέσωσε*) Noftri non habent.

10) *υἱὸν*) A Seb. fupplementum Vitt. 2 et 3. comprobant.

11) *θαυμάσας — αὐτοῦ*) Pro *εἶτα τῆς ἀνδρείας αὐτὸν θαυμάσας* Seb. reftituit, cui accedunt noftri.

12) *υἱὸν*) Noftri delent.

1) *πυργοσκ. τῷ Τελαμῶνι*) Vit. 1. et Ciz. *πυργοσκάφον λέγει τὸν τελαμῶνα.*

2) *Ἑλλάνικ.*) Cf. Sturz. Fragm. p. 147.

3) *εἰς τὴν τροίαν*) Pro *ἐν τῇ τροίᾳ* legendum cum Vit. 1. et Ciz. praeeunte Apollodoro II, 6, 4. *τελαμὼν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν*, quem Tzetz. plerumque fequitur.

4) *καταβαλὼν*) Vit. 2. *καταλαβὼν*, vt nefcias, quid rectum, addit Thryllit. Rectius haud dubie *κατα-*

θῶν δυσχεράναντα τούτου ἕνεκα τὸν Ἡρακλέα, ἀλεξικάκου Ἡρακλέους βωμὸν ἱδρύσατο, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ ὀργὴν ἰάσατο. Οἱ δέ φασι, τὸν Ἡρακλέα σπώμενον ἐπ' αὐτὸν τὸ ξίφος, ἐκεῖνον περὶ αὐτὸν λίθους σωρεῦσαι· τοῦ δὲ Ἡρακλέους [5]) φαμένου, Τί τοῦτο; Τελαμὼν ἔφη· Ἐγείρειν μέλλω βωμὸν Ἡρακλέους ἀλεξικάκου [6]). Καὶ οὕτω [7]) τῆς ὀργῆς Ἡρακλῆς παύεται [8]), καὶ γέρας αὐτῷ τὴν Ἡσιόνην, τὴν καὶ Θεάνειραν, δωρεῖται.

470. Ῥήτρησι [9])] Δημηγορίαις.

471 — 75. Γλαυκῷ ὤτρυνε κυνὶ στεῖλαι] Φοινοδάμας τρεῖς ἔχων θυγατέρας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ Λαομέδοντος ἐκθεῖναι αὐτῶν μίαν τῷ κήτει, ἐκκλησίαν συναγαγὼν, ἐδημηγόρησε, δέον εἶναι [10]) τὸν κακοῦ αἴτιον Λαομέδοντα ἐκθεῖναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ [11]) Ἡσιόνην, καὶ ἔπεισε τοὺς Τρῶας· διὸ καὶ ἐξετέθη πρὸς βορὰν τῷ κήτει. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κῆτος. Τούτου δὲ ἕνεκα μηνιῶν ὁ Λαομέδων τῷ Φοινοδάμαντι τὰς ἐκείνου τρεῖς θυγατέρας τισὶν ἐξέδοτο [12]), ἐλθόντας [13])

βαλὼν, nam supra ad v. 34. ῥῆξαι cum Apollodoro II, 6, 4.

5) εἶτα — Ἡρακλέους) Ita hunc locum restituimus ope Vit. 1. et Ciz. qui ante in omnibus edd. sic se habebat: σπωμένου δὲ Ἡρακλέους ἐπ' αὐτὸν τὸ ξίφος, ὁ (Vit. 2. τότε) Τελαμὼν (παρατηρήσας τρόπου ἕνεκα δυσχεράναντα τὸν Ἡρακλέα) (haec uncis inclusa desunt in Vitt. 2 et 3.) λίθους περὶ αὐτὸν ἐσώρευε (Vit. 3. ἐσώρευσε)· τοῦ δὲ φαμένου.

6) ἀλεξικ.) Apollod. l. l. καλλινίκου, cf. Heyne in Obseruatt. p. 183. et Sturz. ad Hellanic. p. 147. qui epitheton καλλινίκου h. l. aptissimum esse putat.

7) οὕτω) Sic nostri pro οὕτως.

8) παύεται) Ciz. et Vit. 1. ἐπαύθη.

9) ῥήτρησι) Hoc schol. Vit. 1. et Ciz. non praebent. Est schol. interlin.

10) εἶναι) A Seb. receptum nostri firmant.

11) θυγατ. αὐτοῦ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui non addunt αὐτοῦ.

12) ἐξέδοτο) Nostri pro ἔδοτο, bene.

13) ἐλθόντας) Vit. 1. et Ciz. ἐλθοῦσι, non male, si iungitur cum τισίν.

εἰς γῆν [14]) ἔρημον τῆς Λιβύης [15]), ἐᾶσαι αὐτὰς θηροβρώτους [16]) γενέσθαι· ὧν μιᾷ μιγεὶς Κριμισσὸς [17]) ποταμὸς ἐν εἴδει κυνὸς, γεννᾷ τὸν Αἰγέστην [18]), ὃς ἐκεῖσε τρεῖς ἔκτισε πόλεις, Αἰγέσταν, Ἔντελλαν [19]) ἢ καὶ Ἄταλλαν ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἧς ἔγημε, καὶ Ἔρυκα.

Γλαυκῷ κυνὶ] Τῷ κήτει.

Βάβαξ] Ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ βάζω, τὸ λέγω.

476 — 77. Πιποῦς] Πιπὼ ὄρνεόν ἐστι [1]) θαλάσσιον εὐπρεπὲς καὶ εὐειδές [2])· νῦν δὲ τὴν Ἡσιόνην οὕτω καλεῖ. Σκορπίον δὲ τὸν Ἡρακλέα [3]) λέγει, διὰ τὸ φονικόν. Κακὴν δὲ ὠδῖνα, τὸν αὐτὸν [4]), ὅνπερ ἦν καταπιὸν τὸ κῆτος.

14) εἰς γῆν) Pro εἰς τὴν Vitt. 2 et 3. bene.

15) λιβύης) *Id eſt, in vaſtam illam, vt loquitur Lycophr. v. 957. Siciliae a meridie occidentem verſus ſolitudinem: ita bene conuenit cum iis, quae narrat v. 953.* Sebaſt.

16) θηροβρ.) Vit. 1. et Ciz. θηριοβρ.

17) κριμισσ.) Noſtri κρημισσ. minus bene, nam erat fluvius Siciliae Crimiſſus, cf. Ferrarii Lex. Geograph. Infra v. 913. κρίμισσα vrbs eſt Lycophroni, et Strab. VI, p. 254.

18) Αἰγέστην) Vitt. 2 et 3. ἐγέστην, et deinde ἐγέσταν, haud dubie rectius; erat enim vrbs Siciliae Egeſta, poſtea Segeſta dicta. Vit. 1. et Ciz. vulg. Αἰγίσταν, vt Strab. VI, p. 264. Steph. Byz. quoque Ἐγέστα, ab Egeſte Troiano dicta, qui Troianus vero a Virgil. Aen. V, 550. Aceſtes, et vrbs V, 718. Aceſta nominatur. Variat ergo ſcriptura huius vocabuli.

19) Ἔντελλ.) Sic Seb. vt Steph. Byz. Vit. 1. et Ciz. ἄταλλαν, vt edd. pr. Vit. 3. cum Phauor. ἐντύλλαν (forte ἔντελλαν) ἢ καὶ ἄταλλαν ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἧς ἔγημε, vt infra ad v. 953. quam lectionem hic reuocauimus.

1) ἐστι) Noſtri ignorant.

2) εὐειδές) Abeſt a Vitt. 2 et 3. εὐηδὲς Vit. 1. et Ciz.

3) τὸν Ἡρακλ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt, vt antea, νῦν.

4) τὸν αὐτὸν) Vitt. 2 et 3. repetunt τὸν Ἡρακλέα, et λέγει huc ponunt. In Vit.

478. Ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρότης 5)] Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὁ δὲ ἀγρότης χερσαῖος Ἀγαπήνωρ, ὁ αὐτόδαιτος, ὁ ἐκ τῶν λυκαμνομόρφων κρεανόμων Νυκτίμου ἐσχηκὼς τὴν γέννησιν (Νυκτίμου δέ φησιν ἐκ δρυὸς τεχθέντος) ποίων κρεανόμων Νυκτίμου; τῶν πρὸ τῆς μήνης τεχθέντων, καὶ τῶν θαλψάντων κατ' ἄκρον χειμῶνα ἐνσπληδῷ πυρὸς ὀχὴν φηγίνων πύρνων· μολὼν δεύτερος τοῦ Τεύκρου εἰς τὴν νῆσον τῆς Κύπρου, χαλκωρυχήσει.

Ἀγρότης] Ἀγαπήνωρ, ὁ ἀγρευτὴς, παρ' ὅσον Ἀρκὰς τὸ γένος 6) ἦν· οἱ δὲ ἠπειρῶται καὶ ἀγρευταί. Ἢ ἀγρότης 7) ὁ ἄγριος, παρ' ὅσον ἀγρίᾳ τροφῇ ἐχρῶντο οἱ Ἀρκάδες τὸ πρὶν, ἤτοι βαλάνοις 8), ὡς καὶ ὁ παροιμιώδης χρησμός·

Πολλοὶ 9) ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι 10) ἄνδρες ἔασι.

480. Χερσαῖος] Ὁ τὴν μεσόγειαν 1) τῆς Πελοποννήσου καὶ Ἀρκαδίαν 2) οἰκῶν, ὡς καὶ Ὅμηρος 3), ἐμ-

1. et Ciz. desunt κακὴν usque ad κῆτος.

5) νῆσον ἀγρότης — χαλκωρυχήσει) A Seb. suppleta a nostris absunt. Vit. 1. et Ciz. modo post δεύτερος ponunt περὶ Ἀγαπήνορος ὁ λόγος τοῦ Ἀρκάδος: Vitt. 2 et 3. vt edd. prior. ἀγαπήνωρ· ἀγρότης παρ' ὅσον etc.

6) τὸ γένος) Seb. perperam se suppleuisse iactitat art. τὸ in omnibus edd. adeo in Pott. 1. iam obuium.

7) ἢ ἀγρότης ὁ ἄγρ.) Sic legimus e Vit. 1. et Ciz. reliqui negligunt ἀγρότης, et mox ex iisdem post Ἀρκάδες suppleuimus τὸ πρὶν, quod quoque addit Erasmus in Adagiis, et Phauor. ad Ἀρκὰς, πρόσθε.

8) ἤτοι βαλ.) Vit. 1. et Ciz. τοῦτ' ἔστι βαλάνῳ.

9) πολλοὶ — Ἀρκαδ.) Vit. 1. et Ciz. πολλοὶ δ' ἐν Ἀρκάσι: Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. Ἀρκαδίᾳ. Extat in Herodot. V, 66. Pausan. VIII, 1 et 42. et Plutarch. Coriolan. c. 3.

10) βαλανηφ.) Nostri βαλανοφ.

1) μεσόγ.) Vit. 1. et Ciz. μεσογαίαν.

2) Ἀρκαδ.) Vit. 2. καὶ Ἀρκαδ. *hoc est Arcadiam*, bene, vt saepius in his

φαίνων [4]) μὴ ἔχειν ναῦς αὐτοὺς διὰ τὸ πόῤῥω εἶναι τῆς θαλάσσης, οὑτωσὶ λέγει·

Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Νῆας ἐϋσσέλμους [5]) περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρείδης· ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Αὐτόδαιτος] ἐπεὶ βαλανηφάγοι ἦσαν [6]).

Ἐκγόνων δρυὸς] Ἀρκὰς, ὁ Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος παῖς, καὶ Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος θυγατρὸς, ὥς φησι Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς [7]), κυνηγῶν ἐνέτυχέ τινι τῶν Ἀμαδρυάδων νυμφῶν κινδυνευούσῃ, καὶ μελλούσῃ φθαρῆ-

scholiis καί. Vit. 3. minus bene καὶ Ἀρκαδίας.

3) ὅμηρ.) Il. β, 612, sqq.

4) ἐμφαίνων — οὑτωσὶ) Desunt in Vit. 1. et Ciz. sed in Vitt. 2 et 3. sic: δείκνυσι λέγων, reliquis demtis. Videntur postea addita.

5) ἐϋσσ.) Nostri εὐσελ. simplici σ.

6) αὐτόδ. — ἦσαν) Haec, quae ab omnibus absunt edd. et Mss. eruimus e Vit. 1. et Ciz. Codd. principibus.

7) χάρων ὁ λαμψ.) Eudociae p. 435. et Suidae, qui eadem de eo tradunt, si excipias voc. ἱστορικὸς, quod abest ab Eudocia, et quod Suidas λιβυκὰ non addit, dicitur υἱὸς Πυθοκλέους, Pausan. vero X, 38, 6, ὁ Πύθεω, quod sine dubio e compendio scribendi corruptum mutandum in Πυθοκλέους. cff. Voss. de Hist. Gr. p. 8. et 357. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 38. His addantur Creuzer Historic. gr. antiquiss. Fragmenta pag. 89. sqq. qui diligentissime de aetate et scriptis eius egit: Plutarch. in Themistocl. 27. et de Herodoti malign. Vol. IX. p. 410. ed. Reisk. vbi dic. ἀνὴρ πρεσβύτερος, scl. vt putat Reiske, Ἡροδότου, sed vid. Creuzer p. 91.: Strab. XIII, p. 583 et 589. Herodot. I, 107. schol. Apoll. Rhod. II, 2 et 479. et Photii Lex. ad κύβηβος p. 135. Scripsit quoque ὥρους λαμψακηνῶν, h. e. Annales Lampsacenorum, sic Schweighäus. ad Athen. T. II, p. 645. et VI, p. 129. sed Suid. Eudoc. et Creuz. p. 122 seqq. ὅρους λαμψ. Schweigh. vero in Indice miratur, a Creuzero lect. ὅρους esse defensam. Caeterum Creuzer. l. l. p. 131.

καὶ ὑπὸ χειμάῤῥου ποταμοῦ [8]) ἐν τῇ δρυΐ, ἐν ᾗ γεγονυῖα ἦν ἡ νύμφη, καὶ ἀνέτρεψε τὸν ποταμὸν, καὶ τὴν δρῦν [9]) χώματι ὠχύρωσεν. Ἡ δὲ νύμφη, Χρυσοπέλεια τὴν κλῆσιν κατ' Εὔμηλον [10]), συνελθοῦσα αὐτῷ, γεννᾷ Ἔλατον καὶ Ἀφείδαντα [11]), ἐξ ὧν εἰσὶν καὶ οἱ [12]) Ἀρκάδες, ὥς φησι Ἀπολλώνιος.

quoque locum nostrum tractauit.

8) ποταμοῦ) Art. τοῦ in vulg. praepos. deleuimus consensu nostrorum.

9) τὴν δρῦν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro τὴν γῆν. Sic Com. Natal. V, 11, p. 472, vbi eadem narrat: *quare ille fluuium alio diuertit, et quercum terra communiuit.* Sebast. quoque cum edd. omnibus, quae exstant, legit τὴν γῆν, et tamen in interpretatione lat. exhibet: *quercumque aggere communiuit.* Vnde haec inconstantia? vnde haec quercus in interpretationem eius lat. translata? Caeterum inde patet, Codd. Vit. 1. et Ciz. esse antiquissimos, et haud dubie primae recensionis. Creuzer. hanc diuersitatem lectionis non notauit.

10) Εὔμηλον) Cff. Voss. de Hist. Gr. p. 5. Heyne in Ind. scriptt. ad Apollod. laudatorum, et instar omnium Groddeck in: *Bibl. der alten Litter.* II, p. 94.

11) Ἀφειδ.) Vitt. 2 et 3. ἀμφειδ. vitiose, cf. Heyne ad Apollod. III, 9, 1. quem Tzetzes h. l. secutus est.

12) εἰσὶν — οἱ) Vitt. 2 et 3. εἰσὶ καὶ οἱ, sed mox Ἀπολλ. praepositum in vulg. καὶ nostri bene delent. Locus Apollonii est L. II, 475 sqq. vid. ibi scholia, *vbi Charonis Lampf. locus haud paullo aliter.* Thryllit. *Apud Apollonium vero loquitur ibi Agenorides Phineus de Paraebio, quod quercum excidisset, collat. L.* III, v. 478. *Scholiast. vti Theocrit.* III, 13. *tribuit Rhoeco Centauro.* Reines. Idem notat Sebast. et addit: *Quod porro de Arcade et nympha Hamadryade refert, deceptionem* (?) *arbitror; atque aliter accepisse, quod de eadem nympha tradit ap. ipsius Apollonii scholiastam loc. cit. Charon Lampsacenus, qui non de Arcade, verum de Rhoeco Centauro loquitur.* cf. quoque Creuzer l. l. p. 130 et 132. Versus Apollonii in Vit. 1. et Ciz. omissi, in Vitt. 2 et 3. alio ordine sunt positi.

Ἀλλ' ὅγε [13]) πατρὸς ἑοῖο (τοῦ Ἀρκάδος [14])) κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
Ἀμπλακίης· ὁ γάρ οἶος ἐν οὔρεσι [15]) δένδρα τέμνων [16])
Δή ποθ', Ἁμαδρυάδος [17]) νύμφης ἀθέριξε [18]) λιτάων,
Ἥ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο μύθῳ,
Μὴ ταμέειν [19]) πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ᾗ ἐπὶ πουλὺν
Αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές . . . .

Ἢ ὅτι Ἀγαπήνωρ [20]) ἀπὸ Δρύοπος ἔσχε [21]) τὸ γένος, ὁ δὲ Δρύοψ υἱὸς ἦν [22]) Ἀπόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκάονος· ταύτῃ γὰρ συνελθὼν Ἀπόλλων, ἔγκυον ἐποίησεν. Ἡ δὲ τεκοῦσα, τὸ βρέφος ἔκρυπτε δρυὸς στελέχει, ὅθεν καὶ Δρύοψ ἐκλήθη, καὶ ἐξ αὐτοῦ Δρύοπες οἱ περὶ Παρνασσὸν, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος [23])·

Δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε.

13) ὅγε) Vitt. 2 et 3. modo ὅ.

14) τοῦ Ἀρκάδος) Vncis inclusum nostri non agnoscunt. *Versum quidem restituit Gerbelius, sed τοῦ Ἀρκάδος, (quod certe non erat praetereundum) omisit.* Potter. Sed Thryllit. addit: *vid. Apollonium, et aliter iudicabis, nam ille Paraebium patrem, de quo haec narrat, non nominauit κατὰ ῥητόν.*

15) οὔρεσι) Pro οὔρεϊ Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) τέμνων) Apollon. Vitt. 2 et 3. recte: Seb. cum edd. pr. perperam τάμνων.

17) ποθ' Ἁμαδρ.) Vit. 2. πότ', Vit. 3. τότ' Ἀμαδρ.

18) ἀθέρ.) Nostri, vt edd. pr. ἀθέριζε, male.

19) μὴ ταμέειν) A Seb. hos versſ. additos Vitt. 2 et 3. non addunt.

20) Ἀγαπ.) Vitt. 2 et 3. art. ὁ praemittunt.

21) ἔσχε) Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. εἶχε: ſed Vitt. 2 et 3. ἔσχε.

22) ἦν) A Seb. adiectum noſtri non agnoſcunt. Idem tradunt Etymol. M. ad Δρύοψ, et Pauſ. IV, 34, 6. ſed ſchol. Apollon. p. 160, b. δρύοπος τοῦ λυκάονος καὶ δίας τῆς λυκαονείας. cf. Creuzer l. l. p. 132, et prae caeteris Verheyk ad Ant. Liberal. Metamorph. XXXII, p. 210. qui pro Δίας legendum exiſtimat Δηϊανείρας.

23) Ἀπολλώνιος) Sic h. l. vt ſupra v. 208. pro Ἥλιος legendum, vbi conferas, quae ſunt dicta, nam etiam hic verſ. eſt Apoll. Rh. I, 1213.

481. Λυκαινομόρφων] Ὁ τράγος κακῶς ἔφη Λυκόφρων [1]· λυκομόρφων γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν· οὐ γὰρ λύκαιναι, ἀλλὰ λύκοι γεγόνασιν οἱ Λυκάονος παῖδες, κατὰ τοῦτον. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη·

Πελασγὸς ἦν παῖς τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης, ᾧ Λυκάων [2]) παῖς ἐκ Μελιβοίας [3]) κόρης, εἴτ' οὖν [4]) Κυλλήνης τῆς νύμφης [5]), ὥς φασιν ἄλλοι πάλιν [6]). Οὗτος [7]) καταστὰς βασιλεὺς τῶν Ἀρκάδων,

Πολλαῖς [8]) γάμοις δίδεικτο πεντηκοντάκαις·
Ἀλλ' ἀσεβὲς βλάστημα τῶν τέκνων ἔφυ,

1) λυκόφρων) A Seb. additum comprobant Vitt. 2 et 3. haud dubie interceptum a seq. λυκομόρφων, quin adeo augent, nam habent sic: ὁ τράγος κακῶς ἔφη λυκόφρ. Per contemtum, vti videtur Thryllitzschio, vocat Lycophr. τράγον, quem τραγικὸν appellare debuerat. Forsitan τράγον e compendio scripturae ortum et τραγικὸν scribendum. Vit. 1. et Ciz. haec, vt omnia, quae carpunt Lycophronem, non exhibent.

2) ᾧ λυκ.) Nostri delent καὶ interpositum, bene, cum Com. Nat. IX, 9. p. 993. qui totum hunc locum videtur exscripsisse e Tzetza verbis gr. cum interpretatione lat. laudato auctore eius Hecataeo Milesio, cf. Heyn. Obseru. ad Apollod. p. 263. qui fraude hoc fecisse putat.

3) μελιβοίας) Vit. 1. et Ciz. μελιβοίης, vt edd. pr. et Natal. Com. vid. Apollod. III, 8, 1, quem Tzetzes ante oculos habuit.

4) εἴτ' οὖν) Nostri pro εἴτουν.

5) τῆς νύμφης) A Seb. intrusum, neque Codd. nostri, neque Nat. Com. l. l. neque edd. pr. habent. Ex Apollodoro illatum est a glossatore.

6) ὥς — πάλιν) Sic cum Seb. legunt Vitt. 2 et 3. Potterus perperam πάλιν seq. οὗτος adnectit, posito antea puncto. Nat. Com. πάλιν plane omittit. Apollodor. melius ordinat verba sic: ἢ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης κυλλήνης sine πάλιν, quod sane abesse potest. Vit. 1. et Ciz. legunt: ὥς φησιν ἄλλος πάλαι.

7) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. vt Apollod. ὃς; Natal. Com. οὗτος ἔπειτα: Vitt. 2 et 3. οὗτος — Ἀρκάδων, vt versiculum senarium, separatim ponunt.

8) πολλοῖς etc.) Hic discedens Natal. Com. a Tze-

ὧν τὰ ὀνόματα [9]) Μαίναλος [10]), Θεσπρωτὸς, Νύκτιμος [11]), Καύκων, Λύκιος [12]), Φθίος τε καὶ Τηλεβόας, Αἵμων, Μαντίνους, Στύμφαλός [13]) τε καὶ Κλείτωρ, Ὀρχόμενός τε καὶ ἕτεροι, οἳ πάντες, ὡς ἔφην [14]), πάντας ἀνθρώπους [15]) ὑπερέβαλον ὑπερηφανείᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ, τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν πειρᾶσαι βουλόμενος [16]), εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτῃ, παραγίνεται αὐ-

tza et Apollodoro pro verſſ. exhibet: κατὰ χρησμὸν τινὰ ἐκ πολλῶν γάμων πολλοὺς παῖδας λαβὼν, αὐτὸς ὢν ἀσεβὴς, ἀσεβεῖς καὶ τοὺς παῖδας προσέλαβεν, ὧν Μαίναλος etc. Forte haec e Grammatico veteri, qui ſua ex Hecataei Mileſii L. II. Genealogiarum laudato auctore hauſerat, et quem quoque Tzetzes ſecutus eſt, petierat. Atque hactenus ſuſpicione fraudis ab Heynio damnatus abſolui poſſe videtur: cf. tamen Creuzer in Hiſtoric. Gr. Antiq. Fragmentis p. 64 ſq.

9) ὀνόματα) Pro ἦν a Seb. poſitum noſtri non agnoſcunt. Natal. Com. neque ὀνόμ. neque ἦν habet.

10) Μαίναλος) Recte, ſed Vit. 1. et Ciz. μέληνος. Vitt. 2 et 3. μαίναλθος, mendoſe, cf. Heyne ad Apollod.

11) Νύκτιμος) Noſtri, vt edd. pr. σὺν Νυκτίμῳ. Nat. Com. σὺν Νυκτίμῳ καὶ Καύκωνι.

12) Λύκιος) A Seb. repoſitum pro Λύκος, quod noſtri cum Com. Nat. tuentur.

13) Στύμφαλος) Noſtri, vt edd. pr. et Natal. Com. Στύμφηλος, quod etiam comprobat Pauſan. VIII, 22, vid. ibi Facium. Sed audiamus Thryllit. quid de hoc loco ſentiat: *Continua*, inquit, *ſenarios et mecum lege:*

Ὧν ἦν Μέληνος, Θεσπρωτὸς σὺν Νυκτίμῳ,
Καύκων, Λύκος, Φθὰς τε, καὶ Τηλεβόας,
Αἵμων, Μαντίνους, Στύμφηλός τε καὶ Κλείτωρ.

Verſus non ſunt omnes exacti: et ſaltem quater peccant, ſed vides tamen poetae lacinias. Peccat is etiam ante: ἀλλ' ἀσεβεῖς.

14) ὡς ἔφην) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

15) πάντ. ἀνθρ.) Noſtri cum Nat. Com. vt edd. pr. πάντες praeter Vit. 1. qui πάντας exhibet, bene. Praeterea omnes tuentur lect. vet. ἐνίκων pro ὑπερέβαλον, quod videtur ex Apollodoro mutatum.

16) τὴν αὐτῶν — βουλόμενος) A Seb. illata, neque Codd. noſtri, neque Nat.

τοῖς [17]). Οἱ δὲ καλέσαντες αὐτὸν [18]) ἐπὶ ξένια, σφάττουσιν ἕνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα [19]), οὗ τὰ σπλάγχνα τοῖς ἱεροῖς [20]) συμμίξαντες, παρέθηκαν [21]) τῇ τραπέζῃ, συμβουλεύσαντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου [22]). Ζεὺς δὲ μυσαχθεὶς [23]), τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα [24]) νῦν Τραπεζοῦς [25]) καλεῖται ὁ τόπος ἐν Ἀρκαδίᾳ· Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς τούτου [26]) παῖδας ἐκεραύνωσε [27]), πλὴν τοῦ νεωτάτου [28]) Νυκτίμου.

Com. habet. Ex Apollodoro a glossatore addita videntur.

17) παραγ. αὐτοῖς) Ciz. solus omisit αὐτοῖς, quod quoque Apollod. non agnoscit.

18) οἱ — αὐτὸν) Vt Apollod. sed Nat. Com. ὃν αὐτοί, *quem ipsi*.

19) ἕνα — παῖδα) Vt Apollod. sed Nat. Com. ἕνα τ. ἐγχωρ. παιδαρίων.

20) τοῖς ἱεροῖς) Abest et a nostris Codd. et a Nat. Com. Glossator debet Apollodoro. Infra τοῖς ἄλλοις κρέασι.

21) παρέθηκαν) Nostri cum Nat. Com. vt edd. pr. παρέθεντο, cf. Heyn. ad Apollod.

22) συμβουλ. — Μαινάλου) Sunt Apollodori, nam nostri Codd. vti edd. pr. cum Nat. Com. non habent.

23) ζεὺς δὲ μυσαχθ.) Nat. Com. τοῦτο δὲ ζεὺς ἐγνωκὼς καὶ μυσ. optime, nam Iupiter ab hoc cibo, nisi re antea cognita, abhorrere non poterat. Hyginus quoque fab. 176. huic lectioni favet, nam habet: *Postquam sensit, iratus mensam euertit*, Ab Apollodoro haec plane absunt, cf. Heyne p. 303.

24) ἔνθα) Nostri cum Nat. Com. et edd. omnibus ὅθεν, quod etiam Tzetzes fere vbique vsurpat. Ἔνθεν est Apollodori.

25) τραπεζοῦς) Sic Seb. cum Apollodoro: nostri Codd. vt edd. pr. τραπεζεὺς, forte aeque bene. Nat. Com. haud dubie optime vtrumque praebet sic: ὁ τόπος τραπεζεὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ τραπεζοῦς ἡ πόλις καλεῖται. cf. Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 265. interprett. ad Hygin. l. l. et Tzschucke ad Pomp. Mel. I, 19, §. 12.

26) τούτου) A Seb. additum nostri ignorant: est Apollodori.

27) ἐκεραύνωσε) Nostri cum edd. pr. κεραυνοῖ. Differt Nat. Com. qui sic habet: τῶν δὲ λυκάονος παίδων ὡς ἀσεβησάντων εἰς ξένον μετ᾽ αὐτοῦ λυκάονος, τοὺς μὲν εἰς λύκους ἔτρεψε, τοὺς δὲ ἐκεραύνωσε.

Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν λαβόντος, ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐγένετο [29]) κατακλυσμὸς, ὃν ἔνιοί φασι διὰ τὴν τῶν Λυκάονος [30]) παίδων ἀσέβειαν γεγεννῆσθαι.

Ἄλλως [31]). Ὁ Ζεὺς, ἐπιξενωθεὶς τῷ Λυκάονι, εἱστιᾶτο παρ' αὐτῷ [32]). Οἱ δὲ τούτου υἱοὶ, ἀπόπειραν ποιούμενοι, εἰ θεός ἐστι, κρέα κομίσαντες, καὶ τὰ Νυκτίμου κρέατα [33]) συμμίξαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι, παρέθηκαν [34]) τῷ Διΐ. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν, ἔνθα νῦν [35]) Τραπεζοῦσα [36]) πόλις ἐστὶν ἐν Ἀρκαδίᾳ· τινὰς [37]) δὲ τῶν τοῦ Λυκάονος παίδων ἀνεῖλε κεραυνῷ, καὶ τὴν Ἀρκαδίαν συνεχῶς ἐκεραύνωσεν, ἕως ἡ γῆ ἀνασχοῦσα τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψαμένη, τὴν ὀργὴν κατέπαυσε [38])· διό φασι πρώτως [39]) ἐν Ἀρκάσιν ἐκεχειρίαν [40]) γενέσθαι. Ἐνίους δὲ τῶν Λυκάονος παίδων εἰς λύκους μετέβαλεν [41]), οὓς ὁ

28) νεωτάτου) Pro νεωτέρου, quod noſtri retinent, Seb. vt Apollod. recte.

29) ἐγένετο) Vt Apollod. Noſtri, vt ante Seb. γίνεται. Sic quoque verba a Seb. addita: ὃν ἔνιοι φασὶ, quae noſtri ignorant, ſunt Apollodori. Deinde legendum γεγεννῆσθαι pro γεννῆσθαι.

30) διὰ τὴν τῶν Λυκάονος usque ad οὐκ οἶδα πῶς, ἔφη, deſiderantur omnia in Vitt. 2 et 3.

31) ἄλλως) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

32) παρ' αὐτῷ) Seb. addidit: Vit. 1. et Ciz. non praebent.

33) κρέα κομ. — κρέατα) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro: κρεανομήσαντες τὸν Νύκτιμον, καὶ τὰ τούτου κρέατα.

34) παρέθηκαν) Pro vulg. παρέθησαν Vit. 1. et Ciz. recte cum Seb.

35) ἔνθα νῦν) Vit. 1. et Ciz. vt ſupra, ὅθεν καί.

36) τραπεζοῦσα) Vit. 1. et Ciz. τραπέζου, forte, vt antea, τραπεζοῦς.

37) τινὰς) Noſtri τοὺς tuentur cum edd. pr.

38) ἀνασχοῦσα — κατέπαυσε) Pro his a Seb. ſuppletis et emendatis Vit. 1. et Ciz. ſeruant vulg. παρακαλοῦσα τὸν Δία, τὴν χεῖρα ἐξέτεινε.

39) πρώτως) Ciz. et Vit. 1. πρῶτα.

40) ἐκεχειρ.) Sic legendum, pro ἐκκεχειρ. conſenſu Vit. 1. et Ciz. aliorumque ſcriptorum.

41) μετέβαλ.) Vit. 1. et Ciz. μετέβαλλεν.

Λυκόφρων, οὐκ οἶδ' ὅπως [42]), ἔφη λυκαινομόρφους γενέσθαι· εἰ μή πως [43]) εἶδος ἀντὶ εἴδους ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ [44]) ἀρκτομόρφων· Καλλιστὼ γὰρ, ὡς ληροῦσιν, ἡ Λυκάονος θυγάτηρ, σύνθηρος ἦν Ἀρτέμιδος [45]), ἣ Ζεὺς, εἰκασθεὶς Ἀρτέμιδι, συνευνάζεται. Ἄρκτον δὲ ταύτην ποιεῖ, διὰ τὸ λαθεῖν τὴν Ἥραν, ἐξ ἧς ὁ Ἀρκὰς ἐγεννήθη. Ἐκ ταύτης [46]) δὲ τῆς σειρᾶς κατάγεται καὶ Ἀγαπήνωρ [47]).

Νυκτίμου κρεανόμων] Καὶ τοῦτο λῆρος [48]) τῶν Λυκόφρονος λόγων· οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμησαν [49]), ἀλλ' ἕτερον ἐπιχώριον παῖδα, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, καὶ ἕτεροι.

482 — 83. Τῶν πρόσθε μήνης] Πρῶτον [1]) τοῦτο σκόπου [2]), ὅτι καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα τὸ ν ἐφελκυστικὸν ἔχουσι, φωνήεντος ἐπιφερομένου, συμφώνου δὲ, οὐκέτι, ὥσπερ κἀγὼ γράφω, καὶ τούτου ἕνεκα πολλοῖς τῶν ἀμαθῶν διασύρομαι, τὸ αὐτῶν ἀῤῥώστημα προσαπτόντων ἐμοί.

42) οἶδ' ὅπως) Sic Codd. nostri pro οἶδα πῶς.

43) μήπως) Nostri male μήπω.

44) ἀντὶ τοῦ) Omittunt nostri τοῦ.

45) Ἀρτέμ.) Nostri, vt edd. pr. Ἀρτέμιδι.

46) ἐκ ταύτης) Vit. 1. et Ciz. ἐξ αὐτῆς.

47) Ἀγαπήν.) Nostri delent art. ὁ. In Pott. II. vitio operarum erat ἡ.

48) καὶ τοῦτο λῆρος) *Lege:*

καὶ τοῦτο λῆρος τῶν Λυκόφρονος λόγων·
οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμησαν,
ἀλλ' ἕτερόν τιν' ἐπιχώριον παῖδα,
ὥς φησὶν Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι.

Et tales versus politici latent in vtroque Tzetza plures, si quis modo obseruare sategerit. Thryllit.

49) ἐκρεαν.) Sic Vit. 3. sed Vitt. 1. 2. et Ciz. ἐκρεατόμησαν, perperam.

1) πρῶτον usque ad προσαπτόντων ἐμοί absunt a Vit. 1. et Ciz.

2) σκόπου) Vitt. 2 et 3. σκόπει, quod idem est, cf. Phauor. ad ὑπηρετῶ.

Πρόσθε μήνης Φηγίνων πύρνων] Ἐπεὶ προσέληνοι [3]) οἱ Ἀρκάδες· ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς Σελήνης, πυρὶ ὀπτῶντες τὰς βαλάνους. Ἢ ὅτι προσέληνοι οἱ ὑβρισταὶ λέγονται· προσελεῖν γὰρ, τὸ ὑβρίζειν [4]). Ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσιν, ὡς λέγοντας ἀρχαίους εἶναι [5]), καὶ τῆς σελήνης παλαιοτέρους. Τὸ δ' ἀλληγορικώτερόν ἐστιν οὕτως [6]): Ἀστρολογίαν [7]), καὶ ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας, καὶ τὰ τοιαῦτα Πὰν [8]) ὁ Ἀρκάδων [9]) βασιλεὺς, ἢ Ἄτλας Λίβυς [10]) εὗρεν [11]), ἀπὸ σελήνης τοὺς μῆνας [12]) συλλογισάμενος· ὕστερον δὲ [13]) Θαλῆς. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀρκάδες [14]) θυ-

3) *προσέληνοι*) Cf. Steph. Byz. ad h. v. ibique interptt. et Io. Tzetz. Chil. IV, 810 ſqq. et omnino, quae doctiſſime, vt adſolet, Heyne diſputauit de Arcadibus luna antiquioribus in Opuſc. Acad. Vol. II, pag. 332 ſqq. vbi p. 346. etiam noſtrum locum affert.

4) *προσελεῖν — ὑβρίζειν*) Io. Tzetz. l. l. *προσελοῦν — ὑβρίζειν καλεῖται τοῖς Ἀρκάσι*, et Chil. II, 882. *προσελοῦν — καλεῖται παρ' ἑτέροις.*

5) *λέγοντας — εἶναι*) Haec duo verba abſunt a Vit. 1. et Ciz.

6) *ἐστιν οὕτως*) Vit. 1. et Ciz. *οὕτως ἔχει*: Vitt. 2 et 3. *ἐστὶν*, deleto *οὕτως*. *cf. Cenſorin. de die natal. c.* 19. Seb.

7) *ἀστρολογ.*) Vit. 1. et Ciz. *ἀστρολόγος γὰρ*, non male, vt referatur ad ſeq. *βασιλεὺς*, ſaltem melius, quam edd. ante Pott. *ἀστρολόγως.*

8) *Πὰν*) Pro *πάντα*, quod in vulgatis corruptum eſt, reſtituimus auctoritate Vitt. 2 et 3. Vtrumque et *πάντα* et *Πὰν* Ciz. et Vit. 1. ignorant. Quisque autem ſcit, vel e Virgil. Georg. III, 392:

Pan, Deus Arcadiae, captam te, Luna, ſefellit,

Pana cum Luna fuiſſe ab Arcadibus vti Deum *ἐπιχώριον* praecipue cultum. cf. Heyn. Opuſcul. l. l. p. 342.

9) *Ἀρκάδων*) Vit. 1. et Ciz. *ὁ τῆς Ἀρκαδίας.*

10) *λίβυς*) Vitt. 2 et 3. *λιβύας*, ſcl. *βασιλεύς.*

11) *εὗρεν*) Vit. 1. et Ciz. *ἐρευνῶν*, forte *ἐρευνῶν*.

12) *τοὺς μῆνας*) Conſenſu Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. *τοῦ λόγου*, forte *τοὺς λόγους.*

13) *ὕστερον δὲ*) E Vitt. 2 et 2. *δὲ* addidimus.

14) *Ἀρκάδ. — κατέδειξαν*) Vit. 1. et Ciz. *Ἀρκάδιον — κατέδειξε*, forte *Ἀρκάδες.*

σίας Θεοῖς κατέδειξαν, πρῶτον μῦν [15]), δεύτερον [16]) ἅπου λευκὸν, τρίτον δρυὸς Φύλλα· ὅθεν ἡ Πυθία [17]).

Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ [18]) βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι.

484. Χαλκωρυχήσει] Ἐπειδὴ πολλὰ [1]) μέταλλα χαλκοῦ ἐστὶν ἐν Κύπρῳ. Λέγει οὖν, ὅτι παραγενόμενος ἐξ Ἀρκαδίας ὁ Ἀγαπήνωρ εἰς Κύπρον, χαλκὸν ἐργάσεται [2]). Ἐγὼ δέ Φημι, ὅτι παραγενήσεται [3]) εἰς τὴν Κύπρον, ὅπου χαλκωρύχοι εἰσίν. Ἀπρεπὲς γὰρ τὸν τοιοῦτον [4]) στρατηγὸν γενέσθαι [5]) χαλκωρύχον. Τὸ δὲ σχῆμά Φημι κατὰ σύλληψιν [6]), ἢ χαριεντισμόν.

486. Οὗ Φίτυν] τὸν πατέρα [7]). Ἦν δὲ [8]) Ἀγαπήνορος πατὴρ ὁ Ἀγκαῖος. Οὗτος ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον ἐξελθὼν [9]), ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας Ὅμηρός [10]) Φησι, καὶ Σωτήριχος [11]) ἐν τοῖς

15) μῦν) Consensu omnium Codd. MSS. Thryllit. mauult σῦν.

16) δεύτ. — τρίτον) Vit. 2. et Ciz. vtrique voc. δὲ addunt.

17) πυθία) Vit. 1. et Ciz. πυθώ.

18) Ἀρκαδ.) Nostri ἀρκαδίῃ, sic etiam, vt ad v. 479. βαλανοΦάγοι pro βαλανηΦάγοι. Vit. 1. et Ciz. sic: πολλοὶ βαλανοΦάγοι ἄνδρες ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔασιν.

1) πολλὰ) Deest in Vit. 3. vt ἐστὶ in Vit. 1. et Ciz.

2) ἐργάσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐργάσηται.

3) παραγεν.) Vit. 3. παρεγίνετο.

4) τὸν τοιοῦτ.) Sic legendum e Codd. nostris pro τὸ τοιοῦτον.

5) γενέσθ.) Vitt. 2 et 3. γίνεσθαι.

6) κατὰ σύλλ.) Thryllit. mauult κατασύλληψιν, vno verbo. Vitio operarum χαριεντισμὸς apud Seb. pro χαριεντισμόν.

7) τὸν πατέρα) Abest a Ciz. et Vit. 1. vt ab edd. ante Potter.

8) ἦν δὲ) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. etiam addunt.

9) ἐπὶ τὸν — ἐξελθὼν) Vit. 1. et Ciz. sic: ἐπὶ τὸν κάπρ. τὸν καλ. ἐλθών.

10) Ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ ὅμηρ. Il. α, 535 sqq.

11) Σωτήριχ.) Vid. Voss. de Hist. Gr. p. 199. Fabric. Bibl. Gr. ed. Harl. Vol. III,

Καλυδωνιακοῖς λέγει [12]· „Ὁ δὲ Καλυδώνιος σῦς, πρότερον περὶ τὴν Οἴτην διατρίβων, ὕστερον [13]) ἦλθεν εἰς „Αἰτωλίαν, Ἀρτέμιδος μήνιδι, ὅτι οὐκ ἔθυσεν αὐτῇ ὁ „Οἰνεύς·

„ . . . . . ἄλλοι δὲ θεοὶ [14]) δαίνυνθ' ἑκατόμβας."

Οἰταῖος οὖν ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς Οἴτης καλεῖται [15]).

487. Βουβῶνος ἐν τόρμαισι] Ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος συντρίψας τὸ σῶμα. Βουβὼν δέ ἐστιν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος· ὃν δέ φησιν ὁ σοφώτατος οὗτος Λυκόφρων [1]) βουβῶνα, οὐκ ἴσημι, ἢ βαρβαρίζοντος καὶ φλυαροῦντος τοῦ ἀνδρὸς, ἢ ἐμοῦ ἀμαθαίνοντος [2]). Νῦν μὲν γὰρ [3]) ἐν τῷ βουβῶνί φησι τὸν Ἀγκαῖον πληγῆναι, εἶτα μετὰ μικρὸν φησι· Πλήξας ἀφύκτως σφυρόν. Ἐγὼ δὲ πάλιν γινώσκω σφυρὸν, τὰ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέ-

p. 52. Tzetz. in Chil. VII, 102. Reinef. in Epp. ad Hofman. et Rupertum p. 316. et quod idem ὁ πάνυ adfcripfit exemplari fuo Gruter. Infcript. VIII. p. 871. Libri de rebus Calydon. nemo, quantum equidem fcio, meminit alius. Vit. 1. et Ciz. καλυδωνίοις: Vit. 3. καλυδωνικοῖς pro καλυδωνιακοῖς.

12) λέγει) Noftri vulg. tuentur λέγων.

13) ὕστερον) A noftris abeft, non bene ob πρότερον.

14) ἄλλοι δὲ θεοὶ) *Ex Hom. Il.* ι, 531. Seb. et Odyff. γ, 471. *Forte legendum* ἄλλοισι δὲ θεοῖς. Thryll.

15) Οἰταῖος — καλεῖται) Defunt in Vitt. 2 et 3. fed Vit. 1. et Ciz. melius legunt, vt dedimus pro: Οἰτ. οὖν διὰ τοῦτο καλεῖται.

1) λυκόφρων) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

2) ἢ βαρβαρ. — ἀμαθαίνοντος) Abfunt a Ciz. et Vit. 1. vti etiam alias fere omnia, vbi Lycophron reprehenditur. Hariolatur fcholiaftes. *Niceph. Gregor. ad Synefium p.* 363. εἰς τὴν βουβῶνα· βουβῶνα λέγει τὴν ἀρχὴν τῶν μηρῶν, ἤγουν τὴν ἄνω ἀρχὴν τοῦ ποδός. Thryllit. Pherecyd. p. 133. ed. Sturz. τὸν Ἀγκαῖον, inquit, ὑπὸ τοῦ καλυδωνίου συὸς πληγέντα τὸν μηρὸν ἀποθανεῖν.

3) μὲν γὰρ) Vit. 3. μὲν οὖν.

ρη [4]). Βουβωνόσφυρον οὖν μὴ γινώσκων κατὰ τὸν σοφώτατον τοῦτον, τὸν καὶ [5]) ψευδεῖς ἱστορίας μυρίας λέγοντα, καὶ ἑαυτῷ, καὶ οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, πολλάκις ἐναντιούμενον, ὡς ἔοικεν ἀμαθαίνω.

488 — 90. Ἔγνω δ' ὁ τλήμων] Λῆρός ἐστι καὶ τόδε·

Τῷ γὰρ Σαμίῳ Ἀγκαίῳ στεφηφόρῳ [6])
Ἐξῆλθε χρησμὸς, μὴ πιεῖν ἐξ ἀμπέλου.

Ὁ γὰρ Ἀγκαῖος οὗτος [7]), υἱὸς ὢν [8]) Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας [9]), τῆς Φοίνικος, ἐφύτευσεν ἄμπελον, κατὰ Ἀριστοτέλη [10]) τὸν τοὺς Πέπλους συντάξαντα [11]). Μάντις δέ τις [12]) εἶπεν αὐτῷ [13]), ὡς οὐ πίοι [14]) οἶνον

4) μέρη) Vit. 1. et Ciz. μέλη: deinde τοὺς ἀστραγάλους pro τὸν ἀστράγαλον.

5) τὸν καὶ ψευδ. — ἐναντιούμενον) Non habent Vit. 1. et Ciz. τὸν καὶ, vt Vit. 2. ſed a Vit. 3. τὸν abeſt.

6) τῷ γὰρ Σαμίῳ — στεφηφόρῳ) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. τῷ Σαμίῳ γὰρ — στεφηφόρος, mendoſe.

7) οὗτος) A Seb. ſupplementum noſtri comprobant.

8) ὢν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz ſed Vitt. 2 et 3. ἦν.

9) Ἀστυπαλ.) Cf. Pauſan. VII, 4, 2, et Steph. Byz. ad h. v. cum interptt.

10) Ἀριστοτ.) Noſtri Ἀριστοτέλην.

11) τὸν — συντάξ.) Vitt. 2 et 3. τὸν πέπλουν συντ. ſed Ciz. et Vit. 1. ſtant pro vulgata, vti etiam Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 3. ed. Heinſ. Ἀριστοτέλης, ἢ ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δὲ, οἶμαι, ὁ τοὺς πέπλους συντάξας, vnde etiam, vti e ſcholio noſtro, ſimul patet, eum putaſſe, hunc Ariſtotelem diuerſum fuiſſe a philoſopho Stagirita. Schol. Apollonii, I, 188, habet modo Ἀριστοτέλης ſine ullo additamento, cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 277 ſqq. ed. Harl. et Meurſ. Panathen. c. 18.

12) μάντις — τις) Abeſt τις a Vit. 1. et Ciz., vt ab edd. ante Pott. Schol. Apollon. I, 188, et ex eo, vt videtur, Natal. Com. VII, 2, p. 719. *ſeruum* quendam hoc dixiſſe tradunt.

13) εἶπεν αὐτῷ) In vulg. additum, τῷ Ἀγκαίῳ, quod gloſſam ſapit, expunximus conſenſu Mſſ. noſtrorum.

14) πίοι) Vitt. 1. 3. et Ciz. πίῃ.

ἐκ ταύτης. — Ἐκ τῆς οἰνοχοΐας δὲ τῆς ἀμπέλου [15]) καρπόν, ἀπέθλιψεν ὁ Ἀγκαῖος τὴν σταφυλὴν εἰς ἀγγεῖον, ἤγουν [16]) κύλικα, ὡς πιόμενος, καὶ κατεγέλα τοῦ μάντεως, δεικνύων τὴν κύλικα· ὁ δ' ἔφη·

Πολλὰ μεταξὺ πέλει [17]) κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

Βοῆς δὲ γενομένης, ὡς συὸς λυμαινομένου τὴν χώραν, θεὶς τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν σῦν, καὶ πρῶτος ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ [18]). Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ Ἀγαπήνορος, πατρὸς Ἀγκαίου, υἱοῦ Ἄκτορος καὶ Εὐρυθέμιδος [19]), τῆς Ἀκάστου, καὶ περὶ τοῦ Καλυδωνίου συὸς τοῦτο ἐδέξατο. Φασὶ δέ τινες, πρῶτον τὴν Ἀταλάντην ἀκοντίσαι κατὰ τοῦ συός [20]).

492 — 93. Δεδουπὼς τὸν κτανοῦντ' [1]) ἠμύνατο] Εἰ μὲν κτανοῦντά ἐστιν, ὡς ἐγὼ γράφω, οὕτω [2]) συντακτέον· Δεδουπὼς καὶ ἤχῳ φερόμενος, τὸν κτανοῦντα καὶ μέλλοντα κτανεῖν αὐτὸν Ἀγκαῖον ἠμύνατο καὶ ἐτι-

15) *τῆς ἀμπ.*) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

16) *εἰς ἀγγεῖον, ἤγ. κύλ.*) Sic legendum cum Vitt. 2 et 3. reliqui omittunt *εἰς ἀγγ. ἤγουν.*

17) *πέλει*) Abeſt a Vitt. 2. 3. et Ciz. non bene, pro quo Thryll. mauult *πέτει*, non male; *πέλει* tamen exhibent ſchol. Apollon. I, 188, Natal. Com. l. l. ipſoque Thryllitzſchio auctore ſchol. Greg. Naz. ad *στηλ. λόγ.* p. 47. ed. Eton.

18) *καὶ πρῶτ. — αὐτοῦ*) Sic pro *ἀνῃρέθη* legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz., nam plures conuenerant ad aprum proſternendum, quorum prima erat Atalanta, quae percuteret eum, cf. Io. Tzetz. in Chil. VII, 102, v. 71. Schol. Apoll. l. l. *ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησε.* Nat. Com. l. l. *a quo vulneratus.*

19) *Εὐρυθ.*) Vit. 2. *Εὐρισθ.* Apollod. I, 7, 10. meminit Eurythemidis, ſed filiae Cleoboeae.

20) *Φασὶ — συός*) Abſunt a noſtris. Io. Tzetz. in Chil. VII, 102, v. 71. Ἡ Ἀταλάντη πρώτη μὲν ἐκεῖνον ἐτόξευσε. Videntur igitur ab hoc poſt Iſaacium fratrem hic inſerta.

1) *κτανοῦντ'*) Noſtri *κτανόντ'*.

2) *οὕτω*) Pro *οὕτως* Vit. 2. recte.

μώρησε, πλήξας ἀφύκτως τὸ, κατὰ τοῦτον, βουβωνόσφυρον ἐκείνου. Τὸ δὲ γράφειν κτανόντα, μωρόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίου [3]· Ἀταλάντη γὰρ αὐτὸν ἐτόξευσε, Μελέαγρος δὲ τῷ συοκτόνῳ δόρατι περὶ τὸ μέτωπον πλήξας, ἀνεῖλεν. Ἀγκαῖος δὲ οὐδὲν γενναῖον ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ [4], ἢ ὅτι ἀνατεινάμενος [5]) τὸν πέλεκυν, ὡς πλῆξαι αὐτὸν, ἀνῃρέθη πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ οὕτω μὲν ἐπ' Ἀγκαίου [6]) συντακτέον· ἐπὶ δὲ Μελεάγρου οὕτως, ὃ βαθύτατόν [7]) ἐστι, καὶ ἐμὸν ἐνθύμημα [8]). Ὁ δ' αὐτὸς στόρθυγξ [9]) καὶ ὀδοὺς, ἤτοι ὁ χοῖρος, δεδουπὼς πεσὼν καὶ [10]) κτανθεὶς, τὸν κτανόντα, ἤτοι τὸν Μελέαγρον, ἠμύνατο, πλήξας ἀφύκτως ἄκρον σφυρὸν [11]), ἤτοι τὸν ἀστράγαλον καὶ πόδα [12]) τοῦ ὀρχηστοῦ καὶ ταχυτάτου πολεμιστοῦ.

Οὐχ' ὅτι δὲ αὐτὸν ἔπληξεν ὁ χοῖρος περὶ τοὺς πόδας τοῦτο εἶπεν, ἀλλὰ [13]) χαριέντως καὶ ἀστείως ταῦτά [14]) φησιν, ὅτι ἠμύνατο αὐτὸν, δεσμήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας αὐτὸν μὴ δύνασθαι περιπατεῖν [15]), διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιουτοτρόπως: ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν σὺν τῇ

3) μωρόν — Ἀγκαίου) Vit. 1. et Ciz. sic: ἐπὶ τοῦ Ἀγκ. μωρόν ἐστιν.

4) ἐπ' αὐτῷ) Vit. 3. εἰς αὐτόν.

5) ἀνατεινάμ.) Vitt. 2 et 3. ἀνατεινόμενος.

6) ἐπ' Ἀγκ.) Vitt. 2 et 3. ὑπ' Ἀγκ.

7) ὃ βαθύτ. — ἐνθύμημα) Desiderantur in Vitt. 1. 3. et Ciz.

8) ἐνθύμ.) Vit. 2. ἀναθύμα, in ora ἤγουν ἀθύμημα, vitiose.

9) στόρθ.) Vitt. 2 et 3. στόρθυξ, quod idem est.

10) πεσὼν καὶ) Nostri non habent. Glossam redolent.

11) ἄκρ. σφυρὸν) Vit. 1. et Ciz. ἄκρ. μηρὸν, Vitt. 2 et 3. modo σφυρὸν sine ἄκρον.

12) καὶ πόδα) Delent Vitt. 2 et 3. καί.

13) ἀλλὰ —) Hic Vit. 1. et Ciz. Inserunt verba: διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιουτοτρόπως, quae in vulg. ponuntur post περιπατεῖν, ibique repetunt: διὰ τὸ ἀνελεῖν τοιουτοτρόπως.

14) ταῦτά) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

15) περιπατ.) Vitt. 2 et 3. πατεῖν, qui etiam αὐτὸν omittunt.

Ἀταλάντῃ [16]), τὴν κεφαλὴν τοῦ συὸς, καὶ τὸ δέρας αὐτῇ ἀκροθίνιον χαρίζεται. Περιλύπους δὲ γενομένους [17]) τούτου ἕνεκα τοὺς τῆς μητρὸς [18]) αὐτοῦ ἀδελφοὺς, καὶ ἐχθροὺς αὐτῷ γενομένους, ἀνεῖλεν. Ἀλθαῖα δὲ, ἡ τούτου μήτηρ, λυπηθεῖσα ἕνεκεν τοῦ συμβάντος τοῖς ἀδελφοῖς, τὴν παρὰ τῶν Μοιρῶν [19]) δᾶδα [20]) κατέκαυσεν, ἣν ἐτήρει, ὡς συστατικὴν οὖσαν [21]) τῆς τοῦ [22]) Μελεάγρου ζωῆς ἀκεραίαν φυλαττομένην. Τινὲς δὲ, φυλλάδα [23]) ἐλαίας, οὐ δᾶδα, εἶναί φασιν, ἣν ἐν τῇ κυήσει φαγοῦσα, τῷ Μελεάγρῳ ἐν τῇ ἐκτέξει συντέ-

16) σὺν Ἀταλ.) Pro Ἀταλ. Vit. 1. et Ciz. recte, nam auctore Apollodoro, I, 8, 1. prima erat, quae vulneraret aprum. Haud dubie σὺν interceptum eſt a praeced. σῦν. Poſtea bene τῷ· χαρίζεται addunt αὐτῇ, quod recepimus, et omittunt τοῦ συός. Vitt. 2 et 3. habent quidem σὺν, ſed non σῦν, neque αὐτῇ. Mihi quidem, ſi addicerent Codd. placeret legere: ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν, τῇ Ἀταλ. τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρας αὐτοῦ ἀκροθ. χαρίζεται, cf. Apollod. I, 8, 2. et ſchol. Villoiſ. ad Hom. Il. ι, v. 531.

17) περιλυπ. — γεν.) Vit. 3. περιλύπου δὲ γενομένου, vt ad Meleagrum referretur, non apte.

18) τοὺς τῆς μητρὸς) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. recte; a reliquis τοὺς omiſſum.

19) παρὰ τ. Μοιρῶν) Vit. 3. περὶ τ. Μ. Niſi haberemus Apollodorum I, 8, 1. qui haec verba interpretaretur, ſane nihil eſſet, quomodo huius breuitatis obſcuritas illuſtraretur. Narrat enim, τὰς Μοίρας τῇ Ἀλθαίᾳ παραγενομένας εἰπεῖν· τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ· τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. cf. quoque Ouid. Metam. VIII, 452, et Hygin. f. 171 et 174. Interim tamen paene crediderim, a voc. δᾶδα abſorptum eſſe δεδομένην, vt vere habet ſchol. Villoiſ. ad Hom. Il. ι, v. 531. τὴν ὑπὸ Μοιρ. δεδομένην δᾶδα κατέφλεξε.

20) δᾶδα) Vitt. 2 et 3. δάδα hic et poſtea.

21) οὖσαν) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

22) τῆς τοῦ Μελ.) Sic noſtri: caeteri τοῦ negligunt.

23) φυλλάδα) Vitt. 2 et 3. φύλλα.

τοκε [24]), καὶ ἐφύλαττεν ἀκριβῶς, ὑπὸ τῶν μάντεων τοῦτο μαθοῦσα, ὡς ἔστ' ἂν φυλάττοιτο ἡ φυλλὰς ἀβλαβὴς, ἀβλαβὴς [25]) καὶ ὁ Μελέαγρος ἔσται· εἰ δὲ φθαρῇ, καὶ ὁ Μελέαγρος συμφθαρήσεται. Ταύτην [26]) οὖν διὰ τὸ πάθος [27]) τῶν ἀδελφῶν κατακαύσασα, εἰςῆλθεν ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ νεκρὸν εὑροῦσα τὸν παῖδα, συναπέκτεινε καὶ ἑαυτήν. Οὕτως ἐγώ φημι συντάσσειν τὸ κτανόντα [28]).

494. Τρίτος δὲ] Αἰγεὺς, ὁ Πανδίονος υἱὸς [1]), ἢ Σκυρίου κατά τινας [2]), ἢ κατὰ τὸν Λυκόφρονα Φημίου, καὶ υἱοποιηθεὶς [3]) τῷ Πανδίονι, βασιλεύων Ἀθηνῶν, γαμεῖ πρῶτον Μῆταν [4]), τὴν Ὁπλῆτος, δεύτερον Χαλκιόπην, τὴν Ῥηξήνορος [5]). Ὡς δ' ἀλλαχοῦ πάλιν [6])

24) *συντέτοκε*) Vit. 3. *συνεκτέτοκε*.

25) *ἀβλαβὴς*) Abeſt a noſtris; et ſane abeſſe poteſt: forte ortum vel omiſſum, quia mox repetitur.

26) *ταύτην*) Vitt. 2 et 3. *ταῦτα*, quia ſupra *φύλλα*, vel vt *φυλλάδα* et *δᾷδα* ſimul combuſſiſſe traderetur.

27) *διὰ τὸ πάθ.*) Noſtri *διὰ τὸ πένθος*: vtrumque bene. Olim *τὰ πάθη*.

28) *οὕτως —κτανόντα*) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. ſed pro *τὸ κτ.* legunt *τὸν κτ.*

1) *υἱὸς*) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

2) *κατά τινας*) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt. Apollod. III, 15, 5. *ἔνιοι δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσι.* cf. Heyne Obſeruatt. ad Apollod. p. 342. de Aegeo, filio Scyrii vel Phemii, vt infra v. 1324.

3) *υἱοποιηθ.*) Plutarcho in Theſ. c. 13. dicitur *θετὸς Πανδίονι*.

4) *Μῆταν*) Sic quoque Vitt. 2 et 3. et Apollod. III, 15, 6. quem Tzetzes exſcripſit. Vit. 1. vero et Ciz. *Μήδειαν*. Variant varii in nominibus vxorum Aegei. cf. Heyne ad Apollod. l. l. *Μῆταν* eſt ſine dubio vera lectio, ſed auctoribus Athenaeo XIII, p. 557. Hygino f. 25. ſchol. Euripid. Med. v. 673. et Tzetza ipſo ad v. 175. Medeam quoque duxit vxorem. Schol. Eurip. l. l. pro *Μῆταν* habet *Μελίτην*.

5) *Ῥηξήν.*) Vitt. 2 et 3. vitioſe *ῥηξύνορος*, cf. Hom. Odyſſ. *η*, 63.

6) *πάλιν*) Supplent Vit. 1. et Ciz.

εὗρον, μίαν ἔσχε γυναῖκα Αὐτόχθην [7]), τὴν Περσέως· οἱ δὲ Χαλκιόπην. Ὡς δ' οὐκ ἐγίνετο τούτῳ παῖς, δεδοικὼς Πάλλαντα, Νῖσον, καὶ Λύκον, τοὺς ἀδελφοὺς [8]), ἔρχεται εἰς Πυθὼ, περὶ παίδων μαντευσόμενος, καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός [9])·

> Ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα πόδα [10]), μέγα φέρτατε ἀνδρῶν,
> Μὴ λύσῃς [11]), πρὶν ἄκρον Ἀθηναίων εἰσαφικέσθαι [12]).

Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν [13]), παραγίνεται εἰς Τροιζῆνα [14]) πρὸς Πιτθέα τὸν χρησμολύτην, καὶ ὃς μεθύσας [15]) αὐ-

7) Αὐτόχθ.) Vitt. 2 et 3. χαλκιόπην, ſublato τῷ· αὐτόχθ. ſed Vit. 1. et Ciz. αὐτόχθην absque οἱ δὲ χαλκιόπην, nam ſic legendum omnino, non, vt Seb. καλλιόπην, cf. Heyne ad Apollod. III, 15, 6, p. 372. Vxorem vero Αὐτόχθην nominat quoque Io. Tzetz. in Chil. V, v. 677.

8) δεδοικὼς — ἀδελφοὺς) Deſiderantur in Vit. 1. et Ciz. Sunt Apollodori III, 15, 6. cf. quoque Plut. in Theſ. 3. in extrem.

9) χρησμός) Exhibent Plutarch. in Theſ. c. 3. ſchol. ad Eurip. Med. v. 679, et Apollod. III, 15, 6. vbi omnino Heyne eſt conſulendus.

10) πόδα) Pro ποδῶνα, vt ante Seb. legebatur, habent quoque Vitt. 2 et 3. ſed pro μέγα φέρτ. ἀνδρ. a Sebaſt. dato Vit. 1. et Ciz. vt olim, φέρτατε λαῶν: Vit. 2. ὃν φέρτ. ἀνδρ. Vit. 3. ὦ φέρτ. ἀνδρ. Plutarch. et ſchol. Eurip. μέγα φέρτ. λαῶν. cf. Heyne l. l. Reineſ. citat in not. marginali Bulenger. de ſortibus c. 2. ita legentem: πόδ', ὦ ἄνα φέρτ. λαῶν.

11) μὴ λύσ.) Sic quoque noſtri cum Plutarch. Thryllit. mauult μηδὲ λύσ. ſchol. Eurip. μὴ λῦσαι.

12) πρὶν — εἰσαφικ.) Noſtri Codd. vt edd. pr. πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι: Plutarch. πρὶν δῆμον Ἀθηνῶν εἰσαφικέσθαι, cff. ibi interptt. ſchol. Eurip. πρὶν γουνὸν Ἀθηναίων ἀφικέσθαι, cf. ibi Barneſ.

13) τὸν χρησμὸν) Deleuimus διὰ auctoritate Vit. 1. et Ciz. et Apollod. III, 15, 7. Saepe ἀπορεῖν iungitur ſic cum Accuſatiuo ſine διὰ, quod vero Heyn. ad Apollod. tuetur.

14) εἰς τροιζῆνα (τροιζῆνα)) Deſunt in Vitt. 1. 2. et Ciz. Plutarch. l. l. εἰς τρ. παρελθών.

15) ὃς μεθύσας — ἐπλησ. αὐτῇ) Tzetzes debet Apol-

τὸν ἐποίησε συγγενέσθαι τῇ θυγατρὶ Αἴθρᾳ. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. Ἐγκύου δὲ τῆς Αἴθρας γενομένης [16]), ὁ Αἰγεὺς ὑπὸ κοίλην πέτραν [17]) ἔθετο ξίφος, καὶ ὑποδήματα, ὥς φησι Πλούταρχος [18]), καὶ Καλλίμαχος [19]) δὲ λέγει οὕτως [20]):

Ἐν γάρ μιν [21]) Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι [22]) . . . . . .

Καὶ αὐτὸς μὲν ἀποδημεῖ πρὸς Ἀθήνας· τῇ δὲ Αἴθρᾳ ἐντέλλεται, ἐὰν υἱὸς ἐξ αὐτῆς γεννηθῇ, δεῖξαι αὐτῷ τὴν πέτραν, καὶ λαβόντα τὸ ξίφος, καὶ ἐνδυσάμενον τὰ ὑποδήματα, ὅταν αὐτῷ ἐφαρμόσωσι [23]), καὶ δυνηθῇ κινῆσαι τὸ ξίφος [24]), πλεῖν εἰς Ἀθήνας, ὃ καὶ ἐποίησεν αὐξηθεὶς, διὰ γνωρισμὸν τοῦ πατρός [25]).

495 — 96. Κέλωρ] υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ μάρψαντος τὰ ὅπλα, δηλονότι [1]) τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. Ἢ ὁ κέλωρ καὶ υἱὸς [2]) τοῦ Θησέως,

lodoro III, 15, 7. Vltima τῇ δὲ αὐτῇ sqq. absunt a Vitt. 2 et 3.

16) γενομ.) Nostri γινομένης.

17) πέτραν) Pro πέτρας nostri cum Seb.

18) πλούταρχ.) Thes. c. 3.

19) καλλίμαχ.) *In Fragm. a Bentleio collectis num.* 66, Seb. In ed. Ern. p. 438. vbi cf. Hemsterhus.

20) λέγει οὕτως) Nostri cum edd. pr. modo λέγων.

21) Ἐν γάρ μιν) Sic Seb. Nostri, vt edd. pr. ἔργα δέ μιν: Hemsterhus. ἀρά μιν.

22) ἀρπίδεσ.) Vit. 1. et Ciz. ἀσπίδεσσι.

23) ἐφαρμόσωσι) Pro ἐφαρμόσουσι, vt sq. δυνηθῇ conueniat, legendum consensu Codd. nostrorum.

24) καὶ δυνηθῇ — ξίφος) Vitt. 2 et 3. ignorant cum Apollodoro, qui habet: ὅταν ὁ παῖς δύνηται τὴν πέτραν ἀποκυλίσαι ἀνελέσθαι ταῦτα, cui consentit Plutarch. l. l. ἂν δυνατὸς ᾖ τὴν πέτραν ἀναστῆσαι.

25) διὰ — πατρός) Deest in nostris.

1) δηλονότι) Vit. 1. et Ciz. τοῦτ' ἔστι.

2) καὶ ὁ υἱὸς) Coniunct. καὶ a Seb. praepositam nostri quoque praeponunt, sed seq. τοῦ Θησέως abest a Vitt. 2 et 3.

ἐκ ταύτης. Ἐνηνοχυίας δὲ τῆς ἀμπέλου [15]) καρπὸν, ἀπέθλιψεν ὁ Ἀγκαῖος τὴν σταφυλὴν εἰς ἀγγεῖον, ἤγουν [16]) κύλικα, ὡς πιόμενος, καὶ κατεγέλα τοῦ μάντεως, δεικνύων τὴν κύλικα· ὁ δ' ἔφη·

Πολλὰ μεταξὺ πέλει [17]) κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

Βοῆς δὲ γενομένης, ὡς συὸς λυμαινομένου τὴν χώραν, θεὶς τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν σῦν, καὶ πρῶτος ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ [18]). Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ Ἀγαπήνορος, πατρὸς Ἀγκαίου, υἱοῦ Ἄκτορος καὶ Εὐρυθέμιδος [19]), τῆς Ἀκάστου, καὶ περὶ τοῦ Καλυδωνίου συὸς τοῦτο ἐδέξατο. Φασὶ δέ τινες, πρῶτον τὴν Ἀταλάντην ἀκοντίσαι κατὰ τοῦ συός [20]).

492 — 93. Δεδουπὼς τὸν κτανοῦντ' [1]) ἠμύνατο] Εἰ μὲν κτανοῦντά ἐστιν, ὡς ἐγὼ γράφω, οὕτω [2]) συντακτέον· Δεδουπὼς καὶ ἤχῳ φερόμενος, τὸν κτανοῦντα καὶ μέλλοντα κτανεῖν αὐτὸν Ἀγκαῖον ἠμύνατο καὶ ἐπι-

15) *τῆς ἀμπ.*) Deest in Vit. 1. et Ciz.

16) *εἰς ἀγγεῖον, ἤγ. κύλ.*) Sic legendum cum Vitt. 2 et 3. reliqui omittunt *εἰς ἀγγ. ἤγουν.*

17) *πέλει*) Abest a Vitt. 2. 3. et Ciz. non bene, pro quo Thryll. mauult *πέλει*, non male; *πέλει* tamen exhibent schol. Apollon. I, 188, Natal. Com. l. l. ipsoque Thryllitzschio auctore schol. Greg. Naz. ad *στηλ. λόγ.* p. 47. ed. Eton.

18) *καὶ πρῶτ. — αὐτοῦ*) Sic pro *ἀνῃρέθη* legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz., nam plures conuenerant ad aprum prosternendum, quorum prima erat Atalanta, quae percuteret eum, cf. Io. Tzetz. in Chil. VII, 102, v. 71. Schol. Apoll. l. l. *ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησε.* Nat. Com. l. l. *a quo vulneratus.*

19) *Εὐρυθ.*) Vit. 2. *Εὐρισθ.* Apollod. I, 7, 10. meminit Eurythemidis, sed filiae Cleoboeae.

20) *Φασὶ — συός*) Absunt a nostris. Io. Tzetz. in Chil. VII, 102, v. 71. Ἡ Ἀταλάντη πρώτη μὲν ἐκεῖνον ἐτόξευσε. Videntur igitur ab hoc post Isaacium fratrem hic inserta.

1) *κτανοῦντ'*) Nostri *κτανόντ'*.

2) *οὕτω*) Pro *οὕτως* Vit. 2. recte.

μώρησε, πλήξας ἀφύκτως τὸ, κατὰ τοῦτον, βουβωνόσφυρον ἐκείνου. Τὸ δὲ γράφειν κτανόντα, μωρόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίου [3]· Ἀταλάντη γὰρ αὐτὸν ἐτόξευσε, Μελέαγρος δὲ τῷ συοκτόνῳ δόρατι περὶ τὸ μέτωπον πλήξας, ἀνεῖλεν. Ἀγκαῖος δὲ οὐδὲν γενναῖον ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ [4], ἢ ὅτι ἀνατεινάμενος [5] τὸν πέλεκυν, ὡς πλῆξαι αὐτὸν, ἀνηρέθη πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ οὕτω μὲν ἐπ' Ἀγκαίου [6] συντακτέον· ἐπὶ δὲ Μελεάγρου οὕτως, ὃ βαθύτατόν [7] ἐστι, καὶ ἐμὸν ἐνθύμημα [8]. Ὁ δ' αὐτὸς στόρθυγξ [9] καὶ ὀδοὺς, ἤτοι ὁ χοῖρος, δεδουπὼς πεσὼν καὶ [10] κτανθεὶς, τὸν κτανόντα, ἤτοι τὸν Μελέαγρον, ἠμύνατο, πλήξας ἀφύκτως ἄκρον σφυρὸν [11], ἤτοι τὸν ἀστράγαλον καὶ πόδα [12] τοῦ ὀρχηστοῦ καὶ ταχυτάτου πολεμιστοῦ.

Οὐχ' ὅτι δὲ αὐτὸν ἔπληξεν ὁ χοῖρος περὶ τοὺς πόδας τοῦτο εἶπεν, ἀλλὰ [13] χαριέντως καὶ ἀστείως ταῦτά [14] φησιν, ὅτι ἠμύνατο αὐτὸν, δεσμήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας αὐτὸν μὴ δύνασθαι περιπατεῖν [15], διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιουτοτρόπως· ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν σὺν τῇ

3) μωρόν — Ἀγκαίου) Vit. 1. et Ciz. sic: ἐπὶ τοῦ Ἀγκ. μωρόν ἐστιν.

4) ἐπ' αὐτῷ) Vit. 3. εἰς αὐτόν.

5) ἀνατεινάμ.) Vitt. 2 et 3. ἀνατεινόμενος.

6) ἐπ' Ἀγκ.) Vitt. 2 et 3. ὑπ' Ἀγκ.

7) ὃ βαθύτ. — ἐνθύμημα) Desiderantur in Vitt. 1. 3. et Ciz.

8) ἐνθύμ.) Vit. 2. ἀναθύμα, in ora ἤγουν ἀθύμημα, vitiose.

9) στόρθ.) Vitt. 2 et 3. στόρθυξ, quod idem est.

10) πεσὼν καὶ) Nostri non habent. Glossam redolent.

11) ἄκρ. σφυρὸν) Vit. 1. et Ciz. ἄκρ. μηρὸν, Vitt. 2 et 3. modo σφυρὸν sine ἄκρον.

12) καὶ πόδα) Delent Vitt. 2 et 3. καί.

13) ἀλλὰ —) Hic Vit. 1. et Ciz. Inserunt verba: διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιουτοτρόπως, quae in vulg. ponuntur post περιπατεῖν, ibique repetunt: διὰ τὸ ἀνελεῖν τοιουτοτρόπως.

14) ταῦτά) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

15) περιπατ.) Vitt. 2 et 3. πατεῖν, qui etiam αὐτοῦ omittunt.

Ἀταλάντῃ [16]), τὴν κεφαλὴν τοῦ συὸς, καὶ τὸ δέρας αὐτῇ ἀκροθίνιον χαρίζεται. Περιλύπους δὲ γενομένους [17]) τούτου ἕνεκα τοὺς τῆς μητρὸς [18]) αὐτοῦ ἀδελφοὺς, καὶ ἐχθροὺς αὐτῷ γενομένους, ἀνεῖλεν. Ἀλθαῖα δὲ, ἡ τούτου μήτηρ, λυπηθεῖσα ἕνεκεν τοῦ συμβάντος τοῖς ἀδελφοῖς, τὴν παρὰ τῶν Μοιρῶν [19]) δᾷδα [20]) κατέκαυσεν, ἣν ἐτήρει, ὡς συστατικὴν οὖσαν [21]) τῆς τοῦ [22]) Μελεάγρου ζωῆς ἀκεραίαν φυλαττομένην. Τινὲς δὲ, φυλλάδα [23]) ἐλαίας, οὐ δᾷδα, εἶναί φασιν, ἣν ἐν τῇ κυήσει φαγοῦσα, τῷ Μελεάγρῳ ἐν τῇ ἐκτέξει συντέ-

16) σὺν Ἀταλ.) Pro Ἀταλ. Vit. 1. et Ciz. recte, nam auctore Apollodoro, I, 8, 1. prima erat, quae vulneraret aprum. Haud dubie σὺν interceptum est a praeced. σῦν. Postea bene τῷ· χαρίζεται addunt αὐτῇ, quod recepimus, et omittunt τοῦ συός. Vitt. 2 et 3. habent quidem σὺν, sed non σῦν, neque αὐτῇ. Mihi quidem, si addicerent Codd. placeret legere: ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν, τῇ Ἀταλ. τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρας αὐτοῦ ἀκροθ. χαρίζεται, cf. Apollod. I, 8, 2. et schol. Villois. ad Hom. Il. ι, v. 531.

17) περιλυπ. — γεν.) Vit. 3. περιλύπου δὲ γενομένου, vt ad Meleagrum referretur, non apte.

18) τοὺς τῆς μητρὸς) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. recte; a reliquis τοὺς omissum.

19) παρὰ τ. Μοιρῶν) Vit. 3. περὶ τ. M. Nisi haberemus Apollodorum I, 8, 1. qui haec verba interpretaretur, sane nihil esset, quomodo huius breuitatis obscuritas illustraretur. Narrat enim, τὰς Μοίρας τῇ Ἀλθαίᾳ παραγενομένας εἰπεῖν· τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ· τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. cf. quoque Ouid. Metam. VIII, 452, et Hygin. f. 171 et 174. Interim tamen paene crediderim, a voc. δᾷδα absorptum esse δεδομένην, vt vere habet schol. Villois. ad Hom. Il. ι, v. 531. τὴν ὑπὸ Μοιρ. δεδομένην δᾷδα κατέφλεξε.

20) δᾷδα) Vitt. 2 et 3. δᾳδα hic et postea.

21) οὖσαν) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

22) τῆς τοῦ Μελ.) Sic nostri: caeteri τοῦ negligunt.

23) φυλλάδα) Vitt. 2 et 3. φύλλα.

τοκε [24]), καὶ ἐφύλαττεν ἀκριβῶς, ὑπὸ τῶν μάντεων τοῦτο μαθοῦσα, ὡς ἔστ' ἂν φυλάττοιτο ἡ φυλλὰς ἀβλαβὴς, ἀβλαβὴς [25]) καὶ ὁ Μελέαγρος ἔσται· εἰ δὲ φθαρῇ, καὶ ὁ Μελέαγρος συμφθαρήσεται. Ταύτην [26]) οὖν διὰ τὸ πάθος [27]) τῶν ἀδελφῶν κατακαύσασα, εἰςῆλθεν ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ νεκρὸν εὑροῦσα τὸν παῖδα, συναπέκτεινε καὶ ἑαυτήν. Οὕτως ἐγώ φημι συντάσσειν τὸ κτανόντα [28]).

494. Τρίτος δὲ] Αἰγεὺς, ὁ Πανδίονος υἱὸς [1]), ἢ Σκυρίου κατά τινας [2]), ἢ κατὰ τὸν Λυκόφρονα Φημίου, καὶ υἱοποιηθεὶς [3]) τῷ Πανδίονι, βασιλεύων Ἀθηνῶν, γαμεῖ πρῶτον Μῆταν [4]), τὴν Ὀπλῆτος, δεύτερον Χαλκιόπην, τὴν Ῥηξήνορος [5]). Ὡς δ' ἀλλαχοῦ πάλιν [6])

24) συντέτοκε) Vit. 3. συνεκτέτοκε.

25) ἀβλαβὴς) Abest a nostris; et sane abesse potest: forte ortum vel omissum, quia mox repetitur.

26) ταύτην) Vitt. 2 et 3. ταῦτα, quia supra φύλλα, vel vt φυλλάδα et δᾷδα simul combussisse traderetur.

27) διὰ τὸ πάθ.) Nostri διὰ τὸ πένθος: vtrumque bene. Olim τὰ πάθη.

28) οὕτως —κτανόντα) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed pro τὸ κτ. legunt τὸν κτ.

1) υἱὸς) Abest a Vit. 1. et Ciz.

2) κατά τινας) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt. Apollod. III, 15, 5. ἔνιοι δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσι. cf. Heyne Obseruatt. ad Apollod. p. 342. de Aegeo, filio Scyrii vel Phemii, vt infra v. 1324.

3) υἱοποιηθ.) Plutarcho in Thes. c. 13. dicitur θετὸς Πανδίονι.

4) Μῆταν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. et Apollod. III, 15, 6. quem Tzetzes exscripsit. Vit. 1. vero et Ciz. Μήδειαν. Variant varii in nominibus vxorum Aegei. cf. Heyne ad Apollod. l. l. Μῆταν est sine dubio vera lectio, sed auctoribus Athenaeo XIII, p. 557. Hygino f. 25. schol. Euripid. Med. v. 673. et Tzetza ipso ad v. 175. Medeam quoque duxit vxorem. Schol. Eurip. l. l. pro Μῆταν habet Μελίτην.

5) Ῥηξήν.) Vitt. 2 et 3. vitiose ῥηξύνορος, cf. Hom. Odyss. η, 63.

6) πάλιν) Supplent Vit. 1. et Ciz.

εὗρον, μίαν ἔσχε γυναῖκα Αὐτόχθην 7), τὴν Περσέως· οἱ δὲ Χαλκιόπην. Ὡς δ' οὐκ ἐγίνετο τούτῳ παῖς, δεδοικὼς Πάλλαντα, Νῖσον, καὶ Λύκον, τοὺς ἀδελφοὺς 8), ἔρχεται εἰς Πυθὼ, περὶ παίδων μαντευσόμενος, καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός 9)·

Ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα πόδα 10), μέγα φέρτατε ἀνδρῶν,
Μὴ λύσῃς 11), πρὶν ἄκρον Ἀθηναίων εἰσαφικέσθαι 12).

Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν 13), παραγίνεται εἰς Τροιζῆνα 14) πρὸς Πιτθέα τὸν χρησμολύτην, καὶ ὃς μεθύσας 15) αὐ-

7) Αὐτόχθ.) Vitt. 2 et 3. χαλκιόπην, ſublato τῷ· αὐτόχθ. ſed Vit. 1. et Ciz. αὐτόχθην absque οἱ δὲ χαλκιόπην, nam ſic legendum omnino, non, vt Seb. καλλιόπην, cf. Heyne ad Apollod. III, 15, 6, p. 372. Vxorem vero Αὐτόχθην nominat quoque Io. Tzetz. in Chil. V, v. 677.

8) δεδοικὼς — ἀδελφοὺς) Deſiderantur in Vit. 1. et Ciz. Sunt Apollodori III, 15, 6. cf. quoque Plut. in Theſ. 3. in extrem.

9) χρησμός) Exhibent Plutarch. in Theſ. c. 3. ſchol. ad Eurip. Med. v. 679, et Apollod. III, 15, 6. vbi omnino Heyne eſt conſuleudus.

10) πόδα) Pro ποδεῶνα, vt ante Seb. legabatur, habent quoque Vitt. 2 et 3. ſed pro μέγα φέρτ. ἀνδρ. a Sebaſt. dato Vit. 1. et Ciz. vt olim, φέρτατε λαῶν: Vit. 2. ὃν φέρτ. ἀνδρ. Vit. 3. ὦ φέρτ. ἀνδρ. Plutarch. et ſchol. Eurip. μέγα φέρτ. λαῶν. cf. Heyne l. l. Reineſ. citat in not. marginali Bulenger. de ſortibus c. 2. ita legentem: πόδ', ὦ ἄνα φέρτ. λαῶν.

11) μὴ λύσ.) Sic quoque noſtri cum Plutarch. Thryllit. mauult μηδὲ λύσ. ſchol. Eurip. μὴ λῦσαι.

12) πρὶν — εἰσαφικ.) Noſtri Codd. vt edd. pr. πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι: Plutarch. πρὶν δῆμον Ἀθηνῶν εἰσαφικέσθαι, cff. ibi interptt. ſchol. Eurip. πρὶν γουνὸν Ἀθηναίων ἀφικέσθαι, cf. ibi Barneſ.

13) τὸν χρησμὸν) Deleuimus διὰ auctoritate Vit. 1. et Ciz. et Apollod. III, 15, 7. Saepe ἀπορεῖν iungitur ſic cum Accuſatiuo ſine διὰ, quod vero Heyn. ad Apollod. tuetur.

14) εἰς τροιζῆνα (τροιζῆνα)) Deſunt in Vitt. 1. 2. et Ciz. Plutarch. l. l. εἰς τρ. παρελθών.

15) ὃς μεθύσας — ἐπλησ. αὐτῇ) Tzetzes debet Apol-

τὸν ἐποίησε συγγενέσθαι τῇ θυγατρὶ Αἴθρᾳ. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. Ἐγκύου δὲ τῆς Αἴθρας γενομένης [16]), ὁ Αἰγεὺς ὑπὸ κοίλην πέτραν [17]) ἔθετο ξίφος, καὶ ὑποδήματα, ὥς φησι Πλούταρχος [18]); καὶ Καλλίμαχος [19]) δὲ λέγει οὕτως [20]).

Ἐν γάρ μιν [21]) Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι [22]) . . . . . .

Καὶ αὐτὸς μὲν ἀποδημεῖ πρὸς Ἀθήνας· τῇ δὲ Αἴθρᾳ ἐντέλλεται, ἐὰν υἱὸς ἐξ αὐτῆς γεννηθῇ, δεῖξαι αὐτῷ τὴν πέτραν, καὶ λαβόντα τὸ ξίφος, καὶ ἐνδυσάμενον τὰ ὑποδήματα, ὅταν αὐτῷ ἐφαρμόσωσι [23]), καὶ δυνηθῇ κινῆσαι τὸ ξίφος [24]), πλεῖν εἰς Ἀθήνας, ὃ καὶ ἐποίησεν αὐξηθεὶς, διὰ γνωρισμὸν τοῦ πατρός [25]).

495 — 96. Κέλωρ] υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ μάρψαντος τὰ ὅπλα, δηλονότι [1]) τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. Ἢ ὁ κέλωρ καὶ υἱὸς [2]) τοῦ Θησέως,

lodoro III, 15, 7. Vltima τῇ δὲ αὐτῇ sqq. absunt a Vitt. 2 et 3.

16) γενομ.) Nostri γινομένης.

17) πέτραν) Pro πέτρας nostri cum Seb.

18) πλούταρχ.) Thes. c. 3.

19) καλλίμαχ.) *In Fragm. a Bentleio collectis num.* 66, Seb. In ed. Ern. p. 438. vbi cf. Hemsterhus.

20) λέγει οὕτως) Nostri cum edd. pr. modo λέγων.

21) Ἐν γάρ μιν) Sic Seb. Nostri, vt edd. pr. ἔργα δέ μιν: Hemsterhus. μορά μιν.

22) ἀρπίδεσ.) Vit. 1. et Ciz. ἀσπίδεσσι.

23) ἐφαρμόσωσι) Pro ἐφαρμόσουσι vt sq. δυνηθῇ coniuniat, legendum consensu Codd. nostrorum.

24) καὶ δυνηθῇ — ξίφος) Vitt. 2 et 3. ignorant cum Apollodoro, qui habet: ὅταν ὁ παῖς δύνηται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας ἀνελέσθαι ταῦτα, cui consentit Plutarch. l. l. ἂν δυνατὸς ᾖ τὴν πέτραν ἀναστῆσαι.

25) διὰ — πατρός) Deest in nostris.

1) δηλονότι) Vit. 1. et Ciz. τοῦτ' ἔστι.

2) καὶ ὁ υἱός) Coniunct. καὶ a Seb. praepositam nostri quoque praeponunt, sed seq. τοῦ Θησέως abest a Vitt. 2 et 3.

τοῦ μάρψαντος καὶ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ Γίγαντος. ἤτοι τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας [3]), ὅπερ βέλτιον· ὁ γὰρ Αἰγεὺς Ἀθηναῖος καὶ γηγενής· ἀπὸ Ἐρεχθέως. Τινὲς δὲ καὶ τοῦτον ἕνα [4]) λέγουσι τῶν ἀναδοθέντων ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος, τοῦ ἐν Θήβαις, ὡς καὶ Ἀνδροτίων [5]). Τρίτον δὲ λέγει ἀπελθεῖν τὸν Ἀκάμαντα, τὸν τοῦ Θησέως παῖδα, ἐν Κύπρῳ, ἀφ' οὗ καὶ ὄρος καλεῖται Ἀκάμας. Φασὶ δέ τινες, οὐ μόνον Ἀκάμαντα, ἀλλὰ καὶ Δημοφῶντα, τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν, ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον.

Τοῦ ποτ' εἰς λέχος] Ἀντίπτωσις· οὗ ποτ' εἰς λέχος λαθραῖον ἵξεται, τοῦ Ἀκάμαντος δηλονότι, ἡ Ἰδαία πόῤῥις καὶ δάμαλις, ἤτοι ἡ Λαοδίκη. Διομήδης γὰρ, καὶ Ἀκάμας ὁ Θησέως, πρὸ τοῦ ναυστολῆσαι τοὺς Ἕλληνας [6]), ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας διὰ τὴν Ἑλένην [7]). Ἐρασθεῖσα δὲ Λαοδίκη, ἡ τοῦ [8]) Πριάμου θυγάτηρ, Ἀκάμαντος [9]), ἐμίγη αὐτῷ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν, Μούνιτον [10]) κληθέντα. Φοβουμένη δὲ, δέδωκε τὸ βρέφος Αἴθρᾳ, τῇ τοῦ Θησέως μητρὶ [11]), ἤγουν τῇ μάμμῃ τοῦ Ἀκάμαντος, ἀνατρέφειν αὐτό· συνῆν γὰρ [12]) ἡ Αἴ-

3) ἐκ — πέτρας) A Seb. inserta nostri non agnoscunt. Sane saluo sensu abesse possunt.

4) καὶ τοῦτον ἕνα) Sic nostri melius pro: καὶ ἕνα τοῦτ. deinde φασὶ pro λέγουσι.

5) ὡς καὶ Ἀνδροτ. — εἰς Κύπρον) In Vitt. 2 et 3. desiderantur. De Androtione, Atticae historiae conditore, vid. Voss. de Hist. Gr. et Meursius in Bibl. L. 1. eiusque etiam meminere schol. Pind. Isthm. VII, 13. Photii Lex. p. 217. ad ποιῶσι, Ἀνδροτ. ἐν ς' Ἀτθίδος: et p. 407. ad συγγραφεῖς.

6) πρὸ τοῦ — Ἕλληνας) Nostri non exhibent.

7) διὰ — Ἑλένην) Absunt a nostris.

8) ἡ τοῦ) Nostri negligunt τοῦ, non bene.

9) Ἀκάμ.) Male deest in Vit. 1. et Ciz.

10) Μούνιτον) H. l. recte, cf. supra v. 314. υἱὸν omittunt Vit. 1. et Ciz.

11) τῇ — μητρὶ) *Id negat Pseudodidymus ad Hom. p. 63, ed. Basil.* Thryllit.

12) συνῆν γὰρ) Pro συν

θρα τῇ Ἑλένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ, ἐξ Ἀθηνῶν ἁρπαγεῖσα [13]) παρὰ τῶν Διοσκούρων, δι' ἃ μέλλει ἐρεῖν [14]). Πάλιν δὲ ἁρπαγείσης τῆς Ἑλένης ὑπ' Ἀλεξάνδρου [15]), ἑκοῦσα συνείπετο καὶ αὐτή· μᾶλλον δὲ ἡ Αἴθρα αὕτη ἔπεισε τὴν Ἑλένην Ἀλεξάνδρῳ ἀκολουθῆσαι. Ταύτῃ οὖν τῇ Αἴθρᾳ τὸν Μούνιτον ἔδωκεν ἀνατρέφειν ἡ Λαοδίκη· ἡ δὲ γνοῦσα τοῦ υἱωνοῦ αὐτῆς Ἀκάμαντος εἶναι τὸ παιδίον, λαβοῦσα ἀνέθρεψεν. Ἁλούσης δὲ τῆς Τροίας, ἀναγνωρισθεῖσα τῷ Ἀκάμαντι, ἀπῆρε μετ' αὐτοῦ, κομίζουσα καὶ τὸν Μούνιτον. Περὶ δὲ τὴν Θρᾴκην παραγενομένων, καὶ [16]) κυνηγετούντων, ὄφις δακὼν τὸν Μούνιτον ἀνεῖλεν, ὥς φησιν Εὐφορίων [17])·

Ἣ οἱ Μούνιτον υἷα [18]) τέκεν πλομένῳ ἐνὶ ὥρῃ,
Ἀλλά ἑ Σιθονίῃ τε, καὶ ἐν κνήμῃσιν Ὀλύνθου [19]),
Ἀγρώσσονθ' ἅμα πατρί, πελώριος ἔκτανεν ὕδρος.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Ἡ δ' ἔννοια τοιαύτη·

Τῶν πέντε, ὧν εἶπε μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, τρίτος ἀπελεύσεται [20]) ὁ Ἀκάμας, ὁ τοῦ Θησέως παῖς,

δὲ, quod Pott. II. habet, et Seb. emendauit, iam omnes priores edd. exhibent, quos vero Seb. non inspexit.

13) ἁρπαγ.) Vit. 1. et Ciz. ἁρπασθεῖσα.

14) δι' ἃ — λέγειν) Ciz. et Vit. 1. δι' ἃ, μέλλω λέγειν, quae verba quasi in parenthesi legenda esse putat Thryllit.

15) ὑπ' Ἀλεξ.) Ciz. et Vit. 1. παρὰ Ἀλεξ. et mox ἑκουσίως pro ἑκοῦσα.

16) παραγεν. καὶ) A nostris abest.

17) Εὐφορίων) Tragicus et epicus, in carmine quodam, cuius vero nomen Tzetzes h. l. non, vt alias, attulit. Nulla vero verss. hic laudatorum a Voss. de hist. et poetis gr. et a Fabric. in Bibl. Gr. est facta mentio.

18) υἷα) Recte Vit. 1. et Ciz. sed Seb. Vitt. 2 et 3. υἱὸν, male. Deinde lege τέκεν pro τέκε.

19) ὀλύνθου) Vit. 1. et Ciz. ὀλύνθῃ; Vitt. 2 et 3. ὀλίνθου, vitiose.

20) ἀπελεύσ.) Ciz. et Vit. 1. ἐλεύσεται, vt mihi videtur, rectius.

τοῦ τὰ ὅπλα λαβόντος τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας· ὁ γὰρ Ἀκάμας [21]) ὀλίγαις ναυσὶ προσίσχει Θρᾳξὶ Βισάλταις, καὶ ἐρᾷ τούτου Φυλλὶς, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκεῖ [22]) βασιλέως, καὶ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυᾷ ἐπὶ προικὶ τὴν βασιλείαν. Ἀκάμας δὲ βουλόμενος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, πολλὰ δεηθεὶς παρὰ Φυλλίδος, καὶ τῶν ἐκείνης, ὀμόσας ἀντιστρέψειν [23]), ἐξέρχεται. Καὶ ἡ Φυλλὶς αὐτὸν προπέμπει ἄχρι τῶν καλουμένων Ἐννέα ὁδῶν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ κιβώτιον, εἰποῦσα ἱερὸν εἶναι τῆς μητρὸς Ῥέας, καὶ μὴ ἀνοίγειν αὐτὸ, εἰ μὴ ὅταν ἀπελπίσῃ [24]) τὴν πρὸς αὐτὴν ἄνοδον. Ὁ δ' ἐλθὼν εἰς Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκει. Καὶ τοῦ τακτοῦ δὲ διελθόντος [25]) χρόνου ἡ Φυλλὶς ἀρὰς θεμένη κατὰ Ἀκάμαντος, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. Ἀκάμας δὲ τὸ κιβώτιον ἀνοίξας, φάσματι κρατηθεὶς, ἄνεισιν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τοῦτον ἐλαύνων ἀτάκτως, ἀπόλλυται· τοῦ γὰρ ἵππου σφαλέντος ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν [26]) κατενεχθεὶς, τῷ ἑαυτοῦ ἐμπήγνυται ξίφει. Οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν κατῴκησαν ἐν Κύπρῳ.

Πόῤῥις] καὶ πόρτις [27]), ἡ δάμαλις, ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ προσθήκῃ ἀντ' αὐτοῦ [28]) ἑτέρου ρ, πόῤῥις. Ἔστι δὲ [29]) ὁ στίχος χωλίαμβος, ὃ πάθος ἐστὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου. Οἱ δὲ μεταγραφεῖς [30]), ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς

21) ὁ γὰρ Ἀκάμας usque ad κατώχησαν (κατῴκησαν) ἐν Κύπρῳ in Vit. 1. et Ciz. desunt.

22) ἐκεῖ) ἐκεῖσε Vitt. 2 et 3. cum Sebast. verum vulg. ἐκεῖ praeferenda.

23) ἀντιστρ.) Vit. 3. ἀντιστρέφειν.

24) ἀπελπίσει) Vit. 3. ἀπελπίσῃ, recte ob ὅταν.

25) καὶ τοῦ — διελθ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

26) μερῶν) Thryllit. mavult μηρῶν, sed sine caussa.

27) καὶ πόρτις) Sic Vitt. 2 et 3. A reliquis omissum καὶ, non bene: deinde vero καὶ praepositum τῷ ἐκβολῇ recte delent.

28) ἀντ' αὐτοῦ) Sic nostri pro ἀντὶ αὐτ.

29) ἔστι δὲ) Abest a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. καὶ ἐστιν.

30) οἱ δὲ μεταγρ. — ἀμαθεῖς) Desunt in Vit. 1. et Ciz. vt omnia alia, quae imperitiam Lycophronis notant.

Λυκόφρων, δι' ἑνὸς ρ γράφοντες [31]), ἀμαθεῖς γραμματικῆς τέχνης φαίνονται, καὶ προσέτι καὶ μετρικῆς, ὡς ἀγνοήσαντες, ὅτι καὶ ὁ χωλίαμβος ὑπὸ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον τάττεται. Κρεῖττον δὲ τὸν πόδα χωλεύειν καὶ σκάζειν, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν [32]) τὸν λόγον εἶναι ἀμαθέστατον. Πόρτιν δὲ, ἤτοι δάμαλιν, τὴν Λαοδίκην λέγει, ἀλληγορικῶς [33]).

497. Ἡ ζῶσ' ἐς Ἅιδην [1])] Λαοδίκη πορθουμένης τῆς Τροίας ηὔξατο καὶ κατεπόθη εἰς γῆν, διὰ τὸ μὴ γενέσθαι αὐτὴν ὡς δούλην. Φεῦ, ὦ Λυκόφρον, πῶς ἀνακόλουθα γράφεις,

Ἐναντία σύμπασι, καὶ σαυτῷ πλέον;
Ἄνω γὰρ εἰπὼν ταῖς γραφαῖς μεγακρότοις [2])·
„Ὧν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις,
„Χανοῦσα κευθμῷ χείσεται διασφάγος,
„Λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν [3]) στεναγμάτων·"

31) γράφ.) Vitt. 2 et 3. γράψαντες.

32) καθ' ὁλοκληρ.) Vit. 2. ὁλοκλήρως: Vit. 3. καθολοκλήρως.

33) ἀλληγορ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

1) ἡ ζῶσ' ἐς Ἅιδ.) Vit. 2. et Ciz. hic addunt: λαοδίκη — ὡς δούλην: cf. ſupra ad v. 314. quae inſerenda curauimus. Hinc usque ad v. 503. iidem omnia breuiter complectuntur ſic: κρηστώνης ἔχις, θρακικὸς ἀπὸ τόπου. ἀνακολούθως γὰρ ὁ λυκόφρων γράφει, πρὸ ἡλίου γὰρ εἶπε· τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις κευθμῷ χανοῦσα χείσεται διασφάγος, λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων. αὖθις δὲ θνήσκουσαν αὐτὴν λέγει συμφοραῖς τοῦ Μουνίτου. (hi ſunt tres Lycophr. verſſ. 316 — 18.) Haud dubie ſic ſcripſerat, modeſte ſane, Iſ. Tzetzes, ſed frater Ioan. ipſe, vt ſibi videbatur, poeta, verſiculis Lycophronem immodeſte reprehendere maluit: atque hi verſſ. deinde in exemplaria ſeqq., vt Vitt. 2 et 3. ſunt translati. Ludit autem libenter Io. Tzetzes verſiculis, et ſcholia orationi ligatae committit. Sic περὶ τοῦ σαρδωνίου γέλωτος quindecim effudit verſus ad Heſiod. p. 26. ed. Heinſ.

2) μεγακρ.) Pro μετροκρότοις Vitt. 2 et 3. cum Seb. legunt.

3) ἀγχίπ.) Vit. 3. ἀγχίπουν, perperam,

Ἤγουν χαράδρᾳ συμπεσεῖται καὶ θάνῃ,
Ὅταν τὸ καλλίπυργον Ἰλίου πέδον
Ἕλλην στρατὸς πέρσειεν εὐσθενεῖ κράτει.
Ταῦτα πρὶν εἰπών, νῦν ἐναντίως λέγεις·
Τὴν γὰρ θανοῦσαν πρίν, πεσοῦσαν χαράδρᾳ,
Αὖθις ἀνιστᾷς, καὶ νεκροῖς αὐτὴν πάλιν,
Θνήσκουσαν, ὡς φὴς, συμφοραῖς τοῦ Μουνίτου,
Θρήσσης ἐχίδνης προσβολῇ 4) τεθνηκότοι.

499. Κρηστώνης 5)] Κρηστώνη, ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ τῆς Κρηστώνης, Ἄρεως καὶ Κυρήνης θυγατρός.

502. Δνόφῳ] Ἀντὶ τοῦ γνόφῳ, Δωρικῶς· οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ γ, δ τιθέασιν.

503 — 5. Ἣ μόνη ζυγὸν δούλειον] Πειρίθους καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς 1) ὤν· ὁ δὲ Ποσειδῶνος, φιλίαν ποιησάμενοι, ἁρπάσαι συνέθεντο τὴν Διὸς 2) θυγατέρα. Ἁρπάσαντες γοῦν 3) τὴν Ἑλένην, παρέθεντο 4) ἐν Ἀφίδναις 5) τῆς Ἀττικῆς Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι 6), οἱ τῆς Ἑλένης ἀδελφοὶ, πορθήσαντες

4) προσβολ.) Vitt. 2 et 3. προσβολαῖς.

5) Scholia v. 499 et 502. noſtri ignorant. Quod ad δνόφῳ attinet, Thryllit. addit: *Sed Euſtath. ad Hom. Od.* μ, *p. 290. ex Heraclide refert*, ὅτι ἀπὸ τοῦ νέφος, νόφος καὶ γνόφος αἰολικῶς, ὁ ἄλλως δνόφος. *Schol. Ariſtoph. ad* ἱππεῖς *p. 329. b.* πυγαρίζειν παρὰ τὴν πυγὴν, καὶ τροπῇ πυδαρίζειν, ὡς γνέφος, δνόφος. *Idem Heſych. habet.* cf. Fiſcheri Animaduerſſ. ad Welleri Gram. Spec. I, p. 159.

1) ὁ μὲν Διὸς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 350. adiiciunt υἱός.

2) τὴν Διὸς) Art. τὴν a Seb. additum noſtri non agnoſcunt. Eudoc. habet.

3) ἁρπάσ. γοῦν) Noſtri cum Eudoc. οὖν.

4) παρέθεντο) A Seb. emendatum comprobant Vitt. 2 et 3. cum Eudocia: Vit. 1. et Ciz. legunt παρατίθενται: vulg. vitioſe περιτίθενται.

5) ἐν Ἀφίδ.) Sic quoque noſtri cum Eudocia: olim, vt ap. Apollod. III, 10, 7. ἐν Ἀθήναις, cf. ibi Heyne.

6) οἱ Διόσκ.) Abeſt a no

τὴν Ἀττικὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης [7]), Αἴθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον πρὸς αἰσχύνην τοῦ υἱοῦ ἁρπακτῆρος. Ἥτις Αἴθρα [8]), ἁρπαγείσης πάλιν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῆς Ἑλένης, συναπῆρεν αὐτῇ ἐπὶ Τροίαν. Καὶ Ὅμηρος [9])·

. . . ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

Ὅθεν καὶ αὐτὴν [10]) εἶπεν αἰχμάλωτον, ὡς αἰχμαλωτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων εἰς ἀντίποινον τῆς ὑπὸ Θησέως ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης. Ὁ δὲ νοῦς οὕτως· Ὅτε ἡ Αἴθρα μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι Μούνιτον δῷ, τότε ὁ Μούνιτος ἐν Θρᾴκῃ ἀποθανεῖται.

Ἀκταίων λύκοι] Οἱ τῶν Ἀθηνῶν ἅρπαγες καὶ πορθηταί. Λέγει δὲ τοὺς Διοσκόρους. Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττική, ἢ ἀπ' Ἀκταίου [11]) βασιλέως, ἢ ὅτι τὸ πλεῖον [12])

ſtris et Eudoc. In edd. vett. usque ad Pott. II. legebatur Διοσκορίδαι, quod Thryllit. ne graecum quidem eſſe putat, cum Διοσκορίδης potius ſit filius vnius Dioſcurorum: recte.

7) διὰ — Ἑλένης) Deſunt in Codd. noſtris et Eudoc. vt etiam ſqq. πρὸς αἰσχύνην — ἁρπακτῆρος.

8) Αἴθρα) A Seb. inſertum noſtri cum Eudoc. et vett. edd. non inſerunt, ſed hinc legunt: ἁρπαγείσης δὲ — συναπῆρ. αὐτ. Αἴθρα.

9) καὶ ὅμηρ.) Il. γ. 143. A noſtris cum verſſ. abſunt.

10) ὅθεν καὶ αὐτ. usque ad ἀποθανεῖται deſunt in Vitt. 2 et 3. Habent quidem Vit. 1. et Ciz. verba priora: ὅθεν — Ἑλένης, ſed quae ſequuntur usque ad ἀποθανεῖται, ab iis etiam abſunt.

11) Ἀκταίου) Pro Ἀκταίωνος, quod noſtri cum vulg. tuentur, Seb. emendauit. Pauſ. I, 2, 5. et Steph. Byz. ad Ἀκτή et Marmor. Arundel. I, 4. dic. Actaeus. Verum quum Stephan. ibi habeat: ἀπὸ Ἀκταίου τινός, h. l. forſitan ſic quoque legendum videtur, nam facili lapſu ex Ἀκταίου τινὸς fieri poterat Ἀκταίωνος. Attamen vocatur etiam Ἀκταίων, vt Thryllit. obſeruat, Etymolog. M. et Euſtath. ad Perieg. ἀπὸ Ἀκταίωνος ἢ ἀπὸ Ἀκταίου αὐτόχθονος. Vnum ergo idemque eſſe videtur

μέρος τῆς Ἀττικῆς ἀκτὴ, ἤτοι παραθαλάσσιόν ἐστιν.

506. Ὢν ὀστράκου στρόβιλος] Ἐρρέθη πάλαι [1]), ὅπως ὁ Ζεὺς, κύκνῳ ὁμοιωθεὶς, ἐξ ὠοῦ, ὡς ληροῦσι, τούτους γεννᾷ· ὧν ἑκάτερος τῷ ἡμίσει τοῦ ὀστράκου τοῦ ὠοῦ περικεφαλαίᾳ ἐχρῆτο. Ἡ μέντοι [2]) Λήδα, ὡς ὁ παλαιὸς ἱστορικὸς Γεώργιος Κεδρηνός [3]) φησιν, ἐν προαστείῳ περὶ τὸν Εὐρώταν ὡραϊζομένη, ἐπεὶ Τυνδάρεως μὴ παρὼν ἦν, μοιχευθεῖσα ὑπὸ νεωτέρου τινὸς, Κύκνου [4]) καλουμένου, υἱοῦ δὲ Ἐρεδίωνος βασιλέως Ἀχαΐας, τίκτει βρέφη τρία ἐνὶ τοκέτῳ, Κάστορα, Πολυδεύκην, καὶ Ἑλένην. Στρόβιλος δὲ, τὸ περιφερὲς διχότομον [5]) τοῦ ὠοῦ.

507. Κόρσην] Κόρση [6]) κυρίως ἡ μῆνιγξ λέγεται, νῦν δὲ τὴν κεφαλήν φησιν [7]), ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς [8]) ἐν τῷ περὶ Νείκους·

Ὡς πολλῶν [9]) μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

Ἀκταίων et Ἀκταῖος, nec vulgata sollicitanda. cf. quoque Siebelis in symbol. critt. et exeget. ad Hellenica pag. 170.

12) πλεῖον) Nostri πλέον.

1) πάλαι) Ad v. 88.

2) ἡ μέντοι usque ad καὶ Ἑλένην a Seb. addita a nostris non adduntur.

3) Κεδρῆνος) *In Historiarum Compend. T. I, p. 120, ed. Parif.* Seb.

4) Κύκνου) Vid. ad v. 88. vbi κύων perperam nominatur.

5) περιφ. διχότ.) Ciz. et Vit. 1. περιδιεχόμενον, non inepte.

6) κόρση) Vit. 1. et Ciz. κόρσις, vt etiam mox κόρσεις pro κόρσαι, perperam, nam infra ad v. 711. recte κόρση. Pollux κόρσας, τὰς τρίχας, II, 3, 6. Thryllit.

7) φησιν) Vit. 1. et Ciz. λέγει.

8) Ἐμπεδοκλ.) Cf. Sturz. in Annotat. ad Empedocl. p. 602.

9) πολλῶν) Vit. 1. et Ciz. πολλαὶ, quod quoque Sturzio placet. Infra tamen ad v. 711. πολλῶν tuentur.

608 — 09. Τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος [1])] Θρὶψ, ὁ σκώληξ, ὃς ἐγγίνεται [2]) τοῖς ξύλοις· πρὶν γὰρ [3]) εὑρεθῆναι τὰς σφραγῖδας, οἱ παλαιοὶ ἐσφράγιζον ξύλοις ὑπὸ θριπῶν βεβρωμέναις, διὰ τὸ αὐτὰ πολυκέντητα εἶναι. Ὁ δὲ νοῦς· Μόνην τὴν Αἴθραν δουλώσαντες [4]) καὶ αἰχμαλωτίσαντες ἀντίποινα τῆς Ἑλένης, τὴν ὅλην [5]) Ἀττικὴν, ὥσπερ ἐσφραγισμένην θριποβρώτῳ σφραγῖδι [6]), περιδραμοῦνται [7]). Οἱ γὰρ Διόσκουροι κατὰ Θησέως στρατεύσαντες ἕνεκεν τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, ἐφείσαντο πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει, πλὴν μόνης τῆς Αἴθρας· διὸ καὶ [8]) θαυμάσαντες αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, Ἄνακτας, ἤτοι Θεοὺς καὶ σωτῆρας, ἐκάλεσαν.

510. Ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας] Ἅτινα [1]) εὐεργετήματα, ἃ δὴ περὶ τοὺς Ἀθηναίους [2]) οἱ Διόσκουροι ἐνεδείξαντο, ἀποθεώσουσιν αὐτοὺς καὶ καταριθμήσουσι τοῖς ἄστροις· οἱ γὰρ Δίδυμοι εἰς τιμὴν τῶν Διοσκούρων κατηστερίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὀρέστῃ [3]) δι' Ἑλένην [4]).

1) θριπόβρ.) Vitt. 1 et 2. et Ciz. θριπόβρωτα.

2) ἐγγίνεται) Vit. 3. ἐγγίζει, inepte.

3) πρὶν γὰρ — ξύλοις) Desiderantur in Vitt. 2 et 3.

4) δουλώσ.) Vitt. 2 et 3. δηλώσαντες, perperam.

5) τὴν ὅλην) Vit. 1. et Ciz. modo ὅλην: Vit. 2. τὴν ἄλλην: Vit. 3. τὴν αὐτήν. Dubium, quod sit praeferendum. Schol. ad Hom. Il. γ, 144, qui idem tradit, habet Ἀττικὴν σύμπασαν πορθοῦσι.

6) σφραγῖδι) Vitt. 2 et 3. ἐφραγῖδι.

7) περιδρ.) Vitt. 2 et 3. παραδραμοῦνται.

8) διὸ καὶ) Vitt. 1. 3. et Ciz. καὶ delent.

1) ἅτινα) Vit. 1. et Ciz. ἃ δὴ, et hinc cum Seb. et Vitt. 2 et 3. post ἃ inserunt δή.

2) περὶ — Ἀθην.) Vit. 3. πρὸς τοὺς Ἀθην. non male, omisso etiam οἱ Διόσκουροι.

3) Ὀρέστῃ) v. 1631 sqq. ed. Lips.

4) δι' Ἑλένην) Pro δι' Ἀπόλλωνος nostri, recte, nam Apollo deprecatur Menelaum, vt parcat Helenae. Ante Pott. perperam legebatur δι' Ἑλένης, et ideo mutabat in δι' Ἀπόλλωνος, nulla Codd. auctoritate.

Ἠδ' [5]) ἐστὶν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος [6]) πτυχαῖς [7]),
Σεσωσμένη τε, κοὐ θανοῦσα [8]) πρὸς σέθεν.
Ἐγὼ νιν ἐξέσωσα, κἀπὸ [9]) φασγάνου
Τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός·
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών·
Κάστορί [10]) τε, Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
Σύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.

Καὶ μετ' ὀλίγα [11])·

. . . . Ἐγὼ
Δ' Ἑλένην Ζηνὸς [12]) μελάθροις πελάσω,
Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
Ἔνθα παρ' Ἥρᾳ, τῇ θ' Ἡρακλέους
Ἥβῃ, πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
Ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος ἀεὶ [13]),
Σὺν Τυνδαρίδαις [14]), τοῖς Διὸς υἱοῖς,
Ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

5) ἠδ') Vit. 1. et Ciz. pro ἥ δ', recte, cf. ed. Beck. et Porson.

6) ἐν αἰθ.) Vit. 1. et Ciz. ἂν αἰθ. mendose. Editt. enim Eurip. ἐν habent.

7) πτυχαῖς) Nostri πτύχαις.

8) σεσωσμ. — θανοῦσα) Vit. 1. et Ciz. σεσωσμένην — θανοῦσαν, vt Seld. Reliqui, qui sequuntur versus, ab iis absunt.

9) ἐξέσ. κἀπὸ) Vitt. 2 et 3. ἐξώσασα χ' ὑπὸ, quod edd. non agnoscunt.

10) κάστορί —) Hi duo verss. a Seb. additi a Vitt. 2 et 3. non adduntur.

11) ὀλίγα) Vitt. 2 et 3. ὀλίγον, fol. v. 1683 sqq.

12) Ζηνὸς) Vitt. 2 et 3. Διὸς, cf. Porson ad h. l. Editt. Eurip. Ζηνὸς, *recte, alias enim versus ruit, vt etiam fit, si nolis in seq. vers. cum edd.* λαμπρῶν *pro* λαμπρὸν, *quod Potter. exhibet cum Vitt. 2 et 3. legere: sunt enim Anapaesti.* Thryllit.

13) ἀεὶ) Vit. 3. αἰεὶ, *male, nisi* ἔντιμος *alteram breviet.* Thryll.

14) Τυνδαρίδ., quod restituit Seb. pro Τυνδαρείδαις, *habet quoque Vitt. 2 et 3. cum edd. nam id versus requirit, et latina pronuntiatio monstrat. Sed Potterus ἄμετρον,* Τυνδαρείδαις. Thryll.

511. Τοῖς ἡμιθνήτοις] Ἡμιθνὴς καὶ ἡμίθνητος διαφέρει· ἡμιθνὴς μὲν [1]) λέγεται [2]) ὁ ψυχοῤῥαγῶν [3]), καὶ ἤδη τὸ ἥμισυ θανών. Ἡμίθνητος δὲ, ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων θνητὸν, καὶ τὸ ἥμισυ ἀθάνατον, ἤτοι ἡμίθεος. Ἢ ὁ ἡμέραν [4]) ὢν ἐν τοῖς ζῶσι, καὶ ἡμέραν ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διόσκουροι [5]). Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Ὑακίνθου ἀδελφὸς Κυνόρτης. Κυνόρτου δὲ παῖς Περιήρης, οὗ καὶ Γοργοφόνης [6]), τῆς Περσέως, κατὰ Στησίχορον, Τυνδάρεως, Ἰκάριος, Ἀφαρεὺς καὶ Λεύκιππος. Ἀφαρέως δὲ καὶ Ἀρήνης [7]), τῆς Οἰβάλου, ἢ Ἄρνης τῆς Αἰόλου, Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. Λευκίππου καὶ Φιλοδίκης, τῆς Ἰνάχου, Φοίβη καὶ Ἱλάειρα [8]). Ἰκάρου ἢ Ἰκαρίου [9]) καὶ Περιβοίας [10]) τῆς Νηΐδος υἱοὶ πέντε, καὶ ἡ Ὀδυσσέως [11]) γυνὴ Πενελόπη. Τυνδάρεω [12]) καὶ Λήδας Τιμάνδρα, ἣν Ἔχεμος [13]) ἔγημε, καὶ Κλυται-

1) ἡμιθνὴς μὲν) Vitt 2 et 3. pro ἡμ. γὰρ, bene ob seq. δέ.

2) λέγεται) Abest a Vit. 1. et Ciz.

3) ψυχ.) Sic quoque nostri cum schol. Pind. Nem. X, 112. Phauorin. vero, qui exscripsit hoc schol. ψυχαγωγών.

4) ἡμέραν ὢν — νεκροῖς) Cf. Schol. Pind. l. l. v. 103. et Pind. ipse v. 104.

5) ὡς οἱ Διόσκ. usque ad fin. ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα absunt hic a Vit. 1. et Ciz. sed infra v. 546, vbi fere eadem repetuntur, sunt adiuncta. Vitt. 2 et 3. hic exhibent.

6) γοργοφόν.) Recte. Apollod. III, 10, 3. Vitt. 2 et 3. male γοργόνης.

7) Ἀρήνης) Recte, cf. Apollod. l. l. et Heyne in Obseru. p. 283. Vit. 1. et Ciz. Ἀρκύνης: Vitt. 2 et 3. Ἀρνήνης, minus recte.

8) ἱλάειρα) Pro ἰλάειρα nostri cum Apollod. l. l. et Paus. II, 22, 6. Variant tamen in scriptura huius nominis. cf. Heyne p. 324. ad Apollod. Hygin. f. 80. Lairam vocat. cf. ibi Munk.

9) Ἰκάρου ἢ Ἰκαρίου) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis modo est Ἰκαρίου.

10) περιβοίας) Nostri περιβοίης.

11) καὶ ἡ Ὀδυσσ.) Art. ἡ a Sebast. praemissum Vitt. 2 et 3. quoque praemittunt.

12) τυνδ.) Vit. 3. τυνδάρεως, male, vt olim in Apoll. III, 10, 6. cf. ibi Heyne.

13) Ἔχεμος) Pro Ἐχέμονος Vit. 1. et Ciz. recte:

μνήστρα. Κατά τινας δὲ [13 b]) καὶ Ἑλένη σὺν Κάστορι καὶ Πολυδεύκη [14]) · καθ' ἑτέρους δὲ οὗτοι Διὸς ὑπῆρχον, οἱ Φοίβην [15]) καὶ Ἰλάειραν ἁρπάσαντες ἔγημαν. Καὶ Πολυδεύκους μὲν καὶ Φοίβης γίνεται παῖς Μνησίλεως [16]), ἢ Μνησίνοος, καὶ Ἀσίνεος · Κάστορος δὲ καὶ Ἰλαείρας Ἀνάγων [17]), ἢ Ἄναξις, καὶ Αὐλοθός [18]).

Ταύτας δὲ οἱ Διόσκουροι οὗτοι ἀπὸ Μεσήνης ἁρπάσαντες, ἔγημαν. Ἐλάσαντες δὲ καὶ μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων [18 b]) Ἴδα καὶ Λυγκέως βοῦς Ἀρκαδικὰς [19]), μερίζειν ἐπιτρέπουσι [20]) τῷ Ἴδᾳ. Ὁ δὲ [21]) τεμὼν βοῦν

Vitt. 2 et 3. ἔχεβος, lapfu fcribae pro ἔχεμος. Apollod. l. modo l. etiam ἔχεμος, cf. Heyne in Obferuu. p. 284. Sic dicitur etiam Pauf. I, 41, 3. et c. 44. ad extr. vbi in edd. vett. ante Xylandrum ἔχεμων, et VIII, 5, et 45. Diod. Sic. IV, c. 40. Echemon erat filius Priami, cf. Io. Tzetzes Hom. v. 68.

13 b) τινας δὲ) Pro τινας noftri cum Seb.

14) πολυδεύκη) Vitt. 2 et 3. πολυδεύκει.

15) οἱ φοίβην) Deleuimus καὶ interiectum ope Codd. noftrorum.

16) Μνησίλ.) Sic quoque Vit. 1. recte, vt Apollod. III, 11, 2. Ciz. Μνασίλεως: Vitt. 2 et 3. Μνηόλεως, mendofe; fed quae fequuntur, ἢ Μνησ. καὶ Ἀσιν. abfunt ab omnibus Vitt. verum Ciz. habet ita: ἢ Μνεσίνοος καὶ Ἐυσίνεως. Nat. Com. VIII, 9. qui hunc locum exfcripfit: *Mnefilum, quem alii Mnefinoum, alii Afineum vocant.* Pauf. II, 22, 6. Μνασίνους.

17) Ἀνάγων) Sic cum Sebaft. Vitt. 2 et 3. fed Vit. 1. et Ciz. cum Natal. Com. l. l. vt edd. pr. ἀνώγων.

18) ἢ Ἄναξ. — Αὐλοθ.) Abfunt a Vitt. 2 et 3. Pauf. II, 22, 6. Ἄναξις. Pro Αὐλοθὸς Vit. 1. Αὐληθόη: Ciz. Αὐλωθέρης. Nat. Com. l. l. Aulothus. cf. Heyne ad Apollod. p. 324.

18 b) τῶν Ἀφ. παίδων) A Seb. addita noftri non addunt. Sunt verba Apollodori, haud dubie poftea inferta.

19) Ἀρκαδ.) Vitt. 2 et 3. Ἀρκαδίας, mendofe.

20) ἐπιτρ.) Sic Vitt. 2 et 3. fed Ciz. et Vit. 1. vt edd. ante Potter. II, ἐπιτροπεύουσι, male.

21) ὁ δὲ) Ante Seb. ὅς, vt noftri: ὁ δὲ ex Apollod. hauftum.

εἰς μέρη τέσσαρα [22]), τοῦ πρώτου καταφαγόντος [23]) τὴν ἰδίαν μερίδα εἶναι εἶπε τῆς λείας [24]) τὸ ἥμισυ, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπὸν τῆς ἀγέλης. Αὐτὸς οὖν ὁ Ἴδας τὸ ἴδιον μέρος [25]) πρῶτον κατέφαγεν, εἶτα καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ μετὰ ἐκείνου [26]) τὰς βόας εἰς Μεσσήνην [27]) ἤλασε. Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην [28]) οἱ Διόσκουροι, τήν τε λείαν [29]) ἐκείνην [30]) τῶν βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλὰ, κἀκείνους ἐλόχων. Κάστωρ [31]) δὲ καὶ Πολυδεύκης ἐκρύβησαν στελέχει δρυός. Λυγκεὺς δ' ἰδὼν Κάστορα, ἐμήνυσεν Ἴδᾳ· ὁ δὲ κτείνει αὐτόν [32]). Πολυδεύκης δὲ, διώκων αὐτοὺς, τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει δόρατι· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἴδα στήλῃ λιθίνῃ ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου

22) *τέσσαρα*) Vit. 1. et Ciz. *δύο*, perperam, vid. Apollod. III, 11, 2.

23) *τοῦ πρ. καταφ.*) Noſtri *τ. πρώτως φαγόντος*, vt edd. pr. quod etiam ferri poſſe dicit Heyne ad Apollod. l. l.

24) *τῆς λείας*) Vit. 1. et Ciz. *τῶν βοῶν*, vt edd. pr. *τῆς λείας* e correctione Seb. eſt Apollodori. Caeterum e Vitt. 2 et 3. *εἶναι — ἰδίαν μερίδα* exciderunt. Thryllit. pro *ἰδίαν* mauult quoque *λείας* legi praeeunte Apollodoro.

25) *τὸ ἴδ. μέρος*) Vit. 1. et Ciz. vt olim, *τὴν ἰδίαν μερίδα*, neque agnoſcunt *πρῶτον* a Seb. adiectum, quod eſt verbum Apollodori.

26) *μετὰ ἐκείνου*) A Seb. inſerta noſtri non agnoſcunt. Sunt iterum Apollodori.

27) *εἰς Μεσ.*) Vitt. 2 et 3. *εἰς τὴν Μεσσ.*

28) *ἐπὶ Μεσσ.*) Noſtri non habent. Sunt ex Apollodoro illata.

29) *τήν τε λείαν*) Noſtri, vt edd. pr. *καὶ τὴν ἀγέλην*: illa ſunt Apollodori.

30) *ἐκείνην*) Sic quoque Apollod. ſed Vitt. 2 et 3. *ἐκείνων*.

31) *κάστωρ — δρυός*) Exciderunt in Vitt. 2 et 3.

32) *ὁ δὲ κτ. αὐτόν*) Vit. 1. et Ciz. *ἴδας δὲ βαλὼν ἀνεῖλε τὸν κάστορα.* Quum iidem Codd. in ſeqq. a vulgata quoque diſcedant, vna ſerie, quae habent, hic ponamus: *Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς κεραυνοῖ. Πρότερον τοῦ Ἴδου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Πολυδεύκους ῥίψαντος στήλην λιθίνην, ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ κτείναντος αὐτόν. Πολυδεύκ. δὲ ἀθ. ἐμελ. ποιεῖν — χαρίζεται.*

"Ηδ᾽ [5]) ἐστὶν, ἣν ὁρᾶτ᾽ ἐν αἰθέρος [6]) πτυχαῖς [7]),
Σεσωσμένη τε, κοὐ θανοῦσα [8]) πρὸς σέθεν.
Ἐγὼ νιν ἐξέσωσα, κἀπὸ [9]) φασγάνου
Τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ᾽ ἐκ Διὸς πατρός·
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών·
Κάστορί [10]) τε, Πολυδεύκει τ᾽ ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
Σύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.

Καὶ μετ᾽ ὀλίγα [11])·

. . . . Ἐγὼ
Δ᾽ Ἑλένην Ζηνὸς [12]) μελάθροις πελάσω,
Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
Ἔνθα παρ᾽ Ἥρᾳ, τῇ θ᾽ Ἡρακλέους
Ἥβῃ, πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
Ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος ἀεὶ [13]),
Σὺν Τυνδαρίδαις [14]), τοῖς Διὸς υἱοῖς,
Ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

5) ἤδ᾽) Vit. 1. et Ciz. pro ἥ δ᾽, recte, cf. ed. Beck. et Porſon.

6) ἐν αἰθ.) Vit. 1. et Ciz. ἀν᾽ αἰθ. mendoſe. Editt. enim Eurip. ἐν habent.

7) πτυχαῖς) Noſtri πτύχαις.

8) σεσωσμ. — θανοῦσα) Vit. 1. et Ciz. σεσωσμένην — θανοῦσαν, vt Seld. Reliqui, qui ſequuntur verſus, ab iis abſunt.

9) ἐξέσ. κἀπὸ) Vitt. 2 et 3. ἐξώσασα χ᾽ ὑπὸ, quod edd. non agnoſcunt.

10) κάστορί —) Hi duo verſſ. a Seb. additi a Vitt. 2 et 3. non adduntur.

11) ὀλίγα) Vitt. 2 et 3. ὀλίγον, ſol. v. 1683 ſqq.

12) Ζηνὸς) Vitt. 2 et 3. Διὸς, cf. Porſon ad h. l. *Editt. Eurip.* Ζηνὸς, *recte, alias enim verſus ruit, vt etiam fit, ſi nolis in ſeq. verſ. cum edd.* λαμπρῶν *pro* λαμπρὸν, *quod Potter. exhibet cum Vitt. 2 et 3. legere: ſunt enim Anapaeſti.* Thryllit.

13) ἀεὶ) Vit. 3. αἰεὶ, *male, niſi* ἔντιμος *alteram breviet.* Thryll.

14) Τυνδαρίδ., quod reſtituit Seb. pro Τυνδαρείδαις, *habet quoque Vitt. 2 et 3. cum edd. nam id verſus requirit, et latina pronuntiatio monſtrat. Sed Potterus* ἄμετρος, Τυνδαρείδαις. Thryll.

511. Τοῖς ἡμιθνήτοις] Ἡμιθνὴς καὶ ἡμίθνητος διαφέρει· ἡμιθνὴς μὲν [1]) λέγεται [2]) ὁ ψυχοῤῥαγῶν [3]), καὶ ἤδη τὸ ἥμισυ θανών. Ἡμίθνητος δὲ, ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων θνητὸν, καὶ τὸ ἥμισυ ἀθάνατον, ἤτοι ἡμίθεος. Ἢ ὁ ἡμέραν [4]) ὢν ἐν τοῖς ζῶσι, καὶ ἡμέραν ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διόσκουροι [5]). Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Ὑακίνθου ἀδελφὸς Κυνόρτης. Κυνόρτου δὲ παῖς Περιήρης, οὗ καὶ Γοργοφόνης [6]), τῆς Περσέως, κατὰ Στησίχορον, Τυνδάρεως, Ἰκάριος, Ἀφαρεὺς καὶ Λεύκιππος. Ἀφαρέως δὲ καὶ Ἀρήνης [7]), τῆς Οἰβάλου, ἢ Ἄρνης τῆς Αἰόλου, Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. Λευκίππου καὶ Φιλοδίκης, τῆς Ἰνάχου, Φοίβη καὶ Ἱλάειρα [8]). Ἰκάρου ἢ Ἰκαρίου [9]) καὶ Περιβοίας [10]) τῆς Νηΐδος υἱοὶ πέντε, καὶ ἡ Ὀδυσσέως [11]) γυνὴ Πενελόπη. Τυνδάρεω [12]) καὶ Λήδας Τιμάνδρα, ἣν Ἔχεμος [13]) ἔγημε, καὶ Κλυται-

1) ἡμιθνὴς μὲν) Vitt 2 et 3. pro ἡμ. γὰρ, bene ob seq. δέ.

2) λέγεται) Abest a Vit. 1. et Ciz.

3) ψυχ.) Sic quoque nostri cum schol. Pind. Nem. X, 112. Phauorin. vero, qui exscripsit hoc schol. ψυχαγωγῶν.

4) ἡμέραν ὢν — νεκροῖς) Cf. Schol. Pind. l. l. v. 103. et Pind. ipse v. 104.

5) ὡς οἱ Διόσκ. usque ad fin. ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα absunt hic a Vit. 1. et Ciz. sed infra v. 546, vbi fere eadem repetuntur, sunt adiuncta. Vitt. 2 et 3. hic exhibent.

6) γοργοφόν.) Recte. Apollod. III, 10, 3. Vitt. 2 et 3. male γοργόνης.

7) Ἀρήνης) Recte, cf. Apollod. l. l. et Heyne in Obseru. p. 283. Vit. 1. et Ciz. Ἀρκύνης: Vitt. 2 et 3. Ἀρνήνης, minus recte.

8) ἰλάειρα) Pro ἰλάειρα nostri cum Apollod. l. l. et Paus. II, 22, 6. Variant tamen in scriptura huius nominis. cf. Heyne p. 324. ad Apollod. Hygin. f. 80. Lairam vocat, cf. ibi Munk.

9) Ἰκάρου ἢ Ἰκαρίου) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis modo est Ἰκαρίου.

10) περιβοίας) Nostri περιβοίης.

11) καὶ ἡ Ὀδυσσ.) Art. ἡ a Sebast. praemissum Vitt. 2 et 3. quoque praemittunt.

12) τυνδ.) Vit. 3. τυνδάρεως, male, vt olim in Apoll. III, 10, 6. cf. ibi Heyne.

13) Ἔχεμος) Pro Ἐχέμονος Vit. 1. et Ciz. recte:

μνήστρα. Κατά τινας δὲ [13 b]) καὶ Ἑλένη σὺν Κάστορι καὶ Πολυδεύκη [14])· καθ' ἑτέρους δὲ οὗτοι Διὸς ὑπῆρχον, οἱ Φοίβην [15]) καὶ Ἰλάειραν ἁρπάσαντες ἔγημαν. Καὶ Πολυδεύκους μὲν καὶ Φοίβης γίνεται παῖς Μνησίλεως [16]), ἢ Μνησίνοος, καὶ Ἀσίνεος· Κάστορος δὲ καὶ Ἰλαείρας Ἀνάγων [17]), ἢ Ἄναξις, καὶ Αὐλοθός [18]).

Ταύτας δὲ οἱ Διόσκουροι οὗτοι ἀπὸ Μεσήνης ἁρπάσαντες, ἔγημαν. Ἐλάσαντες δὲ καὶ μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων [18 b]) Ἴδα καὶ Λυγκέως βοῦς Ἀρκαδικὰς [19]), μερίζειν ἐπιτρέπουσι [20]) τῷ Ἴδᾳ. Ὁ δὲ [21]) τεμὼν βοῦν

Vitt. 2 et 3. ἔχεβος, lapsu scribae pro ἔχεμος. Apollod. l. modo l. etiam ἔχεμος, cf. Heyne in Obseruu. p. 284. Sic dicitur etiam Paus. I, 41, 3. et c. 44. ad extr. vbi in edd. vett. ante Xylandrum ἔχεμων, et VIII, 5, et 45. Diod. Sic. IV, c. 40. Echemon erat filius Priami, cf. Io. Tzetzes Hom. v. 68.

13 b) τινας δὲ) Pro τινας nostri cum Seb.

14) πολυδεύκη) Vitt. 2 et 3. πολυδεύκει.

15) οἱ φοίβην) Deleuimus καὶ interiectum ope Codd. nostrorum.

16) Μνησίλ.) Sic quoque Vit. 1. recte, vt Apollod. III, 11, 2. Ciz. Μνασίλεως: Vitt. 2 et 3. Μνηόλεως, mendose; sed quae sequuntur, ἢ Μνησ. καὶ Ἀσιν. absunt ab omnibus Vitt. verum Ciz. habet ita: ἢ Μνεσίνοος καὶ Ἐυσίνεως. Nat. Com. VIII, 9. qui hunc locum exscripsit: *Mnesilum, quem alii Mnesinoum, alii Asineum vocant.* Paus. II, 22, 6. Μνασίνους.

17) Ἀνάγων) Sic cum Sebast. Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum Natal. Com. l. l. vt edd. pr. ἀνώγων.

18) ἢ Ἄναξ. — Αὐλοθ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. Paus. II, 22, 6. Ἄναξις. Pro Αὐλοθὸς Vit. 1. Αὐληθόη: Ciz. Αὐλωθέρης. Nat. Com. l. l. Aulothus. cf. Heyne ad Apollod. p. 324.

18 b) τῶν Ἀφ. παίδων) A Seb. addita nostri non addunt. Sunt verba Apollodori, haud dubie postea inserta.

19) Ἀρκαδ.) Vitt. 2 et 3. Ἀρκαδίας, mendose.

20) ἐπιτρ.) Sic Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. vt edd. ante Potter. II, ἐπιτροπεύουσι, male.

21) ὁ δὲ) Ante Seb. ὅς, vt nostri: ὁ δὲ ex Apollod. haustum.

εἰς μέρη τέσσαρα [22]), τοῦ πρώτου καταφαγόντος [23]) τὴν ἰδίαν μερίδα εἶναι εἶπε τῆς λείας [24]) τὸ ἥμισυ, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπὸν τῆς ἀγέλης. Αὐτὸς οὖν ὁ Ἴδας τὸ ἴδιον μέρος [25]) πρῶτον κατέφαγεν, εἶτα καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ μετὰ ἐκείνου [26]) τὰς βόας εἰς Μεσσήνην [27]) ἤλασε. Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην [28]) οἱ Διόσκουροι, τήν τε λείαν [29]) ἐκείνην [30]) τῶν βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλά, κἀκείνους ἐλόχων. Κάστωρ [31]) δὲ καὶ Πολυδεύκης ἐκρύβησαν στελέχει δρυός. Λυγκεὺς δ' ἰδὼν Κάστορα, ἐμήνυσεν Ἴδα· ὁ δὲ κτείνει αὐτόν [32]). Πολυδεύκης δὲ, διώκων αὐτοὺς, τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει δόρατι· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἴδα στήλῃ λιθίνῃ ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου

22) τέσσαρα) Vit. 1. et Ciz. δύο, perperam, vid. Apollod. III, 11, 2.

23) τοῦ πρ. καταφ.) Nostri τ. πρώτως φαγόντος, vt edd. pr. quod etiam ferri posse dicit Heyne ad Apollod. l. l.

24) τῆς λείας) Vit. 1. et Ciz. τῶν βοῶν, vt edd. pr. τῆς λείας e correctione Seb. est Apollodori. Caeterum e Vitt. 2 et 3. εἶναι — ἰδίαν μερίδα exciderunt. Thryllit. pro ἰδίαν mauult quoque λείας legi praeeunte Apollodoro.

25) τὸ ἴδ. μέρος) Vit. 1. et Ciz. vt olim, τὴν ἰδίαν μερίδα, neque agnoscunt πρῶτον a Seb. adiectum, quod est verbum Apollodori.

26) μετὰ ἐκείνου) A Seb. inserta nostri non agnoscunt. Sunt iterum Apollodori.

27) εἰς Μεσ.) Vitt. 2 et 3. εἰς τὴν Μεσσ.

28) ἐπὶ Μεσσ.) Nostri non habent. Sunt ex Apollodoro illata.

29) τήν τε λείαν) Nostri, vt edd. pr. καὶ τὴν ἀγέλην: illa sunt Apollodori.

30) ἐκείνην) Sic quoque Apollod. sed Vitt. 2 et 3. ἐκείνων.

31) κάστωρ — δρυός) Exciderunt in Vitt. 2 et 3.

32) ὁ δὲ κτ. αὐτόν) Vit. 1. et Ciz. ἴδας δὲ βαλὼν ἀνεῖλε τὸν κάστορα. Quum iidem Codd. in seqq. a vulgata quoque discedant, vna serie, quae habent, hic ponamus: Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς κεραυνοῖ. Πρότερον τοῦ Ἴδου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Πολυδεύκους ῥίψαντος στήλην λιθίνην, ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ κτείναντος αὐτόν. Πολυδεύκ. δὲ ἀθ. ἐμελ. ποιεῖ — χαρίζεται.

βληθεὶς τὴν κεφαλὴν καὶ σκοτισθεὶς, πίπτει. Ζεὺς δὲ Ἴδαν κεραυνοῖ· Πολυδεύκην δὲ ἀθάνατον ἔμελλε ποιεῖν· ὁ δὲ αἱρεῖται θνήσκειν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν εἶναι ἀθάνατος. Καὶ ὁ Ζεὺς τοῦτο αὐτοῖς χαρίζεται, ὡς καὶ Ὅμηρος 33) λέγει·

Οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Τεθνᾶσι· τιμὴν δὲ λελόγχασ' 34) ἶσα θεοῖσιν.

Τὴν δ' ἱστορίαν τῶν Διοσκούρων καὶ Στασῖνος 35), ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς, γράφει·

. . . . αἶψα δὲ Λυγκεὺς
Τηΰγετον προσέβαινε ποσὶ ταχέεσσι πεποιθώς·
Ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
Ταντάλιδου Πέλοπος· τάχα δ' εἴσιδε κύδιμος 36) ἥρως
Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν 37) ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης,
Κάστορά θ' 38) ἱππόδαμον, καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα.

Διπτύχοις] Ἔφην πρώην 39) τὴν ἱστορίαν, ὅτι κατὰ μέν 40) τινας ἐκ τοῦ ᾠοῦ τρίδυμοι ἐγεννήθησαν, Ἑλένη 41)

33) Ὁμηρ.) Odyff. λ, 301 fqq. Omnia defiderantur in Vit. 1. et Ciz. fed in Vitt. 2 et 3. modo verff. οἳ καὶ — ἔχοντες: a Seb. verf. additus deeft.

34) λελόγχ.) Vitt. 2 et 3. λελόγχασιν: *atque fic lege in Didymo p. 1. vbi lectio eft corrupta.* Thryll.

35) Στασ.) Cf. Heyne ad Virgil. T. II, p. 219. Villoif. in fchol. Marc. Prolegg. p. XXXIV, Fifch. ad Plat. Euthyphr. p. 44. et Fabric. B. Gr. Vol. I, p. 382. ed. Harl. Eosdem verff. exhibet Io. Tzetz. in Chil. II, 711 fqq. vnde patere videtur, ea, quae a Vit. 1. et Ciz. hic abfunt, ab illo huc effe illata.

36) κύδιμος) Io. Tzetz. in Chil. l. l. ὄβριμος; Vit. 2. κύδιμος, pofito ον fuper ος: Vit. 3. κύσιμος, et ἥρως pro ἥρως, mendofe.

37) δεινοῖς ὀφθ.) Sic etiam Io. Tzetz. l. l. Vit. vero 3. δεινοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν.

38) κάστ. θ') Vit. 2. κάστ. δ'.

39) πρώην) Vitt. 2 et 3. πάλιν.

40) μέν) A Seb. additum a noftris abeft.

41) Ἑλένη — Πολ.) Vit. 1. et Ciz. praeponunt his tribus nominibus artic. Vitt. 2 et 3. addunt hic μέ-

καὶ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· κατά τινας [42]) ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ ὠοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς Λήδας αὐτῆς. Καθ' ἑτέρους δὲ, ἐκ τῆς Λήδας μὲν ἐγεννήθησαν Κάστωρ μόνος καὶ Πολυδεύκης, ἐν ἀπτέρος μορφῇ μιγέντος αὐτῇ [43]) τοῦ Διός, ὅθεν ἀπτύχους αὐτοὺς λέγει· ἄλλοι δὲ [44]) ὕστερον τὴν Ἑλένην μόνην ἔφασαν ἐκ τοῦ ὠοῦ γεννηθῆναι.

Λαπερσίοις] Παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λᾶν, πόλιν Λακωνικὴν [45]), ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τοὺς λαοὺς, ἤτοι πολεμεῖν [46]).

513. Δισαρπάγῳ] τῇ Ἑλένῃ λέγει [1]). Δεύτερον γὰρ ἥρπάγη, ὑπὸ Θησέως πρότερον [2]) ἑπταετὴς οὖσα [3]), ὥς φησιν Ἑλλάνικος· Δοῦρις δὲ ἀποδοθῆναι αὐτήν φησι [4]), τεκοῦσαν τὴν Ἰφιγένειαν, ὡς ὄπισθεν [5])

νος ad κάστωρ, quod in vulg. postea est additum.

42) κατά τινας — καὶ πολυδ.) In Vitt. 2 et 3. desiderantur.

43) αὐτῇ) Vit. 1. et Ciz. ταύτῃ: Vitt. 2 et 3. non bene αὐτοῦ.

44) ἄλλοι δὲ) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt.

45) λακωνικὴν) Nostri cum Seb. pro λακωνικῆς.

46) πολεμεῖν) Sic lege cum Vit. 1. et Ciz. pro πολεμικοῖς. Vit. 3. πολεμικήν. cff. Interptt. ad Steph. Byz. λᾶ s. λᾶς, et Strab. VIII, p. 364. Si quis vero velit tueri lect. vulgat., explicet πολεμικοῖς *bellicosis*, scl. λαπερσίοις, quod significare videtur.

1) τῇ Ἑλ. λέγει) Reuocauimus e Vit. 1. et Ciz. caeteri non habent.

2) πρότερον) Abest a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. πρώτη habent.

3) οὖσα) A Seb. supplementum nostri quoque supplent. Vit. 1. vero et Ciz. ita: ἡρπάγη· πρώτην μὲν ὑπὸ Θησέως ἑπταετῆ οὖσαν, ὡς φ. Ἑλ. Schol. Hom. Il. γ, 144: κομιδῇ νέαν habet, cff. Sturz. ad Hellan. p. 116. et Plutarch. Thes. 33. p. 64. Vol. 1. ed. Reisk.

4) φησι) Nostri λέγει.

5) ὡς ὄπισθεν — Θησεὺς) Vit. 1. et Ciz. non habent, hinc vero: δεύτερον δὲ ὑπ' Ἀλεξάνδρου, pro δεύτερος δὲ ὁ Ἀλ. quod bene respondet τῷ· πρότερον ὑπὸ Θησέως, vid. supra ad v. 103.

εἶπον πλατυτέρως 6). Καὶ πρότερος μὲν αὐτῆς ἅρπαξ ὁ Θησεύς· δεύτερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος.

Κρεκὶ] Κρὲξ ὀρνεόν ἐστι θαλάσσιον, ἴβιδι 7) ἐοικὸς (ἔστι δὲ ἡ ἶβις περὶ 8) τὴν Αἴγυπτον) ῥυπαροφάγον. Καλλίμαχος 9) δὲ ἐν τοῖς περὶ Ὀρνέων φησὶ, τοῖς γαμοῦσι 10) δυσοιώνιστον εἶναι. Καὶ Εὐφορίων ἐν Ἀπολλοδώρῳ 11):

Ποικίλον οὐδὲ μέλαθρον Ὀρχίλοχος 12) ἔπτη Κύζικος,
Ὃνδ' ἥεισε κακὸν γάμον ἐχθομένη 13) κρέξ.

Κρεκὶ 14) δὲ τὴν Ἑλένην παρεικάζει, διὰ τὸ δύσγαμον καὶ κακόνυμφον γενέσθαι.

6) πλατ.) Vit. 3. πλατύτερον.

7) ἴβιδι) Vit. 1. et Ciz. ἴβι.

8) ἡ ἶβις περὶ τὴν) Nostri omittunt artt. ἡ et τήν.

9) καλλίμ.) Fragm. 102. p. 468. ed. Ernesti. περὶ ὄρνεων Ernest. vitiose pro π. ὀρνέων.

10) γαμοῦσι) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. διγαμοῦσι, quam lectionem Suid. ad κρὲξ firmat. Forte legendum δυσγαμοῦσι.

11) Ἀπολλοδώρῳ) Sc. dramate sic dicto, cf. Suid. Harpocrat. et Phot. Lex. p. 237. in: ὁ κάτωθεν νόμος. Schol. ad Apollon. I, v. 1063. p. 153, b. Holsten. ad Steph. Byz. p. 53. Reines. in Epp. ad Daum. 85, p. 215. et Heyne ad Apollod. Fragm. p. 459. In prima edit. Potterus ἀμαθῶς addiderat: *Corruptissimi sunt hi versus, et ex qua parte Apollodori citentur, memoriae iam non occurrit*, nam Apollodori biblioth. Tzetzes non intellexerat: in altera vero errore detecto omisit.

12) ὀρχίλ.) Pro ὀρχίλος a Seb. restitutum comprobant Vitt. 2 et 3. *Legendum forte:*

ποικίλον ἂν δὲ μέλαθρον . . . ἔρχιλος ἔπτη κυζικοῦ,
ὃς δ' —

vid. omnino schol. Apollon. p. 153, b. (I, 1063.) *vnde vides, de Cyzico in Apollodoro Euphorionis actum.* Thryll.

13) ἐχθομένη) Sic legendum e Vitt. 1. 2. et Ciz. pro ἐχθόμενος: Vit. 3. ἐρχομένη.

14) κρεκὶ — γενέσθαι) Nostri sic: κρεκὶ, τῇ Ἑλένῃ, ὡς κακονύμφῳ.

516. Εἰς Βεβρύκων [1])] Τὴν Τροίαν ποτὲ Βέβρυκες ᾤκησαν, ὅθεν καὶ Βεβρυκίαν αὐτὴν καλοῦσιν, ὡς καὶ τό [2])·

Σώζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

Τινὲς δέ φασιν, ὅτι λείπει τὸ ὡς, ἵν' ᾖ· Ὡς εἰς [3]) Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβακτηρίαν. Μὴ δ' ἐπὶ νηῶν ἔλθοιεν ὡς πρότερον εἰς Βεβρυκίαν συμπλέοντες τοῖς λοιποῖς Ἀργοναύταις, ὅτε Ἄμυκον [4]), τὸν Βεβρύκων βασιλέα, κατεπύκτευσαν. Δίων [5]) δὲ Κοκκειανὸς τοὺς Ναρβωνησίους Βέβρυκας λέγει, γράφων αὐτῷ· „Τῶν πάλαι „μὲν Βεβρύκων, νῦν δὲ Ναρβωνησίων ἐστὶ τὸ Πυρηναῖον [6]) „ὄρος. Τὸ δὲ ὄρος τοῦτο χωρίζει Ἰβηρίαν καὶ Γαλα„τίαν."

Ἐκβατηρίαν [7])] Ἔκβασιν, αἰγιαλόν.

517. Μηδ' οἱ λεόντων] Τοὺς Ἀφαρέως [8]) παῖδας λέγει Ἴδαν καὶ Λυγκέα. Λέοντας δὲ τοὺς Διοσκούρους. Ἡ ἔννοια [9]) ὄπισθεν ἐῤῥέθη πλατυτέρως.

1) Βεβρύκων) Cf. Creuzer. Fragm. Hist. p. 112 et 115.

2) ὡς καὶ τό) Vit. 1. et Ciz. ὡς τό. Sed vers. seq. σώζων est vltimus Lycophronis.

3) ὡς εἰς — ἐκβ.) Vit. 3. rectius ἐκβατηρίαν pro ἐκβακτηρίαν. His verbis sublatis a Vit. 1. et Ciz. substituta: μὴ δ' ἐπὶ νηῶν — Βεβρυκίαν, quae explicationis caula addita quoque addenda curauimus.

4) Ἄμυκον) Huius mentionem quoque faciunt Apoll. Rh. II, 1, cf. ibi schol. et Virg. Aen. V, 371.

5) Δίων — Γαλατίαν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vid. *Dio T. 1. p. 5. ed. Reimar. quod extat apud Valesium p.* 773. Sebast. coll. Zonara VIII, 21. et Holsten. ad Steph. Byz. p. 64.

6) πυρηναῖον) Vit. 3. πυρήναιον.

7) ἐκβατηρ.) Pro ἐκβακτηρίαν recte Vitt. 2 et 3. Deinde primum ponunt αἰγιαλόν, et tum ἔκβασιν.

8) τοὺς Ἀφαρέως — Διοσκούρους.) Desunt in Vitt. 2 et 3.

9) ἡ ἔννοια — πλατυτ.) Supra ad v. 462. cf. ibi. Absunt autem haec verba a Vit. 1. et Ciz. et pro πλατυτέρως Vitt. 2 et 3. legunt πλατύτερον.

519. Ἐνυὼ] Ἐπίθετον Ἥρας, παρὰ τὸ ἀνύειν καὶ φονεύειν, ὡς πολεμικὴ [1]), Ἀνυὼ καὶ Ἐνυώ. Καὶ μυθικῶς μὲν οὕτως [2])· ἀλληγορικῶς δὲ, ἡ πάντα ἀνύουσα καὶ τρέφουσα καὶ τελειοῦσα· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ συμμιγεῖ καὶ εὐκράτῳ ἀέρι.

Τριγένητος] Ἡ Ἀθηνᾶ μυθικῶς, ὅτι ἐν τῷ Τρίτωνι [3]), ποταμῷ Λιβύης [4]), ἐγεννήθη, ὡς καὶ [5]) Ὅμηρός φησι, κἂν οὐ μυθικῶς·

. . . . . Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια [6]).

καὶ Αἰσχύλος [7]) μυθικῶς·

Ἔντ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου [8]) σπόρου [9]),
Τρίτωνος, ἐν τόποις Λιβυστικοῖς [10]).

Ἢ ὅτι [11]), κατὰ Καλλισθένην [12]), τρίτη τοῦ μηνὸς [13])

1) πολεμικὴ) Nostri πολεμικὴν, vt referatur ad φονεύειν. Vit. 1. et Ciz. haec verba sic ordinant: παρὰ τὸ — φονεύειν, ὡς πολεμικήν· ἐπίθετον Ἥρας, Ἐνυώ. Vide, quae sunt dicta supra ad v. 462.

2) καὶ μυθικῶς — οὕτως) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

3) ἐν τῷ τρ.) Delent art. τῷ Vitt. 2 et 3.

4) λιβύης) Sic omnino legendum pro λιβύας e Vit. 1. et Ciz. Suid. ad τριτογενής, et Villois. schol. ad Hom. Il. δ, 515, vbi eadem huius nominis origo traditur, nam nominatur λιβύη.

5) ὡς καὶ φησι) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ et φησι. vid. Hom Il δ, 515.

6) τριτογ.) Vit. 2. τριττογ. De origine huius voc. cf. Heyne ad Hom, l. l. Eudoc. p. 4. et Voss. ad Virgil. Georg. p. 881.

7) Αἰσχύλ.) Eumenid. 287 et 288, inuerso tamen ordine.

8) γενεθλ.) Ciz. et Vit. 1. γενεθλῆς, vitiose.

9) σπόρου) Sic omnes Codd. Aeschyl. vero πόρου. vid. Schütz. ad h. l.

10) λιβυστ) Vit. 1. et Ciz. λυβικοῖς: Vitt. 2 et 3. λιβυστίοις. In Aeschylo iam e coniectura Stanleii λιβυστικοῖς.

11) ἢ ὅτι) A Ciz. et Vit. 1. abest ἢ, non omnino bene.

12) καλλισθ.) Phauor. ἐρατοσθένην. De Callisthene Olynthio, si hic est intelligendus, vid. Voss. de Hist. Gr. p. 35 sqq. Meurs. Bibl. Gr. et ad Chalcid. p. 33 sq. et Fabr. Bibl. Gr. Vol. III,

ἐγεννήθη· διὸ παρ' Ἀθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. Ἢ ὅτι ἐκ τῆς τριτοῦς, ἤγουν τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐγεννήθη 14)· τριτὼ γὰρ Βοιωτικοῖς 15) ἡ κεφαλή. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή 16) ἐστι τῇ σελήνῃ· ἡ δὲ σελήνη ἀπὸ συνόδου τριταία φαίνεται. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή 17) ἐστι τῇ ψυχῇ· τριμερὴς δὲ 18) ἡ ψυχή ἐστιν· ἔχει γὰρ θυμικὸν, ἐπιθυμητικὸν, καὶ λογικόν 19). Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῷ ἀέρι· τρίτος 20) δὲ ὁ ἀὴρ γεννᾶται, καὶ μετατρέπεται ἔαρι, θέρει, χειμῶνι· τὸ γὰρ παλαιὸν τριμερὴς ἦν ὁ χρόνος. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ φρονήσει· γεννηθεῖσα γὰρ 21) ἐκ τῆς τριτοῦς, ἤτοι 22) κεφαλῆς, τρεῖν παρέχει τοῖς ἐναντίοις. Ἢ ὅτι, κατὰ Δημόκριτον 23), τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλεύειν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως.

p. 480, ed. Harl. Citatur quoque a schol. Apollon. Rh. l. I, 1035. ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ περίπλου, et I, 202, et II, 674, quae loca a Vossio et Fabr. non sunt commemorata.

13) τρίτη — μηνὸς) πέμπτη μεσοῦντος μηνὸς ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς memoratur *Dionysio Hal. in Rhet.* ἐν μεθόδῳ γενεθλιακ. *p.* 49. Thryllit.

14) ἤγουν τῆς — ἐγεν.) Vit. 1. et Ciz. ita: κεφαλῆς ἐγ. ἤτοι τοῦ Διός: omnes τοῦ Διὸς ponunt post ἐγεννήθη.

15) Βοιωτ.) Vitt. 2 et 3. Βοιωτικῶς. A Ciz. et Vit. 1. abest.

16) ἢ ὅτι ἡ αὐτή — φαίνεται) Vit. 1. et Ciz. ignorant, sed Etymol. M. ad τριτογένεια habet.

17) ἢ ὅτι — λογικόν) Desunt in Vitt. 2 et 3. et Etymol. M. *cf. Niceph. Greg. ad Synes. p.* 392. Thryllit.

18) τριμερης) Pro τριμερὴς quoque Vit. 1. et Ciz. sed γὰρ pro δὲ, neque addunt ἐστὶν a Seb. additum.

19) λογικόν) Ciz. et Vit. 1. λογιστικόν.

20) τρίτος) Pro τρίτον Vitt. 2 et 3. cum Seb. sed γὰρ pro δὲ Vit. 3. qui quoque post ἀὴρ interpungit, et hinc legit: γεννᾶται γάρ. Male Sebast. χρόνος *tempus*, nam est *annus*, vt saepe.

21) γεννηθ. γὰρ) Vit. 1. et Ciz. etiam γὰρ pro δὲ cum Seb.

22) ἤτοι κεφαλ.) Sic legendum cum Vit. 1. et Ciz. pro ἐκ τῆς κεφ. nisi malis καὶ esse i. q. ἤτοι. Vitt. 2 et 3. neque ἤτοι, neque ἐκ τῆς, sed iungunt τριτοῦς κεφαλῆς.

23) Δημόκριτ.) In deperdito *de Tritogenia s. de Pru-*

520. Βοαρμία] Παρὰ τὸ ἁρμόσαι καὶ συζεῦξαι [1]) εἰς ζυγὸν καὶ ἄροτρον βόας· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν, ὡς ἔφην, τῇ Φρονήσει. Οὕτω δὲ [2]) τιμᾶται παρὰ Βοιωτοῖς [3]). Καὶ Λογγάτις [4]) ὁμοίως. Λογγὰς γὰρ χωρίον Βοιωτίας. Ὁμολωῒς δὲ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις. Ὁμολωΐδες γὰρ πύλαι Θηβῶν, ἀπὸ Ὁμολωΐδος, τῆς Νιόβης θυγατρός.

Βία] Ἡ δυνατή [5]).

521. Χειρώνακτες] Οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι [6]), καὶ κτίσαντες [7]) τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, μυθικῶς. Λέγει δὲ Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα. Ἡ δὲ ἱστορία [8]) δήλη. Τὰς δὲ ἀλληγορίας, ὡς πολλὰς καὶ ἀχρησίμους [9]), ἐνταῦθα ἐατέον. Καὶ ὅτι [10]) δὲ πάντα τὰ κτιζόμενα, καὶ αἱ τούτων ὗλαι, τῆς τοῦ ἡλίου δέονται θέρμης καὶ πυρώσεως, καὶ τῆς τοῦ ὕδατος κράσεως.

Διπλοῖ] Περισπαστέον. Διπλὸς [11]) δὲ κυρίως, καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοὶ, ὀξυτόνως.

dentia libro, vid. in Laert. IX. Menagium p. 413. qui totum hunc Tzetzae locum in testimonium recitat. Sebast. cf. quoque Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, pag. 634. ed. Harl.

1) ἁρμόσ. — συζεῦξαι) Sic Vit. 1. et Ciz. pro συναρμόσαι — ζεῦξαι, melius, nam ita respondet voc. βοαρμία.

2) οὕτω δὲ) Vit. 1. et Ciz. αὕτη δέ.

3) Βοιωτοῖς) Vitt. 2 et 3. Βοιωτῶν.

4) λογγάτις) Vit. 2. λογάτης, vt etiam λογὰς pro λολγὰς (λογγὰς).

5) ἡ δυνατή) Nostri, vt edd. ante Pott. ἡ δύναμις. Sic quoque schol. interl.

6) ἐργασάμ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. ἐργαζόμενοι.

7) καὶ κτίσ.) Vitt. 2 et 3. ἤτοι κτίσ. ita tamen, vt non h. l. sed post μυθικῶς ponant. Verum καὶ h. l. est i. q. ἤτοι.

8) ἡ δὲ ἱστορ. — ἐατέον) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

9) ἀχρησίμ.) Vit. 3. ἀχρήστους.

10) καὶ ὅτι — κράσεως) A Seb. adiecta nostri non adiiciunt.

11) διπλὸς) Ciz. et Vit. 1. διπλῶς. Deinde quoque γὰρ et ὀξύνεται; vt ante Pott. pro δὲ et ὀξυτόνως.

522. Δρύμας] Δρημαῖος, ὁ [1]) Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις.

Πρόφαντος] Ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις [2]).

Κρώμνης] Κρώμνα, χωρίον Κορίνθου [3]). Ἔστι δὲ καὶ ἡ Κρώμνη [4]) πόλις Παφλαγονίας, ἐν ᾗ ἐτιμᾶτο [5]) ὁ Ποσειδῶν. Ἡρόδοτος [6]) δὲ ταῖς ἀληθείαις οὔ φησι κτίσαι τὴν πόλιν Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ Λαομέδοντα χρήματα καταθέμενον ἐκ τῆς θυσίας αὐτῶν, ἀναλῶσαι ταῦτα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν.

523. Κοιράνῳ ψευδωμότῃ [7])] Τῷ Λαομέδοντι, παρὰ τὸ ὀμόσαι δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ [8]) τοὺς ἀθανάτους

1) *δρημαῖος, ὁ*) Suppleuimus ope Vit. 1. et Ciz.

2) *Θουρ.*) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. *Θυρίοις*, vitiose.

3) *Κορίνθου*) Verba, quae hinc in edd. pr. sequebantur: *ἐξ οὗ οἱ στρατεύσαντες, φησὶν, οἱ περὶ Ἴδαν· οὐκ ἀνθέξονται δὲ αὐτῶν τὰς χεῖρας τὰ τείχη, οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν*, a Seb. deleta, Vitt. 2 et 3. quoque delent. Vit. 1. et Ciz. retinent, verum sic: *ἐξ οὗ οἱ ἐστρατεύσειαν. φησὶν, οἱ περὶ τὴν Ἴδαν* et sqq. Videntur locum habere posse.

4) *ἔστι — κρώμνη*) Vitt. 2 et 3. modo *καὶ*, reliquis deletis, quae quoque delenda sunt, si interiectu *ἐξ οὗ — ἡμέραν* omittuntur.

5) *ἐν ᾗ ἐτιμ. ποσ.*) Vitt. 2 et 3. *οὗ ἐτιμ. ποσ.* Vit. 1. et Ciz. *ἐν ᾗ ποσειδώνιόν ἐστιν ἱερόν· ἐστὶ δὲ κορίνθου τόπος.*

6) *Ἡρόδοτος — κατασκευήν*) Absunt a nostris. *Frustra in Herodoti Musis quaeras hoc historici iudicium, nec mirum. Complura enim Herodoti loca ap. antiquos script. offenduntur, quae in libris, quales hodie habemus, non extant, vt Voss. quoque testatur Colomesio p. 121. An vero existimandum sit, ea loca ad Assyriam aut Libycam, quas L. 1. c. 184 et L. 2. c. 161. promisit, historiam pertinere, an integrioribus Musis vsi fuerint veteres, non facile dixerim.* Sebast. Forte Ἡρόδωρος, qui scripsit de rebus Herculis, et saepius cum Herodoto confunditur, hic est intelligendus.

7) *κοιρ. ψευδ.*) Vit. 1. et Ciz. *τυράννῳ ψευδονύμῳ.*

8) *τῷ Ἡρακ.*) Nostri Codd. omnes addunt art. *τῷ.*

ἵππους, ἤτοι τοὺς ἀρίστους καὶ ἐνεργεστάτους 9), καὶ μὴ δοῦναι 10) σώσαντι Ἡσιόνην ἐκ βορᾶς τοῦ κήτους. Κακῶς δὲ εἶπε κοιράνῳ, ὀφείλων εἰπεῖν τυράννῳ, ἢ βασιλεῖ· κοίρανος γὰρ ὁ διατάκτωρ 11) λέγεται. Τύραννος δὲ, ὁ βιαίως μοναρχήσας 12). Βασιλεὺς δὲ, ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως κρατῶν. Δείκνυσι δὲ καὶ Ὀρφεὺς 13) τὴν τούτων 14) διαφορὰν, οὑτωσὶ λέγων ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν·

Ἔσται δ' αὖ τὶς 15) ἀνὴρ, ἢ κοίρανος, ἠὲ τύραννος,
Ἢ βασιλεὺς, ὃς τῆμος ἐς 16) οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

526. Καναστραῖον] Κάναστρα, ἀκρωτήριον Μακεδονίας 1) καὶ Θράκης μεθόριον, οὗ πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες. Καναστραῖον 2) δὲ νῦν λέγει τὸν Ἕκτορα, διὰ τὸ γενναῖον· διὸ καὶ ἐγχώριον αὐτὸν εἶπεν.

9) ἐνεργεστ.) Sic quoque Vit. 3. sed Vitt. 1. 2. et Ciz. ἐναργ. *recte*, dicit Thryll. *Quid quaeso est* ἵπποι ἐνεργεῖς? *nugae.* Errasse autem virum doctissimum, docent ζῶα ἐνεργὰ Xenoph. Mem. I, 4, 4. Postea tamen adiicit: *Legerem* εὐγενεστάτους, *si mei arbitrii res esset.*

10) καὶ μὴ δοῦναι) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

11) διατάκτωρ) Recte: nostri διάκτωρ, corrupte, quae voc. etiam confusa videntur apud Hesych. διάκτορσι, βασιλεῦσι, et Schol. ad Aeschyl. Eum. 459. ἁρμόστορα· διάκτορα, βασιλέα. Διατάκτωρ est i. q. κοσμήτωρ. Sic schol. min. ad Hom. Il. α, 19. κοσμήτορε, διατάκτορας, ἡγεμόνας: sed κοσμῆσαι ap. Etymol. est διατάξαι.

12) ὁ βιαίως μον.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὁ βίαιος μονάρχης.

13) Ὀρφεὺς — ἐν τ. Δωδεκ.) ed. Herman. p. 493. cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. I. p. 165. ed. Harl. *Hoc de genethliaca Orphei aut Onomacriti Dodecaeteride fragmentum exhibet Ios. Scalig. Can. Isagog. p. 182.* Seb.

14) τούτων) Abest a Vitt. 2 et 3.

15) αὖ τὶς) Pro αὖτις Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) ἐς) Nostri inepte εἰς.

1) Μακεδον.) Vit. 1. et Ciz. Μακεδόνος.

2) Καναστρ.) A Seb. suppletum nostri cum edd. pr. non agnoscunt.

527. Δυσμενῶν μοχλὸν] Τὸ κατὰ τῶν δυσμενῶν [3]) ὀχύρωμα καὶ ἀσφάλισμα [4]).

528. Καὶ τὸν πρῶτον] Τὸν Πρωτεσίλαον· πρῶτος γὰρ ἀποπηδήσας τοῦ πλοίου [5]) πρὸς τὸν Τρωϊκὸν αἰγιαλὸν, ἀνῃρέθη ὑφ' Ἕκτορος.

529. Μαιμῶντα] Αἱμῶντα καὶ [6]) αἵματος διψῶντα, καὶ ἐξ αὐτοῦ προσθήκη τοῦ μ μαιμῶντα.

Ποιμνίων ἀλάστορα [7])] Ὀλετῆρα τῶν Ἑλλήνων. Ποιμνίων δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ [8]) ὁ Ποιητὴς τὸν βασιλέα ποιμένα καλεῖ· ποίμνια δὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ λαόν [9]). Γράφουσι [10]) δὲ καὶ ποινίων [11]), ἀντὶ τοῦ τῶν ἐλθόντων ποινὴν ἀποτῖσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, τῆς ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης. Τινὲς δὲ τὸ ποιμνίων ἀλάστορα ἐπὶ Πρωτεσιλάου λαμβάνουσιν, ἤγουν τὸν πορθοῦντα τὰ τῶν Τρώων ποίμνια. Χρὴ δὲ τοῦτο μᾶλλον λαμβάνειν ἐπὶ Ἕκτορος.

3) κατὰ τῶν δυσμ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui non habent τῶν.

4) ἀσφάλ.) Noſtri ἀσφάλειαν.

5) ἀποπηδ. τ. πλοίου) Vit. 1. et Ciz. πηδήσας ἀπὸ τοῦ πλοίου.

6) αἱμῶντα καὶ) Abeſt a Vitt. 2 et 3. et hinc a Vit. 3. quoque ἐξ αὐτοῦ.

7) ποιμνίων ἀλάστ.) In editt. ante Potter. II. haec reperiebantur ad extr. v. 533. poſt ἐτιμᾶτο: a Pottero vero huc reuocata ponunt quoque Vit. 1. et Ciz. at Vitt. 2 et 3. plane ignorant.

8) ὅτι καὶ) Pro ὅτι Vit. 1. et Ciz. bene.

9) ποίμνια — λαόν) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

10) γράφουσι) Vit. 1. et Ciz. γράφεται.

11) ποινίων) Inde ab hoc voc. Vit. 1. et Ciz. ſic: ἐληλυθότων ποινὴν ἀπαιτῆσαι παρὰ τῶν Τρώων ὑπὲρ τῆς Ἑλένης. μᾶλλον δὲ χρὴ τοῦτο ἀκούειν ὑπὲρ τοῦ Ἕκτορος. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ Πρωτεσιλάου ἀκούουσι τὸ ποιμνίων ἀλάστορα, ἤτοι πορθοῦντα τὰ ποίμνια τῶν Τρώων, vt mihi videtur, accuratius; ſaltem πορθμοῦντα, vti Seb. exhibet, mutandum in πορθοῦντα.

530 — 31. Οὐ δή ποτ' αἴθων [1])] Χρησμὸς ἐδόθη τοῖς Ἕλλησι, πρῶτον σφαγῆναι τὸν, ὃς καὶ πρῶτον πατήσει ἐξελθὼν τοῦ πλοίου εἰς τὸν Τρωϊκὸν ἀποθρώσκων αἰγιαλόν. Ἐξελθόντα δὲ πρῶτον τὸν Πρωτεσίλαον, ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ Ἕκτωρ. Ἱστορεῖ δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν [2]), ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον. Ὁμοίως δὲ καὶ Δημήτριος [3]) ὁ Σκήψιος παρ' Ὁμήρῳ γράφει [4])·

1) οὐ — αἴθων) Multa hic a Seb. ſunt transpoſita ac digeſta, quae in Mſſ. noſtris, vel alio loco poſita, vel prorſus abſunt. Sic primum deſunt χρησμὸς ἐδόθη — usque ad ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἕκτορα. Verſiculi vero, qui in Vitt. 2 et 3. deſunt, in vulgatis bis poſiti, in Vit. 1. et Ciz. vt ap. Seb. ſemel tantum, verum non h. l. ſed, vt in vulgat. poſt Δημόκρ. ὁ Σκήψιος recte ponuntur. Qua de cauſa a nobis ita, vt in noſtris Codd. leguntur, in locum ſuum ſunt reſtituti.

2) Σοφοκλ. ἐν ποιμέσιν) Cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 211. ed. Harl. et Bothe in Sophocl. Dram. Vol. II, p. 70. Meminit huius dramatis deperditi quoque Phot. in Lex. ad ξανῶ, p. 225.

3) Δημήτριος ὁ Σκήψ.) Sic omnino legendum pro Δημόκρ. (Δημόκριτος) ὁ Σκήψ. vt iam Thryll. recte coniecerat, inuitis etſi omnibus, qui extant, Codd. Mſſ. Nullus enim ſcriptorum vett. eſt, qui mentionem faciat Democriti, plures vero Demetrii Scepſii, quam coniecturam quoque tuetur Heyne in Obſeruu. ad Hom. Il. T. IV, p. 366. Scripſit autem hic Demetr. Scepſius Commentar. in eam partem Boeotiae Homericae, in qua recenſentur Troianorum copiae, cff. Caſaub. ad Athen. III, 80, d. Strab. XIII, p. 609, et ſchol. Villoiſ. in Hom. Il. υ, 3 et 53. Facili autem lapſu vel a librariis confundi poterant nomina Δημήτριος et Δημόκριτος, vel, vt mihi videtur, quum omnes omnino Codd. in hac falſa lectione conſpirent, ab ipſo Tzetza perperam ſunt confuſa.

4) παρ' Ὁμήρῳ γράφει) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ὡς καὶ Ὅμηρος. Sine dubio hi verſus in Demetrii Scepſii interpretatione ſic legebantur, vti Tzetzes eos attulit. Sunt autem Il. β, 701. cf. ibi Heyne. Comma ergo, vt iam vidit Thryll. delendum

. . . . τὸν δ' ἔκτανε Φαίδιμος Ἕκτωρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν [5]).

Ἔστι δὲ [6]) ὑπέρβατον οὕτως· Οὗ δή ποτε κίρκος Θρασὺς πρῶτον κινήσει δόρυ, πήδημα λαιψηρὸν δικὼν, ἀντὶ τοῦ, ἐκβολήσας [7]) πρῶτον καὶ κινήσας. Αἴθωνα δὲ κίρκον τὸν Πρωτεσίλαον λέγει [8]).

632 — 33 Γραικῶν ἄριστος] Ὁ Πρωτεσίλαος. Γραικοὶ δὲ [1]) πρότερον οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκαλοῦντο, ὕστερον δὲ ἀφ' Ἕλληνος τινὸς [2]) ἐκλήθησαν Ἕλληνες.

Οἵ πάλαι] Οἵτινι ἐκ παλαιᾶς εἱμαρμένης ἑτοιμάζει [3]) τοὺς τάφους ἡ εὐπρεπὴς καὶ εὔθετος ακτὴ, καὶ ὁ πετρώδης καὶ ὀχθώδης [4]) αἰγιαλὸς τῶν Δολόγκων. Δόλογκοι δὲ [5]), ἔθνος Θρᾳκικὸν, ἀπὸ Δολόγκου, τοῦ Κρόνου καὶ Θρᾴκης παιδός. Ἔστι δὲ Χεῤῥόνησος Θρᾴκης, ὅπου Πρωτεσίλαος κείμενος, ὡς Θεὸς τοῖς ἐγχωρίοις ἐτιμᾶτο [6]).

post Σκήψιος, quod in Codd. nostris quoque non apparet, nec verba Φαίδιμος Ἕκτωρ, quae Codd. omnes constanter tuentur, temere mutanda in Δάρδανος ἀνὴρ, etsi edd. Homeri iam sic legant. cf. quoque Iacobs ad Io. Tzetz. Antehomer. v. 232.

5) πολὺ — Ἀχαιῶν) A Seb. suppleta Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt.

6) ἔστι δὲ — λέγει) In Vitt. 2 et 3. desunt.

7) ἐκβολήσας) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. ἐκβολάς. Io. Tzetz. in Antehom. v. 222. πρῶτος πρωτεσίλαος — ἔκθορε πλοίου. Forte ἐκβαλήσας, ab ἐκβαλέω, qua forma Grammatici vsi videntur.

8) αἴθωνα — λέγει) Vit. 1. et Ciz. habent ad initium huius scholii.

1) γραικοὶ δὲ) Nostri γραικ. γὰρ, vt ante Seb.

2) Ἕλλην. τινὸς) Sic Vit. 1. et Ciz. a reliquis τινὸς abest.

3) ἑτοιμάζει) Pro ἑτοιμάσει cum Seb. Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vitiose ἐτίμα.

4) ὀχθώδ.) Vit. 3. ὀχλώδης.

5) Δόλ. δὲ) Vit. 1. et Ciz. οἱ δὲ Δόλογχοι, sed seq. ἔθνος Θρᾳκικὸν omittunt, cf. Steph. Byz. ad h. v.

6) ἐτιμ.) Vit. 1. et Ciz. τιμᾶται.

534. Μαζουσία] Οἱ μὲν ἄλλοι Μαζουσίας λέγουσι μετὰ τοῦ σ [7]), καί Φασιν, αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεοῦντος· ἐγὼ δὲ [8]) μαζουσίαν Φημὶ τὴν μαστοειδῆ, ἤτοι εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένην.

Χερσαίου κέρας [9])] Τὸ ἀκρωτήριον. Λέγει δὲ αὐτὴν τὴν Χεῤῥόνησον.

536 — 37. Ὁ Δρύμνιος δαίμων] Ὁ Ζεύς. Δρύμνιος δὲ [10]) παρὰ ΠαμΦυλίοις. Προμανθεὺς [11]) παρὰ Θουρίοις [12])· Αἴθιοψ δὲ [13]) καὶ Γυράψιος παρὰ Χίοις.

538 — 43. Ὅς, τὸν πλανήτην] Ὅστις Ζεὺς θήσει βαρὺν κολωὸν καὶ θόρυβον ἐν μέσαις ταῖς λέσχαις καὶ ταῖς πρὸς ἀλλήλους [1]) συντυχίαις, ὅταν ἐν τοῖς δόμοις δέξωνται [2]) οἱ δεινὰ καὶ ἀπόθητα μέλλοντες παθεῖν, ἤγουν οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ ἈΦαρέως παῖδες τὸν πλανήτην καὶ πλανώμενον ὀρθαγὴν καὶ ξένον (λέγει δὲ τὸν Ἀλέ-

7) μαζουσίας λέγ. μετὰ τοῦ σ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἡ μαζουσία λέγ. μετὰ τοῦ ἄρθρου, cff. quae dicta sunt in Nott. ad Lycophr.

8) ἐγὼ δὲ — ἐξεικασμένην) Ita refinximus hunc locum ope Vit. 1. et Ciz. In vulg. quam quoque Vitt. 2 et 3. cum Phauorino exhibent, perperam: ἐγὼ δὲ μαζουσία Φημὶ ἡ μαστοειδὴς, ἤγουν ἡ εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένη, quae videtur esse lectio recensionis secundae. Forte etiam Tzetzes legit μαστουσία, quia a μαστὸς, non vero a μαζὸς deriuat.

9) χερσ. κέρας) Nostri χερσ. κέρως, et mox τοῦ ἀκρωτηρίου pro τὸ ἀκρωτήριον.

10) Δρύμ. δὲ) Delent Vit. 1. et Ciz. non male.

11) προμανθεὺς) Vit. 2. προμηθεὺς, forf. rectius.

12) Θουρ.) Vitt. 2 et 3. Θυρίοις, vt supra v. 522.

13) Αἴθιοψ δὲ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui δὲ non habent.

1) ταῖς πρὸς ἀλλ.) Absunt a nostris.

2) δόμοις δέξωνται) Inde ab his verbis hunc locum ope Codd. nostrorum sic emendatum et quibusdam transpositis ac melius digestis dedimus, vti iam legitur. Olim verba οἱ δεινὰ — παῖδες posita erant post τὸν πικρὸν sic: οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ ἈΦαρέως παῖδες, οἱ δεινὰ καὶ ἀποθ. μέλλ. παθεῖν.

ξανδρον) τὸν σίνιν[3]) καὶ βλαπτικὸν καταῤῥάκτῆρα καὶ αἰετὸν (διὰ τὸ ἁρπακτικὸν) τὸν πικρόν. Οἱ μέλλοντες παθεῖν· Πότ' ἂν[4]); ὅταν δέξωνται, ὡς εἶπον, τὸν Ἀλέξανδρον. μειλίξωσί τε καὶ καταπραΰνωσι τὸν ἀστεργῆ Κράγον, τὸν Δία, ἔν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίαις[5]) λοιβαῖς. Ὅλον δὲ[6]), ὅπερ φησὶ, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ὅταν τὸν Ἀλέξανδρον δέξηται ὁ Μενέλαος, τότ' ἐνστήσεται ἀρχὴ τῆς ἔχθρας τῷ Ἴδᾳ καὶ Λυγκεῖ, καὶ τοῖς Διοσκούροις, διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας Φοίβην τε καὶ Ἱλάειραν, ἃς προκατεγγυηθείσας τοῖς Διοσκούροις ἁρπάσαντες οἱ περὶ τὸν Ἴδαν, εἰς μάχην κατέστησαν. Καὶ τότε καὶ ἁρπάσαντος τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν Ἑλένην, οἱ Διόσκουροι οὐ δυνήσονται ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον, διὰ τὸν ἐπικείμενον αὐτοῖς πόλεμον.

Ὀρθαγὴν] Τὸν ξένον, κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν[7]). Ἔστι δὲ[8]) καὶ Ὀρθάγης δαίμων Πριαπώδης περὶ τὴν Ἀφροδίτην. Ὀρθάγην δὲ λέγει τὸν Ἀλέξανδρον, ἢ ὡς ἅρπαγα, ἢ ὡς κατωφερῆ, παρὰ τὸ ὀρθιᾷν.

Ex 539. Καταῤῥάκτῆρα] Ὄρνεον ἁρπακτικόν.

3) σίνιν) Pro σίντην Vit. 1. et Ciz. rectius, nam significat βλαπτικὸν, vt h. l. additur καὶ, hoc eſt, βλαπτικόν. Sic Aeſchyl. Agam. v. 737. λέοντα σίνιν. cff. Bern. Martini Varr. Lectt. p. 100, Spanheim ad Callimach. Apoll. v. 92. et nott. ad Heſych. Homerus tamen Il. XVI, 303. λύκοι σίνται: ergo videtur vnum idemque eſſe.

4) οἱ μέλλοντες παθεῖν. πότ' ἂν;) Sic Vit. 1. et Ciz. pro πότε;

5) θαλυσίαις) Vitt. 2 et 3. θαλυσίοις.

6) ὅλον δὲ — αὐτοῖς πόλεμον) Omnia deſiderantur in Codd. noſtris.

7) διάλ. Ἀττικήν) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis Ἀττικὴν deeſt.

8) ἔστι δὲ — Ἀφροδίτην) Noſtri ignorant. In Vitt. 2 et 3. deſunt quoque ſeqq. ὀρθάγην — ὀρθιᾷν, quae quidem Vit. 1. et Ciz. ſed poſt v. 539. poſita exhibent ita, vt in edd. pr. ὀρθαγ. τ. Ἀλ. ἤτοι τὸν ἁρπ. ἢ τὸν κατωφ. —.

519. Ἐνυώ] Ἐπίθετον Ἥρας, παρὰ τὸ ἀνύειν καὶ φονεύειν, ὡς πολεμική [1]. Ἀνυὼ καὶ Ἐνυώ. Καὶ μυθικῶς μὲν οὕτως [2]· ἀλληγορικῶς δὲ, ἡ πάντα ἀνύουσα καὶ τρέφουσα καὶ τελειοῦσα· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ συμμιγεῖ καὶ εὐκράτῳ ἀέρι.

Τριγενητος] Ἡ Ἀθηνᾶ μυθικῶς, ὅτι ἐν τῷ Τρίτωνι [3], ποταμῷ Λιβύης [4], ἐγεννήθη, ὡς καὶ [5] Ὅμηρός φησι, κἂν οὐ μυθικῶς·

. . . . . Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια [6].

καὶ Αἰσχύλος [7] μυθικῶς·

Εἶτ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου [8] σπόρου [9],
Τρίτωνος, ἐν τόποις Λιβυστικοῖς [10].

Ἢ ὅτι [11], κατὰ Καλλισθένην [12], τρίτῃ τοῦ μηνὸς [13])

1) πολεμική) Nostri πολεμικήν, vt referatur ad φονεύειν. Vit. 1. et Ciz. haec verba sic ordinant: παρὰ τὸ — φονεύειν, ὡς πολεμικήν· ἐπίθετον Ἥρας, Ἐνυώ. Vide, quae sunt dicta supra ad v. 462.

2) καὶ μυθικῶς — οὕτως) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

3) ἐν τῷ τρ.) Delent art. τῷ Vitt. 2 et 3.

4) λιβύης) Sic omnino legendum pro λιβύας e Vit. 1. et Ciz. Suid. ad τριτογενής, et Villois. schol. ad Hom. Il. δ, 515, vbi eadem huius nominis origo traditur, nam nominatur λιβύη.

5) ὡς καὶ φησι) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ et φησι. vid. Hom Il. δ, 515.

6) τριτογ.) Vit. 2. τριττογ. De origine huius voc. cf. Heyne ad Hom. l. l. Eudoc. p. 4. et Voss. ad Virgil. Georg. p. 881.

7) Αἰσχύλ.) Eumenid. 287 et 288, inuerso tamen ordine.

8) γενεθλ.) Ciz. et Vit. 1. γενεθλῆς, vitiose.

9) σπόρου) Sic omnes Codd. Aeschyl. vero πόρου. vid. Schütz. ad h. l.

10) λιβυστ.) Vit. 1. et Ciz. λυβικοῖς: Vitt. 2 et 3. λιβυστίοις. In Aeschylo iam e coniectura Stanleii λιβυστικοῖς.

11) ἢ ὅτι) A Ciz. et Vit. 1. abest ἢ, non omnino bene.

12) καλλισθ.) Phauor. ἐρατοσθένην. De Callisthene Olynthio, si hic est intelligendus, vid. Voss. de Hist. Gr. p. 35 sqq. Meurs. Bibl. Gr. et ad Chalcid. p. 33 sq. et Fabr. Bibl. Gr. Vol. III,

ἐγεννήθη· διὸ παρ' Ἀθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. Ἢ ὅτι ἐκ τῆς τριτοῦς, ἤγουν τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐγεννήθη [14]· τριτὼ γὰρ Βοιωτικοῖς [15]) ἡ κεφαλή. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή [16]) ἐστι τῇ σελήνῃ· ἡ δὲ σελήνη ἀπὸ συνόδου τριταία φαίνεται. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή [17]) ἐστι τῇ ψυχῇ· τριμερὴς δὲ [18]) ἡ ψυχή ἐστιν· ἔχει γὰρ θυμικὸν, ἐπιθυμητικὸν, καὶ λογικόν [19]). Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῷ ἀέρι· τρίτος [20]) δὲ ὁ ἀὴρ γεννᾶται, καὶ μετατρέπεται ἔαρι, θέρει, χειμῶνι· τὸ γὰρ παλαιὸν τριμερὴς ἦν ὁ χρόνος. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ φρονήσει· γεννηθεῖσα γὰρ [21]) ἐκ τῆς τριτοῦς, ἤτοι [22]) κεφαλῆς, τρεῖν παρέχει τοῖς ἐναντίοις. Ἢ ὅτι, κατὰ Δημόκριτον [23]), τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλεύειν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως.

p. 480. ed. Harl. Citatur quoque a schol. Apollon. Rh. l. I, 1035. ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ περίπλου, et I, 202, et II, 674, quae loca a Vossio et Fabr. non sunt commemorata.

13) τρίτη — μηνὸς) πέμπτη μεσοῦντος μηνὸς ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς *memoratur Dionysio Hal. in Rhet. ἐν μεθόδῳ γενεθλιακ. p.* 49. Thryllit.

14) ἤγουν τῆς — ἐγεν.) Vit. 1. et Ciz. ita: κεφαλῆς ἐγ. ἤτοι τοῦ Διός: omnes τοῦ Διὸς ponunt post ἐγεννήθη.

15) Βοιωτ.) Vitt. 2 et 3. Βοιωτικῶς. A Ciz. et Vit. 1. abest.

16) ἢ ὅτι ἡ αὐτή — φαίνεται) Vit. 1. et Ciz. ignorant, sed Etymol. M. ad τριτογένεια habet.

17) ἢ ὅτι — λογικόν.) Desunt in Vitt. 2 et 3. et Etymol. M. *cf. Niceph. Greg. ad Synes. p.* 392. Thryllit.

18) τριμερὴς) Pro τριμερὶς quoque Vit. 1. et Ciz. sed γὰρ pro δὲ, neque addunt ἐστὶν a Seb. additum.

19) λογικόν) Ciz. et Vit. 1. λογιστικόν.

20) τρίτος) Pro τρίτον Vitt. 2 et 3. cum Seb. sed γὰρ pro δὲ Vit. 3. qui quoque post ἀὴρ interpungit, et hinc legit: γεννᾶται γάρ. Male Sebast. χρόνος *tempus*, nam est *annus*, vt saepe.

21) γεννηθ. γὰρ) Vit. 1. et Ciz. etiam γὰρ pro δὲ cum Seb.

22) ἤτοι κεφαλ.) Sic legendum cum Vit. 1. et Ciz. pro ἐκ τῆς κεφ. nisi malis καὶ esse i. q. ἤτοι. Vitt. 2 et 3. neque ἤτοι, neque ἐκ τῆς, sed iungunt τριτοῦς κεφαλῆς.

23) Δημόκριτ.) In deperdito *de Tritogenia* s. de Pru-

520. Βοαρμία] Παρὰ τὸ ἁρμόσαι καὶ συζεῦξαι [1]) εἰς ζυγὸν καὶ ἄροτρον βόας· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν, ὡς ἔφην, τῇ Φρονήσει. Οὕτω δὲ [2]) τιμᾶται παρὰ Βοιωτοῖς [3]). Καὶ Λογγάτις [4]) ὁμοίως. Λογγὰς γὰρ χωρίον Βοιωτίας. Ὁμολωῒς δὲ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις. Ὁμολωΐδες γὰρ πύλαι Θηβῶν, ἀπὸ Ὁμολωΐδος, τῆς Νιόβης θυγατρός.

Βία] Ἡ δυνατή [5]).

521. Χειρώνακτες] Οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι [6]), καὶ κτίσαντες [7]) τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, μυθικῶς. Λέγει δὲ Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα. Ἡ δὲ ἱστορία [8]) δήλη. Τὰς δὲ ἀλληγορίας, ὡς πολλὰς καὶ ἀχρησίμους [9]), ἐνταῦθα ἐατέον. Καὶ ὅτι [10]) δὲ πάντα τὰ κτιζόμενα, καὶ αἱ τούτων ὗλαι, τῆς τοῦ ἡλίου δέονται θέρμης καὶ πυρώσεως, καὶ τῆς τοῦ ὕδατος κράσεως.

Διπλεῖ] Περισπαστέον. Διπλὸς [11]) δὲ κυρίως, καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλεῖ, ὀξοτύνως.

dentia libro, vid. in Laert. IX. Menagium p. 413. qui totum hunc Tzetzae locum in testimonium recitat. Sebast. cf. quoque Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, pag. 634. ed. Harl.

1) ἁρμόσ. — συζεῦξαι) Sic Vit. 1. et Ciz. pro συναρμόσαι — ζεῦξαι, melius, nam ita respondet voc. βοαρμία.

2) οὕτω δὲ) Vit. 1. et Ciz. αὕτη δέ.

3) Βοιωτοῖς) Vitt. 2 et 3. Βοιωτῶν.

4) λογγάτις) Vit. 2. λογάτης, vt etiam λογὰς pro λολγὰς (λογγὰς).

5) ἡ δυνατή) Nostri, vt edd. ante Pott. ἡ δύναμις. Sic quoque schol. interl.

6) ἐργασάμ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. ἐργαζόμενοι.

7) καὶ κτίσ.) Vitt. 2 et 3. ἤτοι κτίσ. ita tamen, vt non h. l. sed post μυθικῶς ponant. Verum καὶ h. l. est i. q. ἤτοι.

8) ἡ δὲ ἱστορ. — ἐατέον) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

9) ἀχρησίμ.) Vit. 3. ἀχρήστους.

10) καὶ ὅτι — κράσεως) A Seb. adiecta nostri non adiiciunt.

11) διπλὸς) Ciz. et Vit. 1. διπλῶς. Deinde quoque γὰρ et ὀξύνεται; vt ante Pott. pro δὲ et ὀξυτόνως.

522. Δρύμας] Δρημαῖος, ὁ [1]) Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις.

Πρόφαντος] Ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις [2]).

Κρώμνης] Κρώμνα, χωρίον Κορίνθου [3]). Ἔστι δὲ καὶ ἡ Κρώμνη [4]) πόλις Παφλαγονίας, ἐν ᾗ ἐτιμᾶτο [5]) ὁ Ποσειδῶν. Ἡρόδοτος [6]) δὲ ταῖς ἀληθείαις οὔ φησι κτίσαι τὴν πόλιν Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ Λαομέδοντα χρήματα καταθέμενον ἐκ τῆς θυσίας αὐτῶν, ἀναλῶσαι ταῦτα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν.

523. Κοιράνῳ ψευδωμότῃ [7])] Τῷ Λαομέδοντι, παρὰ τὸ ὀμόσαι δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ [8]) τοὺς ἀθανάτους

Vitt. 2 et 3. aſſentiuntur Sebaſt.

1) *δρημαῖος, ὁ*) Suppleuimus ope Vit. 1. et Ciz.

2) Θουρ.) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. *Θυρίοις*, vitioſe.

3) Κορίνθου) Verba, quae hinc in edd. pr. ſequebantur: *ἐξ οὗ οἱ στρατεύσαντες, φησὶν, οἱ περὶ Ἴδαν· οὐκ ἀνθέξονται δὲ αὐτῶν τὰς χεῖρας τὰ τείχη, οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν*, a Seb. deleta, Vitt. 2 et 3. quoque delent. Vit. 1. et Ciz. retinent, verum ſic: *ἐξ οὗ εἰ ἐστρατεύσειαν. φησὶν, οἱ περὶ τὴν Ἴδαν* et ſqq. Videntur locum habere poſſe.

4) *ἔστι — κρώμνη*) Vitt. 2 et 3. modo *καὶ*, reliquis deletis, quae quoque delenda ſunt, ſi interiecta *ἐξ οὗ — ἡμέραν* omittuntur.

5) *ἐν ᾗ ἐτιμ. ποσ.*) Vitt. 2 et 3. *οὗ ἐτιμ. ποσ.* Vit. 1. et Ciz. *ἐν ᾗ ποσειδώνιόν ἐστιν ἱερόν· ἐστὶ δὲ κορίνθου τόπος.*

6) *Ἡρόδοτος — κατασκευήν*) Abſunt a noſtris. *Fruſtra in Herodoti Muſis quaeras hoc hiſtorici iudicium, nec mirum. Complura enim Herodoti loca ap. antiquos ſcriptt. offenduntur, quae in libris, quales hodie habemus, non extant, ut Voſſ. quoque teſtatur Colomeſio p. 121. An vero exiſtimandum ſit, ea loca ad Aſſyriam aut Libycam, quas Li. 1. c. 184 et L. 2. c. 161. promiſit, hiſtoriam pertinere, an integrioribus Muſis uſi fuerint veteres, non facile dixerim.* Sebaſt. Forte Ἡρόδωρος, qui ſcripſit de rebus Herculis, et ſaepius cum Herodoto confunditur, hic eſt intelligendus.

7) *κοιρ. ψευδ.*) Vit. 1. et Ciz. *τυράννῳ ψευδονόμῳ.*

8) *τῷ Ἡρακ.*) Noſtri Codd. omnes addunt art. *τῷ.*

ἵππους, ἤτοι τοὺς ἀρίστους καὶ ἐνεργεστάτους 9), καὶ μὴ δοῦναι 10) σώσαντι Ἡσιόνην ἐκ βορᾶς τοῦ κήτους. Κακῶς δὲ εἶπε κοιράνῳ, ὀφείλων εἰπεῖν τυράννῳ, ἢ βασιλεῖ· κοίρανος γὰρ ὁ διατάκτωρ 11) λέγεται. Τύραννος δὲ, ὁ βιαίως μοναρχήσας 12). Βασιλεὺς δὲ, ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως κρατῶν. Δείκνυσι δὲ καὶ Ὀρφεὺς 13) τὴν τούτων 14) διαφορὰν, οὑτωσὶ λέγων ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν·

Ἔσται δ' αὖ τις 15) ἀνὴρ, ἢ κοίρανος, ἠὲ τύραννος,
Ἢ βασιλεὺς, ὃς τῆμος ἐς 16) οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

526. Καναστραῖον] Κάναστρα, ἀκρωτήριον Μακεδονίας 1) καὶ Θρᾴκης μεθόριον, οὗ πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες. Καναστραῖον 2) δὲ νῦν λέγει τὸν Ἕκτορα, διὰ τὸ γενναῖον· διὸ καὶ ἐγχώριον αὐτὸν εἶπεν.

9) ἐνεργεστ.) Sic quoque Vit. 3. sed Vitt. 1. 2. et Ciz. ἐναργ. *recte*, dicit Thryll. *Quid quaeso est* ἵππος ἐνεργὴς *si nugae.* Erraſſe autem virum doctiſſimum, docent ζῶα ἐνεργὰ Xenoph. Mem. I, 4, 4. Poſtea tamen adiicit: *Legerem* εὐγενεστάτους, *si mei arbitrii res eſſet.*

10) καὶ μὴ δοῦναι) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

11) διατάκτωρ) Recte: noſtri διάκτωρ, corrupte, quae voc. etiam confuſa videntur apud Heſych. διάκτορσι, βασιλεῦσι, et Schol. ad Aeſchyl. Eum. 459. ἁρμόστορα· διάκτορα, βασιλέα. Διατάκτωρ eſt i. q. κοσμήτωρ. Sic ſchol. min. ad Hom. Il. α, 19. κοσμήτορε, διατάκτορας, ἡγεμόνας: ſed κοσμῆσαι ap. Etymol. eſt διατάξαι.

12) ὁ βιαίως μον.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὁ βίαιος μονάρχης.

13) Ὀρφεὺς — ἐν τ. Δωδεκ.) ed. Herman. p. 493. cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. I. p. 165. ed. Harl. *Hoc de genethliaca Orphei aut Onomacriti Dodecaeteride fragmentum exhibet Ioſ. Scalig. Can. Iſagog. p. 182.* Seb.

14) τούτων) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

15) αὖ τίς) Pro αὖτις Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) ἐς) Noſtri inepte εἰς.

1) Μακεδον.) Vit. 1. et Ciz. Μακέδονος.

2) Καναστρ.) A Seb. ſuppletum noſtri cum edd. pr. non agnoſcunt.

527. Δυσμενῶν μοχλὸν] Τὸ κατὰ τῶν δυσμενῶν [3]) ὀχύρωμα καὶ ἀσφάλισμα [4]).

528. Καὶ τὸν πρῶτον] Τὸν Πρωτεσίλαον· πρῶτος γὰρ ἀποπηδήσας τοῦ πλοίου [5]) πρὸς τὸν Τρωϊκὸν αἰγιαλὸν, ἀνῃρέθη ὑφ' Ἕκτορος.

529. Μαιμῶντα] Αἱμῶντα καὶ [6]) αἵματος διψῶντα, καὶ ἐξ αὐτοῦ προσθήκη τοῦ μ μαιμῶντα.

Ποιμνίων ἀλάστορα [7])] Ὀλετῆρα τῶν Ἑλλήνων. Ποιμνίων δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ [8]) ὁ Ποιητὴς τὸν βασιλέα ποιμένα καλεῖ· ποίμνια δὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ λαόν [9]). Γράφουσι [10]) δὲ καὶ ποινίων [11]), ἀντὶ τοῦ τῶν ἐλθόντων ποινὴν ἀποτῖσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, τῆς ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης. Τινὲς δὲ τὸ ποιμνίων ἀλάστορα ἐπὶ Πρωτεσιλάου λαμβάνουσιν, ἤγουν τὸν πορθοῦντα τὰ τῶν Τρώων ποίμνια. Χρὴ δὲ τοῦτο μᾶλλον λαμβάνειν ἐπὶ Ἕκτορος.

3) κατὰ τῶν δυσμ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui non habent τῶν.

4) ἀσφάλ.) Noſtri ἀσφάλειαν.

5) ἀποπηδ. τ. πλοίου) Vit. 1. et Ciz. πηδήσας ἀπὸ τοῦ πλοίου.

6) αἱμῶντα καὶ) Abeſt a Vitt. 2 et 3. et hinc a Vit. 3. quoque ἐξ αὐτοῦ.

7) ποιμνίων ἀλάστ.) In editt. ante Potter. II. haec reperiebantur ad extr. v. 533. poſt ἐτιμᾶτο:, a Pottero vero huc reuocata ponunt quoque Vit. 1. et Ciz. at Vitt. 2 et 3. plane ignorant.

8) ὅτι καὶ) Pro ὅτι Vit. 1. et Ciz. bene.

9) ποίμνια — λαόν) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

10) γράφουσι) Vit. 1. et Ciz. γράφεται.

11) ποινίων) Inde ab hoc voc. Vit. 1. et Ciz. ſic: ἐληλυθότων ποινὴν ἀπαιτῆσαι παρὰ τῶν Τρώων ὑπὲρ τῆς Ἑλένης. μᾶλλον δὲ χρὴ τοῦτο ἀκούειν ὑπὲρ τοῦ Ἕκτορος, τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ Πρωτεσιλάου ἀκούουσι τὸ ποιμνίων ἀλάστορα, ἤτοι πορθοῦντα τὰ ποίμνια τῶν Τρώων, vt mihi videtur, accuratius; ſaltem πορθμεύοντα, vti Seb. exhibet, mutandum in πορθοῦντα.

530 — 31. Οὐ δή ποτ' αἴθων [1])] Χρησμὸς ἐδόθη τοῖς Ἕλλησι, πρῶτον σφαγῆναι τὸν, ὃς καὶ πρῶτον πατήσει ἐξελθὼν τοῦ πλοίου εἰς τὸν Τρωϊκὸν ἀποθρώσκων αἰγιαλόν. Ἐξελθόντα δὲ πρῶτον τὸν Πρωτεσίλαον, ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ Ἕκτωρ. Ἱστορεῖ δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν [2]), ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον. Ὁμοίως δὲ καὶ Δημήτριος [3]) ὁ Σκήψιος παρ' Ὁμήρῳ γράφει [4])·

1) οὐ — αἴθων) Multa hic a Seb. ſunt transpoſita ac digeſta, quae in MſΓ. noſtris, vel alio loco poſita, vel prorſus abſunt. Sic primum deſunt χρησμὸς ἐδόθη — usque ad ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἕκτωρ. Verſiculi vero, qui in Vitt. 2 et 3. deſunt, in vulgatis bis poſiti, in Vit. 1. et Ciz. vt ap. Seb. ſemel tantum, verum non h. l. ſed, vt in vulgat. poſt Δημόκρ. ὁ Σκήψιος recte ponuntur. Qua de cauſa a nobis ita, vt in noſtris Codd. leguntur, in locum ſuum ſunt reſtituti.

2) Σοφοκλ. ἐν ποιμέσιν) Cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 211. ed. Harl. et Bothe in Sophocl. Dram. Vol. II, p. 70. Meminit huius dramatis deperditi quoque Phot. in Lex. ad ξανῶ, p. 225.

3) Δημήτριος ὁ Σκήψ.) Sic omnino legendum pro Δημόκρ. (Δημόκριτος) ὁ Σκήψ. vt iam Thryll. recte coniecerat, inuitis etſi omnibus, qui extant, Codd. MſΓ. Nullus enim ſcriptorum vett. eſt, qui mentionem faciat Democriti, plures vero Demetrii Scepſii, quam coniecturam quoque tuetur Heyne in Obſeruu. ad Hom. Il. T. IV, p. 366. Scripſit autem hic Demetr. Scepſius Commentar. in eam partem Boeotiae Homericae, in qua recenſentur Troianorum copiae, cff. Caſaub. ad Athen. III, 80, d. Strab. XIII, p. 609, et ſchol. Villoiſ. in Hom. Il. υ, 3 et 53. Facili autem lapſu vel a librariis confundi poterant nomina Δημήτριος et Δημόκριτος, vel, vt mihi videtur, quum omnes omnino Codd. in hac falſa lectione conſpirent, ab ipſo Tzetza perperam ſunt confuſa.

4) παρ' Ὁμήρῳ γράφει) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ὡς καὶ Ὅμηρος. Sine dubio hi verſus in Demetrii Scepſii interpretatione ſic legebantur, vti Tzetzes eos attulit. Sunt autem Il. β, 701. cf. ibi Heyne. Comma ergo, vt iam vidit Thryll. delendum

. . . . τὸν δ' ἔκτανε Φαίδιμος Ἕκτωρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν [5]).

Ἔστι δὲ [6]) ὑπέρβατον οὕτως· Οὗ δή ποτε κίρκος θρασὺς πρῶτον κινήσει δόρυ, πήδημα λαιψηρὸν δικών, ἀντὶ τοῦ, ἐκβολήσας [7]) πρῶτον καὶ κινήσας. Αἴθωνα δὲ κίρκον τὸν Πρωτεσίλαον λέγει [8]).

532 — 33 Γραικῶν ἄριστος] Ὁ Πρωτεσίλαος. Γραικοὶ δὲ [1]) πρότερον οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκαλοῦντο, ὕστερον δὲ ἀφ' Ἕλληνος τινὸς [2]) ἐκλήθησαν Ἕλληνες.

Ωἷ πάλαι] Ωἷτινι ἐκ παλαιᾶς εἱμαρμένης ἑτοιμάζει [3]) τοὺς τάφους ἡ εὐπρεπὴς καὶ εὔθετος ἀκτὴ, καὶ ὁ πετρώδης καὶ ὀχθώδης [4]) αἰγιαλὸς τῶν Δολόγκων· Δόλογκοι δὲ [5]), ἔθνος Θρακικὸν, ἀπὸ Δολόγκου, τοῦ Κρόνου καὶ Θρᾴκης παιδός. Ἔστι δὲ Χεῤῥόνησος Θρᾴκης, ὅπου Πρωτεσίλαος κείμενος, ὡς Θεὸς τοῖς ἐγχωρίοις ἐτιμᾶτο [6]).

post Σκήψιος, quod in Codd. nostris quoque non appareт, nec verba Φαίδιμος Ἕκτωρ, quae Codd. omnes constanter tuentur, temere mutanda in Δάρδανος ἀνὴρ, etsi edd. Homeri iam sic legant. cf. quoque Iacobs ad Io. Tzetz. Antehomer. v. 232.

5) πολὺ — Ἀχαιῶν) A Seb. suppleta Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt.

6) ἔστι δὲ — λέγει) In Vitt. 2 et 3. desunt.

7) ἐκβολήσας) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. ἐκβολάς. Io. Tzetz. in Antehom. v. 222. πρῶτος πρωτεσίλαος — ἔκθορε πλοίου. Forte ἐκβαλήσας, ab ἐκβαλέω, qua forma Grammatici vsi videntur.

8) αἴθωνα — λέγει) Vit. 1. et Ciz. habent ad initium huius scholii.

1) γραικοὶ δὲ) Nostri γραικ. γὰρ, vt ante Seb.

2) Ἕλλην. τινὸς) Sic Vit. 1. et Ciz. a reliquis τινὸς abest.

3) ἑτοιμάζει) Pro ἑτοιμάσει cum Seb. Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vitiose ἐτίμα.

4) ὀχθώδ.) Vit. 3. ὀχλώδης.

5) Δόλ. δὲ) Vit. 1. et Ciz. οἱ δὲ Δόλογχοι, sed seq. ἔθνος θρακικὸν omittunt, cf. Steph. Byz. ad h. v.

6) ἐτιμ.) Vit. 1. et Ciz. τιμᾶται.

534. Μαζουσία] Οἱ μὲν ἄλλοι Μαζουσίας λέγουσι μετὰ τοῦ σ 7), καί φασιν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεοῦντος· ἐγὼ δὲ 8) μαζουσίαν φημὶ τὴν μαστοειδῆ, ἤτοι εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένην.

Χερσαίου κέρας 9)] Τὸ ἀκρωτήριον. Λέγει δὲ αὐτὴν τὴν Χεῤῥόνησον.

536 — 37. Ὁ Δρύμνιος δαίμων] Ὁ Ζεύς. Δρύμνιος δὲ 10) παρὰ Παμφυλίοις. Προμανθεὺς 11) παρὰ Θουρίοις 12)· Αἴθιοψ δὲ 13) καὶ Γυράψιος παρὰ Χίοις.

538 — 43. Ὅς, τὸν πλανήτην] Ὅστις Ζεὺς θήσει βαρὺν κολωὸν καὶ θόρυβον ἐν μέσαις ταῖς λέσχαις καὶ ταῖς πρὸς ἀλλήλους 1) συντυχίαις, ὅταν ἐν τοῖς δόμοις δέξωνται 2) οἱ δεινὰ καὶ ἀπόθητα μέλλοντες παθεῖν, ἤγουν οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες τὸν πλανήτην καὶ πλανώμενον ὀρθαγὴν καὶ ξένον (λέγει δὲ τὸν Ἀλέ-

7) μαζουσίας λέγ. μετὰ τοῦ σ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἡ μαζουσία λέγ. μετὰ τοῦ ἄρθρου, cff. quae dicta ſunt in Nott. ad Lycophr.

8) ἐγὼ δὲ — ἐξεικασμένην) Ita refinximus hunc locum ope Vit. 1. et Ciz. In vulg. quam quoque Vitt. 2 et 3. cum Phauorino exhibent, perperam: ἐγὼ δὲ μαζουσία φημὶ ἡ μαστοειδὴς, ἤγουν ἡ εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένη, quae videtur eſſe lectio recenſionis ſecundae. Forte etiam Tzetzes legit μαστουσία, quia a μαστὸς, non vero a μαζὸς deriuat.

9) χερσ. κέρας) Noſtri χερσ. κέρως, et mox τοῦ ἀκρωτηρίου pro τὸ ἀκρωτήριον.

10) Δρύμ. δὲ) Delent Vit. 1. et Ciz. non male.

11) προμανθεύς) Vit. 2. προμαθεύς, forſ. rectius.

12) Θουρ.) Vitt. 2 et 3. Θυρίοις, vt ſupra v. 522.

13) Αἴθιοψ δὲ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui δὲ non habent.

1) ταῖς πρὸς ἀλλ.) Abſunt a noſtris.

2) δόμοις δέξωνται) Inde ab his verbis hunc locum ope Codd. noſtrorum ſic emendatum et quibusdam transpoſitis ac melius digeſtis dedimus, vti iam legitur. Olim verba οἱ δεινὰ — παῖδες poſita erant poſt τὸν πικρὸν ſic: οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οἱ δεινὰ καὶ ἀποθ. μέλλ. παθεῖν.

ξανδρον) τὸν σίνιν 3) καὶ βλαπτικὸν καταῤῥάκτηρα καὶ ἀετὸν (διὰ τὸ ἁρπακτικὸν) τὸν πικρόν. Οἱ μέλλοντες παθεῖν· Πότ' ἂν 4); ὅταν δέξωνται, ὡς εἶπον, τὸν Ἀλέξανδρον, μειλίξωσί τε καὶ καταπραΰνωσι τὸν ἀστεργῆ Κράγον, τὸν Δία, ἔν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίαις 5) λοιβαῖς. Ὅλον δὲ 6), ὅπερ φησὶ, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ὅταν τὸν Ἀλέξανδρον δέξηται ὁ Μενέλαος, τότ' ἐνστήσεται ἀρχὴ τῆς ἔχθρας τῷ Ἴδᾳ καὶ Λυγκεῖ, καὶ τοῖς Διοσκούροις, διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας Φοίβην τε καὶ Ἱλάειραν, ἃς προκατεγγυηθείσας τοῖς Διοσκούροις, ἁρπάσαντες οἱ περὶ τὸν Ἴδαν, εἰς μάχην κατέστησαν. Καὶ τότε καὶ ἁρπάσαντος τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν Ἑλένην, οἱ Διόσκουροι οὐ δυνήσονται ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον, διὰ τὸν ἐπικείμενον αὐτοῖς πόλεμον.

Ὀρθαγὴν] Τὸν ξένον, κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν 7). Ἔστι δὲ 8) καὶ Ὀρθάγης δαίμων Πριαπώδης περὶ τὴν Ἀφροδίτην. Ὀρθάγην δὲ λέγει τὸν Ἀλέξανδρον, ἢ ὡς ἅρπαγα, ἢ ὡς κατωφερῆ, παρὰ τὸ ὀρθιᾷν.

Ex 539. Καταῤῥάκτηρα] Ὄρνεον ἁρπακτικόν.

3) σίνιν) Pro σίντην Vit. 1. et Ciz. rectius, nam significat βλαπτικόν, vt h. l. additur καὶ, hoc eſt, βλαπτικόν. Sic Aeſchyl. Agam. v. 737. λέοντα σίνιν. cff. Bern. Martini Varr. Lectt. p. 100, Spanheim ad Callimach. Apoll. v. 92. et nott. ad Heſych. Homerus tamen Il. XVI, 303. λύκοι σίνται: ergo videtur vnum idemque eſſe.

4) οἱ μέλλοντες παθεῖν. πότ' ἄν;) Sic Vit. 1. et Ciz. pro εἴτε;

5) θαλυσίαις) Vitt. 2 et 3. θαλυσίοις.

6) ὅλον δὲ — αὐτοῖς πόλεμον) Omnia deſiderantur in Codd. noſtris.

7) διάλ. Ἀττικήν) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis Ἀττικὴν deeſt.

8) ἔστι δὲ — Ἀφροδίτην) Noſtri ignorant. In Vitt. 2 et 3. deſunt quoque ſeqq. ὀρθάγην — ὀρθιᾷν, quae quidem Vit. 1. et Ciz. ſed poſt v. 539. poſita exhibent ita, vt in edd. pr. ὀρθαγ. τ. Ἀλ. ἤτοι τὸν ἁρπ. ἢ τὸν κατωφ. —.

Ex 540. Οἱ δεινὰ κἀπόθητα[9])] Οἱ Ἀφαρέως παῖδες καὶ οἱ Διόσκουροι· ὅτε γὰρ ἐξένιζον οἱ Διόσκουροι τὸν Ἀλέξανδρον, ἐκινήθη στάσις [10]) αὐτοῖς κατὰ Λυκόφρονα μὲν, διὰ τὰς [11]) Λευκίππου θυγατέρας Φοίβην καὶ Ἰλάειραν· κατ' ἐμὲ δὲ καὶ [12]) τοὺς λοιποὺς, ὡς ὄπισθεν εἶπον πλατυτέρως [13]), ἕνεκα βοῶν [14]). Οὕτω δὲ στασιαζόντων αὐτῶν, Ἀλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, ὡς οὗτος ὁ Λυκόφρων φησὶν, ᾤχετο εἰς Τροίαν.

Ex 542. Ἀστεργῆ Κράγον] Τὸν Δία λέγει [1]), ὅτι οὐκ ἔστερξε τὰς θυσίας [2]) αὐτῶν, λέγουσι γὰρ [3]), ὅτι θύοντες τοῖς ἄλλοις Θεοῖς, ἐπελάθοντο αὐτοῦ, ὅθεν αὐτοὺς εἰς στάσεις καὶ φιλονεικίαν [4]) ἐνέβαλε. Κράγον δὲ τὸν Δία ἐτίμων [5]) ἐν Λυκίᾳ.

544. Ὀδὰξ] Κυρίως μὲν τοῖς ὀδοῦσι· νῦν δὲ τῷ στόματι [6]) λέγει.

546 — 49. Αὐτανέψιοι] Καὶ ἀνεψιοί, οἱ ἀδελφῶν παῖδες, οἱ καὶ ἐξάδελφοι [7]) καλοῦνται. Ἦσαν δὲ ἐξ-

9) κἀπόθητα) Vit. 1. et Ciz. κἀπόθεστα.

10) στάσις) Nostri delent art. ἡ, recte, et mox etiam τὸν praepositum τῷ· λυκόφρ. bene.

11) διὰ τὰς — ἰλάειραν) Nostri sic: ἕνεκα Φοίβης καὶ ἰλαείρας, demtis διὰ τὰς λευκ. θυγ. quod magis respondet sq. ἕνεκα βοῶν.

12) ἐμὲ δὲ καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. sed post λοιποὺς habent καὶ ἕτερον ἐρῶ. Verba ἐμὲ δὲ κ. videntur esse Io. Tzetzae iactatoris.

13) ὡς — πλατυτ.). A Vit. 1. et Ciz. absunt. Vit. 3. πλατύτερον.

14) ἕνεκα βοῶν) Vitt. 2 et 3. ὅτι hic repetunt.

1) τὸν — λέγει) Nostri non exhibent.

2) τὰς θυσίας) A Seb. reuocatum pro τὴν θυσίαν, quod Vit. 1. et Ciz. tuentur, comprobant Vitt. 2 et 3.

3) λέγουσι γὰρ) Addunt Vit. 1. et Ciz. contextu postulante.

4) καὶ φιλονεικ.) Deest in Vitt. 2 et 3.

5) κράγον — ἐτίμων) Vit. 1. et Ciz. κράγος δὲ ὁ ζεὺς παρὰ λυκίοις τιμᾶται.

6) τῷ στόμ.) Vitt. 2 et 3. τὸ στόμα. Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. τοῖς στόμασι.

7) οἱ καὶ ἐξάδελφοι usque ad καὶ ἰλάειρα desiderantur omnia in Vitt. 2 et 3. fine

ἀδελφοὶ οἱ Διόσκουροι. Ἴδας δὲ καὶ Λυγκεὺς, οὕτως· Τυνδάρεως, καὶ Ἀφαρεὺς, Λεύκιππός τε καὶ Ἰκάριος 8), ἀδελφοὶ, υἱοὶ Οἰβάλου. Καὶ τούτων γίνονται παῖδες οὗτοι, Τυνδάρεω μὲν θέσει, φύσει δὲ Διὸς, οἱ Διόσκουροι, ἤγουν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· Ἀφαρέως δὲ, Ἴδας καὶ Λυγκεύς· Λευκίππου δὲ, Φοίβη καὶ Ἱλάειρα. Ἡ σύνταξις δὲ οὕτως·

Αὖθις δὲ 9) καὶ εἰς τοὐπίσω, ἢ αὖθις καὶ πάλιν 10) μετὰ τὰς λοιδορίας, οἱ αὐτανέψιοι ἤτοι οἱ παῖδες τοῦ Ἀφαρέως, ἐναιχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι τοὺς βιαιοκλῶπας, τοὺς ἅρπαγάς τε τῶν συγγόνων, ἤτοι τοὺς Διοσκούρους. Διὰ τί δὲ αὐτοῖς πολεμήσουσι; χρῄζοντες χραισμῆσαι καὶ βοηθῆσαι ταῖς ἀνεψιαῖς ὄρνισι, τῇ Φοίβῃ καὶ τῇ Ἱλαείρᾳ 11), εἰς τοὺς γάμους, διὰ δίκην τῆς ἀλφῆς καὶ ψηλαφήσεως, τῆς ἄνευ ἕδνων καὶ προγαμιαίων δώρων 12)· ὁ γὰρ Λυκόφρων οὕτω φησὶ τὸν πόλεμον αὐτῶν 13) γεγονέναι. Ὀνειδισθῆναί φησι τοὺς Διοσκούρους ὑπὸ τῶν Ἀφαρέως παίδων, ὡς μὴ δεδωκότας ἕδνα ὑπὲρ τῶν Λευκίππου θυγατέρων. Τοὺς δὲ ἐλάσαι βοῦς τοῦ Ἀφαρέως, καὶ δοῦναι τῷ Λευκίππῳ, ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος. Ληρεῖ δέ· ἔστι γὰρ ἡ ἱστορία, ὡς ὄπισθεν εἶπον 14)· τότε γὰρ 15) οἱ Διόσκουροι καὶ παῖδας

vllo incommodo contextus, nam ſupra v. 511. fere eadem ſunt tradita. Ideo Vit. 1. et Ciz. hic exhibent, quod in vulg. ad v. 511. reperitur, et quaedam in extr. huius ſcholii collocant.

8) ἰκάριος) Sic legendum pro ἴκαρος. cf. ad v. 792. vbi recte legitur.

9) αὖθις δὲ) Noſtri αὖτις δὲ.

10) καὶ πάλιν) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

11) τῇ Φοίβ. — ἱλαείρᾳ) Non extant in Ciz. et Vit. 1. nam antea iam nominarant.

12) δώρων) Noſtri δωρεῶν.

13) πόλ. αὐτῶν) Ciz. et Vit. 1. πόλ. αὐτοῖς, bene, vt poſtea.

14) ὡς — εἶπον) Vitt. 2 et 3. omittunt. Vit. 1. et Ciz. pro his τοιαύτη, atque hic inſerunt ſupra omiſſa: οἱ καὶ ἐξάδελφοι — καὶ ἱλάειρα, quae quoque huc pertinere videntur.

εἶχον ἐκ τῶν Λευκίππου θυγατέρων, οὓς εἶπον. Καὶ τοῦτο κακόζηλον ὀνειδίζεσθαι αὐτοὺς μετὰ τοσοῦτον χρόνον [16]) περὶ ἕδνων· ἀλλὰ πάντως [17]) ὡς νεωστὶ τῶν κορῶν ἁρπαγεισῶν ἄνευ ἕδνων τοῦτό φησι. Καὶ ἔστι προφανῶς ληρώδης ὁ λόγος [18])· ἔδειξα γὰρ, ὅτι τότε καὶ παῖδας ἐξ αὐτῶν εἶχον οἱ Διόσκουροι.

550. Κνηκείων πόρος] Κνηκείων [1]) ποταμὸς Λακωνικῆς, ὃς ὕστερον ἐκλήθη Οἰνοῦς, περὶ ὃν ἐπολέμησαν οἱ Διόσκουροι καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οὓς ἀετοὺς καλεῖ.

552. Ἄπιστα [2])] Τοῦτο εἶπε, διὰ τὸ μὴ πιστεύεσθαι αὐτοὺς ποιεῖν μάχας, ὡς ὄντας ἐξαδέλφους.

Φηραίοις] Λάκωσι· Φηραὶ γὰρ, πόλις Μεσηνίας, ἤτοι Ἀρκαδίας [3]). Ἡ δὲ Ἀρκαδία Λακώνων.

553. Ὁ μὲν κρανείᾳ] Ὁ μὲν Ἴδας κρανείῳ δόρατι τὸ κοῖλον [4]) στέλεχος τῆς δρυὸς οὐτάσας, τῶν διπτύχων, ἤτοι τῶν Διοσκούρων (δίδυμοι γὰρ ἐγένοντο) ἕνα φθερεῖ καὶ ἀνελεῖ [5]). Λέγει δὲ τὸν Κάστορα, ὃν καὶ λέοντα καλεῖ· ταῦρον δὲ τὸν Λυγκέα, διὰ τὸ ὀξυδερκῆ εἶναι [6]).

15) τότε γὰρ — εἶχον οἱ Διόσκουροι) Absunt a Ciz. et Vit. 1. qui addunt ea, quae supra ad v. 511. dicta fuerant. Varia a variis esse addita et transposita videntur, nam multa bis iisdem paene verbis repetuntur, quae non vnius eiusdemque auctoris esse possunt.

16) τοσ. χρόνον) Vit. 3. τοσούτους χρόνους.

17) πάντως) Vit. 3. πάντα.

18) ληρώδ. ὁ λόγ.) Vitt. 2 et 3. καὶ λειρωδῶς λέγει.

1) κνηκείων) Nostri addunt: vulg. negligit.

2) ἄπιστα — ἐξαδέλφους) Desunt in Vit. 1. et Ciz. sed in Vitt. 2 et 3. claudunt hoc schol. vt edd. priores.

3) Ἀρκαδίας) Vitt. 2 et 3. Ἀρκάδων, et seq. ἡ δὲ Ἀρκαδία omittunt. Verba autem: ἀφ' ἧς ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἴδαν καὶ τὸν Λυγκέα, olim huic scholio subiecta et a Seb. eiecta Vitt. 2 et 3. quoque eiiciunt, sed Vit. 1. et Ciz. seruant.

4) τὸ κοῖλον) Art. τὸ a Seb. additum nostri etiam addunt.

5) ἀνελεῖ) Pro ἀνέλῃ Ciz. et Vit. 1. hic bene, ab ἀνέλω l. ἀναιρέω.

6) διὰ τὸ — εἶναι) Sic Vit. 1. et Ciz. pro διὰ τὸ ὀξυδερ-

Φασὶ γάρ, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε. Τοῦτο δὲ 7) περὶ τοῦ Αἰγύπτου παιδὸς Λυγκέως ἔφασαν εἶναι, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε, διὰ τὸ ἐφευρεῖν πολλὰ τῶν μετάλλων.

556. Ὁ δ' αὖ σιγύμνῳ] Ὁ δὲ Πολυδεύκης, σιγύμνῳ καὶ σιδηρῷ ἀκοντίῳ τὰ πλευρὰ 8) ῥήξας τοῦ βοός, ἤγουν τοῦ Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς τὸ οὖδας 9), ἤτοι ἀνελεῖ 10).

558. Πληγὴν 1) ἀθαμβὴς κριὸς] Ἤγουν Ἴδας κρατήσει καὶ πέμψει τῷ Πολυδεύκει δευτέραν πληγήν.

Κριὸς ἐγκορύψεται] Ἔξωθεν δεῖ λαμβάνειν 2) τὸ ὡς, ἵν' ᾖ· Ὡς κριὸς ἐγκορύψεται 3). Καλεῖ 4) δὲ τὸν Ἴδαν κριόν. Τὸ δὲ ἐγκορύψεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν· εἰώθασι γὰρ οἱ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι τοῖς κέρασιν 5) ἀλλήλους πλήττειν. Τοῦτο δ' 6) ἐστὶ κυρίως τὸ κορύπτειν, ὡς καὶ Θεόκριτος·

. . . . . φυλάσσεο, μή τυ 7) κορύψῃ.

κέι. Apollod. III, 10, 3. ὀξυδερκίᾳ διήνεγκε. cf. de Lynceo Eudoc. p. 279.

7) τοῦτο δὲ — ἔβλεπε) Desunt in Vitt. 2 et 3. λυγκέως Vit. 1. et Ciz. etiam cum Sebast. ponunt ante ἔφασαν, addito tamen εἶναι, vt in edd. prior.

8) τὰ πλευρὰ) Vit. 1. et Ciz. τὴν πλευράν.

9) πρὸς τὸ οὖδ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro πρὸς οὖδ.

10) ἀνελεῖ) Iterum leg. pro ἀνεῖλε, quod Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Pott. habent: Seb. vt antea, ἀνελῇ.

1) πληγὴν) Totum hoc schol. a Seb. adiectum a nostris abest.

2) ἔξωθ. — λαμβάνειν) Vit. 1. et Ciz. pro ἀπ' ἔξωθ. δεῖ λαβεῖν, rectius. Deinde iidem Codd. verba Lycophr. τῷ δὲ δευτέρ. ἐπὶ huic scholio praemittunt.

3) ἵν' ᾖ — ἐγκορ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

4) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. λέγει, sed Ἴδαν delent. Omnia autem in hoc schol. usque ad τὸ δὲ ἐγκορ. desunt in Vitt. 2 et 3.

5) τοῖς κέρ.) Vit. 1. et Ciz. τῷ κέρατι, sed ἀλλήλους nostri non agnoscunt.

6) τοῦτο δ') Vit. 1. et Ciz. καὶ τοῦτο δ': hoc vero cum vers. Theocriti Idyll. III, 5. Vitt. 2 et 3. non exhibent.

660. Ὁμοῦ δὲ χαλκὸς] Πολυδεύκης [10]) καὶ Κάστωρ, ὡς ὄπισθεν ἐμμέτρως εἶπον, ἐκρύβησαν στελέχει [11]) δρυός. Ἴδας δὲ βαλὼν, ἀνεῖλε τὸν Κάστορα, εἶτα Πολυδεύκης ἀνεῖλε Λυγκέα. Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσε, πρότερον τοῦ Ἴδα ἐκ τοῦ τάφου τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀφαρέως στήλην, ἤτοι λίθον [12]), ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Πολυδεύκους ῥίψαντος καὶ σκοτίσαντος [13]) αὐτόν. Ἄλλως [14])· Ἄμυκλος βασιλεὺς ἦν τῶν Φηρῶν. Ἐδομήσατο δὲ αὐτῷ τάφον ὑπερμήκη. Ἐκ τούτου λαβὼν λίθον ὁ Ἴδας, ἐνέκρωσε τὸν Πολυδεύκην. Τὸν δὲ Ἴδαν ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν.

661 — 63. Ὧν ἀλκὴν ἑνὸς] Μάρπησσαν [1]), τὴν Εὐήνου θυγατέρα, κατεγγυηθεῖσαν τῷ Ἴδᾳ, ἁρπάσας ὁ Ἀπόλλων ἐρασθεὶς αὐτῆς [2]), εἰς μάχην αὐτῷ κατέστη. Λέγουσιν οὖν, ἀμφοτέρους ἐρίσαντας, ἐν τῇ τοξικῇ ἴσους γενέσθαι. Ζεὺς δὲ Ἑρμῆν πέμψας, ἐκέλευσεν, ὃν ἡ Μάρπησσα ἂν προκρίνῃ [3]), λαβεῖν. Ἡ δὲ ἐρωτηθεῖσα, τίνα ἂν αἱροῖτο [4]), τὸν Ἴδαν τοῦ Ἀπόλλωνος προκρίνει [5]), φοβηθεῖσα μὴ γηράσασαν αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων τὴν ἀνδρείαν τοῦ Ἴδα ἐμέμψατο [6]), ῥαιβώσας,

7) μὴ τὺ) Ciz. et Vit. 1. μή τε. ſed μὴ τὺ quoque Gell. Noctt. Att. IX, 9. Thryllit.

10) πολυδεύκης usque ad σκοτίσαντος αὐτὸν Ciz. et Vit. 1. omittunt, ſupra iam ad vv. 511 et 549. exhibita.

11) στελέχει) Pro ἐν κούφῳ κορμῷ noſtri, vt v. 511. cum Sebaſt.

12) ἤτοι λίθον) Abeſt a Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. ſupra στήλην λίθινον.

13) σκοτίσ.) Vit. 1. et Ciz. ſupra v. 511. κτείναντος.

14) Ἄλλως ſqq.) A Seb. addita noſtri non addunt.

1) Μάρπησ.) Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea Μάρπισσαν, vt olim in Homero Il. ι, 553. cf. Heyne ad Apollod. p. 50.

2) ἐρασθεὶς αὐτ.) Deſunt in noſtris, vti ſeqq. λέγουσι usque ad ἴσους γενέσθαι.

3) προκρίνῃ) Vitt. 2 et 3. προκρίνει.

4) ἐρωτηθ. — αἱροῖτο) Noſtri ignorant.

5) προκρίνει — ἰάσῃ) Deſunt in Vitt. 2 et 3 ſed in Vit. 1. et Ciz. modo ὁ Ἀπόλλων.

6) ἐμέμψατο) Vit. 1. et Ciz. μέμψοιτο.

καὶ κλίνας καὶ κυκλώσας, ἤτοι κυκλοτερὲς ποιήσας τὸ τόξον ἐν μάχῃ, ἤτοι πολεμήσας 7), ὡς καὶ Ὅμηρος 8).

Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος 9) ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
Τῶν τότε 10)· καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.

Σκιαστὴς καὶ 11) Ὀρχιεὺς παρὰ Λάκωσιν ὁ Ἀπόλλων. Τελφούσιος δὲ παρὰ Βοιωτοῖς.

567. Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν] Τῶν Ἀφαρειδῶν 12) καὶ τῶν Διοσκούρων εὐνάσει καὶ καταπαύσει 13) ἡ εἱμαρμένη τὸ δόρυ, τουτέστιν ἀποθανόντες, οὐκ ἐπελεύσονται τῇ Τροίᾳ 14), ὡς καὶ Ὅμηρος 15).

Ὣς φάτο 16)· τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν 17) φυσίζοος 18) αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ 19).

570 — 76. Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς Ἶνις 1)] Σταφύλου, τοῦ υἱοῦ Διονύσου, θυγάτηρ ἦν 2) Ῥοιώ, ᾗ ἐμίγη ὁ Ἀπόλ-

7) ῥαιβώσας — πολεμήσας) Vit. 1. et Ciz. pro: ἐν μάχῃ κλίνας τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ κυκλοτερὲς ποιήσας, ἤτοι τῷ τόξῳ πολεμήσας. In Vitt. 2 et 3. plane desunt.

8) ὅμηρ.) Il. ι, 545 sqq.

9) κάρτισ.) Vit. 1. et Ciz. κράτιστος.

10) τῶν τότε) Vit. 1. et Ciz. τόν ποτε.

11) καὶ) A Seb. additum Vit. 1. et Ciz. etiam addunt.

12) Ἀφαρειδῶν) H. e. filiorum Apharei. Vit. 1. et Ciz. Ἀφαρητιαδῶν: Vit. 2. Ἀφαρητιδῶν, Apharetis filiorum, bene: Vit. 3. Ἀφαρητικῶν, minus bene, cf. Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 275.

13) εὐνάσει — καταπ.) Vit. 3. modo κατευνάσει: reliqui omittunt a Seb. insertum εὐνάσει καί.

14) ἐπελεύσ. — τροίᾳ) Ciz. et Vit. 1. ἐλεύσονται εἰς τὴν τροίαν.

15) ὅμηρ.) Il. γ. 243.

16) ὣς φάτο) Abest a nostris, bene, nam nil facit ad rem.

17) κάτεχ.) Vit. 1. et Ciz. male κάτεχε: Vitt. 2 et 3. κατέσχεν.

18) φυσίζ.) Vitt. 2 et 3. φυσίζωος, male.

19) γαίῃ) Nostri γαίᾳ.

1) Ἶνις) Vit. 2. ἶνις.

2) ἦν) Pro γίνεται recte Vit. 1. et Ciz.

λων. Γνοὺς δὲ τοῦτο [3]) ὁ Στάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα, πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. Ἐξελθοῦσα δὲ τῆς λάρνακος προσπελασθείσης ἐν Εὐβοίᾳ [4]), περί τι ἄντρον παῖδα γεννᾷ, καὶ Ἄνιον [5]) καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιαθῆναι [6]) δι' αὐτόν. Τοῦτον δὲ Ἀπόλλων ἤνεγκεν [7]) εἰς Δῆλον, ὃς Δωρίππην [8]) γήμας, γεννᾷ τὰς Οἰνοτρόπους [9]), Οἰνὼ, Σπερμὼ, καὶ Ἐλαΐδα [10])· αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο, ὁπότε βούλοιντο, οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον ποιεῖν καὶ λαμβάνειν [11]) κατὰ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις [12]). Φερεκύδης [13]) δέ φησιν, ὅτι Ἄνιος [14]) ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς αὐτὸν [15]), αὐτοῦ μένειν τὰ ἐννέα

3) *τοῦτο*) Noſtri delent.

4) *ἐξελθοῦσα — Εὐβοίᾳ*) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro *ἡ δὲ προσεκελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἐξελθοῦσα τῆς λάρνακος.* Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 370. et Phauor. modo: *ἐξελθούσης δὲ τῆς λάρνακος περὶ* (Eudocia *ἐπὶ*) *Εὔβοιαν.* Nat. Com. V, 13, p. 504. fere idem, vt noſtri: *in Euboeam poſtmodum delata in ſpelunca quadam Anium peperit.*

5) *Ἄνιον*) *Vide, quae viri eruditi de Anio annotarunt ad Steph. Byz. in Ἄνδρος.* Thryllit. Add. Sturz. ad Pherecyd. p. 224. Eudocia male *Ἄνινον.*

6) *ἀνιαθῆναι*) Sic quoque Eudocia; Ciz. vero *ἀνιασθῆναι* ab *ἀνιάζω*: Vit. 2. *ἀνισθῆναι* vitioſe pro *ἀνιασθῆναι.*

7) *ἤνεγκεν*) Vit. 1. et Ciz. *ἐνεγκών.*

8) *ὃς Δωρίπ.*) *Legendum οὗ Δωρ. ubi.* Thryll.

9) *οἰνοτρόπους*) Sic quoque Eudoc. p. 127 et 371. Steph. ad *ἄνδρος*, et noſtri, ita tamen, vt φ ſcribant ſuper π, non inepte, quia dicuntur *οἶνον ποιεῖν* ſ. *τρέφειν.*

10) *καὶ Ἐλαΐδα*) Sic Eudoc. a reliquis *καὶ* omittitur.

11) *ποιεῖν καὶ λαμβ.*) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis deeſt *ποιεῖν καί.*

12) *κατὰ τὰς — θέσεις*) Noſtri cum Eudoc. et Phavor. omittunt: forte ab alio gloſſatore addita. Natal. Com. l. l. *pro ſuorum nominum ſignificatione*, ergo habuit exemplum, quod haec verba exhibuit.

13) *Φερεκύδ.*) Cf. Sturz. p. 223.

14) *Ἄνιος*) Vitt. 2 et 3. vt Phauor. vitioſe *Ἴνιος*, cf. Sturz. p. 224.

15) *πρὸς αὐτὸν*) Vit. 1. et Ciz. *πρ. ἑαυτὸν*, Vitt. 2 et 3. *εἰς αὐτὸν*, et *παραγινομ.* pro *παραγενομ.*

ἔτη, δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν Θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἴλιον [16]· χρησμὸς γὰρ τοῖς Ἕλλησιν ἐδόθη, Τροίας κρατῆσαι τῷ δεκάτῳ χρόνῳ [17]. Ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς, ὑπὸ τῶν [18]) θυγατέρων αὐτοῦ τρέφεσθαι. Μέμνηται [19]) τούτων καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ συγγραψάμενος. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως·

Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς ἶνις] Ὥντινων τὸ μένος οὐδ' ὁ τῆς Ῥοιοῦς ἶνις σχήσει, τὸν ἐννεατῆ χρόνον εὐνάζων καὶ πραΰνων, ἀνώγων καὶ κελεύων μίμνειν ἐν τῇ νήσῳ [20]) Δήλῳ πεπεισμένους καὶ πειθομένους αὐτοὺς τοῖς θεσφάτοις καὶ σημείοις, ἴσκων τε καὶ λέγων τὰς τριπτύχους καὶ τρεῖς [21]) αὐτοῦ κόρας παρέξειν ἀμεμφῆ τροφὴν πᾶσι, δηλονότι τοῖς Ἕλλησιν, ὅσοι μίμνοντες καὶ καρτεροῦντες, ἠλάσκουσι καὶ διατρίβουσι περὶ τὴν Κυνθίαν [22]) σκοπὴν καὶ ἐξοχὴν [23]), πέλας καὶ πλησίον τοῦ Ἰνωποῦ [24]) ποταμοῦ. Εἰ θέλεις [25]), εἰπὲ, ἕλκοντες καὶ πίνοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον· ἢ τοῦ Ἰνωποῦ ἕλκον-

16) πορθ. τ. Ἴλιον) Sic quoque noſtri cum Seb. abiectis ναυστολῆσαι ἐπὶ τὴν Ἴλιον.

17) χρησμὸς — χρόνῳ) Noſtri non agnoſcunt. Sane redundare videntur, quia antea erant dicta.

18) ὑπὸ τῶν) Praepoſitum καὶ expunximus ſecuti Codd. noſtros.

19) μέμνηται — συγγραψ.) Abſunt a noſtris. Vit. 1. tamen et Ciz. habent: τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, quod addendum curauimus. Caeterum animaduertendum, τὸν τὰ κυπρ. συγγρ. eſſe ſupra v. 511. iam dictum Staſinum.

20) ἐν τῇ νήσῳ — usque ad ἴσκων abſunt a Vit. 1. et Ciz. haud dubie incuria librariorum. Caeterum repetita verba ante ἴσκων: κελεύων μίμνειν, quae in reliquis Codd. comparent, a Seb. ſunt omiſſa, nulla tamen nota addita. Bene abeſſe poſſunt.

21) τρεῖς) Vit. 1. et Ciz. τριπλᾶς.

22) κυνθίαν) Vitt. 2 et 3. σκυθίαν, perperam, nam Hom. Hymn. in Apoll. v. 17. quem ante oculos habuiſſe videtur Tzetzas, πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ κύνθιον ὄχθον.

23) καὶ ἐξοχ.) Vit. 1. et Ciz. non habent.

24) Ἰνωποῦ) Vitt. 2 et 3. hic et poſtea Οἰνωποῦ, vt olim in Strab. X, p. 485. cf. ibi Tzſchucke.

τος ποτὸν καὶ ὕδωρ [26]), ἤγουν τοῦ Νείλου, ὅντινα Τρίτωνα λέγει.

Ex 574. Ἴσκων [1])] Τὸ ἴσκων Ὅμηρος μὲν ἐπὶ τοῦ ὁμοιοῦν· Λυκόφρων δὲ ἐπὶ τοῦ λέγειν.

Κυνθίαν] Κύνθος, ὄρος Δήλου, ὅθεν ὁ Ἀπόλλων Κύνθιος καλεῖται.

Ex 575. Ἰνωποῦ [2])] Ἰνωπὸς, ποταμὸς Δήλου, ὃς πληροῦται, ὅταν ὁ Νεῖλος [3]) ἀρδεύῃ [4]) τὴν Αἴγυπτον· ὅθεν ἔφασαν, καὶ αὐτὸν αὐτῶν [5]) τοῦ Νείλου ὑδάτων πληροῦσθαι διά τινων ἀδήλων πόρων.

Ex 576. Τρίτωνος] Τοῦ Νείλου, παρὰ τὸ τρίτον μετακληθῆναι [6])· πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο, εἶτα Αἴγυπτος, καὶ τρίτον Νεῖλος, ὅθεν αὐτὸν Τρίτωνα καλεῖ.

577. Πρόβλαστος] Ὁ Διόνυσος, ἐπεὶ, ὅταν βλαστάνωσιν αἱ ἄμπελοι, ἢ ὅταν μέλλωσι κόπτειν [7]) τὰς βλάστας, ἢ ὅταν μέλλωσι [8]) κλᾷν καὶ κλαδεύειν ταύτας, θύουσιν αὐτῷ.

25) εἰ θέλεις) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt εἰ cum edd. pr. ſed Vitt. 2 et 3. habent.

26) ὕδωρ) Vit. 1. et Ciz. iterum addunt Αἰγύπτιον, et pro ſeq. ἤγουν habent ἢ.

1) ἴσκων) Hoc ſchol. Vitt. 2 et 3. ignorant. Homerus vero ἴσκειν non tantum, vti Tzetzes opinatur, pro ὁμοιοῦν, ſed etiam pro λέγειν vſurpat, Odyſſ. XIX, 203.

2) Ἰνωποῦ) A noſtris non praemittitur, ſed ſuperioribus adnectitur ita: ὁ δὲ Ἰνωπός.

3) ὁ Νεῖλος) Ciz. et Vit. 1. vt edd. pr. καὶ ὁ Νεῖλος.

4) ἀρδεύῃ) Vitt. 2 et 3. ἀρδρεύει, non bene.

5) αὐτῶν) Sine ἐκ Vit. 2. quae lectio eſt praeferenda vulg. ἐκ τῶν: Vit. 3. ἀπὸ τῶν.

6) μετακλ.) Vit. 1. et Ciz. male μεταβληθῆναι. Dicta de hoc nomine ad v. 119. paullulum differunt.

7) κόπτειν — ἢ ὅταν) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vti etiam ταύτας.

8) ὅταν μέλλ. κλᾷν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte. Vulgata non repetit μέλλωσι. Deinde verba θύουσιν αὐτῷ apte adponunt extr. ſcholii.

Θρασὺς] Ὅτι ἀναιδεῖς οἱ οἰνωθέντες.

578. Μυληφάτου [9]) χηλοῖο] τοῦ Δημητριακοῦ καρποῦ.

579. Ἕρπιν] Χάλις καὶ ἕρπις, ὁ οἶνος [1]). Χάλις μὲν, παρὰ τὸ χαλᾷν τὴν ἶνα, ἤγουν τὴν δύναμιν [2]). ἕρπις δὲ, παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν [3]) τοὺς πίνοντας ἀμέτρως· ὅθεν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἕρπιν καλοῦσι τὸν οἶνον [4]). Ἱππωνάκτειοι δέ εἰσιν [5]) αἱ λέξεις. Φησὶ γάρ·

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

Ἀλλαχοῦ δὲ [6]) πάλιν·

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι [7]) μάρτυσιν,
Ὅπου τὸν ἕρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
Ἄνθρωπον εὗρον [8]) τὴν στίγην ὀφείλοντα.

580. Ζάρηκος] Ζάρηξ [1]), υἱὸς Καρύστου, ἢ Καρύκου, τοῦ Χείρωνος· ὃς Ζάρηξ ἔγημε Ῥοιὼ, τὴν Σταφύλου [2]), μετὰ τὸ μιγῆναι Ἀπόλλωνι, καὶ ἔσχεν [3])

9) Μυληφ.) Hoc fchol. deeft in Codd. noftris.

1) χάλις — οἶνος) Vit. 1. et Ciz. ὁ οἶνος καὶ χάλις.

2) ἤγουν τ. δύν.) Noftri non agnofcunt.

3) ἕρπ. ποιεῖν) Vit. 1. et Ciz. ἕρπειν.

4) ὅθεν καὶ — τὸν οἶνον) Noftri non praebent.

5) εἰσιν) Abeft a Vit. 1. et Ciz. vti omnia reliqua huius fcholii.

6) ἀλλαχ. δὲ) A Seb. receptum δὲ Vitt. 2 et 3. comprobant.

7) τριοῖσι) Forma inufitata. Thryll. mallet τρισσοῖσι, nifi metrum repugnaret.

8) ἄνθρ. εὗρον) Vit. 2. ἄνθρ. ὁρῶν: Vit. 3. ἀνθρώπους ὁρῶν.

1) ζάρηξ) Hic recte, fupra ad v. 373. ζάραξ. Sed haec usque ad ἔγημε defunt male in Vitt. 2 et 3.

2) τὴν Σταφ.) Abfunt a Vitt. 2 et 3. fed Vit. 1. et Ciz. θυγατέρα Σταφ.

3) καὶ ἔσχεν usque ad τὸν Ζάρ. τὴν Ῥοιὼ noftri breuiter fic: ὅθεν τοὺς οἰνοτρόπους, καίπερ Ἀπόλλωνος οὔσας ἐκγόνους (Vitt. 2 et 3. γόνους) τοῦ Ζάρηκος, αὐτὸς λέγει, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιώ.

ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας. Ὥσπερ δὲ τὸν Θησέα λέγει Αἰγέως υἱὸν, τὸν Ἡρακλέα Ἀμφιτρύωνος, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην Τυνδάρεω, (καίτοι ἐν ἄλλοις ὁμολογουμένως ἐκ τοῦ Διὸς γενέσθαι) οὕτως καὶ τὸν Ἄνιον φησιν υἱὸν Ζάρηκος, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει· φύσει γὰρ υἱὸς Ἀπόλλωνος. Ὁμοίως καὶ τὰς θυγατέρας Ἀνίου, ἐκγόνους λέγει Ζάρηκος, οὔσας Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιώ.

Ἐκγόνους] Ἔκγονον οἱ λοιποὶ τὸν υἱὸν μετὰ τοῦ κ γράφουσι, τὸν δὲ ἔγγονον μετὰ γ· ἐγὼ δὲ 4) ἀντιστρόφως τὸν ἔκγονον, ὡς ἐκ τοῦ γόνου γόνον 5), κ γράφω· τὸν δὲ υἱὸν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ, ὡς ἐγγενηθέντα.

Φάβας] Φὰψ, εἶδος ὀρνέου· νῦν δὲ τὰς Οἰνοτρόπους λέγει.

581. Αἳ καὶ στρατοῦ] Ἀγαμέμνων 6), τῶν Ἑλλήνων λιμῷ συνεχομένων, μετεπέμψατο 7) τὰς Οἰνοτρόπους διὰ τοῦ Παλαμήδους, καὶ ἐλθοῦσαι εἰς τὸ Ῥοίτειον 8), ἔτρεφον αὐτούς.

Ὀθνείων κυνῶν 9)] Λέγει τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν ἀναίδειαν, ὅτι ξένοι ὄντες, ἀναιδεῖς ἐτύγχανον· ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς γῆς πάντας.

583. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς] Σιθῶνος, τοῦ υἱοῦ Ἄρεος καὶ Ἀχιρόης 10), τῆς τοῦ Νείλου θυγατρὸς, ἢ Πρωτέως, κατά τινας, θυγάτηρ Ῥοιτεία, ἀφ' ἧς τὸ Ῥοίτειον, τόπος Τροίας, ὠνομάσθη. Ὑπέσχετο οὖν ὁ

4) ἐγὼ δὲ — ἔγγονον) Desiderantur in Vit. 3.

5) ἐκ τοῦ γ. γόνον) Vit. 2. ignorat γόνον.

6) Ἀγαμ.) Vitt. 2 et 3. Ἀγαμέμνονος, perperam.

7) μετεπέμψ.) Vit. 1. et Ciz. addunt αὐτοὺς, forte αὐτὰς l. αὐτός.

8) Ῥοίτειον) Vitt. 1. 3. et Ciz. ῥοίτιον, non bene, cf. Steph. h. v.

9) ὀθνείων κυν.) Hoc schol. Vitt. 2 et 3. non exhibent.

10) Ἀχιρόης) Sic quoque Io. Tzetz. in Chil. VII, 554. Vit. 1. et Ciz. Ἀχίροης, infra vero v. 1161. recte Ἀχιρόης. Vitt. 2 et 3. hic et v. 1161. ἐχιρόης. Apol-

Ἄνιος τοῖς Ἕλλησι [11]), τῷ δεκάτῳ ἔτει συνεκπέμπειν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ Ῥοίτειον. Ἔστι δὲ τοῦτο ἀκρωτήριον περὶ τὴν Τροίαν. Ταῦτα μὲν αἱ Μοῖραι πάλαι τοῖς μίτοις διὰ τῶν χαλκῶν ἀτράκτων κλώθουσι [12]).

584 — 85. Χαλκέων] Τῶν στεῤῥῶν. Στρόμβων δὲ, τῶν ἀτράκτων, παρὰ τὸ στρέφεσθαι. Ἐπιῤῥοιζοῦσι δὲ, ἀντὶ τοῦ νήθουσι. Γηραιαὶ δὲ κόραι, αἱ Μοῖραι.

586 — 88. Κηφεὺς [1]) δὲ καὶ Πράξανδρος] Πέντε προειπὼν μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, καὶ εἰπὼν περὶ τῶν τριῶν, νῦν μετέβη καὶ ἐπὶ τοὺς δύο [2]), καί φησιν, ὅτι ὁ Κηφεὺς καὶ ὁ Πράξανδρος, οὐ βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώνυμοι ὄντες, οἱ πέμπτοι [3]), ἤγουν οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ, ὧν εἶπον, πέντε ἀνδρῶν, τέταρτοι [4]) ἵξονται εἰς Κύπρον· πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, εἶτα οὗτοι [5]) οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι ἵξονται, ἀναπληροῦντες, ὡς ἔφην, τὸν πέμπτον ἀριθμόν [6]). Ζητοῦσι δέ τινες [7]), διὰ τί δὲ οὐ συμβολικῶς καὶ τούτους καλεῖ λύκους, καὶ παρδάλεις [8]), καὶ

lod. II, 1, 4. Ἀγχινόη, forte Ἀγχιρόη, cf. ibi Heyne.

11) τοῖς Ἕλλησι) Vit. 1. et Ciz. addunt φησί.

12) ταῦτα — κλώθουσι) Desunt in nostris, sicut in Vitt. 2 et 3. schol. seq. v. 585. Quod schol. a Seb. digestum in Vit. 1. et Ciz. comparet, vt in edd. pr. Pro ἐπιῤῥοιζοῦσι Vit. 1. et Ciz. κἀπιῤῥοιζοῦσι.

1) κηφεὺς) Pro κηφαὶς nostri hic et postea cum Sebast.

2) τοὺς δύο) Adstipulantur nostri Seb. qui τοὺς pro τῶν recepit.

3) ὄντες, οἱ πέμπ.) Ciz. et Vit. 1. οἱ δύο ὄντες.

4) τέταρτοι — κύπρον) Absunt a Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. τὸ τέταρτον pro τέταρτοι.

5) εἶτα οὗτοι) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι οὗτοι: Vitt. 2 et 3. modo εἶτα.

6) ἀριθμόν) Post hoc verbum Vit. 1. et Ciz. ponunt ἀπορία, sicut etiam infra ad v. 805. post γορτονίᾳ, quia sequitur aliquid, de quo dubitatur.

7) ζητοῦσι — τινες) Absunt a Vitt. 2 et 3.

8) παρδάλεις) Vit. 2. παρδάλους.

δράκοντας [9]), ἢ ἄλλην τινὰ [10]) κλῆσιν τοιαύτην; καὶ γὰρ [11]) ἐπὶ πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν ἐδήλωσε, τούτους δὲ φανερῶς ἐκάλεσε καὶ ἐσαφήνισε. Καὶ ῥητέον, ὅτι [12]) διὰ τὸ ἀνωνύμους καὶ ἀφανεῖς εἶναι αὐτοὺς, ἠναγκάσθη καὶ [13]) τὰς ὀνομασίας αὐτῶν προσειπεῖν· ἐν γὰρ [14]) τῷ Καταλόγῳ τοῦ Ὁμήρου οὐ φέρονται αὐτοί [15]). Ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐξ Ἀχαΐας, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακεδαιμονίας [16]), καὶ οὕτω παρεγένοντο εἰς Κύπρον, ὥς φησι Φιλοστέφανος.

589 — 91. Γόλγων] Γόλγοι [1]), τόπος καὶ πόλις [2]) Κύπρου, Θεᾶς δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν [3])· ὧν [4])

9) καὶ δράκ.) Nostri non agnoscunt.

10) τινά) Addunt soli Vit. 1. et Ciz. bene.

11) καὶ γὰρ — ῥητέον) Absunt a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. pro his exhibent: ἀλλὰ φανερῶς ἐσαφήνισε λύσις, ῥητέον: recte, addit Thryll. Sic Eustath. ad Il. α: οἱ δὲ παλαιοὶ λυτικοὶ λέγουσι πολλὰ καὶ ἄλλα εἰς λύσιν τῆς ῥηθείσης ἀπορίας, vid. Wower. Polymath. c. X et Ionsium II, 17. de scriptt. hist. phil. p. 205 sqq.

12) ὅτι) Inserunt Vit. 1. et Ciz. recte.

13) καὶ — προσειπεῖν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro εἰπεῖν. In Vitt. 2 et 3. desunt.

14) ἐν γὰρ — φέρονται) Ignorant Vitt. 2 et 3. vid. ap. Leon. Allat. de pueritia Homeri diuisio vetus librorum Homeri p. 88.

15) αὐτοί) A Seb. additum Vit. 1. et Ciz. non addunt.

16) ἐκ λακεδ.) Nostri λακών; reliqua vero, quae sequuntur, καὶ οὕτω — φιλοστέφ. non habent.

1) γόλγοι) Sic quoque nostri: forte legendum γολγοί: dicitur vero etiam γολγός, cff. interptt. ad Steph. Byz. ad h. v. Manso in: *Versuche über einige Gegenstände der Mythologie* p. 165. putat, Golgos fuisse i. q. Palaepaphon. Ap. Theocrit. XV, 100, olim legebatur γολγὸν, iam γόλγως. Schol. γολγὸς πόλις κύπρου ἀπὸ γολγοῦ τινὸς ἀδώνιδος καὶ ἀφροδίτης.

2) καὶ πόλις) A Seb. receptum pro ἔθνος Vitt. 2 et 3. firmant. Sed Vit. 1. et Ciz. ἔνθα κύπρ. quod sine dubio voc. corruptum est pro ἔθνος. Thryllit. vero existimat, legendum esse ἐντὸς κύπρου l. ἐν τῇ κύπρῳ.

3) ἱερόν) Pro ἱερὸς Seb. Sed Codd. nostri neque hoc neque illud agnoscunt.

ὁ μὲν Πράξανδρος ὑπάρχει ἄγων τὸν Λάκωνα καὶ Λακεδαιμόνιον [5]) ὄχλον ἀπὸ τῆς Θεράπνης. Ἡ δὲ Θεράπνη πόλις Λακωνική.

Θάτερος δ'] Ὁ ἕτερος δὲ, ὁ Κηφεὺς [6]), ἀπὸ τοῦ Ὠλένου, τῆς Δύμης τε, τῶν Ἀχαϊκῶν πόλεων, ἡγεμὼν ὑπάρχει [7]) τοῦ στρατοῦ. Τὸ θάτερος [8]) δὲ ἀπὸ τοῦ ἅτερος γέγονεν· εἰ δ' ἦν ἀπὸ τοῦ ἕτερος, θέτερος [9]) ἂν ἦν.

Βουραίοισιν] Ἀντὶ τοῦ Βουραίων [10]). Περὶ δὲ [11]) ταύτας τὰς πόλεις, ἤτοι [12]) τὴν Θέραπναν, ἥτις ἐστὶ πόλις Λακωνικὴ, καὶ τὴν Ὤλενον, πόλιν Ἀχαΐας, καὶ τὴν Δύμην, πόλιν ἢ χώραν Ἀχαΐας, πρότερον μὲν συνέστη [13]) νέφος πολὺ, καὶ γέγονεν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός· ὕστερον δὲ [14]) ἀπὸ σεισμοῦ [15]) κατεποντίσθησαν, ὡς Ἐρατοσθένης [16]) φησί. Μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος [17]) λέγων·

Βοῦρά τε, Δεξαμενοῖο βοόστασις [18]) Οἰνιάδαο.

4) *ὧν ὁ μὲν*) Nostri pro *ἀφ' ὧν*, recte, nam sunt ipsa verba Lycophronis.

5) *λακεδ.*) Vitt. 2 et 3. *λακεδαίμονα.*

6) *ὁ ἕτερος — κηφεὺς*) Nostri *ἤγουν ὁ ἕτερ. κηφεύς.*

7) *ὑπάρχει*) Pro *ὑπάρχων* nostri cum Potter. 1., rectius.

8) *τὸ θάτερος — ἦν*) Vit. 1. et Ciz. neque hic, neque ad extr. huius vers. habent. Vitt. 2 et 3. vero adnectunt, ut in edd. ante Seb. insequenti Scholio.

9) *θέτερος*) *Pro θοὔτερος recte Vit.* 2. Thryll. cf. Valken. ad Eurip. Hippol. 349.

10) *βουραίων*) Delent nostri art. *τῶν*, recte.

11) *περὶ δὲ*) Vit. 1. et Ciz. *παρὰ δέ.*

12) *ἤτοι — πρότερον μὲν*) Desiderantur in Vitt. 2 et 3.

13) *συνέστη*) Vit. 1. et Ciz. *συνέβη.*

14) *ὕστερον δὲ*) Nostri *καὶ ὕστ.*

15) *ἀπὸ σεισμοῦ*) Vit. 1. et Ciz *ὑπὸ σ.*

16) *Ἐρατοσθ.*) In *γεωγραφουμένοις* deperditis putat Seb.

17) *καλλίμαχ.*) In Del. v. 102. vid. ibi schol.

18) *βοόστασις*) Vitt 2 et 3. *βούστασιν*: Vit. 1. et Ciz. *βοίστασις.*

Καὶ Ἀντίμαχος [19]) ἐν Θηβαΐδι·

Ὡς [20]) ἐπαπειλήτην, ὥσπερ Καυκωνίδα Δύμην
Ἐπραθέτην παίδεσσιν Ἐπειῶν ἀρχεύοντες [21]).

592 — 94. Ὁ δ' Ἀργυρίππαν] Τοῦτο θέλει εἰπεῖν, ὅτι [1]) Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελασθεὶς [2]), τῆς ἑαυτοῦ [3]) πατρίδος, τὴν Ἀργυρίππαν [4]) πόλιν, μεθερμηνευομένην Ἄργος ἵππειον [5]), δομήσεται καὶ κτίσει, παγκληρίαν τῶν Δαυνίων, ἤτοι τῶν Καλαβρῶν, παρὰ τὴν Αὐσονῖτιν καὶ Ἰταλικὴν Φυλαμὸν [6]), ἰδὼν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ μοῖραν πικρὰν, ὀρνεόμικτον, ἐπτερωμένην, τουτέστιν, ἰδὼν τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ [7]) εἰς [8]) ὄρνις ἐρωδιοὺς [9]) ἀλλαγέντας [10]). Τὸ δὲ σχῆμα κακόπλαστόν

19) καὶ Ἀντίμαχ. — ἀρχεύοντες) Desunt in Vit. 1. et Ciz. cff. Antimachi Reliquiae a Schellenbergio collectae p. 61. et Steph. in Δύμη.

20) ὣς) Abest a Vitt. 2 et 3. et pro καυκωνίδα legunt καυκωνίδου, male.

21) ἀρχεύ.) Vit. 2. ἀρχεύοντε, *non male ob praeced.* ἐπαπειλήτην, Thryllit. Homerus tamen saepius iungit Dual. cum Plurali.

1) τοῦτο θέλ. — ὅτι) Sic supplent Vit. 1. et Ciz. pro ὁ δέ.

2) ἀπελασθεὶς) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἀπελαθεὶς, non apte.

3) ἑαυτοῦ) Nostri αὐτοῦ.

4) τὴν Ἀργυρ.) Vitt. 2 et 3. τὴν Ἀργυρίππου, vt infra v. 603.

5) Ἵππειον) Sic nostri omnes, *sed e Strab.* VI, *p.* 283. *et Stephano L. Holsten. ad Steph. p.* 44, *a, emendat* Ἵππιον. Thryll. Infra v. 603. Ciz. et Vit. 1. habent Ἵππιον.

6) παρὰ τὴν — φυλ.) Vit. 2. sic: περὶ τὴν αὔσον. καὶ τὴν ἰταλικὴν, ἢ περὶ τὸν αὐσονίτην φυλαμόν. Vit. 3. vero, vt Seb. si exceperis περὶ pro παρά. Vit. 1. et Ciz. παρὰ τ. αὐσονίτην ἰταλικὴν, ἢ παρὰ τὴν αὐσ. φυλ. Sed omnes nil dant, quod φυλαμὸν explicet.

7) ἑταίρους αὐτοῦ) Nostri ἑαυτοῦ φίλους.

8) εἰς) Vit. 1. et Ciz. ὡς, Attice putat Thryll. pro πρὸς, sed est haud dubie error librarii.

9) ἐρωδιοὺς) *ardeas.* Sic quoque Servius ad Virg. Aen. XI, 271, cui vero generi auium accenseri vix posse arbitratur Heyne in Excurs. ad h. l. cf. quoque

ἐστιν· ἀποθανόντος γὰρ Διομήδους, ἐρωδιοὶ γεγόνασι. Πῶς οὖν φησὶν, ἰδών; καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο [11]) ἔμψυχον, καὶ εἰδωλοπεποιημένον.

595 — 97. Οἱ θαλασσίαν δίαιταν] Οἵτινες φίλοι τοῦ Διομήδους ἐρωδιοὶ, ἢ λάροι γενόμενοι, αἰνήσουσι τὴν ἐν θαλάσσῃ διαγωγὴν, δίκην καὶ τρόπον τῶν πορκέων καὶ τῶν ἁλιέων [1]), ἰνδαλθέντες καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν δομὴν καὶ τὸ δέμας, κατὰ μεταπλασμὸν [2]), κύκνοις εὐγλήνοις καὶ εὐοφθάλμοις.

598 — 602. Ῥάμφεσσι] Ῥάμφος [3]) καλεῖται τὸ ἐπικαμπὲς χεῖλος τῶν ὀρνέων [2]), ὡς καὶ Καλλίμαχος [4])·

Ῥάμφει καμπύλῳ [5]) τόργος ἔκοψε [6]) νέκυν.

Beckman. ad Ariſtotel. de Mirab. Auſcultatt. p. 157.

10) ἀλλαγ.) Vit. 1. et Ciz. ἀλλαχθέντας.

11) τὸ σχῆμ. τοῦτ. ἔμψ) Sic noſtri melius pro τοῦτο τὸ σχ. καὶ ἐμψ. Ad extr. huius ſcholii adiiciunt Vit. 1. et Ciz quae in edd. reliquis ad v. 603 — 609. occurrunt: ἡ δὲ περὶ Διομήδους ἱστορία ἔχει οὕτω· Διομήδης etc.

1) τῶν ἁλιέων) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui τῶν omittunt.

2) κατὰ μεταπλ.) Vitt. 2 et 3. μεταπλασμοῖς. Cf. de re Heyne in Excurſ. I. ad Virg. Aen. XI.

3) ῥάμφος usque ad τοῖς ῥάμφεσι in Vitt. 2 et 3. deſiderantur.

4) καλλίμαχ.) Fragm. p. 388. ed. Spanh. ſed ed. Erneſti p. 516. cf. ibi Bentleius.

5) καμπύλῳ, quod pro vulg. καθνώδει poſuit Seb. iuuat ſenſum verborum, nam καθνώδει, auctore Bentleio, eſt vox nihili, non minus vero bona eſt lectio Cod. Ciz. κυκνώδους: Vit. 1. vitioſe κυνώδους. Intelligitur ſine dubio, quem noſtri dicunt *Schwan adler*, qui alias nominatur κυκνίας ἀετός, Pa ſ. VIII, 17. Thrylit. mauult legere κάνδωνος, quum Callimachus κάνδωνος νέκυν, vt Lycophr. v 396. νέκυν δελφῖνος, diceret. Ruhnk. Ep. Crit. II. pag. 47 ἀκανθώδει, i. e. *adunco*. Sic iam legerat, auctore Thryllitzſchio, Richterus in ſpecim. Obſeruu. Critt. p. 92. Hemſterhuſ. κανδῶθει, vid. Erneſti. Acquieſcendum mihi videtur in lectione Cod. Ciz. κυκνώδους, vel, ſi quid mutandum, κυκνώδεις, vt lectioni corruptae καθνώδει

Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως 7)· Ἐν δὲ τοῖς ῥάμφεσσι καὶ ταῖς ὀρνεακαῖς 8) ῥισὶν ἀγρώσσοντες καὶ ἀγρεύοντες τοὺς θορούς (θορὸς γὰρ ὁ ἀποσπερματισμός 9)) καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἰχθύων, ἤτοι τοὺς ἰχθῦς, νάσονται 10) καὶ κατοικήσουσι τὴν Φερώνυμον νησῖδα 11) τοῦ πρόμου καὶ προμάχου αὐτῶν, ἤγουν τὴν Διομηδείαν 12) νῆσον, πρὸς τῷ κλίτει, ἤτοι πλησίον τοῦ κλίτους καὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς γεωλόφου καὶ ὑψηλῆς, τῆς θεατρομόρφου καὶ θεάτρῳ 13) ὁμοίας (λέγει δὲ θεατρομόρφῳ, ἢ ὅτι θεάτρῳ ὅμοιός ἐστιν ὁ τόπος, ἐν ᾧ διατρίβουσιν, ἢ ὅτι περιφερής ἐστιν ἡ νῆσος· θεάτρου γὰρ σχῆμα παρὰ τοῖς γεωμέτραις περιφερές ἐστιν) ἀγυιοπλαστήσαντες, ἤτοι κτίσαντες 14) ἐν ταῖς ἐμπέδοις καὶ στεῤῥαῖς σχισμαῖς πυκνὰς καλιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι, ἤγουν κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου, ὥςπερ ἐκεῖνος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας ἐτείχισεν 15).

magis respondeat, legendum. Supra v. 88. τόργος quoque dicitur cycnus.

6) ἔκοψε) Vit. 1. et Ciz. tuentur lect. veterem ἔκοπτε.

7) οὕτως) Deest in Vit. 1. et Ciz.

8) ταῖς ὀρνεακ.) Vitt. 2 et 3. τοῖς ὀρνεάκοις, nisi mendosum, putarunt ῥὶν esse generis Masculini.

9) θορὸς — ἀποσπ.) Haec soli inserunt Vit. 1. et Ciz. parenthesi includenda.

10) νάσονται) Vit. 1. et Ciz. pro νάσσονται.

11) νησῖδα) Pro νησῖδα Vit. 1. et Ciz. recte.

12) Διομηδείαν) Vit. 1. et Ciz. pro Διομήδειον, bene.

13) τῆς γεωλόφου — θεάτρῳ) Vitt. 2 et 3. sic: καὶ τῆς γεωλόφῳ καὶ ὑψηλῷ θεάτρῳ. Nostri Codd. omnes non agnoscunt a Seb. illatum θεατρομόρφου, quod e glossa est. Similiter absunt a nostris, quae mox sequuntur, vncis inclusa.

14) ἤτοι κτίσ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. pro καὶ κτίσ. quod vero idem esse videtur.

15) ἐτείχισ.) Pro ἔκτισε cum Seb. Vit. 1. et Ciz. qui vero ἐτείχισεν, quod recepimus, pro ἐτείχησε, articuloque τὰς omisso. Io. Tzetz. in Chil. I, 322. Θήβας πυργοῦσι πόλιν. Vitt. 2 et 3. legunt σὺν τῷ ἀδελφῷ (non addito Ἀμφίονι) ἔκτισε Θήβας. Supra v. 436. τῶν Θηβῶν τείχη ἔκτισαν.

603 — 09. Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν] Αὕτη ἡ ἔννοια, καὶ ἡ σύνταξις [1]) σαφεστάτη ἐστί. Τὴν δὲ περὶ Διομήδους ἱστορίαν λεκτέον [2]).

Διομήδης μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου [3]) πόρθησιν καταπλεύσας εἰς Ἄργος, τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην Κομήτῃ [4]), τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν Τροίᾳ [5]) τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βωμὸν καταφυγὼν, σώζεται· ὕστερον δὲ εἰς Ἰταλίαν ᾤχετο, καὶ εἰς Δαύνιον [6]), ἔθνος βάρβαρον ὄν, οὗ ἐβασίλευε [7]) Δαῦνος, ὃς πολιορκούμενος ἐδεήθη Διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ, ὑποσχόμενος [8]) δώσειν αὐτῷ τῆς γῆς μέρος. Ὁ δὲ βοηθήσας, καὶ νίκην παρασχὼν Δαυνίοις, ἔκτισε πόλιν Ἀργυρίππαν [9]), ἤτοι Ἵππειον [10]) Ἄργος. Ὕστερον δὲ ὁ Δαῦνος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδου, εἰ βούλοιτο [11]), ἢ

1) σύνταξις) Vitt. 2 et 3. σύστασις.

2) τὴν δὲ — λεκτέον) Vit. 1. et Ciz. sic: ἡ δὲ περὶ Διομήδους ἱστορία ἔχει οὕτως. Sunt tamen haec et seqq. vt supra animaduertimus, in his Codd non h. l. sed antea v. 594. posita.

3) τὴν τῆς ἰλ.) Sic nostri cum Eudoc. p. 115. reliqui omittunt τῆς.

4) κομήτῃ) Vit. 1. et Ciz. vitiose κομίτῃ: Vitt. 2 et 3. κομήτῳ, vt Eudoc. p. 115. Infra v. 1093. omnes Codd. κομήτῃ. Servius ad Virg. Aen. XI, 269. eum nominat Cylabarum.

5) ἐν τροίᾳ) Deleuimus art. τῇ cum Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

6) εἰς Ἰταλ. — Δαύνιον) Nostri cum Eudoc. modo εἰς τὸ Δαύνιον. Reuocauimus autem Δαύνιον pro Δαυνίαν, quia magis conuenit seq. ἔθνος. Deinde Ciz. et Vit. 1. voc. βάρβαρον bene addunt ὄν.

7) οὗ ἐβασ.) Sic nostri pro ἧς, nam refertur ad ἔθνος. Vit. 2. ἐβασίλευε, vt Eudoc. pro ἐβασίλευσε, recte.

8) ὑποσχ.) Nostri cum Eudoc. ὑπισχνούμενος, et mox seq. αὐτῷ delent.

9) Ἀργυριπ.) Vit. 1. et Ciz. τὴν praeponunt.

10) Ἵππειον) Vit. 1. et Ciz. Ἵππιον. vid. ad v. 592.

11) εἰ βούλοιτο) Nostri cum Eudoc. ignorant: con-

ὅλην τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν ἅπασαν. Κριτὴς δ' αὐτῶν [12]) γέγονεν Ἄλαινος, ἀδελφὸς νόθος τοῦ Διομήδους [13]), ἐρῶν Εὐΐππης, τῆς τοῦ Δαύνου θυγατρὸς, ὃς ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου [14]). Ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς [15]) Διομήδης, κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπείρειν τὴν γῆν, τὴν δὲ μὴ [16]) σπειρομένην ἀναδιδόναι καρπὸν, εἰ μή τις αὐτὴν σπείρῃ [17]) τῶν αὐτοῦ συγγενῶν, ἢ συμπολιτῶν [18]), καὶ μετακινῆται τὰς στήλας αὐτοῦ μηδένα δύνασθαι [19]). Ὕστερον δὲ ὁ Διομήδης πρὸς τοῦ [20]) Δαύνου ἀνῃρέθη· οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτὸν μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις, ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει, φοιτᾷ δὲ παρ' Ἕλλησιν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν [21]) τροφὰς, καὶ δύνειν εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν. Οἰκεῖ [22]) δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ Διομήδους καλουμένῃ Διομηδείᾳ [23]) νήσῳ. Οἰκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ ὄρνιθες ὥσπερ τινὰ

textum ſane magis turbant, quam iuuant.

12) *κριτὴς δ' αὐτῶν*) Pro *κρ. δὲ τούτων* noſtri cum Eudoc.

13) *τοῦ Διομήδ.*) Art. *τοῦ* e Vitt. 2 et 3. et Eudoc. reſtituimus, et deinde quoque ope Codd. noſtrorum et Eudoc. legimus *τῆς τοῦ Δαύνου.*

14) *τοῦ πολ.*) A Seb. additum comprobant Vitt. 2 et 3. cum Eudocia, etſi bene abeſſe poſſit.

15) *ἐφ' ᾧ ὀργ.*) Noſtri cum Eudoc. *γνοὺς δέ.*

16) *τὴν δὲ μὴ*) Pro *μηδὲ* Vit. 2. bene cum Eudocia.

17) *σπείρῃ*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pro *σπείρει*, recte.

18) *συγγ. — συμπολ.*) Noſtri modo, vt Eudocia, *συμπολιτῶν.*

19) *καὶ μετακιν. — δύνασθαι*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et Eudoc. at Vit. 1. et Ciz. ſic: *μὴ δὲ μετακ. τ. στήλ. αὐτ. δύνασθαι.*

20) *πρὸς τοῦ*) Vit. 1. et Ciz. *ὑπὸ τοῦ.*

21) *λαμβάνειν*) Vit. 3. *ἁρπάζειν*, vt Eudoc. l. l. quae quoque habet *αὐτοῦ* pro *αὐτῶν.* In margine vero Vit. 3. *λαμβάνειν.*

22) *οἰκεῖ*) Sic quoque Eudoc. ſed noſtri *οἰκοῦσι.*

23) *Διομηδείᾳ*) Noſtri cum Eudoc. non habent, nec etiam ſqq. inde ab *οἰκοῦσι* usque ad *ἀλλήλοις*, quae poſtea videntur addita.

πόλιν· κατὰ γὰρ τὸν ὄρθρον βρέχουσι τὸν τόπον ταῖς πτέρυξι, καὶ βρέχοντες εἰς ἄγραν πορεύονται, καὶ τὰ ληφθέντα θέντες ὁμοῦ, διαιροῦσιν ἀλλήλοις.

Κεῖται δὲ ἡ Διομήδεια νῆσος περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον καὶ τὸν Ἀδρίαν [24]· οἱ γὰρ Ἰάπυγες καὶ Ἄπουλοι [25]) περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, περὶ τὴν Ἀπουλίαν [26]) οἰκοῦσιν. Ἀπούλων δὲ ἔθνη [27]) κατὰ τὸν Δίωνα [28]) Πευκέτιοι [29]), Πεδίκουλοι [30]), καὶ Δαύνιοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάναι [31]). Διομήδους πεδίον ἐστὶ περὶ τὴν Ἀπουλίαν [32]) τῶν Δαυνίων. Ἡ δὲ Μεσσαπία καὶ Ἰαπυγία [33]) ὕστερον Σαλεντία [34]), εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη. Ἡ δὲ Ἀρ-

24) Ἀδρίαν) Vitt. 2 et 3. Ἀδριάντα: Eudoc. Ἀνδρίαν, vitiose. Schol. Pindar. ad Nem. X, 12, vbi eadem tradit, etiam Ἀδρίαν.

25) Ἄπουλοι) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἀποῦλοι. Vit. 1. et Ciz. hic et in sqq. Ἀπούλιοι.

26) περὶ τὴν Ἀπουλίαν) Addunt Ciz. et Vit. 1.

27) Ἀπούλων δὲ ἔθνη) Pro Ἀπ. ἔθνος, quod Eudoc. servat, Vitt. 2 et 3. recte.

28) Δίωνα) T. I. p. 4. ed. Reimari.

29) πευκέτιοι) Vt Strab. VII, p. 285. et Steph. Byz. Vit. 1. et Ciz. πευκέντιοι: Vit. 3. et Eudoc. πευκετίοι.

30) πεδίκουλοι) Vit. 1. et Ciz. πεδικοῦλοι. Strab. VI, p. 277 et 282. nominat ποιδίκλους, Plinius et Iustinus Pedulos. Vitt. 2 et 3. cum Eudocia pro Πεδ. legunt Ἀποῦλοι.

31) κάναι) Pro κάνναι Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ciz. vero et Vit. 1. καῦνοι, vitiose, nam κάναι est oppidulum Locrensium, Strab. XIII, p. 615. Nat. Com. qui eadem narrat, VII, 5, p. 726. plane omittit.

32) Ἀπουλίαν) Pro Ἄπουλαν Codd. nostri cum Eudoc. et Strab. VI, 282.

33) Μεσσ. — Ἰαπυγία) Nostri cum Eudoc. vt edd. ante Seb. μεσαπύγη καὶ ἰαπύγη. Vit. 3. solus ἰαπυγία, cf. Strab. VI, p. 277, quo auctore legendum μεσσαπ. duplici σσ.

34) Σαλεντ.) Sic nostri cum Strab. VI, p. 277. non vero, vt Seb. Σελεντ. Eudocia mendose Καλεντία.

γύριππα [35]), πόλις τοῦ Διομήδους, μετεκλήθη Ἀπουλεῖς Ἄρποι [36]).

Ὁ δέ φησιν οὗτος [37]) ὁ Λυκόφρων ἔμπροσθεν, ὅτι ἀκαρπούσης τῆς Δαυνίων γῆς διὰ τὰς ἀρὰς Διομήδους, μεταπεμψάμενοι οἱ Δαύνιοι συμπολίτας [38]) τοῦ Διομήδους, καὶ βαλόντας ζῶντας εἰς γῆν [39]), ἐποίησαν καρπεύειν τὴν γῆν· λῆρός ἐστιν. Ἐπὶ Φαβίου γὰρ Μαξίμου Βερουκώσσου [40]), ἤτοι ἀκροχορδονώδους [41]), οὐ Δαύνιοι, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι τοῦτο ἐποίησαν, Ἑλληνικὸν καὶ Γαλατικὸν [42]) ἀνδρόγυνον κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, ἐκ χρησμοῦ τινὸς δειματωθέντες, λέγοντος, Ἕλληνα καὶ Γαλάτην [43]) καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ.

35) Ἀργύριππα) Vit. 2. cum Eudoc. Ἀργυρίππου, vt ſupra ad v. 592. Vit. 3. vno verbo Ἀργυριππούπολις, fere vt Καισαραύγουστα, quae etiam Καισάρεια Αὐγούστα nominatur. Strab. VI, p. 283. Ἀργυρίππη.

36) Ἀπ. Ἄρποι) Sic reſtituit Seb. quod iam Cluuer. exhibuit: Codd. noſtri cum Eudoc. tuentur lectionem vet. Ἄπουλις Ἄρπους, Nat. Com. l. l: Apulis.

37) οὗτος) Inſerunt Vit. 1. et Ciz. bene.

38) συμπολίτας) Vit. 2. συμπολίται: Vit. 3. συμπολίτην.

39) βαλ. — εἰς γῆν) Vitt. 1. 2. et Ciz. βάλλοντες εἰς τὴν γῆν. Deinde Vitt. 2 et 3. pro ζῶντας legunt ζῶντα ἄνθρωπον, forte ἀνδρόγυνον, cf. ad v. 1056. quae huic lectioni repugnant: cf. Dio Caſſ. p. 6. ed. Reimar. Plutarch. in Marcell. 1. Liv. XXII. 57. Minuc. Fel. Octau. c. 30. et Zonar. T. I, p. 413. ed. Du Freſne.

40) βερουκώσσου) Recte, cf. Plut. Fab. Max. c. 1. Vit. 1. et Ciz. βερεκόσσου: Vit. 2. βεροκήσσου: Vit. 3. βηροκίσσου, mendoſe. *Valeſius hoc, Zonarae, credo, auctoritate nixus, tanquam Dionis Cocceiani fragmentum profert, licet auctor neque hic, neque ad v. 1056. vbi de hac re iterum, laudetur a Tzetza.* Sebaſt.

41) ἀκροχ.) *verrucoſi.* Vit. 1. et Ciz. ἀκροχορνώδους: Vit. 2. ἀκροχοδονώδους: Vit. 3. ἀκροχορδονάδους, vitioſe omnes, infra v. 1056. recte.

42) γαλατικ.) Vitt. 2 et 3. γαλάτηνον. Vit. 1. et Ciz. γαλακτικὸν, perperam.

43) λέγοντος — γαλάτην) Vitt. 2 et 3. λέγοντες ἕλληνες καὶ γαλάτιοι.

Ex 607. Καὶ κρίμνα [1]) χειρῶν] Κρίμνον, εἶδος κριθῆς· νῦν δὲ τὸ ἀπόσταγμα [2]) τοῦ κυκεῶνος λέγει, ὡς καὶ Καλλίμαχος [3])·

Καὶ κρίμνον κυκεῶνος ἀποστάζοντας ἔραζε.

Ex 608. Κνυζούμενοι [4])] Ὀδυνηρὰν φωνὴν ἀφέντες, ἀσήμως φθεγγόμενοι. Κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν θηρίων τίθεται ἡ λέξις.

610 — 14. Τροιζηνίας δὲ τραῦμα] Ἐν Τροιζῆνι Φαίδρα [5]) ἱερὸν Ἀφροδίτης ἱδρύσατο ἐπὶ τῷ τοῦ Ἱππολύτου ἔρωτι, ὡς [6]) Εὐριπίδης φησίν·

. . . . Ἱππολύτῳ δ' ἔπι
Τολοιπὸν ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι [7]) θεάν.

Τροιζηνία δὲ λέγεται ἡ Ἀφροδίτη· ὡς Μίμνερμος λέγει, ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη, παρεσκεύασε τὴν

1) καὶ κρίμνα — ἔραζε) Deest hoc schol. in Vitt. 2 et 3.

2) ἀπόσταγμα) Pro ἀπόστομα a Seb. praeeunte Bentleio emendatum firmant Vit. 1. et Ciz. Reinesius iam coniecerat sic legendum esse.

3) καλλίμ.) In Fragm. Spanh. n. 56, et ed. Ernest. 205, p. 516.

4) κνυζούμ.) Hoc schol. a Seb. prolatum a nostris abest.

5) Φαίδρα) Sic nostri pro Φαῖδρα, recte.

6) ὡς) A Seb. suppletum comprobant Vitt. 2 et 3. cf. Hippol. v. 32 et 33. Alienos esse hos versf. Euripidis ab hac re docet Valken. p. 166. In Ciz. et Vit. 1. desunt hi versf. sed eorum vicem supplent verba: τροιζηνία δὲ λέγεται ἡ Ἀφροδίτη, et deinde legitur: ὡς Μίμνερμος λέγει, τρωθεῖσα ὑπὸ Διομήδους ἡ Ἀφροδίτη, pro: Ἡ δὲ Ἀφροδίτη, καθά φησι Μίμνερμος, ὑπὸ Διομ. τρωθεῖσα. Sic quoque hunc locum refingere non dubitauimus. Haec autem omnia usque ad ἡ δὲ σύνταξις — desunt in Vitt. 2 et 2. Infra ad v. 1529. Tzetzes eadem diligentius et vberius tradit. De Mimnermo vid. Fabric. Bibl. Gr. Vol. 1. p. 733. ed. Harl.

7) ἱδρύσθαι) Vitt. 2 et 3. ἱδρύσασθαι, non apte.

Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχοῖς μοιχευθῆναι [8])· συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ τῷ Ἱππολύτῳ [9]), καὶ Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου υἱῷ. Διομήδης δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, ἐπιβουλεύεται παρ' αὐτῆς [10]). Τοῦ δὲ καταφυγόντος εἰς τὸν ναὸν [11]) τῆς Ἥρας, διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἑταίροις, καὶ ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα [12]), ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνεῖλεν [13]).

Ἡ δὲ σύνταξις καὶ ἡ ἔννοια τοιαύτη [14])· Τὸ τραῦμα δὲ τῆς Ἀφροδίτης, ὃ ἐτρώθη παρὰ τοῦ Διομήδους, ἔσται αὐτῷ παραίτιον τῆς φοιτάδος πλάνης, τῶν κακῶν τε πημάτων ὅταν ἡ θρασεῖα, ἡ θουρὰς [15]) καὶ ὁρμητικὴ κύων, ἤγουν ἡ γυνὴ Διομήδους Αἰγιάλεια [16]), οἰστρήσῃ καὶ μανικῶς ὁρμήσῃ πρὸ τὰ λέκτρα καὶ τὰς μίξεις. Ἐκσώσει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μόρου ὁ τύμβος καὶ ὁ ναὸς τῆς Ὁπλοσμίας, ἤτοι τῆς Ἥρας, ηὐτρεπισμένον καὶ ἡτοιμασμένον ταῖς σφαγαῖς [17]).

8) μοιχευθ.) Vit. 1. et Ciz. συγκοιμηθῆναι, quod voc. συγκ. mox repetunt.

9) καὶ τῷ ἱππολύτῳ) Sic Ciz. et Vit. 1. pro καὶ ἱππολίτῃ. Verum ne ſic quidem difficultas, quae premit hunc locum, tollitur, nam nemo Mythographorum narrat, Aegialiam rem habuiſſe cum Hippolyto. Haud dubie vel delendum eſt καὶ τῷ ἱππολ. vel τῷ ἱππολ. praemittendum Φαίδραν, de qua antea ſermo erat, et τῷ κομήτῃ voc. αἰγιάλειαν. Vncis incluſimus καὶ τῷ ἱππολ.

10) παρ' αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. ὑπ' αὐτοῦ, ſcl. Comete.

11) ναὸν) Noſtri pro βωμὸν, melius.

12) εἰς Ἰταλ. — βασιλέα) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt, modo πρὸς Δαῦνον ſeruant.

13) δόλῳ ἀνεῖλ.) Vit. 1. et Ciz. δολοφονήσας ἀνεῖλεν.

14) τοιαύτη) Vit. 1. et Ciz. ταύτη, ſed antea eſt lacuna trium fere litterarum, ſcl. τοι.

15) ἡ θουρὰς) Art. ἡ a Seb. additum noſtri neque voc. huic, neque τῷ· ὁρμητικὴ addunt.

16) Αἰγιάλεια) Vitt. 2 et 3. non habent.

17) ταῖς σφαγαῖς) Vit. 1. et Ciz. εἰς σφαγάς, et ἡτοιμασμένον Vitt. 2 et 3. pro ἑτοιμασθέντα, apte.

Ex 613 [1]). Τύμβος] Τύμβον [2]) καλεῖ τὸν βωμὸν, ὡς τό·

Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβον τ' Ἀγαμέμνονος δαμείς.

Καὶ Δοῦρις φησιν [3]) ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων [4]), τοὺς βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι.

Ex 614. Ὁπλοσμίας] Ὁπλοσμία, ἡ Ἥρα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ [5]) τιμωμένη.

615 — 18. Κολοσσοβάμων] Ἁλούσης τῆς Τροίας, Διομήδης ἀντὶ βάρους λίθους ἐκ τοῦ τείχους τῆς Τροίας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἐνέβαλε [6]. Παραγενόμενος δὲ εἰς τὸ Ἄργος, καὶ μόλις φυγὼν τὸν ἐκ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ θάνατον, παρεγένετο εἰς Ἰταλίαν. Εὑρὼν δὲ τηνικαῦτα [7]) τὸν Κολχικὸν δράκοντα λυμαινόμενον τὴν Φαιακίδα, ἔκτεινε [8]), τὴν τοῦ Γλαύκου χρυσῆν ἀσπίδα κατέχων· νομίσαντος τοῦ δράκοντος [9]), τὸ χρυσοῦν εἶναι δέρας τοῦ κριοῦ [10]). Τιμηθεὶς δὲ ὁ Διομήδης ἐπὶ τούτῳ σφόδρα, ἀνδριάντας κατεσκεύασεν ἑαυτοῦ ἐκ τῶν λίθων τῆς Ἰλίου, ὧν ἐνέβαλε [11]) τότε εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἔστησε τούτους κατὰ πᾶν τὸ ἐκεῖσε πεδίον. Ὕστερον δὲ ἀνελὼν ὁ Δαῦνος

1) V. 613 et 614. desunt in Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed eo ordine, quo in edd. ante Seb. comparebant.

2) τύμβον — δαμείς) Etiam in Vitt. 2 et 3. desunt. Versus est Lycophronis 335.

3) καὶ Δ. φησιν) Vitt. 2 et 3. φησὶν ὁ Δοῦρις.

4) περὶ Ἀγ.) Huius libri neque Voss. de Hist. Gr. neque Fabric. in Bibl. Gr. mentionem fecit. Citat vero Phot. in Lex. ad σελίνου στέφανος p. 374. Huc forte etiam redit p. 12. Ἀγὼν, ὄνομα κύριον, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ.

5) ἐν τῇ Πελ.) Phauor. ad ὁπλοσμία habet ἐν Ἤλιδι Πελοποννήσου, vt ad v. 858.

6) ἐνέβαλε) Pro ἔβαλε Vit. 3. bene.

7) τηνικ.) Vit. 1. et Ciz. τὸ τηνικ.

8) ἔκτεινε) Vitt. 2 et 3. ἀπέκτεινε.

9) νομίσ. — δράκ.) Sic Ciz. et Vit. 1. pro ἐνόμισε γὰρ ὁ δράκων.

10) τοῦ κριοῦ) Nostri omittunt.

11) ἐνέβαλε) Pro ἐνεβάλε-

αὐτὸν [12]) ἔῤῥιψε καὶ τοὺς ἀνδριάντας εἰς τὴν θάλασσαν. Οὗτοι δὲ ἀνεχόμενοι μόνοι τὰ κύματα [13]), πάλιν ἐξήρχοντο πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν. Ἱστορεῖ δὲ τοῦτο [14]) Τίμαιος ὁ Σικελὸς [15]), καὶ Λύκος ἐν τῷ τρίτῳ [16]). Καὶ ἡ μὲν ἱστορία τοιαύτη· ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει [17])·

Κολοσσοβάμων δὲ σταθεὶς, ἤτοι ἀνδριαντογλύφος. Κολοσσὸς γὰρ ὁ ἀνδριάς. Σταθεὶς δὲ ποῦ [18]); ἐν ταῖς πτυχαῖς καὶ περικλείσμασι [19]), καὶ πόλεσι τῶν Αὐσόνων ἐρείσει καὶ ἑδραιώσει τὰ κῶλα καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ, ἤτοι γλυφήσεται, ὡς ἀνδριὰς, ἐπὶ τῶν [20]) χερμάδων καὶ μεγάλων λίθων, τῶν γαπέδων [21]) καὶ θεμελίων τοῦ Ποσει-

το Vitt. 1. 2. et Ciz. Vit. 3. ἔβαλε. Ortum videtur ἐνεβάλετο ex ſq. τότε.

12) αὐτὸν) Non hic, ſed poſt ἔῤῥιψε ponunt Vit. 1. et Ciz. non apte, niſi, vt in edd. ante Pott. bis ponatur ſic: αὐτὸν, ἔῤῥιψε αὐτὸν καί. Sic Nat. Com. VII, c. 5. p. 727. *quae ſtatuae vna cum ipſo Diomede caeſo in mare a Dauno deiectae.*

13) ἀνεχ. — κύματα) Pro ἀνερχόμενοι — ὑπὸ τῶν κυμάτων Vitt. 1. 2. et Ciz. recte; aegre enim dici poteſt ὑπὸ τῶν κυμ. ἀνέρχεσθαι. Vit. 3. ἀνεχόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων, aeque bene. Iam Potterus in edit. 2 receperat ἀνεχόμενοι, ſed a Seb. iterum, temere vero reuocatum ἀνερχόμενοι.

14) τοῦτο) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

15) τίμ. ὁ σικελὸς) Vit. 1. et Ciz. τίμ. ὁ σικελικὸς, infra vero v. 732. quoque σικελός. Scripſit ἰταλικὰ καὶ σικελικὰ, et ἑλληνικὰ καὶ σικελικὰ, cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 67.

16) λύκος ἐν τῷ τρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui negligunt art. τῷ. De Lyco vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 60. Meminit eius etiam Phot. in Lex. p. 152. ad λαρινοὶ βόες.

17) οὕτον (οὕτως) ἔχει) Abeſt ἔχει a Ciz. et Vit. 1.

18) σταθεὶς δὲ ποῦ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. Ponunt autem σταθεὶς ſtatim poſt ἀνδριαντογλύφος.

19) καὶ περικλ.) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

20) ἐπὶ τῶν) Noſtri Codd. vt edd. omnes, pro ἀπὸ τῶν.

21) γαπέδων) Male Seb. mutauit in δαπέδων, cum ſit voc. ipſius Lycophronis, ſed θεμελίων ab eo receptum comprobant Vitt. 1. 2. et Ciz. θεμελικῶν Vit. 3.

δῶνος, ὃν Ἀμοιβέα [22]) καλεῖ· αὐτὸς γὰρ [23]) σὺν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν [24]) Τροίαν ἐπύργωσε. Πῶς δὲ γλυφήσεται ὡς ἀνδρειὰς ὁ Διομήδης; ἐκβαλὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου, αὐτοῦ δηλονότι, τὸν πέτρον καὶ τὸν λίθον, τὸν [25]) ἑρματίτην καὶ ἐξισωτὴν τοῦ πλοίου· ἐν γὰρ τοῖς κενοῖς πλοίοις οἱ πλέοντες βάλλουσι λίθους, ὅπως ὀρθῶς καὶ μὴ λοξῶς τῇ κουφότητι πλέοιεν. Ἄλλως· Ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς, ἤγουν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ τῶν λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδάφων τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεὼς ἐκβαλὼν πέτρον.

Αὔσονας δὲ κακῶς [26]) εἶπεν οὗτος [27]) ὁ Λυκόφρων, τούς τε Φαίακας καὶ Δαυνίους· Αὔσονες γὰρ κυρίως, ὥσπερ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἔφην [28]), οἱ Αὐρουγκοι λέγονται, μέσον Καμπανῶν καὶ Οὐόλκων κείμενοι [29]). Ἔνιοι δὲ καὶ μέχρι Λατίου [30]) Αὐσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὥστε ἐκ τούτου τινὲς καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν Αὐσονίαν κληθῆναί [31]) φασιν. Ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Λυκόφρων, οὐκ οἶδα,

22) Ἀμοιβ.) Vitt. 2 et 3. Ἀμειβία.

23) αὐτὸς γὰρ usque ad ἐκβαλὼν πέτρον desunt in Vit. 1. et Ciz. haud dubie postea demum addita. In Vitt. 2 et 3. comparent usque ad κουφότητι πλέοιεν: reliqua quoque absunt ab iis.

24) καὶ τὴν) Vitt. 2 et 3. καὶ addunt.

25) τὸν) A Seb. suppletum Vitt. 2 et 3. quoque supplent.

26) κακῶς) Vitt. 2 et 3. καλῶς, non bene, nam reprehendit Lycophronem.

27) οὗτος) Abest a Vit. 1. et Ciz. et Λυκόφρων ponunt post Δαυνίους.

28) ὥσπερ — ἔφην) Ad v. 44. cf. etiam Io. Tzetz. in Chil. V, 16. Absunt haec a Vit. 1. et Ciz.

29) κείμενοι) Ciz. et Vit. 1. non habent.

30) Λατίου) Deest in Ciz. et Vit. 1. lacuna tamen relicta.

31) Αὐσον. κληθ.) A Seb. addita desunt in nostris, vt supra v. 44. Io. Tzetz. in Chil. V, v. 582. quoque omittit Valesius e coniectura addidit: *non sunt Tzetzarum.*

ποίᾳ ἀδείᾳ [32]) τοὺς Φαίακας καὶ Δαυνίους, ἤτοι τοὺς Καλαβροὺς, Αὔσονας καλεῖ. Τὰ δὲ [33]) τῶν πάνυ νεωτέρων ἐπίσταμαι, ὅτι ἀμαθίας καὶ ἀναισθησίας ἀδείᾳ καὶ ἡμᾶς, τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ὄντας, Αὔσονας λέγουσιν.

Ex 617. Τειχοποιοῦ] Τειχοποιὸς ὁ Ποσειδῶν εἴπομεν [1]) διατί λέγεται, ὅτι [2]) τὴν Τροίαν ὁ αὐτὸς σὺν Ἀπόλλωνι ἐπύργωσε [3]). Περαιτέρω [4]) δὲ πλατύνειν τὴν ἱστορίαν, ἢ δι' ἐπῶν, ἢ διὰ τῶν [5]) καταλογάδην ῥητῶν, καίπερ μυρία λέγειν εἰδότα, περιττόν ἐστιν.

Ἀμοιβέως [6])] Ἀμοιβέα τὸν Ποσειδῶνα λέγει· οὕτω γὰρ ἐν Δελφοῖς [7]) τιμᾶται, ἐπεὶ ἠμείψαντο πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν Ποσειδῶν Καλαβρίαν [8]), ὁ δὲ Ἀπόλλων Δελφοὺς [9]), ὡς φησὶ Καλλίμαχος.

32) ὁ δὲ σοφὸς — ἀδείᾳ) Vit. 1. et Ciz. sic: οὗτος δὲ Λυκόφρ. οὐκ οἶδ', ὅθεν, nam hi semper abstinent a contumeliis acerbis.

33) τὰ δὲ — λέγουσιν) A Vit. 1. et Ciz. absunt. Vitt. 2 et 3. legunt ita: τὰ γὰρ — λέγει, vt referatur ad Lycophronem.

1) εἴπομεν, δ. λέγεται) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Thryllit. putat esse legendum: Ποσειδῶν. Εἴπομεν· διατί λέγεται, non male. Intelligi locus sic potest: *iam diximus, quare* Ποσειδῶν *nominetur* τειχοποιός.

2) ὅτι) Vit. 1. et Ciz. διότι: deinde post Τροίαν inserunt bene ὁ αὐτός.

3) ἐπύργωσε) Pro ἐπυργώσατο Vitt. 2 et 3. cum Seb.

4) περαιτέρω — περιττόν ἐστιν) Pro his Vit. 1. et Ciz. modo: ὁ αὐτὸς καὶ Ἀμοιβεύς.

5) διὰ τῶν) Supplet cum Seb. Vit. 2.

6) Ἀμοιβέως sqq.) Hoc schol. a Vit. 1. et Ciz. h. l. abest, sed supra iam post verba ὃν Ἀμοιβέα καλεῖ positum est.

7) οὕτω γὰρ — Δελφοῖς) Sic nostri Codd. pro ὅτι ἐν Δελφ. οὕτω.

8) καλαβρίαν) Vitt. 2 et 3. καλαβρούς.

9) Δελφοὺς) Hinc addunt Vit. 1. et Ciz ὡς φησὶ καλλίμαχος. quod quoque suppleuimus, sed quemnam locum innuant, non constat.

619. Κρίσει δ' Ἀλαίνου] Ἐῤῥέθη [10]), ὅτι ὁ Ἄλαινος νόθος ἦν ἀδελφὸς Διομήδους, ὃς ἐρῶν [11]) Εὐίππης, τῆς Δαύνου θυγατρὸς, καὶ κριτὴς αἱρεθεὶς, χαριζόμενος αὐτῇ, τὸν Διομήδη [12]) ἔκρινε τὰ λάφυρα λαβεῖν, καὶ μὴ τὴν γῆν.

621. Δηοῦς [1]) ἀνεῖναι] Δηὼ λέγεται ἡ Δημήτηρ, παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, ἡ μεμεριτμένη πᾶσιν. Ἀνεῖναι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναδοῦναι καὶ αὐξῆσαι.

Ὄμπνιον στάχυν] Ὄμπνη [2]) κυρίως πυρὸς μέλιτι βεβρεγμένος· νῦν δὲ ἁπλῶς Δημητριακὸν σῖτον εἶπεν. Ἡ ὄμπνιος [3]) στάχυς, ὁ πνοὴν ὀνίαν [4]), ἤτοι ὠφέλιμον, διδοὺς τοῖς ἀνθρώποις· ἢ ὑπὸ τῶν ἀνέμων [5]) πνεόμενος, καὶ εἰς ὄνησιν αὐξανόμενος.

622. Γυίας] Τοὺς ἠροτριασμένους τόπους λέγει [6]).

Τιθαιβώσσοντος [7])] Ἐπιμελείας ἀξιώσαντος [8]).

10) ἐῤῥέθη) Ad v. 603.

11) ὃς ἐρῶν — τὴν γῆν) Pro his Vitt. 2 et 3. καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἱστορίας.

12) Διομήδη) Vit. 1. et Ciz. Διομήδην.

1) Δηοῦς —) Hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3.

2) ὄμπνη — πυρὸς — βεβρ.) Noſtri, vt edd. pr. ὄμπναι (Vit. 1. ὀμπνοὶ) πυροὶ — βεβρεγμένοι. Phauor. qui hoc ſchol laudato ipſo Lycophrone habet, δεδευμένοι legit pro βεβρεγ.

3) ἡ ὄμπνιος — αὐξανόμενος) Non agnoſcunt Vitt. 2 et 3. *De voc. ὄμπνιος vid. ſchol. Anthologiae p. 512. Thryllit.*

4) ὀνίαν, quod Seb. in quinque libris inuenit, Ciz. et Vit. 1. non probant, immo vulg. ὀνόαν ſeruant. Suid. ὄνιον· ὠφέλιμον.

5) ὑπὸ τ. ἀνέμων) Pro ὑπὸ τοῦ ἀνέμου Vit. 1. et Ciz. bene: deinde vero, vt edd. pr. πνεομένου et αὐξανομένου, perperam.

6) λέγει) *Noſtri praetermittunt.*

7) τιθαιβώσσ. — μέλισσαι) Deſiderantur in Vitt. 2 et 3. Sunt verba Etymol. M. nominato Lycophrone.

8) ἐπιμ. ἀξ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπιμέλειαν ἀξιώσοντος: Etymol. M. ἀξιοῦντος, aptius τῷ· τιθαιβώσσοντος.

Κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν 9), καὶ Ὅμηρος 10)·

. . . . . ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.

625. Ἀκινήτοισιν] Ἀκινήτους τὰς στήλας εἶπεν, ἃς Διομήδης ποιήσας ἔστησεν ἀνὰ πᾶν ἐκεῖνο τὸ πεδίον 11); διὰ τὸ, ἀποθανόντος τοῦ Διομήδους, ῥίπτεσθαι εἰς τὸν βυθὸν αὐτὰς παρὰ τοῦ Δαύνου, ὥστε καταποντισθῆναι, καὶ πάλιν ἐξέρχεσθαι, καὶ εὑρίσκεσθαι ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἔστησαν.

627. Ἀπτέρως 12)] Ὁμοπτέρως, ταχέως.

629. Ἄνδηρα] Κυρίως τὰ χείλη τῶν ποταμῶν 13)· νῦν δὲ τὰ κύματα λέγει.

Ἀπέζοις 14) ἴχνεσι] Τοῖς μὴ ἔχουσι πέζας, ἤτοι πόδας· μαρμάρινοι γὰρ ἦσαν αἱ στῆλαι.

Δατούμεναι 15)] Ἀντὶ τοῦ κό[illegible]ουσαι καὶ διερχόμεναι τὰ κύματα.

9) βόσιν) Pro βῶσιν Vit. 1. et Ciz. conſentientibus Etymolog. M. Apollon. Lex. Hom. Zonara et Phauorino, nam βόσις eſt τροφή.

10) Ὅμηρος) Odyſſ. ν, 106. Vit. 1. et Ciz. delent καὶ Ὅμηρος. *Sic ſaepe ſcholiaſtis Homerus laudatur non nominatus.* Thryllit.

11) ἃς — πεδίον) Noſtri non exhibent, nec ſqq. ἀποθαν. — Διομήδους — ὥστε καταποντισθῆναι — καὶ εὑρίσκ. — ἔστησαν.

12) Schol. v. 627 et 628. in Vit. 1. et Ciz. non extant.

13) τῶν ποτ.) Vit. 3. τοῦ ποταμοῦ.

14) ἀπέζοις —) Seb. ordinem horum duorum ſchol. ſine cauſa immutauit, nam ſcholiaſtae non ſemper ordinem auctoris conſtanter ſequuntur. In omnibus codd. et edd. δατούμεναι primo, et ἀπέζοις ſecundo loco reperitur.

15) δατούμ.) Abeſt hoc ſchol. a Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. ſic: δατ. ἤτοι κατακόπτουσαι τὰ κύματα, καὶ τρέχουσαι, et hinc adnectit ſtatim τοῖς ἀπέζοις ἴχνεσι — vt in edd ante Seb. vnde patet, ordinem non eſſe turbandum.

630 — 32. Θεὸς δὲ πολλοῖς] Οἱ Φαίακες αἰνέσουσι [1]) καὶ σεβάσονται τὸν Διομήδην, οἵτινές [2]) εἰσι περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὅτι τὸν δράκοντα ἀνεῖλεν, ἐκ Κόλχων ἐκεῖσε ἐλθόντα πρὸς ζήτησιν τοῦ χρυσοῦ δέρως [3]). Τινὲς δὲ λῃστήν [4]) φασιν εἶναι τὸν δράκοντα. Ἡ δὲ Φαιακία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐστὶν, ὁ δὲ Ἰόνιος κόλπος, κατὰ τὸν Λυκόφρονα καὶ Αἰσχύλον, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς ἐκλήθη [5]). Φησὶ γάρ [6]) Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ [7])·

Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
Σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κληθήσεται [8]),
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.

Πρότερον γὰρ Κρόνιος καὶ Ῥέας κόλπος ἐλέγετο, εἶτα Ἰόνιος οὕτως ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Ἰώ· αὕτη [9]) γὰρ ἐκ Δωδώνης ἐκεῖ ἀντεπέρασεν· ἐν δὲ Κανώβῳ [10]) ἔμφρων ἐγένετο, ἔνθα ἐκ τῆς τοῦ Διὸς ἐπαφῆς, Ἔπαφον γεννᾷ, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς καὶ Αἴγυπτος. Καὶ οὗτοι μὲν οὕτω φασὶ τὸν Ἰόνιον κληθῆναι. Ἀλλ' ὁ Θεόπομπος καὶ ἄλλοι [11]) φασὶν, ἀπὸ Ἰονίου Ἰλλυριοῦ [12]) τὸ γέ-

1) *αἰνέσουσι*) Sic Vitt. 2 et 3. omiſſis tamen *καὶ σεβάσονται*: Vit. 1. et Ciz. modo *σέβουσι*.

2) *οἵτινές — πέλαγος*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vti poſthaec: *πρὸς ζήτησιν — δέρως*.

3) *δέρως*) Vit. 1. et Ciz. *δέρους*.

4) *λῃστήν*) Mire Vit. 2. *στήλην*: Vit. 3. *στύλον*, vtrumque mendoſe.

5) *ἐκλήθη*) *Cf. Euſtath. ad Dionyſ. v.* 92. *Steph. Byz. ad ἰόνιον πέλαγος, et Pind. ſchol. ad Pyth.* III, 120. Thryllit.

6) *φησὶ γὰρ* — usque ad *Ἰόνιον κληθῆναι* in Vit. 1. et Ciz. deſunt, nam poſt *ἐκλήθη* ſtatim ſic pergunt: *ἄλλοι δὲ φασὶν ἀπὸ Ἰονίου* etc. Videntur ab alio gloſſatore adiecta, quia Tzetz. iam ante commemorauit Aeſchylum.

7) *προμηθεῖ*) v. 838.

8) *κληθήσεται*) Cum Seb. Vitt. 2 et 3. pro *κεκλήσεται*.

9) *ἀπὸ τῆς — αὕτη*) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt.

10) *κανώβ.*) Vitt. 2 et 3. vitioſe *κανάβῳ*.

11) *ἄλλοι*) Sic noſtri, omiſſo *πολλοὶ*, vti etiam *αὐτόθεν πρὸς δὲ*, quae lectio ſane eſt corrupta; nec ta-

νος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, υἱοῦ Ἀδρίου, τοῦ περὶ τοῦτο τὸ πέλαγος κτίσαντος πόλιν, την λεγομένην Ἀδρίαν, ἣν Ἀδρίαν [13]) ἕτεροί φασιν ὑπὸ Διονυσίου, τοῦ προτέρου [14]) τυράννου Σικελίας, κτισθῆναι. Τὸ δὲ πέλαγος, ὡς ἔφην, ἀπὸ τοῦ Ἰονίου ἐκλήθη.

633. Οἱ δ' ἀμφικλύστους] Ἕτεροι δὲ, ἤγουν οἱ Βοιωτοὶ, οὓς καὶ καρκίνους λέγει, πλεύσαντες εἰς τὰς χοιράδας καὶ πέτρας τὰς Γυμνησίας [1]), διάξουσι [2]) γυμνὸν βίον, ἀνυπόδετοι [3]), τρεῖς σφενδόνας κατέχοντες, μίαν τῷ τραχήλῳ, ἑτέραν περιεζωσμένοι τῇ ὀσφύϊ, καὶ τρίτην τῇ χειρὶ κατέχοντες, ὅπου αἱ μητέρες τὴν σφενδόνην [4]) τοὺς νηπίους παῖδας [5]) διδάσκουσιν· οὐ γάρ τις τῶν παιδαρίων τῶν ἐκεῖσε γεύεται [6]) ἄρτου, εἰ μὴ κατα-

men plane tollenda, vt Seb. eam fuſtulit. Thryllit. enim optime e coniectura legit: Ἀλλ' ὁ Θεόπομπος δὲ, καὶ ἄλλοι, confirmatque ſchol. Pindari Pyth. III, 120, vbi legitur: τὸ Ἰόνιον πέλαγος τὸ περὶ Σικελίαν τὸ ὄνομα ἔλαβεν, ὡς μὲν ἔνιοι, ἀπὸ Ἰοῦς· Θεόπομπος δὲ ἀπὸ Ἰονίου, ἀνδρὸς Ἰλλυριοῦ. Vnde patet, Αὐτόθεπος adhuc in indice ſcriptorum a Tzetza laudatorum eſſe delendum, et. Θεόπομπος recipiendum.

12) ἰλλυριοῦ) Sic quoque Pindari ſcholiaſt. quem Tzetzes ſecutus videtur: noſtri ἰλλυρικοῦ, qui vero etiam non agnoſcunt ſeqq. τὸ γένος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, a ſchol. Pindari quoque aliena. Videntur ab alio illata, nam contextum turbant.

13) ἣν Ἀδρίαν) Vitt. 2 et 3. delent Ἀδρίαν, ſicut Vit. 1. et Ciz. ἕτεροι.

14) προτέρου) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. ſeruant lect. vet. πρότερον.

1) γυμνησ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. γυμνασίας; poſthaec vero γυμνησ.

2) διάξουσι) Vit. 1. et Ciz. male διάρουσι.

3) ἀνυπόδετοι) Ciz. et Vit. 1. ἀνυπόδητοι. Strab. III. p. 168. ἄζωστοι, quem Tzetzes hic ante oculos habuit.

4) σφενδόνην) Pro σφενδονητικὴν Vitt. 2 et 3 bene. Sic quoque Strabo l. l. ἠσκοῦντο ἐκ παίδων ταῖς σφενδόναις.

5) τοὺς — παῖδας) Sic Vit. 1. et Ciz. rectius quam τοῖς νηπίοις παισὶ, quod barbarum eſt.

6) γεύεται) Sic Vitt. 2 et 3. pro γεύσεται, recte.

βάλῃ αὐτὸν εὐστόχῳ βολῇ σφενδόνης 7), ἀντὶ σκοποῦ κειμένον ὑπὲρ σανίδος.

Αἱ δὲ Γυμνησίαι 8) αὗται, νῆσοι περὶ τὴν Τυρσηνίαν εἰσί. Μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀρτεμίδωρος 9). Τίμαιος 10) δέ φησιν, εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν τινὰς τῶν Βοιωτῶν, ἃς Χοιράδας 11) εἶπε. Φιλτέας [Φιλητᾶς 12)] δὲ ἐν τρίτῃ 13) Ναξιακῶν Βαλιαρίδας 14) φη-

7) καταβάλῃ — σφενδόνης) Sic Vit. 1. et Ciz. melius, quam vulg καταλάβῃ αὐτ. εὐστοχίᾳ σφενδονητικῇ: Vitt. 2 et 3. καταλάβῃ — εὐστοχία σφενδονικῆς. Strab. l. l. ἄνευ τοῦ τῇ σφενδόνῃ τυχεῖν. καταβάλῃ autem, non vero καταλάβῃ esse veram lectionem, docent Strabonis l. l. τυχεῖν, et postea ipsa scholia, vbi Codd. nostri omnes exhibent καταβάλλειν ἄρτον.

8) γυμνησίαι) Nostri γυμνήσιαι.

9) Ἀρτεμίδ.) Ephesius et Geographus, cff. Voss. de Hist. Gr. p. 113. Meurs. Bibl. Gr. L. 1. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 615 ed. Harl. Eius Fragmenta pleraque collegit ad calcem Marciani Hudson. T. 1. Geograph. Gr. min.

10) τίμαιος) Siculus. Hunc quoque citat in eadem re Strab. XIV, p. 654. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 67.

11) ἃς χοιρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. deleto voc. νήσους, bene.

12) Φιλήτας seu potius Φιλητᾶς legendum pro corrupto Φιλτέας, nam ille laudatur quoque a Strab. III, p. 168, vbi de his insulis agit. Eius quoque meminerunt Eustath. ad Odyss. υ, p. 1880. edit. Rom. Athen. locis variis, cf. Schweigh. ad L. XIII, 598. f. Eudoc. p. 424. quae quoque eius Ναξιακά laudat, et Zonaras ad πρόκας p. 579. In Prolegg. Tzetzae Φιλητᾶς est ἐλεγειογράφος, qui idem est, vt docet Eudoc. l. l. et Schweighäus. l. l. Vnde patet, h. l. quoque esse legendum Φιλητᾶς pro Φιλτέας. Codd MSS. conspirant in Φιλτέας: Vitt. 2 et 3. Φιλταίας. vid. Voss. de Hist. Gr. p. 316, et Fabr. Bibl. Gr. Vol. I, p. 513. Vol. II, p. 874. Vol. IV, p. 409. et Vol. VI, p. 316. ed. Harl. Eius fragmenta collegit et edidit Car. Philipp. Kayser, Göttingae, 1793.

13) ἐν τρίτῃ.) Scl. βίβλῳ. Sic Vitt. 1. 3. et Ciz. pro ἐν τρίτῳ.

14) Βαλιαρίδ.) Sic quoque Codd. nostri: alii Βαλεαρίδ. vt Strab. XIV, p.

σὶν αὐτὰς ὕστερον ὀνομασθῆναι. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες ἄριστοι στρατιῶται, ἤτοι [15]) σφενδονῆται. Αἱ γὰρ μητέρες αὐτῶν, ὡς ἔφην, τιθέασιν ἐπί τινος ξύλου ἄρτον, καὶ οὐ πρότερον διδόασιν αὐτοῖς φαγεῖν, πρὶν καταβαλεῖν [16]) τὸν ἄρτον. Ταῦτα μὲν οὖν [17]) οὗτοι περὶ τῶν προειρημένων [18]) Γυμνησίων [19]) νήσων. Δίων [20]) δὲ ὁ Κοκκειανὸς ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι Ἴβηρος τοῦ ποταμοῦ [21]), πλησίον τῶν Εὐρωπαίων Ἡρακλειῶν [22]) στηλῶν· ἃς νήσους Ἕλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινῶς Γυμνησίας φασίν· Ἴβηρες δὲ Βαλερίας [23]), ἤτοι ὑγιεινάς. Ἕτεροι δὲ Γυμνησίας αὐτὰς οὕτω φασὶ κληθῆναι, ὅτι οἱ περισωθέντες τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖσε γυμνοὶ

654. De ſcriptura per ι cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. II, P. 2. p. 603.

15) στρατ. ἤτοι) Inſerunt Vit. 1. et Ciz.

16) καταβαλεῖν) Pro καταλαβεῖν noſtri cum edd. prior.

17) μὲν οὖν) Noſtri delent οὖν.

18) τῶν προειρ.) A Seb. additum noſtri non addunt.

19) γυμνησ.) Vitt. 2 et 3. γυμνασ. hic et poſtea.

20) Δίων) Tom. I, p. 5. ed. Reimar.

21) Ἴβηρ. τ. ποτ.) Sic Vit. 3. bene, pro τοῦ Ἴβ. ποτ.

22) Ἡρακλείων) Noſtri pro Ἡρακλειῶν, comprobante hanc lectionem Thryllitzſchio Is Pottero, in Genitiuis Plural. primae et ſecundae Declinat. vltimam circumflectendam eſſe contendenti, reponit, verum quidem eſſe de Subſtantiuis, quamquam etiam non omnibus, non autem de Adiectivis femin. paroxytonis, deriuatis a Nominibus in ος ſecundae. Sic μεγάλων, ἄλλων Femin. quoque dici, non μεγαλῶν, ἀλλῶν. Praeterea citat Herodot. IV, 185, dicentem μέχρις Ἡρακληΐων στηλέων. cff. Fiſch. in Animaduu. ad Welleri Gram. gr. Spec. I, p. 293. et Buttmanni Gram. Gr. ed. 5, p. 66.

23) βαλερίας) Sic pro βαληρίας legendum. Vit. 1. et Ciz. vt Strab. XIV, p. 654. et antea βαλεαρίδας: Vitt. 2 et 3. φαλερίας. Βαλερίας ſ. φαλερίας videtur eſſe lectio vera, nam, vt Thryllit. putat, a *valendo* ob ὑγιεινὰς nominarunt, ſed perperam, cf Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. 2, p. 884.

ἐξήχθησαν [24]), καὶ συνοικήσαντες γυναιξὶν, οὕτω καὶ τοὺς παῖδας καὶ [25]) τὰς νήσους ἐκάλεσαν.

634. Σισυρνοδῦται [1])] Διαφέρει σίσυς, σισύρα, καὶ σισύρνα. Σίσυς μὲν γὰρ [2]) λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον· σισύρα δὲ, τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχου, ὅπερ καὶ γοῦναν καλοῦσιν [3]), ἢ τὸ ἁπλῶς ἐξ ἐρίου ἱμάτιον· σισύρνα δὲ, τὸ ἄτριχον δερμάτιον· τοιούτοις γὰρ ἱματίοις ἐχρῶντο οἱ ταύτην οἰκοῦντες [4]).

Καρκῖνοι [5])] Καρκίνους δὲ αὐτοὺς λέγει [6]) διὰ τὸ σκληρυνθῆναι ὑπὸ τῆς θαλάσσης αὐτῶν τὰς σάρκας, ἢ διὰ [7]) τὸ ναυαγήσαντας δέρματα σκέπεσθαι, ἢ δίκην καρκίνων πλεῦσαι.

635. Ἀμπρεύσουσι] Ἐμπορεύσουσι, κακοπαθήσουσιν· ἄμπρος γὰρ καλεῖται κυρίως τὸ σχοινίον, τὸ ἕλκον τοὺς βόας· ἢ τὸ ξύλον. τὸ ἐπικείμενον [8]) τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων.

640. Ναστὸν] Ναστὸς κυρίως ἄρτος ζυμωθεὶς [9]) μετὰ μέλιτος, καὶ σταφίδων, καὶ ἄλλων [10]) εἰδῶν· νῦν δὲ ἁπλῶς τὸν ἄρτον εἶπεν.

24) ἐξήχθ.) Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. ἐξηνέχθησαν.

25) καὶ τ. παῖδας καὶ) Absunt a nostris.

1) σισυρνοδ.) Vitt. 2 et 3. σισυρνοδῦται.

2) γὰρ) Delent nostri.

3) ὅπερ — καλ.) Nostri non agnoscunt.

4) τοιούτοις — οἰκοῦντες) Desunt in Vitt. 2 et 3.

5) καρκῖνοι) Vitt. 2 et 3. καρκίνοι.

6) καρκίνους — λέγει) Addunt Vit. 1. et Ciz. ab aliis omissa. Seb. cum Vit. 2. ad extr. subiicit: οὕτως αὐτοὺς ἐκάλεσαν, quae delenda sunt ob praemissa a Vit. 1. et Ciz.

7) ἢ διὰ — πλεῦσαι) Absunt a Vitt. 2 et 3. sed a Vit. 1. et Ciz. modo ἢ διὰ — σκέπεσθαι. πλεῦσαι recte a Seb. receptum pro πλεύσαντες, quod Ciz. et Vit. 1. seruant.

8) ἐπικείμ.) Vit. 3. ὑποκείμ.

9) ζυμωθεὶς) Sic Vit. 1. et Ciz. pro συζυμωθεὶς, quod est verbum ignotum. Vit. 3. ζημωτὸς; Vit. 2. ζημωτικὸς, minus bene.

10) καὶ ἄλλων) Sic Seb. cum Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. vt edd. pr. καὶ ἑτέρων.

641. Τράφηκος] Τράφηξ κυρίως ἡ ὑπόπλατυς [11]) σανὶς, ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους πρὸς τοὺς κλιβάνους ἀπάγουσι [12])· νῦν δὲ τὸ ἁπλῶς ξύλον εἶπε. Τράφηξ καλεῖται [13]) καὶ τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ οἱ σκαλμοὶ [14]) τίθενται. Τραφὴξ δὲ, καὶ ὁ τὴν τροφὴν φέρων [15]).

642. Λεπρὰς] Θαλάσσῃ βεβρωμένας [1]).

643. Ἰβηροβόσκους] Ἰβηρικούς. Ἡ δὲ Ἰβηρία νῦν Σπανία [2]) καλεῖται παρὰ Λατίνοις. Αἱ γὰρ Γυμνησίαι [3]) πλησίον Ἰβήρων.

Ταρτησσοῦ πύλης] Ταρτησσὸς [4]) νῆσος καὶ πόλις, ἧς Ἀργανθώνιος [5]) ἐβασίλευσε, ζήσας ἔτη ρκ', ἀφ' ὧν ἐβασίλευε π', ὥς φησιν ὁ Ἡρόδοτος [6]). Κεῖται δὲ

11) ὑπόπλατυς) Vit. 1. et Ciz. ὑπόπλακος, vt Etymol. M. Infra ad v. 1001. ἡ πλατεῖα σανὶς firmat lectionem ὑπόπλατυς. cf. Tittman. ad Zonar. Lex.

12) ἀπάγ.) Vit. 3. ὑπάγ.

13) καλεῖται) Abest a Vit. 1. et Ciz.

14) σκαλμοὶ) Vitt. 2 et 3. σκαρθμοὶ, perperam.

15) τράφηξ — φέρων) Ignorant Vitt. 2 et 3.

1) λεπρ. — βεβρωμ.) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

2) νῦν Σπανία) Sic nostri pro καὶ Ἱσπανία, *recte*, Thryll. inquit, *si tempora respicio, quibus vixit Tzetzes*, et citat Iac. Gothofred. ad Geograph. Anonym. p. 44. Sic quoque Σπανία in N. T. Rom. XV, 24 et 28. cf. ibi Koppe. Cf. omnino Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 497.

3) αἱ γὰρ γυμνησ. (ita Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. γυμνασίαι) — Ἰβήρων) Huc transtulimus auctoritate Vit. 1. et Ciz. In vulg. primo loco ponitur.

4) ταρτησσὸς) Nostri, vt edd. ante Seb. τάρτησσος δὲ, omissis ταρτησσοῦ πύλης. Tartessida fuisse insulam, et in ea vrbem Tartessum, tradit Strab. III, p. 96.

5) Ἀργανθ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. Ἀγαθόνης, forte Ἀγαθώνιος, vt Suid. vbi vero Küster monet legendum esse Ἀργανθώνιος praeeuntibus Herodoto I, 163. Cic. Cat. 19. Plin. H. N. VII, 48. et Val. Max. VIII, 13.

6) ἀφ' ὧν — Ἡρόδ.) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

αὕτη ἡ Ταρτησσὸς πλησίον 7) τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. Πύλην δὲ αὐτὴν εἴρηκε διὰ τὸ στενὸν εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ως στόμα, δι' οὗ ἔκπλους ἐστὶν εἰς τὸν Ὠκεανόν.

644. Ἄρνης] Ἄρνη πόλις ἐστὶ 8) Βοιωτίας, ἀπὸ Ἄρνης τῆς Ποσειδῶνος τροφοῦ 9), ἥτις 10) Κρόνου ζητοῦντος Ποσειδῶνα ἀπηρνήσατο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὅθεν ἡ πόλις ἐκλήθη Ἄρνη 11), πρότερον Σινόεσσα 12) λεγομένη, ὥς φησι Θησεὺς ἐν τρίτῃ Κορινθιακῶν 13). Κρίτων 14) δὲ παρὰ τὸ ἄρνας πολλοὺς ἔχειν, καὶ τὴν

7) *πλησίον*) Seb. ſuſtulit praemiſſum ἔξω, bene, conſenſu noſtrorum Codd. qui h. l iterum Ἡρακλείων pro Ἡρακλειῶν recte exhibent, vid. ad v. 633.

8) *ἐστὶ*) Addunt ſoli Vit. 1. et Ciz.

9) *τροφοῦ — ποσειδῶνα*) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz.

10) *ἥτις*) Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. vulg. ὅτι tuentur.

11) *Ἄρνη*) A Seb. additum noſtri non addunt.

12) *σινόεσσα*) Recte. Vit. 1. et Ciz. σινόρεσσα, male, permutatis litteris ρ et ε. Vitt. 2 et 3. σινήεσσα, vitioſe: hi quoque καλουμένη pro λεγομένη. Etymol. M. et Phavor. ad Ἄρνη non vrbem, ſed nympham narrant primo dictam fuiſſe Sinoeſſam. Phauorinus omnia melius ac diligentius tradit. Tzetzes videtur hic multa turbaſſe.

13) *ἐν τρίτῃ κορ.*) Sic omnino legendum pro κορινθίων, praeeuntibus Etymolog. ἐν κορινθιακῶν τρίτῳ, et Suid. in θησεύς. Natal. Com. V, 4, vero: *Theſeus in rebus Corinthiis.* E codd. noſtris, nil eſt, quod erui poſſit, quum dent voc. compendio ſcriptum κορινθ. praeter Vit. 3. qui habet, vt vulg. κορινθίων. De Theſeo hiſtorico vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 333. Eudoc. p. 233. quae quoque κορινθιακὰ ἐν βιβλίοις τρισὶ ſcripſiſſe tradit, Suid. et Etymol. ad Ἄρνη.

14) *κρίτων*) Seb. reſtituit e duobus libris pro κράτων, quod ſeruant Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. haec usque ad κῶν deſunt. Etymol. ad Ἄρνη habet κράτης. Steph. Byz. ad Βοιωτία: Νικοκράτης δέ φησιν, ὅτι Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης ἦν παῖς, ſcl. Βοιωτός. Dubii haeremus, quem ſequamur, cum Tzetzes nullum huius auctoris librum

Κῶν [15]) ὁ αὐτὸς οὕτω φησὶ κληθῆναι παρὰ τῶν οἰκούντων αὐτὴν Καρῶν· κῶν γὰρ τὸ πρόβατον οἱ Κᾶρές φασιν.

Τεμμίκων [16])] Τῶν Βοιωτῶν, ἀπὸ ὄρους Τεμμίκου.

645 — 46. Γραῖαν] Τὴν νῦν Τάναγραν, πόλιν [1]) Βοιωτίας.

Λεοντάρνης] Λεοντάρνη [2]) πόλις Βοιωτίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, διότι Ἀδράστου ἐκεῖ μέλλοντος θύειν ἄρνα, λέων ἐλθὼν [3]), ἥρπασεν ἐκ τῆς θυσίας τὸν τεθυσόμενον ἄρνα.

nominet, nec fons pateat, vnde haec hauserit. Κράτων sane est nomen obscurum; fuisse tamen nomen proprium, docet Etymolog. ad γίκων, sed quis scit, an is huc pertineat? Accidere tamen potuit, vt vel iam ipse Tzetzes l. librarius postea confunderet nomina κράτης et κράτων, vnde deinde refictum κρίτων. Quum autem Lycophron et Tzetzes Hom. Il. β. 494 sqq. ante oculos habuerint, vt e versu inde postea allato patet, et Etymol. M. laudaverit Cratetem, qui Suidae dicitur Homericus et criticus, et a quo correctionem Iliados et Odysseae scriptam fuisse tradit, Thryllit. non temere putat, Tzetzam ea h. l. secutum esse, quae Crates ad Homeri locum exposuerit. Intelligi tamen etiam potest κρίτων historicus, ab Eudocia p. 267, Suida, Stephano ad γετία et Voss. de Hist. Gr. p. 269. laudatus: κράτης tamen, vt verum fateor, magis placet, forte compendio scripturae κράτ' cum κράτων confusus.

15) κῶν) Vitt. 2 et 3. vt Cod. Bar. bis hic σκῶλον pro κῶν habent.

16) τεμμίκ.) Vit. 2. τεκμίκ. vt mox τεκμίκου, male.

1) πόλιν) Vit. 1. et Ciz. praeponunt καὶ a Pottero eiectum, Vitt. 2 et 3. ἢ, scil. ne filia Aeoli Tanagra, sed vrbs ab ea dicta intelligatur. Vid. de hac vrbe Steph. Byz. Pausan. IX, 20, et Heyne ad Hom. Il. β, 498.

2) λεοντ. — διότι) Male absunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. exceptis ἐκλήθη — διότι, ideo omnes γὰρ ponunt post Ἀδράστου.

3) ἐλθὼν) Nostri non agnoscunt, nec seqq. τὸν τεθυσ. ἄρνα, quae quoque omnia sine damno contextus abesse possunt.

Σκῶλον δὲ, καὶ Τέγγυραν] Σκῶλος καὶ Τέγγυρα 4) δὲ ὁμοίως 5) πόλεις Βοιωτίας.

Ὀγχήστου] Ὄγχηστος 6) ἄλσος ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὥς φησιν Ὅμηρος·

Ὄγχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδήϊον 7), ἀγλαὸν ἄλσος.

647. Θερμώδοντος] Θερμώδων ἐστὶ μὲν ἕτερος 8) ποταμὸς Παφλαγονίας περὶ Σινώπην, ὅπου ἦσαν αἱ Ἀμαζόνες· ὁ δὲ νῦν κείμενος Θερμώδων, καὶ Ὕψαρνος, Βοιωτίας εἰσὶ ποταμοὶ, ὡς Καλλίμαχος 9)·

Ἀψ ἐπὶ Θερμώδοντος ὁδεύετον . . .

648. Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν] Τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα λέγει· περὶ γὰρ τὴν Λιβύην ἐκπεσόντες, ἐπλανῶντο. Δύο δέ εἰσι Σύρτεις ἐν Λιβύῃ, ἡ μὲν μείζων, ἡ δὲ μικρά. Σύρτις καὶ ἡ Χάρυβδις. Ἔστι δὲ ὄνομα 10) τόπου θα-

4) τέγγυρα) Nostri τέγυρα, vt Steph. Byz. De Scolo cf. Heyne in Obseruu. ad Hom. Il. β, 497.

5) ὁμοίως) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, praemissa tamen etiam cum Vit. 1. et Ciz. part. δέ.

6) ὄρχηστος) Cf. Heyne ad Hom. Il. β, 506. Schol. Apollon. III, 1242, p. 217 sqq. ὀγχηστὸς πόλις τῆς Βοιωτίας ἱερὰ Ποσειδῶνος, laudato etiam Homeri versu.

7) ποσιδήϊον) Vitt. 2 et 3. ποσειδώνιον, forte ποσιδώνιον.

8) ἕτερος) Abest a Vit. 1. et Ciz. et Phauor.

9) ὡς καλλίμ. — ὁδεύετον) Nostri non praebent. Reperitur in Fragm. 270. p. 402. ed. Spanh. et p. 535. ed. Ernesti.

10) ἔστι δὲ ὄνομα usque ad Ἰόνιον κόλπον cum verbis praemissis Σύρτις, ἡ καὶ Χάρυβδις, sic Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 3. σύρτ. καὶ χάρ. a Seb. hinc perperam eiecta, cum bene conueniant seqq. ἔστι δὲ — et a nobis in locum suum reuocata, in Vit. 1. et Ciz. ponuntur ad v. 649. post γηρυόνου βοῦς, ἀνῃρέθη: in Vit. 3. ad extr. post καὶ τρίτος Ἕλλην. Vit. 2. plane ignorat. Videntur multa in his scholiis a librariis, vel potius glossatoribus, qui ea subinde augerent, turbata. Caeterum h. l. Sebast. obseruat contra Cluuerium Sic. Antiq. I, p. 73.

λάστης περὶ Μεσήνην καὶ Λιβύην, ἔνθα ὁ Τυῤῥηνὸς Ἀδρία συμβαλὼν [11]), δεινὴν ἐργάζεται τὴν Χάρυβδιν. Ἀδρίας [12] δὲ καὶ Σένων [13]) ὀνόματα ποταμῶν ῥεόντων εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον.

Λιβυστικας] Γράφεται καὶ Λιγυστικάς· οἰκοῦσι γὰρ [14]) οἱ Λιγυστῖνοι μετὰ τῶν Τυρσηνῶν.

649. Στενήν τε πορθμοῦ συνδρομὴν] Οὕτω λέγει [1]), ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσος κεῖται τοῦ τε Ἀδριατικοῦ [2]) καὶ τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους, τοῦ μὲν λήγων, τοῦ δὲ ἀρχόμενος [3]). Τὸ δὲ Τυρσηνικὸν πέλαγος μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσήνης κεῖται. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω· Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβύην, καὶ τὸν πορθμὸν τὸν ἐν Τυρσηνίᾳ πλανηθέντας, πάντας ὁ πανδόχος [4]) Αἴδης κατάσχῃ.

Λιβυστικὸν καὶ Λιγυστικὸν τὸ αὐτό ἐστι. Λιβυστικὸν μὲν γὰρ λέγεται [5]) ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου θυγατρός· Λιγυστικὸν δὲ ἀπὸ Λίγυος, τοῦ Ἀλεβίωνος [6]) ἀδελφοῦ, ὃς Ἡρακλέα κωλύων ἀπερχόμενον ἐπὶ

Lycophronem, quum cecinisset, Vlyssem cum sociis fretum Siculum praeternavigasse, per paraphrasin dixisse: *circa Syrtin et Libyca aequora, et angustum freti Tyrrheni concursum vagasse* (heu!), per syrtin vero Pelorum intelligendum ac per Libyca aequora freti Mamertini meridianum ostium.

11) συμβαλὼν) Pro συμβάλλων Ciz. et Vit. 3. bene.

12) Ἀδρίας (non vero Ἀδριὰς)) Pro Ἀνδρίας a Seb. emendatum nostri comprobant.

13) Σένων) Vit. 3. σίνων, et mox quoque κόλπον omittit.

14) οἰκ. γὰρ) Nostri, vt edd. pr. οἰκ. δέ.

1) οὕτω λέγει) Nostri, vt edd. pr. modo λέγει.

2) τοῦ τε Ἀδριατ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui omittunt τε. Vit. 3. Ἀδριανικοῦ pro Ἀδριατικοῦ, forte Ἀδριανοῦ, cf. Steph. Byz. ad Ἀδρία.

3) ἀρχόμ.) Vitt. 2 et 3. ἀρχομένου, non bene.

4) πανδόχος) Sic nostri, non πάνδοχος, recte.

5) λέγεται) Deest in Vit. 1. et Ciz.

6) Ἀλεβ.) Ita nostri cum

τὰς Γηρυόνου 7) βοῦς, ἀνῃρέθη. Εὐρώπης 8) δὲ καὶ Λιβύης ἄκραι, πορθμὸς 9) σταδίων ἑπτά, ἔνθα περὶ τὴν Λιβύην καὶ Ἡράκλειοι 10) δύο ἵστανται στῆλαι, Ἀβύλη καὶ Κάλπη 11) λεγόμεναι. Ἐκεῖ δὲ εἰσι καὶ τὰ Γάδειρα, ἃ πρότερον νῆσος Κοτίνουσα 12) ἐλέγετο. Ποταμὸς δὲ Γαδείρων Βαίτις 13), ἔνθα ἡ ἡμέρα 14) ἀθρόως, καὶ οὐ κατ' ὀλίγον ἐκπίπτει 15), δίκην ἀστραπῆς. Καὶ τὰ μὲν Γάδειρα κατὰ τὸ τῆς 16) Εὐρώπης κεῖται τέρμα.

Seb. pro Ἀλεξίωνος, recte, vt infra ad v. 1512, et ap. Io. Tzetz. in Chil. II, 341. et Apollod. II, 5, 10. In Obferuu. ad h. l. Heyne putat legendum effe Ἀλβίωνα, vt Pomp. Mel. II, 5, 33. et pro λίγυος, quod noftri hic et infra tuentur, δερκίνου, quod etiam comprobant Io. Tzetz. in Chil. l. l. et Natal. Com. VII, 1, p. 689. qui vero Dercytus, male, pro Dercinus.

7) γηρυόνου) Noftri γηριόνου, non bene. A fchol. Apoll. Rh. p. 124. a. citatur quoque Stefichorus ἐν γηριονίδι, vbi vero Thryll ἐν γηρυονίδι legendum arbitratur.

8) Εὐρώπης usque ad τρίτος Ἕλλην defiderantur in Vit. 1. et Ciz. Seb. hic addit: *En! quod totam Africam Tzetzes Libyam ex veteribus appellat, dicens Europae et Libyae promontoria fretum efficere feptem ftadiorum.*

9) ἄκραι, πορθ.) Vitt. 2 et 3. ἄκρους πορθμός.

10) Ἡράκλ.) Pro Ἡρακλῆς habent quoque Vitt. 2 et 3. Dionyf. Perieg. tamen v 64. στῆλαι Ἡρακλῆος, et Pind Ol. III, 89. Ἡρακλέος στῆλαι. cf. ibi Schol. rec.

11) Ἀβύλη καὶ Κάλπη) Sic Seb. Vitt. 2 et 3. vero fervant Ἄβηνα καὶ Ἀλύβη. Io. Tzetz. in Chil. II, 339. Ἀλύβην καὶ τὴν Ἄβιναν στήλας ἵσταται δύο, cf. Tzfchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. 1. p. 152.

12) Κοτίνουσα) Idem Io. Tzetz. in Chil. II, 351. et VIII, 688. et Dionyf. Perieg. v. 455.

13) Βαίτις) Sic legendum, non Βαίτης, vnde βαιτικός, vt legunt Strab. III, p. 139. Io. Tzetz. in Chil. VIII, 209, et Steph. Byz.

14) ἡ ἡμέρα) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro αἱ ἡμέραι, qui vero ἀθρόον pro ἀθρόως habent.

15) ἐκπίπτει) Vitt. 2 et 3. pro ἐμπίπτει.

16) τὸ τῆς) A Seb. adiectum Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt.

Μακάρων δὲ νῆσοι ὁρίζονται τῷ Λιβυκῷ [17]) τέρματι, πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνέχουσαι ἀκρωτήριον. Κλέαρχος [18]) δ' τὰς κατὰ Γάδειρα στήλας [19]) τοῦ Βριάρεω Ἡρακλέος εἶναι λέγει, μεθ' ὃν δεύτερος [20]) Ἡρακλῆς ὁ Τύριος ἦλθεν ἐπὶ τὰ Γάδειρα, καὶ τριτος Ἕλλην [21]).

650. Μιξόθηρος] Τῆς Σκύλλης [1]), ἥτις, κατ' ἐμὲ, θυγάτηρ ἦν Νίσου τοῦ Μεγαρέως. Τεμοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτοῦ τρίχα, καὶ ἄνανδρον αὐτὸν [2]) ἐργασαμένη (ἐν ἐκείνη γὰρ τῇ τριχὶ ἦν αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς δυνάμεως, καθάπερ καὶ τῷ Σαμψὼν) ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ᾧ καὶ προύδωκε [3]) τὸν πατέρα, κρεμασθεῖσα τῆς πρώρας [4]) τῆς ἐκείνου νεὼς, καὶ ἑλκομένη διὰ τῆς θαλάσσης, ὅθεν καὶ ὁ τόπος τοῦ πελάγους, οἶμαι [5]), ἐκλήθη. Ἄλλοι δὲ φασι, γυναῖκα ταύτην εἶναι εὐπρεπῆ [6]), ἣν μισγομένην Ποσειδῶνι γνοῦσα Ἀμφιτρίτη, ἐνέβαλε φάρμακα τῇ πηγῇ, ἐφ' ἧς εἰώθει [7]) ἡ Σκύλλα

17) λιβυκῷ) Vitt. 2 et 3. λιβυστικῷ, non bene.

18) κλέαρχος) In περὶ Θινῶν, h. e. arenofis defertis, Athen. VIII, 345, d. vt Seb. bene coniicit; fed Reinef. in nott. marginalibus vult legere κλείταρχος. Saepius funt confufa haec nomina; verum quum Codd. omnes confpirent in lect. vulg. temere ab ea difcedendum non arbitror. cf. de Clearcho Voff. de Hift. Gr. p. 41.

19) στήλας) Vit. 3. πόλεις, perperam.

20) δεύτερος) Pro δεύτερον Vit. 3. bene ob feq. τρίτος.

21) Ἕλλην) Delent noftri art. ὁ, bene.

1) τῆς σκύλλ.) Vit. 1. et Ciz. τὰς σκ. et hinc κατ' ἐμοῦ pro κατ' ἐμὲ, vitiofe.

2) αὐτὸν) Deeft in Vit. 1. et Ciz.

3) προύδωκε) Vit. 1. et Ciz. *recte* pro προὔδωκε, Thryllit.

4) τῆς πρ.) Abeft a Ciz. et Vit. 1.

5) τοῦ πελ. οἶμαι) Pro οἶμαι, τοῦ πελ. noftri. Pro τοῦ πελάγ. Vitt. 2 et 3. τῆς θαλάσσης, cf. Apollod. III, 15. 8. qui paullo aliter.

6) εὐπρεπῆ) Vitt. 2 et 3. ἀπρεπῆ, quafi meretricem, vt nominat Fulgent. II, 12, fed fupra ad v. 45. omnes εὐπρεπής.

7) ἐφ' ἧς εἰώθ.) Vitt. 2 et 3. ὑφ' ἧς, male, fed εἰώθει

λούεσθαι, καὶ ἀπεθηρίωσεν αὐτὴν εἰς θηρίον [8]), ἓξ μὲν κεφαλὰς ἔχον, κάμπης, κυνὸς, λέοντος, Γοργόνος [9]), φαλαίνης, καὶ [10]) ἀνθρώπου, δώδεκα δὲ ποδας [11]). Καὶ ταῦτα μὲν λῆρα καὶ μυθικά· ὄπισθεν δὲ αὐτὸς ἠλληγόρησα [12]).

Σκοπὰς] Οὕτω λέγει τοὺς σκοπέλους. Καὶ Ὅμηρος [13])·

Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα.

Ἡρακλῆς παραπλέων τὰ μέρη, ἔνθα κατῴκει ἡ Σκύλλα, ὅτε ἦγε τὰς Γηρυονείους βοῦς, αὐτὴν ἀνεῖλεν. Ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ πατὴρ αὐτῆς Φόρκυν [14]), καὶ καύσας αὐτὴν, πάλιν ἀνέστησεν.

651 — 52. Μηκιστέως τοῦ στρεφοπέπλου [1])] Μηκιστεὺς ὁ Ἡρακλῆς τιμᾶται παρ' Ἠλείοις. Στρεφόπεπλος δὲ ὁ αὐτὸς, ὁ τὴν λεοντὴν ἐνδεδυμένος· στέρφος γὰρ τὸ τοῦ λέοντος δέρμα· ἐκέχρητο [2]) δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ περιβολαίου.

cum Seb. pro εἰώθει, quod Vit. 1. et Ciz. ſeruant, quodque omnino ſeruandum eſt. Senſ. *in quo ſe lauare conſueuerat.*

8) ἀπεθηρ. — θηρίον) Vit. 1. et Ciz. ἀπελίθωσεν αὐτὴν, ideo ſtatim ἔχουσαν pro ἔχον, quia non habent θηρίον. Supra ad v. 45. vbi eadem narrantur, omnes ἀπεθηριώθη.

9) γοργόνος) Vit. 3. γοργόνης

10) καὶ) A Seb. additum, Vit. 1. et Ciz. etiam addunt.

11) δώδεκα — πόδ.) Noſtri ignorant. Vit. 1. et Ciz. adeo omittunt reliqua omnia hinc ſcholio ſubiecta usque ad ἀνέστησεν: Vitt. 2 et 3. vero inde a σκοπὰς usque ad extr.

12) ἠλλην.) Vit. 2. ἠλληγόρηκα.

13) ὅμηρ.) Odyſſ. μ, 95.

14) Φόρκυν) Eudoc. p. 377. Φόρκυς, vbi eadem narrat.

1) τοῦ στρεφοπ.) Noſtri non hic, ſed poſtea ſeparatim cum edd. pr. ponunt: τοῦ στρεφοπέπλου δὲ τοῦ αὐτοῦ, τοῦ τὴν λ. ἐνδεδυμένου.

2) ἐκέχρ. — περιβ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

Σκαπανέως] Σκαπανεὺς [3]), ὅτι ἔσκαψε τὸ περιτείχισμα [4]) τῆς ἐπαύλεως τῶν βοῶν Αὐγείου, τοῦ Ἠλείων βασιλέως, καὶ τρέψας [5]) ἐκεῖσε πρὸς τὴν βουστασίαν ποταμους δύο, τόν τε Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν, τὴν ἄμετρον ἐκείνην τῶν βοῶν κόπρον καθαίρει [6]) βραχείᾳ ῥοπῇ [7]), ὑπ' Εὐρυσθέως τοῦτο προσταχθεὶς, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἄθλους.

Βοαγίδα]. Ὅτι τὰς βόας τοῦ Γηρυόνου ἦγεν ἐξ Ἐρυθείας, τῆς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσου, ὥς φησι καὶ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς [8])·

Ὁππότ' [9]) ἐπ' Ὠκεανῷ δηρίσατο Γηρυονῆϊ,
Καὶ κτάνεν ἐν σκοπιῇσιν . . . .

Καὶ Ἡσίοδος [10]), οἶμαι, ἐν Θεογονίᾳ·

. . . . διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

Ἀνεῖλε δὲ καὶ Γηρυόνην αὐτὸν ὑπὲρ τῶν βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τοξεύσας αὐτὸν παρὰ [11]) τὸν ποταμὸν Ἀν-

3) Σκαπανεὺς) Addunt Ciz. et Vit. 1. non male, vt ante: Μηκιστέως] Μηκιστεύς.

4) περιτείχ.) Pro περιτείχιον, quod tuentur Vitt. 1. 2. et Ciz., habet Vit. 3. cum Seb. Heyne ad Apollod. II, 5, 5, p. 174. explicat περιτείχ. de ſepto vel muro circa ſtabulum ducto.

5) τρέψας) Vitt. 2 et 3. πέμψας, ſed τρέψας quoque Io. Tzetz. in Chil. II, 282. Diod. Sic. IV, 13, p. 259. T. 1. ed. Weſſel. ἐπαγαγών.

6) καθαίρει) Vit. 1. et Ciz. καθαίρων.

7) βραχ. ῥοπ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vti poſtea τοῦτο a Vit. 1. et Ciz.

8) τοῖς κυνηγ.) Vitt. 2 et 3. κυνηγετικῷ. L. II, v. 111 et 112.

9) ὁππότ' usque ad ὠκεανοῖο deſiderantur in Vit. 1. et Ciz. ſed pro ὁππότ' Vitt. 2 et 3. ſeruant vulg. αὐτῷ δὲ, et omittunt verſum alterum a Seb. additum.

10) Ἡσίοδ.) Theog. v. 292 ſqq. ſed vv. 292 et 294. Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. omittunt.

11) παρὰ) Vt Apollod. II, 5, 10. Noſtri, vt edd. pr. περί.

θεμοῦντα [12]). Ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης Χρυσάορος [13]) παῖς, καὶ Καλλιρόης [14]) θυγατρὸς Ὠκεανοῦ. Δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου [15]) ἐστῶτα καταλείβεται αἵματος [16]). Ἦν δὲ καὶ τρικέφαλος καὶ τρίσωμος [17]) ὁ Γηρυόνης.

653. Ἁρπυιογούνων] Ἀπὸ μέρους [1]), ὀρνιθογόνων. Λέγει δὲ περὶ Σειρήνων, αἵτινες θυγατέρες ἦσαν Τερψιχόρης Μούσης [2]), καὶ Ἀχελώου ποταμοῦ, μεταξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας [3]), τῆς καὶ Ἀμβρακίας [4])· νῦν δὲ Νικοπόλεως, ἀπὸ τοῦ Ὀκταουΐον Καίσαρα νικῆσαι ἐκεῖ τὸν Ἀντώνιον [5]). Ἅρπη δὲ εἶδος ὀρνέου, καὶ Ἅρπυια ὁμοίως, καὶ οἱ ἄνεμοι ἅρπυιαι λέγονται, καὶ ὀνόματα θηλειῶν πτερωτῶν δαιμόνων. Ἁρπυιογούνους [6]) οὖν εἶπε ἤγουν ὀρνιθογόνους τὰς Σειρῆνας·

12) Ἀνθεμοῦντα) Cf. Apollod. II, 5, 10.

13) χρυσάορος) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 97. χρυσαόρου.

14) καὶ καλλ. θυγ. ὠκ.) Pro θυγ. ὠκ. καλλ. Vit. 1. et Ciz.

15) τάφ. ἐκείνου) Vit. 1. et Ciz. ποταμὸν ἐκεῖνον, mire, nec tamen inepte.

16) αἵματος) Pro αἵματι quod retinent Ciz. et Vit. 1, Seb. cum Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

17) καὶ τρίσωμ.) Vitt. 2 et 3. τὸ σῶμα cum Eudoc. Io. Tzetz. Chil. II, 322. dic. quoque τρίσωμος, cf. Apollod. II, 5, 10.

1) ἀπὸ μέρ.) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ τοῦ μέρ.

2) Μούσ.) Abest a Vit. 1. et Ciz.

3) Ἀκαρν.) Vit. 3. cum Phauor. et Eudoc. p. 373. ὑρκανίας, mendose, nam nemo tradit, Acheloum fuisse fluvium Hyrcaniae. Infra ad v. 671. vbi eadem Tzetz. tradit, recte Ἀκαρν. exhibet. cf. Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 330 sq.

4) Ἀμβρακ.) Vit. 1. et Ciz. hic et infra ad v. 671. Ἀβρακίας, non bene. *Ambraciam vero non esse Nicopolin, vt etiam Servius ad Virg. Aen.* III, 274. *opinatur, docet Mattius in: Opiniones L. 1. c. 7.* Thryll. cf. etiam Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. II, P. II, p. 334 et 337.

5) ἀπὸ — Ἀντώνιον) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

6) Ἁρπυιογούνους) Sic, vt antea et ipse Lycophr. Vit. 1. et Ciz. sed vulg. cum

λάσσης περὶ Μεσήνην καὶ Λιβύην, ἔνθα ὁ Τυῤῥηνὸς Ἀδρία συμβαλὼν [11]), δεινὴν ἐργάζεται τὴν Χάρυβδιν. Ἀδρίας [12] δὲ καὶ Σένων [13]) ὀνόματα ποταμῶν ῥεόντων εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον.

Λιβυστικας] Γράφεται καὶ Λιγυστικάς· οἰκοῦσι γὰρ [14]) οἱ Λιγυστῖνοι μετὰ τῶν Τυρσηνῶν.

649. Στενήν τε πορθμοῦ συνδρομὴν] Οὕτω λέγει [1]), ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσος κεῖται τοῦ τε Ἀδριατικοῦ [2] καὶ τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους, τοῦ μὲν λήγων, τοῦ δὲ ἀρχόμενος [3]). Τὸ δὲ Τυρσηνικὸν πέλαγος μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσήνης κεῖται. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω· Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβύην, καὶ τὸν πορθμὸν τὸν ἐν Τυρσηνίᾳ πλανηθέντας, πάντας ὁ πανδόχος [4]) Αΐδης κατάσχῃ.

Λιβυστικὸν καὶ Λιγυστικὸν τὸ αὐτό ἐστι. Λιβυστικὸν μὲν γὰρ λέγεται [5]) ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου θυγατρός· Λιγυστικὸν δὲ ἀπὸ Λίγυος, τοῦ Ἀλεβίωνος [6]) ἀδελφοῦ, ὃς Ἡρακλέα κωλύων ἀπερχόμενον ἐπὶ

Lycophronem, quum cecinisset, Vlyssem cum sociis fretum Siculum praeternavigasse, per paraphrasin dixisse: *circa Syrtin et Libyca aequora, et angustum freti Tyrrheni concursum vagasse* (heu!), per syrtin vero Pelorum intelligendum ac per Libyca aequora freti Mamertini meridianum ostium.

11) συμβαλὼν) Pro συμβάλλων Ciz. et Vit. 3. bene.

12) Ἀδρίας (non vero Ἀδριὰς)) Pro Ἀνδρίας a Seb. emendatum nostri comprobant.

13) Σένων) Vit. 3. σίνων, et mox quoque κόλπον omittit.

14) οἰκ. γάρ) Nostri, vt edd. pr. οἰκ. δέ.

1) οὕτω λέγει) Nostri, vt edd. pr. modo λέγει.

2) τοῦ τε Ἀδριατ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui omittunt τε. Vit. 3. Ἀδριανικοῦ pro Ἀδριατικοῦ, forte Ἀδριανοῦ, cf. Steph. Byz. ad Ἀδρία.

3) ἀρχόμ.) Vitt. 2 et 3. ἀρχομένου, non bene.

4) πανδόχος) Sic nostri, non πάνδοχος, recte.

5) λέγεται) Deest in Vit. 1. et Ciz.

6) Ἀλεβ.) Ita nostri cum

τὰς Γηρυόνου [7]) βοῦς, ἀνῃρέθη. Εὐρώπης [8]) δὲ καὶ Λιβύης ἄκραι, πορθμὸς [9]) σταδίων ἑπτὰ, ἔνθα περὶ τὴν Λιβύην καὶ Ἡράκλειοι [10]) δύο ἵστανται στῆλαι, Ἀβύλη καὶ Κάλπη [11]) λεγόμεναι. Ἐκεῖ δέ εἰσι καὶ τὰ Γάδειρα, ἃ πρότερον νῆσος Κοτίνουσα [12]) ἐλέγετο. Ποταμὸς δὲ Γαδείρων Βαίτις [13]), ἔνθα ἡ ἡμέρα [14]) ἀθρόως, καὶ οὐ κατ' ὀλίγον ἐκπίπτει [15]), δίκην ἀστραπῆς. Καὶ τὰ μὲν Γάδειρα κατὰ τὸ τῆς [16]) Εὐρώπης κεῖται τέρμα.

Seb. pro Ἀλεξίωνος, recte, vt infra ad v. 1312, et ap. Io. Tzetz. in Chil. II, 341. et Apollod. II, 5, 10. In Obferuu. ad h. l. Heyne putat legendum esse Ἀλβίωνα, vt Pomp. Mel. II, 5, 33. et pro λίγυος, quod nostri hic et infra tuentur, δερκίνου, quod etiam comprobant Io. Tzetz. in Chil. l. l. et Natal. Com. VII, 1, p. 689. qui vero Dercytus, male, pro Dercinus.

7) γηρυόνου) Nostri γηριόνου, non bene. A schol. Apoll. Rh. p. 124. a. citatur quoque Stesichorus ἐν γηριονίδι, vbi vero Thryll ἐν γηρυονίδι legendum arbitratur.

8) Εὐρώπης usque ad τρίτος Ἕλλην desiderantur in Vit. 1. et Ciz. Seb. hic addit: *En! quod totam Africam Tzetzes Libyam ex veteribus appellat, dicens Europae et Libyae promontoria fretum efficere septem stadiorum.*

9) ἄκραι, πορθ.) Vitt. 2 et 3. ἄκρους πορθμός.

10) Ἡράκλ.) Pro Ἡρακλῖες habent quoque Vitt. 2 et 3. Dionyl. Perieg. tamen v 64. στῆλαι Ἡρακλῆος, et Pind Ol. III, 89. Ἡρακλέος στῆλαι. cf. ibi Schol. rec.

11) Ἀβύλη καὶ Κάλπη) Sic Seb. Vitt. 2 et 3. vero servant Ἄβηνα καὶ Ἀλύβη. Io. Tzetz. in Chil. II, 339. Ἀλύβην καὶ τὴν Ἄβιναν στήλας ἵσταται δύο, cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. 1. p. 152.

12) Κοτίνουσα) Idem Io. Tzetz. in Chil. II, 351. et VIII, 688. et Dionys. Perieg. v. 455.

13) Βαίτις) Sic legendum, non Βαίτης, vnde βαιτικός, vt legunt Strab. III, p. 139. Io. Tzetz. in Chil. VIII, 209, et Steph. Byz.

14) ἡ ἡμέρα) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro αἱ ἡμέραι, qui vero ἀθρόον pro ἀθρόως habent.

15) ἐκπίπτει) Vitt. 2 et 3. pro ἐμπίπτει.

16) τὸ τῆς) A Seb. adiectum Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt.

Μακάρων δὲ νῆσοι ὁρίζονται τῷ Λιβυκῷ [17]) τέρματι, πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνέχουσαι ἀκρωτήριον. Κλέαρχος [18]) δ' τὰς κατὰ Γάδειρα στήλας [19]) τοῦ Βριάρεω Ἡρακλέος εἶναι λέγει, μεθ' ὃν δεύτερος [20]) Ἡρακλῆς ὁ Τύριος ἦλθεν ἐπὶ τὰ Γάδειρα, καὶ τρίτος Ἕλλην [21]).

650. Μιξόθηρος] Τῆς Σκύλλης [1]), ἥτις, κατ' ἐμὲ, θυγάτηρ ἦν Νίσου τοῦ Μεγαρέως. Τεμοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτοῦ τρίχα, καὶ ἄνανδρον αὐτὸν [2]) ἐργασαμένη (ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ τριχὶ ἦν αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς δυνάμεως, καθάπερ καὶ τῷ Σαμψὼν) ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ᾧ καὶ πρoὔδωκε [3]) τὸν πατέρα, κρεμασθεῖσα τῆς πρώρας [4]) τῆς ἐκείνου νεὼς, καὶ ἑλκομένη διὰ τῆς θαλάσσης, ὅθεν καὶ ὁ τόπος τοῦ πελάγους, οἶμαι [5]), ἐκλήθη. Ἄλλοι δὲ φασι, γυναῖκα ταύτην εἶναι εὐπρεπῆ [6]), ἣν μισγομένην Ποσειδῶνι γνοῦσα Ἀμφιτρίτη, ἐνέβαλε φάρμακα τῇ πηγῇ, ἐφ' ἧς εἰώθει [7]) ἡ Σκύλλα

17) λιβυκῷ) Vitt. 2 et 3. λιβυστικῷ, non bene.

18) κλέαρχος) In περὶ Θινῶν, h. e. arenoſis deſertis, Athen. VIII, 345, d. vt Seb. bene coniicit; ſed Reineſ. in nott. marginalibus vult legere κλείταρχος. Saepius ſunt confuſa haec nomina; verum quum Codd. omnes conſpirent in lect. vulg. temere ab ea diſcedendum non arbitror. cf. de Clearcho Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 41.

19) στήλας) Vit. 3. πόλεις, perperam.

20) δεύτερος) Pro δεύτερον Vit. 3. bene ob ſeq. τρίτος.

21) Ἕλλην) Delent noſtri art. ὁ, bene.

1) τῆς σκύλλ.) Vit. 1. et Ciz. τὰς σκ. et hinc κατ' ἐμοῦ pro κατ' ἐμὲ, vitioſe.

2) αὐτὸν) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

3) πρoὔδωκε) Vit. 1. et Ciz. recte pro προὔδωκε, Thryllit.

4) τῆς πρ.) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

5) τοῦ πελ. οἶμαι) Pro οἶμαι, τοῦ πελ. noſtri. Pro τοῦ πελάγ. Vitt. 2 et 3. τῆς θαλάσσης, cf. Apollod. III, 15. 8. qui paullo aliter.

6) εὐπρεπῆ) Vitt. 2 et 3. ἀπρεπῆ, quaſi meretricem, vt nominat Fulgent. II, 12, ſed ſupra ad v. 45. omnes εὐπρεπής.

7) ἐφ' ἧς εἰώθ.) Vitt. 2 et 3. ὑφ' ἧς, male, ſed εἰώθει

λούεσθαι, καὶ ἀπεθηρίωσεν αὐτὴν εἰς θηρίον 8), ἓξ μὲν κεφαλὰς ἔχον, κάμπης, κυνὸς, λέοντος, Γοργόνος 9), φαλαίνης, καὶ 10) ἀνθρώπου, δώδεκα δὲ πόδας 11). Καὶ ταῦτα μὲν λῆρα καὶ μυθικά· ὄπισθεν δὲ αὐτὸς ἠλληγόρησα 12).

Σκοπὰς] Οὕτω λέγει τοὺς σκοπέλους. Καὶ Ὅμηρος 13)·

Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα.

Ἡρακλῆς παραπλέων τὰ μέρη, ἔνθα κατῴκει ἡ Σκύλλα, ὅτε ἦγε τὰς Γηρυονείους βοῦς, αὐτὴν ἀνεῖλεν. Ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ πατὴρ αὐτῆς Φόρκυν 14), καὶ καύσας αὐτὴν, πάλιν ἀνέστησεν.

651 — 52. Μηκιστέως τοῦ στερφοπέπλου 1)] Μηκιστεὺς ὁ Ἡρακλῆς τιμᾶται παρ' Ἠλείοις. Στερφόπεπλος δὲ ὁ αὐτὸς, ὁ τὴν λεοντὴν ἐνδεδυμένος· στέρφος γὰρ τὸ τοῦ λέοντος δέρμα· ἐκέχρητο 2) δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ περιβολαίου.

cum Seb. pro εἰώθει, quod Vit. 1. et Ciz. seruant, quodque omnino seruandum est. Sens. *in quo se lauare consueuerat.*

8) ἀπεθηρ. — θηρίον) Vit. 1. et Ciz. ἀπελίθωσεν αὐτὴν, ideo statim ἔχουσαν pro ἔχον, quia non habent θηρίον. Supra ad v. 45. vbi eadem narrantur, omnes ἀπεθηριώθη.

9) γοργόνος) Vit. 3. γοργόνης

10) καὶ) A Seb. additum, Vit. 1. et Ciz. etiam addunt.

11) δώδεκα — πόδ.) Nostri ignorant. Vit. 1. et Ciz. adeo omittunt reliqua omnia hinc scholio subiecta usque ad ἀνέστησεν: Vitt. 2 et 3. vero inde a σκοπὰς usque ad extr.

12) ἠλληγ.) Vit. 2. ἠλληγόρηκα.

13) ὅμηρ.) Odyss. μ, 95.

14) Φόρκυν) Eudoc. p. 377. Φόρκυς, vbi eadem narrat.

1) τοῦ στερφοπ.) Nostri non hic, sed postea separatim cum edd. pr. ponunt: τοῦ στερφοπέπλου δὲ τοῦ αὐτοῦ, τοῦ τὴν λ. ἐνδεδυμένου.

2) ἐκέχρ. — περιβ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

Σκαπανεὺς] Σκαπανεύς [3]). ὅτι ἔσκαψε τὸ περιτείχισμα [4]) τῆς ἐπαύλεως τῶν βοῶν Αὐγείου, τοῦ Ἠλείων βασιλέως, καὶ τρέψας [5]) ἐκεῖσε πρὸς τὴν βουστασίαν ποταμους δύο, τόν τε Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν, τὴν ἄμετρον ἐκείνην τῶν βοῶν κόπρον καθαίρει [6]) βραχείᾳ ῥοπῇ [7]), ὑπ' Εὐρυσθέως τοῦτο προσταχθεὶς, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἄθλους.

Βοαγίδα]. Ὅτι τὰς βόας τοῦ Γηρυόνου ἦγεν ἐξ Ἐρυθείας, τῆς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσου, ὥς φησι καὶ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς [8])·

> Ὁππότ' [9]) ἐπ' Ὠκεανῷ δηρίσατο Γηρυονῆϊ,
> Καὶ κτάνεν ἐν σκοπιῇσιν . . . .

Καὶ Ἡσίοδος [10]), οἶμαι, ἐν Θεογονίᾳ·

> . . . . διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
> Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
> Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

Ἀνεῖλε δὲ καὶ Γηρυόνην αὐτὸν ὑπὲρ τῶν βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τοξεύσας αὐτὸν παρὰ [11]) τὸν ποταμὸν Ἀν-

3) Σκαπανεὺς) Addunt Ciz. et Vit. 1. non male, vt ante: Μνηστῆρες] Μνηστεύς.

4) περιτείχ.) Pro περιτείχιον, quod tuentur Vitt. 1. 2. et Ciz., habet Vit. 3. cum Seb. Heyne ad Apollod. II, 5, 5, p. 174. explicat περιτείχ. de fepto vel muro circa ftabulum ducto.

5) τρέψας) Vitt. 2 et 3. πέμψας, fed τρέψας quoque Io. Tzetz. in Chil. II, 282. Diod. Sic. IV, 13, p. 259. T. 1. ed. Weffel. ἐπαγαγών.

6) καθαίρει) Vit. 1. et Ciz. καθαίρων.

7) βραχ. ῥοπ.) Abfunt a Vitt. 2 et 3. vti poftea τοῦτο a Vit. 1. et Ciz.

8) τοῖς κυνηγ.) Vitt. 2 et 3. κυνηγετικῷ. L. II, v. 111 et 112.

9) ὁππότ' usque ad ὠκεανοῖο defiderantur in Vit. 1. et Ciz. fed pro ὁππότ' Vitt. 2 et 3. feruant vulg. αὐτῷ δὲ, et omittunt verfum alterum a Seb. additum.

10) Ἡσίοδ.) Theog. v. 292 fqq. fed vv. 292 et 294. Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. omittunt.

11) παρὰ) Vt Apollod. II, 5, 10. Noftri, vt edd. pr. περί.

θεμοῦντα [12]). Ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης Χρυσάορος [13]) παῖς, καὶ Καλλιρόης [14]) θυγατρὸς Ὠκεανοῦ. Δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου [15]) ἑστῶτα καταλείβεται αἵματος [16]). Ἦν δὲ καὶ τρικέφαλος καὶ τρίσωμος [17]) ὁ Γηρυόνης.

653. Ἁρπυιογούνων] Ἀπὸ μέρους [1]), ὀρνιθογόνων. Λέγει δὲ περὶ Σειρήνων, αἵτινες θυγατέρες ἦσαν Τερψιχόρης Μούσης [2]), καὶ Ἀχελώου ποταμοῦ, μεταξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας [3]), τῆς καὶ Ἀμβρακίας [4])· νῦν δὲ Νικοπόλεως, ἀπὸ τοῦ Ὀκταουΐον Καίσαρα νικῆσαι ἐκεῖ τὸν Ἀντώνιον [5]). Ἅρπη δὲ εἶδος ὀρνέου, καὶ Ἅρπυια ὁμοίως, καὶ οἱ ἄνεμοι ἅρπυιαι λέγονται, καὶ ὀνόματα θηλειῶν πτερωτῶν δαιμόνων. Ἁρπυιογούνους [6]) οὖν εἶπε ἤγουν ὀρνιθογόνους τὰς Σειρῆνας·

12) Ἀνθεμοῦντα) Cf. Apollod. II, 5, 10.

13) χρυσάορος) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 97. χρυσαόρου.

14) καὶ καλλ. θυγ. ὠκ.) Pro θυγ. ὠκ. καλλ. Vit. 1. et Ciz.

15) τάφ. ἐκείνου) Vit. 1. et Ciz. ποταμὸν ἐκεῖνον, mire, nec tamen inepte.

16) αἵματος) Pro αἵματι quod retinent Ciz. et Vit. 1, Seb. cum Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

17) καὶ τρίσωμ.) Vitt. 2 et 3. τὸ σῶμα cum Eudoc. Io. Tzetz. Chil. II, 322. dic. quoque τρίσωμος, cf. Apollod. II, 5, 10.

1) ἀπὸ μέρ.) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ τοῦ μέρ.

2) Μούσ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

3) Ἀκαρν.) Vit. 3. cum Phauor. et Eudoc. p. 373. ὑρκανίας, mendoſe, nam nemo tradit, Acheloum fuiſſe fluvium Hyrcaniae. Infra ad v. 671. vbi eadem Tzetz. tradit, recte Ἀκαρν. exhibet. cf. Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 330 ſq.

4) Ἀμβρακ.) Vit. 1. et Ciz. hic et infra ad v. 671. Ἀβρακίας, non bene. *Ambraciam vero non eſſe Nicopolin, vt etiam Servius ad Virg. Aen.* III, 274. *opinatur, docet Mattius in: Opiniones L. 1. c. 7.* Thryll. cf. etiam Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. II, P. II, p. 334 et 337.

5) ἀπὸ — Ἀντώνιον) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

6) Ἁρπυιογούνους) Sic, vt antea et ipſe Lycophr. Vit. 1. et Ciz. ſed vulg. cum

πτερωταὶ γὰρ ἦσαν, τὰ μὲν κάτω 7) μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων 8), ἃς αἱ Μοῦσαι νικήσασαι μελωδίᾳ 9), τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἐστεφανώθησαν· ὅθεν καὶ 10) ζωγραφοῦνται αἱ Μοῦσαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερὰ, πλὴν Τερψιχόρης, ἐκείνη γὰρ οὐκ εἶχε πτερὰ, καὶ 11) ὅτι μήτηρ ἦν 12) Σειρήνων. Περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασιν, ὅθεν καὶ πόλις Ἀπτέρα 13) τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρῆνας.

Ἦσαν δὲ, ὡς ἔφαμεν, αἱ Σειρῆνες τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, οἰκοῦσαι περὶ Τυρσηνίαν. Ὡς ἡ Σκύλλα ἐξ κεφαλὰς εἶχεν, ὡς εἴπομεν 14), τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπου 15), περὶ τὸ 16) Ῥήγιον

Vitt. 2 et 3. ἀρπυιογόνους; deinde Vit. 1. et Ciz. Ἀρπ. οὖν εἶπεν ἤγουν ὀρνιθ. pro ἀρπ. δὲ λέγει τὰς Σειρῆνας, οἷον, quod perplacet.

7) τὰ μὲν κάτω) Pro καὶ τ. κατ. Vit. 1. et Ciz. recte.

8) τὰ δὲ — ἀνθρώπ.) Absunt a Vit. 3. oscitantia librarii.

9) μελῳδ.) Vit. 1. et Ciz. μελῳδίας, *quod non damno, deest κατά.* Thryll.

10) ὅθεν καὶ) Pro ὅθεν ὡς Vit. 1. et Ciz. bene: a Vitt. 2 et 3. absunt haec usque ad πτερά.

11) ἐκείνη — πτερὰ, καὶ) Soli Vit. 1. et Ciz. addunt.

12) ἦν) Delent Vit. 1. et Ciz.

13) Ἀπτέρα) *Eadem tradunt Etymolog. et Steph. Byz. cf. Holsten. ad extr. p. 44, b.* Thryllit.

14) εἶχ. ὡς εἴπομ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

15) ἄνω ἀνθρ.) Vit. 1. et Ciz. non bene κάτω ἀνθρώπων.

16) περὶ τὸ) Vit. et Ciz. παρὰ τό. De earum sede vid. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II. p. 843. Sed quis est, qui cum Tzetza credat, Ῥήγιον esse τῆς Σικελίας? nam legitur in vulgat. Ῥήγιον οὖσα τῆς Σικελίας. Equidem vix putem, Tzetzam fuisse Geographiae tam imperitum. Haud dubie excidit καταντικρὺ, vt vere habet Eudocia p. 376 et 431. περὶ τὸ Ῥήγιον καταντικρὺ Σικελίας: atque hoc, sensu postulante, inuitis etsi Codd. MSS. omnibus, Tzetzae reddere non dubitauimus.

οὖσα ἀντικρὺ τῆς Σικελίας, ἧς πλησίον καὶ ἡ Χάρυβδις περὶ Μεσήνην. Ὥσπερ καὶ αἱ Γοργόνες ἐν Ταρτησῷ τῆς Ἰβηρίας (κἂν τινες ἐν Ταρσῷ ταύτας εἶναι [17]) λέγωσι) πτερωταὶ καὶ αὗται, καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους. Ὡς [18]) αἱ Ἅρπυιαι ἐν Θρᾴκῃ, ὦτα ἄρκτων, σώματα γυπῶν, πρόσωπα κορῶν [19]) ἔχουσαι [20]). Καὶ ἡ Ἔχιδνα περὶ Λυδίαν, στέρνα καὶ κεφαλὴν κόρη, τὰ δὲ κάτω ὄφις. Ὡς καὶ Ὄρθος, ὁ Γηρυόνου κύων, ἐν Ἐρυθείᾳ [21]), δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δὲ δρακόντων. Καὶ Ἀστέριος, ὁ καὶ Μινώταυρος, ἐν Κρήτῃ, βοὸς ἔχων [22]) πρόσωπον, τὸ δ' ἄλλο [23]) σῶμα ἀνδρός. Ταῦτα [24]) παρεκβατικώτερον [25]) εἰρήκαμεν περὶ τερατομόρφων [26]) ζώων, ἐπεὶ καὶ αἱ Σειρῆνες μυθικῶς, καθὼς ὑπεθέμεθα [27]), τερατώδεις ἦσαν. Αἱ δὲ Σειρῆνες ἀλληγορικῶς [28]) εἰσιν αἱ ἡδοναί. Ὁ δὲ νεώτερος Πλούταρχος [29]) ἑταιρίδας ταύτας φησὶ, κατεχούσας [30]) αἱμυ-

17) ταύτ. εἶναι) Vit. 1. et Ciz. αὐτὰς: deest εἶναι in his et reliquis Codd.

18) ὡς) Abest a Vit. 1. et Ciz.

19) κορῶν) Vitt. 2 et 3. κιρκῶν, male, nam hoc iam exprimit γυπῶν et repugnat Virgil. Aen. III, 216. *virginei volucrum vultus.*

20) ἔχουσαι) Hic abest a Ciz. et Vit. 1. non male, nam ad superius ἔχουσαι refertur.

21) Ἐρυθείᾳ) Vit. 1. et Ciz. Ἐρυθοῖ. Varie corrumpi hoc verbum ostendit Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. III, p. 156.

22) ἔχων) Vit. 1. et Ciz. εἶχε, non male.

23) τὸ δ' ἄλλο) Ciz. et Vit. 1. τὸ δ' ὅλον. Apollodori III, 1, 4. τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρὸς magis conuenit vulgatae.

24) ταῦτα — τερατ. ἦσαν) In Ciz. et Vit. 1. non extant.

26) παρεκβ.) Vit. 3. παρεμβατικῶς, et hinc Vit. 2. εἰρήκειμεν pro εἰρήκαμεν.

26) τερατομ.) Nostri vulg. τετραμόρφων tuentur.

27) ὑπεθέμ.) Vit. 2. ὑπερεθέμεθα.

28) Αἱ δὲ — ἀλληγορ.) Sic Vit. 1. et Ciz. melius, quam vulg. ἀλληγορικώτερον δὲ Σειρ.

29) πλούταρχ.) Idem dicit Io. Tzetz. in Chil. I, v. 343. πλούτ. δ' ὁ νεώτερος πόρνας ἐκείνας λέγει. cff. Voss. de Hist. Gr. p. 170. Ruald. in

λίαις τοὺς παραπλέοντας. Εἰσὶ δὲ Σειρῆνες καὶ ζωΰφια μικρὰ, μελίσσαις παρόμοια [31]).

Κλώμακας] Τραχεῖς τόπους, ἀκρωτήρια.

Ἀηδόνων] Τῶν Σειρήνων, διὰ τὸ θελκτικόν.

654. Ὠμόσιτα δαιταλωμένους] Ὠμὰ ἐσθίοντας. Ληρεῖ δέ· τοῦτο γάρ φησι περὶ τοῦ, ὅταν ἐν τῇ τοῦ Ἡλίου νήσῳ γενόμενοι ἠλίευον ἰχθῦς ἐν ἀγκίστροις [1]), καὶ οὕτω διέζων· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὠμοὺς, ὦ Λύκοφρον, τούτους [2]) ἤσθιον. Ἢ δαιταλωμένους [3]), ὡς τρωγομένους ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος ὠμῶς, ἢ καὶ ὑπὸ Λαιστρυγόνων.

658. Δελφινόσημον] Στησίχορος [4]) φησιν, Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον. Καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τούτῳ συμφθέγγεται [5]).

Κλῶπα] Τὸν Ὀδυσσέα φησὶν [6]), ὅτι τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς, εἰςελθὼν μετὰ Διομήδους ἐν τῇ Τροίᾳ, ἔκλεψε, δόντος αὐτοῖς αὐτὸ τοῦ Ἀντήνορος· Θεανὼ γὰρ, ἡ Ἀντήνορος γυνὴ, τῆς ἐκεῖσε Ἀθηνᾶς ὑπῆρχεν ἱέρεια.

Plutarch. Vita, c. 1. et Ionfius III, 6.

30) κατεχ.) Vit. 1. et Ciz. κατάγουσαι, seducentes, non inepte.

31) παρόμ.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. παρόμοιαι, non bene, nisi referas ad σειρῆνες.

1) ἀγκίστ.) Vit. 1. et Ciz. ἀγκίστρῳ.

2) ὦ Λύκοφρ. τούτους) Absunt a Ciz. et Vit. 1. vt vbique omnia, quae detrahunt de diguitate Lycophronis. Pro ἤσθιον legunt διήσθιον.

3) ἢ δαιταλ. — λαιστρυγ.) In nostris non comparent.

4) Στησίχ.) *In Ilii excidio, quod opus ad Homeri imitationem compositum fuisse existimat Dio Chrysost. orat. 2. de regno: meminerunt et Pausan. in Phoc. c. 26, 1, et Harpocrat. in καθελών.* Seb. Vid. Stesichori Fragm. ed. Suchfort p. 22 sq.

5) τούτ. συμφθ.) Absunt a Vit. 2.

6) φησὶν) Vit. 1. et Ciz. λέγει, ac deinde pro ὅτι τὸ παλλάδ. — ἔκλεψε legunt: διὰ τὸ κλέψαι τὸ παλλ. τ. Ἀθ. εἰσελθ. ἐν τ. τρ. μετὰ Διομήδ. cf. Conon Narrat. 34. ibique Kanne.

Ἔκλεψε [7]) δὲ τὸ Παλλάδιον ὁ Ὀδυσσεὺς διὰ τοιαύτην τινὰ αἰτίαν· χρησμὸς [8]) ἦν δοθεὶς τοῖς Ἕλλησι, μὴ ἂν ἄλλως κρατῆσαι τῆς Τροίας, εἰ μὴ τὸ ἐν Τροίᾳ Παλλάδιον κλαπῇ.

Φοινίκης [9])] Φοινίκη ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ τιμᾶται.

659 — 61 [10]). Ὃς ὄψεται μὲν] Ὀδυσσεὺς πλανώμενος ἐπὶ τὴν γαῖαν τῶν Κυκλώπων, εἰσελθὼν εἰς τὸ τοῦ Πολυφήμου ἄντρον, υἱοῦ Ποσειδῶνος, ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχοντος, τυφλοῖ αὐτὸν δόλῳ τοιούτῳ· ἓξ γὰρ τῶν αὐτοῦ ἑταίρων φαγόντος τοῦ Κύκλωπος, δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ὁ Ὀδυσσεὺς, λέγων·

> Κύκλωψ [11]), τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
> Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
> Ἡμετέρη.

Μεθυθέντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ὀδυσσεὺς σὺν τοῖς φίλοις ἐν δοκῷ πεπυρωμένῃ αὐτὸν τυφλοῖ. Ὕστερον δὲ αὐτοὶ σώζονται, δεθέντες ἐν λύγοις ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν προβάτων.

Μονογλήνου] Τοῦ Κύκλωπος.

662 — 63. Λείψανον τοξευμάτων] Τοὺς Λαιστρυγόνας λέγει· τούτους γὰρ ὁ Ἡρακλῆς κατετόξευσεν, ἡνίκα ἤλαυνε τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου, ἐπιχειροῦντας [1]) αὐτῷ πολεμεῖν. Λείψανον δὲ λέγει τοὺς ὑπολοίπους τῶν ἀναιρεθέντων. Λαιστρυγόνες [2]) δέ εἰσιν οἱ νῦν ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι.

7) ἔκλεψε — αἰτίαν) A Seb. addita nostri non addunt.

8) χρησμὸς — κλαπῇ) Nostri non agnoscunt.

9) Φοινίκης — τιμᾶται) In Vit. 1. et Ciz. non hic, sed antea post τούτῳ συμφθ. ponuntur.

10) 659 — 61.) Hoc totum schol. usque ad μονογλήνου in nostris desideratur.

11) κύκλωψ) Hom. Odyss. ι, 347 sqq.

1) ἐπιχειροῦντας) Recte. Vit. 3. ἐπιχειροῦντος, quod vix referri potest ad Geryonem.

Κηραμύντου] Κηραμύντης [3]) ὁ Ἡρακλῆς [4]), ὁ τὰς κῆρας διώκων· ἀλεξίκακος γάρ.

Παλαίμονος] Παλαίμων ὁ αὐτὸς διὰ τὸ καταπαλαῖσαι [5]) Διῒ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἢ τῷ Ἀχελώῳ ποταμῷ [6]) ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τοῦ γάμου Δηϊανείρας, τῆς Οἰνέως θυγατρός. Φερεκύδης [7]) δέ φησι, μετὰ τὸ καταπαλαῖσαι αὐτὸν τὸν Ἀνταῖον τὸν Λίβυν, υἱὸν Ποσειδῶνος [8]), ἑξηκοντάπηχυν ὄντα, καὶ κατεάξαι [9]), (οὗ καὶ τὰ ὀστᾶ πρὸς Ὀλυμπίαν ἠνέχθη [10]), ὡς μὴ ἀπιστοῖτο) ἐμίγη τῇ τοῦ ῥηθέντος Ἀνταίου γυναικὶ Ἰφινόῃ [11]), καὶ ἐξ αὐτῆς παῖδα γεννᾷ Παλαίμονα. Τεσσάρων [12]) δὲ πηχέων ἦν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ποδὸς ἑνός, καθάπερ ὁ Ποντικὸς Ἡρόδωρος [13]) ἱστορεῖ. Μενεκράτης [14]) δέ, ὁ περὶ Νικαίας

2) λαιστρ. — λεοντῖνοι) Vit. 1. et Ciz. fic: φασὶ δὲ τοὺς νῦν ἐν σικελίᾳ λεοντίνους.

3) κηραμ.) A κῆρα et ἀμύναι, cf. Euftath. ad Hom. Il. ed. Polit. Tom. III, p. 965.

4) ὁ Ἡρακλ.) Iactitat Seb. ex laud. exempl. addidiffe, quum et Codd. noftri et edd. vett. excepta Pott. 2. quam folam eft fecutus, exhibeant omnes.

5) καταπαλαῖσαι) Vit. 1. et Ciz. bene pro παλαῖσαι: omittunt quoque cum Vitt. 2. et 3. feq. art. τῷ.

6) Ἀχελ. ποταμῷ) Sic pro Ἀχελώῳ Vit. 1. et Ciz. bene. Abfurdum vero eft, quod h. l. dant Vitt. 2 et 3. Ἀχιλεῖ ἐν Πύλῳ pro Ἀχελ. ἐν Αἰτωλ. et fane mirum eft, Mich. Apoftolium, hominem non indoctum, qui eft auctor Cod. Vit. 3. hanc lectionem ineptam recepiffe.

7) Φερεκύδ.) p. 146. ed. Sturz.

8) υἱὸν ποσειδ.) Vitt. 2 et 3. refecant, fed Vit. 1. et Ciz. τὸν ποσειδ.

9) καὶ κατεάξαι) A Seb. poft parenthefin collocata huc retraximus auctoritate Codd. noftrorum et edd. omnium, nam fqq. οὗ καὶ τὰ ὀστᾶ — id flagitant.

10) ἠνέχθη) Vit. 1. et Ciz. ἐξηνέχθη.

11) ἰφινόῃ) Vitt. 2 et 3. ἰφιόνῃ. Apollod. II, 7, 8. dic. Αὐτονόῃ.

12) τεσσάρ. —) Cf. ad h. l. Heyne Obferuu. ad Apollod. p. 136.

13) Ἡρόδωρος) Male noftri cum edd. ante Potter. Ἡρόδοτος, quem errorem quoque repetiit Salmaf. in Plin. Exercitatt. pag. 31.

συγγεγραφώς, 'Αλκαῖον [15]) φησὶ πρότερον καλεῖσθαι τὸν Ἡρακλέα, ὁπότε τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτῷ γεγεννημέ-

Haec autem nomina saepissime esse confusa, docuerunt Ruhnken. in Praefat. Vol. II. Hesychii, Villoison ad Apollon. Lex. Hom. T. II, p. 835. Creuzer in Fragm. Histor. gr. antiq. p. 115. et Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 76. et 135 sq. Eadem confusio occurrit in schol. Io. Tzetz. ad Antehom. v. 238, vbi vid. Iacobs. Infra quoque ad v. 1332. Sed Io. Tzetzes Chil. II, 210 et 366, vbi eadem iisdemque verbis narrat, 'Ηρόδωρος exhibet. Collegit autem Herodorus τὰ καθ' Ἡρακλέα, cff. Athen. IX, 410, f. Stephan. in γλῆτες et κυνητικόν, Apollon. Schol. II, 817. et Voss. de Hist. gr. p. 292. Schol. Pind. Isthm. IV, 87. idem habet: 'Ηρόδωρος ἐν Οἰδίποδί φησι τῶν ἄλλων περιττεύειν, ὥστε τὸ ὅλον σῶμα πηχῶν εἶναι τεσσάρων καὶ ποδός. Nat. Com. VII, 1, p. 680. *Heraclidem Ponticum*, inquit, *quatuor cubitorum et unius pedis longitudinis fecisse Herculem.* Haud dubie corruptum nomen Heraclidis Pontici. cf. quoque Gell. N. A. I, 1. p. 41. ed. Conradi. Diligentissime egit de Herodoro Groddeck in: *Bibliothek der alten Litt.* St. 2. p. 72.

14) Μενεκράτης) Cf. Voss. de Hist. Gr. p. 108. Citatur quoque a Io. Tzetza in schol. ad Antehom. v. 238. ita: Μενεκρ. ὁ περὶ Νικαίας ἱστορήσας τῆς πόλεως, et in Plutarch. Thes. c. 26, qui addit πόλεως ἐν Βιθυνίᾳ, vnde Iacobs sua hausisse Tzetzam putat. Reines. coniicit ad h. l. legendum esse νισαίας pro νικαίας e Strab. IX, p. 391. vbi Nisaea dicitur fuisse nauale Megarensium, non inepte, nisi Plutarchus addidisset πόλεως ἐν Βιθυνίᾳ, quae ipsa vere est, Strab. XII, p. 565. Confirmare adeo videtur Reinesii coniecturam Pausan. II, 34, 7. vbi tradit: Σκύλλαν ἀπὸ τῆς Νίσου θυγατρὸς dictam, et Minoem cepisse Megaram et Nisam. Verum inuitis Codd. et repugnante Plutarcho nil mutandum, nisi extet aliquis, qui fidem Plutarchi suspectam esse contendat. Reinesius videtur Scyllam, Nisi filiam, confudisse cum Scylla freti Siculi.

15) 'Αλκαῖον) Sic quoque Diod. Sic. IV, 10, T. I, p. 255, ed. Wessel. et Pausan. IX, 9. sed Vit. 3. 'Ανακαῖον. *Anancaeum dictum esse Herculem, nescio nunc, an alii dicant. Videant eruditi,*

νους ὀκτὼ παῖδας, καὶ οὐ τέσσαρας, ἀνεῖλεν, ὥς φησι καὶ Πίνδαρος [16])·

. . . . . . χαλκοαρᾶν [17]) ὀκτὼ θανόντων·
Τοὺς [18]) Μέγαρα τίκεν αἱ Κρεοντὶς υἱούς.

Ἔκτοτε δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ ἐκλήθη. Ὁ δὲ χρησμὸς [19]) οὕτω πως ἔχει·

Ἡρακλεῖην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει·
Ἧρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἕξεις.

an *Anancaeum Plauti Rud.* II, 3, 33, *lucem hinc sibi lucrari possit. Sane de Herculis temulentia clarum est ex Antholog.* IV, 8. *aliisque scriptoribus. Nos nunc illud non agimus.* Thryll. Schol. Pind. Isthm. IV, 108. fauet lectioni vulgatae, qui habet: Ἡρόδωρος δὲ καὶ δὶς φησι μανῆναι τὸν Ἡρακλέα· ἐκαθάρθη δὲ ὑπὸ Σικάλου, ὥς φησι Μενεκράτης, λέγων αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς εἶναι ὀκτὼ, καὶ καλεῖσθαι οὐχ Ἡρακλείδας, οὐδέπω γὰρ Ἡρακλῆς ὠνομάζετο. ἀλλ' Ἀλκαΐδας, ergo filios Alcaei. Idem schol. ad Olymp. VI, 111. nominat Herculem τὸ τῶν Ἀλκαϊδῶν βλάστημα, et ad v. 105. τὸ βλάστημα τῶν ἀπὸ τοῦ Ἀλκαίου τοῦ Ἀμφιτρύωνος, et ad v. 115. ἔνιοι τὸν Ἡρακλέα Ἀλκαῖον καλεῖσθαι βούλονται, μετωνομάσθαι δὲ Ἡρακλῆ, Ἀπόλλωνος τοῦτο χρησμῳδήσαντος. Vnde patet, lect. Vit. 3. Ἀναγκαῖον esse corruptam.

16) καὶ πίνδ.) Vit. 1. et Ciz. delent καί, et verss. Pindari Isthm. IV, 108.

17) χαλκοαρᾶν) Vitt. 2 et 3. χαλκηορᾶν. vid. Heyne et schol.

18) τοὺς — υἱούς) Vitt. 2 et 3. μέγαρά οἱ τίκε κρεοντιὰς, vt ante Potterum.

19) χρησμὸς) De hoc oraculo cf. omnino Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 141. quod, vti iam editum est, Seb. e tribus Codd. Suida, Etymol. Phauorino et Eustathio composuit. Nostri sic exhibent: Vit. 1. et Ciz. v. 1. οὐκέτι παλαίμων κληθήσῃ, sic quoque edd. ante Seb. et Vitt. 2 et 3. omissis Potteri additamentis: αὐτὰρ Ἀπόλλων, quae sane sunt inepta, nam mox sequitur Φοῖβος δέ. — V. 2. Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμος ἐξονομάζει. Vitt. 2 et 3. Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων καλεῖ. — V. 3. Vit. 1. et Ciz. Ἧρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἕξεις, vt Seb. sed

Τὸν δὲ χρησμὸν [20]) τοῦτον, ὃν οὐδὲ γινώσκω, ἕτερος [21]) πάλιν ἱστορικὸς λέγει.

Πευκέως] Πευκεὺς ὁ αὐτὸς Ἡρακλῆς ἐν Αὐδήροις (lege Ἀβδήροις) τιμᾶται.

Vitt. 2 et 3. ἢ ῥᾶ γὰρ ἀνθρώποισι φέρων ἐφάνης.

Hoc oraculum, auctore Thryllitzſchio, citat Scalig. ad Euſeb. num. DCCLXIIX ſic:

Οὔτε γὰρ Ἀλκαῖος κεκλήσεαι, οὔτε Παλαίμων.

(Thryll. putat potius legendum ab initio ex Etymol. M. οὐκέτι Ἀλκείδης. Melius κεκλήσεαι, vti etiam Pott. habet, quam κληθήσῃ: melius quoque Παλαίμων h. l. poſitum, quia prima ſyllaba corripitur, quam in Codd. Mſſ. noſtris poſt οὐκέτι.)

Ἡρακλέην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει,
Ἧρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις.

Cuius emendationem confirmari putat Thryll. ſchol. Pind. Iſthm. VI, 115. ἔνιοι — χρησμῳδήσαντος antea n. 15. allato. Sebaſt. hic addit: *Reſpuit merito hanc etymologiam Euſtath. in Iliad. ε, v. 392, ob Herculei nominis adſpirationem, quod alias προσφυῶς ἐξ Ἥρας ἐτυμολογούμενον cenſet, quaſi Hercules διὰ τῆς τοιαύτης Ἥρας κλέος εὑρὼν ὡς φιλόσοφοι. Sed Georgius Grammaticus vtrumque reiicit, vid. Suid. in Prou.* Ἡρακλῆς ξενίζεται, *Etymolog. M. et Phauor. in voce, Henr. Stephan. T. 3. Theſ. p. 1014. d. et Nat. Com. Mythol.* VII, 1. *p.* 463. *ed. Venet.* 1631. Cf. quoque ſchol. Villoiſ. ad Il. ε, 392. et inſtar omnium Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 140 ſqq. Apollod. II, 4, 12, rem ſic tradit: Ἡ δὲ πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε. τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγορεύετο. *Ergo,* inquit Thryllit., *in oraculo* Ἀλκείδης *potius legerim; et ſane prima in* παλαίμων *correpta eſt. Io. Tzetz. ad Heſiod. p. m.* CCXI. λυγκεὺς ἦν βασιλεὺς τοῦ ἄργους, ἀπὸ λυγκέως γὰρ ἄβας, οὗ ἀκρίσιος, οὗ δανάη, ἧς περσεὺς, οὗ ἀλκαῖος ὁ τοῦ ἀλεκτρύωνος καὶ ἀμφιτρύωνος, τοῦ δὲ ἀλκαίου ἡρακλῆς καὶ ἴφικλος, ἰφίκλου δὲ ἰόλαος, *quae ſane mira eſt genealogia.*

20) τὸν δὲ χρησμὸν — λέγει) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. verſibus vero adiiciunt ſchol. quod nullus alius habet: πευκέως — τιμᾶται, quod reſtituimus Tzetzae.

21) ἕτερος — λέγει) Pro ἕτεροι παλ. ἱστορικοὶ λέγουσιν cum Seb. Vitt. 2 et 3.

664 — 65. Οἳ πάντα θρανύξαντες] Οἵτινες [1]) Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως [2]) θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ [3]) καὶ στρογγύλῳ, λείπει λιμένι. Ἢ κατὰ τοὺς [4]) μεταγραφεῖς, οἵτινες πάντα, τὰ πλοῖα δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως, θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ καὶ περιφερεῖ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων [5]) (περιφερὴς γάρ ἐστι, δίκην σκάφους) ἐν σχοίνῳ τρήσουσι καὶ τρυπήσουσι τὴν κακὴν ἄγραν [6]) τῶν κεστρέων καὶ τῶν γομφαρίων. Γομφαρίοις [7]) δὲ ἰχθῦσιν εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσέως φίλους, ἀνῃρημένους καὶ ἐσθιομένους ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, ὃν τρόπον οἱ ἁλιεῖς τοὺς κεστρέας, ἤτοι τὰ γομφάρια, τρυπῶντες ἐν σχοίνῳ [8]), πιπράσκουσι, καὶ ὠνοῦνται [9]) καὶ ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι. Σχοῖνος δὲ, εἶδος φυτοῦ, ἤτοι τὸ βροῦλον [10]), μεθ' οὗ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. Μεταφράζει δὲ τὸ Ὁμηρικὸν [11]).

Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες [12]), ἀτερπέα δαῖτα φέροντο [13]).

1) οἵτινες — θρανύξαντες) Desunt in Vitt. 2 et 3.

2) τοῦ Ὀδυσσ.) Vit. 1. et Ciz. ponunt inter πάντα et τά.

3) εὐτόρνῳ) In edd. super. sequebatur καὶ περιφερεῖ, quod a Seb. auctoritate Codd. suorum omnium sublatum nostri seruant: verum pro καὶ στρογ. λείπ. λιμ. Vitt. 2 et 3. legunt σκάφει καὶ λιμένι.

4) κατὰ τοὺς — συντρίψαντες) Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt, et omittunt etiam seq. εὐτόρνῳ καί.

5) τῶν λαιστρ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

6) ἄγραν) Vit. 1. et Ciz. ἄγκυραν, non bene.

7) γομφαρ.) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. γόμφοις.

8) ἐν σχ.) Sic nostri, vt antea. Seb. omittit ἐν.

9) καὶ ὠνοῦνται — βουλ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

10) ἤτοι τὸ βροῦλ.) A nostris et Phauor. abest. Glossam redolet. *Est verbum vulgare, vid. Glossar. du Fresne p. 228, T. 1. et p. 44. in Append.* Seb. Ante Seb. legebatur ἤτ. τὰ βροῦλα.

11) τὸ ὁμηρ.) Vit. 3. τὸν ὁμηρ. scl. στίχον, Odyss. κ, 124.

12) δ' ὡς πειρ.) Vit. 1. et Ciz. δ' ὣς πείραντες, cum tono.

13) φέροντο) Nostri, vt ante Seb. πέποντο.

666 — 67. Ἄλλος δ' ἐπ' ἄλκῳ] Ἡ δ' ἐπερχομένη αὐτοῖς συμφορὰ πολὺ ὀλεθριωτέρα τῆς παρελθούσης ἔσται [1]).

668. Χάρυβδις] Τοῦ ὕδατος ἀναῤῥοίβδησις.

669. Μιξοπάρθενος κύων] Ἡ Σκύλλα· ὅτι [2]) ἀνθρώπου πρόσωπον εἶχεν ἡ Σκύλλα, περὶ ἧς πολλάκις εἴπομεν.

670. Τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα] Ἀηδόνας τὰς Σειρῆνας λέγει διὰ τὸ λάλον, καὶ περὶ τούτων εἴπομεν. Στείρας δὲ [3]) αὐτὰς λέγει, διὰ τὸ παρθένους εἶναι· ἐγὼ δὲ [4]), ὅτι καὶ οἱ κατακούσαντες [5]) αὐτῶν στεῖροι καὶ ἄπαιδες [6]) ἐγένοντο· ἐτελεύτων γάρ. Ἄλλως [7])· Ἀηδόνας, τὰς Σειρῆνας, διὰ τὸ θελκτικόν· στείρας δὲ, ἢ ὅτι παρθένοι, ἢ ὅτι ὁ ἱστάμενος ἐκεῖ ἀπέθνησκε μὴ τίκτων.

1) ἔσται) Nostri delent, et Vit. 2. antea pro αὐτοῖς legit αὐτῷ.

2) ὅτι — ἡ σκύλλα) Nostri non agnoscunt, sed περὶ — εἴπομεν a Seb. adiectum Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt. In Vit. 1. et Ciz. haec omnia usque ad στείρας αὐτὰς λέγει desiderantur.

3) στείρας δὲ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui δὲ ignorant.

4) ἐγὼ — ὅτι καὶ) Pro καὶ ὅτι Vit. 3. bene: Vit. 1. et Ciz. modo ἢ ὅτι, omissis ἐγὼ δὲ καὶ, quod modestiae Is. Tzetzae est aptius, nam ἐγὼ — magniloquentiae Io. Tzetzae est, qui forte correxit fratrem. Verum non tua, o iactator Tzetza, est haec interpretatio, sed Homeri Odyss. μ, 41 — 43. quem tu pessime interpretaris! Etenim is his verss. dicit, eos, qui cantu Sirenum allecti ibi remanserint, nunquam ad coniugem et filios rediisse, ast tu pro sapientia tua, eos futuros esse στείρους ἢ ἀγόνους!

5) κατακούσ.) Vitt. 2 et 3. perperam κατασκευάσαντες, cf. Hom. l. l. qui φθόγγον ἀκούσῃ σειρήνων habet, et Paus. X, 63. οἱ τῆς ᾠδῆς αὐτῶν ἀκούοντες.

6) ἄπαιδες) Vitt. 2 et 3. ἄγονοι; deinde nostri ἐγένοντο pro ἐγίνοντο.

7) ἄλλως — τίκτων) Absunt a nostris Codd. atque sane abesse possunt, nam fere eadem repetunt, quae antea erant dicta.

Κενταυροκτόνος] Ἐπειδὴ [8]) οἱ Κένταυροι διωχθέντες ἀπὸ Θεσσαλίας ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς τὴν [9]) τῶν Σειρήνων νῆσον παρεγένοντο [10]), καὶ τῇ ᾠδῇ ἐκείνων θελγόμενοι, ἀπώλοντο. Ἡρακλῆς γὰρ ἐν Φολόῃ ἐπεξενώθη [11]) Φόλῳ τῷ Κενταύρῳ, καὶ ὁ Φόλος οἶνον ἐκίρνα [12]) αὐτῷ κάλλιστον, τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων πίθον ἀνοίξας. Ἐπελθόντες δὲ οἱ Κένταυροι, καὶ γνόντες τὸ συμβὰν ἐκ τῆς τοῦ οἴνου ὀσμῆς, ἐχαλέπηναν. Καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὰ τόξα λαβὼν, οὓς μὲν αὐτῶν ἀνεῖλεν, ὥσπερ καὶ τὸν Χείρωνα, ἄκων βαλὼν, οἶμαι [13]), περὶ τὸ γόνυ· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωξεν, οἳ φυγόντες, ὡς ἔφημεν [14]), περὶ τὴν τῶν Σειρήνων νῆσον ἀπώλοντο.

671. Αἰτωλὶς ἢ Κουρῆτις] Τερψιχόρης τῆς Μούσης καὶ Ἀχελώου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρας ἔφημεν [1]) τὰς Σειρῆνας. Ὁ δὲ Ἀχέλῶος, ὁ γλυκύτατος

8) ἐπειδὴ) Sine καὶ nostri, recte.

9) εἰς τὴν — νῆσον) Vit. 1. et Ciz. recte pro εἰς τὰς — νήσους, vti hic et postea Vitt. 2 et 3. legunt, nam sic infra quoque exhibet ipse Seb. Deinde omnes, qui hoc narrant, non plures insulas, sed modo vnam commemorant, e. g. Pauſ. X, 6, 3. ὡς ἡ τῶν Σειρήνων νῆσος, quam Eustath. ad Odyſſ. μ, 39. Ἀνθεμοῦσαν, Apoll. Rh. IV, 892. νῆσον ἀνθεμόεσσαν, Hom. Odyſſ. μ, 159. λειμῶνα ἀνθεμόεντα, Strabo autem I, p. 23. auctore Eratosthene Ortygiam nominat. Cf. Voſſ. *Mythol. Briefe* P. II. p. 40. Infra ad v. 712. ἐν πελωρίδι, et ἐν ταῖς σειρηνούσαις, αἳ εἰσὶ τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας, habitaſſe dicuntur Sirenes.

10) παρεγέν.) Vit. 1. et Ciz. ἦλθον.

11) ἐπεξ.) Ciz. ἐξενώθη, reliqui cum Apollod. II, 5, 4. vulg. tuentur.

12) ἐκίρνα) Ponunt nostri ante αὐτῷ, vulg. post κάλλιστον.

13) οἶμαι) Delent Vit. 1. et Ciz. et pro περὶ legunt παρά.

14) ὡς ἔφ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

1) ἔφημεν) Reuocauimus e Codd. noſtris pro λέγουσι, quod Seb. dedit, nam haec lectio eſt praeferenda, quia Tzetz. antea ad v. 653. fere eadem tradiderat. Vitt. 2 et 3. tamen ἔφαμεν pro ἔφημεν, male.

τῶν ἀπανταχοῦ [2]) ποταμῶν, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρήτιδος [3]), τῆς καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Ἀμβρακίας [4]), νῦν δὲ Νικοπόλεως, ῥέει [5])· ὅθεν [6]) οὗτος εἶπεν, ὡς ἀμφιβάλλων, εἴτε Αἰτωλίας μᾶλλον, εἴτε Ἀκαρνανίας ἐστὶν ὁ Ἀχελῶος. Φασὶ δέ [7]) τινες, τοὺς Ἀκαρνᾶνας πρῶτον Κουρῆτας καλεῖσθαι. Ἀχελῶος δὲ καλεῖται ἀπὸ Ἀχελώου τινὸς πνιγέντος ἐν αὐτῷ [8]), ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν τοῖς τραύμασι καὶ ταῖς ὀδύναις ὠφέλιμόν ἐστιν. Ἀχελῶος οὖν, ὁ τὰ ἄχη διαλύων.

673. Θηρόπλαστον] Τὴν Κίρκην λέγει [1]), τὴν χοίρους ποιήσασαν, κατὰ τὸν μῦθον, τοὺς ἑταίρους τοῦ [2]) Ὀδυσσέως. Ἀλληγορικῶς [3]) δὲ καὶ Φιλάλιος [4]) ὁ Κορίνθιος, καὶ ἡμεῖς, καὶ ἕτεροι τὴν ἀλήθειαν ἐπιστάμεθα. Ἀλλ' εἰς σύγχυσιν μωρὰν μυθικὴν Λυκοφρό-

2) ἀπανταχ.) Abest a Vit. 1. et Ciz. Supra ad v. 753. aberat ab omnibus.

3) καὶ κουρήτ.) Vit. 2. κουριδίτος, non bene.

4) Ἀμβρ.) Vit. 1. et Ciz. vt ad v. 653. Ἀβρακίας.

5) ῥέει) Vit. 1. et Ciz. ῥεῖ.

6) ὅθεν — ὁ Ἀχελῶος) Ignorant Vit. 1. et Ciz. οὕτως Vitt. 2 et 3. pro οὗτος.

7) Φασὶ δὲ — ἄχη διαλύων) Desiderantur in Vit. 3. in Vit. 2. vero inde ab Ἀχελ. δὲ καλεῖται.

8) ἐν αὐτῷ) Vit. 1. et Ciz. sine ἐν: *an αὐτόθι vel αὐτοῦ legendum?* Thryll.

1) λέγει) Additum a Vit. 1. et Ciz.

2) τοῦ) Codd. nostri praemittunt.

3) ἀλληγορικῶς usque ad ἀλληγορ. ἐροῦμεν desunt in Vit. 1. et Ciz. Videntur esse Io. Tzetzae, qui vbique allegoricis interpretationibus in Lycophrone, et inprimis in Hesiodo explicando delectatur. Ἐπιστάμεθα quoque eius magniloquentiae est aptissimum.

4) Φιλάλ.) Vit. 2. Φιλάληος: Vit. 3. Φιλαλήθως, mendose. Haud dubie nomen est corruptum, nam nemo est, qui mentionem faciat huius scriptoris. Supra ad v. 177. legitur Φικούλης ὁ κορίνθιος: an est idem? Forte Φιλόλαος, qui fuit Corinthius, Aristotel. Pol. II, c. vlt. sed quis scit, an tale quid scripserit is, quem Fabr. B. Gr. Vol. II, p. 37. ed. Harl. adnumerat legislatoribus.

νους ὀκτὼ παῖδας, καὶ οὐ τέσσαρας, ἀνεῖλεν, ὥς φησι καὶ Πίνδαρος [16]·

. . . . . . χαλκοαρᾶν [17]) ὀκτὼ θανόντων·
Τοὺς [18]) Μέγαρα τίκεν οἱ Κρεοντὶς υἱούς.

Ἔκτοτε δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ ἐκλήθη. Ὁ δὲ χρησμὸς [19]) οὕτω πως ἔχει·

Ἡρακλείην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει·
Ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἕξεις.

an *Anancaeum Plauti Rud.* II, 3, 33, *lucem hinc sibi lucrari possit. Sane de Herculis temulentia clarum est ex Antholog.* IV, 8. *aliisque scriptoribus. Nos nunc illud non agimus.* Thryll. Schol. Pind. Isthm. IV, 108. fauet lectioni vulgatae, qui habet: Ἡρόδωρος δὲ καὶ δίς φησι μανῆναι τὸν Ἡρακλέα· ἐκαθάρθη δὲ ὑπὸ Σικάλου, ὥς φησι Μενεκράτης, λέγων αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς εἶναι ὀκτὼ, καὶ καλεῖσθαι οὐχ Ἡρακλείδας, οὐδέπω γὰρ Ἡρακλῆς ὠνομάζετο, ἀλλ' Ἀλκαΐδας, ergo filios Alcaei. Idem schol. ad Olymp. VI, 111. nominat Herculem τὸ τῶν Ἀλκαϊδῶν βλάστημα, et ad v. 105. τὸ βλάστημα τῶν ἀπὸ τοῦ Ἀλκαίου τοῦ Ἀμφιτρύωνος, et ad v. 115. ἔνιοι τὸν Ἡρακλέα Ἀλκαῖον καλεῖσθαι βούλονται, μετωνομάσθαι δὲ Ἡρακλῆ, Ἀπόλλωνος τοῦτο χρησμῳδήσαντος. Vnde patet, lect. Vit. 3. Ἀναγκαῖον esse corruptam.

16) καὶ πίνδ.) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ, et verss. Pindari Isthm. IV, 108.

17) χαλκοαρᾶν) Vitt. 2 et 3. χαλκηορᾶν. vid. Heyne et schol.

18) τοὺς — υἱούς) Vitt. 2 et 3. μέγαρα οἱ τίκε κρεοντιὰς, vt ante Potterum.

19) χρησμὸς) De hoc oraculo cf. omnino Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 141. quod, vti iam editum est, Seb. e tribus Codd. Suida, Etymol. Phauorino et Eustathio composuit. Nostri sic exhibent: Vit. 1. et Ciz. v. 1. οὐκέτι παλαίμων κληθήσῃ, sic quoque edd. ante Seb. et Vitt. 2 et 3. omissis Potteri additamentis: αὐτὰρ Ἀπόλλων, quae sane sunt inepta, nam mox sequitur Φοῖβος δέ. — V. 2. Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλέα ἰδέ σε Φοῖβος ἐπώνυμος ἐξονομάζει. Vitt. 2 et 3. Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων καλεῖ. — V. 3. Vit. 1. et Ciz. Ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἕξεις, vt Seb. sed

Τὸν δὲ χρησμὸν 20) τοῦτον, ὃν οὐδὲ γινώσκω, ἕτερος 21) πάλιν ἱστορικὸς λέγει.

Πευκέως] Πευκεὺς ὁ αὐτὸς Ἡρακλῆς ἐν Αὐδήροις (lege Ἀβδήροις) τιμᾶται.

Vitt. 2 et 3. ἢ ῥὰ γὰρ ἀνθρώποισι φέρων ἐφάνης.

Hoc oraculum, auctore Thryllitzschio, citat Scalig. ad Euseb. num. DCCLXIIX sic:

Οὔτε γὰρ Ἀλκαῖος κεκλήσεαι, οὔτε Παλαίμων.

(Thryll. putat potius legendum ab initio ex Etymol. M. οὐκέτι Ἀλκείδης. Melius κεκλήσεαι, vti etiam Pott. habet, quam κληθήσῃ: melius quoque Παλαίμων h. l. positum, quia prima syllaba corripitur, quam in Codd. Mss. nostris post οὐκέτι.)

Ἡρακλέην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει,
Ἥρᾳ γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις.

Cuius emendationem confirmari putat Thryll. schol. Pind. Isthm. VI, 115. ἔνιοι — χρησμῳδήσαντος antea n. 15. allato. Sebast. hic addit: *Respuit merito hanc etymologiam Eustath. in Iliad.* ε, *v.* 392, *ob Herculei nominis adspirationem, quod alias* προσφυῶς ἐξ Ἥρας ἐτυμολογούμενον *censet, quasi Hercules* διὰ τῆς τοιαύτης Ἥρας κλέος εὑρὼν ὡς φιλόσοφοι. *Sed Georgius Grammaticus vtrumque reiicit, vid. Suid. in Prou.* Ἡρακλῆς ξενίζεται, *Etymolog. M. et Phauor. in voce, Henr. Stephan. T.* 3. *Thes. p.* 1014. *d. et Nat. Com. Mythol.* VII, 1. *p.* 463. *ed. Venet.* 1631. Cf. quoque schol. Villois. ad Il. ε, 392. et instar omnium Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 140 sqq. Apollod. II, 4, 12, rem sic tradit: Ἡ δὲ πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε. τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγορεύετο. *Ergo*, inquit Thryllit., *in oraculo* Ἀλκείδης *potius legerim; et sane prima in* παλαίμων *correpta est. Io. Tzetz. ad Hesiod. p. m.* CCXI. λογχεὺς ἦν βασιλεὺς τοῦ ἄργους, ἀπὸ λυγκέως γὰρ ἄβας, οὗ ἀκρίσιος, οὗ δανάη, ἧς περσεύς, οὗ ἀλκαῖος ὁ τοῦ ἀλεκτρύωνος καὶ ἀμφιτρύωνος, τοῦ δὲ ἀλκαίου ἠρακλῆς καὶ ἴφικλος, ἰφίκλου δὲ ἰόλαος, *quae sane mira est genealogia.*

20) τὸν δὲ χρησμὸν — λέγει) Abest a Vit. 1. et Ciz. versibus vero adiiciunt schol. quod nullus alius habet: πευκέως — τιμᾶται, quod restituimus Tzetzae.

21) ἕτερος — λέγει) Pro ἕτεροι παλ. ἱστορικοὶ λέγουσιν cum Seb. Vitt. 2 et 3.

664 — 65. Οἱ πάντα θρανύξαντες] Οἵτινες [1]) Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως [2]) θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ [3]) καὶ στρογγύλῳ, λείπει λιμένι. Ἡ κατὰ τοὺς [4]) μεταγραφεῖς, οἵτινες πάντα, τὰ πλοῖα δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως, θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ καὶ περιφερεῖ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων [5]) (περιφερὴς γάρ ἐστι, δίκην σκάφους) ἐν σχοίνῳ τρήσουσι καὶ τρυπήσουσι τὴν κακὴν ἄγραν [6]) τῶν κεστρέων καὶ τῶν γομφαρίων. Γομφαρίοις [7]) δὲ ἰχθῦσιν εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσέως φίλους, ἀνῃρημένους καὶ ἐσθιομένους ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, ὃν τρόπον οἱ ἁλιεῖς τοὺς κεστρέας, ἤτοι τὰ γομφάρια, τρυπῶντες ἐν σχοίνῳ [8]), πιπράσκουσι, καὶ ὠνοῦνται [9]) καὶ ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι. Σχοῖνος δὲ, εἶδος φυτοῦ, ἤτοι τὸ βροῦλον [10]), μεθ' οὗ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. Μεταφράζει δὲ τὸ Ὁμηρικόν [11])·

Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες [12]), ἀτερπέα δαῖτα φέροντο [13]).

1) οἵτινες — θρανύξαντες) Desunt in Vitt. 2 et 3.

2) τοῦ Ὀδυσσ.) Vit. 1. et Ciz. ponunt inter πάντα et τά.

3) εὐτόρνῳ) In edd. super. sequebatur καὶ περιφερεῖ, quod a Seb. auctoritate Codd. suorum omnium sublatum nostri seruant: verum pro καὶ στρογ. λείπ. λιμ. Vitt. 2 et 3. legunt σκάφει καὶ λιμένι.

4) κατὰ τοὺς — συντρίψαντες) Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt, et omittunt etiam seq. εὐτόρνῳ καί.

5) τῶν λαιστρ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

6) ἄγραν) Vit. 1. et Ciz. ἄγκυραν, non bene.

7) γομφαρ.) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. γόμφοις.

8) ἐν σχ.) Sic nostri, vt antea. Seb. omittit ἐν.

9) καὶ ὠνοῦνται — βουλ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

10) ἤτοι τὸ βροῦλ.) A nostris et Phauor. abest. Glossam redolet. *Est verbum vulgare, vid. Glossar. du Fresne p. 228, T. 1. et p. 44. in Append.* Seb. Ante Seb. legebatur ἤτ. τὰ βροῦλα.

11) τὸ ὁμηρ.) Vit. 3. τὸν ὁμηρ. scil. στίχον, Odyss. κ, 124.

12) δ' ὡς πειρ.) Vit. 1. et Ciz. δ' ὧς πείραντες, cum tono.

13) φέροντο) Nostri, vt ante Seb. πένοντο.

666 — 67. Ἄλλος δ' ἐπ' ἄλκῳ] Ἡ δ' ἐπερχομένη αὐτοῖς συμφορὰ πολὺ ὀλεθριωτέρα τῆς παρελθούσης ἔσται [1]).

668. Χάρυβδις] Τοῦ ὕδατος ἀναῤῥοίβδησις.

669. Μιξοπάρθενος κύων] Ἡ Σκύλλα· ὅτι [2]) ἀνθρώπου πρόσωπον εἶχεν ἡ Σκύλλα, περὶ ἧς πολλάκις εἴπομεν.

670. Τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα] Ἀηδόνας τὰς Σειρῆνας λέγει διὰ τὸ λάλον, καὶ περὶ τούτων εἴπομεν. Στείρας δὲ [3]) αὐτὰς λέγει, διὰ τὸ παρθένους εἶναι· ἐγὼ δὲ [4]), ὅτι καὶ οἱ κατακούσαντες [5]) αὐτῶν στεῖροι καὶ ἄπαιδες [6]) ἐγένοντο· ἐτελεύτων γάρ. Ἄλλως [7]): Ἀηδόνας, τὰς Σειρῆνας, διὰ τὸ θελκτικόν· στείρας δὲ, ἢ ὅτι παρθένοι, ἢ ὅτι ὁ ἱστάμενος ἐκεῖ ἀπέθνησκε μὴ τίκτων.

1) ἔσται) Nostri delent, et Vit. 2. antea pro αὐτοῖς legit αὐτῷ.

2) ὅτι — ἡ σκύλλα) Nostri non agnoscunt, sed περὶ — εἴπομεν a Seb. adiectum Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt. In Vit. 1. et Ciz. haec omnia usque ad στείρας αὐτὰς λέγει desiderantur.

3) στείρας δὲ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui δὲ ignorant.

4) ἐγὼ — ὅτι καὶ) Pro καὶ ὅτι Vit. 3. bene: Vit. 1. et Ciz. modo ἢ ὅτι, omissis ἐγὼ δὲ καὶ, quod modestiae Is. Tzetzae est aptius, nam ἐγὼ — magniloquentiae Io. Tzetzae est, qui forte correxit fratrem. Verum non tua, o iactator Tzetza, est haec interpretatio, sed Homeri Odyss. μ, 41 — 43. quem tu pessime interpretaris! Etenim is his verss. dicit, eos, qui cantu Sirenum allecti ibi remanserint, nunquam ad coniugem et filios rediisse, ast tu pro sapientia tua, eos futuros esse στείρους ἢ ἀγόνους!

5) κατακούσ.) Vitt. 2 et 3. perperam κατασκευάσαντες, cf. Hom. l. l. qui φθόγγον ἀκούσῃ σειρήνων habet, et Paul. X, 63. οἱ τῆς ᾠδῆς αὐτῶν ἀκούοντες.

6) ἄπαιδες) Vitt. 2 et 3. ἄγονοι; deinde nostri ἐγένοντο pro ἐγίνοντο.

7) ἄλλως — τίκτων) Absunt a nostris Codd. atque sane abesse possunt, nam fere eadem repetunt, quae antea erant dicta.

Κενταυροκτόνος] Ἐπειδὴ [8]) οἱ Κένταυροι διωχθέντες ἀπὸ Θεσσαλίας ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς τὴν [9]) τῶν Σειρήνων νῆσον παρεγένοντο [10]), καὶ τῇ ᾠδῇ ἐκείνων θελγόμενοι, ἀπώλοντο. Ἡρακλῆς γὰρ ἐν Φολόῃ ἐπεξενώθη [11]) Φόλῳ τῷ Κενταύρῳ, καὶ ὁ Φόλος οἶνον ἐκίρνα [12]) αὐτῷ κάλλιστον, τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων πίθον ἀνοίξας. Ἐπελθόντες δὲ οἱ Κένταυροι, καὶ γνόντες τὸ συμβὰν ἐκ τῆς τοῦ οἴνου ὀσμῆς, ἐχαλέπηναν. Καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὰ τόξα λαβὼν, οὓς μὲν αὐτῶν ἀνεῖλεν, ὥσπερ καὶ τὸν Χείρωνα, ἄκων βαλὼν, οἶμαι [13]), περὶ τὸ γόνυ· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωξεν, οἳ φυγόντες, ὡς ἔφημεν [14]), περὶ τὴν τῶν Σειρήνων νῆσον ἀπώλοντο.

671. Αἰτωλὶς ἢ Κουρῆτις] Τερψιχόρης τῆς Μούσης καὶ Ἀχελώου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρας ἔφημεν [1]) τὰς Σειρῆνας. Ὁ δὲ Ἀχελῷος, ὁ γλυκύτατος

8) ἐπειδὴ) Sine καὶ nostri, recte.

9) εἰς τὴν — νῆσον) Vit. 1. et Ciz. recte pro εἰς τὰς — νήσους, vti hic et postea Vitt. 2 et 3. legunt, nam sic infra quoque exhibet ipse Seb. Deinde omnes, qui hoc narrant, non plures insulas, sed modo vnam commemorant, e. g. Pauſ. X, 6, 3. ὡς ἡ τῶν Σειρήνων νῆσος, quam Eustath. ad Odyss. μ, 39. Ἀνθεμοῦσαν, Apoll. Rh. IV, 892. νῆσον ἀνθεμόεσσαν, Hom. Odyss. μ, 159. λειμῶνα ἀνθεμόεντα, Strabo autem I, p. 23. auctore Eratosthene Ortygiam nominat. Cf. Voss. *Mythol. Briefe* P. II. p. 40. Infra ad v. 712. ἐν πελωρίδι, et ἐν ταῖς σειρηνούσσαις, αἳ εἰσὶ τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας, habitasse dicuntur Sirenes.

10) παρεγέν.) Vit. 1. et Ciz. ἦλθεν.

11) ἐπεξ.) Ciz. ἐξενώθη, reliqui cum Apollod. II, 5, 4. vulg. tuentur.

12) ἐκίρνα) Ponunt nostri ante αὐτῷ, vulg. post κάλλιστον.

13) οἶμαι) Delent Vit. 1. et Ciz. et pro περὶ legunt παρά.

14) ὡς ἔφ.) Abest a Vit. 1. et Ciz.

1) ἔφημεν) Reuocauimus e Codd. nostris pro λέγουσι, quod Seb. dedit, nam haec lectio est praeferenda, quia Tzetz. antea ad v. 653. fere eadem tradiderat. Vitt. 2 et 3. tamen ἔφαμεν pro ἔφημεν, male.

τῶν ἁπανταχοῦ [2]) ποταμῶν, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρήτιδος [3]), τῆς καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Ἀμβρακίας [4]), νῦν δὲ Νικοπόλεως, ῥέει [5]) · ὅθεν [6]) οὗτος εἶπεν, ὡς ἀμφιβάλλων, εἴτε Αἰτωλίας μᾶλλον, εἴτε Ἀκαρνανίας ἐστὶν ὁ Ἀχελῶος. Φασὶ δέ [7]) τινες, τοὺς Ἀκαρνᾶνας πρῶτον Κουρῆτας καλεῖσθαι. Ἀχελῶος δὲ καλεῖται ἀπὸ Ἀχελώου τινὸς πνιγέντος ἐν αὐτῷ [8]), ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν τοῖς τραύμασι καὶ ταῖς ὀδύναις ὠφέλιμόν ἐστιν. Ἀχελῶος οὖν, ὁ τὰ ἄχη διαλύων.

673. Θηρόπλαστον] Τὴν Κίρκην λέγει [1]), τὴν χοίρους ποιήσασαν, κατὰ τὸν μῦθον, τοὺς ἑταίρους τοῦ [2]) Ὀδυσσέως. Ἀλληγορικῶς [3]) δὲ καὶ Φιλάλιος [4]) ὁ Κορίνθιος, καὶ ἡμεῖς, καὶ ἕτεροι τὴν ἀλήθειαν ἐπιστάμεθα. Ἀλλ' εἰς σύγχυσιν μωρὰν μυθικὴν Λυκοφρό-

2) ἁπανταχ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. Supra ad v. 753. aberat ab omnibus.

3) καὶ κουρήτ.) Vit. 2. κουριδίτος, non bene.

4) Ἀμβρ.) Vit. 1. et Ciz. vt ad v. 653. Ἀβρακίας.

5) ῥέει) Vit. 1. et Ciz. ῥεῖ.

6) ὅθεν — ὁ Ἀχελῶος) Ignorant Vit. 1. et Ciz. οὕτως Vitt. 2 et 3. pro οὗτος.

7) Φασὶ δὲ — ἄχη διαλύων) Deſiderantur in Vit. 3. in Vit. 1. vero inde ab Ἀχελ. δὲ καλεῖται.

8) ἐν αὐτῷ) Vit. 1. et Ciz. ſine ἐν: *an αὐτόθι vel αὐτοῦ legendum?* Thryll.

1) λέγει) Additum a Vit. 1. et Ciz.

2) τοῦ) Codd. noſtri praemittunt.

3) ἀλληγορικῶς usque ad ἀλληγορ. ἐροῦμεν deſunt in Vit. 1. et Ciz. Videntur eſſe Io. Tzetzae, qui vbique allegoricis interpretationibus in Lycophrone, et inprimis in Heſiodo explicando delectatur. Ἐπιστάμεθα quoque eius magniloquentiae eſt aptiſſimum.

4) Φιλάλ.) Vit. 2. Φιλάληος: Vit. 3. Φιλαλήθως, mendoſe. Haud dubie nomen eſt corruptum, nam nemo eſt, qui mentionem faciat huius ſcriptoris. Supra ad v. 177. legitur Φικούλης ὁ κορίνθιος: an eſt idem? Forte Φιλόλαος, qui fuit Corinthius, Ariſtotel. Pol. II, c. vlt. ſed quis ſcit, an tale quid ſcripſerit is, quem Fabr. B. Gr. Vol. II, p. 37. ed. Harl. adnumerat legislatoribus.

νειον [5]) σάκκον ἀλληγοριῶν μὴ λύσῃς [6]) · ἀρκεῖ γὰρ [7]) καὶ μόνον τὸ πλῆθος τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν λέγειν · εἰ γὰρ ταύτην τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἀλληγορήσαιμεν, θελήσει τὶς πάντως [8]) ἀκοῦσαι καὶ τὰς λοιπάς [9]). Καὶ λοιπὸν, μεῖζόν μοι τὸ πάρεργον τοῦ ἔργου γενήσεται, ὥστε τὴν πᾶσαν Ὀδυσσείαν [10]) ἐν βραχεῖ μέρει τοῦ Λυκόφρονος ἀλληγορῆσαι, καὶ λοιπὰς [11]) ἑτέρας ἱστορίας · ὅθεν ἐαυτὸν τὰ πολλὰ λέγειν ἀλληγορικῶς, τινὰ δὲ, ὅσα βραχεῖαν ἔχει τὴν ἀλληγορίαν, ἐροῦμεν [12]).

Θηρόπλαστον] Τὴν θηροπλαστοῦσαν καὶ θῆρας [13]) ποιοῦσαν, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ.

674. Δράκαιναν] Διὰ τὸ ἄγριον τὴν [1]) Κίρκην λέγει, ἢ διὰ τὸ ὀξυδερκὲς καὶ δραστήριον.

Ἐγκυκῶσαν [2])] Ἀντὶ τοῦ συνταράττουσαν · ἐν γὰρ τῇ βρώσει τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κυκεῶνα πλήσασα τυρῶν, ἀλφίτου, μέλιτος καὶ οἴνου [3]) συνετάραξε, καὶ δοῦσα πιεῖν τὸ δεινὸν ἐκεῖνο φάρμακον [4]), καὶ ῥάβδῳ πλήξασα, εἰς χοίρους αὐτοὺς [5]) μετεμόρφωσεν.

5) λυκοφρ.) Vitt. 2 et 3. λυκοφρόνιον.

6) μὴ λύσ.) Vit. 2. μὴ λύῃς: Vit. 3. μύσας, quod plane contrarium eſt; ideo quoque μὴ puncto notatum.

7) γὰρ) Delent Vitt. 2 et 3.

8) πάντως) Abeſt a Vit. 3.

9) τὰς λοιπ.) Vitt. 2 et 3. τὰ λοιπά.

10) πᾶσαν Ὀδυσ.) Vit. 2. περὶ τὴν Ὀδ. Vit. 3. περὶ Ὀδυσ.

11) λοιπὰς) Vit. 2. τὰς λοιπ. bone.

12) ἐροῦμεν) Vitt. 2 et 3. ἐρῶ.

13) θῆρας) Noſtri recte pro θήρας. *Neque enim Circe venata eſt, ut θήρας faceret, ſcilicet.* Thryll.

1) τὴν κιρ. λέγει) Hic omittunt Ciz. et Vit. 1. quia iam ſupra addita erant.

2) ἐγκυκῶσ.) Noſtri ordinem edd. vett. tuentur, quem Seb. temere turbauit.

3) κυκεῶνα — καὶ οἴνου) Sic legunt ſoli Vit. 1. et Ciz. optime pro τυρὸν, ἄλφιτα, μέλι καὶ οἶνον.

4) τὸ — φάρμακον) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

5) αὐτοὺς) Non bene abeſt a Vit. 1. et Ciz.

Ἀλφίτῳ] Ἄλευρον 6) κυρίως τὸ ἐκ σίτου· ἄλφιτον δὲ, τὸ ἐκ κριθῶν ἄλευρον. Νῦν δὲ ἄλφιτον, τὸν ἄρτον καὶ τὴν τροφὴν λέγει.

Θρόνα] Φάρμακα μαγικά.

675 — 76. Καὶ κῆρα κνωπόμορφον] Θηριόμορφον 7), ἀπὸ κοινοῦ τὸ κυκῶσαν· κνῶπες γὰρ 8) τὰ θηρία, ὡς καὶ Νίκανδρος 9)·

. . . . . ἵνα κνῶπες θαλερὴν 10) βόσκονται ἀν' ὕλην.

Κινώπετα 11) δὲ, καὶ κνώπετα 12), καὶ κνῶπες, τὰ θηρία, τὰ ἐν τῷ πέτῳ 13) καὶ πέδῳ κινούμενα, ἤτοι τὰ χερσαῖα, ὥσπερ καὶ τὰ θαλάσσια, κνώδαλα λέγεται 14), παρὰ τὸ κινεῖσθαι αὐτὰ δι' ἁλὸς, ἤτοι 15) ἐν τῇ ἁλί. Λέγεται δὲ κνώδαλα καὶ τὰ χερσαῖα τὰ ὀρείτροφα, πα-

6) ἄλευρον — ἄλφιτον) Sic Seb. pro plurali, quem noſtri Codd. cum edd. pr. retinent.

7) θηριόμορφον — κυκῶσαν) Sic noſtri Codd. deleto Sebaſt. additamento: κνωπόμορφον δὲ ἀντὶ τοῦ θηριόμορφον, quam lectionem quoque recipere non dubitauimus.

8) γὰρ) Pro δὲ noſtri cum Seb.

9) Νίκανδ.) In Theriac. v. 298.

10) θαλερ.) Noſtri tuentur vulg. τραφερὴν, quae haud dubie vetuſtate alteri praeſtat, etſi Nicander, vti iam extat, habeat priorem. Deinde delent noſtri ἀν', vt edd. ante Pott.

11) κινώπετα usque ad ὑγροῖσι τόποις in Vit. 1. et Ciz. non comparent.

12) κνώπετα) Vit. 3. cum Phauor. κνώπεα.

13) πέτῳ) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. πέτρῳ, quod, etſi ſenſui, tamen etymologiae non conuenit. πέτον vero etiam ignorant Lexicographi. Forte πετωνίῳ. Phavor. πετώνιον, ὁ τοῦ ὕδατος, h. e. *regio humida.* Interim tamen verbum poſtea poſitum ὀρείτροφα fauere videtur lect. πέτρῳ.

14) λέγεται) Noſtri hic et poſtea λέγονται. *De voc.* κνωδάλων *vid. ſchol. Pind. Pyth.* X, 56. *ſchol. Nicand. Ther.* v. 760, *et ſchol. Antholog. p.* 571. Thryll. Adde Apollon. Lex. Hom. ibique Villoiſ. et Tittman. ad Zonar. κνώδαλα.

15) δι' ἁλὸς, ἤτοι) Abſunt a noſtris, et deinde ἐν τῷ pro ἐν τῇ habent.

ρὰ τὸ κινεῖσθαι [16]), ἢ παρὰ τὸ κνώσσειν καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς δαλοῖς [17]) καὶ δασέσι τόποις.

677 — 78. Γίγαρτα] Γίγαρτα [1]) τρυγὸς καὶ σταφύλης, καὶ στέμφυλα βρύξουσι καὶ φάγωσι συμμεμιγμένα τῷ χιλῷ [2]) καὶ τῇ τροφῇ. Γίγαρτα δὲ λέγεται [3]) τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν καὶ ῥοιῶν σπέρματα. Τρὺξ [4]) δὲ, ὁ νέος οἶνος. Στέμφυλα δὲ, τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. Καχῶς [5]) δὲ καὶ νῦν ὁ Λυκόφρων πρὸς τὴν Ὁμηρικὴν [6]) γραφὴν λέγει· ἐκεῖσε γὰρ πάρ ῥ᾽ ἄκυλόν [7]) φησιν αὐτοῖς βαλεῖν πρὸς τροφὴν [8]) τὴν Κίρκην· οὗτος δὲ πρὸς τὴν καθολικωτέραν τροφὴν τῶν χοίρων ἀποβλέψας, εἶπε.

16) παρὰ — κινεῖσθαι) Noſtri non agnoſcunt.

17) δαλοῖς) Reineſ. in nott. marg. *Lege vel* ἄλσεσι, *vel* θαλοῖς, *vel* θάμνεις, *nam* θάμνοι *ſunt* δενδρώδεις τόποι, δασεῖς. Omnia optime, ſi modo Etymologiae voc. κνώδαλον facerent ſatis. Phauor. qui hoc ſchol. ad verbum exſcripſit, ὑδαρίοις pro δαλοῖς habet, bene quoque ad ſenſum, minus vero ad Etymologiam. Seruanda itaque vulg. δαλὸς, cum omnes, qui extant, Codd. tueantur, quod verbum eſt proprium ſoli Tzetzae, et ſignificat, vt e ſq. δασέσι patet, quod explicationis cauſa addidit, *denſus*. Interim tamen, vt dicam, quod ſentio, Tzetzes videtur δαλὸς confudiſſe cum δαυλὸς vel potius δαῦλος, quod i. q. δασύς. Heſych. δαῦλον· δασύ. Etymol. δαυλός· δασὺς, a δαίω, δαιλὸς, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ δαῦλος, δασύς. cf. quoque Zonar.

1) γίγαρτα — τῇ τροφῇ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

2) τῷ χιλ.) Vitt. 2 et 3. τῇ χιλ. non bene.

3) λέγεται) Noſtri, vt fere ſemper, λέγονται.

4) τρὺξ — οἶνος) Noſtri non agnoſcunt.

5) κακῶς usque ad ἀποβλέψας, εἶπε deſunt in Vit. 1. et Ciz. vt fere vbique omnia, quae Lycophroni exprobrant imperitiam.

6) ὁμηρικ.) Odyſſ. κ. v. 242.

7) πάρ — ἄκυλ.) Vitt. 2 et 3. περίκυκλον; in margine tamen Vit. 2. παρ᾽ ἄκυλον, tanquam varia lectio.

8) πρὸς τροφ.) Vitt. 2 et 3. art. τὴν bene delent.

679. Μῶλυ σαώσει] Ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα ἀπὸ τῆς βλάβης, ἤγουν τοῦ γενέσθαι χοῖρον, σαώσει καὶ σώσει 9) τὸ μῶλυ, ἑρμηνευτικῶς, ὅπερ ὑπάρχει ῥίζα. Καὶ ἄλλος τίς σώσει 10); καὶ ὁ Κτάρος, ἤγουν 11) Ἑρμῆς Φανείς. Ἐπώνυμον δὲ τὸ Κτάρος τοῦ Ἑρμοῦ. Μῶλυ 12) δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ μῶ, τὸ ζητῶ· ἢ παρὰ τὸ μολύνειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν, τὰ φάρμακα. Φασὶ δὲ, ὅτι ἀποσπώμενον τὸ μῶλυ ῥίζα τῷ τέλει, θάνατον ἐπιφέρει τῷ ἀποσπῶντι.

680. Νωνακριάτης] Ὁ Ἀρκάδιος 1)· Νωνακρία γὰρ πόλις Ἀρκαδίας, ἔνθα 2) τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς.

Τρικέφαλος 3)] Αὐτὸς ὁ Ἑρμῆς, ὡς 4) οὐράνιος, θαλάσσιος καὶ ἐπίγειος 5)· ἢ διὰ τὸ φυσικὸν, ἠθικὸν, καὶ λογικόν· ἢ ὅτι 6) ἐπεισελθὼν τῇ Ἑκάτῃ, τρεῖς ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρας.

Φαιδρὸς] Μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ Λευκός· καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς Λευκὸς τιμᾶται· πολεμουμε-

9) καὶ σώσει) Abest a Vit. 1. et Ciz. vti statim ἑρμηνευτικῶς, pro quo Vitt. 2 et 3. ἑρμηνευτικῶς. καὶ σώσει glossam redolet.

10) τίς σώσει) Abest σώσει a Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. verum sine signo interrogationis. Thryllit. coniicit legendum esse καὶ ἄλλος· τίς; καὶ ὁ κτάρος, ἤγουν, bene, nam σώσει abundat.

11) ἤγουν Ἑρμ.) Pro καὶ ὁ Ἑρμ. deleto tamen φανείς. Vitt. 2 et 3. καὶ ὁ κτάρος] ἑρμῆς φανείς. Videntur esse vnum idemque ἤγουν et καί.

12) Μῶλυ — ἀποσπῶντι) A Seb. addita nostri non addunt.

1) Νωνακρ. ὁ Ἀρκάδ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. perperam.

2) ἔνθα) Vitt. 2 et 3. ὅπου.

3) τρικέφ.) Cf. Harpocrat. περὶ τῶν λέξεων ad h. v.

4) αὐτὸς — ὡς) Vit. 1. et Ciz. ὅτι αὐτός: Vitt. 2 et 3. Ἑρμῆς, reliquis demtis.

5) ἐπίγειος) Hinc adiiciunt Vit. 1. et Ciz. καὶ καταχθόνιος. καὶ est, vt alias, *hoc est*, nam alias ei essent quatuor capita.

6) ἢ ὅτι — θυγατέρας) Vitt. 2 et 3. non exhibent: Vit. 1. et Ciz. dant quidem, sed sine ὅτι. Thryllit. mavult: ἢ ἐπεὶ ἐπειδ.

νοι [7]) γὰρ Ταναγραῖοι ὑπὸ Ἐρετριέων, ἐσφαγίασαν παῖδα καὶ κόρην κατὰ χρησμὸν, κἀντεῦθεν ἱδρύσαντο Λευκὸν Ἑρμῆν. Ὁ Ἑρμῆς τῷ Ὀδυσσεῖ μέλλοντι ἀπελθεῖν [8]) πρὸς τὴν Κίρκην συναντήσας, δέδωκε τὸ μῶλυ, ὥστε μὴ βλαβῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐκείνης [9]) φαρμάκων. Μῶλυ δέ ἐστι, κατὰ τοὺς ἰατροὺς, τὸ ἄγριον πήγανον. Ἀλληγορικῶς [10]) δὲ εἶπον, ὡς οὐ δεῖ λέγειν. Μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα, ἀστὴρ τε θαλάσσιος, ἴασπις λίθος, ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ, καὶ ζῶα, καὶ λίθοι ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τρόποις.

681. Ἀλίπεδον] Τὸ λεῖον [11]) καὶ ὁμαλὸν καὶ παραθαλάσσιον πεδίον, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ κυκλοῦται [12]) καὶ περιῤῥεῖται [13]).

682. Πέμπελον] Τὸν ὑπέργηρων, παρὰ τὸ ἤδη πέμπεσθαι πρὸς τὸν [1]) Ἅιδην. Νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν

7) πολεμ. — ἑρμῆν) Desunt in Vitt. 2 et 3. cf. Pauſ. V, 10. de hoc donario.

8) ἀπελθεῖν) Pro ἀνελθεῖν Ciz. et Vit. 1. recte.

9) ἐκείνης) Vit. 1. et Ciz. ἐκείνων: Vitt. 2 et 3. κίρκης, melius.

10) ἀλληγορικῶς — τρόποις) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. Thryllit. haec verſibus includit ſic:

Ἀλληγορικῶς δ' εἶπον, ὡς οὐ δεῖ λέγειν.
Μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα,
Ἀστήρ τε θαλάσσιος, Ἴασπις λίθος,
Ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ, ζῶα καὶ λίθοι
Ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τρόποις.

De primo tamen dubitat, an vt verſus ſit legendus. Solet ſane, vt iam alias obſeruauimus, Io. Tzetzes, cuius haec eſſe videntur, eiusmodi verſus inſerere.

11) τὸ λεῖον — παραθαλ.) Vitt. 2 et 3. modo παραθαλ. vt Etymolog. In Vit. 1. et Ciz. lacuna patet, ſed χωρίον habent pro πεδίον, et ὑπὸ pro ἀπὸ, cf. Harpocrat. ad ἀλίπεδον.

12) κυκλ.) Noſtri κυκλεῖται, vt edd. ante Pott. qui vero annotat, κυκλεῖν eſſe στρέφειν, κυκλοῦν vero καταλαμβάνειν. Attamen ap. Eurip. Oreſt. 1379. ὠκεανὸς κυκλεῖ χθόνα, vbi vero etiam in quibusdam Mſſ. κυκλοῖ.

13) περιῤῥ.) Vitt. 2 et 3. καταῤῥεῖται.

1) πρὸς τὸν) Vitt. 2 et 3. εἰς τόν.

λέγει, ἐπειδή φασιν, αὐτὸν ἑπτὰ γενεὰς ζῆσαι· ἄλλοι δὲ ἐννέα [2])· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν, καὶ κατωτέρω Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὥς φησι [3]) καὶ ὁ τῆς Μελαμπωδίας [4]) ποιητής· παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν, λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθε μοι ἥσσω μὲν [5]) αἰῶνα βίοιο
Ὤφελλες [6]) δοῦναι, καὶ ἴσα μήδεα ἴδμεν
Θνητοῖς ἀνθρώποις. Νῦν δ' οὐδ' ἐμὲ τυτθὸν ἔτισας,
Ὅς γε μακρόν μ' ἔθηκας [7]) ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
Ἑπτά μ' ἔτη [8]) ζώειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

683. Ἀνδρῶν γυναικῶν] Φασὶν, ὅτι ὁ Τειρεσίας ὄφεις συνουσιάζοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι [1]) εὑρὼν, ἀνεῖλε τὴν θήλειαν [2]), καὶ γέγονεν αὐτὸς [3]) γυνή. εἶτα τὸν ἄρρενα [4]), καὶ γέγονε πάλιν ἀνήρ. Ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι γυμνὴν τὴν Ἀθηνᾶν ἰδὼν, γυνὴ γέγονεν. Ἐρίζοντος δέ ποτε τοῦ Διὸς πρὸς Ἥραν [5]), καὶ λέγοντος, πλείονα

2) ἄλλοι — ἐννέα) Nostri ignorant.

3) ὥς φησι — usque ad ἀνθρώπων absunt a Vit. 1. et Ciz. Haud dubie sunt addita a Io. Tzetz. qui etiam, Hesiodum ex Melampode quaedam transtulisse, ad ἔργ. v. 800. tradit.

4) Μελαμπωδ.) Sic legendum pro Μελαμποδ. De Melampodia cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. 1. p. 115, ed. Harl. et Heyne in Obseruu. ad Apollod. p. 64. Deinde Seb. pro ἥ τι Μελαμπ. ποίησις legit ὁ τ. Μελ. ποιητὴς, Vitt. 2 et 3. ὁ τῆς Μελάμποδος ποιητής.

5) εἴθε — μὲν) Vitt. 2 et 3. εἴθε μοι εἴθ' ἥσσω μ'. vt edd. pr.

6) ὤφελλες) Restituimus metri causa: Vitt. 2 et 3, cum Seb. ὤφελες, minus recte. Thryll. mauult ὤφειλες.

7) ὅς γε μακρ. μ' ἔθηκ.) Sic quoque Vit. 3. sed Vit. 2. ὅς με μακρόν γε ἔθηκας, vt ante Potter.

8) ἔτη) Vitt. 2 et 3. ἔτι.

1) κιθαιρ.) Alii in Cyllenio, Apollod. III, 6, 7. ibique Heyne, et Fulgent. Fab. 75.

2) τὴν θήλ.) Vit. 1. et Ciz. τ. θῆλυν.

3) αὐτὸς) A Seb. insertum nostri non inserunt.

4) εἶτα τὸν ἄρρ.) Vitt. 2 et 3. εἶτα πάλιν τ. ἄρρ.

5) πρὸς Ἥρ.) Vit. 3. πρ. τὴν Ἥρ.

πόθον ἔχειν ἐν τῇ συνουσίᾳ 6) τὰς γυναῖκας, ἤπερ τοὺς ἄνδρας, καὶ κριτοῦ γεγονότος τοῦ Τειρεσίου 7), ὡς ἀνδρὸς 8) καὶ γυναικὸς γενομένου, καὶ Φαμένου, ὅτι δέκα οὐσῶν τῶν ἡδονῶν πασῶν μίαν ἔχειν τὸν ἄνδρα, τὰς δὲ Θ τὰς γυναῖκας 9), ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο τὸ μαντικὸν 10) ἀσφαλὲς, καὶ ζωὴν πολυχρόνιον· ὡς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ Αἴδῃ 11) τούτῳ χαρίζεται μόνῳ Φρονεῖν τῶν ἄλλων ἁπάντων νεκρῶν. Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας περὶ 12) Τειρεσίου ἕνεκα τῆς λάγνου 13) κρίσεως καὶ ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητὴς 14), ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, Φησίν·

Οἴην 15) μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ,
Τὰς 16) δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νοημα.

684 — 86. Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα] Αἷμα χέ-

6) ἐν τῇ συνουσ.) Male absunt a Vit. 1. et Ciz.

7) καὶ κριτοῦ — τοῦ τειρεσ.) Sic hunc locum restituimus ope Codd. nostrorum, deletis praecedd. φασὶ, κριτὴν αὐτὸν καταστῆναι τὸν τειρεσίαν.

8) ἀνδρὸς) Praepositum καὶ delent Vitt. 2 et 3.

9) ὅτι — γυναῖκας) Ita Vit. 1. et Ciz. optime pro ὅτι δεκαπλασίως ἐρᾷ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνὴ, cff. Apollod. III, 6, 7, et Heyne Obseruatt. p. 250, Ouid. Metam. III, 370, ibique Gierig, Phlegon Trall. de Mirab. 4. schol. Hom. Odyss. κ, 493. Hyg. f. 75. ibique interptt. Δεκαπλασίως corruptum videtur ex δέκα οὐσῶν πασῶν.

10) τὸ μαντικὸν) Pro τὴν μαντικὴν Vit. 1. et Ciz. recte.

11) ἐν τῷ Αἴδῃ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti sqq. περὶ δὲ τοῦ — νόημα. Videntur et hic praeeunte Apollodoro e Melampodia a Io. Tzetza illata, cf. ibi Heyne. Praeterea Vit. 1. et Ciz. pro τούτῳ legunt τοῦτο, scl. ζωὴν πολυχρόνιον, omisso φρονεῖν.

12) περὶ) Pro παρὰ Vitt. 2 et 3. bene.

13) λάγνου) Pro λαγνείας Vitt. 2 et 3. recte.

14) ποιητὴς) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro ποίησις, verum iterum Μελάμποδος pro Μελαμποδίας.

15) οἴην) Sic Vitt. 2 et 3. cum Apollod. l. l. pro οἵην.

16) τὰς — νόημα) Vit. 3. violato metro delet τὰς, et legit νοήματα.

ας Ὀδυσσεὺς εἰς βόθρον [1]), καὶ τὸ ξίφος [2]) κατέχων πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ψυχῶν, ἠρώτα [3] ἑκάστην, τίς εἴη; ἡ δὲ ἱστορία [4]) τοιαύτη. Ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Κίρκης ἀπεστάλη εἰς Ἀΐδην, ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίου περὶ τῆς νόστου αὐτοῦ. Προσέταξε δὲ αὐτῷ ἡ Κίρκη, ὅταν ἀπέλθῃ ἐκεῖ,

Βόθρον ὀρύξαι ὅσσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν·
Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

686. Πεμφίδων] Ψυχῶν [5]), παρὰ τὸ πέμπεσθαι· εὐπόρευτοι [6]) γάρ, ὡς λεπταὶ καὶ ἀερώδεις, αἱ ψυχαί.

687. Ἀμαυρᾶς μάστακος ἀποφθέγμασιν] Ἀμυδροῦ [7]) καὶ ἀσθενοῦς στόματος λαλιαῖς [8]).

688 — 89. Ὅθεν Γιγάντων νῆσος] Ὁ μὲν Καισαρεὺς Προκόπιος [9]) τὴν Δαμασκόν φησι Διὸς τρόπαιον

1) αἷμα — βόθρον) Sic nostri pro χέας γὰρ ὁ Ὀδυσσ. εἰς βόθρ. αἷμα.

2) ξίφος) Vitt. 2 et 3. bene delent additum αὐτοῦ.

3) ἠρώτα) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἐρωτᾷ.

4) ἡ δὲ ἱστορ. usque ad πυθέσθαι desunt omnia in Cdd. nostris. Versus sunt Hom. Odyss. κ, 519 sqq.

5) ψυχῶν) Vit. 1. et Ciz. τῶν ψυχ.

6) εὐπόρ.) Vitt. 2 et 3. ἀπόρευτοι, quam lectionem Potter. quoque idoneam esse arbitratur per antiphrasin, quia animae ob summam levitatem a quovis venti flatu inhiberi possint.

7) ἀμυδροῦ) Vit. 1. et Ciz. ἀμυδρᾶς, scil. μάστακος, ita vt sq. καὶ sit, hoc est.

8) λαλιαῖς) Nostri pro λαλιᾶς, recte; nam explicat ἀποφθέγμασι, quod praeponendum est. Sic quoque schol. min.

9) προκόπιος) *Percurri quidem libros Procopii, qui extant, sed nihil inueni, quod id comprobaret: quare pro fragmento locus iste, si qua fides Tzetzae, habendus est.* Sebast.

κατὰ Γιγάντων· ἕτεροι δὲ τὴν Σικελίαν, ὅπου καὶ τὸν Τυφῶνα κεραυνοῖ, ὡς καὶ Ἡσίοδος φησί [10])·

Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν αἰδνῆς [11]) παιπαλοέσσῃς
Πληγέντος . . . .

Ἕτεροι δὲ Γιγάντων νήσους [12]) τὰς Πιθηκούσας ἤκουσαν [13]), αἵ εἰσι περὶ τὴν Ἰταλίαν. Μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχρίων [14]) ἐν ἑβδόμῳ Ἐφεσίδος [15]). Ταύτας δὲ τὰς νήσους ᾤκουν πρότερον οἱ Γίγαντες, ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς χειρωσάμενος αὐτοὺς, κατ' αὐτοῦ ἐπαναστάντας [16]), ἐπέθηκεν αὐτοῖς τὰς νήσους, καὶ ἐκεῖ κατῴκισε [17]) πιθήκους, ἤτοι μιμοὺς [18]), τοὺς καὶ σατύρους, καὶ ἀρκοΐζανοὺς [19]) πρὸς

10) φησί) Addunt Vit. 1. et Ciz. omissis tamen verss. Hesiod. Theog. v. 859 sqq.

11) αἰδνῆς) Vitt. 2 et 3. αἴτνης, non male.

12) νήσους τὰς πιθ.) Vitt. 2 et 3. νῆσον τοὺς πιθήκους, et mox οὗ pro αἵ. Νῆσον non male, nam Pomp. Mel. II, 7, 175. quoque Pithecusa, cf. ibi Tzschucke p. 872. sed mire τοὺς πιθήκους.

13) ἤκουσαν) H. e. *intellexerunt*. In edd. vett. legebatur οἰκοῦσιν, Reinesius malebat ᾤκησαν.

14) Αἰσχρίων) Vit. 1. et Ciz. inepte Αἰσχύλος. Aeschrion Samius, vt Athen. VII, 296, e. et VIII, 335, c. vel Mitylenaeus, vt Io. Tzetz. in Chil. VIII, v. 406. Iambographus, et Eudoc. p. 70, Μιτυληναῖος, ἐποποιός.

15) Ἐφεσίδος) Nostri Ἐφέσιδος. An ἐφημερίδων, vt Io. Tzetz. Chil. l. l. Αἰσχρίων ὥσπερ ἔγραψεν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Fortasse tamen, quod verisimilius videtur, pars Ἐφημερίδων fuit, quae res tractaret Ephesiacas, nam in hac historia Tzetzes loquitur de Parrhasio pictore ἐξ Ἐφέσου. Eudoc. l. l. nullum Aeschrionis laudat librum.

16) κατ' — ἐπαναστ.) Nostri non agnoscunt.

17) κατῴκισε) Recte. Vitt. 1. 2. et Ciz. perperam κατῴκησε.

18) μιμοὺς) Vit. 3. μίμους.

19) ἀρκοΐζανοὺς) Vit. 1. et Ciz. ἀρκοιζιάνους: Vit. 2. ἀρκοβυζιανοὺς, infra ad v. 1000. ἀρκοβουζιανὸς, quod quoque Du Fresne in Glossar. in scriptt. med. et inf. Graecitatis dicit esse eiusdem notionis: Vit. 3. ἀρκοβιζανοὺς, infra ἀρκοβυζιανός. Reines. in Varr. Lectt. p. 307. intelligit, quas nostri dicunt feles marinas, *Meerkatzen*.

ἀτιμίαν καὶ αἰσχύνην τῶν Γιγάντων. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει [20]). Ἡ θλάσασα [21]) νῆσος τὸ μετάφρενον καὶ τὴν ῥάχιν, καὶ τὸ δέμας καὶ [22]) σῶμα τοῦ ἀγρίου δράκοντος καὶ Τυφῶνος, ἡ Σικελία (κἂν ληρῶσιν οἱ πολλοὶ [23])) ἥτις φλογμῷ ζέει, ἤτοι φλόγας πέμπει ἐκ τῆς Αἴτνης πρὸς τὴν Κατάνην.

690 — 92. Δέξεται μονόστολον] Ὑποδέξεται δὲ αὕτη ἡ νῆσος τὸν Ὀδυσσέα μονόστολον, ἤτοι [1]) ἓν πλοῖον ἔχοντα, ἐν ᾗ πιθήκων γένος ὁ πάλμυς καὶ βασιλεὺς [2]) τῶν ἀφθίτων, ἤτοι τῶν Θεῶν, ᾤκισεν. Ἡ δὲ λέξις τοῦ πάλμυς τῶν Ἰώνων [3]) ἐστί, καὶ χρῆται ταύτῃ Ἱππῶναξ, λέγων·

Ὦ Ζεῦ πάτερ, Θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ,
Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου [4]), πάλμυ [5]);

Ὤικισε] Τὸ σε μακρὸν, ὡς κοινὴ συλλαβή.

Thryllit. addit: an: argutiani, vid. ad v. 1000.

20) ἡ δὲ — ἔχει) A Seb. additum nostri non addunt.

21) θλάσ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. perperam θάλασσα.

22) καὶ τὸ δέμ. καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. verum a Vitt. 2 et 3. καὶ σῶμα, hoc est, corpus. Alterutrum bene abesse potest.

23) κἂν ληρ. οἱ πολ.) Vit. 1. et Ciz. non habent.

1) μονόστ. ἤτοι) Vitt. 2 et 3. ignorant.

2) καὶ βασιλεὺς — τοῦ πάλμυς) Absunt a Vitt. 2 et 3.

3) τοῦ πάλ. τῶν Ἰών.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸ πάλμ. Ἰώνων, sed quae sequuntur καὶ χρῆται — πάλμυ, in iisdem desunt.

4) χρυσὸν ἀργ.) Lobeck ad Sophocl. Ai. v. 191. p. 249 χρυσὸν (ἢ) ἄργυρον, non male, sed vnde, non addere ei libuit. Caeterum hunc locum attulit, vt ostendat, verbis: τί μ' οὐκ ἔδωκας, in Hipponacte elidi μοι, sed quis scit, an μ' sit lectio integra, et an μ' pro με positum in contextu ad aliud verbum, non vero ad ἔδωκας, referatur.

5) πάλμυ) Vitt. 2 et 3. πάλμυν, quam lectionem Thryllit. praefert, putatque duo diuersos locos ex Hipponacte laudari.

693. Μῶλον] Μῶλος, ὁ πόλεμος, παρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλόκληρος εἶναι. Πολλοὶ γὰρ ἐν αὐτῷ [6]) τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται.

Ἐγγόνοις [7]) Κρόνου] Τοῖς παισὶ τοῦ Κρόνου, Διῒ καὶ τοῖς ἑτέροις. Εἶπον δὲ περὶ ἔκγονος καὶ ἔγγονος ἀλλαχοῦ.

694. Βαίου [8]) δ' ἀμείψας] Ὁ Βαῖος οὗτος κυβερνήτης ἦν Ὀδυσσέως, ὃς τελευτήσας ἐτάφη περὶ Σικελίαν· ἀφ' οὗ φασὶ κληθῆναι Βαΐας, τὰς νήσους καὶ πόλεις, καὶ τὸν Βαΐου λιμένα, παρὰ τὴν κατ' Ἰταλίαν Ἄορνιν [9]).

695. Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα [10])] Οἱ Κιμμέριοι, κατὰ μὲν Ὅμηρον, ἔθνος τὰς ἐπαύλεις ἔχον περὶ τὸν δυτικὸν [11]) Ὠκεανόν. Φησὶ γὰρ [12])·

6) αὐτῷ) Abest a nostris, et commode abesse potest.

7) ἐγγόν.) Vitt. 2 et 3. ἐκγόνοις. Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. carent hoc scholio.

8) βαίου — βαῖος) Nostri βαιοῦ — βαιός, male, vid. Nott. ad Lycophr. et Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 427. de Baio.

9) παρὰ — Ἄορνιν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. spatio tamen in Vit. 1. relicto litterarum fere XII, puta παρὰ τὴν Ἄορνιν. Vitt. 2 et 3. vero sic: πόλις περὶ τὴν — Ἄορνιν, scl. Baiae, non male. Phauor. qui hoc schol. e Tzetza videtur hausisse, post κατ' ἰταλίαν habet ἄορνις καὶ βαιός, ἐπὶ ἀριθμοῦ καὶ ἐπὶ μεγέθους, quae fortasse hic exciderunt.

10) ἔπαυλα) Codd. nostri cum edd. statim subiciunt ἐπαύλεις — μεταπλασμός, quae a Seb. praeter rationem infra sunt posita. In caeteris quoque constanter sequuntur vulgatam.

11) δυστικὸν (δυτικὸν)) *Duplex erat Cimmerium, vnum Tauricae Chersonesi in ore ipso Bospori trans fretum, quod Periegeta intendit, et Pomp. Mel. II, 21, alterum ad lacum Auernum in Campaniae agro, cuius mentio etiam ap. Plin.* III, 5, *et hic in Lycophrone.* Thryllit. cff. quoque Dauis et Goerenz ad Ciz. Academ. II, 19.

12) φησὶ γάρ) Cum verss. a nostris abest. Hom. Odyss. λ, 14, 15. Caeterum ap. Hom. legitur κεκαλυμμένοι pro κεκαλυμμένη, quod quoque emendauimus. cf. ibi Eustath. et ad Dionys. Perieg. v. 167, et Io. Tzetz. in Chil. XII, v. 842 sqq.

Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι . . . .

Κατὰ δὲ τὸν Περιηγητὴν Διονύσιον [13])·

Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.

Ἔπαυλα] Τὰς ἐπαύλεις. Τὸ δὲ σχῆμα μεταπλασμός.

κ' Ἀχερουσίαν] Μυθικῶς μὲν ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Ἅιδου· ἱστορικῶς δὲ καὶ περιηγητικῶς ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Ἡρακλείας, τῆς περὶ Σινώπην. Καλεῖται δὲ νῦν [14]) Σοωναύτης. Οὐκ οἶδα [15]) δὲ, ποῦ ὁ Λυκόφρων οὗτος λέγει εἶναι τὸν Ἀχέροντα.

697. Ὄσσαν τε, καὶ λέοντος] Κύμη καὶ Ὄσσα, ὄρη Ἰταλίας μέγιστα [1]), ὥς φησι Μητρόδωρος [2]). Καὶ

13) Διονύσ.) Noſtri omittunt, non male.

14) νῦν) Noſtri cum Seb. ſupplent. Quare vero dicatur σοωναύτ. vide ſupra ad v. 414, et ſchol. Apollon. II, 355 et 746, p. 190. Legendum vero σοωναύτ. pro σωοικύτ. praeeunte Apollonio.

15) οὐκ οἶδα — Ἀχέροντα) Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt haud dubie Io. Tzetzae, qui, multiſcius alias, immo omniſcius, hic fatetur, ſe neſcire, quem intelligat Acherontem Lycophron. Intelligit eum, qui auctore Strab. VII, p. 324. e lacu Acheruſio influit in portum Glycyn.

1) ὄρη — μέγ.) Vitt. 2 et 3. ὄρος — μέγιστον, ſine dubio rectius, nam Κύμη eſt vrbs, Oſſa vero mons, non autem Italiae, ſed Theſſaliae, cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 174. Errarunt ſane facientes Oſſam montem Italiae, qui ſit fluuius Italiae, cff. nott. ad Lycophr. De vrbe Cyme cf. quoque Io. Tzetz. ad Heſiod. ἔργ. p. 145. ed. Heinſ. et Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I, p. 180. Aliena plane ſunt, quae Tzetzes huic loco de Oſſa, monte Theſſaliae, adſuit.

2) Μητρόδωρ.) *Cf. Scalig. ad Cat. p. 32, et Gronou. de pecun. vet.* III, 17, *p.* 256. *Poteſt eſſe Lampſacenus.* Thryllit. *Scepſius ille, Periegeticus, laudatur a Stephano in* ὕδωρις, *Plin.* III, 16, V, 31, *et* VIII, 14, *et ap. Placidum Lutatium in* 5 *Thebaidos.* Sebaſt. His add. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I,

πόθον ἔχειν ἐν τῇ συνουσίᾳ [6]) τὰς γυναῖκας, ἤπερ τοὺς ἄνδρας, καὶ κριτοῦ γεγονότος τοῦ Τειρεσίου [7]), ὡς ἀνδρὸς [8]) καὶ γυναικὸς γενομένου, καὶ φαμένου, ὅτι δέκα οὐσῶν τῶν ἡδονῶν πασῶν μίαν ἔχειν τὸν ἄνδρα, τὰς δὲ Θ τὰς γυναῖκας [9]), ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο τὸ μαντικὸν [10]) ἀσφαλὲς, καὶ ζωὴν πολυχρόνιον· ὡς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ Αἴδῃ [11]) τούτῳ χαρίζεται μόνῳ φρονεῖν τῶν ἄλλων ἁπάντων νεκρῶν. Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας περὶ [12]) Τειρεσίου ἕνεκα τῆς λάγνου [13]) κρίσεως καὶ ὁ τῆς Μελαμπωδίας ποιητὴς [14]), ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησίν·

Οἴην [15]) μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
Τὰς [16]) δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νοημα.

684 — 86. Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα] Αἷμα χέ-

6) ἐν τῇ συνουσ.) Male absunt a Vit. 1. et Ciz.

7) καὶ κριτοῦ — τοῦ τειρεσ.) Sic hunc locum restituimus ope Codd. nostrorum, deletis praecedd. φασὶ, κριτὴν αὐτὸν καταστῆναι τὸν τειρεσίαν.

8) ἀνδρὸς) Praepositum καὶ delent Vitt. 2 et 3.

9) ὅτι — γυναῖκας) Ita Vit. 1. et Ciz. optime pro ὅτι δεκαπλασίως ἐρᾷ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνὴ, cff. Apollod. III, 6, 7, et Heyne Obseruatt. p. 250, Ouid. Metam. III, 370, ibique Gierig, Phlegon Trall. de Mirab. 4. Schol. Hom. Odyss. κ, 493. Hyg. f. 75. ibique interptt. Δεκαπλασίως corruptum videtur ex δέκα οὐσῶν πασῶν.

10) τὸ μαντικὸν) Pro τὴν μαντικὴν Vit. 1. et Ciz. recte.

11) ἐν τῷ Αἴδῃ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti sqq. περὶ δὲ τοῦ — νόημα. Videntur et hic praeeunte Apollodoro e Melampodia a Io. Tzetza illata, cf. ibi Heyne. Praeterea Vit. 1. et Ciz. pro τούτῳ legunt τοῦτο, scl. ζωὴν πολυχρόνιον, omisso φρονεῖν.

12) περὶ) Pro παρὰ Vitt. 2 et 3. bene.

13) λάγνου) Pro λαγνείας Vitt. 2 et 3. recte.

14) ποιητὴς) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro ποίησις, verum iterum Μελάμποδος pro Μελαμπωδίας.

15) οἴην) Sic Vitt. 2 et 3. cum Apollod. l. l. pro οἵην.

16) τὰς — νόημα) Vit. 3. violato metro delet τὰς, et legit νοήματα.

ας Ὀδυσσεὺς εἰς βόθρον [1]), καὶ τὸ ξίφος [2]) κατέχων πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ψυχῶν, ἠρώτα [3] ἑκάστην, τίς εἴη; ἡ δὲ ἱστορία [4]) τοιαύτη. Ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Κίρκης ἀπεστάλη εἰς Ἅιδην, ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίου περὶ τῆς νόστου αὐτοῦ. Προσέταξε δὲ αὐτῷ ἡ Κίρκη, ὅταν ἀπέλθῃ ἐκεῖ,

Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν·
Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

686. Πεμφίδων] Ψυχῶν [5]), παρὰ τὸ πέμπεσθαι· εὐπόρευτοι [6]) γάρ, ὡς λεπταὶ καὶ ἀερώδεις, αἱ ψυχαί.

687. Ἀμαυρᾶς μάστακος ἀποφθέγμασιν] Ἀμυδροῦ [7]) καὶ ἀσθενοῦς στόματος λαλιαῖς [8]).

688 — 89. Ὅθεν Γιγάντων νῆσος] Ὁ μὲν Καισαρεὺς Προκόπιος [9]) τὴν Δαμασκόν φησι Διὸς τρόπαιον

1) αἷμα — βόθρον) Sic nostri pro χέας γὰρ ὁ Ὀδυσσ. εἰς βόθρ. αἷμα.

2) ξίφος) Vitt. 2 et 3. bene delent additum αὐτοῦ.

3) ἠρώτα) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἐρωτᾷ.

4) ἡ δὲ ἱστορ. usque ad πυθέσθαι desunt omnia in Cdd. nostris. Versus sunt Hom. Odyss. κ, 519 sqq.

5) ψυχῶν) Vit. 1. et Ciz. τῶν ψυχ.

6) εὐπόρ.) Vitt. 2 et 3. ἀπόρευτοι, quam lectionem Potter. quoque idoneam esse arbitratur per antiphrasin, quia animae ob summam leuitatem a quouis venti flatu inhiberi possint.

7) ἀμυδροῦ) Vit. 1. et Ciz. ἀμυδρᾶς, scl. μάστακος, ita vt sq. καὶ sit, *hoc est*.

8) λαλιαῖς) Nostri pro λαλιᾶς, recte; nam explicat ἀποφθέγμασι, quod praeponendum est. Sic quoque schol. min.

9) προκόπιος) *Percurri quidem libros Procopii, qui extant, sed nihil inueni, quod id comprobaret: quare pro fragmento locus iste, si qua fides Tzetzae, habendus est.* Sebast.

κατὰ Γιγάντων· ἕτεροι δὲ τὴν Σικελίαν, ὅπου καὶ τὸν Τυφῶνα κεραυνοῖ, ὡς καὶ Ἡσίοδος φησί [10]·

Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν αἰδνῆς [11]) παιπαλοέσσης
Πληγέντος . . . .

Ἕτεροι δὲ Γιγάντων νήσους [12]) τὰς Πιθηκούσας ἤκουσαν [13]), αἵ εἰσι περὶ τὴν Ἰταλίαν. Μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχρίων [14]) ἐν ἑβδόμῳ Ἐφεσίδος [15]). Ταύτας δὲ τὰς νήσους ᾤκουν πρότερον οἱ Γίγαντες, ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς χειρωσάμενος αὐτούς, κατ' αὐτοῦ ἐπαναστάντας [16]), ἐπέθηκεν αὐτοῖς τὰς νήσους, καὶ ἐκεῖ κατῴκισε [17]) πιθήκους, ἤτοι μιμοὺς [18]), τοὺς καὶ σατύρους, καὶ ἀρκοϊζανοὺς [19]) πρὸς

10) *φησί*) Addunt Vit. 1. et Ciz. omiſſis tamen verſſ. Heſiod. Theog. v. 859 ſqq.

11) *αἰδνῆς*) Vitt. 2 et 3. *αἴτνης*, non male.

12) *νήσους τὰς πιθ.*) Vitt. 2 et 3. *νῆσον τοὺς πιθήκους*, et mox *οἳ* pro *αἵ*. *Νῆσον* non male, nam Pomp. Mel. II, 7, 175. quoque Pithecuſa, cf. ibi Tzſchucke p. 872. ſed mire *τοὺς πιθήκους*.

13) *ἤκουσαν*) H. e. *intellexerunt*. In edd. vett. legebatur *οἰκοῦσιν*, Reineſius malebat *ᾤκησαν*.

14) *Αἰσχρίων*) Vit. 1. et Ciz. inepte *Αἰσχύλος*. Aeſchrion Samius, vt Athen. VII, 296, e. et VIII, 335, c. vel Mitylenaeus, vt Io. Tzetz. in Chil. VIII, v. 406. Iambographus, et Eudoc. p. 70, *Μιτυληναῖος, ἐποποιός*.

15) *Ἐφεσίδος*) Noſtri *Ἐφέσιδος*. An *ἐφημερίδων*, vt Io. Tzetz. Chil. l. l. *Αἰσχρίων ὥσπερ ἔγραψεν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν*. Fortaſſe tamen, quod veriſimilius videtur, pars *Ἐφημερίδων* fuit, quae res tractaret Epheſiacas, nam in hac hiſtoria Tzetzes loquitur de Parrhaſio pictore *ἐξ Ἐφέσου*. Eudoc. l. l. nullum Aeſchrionis laudat librum.

16) *κατ' — ἐπαναστ.*) Noſtri non agnoſcunt.

17) *κατῴκισε*) Recte. Vitt. 1. 2. et Ciz. perperam *κατῴκησε*.

18) *μιμοὺς*) Vit. 3. *μίμους*.

19) *ἀρκοϊζανοὺς*) Vit. 1. et Ciz. *ἀρκοιζιάνους*: Vit. 2. *ἀρκοβυζιανούς*, infra ad v. 1000. *ἀρκοβουζιανὸς*, quod quoque Du Freſne in Gloſſar. in ſcriptt. med. et inf. Graecitatis dicit eſſe eiusdem notionis: Vit. 3. *ἀρκοβιζανούς*, infra *ἀρκοβυζιανός*. Reineſ. in Varr. Lectt. p. 307. intelligit, quas noſtri dicunt feles marinas, *Meerkatzen*.

ἀτιμίαν καὶ αἰσχύνην τῶν Γιγάντων. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει [20]) · Ἡ θλάσασα [21]) νῆσος τὸ μετάφρενον καὶ τὴν ῥάχιν, καὶ τὸ δέμας καὶ [22]) σῶμα τοῦ ἀγρίου δράκοντος καὶ Τυφῶνος, ἡ Σικελία (κἂν ληρῶσιν οἱ πολλοὶ [23])) ἥτις φλογμῷ ζέει, ἤτοι φλόγας πέμπει ἐκ τῆς Αἴτνης πρὸς τὴν Κατάνην.

690 — 92. Δέξεται μονόστολον] Ὑποδέξεται δὲ αὕτη ἡ νῆσος τὸν Ὀδυσσέα μονόστολον, ἤτοι [1]) ἐν πλοῖον ἔχοντα, ἐν ᾗ πιθήκων γένος ὁ πάλμυς καὶ βασιλεὺς [2]) τῶν ἀφθίτων, ἤτοι τῶν Θεῶν, ᾤκισεν. Ἡ δὲ λέξις τοῦ πάλμυς τῶν Ἰώνων [3]) ἐστὶ, καὶ χρῆται ταύτῃ Ἱππῶναξ, λέγων·

Ὦ Ζεῦ πάτερ, Θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ,
Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου [4]), πάλμυ [5]);

Ὤικισε] Τὸ σε μακρὸν, ὡς κοινὴ συλλαβή.

Thryllit. addit: *an: argutiani*, vid. ad v. 1000.

20) ἡ δὲ — ἔχει) A Seb. additum noſtri non addunt.

21) θλάσ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. perperam θάλασσα.

22) καὶ τὸ δέμ. καὶ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. verum a Vitt. 2 et 3. καὶ σῶμα, *hoc eſt, corpus.* Alterutrum bene abeſſe poteſt.

23) κἂν ληρ. οἱ πολ.) Vit. 1. et Ciz. non habent.

1) μονόστ. ἤτοι) Vitt. 2 et 3. ignorant.

2) καὶ βασιλεὺς — τοῦ πάλμυς) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

3) τοῦ πάλ. τῶν Ἰών.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸ πάλμ. Ἰώνων, ſed quae ſequuntur καὶ χρῆται — πάλμυ, in iisdem deſunt.

4) χρυσὸν ἀργ.) Lobeck ad Sophocl. Ai. v. 191. p. 249 χρυσὸν (ἢ) ἄργυρον, non male, ſed vnde, non addere ei libuit. Caeterum hunc locum attulit, vt oſtendat, verbis: τί μ' οὐκ ἔδωκας, in Hipponacte elidi μοί, ſed quis ſcit, an μ' ſit lectio integra, et an μ' pro με poſitum in contextu ad aliud verbum, non vero ad ἔδωκας, referatur.

5) πάλμυ) Vitt. 2 et 3. πάλμυν, quam lectionem Thryllit. praefert, putatque duo diuerſos locos ex Hipponacte laudari.

693. Μῶλον] Μῶλος, ὁ πόλεμος, παρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλόκληρος εἶναι. Πολλοὶ γὰρ ἐν αὐτῷ 6) τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται.

Ἐγγόνοις 7) Κρόνου] Τοῖς παισὶ τοῦ Κρόνου, Διΐ καὶ τοῖς ἑτέροις. Εἶπον δὲ περὶ ἔκγονος καὶ ἔγγονος ἀλλαχοῦ.

694. Βαίου 8) δ' ἀμείψας] Ὁ Βαῖος οὗτος κυβερνήτης ἦν Ὀδυσσέως, ὃς τελευτήσας ἐτάφη περὶ Σικελίαν· ἀφ' οὗ φασὶ κληθῆναι Βαίας, τὰς νήσους καὶ πόλεις, καὶ τὸν Βαίου λιμένα, παρὰ τὴν κατ' Ἰταλίαν Ἄορνιν 9).

695. Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα 10)] Οἱ Κιμμέριοι, κατὰ μὲν Ὅμηρον, ἔθνος τὰς ἐπαύλεις ἔχον περὶ τὸν δυτικὸν 11) Ὠκεανόν. Φησὶ γάρ 12)·

6) αὐτῷ) Abeſt a noſtris, et commode abeſſe poteſt.

7) ἐγγόν.) Vitt. 2 et 3. ἐκγόνοις. Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. carent hoc ſcholio.

8) βαίου — βαῖος) Noſtri βαιοῦ — βαιὸς, male, vid. Nott. ad Lycophr. et Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 427. de Baio.

9) παρὰ — Ἄορνιν) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſpatio tamen in Vit. 1. relicto litterarum fere XII, puta παρὰ τὴν Ἄορνιν. Vitt. 2 et 3. vero ſic: πόλεις περὶ τὴν — Ἄορνιν, ſcl. Baiae, non male. Phauor. qui hoc ſchol. e Tzetza videtur hauſiſſe, poſt κατ' ἰταλίαν habet ἄορνις καὶ βαιὸς, ἐπὶ ἀριθμοῦ καὶ ἐπὶ μεγέθους, quae fortaſſe hic exciderunt.

10) ἔπαυλα) Codd. noſtri cum edd. ſtatim ſubiiciunt ἐπαύλεις — μεταπλασμὸς, quae a Seb. praeter rationem infra ſunt poſita. In caeteris quoque conſtanter ſequuntur vulgatam.

11) δυκτικὸν (δυτικὸν)) *Duplex erat Cimmerium, vnum Tauricae Cherſoneſi in ore ipſo Boſpori trans fretum, quod Periegeta intendit, et Pomp. Mel. II, 21, alterum ad lacum Auernum in Campaniae agro, cuius mentio etiam ap. Plin. III, 5, et hic in Lycophrone.* Thryllit. cff. quoque Dauis et Goerenz ad Ciz. Academ. II, 19.

12) φησὶ γάρ) Cum verſſ. a noſtris abeſt. Hom. Odyſſ. λ, 14, 15. Caeterum ap. Hom. legitur κεκαλυμμένοι pro κεκαλυμμένη, quod quoque emendauimus. cf. ibi Euſtath. et ad Dionyſ. Perieg. v. 167, et Io. Tzetz. in Chil. XII, v. 842 ſqq.

Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι . . . .

Κατὰ δὲ τὸν Περιηγητὴν Διονύσιον [13]·

Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.

Ἔπαυλα] Τὰς ἐπαύλεις. Τὸ δὲ σχῆμα μεταπλασμός.

κ' Ἀχερουσίαν] Μυθικῶς μὲν ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Αἴδου· ἱστορικῶς δὲ καὶ περιηγητικῶς ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Ἡρακλείας, τῆς περὶ Σινώπην. Καλεῖται δὲ νῦν [14] Σοωναύτης. Οὐκ οἶδα [15] δὲ, ποῦ ὁ Λυκόφρων οὗτος λέγει εἶναι τὸν Ἀχέροντα.

697. Ὄσσαν τε, καὶ λέοντος] Κύμη καὶ Ὄσσα, ὄρη Ἰταλίας μέγιστα [1]), ὥς φησι Μητρόδωρος [2]). Καὶ

13) Διονύσ.) Nostri omittunt, non male.

14) νῦν) Nostri cum Seb. supplent. Quare vero dicatur σοωναύτ. vide supra ad v. 411, et schol. Apollon. II, 355 et 746, p. 190. Legendum vero σοωναύτ. pro σωναύτ. praeeunte Apollonio.

15) οὐκ οἶδα — Ἀχέροντα) Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt haud dubie Io. Tzetzae, qui, multiscius aliis, immo omniscius, hic fatetur, se nescire, quem intelligat Acherontem Lycophron. Intelligit eum, qui auctore Strab. VII, p. 324. e lacu Acherusio influit in portum Glycyn.

1) ὄρη — μέγ.) Vitt. 2 et 3. ὄρος — μέγιστον, sine dubio rectius, nam Κύμη est vrbs, Ossa vero mons, non autem Italiae, sed Thessaliae, cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 174. Errarunt sane facientes Ossam montem Italiae, qui sit fluuius Italiae, cff. nott. ad Lycophr. De vrbe Cyme cf. quoque Io. Tzetz. ad Hesiod. ἔργ. p. 145. ed. Heins. et Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I, p. 180. Aliena plane sunt, quae Tzetzes huic loco de Ossa, monte Thessaliae, assuit.

2) Μητρόδωρ.) *Cf. Scalig. ad Cat. p. 52, et Gronou. de pecun. vet.* III, 17, *p. 256. Potest esse Lampsacenus.* Thryllit. *Scepsius ille, Periegeticus, laudatur a Stephano in* ὕπανις, *Plin.* III, 16, V, 31, *et* VIII, 14, *ac ap. Placidum Lutatium in 5 Thebaidos.* Sebast. His add. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I,

Ομηρός [3]) φησι περὶ τῶν Ἀλωέως [4]) παίδων, Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου·

Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἄμβατος εἴη.

Λέοντος] Τοῦ Ἡρακλέους [5]), ἢ διὰ τὴν λεοντῆν [6]), ἢ διὰ τὴν ἀλκήν· Ἡρακλῆς γὰρ [7]) τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλαύνων, ὡς περὶ Ὄσσαν καὶ Κύμην [8]) ἐγένετο, εὗρε δὲ πελαγίσαντα τὸν Ὀράντην [9]) ποταμὸν φερόμενον ἐπὶ Μελίβοιαν τὴν πηγὴν, ὡς οὐκ ἦν δυνατὸν αὐτῷ [10]) αὐτὸν διελθεῖν, σκάψας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν, ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἐνέχωσεν αὐτὸν, καὶ οὕτω διῆλθε σὺν ταῖς βουσὶν [11]).

698. Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος] Βριμὼ [1]) καὶ Ὀβρι-

p. 517. Voss. de Hist. Gr. p. 306. vbi Reines. margini adscripsit: *Ista Pliniana videntur potius e Metrodoro Byzantio esse hausta, quem rei piscatoriae peritissimum, et Leonidae* (cuius fit mentio postea ad v. 758.) *patrem fuisse dicit Aelian. de Nat. Animal extr. l.* II. Deinde: *Metrodorus philosophus inspiciendorum locorum et orbis perscrutandi gratia dicitur vlteriorem Indiam penetrasse temporibus Constantini. Ruffinus l.* I. *Hist. Eccl. Socr. Theod. Sozom. Baron. ad an.* 327. *etiam Hieronymus in Chron. eius meminit.*

3) καὶ ὅμηρος — usque ad ἄμβατος εἴη, nostri non habent. Sunt in Il. λ, 314.

4) Ἀλωέως) Cf. Apollod. I, c. 4. et Hom. Il. ε, 386, ibique Obseruat. Heynii.

5) λέοντος] τοῦ Ἡρ.) Vit. 1. et Ciz. λέοντα δὲ τὸν Ἡρακλέα.

6) λεοντῆν) Contr. pro λεοντέην Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. Seb. et Vitt. 2 et 3. λεοντήν.

7) Ἡρακλ. γὰρ) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro ὃς Ἡρακλ. vt edd. pr. cum Vit. 1. et Ciz.

8) κύμην) Vitt. 2 et 3. κύμαν.

9) ὀρόντην) Nostri cum edd. pr. ὀῤῥόντ. non male, vt distinguatur ab Oronte, fluuio Syriae.

10) αὐτῷ) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene: ab seq. αὐτὸν interceptum videtur.

11) τοῖς βουσ.) Nostri pro ταῖς βουσ.

1) Βριμὼ) Cf. infra ad v. 1176. *De Brimo vid. Tur-*

μὼ, ἡ Περσεφόνη, ὅτι τῷ Ἑρμῇ βιάζοντι αὐτὴν ἐν κυνηγεσίῳ ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐκεῖνος 2) ἐπαύθη τοῦ 3) ἐγχειρήματος. Ὥσπερ δὲ σταφὶς καὶ ἀσταφὶς, οὕτω Βριμὼ καὶ Ὀβριμὼ εἴρηται. Τινὲς 4) δὲ γράφουσιν Ὀμβριμοὺς, παρὰ τὸ ὄμβριμον καὶ βαρύ.

699 — 702. Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον] Λέγει 5) τὸν πυρὶ φλεγέθοντα ποταμόν Οὐκ οἶδα 6) δὲ, ὅπου αὐτός φησιν εἶναι τὸν Πυριφλεγέθοντα, εἰ μὴ ἄρα, ὅπου ἡ πόλις τῶν ὀνείρων, καὶ ἡ τοῦ Πλάτωνος 7) πολιτεία.

neb. *Aduerſ.* XI, 16. *Scalig. ad Cat.* 210. *P. Leop. Emend.* XVII, 11. *Cant. Nouantiq. Lectt.* I, 6. *Gronou. ad Stat. c.* XX, *p.* 109. *et Schol. Oppian.* I, 306, *p.* 56. Thryllit. Add. Eudoc. ad h. v. ſchol. Apoll. Rh. III, 861, p. 213. et Io. Tzetz. ad Heſiod. ἔργ. p. 48, ed. Heinſ.

2) ἐκεῖνος) Giz. et Vit. 1. ἐκεῖσε.

3) τοῦ) Hunc art. noſtri cum Seb. praemittunt.

4) τινὲς — καὶ βαρύ) A noſtris abſunt, quorum loco in Vit. 1. et Giz. leguntur ὥσπερ — εἴρηται a nobis inſerta.

5) λέγει — ποταμόν) Haec duo verba e Vit. 1. et Giz. ſuppleuimus.

6) οὐκ οἶδα) Legere poterat Tzetzes, monet Thryllit. Ariſtotel. περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. p. 106. (ed. Beckm. c. 108 et 109. p. 217.). Verba eius ſic ſe habent: περὶ τὴν Κύμην τὴν περὶ Ἰταλίαν λίμνη ἐστὶν — ἤπειρον θερμὸν ὕδωρ πολλαχόθεν ἐκπίπτει, καὶ ὁ τόπος ἅπας καλεῖται πυριφλεγέθων etc. et Strab. V, p. 244. τὸν πυριφλεγέθοντα ἐκ τῶν θερμῶν ὑδάτων ἐτεκμαίροντο τῶν πλησίον τῆς Ἀχερουσίας, ſcl. ad lacum Auernum. Caeterum haec usque ad ὄμηρος cum verſſ. vti ſemper omnia, quae ludibrio habent Lycophronem, a Vit. 1. et Giz. ſunt omiſſa, ſed a Vitt. 2 et 3. modo οὐκ οἶδα — πυριφλεγ. reliquis ſeruatis. Sunt ſine dubio ab Io. Tzetza addita.

7) πλάτωνος) *Sane Plato eius meminit, quem Ariſtotel. refutat, vid. Olympiod. ad L. II. Meteor. p.* 31, *a, qui Platonem excuſat p.* 32, *a. et b. add. Stob. L.* 1. *Eclog. Phyſ. de ſtatu animarum poſt exitum e Porphyrio* ἐν τοῖς περὶ στυγὸς, *et Nonn. ad* β. στηλ. *Greg. c.* 50. *p.* 171, *ed. Eton.* Thryllit. Add. Fragm. Apollodori p. 393, ed. Heyn.

Πυριφλεγέθων [8]) ποταμός ἐστιν ἐν τῷ Ἅιδῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος [9])·

> Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
> Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.

Κωκυτός τε, ὅπου λέγουσιν εἶναι λόφον δύσβατον, ὃν εἴτις ἂν προσβῇ, ἀφανὴς γίνεται εὐθύς. Ἐκεῖ δὲ λέγουσιν εἶναι τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, ἃς φυλάσσει ὁ κύων τοῦ Αἵδου, ὃς ἔχει ἑκατὸν κεφαλὰς, καὶ λέγουσιν, ὅτι τοὺς εἰσερχομένους μετὰ κολακείας προσδέχεται, τοὺς δὲ ἐξελθεῖν θέλοντας οὐκ ἐᾷ. Εἰ δέ τις τολμήσειε τῷ ταχέως αὐτοῦ λαβέσθαι, καταδαπανᾷ τοῦτον.

Ex 700. Αἴθραν [1])] Τὸν αἰθέρα λέγει [2]), ἢ τὸν ἀέρα, παρὰ τὸ αἴθω, τὸ καίω καὶ λάμπω, καὶ ῥέω, ἤτοι ὁ ῥέων τὸ φῶς ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀπὸ εὐθείας δὲ τῆς, ὁ αἴθρα, τοῦ αἴθρα, τῷ αἴθρα, τὸν αἴθρα, ἐκινήθη.

Πολυδέγμων λόφος] Ὁ λόφος [3]) καὶ ὁ ὑψηλὸς τόπος οὕτω καλούμενον, ἤγουν τὸ ὄρος, ὃ καλεῖται πο-

8) πυριφλεγέθων usque ad καταδαπανᾷ desunt in Vitt. 2 et 3.

9) ὡς καὶ ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. sine ὡς. Odyss. κ, 515. Alterum versum, κωκυτός —, Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

1) Αἴθραν) In edd. pr. posita post πολυδέγμων λόφος nostri cum Seb. hic ponunt.

2) λέγει usque ad τῆς γῆς ignorant Vitt. 2 et 3. sed a Seb. adiecta, quae absunt a Vit. 1. et Ciz. ἀπὸ εὐθείας — quoque adiiciunt, omisso tantum voc. ἐκινήθη, et ὁ αἴθρας pro ὁ αἴθρα.

3) ὁ λόφος — πολυδέγμων) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Canter. et Seb. perperam reprehendunt Tzetzam, quasi voc. πολυδέγμων proprium montis nomen accipientem, cum tamen modo dicat, hunc montem, scl. Apenninum, cognominatum esse πολυδέγμονα, h. e. *peraltum, permagnum.* Male in edd. πολυδ. magno Π, quae scriptura fraudi fuit calumniatoribus: in Codd. Mss. π minori recte scribitur. Scholiastes minor Vit. 3. erat reprehendendus, qui habet ὄνομα ὄρους.

λυδέγμων. Ὄρος [4]) ἐστὶ τῆς Ἰταλίας, λίαν ὑψηλότατον, ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ ῥεῖν ποταμοὺς, ἐπειδὴ, ὡς φησὶ Τρύφων [5]), ὀμφαλός ἐστι τοῦ ᾅδου τὸ ὄρος τοῦτο.

Ex 702. Αὐσονῖτιν χθόνα] Εἶπον [6]) πολλάκις, ὡς Αὔσονες οἱ Αὐροῦγκοι μόνοι κυρίως λέγονται, μέσον Καμπανῶν καὶ Οὐόλκων παρὰ θάλασσαν κείμενοι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας Ἰταλοὺς [7]) Αὔσονας καλοῦσι· καταχρηστικώτερον [8]) δὲ καὶ ἡμᾶς, καίπερ Ἑλλήνων γονῆς πεφυκότας [9]). Αὔσονες δὲ λέγονται, κατά τινας μὲν, ἀπὸ Αὔσονος [10]), τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης παιδός· καθ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ Αὔσονος, τοῦ Ἰταλοῦ καὶ Λευταρίας [11]) υἱοῦ· ἄλλοι δὲ ἐξ Αὔσονος ἑτέρου [12]) φασίν.

4) *ὄρος — ὄρος τοῦτο*) Sic hunc locum emendauimus ope Vit. 1. et Ciz. Vulgata sic exhibebat: *ἐστὶ δὲ τοῦτο ἐν ἰταλίᾳ* (Vitt. 2 et 3. *τῆς ἰταλίας*) *ὑψηλότατον* (Vitt. 2 et 3. *λίαν ὂν ὑψηλότατον*, vt Potr. in ed. 2.) *ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν ἰταλίᾳ ῥεῖν ποταμούς.*

5) *τρύφων*) Forte Grammaticus Tryphon est intelligendus, qui laudatur ab Villoison. in Prolegg. ad Schol. Marcian. p. XXX, et in schol. Il. *ε*, v. 299 et 289, et *γ*, 122, vti a Zonar. in Lex. ad *ἰὼ*, *λιμὸς* et *ὄχεσφι*.

6) *εἶπον — κείμενοι*) Consentiunt Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. modo habent; *Αὔσονες κυρίως, οἱ Αὐροῦγκοι μόνοι*: cf. Io. Tzetz. Chil. V, 580, vbi eadem tradit, Livius VIII, 15 et 16. *Ausones ab Auruncis distinxit.* Thryllit.

7) *ἰταλούς*) Vit. 1. et Ciz. *τοὺς Ἰταλ.* seqq. vero *Αὔσονας καλοῦσι* demtis, non bene.

8) *καταχρηστ.*) Vit. 1. et Ciz. *καταχρηστικωτέρως.*

9) *ἑλλήνων — πεφυκ.*) Vit. 1. et Ciz. *ἕλληνας ὄντας.*

10) *ἀπὸ αὔσονος — κίρκης παιδός*) Absunt a Vitt. 2 et 3. Suid. Phauorin. et schol. Apoll. Rh. IV, 553. pro *κίρκης* exhibent *καλυψοῦς*. Io. Tzetz. in Chil. V, 567 *κίρκης*, Eudoc. p. 76. *γεγονὼς ἐκ τῆς κίρκης, ἤ, κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα, ἐκ καλυψοῦς γεννηθεὶς τῷ ἄτλαντι.*

11) *λευταρίας*) Ciz. et Vit. 1. *λευταρνίας*. Plutarch. in Romul. c. 2. *λευκαρίας*.

12) *ἑτέρου*) Ap. Io. Tzetz. Chil. l. l. *αἰστέρου*, corrupte,

703. Ληθαιῶνος] Ληθαιὼν, ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας.

Κλέτας] Κλιτὺς, ἀκρωτήριον [1]). Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω [2]) · Λιπὼν [3]) δὲ Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τόδε καὶ τόδε, ὅπου ὁ Ζεὺς τάδ᾽ ἐποίησε, θήσει, καὶ τὰ ἑξῆς [4]).

704. Λίμνην τ᾽ Ἄορνον [5])] Ἄορνος ἢ Ἄορνις, λίμνη περὶ Κύμην· περιφερὴς δὲ καὶ [6]) δίκην δεσμοῦ περιεσφιγμένη. Ἔχει δὲ, ὥς φασί τινες, αὕτη τὸ ὕδωρ κυάνεον [7]). Ἐπεκλήθη δὲ Ἄορνος, ὅτι οὐδὲν ὄρνεον δύναται αὐτὴν περιπετάσαι [8]), διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν σκοτεινὴν καὶ μεγάλην [9]). Καὶ ὁ μὲν [10]) Λυκόφρων λίμνην λέγει τὴν Ἄορνον, καὶ ἕτεροί τινες περὶ τὸν Ἠριδανὸν λίμνην θερμὴν λέγουσι ὀξώδη, ἧς οὐδὲν ζῶον δύναται γεύσασθαι [11]) · τελευτᾷ γάρ [12]). Ἐκεῖ δὲ [13]) λέγουσι γενέσθαι τὰ κα-

nam versus causa ἐτέρου, non vero, vt alii putant, παλαιοτέρου est legendum.

1) ἀκρωτ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. vt vulg. ἀκρώρεια: Vit. 3. ἀκρωτήρια, vt referatur ad κλέτας.

2) τὸ — οὕτω) A Seb. addita nostri non addunt.

3) λιπὼν — ἑξῆς) In Vit. 1. et Ciz. non exstant. Eadem posthaec quia repetuntur ad v. 708. hic a Vit. 1. et Ciz. videntur omissa.

4) καὶ τὰ ἑξῆς) Vitt. 2 et 3. vt in edd. pr. αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεύς.

5) ἄορνον) Nostri ἄορνιν et ἄορνις hic et in seqq. cf. Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 426. Vit. 1. et Ciz. ἢ ἄορνις καὶ ἄορνος ponunt post περιεσφιγμένη.

6) καὶ) A Seb. illatum nostri non agnoscunt.

7) ὕδωρ κυάν.) Vt Diod. Sic. IV, 22.

8) περιπετάσαι) Nostri pro περιπτῆσαι.

9) διὰ τὸ — μεγάλην) Absunt a Vitt. 2 et 3.

10) καὶ ὁ μὲν) Vit. 1. et Ciz. καὶ non praebent.

11) λέγουσι ὀξ. — γεύσασθαι) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro καὶ ὀξ. φασὶν, ἧς οὐδὲν ζῶον γεύεται.

12) τελευτ. γάρ) Vit. 1. et Ciz. non habent.

13) ἐκεῖ δὲ) Vit. 1. et Ciz. ἐκεῖ γὰρ, et Vit. 2. λέγει pro λέγουσι.

τὰ τὸν Φαέθοντα· ἐκεῖ καὶ [14]) αἴγειροι ἵστανται στάζουσαι [15]) ἤλεκτρον. Οἱ δὲ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις συγγραψάμενοι [16]) πέτραν [17]) φασὶν εἶναι ιέ σταδίων [18]) τὸ ὕψος τὴν Ἄορνον. Ἄορνος δὲ λέγεται, ὅτι διὰ τὴν ψύξιν αὐτὴν ὄρνεον οὐχ ὑπερίπταται [19]). Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ταύτην [20]) ἐπόρθησεν.

Ἄλλοι δὲ τὴν Ἄορνον, Σωτίων τε, καὶ Ἀγαθοσθένης [21]), καὶ Δίων [22]), καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν οὐ λίμνην, οὐδὲ πέτραν φασί [23])· στόμιον δέ τι περὶ

14) ἐκεῖ καὶ) Sine γὰρ bene Ciz. et Vit. 1.

15) στάζουσαι) Pro καταγοῦσαι Vit. 1. et Ciz. melius.

16) οἱ — συγγραψ.) *Arrianus de exped. Alex.* IV, *p.* 191. *ed. Gronou. cf. Philostrat.* II, 6. Seb.

17) πέτραν — εἶναι — ἄορνον) Sic Vit. 1. et Ciz. demto voc. ὑψηλὴν, quod ob seq. ὕψος abundat. cff. Suid. ad Ἄορνος, Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 1143, et Beckman. ad Aristot. de Mirab. Auscult. p. 220.

18) σταδίων) Vit. 3. σταδίους.

19) ὄρνεον — ὑπερίπτ.) Ciz. et Vit. 1. ὄρνεα — ὑπερίπτανται; Vit. 3. οὐχὶ περίπταται.

20) ταύτην) Vitt. 2 et 3. bene delent καὶ praemissum.

21) ἀγαθοσθένης) Vit. 1. et Ciz. mendose ἀγασθένης. Iungit Io. Tzetz. in Chil. VII, v. 646. Sotionem et Agathosthenem. Infra v. 1021. iterum Σωτίων καὶ Ἀγαθοσθένης οἱ φιλόσοφοι. *Sotion, philosophus Peripateticus, in Miscellis* περὶ ποταμῶν, καὶ κρηνῶν, καὶ λιμνῶν παραδοξολογουμένων. *Ex hoc opere quae hodie extant, edidit cum Aristotelis* θαυμασίοις ἀκούσμασιν *Henr. Stephanus, posteaque in sua Aristotelis editione inseruit Fred. Sylburgius.* Seb. Cff. Voss. de Hist. Gr. pag. 153. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. p. 505. ed. Harl. Quod attinet ad Agathosthenem, cf. Voss. de Hist. gr. p. 240, quem dicit a Germanico in Aratea citari in Asiaticis carminibus, forte, obseruat Reines. in nott. adscriptis, in Asii Samii ἔπη commentariis.

22) Δίων) *L.* LVIII. *p.* 1141. *Tom.* II. *ed. Reimar. et in Fragm. T. I. p.* 5. Seb.

23) φασί) Abest a Vit. 1. et Ciz. male.

τὴν [24]) Ἀδιαβηνὴν, ὅπερ [25]) στόμιον ὄρνεον ὑπερπετᾶσθαι οὐ δύναται. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἐκεῖθεν [26]) ἀναφερομένης ἀναθυμιάσεως τελευτᾷ καὶ πᾶν ζῶον ἄλογον. Ἡ δὲ Ἀδιαβηνὴ [27]) χώρα τῆς Μεσοποταμίας ἐστὶ, καὶ τῆς περὶ Νῖνον Συρίας, ἐν ᾗ Ἀδιαβηνῇ τοῦτο τὸ Ἄορνον στόμιον [28]), καὶ ἡ Κτησιφῶν πόλις, καὶ ἡ Ἀσφαλτῖτις [29]) λίμνη, ἐξ ἧς Ἀσφαλτίτιδος ἐστιν [30]) ἄσφαλτος ἡ νάφθα. Περὶ δὲ τῆς [31]) Ἀσφαλτίτιδος λίμνης Ἰώσηπος λέγει περὶ Ἰορδάνην καὶ Ἱεριχοῦντα εἶναι πικρὰν καὶ ἄγονον. Ἐν ταύτῃ φησὶ τῇ Ἀσφαλτίτιδι τὰ ἐμβαλλόμενα πάντα [32]) ἄνω φέρεσθαι [33]), καὶ ἀνθρώπους δὲ ὀπισθάγ-

24) τὴν) Nostri Codd. addunt.

25) ὅπερ — ὑπερπ.) Nostri ὃ — ὑπερπετασθῆναι, vt edd. pr.

26) ἐκεῖθεν) Nostri Codd. ἐκεῖσε, non apte.

27) ἡ δὲ Ἀδιαβ. — ἐν ᾗ) Absunt a Vitt. 2 et 3. Habent Vit. 1. et Ciz. verum pro ἐν τῇ, ἐν ᾗ. De Adiabene, regione Euphratem inter et Tigrim, et de Nino, vrbe Assyriorum, cf. Steph. Byz.

28) στόμιον) Nostri στόμα.

29) Ἀσφαλ.) Vit. 1. et Ciz. ἀσφαλτὶς, et postea ἀσφαλτίδος pro ἀσφαλτίτιδος. cf. Ioseph. de Bell. Iud. IV, 8, 4.

30) ἐξ ἧς — ἄσφαλτ.) Suppleuimus e Vit. 1. et Ciz.

31) περὶ δὲ τῆς — ἄγονον) Vit. 1. et Ciz. non habent.

32) πάντα) Abest a Vit. 1. et Ciz.

33) φέρεσθαι — νήχεσθαι) Vit. 1. et Ciz. sic: φέρονται, καὶ ἄνθρωποι ὀπισθάγκωνα δεδεμένοι, καὶ ἐν ταύτῃ βαλλόμενοι, καὶ μὴ ἐπιστάμενοι νήχεσθαι, ἀναφέρονται διὰ τὴν ταύτης κουφότητα. Vltima verba διὰ τὴν ταύτ. κουφότητα hic recepimus, sublatis antea post ἄγονον, et loco plane alieno positis τῇ κουφότητι, et ἀνενεχθῆναι scripsimus, praeeuntibus Iosepho et Codd. nostris, pro ἀναχθῆναι. Praeterea restituimus ὀπισθάγκωνα pro ὀπισθάγκωνας ope Codd. nostrorum, nam, vt Du Fresne in Gloss. med. et inf. Graec. exemplis allatis docet, ὀπισθάγκωνα, *reuinctis post tergum manibus*, aduerbialiter dicitur et Plurali additur, vt κατάρχας et al. Ioseph. l. l. dat: δεθέντας ὀπίσω τὰς χεῖρας. Vulgata itaque lectio eaque corrupta Lexicographis, adeo Schneidero fuit fraudi, vt vocabulum ὀπισθάγκων cude-

κωνα δῆσαι Φησὶν Οὐεσπασιανὸν, καὶ ἐμβαλεῖν ταύτῃ τῇ λίμνῃ, καὶ ἀνενεχθῆναι διὰ τὴν ταύτης κουφότητα μόνους μὴ ἐπισταμένους νήχεσθαι. Καὶ Ξενοφῶν 34) καὶ ἕτεροι μυρίοι περί τε τοῦ Ἀόρνου στομίου 35), καὶ τῆς Ἀσφαλτίτιδος λίμνης ἱστόρησαν.

705 — 11. Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο] Παραπέφρακε 1) τὸ Ὁμηρικόν·

Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.

Ἡ δὲ Στὺξ 2) βοηθήσασα καὶ αὐτὴ τῷ Διῒ, ὅτε οἱ λοιποὶ Θεοὶ ἐβουλήθησαν αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ ῥίψαι, δέδωκεν αὐτῇ ὁ Ζεὺς χάρισμα, τὸ ὀμνύειν εἰς αὐτὴν τοὺς Θεούς. Καὶ Ὅμηρος·

Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι Θεοῖσιν.

Ὁ δὲ Κωκυτὸς, ποταμὸς ἐν Αἴδῃ, μυθικῶς. Ἀλληγορικώτερον δὲ Κωκυτὸς, ὁ θρῆνος· καὶ Ἀχέρων, ἡ ῥεῦσις καὶ χύσις 3) τῶν ἀχέων καὶ θλίψεων, τῶν διὰ τοὺς τε-

rent plane incognitum, auctoritate Tzetzae perperam abusi.

34) καὶ ξενοφῶν — ἱστόρησαν) Vit. 1. et Ciz. ignorant. Innuit forsan schol. Xenoph. Cyrop. VII, 5, 9. ἡ ἄσφαλτος ἡ λεγομένη νάφθα. Videntur omnino haec omnia aliena. Ideo Thryllit. putat, in ora fuisse lemma περὶ τῆς ἀσφαλτίτιδος λίμνης, et deinde ibidem subscriptum fuisse locum Iosephi, quum haec nihil faciant ad Lycophronem explicandum. Idem ei accidisse arbitratur vir doctus cum ἡ Ἀδιαβηνὴ χώρα — Νῖνον Συρίας. Mihi videntur intrusa a Io. Tzetza, variae doctrinae iactatore.

35) στομίου) Vitt. 2 et 3. στόματος, vt antea num. 28.

1) παραπέφρακε — ἀποῤῥώξ) A Vitt. 2 et 3. plane absunt. Habent quidem Vit. 1. et Ciz. verum ad v. 706. post στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ, cf. Hom. Odyss. κ, 514.

2) ἡ δὲ στὺξ — Θεοῖσιν) Desiderantur in Codd. nostris. Hom. Il. ο, 36, 37.

3) ἡ ῥεῦσις — χύσις) Vit. 1. et Ciz. ἡ χύσις καὶ ἡ ῥεῦσις. Zonar. Lex. ῥέων τὰ ἄχεα

θνήκοτας. Καὶ Αἰακὸς δὲ, ὁ πυλωρὸς, παρὰ τὸ αἲ αἲ λέγειν ἐν ταῖς κηδείαις [4]), καὶ οἱονεὶ προπυλαίοις τοῦ Αἴδου. Καὶ Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς, παρὰ τὸ μίμνειν τοὺς ἐκεῖ κατερχομένους, καὶ παρὰ τὸ ῥαδίως μινύθεσθαι καὶ φθείρεσθαι. Ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ἵνα μὴ μακρηγορῶ [5]).

Ex 706. Στυγὸς κελαινῆς] Καὶ ἡ Στὺξ, λίμνη τοῦ Αἴδου, παρὰ τὸ στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ [6]). Ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἑτέρα, διακόπτουσα τῇ ψυχρότητι πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων [7]).

Τερμιεὺς] Ὁ Ζεὺς, ὡς ἀρχὴ καὶ τέρμα πάντων.

Ex 707. Ὁρκωμότους] Ὅρκον γὰρ τῶν Θεῶν [8]) μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν Στύγα, διότι [9]) πρώτη τῶν λοιπῶν [10]) Θεῶν σὺν τοῖς ἰδίοις παισὶν εἰς τὴν κατὰ Τιτάνων μάχην ἦλθε συνεργὸς τῷ Διΐ, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ [11]).

Ex 708. Λοιβάς τε ἀφύσσων] Καὶ λοιβὰς, ἤτοι θυσίας, ἀφυσσάμενος [12]) χρυσοῖς [13]) ποτηρίοις ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ὅτε ἔμελλε περάσαι πρὸς πόλεμον Γιγάντων καὶ Τιτάνων. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· Λιπὼν [14]) δὲ

καὶ τὰς θλίψεις. Thryll. coniicit, in his latere iambos politicos.

4) κηδ.) Vitt. 2 et 3. mire κωμῳδίαις.

5) πάντα — μακρηγορῶ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

6) τὰ ἐκεῖ) Non extant in Vitt. 2 et 3.

7) διακόπτ. — κερατίνων) Idem tradunt Pauſ. VIII, 18, 2. Plutarch. in Alexandr. 77, et Eudocia p. 379. τῇ ψυχρότ. abeſt a Vit. 3.

8) τῶν θεῶν) Non praebet Vit. 3.

9) διότι κ. τ. λ.) A Seb. bene huc translata in noſtris occupant locum veterem in ſeq. ſchol. v. 708.

10) λοιπῶν) Delent Vit. 1. et Ciz.

11) Θεογον.) v. 397.

12) ἀφυσσ.) Vit. 3. ἀρυσσάμενος.

13) χρυσοῖς) Vit. 1. et Ciz. χρυσίοις.

14) λιπὼν — Ὀδυσσεὺς) Abſunt h. l. a Vitt. 2 et 3. bene, nam iam ſupra a Pottero v. 703. addita, vbi vero, vti diximus, a Vit. 1. et Ciz. abſunt. Delenda igitur videntur vel hic, vel ad v. 703.

Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τόδε καὶ τόδε, ὅπου ὁ Ζεὺς τάδε ἐποίησε, θήσει αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς δάνος, ἤτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα. Τίνι [15]); τῇ Δαείρᾳ καὶ κοπτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, ἤτοι [16]) τῇ Περσεφόνῃ, καὶ τῷ συνευνέτῃ [17]) ταύτης Αΐδῃ, μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ἀπὸ τοῦ Αΐδου [18]). Τί δάνος θήσει; πήληκα καὶ περικεφαλαίαν αὐτῇ [19]) τῇ κόρσῃ καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ κίονος προσαρμόσας καὶ θεὶς τὴν πήληκα. Ἱστορεῖται [20]) γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ Αΐδου, ἀνιέρωσε κίονα τῷ Αΐδῃ καὶ τῇ Περσεφόνῃ, ἐφ᾽ ᾧ καὶ τὴν περικεφαλαιαν αὐτῇ ἀνέθηκε. Περσεφόνη δὲ, καὶ Ἶσις, καὶ Γῆ, καὶ Ῥέα, καὶ Ἑστία, καὶ Πανδώρα [21]), καὶ ἕτερα μυρία ὀνομάζεται [22]).

Ex 710. Δαείρᾳ [1])] Δάειρα [2]), ἡ Περσεφόνη, παρὰ τὸ· δᾷδα [3])· δᾳδοῦχος γὰρ ἡ Θεός.

Ex 711. Κόρσῃ] Κόρση, ἡ μήνιγξ καὶ ἡ κεφαλὴ, ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς [4])·

Ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

15) τίνι) Non agnoſcunt Vit. 1. et Ciz. vti ſqq. καὶ κοπτ. καὶ ἀναιρ.

16) ἤτοι) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

17) συνευνέτ.) Vitt. 2 et 3. συνεύνῳ.

18) μετὰ τὸ — Αΐδου) Deſunt in Vitt. 2 et 3. Omittunt Ciz. et Vit. 1. modo ἀπό.

19) αὐτῇ) Addit ſolus Ciz. bene.

20) ἱστορεῖται — ἀνέθηκε) Noſtri non agnoſcunt, bene, nam antea iam dicta fuerant. Gloſſam redolent.

21) πανδώρα) Sic, non πάνδωρα legendum cum noſtris.

22) ὀνομάζεται) Noſtri ὀνόματα.

1) Δαείρᾳ) Hoc ſchol. plane abeſt a Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. collocant, vt edd. ante Seb. ad v. 712. poſt παραπλέοντας.

2) Δάειρα) Vit. 1. et Ciz. Δαείρα. Etymolog. et Heſych. Δάειρα, cf. ibi interptt.

3) παρὰ τὸ· δᾷδα) Ita Vit. 1. et Ciz recte, pro π. τὴν δ. nam haud dubie, vt Thryllit. coniicit, αἴρειν excidit, nam alias ſenſus non conſtat. Etymol tamen: Δάειρα ἡ Περσεφόνη παρὰ Ἀθηναίοις, παρὰ τὴν δᾷδα· ἐπειδὴ μετὰ δᾴδων ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια· ἢ ὅτι δᾷδα φορεῖ.

4) Ἐμπεδοκλ.) Vid. ſupra ad v. 507. ed. Sturz. p. 602.

712 — 16. Κτενεῖ δὲ κούρας] Τὰς Σειρῆνας 5) λέγει, Παρθενόπην, Λευκωσίαν καὶ Λίγειαν. Ἄλλοι 6) δὲ ἄλλως καλοῦσι ταύτας, Πεισινόην 7), Ἀγλαόπην 8), Θελξιέπειαν 9). Τούτων ἡ μὲν ἐκιθάριξεν· ἡ δὲ ᾖδεν· ἡ δὲ ηὔλει, καὶ διὰ τούτων καταμένειν ἔπειθον τοὺς παραπλέοντας. Ἦσαν δὲ 10) θυγατέρες Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης 11)· ὁ δὲ Ἀχελῶος υἱὸς ἦν Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. Αἱ Σειρῆνες δὲ 12), μὴ φέρουσαι τὴν ὑπὸ 13) Ὀδυσσέως ἧτταν, ἑαυτὰς κατεθαλάττωσαν. Διέτριβον δὲ αὗται 14), κατὰ μέν τινας, ἐν Πελωρίδι· κατὰ δὲ ἄλλους, ἐν ταῖς Σειρηνούσαις, αἵ εἰσι τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας.

Ex 715. Δυπτούσας πτεροῖς] Πλεούσας ἐν τοῖς πτεροῖς, ἐπειδὴ, ὡς ἔφην, τὰ ἄνω παρθένων εἶχον· τὰ δὲ κάτω, ὄρνιθες ἦσαν πτερὰ ἔχουσαι.

5) τὰς Σειρῆν.) *Cf. ad h. l. Eustath. ad Hom. Odyss. μ. p.* 470. *ed. Bas. vbi dicit, duas modo esse Sirenas, sed Lycophronem laudare tres.* Thryllit. Eudoc. p. 373. Io. Tzetz. Chil. I, 14. Heyne Obseruatt. ad Apollod. p. 15. et Voss. *Mytholog. Briefe* Vol. II, p. 38 seqq.

6) ἄλλοι — usque ad παραπλέοντας) Ordinem verborum a Sebast. mutatum nostri Codd. non mutant. Caeterum Vit. 1. et Ciz. haec: τινὲς δὲ ἑτέρως ταύτας φασὶν, a Seb. praetermissa quoque praetermittunt. Vitt. 2 et 3. tuentur, ita tamen, vt ea, quae sequuntur: ἄλλοι δὲ ἄλλως — παραπλέοντας, omittant.

7) πεισινόην) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. Hygin. in Praef. et schol. Apoll. Rh. IV, 892, p. 235, Eudocia vero l. l. Μόλπην nominat.

8) Ἀγλαόπην) Eustath. l. l. ἀγλαοφήμην, Eudocia cum schol. Apoll. Rh. Ἀγλαόφωνον.

9) Θελξιέπειαν) Schol. Apollon. et Eudoc. Θελξινόην s. Θελξιόπην.

10) ἦσαν — θυγ.) Vit. 1. et Ciz. αἳ θυγ. ἦσαν.

11) Τερψιχ.) Aliis dic. mater earum Melpomene, Sterope et Calliope, cf. Heyne Obseruatt. ad Apollod. p. 15.

12) δὲ) Nostri γάρ.

13) ὑπὸ) Vit. 1. et Ciz. delent.

14) αὗται) Pro αἱ Σειρῆνες Vit. 1. et Ciz. bene, quia modo nominatae erant.

Ex 716. Ὅπου λινεργὴς κλῶσις [1])] Τὰ λῖνα [2]) τῶν Μοιρῶν, τουτέστι τὸ πεπρωμένον· ὁ πικρὸς λῖνος αὐτὰς ἀποθανεῖν ἐπεκλώσατο.

717. Τὴν μὲν Φαλήρου] Φάληρος, τύραννος Σικελίας, ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν, τοὺς ἐπιξενιζομένους [3]) πρὸς αὐτὸν δεινῶς κολάζων καὶ ἀναιρῶν. Λέγει οὖν [4]), τὴν Παρθενόπην ἐκεῖ ἐκπεσεῖν. Διόδωρος [5]) δὲ ὁ Σικελὸς καὶ ὁ Ὀππιανὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους κτισθῆναί φασι [6]). Καὶ ὁ Ὀππιανὸς φησιν ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς·

. . . . νέον πέδον Ἡρακλῆος,

αὐτὴν τὴν Νεάπολιν λέγων [7]). Μέμνηται [8]) τοῦ Φαλήρου καὶ Καλλίμαχος λέγων·

Τὴν [9]) κείνου Φάληρος πρῆξιν ἀπεπλάσατο.

Τύρσις] Τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτον ἐφεῦρον [10]) τὴν τειχοποιΐαν.

1) λινεργ. κλῶσις) Sic nostri pro λινεργής. Alias Seb. ſemper addit verba textus e Codd. ſuis, quae a ſcholiaſta explicantur, ſed h. l. omiſit κλῶσις.

2) τὰ λῖνα — ἀποθανεῖν) Ita Vit. 1. et Ciz. rectius, pro: ὅπου ὁ τῶν Μοιρ. λῖνος ὁ πικρὸς, τοῦτ' ἔστι τὸ πεπρ. ἀποθ. αὐτάς. Vitt. 2 et 3. vt vulg. omiſſis tamen τοῦτ' — πεπρωμ.

3) τοὺς ἐπιξεν. — ἀναιρῶν) Non comparent in noſtris.

4) λέγει οὖν) Noſtri λέγει δὲ, et Vitt. 2 et 3. mox πεσεῖν pro ἐκπεσεῖν.

5) Διόδωρος) T. II, p. 640, n. 15. edit. Weſſel. Ὀππιαν. II, 149.

6) φασι) Noſtri cum Seb pro φησί.

7) λέγων) Vit. 1. et Ciz. λέγει.

8) μέμνηται — ἀπεπλάσατο) Noſtri ignorant. cf. Fragm. Callimachi p. 385. ed. Spanh. p. 513. ed. Erneſt. vbi vero φάλαρις pro φάληρος. Nominatur quoque φάλαρις Eudociae p. 412, et ſchol. Pind. Pyth. I, 185.

9) τὴν) Seb. iactitat ſe ſuppleuiſſe; habet iam Canterus. κείνου, vt in Cod. Oxon. olim ἐκείνου.

10) ἐφεῦρον) Noſtri cum Phauor. εὗρον.

718. Γλάνις] Ποταμὸς Ἰταλίας καὶ Κύμης [1]), ἔνθα καὶ ὁμώνυμος αὐτῷ [2]) ἰχθὺς, ὥς φασι, γίνεται, οὗ ἡ χολὴ λίαν ὠφέλιμος, ἀλλὰ μόνου τοῦ ἐν ἐκείνῳ τῷ ποταμῷ. Ἕτερος δέ ἐστι καὶ Ἰταλίας ποταμὸς Γλάνις, καὶ ἕτερος Ἰταλίας καταφερόμενος εἰς τὴν Θύμβριν [3]).

719. Δομήσαντες] Τὸ δο μικρὸν ὁ Τζέτζης [4]) γράφει, τιθεὶς ἄνωθεν αὐτοῦ μακρὰν, καί φησιν, ὅτι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβή· τὰ γὰρ ἀμετάβολα ἐκτείνει [5]), ὁπόταν ὁ μετρικὸς βούλοιτο [6]).

1) καὶ κύμης) Vit. 1. et Ciz. ponunt post γίνεται, omissis sqq. οὗ ἡ χολὴ — τῷ ποταμῷ.

2) αὐτῷ, et ὥς φασι, nostri omittunt. De pisce, qui nominatur γλάνις, vid. Aristot. Hist. anim. IX, 37. Aelian. de Nat. Animal. XII, 14. et Plin. H. N. IX, 43. *De glani s. siluro vid. Salmas. ad Solin. p. 1340, vbi affirmat, quod Plinio γλάνις semper silurus vertatur, sed fallit, nam IX, 43. ita vertit: Cautius, qui glanis vocatur, auersos mordet hamos, nec deuorat, sed esca spoliat.* Thryllit. cf. ibi interprett. et Schneid. ad Aeliani l. l. Fluvius nominatur Strab. V, p. 233. Virg. Georg. II, 224, et Sil. Ital. VIII, 455, κλάνις, *clanis*, iam aetate nostra *Lagno*.

3) ἕτερος δέ ἐστι — Θύμβριν) Sic hunc locum corruptum, qui in vulg. sic se habet: ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερος ποταμὸς ἰταλίας γλάνις, καὶ ἄλλος ἰβηρίας, emendauimus ope Vit. 1. et Ciz. In Iberia esse fluuium huius nominis, nemo Geographorum vett. nisi Stephan. Byz. ad h. v. tradit, cuius vero verba etiam videntur corrupta. E θύμβριν l. τίβεριν, vt Steph. habet, mihi ortum videtur Ἰβηρίας, καὶ Ἰωνίας pro καὶ Ἰταλίας. Fuerunt ergo tria huius nominis flumina, vt innuit Tzetzes, docetque Casaub. ad Strab. l. l. primum, quod antea Liris dicebatur, alterum Campaniae, cuius h. l. Lycophron meminit, et Virgil. l. l. tertium, quod in Tiberin influit, vt Steph. Byz. et Plin. H. N. III, 5. narrant. cf. quoque Cluuer. Ital. Antiq. p. 1098.

4) ὁ τζέτζης — φησὶν, ὅτι) Absunt a Vit. 1. et Ciz. haud dubie addita a Io. Tzetza, qui amat nomen suum vbique venditare.

5) ἐκτείνει) Vitt. 2 et 3. ignorant: Vit. 1. et Ciz. ἐκτείνουσι, vt antea dictis conueniant.

Εἰ δὲ καὶ μέγα φησί[7]) τις τοῦτο γράφεσθαι, γινωσκέτω λέγειν, ὅτι Ἀττικῇ ἐκτάσει τοῦτο γέγονε, καὶ μὴ κτηνωδῶς καὶ ἀναιτίως γραφέτω [8]).

720. Παρθενόπην [9])] Ἡ Παρθενόπη μία ἦν τῶν Σειρήνων, πρώτη δὲ ἐν αὐταῖς. Παρθενόπην δὲ λέγει, διὰ τὸ ἔχειν παρθένου μικρᾶς [10]) φωνὴν, ἢ διὰ τὸ ὁμοιοῦν παρθένῳ μικρᾷ.

721. Οἰωνὸν Θεὰν] Διὰ τὸ ὀρνεομιγεῖς εἶναι τὰς Σειρῆνας, οἰωνοὺς καλεῖ. Θεὰς [11]) δὲ, διὰ τὸ τοιαύτην ἔχειν δύναμιν θελκτικὴν, ὥστε κατέχειν καὶ ἀναιρεῖν [12]) τοὺς ἀκούοντας τοῦ μέλους αὐτῶν.

722 — 25 [1]). Ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν] Τὴν προκειμένην [2]) εἰς θάλασσαν. Λέγει δὲ τὸ Ποσείδειον [3]) ἄκρον.

Ἐνιπέως] Ἐνιπεὺς ὁ Ποσειδῶν παρὰ Μιλησίοις τιμᾶται. Εἰς δὲ τὸ Ποσείδειον τέθαπται ἐκριφεῖσα ἡ Λευκωσία, ἡ Σειρήν. Λευκωσία δὲ, μία τῶν Σειρήνων,

6) ὁπόταν — βούλοιτο) Recte. Vit. 1. vero et Ciz. ὁπότε — βούλεται.

7) φησί — γράφεσθαι) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed γράφει pro γράφεσθαι.

8) καὶ μὴ — γραφέτω) Non extant in Vit. 1. et Ciz.

9) παρθενόπ.) Hoc schol. Vit. 1. et Ciz. neque hic, neque postea ad v. 725. cum vulg. et Vitt. 2 et 3. praebent. Vitt. 2 et 3. vt Eudoc. p. 276, vulgatam dant a Seb. perperam mutatam et transpositam: λευκία, μία τῶν Σειρήνων, ἡ δὲ παρθενόπη πρώτη ἦν ἐν αὐταῖς, etc.

10) μικρᾶς) Addunt Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. a reliquis omissum, recte, nam sqq. requirunt.

11) θεὰς) Vitt. 2 et 3. θεὰν, forte rectius, quia Lycophr. habet.

12) ἀναιρεῖν) Ciz. et Vit. 1. ἀνελεῖν.

1) V. 722 — 25. Omnia hic a Seb. in ordinem digesta in nostris Codd. vt in edd. pr. exhibentur.

2) τὴν προκ.) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι προκ.

ἤγουν λευκωτέρα, ἢ ἔχουσα [4]) λευκὰ ὠτία, ἢ Λεύκου [5]) τινὸς θυγάτηρ, ἢ τὰ τοῦ Λεύκου ὠτία ἔχουσα [6]).

Πέτραν] Νῦν τὴν νῆσον λέγει. Λευκωσία δὲ, ἡ νῆσος ἀπὸ ταύτης τῆς Σειρῆνος Λευκωσίας ἐκλήθη [7]).

Ἶς] Ἶς καὶ Λάρις, ποταμοὶ Ἰταλίας.

Ποτὰ] Ὁ ποτός. Ἔστι δὲ νῦν [8]) τὸ σχῆμα μεταπλασμὸς, ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς οὐδέτερον.

726. Λίγεια [9])] Λίγεια ἐκλήθη [10]), διὰ τὸ λίγειον, ἤγουν τὴν ἡδύτητα τῆς Τραγῳδίας αὐτῆς.

Τέρειναν] Τέρεινα, πόλις Ἰταλίας.

Ἐκναυσθλώσεται [11])] Ἐκναυσθλοῦν [12]) ἐστὶ κυρίως, τὸ μετὰ νηὸς ἐκπλεῦσαι. Νῦν δὲ τὸ ἐκριφῆναι ὑπὸ τῶν κυμάτων.

727. Χελύσσουσα] Ἐν λάμβδα γράφων ὁ Κέκος [1]), φησὶ, μὴ εἶναι ἐπταισμένον τὸν στίχον· κοινὴν

3) ποσειδ.) Vit. 1. et Ciz. ποσειδώνιον: Vitt. 2 et 3. ποσειδήϊον hic et poſtea.

4) ἤγουν λευκ. ἢ ἔχ.) Sic Vitt. 2 et 3. bene pro ἡ λευκ. ἔχουσα.

5) λεύκου) Eudocia λευκοῖ.

6) ἔχουσα) Pro σχοῦσα Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

7) λευκωσ. — ἐκλήθη) Ciz. et Vit. 1. ὠνόμασται δὲ καὶ σειρὴν λευκωσία. cf. Eudoc. p. 276.

8) ὁ ποτός. Ἔστι δὲ νῦν) Sic noſtri, recte, pro ποτός ἐστι. Νῦν δέ.

9) λίγεια — τέρειναν) Abſunt haec ſcholia a Vit. 1. et Ciz.

10) ἐκλήθη — ἤγουν) Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. modo διά.

11) ἐκναυσθ.) Hoc ſcholio carent Vitt. 2 et 3.

12) ἐκναυσθ.) Vit. 1. et Ciz. ſeruant vulg. ναυσθλώσεσθαι.

1) ὁ κέκος) Vitt. 2 et 3. vt vulg. ὁ τζέτζης. Sebaſt. κέκος e Cod. Vat. 972. recepit, vt refelleretur, quod aſſeuerare non dubitaſſet cum Gerbelio Potterus, nullum ex MSſ. nomen Tzetzae vel ſemel variaſſe. Tenendum vero eſt, Vit. 1. et Ciz. hic quoque, vt antea v. 719. et al. loc. omiſiſſe nomen Tzetzae, a Io. Tzetza forte additum, et ſchol. dare, vti forte primum dederat Io. Tzetzes, ſic: χελύσ.] διαπλέουσα καὶ νηχομένη, καὶ ἐν λ. κοινὴ γάρ ἐστι συλλα-

γὰρ λέγει τοῦτο συλλαβὴν, ἐκτείνεσθαι δὲ τὸ ε ὑπὸ τοῦ λ, ἀμεταβόλου ὄντος, ὥσπερ καὶ πρὶν ἔφην. Καὶ τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα, εἰ ἔμπροσθεν αὐτῶν εὑρεθείη. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες διὰ δύο λλ γράφουσι, λέγοντες, κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἓν λ. Χελλύσουσα γὰρ, ἡ διαπλέουσα καὶ νηχομένη· καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι, τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσι τὸ ὕδωρ. Τὸ δὲ θέμα χελύω.

729 — 30. Ὠκινάρου δίναισιν] Ὠκίναρος [2]) ποταμὸς παρὰ [3]) Τέρειναν, Ἄρης δὲ [4]), ἤτοι ἰσχυρὸς, λεγόμενος, καὶ βούκερως, διὰ τὸ ἠχητικὸν, ὅτι τοὺς [5]) ποταμοὺς κερατοφόρους καὶ βουκεφάλους εἰσάγουσιν, ἴσως διὰ τὸ βίαιον καὶ ἠχῶδες, καὶ βρυχητικὸν τῶν ῥευμάτων. Ἄρης γὰρ οὐκ ἔστι ποταμὸς παρὰ Τέρειναν, Ἔρις δὲ καὶ Ἶρις, ὥς τινες γράφουσιν [6])· ὅθεν ἐπιθετικῶς αὐτὸ ἐδέξαντο ἐπὶ τοῦ Ὠκινάρου [7]).

731. Ὀρνιθόπαιδος] Ὀρνιθοφυοῦς [1]). Τὸ δὲ ὀρνιθόπαις, καὶ καλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια [2]), διπλῶς νοοῦνται. Ἡ δὲ ἔννοια ἐξελέγχει τὴν

βὴ, ἐκτείνεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀμεταβόλου λ. καὶ τὰ δασέα δὲ ὁμοίως ἐκτείνουσιν. εἰ δὲ βραχὺ ἔμπροσθεν εὑρεθείη· οἱ δὲ λοιποὶ δύο λλ γράφοντες λέγουσι περισσὸν εἶναι τὸ ἓν λ. χελύσσουσα] τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσα τὸ ὕδωρ, τὸ θέμα χελύω. Vitt. 2 et 3. consentiunt vulgat. ita tamen, vt ὥσπερ — ἔφην rectius pro ὥσπ. — ἔφη legant, et ad extr. τὸ δὲ θέμα χελ. omittant.

2) ὠκίναρ.) Vit. 1. et Ciz. ὠκήναρος.

3) παρὰ) Nostri hic et posthaec περί.

4) δὲ) Bene addunt Vit. 1. et Ciz.

5) ὅτι τοὺς usque ad ῥευμάτων desunt in Vitt. 2 et 3.

6) καὶ Ἶρις — γράφουσιν) Adiiciunt Vit. 1. et Ciz. Extat fluvius Ἶρις auctore Steph. Byz. ad χαδισία, sed in Cappadocia, diuersus a nostro.

7) ὅθεν — ὠκινάρου) Nostri ignorant.

1) ὀρνιθοφυοῦς) Delent art. τῆς praepositum Vit. 1. et Ciz.

2) καὶ τὰ ὅμοια) Desunt in Vitt. 2 et 3.

ἀλήθειαν [3])· ὀρνιθόπαις γὰρ λέγεται καὶ [4]) ἡ ὄρνιθος παῖς, καὶ ἡ ὀρνιθοφυὴς παῖς, ὡς νοεῖται νῦν [5]). Καλλίπαις δὲ, ἡ καλῆς μητρὸς παῖς, καὶ ἡ καλὴ παῖς [6]). Ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρείου [7]) παῖς, καὶ ὁ ἀνδρεῖος παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ἐλέγχει δὲ τὸ πῶς χρὴ [8]) νοεῖν ταῦτα ἡ ἔννοια.

Ἴσμα] Ἵδρυμα, τάφον, παρὰ τὸ ἵζω ῥῆμα.

Φοιβάζων] Πλύνων, καθαίρων τοῖς ὕδασιν· ὅθεν Φοίβη, τὸ ὕδωρ, καὶ πᾶν καθαρόν.

732 — 37. Πρώτη δὲ καί ποτ' αὖθις] Τίμαιος [9]) ὁ Σικελός [10]) φησι, Διότιμον, τῶν Ἀθηναίων [11]) ναύαρχον, παραγενόμενον εἰς Νεάπολιν, κατὰ χρησμὸν θῦσαι τῇ Παρθενόπῃ, καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπαδικὸν, ὅνπερ λαμπαδικὸν [12]) ἀγῶνα καὶ δρόμον οἱ Νεαπολίται [13]) ἐτησίως ἐτέλουν.

3) ἡ δὲ ἔννοια — ἀλήθειαν) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt, recte, ni fallimur, nam διπλῶς mox ſqq. verbis explicatur, et ad extr. eadem repetuntur.

4) λέγεται καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

5) νοεῖται νῦν) Vit. 1. et Ciz. νῦν κεῖται.

6) ἡ καλὴ παῖς) Sic quoque ſchol. Eurip. Oreſt. 962. γράφεται δὲ τὸ καὶ καλλίπαις, καὶ καλὴ παῖς. Sed Vit. 1. et Ciz. habent ἡ καλὸν παῖδα τέξασα, aeque bene.

7) ἀνδρείου) Vitt. 2 et 3. ἀνδρὸς, omiſſis ſqq. καὶ ὁ ἀνδρ. παῖς.

8) ἐλέγχει — χρὴ) Vit. 2. ἐλ. δὲ καὶ τὸ, πῶς, deleto τῷ χρή.

9) τίμαιος) *In hiſtoria, quam de Graecanicis ac Siculis rebus conſcripſiſſe teſtantur Antigonus in Mirab. hiſt.* 1, *et Parthen. Erot.* 29. Sebaſt. vid. ad v. 615.

10) σικελός) In edd. vett. σικελικός, vt Vit. 1. et Ciz. ad v. 615, ſed hic noſtri omnes σικελός.

11) τῶν Ἀθην.) Pro τὸν Ἀθην. Vitt. 2 et 3. niſi malis τὸν τῶν Ἀθην. ſed Vit. 1. et Ciz. male τὸν σικελῶν ναυαρχοντα.

12) ὅνπερ λαμπ.) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz.

13) Νεαπολίται) Vit. 1. et Ciz. Νεαπολῖται.

Ex 733. Μόψοπος] Μοψοπία [1]) πάλαι ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ χώρα, καὶ αἱ Ἀθῆναι, ἀπό τινος Μόψοπος, ἐκεῖσε βασιλεύσαντος [2]). Διότιμος [3]) δὲ εἰς Νεάπολιν ἦλθεν, ὅτε στρατηγὸς ὢν τῶν Ἀθηναίων, ἐπολέμει τοῖς Σικελοῖς.

Ex 736. Ἄκλυστον] Πολύκλυστον, ἢ ἀκύμαστον [4]).

Ex 737. Ὅρμων Μισηνοῦ] Μισηνὸς ὅρμος, ἤτοι λιμὴν [5]) Νεαπολιτῶν. Καταχρηστικῶς δὲ λέγεται ὅρμος ὁ λιμήν· λιμὴν γὰρ λέγεται [6]) τὸ ὅλον πλάτος καὶ ὁ κόλπος, ὅπου καταίρουσιν αἱ ὁλκάδες· ὅρμος δὲ ἡ στάσις μιᾶς ἑκάστης ὁλκάδος. Μισηνὸς δὲ, ὄρος Νεαπολιτῶν.

Στυφλὰ κλίτη] Τραχέα μέρη καὶ κλίματα, ἢ ἀκρωτήρια [7]).

738. Βύκτας δ' ἐν ἀσκῷ] Αἴολος, ὁ Ἱππότου [1]), ἐν Ῥηγίῳ τῆς Ἰταλίας ὢν βασιλεὺς [2]), ἀστρονομικώτατος καὶ πολύπειρος, ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι περὶ τῶν ἀνέμων, χάριν τῶν ναυτιλλομένων, καὶ προλέγειν, ὡς τυχὸν, εἰ ἐν Ταύρῳ ἄστρῳ πλεύσειαν [3]), μέχρι τοῦδε [4]) Ζέφυρος αὐτοῖς ἔσεται πνέων ἄνεμος, εἰ ἐν δύσει τοῦ κυ-

1) μοψοπία) Vitt. 2 et 3. μοψοποία. Seq. πάλαι omittunt Vit. 1. et Ciz.

2) ἐκεῖσε βασ.) Soli Vit. 1. et Ciz. addunt.

3) Διότιμος — Σικελοῖς) Desunt in Vit. 1. et Ciz. non inepte, nam iam antea sunt occupata.

4) ἀκύμ.) Nostri ἀχείμαστον.

5) Μισηνὸς — λιμὴν) Vit. 1. et Ciz. modo ἤτοι λιμένα.

6) λιμὴν γ. λέγεται) Vit. 1. et Ciz. inuerso ordine primum ponunt: ὅρμος γὰρ ἡ στάσις, deinde λιμὴν δὲ λέγεται. Pro στάσις Vitt. 2 et 3. σύστασις, et Μισηνὸς δὲ ὄρ. Νεαπολ. in iis delunt.

7) ἢ ἀκρωτ.) Vitt. 2 et 3. delent.

1) ὁ ἱππότου) Vitt. 2 et 3. non bene ὁ ἱππότης.

2) βασιλεὺς) Delent Vitt. 2 et 3.

3) πλεύσειαν) Vit. 1. et Ciz. πλεύσειε.

4) τοῦδε) Pro τοῦ δὲ nostri cum Seb.

ψεν ἄκων τοῖς ἀνέμοις Φερόμενος. Ὁ δὲ Αἴολος [10]) δυσμενῶς αὐτὸν ἀπέπεμπε, λέγων·

Ἔῤῥ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Ἔῤῥ', ἐπειή ῥα [11]) Θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.

740. Κεραυνίῃ μάστιγι] Ὀδυσσεὺς [1]) μετὰ τῶν Φίλων αὐτοῦ κατελθὼν ἐπὶ τὴν Θρινακίην νῆσον, ὅπου οἱ τοῦ Ἡλίου βόες ἐνέμοντο, πλεῖστον χρόνον μένων ἐκεῖ διετέλει, διὰ τὸ μὴ τοὺς ἀνέμους ἐπιτηδείους εἶναι πρὸς τὸ πλεῖν. Οἱ δὲ ἑταῖροι αὐτοῦ καταναλώσαντες πάντα τὰ χρειώδη, καὶ λιμῷ συνεχόμενοι, τοῦ Ὀδυσσέως ἐν τῇ νήσῳ διατρίβοντος, αὐτοὶ κρατήσαντες τῶν τοῦ Ἡλίου βοῶν τινὰς, ἀπέκτειναν· πλησίον γὰρ αὐτῶν ἐνέμοντο. Ὁ Ἥλιος δὲ μαθὼν τοῦτο παρὰ Λαμπετίης, τῷ Διῒ ἀπαγγέλλει, λέγων·

Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες Θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Οἵ μου βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ᾗσιν ἔγωγε
Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβὴν,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.

Ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς, αὐτοὺς ἐκεραύνωσε. Κακῶς δὲ, καὶ συγκεχυμένως, καὶ ἀδιαρθρώτως ὁ Λυκόφρων τὴν περὶ Ὀδυσσέως ἱστορίαν λέγει· οὐ γὰρ τῇ τότε στροφῇ

modo *αἰολίαν* pro *αἰολίδα* et *ἀντέστρεψεν* pro *ὑπέστρ.*

10) *ὁ δὲ Αἴολος — ἱκάνεις*) Noſtri non agnoſcunt. Hom. Odyſſ. κ, 72 ſqq.

11) *ἔῤῥ', ἐπεὶ ἄρα*) Sic in edd. pr. Thryll. mauult: *ἔῤῥε, ἐπεὶ ἄρα*, quum *θεοῖσιν* ſit diſſyllabum.

1) *Ὀδυσσεὺς — αὐτοὺς ἐκεραύνωσεν*) Deſiderantur omnia in Codd. noſtris. Verſus ſunt Hom. Odyſſ. μ, 377 ſqq. Verſſ. 379 — 381. ſuppleuit Seb. temere ex Homero, nam edd pr. et hinc quoque Tzetzes ignorant.

τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πλοῖον ἐκεραυνώθη, οὐδὲ αὐτὸς [2]) ὁ Ὀδυσσεὺς, ὁ κατὰ [3]) τοῦτον Φαινόμενος κεραυνωθεὶς καύηξ [4]) καὶ λάρος, καὶ καθήμενος μετὰ τὴν κεραύνωσιν ἐν τῷ κλάδῳ τῆς συκῆς, ἵνα μὴ ἀποπνιγῇ ὑπὸ τῆς Χαρύβδεως. Ἀλλαχοῦ δὲ [5]) ἐκεραυνώθη τὸ πλοῖον αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ τὴν τρόπιν κατέχων, ὑπεστράφη τοῖς ἀνέμοις περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ πρὸς τὴν ἐκεῖσε ἀπεκρεμάσθη συκῆν, μεθ᾽ ὃ οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰς τοῦ Ἡλίου κατέφαγον βόας.

741 — 43 Καύηξ] Οὗτος μὲν καύηξ φησὶν, ὁ δὲ Ἱππώναξ καύης, λέγων [6]) οὑτωσί·

Κίκων δ᾽ ὁ πανδάλητος [7]) ἄμμορος καύης.

Καύης δ᾽ ὁ λάρος κατ᾽ Αἰνιᾶνάς [8]) ἐστιν.

Ἐρινοῦ] Ἐρινεοῦ [9]), καὶ ἐν συγκοπῇ ἐρινοῦ. Ἐρινεὸν δὲ οἱ πολλοί φασιν εἶναι τὴν ἀγρίαν συκῆν. Οὐκ ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλ᾽ ἡ ἐρινεὸς εἶδός ἐστι συκῆς, ἀπὸ Ἐρινεοῦ, πόλεως Δωρικῆς· ἓξ γὰρ πόλεις ἔχει [10]) ἡ Δωρὶς, ἧς μία καὶ [11]) ἡ Ἐρινεὸς, ἐν ᾗ εἰσὶ συκαῖ, λεγόμεναι

2) οὐδὲ αὐτὸς — συκῆν) Vit. 1. et Ciz. non exhibent, ſed ἐκεραυνώθη iungunt cum ſqq. ita: ἀλλὰ μεθ᾽ ὃ οἱ ἑταῖροι. Hinc patet, ea non a librario praetermiſſa, ſed poſtea ab alio, forſ. Io. Tzetza, eſſe inſerta.

3) ὁ κατὰ) A Seb. additum ὁ comprobant Vitt. 2 et 3.

4) καύηξ — καθήμενος) Vitt. 2 et 3. καύ. ὁ λάρος, καθήμ.

5) ἀλλαχοῦ δὲ) Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. ἀλλὰ τότε.

6) λέγων) Noſtri bene pro λέγει.

7) πανδάλ.) Vit. 1. et Ciz. πανδαύλ. Vitt. 2 et 3. πανδάληκτος, vitioſe: ſupra ad v. 424. recte.

8) Αἰνιᾶνάς) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἐνιανᾶνας, male: vid. quae dicta ſunt ad v. 424.

9) Ἐρινεοῦ — ἐρινοῦ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

10) ἓξ — ἔχει) Vt ad v. 980. a Seb. emendatum pro ἐξάπολις — ἐστὶν, vt Vitt. 1. 3. et Ciz. ſed Vit. 2. ἓξ γὰρ πόλεις, omiſſo tamen verbo ἔχει.

11) μία καὶ) Pro μία πόλις Vit. 1. et Ciz. bene.

Ἐρινεοί, ὡς Δαμασκηναί, Ἀνατολικαί καὶ Κυδώνια [12]) μῆλα. Πᾶσαν [13]) δὲ τὴν τοῦ Ὀδυσσέως ἱστορίαν ἐν βραχεῖ ἐρῶ, μετὰ τὸ λῆξαι τῶν τοῦ Λυκόφρονος ῥητῶν, τῶν περὶ τούτου τοῦ Ὀδυσσέως λεγομένων.

Ex 743. Χάρυβδιν] Χάρυβδις, ἡ τῆς θαλάσσης ἀνοῤῥόφησις. Ἡ δὲ Χάρυβδις τῆς ἡμέρας τρίτον συσπῶσα [14]) τὸ ὕδωρ πάλιν ἀνίει.

744. Βαιὸν δὲ τερφθείς] Πῶς φησὶ βαιόν [1]); ἑπτὰ γὰρ ἔτη ἐποίησεν ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῇ Καλυψοῖ. Ῥητέον οὖν, ὅτι βαιὸν εἶπεν ὡς πρὸς τὴν βούλησιν ἐκείνης. Καὶ γὰρ ἑπτὰ ἔτη ὀλίγα ἂν ἐλογίσθησαν αὐτῇ· ἐκείνη γὰρ διόλου ἤθελε συνεῖναι αὐτὸν [2]) αὐτῇ, καὶ

Θήσειν [3]) ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.

745. Ἀναυλόχητον] Τὴν μικρὰν λέγει ναῦν, καθὸ ὑπὸ ναυτῶν οὐκ ὀχεῖται [4])· οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλὰ σχεδία, ἤτοι αὐτοσχέδιον [5]) πλοῖον, οὐδὲ τῶν ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγομένων· ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς

12) κυδώνια) Pro κυδώνεια Vitt. 2 et 3. cum Steph. Byz.

13) πᾶσαν usque ad λεγομένων Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

14) συσπῶσα — ἀνίει) Sic Vit. 1. et Ciz. rectiſſime: vulgat. συσπάσατο ortum ex συσπῶσα τό. Seb. perperam mutauit vulg. in συσπᾷ τὸ. Caeterum tota hac ῥήσει carent Vitt. 2 et 3.

1) πῶς φ. βαιόν) Noſtri non agnoſcunt, ſed ſtatim incipiunt: Ὁ μὲν Ὀδυσσ. ἑπτὰ ἔτ. ἐπ. Deinde delent quoque: ῥητέον οὖν, ὅτι, et pergunt: βαιὸν δὲ εἶπε — αὐτῆς pro ἐκείνης. Omittunt etiam ſqq. καὶ γὰρ — αὐτῇ.

2) αὐτὸν) Noſtri ignorant.

3) θήσειν) Hom. Odyſſ. ε, 136. quem verſ. omittunt Vitt. 2 et 3. Exhibent quidem Vit. 1. et Ciz. non tamen vt in ordinem digeſtus eſt a Sebaſt. Sine dubio Tzetzes eum e memoria, vt multa alia, attulit, nam Ciz. et Vit. 1. ποιήσειν quoque legunt pro θήσειν.

4) οὐκ ὀχεῖται) Vit. 3. bene pro ὠχεῖτο. Vit. 1. et Ciz. οὐκ omittunt.

5) ἤτοι αὐτοσχ. — λοχοῦντας) Deſunt in noſtris.

λιμένας, τοὺς τὰς ναῦς ὑποδεχομένους, ἢ τοὺς τὰς ναῦς λοχοῦντας.

Αὐτοκάβδαλον [6])] Αὐτοσχέδιον, τὸ εἰκῆ καὶ ὡςαύτως καὶ αὐτουργὸν [7]) γεγονός. Εἴρηται δὲ κυρίως [8]) ἡ λέξις ἐπὶ [9]) τῶν ἀλφίτων· αὐτοκάβδαλα γὰρ λέγονται τὰ ὡς ἔτυχε φυραθέντα ἄλευρα.

747. Αὐτουργότευκτον βάριν] Αὐτοσχέδιον [10]) πλοῖον. Βάρις δὲ νῦν μὲν τὸ πλοῖον σημαίνει [11]). Σημαίνει δὲ καὶ θρόνους καὶ [12]) πύργους, αὐλὰς, στοὰς καὶ τείχη [13]).

748. Προστεταργανωμένην] Συμπεπλεγμένην. Ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, ἤτοι τὸ σπυρίδιον [14]), παρ' Ἀττικοῖς ταργάνη λέγεται· καὶ τὸ συνειλεῖσθαι, τεταργανῶσθαι [15]).

6) αὐτοκάβδ.) Vit. 1. et Ciz. αὐτοκάνδαυλον, Vitt. 2 et 3. αὐτοκαύβδαλον, vitiose: vid. Nott. ad Lycophr.

7) ὡσαύτως κ. αὐτ.) Pro ὡς ἔτυχε Vit. 1. et Ciz. cum Etymolog. M. ad αὐτοκάβδαλον, bene. Postea habent ὡς ἔτυχε.

8) κυρίως) H. l. ponunt Vit. 1. et Ciz. cum Etymol. et in sqq. omittunt, bene. Omnia autem haec absunt a Vitt. 2 et 3.

9) ἐπὶ τῶν) Pro ἀπὸ τ. Vit. 1. et Ciz. cum Etymolog. et Zonar. in Lex.

10) αὐτοσχέδ. — θρόνους) Oscitantia librarii in Ciz. praetermissa: reliqui habent, adeo Vit. 1. qui alias semper Ciz. consentit.

11) σημαίνει) Vit. 1. hic non male omittit: ortum videtur e sq. σημαίνει.

12) καὶ πύργ.) Nostri καὶ addunt omnes.

13) τείχη) Sic nostri cum Etymol. ad βάρις pro τοίχους. Phauor. πόλιν, forte κλίνην, vt Etymol.

14) σπυρίδ.) Pro πυρίδ. a Seb. reuocatum comprobant Vit. 1. et Ciz. sed a Vitt. 2 et 3. plane abest.

15) καὶ τὸ — τεταργ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. Pro συνειλεῖσθαι Vit. 1. et Ciz. συνειλῆφθαι, cff. tamen Etymolog. Hesych. et Zonar. ad τεταργανωμένην, qui omnes videntur ante oculos habuisse locum Lycophronis, ab Etymolog. adeo laudati. Lycophr. vero non τεταργ. sed προστεταργ. Forte legerunt πρὸς τεταργ. verbis disiunctis. Editor Lexici Zonarae ideo τὸ

749. Ἀμφίβαιος] Ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις.

750 — 53. Κηρύλου δάμαρτος] Κήρυλος, ὁ ἄῤῥην ἀλκυών [1]). Δάμαρ δὲ ἡ τούτου γυνὴ [2]), ἡ θήλεια αὐτοῦ.

Ἀπτῆνα σπόρον] Ἀπτῆνα [3]) νῦν τὸν σπόρον, τὸν ἄπτερον νεοσσὸν λέγει· εἴωθε δὲ [4]) ὁ κλύδων τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοσσοὺς διαφθείρειν· διό φασιν ἑπτὰ ἡμέρας [5]) γαληνιᾷν τὴν θάλασσαν, ἡνίκα ὠοτοκοῦσι· διὸ καὶ [6]) καλοῦνται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι ἀλκυονίδες [7]). Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἀφ' ἥστινος σχεδίας ὁ Ἀμφίβαιος καὶ Ποσειδῶν ἐκβράσας τὸν Ὀδυσσέα, οἷα τυτθὸν ἀπτῆνα σπόρον, ἤγουν μικρὸν καὶ [8]) ἄπτερον νεοσσὸν τῆς δάμαρτος καὶ τῆς θηλείας τοῦ κηρύλου καὶ ἄῤῥενος ἀλκυόνος βαλεῖ πρὸς τὸ κῦμα τὸν δύπτην, ἤτοι αὐτὸν [9]) τὸν κολυμβητὴν Ὀδυσσέα, ἐμπεπλεγμένον κάλοις· βαλεῖ δὲ σὺν αὐταῖς ταῖς μεσόδμαις, καὶ τοῖς ἰκρίοις. Ἢ οὕτως [10])· Ὡς ἡ θάλασσα εἴωθε τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοττοὺς ἐκταράτ-

τεταργανωμένην ap. Lycophr. non legi recte monet.

1) ὁ ἄῤῥην ἀλκυών) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ὁ ἄρσην ἀλκύων, recte, cf. Aelian. H. A. I, 36. V, 48. et IX, 17.

2) ἡ τούτου γυνή) Pro τούτου bene Ciz. et Vit. 1.

3) Ἀπτῆνα — λέγει) Nostri, vt edd. ante Seb. ἀπτὴν δὲ νῦν ὁ σπόρος, ὁ ἄπτερος νεοσσός, ergo saltem τὸν praeponendum voc. σπόρον.

4) δὲ) Nostri pro γάρ.

5) ἡμέρας) Nostri melius quam vulg. ἡμέραις.

6) καὶ) Addunt bene Vit. 1. et Ciz. et deinde ἐκεῖναι legunt pro αὗται. Vitt. 2 et 3. neque αὗται neque ἐκεῖναι exhibent.

7) ἀλκυονίδ.) Sic quoque Vit. 2. et Plin. H. N. X, 32, *dies halcyonides*. Aristoteli dicc. ἡμέραι ἀλκυόνειοι: neque vero lectio altera ἀλκυονίτιδες, quae est in Vitt. 1. 3. et Ciz. videtur spernenda.

8) ἤγουν μικρ. καὶ) Pro ἤτοι μικρ. Vit. 1. et Ciz.

9) αὐτὸν) Delent Vitt. 2 et 3.

10) Ἢ οὕτως — Ὀδυσσέα) Absunt a nostris: abesse quoque possunt, non antea iam dicta fuerant.

τειν, οὕτω καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸν Ὀδυσσέα. Μεσόδμαι δὲ [11]) λέγονται τὰ μέσα ξύλα τῆς σχεδίας καὶ τοῦ πλοίου [12]). Ἰκρία δὲ, τὰ ὀρθὰ, καὶ τὰ καταστρώματα [13]).

754 — 56. Ἀστῷ σύνοικος] Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόνιος [1]) ἦν ἁλιεύς. Ἐμμανὴς δὲ γενόμενος, ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. Ἰχθὺν γὰρ ἁλιεύσας, καὶ ῥίψας νεκρὸν εἰς γῆν [2]), εἶδε [3]) προσεγγίσαντα [4]) βοτάνῃ, καὶ ἀναζήσαντα. Φαγὼν δὲ καὶ αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήρως, καὶ ἥλατο [5]), ὥσπερ ἔφην, εἰς θάλασσαν. Μαντεύεται δὲ ὡς καὶ ὁ παρ' Ὁμήρῳ [6]) Πρωτεὺς, καὶ παρὰ Πινδάρῳ [7]) Τρίτων τοῖς Ἀργοναύταις. Τὴν δὲ βοτάνην, ἧς ἐγεύσατο, φασί τινες, ἀείζωον εἶναι.

Ἀνθηδόνος] Ἡ Ἀνθηδὼν πόλις ἐστὶ [8]) Βοιωτίας, ἣν ᾤκησαν [9]) Θρᾷκες. Ὁ δὲ Ἰώσηπος [10]) καὶ τὴν νῦν

11) δὲ) A Seb. insertum nostri etiam inserunt.

12) καὶ τοῦ πλ.) *hoc est, nauis.* Consentiunt Vitt. 2 et 3. cum Phauor. sed Ciz. et Vit. 1. tuentur vulg. τῶν πλοίων: quae lectio quoque placet, si πλοίων ad naues reliquas, σχεδίας vero ad nauem Vlyssis referatur.

13) καταστρ.) Vit. 1. et Ciz. καταστρωμένα.

1) Ἀνθηδόν.) Vit. 3. cum Eudoc. p. 97. Ἀθηναῖος, corrupte.

2) νεκρ. εἰς γῆν) Vit. 1. et Ciz. ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, bene, si modo addas νεκρὸν, quod non habent: cf. de Glauco schol. Apoll. Rh. I, 1310. p. 163, b.

3) εἶδε) Vit. 3. cum Eudoc. ἴδε.

4) προσεγγ.) Vit. 2. προσεγγίζοντα, non apte ob ἀναζήσαντα.

5) καὶ ἥλατο — θάλασσαν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. sed caeteri cum Eudoc. habent, omissis modo ὥσπερ ἔφην.

6) ὁμήρῳ) Odyss. δ, 470 sqq.

7) πινδάρῳ) Pyth. IV, 49 sqq.

8) ἐστὶ) A Seb. additum nostri non addunt: cff. de hac vrbe Strab. IX, p. 405. et Pauf. IX, 22, 5 et 6.

9) ᾤκησαν) Forte cum Steph. Byz. qui habet συνῴκισαν, et si vera est lectio, legendum ᾤκισαν, *quam condiderunt Thraces.* Codd. vero Mss. omnes ᾤκησαν, et Phauor. ad v. συνῴκησαν.

10) Ἰώσηπος) De Bell. Iud. I, 4, 2. et Ant. Iud.

λεγομένην Ἀγριππιάδα Ἀνθηδόνα πρότερον κεκλῆσθαι [11]) φησί. Σύνοικον δὲ τῷ Γλαύκῳ γενέσθαι λέγει [12]) τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ ῥῖψαι τῆς σχεδίας [13]) εἰς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς γῆς ἥλατο, φαγὼν τῆς βοτάνης [14]).

Παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πεύκης κλάδον] Λεωνίδης [15]) ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας φησὶν, ὄρος εἶναι, ἐν ᾧ πεύκας γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις· ἐκ δὲ τούτων γίνεσθαι τοὺς

XIII, 13. Erraſſe autem Tzetzam, cum Agrippiada tradat a Ioſepho dictam eſſe, et miſcere cum vrbe Palaeſtinae maritima cognomini, opinantur Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 271. et Berkel. ad Steph. Byz. p. 35, b. qui ſtupiditatem Tzetzae exprobrat in Geographicis. Verum Thryllit. vt excuſet Tzetzam, addit: *Stupidus ſit, qui haec Berkelio accredat. Tzetzes enim, vt ſuit ſtupendae lectionis, ita cum mentio Anthedonis incidiſſet, notat e Ioſepho, Anthedona quoque (illud eſt ὁ δὲ Ἰώσηπος καὶ) olim vocatam, quae Agrippias poſtea dicta. Lege et relege locum, neque tamen illud e Tzetza exſculpes, quod obiter, vt ſolet, Tzetza inſpecto, neſcio quibus fidiculis exprimere inde conatur bonus ille Berkelius, tum quidem dormitans.* Recte; Tzetzes quidem non miſcuit Anthedona, quam vrbem dicit Boeotiae, cum vrbe Palaeſtinae; veruntamen non negandum eſt, eum, vt notitiam Geographiae oſtentaret ſuam, aliena ab hoc loco, et nihil ad Lycophronem explicandum facientia attuliſſe.

11) κεκλῆσθαι) Pro καλεῖσθαι Vit. 1. et Ciz. recte.

12) λέγει) Pro λέγουσι Vitt. 2 et 3. cum Seb. φησὶ habent Vit. 1. et Ciz.

13) τῆς σχεδ.) Sine ἀπὸ, quod Vit. 1. et Ciz. cum vulg. addunt, Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. Seq. autem ἀπὸ τῆς γῆς fauet ἀπὸ τῆς σχεδ.

14) τῆς βοταν.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. τὴν βοτάνην.

15) Λεωνίδης) Cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 565, ed. Harl. Locis ibi a Fabric. laudatis de Leonid. Byzant. addatur Aelian. de Nat. Anim. II, 6 et 50. III, 18. et alius Leonides Eleus, qui fuit Grammaticus, Athen. III, p. 96. cf. Schweigh. in Animadu. Vol. II, p. 149.

φελλοὺς, οἷς χρῶνται πρὸς κουφισμὸν τῶν δικτύων οἱ ἁλιεῖς [16]). Περιφραστικῶς δὲ πεύκης κλάδον εἴρηκε τὸν φελλόν. Ὅμηρος δὲ οὐ φελλὸν καλεῖ, ἀλλὰ φυλίαν [17]), τὸ δένδρον καὶ τὸν φελλόν. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Παρ' ἄλλου δ' [18]) ἄλλος βύκτης καὶ ἄνεμος ἐνθρώσκων καὶ ἐμπίπτων ἐν πνοαῖς, στροβήσει καὶ κινήσει τὸν Ὀδυσσέα, ὡς πεύκης κλάδον, ἤτοι φελλόν. Τὸ δὲ σχῆμά [19]) ἐστιν ἑφερμηνευτικόν.

757 — 61. Μόλις δὲ Βύνης [1])] Τὸ ἑξῆς· Βύνης καὶ τῆς Ἰνοῦς, τῆς καὶ Λευκοθέας, ἡ ἄμπυξ σαώσει. Ἔστι δὲ κεφαλοδέσμιον γυναικεῖον, ὡς καὶ Ὅμηρος [2])·

Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.

Μόλις δὲ Βύνης] Ὁ Ἑρμῆς ἐστάλη παρὰ τοῦ Διὸς εἰς Καλυψώ, ὅπως αὐτὴν πείσῃ, ἐκπέμψαι τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἡ δὲ πρῶτον τῷ Ὀδυσσεῖ προστάττει κατασκευάσαι σχεδίαν, ἔπειτα δὲ αὐτὸν

16) οἱ ἁλιεῖς) Noſtri ignorant, vti etiam φελλεῖς, quod ante Pott. edd. exhibebant.

17) φυλίαν) Pro φυλλίαν Vitt. 1 et 2. recte: Vit. 3. et Ciz. φιλίαν, mendoſe. φυλλίαν ignorat Homerus, quem citat Tzetzes, ſed φυλίης meminit Odyſſ. ε, 477. quod vero eſt, auctore ſcholiaſte, εἶδος ἐλαίας τῆς καλουμένης φυλίας, quem locum Tzetzes, ni fallor, innuit.

18) παρ' ἄλλου δ') Vit. 1. et Ciz. παρὰ δὲ ἄλλου.

19) σχῆμα) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

1) Μόλις — Βύνης) Vit. 1. et Ciz. modo habent haec: τὸ ἑξῆς· μόλις σώσει αὐτὸν καὶ ῥύσεται τοῦ κινδύνου ἡ ἄμπυξ καὶ τὸ κρήδεμνον ἤτοι τὸ κεφαλοδέσμιον τῆς βύνης καὶ τῆς ἰνοῦς, καὶ τῆς λευκοθέας: caetera omnia deſunt, quae poſthaec aucta et addita videntur. Vitt. 2 et 3. ab initio eadem, quae Seb. exhibent, verum inde a μόλης δὲ βύνης — usque ad αὐτὸν διεσώσατο omnia ab iis abſunt. Repetita verba μόλις δὲ βύνης ſatis indicant, eſſe interpretationem non vnius, ſed duorum auctorum.

2) Ὅμηρ.) Il. χ. 469.

ἐκπέμπει μετὰ ἐσθήτων, καὶ ἄλλων πολλῶν κειμηλίων· ἑπτακαίδεκα μὲν ἤματα πλέων, τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ προσήγγισε τῇ τῶν Φαιάκων γῇ. Ὁ δὲ Ποσειδῶν αὐτὸν θεασάμενος, παντοίας ἀνέμων θυέλλας ἤγαγε. Διὸ καὶ τῆς σχεδίας αὐτὸν μακρὰν ἤγαγε καὶ ἀπέῤῥιψε, κατεάξας αὐτήν. Ἡ δὲ Λευκοθέα, δοῦσα τὸ αὐτῆς κρήδεμνον, αὐτὸν διεσώσατο.

Ex 758. Δεδρυφαγμένον] Νῦν 3) ἐντετυλιγμένον, ἠσφαλισμένον.

Ex 759. Κρεαγράπτους] Τὰς κρεαγραπτούσας, τραχείας· τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ 4) εἶπε κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν· αὕτη δὲ 5) τὰ παθητικὰ ἐνεργητικὰ 6) λέγει, καὶ τὰ ἐνεργητικὰ παθητικά 7). Καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ἡ κρεάγραπτος 8).

Ex 761. Στόρθυγξι] Ταῖς ἐξοχαῖς καὶ ὀξύτησι· πᾶν γὰρ τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον στόρθυγξ καλεῖται.

762. Ἄρπην περάσας] Τὴν Φαιακίαν 9) νῆσον, τὴν Κέρκυραν λεγομένην 10), ἐν ᾗ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ 11) ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτεμεν. Ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔκειτο 12) τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ἀπέτεμε Κρόνου τὰ παιδογόνα 13), ὃ ἡ Δημήτηρ ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν

3) νῦν) A Seb. adiectum noſtri quoque adiiciunt.

4) ἀντὶ ἐνεργητ.) Noſtri ἐνεργητικῶς.

5) αὕτη δὲ) Pro αὕτη γὰρ Vit. 2. bene.

6) ἐνεργητικὰ) Vit. 1. et Ciz. iterum ἐνεργητικῶς, vt edd. pr.

7) καὶ τὰ — παθητικά) A Seb. ſuppleta Vitt. 2 et 3. quoque ſupplent.

8) καὶ ἔστιν — κρεάγρ.) Ignorant Vitt. 2 et 3. vt etiam ſchol. v. 761.

9) Φαιακίαν) Cff. Hellanic. p. 79. ed. Sturz. Eudoc. p. 411. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 732.

10) λεγομένην) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. comprobant: Vit. 1. et Ciz. λέγει habent.

11) ἐν ᾧ) Eudocia modo ᾧ.

12) ἔκειτο) Abeſt a Vitt. 2 et 3. haud dubie incuria librarii ob praeced. ἐκεῖ.

13) μεθ' οὗ — παιδογόνα) Inſerunt Vit. 1. et Ciz.

τοὺς στάχυς [14]). Καὶ οὕτω μὲν ἡ Κέρκυρα Ἄρπη, ἤτοι [15]) Δρέπανον, λέγεται. Ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸν χωρίον, Δρέπανον καλούμενον, ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, ὅπερ εἴπομεν [16]).

763. Κόπις [1])] Ὁ ῥήτωρ, καὶ ἔμπειρος, ὁ ὑπὸ πολλῶν πραγμάτων κεκομμένος. Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κόπτω, κόπις.

764. Τὸν μυθοπλάστην [2])] Τὴν μυθικὴν αὐτοῦ [3]) συμφορὰν φλυαρήσει πρὸς τὸν Ἀλκίνοον, τὸν τῶν [4]) Φαιάκων, ἤτοι Κερκυραίων, βασιλέα.

765. Ἀρὰς τετικὼς] Ἀποδοὺς τὰς κατάρας τοῦ τυφλωθέντος θηρίου. Λέγει δὲ τοῦ Κύκλωπος· ηὔξατο γὰρ ὁ Κύκλωψ [5]) τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ποσειδῶνι, οὕτω τιμωρηθῆναι τὸν Ὀδυσσέα [6]). Συντακτέον [7]) δὲ οὕτως· Αἷς κρεαγρέπτους πέτρας [8]) μάρπτων, ἀλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται στόρθυγξιν, ἀρὰς τετικὼς καὶ ἀποδοὺς [9]) τοῦ τυφλωθέντος δάκους. Εἶτα καὶ [10]) τὰ λοιπά. Νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ στυγουμένην [11]) τοιόςδε καὶ

14) τοὺς στάχ.) Delent Vit. 1. et Ciz. τούς.

15) Ἄρπη, ἤτοι) A Seb. illatum noftri non agnofcunt.

16) ὅπερ εἴπομεν) Addunt Vit. 1. et Ciz. reliquis, quae ante habuerant, omiffis: μεθ' οὗ Κρόνος ἀπέτεμεν Οὐρανοῦ τὰ παιδογόνα, quae nos quoque hic fuftulimus.

1) κόπις) Totum hoc fchol. abeft a Vitt. 2 et 3. De voc. κόπις cff. Etymolog. et fchol. Eurip. Hecub. 134.

2) τὸν μυθοπλ. — βασιλέα) Defunt in Vit. 1. et Ciz.

3) αὐτοῦ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῖς, inepte.

4) τὸν τῶν) Bene, fed τὸν delent Vitt. 2 et 3.

5) ὁ κύκλ.) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

6) οὕτω — Ὀδυσσέα) Noftri feruant vulg. ἵνα οὕτω τιμωρηθῇ ὁ Ὀδυσσεύς.

7) συντακτέον usque ad γόου defiderantur in Vit. 1. et Ciz.

8) κρεαγρ. πέτρας) Vitt. 2 et 3. καταγρέπτοις πέτραις.

9) ἀποδοὺς) Vit. 3. ἀποδιδούς.

10) καὶ) Inferunt Vitt. 2 et 3.

11) νῆσον — στυγ.) Vit. 2. νήσῳ — στυγουμένῃ, non bene.

τοιόςδε περάσας [12]), τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον.

766 — 67. Οὔπω μάλ', οὔπω] Οὐ μέχρι τούτου τιμωρηθήσεται, δηλονότι [1]) ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ τοσόςδε καὶ τοσοῦτος, ἢ μὴ τοσόνδε καὶ τοσοῦτον, ὕπνος λαθήσεως λάβῃ [2]) τὸν Ποσειδῶνα, ἤτοι μὴ γένοιτο ἐπιλήσμων τοῦ Ὀδυσσέως [3]). Μέλανθος δὲ, ὁ Ποσειδῶν παρ' Ἀθηναίοις. Ἱππηγέτης δὲ, ὁ αὐτὸς παρὰ Δηλίοις. Εἶπον δὲ ὄπισθεν, ὅτι μιγεὶς τῇ Ἐριννύϊ Δήμητρι, Ἀρείονα ἵππον ἐγέννησεν. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι καὶ περὶ τὰς πέτρας τοῦ ἐν Ἀθήναις Κολωνοῦ καθευδήσας, ἀπεσπέρμηνε, καὶ ἵππος Σκύφιος ἐξῆλθεν, ὃς καὶ Σκυρωνίτης λέγεται [4]).

768 — 69. Ναύλοχον σκέπας] Τὸν γαλήνιον τόπον τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης, ὃς Ῥεῖθρος [5]) καλεῖται. Ναύλοχον δὲ, ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσι καὶ ἵστανται. Ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ἥξει εἰς Ἰθάκην, περιφραστικῶς εἶπεν, ἥξει εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης, καὶ εἰς τοὺς πρηῶνας [6]) καὶ τὰς ἐξοχὰς τοῦ Νηρίτου. Τὸ δὲ Νήριτον ὄρος Ἰθάκης.

12) περάσας) A Pottero in ed. 2. infertum noftri non inferunt.

1) δηλονότι) A Seb. illatum noftri agnofcunt omnes.

2) λάβῃ) Vitt. 1. 2. et Ciz. λάβοι.

3) τοῦ Ὀδυσσ.) Noftri delent, vti etiam εἶπον καὶ ὄπισθεν quae hic poft Ὀδυσσ. in edd. ante Seb. legebantur. Sed Vitt. 2 et 3. his poft Δηλίοις pofitis fic, vti dedimus, totum conftituunt locum. Eadem iam Tzetz. ad v. 153. narrauerat, ad quem referuntur εἶπον καὶ ὄπισθ. quaeque feqq. ἄλλοι δὲ φασιν poftulare videntur. cf. Apollodor. III, 6, 8.

4) ὃς — λέγεται) Noftri, vt edd. pr. ὁ λεγόμενος. Vitt. 2 et 3. σκειρων. pro σκυρωνίτης.

5) ὃς Ῥεῖθρ.) Noftri omittunt καί.

6) πρηῶνας) Vit. 1. et Ciz. πρῶνας.

771. Μύκλοις γυναικόκλωψι] Μύκλοις καλεῖται κυρίως 7) ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων καὶ βοῶν 8) ὑποδίπλωσις· νῦν δὲ μύκλους λέγει 9) τοὺς μνηστῆρας, διὰ τὸ ἀδδηφάγον 10) καὶ κατωφερὲς εἰς λαγνείαν 11), ὡς καὶ Καλλίμαχος 12)·

Ἔστι μοι Μάγνης 13) ἐννεάμυκλος ὄνος.

Οἱ δὲ μύκλους 14) φασὶ τοὺς κατωφερεῖς πρὸς γυναῖκας. Εἴρηται δὲ ἀπὸ ἑνὸς (fort. τινὸς) Μύκλου αὐλητοῦ κατω-

7) κυρίως) Vit. 1. et Ciz. bene adiiciunt.

8) βοῶν) Noſtri delent praepoſitum τῶν, bene.

9) νῦν δὲ μύκλ. λέγ.) Sic ordinant verba Vit. 1. et Ciz. pro μύκλ. δὲ νῦν τ. μνηστ. λέγει.

10) ἀδδηφ.) Vit. 3. ἀδδιφαγές.

11) εἰς λαγν.) Deeſt a noſtris, vt etiam ab Etymolog. vnde haec ſunt ſumta. In aliis locis quoque modo κατωφερές dicitur.

12) καλλίμαχ.) In Fragm. p. 382. ed. Spanh. et p. 384 et 509. ed. Erneſti, quem conferas velim.

13) μάγνης) Vitt. 2 et 3. μάνης, vt Barocc. Vit. 1. et Ciz. κάγμης, vtrumque vitioſe, nam Etymolog. μάγνης. Pro ἔστιν Vit. 1. et Ciz. legunt ἔστι, quod Thryll. rectum putat. Sic legit quoque Etymolog. in: Μύκλος.

14) οἱ δὲ μύκλους — Ἀρχιλόχου) Sic reſtituimus hunc locum e Vit. 1. et Ciz. vti etiam exhibetur in Etymolog. ſi excipias Ἀρχιλόχου, quod a Tzetza additum videtur. In omnibus edd. truncatus adhuc et corruptus ſic edebatur: καὶ Μύκλος δέ τις γέγονεν αὐλητὴς, κατωφερὴς εἰς γυναῖκας, κωμῳδηθεὶς ἐπὶ μαχλότητι (Vit. 3. μαχλότητος) ὑπ' (Vit. 2. et Zonar. quem conferas, παρ') Ἀρχιλόχου. εἴρηται οὖν ἀπ' ἐκείνου. De Archilocho vid. Voſſ. de Poetis gr. p. 14. et de Hiſt. gr. p. 5. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 107. ed. Harl. quibus add. Villoiſon in Anecdot. Gr. T. II, p. 93. vbi fragmentum eius ex Herodiano grammatico περὶ σχημάτων affertur, et p. 185. Laudatur in ſchol. Homericis Marcianis, Lexic. Phot. ad: κύψαι p. 142. λεωκόρητος p. 159. μυδαλέον pag. 204. ὀτρυγηφάγον p. 259. et παλίνσκιον p. 273. Lex. Zonar. ad προΐκτης p. 1575.

φεροῦς εἰς γυναῖκας, καὶ κωμῳδηθέντος ἐπὶ μαχλότητι ὑπ' Ἀρχιλόχου.

Κασσάρα] Καὶ βασσάρα [15]) ὁ βολβὸς [16]), καὶ τὸ ὕδνον, καὶ εἶδος ἀλώπεκος, καὶ ἡ Βάκχη. Νῦν δὲ [17]) ἡ πόρνη, ἡ βασσάρα. Λέγει δὲ τὴν Πηνελόπην.

772. Κασωρεύουσα [1])] Ἀντὶ τοῦ πορνεύουσα. Δοῦρις [2]) γὰρ ὁ Σάμιος ἐν τῷ [3]) περὶ Ἀγαθοκλέους φησὶ [4]), τὴν Πενελόπην συγγινέσθαι πᾶσι τοῖς μνηστῆρσι, καὶ γεννῆσαι τραγοσκελῆ Πᾶνα [5]). Φλυαρεῖ [6]) δὲ περὶ τοῦ Πανός. Ὁ Πὰν [7]) γὰρ Ἑρμοῦ [8]) καὶ Πηνελό-

15) κασσ.] καὶ βασσ.) Vitt. 2 et 3. modo βασσάρα.

16) ὁ βολβὸς) Vit. 1. et Ciz. pro λαὸς, quod nihili eſt: Zonar. βολβὸς, τὸ ὕδνον, quod Tzetz. vt Synon. addit: noſtri vero οἴδιον, quod idem eſt, cf. Suid. in βάσσαροι.

17) νῦν δὲ — πηνελόπην) Vit. 1. et Ciz. νῦν δὲ βασσάραν λέγει τὴν πηνελόπην.

1) κασωρ.) Noſtri κασσωρ. quod metro aduerſatur.

2) Δοῦρις) *Hanc Agathoclis Syracuſani hiſtoriam, qui anno vno deceſſit, antequam Ptol. Philadelphus imperaret, non vnico libro Duridem Samium complexum fuiſſe, ſed in plures diſtribuiſſe, conſtat ex Athenaeo, qui* XII, 10. *decimum ex ea librum, et* XIV, 2. *ſecundum citat.* Sebaſt.

3) ἐν τῷ) Vitt. 2 et 3. ἐν τῇ.

4) φησὶ, τὴν πηνελόπ.) Noſtri φησὶν αὐτὴν, non male, nam πηνελόπην mox praeceſſerat.

5) τραγοσκελῆ πᾶνα) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸν πᾶνα. Hom. in Hymn. XVIII. αἰγοπόδην, alii τραγοπόδην, lat. *hircipedem*, *capripedem* nominant. cff. ſchol. Theocrit. I, 3 et 123. VII, 109, et Heyn. Obſeruu. ad Apollod. p. 18.

6) φλυαρεῖ — πανός) Vit. 1. et Ciz. ὅπερ οὐκ ἀληθεύει, modeſte Iſaac. Tzetz. ſed Io. Tzetz. immodeſte φλυαρεῖ —, qui haud dubie haec correxit.

7) ὁ πὰν) Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea recte pro πᾶν.

8) Ἑρμοῦ) Vt quoque tradunt Herodot. II, 145, et Eudoc. p. 323, verum non addunt ἄλλης. Alii tamen Penelopen, Vlyſſis vxorem, intelligunt. Sic, quod debemus Reineſio, Greg. Nazianz. in orat. III. T. I, p.

πης ἄλλης υἱὸς γέγονε 9)· καὶ ἕτερος δὲ Πὰν, Διὸς καὶ Ὕβρεως 10).

774. Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς] Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν Τροίας, περὶ ἃς μέγας πόλεμος συνέστη 11) περὶ τοῦ σώματος τοῦ Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Ὅμηρος ἀπ' Ὀδυσσέως 12) φησίν·

. . . . . ὅτε μοι πλεῖστοι 13) χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέῤῥιψαν περὶ 14) Πηλείωνι θανόντι.

775 — 76. Μολοβρὸς] Ὁ ἀρτοζήτης, ἀπὸ τοῦ μολεῖν καὶ παραγίνεσθαι 1) πρὸς 2) βορὰν καὶ τροφήν· ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐπελθὼν 3) εἰς Ἰθάκην, ὑπεκρίνατο πέ-

8. ed. Parif. 1609. dicit: τὸν τραγόπουν καὶ τὸν σεμνὸν πᾶνα, τὸν ἐκ πάντων μνηστήρων ἕνα θεὸν, καὶ λαβόντα τὴν ὕβριν, ὥσπερ ἦν ἄξιον. cff. Comment. Eliae Cretenf. T. II, p. 537, et Nat. Com. V, 6, p. 452. et Munk. ad Hyg. f. 224.

9) υἱὸς γέγ.) A Seb. allatum noftri non agnofcunt.

10) ὕβρεως) Confenfu Codd. Mff. omnium et Seb. et noftrorum legitur, quamquam auctoribus Apollod. I, 4, 1. et fchol. Pind. ad argument. Pyth. p. 483. Vol. II, ed. Heyn. θύμβρεως vera videtur effe lectio. Sine dubio, quum omnes Codd. confpirent in lect. ὕβρεως, errauit Tzetzes ipfe, eumque fecutus Natal. Com. V, 6. quorum error deinde ad alios eft translatus. Abfit ergo a nobis emendare, et reducere in rectam viam Tzetzam: fatis fit, indicaffe errorem. cf. omnino Heyne ad Apollod. I, 4, 1.

11) συνέστη) Vitt. 2 et 3. περιέστη, non male.

12) ὡς καὶ ὅμ. ἀπ' ὀδυσσ.) Pro ὡς καὶ ὅμ. ὡς ἀπὸ ὀδ. Vit. 1. et Giz. cf. Odyff. ε, 309 fq.

13) ὅτε — πλεῖστοι) Noftri cum edd. pr. ἐππότε — πλεῖστα. Credibile eft, Tzetzam fic legiffe, quia omnes Codd. fic praebent. Iniuriam igitur ei infert emendatio Sebaft. ad textum Homeri, qui nunc exftat, reficta.

14) περὶ) Vit. 1. et Giz. παρά.

1) παραγίν.) Vitt. 2 et 3. παραγενέσθαι.

2) πρὸς) Vit. 1. et Giz. εἰς.

3) ἐπελθ.) Vit. 1. et Giz. ἀπελθών.

νητα 4), ὅπως μὴ γνωσθεὶς 5) δόλῳ ἀνέλῃ τοὺς μνηστῆρας. Μελάνθιος γὰρ, ὁ τότε 6) οἰκέτης, συναντήσας αὐτῷ συνεπομένῳ 7) τῷ Εὐμαίῳ τῷ συφορβῷ, φησὶ πρὸς τὸν Εὔμαιον 8)·

Πῇ 9) δὴ τόνδε 10) μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν δαιταῶν ἀπολυμαντῆρα;

Καὶ ἅμα κολαφίζει καὶ τραχηλίζει αὐτόν. Γελοῖον δὲ 11) τοῦτο καὶ κακόζηλον ὑπάρχει τὸ τοῦ Λυκόφρονος ῥητὸν, τό·

Στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν.

Καθ' ἕνα μὲν τρόπον, ὅτι οὐκ ἀπειλὰς, ἀλλὰ πληγὰς ἔλαβεν ἐν τῷ νώτῳ· δεύτερον δὲ, λόφος λέγεται ὁ τράχηλος, καὶ ἡ κεφαλή. Οὗτος δὲ εὔλοφόν πως 12) φησὶ τὴν ῥάχιν. Τρίτον δὲ, ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ νώτῳ, ἤτοι ἐν τῇ ῥάχει, ἐδέξατο παρὰ Μελανθίου τὰς πληγὰς, ἀλλ' ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ τῇ πυγῇ.

777. Δέννοις κολασθεὶς] Λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι κολασθείς. Διὰ τὸν Ἀντίνοον, καὶ Εὐρύμαχον, καὶ Κτήσιππόν φησιν, οἵτινες ὕβρισαν αὐτόν 13).

4) πένητα) Ciz. et Vit. πένητι, non bene.

5) γνωσθ.) Vit. 2. γνωρισθείς.

6) γὰρ, ὁ τότε) Vit. 1. et Ciz. bene, pro δὲ, ὁ τούτου.

7) συνεπ.) Vit. 1. et Ciz. συνεπόμενος.

8) τὸν Εὔμ.) Delent τὸν Vitt. 2 et 3.

9) πῇ) Odyſſ. ρ, 219 ſq.

10) τόνδε) Noſtri τὸν, male, qui quoque alterum verſ. a Seb. additum non addunt.

11) γελοῖον — καὶ τῇ πυγῇ) Deſiderantur omnia in Ciz. et Vit. 1. vt fere vbique, vbi ſchol. calumniatur Lycophronem: vid. Nott. ad Lycophr.

12) εὔλοφόν πως) Vit. 3. bene pro εὔλ. πῶς, nam interrogatio turbat ſenſum verborum.

13) οἵτινες — αὐτόν) E correctione Seb. quae textum nil iuuat. Noſtri tuentur vet. lect. ὑβρίσαντας αὐτοὺς αὐτόν. Vit. 1. et Ciz. ſoli inſerunt αὐτοὺς a Pottero damnatum.

778. Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀστράκων] Παρ' Αἰσχύλῳ [1]) φαίνεταί τις τὸν Ὀδυσσέα τύψας ὀστράκῳ, οὐ μὴν παρ' Ὁμήρῳ· παρ' Ὁμήρῳ γὰρ φαίνεται ὁ Ὀδυσσεὺς [2]) βοὸς ποδὶ πληγεὶς ὑπὸ Κτησίππου· ὑποποδίῳ δὲ κατ' ὦμον ὑπ' Ἀντίνου, ἢ Ἀντινόου, ὡς βούλει, γράφε [3]).

780. Σφραγὶς μενεῖ Θόαντος] Ὁ Ὀδυσσεὺς βουλόμενος κατάσκοπος εἰςελθεῖν εἰς τὴν [4]) Ἴλιον, καὶ φοβηθεὶς, μήπως διανοηθεὶς [5]) ἀποθάνῃ, ἔπεισε Θόαντα, τὸν υἱὸν Ἀνδραίμονος [6]), μαστίξαι βιαίως αὐτὸν, πρὸς τὸ γενέσθαι αὐτὸν ἀναγνώριστον [7]), ὡς καὶ Ὅμηρός [8]) φησιν·

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας.

Φησὶν οὖν, ὅτι οὐκ ἀήθεις καὶ ξέναι [9]) τῷ Ὀδυσσεῖ αἱ μάστιγες καὶ αἱ πληγαί· ἔτι γὰρ [10]) τὸ ἐγχάραγμα τῶν ἐγγεγονυιῶν [11]) αὐτῷ πληγῶν ὑπὸ τοῦ Θόαντος παραμενεῖ, καὶ ἔσται ἐν ταῖς αὐτοῦ πλευραῖς δαψιλὴς [12])

1) Αἰσχύλῳ) *In fragm. quod in collectione Stanleiana desideratur.* Sebaſt.

2) ὁ Ὀδυσσ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

3) ὑπ' Ἀντ. — γράφε) Ita Vit. 1. et Ciz. pro ὑπ' Ἀντινόου.

4) εἰς τὴν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τόν.

5) φοβηθ. — διανοηθεὶς) Debemus Vit. 1. et Ciz. pro φοβούμενος, μὴ νοηθείς. Vit. 2. mire βουλόμενος pro φοβούμενος, quod Vit. 3. omittit.

6) τὸν — Ἀνδρ.) Abſunt a noſtris.

7) πρὸς — ἀναγνώρ.) Soli Codd. Vit. 1. et Ciz. addunt, ſed quae ſequuntur: ὡς καὶ — δαμάσσας, non habent, vti plura, vbi Homerus laudatur. Sunt ſine dubio adiecta a Io. Tzetza.

8) ὅμηρ.) Odyſſ. δ, 244.

9) καὶ ξέναι) Prae omnibus exhibent Vit. 1. et Ciz.

10) ἔτι γὰρ) Pro ἔτι δὲ noſtri Codd. bene.

11) ἐγγεγ.) Pro γεγον. Ciz. et Vit. 1.

12) δαψλὴς (δαψιλὴς)) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

σφραγὶς, λύγοις [13]) καὶ ῥάβδοις τετρανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα κυρίως, νῦν δὲ ἐγκολαφθεῖσα [14]).

781. Ὁ λυμεὼν [1])] Ὁ Ὀδυσσεύς. Τῶν Τρώων δὲ λυμεών.

783. Δομῇ] Τῷ σώματι. Τὸ δὲ σχῆμα, μεταπλασμὸς ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου εἰς τὸ θηλυκόν [2])· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέμας μεταπλάσας, εἶπεν ἡ δομή. Φησὶν [3]) ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας, τὸν Ὀδυσσέα τρωθῆναι ὑπὸ Θόαντος, ὅτι εἰς Τροίαν ἀνήρχοντο δυσμενεῖς.

784. Παλεύσῃ] Ἀπατήσῃ [4]) τοὺς δυσμενεῖς [5]), ἤτοι τοὺς Τρῶας, ταῖς κατασκοπεύτεσι. Παλεύτριαι [6]) δὲ λέγονται αἱ πλάναι, καὶ οἷον εἰπεῖν, ἀνδραποδιστήριαι περιστεραί.

785. Φηλώσας] Ἀπατήσας· ἠπάτησε γὰρ [7]) τὸν βασιλέα Πρίαμον ἐν κλαυθμοῖς καὶ γόοις, ὡς δεινὰ καὶ ἀνάξια παθὼν ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος διὰ τὰς πληγάς. Τὸ φηλώσας ἀπὸ τοῦ φηλόω [8]), φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, ὃ ἀπὸ τῶν φηλήκων, ἤτοι τῶν ἀγρίων σύκων, ἐλέχθη, ἅτινα ὠμὰ καὶ ἄχρηστα [9]) ὄντα, τῇ ἰδέᾳ πέπειρα φαίνονται.

13) λύγοις) Vitt. 2 et 3. λύγοισι.

14) ἐγκολ.) Vit. 2. ἐγκολαφεῖσα.

1) ὁ λυμεὼν) Hoc ſchol. non extat in Vit. 1. et Ciz.

2) ἀπὸ τοῦ — τὸ θηλ.) Articc. τοῦ et τὸ adduntur a Ciz. et Vit. 1.

3) φησὶν — δυσμενεῖς) His carent noſtri. Gloſſam ſapiunt.

4) ἀπατήσῃ) Pro ἀπατήσει noſtri recte, nam reſpondet παλεύσῃ.

5) τοὺς δυσμ. — κατασκοπ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. et ſeqq. παλεύτρ. — περιστεραὶ ſchol. ſeq. ſunt inſerta. Multa hic turbata.

6) παλεύτρ.) Vitt. 2 et 3. παλαίτριαι, et mox οἱ πλάνοι pro αἱ πλάναι.

7) ἠπάτησε γάρ) Addunt Ciz. et Vit. 1. optime. Verba autem τὸν βασιλέα — πληγάς abſunt a Vitt. 2 et 3.

8) ἀπὸ τοῦ φηλόω) Vit. 1. et Ciz. θέμα, φηλόω.

9) ἄχρηστα) Peſſime Sebaſt. ἄγχηστα.

786 — 88. Βομβυλίας] Τῆς Ἀθηνᾶς [1]). Βομβυλιός [2]) ἐστι ζωΰφιον [3]) ὅμοιον μελίσσῃ, μέλαν δὲ τῇ χροίᾳ [4]), ἐκ πηλοῦ κηροπλαστοῦν. Λέγεται δὲ βομβυλιὸς παρὰ τὸ βομβεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ πινόμενον κουτρούβιον [5]), καὶ ῥόμβα, ἡ στρόμβα [6]), βομβυλιὸς καὶ βέμβιξ [7]) καλεῖται. Βομβυλία δὲ [8]) καὶ Βομβύλιον πόλις καὶ ὄρος Βοιωτίας, ὅσπερ νῦν λέγεται [9]). Γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα. Εἰ δὲ εἴπῃς Βομβυλεία κλιτὺς καὶ ἀκρώρεια, ὡς κτητικὸν, τότε διὰ διφθόγγου γράφεται [10]). Βομβυλίας [11]) δὲ καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, (οἷον) ἡ Βομβυλία, τῆς Βομβυλίας, ἰῶτα. Ἡ Βομβυλεία δὲ, τῆς Βομβυλείας, δίφθογγος. Τιμᾶται

1) τῆς Ἀθηνᾶς) Soli Vit. 1. et Ciz. exhibent.

2) βομβυλιός) Pro βομβύλιος Vit. 1. et Ciz. hic et postea.

3) ζωΰφ.) Vit. 1. et Ciz. ζῶον, vt Harpocrat. ad h. v.

4) μέλαν — χροίᾳ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. χροιᾷ pro χροίᾳ Vitt. 2 et 3. bene.

5) κουτρούβ.) Vit. 1. et Ciz. κουτρούκιον, cf. Du Fresne Glossar.

6) ῥόμβα, ἡ στρόμβα) Hanc lectionem vet. a Seb. perperam mutatam in ῥόμβος καὶ ὁ στρόμβος, reuocauimus e Codd. nostris, nam sunt vocabula mediae Graecitatis, ideoque aetati Tzetzarum magis apta. cf. Glossar. Du Fresne: ῥόμβα, στρόμβα, στρόβα.

7) βέμβιξ) Recte. Vit. 2. βέμβρυξ: Vit. 3. cum Phavor. βέβρηξ, qui vero ad στρόμβος habet βέμβιξ.

8) δὲ) Inserunt cum Seb. Vitt. 2 et 3.

9) ὅσπερ — λέγεται) Vitt. 2 et 3. ὅπερ — λέγει, scl. Lycophron. Potterus existimat hic vocabulum aliquod deesse; sane, si legitur ὅσπ. — λέγεται. Legendum esse putem vel ὥσπερ — λέγεται, vel cum Vitt. 2 et 3. ὅπερ, scl. βομβύλιον, — λέγει.

10) διὰ διφθ. γράφεται) Sic Vit. 1. et Ciz. cum edd. vett. recte, pro διὰ δ. γραφήσεται: Vitt. 2 et 3. δίφθογγος γραφήσεται.

11) βομβυλίας δὲ — γράφ.) Legas iterum γράφεται pro γραφήσεται. Absunt haec a Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. sic: βομβ. δὲ καὶ ι, καὶ δίφθογγος γραφήσεται. Hinc subiicit Phauor. οἷον, bene; forsan excidit e nostris. Vncis inclusum adiecimus.

δὲ ἐκεῖ καὶ Ἀθηνᾶ Βομβυλεία. Καὶ ἡ Τεμμικία δὲ ὁμοίως [12]) ὄρος ἐστὶ Βοιωτίας. Λέγει οὖν, Ὄντινα [13]), ἤγουν Ὀδυσσέα, ἡμῖν ἡ Βοιωτία μέγα κακὸν ἀνέθρεψεν· ἐν γὰρ Βοιωτίᾳ [14]) φασὶ τὴν Ἀντίκλειαν, τὴν Αὐτολύκου θυγατέρα [15]), γεννῆσαι τὸν Ὀδυσσέα. Σειληνὸς [16]) δ' ὁ Χῖος ἐν δευτέρῳ [17]) μυθικῶν ἱστοριῶν (δύο δὲ γέγραφε βιβλία) φησίν, Ἀντίκλειαν εἶναι [18]) τὴν Ὀδυσσέως μητέρα, ἐγκύμονα διοδεύουσαν τὸ Νήριτον, τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τοῦ Διός, ὑπ' ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν, τεκεῖν Ὀδυσσέα, ὅθεν ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη. Ἀλλὰ περὶ τῆς κλήσεως τοῦ [19]) Ὀδυσσέως ψεύδεται. Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ [20]) παρεισάγει τὸν Ὀδυσσέως πάππον Αὐτόλυκον λέγοντα, τὸν παῖδα κληθῆναι Ὀδυσσέα·

Πολλοῖσι γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν.

12) *ὁμοίως*) Omittunt Vitt. 1. 3. et Ciz.

13) *ὅντινα*) Nostri, vt ante Pott. *ὅτι*, et pro *ἤγουν Ὀδυσσέα* a Sebast. illatum ad extr. *λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσέα*.

14) *ἐν γ. Βοιωτ.*) Vit. 1. et Ciz. *ἐν γὰρ τῇ Βοιωτ.*

15) *τὴν — θυγατέρα*) Nostri Codd. non habent.

16) *Σειληνὸς* usque ad *πολυπραγμονείτω* omnia in Vit. 1. et Ciz. desunt. Eudocia p. 312 et 394, vbi eadem auctore Sileno, sed Tzetza longe diligentius tradit, legit *Σιληνὸς*, vt Athen. XI, p. 783. pro *Σειληνός*. cf. de eo Voss. de Hist. Gr. p. 328. Eius quoque meminit Nat. Com. I, 6. Forte idem est, cuius mentionem faciunt Laert. in Anaxagora, *ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν*: quem Strabo III, p. 172. *Σιλανὸν* vocat, Cic. Diuin. I, 24, et Liuius XXVI, 49.

17) *ἐν δευτ.*) Vit. 3. *ἐν δευτέρᾳ*. Poterat autem ita scribere, quia verba vncis inclusa *δύο δὲ — βιβλία* cum Vit. 2. non affert, quae Eudocia quoque ignorat.

18) *εἶναι*) Inserunt bene Vitt. 2 et 3.

19) *τοῦ*) Addunt bene Vitt. 2 et 3.

20) *Ὀδυσσείᾳ*) τ, v. 407 sq. Versus vero a Seb. adiectos nostri non adiiciunt.

Ἤγουν πολλοί [21]) μοι ὠδύσαντο, ἤτοι ὠργίσθησαν. Περὶ δὲ τοῦ, εἴτε ἐν Βοιωτίᾳ, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, ἐγεννήθη, εἴτε, κατὰ τὸν Σειληνὸν, ἐν Ἰθάκῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος [22]) λέγει·

Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐούσης,

ὁ βουλόμενος πολυπραγμονείτω.

Ex 788. Μόνος πρὸς οἴκους] Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐφεπομένων αὐτῷ δώδεκα πλοίων εἰς τὴν Τροίαν, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς ἀναστρεφόμενος [1]) ἐσώθη.

789 — 94. Λοῖσθον δὲ, καύηξ ὥστε] Ὕστερον δὲ [2]), ὡς λάρος κυματοδρόμος, ὡς κόγχος τε [3]) περιτριβεὶς πάντοθεν τῇ θαλάσσῃ, τὴν κτῆσίν τε καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ κιχὼν καὶ καταλαβὼν λαφυστίαν καὶ [4]) ἐξαντλουμένην παρὰ τῆς Λακαίνης καὶ [5]) Λακεδαιμονίας, ἤτοι τῆς Πηνελόπης, τῆς κακῶς βακχευθείσης καὶ μανείσης, πρὸς ἔρωτας [6]) δηλονότι, σύφαρ καὶ γηραιὸς κόραξ θανεῖται σὺν ὅπλοις, ἤτοι πολεμῶν, πέλας τοῦ Νηρίτου, τὸ πόντιον σκέπας καὶ τὴν Ἰθάκην φυγών.

Ex 791. Θοίναις πρωνίων] Θουκυδίδης [7]) εἰς τέτταρα φῦλα διαιρεῖ τὴν Κεφαλληνίαν [8]), Πρωνίους,

21) ἤγουν πολ.) Nostri, vt edd. pr. πολλοὶ γάρ: Vitt. 2 et 3. ὠδύσσαντο pro ὠδύσαντο.

22) ὅμηρ.) Il. γ, 201. Vltima vero vers. verba κραναῆς — ἐούσης nil ad rem facientia nostri Codd. omittunt.

1) ἀναστρεφ.) Vitt. 2 et 3. ἀναστρέφων: Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὑποστρέφων.

2) ὕστερον δὲ) Vit. 1. et Ciz. ὕστ. καί.

3) κόγχος τε) Vitt. 2 et 3. κογχ. δέ.

4) καὶ) Abest a Vit. 3.

5) λακαίνης καὶ) A Seb. insertum nostri non inserunt.

6) ἔρωτας) Vit. 3. ἔρωτα.

7) Θουκυδ.) L. II, c. 30. ed. Lips. Vol. I, p. 292.

8) κεφαλλην.) Nostri, vt Thucyd. pro κεφαλην. simplici λ. cff. Varr. Lectt. ad

Σαμαίους [9]), Παλλεῖς καὶ Κρανίους. Πρωνίων δὲ, τῶν μνηστήρων, ἀπὸ ἔθνους [10]).

Ex 792. Πρὸς τῆς Λακαίνης] Τῆς Πηνελόπης. Τυνδάρεως γὰρ καὶ Ἰκάριος [11]), ἀδελφοὶ, οὗτινος Ἰκαρίου καὶ Περιβοίας [12]) ἡ ῥηθεῖσα Πηνελόπη, Ἀρναία πρότερον λεγομένη, ὕστερον δὲ Πηνελόπη κληθεῖσα [13]), ὅτι ῥιφεῖσα παρὰ τῶν γονέων εἰς θάλασσαν [14]), ὑπὸ πηνελόπων ὀρνέων ἐξηνέχθη εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐσώθη, ὑπὸ τῶν ἰδίων δὲ [15]) γονέων πάλιν ἀναληφθεῖσα ἐτρέφετο.

Ex 793. Σύφαρ] Καὶ λεβηρὶς, τὸ τοῦ ὄφεως δέρμα. Νῦν δὲ σύφαρ ἀντὶ τοῦ γέρων εἶπεν, ἀπὸ τοῦ ὀφείου δέρματος. Γηράσας γὰρ ὁ ὄφις, καὶ πρὸς ὀπὴν εἰςελθὼν [1]), ἀποδύεται τὸ δέρμα.

Πόντιον φυγὼν σκέπας] Πόντιον σκέπας τὴν Ἰθάκην νῆσον εἶπεν [2]), ἢ τὴν ναῦν, ἢ τὸν λιμένα. Ταῦτα γὰρ σκέπει καὶ ἀμύνει τὴν θάλασσαν.

Thucyd. In Reinef. Syntag. Infcriptt. Cl. III, n. 85. fimplici λ fcribitur. Paufan. I, 27, 4. κεφαλληνίαν a Cephalo nomen accepiffe tradit.

9) Σαμαίους) Vitt. 2 et 3. recte pro Σαμίους. cf. Thucyd. Varr. Lectt. et fchol. Sic quoque iidem Codd. παλλεῖς pro παλεῖς, et κρανίους pro κρανείους cum Thucydide.

10) πρωνίων — ἔθνους) Defunt in Vitt. 2 et 3.

11) ἰκάριος) Recte, fed Vit. 1. et Ciz. vt fupra ad v. 546. perperam ἴκαρος, nam omnes nominant ἰκάριον l. ἰκαρίωνα, Apollod. I, 9, 5, et III, 10, 4. Eudoc. p. 239, et Nat. Com. VIII, 24.

12) περιβοίας) Sic quoque Apollod. III, 10, 6. fed Eudoc. p. 239. nominat matrem πολυκάστην. Pro οὗτινος noftri tuentur lect. vet. οὗ.

13) κληθεῖσα) Pro ἐκλήθη noftri cum Seb.

14) εἰς θάλασσαν — γονέων πάλιν) Non bene defunt in Vitt. 2 et 3.

15) ὑπὸ τ. ἰδίων δὲ) Ciz. et Vit. 1. bene, pro καὶ ὑπὸ τ. ἰδ.

1) εἰςελθ.) Vitt. 2 et 3. ἐλθών.

2) πόντιον — εἶπεν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. demtis modo πόντιον σκέπας. Vit. 1. vero et Ciz. vt edd. vett. τὴν ἰθάκην εἶπε πόντ. σκέπ. ὅτι νῆσος ἐστὶν, etiam bene.

Ex 794. Κόραξ σὺν ὅπλοις] Κόρακα εἶπε τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ πολυχρόνιον. Ἑκατὸν ὀκτὼ γὰρ ζῇ γενεὰς, καθ' Ἡσίοδον [3]), ὁ κόραξ. Ὑπέργηρως δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐτελεύτησεν, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ, πολεμῶν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ ποιμνίων. Μέμνηται [4]) δὲ τούτου [5]) καὶ ὁ Ὀππιανὸς [6]) εἰς τὰ περὶ τρυγόνος, λέγων οὑτωσί πως·

> Κεῖνό [7]) ποτ' αἰγανέῃ δολιχήρεϊ κυπηέσσῃ
> Κίρκη Τηλεγόνῳ πολυφάρμακος ὤπασε μήτηρ,
> Αἰχμάζειν δηΐοις ἅλιον μόρον. Αὐτὰρ ὁ νήσῳ
> Αἰγιβότῳ προσέκελσε, καὶ οὐ [8]) μάθε, πώεα πέρθων
> Πατρὸς ἑοῦ [9])· γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆϊ
> Αὐτῷ [10]), τὸν μάστευε, κακὴν ἀνεμάξατο κῆρα.

Ἀπελθὼν γοῦν ὁ Τηλέγονος κλέψαι τὰ πρόβατα Ὀδυσσέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀνεῖλεν αὐτὸν πολεμήσαντα.

Νηρίτων δρυμῶν πέλας] Τῶν τοῦ Νηρίτου δρυμῶν ἐγγύς.

795. Λοίγιος στόνυξ [11])] Στόνυξ, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον· νῦν δὲ τὴν ὀξύτητα τῆς ἀκάνθης δηλοῖ τῆς τρυγόνος.

3) Ἡσίοδ.) Cf. Fragm. p. 450. ed. Lipſ. quam Seb. non conſuluit, nam nusquam hoc effatum ap. Heſiodum occurrere dicit.

4) μέμνηται usque ad πολεμήσαντα abſunt a Vit. 1. et Ciz. Vltima quoque ἀπελθὼν — πολεμήσαντα a Seb. ſubiecta a Vitt. 2 et 3.

5) τούτου) Vitt. 2 et 3. non habent, ſed ὁ cum Seb. praeponunt voc. Ὀππιανός. Pro εἰς τὰ Vit. 3. εἰς τό.

6) Ὀππιαν.) *De Piſcat.* II, 497 *ſq. Teſtatur etiam Nicand. Ther.* 835 *et* 836. Seb.

7) κεῖνο usque ad προσέκελσε, a Seb. temere recepta, Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. ignorant.

8) καὶ οὐ) Vitt. 2 et 3. οὐδ' οὐ.

9) ἑοῦ) Vitt. 2 et 3. ἑοῖο, non apte.

10) αὐτῷ, τὸν) Vitt. 2 et 3. αὐτὸν, mendoſe, et κακὸν προσεμάξ. pro κακὴν ἀνεμάξ.

11) λοίγιος στ.) Hoc ſchol. quod Sebaſt. debet Cod. Vat. noſtri non exhibent.

796. Δυσαλθὴς] Δυσίατος· ἀνίατος γὰρ ἡ πληγὴ τοῦ κέντρου τῆς τρυγόνος.

Ἔλλοπος [1])] Ἔλλοψ, πᾶς ἰχθὺς, παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπὸς καὶ Φωνῆς.

Σαρδονικῆς] Τὸ δο μικρὸν ὁ Τζέτζης [2]) γράφει, καὶ λέγει, μακρὸν εἶναι, ὡς ἐκτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ν ἀμεταβόλου, ἢ Σαρδανικῆς [3]) λέγει γράφεσθαι· μέγα γὰρ οὐδ' ὅλως [4]) τοῦτο δέχεται· οὐδὲ τοὺς Ἀττικούς Φησι [5]) τὰ τοιαῦτα ἐκτείνειν, ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ οτης [6]), οἷον οἰνοπότης, οἰνοπώτης, αἱματοπότης, αἱματοπώτης [7]), καὶ τὰ ὅμοια· καὶ τὰ τελευταῖα μέρη τῶν λόγων [8]), οἷον δύο δύω, ἄπο ἄπω, δεῦρο δεύρω [9]), καὶ ὅσα εἰσὶ τελευταῖα τῶν ὀκτὼ μερῶν.

1) *Ἔλλοπος — Φωνῆς*) Non exstat in Vit. 1. et Ciz. Aelian. H. An. VIII, 28. *ἔλλοπα* piscem esse Pamphyliae vel Lydiae commemorat.

2) *ὁ τζέτζης* et *γράφει — εἶναι* absunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia, vbi Scholiast. nomen suum venditat.

3) *σαρδανικῆς*) Sic Hom. Odyss. υ, 301:

μείδησε δὲ θυμῷ
Σαρδάνιον μάλα τοῖον —

cff. ibi interptt. in ed. Ernesti. Nostri Codd. legunt *σαρδονικ.* pro *σαρδανικ.* non apte. Ciz. et Vit. 1. vero, quia antea nominis Tzetzae non facta erat mentio, habent *σαρδονικὴ γράφεται* pro *γράφεσθαι.* Vitt. 2 et 3. *γράφειν.* Legi quoque potest *σαρδωνικῆς* pro *σαρδανικῆς.*

4) *οὐδ' ὅλως*) Vitt. 1. 3. et Ciz. pro *οὐδόλως.*

5) *Φησι*) Nostri cum Pott. 1. recte pro *Φασί*, scil. Tzetzes. Pott. 2. *φασὶ* sine dubio lapsu typographorum, qui fraudi fuit Sebast.

6) *τὰ διὰ — οτης*) Ita quoque Vit. 3. sed Vitt. 1. 2. et Ciz. *τὰ ὤτης.* Thryll. addit: *lege τὰ εἰς ὤτης* (with ο written above the ω), super ω scripto ο. atque mox tantum *οἰνοπώτης*, superscripto ο super ω, sine *οἰνοπότης* a Seb. addito. Vit. 3. vero modo *οἰνοπότης.*

7) *αἱματ. αἱματ.*) Absunt a Vitt. 2 et 3. Vit. 1. vero et Ciz. *τοξώτης* cum ο superscripto, et omissis *καὶ τὰ ὅμοια*, quae sunt in Vitt. 2 et 3.

8) *τῶν λόγων*) Vit. 1. et Ciz. *τοῦ λόγου.*

9) *δύο — δεύρω*) Nostri *δύο, ἄπο, δεῦρο* (each with ω written above).

Ἡ δὲ Σαρδὼ, νῆσος περὶ τὰς Ἡρακλείας στήλας. Ταύτης ἄποικοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι, ἐν ᾗ νήσῳ Σαρδοῖ [10]) βοτάνη γίνεται ὁμοία σελίνῳ, ἧς οἱ γευόμενοι, σπασμῷ συγκατεχόμενοι [11]), ἀκουσίως γελῶσι, καὶ οὕτω τελευτῶσι. Τίμαιος [12]) δέ φησιν, ὡς [13]) ἐκεῖ τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας γονεῖς αὐτῶν θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες καὶ τύπτοντες αὐτοὺς ξύλοις [14]), καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνοὺς κατωθοῦντες· ὅθεν ὁ Σαρδώνιος γέλως ἐλέχθη [15]). Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐκεῖ [16]) οἱ θνήσκοντες γέροντες μειδιῶσιν ἀκουσίως πρὸς τὴν ὑπὸ [17]) τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτήν· ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέχθη, Σαρδώνιος γέλως. Ἐκείνης γοῦν τῆς νήσου, τῆς Σαρδοῦς, πλησίον ἐστὶν ἡ Τυρσηνία, ὅπου ἦν ἡ Κίρκη, ἥτις περιέθετο κέντρον [18]) τρυγόνος τῷ δόρατι τοῦ παιδὸς αὐτῆς Τηλεγόνου.

797. Ἄρταμος] Σφαγεύς, ἀόρταμός τις ὤν, ὁ ἐν ἄορι καὶ ξίφει τέμνων. Ἡ ἄρταμος [1]), ὁ μάγειρος,

10) σαρδοῖ) Vit. 1. et Ciz. σαρδῷ. *Puto σαρδῷ legendum, vt etiam fecit Erasmus in Prou. Sardonius risus.* Thryllit.

11) συγκατεχ.) Vit. 1. et Ciz. κατεχ. Vitt. 2 et 3. συνεχ.

12) τίμαιος) In hist. Sicula. *Suid. in σαρδώνιος γέλως alia verba Timaei refert.* Thryllit.

13) ὡς) A nostris abest, vt in edd. ante Pott.

14) ξύλοις) Artic. praemissum τοῖς Vit. 1. et Ciz. delent. Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 26, ed. Heins. vbi eadem versibus includit, ἐν ῥοπάλοις.

15) ὅθεν — ἐλέχθη) Desunt in Vit. 1. et Ciz. non male, nam posthaec repetuntur, vbi a Vitt. 2 et 3. praetermittuntur. Vit. 3. σάρδιος pro σαρδώνιος.

16) ὅτι ἐκεῖ) Pro ὅτι ἐκεῖνοι Vitt. 2 et 3. recte, nam ἐκεῖνοι ortum ex ἐκεῖ et seq. οἱ.

17) ὑπὸ) Pro ἀπὸ, olim παρὰ, nostri cum Seb. exhibent. Vit. 1. tamen et Ciz. omittunt sqq. αὐτῶν ἀφορῶντες.

18) κέντρον) Vit. 1. et Ciz. κέντρων, non apte.

1) ἡ ἄρταμος — παρθένος) Non comparent in Vitt. 2 et 3. Verba ὅθεν Ἀχιλλέως ἁμαρτὼς, quae in Vit. 1. et

καὶ ἀρτεμής· ὅθεν καὶ τὴν Ἄρτεμιν φασιν· ἀπαθὴς γὰρ ἡ παρθένος.

798. Ἀχιλῆος δάμαρτος] Πρῶτον τοῦτο [2]) δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὁ Τζέτζης [3]) τὸ Ἀχιλεὺς δι' ἑνὸς λ γράφει· φησὶ γὰρ, ὅτι ἢ [4]) ἀπὸ τοῦ ἄχος ἐμποιεῖν [5]) τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐτυμολογεῖται, ἢ παρὰ τὸ τὰ ἄχη λύειν· ἰατρὸς γὰρ ἦν· ἢ παρὰ τὸ χείλεος [6]) ἄμοιρος εἶναι. Ἢ παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαὸν, ὡς στρατηγός. Καὶ πάντα δι' ἑνὸς λ γράφεται [7]). Εἰ δέ τις διὰ δύο λλ τοῦτο γράφει [8]), κελεύει τοῦτον, μὴ κτηνωδῶς οὕτω γράφειν, χωρὶς ἐπιστήμης καὶ εἰδήσεως· λέγειν δὲ τοῦτο [9]), ὅτι Αἰολικόν ἐστιν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλασιοῦσι τὰ σύμφωνα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὅτι δι' ἑνὸς λ χρὴ ἐκφέρειν τὸ Ἀχιλεύς [10]).

Ciz. et edd. super. hic leguntur, ad schol. seq. ad quod pertinent, a Seb. sunt translata.

2) πρῶτον τοῦτο) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. vero et Ciz. τοῦτο, sed πρῶτον non habent.

3) ὁ τζέτζης) Abest a Vit. 1. et Ciz. vt supra ad v. 796. vbi vid. quae sunt dicta: deinde γράφεται pro γράφει. Quae sequuntur φησὶ γὰρ — γράφεται a Vit. 1. et Ciz. omnia sunt omissa. Forsan Io. Tzetzes addidit.

4) ὅτι ἢ) Vitt. 2 et 3. ignorant ὅτι.

5) ἐμποιεῖν) Vit. 2. ἐμποιῆσαι.

6) χείλεος) Vitt. 2 et 3. tuentur vulg. χιλοῦ.

7) γράφεται) Vitt. 2 et 3. retinent γράφειν τοῦτο κελεύει, quae ostentationi Io. Tzetzae sunt aptiora.

8) εἰ δέ τις — γράφει) Vit. 1. et Ciz. vt superioribus δι' ἑνὸς λ γράφει conueniant, εἰ δὲ — γράφεται.

9) κελεύει — λέγειν δὲ τοῦτο) Absunt a Vit. 1. et Ciz. nam dubio caret, ea esse Io. Tzetzae, qui amat dicere κτηνωδῶς λέγειν, vt in Chil. V, 569, et al. loc. τοῦτο recte Vitt. 2 et 3. Seb. male cum vulg. τότε.

10) καὶ ταῦτα — Ἀχιλεύς) Non extant in Vit. 1. et Ciz. Thryllit. hic adiunxit sqq.: *De hoc ita Isaacius Caecus (verba sunt Aldi Romani in orthographia Statiana voc. Achilles p. 261.) in totius Iliados compendium a se editum:* Ἀχιλῆος δι' ἑνὸς λ ὀφείλει γράφειν, ἢ παρὰ τὸ ἄχος ἐμποιεῖν τοῖς Ἰλιεῦσιν, ἢ παρὰ τὸ ἄχη λύειν, ἢ παρὰ τὸ ἄγειν

Ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως δάμαρτος, ἤτοι γυναικὸς [11]), ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη [12])· Ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον, ὡς ληροῦσιν [13]), ἔγημε Μήδειαν, τὴν Αἰήτου θυγατέρα [14]). Αἰήτης δὲ, καὶ Κίρκη, καὶ Πασιφάη, Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης [15]), τῆς Ὠκεανοῦ. Καὶ Αἰήτου μὲν [16]) παῖδες, καὶ Εἰδυίας, Μήδεια καὶ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ [17]) καὶ Ὀδυσσέως, Τηλέγονος καὶ Κασσιφόνη [18]). Πασιφάης [19]) δὲ καὶ Μίνωος, Ἀριάδνη, Φαῖδρα, καὶ Γλαῦκος, ὃν οὗτος Γλαύκωνά [20]) φησιν· ὥστε Τηλέγονος καὶ Μήδειά εἰσιν αὐτανέψιοι, οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐξαδέλφους.

τὸν λαὸν, ἀγιλεὺς καὶ ἀχιλεὺς, ἡγεμὼν γὰρ ἦν, ἢ παρὰ τὸ χιλοῦ ἄμοιρος εἶναι, ὥς φησιν Εὐφορίων·

εἰς φθίην χιλοῖο κατήιε πάμπαν ἄπαστος·
τοὔνεκα Μυρμιδόνες μιν Ἀχιλλέα φημίξαντο.

καὶ συστέλλεται μὲν ὡς δίχρονον, ἐκτείνεται δὲ ὡς κοινὸν ὑπὸ τοῦ λ. αἰολεῖς δὲ μόνοι ἀχιλλεὺς γράφουσι, διπλασιαστικὸν γάρ. *Huc usque Caecus ille, quem Tzetzam nostrum esse ne dubita. Eadem vid. in Etymol. in* Ἀχιλεὺς, *et in Eustath. ad Il.* α, *p.* 15. Dignus sane hic locus a nobis exscriptus, qui cum nostro conferatur. Saepius Isaac. et Io. Tzetzes permutantur. Sine dubio hic intelligendus Io. Tzetzes, qui varia in Homerum composuit, inpr. Antehomerica, Homerica, et Posthomerica; quod Aldus h. l. nominat totius Iliados compendium, cum scholiis, vnde haec ab Aldo prolata videntur.

11) ἤτοι γυναικὸς) Abest a Vitt. 1. 3. et Ciz.

12) τοιαύτη) Vitt. 2 et 3. τοιάδε.

13) ὡς ληροῦσ.) Vit. 1. et Ciz. ὡς λέγουσιν, sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 85, quae eadem tradit, ὡς ληρ.

14) θυγατέρα) Vitt. 2 et 3. παῖδα; vt Eudocia.

15) πέρσης) Sic quoque nostri cum Eudoc. Alii περσηΐδος. cf. Heyn. Obseruu. ad Apollod. p. 55.

16) μὲν) Delent Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

17) κίρκης δὲ) Vitt. 2 et 3. κίρκ. τε.

18) κασσιφόνη) Vit. 2. κασιφόνη: Vit. 3. vitiose πασιφάη.

19) πασιφ.) Nostri cum Seb. pro πασσιφ.

20) γλαύκ. φησιν) Scl. Lycophr. v. 811.

799. Μάντιν δὲ νεκρὸν] Ἀριστοτέλης [1]) Φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ, Εὐρυτᾶνας [2]) ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας, ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου, παρ' οἷς εἶναι μαντεῖον Ὀδυσσέως. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ Νίκανδρός Φησιν ἐν Αἰτωλικοῖς [4]).

Εὐρυτὰν] Ὡς τὸ παιάν [5]).

800. Τραμπυίας] Τράμπυια, πόλις Ἠπείρου, ἔνθα μετὰ νόστον Ὀδυσσεὺς [6]) ἀπῆλθε, καθὰ καὶ Ὅμηρος γράφει [7])·

Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἵτ' οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες [8]), οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν.

Ἐτιμᾶτο δὲ ἐν τῇ Τραμπυίῃ [9]) καὶ ὁ Ὀδυσσεύς.

801 — 04. Ἐν ᾗ ποτ' αὖθις] Ἐν ἥτινι [10]) Τραμπυίᾳ ποτὲ αὖθις, ἀντὶ τοῦ δὴ (οὐ γὰρ καὶ [11])

1) Ἀριστοτ. — ἐν ἰθακ. πολ.) Qui liber fuit pars Rerumpublicarum CLVIII, cff. Fabr. Bibl. Gr. Vol. III, p. 401. ed. Harl. et Voff. de Hift. Gr. p. 376. Cafaub. et Menag. in Laert. V, fegm. 17.

2) εὐρυτᾶνας) Vit. 1. et Ciz. mendofe εὐρυταίας: Vit. 2. εὐρυτὰν: Vit. 3. omittit. cff. Steph. Byz. qui perperam ἔθνος ἰταλικὸν, laudato Lycophronis loco, nominat, et Thucyd. L. 1. ad extr.

4) Νίκ. — ἐν Αἰτωλ.) Codd. noftri omittunt Φησίν. vid. Voff. de Hift. Gr. p. 390. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 348. ed. Harl. Laudant hunc libr. fchol. Apoll. Rh. I, 419. p. 129. ἐν τρίτῃ Αἰτωλικῶν, et IV, 57. ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν. Athen. VII, p. 296. Macrob. Saturn. V, 20. et Phot. Lex. p. 434. ad τιτανίδα γῆν, ἐν α Αἰτωλικῶν.

5) εὐρυτὰν — παιάν) Abfunt a Vitt. 2 et 3. Steph. Byz. ὡς τὸ Αἰνιάν.

6) ὀδυσσ.) Non habent Ciz. et Vit. 1.

7) ὅμ. γράφει) Vitt. 2 et 3. ὅμ. Φησίν. Odyff. λ. 121.

8) ἀνέρες) Hic verf. a Seb. additus a noftris non additur.

9) ἐν τῇ τρ.) Delent Vit. 1. et Ciz. τῇ, et legunt τραμπυίᾳ pro τραμπυίῃ, deinde cum Vitt. 2 et 3. addunt καὶ, bene.

10) ἐν ἥτινι) Vit. 1. et Ciz. ἐν ᾗ.

11) καὶ) Inferunt noftri.

ἕτερος Ἡρακλῆς ἐκεῖ ἀνῃρέθη) Φθίσει καὶ Φθερεῖ [12]) ἐν θοίναισι καὶ εὐωχίαις ὁ δράκων ὁ Τυμφαῖος καὶ Ἠπειρώτης, ἤτοι ὁ Πολυσπέρχων, ὁ πρόμος καὶ [13]) ὁ πρόμαχος τῶν Αἰθίκων [14]) καὶ Ἠπειρωτῶν. Τίνα Φθίσει; τὸν Ἡρακλέα, τὸν ἀπὸ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ Περσέως, καὶ οὐ πόῤῥω τῶν αἱμάτων τοῦ Τημενοῦ. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ Βαρσίνης [15]) τῆς Περσίδος υἱὸς ἐγένετο καλούμενος Ἡρακλῆς, ὃν ἀνεῖλε καλέσας εἰς δεῖπνον Πολυσπέρχων ὁ Τυμφαῖος, Αἰθίκων βασιλεὺς, χαριζόμενος Κασσάνδρῳ [16]).

Δράκων [17])] Ὁ Πολυσπέρχων, διὰ τὸ ἰῶδες τῶν φαρμάκων, ὡς φαρμάκοις αὐτὸν ἀνελών [18]).

Ἡρακλῆ] Δίχα τοῦ ν γραπτέον, ὅτι ἡ ἔμπροσθεν συλλαβὴ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τοῦ φ.

Ex 802. Τυμφαῖος] Τυμφαῖοι [1]), Ἠπειρω-

12) *φθερεῖ*) *Nostri retinent vulg.* *φθείρει.*

13) *ὁ πρόμος καὶ*) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

14) *τῶν Αἰθίκων*) Plutarch. *duobus locis eorum meminit, in Quaest. Gr. p. 293 et 297. adde Hesych. Steph. et Strab.* VII. *qui cum Tymphaeis componunt.* Thryllit.

15) *Βαρσίνης*) In Codd. et edd. ante Pott. *μαρσίνης*, male, nam Alexander, vti constat, ex Barsine, muliere Persica, genuit Herculem. Confusae sunt litterae *μ* et *β*.

16) *χαριζ. κασσ.*) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

17) *δράκων* —) A Seb. huc posita in nostris Codd. vt in edd. pr. ad extr. scholii inseq. extant.

18) *ὡς φαρμ. — ἀνελών*) Desunt in Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. Vitt. 2. vero et 3. praebent, et addunt Ἡρακλῆ — σπορᾶς a nobis quoque inserta. Thryllit. obseruat, Tzetzam voluisse, Ἡρακλῆ, non Ἡρακλῆν esse scribendum.

1) *τυμφαῖοι* — *ὁμοίως*) Vit. 1. et Ciz. *τυμφ. καὶ αἴθικες, ἠπειρ. ἔθνος*, bene: Vitt. 2 et 3. vt vulg. sed *ἠπειρῶται* pro *ἠπειρωτικὸν*, cf. Eustath. ad Il. p. 252. Bas.

τικὸν ἔθνος, καὶ Αἴθικες ὁμοίως, ὧν καὶ Ὅμηρος [2]) μέμνηται, λέγων·

Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου [3]) ὦσε [4]), καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε.

Ex 803. Τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σπορᾶς] Τὸν Ἡρακλῆ τοῦτον ἀπὸ ταύτης λέγει κατάγεσθαι [5]) τῆς σειρᾶς, ὅτι ὁ τούτου πατὴρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, κατὰ μὲν τὸν πατέρα [6]), εἰς Ἡρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος· κατὰ δὲ μητέρα, εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα καὶ Αἰακόν.

Ex 804. Τημενείων] Ὁ Τημενὸς οὗτος ἔκγονος ἦν Ἡρακλέος [7]). Ἡρακλέος γὰρ καὶ Δηϊανείρας Ὕλλος. Ὕλλου δὲ καὶ Ἰόλης, τῆς Εὐρύτου, Κλεόδοτος [8]), Λίχας, καὶ Κῆυξ [9]). Κλεοδότου δὲ καὶ Περιδέας ὁ Τημενὸς οὗτος καὶ ἕτεροι.

Ἄποθεν [10])] Τὸ πο μακρὸν, διότι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ δασέος, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβή. Ἄπω δὲ καὶ ἄπωθεν Ἀττικῶς μεγάλα γράφονται.

2) ὅμηρ.) Il. β. 744.

3) ἐκ πηλίου) Sic omnes Cdd. Perperam ergo Heyn. in Obſeruu. ad h. l. Vol. IV, p. 388. Tzetzam cum Cod. Vrat. peccaſſe et πυλίου legiſſe opinatur.

4) ὦσε) Vit. 3. ὦθε.

5) κατάγ.) Vit. 3. κατάρχεσθαι: Vit. 2. κατέρχεσθαί, male.

6) τὸν πατ.) Vit. 1. et Ciz. ſine art. τὸν, vt mox μητέρα ſine τήν.

7) ἦν Ἡρακλέος) Vit. 1. et Ciz. ἐγένετο Ἡρακλέους.

8) κλεόδοτος) Niſi omnes omnino Codd. conſpirarent in hanc lect. et niſi ipſe Tzetzes in hoc nomine peccaſſe videretur, mutaremus id in κλεοδαῖος, vt alii habent, cff. Apollod. II, 8, 2, et Heyne in Obſeruatt. p. 205. Herodot. VI, 52, et ibi Valkenar. et Pauſan. III, 15. Varie autem hoc nomen corruptum eſſe docet etiam Facius ad Pauſ. II, 7, 6.

9) κῆυξ) Vit. 3. κήυξ.

10) ἄποθεν — γράφονται) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vti iam ab edd. ante Pott. abfuerant.

805. Πέργη δέ μιν] Πέργη [1]) ὄρος Τυρσηνίας, ἔνθα φησὶ τὸν Ὀδυσσέα κεῖσθαι καέντα ἐν Γορτυναίᾳ [2]). Πῶς δὲ [3]) ὁ αὐτὸς ἐν Εὐρυτᾶσι τῆς Ἠπείρου, καὶ ἐν Τυρσηνίᾳ κεῖσθαι συνέβη [4]); Καὶ ὁ μὲν Τζέτζης [5]) κακοπλάστως αὐτόν φησι τὸν Λυκόφρονα γράφειν, καὶ ἐναντίως οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ὡς ἔδειξε πολλάκις [6]), ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἑαυτῷ, ὥσπερ [7]) ἐνταυθὶ φησὶ γράψαι, καὶ ἐν τῷ κατωτέρῳ στίχῳ, τῷ λέγοντι· Ὅταν στενάζων τὰς κῆρας τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου, καὶ τῆς δάμαρτος Κίρκης, ἀποθάνῃ· καὶ φησὶ γελῶν [8]), πολλὰ εἶναι τὰ ἐναντία ἐνταῦθα. Ἓν μὲν, ὅτι θανὼν πρώην ὑπὸ Τηλεγόνου, νῦν πάλιν ὡς ζῶν ἀποθνήσκει διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. Καὶ ἓν μὲν τοῦτό φησιν εἶναι ἐναντίον καὶ ἀνακόλουθον [9]). Δεύτερον δὲ καὶ [10]) ἀνακόλουθον τοῦτο φὴς, ὦ Λύκοφρον, ζῶντος Ὀδυσσέως, ἢ τεθνηκότος, ἐπιγαμίαν γεγονέναι [11]) Τηλεμάχου τοῦ

1) πέργη) Noſtri praemittunt art. ἡ.

2) γορτυναίᾳ) Pro γορτυνίᾳ Vit. 1. et Ciz. cum Lycophrone.

3) πῶς δὲ) Pro πῶς οὖν noſtri, melius.

4) κεῖσθαι συνέβη) Ciz. et Vit. 1. pro κεῖται, bene; deinde quoque, verum minus apte, legunt Εὐρυτᾶσι, et τυρσενικῶς (τυρσενικοῖς) ſublato ἐν.

5) καὶ ὁ μὲν τζέτζης usque ad alterius ſectionis verba, ὅτι ἴσως μετετέθη, deſiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz. haud dubie inſerta a Io. Tzetza, qui vbique nomen et doctrinam ſuam oſtentat.

6) ὡς — πολλάκις) A Seb. recepta Vitt. 2 et 3. firmant, vti quoque mox ſeq. αὐτόν.

7) ὥσπερ ἐνταυθὶ) Vitt. 2 et 3. recte, pro ὥσπ. καὶ ἐνταυθοῖ.

8) γελῶν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. adiiciunt.

9) καὶ ἓν — ἀνακόλουθον) A Seb. inſertum Vitt. 2 et 3. quoque inſerunt, omiſſis tamen ἐναντίον καί.

10) δὲ) Pro δὲ καὶ noſtri, ſed non φὴς pro φησὶ exhibent, quod φὴς Tzetzae oſtentatori aptiſſimum eſt.

11) ἐπιγαμ. γεγον.) Noſtri cum vulg. ἐπιγαμία γέγονε, quod ſenſum dat bonum, nec opus erat correctione Sebaſt. Codd. auctoritate deſtituti.

καὶ ἀρτεμής· ὅθεν καὶ τὴν Ἄρτεμίν φασιν· ἀπαθὴς γὰρ ἡ παρθένος.

798. Ἀχιλέως δάμαρτος] Πρῶτον τοῦτο ²) δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὁ Τζέτζης ³) τὸ Ἀχιλεὺς δι' ἑνὸς λ γράφει· φησὶ γὰρ, ὅτι ἢ ⁴) ἀπὸ τοῦ ἄχος ἐμποιεῖν ⁵) τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐτυμολογεῖται, ἢ παρὰ τὸ τὰ ἄχη λύειν· ἰατρὸς γὰρ ἦν· ἢ παρὰ τὸ χεῖλεος ⁶) ἄμοιρος εἶναι. Ἢ παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαὸν, ὡς στρατηγός. Καὶ πάντα δι' ἑνὸς λ γράφεται ⁷). Εἰ δέ τις διὰ δύο λλ τοῦτο γράφει ⁸), κελεύει τοῦτον, μὴ κτηνωδῶς οὕτω γράφειν, χωρὶς ἐπιστήμης καὶ εἰδήσεως· λέγειν δὲ τοῦτο ⁹), ὅτι Αἰολικόν ἐστιν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλασιοῦσι τὰ σύμφωνα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὅτι δι' ἑνὸς λ χρὴ ἐκφέρειν τὸ Ἀχιλεύς ¹⁰).

Ciz. et edd. ſuper. hic leguntur, ad ſchol. ſeq. ad quod pertinent, a Seb. ſunt translata.

2) πρῶτον τοῦτο) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. vero et Ciz. τοῦτο, ſed πρῶτον non habent.

3) ὁ τζέτζης) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. vt ſupra ad v. 796. vbi vid. quae ſunt dicta: deinde γράφεται pro γράφει. Quae ſequuntur φησὶ γὰρ — γράφεται a Vit. 1. et Ciz. omnia ſunt omiſſa. Forſan Io. Tzetzes addidit.

4) ὅτι ἢ) Vitt. 2 et 3. ignorant ὅτι.

5) ἐμποιεῖν) Vit. 2. ἐμποιῆσαι.

6) χεῖλεος) Vitt. 2 et 3. tuentur vulg. χιλοῦ.

7) γράφεται) Vitt. 2 et 3. retinent γράφειν τοῦτο κελεύει, quae oſtentationi Io. Tzetzae ſunt aptiora.

8) εἰ δέ τις — γράφει) Vit. 1. et Ciz. vt ſuperioribus δι' ἑνὸς λ γράφει conueniant, εἰ δὲ — γράφεται.

9) κελεύει — λέγειν δὲ τοῦτο) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. nam dubio caret, ea eſſe Io. Tzetzae, qui amat dicere κτηνωδῶς λέγειν, vt in Chil. V, 569, et al. loc. τοῦτο recte Vitt. 2 et 3. Seb. male cum vulg. τότε.

10) καὶ ταῦτα — Ἀχιλεύς) Non extant in Vit. 1. et Ciz. Thryllit. hic adiunxit ſqq.: *De hoc ita Iſaacius Caecus (verba ſunt Aldi Romani in orthographia Statiana voc. Achilles p. 261.) in totius Iliados compendium a ſe editum:* Ἀχιλῆος δι' ἑνὸς λ ὀφείλει γράφειν, ἢ παρὰ τὸ ἄχος ἐμποιεῖν τοῖς ἰλιεῦσιν, ἢ παρὰ τὸ ἄχη λύειν, ἢ παρὰ τὸ ἄγειν

Ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως δάμαρτος, ἤτοι γυναικὸς [11]), ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη [12])· Ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον, ὡς ληροῦσιν [13]), ἔγημε Μήδειαν, τὴν Αἰήτου θυγατέρα [14]). Αἰήτης δὲ, καὶ Κίρκη, καὶ Πασιφάη, Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης [15]), τῆς Ὠκεανοῦ. Καὶ Αἰήτου μὲν [16]) παῖδες, καὶ Εἰδυίας, Μήδεια καὶ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ [17]) καὶ Ὀδυσσέως, Τηλέγονος καὶ Κασσιφόνη [18]). Πασιφάης [19]) δὲ καὶ Μίνωος, Ἀριάδνη, Φαῖδρα, καὶ Γλαῦκος, ὃν οὗτος Γλαυκωνά [20]) φησιν· ὥστε Τηλέγονος καὶ Μήδειά εἰσιν αὐτανέψιοι, οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐξαδέλφους.

τὸν λαὸν, ἀγιλεὺς καὶ ἀχιλεὺς, ἡγεμὼν γὰρ ἦν, ἢ παρὰ τὸ χιλοῦ ἄμοιρος εἶναι, ὥς φησιν Εὐφορίων·

> εἰς φθίην χιλοῖο κατήιε πάμπαν ἄπαστος·
> τοὔνεκα Μυρμιδόνες μιν Ἀχιλλέα φημίξαντο.

καὶ συστέλλεται μὲν ὡς δίχρονον, ἐκτείνεται δὲ ὡς κοινὸν ὑπὸ τοῦ λ. αἰολεῖς δὲ μόνοι ἀχιλλεὺς γράφουσι, διπλασιαστικὸν γάρ. *Huc usque Caecus ille, quem Tzetzam nostrum esse ne dubita. Eadem vid. in Etymol. in Ἀχιλεὺς, et in Eustath. ad Il. α, p. 15.* Dignus sane hic locus a nobis exscriptus, qui cum nostro conferatur. Saepius Isaac. et Io. Tzetzes permutantur. Sine dubio hic intelligendus Io. Tzetzes, qui varia in Homerum composuit, inpr. Antehomerica, Homerica, et Posthomerica; quod Aldus h. l. nominat totius Iliados compendium, cum scholiis, vnde haec ab Aldo prolata videntur.

11) ἤτοι γυναικὸς) Abest a Vitt. 1. 3. et Ciz.

12) τοιαύτη) Vitt. 2 et 3. τοιάδε.

13) ὡς ληροῦσ.) Vit. 1. et Ciz. ὡς λέγουσιν, sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 85, quae eadem tradit, ὡς ληρ.

14) θυγατέρα) Vitt. 2 et 3. παῖδα; vt Eudocia.

15) πέρσης) Sic quoque nostri cum Eudoc. Alii περσηΐδος. cf. Heyn. Obseruu. ad Apollod. p. 55.

16) μὲν) Delent Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

17) κίρκης δὲ) Vitt. 2 et 3. κίρκ. τε.

18) κασσιφόνη) Vit. 2. κασιφόνη: Vit. 3. vitiose πασιφάη.

19) πασιφ.) Nostri cum Seb. pro πασσιφ.

20) γλαύκ. φησιν) Scl. Lycophr. v. 811.

799. Μάντιν δὲ νεκρὸν] Ἀριστοτέλης [1]) φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ, Εὐρυτᾶνας [2]) ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας, ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου, παρ' οἷς εἶναι μαντεῖον Ὀδυσσέως. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ Νίκανδρός φησιν ἐν Αἰτωλικοῖς [4]).

Εὐρυτὰν] Ὡς τὸ παιάν [5]).

800. Τραμπυίας] Τράμπυια, πόλις Ἠπείρου, ἔνθα μετὰ νόστον Ὀδυσσεὺς [6]) ἀπῆλθε, καθὰ καὶ Ὅμηρος γράφει [7])·

Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ τ' οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες [8]), οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν.

Ἐτιμᾶτο δὲ ἐν τῇ Τραμπυίῃ [9]) καὶ ὁ Ὀδυσσεύς.

801 — 04. Ἐν ᾗ ποτ' αὖθις] Ἐν ᾗτινι [10]) Τραμπυίᾳ ποτὲ αὖθις, ἀντὶ τοῦ δὴ (οὐ γὰρ καὶ [11])

1) Ἀριστοτ. — ἐν ἰθακ. πολ.) Qui liber fuit pars Rerumpublicarum CLVIII, cff. Fabr. Bibl. Gr. Vol. III, p. 401. ed. Harl. et Voff. de Hift. Gr. p. 376. Cafaub. et Menag. in Laert. V, fegm. 17.

2) εὐρυτᾶνας) Vit. 1. et Ciz. mendofe εὐρυταίας: Vit. 2. εὐρυτὰν: Vit. 3. omittit. cff. Steph. Byz. qui perperam ἔθνος ἰταλικὸν, laudato Lycophronis loco, nominat, et Thucyd. L. 1. ad extr.

4) Νίκ. — ἐν Αἰτωλ.) Codd. noftri omittunt φησίν. vid. Voff. de Hift. Gr. p. 390. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 348. ed. Harl. Laudant hunc libr. fchol. Apoll. Rh. I, 419. p. 129. ἐν τρίτῃ Αἰτωλικῶν, et IV, 57. ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν. Athen. VII, p. 296. Macrob. Saturn. V, 20. et Phot. Lex. p. 434. ad τιτανίδα γῆν, ἐν α Αἰτωλικῶν.

5) εὐρυτὰν — παιάν) Abfunt a Vitt. 2 et 3. Steph. Byz. ὡς τὸ Αἰνιάν.

6) ὀδυσσ.) Non habent Ciz. et Vit. 1.

7) ὅμ. γράφει) Vitt. 2 et 3. ὅμ. φησίν. Odyff. λ. 121.

8) ἀνέρες) Hic verf. a Seb. additus a noftris non additur.

9) ἐν τῇ τρ.) Delent Vit. 1. et Ciz. τῇ, et legunt τραμπυίᾳ pro τραμπυίῃ, deinde cum Vitt. 2 et 3. addunt καί, bene.

10) ἐν ᾗτινι) Vit. 1. et Ciz. ἐν ᾗ.

11) καί) Inferunt noftri.

ἕτερος Ἡρακλῆς ἐκεῖ ἀνῃρέθη) Φθίσει καὶ Φθερεῖ [12]) ἐν θοίναισι καὶ εὐωχίαις ὁ δράκων ὁ Τυμφαῖος καὶ Ἠπειρώτης, ἤτοι ὁ Πολυσπέρχων, ὁ πρόμος καὶ [13]) ὁ πρόμαχος τῶν Αἰθίκων [14]) καὶ Ἠπειρωτῶν. Τίνα Φθίσει; τὸν Ἡρακλέα, τὸν ἀπὸ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ Περσέως, καὶ οὐ πόῤῥω τῶν αἱμάτων τοῦ Τημενοῦ. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ Βαρσίνης [15]) τῆς Περσίδος υἱὸς ἐγένετο καλούμενος Ἡρακλῆς, ὃν ἀνεῖλε καλέσας εἰς δεῖπνον Πολυσπέρχων ὁ Τυμφαῖος, Αἰθίκων βασιλεὺς, χαριζόμενος Κασσάνδρῳ [16]).

Δράκων [17])] Ὁ Πολυσπέρχων, διὰ τὸ ἰῶδες τῶν Φαρμάκων, ὡς Φαρμάκοις αὐτὸν ἀνελών [18]).

Ἡρακλῆ] Δίχα τοῦ ν γραπτέον, ὅτι ἡ ἔμπροσθεν συλλαβὴ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τοῦ Φ.

Ex 802. Τυμφαῖος] Τυμφαῖοι [1]), Ἠπειρω-

12) φθερεῖ) Nostri retinent vulg. φθείρει.

13) ὁ πρόμος καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

14) τῶν Αἰθίκων) *Plutarch. duobus locis eorum meminit, in Quaest. Gr. p. 293 et 297. adde Hesych. Steph. et Strab.* VII. *qui cum Tymphaeis componunt.* Thryllit.

15) Βαρσίνης) In Codd. et edd. ante Pott. μαρσίνης, male, nam Alexander, vti constat, ex Barsine, muliere Persica, genuit Herculem. Confusae sunt litterae μ et β.

16) χαριζ. κασσ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

17) δράκων —) A Seb. huc posita in nostris Codd. vt in edd. pr. ad extr. scholii inseq. extant.

18) ὡς Φαρμ. — ἀνελών) Desunt in Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. Vitt. 2. vero et 3. praebent, et addunt Ἡρακλῆ — σπορᾶς a nobis quoque inserta. Thryllit. obseruat, Tzetzam voluisse, Ἡρακλῆ, non Ἡρακλῆν esse scribendum.

1) τυμφαῖοι — ὁμοίως) Vit. 1. et Ciz. τυμφ. καὶ αἴθικες, ἠπειρ. ἔθνος, bene: Vitt. 2 et 3. vt vulg. sed ἠπειρῶται pro ἠπειρωτικὸν, cf. Eustath. ad Il. p. 252. Bas.

τικὸν ἔθνος, καὶ Αἴθικες ὁμοίως, ὧν καὶ Ὅμηρος [2]) μέμνηται, λέγων·

Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου [3]) ὦσε [4]), καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε.

Ex 803. Τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σπορᾶς] Τὸν Ἡρακλῆ τοῦτον ἀπὸ ταύτης λέγει κατάγεσθαι [5]) τῆς σειρᾶς, ὅτι ὁ τούτου πατὴρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, κατὰ μὲν τὸν πατέρα [6]), εἰς Ἡρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος· κατὰ δὲ μητέρα, εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα καὶ Αἰακόν.

Ex 804. Τημενείων] Ὁ Τημενὸς οὗτος ἔκγονος ἦν Ἡρακλέος [7]). Ἡρακλέος γὰρ καὶ Δηϊανείρας Ὕλλος. Ὕλλου δὲ καὶ Ἰόλης, τῆς Εὐρύτου, Κλεόδοτος [8]), Λίχας, καὶ Κῆυξ [9]). Κλεοδότου δὲ καὶ Περιδέας ὁ Τημενὸς οὗτος καὶ ἕτεροι.

Ἄποθεν [10])] Τὸ πο μακρὸν, διότι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ δασέος, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβή. Ἄπω δὲ καὶ ἄπωθεν Ἀττικῶς μεγάλα γράφονται.

2) ὅμηρ.) Il. β. 744.

3) ἐκ πηλίου) Sic omnes Cdd. Perperam ergo Heyn. in Obſeruu. ad h. l. Vol. IV, p. 388. Tzetzam cum Cod. Vrat. peccaſſe et πυλίου legiſſe opinatur.

4) ὦσε) Vit. 3. ὦθε.

5) κατάγ.) Vit. 3. κατάρχεσθαι: Vit. 2. κατέρχεσθαί, male.

6) τὸν πατ.) Vit. 1. et Ciz. ſine art. τόν, vt mox μητέρα ſine τήν.

7) ἦν Ἡρακλέος) Vit. 1. et Ciz. ἐγένετο Ἡρακλέους.

8) κλεόδοτος) Niſi omnes omnino Codd. conſpirarent in hanc lect. et niſi ipſe Tzetzes in hoc nomine peccaſſe videretur, mutaremus id in κλεοδαῖος, vt alii habent, cff. Apollod. II, 8, 2, et Heyne in Obſeruatt. p. 205. Herodot. VI, 52, et ibi Valkenar. et Pauſan. III, 15. Varie autem hoc nomen corruptum eſſe docet etiam Facius ad Pauſ. II, 7, 6.

9) κῆυξ) Vit. 3. κήυξ.

10) ἄποθεν — γράφονται) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vti iam ab edd. ante Pott. abfuerant.

805. Πέργη δέ μιν] Πέργη [1]) ὄρος Τυρσηνίας, ἔνθα φησὶ τὸν Ὀδυσσέα κεῖσθαι καέντα ἐν Γορτυναίᾳ [2]). Πῶς δὲ [3]) ὁ αὐτὸς ἐν Εὐρυτᾶσι τῆς Ἠπείρου, καὶ ἐν Τυρσηνίᾳ κεῖσθαι συνέβη [4]); Καὶ ὁ μὲν Τζέτζης [5]) κακοπλάστως αὐτόν φησι τὸν Λυκόφρονα γράφειν, καὶ ἐναντίως οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ὡς ἔδειξε πολλάκις [6]), ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἑαυτῷ, ὥσπερ [7]) ἐνταυθὶ φησὶ γράψαι, καὶ ἐν τῷ κατωτέρῳ στίχῳ, τῷ λέγοντι· Ὅταν στενάζων τὰς κῆρας τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου, καὶ τῆς δάμαρτος Κίρκης, ἀποθάνῃ· καί φησι γελῶν [8]), πολλὰ εἶναι τὰ ἐναντία ἐνταῦθα. Ἓν μέν, ὅτι θανὼν πρώην ὑπὸ Τηλεγόνου, νῦν πάλιν ὡς ζῶν ἀποθνήσκει διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. Καὶ ἓν μὲν τοῦτό φησιν εἶναι ἐναντίον καὶ ἀνακόλουθον [9]). Δεύτερον δὲ καὶ [10]) ἀνακόλουθον τοῦτο φής, ὦ Λυκόφρον, ζῶντος Ὀδυσσέως, ἢ τεθνηκότος, ἐπιγαμίαν γεγονέναι [11]) Τηλεμάχου τοῦ

1) πέργη) Nostri praemittunt art. ἡ.

2) γορτυναίᾳ) Pro γορτυνίᾳ Vit. 1. et Ciz. cum Lycophrone.

3) πῶς δὲ) Pro πῶς οὖν nostri, melius.

4) κεῖσθαι συνέβη) Ciz. et Vit. 1. pro κεῖται, bene; deinde quoque, verum minus apte, legunt Εὐρυτᾶσι, et τυρσενικῶς (τυρσενικοῖς) sublato ἐν.

5) καὶ ὁ μὲν τζέτζης usque ad alterius sectionis verba, ὅτι ἴσως μετετέθη, desiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz. haud dubie inserta a Io. Tzetza, qui vbique nomen et doctrinam suam ostentat.

6) ὡς — πολλάκις) A Seb. recepta Vitt. 2 et 3. firmant, vti quoque mox seq. αὐτόν.

7) ὥσπερ ἐνταυθὶ) Vitt. 2 et 3. recte, pro ὥσπ. καὶ ἐνταυθοῖ.

8) γελῶν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. adiiciunt.

9) καὶ ἓν — ἀνακόλουθον) A Seb. insertum Vitt. 2 et 3. quoque inserunt, omissis tamen ἐναντίον καί.

10) δὲ) Pro δὲ καὶ nostri, sed non φὴς pro φησὶ exhibent, quod φὴς Tzetzae ostentatori aptissimum est.

11) ἐπιγαμ. γεγον.) Nostri cum vulg. ἐπιγαμία γέγονε, quod sensum dat bonum, nec opus erat correctione Sebast. Codd. auctoritate destituti.

Ὀδυσσέως, καὶ Κασσιφόνης [12]) τῆς Κίρκης παιδός. Εἰ μὲν ζῶντος, πάντως [13]) οὐ προανεῖλεν αὐτὸν ὁ Τηλέγονος, ὡς ἄγνωστον· ἐγίνωσκε γὰρ ἂν τοῦτον, ἰδὼν αὐτὸν [14]) ἐν τοῖς τοῦ παιδὸς γάμοις· εἰ δὲ τεθνηκότος, πῶς ὁ ἤδη θανὼν πάλιν [15]) ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς κωμικῆς ζωωθεὶς ὑπὸ σοῦ παρεισάγεται [16]), τὴν Κίρκην θανοῦσαν θρηνῶν, καὶ Τηλέμαχον, καὶ τῷ πάθει αὐτῶν τελευτῶν;

Ἐμοὶ ταῦτα, ὦ Λύκοφρον, ἀνακόλουθα καὶ γελοιωδέστατα φαίνεται [17])· οὐ μόνον δὲ τὰ τοιαῦτα σὰ ῥήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πειρομένων ἐν τοῖς τοιούτοις [18]) συμμαχεῖν σοι. Φασὶ γάρ τινες ἀσκεπτότεροι καὶ ἀπαίδευτοι, ὅτι θανόντα τὸν Ὀδυσσέα ὑπὸ Τηλεγόνου Κίρκη φαρμάκοις ἀνέστησεν, ἡ προαναιρεθεῖσα Τηλεμάχῳ, καὶ μηδ' ἑαυτὴν [19]) ἐγεῖραι δυναμένη. Καὶ λοιπὸν ἡ παροιμία ἐπὶ ταύτῃ [20]) πεπλήρωται·

Ἄλλων ἰατρὸς, αὐτὸς ἕλκεσι βρύων [21]).

Ἢ, ὡς ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος, ὁ σωτὴρ Σιμωνίδου [22]), καὶ

12) κασσιφ.) Vitt. 2 et 3. κασιφ. ſimplici σ, atque ſic etiam poſtea.

13) πάντως) Vit. 3. πάντων.

14) αὐτὸν) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt.

15) θανὼν πάλιν) Vit. 3. θανὼν πάλαι, non inepte.

16) παρεισάγ.) Vit. 3. παράγεται, omiſſis quoque ſqq. τὴν κίρκην.

17) ἐμοὶ — φαίνεται) Ita quoque cum Seb. Vit. 2. pro ἐμοὶ μὲν ἀνακόλ. ταῦτα φαίνεται.

18) ἐν τοῖς τοιούτ.) Noſtri cum Seb. inſerunt.

19) ἑαυτὴν) Vit. 2. αὐτήν.

20) ἐπὶ ταύτῃ) Vit. 2. ἐπ' αὐτῇ: Vit. 3. ἐπ' αὐτήν.

21) βρύων) Vitt. 2 et 3. recte pro βρύεις, nam ſic Plutarch. ter, Vol. VI, p. 264 et 328. et Vol. X, p. 567, ed. Reisk. Seb. laudat Luc. IV, 23. Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν.

22) Σιμωνίδου) Vitt. 2 et 3. male Σιμωνίδης. *Epigramma Simonidis in mortuum, quem repertum humauerat, et a quo per ſomnium monitus naufragium euaſerat, memorant Io. Tzetz. in Chil.* I, 24. *Val. Max.* I, 7, 3. *Libanius* διηγήμασι *c.* 7, *p.* 53.

νῦν [23]) αὕτη τῷ Ὀδυσσεῖ τεθνηκυῖα χάριτας παρέχει. Ταῦτά φησιν ὁ Τζέτζης περὶ τούτων τῶν κακοπλάστων καὶ ἀνακολούθων καὶ [24]) ἐναντίων, τοῦ τε κεῖσθαι τὸν Ὀδυσσέα ἐν Ἠπείρῳ καὶ Τυρσηνίᾳ, καὶ ἔτι πλέον [25]) περὶ τοῦ ὑπὸ Τηλεγόνου θανόντος [26]) αὐτοῦ, καὶ πῶς πάλιν φαίνεται ζῶν καὶ θνήσκων διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου [27]). Ἄλλοι δέ φασι, περὶ μὲν τοῦ πρώτου λόγου, ὅτι ἴσως [28]) μετετέθη ἀπὸ Εὐρυτάνων καὶ Ἠπείρου εἰς Τυρσηνίαν. Καὶ τοῦτο μὲν τῷ Τζέτζῃ, ὡς ἐχόμενον [29]) πιθανότητος, οὐ παντελῶς ἀπόβλητον φαίνεται, διὰ τὸ ἐν πολλοῖς τὸν Λυκόφρονα τοῦτον εὑρίσκειν, τοιαῦτα πολλὰ μισεῖν [30]). Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἀναιρεθεὶς ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ Τηλεγόνου, πάλιν ὑπὸ τοῖς τῆς [31]) Κίρκης φαρμάκοις ἀνέστη, καὶ ἐγήματο [32]) Κασσιφόνην Τηλεμάχῳ. Πηνελόπη δ' ἐν Μακάρων νήσοις ἐγήματο Τηλεγόνῳ [33]).

Cic. de Diuin. I, 27. *et schol. Aristidis ap. Vrsin. fragm. p.* 330. Thryllit. Add. Anthol. T. I, p. 137. LX. cf. ibi Iacobs.

23) *νῦν*) Noſtri cum Seb. adiiciunt.

24) *καί*) Delent Vitt. 2 et 3.

25) *πλέον*) A Seb. adiunctum Vitt. 2 et 3. quoque adiungunt.

26) *θανόντος*) Noſtri cum vulg. *θανάτου*, male.

27) *τηλεμ.*) Vit. 3. inepte *τηλεγόνου*.

28) *ὅτι ἴσως* — usque ad *ἐγήματο τηλεγόνῳ*) Vit. 1. et Ciz. ſic: *ὅτι μετετέθη ἀπὸ εὐρυτάνων εἰς κίρκην, ἢ ὅτι μῦθος φέρεται, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελεῖν αὐτὸν τὸν τηλέγονον ἡ κίρκη φαρμάκοις ἀνέστησεν, ὁ δὲ τηλέγονος πηνελόπην ἐν μακάρων νήσοις ἐγήματο.* Haec videntur eſſe recenſionis primae, ſed, quae Seb. cum Vitt. 2 et 3. exhibent, ſecundae.

29) *ἐχόμενον*) Vit. 3. *ἐχόμενα*.

30) *τοιαῦτα — μισεῖν*) Vitt. 2 et 3. *πάντα τὰ τοιαῦτα μισεῖ*, ita vt *μισεῖ* ad ipſum Tzetzam pertineat.

31) *τοῖς τῆς*) Vit. 3. bene pro *τῆς*.

32) *καὶ ἐγήματο — τηλεμ.*) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

33) *πηνελόπη — τηλεγ.*) Noſtri omnes *πηνελόπην — τηλέγονος*, quod idem eſt.

806. Ἐν Γορτυναίᾳ [1])] Θεόπομπός φησιν, ὅτι παραγενόμενος ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τὰ περὶ τὴν Πηνελόπην ἐγνωκὼς, ἀπῆρεν εἰς Τυρσηνίαν, καὶ ᾤκησε τὴν Γορτυναίαν, ἔνθα καὶ τελευτᾷ ὑπ' αὐτῶν [2]).

808. Παιδός τε καὶ δάμαρτος] Τηλέμαχος [3]) ἔγημε Κασσιφόνην, τὴν [4]) θυγατέρα Κίρκης. Καὶ Κίρκην μὲν ἀναιρεῖ Τηλέμαχος, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ προστάγματα· ἀναιρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος ὑπὸ Κασσιφόνης, τῆς αὐτοῦ [5]) γυναικὸς, ἐκδικούσης Κίρκην τὴν μητέρα. Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι ἀποθανεῖται ὁ Ὀδυσσεὺς, ὁρῶν τὰ παθήματα, Κίρκην ἀναιρουμένην ὑπὸ Τηλεμάχου, Τηλέμαχον δὲ ὑπὸ Κασσιφόνης.

811. Γλαύκωνος Ἀψύρτοιό τε αὐτανεψίας] Εἶπον [6]) τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν, ὅμως καὶ πάλιν ἐρῶ. Τὸν Γλαῦκον Γλαύκωνα εἶπε. Γλαῦκος γὰρ [7]), καὶ Ἄψυρτος, καὶ Κασσιφόνη, καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπον, αὐτανέψιοι, ἤτοι ἐξάδελφοι· ἀδελφῶν [8]) γὰρ, ὡς ἔφην, ἦσαν παῖδες, Πασιφάης ὁ Γλαῦκος, Αἰήτου ὁ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ ἡ Κασσιφόνη. Ὁ δὲ Γλαῦκος, ὃν εἶπο-

1) γορτυναίᾳ) Noftri cum Seb. pro γορτυνίᾳ. Quod ad Theopompum attinet, Seb. haec addit: Chius ille, Ifocratis difcipulus, de quo eiusque fcriptis praeter Phot. in Bib. Cod. 176. vid. Voff. de Hift. Gr. I, 7. nifi malis Athenienfem illum, poetam Comicum, intelligere, in fabula, quam titulo *Vlyffes* docuiffe conftat ex Ariftoph. fchol. in Vefp. v. 1537. et Athen. IV, c. 18. confule Meurf. B. Attic. L. VI.

2) ὑπ' αὐτῶν) Addunt Vitt. 2 et 3.

3) τηλέμαχ.) Vitt. 1. et 3. τηλέγονος, vitiofe.

4) τὴν) Adponunt recte Vitt. 2 et 3.

5) τῆς αὐτοῦ usque ad ὑπὸ κασσιφόνης defunt in Vitt. 2 et 3. Eudocia p. 394. habet, quam alias Vitt. 2 et 3., inprimis 3., plerumque fequuntur.

6) εἶπον — ἐρῶ) Vit. 1. et Ciz. non praebent, vid. ad v. 798. et Palaephatum c. 27.

7) γὰρ) Pro δὲ Vit. 1. et Ciz. bene.

8) ἀδελφῶν) Vitt. 2 et 3. ἀδελφοῦ.

μεν [9]), διώκων μῦν, πεσὼν εἰς πίθον, μέλιτος γέμοντα [10]), ἀπεπνίγη· ἀνεζωώθη δὲ, ὥς φασιν, ὑπὸ τοῦ μάντεως Πολυείδου [11]), τοῦ υἱοῦ Κοιρανοῦ [12]), τοῦ καὶ εἰπόντος, ἐν τῷ πίθῳ εἶναι πεπνιγμένον [13]). Ψηλαφῶν γὰρ τὸν Γλαῦκον ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μίνως, οὐχ εὕρισκεν, ἐδόθη [14]) δὲ τούτῳ χρησμὸς, ἐκεῖνον [15]) εἰπεῖν περὶ τοῦ παιδὸς, ποῦ αὐτὸν εὑρήσει; ἔτι δὲ καὶ ἀναστήσειν αὐτὸν, ὃς εἴπῃ, τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ τρίχρωμος τοῦ Μίνωος βοῦς, ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς. Πολύειδος δὲ αὐτὴν εἶπεν ὁμοίαν εἶναι καρπῷ βάτου, καὶ ὁ Μίνως κατέσχεν αὐτὸν εἰπὼν [16]), ποῦ ἐστὶν ὁ Γλαῦκος· ὅδ' ὑπὸ τῆς μαντείας [17]) εἶπεν, αὐτὸν ἐν τῷ πίθῳ [18]) τοῦ μέλιτος εἶναι πεπνιγμένον. Εὑρεθέντος δὲ αὐτοῦ νεκροῦ, συναπεκλείσθη αὐτῷ ἔν τινι οἰκήματι, ὥστε ζωῶσαι αὐτόν. Εἶδε [19]) δὲ δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἐρχόμενον, θέλων [20]) ἀγριῶσαι τὸν δράκοντα, ὅπως ἀναιρεθῇ ὑπ' [21]) αὐτοῦ, βαλὼν [22]) τυχαίως, ἀν-

9) εἴπομεν) Vit. 1. et Ciz. εἶπον.

10) γέμοντα) Abest a Vitt. 2 et 3.

11) πολυείδου) Vit. 1. et Ciz. πολυίδου, vid. Heyne ad Apollod. III, 3, 1.

12) κοιρανοῦ) Sic quoque Vit. 1. et Apollod. l. l. Ciz. male omittit. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 97. κοιράνου.

13) τοῦ καὶ — πεπνιγ.) In Vitt. 2 et 3. non comparent.

14) ἐδόθη usque ad αὐτοῦ νεκροῦ) Vit. 1. et Ciz. breviſſime ſic: μέλλοντος δὲ αὐτὸν ζωῶσαι τοῦ πολυίδου τοῦ εἰπόντος εἶναι αὐτῷ πίθῳ. Vitt. 2 et 3. autem omnia, vt vulg. habent, haud dubie aucta a Io. Tzetza.

15) ἐκεῖνον) Vit. 3. ἐκείνῳ.

16) εἰπὼν) Pro εἰπεῖν Vitt. 2 et 3. recte.

17) μαντείας) Pro μαντικῆς Vitt. 2 et 3.

18) ἐν — πίθῳ) Vitt. 2 et 3. delent ἐν, nec addunt τοῦ μέλιτος a Seb. additum.

19) εἶδε) Sic Vit. 1. et Ciz. vt Apollod. l. l. pro ἰδὼν, bene. Vitt. 2 et 3. ἕτερος δὲ ἰδών.

20) θέλων — ὑπ' αὐτοῦ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vti etiam ab Apollodoro.

21) ἀναιρεθῇ ὑπ') Vit. 2. ἀναιρεθῆναι παρ'.

22) βαλὼν) Vit. 1. et Ciz. ἐν βαλ.

εἷλεν αὐτόν. Ἕτερος δὲ δράκων ἐλθὼν, καὶ βοτάνην ἐπιθεὶς [23]) τῷ τεθνηκότι δράκοντι, ἤγειρεν αὐτόν. Ταύτην τὴν βοτάνην λαβὼν ὁ Πολύειδος, καὶ ἐπιθεὶς τῷ Γλαύκῳ, ἤγειρεν αὐτόν [24]). Μίνως δὲ οὐδὲ οὕτω [25]) τὸν Πολύειδον εἴα εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, τὸ Ἄργος [26]), ἀπελθεῖν, πρὶν τῷ Γλαύκῳ διδάξαι τὴν μαντικήν· ὃς καὶ [27]) διδάσκει αὐτόν· ἀποπλέων [28]) δὲ, κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα ἐμπτύσαι, καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Γλαῦκος, τὴν μαντικὴν [29]) ἐπελάθετο.

813. Ἄστρεπτον [1]) Ἀΐδην] Ἐπεὶ [2]) πρῶτον, ὡς [3]) ληροῦσιν, ὑπὸ Κίρκης ἀνέστη ἀποθανών. Ἐγὼ δέ φημι [4]), ἐπεὶ κατῆλθεν εἰς Ἀΐδην διὰ τὸν Τειρεσίαν [5]), καὶ ἀνῆλθε πάλιν [6]), ὃ καὶ [7]) ἀλληγορεῖται, ὅτι λεκανομαντείαν ἐποίησε καὶ τὴν Τειρεσίου ψυχὴν ἠρώτησε. Τούτου χάριν φησὶν, ὅτι ἄστρεπτον Ἀΐδην ὑπεισῆλθε [8]),

23) ἐπιθεὶς) Vit. 1. et Ciz. ἐπιτιθεὶς, Eudoc. ἐπιθέντα.

24) ταύτην — ἤγειρεν αὐτόν) Non bene abſunt a Vitt. 2 et 3. nam Apollod. et Eudocia exhibent.

25) οὐδὲ οὕτω) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Apollod. ſed Vit. 1. et Ciz. οὐκ.

26) τὸ Ἄργος) Deeſt in Vit. 1. et Ciz. Apollodor. habet.

27) ὃς καὶ) Pro καὶ ὃς Vit. 1. et Ciz. bene.

28) ἀποπλέων) Noſtri pro ἀποδημῶν, recte. Apollod. ἐπεὶ ἀπέπλει.

29) τὴν μαντικὴν) Sic noſtri cum Apollodoro pro τῆς μαντικῆς. Vit. 1. et Ciz. etiam praeeunte Apollodoro omittunt πάλιν. Vitt. 2 et 3. ἐλάθετο pro ἐπελάθ. quod eſt Apollodori.

1) ἄστρεπτ.) Vitt. 2 et 3. hic et in ſqq. ἄτρεπτον.

2) ἐπεὶ) Vit. 1. et Ciz. ἐπειδή.

3) ὡς) Abeſt a Vit. 3.

4) ἐγὼ — φημι) Vit. 1. et Ciz. modeſtius ἤ: illud videtur eſſe ex emendatione Io. Tzetzae.

5) κατῆλθεν — τειρεσίαν) Vitt. 2 et 3. κατῆλθε πάλιν εἰς τειρεσ. corrupte.

6) καὶ ἀνῆλθε πάλιν) Vit. 1. et Ciz. hic ignorant: ad extr. habent.

7) ὃ καὶ) Vitt. 2 et 3. delent καί.

8) ὑπεισῆλθε) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὑπεισῆλθεν.

καὶ οὐ τοιοῦτον, οἷον ὅτε κατῆλθε, ζητῶν τὴν ψυχὴν Τειρεσίου 9), καὶ πάλιν ἀνῆλθε.

817. Μεσσαβοῦν 1)] Ἐν σ γράφεται μεσαβοῦν· λέγεται δὲ τὸ ζευγνύειν κυρίως βόας· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἕτερα ζῶα. Μέσαβα δὲ λέγονται αἱ τοῦ ζυγοῦ γλυφαὶ, ἔνθα οἱ αὐχένες τῶν βοῶν 2) δέδενται, ὡς Καλλίμαχος 3)·

. . . . μεσάβους ὑποδύς.

Ὁ δὲ Λυκόφρων ἀδείᾳ 4) στιχουργίας, πῇ μὲν διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, πῇ δὲ ἀφαιρεῖται 5) τὰς διπλόας, καὶ, ἁπλῶς εἰπεῖν, παντοίως 6) τὴν ἀλήθειαν συγχέει ἱστοριῶν 7) ψεύδεσι, καὶ βαρβάροις παραφθοραῖς 8) καὶ τόπων καὶ λέξεων, οἷς πᾶσι καὶ σκυτεὺς χρησάμενος, οὐκ ἂν ἐστενώθη πρὸς 9) στιχουργίαν. Μέσσαβα δὲ καὶ μεσσαβοῦν 10), διὰ δύο σσ γράφων 11) τὶς, Αἰολικῆς

9) τειρεσ.) Nostri delent praeposit. τοῦ, et ἀνῆλθε legunt pro ἀνῆλθεν.

1) μεσσαβ.) Sic Vit. 1. et Ciz. et hinc modo: ἐν σ, sine γράφεται et μεσαβοῦν, quod Seb. cum Vitt. 2 et 3. adiecit.

2) τῶν βοῶν) Vit. 3. ζώων.

3) ὡς καλλίμαχ. — usque ad πρὸς στιχουργίαν Vit. 1. et Ciz. ignorant, sine dubio a Io. Tzetza inserta, vt haberet, quo Lycophronem reprehenderet. Verba vero ὡς καλλ. — ὑποδὺς absunt quoque a Vitt. 2 et 3. vid. Callimach. p. 287. ed. Spanh.

4) ἀδείᾳ) Vitt. 2 et 3. ἀργίᾳ, in ora tamen Vit. 3. ἀδείᾳ.

5) ἀφαιρεῖται) Vit. 2. ἀναιρεῖται: Vit. 3. ἀναιρεῖ.

6) παντοίως) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro παντοίων.

7) ἱστοριῶν) Vitt. 2 et 3. sine καὶ, quod vulg. praemittit.

8) βαρβ. παραφθ.) Vitt. 2 et 3. βαρβάρων περιφοραῖς, perperam.

9) πρὸς) Vitt. 2 et 3. εἰς.

10) μέσσαβ. — μεσσαβοῦν) Sic Vitt. 2 et 3. sed pro his Vit. 1. et Ciz. reliquis sublatis, iterum pergunt: εἰ δέ.

11) γράφων) Vitt. 1. 2. et Ciz. γράφει.

διαλέκτου [12]) τοῦτο λεγέτω, κἂν ὁ Λυκόφρων οὗτος Χαλκιδεὺς, ἤτοι [13]) Ἀττικός ἐστι.

818. Πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς] Φασὶ γὰρ [1]), ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς, ἡνίκα οἱ Ἕλληνες ἠνάγκαζον αὐτὸν ἐπὶ Τροίαν στρατεύεσθαι, προσεποιήσατο μαίνεσθαι, καὶ ζεύξας ὄνον καὶ βοῦν, ἠροτρία. Παλαμήδης δὲ αὐτὸν ἐξήλεγξεν Ἕλλησι· Τηλέμαχον γὰρ, τὸν Ὀδυσσέως παῖδα [2]), λαβὼν, τέθεικε πρὸ τοῦ ἀρότρου. Ὀδυσσεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ πλήξῃ τὸν παῖδα, τὸ ἄροτρον [3]) ἐπέσχε, καὶ ἐγνώσθη τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι πλαστῶς ἐμαίνετο [4]). Ἀλλ', ὡς προϋπεσχέθην [5]), τὴν Ὀδυσσέως πᾶσαν ὑπόθεσιν κεφαλαιωδῶς λεκτέον, καὶ μετὰ ταῦτα [6]) τῶν καθεξῆς ἀψόμεθα.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Ὀδυσσεὺς ἐξωσθεὶς [7]) ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν

12) αἰολ. διαλ.) Vitt. 2 et 3. αἰολικῇ διαλέκτῳ.

13) ἤτοι) Pro ἢ nostri cum editt. pr. Vitt. 2 et 3. quoque delent ἐστί.

1) φασὶ γὰρ) Pro φασὶν Vitt. 2 et 3. bene.

2) ὀδυσσ. παῖδα) Nostri cum Eudoc. p. 321. ὀδ. υἱὸν, et Vit. 1. et Ciz. αὐτοῦ pro ὀδυσσ.

3) παῖδα, τὸ ἄροτρ.) Vitt. 2 et 3. παῖδα τῷ ἀρότρῳ. Eudoc. l. l. ἐπῆρε τὸ ἄροτρον, μὴ πλήξῃ τὸ παιδίον.

4) ἐμαίνετο) Vit. 1. et Ciz. μαίνεται, cf. ſupra ad v. 384.

5) Ἀλλ', ὡς προϋπεσχέθην vsque ad v. 820. omnia in Vit. 1. et Ciz. deſiderantur, quae vero quis credat a librario eſſe omiſſa? Sunt haud dubie poſtea interiecta, cum iam haec ſcholia ab Iſaac. Tzetza eſſent conſcripta et edita. Vitt. 2 et 3. praebent, vti multa alia, quae videntur in altera editione vel recenſione a Io. Tzetza adiecta. Sequitur autem ſcholiaſt. in hac hiſtoria κατὰ πόδα Homeri Odyſſ. ι. κ. λ. μ. et ν. et quaſi in compendium redegit. Caeterum Vitt. 2 et 3. ἀλλ' ὡς — προϋπεσχέθ. habent pro ἄλλως, bene.

6) καὶ μετὰ ταῦτα) Pro εἶθ' οὕτως cum Seb. Vitt. 2 et 3.

7) ἐξωσθεὶς) Pro ἐξωθεὶς Vitt. 2 et 3. rectius, et poſtea quoque ἐξωσθέντες pro ἐξωθέντες.

Ἴσμαρον, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν, πορθεῖ, καὶ ἔμελλεν ἀποπλεῖν. Οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ οὐκ εἴων αὐτόν. Τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἠπειρῶται Κίκονες πανσυδὶ 8) ἀθροισθέντες, πανημερίως ἐμάχοντο. Περὶ δὲ ἑσπέραν οἱ Ὀδυσσέως ἡττῶνται, ἀποβαλόντες ἄνδρας οβʹ, ἤτοι ἀφ᾽ ἑκάστης νηὸς ἄνδρας ϛʹ. ιβʹ γὰρ εἶχε ναῦς ὁ Ὀδυσσεύς. Οὕτω δὲ 9) ἡττηθέντες, ἀκουσίως ἀπέπλεον. Ἀνέμοις δὲ συσχεθέντες δεινοῖς, καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν, δύο ἡμέρας ὅλας ἔκειντο ἐν τῇ γῇ 10). Τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι 11), μικροῦ δεῖν ἀβλαβεῖς ἵκοντο πρὸς 12) τὰς πατρίδας. Ἀπὸ δὲ Μαλέου 13), ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου, ἐξωσθέντες, θʹ νυχθήμερα δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο. Τῇ δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ἤτοι τῶν Καμαριναίων προσέπλευσαν 14). Ὑδρευσάμενοι δὲ, δειπνοῦσι περὶ τὰς ναῦς, εἶτα ἔπεμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν, οἳ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ, ὑποστρέφειν οὐκ ἤθελον. Δήσας δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλεε, καὶ ἦλθον 15) νυκτὶ, οὐκ εἰδότες, εἰς νῆσον μικρὰν 16) τῶν Κυκλώπων ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν· ὧν τῇ ἐπαύριον ρκή θηρεύσαντες, εἱστιῶντο 17) πανημερίως. Περὶ δὲ τὴν ἑσπέραν πῦρ 18) ἔβλεπον ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων, καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς 19)

8) πανσυδὶ) Pro πανσυδὴν recte Vitt. 2 et 3.

9) οὕτω δὲ) Vit. 3. οὕτω γάρ.

10) ἐν τῇ γῇ) Noſtri cum Seb. pro πρὸς τὴν γῆν.

11) ἀπαρξ.) Vit. 2. ἐπαρξ.

12) πρὸς) Vit. 3. εἰς.

13) Μαλέου) Vit. 3. μαλέου: aliis dic. μαλέα l. μαλεία.

14) προσέπλευσαν) Pro προσεπλεύσαν Vitt. 2 et 3. bene.

15) ἦλθον) Vit. 2. ἦλθε, non apte ſeq. εἰδότες.

16) μικρὰν — ἔρημον) Noſtri μακρὰν ἔρημ. deletis τῶν κυκλώπων, h. e. vt interpretatur Thryllit. late deſertam: cf. tamen Hom. Odyſſ. ι, v. 116 ſqq. vbi vid. Erneſti. Mox dic. iterum νῆσος μικρά.

17) εἱστ.) Male Seb. ἑστιῶντο.

18) πῦρ) Vit. 3. delet bene praepoſitum καί.

19) ἀμυδρᾶς) Pro ἀμυδρᾶς Vitt. 2 et 3. cum Seb. Hom.

ἤκουον. Τῇ ἐπαύριον δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὰς ἕνδεκα ναῦς αὐτοῦ [20]) καταλιπὼν ἐν τῇ μικρᾷ [21]) νήσῳ, μιᾷ νηῒ μόνῃ, τῇ ἑαυτοῦ [22]), ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, κωπηλασίᾳ χρησάμενος. Καὶ περί [23]) τινα πετρώδη καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν ταύτην [24]) ἀποκρύπτει τὴν ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις· αὐτὸς δὲ ιβ΄ μόνους λαβὼν τῶν ἑταίρων, καὶ οἴνου Μαρωνείτου ἀσκὸν, καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς [25]) τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον, ἐκείνου περὶ νομὴν τῶν [26]) προβάτων ἠσχολημένου.

Ἱκετευόντων δὲ τῶν φίλων φαγεῖν τυροῦ καὶ γάλακτος, καὶ τῶν προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχωρῆσαι, οὐκ ἤθελεν, ἕως ὁ Κύκλωψ περὶ ἑσπέραν ἐλθὼν, αὐτοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέσχε, καὶ ἠρώτησε, ποῦ τε ἡ ναῦς αὐτῶν [27]) ἐστὶ, καὶ ὅπως αὐτὸς καλοῖτο. Ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι· αὐτὸν δὲ Οὖτιν [28]) καλεῖσθαι. Ὁ δὲ, δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν. Εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τοὺς λοιποὺς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ἐπὶ νομήν. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα εὐτρεπίσαντες ξύλον ἀπωξυσμένον, ἐπὶ [29]) πυρκαϊὰν ἔθεντο, ὥστε ξηρανθῆναι καὶ [30]) στερεωθῆναι, καὶ συνέθεντο τούτῳ τυφλῶσαι αὐτὸν, ὃ καὶ ἐποίησαν· ἐλθόντος γὰρ

Odyss. ι, 267. modo αὐτῶν φθογγήν.

20) αὐτοῦ) h. e. ibi. Sic Vitt. 2 et 3. pro αὐτοῦ.

21) μικρᾷ) A Seb. restitutum pro μικρῇ nostri comprobant.

22) μιᾷ — ἑαυτοῦ) Nostri retinent vulg. τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ.

23) περί) Pro παρά Vitt. 2 et 3. cum Seb.

24) ταύτην) Vitt. 2 et 3. praeponunt καὶ, non male.

25) εἰς) Vit. 3. πρός. Hom. Od. ι, 216. εἰς.

26) τῶν) Delent Vitt. 2 et 3.

27) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. cum vulg. αὐτοῦ, vt Hom. Od. ι, v. 279.

28) οὖτιν) vt Homer. nostri vero οὔτιν, et postea etiam οὔτις.

29) ἀπωξυσμ., ἐπὶ) Vit. 2. pro ἀπωξυμέν., ὑπὸ. Vit. 3. ἐπεξυσμένον. cf. Hom. Od. ι, 326.

30) ξηρανθ. καὶ) Pro ξηρανθὲν a Seb. restitutum nostri comprobant.

αὐτοῦ περὶ ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ σπήλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τούτων φαγόντος, κιρνῶσιν αὐτῷ οἶνον, καὶ μεθύσαντες τυφλοῦσιν αὐτὸν, τοῦ δὲ βοῶντος, προςῆλθον πάντες οἱ Κύκλωπες. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ βοῶντος, Οὖτις μὲ ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαντες αὐτὸν, ἀπεχώρησαν [31]).

Ὁ δὲ τῇ πρωΐᾳ τὰ ποίμνια ἐκβάλλει, περὶ τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου [32]) καθεσθεὶς, ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ ἔνδον αὐτοὺς εὑρὼν [33]), ἀνέλῃ. Οἱ δὲ προδιελθόντες [34]) ὑποκάτω τῶν προβάτων, καὶ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλεον. Βοησάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκηκοὼς, λίθον λαβὼν [35]), εἰς τὴν θάλασσαν ἔῤῥιψεν· ἔστρεψε δὲ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν. Ὡς δὲ καὶ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβόων, ἠρᾶτο τῷ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας· καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. Εἶτα λοιπὸν ἀποπλεύσαντες, ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν. Εὗρον δὲ τοὺς ἑταίρους δακρύοντας [36]). Καὶ τότε μὲν [37]) εὐωχηθέντες, κοιμῶνται· τῃ ἐπαύριον δὲ κώπαις πλέοντες, ἦλθον εἰς Αἰολίαν [38]), καὶ διατρίψαντες ἐκεῖ μῆνα, λαβόντος Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλεον, Ζεφύρου θ' νύκτας καὶ ἡμέρας πνέοντος [39]).

31) ἀπεχώρ.) Noſtri cum vulg. ὑπεχώρ. Hom. l. l. v. 413. ἀπιόντες, quod reſpondet ἀπεχώρ.

32) τοῦ σπηλ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ ποιμνίου.

33) εὑρὼν) Deeſt in Vit. 3.

34) προδιελθόντες) Noſtri bene pro προεξελθόντες.

35) λίθον λαβὼν — ἔῤῥιψεν) Pro λίθον βαλ. εἰς τὴν θάλ. a Seb. emendatum Vitt. 2 et 3. firmant. Hom. l. l. 481.

36) δακρύοντ.) A noſtris abeſt, non bene, nam Hom. l. l. v. 545. ὀδυρόμενοι.

37) καὶ τότε μὲν) Noſtri καὶ τότε λοιπόν.

38) Αἰολίαν) vt Hom. Odyſſ. κ. v. 1. Vit. 2. αἰόλον: Vit. 3. αἰόλους.

39) ζεφύρ. — πνέοντ.) Hom. Od. κ. v. 28.

Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ.

Vit. 2. ζεφύρῳ θ νύκτας καὶ ἡμέρας πνέοντι: Vit. 3. eadem,

Τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνθρώπους, καὶ πῦρ, καὶ καπνὸν ἔβλεπον. Κεκμηκότος δὲ Ὀδυσσέως, καὶ καθευδήσαντος, λύουσι τὸν ἀσκὸν, νομήσαντες χρήματα ἔχειν, καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, ἀναρπάξας αὐτοὺς ὁ κλύδων, πάλιν στρέφει πρὸς Αἰολίαν [40]). Αἴολος δὲ αὐτοὺς καίπερ [41]) ἱκετεύοντας ἀποπέμπει, ὡς Θεοῖς ἐχθρούς. Οἱ δὲ εἰρεσίᾳ [42]) ἓξ ἤματα πλέοντες τῇ [43]) ἑβδόμῃ παρὰ [44]) Λαιστρυγονίαν ἦλθον. Κατελθόντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες, κατέαξαν τὰς ιά ναῦς [45]) αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι. Μόνος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀποκόψας τῆς ἑαυτοῦ νηὸς τὰ πρυμνήσια, ἔφυγε. Κώπαις δὲ πλέοντες, ἦλθον [46]) εἰς τὴν Αἰαίην, νῆσον τῆς Κίρκης, ἥτις ἐθηριοποίει [47]) τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἐν ταύτῃ δύο ἡμέρας ὅλας [48]) ἐπὶ γῆς ἔκειντο θρηνοῦντες. Τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ διαιρεθέντες εἰς δύο μέρη, ἔστησαν ἐν μὲν τῷ μέρει [49]) ἑνὶ Ὀδυσσεὺς καὶ εἰκοσιδύο ἑταῖροι· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Εὐρύλοχος [50]) καὶ ἄλλοι τόσοι [51]) ἑταῖροι· καὶ κληρωθέντες, ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὥστε ἀνελθεῖν σὺν τοῖς [52]) μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην.

ſed pro πνέοντι habet πλέοντες, quae lectio optime conuenit Homero. Totus locus mihi ita conſtituendus videtur: ἐν (quod iam edd. ante Pott.) ζεφύρῳ Θ νύκτας καὶ ἡμέρας πνέοντι l. πλέοντες, ſaltem ope Vitt. 2 et 3. ponendum νύκτας καὶ ἡμέρας.

40) αἰολίαν) Vit. 2. αἴολον.

41) καίπερ) Abeſt a noſtris.

42) εἰρεσ.) Vit. 2. ἐρεσίᾳ.

43) τῇ) Noſtri bene addunt.

44) παρὰ) Noſtri περὶ.

45) ναῦς) Vit. 2. νῆας.

46) ἦλθον) Vit. 2. ἦλθεν, et tamen πλέοντες.

47) ἐθηριοπ.) Vit. 3. ἐθηροποίει: infra recte ἐθηριοπ.

48) ἡμ. ὅλας) Vitt. 2 et 3. ἡμέραις ὅλαις, et mox ἐπὶ τῆς γῆς pro ἐπὶ γῆς, ſed ἐν ταύτῃ a Seb. additum non addunt.

49) μέρει) Noſtri bene adiiciunt.

50) Εὐρύλ. — ἑταῖροι) Vitt. 2 et 3. Εὐρύλοχον καὶ — ἑταίρους, atque ſic antea Ὀδυσσέα καὶ ἑτέρους pro Ὀδυσσεὺς καὶ ἕτεροι.

51) τόσοι) Noſtri iterum κβ, vt in vulg.

52) σὺν τοῖς) Pro τοὺς noſtri cum Sebaſt.

Ἀνελθὼν δὲ σὺν ἐκείνοις, εἶδεν [53]) ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκους καὶ λέοντας ἡμέρους, σαίνοντας αὐτοὺς [54]) ταῖς οὐραῖς. Εἰσελθόντων δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπελείφθη. Κἀκείνους μὲν ἡ Κίρκη χοίρους ποιεῖ, δοῦσα αὐτοῖς πιεῖν [55] οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις, καὶ μέλιτι. Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσσέα καὶ τοὺς λοιποὺς, ἀφωνίᾳ μὲν συνεχόμενος, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀστακτὶ δάκρυσι καταῤῥεόμενος [56]). Μόλις δέ ποτε [57]) εἰς ἑαυτὸν γεγονὼς, τὸ πᾶν ἀφηγεῖται· καὶ ὁ [58]) Ὀδυσσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδεῖξαι [59]). Ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπάρχεται. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλυ, ὅπερ ἐστὶ βοτάνη ἀντιπαθοῦσα μαγείαις. Καὶ οὕτω πρὸς Κίρκην [60]) ἐλθὼν, οὐ μόνον οὐκ ἐθηριοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἑλκύσας, ἔπεισε καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι. Κατελθὼν δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε καὶ τοὺ ἑτέρους φίλους αὐτοῦ, τοὺς μετ' Εὐρυλόχου, καὶ χρόνον παρὰ τῇ Κίρκῃ [61]) διέτριψαν, συγκαθεύδοντος Ὀδυσσεως [62]) τῇ Κίρκῃ.

Μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτοὺς ἀποπλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς, μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἱμαρμένον ἀποπλεῖν [63]), εἰ μὴ κατέλθωσιν εἰς [64]) Ἅιδην καὶ χρήσωνται μαντείαις ἐκ τῆς

53) εἶδεν). Nostri bene pro εἶδον.

54) αὐτοὺς) Vit. 3. αὐτῶν: referas ad οὐραῖς: non apte.

55) πιεῖν) Ignorant Vitt. 2 et 3.

56) δάκρ. καταῤῥεόμ.) Nostri, vt edd. pr. δάκρυα καταῤῥέων. Hom. Odyss. κ. 247. ἐν δέ οἱ ὄσσε Δακρυόφιν πίμπλαντο.

57) ποτε) Non agnoscit Vit. 3.

58) ὁ) Nostri addunt.

59) ὑποδ.) Vit. 2. ἀποδ.

60) πρὸς κίρκ.) Nostri πρὸς τὴν κ.

61) παρ. τῇ κίρκ.) Vitt. 2 et 3. περὶ τὴν κίρκην.

62) ὀδυσσ.) Nostri praemittunt art. τοῦ.

63) ἀποπλ.) Vit. 3. ἀπελθεῖν.

64) εἰς) Pro πρὸς Vit. 2. cum Hom. Od. κ, 491.

τοῦ 65) Τειρεσίου ψυχῆς. Καὶ δὴ 66) δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες, κατῆλθον διὰ τοῦ Ἑσπερίου καὶ Κιμμερίου Ὠκεανοῦ, καὶ πυγούσιον βόθρον ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ ὄϊν θήλειαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκροῖς 67), καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πιεῖν αἷμα. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς κατέχων ξίφος, οὐκ εἴα πίνειν, πρὶν αὐτῷ καταλέξειαν, ἅπερ βούλοιτο 68). Καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἐλπήνορος ἦλθε ψυχὴ, ὃς ἐν τῇ τῆς Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἄθαπτος ἔκειτο· δευτέρα δὲ ἡ Ἀντικλείας, τῆς μητρὸς 69) Ὀδυσσέως· εἶτα ἡ Τειρεσίου 70), ἣ 71) πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθαι ἐμαντεύσατο· μετὰ ταῦτα πάντες 72) οἱ ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες, λέγουσαι αὐτῷ ἡ μία 73) ἑκάστη, τίς εἴη, καὶ ὅσα ἐπεπόνθει 74). Εἶτα φοβηθέντες, μὴ καὶ ἡ Γοργὼ ἐξέλθῃ, ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν 75) ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον, πρὸς αὐγὰς 76) κειμένην, ἀπέπλευσαν. Καὶ θάψαντες τὸν Ἐλπήνορα, καὶ παρὰ τῆς Κίρκης 77) τὰ χρειώδη λαβόντες, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως μαθόντος παρ' αὐτῆς, ὅσα καὶ παρὰ τοῦ Τειρεσίου, τὰς

65) *τῆς τοῦ*) Pro *τῆς* bene Vitt. 2 et 3.

66) *δὴ*) Abeſt a noſtris.

67) *τοῖς νεκροῖς*) vt Hom. Od. κ, 518, et λ, 26, *νεκύεσσι*. Vitt. 2 et 3. *τοῖς θεοῖς*.

68) *βούλοιτο*) Vitt. 2 et 3. *ἐβούλοντο*, perperam, nam. Hom. Od. λ, 50. *πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι*.

69) *Ἀντικλείας, τῆς μητρ.*) Noſtri cum Seb. pro *Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ*.

70) *ἡ Τειρεσίου*) Sic quoque Vit. 2. ſed Vit. 3. *Τειρεσία*, vt *τοῦ Ἀννίβα*.

71) *ἣ*) Sic Vit. 2. cum Seb. verum Vit. 3. cum edd. pr. *ὅς*.

72) *ταῦτα πάντες*) Noſtri *ταῦτα πάντα*.

73) *λέγουσαι αὐτῷ — ἑκάστη*) Sic noſtri, bene, pro: *αὐτῶν λέγουσα ἑκάστη ψυχή*.

74) *ἐπεπόνθει*) Pro *πέπονθε* noſtri cum Seb.

75) *εἰς — αὐτῶν*) Vitt. 2 et 3. *εἰς τὴν ἰδίαν*.

76) *αὐγὰς*) Noſtri *αὐγήν*.

77) *καὶ παρ. τῆς κίρκ.*) Sic noſtri: omittunt quoque hic *ἀποπλέουσι*, et poſt *ἁπλῶς* melius ponunt *ἔπλεον*.

Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτὰς, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίου, καὶ πάντα ἁπλῶς, ἔπλεον. Κηρῷ γοῦν Ὀδυσσεὺς ἀλείψας 78) τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλει, αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκκρεμὴς ὤν, καὶ ἀκάλυπτα 79) ἔχων τὰ ὦτα. Παρελάσαντες γοῦν τὸν λιμένα τῶν Σειρήνων, καὶ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ' ὧν θελγόμενοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύουσι τὸν Ὀδυσσέα τοῦ ἱστοῦ Εἶτα παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἳ πρὸς ἀλλήλας συνεκρότουν, καὶ φοβερὸν ἀπετέλουν τὸν κτύπον, (αὗται δὲ καὶ Κυάνεαι λέγονται, κεῖνται δε μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, καθ' Ὅμηρον 80) καί τινας ἑτέρους) ἦλθον διὰ Χαρύβδεως, καὶ Σκύλλας 81) πλησίον μᾶλλον. Ἀφαρπαγέντων δὲ παρὰ τῆς Σκύλλης ἐκ τῶν 82) τῆς νεὼς ἀνδρῶν ϛ', οἱ λοιποὶ συντονώτερον 83) τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφευγον 84).

Περὶ δὲ νύκτα τῇ τοῦ Ἡλίου νήσῳ Θρινακίᾳ προσπελάζουσι, καὶ Ὀδυσσεὺς παραπλεῖν αὐτὴν 85) ἐκέλευεν. Οἱ δὲ μὴ πεισθέντες, ἐξῆλθον καὶ πρῶτον 86) μὲν θηρεύσει καὶ ἀγκιστρείᾳ διέζων· ὡς δὲ νότος ἔπνει πρὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος τοῦ Ὀδυσσέως εἰς τὸ ἐνδότερον 87) τῆς νήσου εὔξασθαι, κατακοιμηθέντος, σφάττουσιν οἱ μετ' Εὐρυλόχου βόας Ἡλίου 88) θ', καὶ ἐσθίουσιν ἐπὶ ἓξ ὅλαις ἡμέραις. Τῇ ζ' δὲ παυσαμένου τοῦ δεινοῦ ἀνέμου, ἐμβάντες, ὥστε πλεῖν, Ζεφύρῳ πρῶτον μεγάλῳ συν-

78) ἀλείψας) Vit. 3. βύσας. Hom. Od. μ, 47. ἀλεῖψαι, et 177. ἄλειψα.

79) ἀκάλ.) Vit. 3. mendose ἀκατάληπτα.

80) ὅμηρ.) Odyss. μ, 61, et ψ, 337.

81) σκύλλας) Nostri σκύλλης.

82) ἐκ τῶν) Nostri bene addunt τῶν.

83) συντον.) Nostri συντονωτέρως.

84) ἔφευγ.) Vit. 3. ἔφυγον.

85) αὐτὴν) Nostri αὐτοὺς, forte melius ob seq. οἱ δὲ μὴ πεισθ.

86) πρῶτον) Vitt. 2 et 3. hic et postea πρῶτα.

87) ἐνδότ.) Vit. 3. perperam ἐνδοτικόν.

88) ἡλίου) Nostri cum Seb. addunt, omisso tamen θ'.

θραύονται, εἶτα κεραυνοῦνται. Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος 89) τὴν τρόπιν κατέχων, ὁλονυκτίως ἐφέρετο. Ἀνατέλλοντος δὲ τοῦ 90) ἡλίου, μόνος 91) φερόμενος, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ δραξάμενος τῆς περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους ἑστώσης συκῆς, ἀπεκρέματο περὶ αὐτὴν, τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν. Ὀψὲ δέ ποτε ἀναδυνόντων αὐτῶν 92), καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπελάβετο τῶν ξύλων. Καὶ θ' μὲν οὕτως ἡμέρας 93) ἐνήχετο. Τῇ δεκάτῃ δὲ περὶ τὴν Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς, καὶ ζ' χρόνους ἐκείνῃ συνδιῆγε. Τῷ δὲ ὀγδόῳ ἀπελύθη μετὰ σχεδίας, Διὸς ὀργισθέντος τῇ Καλυψοῖ. Καὶ οὕτω μετὰ τῆς σχεδίας Ὀδυσσεὺς ιζ' ἡμέρας ἔπλεεν· τῇ δὲ 94) ιη' τὴν Φαιακίαν, ἤτοι τὴν Κέρκυραν, εἶδεν. Ἀνέμων δὲ γενομένων ὀργῇ Ποσειδῶνος, κατεάχθη ἡ σχεδία 95). Δύο δὲ ὅλας ἡμέρας 96) ἐνήχετο· τῇ τρίτῃ δὲ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκεν αὐτῷ 97) τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, μεθ' οὗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ καταπεσὼν ἐν ὕλῃ, ἐκάθευδεν.

Τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικάας μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐλθούσης πλῦναι καὶ τερφθῆναι παιγνίοις, καὶ σφαιριζουσῶν 98) πρὸς ἀλλήλας βοῆς γενομένης, ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν. Ἡ δὲ τροφὴν καὶ εἵματα 99) δοῦσα, κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν

89) μόνος) Vit. 3. μόνον.

90) τοῦ) Noſtri praeponunt, bene.

91) μόνος) Pro νότῳ μόνῳ noſtri, bene, nam notus iam deſierat flare.

92) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro αὐτῷ, ſed ποτε non habent.

93) ἡμέρας) Noſtri pro ἡμέραις.

94) τῇ δὲ ιη') Vitt. 2 et 3. pro ιη' δὲ, bene.

95) κατεάχθη ἡ σχεδ.) Noſtri κατεσχίσθη, omiſſo τῷ· ἡ σχεδία.

96) ὅλας ἡμέρ.) Pro ὅλαις ἡμέραις Vitt. 2 et 3.

97) αὐτῷ) A Seb. ſuppletum noſtri ignorant.

98) σφαιριζ.) Vitt. 2 et 3. σφετεριζουσῶν, perperam, nam Hom. Od. ζ, v. 100. σφαίρῃ ἔπαιζον.

99) εἵματα) Vit. 3. εἷμα.

πρὸς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ τὴν αὐτῆς ἱκετεῦσαι μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι [100]) οὗπερ καὶ βούλοιτο. Ἐκεῖσε δ' ἐλθὼν, ἐρωτᾶται [101]) παρὰ Ἀλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης, καὶ τὴν πᾶσαν, ἣν ἔφημεν, διηγεῖται ὑπόθεσιν, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβὼν, εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπεται, ἑσπέρᾳ μὲν ἐπιβὰς τῆς νεὼς ἐκ τῆς Φαιακίας· περὶ δὲ ἑωσφόρον πεφθακὼς [102]) ἐκεῖσε, καὶ εἰσελθὼν ὡς πένης περὶ τὸν Εὔμαιον τὸν συβώτην, ἦλθε καὶ πρὸς τοὺς μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παροινηθεὶς, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοὺς μνηστῆρας, ἀναγνωρίζεται καὶ [103]) τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ, καὶ συγκαθευδήσας αὐτῇ, πάντα κατὰ λεπτὸν διηγήσατο. Τῇ ἐπαύριον δὲ πρωΐᾳ ἔξεισι πρὸς τὸν ἀγρόν. Οἱ δὲ τῶν μνηστήρων συγγενεῖς μαθόντες τὸ γεγονὸς, πρῶτα μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσέως οἰκίαν ἐλθόντες, θάπτουσι τοὺς νεκρούς· ἔπειτα δὲ ὁπλισθέντες, ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἀγρὸν, Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες [104]). Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ φιλιωθέντες [105]), τὸ νεῖκος καταπαύουσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυτᾶνας, ἔθνος Ἠπείρου, κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν, θύει τὰ νενομισμένα· καὶ γηραιὸς ἄγαν ὑποστραφεὶς, κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ. Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὸν Ὀδυσσέα οὕτως ἔχει [106]).

820 — 21. Ὁ δ' αἰνόλεκτρον] Ὁ δὲ Μενέλαος, ὁ εὐνέτης καὶ ἀνὴρ [1]), ματεύων [2]) καὶ ψηλαφῶν τὴν

100) *τύχοι*) Noſtri *τύχῃ*.

101) *ἐκεῖσε — ἐρωτᾶτ.*) Vitt. 2 et 3. perperam *ἐκεῖνος — ἐρωτηματικῶς*, et hinc *περὶ* pro *παρὰ*.

102) *πεφθ. ἐκεῖσε*) Noſtri *ἐφθακὼς ἐκεῖ*, quae forma vſitatior eſt.

103) *καὶ*) Noſtri inſerunt, bene.

104) *πολεμήσ.*) Vit. 3. *πολεμοῦντες*, at in ora *πολεμήσαντες*.

105) *φιλιωθέντες*) Noſtri, vt edd. pr. *φιλιοῦνται καί*.

106) *καὶ τὰ — ἔχει*) Vitt. 2 et 3. *καὶ ταῦτα — ἔχουσιν*.

1) *ὁ εὐνέτ. — ἀνὴρ*) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

2) *ματεύων*) Vit. 3. *μαστεύων*: ſed ſeqq. *καὶ ψηλαφ.*

ἁρπαγεῖσαν αἰνόλεκτρον πλάτιν καὶ γυναῖκα, παρὰ τὸ πελάζειν καὶ μίγνυσθαι. Λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. Ματεύων [3]) δὲ αὐτὴν πῶς; ἀπὸ κληδόνων καὶ Φημῶν πεπυσμένος καὶ μαθών· ποθῶν δὲ τὸ Φάσμα τὸ πτηνὸν, τὸ Φυγὸν [4]) εἰς αἶθραν καὶ εἰς τὸν αἰθέρα, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς;

Ὁ Λυκόφρων [5]) ἀκολουθῶν Ἡροδότῳ [6]), τὴν Ἑλένην Φησὶ μὴ ἐλθεῖν εἰς Τροίαν, ἀλλ' ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀπελθεῖν μετ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα Πρωτεὺς ἀφείλετο αὐτὴν ὑπ' Ἀλεξάνδρου. Πορθηθείσης δὲ τῆς Τροίας, καὶ μὴ εὑρεθείσης τῆς Ἑλένης ἐκεῖσε, τότε ὁ Μενέλαος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πρωτέα, ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Ἁρπαγεῖσαν [7])] Γινώσκεις, ὅτι ἡρπάγη ὑπὸ Θησέως καὶ Ἀλεξάνδρου.

822 — 24. Ποθῶν δὲ Φάσμα πτηνὸν [8])] Τινές Φασιν [9]), ἐνταῦθα περὶ τοῦ εἰδώλου λέγειν τῆς Ἑλένης, τοῦ δοθέντος παρὰ τοῦ Πρωτέως τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀνθ' Ἑλένης αὐτῆς [10]). Ἐγὼ δὲ Φημι, οὐ καλῶς αὐτοὺς [11]) λέγειν· οὐ γὰρ τὸ εἴδωλον, τὸ παρὰ Πρωτέως τῷ Ἀλεξάνδρῳ δοθὲν, πέφευγεν εἰς τὸν αἰθέρα· ἀλλὰ

— ἁρπαγεῖσ. absunt a Vit. 1. et Ciz.

3) ματεύων usque ad αἰθέρα in Vit. 1. et Ciz. desunt. Eadem fere repetuntur ad v. 822. Vitt. 2 et 3. ματ. καὶ αὐτὸς pro ματ. δὲ αὐτήν.

4) Φυγὸν) Vitt. 2 et 3. Φανέν.

5) ὁ Λυκόφρων — γυναῖκα αὐτοῦ) Absunt a nostris.

6) Ἡροδότ.) II, 113 sqq.

7) ἁπαργεῖσαν —) Vitt. 2 et 3. cum Seb. exhibent: Vit. 3. vero ἀνηρπάγη pro ἡρπάγη.

8) πτηνὸν) Codd. nostri addunt, bene.

9) Φασιν – λέγειν) Pro his duobus verbis Vit. 1. et Ciz λέγουσι. Vitt. 2 et 3. modo Φασίν.

10) τῷ Ἀλ. — αὐτῆς) Omittunt Vit. 1 et Ciz.

11) καλῶς αὐτοὺς) Vit. 1. et Ciz. περὶ ἐκείνου, omissis quoque seqq. οὐ γὰρ — αἰθέρα, haud dubie postea inserta.

περὶ τούτου φησὶ [12]) τοῦ συμβάντος ὕστερον τῇ Ἑλένῃ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ [13]) διδάσκει. Κρατηθεῖσαν [14]) γὰρ ὑπὸ Πυλάδου καὶ Ὀρέστου, τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ μέλλουσαν σφαγιασθῆναι, διὰ τὸ μὴ βοηθῆσαι αὐτῷ τὸν Μενέλαον ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ, ἁρπάξας αὐτὴν Ἀπόλλων ἀνάγει τῷ Διῒ [15]), καὶ φαίνεται Μενελάῳ καὶ Ὀρέστῃ [16]), εἰδωλικῶς [17]) δεικνύων αὐτήν. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη [18])· Ὁ δὲ Μενέλαος, ὁ τόδε [19]) καὶ τόδε ποιῶν, ποθῶν δὲ, δηλονότι ὕστερον, τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, τὸ ἀναχθὲν εἰς τὸν οὐρανὸν [20]) ὑπὸ τοῦ [21]) Ἀπόλλωνος, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς; Καὶ ἐν τούτῳ δὲ ὁ Λυκόφρων [22]) ἀσάφειαν ἐργάζεται, τὰ ὕστερα τοῖς πρώτοις μιγνὺς, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς ὑστέροις.

825. Ἐπόψεται μὲν πρῶτα] Θεάσεται πρῶτον [1]) τὰ Ἄριμα [2]), ὄρη τῆς Κιλικίας, ὅπου Πίνδαρος [3])

12) ἀλλὰ περὶ τούτου φησὶ) Vitt. 2 et 3. bene pro ἀλλ. περ. τοῦ. Vit. 1. et Ciz. φησὶ non habent, nam haec referunt ad ſuperius φησί.

13) Ὀρέστῃ) v. 1629 ſqq. *Vid. etiam Ael. Ariſtidem in orat. Panathenaica.* Sebaſt.

14) κρατηθεῖσαν — σφαγιασθῆναι) Noſtri Codd. ſic: μέλλουσαν γὰρ σφαγ. ὑπὸ Πυλ. καὶ Ὀρ. reliquis ſublatis cum ſqq. διὰ τὸ — ἀτυχίᾳ.

15) τῷ Διῒ) Vitt. 1. 3. et Ciz. παρὰ τ. Δ. Vit. 2. περὶ, quod a Seb. deletum eſt. παρὰ ferri poteſt.

16) Μενελ. — Ὀρέστ.) Vitt. 2 et 3. καὶ Μενέλαος, καὶ Ὀρέστης.

17) εἰδωλικῶς) Lectio vnice vera, nam vulg. εἰδωλωδῶς nullius eſt auctoritatis.

18) τοιαύτη) Vit. 1. et Ciz. bene pro οὕτως.

19) ὁ τόδε) Sic noſtri pro τόδε.

20) εἰς τὸν οὐρ.) Vit. 1. et Ciz. εἰς τοὺς οὐρανούς.

21) ὑπὸ τοῦ) Noſtri, vt edd. pr. ὑπ᾽.

22) ὁ λυκόφρ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

1) πρῶτον) Vitt. 2 et 3. non dant.

2) τὰ Ἄριμα — Κιλικίας) Vitt. 2 et 3. mendoſe τὰ ἄριστα ὄρη τῆς Σικελίας, quam quidem lectionem hiſtoria fabularis, non vero contextus cum verſſ. Homeri tueri poteſt, cf. Apollod. I, 6, et infra ad v. 1354.

3) πίνδαρ.) Pyth. I, 32, cf. ibi ſchol. coll. Olymp. IV, 10.

καὶ Ὅμηρός 4) φασιν εἶναι τὸν Τυφῶνα. Ὅμηρος δὲ οὕτω φησί·

Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διῒ ὣς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν Ἀρίμοις 5), ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.

826. Καὶ πέμπελον γραῦν] Καὶ τὴν πάγγηρων γραῦν, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν 6). Ἀπὸ δὲ μέρους καὶ τοῦ περιεχομένου 7) τὴν Κύπρον ἐσήμανε· Φέρεται 8) γὰρ ἱστορία, ὅτι Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα τοῖς Θεοῖς (τινές φασι διὰ τὸ συλλαβεῖν τὸν Ἥφαιστον Ἄρει συνευναζομένην 9)), ὑπεχώρησε περὶ τὴν Κύπρον, κἀκεῖ διέτριβε περὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος 10). Οἱ δὲ Θεοὶ ἐρευνῶντες 11) ἐκεῖσε εὗρον αὐτὴν, γραὸς ὑποδειξάσης τὸν τόπον 12), ἔνθα ἦν κεκρυμμένη, ἐρωτηθείσης παρὰ τῶν Θεῶν, εἰ οἶδε, ποῦ ἐστὶν Ἀφροδίτη. Ἦν ἡ Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα ἐμαρμάρωσε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἵσταται ἡ στήλη αὐτῆς ἐκεῖσε.

827. Καὶ τὰς Ἐρεμβῶν] Ἑλλανικός 1) φησι, τοὺς Ἐρεμβοὺς περὶ τὰς τοῦ Νείλου ῥοὰς οἰκεῖν. Γένος

4) ὅμηρός (Il. β, 781 sqq.) φασιν — εὐνάς) Absunt a Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. extant quidem, sed, vt edd. ante Seb. vnum tantum Homeri vers. quem quoque laudat schol. Pindari l. l. exhibent: reliqui temere a Seb. adpositi.

5) εἰν Ἀρίμοις) Vit. 3. vitiose εἰν ἀρίθμοις.

6) καὶ τὴν — ἀπολιθ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ τὴν γραῦν τὴν πέμπελον, τὴν γραῦν ἀπολιθ.

7) καὶ — περιεχ.) Vitt. 2 et 3. τὸ περιεχόμενον, non male.

8) φέρεται) Inepte Ciz. φαίνεται.

9) τινὲς — συνευναζ.) Desunt in Vitt. 1. 3. et Ciz.

10) περὶ — ὄρος) Nostri non agnoscunt.

11) ἐρευνῶντ.) Nostri adpos. αὐτὴν delent, recte, nam mox iterum ponitur.

12) τὸν τόπον — Ἀφροδ.) Nostri modo αὐτὴν, reliquis demtis.

1) Ἑλλανικ.) P. 108. ed. Sturz. *Quum duo fuissent Hellanici nomine scriptores, et quidem ambo antiqui historici,*

δὲ Ἀῤῥάβων εἰσὶν οἱ Ἔρεμβοι, οἱ καὶ Τρωγλοδύται καὶ Ἰχθυοφάγοι καλούμενοι, ὧν τὸν βίον πλατέως ὁ Διόδωρος γράφει [2]). Ἔρεμβοὶ δὲ λέγονται, ὅτι ἐν τῇ ἔρᾳ, ἤτοι τῇ γῇ, βαίνουσιν· ὑπὸ γὰρ τὴν γῆν καὶ τρώγλας οἰκοῦσι.

829 — 30. Μύῤῥας ἐρυμνὸν ἄστυ] Τὴν Βύβλον [3]) λέγει, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς Φοινίκης. Μύῤῥα [4]) δὲ Θείαντος θυγάτηρ ἐγένετο. Αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς, καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ, καὶ ἔγκυος γενομένη, αἰσθομένου τοῦτο τοῦ πατρὸς, ηὔξατο τοῖς Θεοῖς, εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι, ἤγουν [5]) μήτε μετὰ ζώντων εἶναι, μήτε μετὰ τεθνεώτων· ὅθεν καὶ [6]) εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλον [7]), τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν,

Mitylenaeus, *et Milesius: certo definire non possumus, utrum nunc Tzetzes sibi velit. At enim, quamuis ex Suida constet, Milesii esse* τὴν περιήγησιν, *tamen illum potius in Aegyptiacis, cuius operis Athen.* II, 6, *et* XV, 7. *Arrianus* L. 2. *differt. Epicteti, ex eoque Gell. N. A.* I, 2. *meminerunt, illum, inquam, hic designari arbitramur.* Sebast.

2) ὧν — γράφει) Desunt in Vit. 1. et Ciz. cf. Diod. Sic. III, 15, p. 184. ed. Amstel. Vit. 2. ἰσιόδωρος: Vit. 3. ὀδιόδωρος, corrupte. Vide de Erembis Etymol. M. Steph. Byz. Pseudodidym. ad Hom. Odyss. δ, 83. ibique Eustath. idemque ad Dionys. Perieg. v. 180.

3) βύβλον) Sic pro βίβλον, etsi inuitis Codd. Mss. cf. Steph. Byz. ad h. v. Dionys. Perieg. 912. Strab. XVI, p. 755, et Lucian. de Syr. Dea c. 6.

4) Μύῤῥα) *Vid. omnino schol. Theocrit.* α, *v.* 109. *vbi eadem fere, aliis tamen verbis. Ibi quoque male* Μοῖρα *pro* Μύῤῥα. Thryllit. Add. Ouid. Metam. X, 298 sqq. Apollod. III, 14, 4. Hygin. fab. 58, et Anton. Liberal. c. 34. ibique interptt. inpr. p. 232. Verheyk, qui quoque locum nostrum in notis tractauit.

5) ἤγουν μήτε — τεθνεώτων) Absunt a Vitt. 2 et 3. vti etiam ab Eudocia p. 298. quam hi ad verbum sequuntur.

6) ὅθεν καὶ) Sic Vit. 3. cum Eudocia: Vit. 2. et Seb. καὶ ignorant.

7) μετέβαλον) Vit. 3. et Eudoc. μετέβαλλον.

ἤτοι σμύρναν Αἰολικῶς, ὅθεν καὶ τὸ μύρον καλεῖται [8]· μὴ γὰρ ὡς [9]) οἱ μωροὶ, καὶ σὺ τὴν Μύῤῥαν, μυῤῥίνην [10]), ἤτοι μυρσίνην, νοήσῃς. Οὕτω δὲ μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς μύῤῥαν, καὶ ἐφεστῶτος τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ, διαῤῥαγέντος τοῦ φλοιοῦ ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν, ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη, ἐφίλησε, καὶ ἀνδρωθέντος [11]), ἐραστὴν ἔσχηκε.

831. Γαύαντος [1])] Ὁ Ἄδωνις Γαύας παρὰ

8) ὅθεν — καλεῖται) Neque Vitt. 2 et 3. neque Eudoc. praebent.

9) ὡς) Eudoc. non agnoſcit, ſed Vitt. 2 et 3. habent.

10) μυῤῥ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. μυρίνην, ſimplici ρ.

11) ἀνδρωθέντος) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte pro ἀνδρωθέντα. Tenendum vero eſt, Vit. 1. et Ciz. plane hic diſcedere a vulgata, duabus de hac fabula prolatis ſententiis, quibus et alii accedunt, ſine dubio ab Iſaac. Tzetza in prima recenſione, quas deinde Io. Tzetzes, duce Eudocia, certe eodem auctore, in vnam videtur redegiſſe, omniaque in breuius coegiſſe, quibusdam tamen retentis, quae in edit. Iſaac. fratris inuenerit, a Vitt. 2 et 3. et Eudocia omiſſa. Sic autem poſt verba ἔγκυος γενομένη ſe habent: ηὔξατο τῇ Ἀφροδίτῃ, μήτε εἰς ζῶντας εἶναι, μήτε εἰς ἀποθανόντας· ὅθεν μετέβαλεν αὐτὴν εἰς δένδρον, τὸ καλούμενον μυρσίνην. Ἐφεστῶτος δὲ τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ, διαῤῥαγέντος τοῦ φλοιοῦ, ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν, ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη ἐφίλησε, καὶ ἀνδρωθέντος, ἐραστὴν ἔσχηκεν. Οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς ηὔξατο, εἰς ἑτέραν φύσιν μεταβληθῆναι, καὶ μετεβλήθη εἰς δένδρον, τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν, ἤτοι σμύρναν, ὅθεν καὶ τὸ μύρον πιστὸν εἰρῆσθαι, καὶ πιθανὸν σμύρναν καὶ τμύρνην. καὶ μὴ νομίσαι (lege νομίσῃς, vt in edd. pr.) ὅτι τὴν μύῤῥαν, μυῤῥίνην ἤτοι μύρσίνην. cf. Apollod. III, 14, 4, et Heyne ibi, et in Obſeruatt. p. 325 ſqq. Plutarch. in Parallel. Vol. VII, p. 235. edit. Reisk. et Fulgent. f. 58. a Venere, Anton. Liberal. a Ioue, Ouidius cum aliis a Diis in genere Myrrham mutatam eſſe in arborem commemorant.

1) γαύαντος — τοῦτον γεννῆσαι) Hoc ſchol. a Seb. temere ac ſine vlla Codd. MſſT. auctoritate, vt modo ordinem verborum contex-

Κυπρίαις καλεῖται. Ἄδωνις [2]) ὁ Κύπριος, κατά τινας, Κινύρου [3]) παῖς ἦν, τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ οὐ Θείαντος, ἐξ οὗ ἡ Ἀφροδίτη γεννᾷ Πρίαπον [4]) δυσειδῆ καὶ βαθυαίδοιον. Ἡ γὰρ Ἥρα [5]) ἐγκύου οὔσης αὐτῆς [6]) μεμαγευμένη χειρὶ ἁψαμένη, ἐποίησε τοῦτον γεννῆσαι.

Καὶ τὸν Θρᾷ κλαυσθέντα [7])] Μουσόφθαρτον δὲ εἶπεν, ὅτι αἱ Μοῦσαι τῇ πρὸς Ἀφροδίτην ὀργῇ [8]) φερόμεναι, διότι [9]) πολλὰς αὐτῶν εἰς ἔρωτα κινήσασα [10]), ἐποίησεν [11]) ἀνδράσι μιγῆναι καὶ τεκεῖν (οἷον Καλλιόπην ἐξ

tus sequeretur, quem scholiastae aliique interpretes saepe non obseruant, postpositum in sedem veterem reuocauimus. Etenim omnia sic melius sibi conueniunt, atque ipsa Eudocia p. 24. vnde haec videntur hausta, eundem seruat verborum ordinem, interpositis adeo Lycophronis verbis, quod censor Anecdott. Villoison. in Bibl. Crit. Vol. II, P. III, non animaduertit. Inde tamen, quod Eudocia laudat Lycophronis verba, patere videtur, eam hausisse forte sua e vett. interpretibus Lycophronis.

2) Ἄδωνις — τοῦτον γεννῆσαι) Absunt a Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. tuentur.

3) κινύρου) Sic nostri cum Eudoc. et edd. ante Seb. qui κυνύρου male obtrusit Tzetzae, nam Apollod. III, 14, 3. quoque dat κινύραν. cf. Obseruu. Heyn. p. 325. et Bast. in Ep. Crit. ed. lat. p. 49.

4) πρίαπον) Sic etiam Eudoc. verum Vitt. 2 et 3. vitiose πρίαμον.

5) Ἡ γὰρ Ἥρα) Sic nostri cum Eudoc. pro καὶ γὰρ Ἥρα.

6) ἐγκύου — αὐτῆς) Sic nostri cum Eudoc. recte pro: ἔγκυον οὖσαν αὐτήν.

7) καὶ τὸν — κλαυσθέντα) Haec Vitt. 2. 3. et Eudoc. cum Seb. praeponunt, sed Vit. 1. et Ciz. modo μουσόφθαρτον, quod seqq. certe postulant, atque hinc bene sic: δὲ εἶπεν, ὅτι, quod reliqui, adeo Eudoc. non habent.

8) ὀργῇ) Vit. 1. et Ciz. male ὀργὴν, vti etiam φερομένη pro φερόμεναι.

9) διότι) Vit. 1. et Ciz. bene: reliqui cum Eudoc. ὅτι, quia antea non praemiserant ὅτι.

10) εἰς ἔρ. κινήσασα) A nostris et Eudocia absunt.

11) ἐποίησεν) Pro ἔπεισεν Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte.

Οἰάγρου τεκεῖν [12]) Ὀρφέα καὶ Κυμόθωνα, Τερψιχόρην ἐκ Στρυμόνος Ῥῆσον [13]), Κλειὼ δ' ἐκ Μάγνητος Λῖνον) τὸν ἐρώμενον [14]) αὐτῆς Ἄδωνιν ἀπέκτειναν· μέλος γὰρ [15]) κυνηγεσίας ἦσαν τερπνὸν, καὶ τὸν ἐραστὴν Ἀφροδίτης Ἄδωνιν ἀκούσαντα ποιῆσασαι χαυνωθῆναι [16]), ὥρμησαν ἐπὶ κυνηγέσιον. Ἄρης δὲ ὁ Θεὸς, ἀντεραστὴς ὢν Ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν εἰς [17]) χοίρου μορφὴν, εἴτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα [18]) τὸν Ἄδωνιν αὐτὸς ἐναντίος [19]) ἐλθὼν, αὐτὸν ἀναιρεῖ. Καὶ τὸ μὲν Ἀδώνιδος αἷμα καταῤῥεῦσαν τὴν ἀνεμώνην, λευκὴν οὖσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο· περὶ γὰρ [20]) ἀνεμώνην τὸν Ἄδωνιν πεσεῖν [21]) ἔτυχεν. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα, γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσὶν, ἐλεεινὸν [22]) ὠλοφύρετο. Ἀκάνθαις δὲ αὐτὴ [23]) ῥοδωνιᾶς ἐμπαγεῖ-

12) τεκεῖν) Omittunt Vit. 1. et Ciz. forſan, quia iam praeceſſerat, atque καλλιόπη et τερψιχόρη pro καλλιόπην et τερψιχόρην non bene legunt; verum Vitt. 2 et 3. atque Eudocia conſentiunt cum vulgato. Io. Tzetz. in Chil. I. v. 306. matrem Orphei nominat Menippen.

13) Ῥῆσον) Apollod. I, 3, 4. dic. Rheſus natus e Strymone et Euterpe, vel Calliope.

14) τὸν ἐρώμ. — ἀπέκτ.) Habent neque noſtri Codd. neque Eudocia. Priora τὸν ἐρώμ. αὐτῆς bene abeſſe poſſunt, non vero ἀπέκτειναν. Seqq. vero μέλος usque ad Ἄρης Eudocia cum Phauorino praetermittit.

15) γὰρ) Noſtri non agnoſcunt.

16) ἀκούσ. — χαυνωθῆναι) A noſtris abſunt.

17) εἰς) Noſtri cum Eudocia πρός.

18) ὁρμήσ.) Male Eudoc. ὁρμήσας.

19) ἐναντίος) Pro ἐναντίως noſtri cum edd. pr. et Eudocia, bene.

20) περὶ γὰρ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Ciz. et Vit. 1. πρὸς γάρ.

21) τὸν Ἄδ. πεσεῖν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πεσεῖν τ. Ἄδ. ergo in minimis adeo eam ſequuntur.

22) ἐλεεινὸν) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

23) δὲ αὐτὴ) Interpoſ. καὶ ignorant Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. bene.

σα [24]) τῷ καταῤῥεύσαντι αἵματι τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο.

832 — 33. Σχοινίδι, Ἀρέντα, Ξένη] Σχοινὶς, Ἀρέντα, καὶ Ξένη, Ἀφροδίτης ἐπίθετα. Σχοινὶς μὲν λέγεται [1]), ὅτι ἡ σχοῖνος βοτάνη μασσωμένη, τοὺς ὀδόντας μὲν καθαίρει· κινεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰ [2]) ἀφροδίσια. Ἀρέντα δὲ [3]), ὅτι δύο ξένους ἁρμόττει πρὸς μίαν συνάφειαν γαμικήν. Ξένη δὲ, ὅτι φιλοποιεῖ. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τάδε καὶ τάδε, καὶ τὸν τάφον τοῦ Γαύαντος τὸν μουσόφθαρτον [4]) (περιφραστικῶς τὸν Ἄδωνιν) τὸν κλαυσθέντα [5]) καὶ θρηνηθέντα [6]) τῇ Ἀφροδίτῃ τῇ τοιᾷδε καὶ τοιᾷδε, ὅντινά ποτε Ἄδωνιν [7]) ἔκτανεν ὁ πτέλας ἤγουν [8]) κάπρος ἐν κραντῆρι [9]) καὶ ὀδόντι λευκῷ. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν δὲ, ὅτι ἐπόψεται τάφον Ἀδώνιδος ἤτοι τὸν Ἄδωνιν, τὸν τόπον [10]) λέγει, ἔνθα κεῖται ὁ Ἄδωνις ἢ τὴν Βύβλον [11]), ἢ τὴν Κύπρον· καὶ ἐν τῇ Βύβλῳ [12]) γὰρ ἦν Ἄδωνις, καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἕτερος

24) ἱμπαγεῖσα) Pro ἱμπείσοῦσα Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. melius.

1) σχοινὶς — λέγεται) A Seb. illata noſtri non praebent.

2) τὰ) Bene addunt Vitt. 2 et 3.

3) Ἀρέντα δὲ) In edd. ſuperior. additur λέγεται, et in Vit. 1. et Ciz. λέγει, a Seb. bene deletum.

4) τὸν μουσόφθ.) Vit. 3. τοῦ μουσοφθάρτου, non male, vt referatur ad γαύαντος.

5) τὸν κλαυσθ. — τοιᾷδε) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

6) θρηνηθ.) Male Vitt. 2 et 3. γεννηθέντα.

7) ὅντινά — Ἄδων.) Vit. 1. et Ciz. ὅν ποτε, demto voc. Ἄδωνιν.

8) ἤγουν κάπρ.) Vit. 3. pro καὶ ὁ κάπρ. vnde patet καὶ idem eſſe ac ἤγουν.

9) κραντ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. κρατῆρι cf. Bern. Martini Varr. Lectt. IV, p 99, b.

10) τὸν τόπον — Ἄδωνις) A Seb. addita noſtri firmant, ita tamen, vt praemittant ἤτοι τὸν Ἄδωνιν, quod quoque praemiſimus.

11) βύβλ.) Pro βίβλ. leg. vid. ad v. 829.

12) καὶ ἐν τῇ βύβλῳ usque ad εἴπομεν, κύπριον deſunt in Vit. 1. et Ciz. Videntur eſſe alius gloſſatoris,

Ἄδωνις, ὁ Κινύρου· ἅπερ ἀκριβῶς τινὲς οὐκ εἰδότες, συγχέουσι τοὺς νέους πως [13]), οἱ μὴ γινώσκοντες, τὸν Μύῤῥας Ἄδωνιν Βύβλιον εἶναι, τὸν δ', ὃν εἴπομεν [14]), Κύπριον, νῆσον Ἀδώνιδος τὴν Κύπρον φασίν [15]). Ἔστι δὲ [16]) καὶ τοῦτο κακόπλαστον, τὸν τάφον μουσόφθαρτον λέγειν· οὐ γὰρ ὁ τάφος, ἀλλ' ὁ Ἄδωνις ὑπὸ Μουσῶν ἐφθάρη.

834. Ἐπόψεται [1]) δὲ] Βλέψει δὲ ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα, τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε, ἁρπάσας ὁ κέπφος καὶ τὸ κῆτος, ἔβη. Πεφήσεται δὲ (ἀντὶ τοῦ ἐπεφήσατο καὶ ἐφονεύθη) ἡ φάλαινα ἡ δυσμίσητος, ἤγουν τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ ἀνοίξαντος τὰς ἱπποβρώτους ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δειρόπαιδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀνελόντος τὴν Γοργόνα, καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον.

Ἐπόψεται δὲ] Θεάσεται δὲ καὶ τὴν Αἰθιοπίαν· τύρσιας γὰρ Κηφηΐδας, τὰ τείχη καὶ τὰς πόλεις [2]) λέγει τοῦ Κηφέως. Ὁ δὲ Κηφεὺς, ὁ τῆς Ἀνδρομέδης [3]) πατὴρ, βασιλεὺς ἦν Αἰθιόπων· καὶ ἐκ τούτου Κηφη-

vel Io. Tzetzae, nam his ſublatis omnia bene cohaerent.

13) πως) A Seb. allatum: noſtri cum vulg. τίως: forſan ὡς.

14) εἴπομεν) Vit. 3. εἶπον.

15) φασίν) Vit. 1. et Ciz. φησί.

16) ἔστι δὲ — ἐφθάρη) Deſunt in Codd. noſtris et edd. ante Pott. Gloſſam redolent.

1) ἐπόψεται —) Primum ſchol. a Seb. e Cod. Vat. prolatum noſtri ignorant. Patere autem inde videtur, quum duo ſchol. in: ἐπόψεται extent, ea quoque eſſe duorum auctorum.

2) τὰ τείχη — πόλεις) Vit. 1. et Ciz. τὴν πόλιν, bene. Sed λέγει pro λέγουσι noſtri cum Seb.

3) Ἀνδρομ.) Vitt. 2 et 3. male Ἀνδρομέδου: Eudoc. p. 260. Ἀνδρομέδας, bene.

δας τοὺς Αἰθίοπας λέγουσι [4]). Πρόσχες δὲ [5]), μὴ γράψῃς Κηφηνίδας, ὡς οἱ μωροὶ λέγοντες [6]), Κηφῆνας τοὺς Αἰθίοπας λέγεσθαι. Ἀλλὰ Κηφηΐδας τύρσεις [7]), ἀπὸ τοῦ Κηφεὺς Κηφέως [8]) Κηφεῖδες [9]), καὶ ἐκτάσει Κηφηΐδες, ὡς Χρυσηΐδες. Ἡρόδοτος [10]) Κηφῆνας καὶ Ἀρταίους [11]) ἔθνη Περσῶν εἶναι λέγει, οὐκ Αἰθιόπων.

835. Καὶ Λαφρίου] Λάφριος, ὁ φιλόξενος. Λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν· Ἑρμῆς γὰρ φυλάττων ἐν Αἰθιοπίᾳ βουλῇ τοῦ Διὸς τὴν Ἰώ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς Ἥρας βλαβῇ [1]), διψήσας, ἐλάκτισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ, ὅθεν ἐκεῖ ὁ τόπος Ἑρμοῦ Πτέρνα καλεῖται, ὡς Πηγάσου κρήνη, καὶ Σκάμανδρος ποταμός [2]).

Ἑρμέου [3])] Οἱ μὲν πάντες, Ἑρμαίου, διφθόγγῳ [4]) γράφουσιν, ὡς ἔοικεν, οὐκ εἰδότες διαφοράν· ἐγὼ

4) καὶ ἐκ — λέγουσι) A Seb. adiectum noſtri non adiiciunt.

5) πρόσχες δὲ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſed habent modo: μὴ γράψῃς δέ.

6) ὡς οἱ — λέγοντες) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. modo λέγων, modeſte, vt ſolet Iſaac. Tzetz. illud vero videtur eſſe Io. Tzetzae.

7) τύρσεις) Pro τύρσεις Vit. 1. τύρσις tamen Grammatica etiam admittit.

8) κηφέως) Vit. 1. et Ciz. omittunt.

9) κηφεῖδες — χρυσηΐδες) Sic noſtri in plurali melius quam vulg. κηφεΐδης — χρυσηΐδης. Caeterum Vit. 1. et Ciz. omittunt καὶ ἐκτάσει κηφ.

10) Ἡρόδοτ. — Αἰθιόπων) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. cf. Herod. VII, 61. qui vera Perſas tradit a Graecis Cephenas, a ſemetipſis vero et ab accolis Artaeos eſſe vocatos. Seb.

11) Ἀρταίους) Vitt. 2 et 3. ἄρτια ἔθνη, corrupte. cf. Hellanici Fragm. ed. Sturz. p. 94.

1) βλαβῇ) Vit. 1. et Ciz. βληθῇ, non inepte.

2) ὡς πηγ. — ποταμός) Non comparent in Vit. 1. et Ciz.

3) ἑρμέου — usque ad διφθ. γράφω Vit. 1. et Ciz. ſic: ἑρμέου, τὸ μὲν ψιλὸν, ἕρμαιον δὲ τὸ εὕρημα, καὶ κλίνεται ἀπὸ τοῦ ἕρμα, δίφθογγον. Quae cum modeſtiam prae ſe ferant, ſine dubio ſunt Iſaaci, ſed ἐγὼ δὲ Io. Tzetzae.

4) ἑρμαίου, διφθ.) Vitt. 2 et 3. vt ante Seb. δίφθογγον τὸ αι.

δὲ, ἕρμα, ἕρμαιον, τὸ εὕρημα, καὶ ἡ γενικὴ, ἑρμαίου, τοῦ εὑρήματος, διὰ διφθόγγου γράφω. Ἑρμέου δὲ ποδὸς, τοῦ Ἑρμειακοῦ, διὰ ψιλοῦ ε [5]), ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ι γέγονεν.

336. Δισσάς τε πέτρας] Κηφέως, τοῦ Αἰθιόπων βασιλέως [6]), καὶ Κασσιεπείας γίνεται παῖς Ἀνδρομέδα. Ἐριζούσης [7]) δὲ τῆς Κασσιεπείας πρὸς κάλλος τῇ Ἥρᾳ, ἢ, καθ' ἑτέρους, ταῖς Νηρηίσιν, ὁ Ποσειδῶν αὐτῶν παρακλήσει [8]) ἔπεμψε κῆτος [9]), καὶ τὴν [10]) Αἰθιοπίαν ἐλυμαίνετο. Χρησμῷ δὲ ὁ Κηφεὺς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα [11]), τὴν Ἀνδρομέδαν, πρὸς βορὰν ἔδωκεν ἐκριφῆναι τῷ κήτει, καὶ παρὰ πόλιν Αἰθιοπίας [12]), Ἰόππην, δεσμοῖς σιδηροῖς δεσμοῦσιν αὐτὴν [13]) περί τινας πέτρας. Περσεὺς δὲ τῷ τότε [14]) καρατομήσας τὴν Γοργόνα [15]), περὶ τούσδε τοὺς τόπους διήρχετο, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν οἰκτείρας, δείκνυσι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος τῷ κήτει, καὶ ἅμα ἑλκύσας τὸ λογχοδρέπανον [16]), ὃ μὲν μέρος τοῦ κήτους ἐποίησε λίθινον· ὃ δὲ ἀπέκοψε, καὶ τὴν κό-

5) διὰ ψιλοῦ ε) Noſtri ψιλὸν modo cum edd. pr.

6) Αἰθιόπ. βασιλ.) Vit. 1. et Ciz. τοῦ Αἰθίοπος, bene, ſed male κισσέως pro κηφέως.

7) ἐριζούσης) Cf. Apollod. II, 4, 3.

8) παρακλ.) Vit. 1. et Ciz. παρακλήσεσιν.

9) κῆτος) Vitt. 2 et 3. τὸ κῆτος.

10) καὶ τὴν) Pro ὃ τὴν Vit. 1. et Ciz. quod, quum ad Neptunum ipſum referatur, verbis Apollodori l. l. πλημμύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε, καὶ κῆτος, optime conuenit.

11) θυγατέρα) Vitt. 2 et 3. παῖδα.

12) παρὰ πόλ. Αἰθ.) Vit. 1. et Ciz. περὶ Αἰθιοπίας Ἰόππην: Vit. 3. παρὰ Αἰθιόπων Ἰόππην, ſublato voc. πόλιν.

13) αὐτὴν) Ciz. et Vit. 1. τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, τὴν Ἀνδρομέδαν.

14) τῷ τότε) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

15) γοργόνα) Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. γοργόνην, et poſtea quoque γοργόνης pro γοργόνος, non bene.

16) λογχοδρ.) Sic quoque Suid. in περσεύς, h. e. *haſtam falcatam*, interprete Pottero, vt ξιφοδρέπανον, δορυδρέπανον. Vit. 1. et Ciz. perperam χολοδρέπανον.

ρὴν ἐρυσάμενος [17]) ἔγημεν. Ὅτι δὲ παρὰ Ἰόπην [18]) τὰ κατ᾽ Ἀνδρομέδαν ἐγεγόνει [19]), Ἀριστείδης [20]) τε μαρτυρεῖ, καὶ Λιβάνιος [21]), καὶ Προκόπιος [22]), καὶ Ἰώσηπος [23]), καί τις ἀπ᾽ αὐτῶν οὑτωσὶ λέγει· „Πόλις Ἰόπη, τῆς Ἀνδρομέδας τὸ δεσμωτήριον.“ Ἄλλος δέ τις πάλιν φησὶν, ὅτι ἐκεῖ ἡ Ἰὼ, τὸν Ἄργον νικήσασα, ἄνθρωπος γέγονε.

Κέπφος [24])] Ὁ κέπφος ζῶόν ἐστι θαλάσσιον, πτερωτὸν, ἀφρῷ [25]) ἀγρευόμενον. Νῦν δὲ καταχρηστικῶς κέπφος τὸ κῆτος λέγεται [26]).

838. Τὸν χρυσόπατρον] Τὸν Περσέα. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη [1]). Ἀκρισίου, τοῦ [2]) Ἀργείων βασιλέως, καὶ Εὐρυδίκης, τῆς Εὐρώτα [3]) θυγατρὸς, γίνεται

17) ῥυσάμενος) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

18) ὅτι δὲ παρὰ — ἄνθρωπος γέγονε) Desiderantur omnia in Ciz. et Vit. 1. Sunt forte Io. Tzetzae.

19) ἐγεγόνει) Pro γέγονεν Vitt. 2 et 3. bene.

20) Ἀριστείδης) *Milesius forsitan ille historicus, nec vulgarium operum auctor. Nam apud Adrianensem Sophistam, in cuius orationibus eiusmodi sexcenta alioquin occurrunt, non invenio locum, in quo de hac Andromedes fabula fiat mentio.* Sebast.

21) Λιβάνιος) In Διηγήμασι περὶ Κηφέως καὶ Περσέως, T. IV, p. 1109, edit. Reisk. Sed de Ioppe ibi nihil dicitur.

22) Προκόπ.) Seb. putat nihil occurrere de hac re in scriptis Procopii, quae iam exstent.

23) Ἰώσηπος) *De Bell. Iud.* III, 9. ἔνθα καὶ τῶν Ἀνδρομέδας δεσμῶν ἔτι δεικνύμενοι τύποι πιστοῦνται τὴν ἀρχαιότητα τοῦ μύθου. Sebast.

24) κέπφος) Hoc schol. Vit. 1. et Ciz. non exhibent, vt edd. ante Pott.

25) ἀφρῷ) Vitt. 2 et 3. vt ante Seb. ἀφρόν.

26) λέγεται) Vitt. 2 et 3. λέγει.

1) τὸν Περσέα — τοιαύτη) In Vit. 1. et Ciz. non reperiuntur.

2) τοῦ) Vit. 3. τῶν, forte τῶν τοῦ.

3) τῆς Εὐρώτα) Vit. 1. et Ciz. recte pro Εὐρωτέως: hoc iam vidit Heyne in Obseruu. ad Apollod. p. 110. coll. Apollod. II, 2, 1, et III, 10, 3. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 103. male Εὐρώπης. Apollod. l. l. et schol.

θυγάτηρ Δανάη, ἣν Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ αὐτῆς [4]), σιδηροῦν ποιήσας θάλαμον [5]), ἐνέκλεισεν τούτῳ [6]), ὅπως τούτῳ τῷ τρόπῳ μείνη παρθένος· ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἠκηκόει, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος [7]). Ζεὺς δὲ, ὡς ληροῦσιν [8]), εἰς χρυσὸν μεταστρέψας αὐτὸν, καὶ χυθεὶς [9]) διά τινος ὀπῆς, ἐμίγη αὐτῇ· ἡ δὲ ἐν γαστρὶ ἔσχε [10]) τὸν Περσέα. Ὅπερ γνοὺς ὁ ταύτης πατὴρ, ἀνέμεινε ταύτην τεκεῖν· τεκοῦσαν δὲ σὺν τῷ βρέφει ἐμβαλὼν [11]) λάρνακι ξυλίνῃ [12]), εἰς τὴν ὑποκειμένην ἔρριψε θάλασσαν, ἥτις πρὸς Σέριφον [13]) νῆσον ἐξηνέχθη, μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε [14])

Apoll. Rh. IV, 1091, auctore Pherecyde p. 77. ed. Sturz, Eurydicen faciunt filiam Lacedaemonis.

4) Ἀκρίσ. ὁ πατήρ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. ὁ πατὴρ αὐτῆς. Addendum videtur αὐτῆς.

5) θάλαμον) Cf. Sturz, ad Pherecyd. p. 80.

6) ἐνέκλ. τούτῳ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui cum Eudoc. τούτῳ omittunt. Contra vero Ciz. et Vit. 1. verba sqq. τούτῳ τῷ τρόπῳ, quod vulg. cum Vitt. 2 et 3. et Eudoc. dat, non habent. Eudoc. vero p. 334. vbi eadem repetit, τοῦτον τὸν τρόπον exhibet.

7) γεννηθ.) Vitt. 2 et 3. γεγεννηκότος, non apte.

8) ὡς ληρ.) Abest a Vit. 1. et Ciz.

9) μεταστρ. αὐτ. κ. χυθείς) Vit. 1. et Ciz. μεταβληθεὶς καὶ χυθ., bene. Apollod. II, 4, 1. μεταμορφωθεὶς. καὶ recepimus, sed Vitt. 2 et 3. σχεθεὶς pro χυθεὶς διὰ τ. ὀπῆς. Eudoc. ὀχθεὶς διὰ τοῦ ὀρόφου. Apollod. II. 4, 1. ῥυεὶς διὰ τῆς ὀροφῆς, forte inde natum ὀπῆς, cf. ibi Heyne.

10) ἔσχε) Vitt. 2 et 3. ἔχουσα.

11) ἐμβαλών) Nostri non addunt αὐτὴν, bene.

12) λάρν. ξυλ.) Eudoc. εἰς λάρνακα ξυλίνην, bene, saltem legendum ξυλίνῃ pro ξυλίνῳ.

13) πρὸς Σέριφ.) Vitt. 2 et 3. περὶ Σέριφ. non bene. Eudoc. cum Pherecyd. ap. Apoll. Rh. schol. l. l. φερόμενοι (scl. filius cum matre) ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφ. Apollod. vero προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, quod Tzetzae conuenit.

14) ἐβασίλευε) Sic etiam Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Vit. 1. vero et Ciz. ἐβασίλευσε.

Πολυδέκτης, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Κηρεβίας [15]), ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν· ὃς Δίκτυς, ὡς ἴδιον παῖδα τὸν Περσέα ἐπαιδαγώγει, καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο. Ὁ δὲ Πολυδέκτης ἐβίαζε τὴν Δανάην. Μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἥβην ἐλαύνοντος, πλάττει, ὡς ἔδνων [16]) χρείαν ἔχει πρὸς γάμον Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου. Καὶ ἄλλον ἄλλο τῶν φίλων αἰτεῖ [17]). Περσέα δὲ πέμπει ἐπὶ Γοργόνας, δειροτομῆσαι τὴν Μέδουσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ [18]) ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ἱπποδαμείᾳ δοίη. Τοῦτο δὲ ἐπραγματεύετο [19]), ὅπως τοῦ Περσέως ὑπὸ Γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς [20]) τῇ Δανάῃ συγγένοιτο. Ταῦτα δὲ λῆρος [21]). Πολυδέ-

15) υἱὸς — κηρεβίας) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed cum Eudocia, quae male υἱωνὸς pro υἱὸς legit, κηρεμίας pro κηρεβίας. Vtrumque nomen est obscurum; attamen Natal. Com. VII, 18, p. 814. Cerebiae, qui quoque plura nostris de genere Polydectis addit, quae modo Eudocia praebet. Apollod. I, 9, 6. Polydecten nominat filium Magnetis et nymphae Naidis.

16) ἔδνων) Sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἔδνην l. ἔδνην, quod est verbum graecitatis mediae, et ideo Tzetzae aptum.

17) ἄλλον — αἰτεῖ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἄλλον ἄλλῃ τὸν φίλον αἰτεῖ. Apollod. l. l. συνεκάλει τοὺς φίλους. Vit. 1. et Ciz. ἄλλο ἄλλῳ τ. φίλων αἰτεῖ.

18) αὐτῷ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Nat. Com. *ad se*, sed Vit. 1. et Ciz. αὐτῆς.

19) ἐπραγματεύετο) Nostri Codd. omnes cum Eudoc. pro ἐπραγματεύσατο.

20) ἀδεῶς — συγγέν.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. ἀνεκιδῶς συγγένηται.

21) ταῦτα δὲ λῆρος — οὕτως ἔχει) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Tuentur vero Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed fere ita, vt in edd. ante Seb. Sic autem se habent: ταῦτα — Ἱπποδαμείας· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. τέως μὲν μυθικώτερον, ἀλληγορ. δὲ (quod nescit Eudocia) — κατ' ἀρχὰς, et hinc cum Vit. 1. et Ciz. ὅτι μὲν ἐβίαζε (Eudoc a male ἐβιάζετο pro ἐβίαζε ὁ) — περσεὺς, quae a Seb. temere eiecta reuocauimus.

Ἄδωνις, ὁ Κινύρου· ἅπερ ἀκριβῶς τινὲς οὐκ εἰδότες, συγχέουσι τοὺς νέους πως [13]), οἱ μὴ γινώσκοντες, τὸν Μύῤῥας Ἄδωνιν Βύβλιον εἶναι, τὸν δ', ὃν εἴπομεν [14]), Κύπριον, νῆσον Ἀδώνιδος τὴν Κύπρον φασίν [15]). Ἔστι δὲ [16]) καὶ τοῦτο κακόπλαστον, τὸν τάφον μουσόφθαρτον λέγειν· οὐ γὰρ ὁ τάφος, ἀλλ' ὁ Ἄδωνις ὑπὸ Μουσῶν ἐφθάρη.

834. Ἐπόψεται [1]) δὲ] Βλέψει δὲ ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα, τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε, ἁρπάσας ὁ κέπφος καὶ τὸ κῆτος, ἔβη. Πεφήσεται δὲ (ἀντὶ τοῦ ἐπεφήσατο καὶ ἐφονεύθη) ἡ φάλαινα ἡ δυσμίσητος, ἤγουν τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ ἀνοίξαντος τὰς ἱπποβρώτους ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δειρόπαιδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀνελόντος τὴν Γοργόνα, καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον.

Ἐπόψεται δὲ] Θεάσεται δὲ καὶ τὴν Αἰθιοπίαν· τύρσιας γὰρ Κηφηΐδας, τὰ τείχη καὶ τὰς πόλεις [2]) λέγει τοῦ Κηφέως. Ὁ δὲ Κηφεὺς, ὁ τῆς Ἀνδρομέδης [3]) πατὴρ, βασιλεὺς ἦν Αἰθιόπων· καὶ ἐκ τούτου Κηφη-

vel Io. Tzetzae, nam his ſublatis omnia bene cohaerent.

13) πως) A Seb. allatum: noſtri cum vulg. τέως: forſan ὡς.

14) εἴπομεν) Vit. 3. εἶπον.

15) φασίν) Vit. 1. et Ciz. φησί.

16) ἔστι δὲ — ἐφθάρη) Deſunt in Codd. noſtris et edd. ante Pott. Gloſſam redolent.

1) ἐπόψεται —) Primum ſchol. a Seb. e Cod. Vat. prolatum noſtri ignorant. Patere autem inde videtur, quum duo ſchol. in: ἐπόψεται extent, ea quoque eſſe duorum auctorum.

2) τὰ τείχη — πόλεις) Vit. 1. et Ciz. τὴν πόλιν, bene. Sed λέγει pro λέγουσι noſtri cum Seb.

3) Ἀνδρομ.) Vitt. 2 et 3. male Ἀνδρομέδου: Eudoc. p. 260. Ἀνδρομέδας, bene.

δας τοὺς Αἰθίοπας λέγουσι [4]). Πρόσχες δὲ [5]), μὴ γράψῃς Κηφηνίδας, ὡς οἱ μωροὶ, λέγοντες [6]), Κηφῆνας τοὺς Αἰθίοπας λέγεσθαι. Ἀλλὰ Κηφηΐδας τύρσεις [7]), ἀπὸ τοῦ Κηφεὺς Κηφέως [8]) Κηφεΐδες [9]), καὶ ἐκτάσει Κηφηΐδες, ὡς Χρυσηΐδες. Ἡρόδοτος [10]) Κηφῆνας καὶ Ἀρταίους [11]) ἔθνη Περσῶν εἶναι λέγει, οὐκ Αἰθιόπων.

835. Καὶ Λαφρίου] Λάφριος, ὁ φιλόξενος. Λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν· Ἑρμῆς γὰρ φυλάττων ἐν Αἰθιοπίᾳ βουλῇ τοῦ Διὸς τὴν Ἰὼ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς Ἥρας βλαβῇ [1]), διψήσας, ἐλάκτισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ, ὅθεν ἐκεῖ ὁ τόπος Ἑρμοῦ Πτέρνα καλεῖται, ὡς Πηγάσου κρήνη, καὶ Σκάμανδρος ποταμός [2]).

Ἑρμέου [3])] Οἱ μὲν πάντες, Ἑρμαίου, διφθόγγῳ [4]) γράφουσιν, ὡς ἔοικεν, οὐκ εἰδότες διαφοράν· ἐγὼ

4) καὶ ἐκ — λέγουσι) A Seb. adiectum nostri non adiiciunt.

5) πρόσχες δὲ) Abest a Vit. 1. et Ciz. sed habent modo: μὴ γράψῃς δέ.

6) ὡς οἱ — λέγοντες) Sic etiam Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. modo λέγων, modeste, vt solet Isaac. Tzetz. illud vero videtur esse Io. Tzetzae.

7) τύρσεις) Pro τύρεις Vit. 1. τύρσις tamen Grammatica etiam admittit.

8) κηφέως) Vit. 1. et Ciz. omittunt.

9) κηφεΐδες — χρυσηΐδες) Sic nostri in plurali melius quam vulg. κηφηΐδης — χρυσηΐδης. Caeterum Vit. 1. et Ciz. omittunt καὶ ἐκτάσει κηφ.

10) Ἡρόδοτ. — Αἰθιόπων) Desunt in Vit. 1. et Ciz. cf. Herod. VII, 61. qui vero Persas tradit a Graecis Cephenas, a semetipsis vero et ab accolis Artaeos esse vocatos. Seb.

11) Ἀρταίους) Vitt. 2 et 3. ἄρτια ἔθνη, corrupte. cf. Hellanici Fragm. ed. Sturz. p. 94.

1) βλαβῇ) Vit. 1. et Ciz. βληθῇ, non inepte.

2) ὡς πηγ. — ποταμός) Non comparent in Vit. 1. et Ciz.

3) ἑρμέου — usque ad διφθ. γράφω Vit. 1. et Ciz. sic: ἑρμέου, τὸ μὲ ψιλὸν, ἕρμαιον δὲ τὸ εὕρημα, καὶ κλίνεται ἀπὸ τοῦ ἕρμα, δίφθογγον. Quae cum modestiam prae se ferant, sine dubio sunt Isaaci, sed ἐγὼ δὲ Io. Tzetzae.

4) ἑρμαίου, διφθ.) Vitt. 2 et 3. vt ante Seb. δίφθογγον τὸ μαι.

δὲ, ἕρμα, ἕρμαιον, τὸ εὕρημα, καὶ ἡ γενικὴ, ἑρμαίου, τοῦ εὑρήματος, διὰ διφθόγγου γράφω. Ἑρμέου δὲ ποδὸς, τοῦ Ἑρμειακοῦ, διὰ ψιλοῦ ε [5]), ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ι γέγονεν.

836. Δισσάς τε πέτρας]. Κηφέως, τοῦ Αἰθιόπων βασιλέως [6]), καὶ Κασσιεπείας γίνεται παῖς Ἀνδρομέδα. Ἐριζούσης [7]) δὲ τῆς Κασσιεπείας πρὸς κάλλος τῇ Ἥρᾳ, ἢ, καθ᾽ ἑτέρους, ταῖς Νηρηίσιν, ὁ Ποσειδῶν αὐτῶν παρακλήσει [8]) ἔπεμψε κῆτος [9]), καὶ τὴν [10]) Αἰθιοπίαν ἐλυμαίνετο. Χρησμῷ δὲ ὁ Κηφεὺς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα [11]), τὴν Ἀνδρομέδαν, πρὸς βορὰν ἔδωκεν ἐκριφῆναι τῷ κήτει, καὶ παρὰ πόλιν Αἰθιοπίας [12]), Ἰόπην, δεσμοῖς σιδηροῖς δεσμοῦσιν αὐτὴν [13]) περί τινας πέτρας. Περσεὺς δὲ τῷ τότε [14]) καρατομήσας τὴν Γοργόνα [15]), περὶ τούσδε τοὺς τόπους διήρχετο, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν οἰκτείρας, δείκνυσι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος τῷ κήτει, καὶ ἅμα ἑλκύσας τὸ λογχοδρέπανον [16]), ὃ μὲν μέρος τοῦ κήτους ἐποίησε λίθινον· ὃ δὲ ἀπέκοψε, καὶ τὴν κό-

5) διὰ ψιλοῦ ε) Nostri ψιλὸν modo cum edd. pr.

6) Αἰθιόπ. βασιλ.) Vit. 1. et Ciz. τοῦ Αἰθίοπος, bene, sed male κισσέως pro κηφέως.

7) ἐριζούσης) Cf. Apollod. II, 4, 3.

8) παρακλ.) Vit. 1. et Ciz. παρακλήσεσιν.

9) κῆτος) Vitt. 2 et 3. τὸ κῆτος.

10) καὶ τὴν) Pro ὃ τὴν Vit. 1. et Ciz. quod, quum ad Neptunum ipsum referatur, verbis Apollodori l. l. πλημμύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε, καὶ κῆτος, optime conuenit.

11) θυγατέρα) Vitt. 2 et 3. παῖδα.

12) παρὰ πόλ. Αἰθ.) Vit. 1. et Ciz. περὶ Αἰθιοπίας Ἰόππην: Vit. 3. παρὰ Αἰθιόπων Ἰόππην, sublato voc. πόλιν.

13) αὐτὴν) Ciz. et Vit. 1. τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, τὴν Ἀνδρομέδαν.

14) τῷ τότε) Absunt a Vitt. 2 et 3.

15) γοργόνα) Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. γοργόνην, et postea quoque γοργόνης pro γοργόνος, non bene.

16) λογχοδρ.) Sic quoque Suid. in περσεύς, h. e. *hastam falcatam*, interprete Pottero, vt ξιφοδρέπανον, δορυδρέπανον. Vit. 1. et Ciz. perperam χολοδρέπανον.

ρην ἑυσάμενος 17) ἔγημεν. Ὅτι δὲ παρὰ Ἰόπην 18) τὰ κατ᾽ Ἀνδρομέδαν ἐγεγόνει 19), Ἀριστείδης 20) τε μαρτυρεῖ, καὶ Λιβάνιος 21), καὶ Προκόπιος 22), καὶ Ἰώσηπος 23) καί τις ἀπ᾽ αὐτῶν οὕτωσὶ λέγει· „Πόλις Ἰόπη, τῆς Ἀνδρομέδας τὸ δεσμωτήριον.“ Ἄλλος δέ τις πάλιν φησὶν, ὅτι ἐκεῖ ἡ Ἰὼ, τὸν Ἄργον νικήσασα, ἄνθρωπος γέγονε.

Κέπφος 24)] Ὁ κέπφος ζῶόν ἐστι θαλάσσιον, πτερωτὸν, ἀφρῷ 25) ἀγρευόμενον. Νῦν δὲ καταχρηστικῶς κέπφος τὸ κῆτος λέγεται 26).

838. Τὸν χρυσόπατρον] Τὸν Περσέα. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη 1). Ἀκρισίου, τοῦ 2) Ἀργείων βασιλέως, καὶ Εὐρυδίκης, τῆς Εὐρώτα 3) θυγατρὸς, γίνεται

17) ῥυσάμενος) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

18) ὅτι δὲ παρὰ — ἄνθρωπος γέγονε) Desiderantur omnia in Ciz. et Vit. 1. Sunt forte Io. Tzetzae.

19) ἐγεγόνει) Pro γέγονεν Vitt. 2 et 3. bene.

20) Ἀριστείδης) *Milesius forsitan ille historicus, nec vulgarium operum auctor. Nam apud Adrianensem Sophistam, in cuius orationibus eiusmodi sexcenta alioquin occurrunt, non inuenio locum, in quo de hac Andromedes fabula fiat mentio.* Sebast.

21) Λιβάνιος) In Διηγήμασι περὶ Κηφέως καὶ Περσέως, T. IV, p. 1109, edit. Reisk. Sed de Ioppe ibi nihil dicitur.

22) Προκόπ.) Seb. putat nihil occurrere de hac re in scriptis Procopii, quae iam exstent.

23) Ἰώσηπος) *De Bell. Iud.* III, 9. ἔνθα καὶ τῶν Ἀνδρομέδας δεσμῶν ἔτι δεικνύμενοι τύποι πιστοῦνται τὴν ἀρχαιότητα τοῦ μύθου. Sebast.

24) κέπφος) Hoc schol. Vit. 1. et Ciz. non exhibent, vt edd. ante Pott.

25) ἀφρῷ) Vitt. 2 et 3. vt ante Seb. ἀφρόν.

26) λέγεται) Vitt. 2 et 3. λέγει.

1) τὸν περσέα — τοιαύτη) In Vit. 1. et Ciz. non reperiuntur.

2) τοῦ) Vit. 3. τῶν, forte τῶν τοῦ.

3) τῆς Εὐρώτα) Vit. 1. et Ciz. recte pro Εὐρωτέως: hoc iam vidit Heyne in Obseruu. ad Apollod. p. 110. coll. Apollod. II, 2, 1, et III, 10, 3. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 103. male Εὐρώπης. Apollod. l. l. et schol.

θυγάτηρ Δανάη, ἣν Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ αὐτῆς [4]), σιδηροῦν ποιήσας θάλαμον [5]), ἐνέκλεισεν τούτῳ [6]), ὅπως τούτῳ τῷ τρόπῳ μείνῃ παρθένος· ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἠπίστει, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος [7]). Ζεὺς δὲ, ὡς ληροῦσιν [8]), εἰς χρυσὸν μεταστρέψας αὐτὸν καὶ χυθεὶς [9]) διά τινος ὀπῆς, ἐμίγη αὐτῇ· ἡ δὲ ἐν γαστρὶ ἔσχε [10]) τὸν Περσέα. Ὅπερ γνοὺς ὁ ταύτης πατὴρ, ἀνέμεινε ταύτην τεκεῖν· τεκοῦσαν δὲ σὺν τῷ βρέφει ἐμβαλὼν [11]) λάρνακι ξυλίνῃ [12]), εἰς τὴν ὑποκειμένην ἔρριψε θάλασσαν, ἥτις πρὸς Σέριφον [13]) νῆσον ἐξηνέχθη, μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε [14])

Apoll. Rh. IV, 1091, auctore Pherecyde p. 77. ed. Sturz, Eurydicen faciunt filiam Lacedaemonis.

4) Ἀκρίσ. ὁ πατὴρ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. ὁ πατὴρ αὐτῆς. Addendum videtur αὐτῆς.

5) θάλαμον) Cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 80.

6) ἐνέκλ. τούτῳ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui cum Eudoc. τούτῳ omittunt. Contra vero Ciz. et Vit. 1. verba sqq. τούτῳ τῷ τρόπῳ, quod vulg. cum Vitt. 2 et 3. et Eudoc. dat, non habent. Eudoc. vero p. 334. vbi eadem repetit, τοῦτον τὸν τρόπον exhibet.

7) γεννηθ.) Vitt. 2 et 3. γεγεννηκότος, non apte.

8) ὡς ληρ.) Abest a Vit. 1. et Ciz.

9) μεταστρ. αὐτ. κ. χυθεὶς) Vit. 1. et Ciz. μεταβληθεὶς καὶ χυθ., bene. Apollod. II, 4, 1. μεταμορφωθεὶς καὶ recepimus, sed Vitt. 2 et 3. σχεθεὶς pro χυθεὶς διὰ τ. ὀπῆς. Eudoc. ἐχύθη διὰ τοῦ ὀρόφου. Apollod. II, 4, 1. συρρυεὶς διὰ τῆς ὀροφῆς, forte inde natum ὀπῆς, cf. ibi Heyne.

10) ἔσχε) Vitt. 2 et 3. ἔχουσα.

11) ἐμβαλὼν) Nostri non addunt αὐτὴν, bene.

12) λάρν. ξυλ.) Eudoc. εἰς λάρνακα ξυλίνην, bene, saltem legendum ξυλίνῃ pro ξυλίνῳ.

13) πρὸς Σέριφ.) Vitt. 2 et 3. περὶ Σέριφ. non bene. Eudoc. cum Pherecyd. ap. Apoll. Rh. schol. l. l. φερόμενοι (scl filius cum matre) ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφ. Apollod. vero προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, quod Tzetzae conuenit.

14) ἐβασίλευε) Sic etiam Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Vit. 1. vero et Ciz. ἐβασίλευσε.

Πολυδέκτης, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Κηρεβίας [15]), ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν· ὃς Δίκτυς, ὡς ἴδιον παῖδα τὸν Περσέα ἐπαιδαγώγει, καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο. Ὁ δὲ Πολυδέκτης ἐβίαζε τὴν Δανάην. Μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἥβην ἐλαύνοντος, πλάττει, ὡς ἔδνων [16]) χρείαν ἔχει πρὸς γάμον Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου. Καὶ ἄλλον ἄλλο τῶν φίλων αἰτεῖ [17]). Περσέα δὲ πέμπει ἐπὶ Γοργόνας, δειροτομῆσαι τὴν Μέδουσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ [18]) ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ἱπποδαμείᾳ δοίη. Τοῦτο δὲ ἐπραγματεύετο [19]), ὅπως τοῦ Περσέως ὑπὸ Γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς [20]) τῇ Δανάῃ συγγένοιτο. Ταῦτα δὲ λῆρος [21]). Πολυδέ-

15) υἱὸς — κηρεβίας) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed cum Eudocia, quae male υἱωνὸς pro υἱὸς legit, κηρεμίας pro κηρεβίας. Vtrumque nomen est obscurum; attamen Natal. Com. VII, 18, p. 814. Cerebiae, qui quoque plura nostris de genere Polydectis addit, quae modo Eudocia praebet. Apollod. I. 9, 6. Polydecten nominat filium Magnetis et nymphae Naidis.

16) ἔδνων) Sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἔδνην l. ἐδνῆν, quod est verbum graecitatis mediae, et ideo Tzetzae aptum.

17) ἄλλον — αἰτεῖ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἄλλον ἄλλῃ τὸν φίλον αἰτεῖ. Apollod. l. l. συνεκάλει τοὺς φίλους. Vit. 1. et Ciz. ἄλλο ἄλλῳ τ. φίλων αἰτεῖ.

18) αὐτῷ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Nat. Com. *ad se*, sed Vit. 1. et Ciz. αὐτῆς.

19) ἐπραγματεύετο) Nostri Codd. omnes cum Eudoc. pro ἐπραγματεύσατο.

20) ἀδεῶς — συγγέν.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. ἀναιδῶς συγγένηται.

21) ταῦτα δὲ λῆροι — οὕτως ἔχει) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Tuentur vero Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed fere ita, vt in edd. ante Seb. Sic autem se habent: ταῦτα — ἱπποδαμείας· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. τέως μὲν μυθικώτερον, ἀλληγορ. δὲ (quod nescit Eudocia) — κατ' ἀρχὰς, et hinc cum Vit. 1. et Ciz. ὅτι μὲν ἐβίαζε (Eudoc a male ἐβιάζετο pro ἐβίαζε ὁ) — περσεὺς, quae a Seb. temere eiecta reuocauimus.

κτης γὰρ τρεῖς ἦν γενεὰς πρότερον Ἱπποδαμείας· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· τέως μὲν μυθικώτερον, ἀλληγορικώτερον δὲ εἶπον κατ' ἀρχάς· ὅτι μὲν ἐβίαζε ὁ Πολυδέκτης τὴν Δανάην, ᾔδει καὶ Περσεύς.

Ἐπεὶ δὲ [22]) ἡ Μέδουσα, θυγάτηρ οὖσα Πεισίδου [23]), τῇ Ἀθηνᾷ πρὸς τὸ [24]) κάλλος ἀντήριζεν, Ἀθηνᾶ [25]) τὸν Περσέα κατ' αὐτῆς ἔπεμψεν, ὑπογράψασα καὶ ὑποδείξασα τούτῳ [26]) ἐν ζωγραφίαις τὴν Γοργόνα [27]) περὶ πόλιν τῆς Σάμου, Δεικτήριον κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι [28]) ταύτην αὐτῷ ἐκεῖ. Ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας πρῶτον, τήν τε ΠεΦρηδὼ [29]) καὶ τὴν Ἐνυὼ καὶ τὴν Δεινὼ [30]), τὰς ἐκ γενετῆς γραῦς, ἀδελφὰς δὲ

22) ἐπεὶ δὲ) Vit. 1. et Ciz. ἐπειδή.

23) θυγάτηρ — πεισίδου) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. γυνὴ — πισίδου. Eudoc. quoque cum Vitt. 2 et 3. γυνή, sed rectius πεισίδου pro πισίδου.

24) τὸ) Praeponunt Vitt. 1. et 3.

25) Ἀθηνᾶ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. addunt δέ, non bene.

26) τούτῳ) Vit. 1. et Ciz. αὐτῷ.

27) γοργόνα) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vt supra γοργόνην, non bene.

28) ἀπὸ τοῦ ὑποδ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὑπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι, perperam. Deinde quoque hi seruant vulg. ταῦτα pro ταύτην, quod Vit. 1. et Ciz. cum Seb. praebent; sed ἐκεῖ a Seb. additum nostri cum Eudoc. ignorant.

29) πεΦρηδὼ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et schol. Aeschyli Prometh. v. 792, recte, vt iam coniecit Heyne ad Apollod. II, 4, 2, ἀπὸ τοῦ Φρίσσειν, quam horrescunt, qui eam adspiciunt. Minus bene Ciz. et Vit. 1. πεΦρηδώ, vt Apollod. l. l. et Hesiod. Theog. 273. cf. ibi Clericus: pessime vero vulg. πεΦροδώ.

30) καὶ τὴν Δεινὼ) Haec addunt Vit. 1. et Ciz. secuti Apollod. l. l. et Schol. Aeschyli l. l. reliqui cum Eudocia omittunt. Schol. Apollon. IV, 1515, p. 244, b, nominat tres Phorcidas πεμΦρηδώ, καὶ ἐνυὼ (vt ante Heyne Apollod.) καὶ ἰαινώ, vitiose. Nonnus Dionys. XXXI, 12. vnius tantum facit mentionem.

τῶν Γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν[31]), καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβὴν, καὶ οὐ πρότερον αὐταῖς ταῦτα ἔδωκεν, ἕως ὑφηγήσαν αὐτὸν πρὸς[32]) Νύμφας. Καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν Νυμφῶν πέδιλα[33]), καὶ τὴν κίβισιν[34]), ἤτοι πήραν καὶ[35]) κιβωτὸν, καὶ τὴν κυνέαν[36]) τοῦ Ἀΐδου, καὶ παρ' Ἑρμοῦ[37]) ἀδαμαντίνην[38]) ἅρπην, ἔχων[39]) καὶ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον, πετόμενος ἦλθεν ἐπ' αὐτὰς τὰς Γοργόνας[40]), ἐπ' Ὠκεανὸν οὔσας, περὶ πόλιν Ἰβηρίας, τὴν Γαρτησὸν[41]), αἵτινες δρακοντοφόλιδας[42]) εἶχον κε-

31) αὐτῶν) Eudoc. non male delet, quia mox praecedit; ſed p. 105. vbi eadem narrat, ſeruat.

32) πρὸς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. εἰς.

33) πέδιλα) Vit. 3. cum Eudoc. p. 105. male πέδηλα; verum Eudoc. p. 288. vbi repetit eadem, recte πέδιλα.

34) τὴν κίβισιν) Noſtri omnes cum Eudoc. praemittunt καὶ. Vit. 2. vero cum ſchol. Apollon. l. l. κίβησιν, Eudoc. p. 105. cum Vit. 3. κίσηβιν, vitioſe, ſed. p. 288. habet Eudoc. κισσύβιον. Genuina tamen eſt lectio κίβισιν. cff. Apollod. II, 4, 2. Heſiod. Scut. Hercul. 224, et ibi Clericus, Graevius, et inprimis Heinrich. Du Freſne in Gloſſ. κιβίσσιον, τὸ φλασκίον.

35) καὶ) Pro ἢ noſtri omnes cum Eudocia.

36) κυνέαν) Pro κυνέην recte Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 105 et 288: ita quoque Eurip. Suppl. 717. Homer. quidem Il. X, 257, ſed Ionice κυνέη, vnde hoc voc. eadem forma translatum eſt in Lexica. Apollod. I, 2, 4. κυνῆν.

37) παρ' ἑρμοῦ) Pro παρὰ ἑρμοῦ noſtri omnes cum Eudocia.

38) ἀδαμ.) Vit. 3. ἀδαμαντίνου, inepte.

39) ἔχων) Refert Eudoc. recte ad ſqq. καὶ παρὰ τῆς Ἀθ. commate ante ἔχων poſito.

40) ἐπ' αὐτὰς — γοργ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 105. ἐπὶ γοργ. αὐτὰς, ſed Eudoc. p. 288. ἐπὶ τὰς γοργ.

41) ταρτησὸν) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 105. ſed Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. p. 288. ταρτησσὸν, vt Steph. Byz. et Pomp. Mel. II, 6, 9. Tarteſſos. vid. ibi Tzſch.

42) δρακοντοφ.) Vno verbo, ſed Eudoc. duobus, δράκοντες φολίδας, vt Apollod.

φαλὰς, συῶν μεγάλους 43) ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς 44), αἷς ἐπέτοντο. Οὕτω γοῦν πετόμενος ἐπ' αὐτὰς 45) ἐλθὼν, καὶ κοιμωμένας εὑρὼν, καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων, οὐ πρὸς αὐτήν. Ἢ γὰρ ἂν 46) ἀπελιθώθη, ταύτην ἰδών. Αἱ δὲ λοιπαὶ 47) αὐτῆς ἀδελφαὶ θρῆνον μέγαν ἐκώκυον 48),

II, 4, 2. περιεσπειραμένους φολίσι δρακόντων, forte rectius, quia voc. δρακοντοφολὶς nuspiam reperitur: attamen Eudoc. p. 288. etiam δρακοντοφολίδας, haud dubie diuerfos auctores fecuta. Aefchyl. Prometh. 805. δρακοντόμαλλοι, ad quod voc. videtur cufum δρακοντοφολὶς. Supra ad v. 63. de Gigantibus δρακοντόποδας.

43) μεγάλους) Pro μεγάλων Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vtroque loco, recte, vt Apollod. l. l. ὀδόντας μεγάλους ὡς συῶν. Vit. 1. et Ciz. μεγάλων, vt Natal. Com. VII, 11, p. 749, *dentes, quanti funt magnorum aprorum.*

44) χρυσᾶς) Addunt Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. l. l. vbi vero Heyne non bene putat delendum χρυσᾶς, quum Codd. noftri antiquiffimi tueantur, reliquisque fubftantiuis adiunctum fit adiectiuum. Reliqui cum Eudoc. non agnofcunt. cf. Voff. in: *Mytholog. Brief.* Vol. I, p. 207. Aefchyl. Prometh. 804. modo habet κατάπτεροι. Schol. Apollon. II, 1033. σιδηροπτέρυγες.

45) ἐπ' αὐτὰς) Vit. 1. et Ciz. πρὸς αὐτ.

46) ἢ γὰρ ἂν) Noftri omnes cum Eudoc. absque ἂν, non apte.

47) αἱ δὲ λοιπαὶ usque ad εὗρε νόμον abfunt a Vit. 1. et Ciz. vti etiam ab Natal. Com. et Apollodoro, quem Tzetzes alias femper fequitur. Vitt. 2 et 3 autem cum Eudoc. ea feruant. Io. Tzetzes, nifi fallor, ea poftea ex Eudocia, vt multa alia, quae a Ciz. et Vit. 1. abfunt, recenfioni fecundae inferuit. Ponunt vero Vit. 1. et Ciz. et Nat. Com. p. 749, vt Apollod. haec verba, quae quoque hic omnino videntur collocanda, καὶ καρατομηθείσης — ἵππος δὲ ὁ πήγασος, omiffis tamen verbis vltimis, ὅπερ — εἰπεῖν, quae vulg. cum Vitt. 2 et 3. ad v. 842. pofuit, quem ordinem verborum haud dubie quoque conftituit Io. Tzetzes.

48) ἐκώκυον) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. male ἐκώλυον.

ἐκ τῶν πολλῶν[49]) ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν ἐκπέμπουσαι συριγμὸν[50]), ἐξ ὧνπερ Ἀθηνᾶ, κατὰ Πίνδαρον[51]), τὸν αὐλητικὸν[52]) καλούμενον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. Περσεὺς δὲ τότε τῇ πήρᾳ τὴν κεφαλὴν θεὶς[53]), καὶ κατὰ νώτων[54]) φέρων αὐτὴν, ἐπορεύετο. Ἐλθὼν δὲ καὶ[55]) εἰς[56]) Αἰθιοπίαν, ὡς ἔφην, τὴν Ἀνδρομέδαν τοῦ κήτους ἐῤῥύσατο, καὶ λαβὼν αὐτὴν γυναῖκα, ἐξ αὐτῆς[57]) ἔσχε παῖδα τὸν Πέρσην, καὶ καταλείπει παρὰ Κηφεῖ. Τὸν δὲ Κηφέως[58]) ἀδελφὸν Φινέα, προμνηστευσάμενον[59]) Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῷ ἐπιβουλεύοντα[60]), ἀπελίθωσε, δείξας τὴν Γοργόνα. Αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ εἰς Σέριφον ἦλθεν[61])· εὑρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ τοῦ Δίκτυος

49) πολλῶν) A Seb. receptum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. comprobant.

50) συριγμὸν) Pro συρισμὸν Vitt. 2 et 3. cum Eudocia.

51) πίνδαρ.) Pyth. XII, 41.

52) αὐλητικ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 288. quae vero pag. 105. corrupte αὐδητικόν.

53) περσεὺς δὲ — θεὶς) Vit. 1. et Ciz. vt adnectant superioribus: καὶ θεὶς τ. κεφ. τ. πήρᾳ. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent τότε.

54) κατὰ νώτων) Pro κ. νώτου melius Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

55) ἐλθὼν δὲ καὶ) Sic nostri cum Eudoc. et edd. pr. sed Seb. καὶ neglexit.

56) εἰς) Nostri omnes cum Eud. et edd. vett. πρὸς, Apollod. tamen III, 4, 3. εἰς.

57) ἐξ αὐτῆς — πέρσην) Pro ἔσχε — ἐξ αὐτῆς nostri cum Eudocia.

58) τὸν δὲ κηφέως usque ad τὴν γοργόνα desunt in Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Apollodoro exhibent.

59) προμνηστ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. προμνηστευόμενον. Apollod. II, 4, 3. ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν.

60) αὐτῷ ἐπιβουλ.) Vt Apollod. sed Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ ἐπιβ. vitiose. Vide, quomodo iterum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. peccent!

61) ἦλθεν) Sic Codd. nostri pro παραγίγνεται, quae lectio sane bona a glossatore ex Apollod. videtur mutata, qui habet παραγενόμενος εἰς Σέριφον.

προσπεφευγυῖαν τῷ ναῷ 62) διὰ Πολυδέκτην, ἐλθὼν παρὰ τὴν οἰκίαν 63) τοῦ Πολυδέκτου, καὶ συμπόσιον λαμπρὸν ἐφευρὼν, δείξας τὴν Γοργόνος κεφαλὴν 64), πάντας ἀπελίθωσε 65), καὶ τὴν βασιλείαν Δίκτυϊ δίδωσι 66). Τὰ δὲ τῶν Νυμφῶν πέδιλα, καὶ τὴν Ἀΐδου κυνῆν Ἑρμῆς παρ᾽ αὐτοῦ λαβὼν, τοῖς οἰκείοις 67) δεσπόταις ἀπέδωκε· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς 68) Γοργόνος Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηνᾷ· ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας 69) ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν. Ἄλλοι 70) δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ τοῦ κόσμου,

62) τῷ ναῷ) Sic Vit. 1. et Ciz. ſine ἐν, rectius, vt Apollod. προσπεφ. τοῖς βωμοῖς: Vitt. 2 et 3. cum Eudocia iſta ἐν τῷ ναῷ. Videtur ἐν ortum ex vltima ſyllaba voc. praeced.

63) παρὰ τ. οἰκ.) Sic noſtri cum Eudoc. rectius, quam περὶ τ. οἰκ. Heyne ad Apollod. II, 4, 3. p. 143. pro vulg. περὶ mauult ἐπὶ, cui coniecturae noſtrorum παρὰ videtur praeferendum. Eudociae, vti eam edidit Villoiſon, deſunt p. 105. verba τὴν οἰκίαν — ἐφευρὼν, δείξας, quae vel ab editore, vel a librario in Cod. quo vſus eſt, male ſunt omiſſa, nam coutextus ea flagitat, nec Vitt. 2 et 3. ſi ab exemplo, quo vſi ſunt, abfuiſſent, exhibituros ea fuiſſe credibile videtur.

64) τὴν γοργ. κεφαλὴν) Pro τὴν γοργόνα Ciz. et Vit. 1, vt Apollod. II, 4, 3. verum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg τὴν γοργόνα.

65) ἀπελιθ.) Ita etiam Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. ſed Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. ἐλίθωσε.

66) δίδωσι) Pro hoc δίδωσι Vit. 1. et Ciz. forte ἔδωκε, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg. δίδωσι. Praeterea Vit. 1. et Ciz. καὶ τὴν bene ob ſeq. τὰ δὲ pro τὴν δὲ, quod Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et vulg. habent.

67) οἰκείοις) Pro ἰδίοις Vit. 1. et Ciz. bene; quae haud dubie fuit lectio primae recenſionis.

68) τῆς) Delent Vit. 1. et Ciz.

69) ἰδίας) Non habent Vit. 1. et Ciz. cum Apollodoro; ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudocia tuentur.

70) ἄλλοι — usque ad ἐκλήθη Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt. Eudoc. p. 105. modo exhibet verba vltima, ὅθεν ἀπὸ — ἐκλήθη, prioribus omiſſis, et a Villoiſ. infra poſitis. In Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 288. omnia

οὗ περὶ τὸ στῆθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν, ὅθεν καὶ [71]) ἀπὸ τῆς Γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐκεῖνος [72]) τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος Γοργόνιον ἐκλήθη.

Περσεὺς δὲ [73]) σὺν Ἀνδρομέδᾳ καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ ἔσπευδεν εἰς Ἄργος [74]) ἐλθεῖν πρὸς θέαν Ἀκρισίου. Ἀκρίσιος δὲ, τὸν χρησμὸν δεδοικὼς, εἰς Πελασγίαν [75]) ἐχώρησε [76]). Τευταμίδου δὲ, τοῦ Λαρισσαίων [77]) βασιλέως, πένταθλον θέντος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς [78]) τελευτῇ, Περσεὺς ἀγωνιζόμενος, δίσκῳ βαλὼν τὸν Ἀκρισίου πόδα, ἄκων αὐτὸν ἀναιρεῖ, καὶ πενθήσας, ἔθαψεν [79]) ἔξω τῆς πόλεως. Πρὸς δὲ Μεγαπένθην, τὸν Προίτου [80]), ἐλθὼν, αὐτῷ μὲν ἔδωκε τὴν [81]) ἰδίαν βασιλείαν, τὴν τοῦ Ἄργους [82]) ἀρχήν· αὐτὸς δὲ ὁ Περσεὺς τὴν Τίρυνθα κατ-

reperiuntur. cf. Apollod. II, 4, 3. Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους etc. et fchol. Pind. Nem. X, 6.

71) καὶ) Vit. 2. addit, bene.

72) ἐκεῖνος) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐκεῖ, vitiofe.

73) περσεὺς δὲ) Vit. 1. et Ciz. ὁ δὲ περσ.

74) εἰς Ἄργ.) Ciz. et Vit. 1. πρὸς τὸ Ἄργ.

75) πελασγ.) Sic quoque Eudoc. Apollod. πελασγιῶτιν γῆν, fed noftri omnes corrupte πελαγίαν.

76) ἐχώρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. fed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀνεχώρησε.

77) λαρισσαίων) A Seb. pro λαρισσείων reftitutum noftri comprobant cum Apollod. Vitt. 2 et 3. tamen cum Eudoc. τοῦ βασιλέως λαρ. pro τῶν λαρ. βασ. forte τοῦ τῶν λ. β.

78) πατρὸς) Confenfu noftrorum, fed Eudoc. male μητρός.

79) ἔθαψεν) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. fed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. αὐτὸν addunt.

80) πρὸς — προίτου) Ita quoque Vit. 1. et Ciz. fed Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. perperam πρὸς δὲ μέγα πένθος τὸν προῖτον. Io. Tzetz. videtur haufiffe temere hanc lectionem truncatam ex Eudocia, vt antea n. 72. ἐκεῖ. cf. Pauf. II, 16, 3.

81) τὴν) Noftri Codd. omnes cum Eudoc. bene adiiciunt.

82) τοῦ Ἄργ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent τοῦ, non bene.

ἔσχε, τὴν ἐκείνου [83]) βασιλείαν. Προσέκτισε [84]) δὲ Μίδειαν [85]) καὶ Μυκήνας, ἔνθα καὶ ἑτέρους παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας γεννᾷ, Ἀλκαῖον, Σθένελον, Ἕλειον [86]), Μήστωρα, Ἠλεκτρύονα [87]), καὶ Γοργοφόνην [88]), τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ Πέρσου καταλειφθέντος, ὡς εἴπομεν, ἐν Αἰθιοπίᾳ παρὰ τῷ πάππῳ Κηφεῖ.

Τὸν χρυσόπατρον] Εἶπον τὴν ἱστορίαν [89]).

Ἁρπάσας [90]) γνάθοις] Ληρεῖ, φλυαρεῖ, μὴ γινώσκων, τί γράφει, ὡς καὶ τὸ Ἡπατουργόν· οὐ γὰρ τὸν Περσέα τὸ κῆτος κατέπιεν, ὥσπερ Ἡρακλέα. Ὡς ἔοικε δὲ, οἰνοβαρῶν ὁ Λυκόφρων ἐκ τῶν Πτολεμαίου τρυφῶν καὶ δωρημάτων, τὴν Ἡρακλέους ἱστορίαν, καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἡσιόνην κήτους, ἐπὶ Περσέα καὶ Ἀνδρομέδαν μετήνεγκεν.

839. Ἄρσενα [1])] Γενναῖον.

Ἀρβυλόπτερον [2])] Ἐῤῥέθη, ὅτι πτερωτὰ [3]) ὑπο-

83) τὴν ἐκείνου) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. καὶ τὴν ἐκ.

84) προσέκτισε usque ad extr. τὴν ἱστορίαν in Vit. 1. et Ciz. non comparent.

85) Μίδειαν) Vt Pauſ. II, 16, 2. Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. Μήδειαν, male. Apollod. II, 4, 5. Μίδεια, cf. Heyne ibi, et II, 4, 6, §. 5.

86) Ἕλειον) Pro Ἕλληνα Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte, cf. Heyne ad Apollod. II, 4, 5, p. 146. Thryll. coniicit Ἡλεῖον.

87) Ἠλεκτρ.) Sic legendum conſentientibus Apollod. II, 5, 6. Eudocia et Vitt. 2 et 3. non vero Ἠλεκτρυῶνα.

88) γοργοφόνην) Sic legas, vt ad v. 511, pro γοργοφόντην, quod Eudoc. Vitt. 2 et 3., cum vulg. exhibent. cf. Apollod. I, 9, 5. et II, 4, 5, ibique Heyne.

89) τὸν χρυσόπατρον] εἶπ. — ἱστορ.) Sic Vitt. 2 et 3. non vero, vt Seb. εἶπον χρυσοπάτρου τὴν ἱστορίαν.

90) ἁρπάσας usque ad extr. μετήνεγκεν deſunt in Vit. 1. et Ciz. vt omnia, vbi Lycophron reprehenditur.

1) ἄρσενα] γεν.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. habent.

2) Ἀρβυλόπτερον) Totum hoc ſchol. Vit. 1. et Ciz. ignorant.

3) πτερωτὰ) Vit. 2. πτερά,

δήματα τῶν Νυμφῶν εἶχεν. Ἀρβύλη δὲ, εἶδος ὑποδήματος. Περσεὺς [4]) κατάγει τὸ γένος ἐξ Ἄβαντος· Ἄβαντος γὰρ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, Ἀκρισίου Δανάη, Δανάης καὶ Διὸς Περσεὺς, Περσέως Ἀλκαῖος καὶ οἱ λοιποὶ, Ἀλκαίου, Ἀμφιτρύων, Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνη, Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρύωνος Ἡρακλῆς καὶ Ἰφικλῆς, ἐξ οὗ Ἰόλαος.

840. Θεριστῆρος ξυρῷ] Ἐῤῥέθη [5]).

842. Ἱπποβρότους ὠδῖνας] Καρατομηθείσης γὰρ [6]) τῆς Γοργόνος, ἤτοι Μεδούσης [7]), ὑπὸ Περσέως, ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς [8]) ἐξέθορεν ἄνθρωπος μὲν [9]) ὁ Χρυσάωρ, ἵππος δὲ ὁ Πήγασος· ὅπερ [10]) οὐκ ἐπελαθόμην ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ εἰπεῖν.

843 — 46. Δειρόπαιδος γαλῆς] Τῆς γαλῆς [1]) τῆς παιδούσης καὶ παῖδας τικτούσης ἐκ τοῦ τραχήλου· ἡ γὰρ θαλασσία γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς [2]) γεννᾷ. Νῦν δὲ τὴν Μέδουσαν εἶπε [3]) Γοργόνα, διὰ τὸ μετὰ τὴν καρατομίαν τεκεῖν, ὡς εἴπομεν, Χρυσάο-

4) περσεὺς — ἐξ οὗ ἰόλαος) Haec quoque a Vitt. 2 et 3. absunt. *Eadem genealogia est ap. Schol. Eurip. Hec. v. 886, nisi quod ibi ἴφικλος pro ἰφικλῆς legitur*. Thryllit. Ἰφικλῆς Apollod. II, 4, 8, cf. Heyne.

5) θεριστ. — ἐῤῥέθη) Vit. 1. et Ciz. non habent.

6) γὰρ) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. comprobant.

7) ἤτοι Μεδούσης) Modo Vit. 1. et Ciz. subiiciunt.

8) ἐκ τ. τραχ. αὐτῆς) Apollod. II, 4, 2. modo ἐκ τῆς γοργόνος, forte ibi legendum ἐκ τραχήλου τῆς γοργόνος. Heyne nil obseruat.

9) ἄνθρωπ. μὲν) Vit. 3. delet μὲν, et seq. δὲ, non male.

10) ὅπερ — εἰπεῖν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. recte, nam haec verba iam supra, vt annotatum est, in hoc scholio exhibita fuerant. Οὐκ a Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt. vid. ad v. 17.

1) τῆς γαλῆς — τραχήλου) Vit. 1. et Ciz. non habent.

2) αὐτῆς) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene, vt antea v. 842.

3) εἶπε) Ciz. et Vit. 1. λέγει. Ea, quae sequuntur: γοργόνα — πήγασον, non agnoscunt.

ρα, καὶ τὸν Πήγασον. Μαρμαρώπιδα 4) δὲ, διὰ τὸ ἀπολιθοῦν τοὺς ὁρῶντας αὐτήν. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω· τὸ δ' ἐνταῦθα σύμπαν χωρίον ἀνοήτως ἔγραψεν ὁ Λυκόφρων, εἰ μή τι μικρὸν ἡμεῖς αὐτῷ βοηθήσαντες, τὸ δέον ἀναπληρώσαιμεν.

Σκοπείτω δὲ 5) πᾶς ὁ βουλόμενος, ὅπως ἔχει κακῶς ἡ γραφή· φησὶ γὰρ 6) περὶ Μενελάου, ὅτι ἐπόψεται τύρσιας Κηφηΐδας; καὶ τὰ τοῦ Ἑρμοῦ 7) λακτίσματα, καὶ τὰς δισσὰς πέτρας, ὅπου ὁ θαλάσσιος 8) κύων ἐξῆλθε, χρήζων φαγεῖν Ἀνδρομέδαν. Ἀντὶ δὲ τῆς Ἀνδρομέδας ὑπεχώρησε λαβὼν τὸν Περσέα, τὸν ἠπατουργὸν, τὸν ἀρβυλόπτερον. Καὶ μέχρι τοῦδε καλῶς πᾶς 9) ὁ λόγος ἔχειν δοκεῖ, κἂν καὶ ἐνταυθοῖ ψεύδηται 10) παραφθείρας τὴν ἱστορίαν· ἀπὸ δὲ τοῦ πεφήσεται, μέχρι τοῦ στίχου τοῦ λέγοντος·

Ἐπόψεται δὲ τὰς 11) θερειπότους γύας 12),

πάντως 13) περισσὴ καὶ ἀνόητός ἐστιν ἡ γραφὴ, καὶ πρόσχες· Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου

4) Μαρμ.) Vit. 1. et Ciz. μαρμαρώπιδος, vt in Lycophrone, omiſſis tamen omnibus, quae iam ſupra ſunt occupata, usque ad v. 846. nam habent, quae accuſent Lycophronem. Haud dubie ſunt Io. Tzetzae, caluminatoris Lycophronis.

5) σκοπ. δὲ) Addunt Vitt. 2 et 3. δὲ et hinc omittunt ἐνταῦθα, bene.

6) γὰρ) Noſtri cum Seb. addunt, ſed ſeq. ὅτι a Seb. adiectum non agnoſcunt, et τυρσηΐδας pro τύρσιας legunt.

7) τὰ τοῦ ἑρμ.) Pro τοῦ ἑρμ. τὰ Vit. 3.

8) θαλάσσ.) Vit. 3. θαλάσσης.

9) πᾶς) Vitt. 2 et 3. πῶς, forte πως.

10) ψεύδηται) Noſtri recte pro ψεύδεται.

11) τὰς) Pro καὶ cum Seb. Codd. noſtri.

12) γύας) Sic Vit. 2. recte pro γυίας.

13) πάντως) Pro πάντη noſtri cum Seb. vti mox quoque τόδε καὶ τόδε pro τάδε, ſed ad v. 834. et infra τάδε καὶ τάδε.

τόδε καὶ τόδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα ἁρπάσαν [14]) τὸ κῆτος, ἔβη τότε· πεφήσεται δὲ καὶ φονευθήσεται νῦν τῷ ξυρῷ τοῦ Περσέως. Καὶ παρακατιόν [15])· Ὃς ζωοπλαττῶν ἄνδρας. Ὁρᾶτε [16]), πῶς ἔχει τὸ ἐναντίον [17]). Φέρε δὲ καὶ [18]) ἡμεῖς, ὡς δυνατὸν, ἀνακαθάρωμεν τὴν βατίαν [19]) τῆς γραφῆς κακὴν, καὶ ἄχερδον ὡς οἷόν τε [20]) ἐξομαλίσωμεν· καὶ οὕτω τις τοῦτο συναπτέτω [21]). Ἐπόψεται δὲ ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε [22]) ἁρπάσας ὁ κέπφος καὶ τὸ κῆτος, ἔβη. Πεφήσεται δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπεφήσατο [23]) καὶ ἐφονεύθη ἡ φάλαινα ἡ δυσμίσητος, ἤτοι τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ

14) ἁρπάσαν) Vitt. 2 et 3. ἁρπάσας, vt ad v. 834. ſed ibi ad κέπφος refertur.

15) παρακατιόν) Vitt. 2 et 3. παραλακτικόν. Vtrumque voc. incognitum; ideo Seb. in interpretatione lat. callide neglexit. Forte alterum παραλακτ. cum contemtu reſpicit v. 835. λακτίσματα ἑρμείου et ſignificat id, quod his λακτίσμασι non ſit accommodatum, atque ideo dignum, quod reiiciatur. Forte etiam Tzetzes finxit ſibi verbum παρακάτειμι, vnde Particip. παρακατιόν, h. e. *quod infra adhuc accedit.*

16) ὁρᾶτε) Pro ὁρᾷς cum Seb. Vitt. 2 et 3.

17) ἐναντίον) Pro ἀνόητον Vitt. 2 et 3. cum Seb. omiſſo tamen altero, quod bene omitti poteſt ac debet. Ἀνόητον tamen etiam admitti poteſt.

18) καὶ) Addit bene Vit. 3.

19) βατίαν) Vit. 2. pro βαθεῖαν, vt Cod. Seld. recte ob ſeq. ἄχερδον, nam vix dicere licet βαθεῖαν τ. γραφῆς κακίαν ἀνακαθαίρειν: qua vero lectione probata legendum quoque videtur κακὴν vel κακῆς pro κακίαν.

20) οἷόν τε) *Vit. 3. recte pro* οἷον. Thryllit.

21) καὶ οὕτω — συναπτέτω) Vitt. 2. et 3. pro οὕτω γοῦν ταῦτά τις συνταττέτω, apte.

22) τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε) Seb. conſentientibus Vitt. 2 et 3. pro τὸν τοιόνδε: alterum τοιόνδε iam recepit Pott. in ed. 2.

23) ἐπεφήσατο) Vitt. 2 et 3. vt ad v. 834, pro πεφήσατο, recte, ſic quoque φάλαινα pro φάλλαινα.

ἀνοίξαντος τὰς ἱπποβρώτους [24]) ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δειρόπαιδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀνελόντος τὴν Γοργόνα [25]), καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον, ὃς καὶ ὅστις Περσεὺς, ὁ λαμπτηροκλέπτης καὶ ὀφθαλμοκλέπτης [26]) τῆς τριπλανοῦς ποδηγίας, ζωοπλαστῶν καὶ μεταπλάττων ἀπὸ ζώων τοὺς ἄνδρας, ἤγουν τοὺς ἀνθρώπους, ἀγαλματώσας, ἀντὶ τοῦ ἠγαλμάτου, ἤτοι ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ἐποίει, ἐν τῇ ἀμφελυτρώσει καὶ ἐπικαλύψει τῶν πετρῶν.

Ex 846. Λαμπτηροκλέπτης] Ὁ μὲν Λυκόφρων φησὶ [1]) τῶν Γοργόνων εἶναι τὸν ὀφθαλμὸν, τὸν ὑπὸ Περσέως κλαπέντα. Λέγει δὲ [2]), ὅτι ἕνα ὀφθαλμὸν εἶχον, καὶ ἐφύλασσον ἀλλήλας. Ὁ δὲ Περσεὺς ἐλθὼν ἐκ τῶν ὀπίσω, ἐκράτησε τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ οὕτως ἔκοψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος· ἐγὼ δέ φημι [3]) τῶν Φορκίδων, αἵτινες ἦσαν ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων.

Τριπλανοῦς ποδηγίας] Πεπλανημέναι [4]) γὰρ αἱ τρεῖς, ἐποδήγουν ἀλλήλαις ἐναλλὰξ, ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμὸν, ἢ ὅτι μία παρ' ἑτέρας ἐναλλὰξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ, κατὰ πλάνην καὶ περιφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει.

847. Θερειπότους γυίας] Ἀρσενικῶς [5]) καὶ θηλυκῶς λέγεται, τοὺς γυίας καὶ τὰς γυίας. Καὶ μετὰ

24) ἱπποβρώτ.) Sic leg. pro ἱπποβρότους, vt ad v. 834.

25) γοργόνα) Vitt. 2 et 3. γοργόνην, vti fere ſemper, non bene.

26) καὶ ὀφθ.) Vitt. 2 et 3. quoque addunt.

1) Φησὶ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

2) λέγει δὲ usque ad κεφαλ. τῆς γοργ. ignorant Vitt. 2 et 3.

3) ἐγὼ δέ φημι τῶν φ.) Sic Ciz. et Vit. 1. pro ἐγ. δ. εἶπον, ὅτι τῶν φορ. bene, nam refertur ad ἔκοψε.

4) πεπλαν. — ὀφθ.) In Vit. 1. et Ciz. non reperiuntur: haud dubie a Io. Tzetza vel alio gloſſatore addita ad marginem, deinde vero in textum illata alieno loco, quo extant in Vitt. 2 et 3. a Seb. autem ſuo loco poſita.

5) ἀρσενικῶς — γυίας) A

προςγεγραμμένης ἄπταιστόν ἐστι τὸ μέτρον· κοινὴ γὰρ [6]) συλλαβὴ γίνεται διὰ τὸ κεχηνός. Καὶ χωλίαμβος δ' εἰ [7]) ἦν, δέχεται ἐν τῷ ἰαμβικῷ μέτρῳ [8]). Γυίας δὲ καὶ χώρας θερειπότους λέγει τὴν Αἴγυπτον· ὁ Νεῖλος γὰρ, ἐξερχόμενος ἐν τῷ θέρει, ἀρδεύει αὐτήν. Οὗτος διίστησι τὴν Αἰθιοπίαν ἀπὸ τῆς Λιβύης. Τινὲς δέ φασιν, ἐν Λιβύῃ εἶναι τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου, ὡς Δοῦρις [9])· ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ἀληθές [10]).

848 — 49. Ἀσβύσταο] Ἀσβύσται, ἔθνος Λιβυκὸν, ὡς λέγει [1]) Διονύσιος ἐν τῇ Περιηγήσει.

Καὶ χαμευνάδας [2]) εὐνὰς δυσόδμους] Ἢ δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Μενέλαος ἐξωσθεὶς [3]) περὶ τὴν Αἴγυπτον, καὶ πολὺν χρόνον ἐκεῖσε διατρίβων [4]), ἠδημόνει περὶ τῆς εἰς πατρίδα ἐλεύσεως. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν [5]) Εἰδοθέα, ἡ τοῦ Πρωτέως θυγάτηρ, ἐν Φάρῳ, φησὶ πρὸς αὐτόν· „Μενέλαε, εἴπερ „βούλει [6]) μαθεῖν τὸ περί σε πᾶν, ἔστι μοι πατὴρ ὁ Θα-

nostris absunt omnibus; deinde a Vit. 1. et Ciz. ea, quae sequuntur, usque ad λέγει τὴν Αἴγυπτ.

6) κοινὴ γὰρ) Vitt. 2 et 3. γὰρ delent.

7) εἰ) Ignorant Vitt. 2 et 3.

8) μέτρῳ) Addunt Vitt. 2 et 3. cum Seb.

9) Δοῦρις) Vit. 1. et Ciz. adiiciunt φησὶ, quod contextus respuit. *Duris in hist. Libyca, cuius alterum librum Suidas in λαμία, et Schol. Aristoph. in Vesp. 989. commemorat.* Sebast. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 79 et 438.

10) ἀλλ' — ἀληθές) Abest a nostris. Iam inter omnes constat, Nilum oriri in Nubia.

1) ὡς — περιηγήσει) Vitt. 2 et 3. non addunt, sed λιβυκὸν pro λιβυστικὸν cum Seb. legunt. cf. Dionys. v. 211. ibique Eusth. et Steph. Byz. ibique Holsten.

2) χαμευνάδ.) Vit. 1. et Ciz. χαμευνίδας, sed sqq. usque ad Μενέλαος non habent.

3) ἐξωσθεὶς) Vitt. 2 et 3. vt supra, pro ἐξωθεὶς.

4) διατρίβων) Nostri διέτριβεν, omissis tamen sqq. ἠδημόνει — ἐλεύσεως.

5) ἰδοῦσα — αὐτὸν) Pro ὃν ἰδοῦσα nostrorum consensu Seb.

6) βούλει) Vit. 1. et Ciz. μέλλεις.

„λάσσιος [7]) Πρωτεύς. Ἐκβαίνων [8]) οὗτος περὶ δείλην ἐκ „τῆς θαλάσσης, συγκοιτάζεται [9]) ταῖς Φώκαις. Λα-„βὼν οὖν καὶ σὺ παρ' ἐμοῦ δέρματα Φωκῶν νεοδάρτων, „ὑπόδυσαι [10]) σὺ, καὶ οἱ γενναιότεροι [11]) τῶν σῶν ἑταί-„ρων, καὶ συγκαταλέχθητι ταῖς λοιπαῖς Φώκαις. Ἐλ-„θόντα δὲ τὸν Πρωτέα κατάσχετε, καὶ μηδεὶς πτοηθή-„τω [12]), πρὸς πάντα τοῦτον ὁρῶντες [13]) μετατρεπόμε-„νον, πρὸς ὕδωρ, πρὸς πῦρ, πρὸς ζῶα παντοῖα [14])· ἀλλὰ „κατέχοντες, ἐρωτήσατε, καὶ ὅς ὑμῖν ἐρεῖ περὶ πάντων [15]) „σαφέστατα." Συγκοιτασθέντες γοῦν ταῖς Φώκαις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ποιήσαντες, ἔμαθον [16]) παρὰ τοῦ Πρωτέως περί τε ἀπόπλου, καὶ περὶ [17]) πάντων, ὧν ἔχρῃζον. Διὰ δὲ τὸ δυσῶδες τῆς Φώκης οὗτος [18]) εἶπε τὸ εὐνὰς δυσόδμους, ἢ δυσόδμοις θηρσί [19]).

850. Τλήσεθ' εἵνεκα] Καὶ τλήσετ' [1]) εἵνεκα.

7) ὁ θαλάσσ.) Delent art. ὁ Vit. 1. et Ciz. Vitt. 2 et 3. ἀθάμας male pro ὁ θαλάσσ.

8) ἐκβαίνων — δείλην) Hunc ordinem verborum nostri constituunt: vulg. ἐκβ. vltimo loco ponit.

9) συγκ.) Vit. 3. συγκοιμάζεται.

10) ὑπόδυσαι) Pro ὑπόδησαι καὶ Vitt. 2 et 3. Vit. 1. et Ciz. ὑπόδυσον.

11) γενναιότ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. νεώτεροι, h. e. *strenui*, *validi*. γενναιότ. est haud dubie correctio recensionis secundae, et rem nil iuuat, nam, quum νέος et νεότης dicatur de re omni, quae cadit in iuuentutem, νέοι iidem sunt, qui γενναῖοι.

12) μηδεὶς πτοηθ.) Pro καὶ μηδὲν πτοηθέντες nostri quoque cum Seb.

13) ὁρῶντες) Pro ὁρῶν nostri cum edd. pr. bene. Vit. 1. et Ciz. τοῦτον omittunt.

14) παντοῖα) Vit. 1. et Ciz. πάντα.

15) περὶ πάντων) Non extant in Ciz. et Vit. 1.

16) ἔμαθον) Vit. 1. et Ciz. ἔγνωσαν.

17) περὶ) Bene addunt Vitt. 2 et 3.

18) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. οὕτως.

19) θηρσί) Nostri pro θηρσίν, recte.

1) καὶ τλήσετ' usque ad φιλοῦται in nostris desunt.

Τὸ μὲν τλήσεθ' εἵνεκα, Ἀττικόν· δασύνεται γὰρ τὸ εἵνεκα Ἀττικῶς· τὸ δὲ τλήσετ' εἵνεκα, ψιλοῦται Ἰωνικῶς καὶ Αἰολικῶς [2]) διὰ τοῦ τ· ἐκεῖνοι γὰρ, οἵ τε Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς [3]), πάντα [4]) ψιλοῦσιν, ὡς τὸ Λεύκιππος, ἀπηλιώτης, καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν τε καὶ Ἀττικοῖς [5]) δασέως ἐκφέρεται [6]), Λεύχιππος καὶ ἀφηλιώτης. Ἐδασύνθη [7]) γοῦν Ἀττικῶς καὶ τὸ εἵνεκα.

851. Τῆς θηλύπαιδος] Τῆς Ἑλένης, φησὶν, ὅτι οὐδένα ἄρσενα ἐγέννησεν [8]), ἀλλὰ θυγατέρα τὴν Ἑρμιόνην· κατὰ δὲ Δοῦριν, καὶ Ἰφιγένειαν ἐκ Θησέως. Ἄλλοι [9]) δέ φασι, καὶ Νικόστρατον, καὶ Ἑρμιόνην [10]) τε-

2) καὶ αἰολικῶς) Vit. 1. et Ciz. addunt διὰ τοῦ τ, bene, quia omiſerant ſuperiora.

3) οἵ τε — Αἰολεῖς) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. etiam addunt.

4) πάντα) Vitt. 2 et 3. πάντες, non bene.

5) τε καὶ Ἀττικοῖς) A Seb. inſerta noſtri non inſerunt, ſed Vitt. 2 et 3. verbis λεύχ. καὶ ἀφηλ. (noſtri ἀπηλιώτης) ſubiiciunt οἱ δὲ Ἀττικοὶ δασύνουσι.

6) ἐκφέρεται) Noſtri ἐκφέρονται.

7) ἐδασύν. — εἵνεκα) A Seb. adiecta Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt, ſed pro γοῦν legunt γάρ. Vit. 1. et Ciz. vero poſt ὅμοια habent: Ἀττικῶς δὲ καὶ κοινῶς δασύνονται, καὶ διὰ δασέων ἐκφέρονται λεύχ. καὶ ἀπηλ. reliquis demtis.

8) φησὶν, ὅτι — ἐγέννησεν) Pro ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶν, Ἑλένην μὴ τεκεῖν υἱὸν, omiſſo nomine Homeri, quae lectio, ni fallor, primae recenſionis, alteri ſane videtur praeferenda, nam Hom. Odyſſ. δ, 13, coll. Il. γ. 175. non dicit, filium ei non eſſe natum, ſed in vniverſum tradit, Deos ei non dediſſe prolem praeter Hermionen. Scholiaſt. ibi modo Nicoſtrati filii mentionem facit. Ergo φησὶ Tzetza refert ad Lycophronem ipſum. Mutatio lectionis videtur eſſe Io. Tzetzae vbique Homeri auctoritatem afferentis.

9) ἄλλοι) Vt Apollod. III, 11, 1, ibique Heyne in Obſeruu. et Schol. Sophocl. Electr. 541. Pauſan. vero II, 18, 5. Nicoſtratum tradit Menelao natum e ſerua.

10) καὶ Ἑρμιόνην) Pro αἰθιόλαν Vit. 1. et Ciz. recte, edd. vett. ἰφώλαν, quae nomina ſunt corrupta nulli-

κεῖν ἐκ Μενελάου [11]· ἐκ δὲ Ἀλεξάνδρου οἱ πλείους [12]) φασὶ τέσσαρας τετοκέναι, Βούνικον [13]), Κόρυθον [14]), Ἄγανον [15]) καὶ Ἰδαῖον.

Τριάνορος] Πολυάνδρου [16]), ὡς καὶ ὄπισθεν [17]) πεντάλεκτρον αὐτὴν εἶπεν.

Κόρης] Κόρη, κυρίως ἡ καθαρὰ καὶ [18]) παρθένος· κατὰ δὲ Μολοσσούς, καὶ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν, κόρη, ἡ εὔμορφος, ὅπερ καὶ νῦν δηλοῖ· οὐ γὰρ [19]) θηλύπαιδα καὶ πολυανδρον λέγει, ἀλλὰ καὶ εὔμορφον αὐτὴν δηλοῖ [20]).

que cognita. Verum eſt Ἑρμιόν. quod conuenit Apollod. III, 11, 1. Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατά τινας Νικόστρατον.

11) ἐκ Μεν.) Noſtri cum Seb. recte, vt ad v. 103. pro καὶ Μενέλαον.

12) πλείους) Noſtri pro πλείονες: φασὶ tamen omittunt Vitt. 2 et 3.

13) Βούνικ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. et Ciz. et Io. Tzetz. in Homer. 441. ſed Vit. 1. Βούνιτον, corrupte. Dict. Cret. V, 5. Bunomum, et Ptol. Heph. IV, p. m. 319, Βούνοχον eum nominant.

14) Κόρυθον) Vitt. 2 et 3. κόριθον, conſentientibus Io. Tzetz. in Homer. 441, et Dict. Cret. l. l. cf. tamen Heyne ad Apollod. III, 9, 1, p. 306. Supra ad v. 57. κόρυθος quoque dicitur, vti quoque a Parthen. Erot. 34. et Conon. 21. verum filius Paridis non ex Helena, ſed ex Oenone. κόριθον in Vitt. 2 et 3. eſt ex correctione Io. Tzetz. qui in Hom. ſuis quoque ſic legit.

15) Ἄγανον) Sic noſtri Codd. cum Io. Tzetza in Hom. l. l. et edd. ante Seb. pro Ἄγαυον. Solus errat Seb.

16) πολυάνδρ.) Vit. 1. et Ciz. bene delent praemiſſ. τῆς, vt mox ſeq. καὶ cum Vit. 3. quod tamen tuetur Vit. 2.

17) ὄπισθεν) v. 143.

18) καθαρὰ καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

19) οὐ γὰρ τὴν — καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt, ſed Vitt. 2 et 3. bene ita: οὐ γὰρ — λέγει, vti dedimus pro οὐ γὰρ τὴν θηλ. καὶ πολ. παρθένον λέγει.

20) ἀλλὰ καὶ — δηλοῖ) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἀλλ' εὐμορφ. αὐτὴν καλεῖ, recte. cff. nott. ad Lycophr.

852. Ἥξει δ' ἀλήτης] Παραγενήσεται [1]) δὲ ὁ Μενέλαος πλανώμενος εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰαπύγων, ἤτοι τῶν Καλαβρῶν· ἡ γὰρ Μεσσαπία [2]), καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Σαλεντία, εἶτα [3]) Καλαβρία ἐκλήθη, καθά [4]) φησιν ὁ ἱστορικὸς Δίων [5]), ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις συγγράψας [6]). Κεῖται δὲ ἡ Καλαβρία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, τὸν καὶ Ἀδρίαν [7]).

853. Καὶ δῶρ' ἀνάψει] Καὶ τῇ [8]) Ἰαπυγίᾳ, ἤτοι τῇ Καλαβρίδι, τῇ σκυλητρίᾳ ἤτοι τῇ σκυλευτικῇ [9]) καὶ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ δῶρα δώσει, καὶ [10]) καθιερώσει ἀναθήματα, κρατῆρα χαλκοῦν ἀπὸ Τεμέσης [11]), πόλε-

1) παραγεν. — καλαβρῶν) Pro his Vit. 1. et Ciz. tantum: Ἰάπυγες] λέγονται οἱ καλαβροί.

2) Μεσσαπία) Sic quoque Strab. VI, p. 277. nostri Codd. vero cum edd. pr. μεσαπυγία. Casaub. ad Strab. l. l. *Iapygiam sunt, qui composita voce Mesapygiam vocent:* atque forte lectio vetus est verior, si seq. καὶ interpreteris, ἤτοι, *hoc est.*

3) εἶτα) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι.

4) καθά) Vit. 1. et Ciz. καθώς.

5) Δίων) In Fragm. T. I. p. 5, n. 9. ed. Reim.

6) συγγράψ.) Vit. 1. et Ciz. pro συντάξας.

7) τὸν καὶ Ἀδρ.) *Vit. 1. et Ciz. pro* καὶ τὸν Ἀδ. *recte.* Thryllit.

8) καὶ τῇ — καλαβρίδι) Absunt a Vit. 3. τῇ καλαβρίᾳ, ἤτοι καλαβρίδι Vit. 2. quae lectio omnino probabilis: ἰαπυγίᾳ ἤτοι καλαβρίᾳ Vit. 1. et Ciz. minus bene.

9) ἤτοι τῇ σκυλευτικῇ) Addit optime Vit. 3. nam sic explicatur voc. Lycophronis σκυλητρίᾳ. Vitt. 1. 2. et Ciz. quoque σκυλευτικῇ, sed pro σκυλητρία Sebastiani, et σκυλατικὴ edd. veterum, bene, a σκυλεύω, σκυλευτής. Lexica hoc voc. ignorant: haud dubie analogiae aptius est, quam σκυλατικός, quod Lexica exhibent, forte ex hoc loco Tzetzae, nam etiam hoc Stephan. in Thes. non habet.

10) δώσει, καὶ) Absunt a Vitt. 2 et 3.

11) τεμέσης) Vit. 2. male τῆς μέσης: vett. edd. ante Pott. τὲ μέσης, corrupte, nam reliqui τεμέσης, quae erat vrbs Italiae aeris fodinis nobilis, cf. Steph. Byz.

ως Καλαβρίδος, καὶ τὸν ἑαυτοῦ [12]) θυρεὸν, ἤτοι τὸ σάκος, καὶ τὰ τῆς Ἑλένης εὐϋπόδητα πέδιλα [13]).

854. Ταμάσιον] Τέμεσα [1]), πόλις Καλαβρίας ἀριστόχαλκος, περὶ ἧς φησὶν Ὅμηρος [2])·

Πλέων οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους [3]),
Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν [4])· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.

Ἔνθα ἄριστος γίνεται χαλκὸς, ἣν καὶ τέμψαν ἄχρι τοῦ νῦν οἱ Καλαβροὶ λέγουσι καὶ οἱ βάρβαροι [5]), ὥςπερ αἰδούμενοι [6]) μεταποιῆσαι καθ' ὁλοκληρίαν τὴν τοῦ Ὁμήρου φωνήν. Ὁ δὲ Λυκόφρων [7]) οὑτοσὶ, οὐκ αἰδεσθεὶς τὴν ποιητικὴν ἐκείνου φωνὴν, οὐδὲ τὴν περὶ τὸν ποιητὴν τῶν βαρβάρων αἰδῶ λογισάμενος, βαρβαρώτερος ἐκείνων φανεὶς, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, κριὸς τὰ τροφεῖα διδοὺς, Τάμασαν τὴν Τέμεσαν ἐκάλεσε.

12) ἑαυτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ἑαυτῆς, non bene.

13) εὐϋπόδητα πέδιλα) Sic noſtri, optime, pro εὐπόδητα ὑποδήματα, nam εὐπόδητος eſt voc. dubium ipſo Schneidero auctore in Lex. ſuo, ſed εὐϋπόδητος, quamquam non obvium in Lexicis, tamen analogiae aptum.

1) τέμεσα) Pro τάμεσα noſtri cum Seb. Vit. 1. et Ciz. modo duplici σσ, τέμεσσα, vt infra v. 1067. metri cauſa. In Pauſ. VI, 6, 3. tamen etiam τέμεσσα. cf. Tzſchuck. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 413.

2) ὅμηρος) Odyſſ. α, 183. ſeq.

3) πλέων — ἀνθρ.) Hunc verſ. a Seb. temere additum noſtri non agnoſcunt, nec omnino videtur a Tzetza additus.

4) τεμέσην — χαλκόν) Vit. 1. et Ciz. τεμέσσην (male) διὰ χαλκ. demtis vero ſqq. ἄγω — σίδηρον.

5) Ἔνθα ἄριστος — βάρβαροι) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro: ταύτην δὲ καὶ οἱ βάρβαροι, καλαβροί τε καὶ ἕτεροι, τέμψαν ἔτι καλοῦσιν.

6) ὥσπερ αἰδ. — ἐκάλεσε) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia in opprobrium Lycophronis dicta.

7) ὁ δὲ λυκόφ. — φωνὴν) Sic quoque Vit. 2. ſed Vit. 3. his omiſſis pergit: οὐ (quod quoque Vit. 2. non οὐδὲ) τὴν περὶ — λογισάμενος, pro λογισάμενος, quod vide-

Βοάγριον] Ἀσπίδα, ἐκ δέρματος βοὸς ἀγρίου γεγονυῖαν.

855. Ἀσκέρας εὐμαρίδας] Οὗτος [1]) ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα οὐ καλῶς λέγει· εὐμαρίδας δὲ, τὰς εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ὑποδυομένας περὶ [2]) τοὺς πόδας. Ἀσκέραι δὲ, κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία, ἤτοι ὀρτάρια [3]), λέγονται [4])· καὶ χλαῖναν, τὸ σφικτούριον, καὶ κυπασσίκιον τὸ ἐπιλώρικον. Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων, καίπερ ἀπ' Αἰσχύλου κλέπτων λέξεις τινὰς [5]), ἐξ Ἱππώνακτος δὲ πλέον, ἢ ἐπιλήσμων [6]) ὢν, ἢ μὴ νοῶν ταύτας, ἄλλην ἄλλως ἐκτίθει [7]). Ἀλλ' ἀναμνήσω τοῦτο [8]) ἐγὼ τὸν σοφὸν ποιητήν.

Οὐκ οἶσθα, ὦ Λύκοφρον, ὅτι, ὅτε σὺ τὴν Ἱππώνακτος κατεῖχες [9]) βίβλον, κατόπιν σου ἑστηκὼς ἐγὼ, ἑώρων σε τὰς αὐτοῦ λέξεις ἀναλεγόμενον, καὶ τὸ ἀσκέρας

tur referre ad βάρβαροι. Ad extr. etiam ignorat τάμισαν — ἐκάλεσε.

1) οὗτος — εὐμαρίδας δὲ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. forte a Io. Tzetza calumniatore Lycophronis addita.

2) περὶ) Vit. 1. et Ciz. παρὰ, non apte.

3) ὀρτάρια) Nostri art. praemiss. τὰ recte delent. Ὀρτάριον est voc. graecitatis mediae, cf. Du Fresne Glossar. Suid. habet ἀρτάρια, cf. Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. I, p. 973 et p. 978, vbi docet dici ὀρτάρια et ἀρτάρια *fascias pedales*: vid. quoque Hemsterhus. ad Pollue. p. 1204, et Heins. ad Hesych. ἀσκέρα.

4) λέγονται) Nostri pro λέγεται. His addunt καὶ χλαῖναν — ἐπιλώρικον, quae quoque curauimus addenda. Reliqua vero, quae sequuntur vsque ad v. 856, sine dubio a Io. Tzetza reprehendendi Lycophronis causa adiecta, Vit. 1. et Ciz. ignorant.

5) οὗτος — τινὰς) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro γίνωσκε, ὦ Λύκοφρον, ὅτι τινὰς μὲν λέξεις ἀπ' Αἰσχ. κλέπτεις.

6) ἢ ἐπιλ.) Pro ἐπιλ. δὲ nostri quoque cum Seb.

7) ἐκτίθει) Pro ἐτίθει, bene, quasi ostentationis causa afferebat.

8) τοῦτο) Pro τοῦτον nostri cum edd. pr.

9) κατεῖχες) Vit. 3. κατέσχες, non apte.

δὲ ἐκεῖ εὕρηκας, καὶ οὕτω τέθεικας, μὴ προσχὼν, μηδ' [10]) εἰς νοῦν ἔχων τὰ ῥητά. Ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησὶν Ἱππώναξ, καὶ μάθε, ὅτι ἀσκέραι οὐ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ τὰ πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάρια, εἰσίν·

> Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε τὰν [11]) χλαῖναν
> Δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς [12]),
> Οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν
> Ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα ῥήγνυται [13]).

Ἔγνως, ὅτι διὰ τὸ [14]) εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας, τὰ ὀρτάριά φησιν; ἢ [15]) χρεία σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἄκουσον·

> Ὦ φίλ' [16]) Ἑρμῆ Μαιάδος, Κυλλήνιε.

Καὶ μετά τινά φησι·

> Δὸς χλαῖναν [17]) Ἱππώνακτι, καὶ κυπασίσκον,
> Καὶ σαμβαλίσκα, κἀσκερίσκα, καὶ χρυσοῦ
> Στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τοίχου.

10) *μηδ'*) Vitt. 2 et 3. *μὴ δ'*.

11) *τὰν*) Vitt. 2 et 3. non bene omittunt.

12) *ῥίγευς*) Seb. cum Vitt. 2 et 3. *ῥίγους*, ſed *ῥίγευς*, quae eſt forma Genitiui Dorica vel epica, Hipponacti reddenda.

13) *ῥήγνυται*) Pro *ῥίγν.* Vit. 3.

14) *διὰ τὸ*) Pro *διὰ τοῦ* Vit. 3. recte.

15) *ἢ*) Pro *εἰ δὲ* Vitt. 2 et 3. ſed ſeq. *ἄκουσον* abeſt ab eis.

16) *ὦ φίλ'*) Vit. 3. *ὦ φίλε.* Ioſ. Scaliger, vti h. l. Thryll. obſeruat, de re numaria, opuſculo poſthumo p. 87. ſq. Hipponactis verſus ſic legit:

> Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε πω χλαῖναν
> δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς,
> οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσι
> ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα γίγνηται.
>
> * * *
>
> ὦ φίλ' ἑρμῆ, μαιαδεῦ ὁ κυλλήνιε
>
> * * *
>
> δὸς χλαῖναν ἱππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ,
> καὶ βαμβακίζω.
>
> * * *
>
> δὸς χλαῖναν ἱππώνακτι, καὶ κυπασίσκον (forte κυπασσίσκον)
> καὶ σαμβάλικα, κἀσκέρικα, καὶ χρυσοῦ
> στατῆρας ἑξήκοντα θοὐτέρου τοίχου.

Explicat ibi quoque στατῆρας τοῦ ἑτέρου τοίχου.

Ἔγνως [18]) πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρικα [19]) τὰ ὀρτάρια λέγονται [20]) · ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐνὶ στίχῳ, περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν, καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει.

856. Ἥξει δὲ Σῖριν] Σῖρις, ποταμὸς Ἰταλίας, καὶ πόλις [21]). Ἡ δὲ πόλις Σῖρις, νῦν Πολίειον [22]) λέγεται, ἀπὸ Πόλιδος [23]) κασσέως ἐμπόρου.

Λακινίου μυχοὺς] Τὸ Λακίνιον, ἀκρωτήριον Κρότωνος, περὶ οὗ [24]) φησὶ καὶ Θεόκριτος [25]) ·

Καὶ τὸ ποταῶον [26]) τὸ Λακίνιον, ὅπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδώκοντα [27]) μόνος κατεδαίσατο μάσδας [28]).

Λακίνιον δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Λακινίου [29]) Κροτωνιάτου.

17) Δὸς χλαῖναν —) Hi verſſ. ope Vitt. 2 et 3. ſic, vti dedimus, ſunt conſtituendi, *ſicut eos iam Scaliger conſtituit, cum gloſſis interlinearibus, quas Potterus male in textum recepit, verſus nulla metri habita ratione confudit, et e tribus quatuor fere fecit. Etiam metrum bene ſe habet, ſed illud μοι, et ſuppoſitum σοι, quod Vitt. 2 et 3. ponunt poſt χρυσοῦ, eliminandum; nec eſt olim in vulgatis.* Thryllit. Quod ad gloſſas interlin. in Vit. 2. adpoſitas attinet, ſuper χλαῖναν ſcriptum eſt σφικτούριον, ſuper κυπασίσκον, ἐπιλώρικον, ſuper σαμβαλίσκα, ὑποδήματα, ſuper τοὐτέρου, ἰωνικῶς, ſuper κἀσκέρισκα, ὀρτάρια, et ſuper τοίχου, μέρους. Vit. 3. gloſſas non exhibet. Pro τοὐτέρου l. θοὐτέρου. malim θατέρου vel δευτέρου.

18) ἔγνως) Vit. 3. ἔγνω et poſtea ἰδὼν pro ἰδοῦ.

19) ἀσκέρικα) Vitt. 2 et 3. ἀσκέρα.

20) λέγονται) Pro πάντως λέγεται, bene, nam πάντως perperam iteratur.

21) ἰταλ. καὶ πόλ.) Vit. 1. et Ciz. σικελίας καὶ πόλ. ἐξ οὗ καὶ σιρία ἐκλήθη, ſeqq. ſublatis. Nemo eſt Geographorum vett. qui concinat his Codicibus.

22) πολίειον) Cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 404.

23) πόλιδος) Pro πόλεως Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed κασίως pro κασσέως. Alias dic. κασσία vel κασία.

24) περὶ οὗ — μάσδας) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

25) Θεόκριτ.) Idyll. IV, 33. 34.

26) ποταῶον) Vitt. 2 et 3. ποτ' ἀῶον, quod etiam reperitur in quibusdam edd. vett.

857. Ἐν οἷσι πόρτις] Ἐν οἷστισι 30) τόποις, τοῖς περὶ Κρότωνα δηλονότι, ἡ Θέτις κῆπον τῇ Ἥρᾳ ἀναθήσει 31). Αἱ δὲ γυναῖκες αἱ 32) ἐγχώριοι, ἐκ νόμου ἀεὶ 33) ἐκεῖ ἔσονται μελανοφόροι 34), καὶ τὸν ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα δακρύουσαι, οὗτινος ἕνεκα ἡ Θεὸς 35) ἡ Θέτις τῇ Θεᾷ Ἥρᾳ δωρεῖται, καὶ ἀνατίθησι τὸν μέγαν στόρθυγγα τῆς χέρσου ἐν τῷ κτίσαι ὄρχατον.

Ὄρχατον] Στίχον, τάξιν 36). Διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐξησκημένον καὶ κεκοσμημένον φυτοῖς, ὄρχατον τὸν κῆπον λέγει 37).

858. Ὁπλοσμίᾳ] Ὁπλοσμία, ἐπίθετον Ἥρας 1), τιμωμένης ἐν Ἤλιδι, πόλει τῆς Πελοποννήσου καὶ Τριφύλου 2).

859. Τεθμὸς] Ὁ νόμος, ἐκ τοῦ τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται 3), τεθμός.

27) ὀγδώκ.) Vit. 3. ὀγδοήκοντα, male.

28) κατεδ. μάσδας) Vit. 2. κατεδέσσατ' ἁμάξας: Vit. 3. κατεδύσσατ' ἁμάξας.

29) λακινίου) Schol. in Theocrit. ἀπό τινος λακίνου (leg. λακινίου, cf. Steph. Byz.) κερκυραίου.

30) ἐν οἷστισι) Vitt. 2 et 3. ἐν οἷς.

31) ἀναθ.) Vitt. 2 et 3. ἀνθήσει, male.

32) αἱ) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene: ante Pott. legebatur καί.

33) ἀεί) Abest a Vit. 3.

34) μελανοφ.) Vit. 1. et Ciz. μελανηφόροι.

35) ἡ Θεός) Vit. 1. et Ciz. ἡ Θεά, deinde Vit. 3. ἡ Θέτις pro Θέτις.

36) στίχον, τάξιν) Vit. 3. non male στίχου τάξιν.

37) λέγει) Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. δηλοῖ.

1) ἐπίθ. Ἥρας) Sic Vitt. 2 et 3. pro Ἥρ. ἐπίθ. bene ob seqq.

2) τριφύλου) Forte τριφυλίας. Strab. VIII, p. 337. Pauſ. V, 5, 3. et Steph. Byz. Τριφυλία, ἡ Ἦλις. Τριφύλου videtur ortum compendio ſcripturae τριφυλ', vt in noſtris Codd. exhibetur.

3) τέθειται) Non extat in Vit. 1. et Ciz. vt ante Potter. Deinde Vit. 2. τεσμὸς pro τεθμός.

860 — 61. Εἰνάπηχυν [4])] Ἐννέα πηχῶν λέγει μέγεθος ἔχειν τὸν Ἀχιλλέα [5]).

Αἰακοῦ τρίτον καὶ Δωρίδος] Τὸν ἔκγονον τοῦ Αἰακοῦ [6]) τρίτον καὶ Δωρίδος. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδηΐδος Πηλεὺς, Πηλέως δὲ [7]) καὶ Θέτιδος Ἀχιλλεύς. Καὶ πάλιν μητρόθεν, Δωρίδος καὶ Νηρέως Θέτις, Θέτιδος δὲ [8]) καὶ Πηλέως Ἀχιλλεύς.

Πρηστῆρα μάχης] Τὸν σφοδρὸν καὶ διάπυρον ἄνεμον τοῦ πολέμου. Λέγει δὲ τὸν μάχιμον [9]).

862. Ῥέθη] Ῥέθος, κυρίως τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἔθη [10]) δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι. Νῦν δὲ καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη ῥέθη εἶπεν [11]).

863. Ἀβροπήνους [12])] Τρυφεροστήμονας, πλουσιοϋφεῖς [13]), σηρικούς.

864. Κάλχῃ φορυκτοὺς] Πορφυροβεβαμμένοις [14]) κυρίως, νῦν δὲ τοὺς ἁπλῶς βεβαμμένους διὰ πολλῶν [15]) βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους, καὶ πλουμα-

4) εἰνάπ.) Vit. 2. ἐννάπ. Vit. 3. εἰννάπ.

5) τὸν Ἀχιλ.) Delent Vitt. 2 et 3.

6) τοῦ Αἰακοῦ) Sic noſtri omnes: τρίτον omittunt Vitt. 2 et 3.

7) δὲ) Ciz. et Vit. 1. bene inſerunt.

8) Θέτιδ. δὲ) Noſtri δὲ recte addunt.

9) λέγει — μάχιμον) A Seb. adiunctum noſtri ignorant.

10) ἔθη) Vitt. 2 et 3. vt ſupra ad v. 173. ἤθη. cf. Zonar. Lex. ibique Tittman. ἔθη rectius h. l. ob ῥέθος.

11) εἶπεν) Non male delent Vitt. 2 et 3.

12) ἀβροπ.) Vit. 3. ἀβροπήμονας.

13) πλουσιοϋφεῖς) Pro πλουσίους Vit. 1. et Ciz. bene, ſcl. veſtes auro et argento intextas. Abeſt hoc voc. a Lexicis noſtris.

14) πορφυροβεβαμ.) Vitt. 2 et 3. vno verbo pro πορφύρᾳ βεβαμ. Adiectiuum πορφυρόβαπτος exhibent Lexica, ſed verbum πορφυροβάπτειν adhuc ignorant.

15) διὰ πολλ. — πεποικιλ.) Abſunt a noſtris.

ρικοὺς [16]) λέγει. Κάλχη δὲ, ἡ πορφύρα, ὅθεν ὁ κόγχος καὶ ἡ κογχύλη εὑρέθη [17]).

865. Στόρθυγγα] Ὀξύτητα [18]), ἀκρωτήριον τοῦ Κρότωνος. Λέγει δὲ τὸ Λακίνιον.

866. Ἥξει δὲ ταύρου] Παραγενήσεται δὲ ὁ Μενέλαος καὶ εἰς τὴν [1]) Σικελίαν, ὅπου αἱ παλαῖστραι τοῦ Ἔρυκος, τοῦ ξενοκτόνου, τοῦ υἱοῦ Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος Ἔρυξ ἐκλήθη· παλαιστὴν γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ πένταθλον, καὶ οὕτω τοὺς ξένους ἀναιροῦντα, Ἡρακλῆς διερχόμενος, καὶ πενταθλήσας [2]) αὐτὸν, ἄρας μετέωρον κατεκρήμνισε καὶ ἀνεῖλε [3]), καὶ οὕτως Ἔρυξ ὁ τόπος ἐκλήθη. Ταῦρον [4]) δὲ τὸν Ἔρυκά φησι, διὰ τὸ θυμικὸν [5]) καὶ γενναῖον.

867. Κωλῶτις] Ἡ Ἀφροδίτη, καὶ τιμᾶται [6]) ἐν Κύπρῳ. Κωλῶτις [7]) δὲ ἐκλήθη, ὅτι τὶς νεανίας ὑπὸ λῃστῶν, ἢ ὑπὸ τυράννου [8]) κατασχεθεὶς, ἐκ τῶν κώλων, ἤτοι

16) πλουμαρικ.) Vit. 1. et Ciz. πλουμαρκοὺς, vitiose. Vopisc. in Carino c. 20. *vestes plumandi difficultate pernobiles*, cf. ibi Salmas. pag. 849 sqq.

17) κάλχη — εὑρέθη) In nostris non comparent.

18) ὀξύτ.) Abest a Ciz. et Vit. 1. vt in edd. ante Pott.

1) εἰς τὴν) Nostri περὶ τὴν.

2) πενταθλ.) Vit. 1. et Ciz. διαπενταθλήσας: verbum Lexicis adhuc incognitum.

3) καὶ ἀνεῖλε) Abest a nostris: glossa videtur esse τοῦ· κατεκρήμνισε. Reliqua, vt Seb. habent.

4) ταῦρον — γενναῖον) Haec verba Vit. 1. et Ciz. primo loco scholii ponunt.

5) θυμικὸν) Ciz. θυμιτικὸν: Vitt. 2 et 3. μυθικὸν, perperam.

6) καὶ τιμᾶται) Addunt Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 2. vt Pott. ἐν κύπρῳ.

7) κωλῶτις) Aliis dicitur κωλιὰς, cff. Aristoph. Nub. v. 52. ibique schol. qui consentit Tzetzae, et Lysistr. v. 2. Lucian. Amor. 42, et Paus. I, 1, 4. et ibi Facius. Vid. etiam Manso *Versuche über einige Gegenstände aus der Mythol.* p. 181.

8) τυράν.) Art. τοῦ nostri omittunt, bene.

τῶν [9]) ἄκρων μορίων καὶ τῶν χειρῶν ἐδέθη. Ἡ δὲ θυγάτηρ, ἢ τοῦ ἀρχιλῃστοῦ, ἢ τοῦ τυράννου, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, καὶ μιγεῖσα τούτῳ ἀπέλυσεν αὐτόν [10]). Ὁ δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλώτιδος ἱδρύσατο, εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι [11]) δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων ἐῤῥύσατο. Κωλὶς δὲ λέγεται καὶ ἡ ἄορνις γῆ [12]).

868. Ἀλεντία] Ἡ ἐν Ἄλεντι, ποταμῷ Κολοφῶνος, τιμωμένη· ἐκεῖσε [13]) γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστίν.

Λογγύρου] Λόγγυρος, λίμνη Σικελίας [14]).

869. Ἄρπης] Ἄρπη, ἡ Δρεπάνη [1]), καὶ ἡ Φαιακία, ἢ Κέρκυρα [2]), καὶ χωρίον ἐν Σικελίᾳ [3]). Καὶ ἡ μὲν Κέρκυρα λέγεται Δρέπανον [4]), ὅτι ἦν ἐκεῖ κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν [5]), ἢ τὸ

9) τῶν) Noſtri recte delent additum ἐκ. Vitt. 1, 2. et Ciz. tuentur vulg. ἀκρομηρίων, pro quo Vit. 3. cum Eudoc. p. 266. ἀκρωτηρίων, corrupte, forte leg. ἀκρωμερίων, quod, vt e Gloſſar. patet, eſt verbum mediae graecitatis, et extremam membri partem ſignificat.

10) καὶ μιγ. — αὐτόν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἀπέλυσεν αὐτόν, μιγεῖσα τούτῳ.

11) ὅτι — ἐῤῥύσατο) Vit. 1. et Ciz. tantum: ὅτι ἐλυτρώσατο αὐτόν.

12) κωλὶς — γῆ) Phauor. idem habet, verum addit quoque ſchol. ſeq. quod ad voc. κωλῶτις nil facit. Saepius exſcripſit feſtinanter, et aliena adleuit.

13) ἐκεῖσε) Vitt. 2 et 3. ἐκεῖ. cf. de Alentia Manſo l. antea l. p. 173.

14) λόγγ. — σικελ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

1) ἡ Δρεπάνη) Pro ἤτοι δρέπανον Vit. 1. et Ciz. recte, cf. Steph. δρεπάνη, ἡ φαιακία.

2) ἢ κέρκ.) Noſtri neque ἡ, vt Pott. neque ἢ habent. Seruandum tamen eſt ἢ, nam Phaeacia quoque nominabatur Corcyra, Plin. H. N. IV, 12.

3) χωρ. ἐν Σικ.) Noſtri, vt ante Seb. ἡ Σικελία. Steph. ad δρεπάνη vrbem Siciliae fuiſſe tradit δρέπανον. Phauor. ad ἅρπη· ἐστὶ δὲ καὶ σικελικὸν χωρίον, δρέπανον λεγόμενον.

4) καὶ ἡ μὲν — λέγεται δρέπ.) Sic Vitt. 2 et 3. bene pro: λέγεται. Ἡ μὲν κέρκυρα.

5) ἐξέτεμεν) Pro ἐξέτεμνεν noſtri cum edd. ante Seb.

δρέπανον, ὅπερ ἡ Δημήτηρ [6]) ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν τοὺς στάχυας [7])· τὸ δ' ἐν Σικελίᾳ [8]), ὅτι ἐκεῖ ἦν τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ τὸν Οὐρανὸν ὁ Κρόνος ἐξέτεμε, κἄνπερ [9]) ὁ Λυκόφρων φαίνηται νῦν τὸ Κρονοτόμον δρέπανον λέγειν. Τὸ δὲ δρέπανον [10]) παρὰ Σικελοῖς ζάγκλον [11]) καλεῖται. Μέμνηται [12]) δὲ καὶ Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ Αἰτίων.

870. Γονοῦσαν] Ἔστι μὲν πόλις [13]) Θετταλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, ἐν ᾗ ἐπλανήθη ὁ Μενέλαος [14]).

871. Καὶ θηροχλαίνου σηκὸν] Θηρόχλαινον λέγει τὸν Ἡρακλῆ [1]). Ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας, ἤτοι παρελθὼν, ὁ Μενέλαος καὶ τὸν σηκὸν [2]) καὶ ναὸν τοῦ θηρο-

6) Δημήτ.) Vitt. 2 et 3. Δήμητρα.

7) στάχυας) Noſtri pro στάχυς.

8) τὸ δ' ἐν Σικ.) Noſtri, vt edd. pr. δρέπανον δὲ ἡ Σικελία.

9) κἄνπερ — λέγειν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. niſi quod Vit. 2. recte φαίνηται pro φαίνεται: atque haec videntur eſſe e recenſione Io. Tzetzae, nam Iſ. Tzetz. ſine dubio dedit, quod exhibent Vit. 1. et Ciz. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ἐν Σικελίᾳ ἔκρυψεν ὁ Ζεὺς τὸ κρονοτόμον δρέπανον.

10) τὸ δὲ δρέπ. — Αἰτίων) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Callimach. ed. Erneſt. p. 424 et 506.

11) ζάγκλον) *Cff. Euſtath. ad Hom. Odyſſ. μ, p. 484. B. ſ. et Scaliger ad Varr. de L. L. IV, c. 31.* Thryllit.

12) μέμνηται — αἰτίων) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Sebaſt. cum editoribus pr. male αἰτιῶν, nam dicc. Αἴτια. In ſcholl. Hom. Villoiſ. Marcianis Il. ι v. 193. ἐν δευτέρῳ — Αἰτίων: β, 145, ἐν Αἰτίοις, cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 815. ed. Harl. vbi ſchol. Aeſchyli Eumenid. citatur, omiſſo autem verſiculo et verbis ſcholii, quae ſe ita habent: ἐν ὑπομνήματι Καλλιμάχου Αἰτίων β.

13) μὲν πόλις) Vit. 3. delent recte καὶ interiectum.

14) ἐν ᾗ — Μενέλ.) Vitt. 2 et 3. ignorant.

1) θηρόχλ. — Ἡρακλῆ) Inſerunt Vit. 1. et Ciz. omiſſo tamen poſtea voc. Ἡρακλέος, bene.

2) ὁ Μενέλ. — σηκὸν) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

χλαίνου, ἤγουν τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν [3])· τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ ναὸν περὶ Σύρτιν τῆς Λιβύης [4]) Ἰάσων ἐδείματο [5]), καὶ οἱ λοιποὶ Ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ἐπιτελέσαι ἀγῶνας ἐκεῖσε· εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν ἐμπεσόντες, διὰ τὸ εἶναι ψαμμαθώδη [6]) καὶ ἀβαθῆ την θάλασσαν, καὶ μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτοὺς, ἄραντες ἐπ᾽ ὤμων τὴν Ἀργὼ, δώδεκα [7]) ἡμέρας ἐπορεύοντο διὰ τῆς ἐρήμου Λιβύης, ὡς φησι Πίνδαρος· τῇ δὲ δωδεκάτῃ [8]) πρὸς ἑτέραν θάλασσαν ἐλθόντες, κατέθεντο αὐτὴν, καὶ ἀγωνισάμενοι, καὶ λουσάμενοι περὶ τὴν ἐκεῖσε θάλασσαν, ὃν εἴπομεν [9]), ναὸν ἔκτισαν τῷ Ἡρακλεῖ· ἐν ᾗ θαλάσσῃ ὁ ἀποπλυνθεὶς ἱδρὼς τῶν Ἀργοναυτῶν ἐν ταῖς ψάμμοις [10]) μέχρι νῦν δίκην ἐλαίου στίλβει, μήτε ὑπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης κλύδωνος, μήτε ὑπὸ ὄμβρων καθαιρόμενος [11]).

872 — 73. Ὃν Κρηθέως ἄμναμος, ὁρμίσας] Ὅντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέος [1]) ἔδειμε καὶ ἔκτισε [2]) σὺν

3) λεοντῆν) Pro λεοντὴν Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr.

4) τῆς Λιβύης — usque ad εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν incuria librarii in Vitt. 2 et 3. excidiſſe videntur.

5) ἐδείματο) Reduximus hoc voc. rarius a Seb. perperam mutatum in ἀνήγειρε, quod e gloſſa eſt, nam δέμω eſt i. q. οἰκοδομέω, cf. Etymol. M. δειμάμενος, Phauor. et Zonar. δειμάμενα. Ad v. 872. iterum occurrit ἔδειμε.

6) ψαμμαθώδη καὶ) A Seb. additum noſtri non addunt, neque omnino videtur addendum, ſi ἀβαθῆ, vt noſtri, pro ἄβατον ſ. ἀδιάβατον legas, quae lectio noſtrorum aptiſſima ſimul tollit tautologiam: μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτοὺς, nam ſic quoque noſtri pro αὐτήν.

7) δώδεκα) Reuocauimus e Codd. noſtris et Pind. Pyth. IV, 45, quem laudat Tzetzes. Seb temere ἕνδεκα ob ſeq. δωδεκάτῃ δὲ — nam ipſo die duodecimo quum perueniſſent ad aliud mare, nauem eo usque portatam depoſuerunt.

8) τῇ δὲ δωδ.) Sic noſtri pro τῇ δωδ. δέ.

9) εἴπομεν) Pro εἶπον Vitt. 2 et 3. bene.

10) ταῖς ψάμ.) Vitt. 2 et 3. τοῖς ἄμμοις.

11) καθαιρ.) Vit. 1. et Ciz. καθαιρούμενος.

1) τοῦ Ἡρακλ.) Delent Vit. 1. et Ciz. nec contextus eo indiget.

τοῖς πεντήκοντα Ἀργοναύταις ὁ ἄμναμος καὶ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὁρμίσας καὶ ἐλλιμενίσας ἐκεῖσε δηλονότι [3]) τὸ σκάφος, ἤτοι τὴν ναῦν τὴν Ἀργώ. Ἄμναμος δὲ καὶ ἀπόγονος Κρηθέως ὁ Ἰάσων οὕτω [4]). Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ Τυρώ. Τυροῦς καὶ Ποσειδῶνος Πελίας [5]) καὶ Νηλεύς. Τῆς αὐτῆς δὲ Τυροῦς [6]) καὶ Κρηθέως Αἴσων, Ἀμυθάων [7]), Φέρης. Αἴσονος καὶ Πολυμήδης [8]), τῆς Αὐτολύκου, ἢ, κατά τινας, Ἄρνης, ἢ Σκάρφης, Ἰάσων. Τὴν δὲ τῶν Ἀργοναυστων ἱστορίαν πλατέως λίαν ἐν τῇ ἀρχῇ [9]) εἶπον.

874 — 76. Κρόκαι] Οἱ αἰγιαλοί, παρὰ τὸ [10]) κρύος κύειν· ψυχροὶ γάρ· ἤπερ ὁ βυθός.

Κρόκαι [11]) δὲ Μινυῶν] Οὕτω [12]) συντάσσεται· Ὅντινα ναὸν σὺν τοῖς πεντήκοντα ἔδειμεν. Αἱ κρόκαι δὲ

2) καὶ ἔκτισε — ἄμναμος καὶ) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

3) δηλονότι) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. vti quoque ſeq. τὴν ναῦν.

4) οὕτω) Pro οὕτως Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. οὗτος.

5) πελίας) Vitt. 2 et 3. perperam πηλεύς, cf. Apollod. I, 9, 8.

6) τῆς αὐτῆς — τυροῦς) Pro τυρ. δὲ τῆς αὐτῆς Vit. 1. et Ciz. bene, cf. ad v. 175, vbi eadem narrantur.

7) Ἀμυθάων — εἶπον) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. modo habent: ἀφ᾽ οὗ ὁ Ἰάσων. Sed Ἀμυθάων pro Ἀμαθάων, vt ad v. 175, cum Seb. Vitt. 2 et 3.

8) πολυμήδης) Sic quoque Apollod. I, 9, 16. ſed Eudoc. p. 221. Ἀλκιμέδης, τῆς Κλυμένης τῆς Μινυάδος, cui conſentit ſchol. Apoll. Rh. II, 229, p. 125.

9) ἐν τῇ ἀρχῇ) ſcl. ad v. 175. Sic Vitt. 2 et 3. pro ὄπισθεν. Caeterum in edd. pr. addita: Λόγχουροι] λίμνη Σικελίας. Γονοῦσα δὲ ἐστὶ μὲν καὶ πόλις Θετταλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, a Seb. eiecta noſtri quoque non agnoſcunt.

10) παρὰ τὸ) Vit. 2. ἀπὸ τοῦ; ſed κρύος κύειν noſtri cum vulgato. Equidem cum Etymolog. κρούω, κρούειν l. κρύος, κρύειν legendum putem, niſi ſequeretur ψυχροί. Hariolatur hic ſcholiaſtes; ſupra ad v. 107. meliora dat.

11) κρόκαι — πολὺν χρόνον) Omnia abſunt a Vit. 1. et Ciz.

12) οὕτω) Pro οὕτως noſtri.

καὶ αἱ ψάμμοι καὶ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης, δηλονότι τῆς ἐκεῖσε, τηροῦσι καὶ φυλάττουσι τὰ εὐλιπῆ καὶ λιπαρὰ στελγίσματα [13]) καὶ τοὺς ῥύπους τῶν Μινυῶν καὶ Ἀργοναυτῶν, οὐδὲ φοιβάζει καὶ πλύνει ὁ κλύδων, οὐδ' ἡ ὀμβρία σταγὼν, σμήχουσα καὶ καθαίρουσα δηναιὸν καὶ πολὺν χρόνον [14]).

Μινυῶν] Τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους [15]) αὐτῶν ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου [16]) ἦσαν. Δύο [17]) δὲ Ὀρχομενοί εἰσιν, ὅ, τε ἐν Βοιωτίᾳ, οὗτος ὁ Μινύειος, καὶ ὁ πολύμηλος [18]), ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ὁ δὲ τόπος Ὀρχομενὸς Μινύειος οὕτως [19]) ἐκλήθη ἀπὸ Μινύου, τοῦ Ποσειδῶνος παιδὸς καὶ Καλλιῤῥόης [20]), τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός· οὗπερ Μινύου καὶ Τριγονείας [21]), τῆς Αἰόλου, οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἄριστοι δὲ ἱππικοὶ οἱ Ὀρχομένειοι· Ἐργῖνος γὰρ ἵππῳ Θηβαίους νικήσας, φόρῳ ὑποτελεῖς ἔσχεν· Ἡρακλῆς δὲ αὐτοὺς ἠλευθέρωσεν.

Εὐλιπῆ στελγίσματα] Οἱ ῥυπαροὶ [22]) ἱδρῶτες,

13) στελγ.) Vit. 2. στελεγίσματα: Vit. 3. στλεγίσματα hic et poſtea.

14) πολ. χρόνον) Vitt. 2 et 3. πολυχρονίως.

15) οἱ πλείους) Idem tradit ſchol. Pind. Pyth. IV, 120. Cod. Ciz. poſt οἱ πλείους αὐτῶν, reliquis demtis, pergit: ἀπὸ Μινυοῦ τοῦ Ποσειδῶνος etc.

16) Μινυείου) Sic quoque Vit. 2. ſed Vitt. 1. 3. et Ciz. Μινυοῦ. Schol. Pind. et Apollon. l. l. μινύου.

17) δύο — Ἀρκαδίᾳ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

18) πολύμηλος) Pro πολύμαλλος Vitt. 2 et 3. recte, cf. Hom. Il. II, 605. ibique Euſtath. et Il. II, 511. Statius Theb. IV, 295. et Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 247. Sic quoque Gerbel. et Pott. legendum putarunt.

19) οὕτως) Pro οὗτος noſtri cum Seb.

20) καλλιῤῥόης) Pro καλλιρόης noſtri, recte, cf. Apollod. II, 5, 10.

21) τριγονείας) Ita quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz cum edd. ante Seb. et ſchol. Pind. Pyth. IV, 120 τριτογενείας.

22) ῥυπαροὶ) Pro λιπαροὶ Vit. 1. et Ciz. recte ob ſeq.

ὁ ῥύπος, τὰ ἀποξύσματα· στελγίδες [23]) γὰρ, τὰ τριπτήρια [24]), οἷς οἱ [25]) ἐν τοῖς βαλανείοις τριβόμενοι τὸν ῥύπον ἐκξέουσι [26]).

Πολλὰ εἰπὼν περὶ Μενελάου ὁ Λυκόφρων, περὶ τῶν τοῦ Ἀντήνορος [27]) υἱῶν οὐκ ἐμνημόνευσε, Γλαύκου φημὶ καὶ Ἐρυμάνθου [28]), οἳ μετὰ Μενελάου [29]) πλέοντες, ναυαγήσαντες ἐξῆλθον περὶ Κυρήνην τῆς Κρήτης [30]), καὶ οὐκ ἔτι ἐπείσθησαν ἐκείνῳ συμπλεῖν, ἀλλ' ᾤκησαν ἐν Κυρήνῃ Κρήτης τὸν ἀπ' αὐτῶν Ἀντηνοριδῶν λόφον κληθέντα. Λυσίμαχος [31]) δὲ ἐν πρώτῳ τῶν Νόστων οὕτω πως [32]) λέγει· „Γλαῦκος, Ἀκάμας, Ἱππόλοχος, οἱ Ἀντηνορί„δαι, παρ' Ἀκαμνάκει [33]), βασιλεῖ Λιβύων, ᾤκησαν, „μὴ βουλόμενοι συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον πορθήσασιν, οἱ

ῥύπος. Verba autem haec usque ad ἀποξύσματα Vitt. 2 et 3. non habent.

23) στελγίδ.) Vit. 3. στλεγίδες.

24) τριπτήρ.) Vit. 1. τρίπτρα: Ciz. ῥίπτα: Vit. 2. vt edd. pr. τρίπτα: Vit. 3. τρίπλευρα, corrupte omnes.

25) οἷς οἱ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene: reliqui ignorant οἱ.

26) ἐκξέουσι) Vit. 1. et Ciz. pro ἐκξέομεν, quod tuentur cum vulgat. Vitt. 2 et 3. Phauor. ἀποξύουσι.

27) Ἀντήνορ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀγήνορος, qui Hom. Il. λ, 59, filius Antenoris dicitur.

28) Ἐρυμ.) Vit. 1. et Ciz. Ἐρυμανθείας, corrupte.

29) μετὰ Μεν.) Noſtri omnes ſine art. τοῦ.

30) περὶ — κρήτης) Pro περὶ τὴν κρήτην Vit. 1. et Ciz. vti in ſeqq. quoque ἐν κυρήνῃ κρήτης pro ἐν κρήτῃ, bene.

31) λυσίμαχος — ᾤκησαν) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. λυσίμαχος Vitt. 2 et 3. quoque exhibent, olim male in edd. vett. σύμμαχος. Cff. de Lyſimacho Voſſ. de Hiſt. gr. p. 301. Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 129, ed. Harl. Add. Phot. Lex. p. 369. ad Σαμίων: ὡς Λυσίμαχος ἐν β Νοστῶν (lege Νόστων), Heyne in Obſeruu. ad Apollod. p. 223. et ad Virgil. T. II, p. 241. In Io. Tzetz. Chil. VI, v. 921. λυσίμ. dic. κυρηναῖος.

32) οὕτω πως) Sic legendum, vt infra ad v. 918. pro οὕτω πῶς. Vitt. 2 et 3. οὕτω που.

33) Ἀκαμνάκει) Vitt. 2 et 3. pro Ἀμνάκει.

„μεθ' ἱκανὸν χρόνον τὸν μεταξὺ Κυρήνης [34]) καὶ θαλάσ-„σης Ἀντηνοριδῶν λόφον ἔκτισαν καὶ ᾤκησαν" [35]).

877 — 80. Ἄλλους δὲ θῖνες] Περὶ τῶν Θεσσαλῶν φησὶ Γουνέως, Προθόου, καὶ Εὐρυπύλου, ὅτι τοὺς ἄλλους αἰάξουσι [1]) καὶ θρηνήσουσιν οἱ θῖνες καὶ αἰγιαλοὶ [2]), οἵ τε μύρμηκες καὶ αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι, αἱ πέλας καὶ πλησίον τῶν Τευχείρων, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς [3]) Λιβύης. Θρηνήσουσι δὲ αὐτοὺς [4]), τί παθόντας; ἐκβεβρασμένους καὶ ῥιφέντας ὑπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὸ ἔρημον οἰκητήριον τοῦ Ἄτλαντος, ἤτοι τὴν Λιβύην. Ἐκριφέντας δὲ, ποταποὺς, προσεσηρότας [5]) καὶ διεσχισμένους δέρτροισι [6]) καὶ σώμασι θρυλλιγμάτων καὶ συντριμμάτων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, θρυλλίγμασι καὶ συντρίμμασι δέρτρων καὶ σωμάτων, ἀντιστρόφως εἶπε.

Τειχείρων] Τῆς Κυρήνης πόλεις, Ἀπολλωνία καὶ Τεύχειρα [7]). Ἡ δὲ Κυρήνη χωρίον τῆς Λιβύης ἐστὶν, ὡς καὶ ἡ Φάρος.

Ex 879. Ἄτλαντος οἰκητήριον] Τὴν Λιβύην λέγει· Ἄτλας γὰρ μαθηματικὸς ἦν Λίβυς ἀνὴρ [8]), ὃς εἰς

34) κυρήν.) Recte: Vitt. 2 et 3. vitiose κρήνης.

35) ἔκτισ. — ᾤκησ.) Vitt. 2 et 3. ᾤκησ. καὶ ἔκτ.

1) αἰάξ.) Recte, nostri tuentur vulg. αἰάζουσι, sed Vit. 3. praetermittit καὶ θρηνήσουσιν.

2) αἰγιαλ.) Bene omittunt art. οἱ Vitt. 2 et 3.

3) τῆς) Addunt Vit. 1. et Ciz.

4) αὐτοὺς) Vit. 1. et Ciz. αὐτοί.

5) προσεσηρ.) Vitt. 2 et 3. προσερηρότας, vid. nott. ad Lycophr.

6) δέρτρ.) Vitt. 2 et 3. δέντροισι, et postea δέντρων pro δέρτρων, male.

7) Ἀπολλ. καὶ Τεύχ.) Idem tradit schol. Pind. Pyth. IV, 26. Inde a Τευχείρων usque ad verba v. 881: Μόψον τιταιρώνιον] ὁ Μόψος οὗτος, desiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz. In Vit. 2. tota pagina deest usque ad verba v. 886. εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν. In Vit. 3. reperiuntur quidem, sed ad extr. schol. v. 881. sunt, ni fallor, Io. Tzetzae.

8) μαθηματ. — ἀνὴρ) Idem Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 92. ed. Heins.

δὲ ἐκεῖ εὕρηκας, καὶ οὕτω τέθεικας, μὴ προσχὼν, μηδ' [10]) εἰς νοῦν ἔχων τὰ ῥητά. Ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησὶν Ἱππῶναξ, καὶ μάθε, ὅτι ἀσκέραι οὐ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ τὰ πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάρια, εἰσίν·

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε τὰν [11]) χλαῖναν
Δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς [12]),
Οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν
Ἔκρυψας, ὥς μή μοι χίμετλα ῥήγνυται [13]).

Ἔγνως, ὅτι διὰ τὸ [14]) εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας, τὰ ὀρτάριά φησιν; ἢ [15]) χρεία σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἄκουσον·

Ὦ φίλ' [16]) Ἑρμῆ Μαιάδος, Κυλλήνιε.

Καὶ μετά τινά φησι·

Δὸς χλαῖναν [17]) Ἱππώνακτι, καὶ κυπασίσκον,
Καὶ σαμβαλίσκα, κἀσκερίσκα, καὶ χρυσοῦ
Στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τοίχου.

10) μηδ') Vitt. 2 et 3. μὴ δ'.

11) τὰν) Vitt. 2 et 3. non bene omittunt.

12) ῥίγευς) Seb. cum Vitt. 2 et 3. ῥίγους, ſed ῥίγευς, quae eſt forma Genitiui Dorica vel epica, Hipponacti reddenda.

13) ῥήγνυται) Pro ῥίγν. Vit. 3.

14) διὰ τὸ) Pro διὰ τοῦ Vit. 3. recte.

15) ἢ) Pro εἰ δὲ Vitt. 2 et 3. ſed ſeq. ἄκουσον abeſt ab eis.

16) ὦ φίλ') Vit. 3. ὦ φίλε. Ioſ. Scaliger, vti h. l. Thryll. obſeruat, de re numaria, opuſculo poſthumo p. 87. ſq. Hipponactis verſus ſic legit:

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε πω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς,
οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσι
ἔκρυψας, ὥς μή μοι χίμετλα γίγνηται.

* * *

ὦ φίλ' ἑρμῆ, μαιαδεὺς ὁ κυλλήνης

* * *

δὸς χλαῖναν ἱππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ,
καὶ βαμβακίζω.

* * *

δὸς χλαῖναν ἱππώνακτι, καὶ κυπασίσκον (forte κυπασσίσκον)
καὶ σαμβάλικα, κἀσκέρικα, καὶ χρυσοῦ
στατῆρας ἑξήκοντα θοὐτέρου τοίχου.

Explicat ibi quoque στατῆρας τοῦ ἑτέρου τοίχου.

Ἔγνως [18]) πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρικα [19]) τὰ ὀρτάρια λέγονται [20])· ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἑνὶ στίχῳ, περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν, καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει.

856. Ἥξει δὲ Σῖριν] Σῖρις, ποταμὸς Ἰταλίας, καὶ πόλις [21]). Ἡ δὲ πόλις Σῖρις, νῦν Πολίειον [22]) λέγεται, ἀπὸ Πόλιδος [23]) κασσέως ἐμπόρου.

Λακινίου μυχοὺς] Τὸ Λακίνιον, ἀκρωτήριον Κρότωνος, περὶ οὗ [24]) φησὶ καὶ Θεόκριτος [25])·

> Καὶ τὸ ποταῦον [26]) τὸ Λακίνιον, ᾧπερ ὁ πύκτας
> Αἴγων ὀγδώκοντα [27]) μόνος κατεδαίσατο μάσδας [28]).

Λακίνιον δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Λακινίου [29]) Κροτωνιάτου.

17) Δὸς χλαῖναν —) Hi verſſ. ope Vitt. 2 et 3. ſic, vti dedimus, ſunt conſtituendi, *ſicut eos iam Scaliger conſtituit, cum gloſſis interlinearibus, quas Potterus male in textum recepit, verſus nulla metri habita ratione confudit, et e tribus quatuor fere fecit. Etiam metrum bene ſe habet, ſed illud* μοι, *et ſuppoſitum* σοι, *quod Vitt. 2 et 3. ponunt poſt* χρυσοῦ, *eliminandum; nec eſt olim in vulgatis.* Thryllit. Quod ad gloſſas interlin. in Vit. 2. adpoſitas attinet, ſuper χλαῖναν ſcriptum eſt σφικτούριον, ſuper κυπασίσκον, ἐπιλώρικον, ſuper σαμβαλίσκα, ὑποδήματα, ſuper τουτέρου, ἰωνικῶς, ſuper κἀσκέρισκα, ὀρτάρια, et ſuper τοίχου, μέρους. Vit. 3. gloſſas non exhibet. Pro τουτέρου l. θουτέρου malim θατέρου vel δευτέρου.

18) ἔγνως) Vit. 3. ἔγνω et poſtea ἰδὼν pro ἰδού.

19) ἀσκέρικα) Vitt. 2 et 3. ἀσκέρα.

20) λέγονται) Pro πάντως λέγεται, bene, nam πάντως perperam iteratur.

21) ἰταλ. καὶ πόλ.) Vit. 1. et Ciz. σικελίας καὶ πόλ. ἐξ οὗ καὶ σιρίκ ἐκλήθη, ſeqq. ſublatis. Nemo eſt Geographorum vett. qui concinat his Codicibus.

22) πολίειον) Cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 404.

23) πόλιδος) Pro πόλεως Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed κασίως pro κασσέως. Alias dic. κασσία vel κασία.

24) περὶ οὗ — μάσδας) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

25) Θεόκριτ.) Idyll. IV, 33. 34.

26) ποταῦον) Vitt. 2 et 3. ποτ' αὖον, quod etiam reperitur in quibusdam edd. vett.

857. Ἐν οἷσι πόρτις] Ἐν οἷστισι [30]) τόποις, τοῖς περὶ Κρότωνα δηλονότι, ἡ Θέτις κῆπον τῇ Ἥρᾳ ἀναθήσει [31]). Αἱ δὲ γυναῖκες αἱ [32]) ἐγχώριοι, ἐκ νόμου ἀεὶ [33]) ἐκεῖ ἔσονται μελανοφόροι [34]), καὶ τὸν ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα δακρύουσαι, οὗτινος ἕνεκα ἡ Θεὸς [35]) ἡ Θέτις τῇ Θεᾷ Ἥρᾳ δωρεῖται, καὶ ἀνατίθησι τὸν μέγαν στόρθυγγα τῆς χέρσου ἐν τῷ κτίσαι ὄρχατον.

Ὄρχατον] Στίχον, τάξιν [36]). Διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐξησκημένον καὶ κεκοσμημένον φυτοῖς, ὄρχατον τὸν κῆπον λέγει [37]).

858. Ὁπλοσμίᾳ] Ὁπλοσμία, ἐπίθετον Ἥρας [1]), τιμωμένης ἐν Ἤλιδι, πόλει τῆς Πελοποννήσου καὶ Τριφύλου [2]).

859. Τεθμὸς] Ὁ νόμος, ἐκ τοῦ τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται [3]), τεθμός.

27) ὀγδώκ.) Vit. 3. ὀγδοήκοντα, male.

28) κατεδ. μάσδας) Vit. 2. κατεδίσσατ' ἀμάξας: Vit. 3. κατεδύσσατ' ἀμάξας.

29) λακινίου) Schol. in Theocrit. ἀπὸ τινὸς Λακίνου (leg. λακινίου, cf. Steph. Byz.) κερκυραίου.

30) ἐν οἷστισι) Vitt. 2 et 3. ἐν οἷς.

31) ἀναθ.) Vitt. 2 et 3. ἀνθήσει, male.

32) αἱ) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene: ante Pott. legebatur καί.

33) ἀεί) Abest a Vit. 3.

34) μελανοφ.) Vit. 1. et Ciz. μελανηφόροι.

35) ἡ Θεός) Vit. 1. et Ciz. ἡ Θεά, deinde Vit. 3. ἡ Θέτις pro Θέτις.

36) στίχον, τάξιν) Vit. 3. non male στίχου τάξιν.

37) λέγει) Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. δηλοῖ.

1) ἐπίθ. Ἥρας) Sic Vitt. 2 et 3. pro Ἥρ. ἐπίθ. bene ob seqq.

2) τριφύλου) Forte τριφυλίας. Strab. VIII, p. 337. Pauf. V, 5, 3. et Steph. Byz. Τριφυλία, ἡ Ἦλις. Τριφύλου videtur ortum compendio scripturae τριφυλ', vt in nostris Codd. exhibetur.

3) τέθειται) Non extat in Vit. 1. et Ciz. vt ante Potter. Deinde Vit. 2. τισμὸς pro τεθμός.

860 — 61. Εἰνάπηχυν 4)] Ἐννέα πηχῶν λέγει μέγεθος ἔχειν τὸν Ἀχιλλέα 5).

Αἰακοῦ τρίτον καὶ Δωρίδος] Τὸν ἔκγονον τοῦ Αἰακοῦ 6) τρίτον καὶ Δωρίδος. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδηΐδος Πηλεὺς, Πηλέως δὲ 7) καὶ Θέτιδος Ἀχιλλεύς. Καὶ πάλιν μητρόθεν, Δωρίδος καὶ Νηρέως Θέτις, Θέτιδος δὲ 8) καὶ Πηλέως Ἀχιλλεύς.

Πρηστῆρα μάχης] Τὸν σφοδρὸν καὶ διάπυρον ἄνεμον τοῦ πολέμου. Λέγει δὲ τὸν μάχιμον 9).

862. Ῥέθη] Ῥέθος, κυρίως τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἔθη 10) δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι. Νῦν δὲ καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη ῥέθη εἶπεν 11).

863. Ἀβροπήνους 12)] Τρυφεροστήμονας, πλουσιοῦφεῖς 13), σηρικούς.

864. Κάλχῃ φορυκτοὺς] Πορφυροβεβαμμένοις 14) κυρίως, νῦν δὲ τοὺς ἁπλῶς βεβαμμένους διὰ πολλῶν 15) βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους, καὶ πλουμα-

4) εἰνάπ.) Vit. 2. ἰννάπ. Vit. 3. εἰννάπ.

5) τὸν Ἀχιλ.) Delent Vitt. 2 et 3.

6) τοῦ Αἰακοῦ) Sic noſtri omnes: τρίτον omittunt Vitt. 2 et 3.

7) δὲ) Ciz. et Vit. 1. bene inferunt.

8) Θέτιδ. δὲ) Noſtri δὲ recte addunt.

9) λέγει — μάχιμον) A Seb. adiunctum noſtri ignorant.

10) ἔθη) Vitt. 2 et 3. vt ſupra ad v. 173. ἤθη. cf. Zonar. Lex. ibique Tittman. ἔθη rectius h. l. ob ῥέθος.

11) εἶπεν) Non male delent Vitt. 2 et 3.

12) ἀβροπ.) Vit. 3. ἀβροπήμονας.

13) πλουσιοῦφεῖς) Pro πλουσίους Vit. 1. et Ciz. bene, ſcl. veſtes auro et argento intextas. Abeſt hoc voc. a Lexicis noſtris.

14) πορφυροβεβαμ.) Vitt. 2 et 3. vno verbo pro πορφύρᾳ βεβαμ. Adiectiuum πορφυρόβαπτος exhibent Lexica, ſed verbum πορφυροβάπτειν adhuc ignorant.

15) διὰ πολλ. — πεποικιλ.) Abſunt a noſtris.

ρικοὺς [16]) λέγει. Κάλχη δὲ, ἡ πορφύρα, ὅθεν ὁ κόγχος καὶ ἡ κογχύλη εὑρέθη [17]).

865. Στόρθυγγα] Ὀξύτητα [18]), ἀκρωτήριον τοῦ Κρότωνος. Λέγει δὲ τὸ Λακίνιον.

866. Ἥξει δὲ ταύρου] Παραγενήσεται δὲ ὁ Μενέλαος καὶ εἰς τὴν [1]) Σικελίαν, ὅπου αἱ παλαῖστραι τοῦ Ἔρυκος, τοῦ ξενοκτόνου, τοῦ υἱοῦ Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος Ἔρυξ ἐκλήθη· παλαιστὴν γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ πένταθλον, καὶ οὕτω τοὺς ξένους ἀναιροῦντα, Ἡρακλῆς διερχόμενος, καὶ πενταθλήσας [2]) αὐτὸν, ἄρας μετέωρον κατεκρήμνισε καὶ ἀνεῖλε [3]), καὶ οὕτως Ἔρυξ ὁ τόπος ἐκλήθη. Ταῦρον [4]) δὲ τὸν Ἔρυκά φησι, διὰ τὸ θυμικὸν [5]) καὶ γενναῖον.

867. Κωλῶτις] Ἡ Ἀφροδίτη, καὶ τιμᾶται [6]) ἐν Κύπρῳ. Κωλῶτις [7]) δὲ ἐκλήθη, ὅτι τὶς νεανίας ὑπὸ λῃστῶν, ἢ ὑπὸ τυράννου [8]) κατασχεθεὶς, ἐκ τῶν κώλων, ἤτοι

16) πλουμαρικ.) Vit. 1. et Ciz. πλουμαρκοὺς, vitiose. Vopisc. in Carino c. 20. *vestes plumandi difficultate pernobiles*, cf. ibi Salmas. pag. 849 sqq.

17) κάλχη — εὑρέθη) In nostris non comparent.

18) ὀξύτ.) Abest a Ciz. et Vit. 1. vt in edd. ante Pott.

1) εἰς τὴν) Nostri περὶ τήν.

2) πενταθλ.) Vit. 1. et Ciz. διαπενταθλήσας: verbum Lexicis adhuc incognitum.

3) καὶ ἀνεῖλε) Abest a nostris: glossa videtur esse τοῦ· κατεκρήμνισε. Reliqua, vt Seb. habent.

4) ταῦρον — γενναῖον) Haec verba Vit. 1. et Ciz. primo loco scholii ponunt.

5) θυμικὸν) Ciz. θυμιτικόν: Vitt. 2 et 3. μυθικὸν, perperam.

6) καὶ τιμᾶται) Addunt Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 2. vt Pott. ἐν κύπρῳ.

7) κωλῶτις) Aliis dicitur κωλιὰς, cff. Aristoph. Nub. v. 52. ibique schol. qui consentit Tzetzae, et Lysistr. v. 2. Lucian. Amor. 42, et Paus. I, 1, 4. et ibi Facius. Vid. etiam Manso *Versuche über einige Gegenstände aus der Mythol.* p. 181.

8) τυράν.) Art. τοῦ nostri omittunt, bene.

τῶν [9]) ἄκρων μορίων καὶ τῶν χειρῶν ἐδέθη. Ἡ δὲ θυγάτηρ, ἢ τοῦ ἀρχιληστοῦ, ἢ τοῦ τυράννου, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, καὶ μιγεῖσα τούτῳ ἀπέλυσεν αὐτόν [10]). Ὁ δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλώτιδος ἱδρύσατο, εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι [11]) δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων ἐῤῥύσατο. Κωλὶς δὲ λέγεται καὶ ἡ ἄορνις γῆ [12]).

868. Ἀλεντία] Ἡ ἐν Ἄλεντι, ποταμῷ Κολοφῶνος, τιμωμένη· ἐκεῖσε [13]) γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστίν.

Λογγύρου] Λόγγυρος, λίμνη Σικελίας [14]).

869. Ἄρπης] Ἄρπη, ἡ Δρεπάνη [1]), καὶ ἡ Φαιακία, ἢ Κέρκυρα [2]), καὶ χωρίον ἐν Σικελίᾳ [3]). Καὶ ἡ μὲν Κέρκυρα λέγεται Δρέπανον [4]), ὅτι ἦν ἐκεῖ κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν [5]), ἢ τὸ

9) τῶν) Nostri recte delent additum ἐκ. Vitt. 1. 2. et Ciz. tuentur vulg. ἀκρομηρίων, pro quo Vit. 3. cum Eudoc. p. 266. ἀκρωτηρίων, corrupte, forte leg. ἀκρομαρίων, quod, vt e Glossar. patet, est verbum mediae graecitatis, et extremam membri partem significat.

10) καὶ μιγ. — αὐτόν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἀπέλυσεν αὐτὸν, μιγεῖσα τούτῳ.

11) ὅτι — ἐῤῥύσατο) Vit. 1. et Ciz. tantum: ὅτι ἐλυτρώσατο αὐτόν.

12) κωλὶς — γῆ) Phauor. idem habet, verum addit quoque schol. seq. quod ad voc. κωλῶτις nil facit. Saepius exscripsit festinanter, et aliena adleuit.

13) ἐκεῖσε) Vitt. 2 et 3. ἐκεῖ. cf. de Alentia Manso l. antea l. p. 173.

14) λόγγ. — σικελ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

1) ἡ Δρεπάνη) Pro ἤτοι δρέπανον Vit. 1. et Ciz. recte, cf. Steph. δρεπάνη, ἡ Φαιακία.

2) ἢ κέρκ.) Nostri neque ἡ, vt Pott. neque ἢ habent. Seruandum tamen est ἢ, nam Phaeacia quoque nominabatur Corcyra, Plin. H. N. IV, 12.

3) χωρ. ἐν Σικ.) Nostri, vt ante Seb. ἡ Σικελία. Steph. ad δρεπάνη vrbem Siciliae fuisse tradit δρέπανον. Phauor. ad ἄρπη· ἐστὶ δὲ καὶ σικελικὸν χωρίον, δρέπανον λεγόμενον.

4) καὶ ἡ μὲν — λέγεται δρέπ.) Sic Vitt. 2 et 3. bene pro: λέγεται. Ἡ μὲν κέρκυρα.

5) ἐξέτεμεν) Pro ἐξέτεμνεν nostri cum edd. ante Seb.

δρέπανον, ὅπερ ἡ Δημήτηρ [6]) ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν τοὺς στάχυας [7])· τὸ δ' ἐν Σικελίᾳ [8]), ὅτι ἐκεῖ ἦν τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ τὸν Οὐρανὸν ὁ Κρόνος ἐξέτεμε, κἄνπερ [9]) ὁ Λυκόφρων φαίνηται νῦν τὸ Κρονοτόμον δρέπανον λέγειν. Τὸ δὲ δρέπανον [10]) παρὰ Σικελοῖς ζάγκλον [11]) καλεῖται. Μέμνηται [12]) δὲ καὶ Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ Αἰτίων.

870. Γονοῦσαν] Ἔστι μὲν πόλις [13]) Θετταλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, ἐν ᾗ ἐπλανήθη ὁ Μενέλαος [14]).

871. Καὶ Θηροχλαίνου σηκὸν] Θηρόχλαινον λέγει τὸν Ἡρακλῆ [1]). Ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας, ἤτοι παρελθών, ὁ Μενέλαος καὶ τὸν σηκὸν [2]) καὶ ναὸν τοῦ Θηρο-

6) Δημήτ.) Vitt. 2 et 3. Δήμητρα.

7) στάχυας) Noſtri pro στάχυς.

8) τὸ δ' ἐν Σικ.) Noſtri, vt edd. pr. δρέπανον δὲ ἡ Σικελία.

9) κἄνπερ — λέγειν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. niſi quod Vit. 2. recte φαίνηται pro φαίνεται: atque haec videntur eſſe e recenſione Io. Tzetzae, nam Iſ. Tzetz. ſine dubio dedit, quod exhibent Vit. 1. et Ciz. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ἐν Σικελίᾳ ἔκρυψεν ὁ Ζεὺς τὸ κρονοτόμον δρέπανον.

10) τὸ δὲ δρέπ. — Αἰτίων) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Callimach. ed. Erneſt. p. 424 et 506.

11) ζάγκλον) *Cff. Euſtath. ad Hom. Odyſſ. μ, p. 484. B. ſ. et Scaliger ad Varr. de L. L.* IV, c. 31. Thryllit.

12) μέμνηται — αἰτίων) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Sebaſt. cum editoribus pr. male αἰτιῶν, nam dicc. Αἴτια. In ſcholl. Hom. Villoiſ. Marcianis Il. ι v. 193. ἐν δευτέρῳ — Αἰτίων: β, 145, ἐν Αἰτίοις, cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 815. ed. Harl. vbi ſchol. Aeſchyli Eumenid. citatur, omiſſo autem verſiculo et verbis ſcholii, quae ſe ita habent: ἐν ὑπομνήματι Καλλιμάχου Αἰτίων β.

13) μὲν πόλις) Vit. 3. delent recte καὶ interiectum.

14) ἐν ᾗ — Μενέλ.) Vitt. 2 et 3. ignorant.

1) Θηρόχλ. — Ἡρακλῆ) Inſerunt Vit. 1. et Ciz. omiſſo tamen poſtea voc. Ἡρακλέος, bene.

2) ὁ Μενέλ. — σηκὸν) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

χλαίνου, ἤγουν τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν [3]· τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ ναὸν περὶ Σύρτιν τῆς Λιβύης [4]) Ἰάσων ἐδείματο [5]), καὶ οἱ λοιποὶ Ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ἐπιτελέσαι ἀγῶνας ἐκεῖσε· εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν ἐμπεσόντες, διὰ τὸ εἶναι ψαμμαθώδη [6]) καὶ αβαθῆ την θάλασσαν, καὶ μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτοὺς, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὴν Ἀργὼ, δώδεκα [7]) ἡμέρας ἐπορεύοντο διὰ τῆς ἐρήμου Λιβύης, ὥς φησι Πίνδαρος· τῇ δὲ δωδεκάτῃ [8]) πρὸς ἑτέραν θάλασσαν ἐλθόντες, κατέθεντο αὐτὴν, καὶ ἀγωνισάμενοι, καὶ λουσάμενοι περὶ τὴν ἐκεῖσε θάλασσαν, ὃν εἴπομεν [9]), ναὸν ἔκτισαν τῷ Ἡρακλεῖ· ἐν ᾗ θαλάσσῃ ὁ ἀποπλυνθεὶς ἱδρὼς τῶν Ἀργοναυτῶν ἐν ταῖς ψάμμοις [10]) μέχρι νῦν δίκην ἐλαίου στίλβει, μήτε ὑπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης κλύδωνος, μήτε ὑπὸ ὄμβρων καθαιρόμενος [11]).

872 — 73. Ὃν Κρηθέως ἄμναμος, ὁρμίσας] Ὅντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέος [1]) ἔδειμε καὶ ἔκτισε [2]) σὺν

3) λεοντῆν) Pro λεοντὴν Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr.

4) τῆς Λιβύης — usque ad εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν incuria librarii in Vitt. 2 et 3. excidisse videntur.

5) ἐδείματο) Reduximus hoc voc. rarius a Seb. perperam mutatum in ἀνήγειρε, quod e glossa est, nam δέμω est i. q. οἰκοδομέω, cf. Etymol. M. δειμάμενος, Phauor. et Zonar. δειμάμενα. Ad v. 872. iterum occurrit ἔδειμε.

6) ψαμμαθώδη καί) A Seb. additum nostri non addunt; neque omnino videtur addendum, si ἀβαθῆ, vt nostri, pro ἄβατον s. ἀδιάβατον legas, quae lectio nostrorum aptissima simul tollit tautologiam: μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτοὺς, nam sic quoque nostri pro αὐτήν.

7) δώδεκα) Reuocauimus e Codd. nostris et Pind. Pyth. IV, 45, quem laudat Tzetzes. Seb temere ἕνδεκα ob seq. δωδεκάτῃ δὲ — nam ipso die duodecimo quum peruenissent ad aliud mare, nauem eo usque portatam deposuerunt.

8) τῇ δὲ δωδ.) Sic nostri pro τῇ δωδ. δέ.

9) εἴπομεν) Pro εἶπον Vitt. 2 et 3. bene.

10) ταῖς ψάμ.) Vitt. 2 et 3. τοῖς ἄμμοις.

11) καθαιρ.) Vit. 1. et Ciz. καθαιρούμενος.

1) τοῦ Ἡρακλ.) Delent Vit. 1. et Ciz. nec contextus eo indiget.

τοῖς πεντήκοντα Ἀργοναύταις ὁ ἄμναμος καὶ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὁρμίσας καὶ ἐλλιμενίσας ἐκεῖσε δηλονότι [3]) τὸ σκάφος, ἤτοι τὴν ναῦν τὴν Ἀργώ. Ἄμναμος δὲ καὶ ἀπόγονος Κρηθέως ὁ Ἰάσων οὕτω [4])· Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ Τυρώ. Τυροῦς καὶ Ποσειδῶνος Πελίας [5]) καὶ Νηλεύς. Τῆς αὐτῆς δὲ Τυροῦς [6]) καὶ Κρηθέως Αἴσων, Ἀμυθάων [7]), Φέρης. Αἴσονος καὶ Πολυμήδης [8]), τῆς Αὐτολύκου, ἢ, κατά τινας, Ἄρνης, ἢ Σκάρφης, Ἰάσων. Τὴν δὲ τῶν Ἀργοναυστῶν ἱστορίαν πλατέως λίαν ἐν τῇ ἀρχῇ [9]) εἶπον.

874 — 76. Κρόκαι] Οἱ αἰγιαλοί, παρὰ τὸ [10]) κρύος κύειν· ψυχροὶ γάρ· ἤπερ ὁ βυθός.

Κρόκαι [11]) δὲ Μινυῶν] Οὕτω [12]) συντάσσεται· Ὅντινα ναὸν σὺν τοῖς πεντήκοντα ἔδειμεν. Αἱ κρόκαι δὲ

2) καὶ ἔκτισε — ἄμναμος καὶ) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

3) δηλονότι) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. vti quoque ſeq. τὴν ναῦν.

4) οὕτω) Pro οὕτως Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. οὕτω.

5) πελίας) Vitt. 2 et 3. perperam πηλεύς, cf. Apollod. I, 9, 8.

6) τῆς αὐτῆς — τυροῦς) Pro τυρ. δὲ τῆς αὐτῆς Vit. 1. et Ciz. bene, cf. ad v. 175, vbi eadem narrantur.

7) Ἀμυθάων — εἶπον) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. modo habent: ἀφ᾽ οὗ ὁ Ἰάσων. Sed Ἀμυθάων pro Ἀμαθάων, vt ad v. 175, cum Seb. Vitt. 2 et 3.

8) πολυμήδης) Sic quoque Apollod. I, 9, 16. ſed Eudoc. p. 221. Ἀλκιμέδης, τῆς Κλυμένης τῆς Μινυάδος, cui conſentit ſchol. Apoll. Rh. II, 229, p. 125.

9) ἐν τῇ ἀρχῇ) ſcl. ad v. 175. Sic Vitt. 2 et 3. pro ὄπισθεν. Caeterum in edd. pr. addita: Λόγχουρος] λίμνη Σικελίας. Γονοῦσα δὲ ἐστὶ μὲν καὶ πόλις Θετταλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, a Seb. eiecta noſtri quoque non agnoſcunt.

10) παρὰ τὸ) Vit. 2. ἀπὸ τοῦ; ſed κρύος κύειν noſtri cum vulgato. Equidem cum Etymolog. κρούω, κρούειν l. κρύος, κρύειν legendum putem, niſi ſequeretur ψυχροί. Hariolatur hic ſcholiaſtes; ſupra ad v. 107. meliora dat.

11) κρόκαι — πολὺν χρόνον) Omnia abſunt a Vit. 1. et Ciz.

12) οὕτω) Pro οὕτως noſtri.

καὶ αἱ ψάμμοι καὶ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης, δηλονότι τῆς ἐκεῖσε, τηροῦσι καὶ φυλάττουσι τὰ εὔλιπῆ καὶ λιπαρὰ στελγίσματα [13]) καὶ τοὺς ῥύπους τῶν Μινυῶν καὶ Ἀργοναυτῶν, οὐδὲ φοιβάζει καὶ πλύνει ὁ κλύδων, οὐδ' ἡ ὀμβρία σταγὼν, σμήχουσα καὶ καθαίρουσα δηναιὸν καὶ πολὺν χρόνον [14]).

Μινυῶν] Τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους [15]) αὐτῶν ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου [16]) ἦσαν. Δύο [17]) δὲ Ὀρχομενοί εἰσιν, ὅ, τε ἐν Βοιωτίᾳ, οὗτος ὁ Μινύειος, καὶ ὁ πολύμηλος [18]), ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ὁ δὲ τόπος Ὀρχομενὸς Μινύειος οὕτως [19]) ἐκλήθη ἀπὸ Μινύου, τοῦ Ποσειδῶνος παιδὸς καὶ Καλλιῤῥόης [20]), τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός· οὗπερ Μινύου καὶ Τριγονείας [21]), τῆς Αἰόλου, οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἄριττοι δὲ ἱππικοὶ οἱ Ὀρχομένειοι· Ἐργῖνος γὰρ ἵππῳ Θηβαίους νικήσας, φόρῳ ὑποτελεῖς ἔσχεν· Ἡρακλῆς δὲ αὐτοὺς ἠλευθέρωσεν.

Εὐλιπῆ στελγίσματα] Οἱ ῥυπαροὶ [22]) ἱδρῶτες,

13) στελγ.) Vit. 2. στελεγίσματα: Vit. 3. στλεγίσματα hic et postea.

14) πολ. χρόνον) Vitt. 2 et 3. πολυχρονίως.

15) οἱ πλείους) Idem tradit schol. Pind. Pyth. IV, 120. Cod. Ciz. post οἱ πλείους αὐτῶν, reliquis demtis, pergit: ἀπὸ Μινυοῦ τοῦ Ποσειδῶνος etc.

16) Μινυείου) Sic quoque Vit. 2. sed Vitt. 1. 3. et Ciz. Μινυοῦ. Schol. Pind. et Apollon. l. l. μινύου.

17) δύο — Ἀρκαδίᾳ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

18) πολύμηλος) Pro πολύμαλλος Vitt. 2 et 3. recte, cf. Hom. Il. II, 605. ibique Eustath. et Il. II, 511. Statius Theb. IV, 295. et Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 247. Sic quoque Gerbel. et Pott. legendum putarunt.

19) οὕτως) Pro οὗτος nostri cum Seb.

20) καλλιῤῥόης) Pro καλλιρόης nostri, recte, cf. Apollod. II, 5, 10.

21) τριγονείας) Ita quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz cum edd. ante Seb. et schol. Pind. Pyth. IV, 120 τριτογενείας.

22) ῥυπαροὶ) Pro λιπαροὶ Vit. 1. et Ciz. recte ob seq.

ὁ ῥύπος, τὰ ἀποξύσματα· στελγίδες [23]) γὰρ, τὰ τριπτήρια [24]), οἷς οἱ [25]) ἐν τοῖς βαλανείοις τριβόμενοι τὸν ῥύπον ἐκξέουσι [26]).

Πολλὰ εἰπὼν περὶ Μενελάου ὁ Λυκόφρων, περὶ τῶν τοῦ Ἀντήνορος [27]) υἱῶν οὐκ ἐμνημόνευσε, Γλαύκου φημὶ καὶ Ἐρυμάνθου [28]), οἳ μετὰ Μενελάου [29]) πλέοντες, ναυαγήσαντες ἐξῆλθον περὶ Κυρήνην τῆς Κρήτης [30]), καὶ οὐκ ἔτι ἐπείσθησαν ἐκείνῳ συμπλεῖν, ἀλλ' ᾤκησαν ἐν Κυρήνῃ Κρήτης τὸν ἀπ' αὐτῶν Ἀντηνοριδῶν λόφον κληθέντα. Λυσίμαχος [31]) δὲ ἐν πρώτῳ τῶν Νόστων οὕτω πως [32]) λέγει· „Γλαῦκος, Ἀκάμας, Ἱππόλοχος, οἱ Ἀντηνορί-„δαι, παρ' Ἀκαμνάκει [33]), βασιλεῖ Λιβύων, ᾤκησαν, „μὴ βουλόμενοι συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον πορθήσασιν, οἱ

ῥύπος. Verba autem haec usque ad ἀποξύσματα Vitt. 2 et 3. non habent.

23) στελγίδ.) Vit. 3. στλεγίδες.

24) τριπτήρ.) Vit. 1. τρίπτρα: Ciz. ῥίπτα: Vit. 2. vt edd. pr. τρίπτα: Vit. 3. τρίπλευρα, corrupte omnes.

25) οἷς οἱ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene: reliqui ignorant οἱ.

26) ἐκξέουσι) Vit. 1. et Ciz. pro ἐκξέομεν, quod tuentur cum vulgat. Vitt. 2 et 3. Phauor. ἀποξύουσι.

27) Ἀντήνορ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀγήνορος, qui Hom. Il. λ, 59, filius Antenoris dicitur.

28) Ἐρυμ.) Vit. 1. et Ciz. Ἐρυμανθείας, corrupte.

29) μετὰ Μεν.) Nostri omnes sine art. τοῦ.

30) περὶ — κρήτης) Pro περὶ τὴν κρήτην Vit. 1. et Ciz. vti in seqq. quoque ἐν κυρήνῃ κρήτης pro ἐν κρήτῃ, bene.

31) λυσίμαχος — ᾤκησαν) Desunt in Vit. 1. et Ciz. λυσίμαχος Vitt. 2 et 3. quoque exhibent, olim male in edd. vett. σύμμαχος. Cff. de Lysimacho Voss. de Hist. gr. p. 301. Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 129, ed. Harl. Add. Phot. Lex. p. 369. ad Σαμίων: ὡς Λυσίμαχος ἐν β Νοστῶν (lege Νόστων), Heyne in Obseruu. ad Apollod. p. 223. et ad Virgil. T. II, p. 241. In Io. Tzetz. Chil. VI, v. 921. λυσίμ. dic. κυρηναῖος.

32) οὕτω πως) Sic legendum, vt infra ad v. 918. pro οὕτω πῶς. Vitt. 2 et 3. οὕτω που.

33) Ἀκαμνάκει) Vitt. 2 et 3. pro Ἀμνάκει.

„μεθ' ἱκανὸν χρόνον τὸν μεταξὺ Κυρήνης [34]) καὶ θαλάσ-„σης Ἀντηνοριδῶν λόφον ἔκτισαν καὶ ᾤκησαν“ [35]).

877 — 80. Ἄλλους δὲ θῖνες] Περὶ τῶν Θεσσαλῶν φησὶ Γουνέως, Προθόου, καὶ Εὐρυπύλου, ὅτι τοὺς ἄλλους αἰάξουσι [1]) καὶ θρηνήσουσιν οἱ θῖνες καὶ αἰγιαλοὶ [2]), οἵ τε μύρμηκες καὶ αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι, αἱ πέλας καὶ πλησίον τῶν Τευχείρων, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς [3]) Λιβύης. Θρηνήσουσι δὲ αὐτοὺς [4]), τί παθόντας; ἐκβεβρασμένους καὶ ῥιφέντας ὑπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὸ ἔρημον οἰκητήριον τοῦ Ἄτλαντος, ἤτοι τὴν Λιβύην. Ἐκριφέντας δὲ, ποταπούς, προσεσηρότας [5]) καὶ διεσχισμένους δέρτροισι [6]) καὶ σώμασι θρυλλιγμάτων καὶ συντριμμάτων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, θρυλλίγμασι καὶ συντρίμμασι δέρτρων καὶ σωμάτων, ἀντιστρόφως εἶπε.

Τειχείρων] Τῆς Κυρήνης πόλεις, Ἀπολλωνία καὶ Τεύχειρα [7]). Ἡ δὲ Κυρήνη χωρίον τῆς Λιβύης ἐστὶν, ὡς καὶ ἡ Φάρος.

Ex 879. Ἄτλαντος οἰκητήριον] Τὴν Λιβύην λέγει· Ἄτλας γὰρ μαθηματικὸς ἦν Λίβυς ἀνὴρ [8]), ὃς εἰς

34) κυρήν.) Recte: Vitt. 2 et 3 vitiose κρήνης.

35) ἔκτισ. — ᾤκησ.) Vitt. 2 et 3. ᾤκησ. καὶ ἔκτ.

1) αἰάξ.) Recte, nostri tuentur vulg. αἰάζουσι, sed Vit. 3. praetermittit καὶ θρηνήσουσιν.

2) αἰγιαλ.) Bene omittunt art. οἱ Vitt. 2 et 3.

3) τῆς) Addunt Vit. 1. et Ciz.

4) αὐτοὺς) Vit. 1. et Ciz. αὐτοί.

5) προσεσηρ.) Vitt. 2 et 3. προσερηρότας, vid. nott. ad Lycophr.

6) δέρτρ.) Vitt. 2 et 3. δέντροισι, et postea δέντρων pro δέρτρων, male.

7) Ἀπολλ. καὶ Τεύχ.) Idem tradit schol. Pind. Pyth. IV, 26. Inde a Τευχείρων usque ad verba v. 881: Μόψον τιταιρώνιον] ὁ Μόψος οὗτος, desiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz. In Vit. 2. tota pagina deest usque ad verba v. 886. εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν. In Vit. 3. reperiuntur quidem, sed ad extr. schol. v. 881. sunt, ni fallor, Io. Tzetzae.

8) μαθηματ. — ἀνὴρ) Idem Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 92. ed. Heins.

ὄρος ὑψηλὸν ἀνερχόμενος πρὸς ἀκριβεστέραν κατασκοπὴν τῶν ἀστέρων, καί ποτε παρασφαλεὶς [9]), κατέπεσεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν, καὶ ἀνῃρέθη, ὅθεν ἀπ' αὐτοῦ τό, τε ὄρος, καὶ τὸ πέλαγος Ἀτλαντικὸν ἐκλήθησαν. Πολύϊδος [10]) δὲ, ὁ Διθυραμβοποιὸς, τὸν Ἄτλαντα τοῦτον ποιμένα Λίβυν φησὶν, οὐ μαθηματικόν· ἀπολιθωθῆναι δὲ ὑπὸ Περσέως, δείξαντος αὐτῷ τὴν Γοργόνα [11]), διὰ τὸ μὴ ἐᾶν αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ' ἐρωτᾶν αὐτὸν, τίς εἴη. Τούτου καὶ τοῦ Ἄτλαντος υἱὸς ἦν [12]) ὁ Ἕσπερος [13]) κατὰ τοὺς λοιποὺς, οὐ κατὰ τὸν Πολύϊδον. Ἔρημον δὲ τὸ Ἄτλαντος οἰκητήριόν φησιν [14]), ὅτι ἔρημος ἡ Λιβύη.

881 — 96. Μόψον Τιταιρώνειον] Ἔνθα ποτὲ θανόντα τὸν Μόψον [1]), τὸν ἀπὸ Τιταρῶνος [2]) πόλεως, ταρχύσαντες [3]) οἱ Ἀργοναῦται, ἀνεστήλωσάν τε καὶ δίκην στήλης ἔστησαν τυμβείαν κρηπῖδα καὶ βάσιν [4]), καὶ σημεῖον ἀπὸ τοῦ Ἀργώου δορὸς καὶ τοῦ τῆς Ἀργοῦς ξύλου, πέτευρον [5]) καὶ σανίδα κλασθὲν, ἤτοι κώπην τεθλασμένην [6])· ἀνεστήλωσαν δὲ αὐτὸ κειμήλιον καὶ δώρημα

9) παρασφ.) Vit. 3. καταςφαλεὶς, quod voc. Lexica ignorant.

10) πολύϊδος) Pro πολύειδος Vit. 3. hic et poſtea, re te, cf. Etymol. Mag. ad Ἄτλας, et Heyne ad Apollod. III, 3, 1. In Prolegg. non occurrit inter Dithyrambicos, forte h. l. additus a Io. Tzetza, vid. Voſſ. de Poet. gr. p. 47. *Polyides Sophiſta inter Tragicos locum inuenit ap. Ariſtot. de Poet. c. 13 ſq.* Thryllit.

11) γοργόνα) Vit. 3. vti alias, γοργόνην.

12) ἦν) Exhibet Vit. 3. cum Seb.

13) Ἕσπερ.) Vit. 3. Ἑσπέριος.

14) φησιν) Addit Vit. 3. cum Seb.

1) τὸν Μόψ.) Abeſt a Vit. 3.

2) τιταρῶνος) Vit. 3. pro τιταιρῶνος, recte, cf. Steph. Byz. ad h v.

3) ταρχύσ.) Vit. 3. ταρχύσαντο, vt ap. Lycophr.

4) καὶ βάσιν — τοῦ τῆς) Abſunt a Vit. 3.

5) πέτευρον) Vit. 3. πέταυρον, vid. nott. ad Lycophr.

6) τεθλασμ.) Pro τεθραυσμένην Vit. 3. bene.

νεκρῶν. Ποῦ δ' ἀνεστήλωσαν; περὶ τὴν Αὐσίγδα, πόλιν Λιβύης [7]), ἥντινα Αὐσίγδα παραῤῥεῖ ὁ Κίνυφος ποταμός. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω συντάσσεται [8]). Ἔνθα ποτὲ τὸν Μόψον οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν. Ἡ δὲ Κολχὶς Μήδεια τῷ Νηρέως γόνῳ, ἤγουν [9]) υἱῷ, Τρίτωνι παρέσχε πλατὺν κρατῆρα, κεκροτημένον καὶ εἰργασμένον χρυσῷ. Τίνος δὲ χάριν παρέσχε τῷ Τρίτωνι; δείξαντι τὸν πλοῦν, ἢ [10]) καὶ ὅπου διὰ τῶν στενῶν [11]) πετρῶν ὁ Τῖφυς, κυβερνήτης ὢν τῆς Ἀργοῦς, ἄθραυστον αὐτὴν διαβιβάσει. Τουτάκις δὲ καὶ τότε αὐδάξει καὶ εἴπῃ θαλασσόπαις [12]) διμορφος θεὸς, ἤγουν ὁ Τρίτων, τοὺς Ἕλληνας τὰ κράτη λαβεῖν τῆς χώρας, ἤτοι κυριεῦσαι τῆς Λιβύης, ὅταν ὁ ἀγρότης Λιβυκὸς λαὸς παλίμπουν καὶ ἀντίστροφον τὸ δῶρον, ἤτοι τὸν κρατῆρα, ὀρέξῃ καὶ παράσχῃ Ἕλλησι, νοσφίσας καὶ ἐκβαλὼν καὶ στερήσας τῆς πατρίδος, ἤτοι τῆς Λιβύης. Ταῖς δὲ εὐχαῖς, ἤτοι τοὺς λόγους [13]), τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Λίβυες, κρύψουσι τὸ κτέαρ καὶ κτῆμα, ἤτοι τὸν κρατῆρα, ἐν χθονὸς ἐσχάτοις μυχοῖς, ἄφαντον.

Μόψον Τιταιρώνειον] Ὁ Μόψος οὗτος εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν ἦν, υἱὸς Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομενοῦ. Ὁ δὲ Ἄμπυκος υἱὸς ἦν [14]) Τιταιρῶνος [15]), ἀφ' οὗ καὶ πόλις, ὡς καὶ Ἡσίοδος [16]).

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην [17]), Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος.

7) πόλιν λιβ.) Desunt in Vit. 3. deinde pro ἥντινα Αὐσ. legit ὅπου. Infra ad v. 885. fere eadem repetuntur.

8) τὸ δὲ — συντάσσ.) Vit. 3. cum vulg. τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ οὕτω σύνταξον.

9) γόνῳ, ἤγουν) A Seb. additum Vit. 3. non addit.

10) ἢ) A Seb. adiectum consentiente Vit. 3. cf. ad v. 889.

11) διὰ τ. στενῶν) Sic Vit. 3. comprobante Pottero. Seb. στενῶν male omisit.

12) θαλασσόπ.) Vit. 3. delet art. ὁ, bene, cf. Lycophr. v. 892.

13) λόγους) Vit. 3. λόγχους.

14) ἦν) Cum Seb. Vit. 3.

15) τιταιρῶνος) Forte τιτάρωνος, vti vrbs dic. τιταρών, et schol. Apollon. I, 65,

Οὗτος ὁ Μόψος τοῖς Ἀργοναύταις συμπλέων, ἀνῃρέθη ὑπὸ ὄφεως ἐν Λιβύῃ, ἔνθα θάψαντες αὐτὸν οἱ Ἀργοναῦται, οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ [18]), ἔπηξαν ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ κώπην, ἢ σανίδα [19]), ἐκ τῆς Ἀργοῦς. Καὶ ὁ μὲν Μόψος οὗτος, ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, ἐν Λιβύῃ κεῖται, εἷς ὢν τῶν Ἀργοναυτῶν· ὁ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος υἱὸς Μόψος καὶ Μαντοῦς, τῆς θυγατρὸς Τειρεσίου, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας. Τινὲς δέ φασιν ἐν Κιλικίᾳ.

Ex 883. Ἀργώου δορὸς] Ἀργὼ ἐκλήθη ἡ τοῦ Ἰάσονος [1]) ναῦς, ἢ ὅτι [2]), κατὰ Ἀπολλώνιον [3]), Ἄργος ὁ Ἀρέστορος [4]), ἢ Ἀλέκτορος, υἱὸς αὐτὴν ἐναυπήγησεν· ἢ ὅτι ἐν Ἄργει ἐναυπηγήθη, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος [5]) ὁ Σαλαμίνιος.

p. 119. Μόψος τοῦ Τιτάρωνος; nostri Codd. vero cum Eudoc. p. 220. τιταιρῶνος.

16) Ἡσίοδ.) Scut. Herc. 181, cf. ibi Heinrich.

17) Ἀμπυκ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀμπυκίδα, non bene.

18) οἱ ἑταῖρ. αὐτ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

19) ἢ σαν.) Vit. 3. καὶ σαν. *hoc est.*

1) Ἰάσονος) Nostri recte pro Ἰάσωνος.

2) ἢ ὅτι — ἐναυπήγησεν) Desunt in Vit. 3. non bene, ob seq. ἢ ὅτι — Σαλαμ. quod habet. Alia tamen manus ad extr. addidit ἢ ὑπὸ Ἄργου. Eudocia quoque addit p. 79. ὑπὸ Ἄργου, omissa tamen part. ἢ.

3) κατὰ Ἀπολλών.) I, 110.

4) Ἀρέστορος) Reduxit bene Sebast. uti iam Sturz. legit ad Pherecyd. p. 174. quem consulas, pro Ἴστορος. Vit. 1. et Ciz. θέστορος, aeque male. Apoll. Rh. I, 112. Ἄργος τεῦξεν Ἀρεστορίδης, et Apollod. II, 1, 3. ὃν Ἀσκληπιάδης Ἀρέστορος λέγει υἱόν, cf. ibi Heyne.

5) Ἡγήσανδρ.) *Nisi Delphicus pro Salaminius licet rescribere, (Hegesander enim ὁ Δελφὸς commentaria quoque scripsit περὶ ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων, teste Athen.* V, 15. *atque in illis fortasse id tangere potuit) nisi igitur Delphicum illum, de quo vid. Voss. de H. Gr. L.* III, *p.* 288. *malumus intelligere, ignoro alterum, qui ipsum commemoret.* Sebast. Pro ὥς φησιν — σαλαμ. quod quoque Vit. 3. et Eudoc. additis modo ὑπὸ Ἄργου, habent: Vit. 1. et Ciz. παρ' Ἡγησάνδρου σαλαμινίου.

Ex 885. Αὔσιγδα] Αὔσιγδα πόλις Λιβύης, ἣν παραῤῥεῖ ὁ Κίνυφος ποταμός. Φασὶ [6]), ὅτι κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν ἡ Ἀργὼ εἰς τὴν Σύρτιν ἐνέπεσεν. Ἀποροῦσι δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τοῦ ἔκπλου Τρίτων, ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος, ἐπιφανεὶς, ὡδήγησεν αὐτούς. Ὧι ἔδωκεν ἡ Μήδεια ἀμοιβὴν χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς λαφύρων.

Ex 886. Τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι] Ἀκέσανδρός [7]) φησιν, Εὐρύπυλον καὶ Τρίτωνα Ποσειδῶνος καὶ Κελαινοῦς εἶναι παῖδας, ὃς Εὐρύπυλος, γήμας Στερόπην [8]), τὴν τοῦ Ἡλίου [9]), Πασιφάης δὲ ἀδελφὴν, γεννᾷ Λυκάονα [10]) καὶ Λεύκιππον, ὃς Εὐρύπυλος βασιλεὺς [11]) ἦν Κυρήνης. Ὁ δὲ Τρίτων τὰ μὲν ἄνω μέχρι λαγόνων ἄνθρωπος ἦν τέλειος, χεῖράς τε ἔχων [12]), καὶ τὰ λοιπά· τὰ δὲ ἐκ λαγόνων κάτω δελφὶς, ἔχων δύο μόνους ἐμπροσθίους [13]) πόδας ἵππου, Ἀμφιτρίτης δὲ [14]) καὶ Ποσειδῶνος ὢν παῖς, κατ' ἐμὲ καὶ τοὺς λοιπούς [15]).

6) φασὶ — usque ad πατρὸς λαφύρων noſtri ignorant.

7) Ἀκέσανδρός) *Locum Aceſandri habent ſcholia Pindari Pyth.* IV, 57. *add. ſchol. Apollon.* IV, 1602, *p. m.* 245, *b.* Thryllit. Add. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 238, Plutarch. Sympoſ. L. V, p. 685, Vol. VIII. edit. Reisk. Ἀκέσανδρος ἐν τῷ περὶ Λιβύης, ſchol. Apoll. Rh. IV, 1750. ſchol. Pind. Pyth. IV, 1, p. 543. Vol. III. ed. Heyn. et Pyth. IX, 26, p. 626.

8) Στερόπην) Pro Στεροπὴν Vit. 1. et Ciz. *quod rectum, quia κύριον.* Thryllit. Sic quoque ſchol. Pind. l. l.

9) τὴν τ. Ἡλίου) Sic Codd. noſtri cum ſchol. Pind. abiecto voc. θυγατέρα, temere a Pottero intruſo.

10) λυκάονα) A Seb. reſtitutum pro λύκαινα comprobant noſtri cum Schol. Pindari, qui tamen λευκίππην etiam pro λευκιππον recte legunt.

11) βασιλεὺς) Noſtri delent bene praemiſſ. καὶ.

12) τε ἔχων) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. Forte intelligitur κατὰ, vel refertur ad ſeq. ἔχων.

13) ἐμπρ.) Vit. 1. et Ciz. mendoſe ἐμπράκτους.

14) δὲ) Ciz. et Vit. 1. bene inſerunt.

Ἔστι δὲ Τρίτων καὶ [16]) ποταμὸς Λιβύης. Οὗτος ὁ Τρίτων ὁμοιωθεὶς Εὐρυπύλῳ, τῷ λεχθέντι Κυρήνης βασιλεῖ, καθὰ Μενεκλῆς καὶ Πίνδαρος [17]) ἱστοροῦσιν, ὑπέδειξε τὸν πλοῦν, καὶ βῶλον ἔδωκε [18]) τοῖς Ἀργοναύταις, ἣν Εὔφημος, ὁ πρωρεὺς τῆς Ἀργοῦς, ἐδέξατο, υἱὸς ὢν καὶ αὐτὸς Ποσειδῶνος καὶ Μηκιονίκης [19]), ἢ Δώριδος [20]) τῆς Εὐρώτα [21]) θυγατρὸς, γαμβρὸς δὲ Ἀλκμήνης ἐπὶ Λαονόμῃ [22]) θυγατρί· ὃν Εὔφημον Ἀσκληπιάδης [23]) φησὶ δῶρον ἔχειν παρὰ Ποσειδῶνος [24]), τὴν θάλασσαν ἀπημάντως, ὡς διὰ γῆς, πορεύεσθαι. Ὡς γοῦν [25]) ἐκ τῆς Κολχίδος διὰ τῆς ἔξω [26]) θαλάσσης καὶ τοῦ Ἀδρίου τὸν πλοῦν ἐποιήσαντο, διὰ τοῦ Φάσιδος δὲ

15) ὢν παῖς — λοιπούς) Ciz. et Vit. 1. modo παῖς ἦν. Reliqua a Io. Tzetza, qui vbique venditat suum κατ' ἐμὲ, videntur allita. λοιπούς, vt Apollod. I, 4, 5. et Hesiod Theog. v. 930.

16) τρίτων καὶ) Vit. 1. et Ciz. aptius, quam vulg. καὶ τρίτων, cf. Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

17) Πίνδαρ.) Pyth. IV, 37. cf ibi schol. et ad v. 49. Μενεκλῆς, Pind. Pyth. IV, 10, p. 545. cf. Voss. de H. Gr. p. 304. Laudatur quoque in Phot. Lex. p. 17. ad Ἑρμαῖ.

18) ἔδωκε) Vit. 3. ἔδειξε, non apte.

19) Μηκιονίκ.) Vit. 3. μηκιόνης, vitiose. Schol. Pind. Pyth. IV, 15, et 35. vulg. seruant.

20) Δώριδ.) Pro ὤριδος restituit Seb. consentiente Vit. 3.

21) Εὐρώτα) Sic omnino legendum pro Εὐρώτου. Vit. 3. et schol. Apollon. p. 245, b, habent Εὐρώπης, vbi Εὔφημος Ποσειδῶνος καὶ Εὐρώπης τῆς Τιτυοῦ filius dicitur, sed vulg. tenenda, quia schol. Pindari Pyth. IV, 15 et 76. τῆς Εὐρώτα θυγατρὸς habet.

22) Λαονόμῃ) Vit. 3. λαομένῃ, vitiose.

23) Ἀσκληπιάδ.) Vid. ad v. 315. Phot. Lex. p. 452. ὕδωρ δὲ πίνων —. Voss. de Hist. gr. p. 409.

24) Ποσειδῶνος) Pro Ποσειδῶνι cum Seb. Codd. nostri et schol. Pind. Pyth. IV, 64.

25) ὡς γοῦν usque ad οὕτω μὲν Πίνδαρος desunt omnia in Vit. 1. et Ciz. Pleraque hausta e schol. Pind. Pyth. IV, 44.

26) τῆς ἔξω) Vit. 3. τὸ ἔξωθεν.

εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐνέβαλον, δώδεκα πρότερον ἡμέρας ἔξω τοῦ [27]) Ὠκεανοῦ φέροντες ἐν τοῖς νώτοις τὴν Ἀργὼ διὰ τῆς ἐρήμου τῆς Λιβύης· ἐκεῖσε δὲ περὶ Κυρήνην ἐδέξαντο τὴν βῶλον παρὰ τοῦ Τρίτωνος, ὡς ἔφην, Εὐρυπύλῳ ὁμοιωθέντος. Ἐλύθη δὲ ἡ βῶλος περὶ τὴν Θήραν [28]), βραχεῖσα ἐν τῷ πλοίῳ. Μαντεύεται δὲ ἡ Μήδεια τοῖς Ἀργοναύταις, τοὺς ἀπ' Εὐφήμου [29]) ἑπτακαιδεκάτῃ γενεᾷ στεῖλαι ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐκ τῆς Θήρας· (ἡ δὲ Θήρα [30]) Καλλίστη πρότερον ἐλέγετο)· ὃ καὶ γέγονεν. Εὔφημος γὰρ ἐν Λήμνῳ Λαμάχῃ [31]) μιγεὶς, Λευκοφάνη γεννᾷ, ἐξ οὗ κατάγεται καὶ Βάττος, ὁ κτίστωρ [32]) Κυρήνης, ὁ διὰ στάσιν [33]) ἐκ τῆς Θήρας χρησμῷ εἰς Λι-

27) ἔξω τοῦ) Sic quoque ſchol. Pind. l. l. verum Vit. 3. ἐξ αὐτοῦ.

28) Θήραν) Ita etiam ſchol. Pind. Pyth. IV, 15. Vit. 3. κύθηρα hic et poſtea, male.

29) ἀπ' εὐφ.) Pro ἐπ' εὐφ. Vit. 3. cum Seb. et ſchol. Pind. Pyth. IV, 15.

30) ἡ δὲ Θήρα — ἐλέγ.) Non comparent in Vit. 3. Habet ſchol. Pind. Pyth. IV, 15.

31) λαμάχῃ) Vit. 3. vt Cod. Bar. λαγκάχῃ, et mox quoque λευκομάχην, vt C. Bar. pro λευκοφάνη.

32) Βάττος, ὁ κτίστωρ) Vit. 3. B. ὁ κτήτωρ, vt edd. ante Potter. cui placet κτίστωρ, quia a Batto conditam fuiſſe Cyrenen narret Strab. XVIII, p. 837. Eudoc. quoque p. 92. οὗτος ἔκτισεν Κυρήνην, et ſchol. Pind. Pyth. IV, 6. ὁ Βάττος κτίσῃ τὴν πόλιν. et V, 117. ὁ κτίσας τὴν Κυρήνην. Pauſan. X, 15, 4. ἐπεὶ ᾤκισε Βάττος τὴν Κυρήνην, collat. L. III, 14, 3. Veruntamen lectio κτήτωρ non omnino videtur contemnenda, quum Herodot. IV, 155, qui ibi plura habet de Batto, εἰδυῖαν (πυθίαν), ὡς βασιλεὺς ἔσται ἐν Λιβύῃ, commemoret, et ſchol. Pind. Pyth. IV, 89. Battum nominet τὸν τῆς Λιβύης πεδίων δεσπότην. Si autem fuit rex et dominus Libyae, fuit quoque Cyrenes. Vtraque ergo lectio videtur recta, et forte vtraque ponenda κτίστωρ καὶ κτήτωρ. Interim tamen κτίστωρ ob ſeq. κτίσας τὴν Κυρήνην praeferendum putem cum Pottero.

33) διὰ στάσιν) Cff. Herodot. c. 156, et ſchol. Pind. Pyth. IV, 10.

βύην μεταστὰς, καὶ οὕτω κτίσας τὴν Κυρήνην, ὥς φησι Μενεκλῆς. Βάττον δὲ οἱ μὲν αὐτόν φασι, διὰ τὸ βατταρίζειν 34) καὶ κεκομμένην ἔχειν τὴν φωνὴν, Ἀριστοτέλην (πρότερον) λεγόμενον 35)· ἄλλοι δὲ 36), ὅτι τὸ βάττος Λιβυακῶς βασιλεὺς λέγεται.

Οὕτω μὲν Πίνδαρος 37) καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπον, ἱστορικοὶ τὸν Τρίτωνα καὶ Ποσειδῶνος 38) υἱὸν λέγουσι, καὶ δοῦναι βῶλον γῆς τοῖς Ἀργοναύταις, ἐξ ἧς αὐτοῖς ἐμαντεύσατο Μήδεια, ἐκ Θήρας εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν· ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος 39) τὸν Τρίτωνα καὶ Νηρέως υἱὸν λέγει (ἴσως παρὰ τὸ 40) τὴν νῆξιν τὸν αὐτὸν

34) *βατταρίζειν*) Eudoc. p. 92. *βαττολογεῖν*. Herodot. l. l. *ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός*.

35) *Ἀριστοτ. καλούμ.*) Revocauimus lectionem veterem a Sebast. temere eiectam pro substituta *ὡς καὶ Ἀριστοτέλης καλεῖται*, ope Vit. 3. Sic quoque schol. Pind. Pyth. IV, in prooemio, ed. Heyn. p. 543. *Ἀριστοτέλην πρότερον λεγόμενον*. Forte ap. nostrum excidit *πρότερον*, quod vncis inclusimus. Fuit quoque philosophus Cyrenaeus Aristoteles dictus, Aelian. V. H. X, 8. quem Seb. pro *ἀβλεψίᾳ* sua inepte obtrudit Tzetzae, et lectione sua: *ὡς καὶ Ἀριστ. καλεῖται*, et interpretatione lat.: *quemadmodum et Aristoteles vocatur*, risum mouet. Forte in Codd. quibus est vsus, legebatur *ὃς* pro *ὡς — καλεῖται*. Sane si schol. Pindari l. l. immo Pindarum ipsum Pyth. V, 117. *τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε*, ibique scholiast. *Ἀριστοτ. ὁ κτίσας τὴν Κυρ., ὁ κληθεὶς Βάττος*, consuluisset, in errorem tam infacetum non incidisset.

36) *ἄλλοι δὲ*) Vt Herodot. l. l. *λιβυκῇ γλώσσῃ*.

37) *οὕτω μὲν πίνδ. — ἀποικίαν*) Vit. 1. et Ciz. modo: *οὕτω μὲν οὗτοι*, reliquis sublatis, quae Io. Tzetzes e scholiis Pindari saepe laudatis videtur addidisse.

38) *ποσειδ.*) Vit. 3. *ποσειδῶνα*, non bene, qui vero cum Seb. *τοῖς Ἀργ.* pro *τῶν Ἀργον.* recte dat.

39) *οὗτος*) Abest a Vit. 1. et Ciz. quia in vituperationem Lycophronis dicitur.

40) *παρὰ τὸ τὴν — λέγειν*) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro *παρὰ τὴν — λέγων*. Vit. 3. neque *λέγειν*, neque *λέγων*, quod Seb. cum Vit. 2. habet, neque, vt edd. pr. *λέγει*.

λέγειν εἶναι τῷ Ποσειδῶνι) καὶ λαβεῖν [41]) παρὰ Μηδείας μᾶλλον [42]) χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν [43]) ἔσχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς αὐτῆς λαφύρων, ἀνθ' ὧν ὑπέδειξε [44]) τὴν ὁδὸν τοῖς Ἀργοναύταις ἀποροῦσι περὶ τοῦ ἔκπλου. Καὶ τοῦτόν [45]) φησι μαντεύσασθαι τοῖς Λίβυσιν, ὅτι τότε [46]) δεσπόσουσιν οἱ Ἕλληνες Λιβύης, ὅταν τὸν κρατῆρά τις Λίβυς πάλιν Ἕλληνι ἀνδρὶ παράσχῃ· διὸ φοβηθέντας λέγει τοὺς Λίβυας ὀρύγματι γῆς [47]) κρύψαι τὸν κρατῆρα. Οἱ δέ φασιν [48]) οὕτω, ὅτι φαρμακουργὸς οὖσα ἡ Μήδεια, ταύτην φαρμακεύσασα τὴν ναῦν διέσωσεν, ὑδατώσασα τὸν τόπον, εἰς ὃν σταθεῖσα ἦν ἡ ναῦς, καθὼς τὸ πρῶτον.

Ex 887. Κολχίς] Ἡ Μήδεια. Οἱ δὲ Κόλχοι, οἱ καὶ Λάζοι λεγόμενοι, Αἰγυπτίων ἄποικοί εἰσι, πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν [1]), τῶν καὶ Μασσαγετῶν κα-

41) καὶ λαβεῖν) Vit. 3. κ. λαβών.

42) μᾶλλον) Praemittunt Vitt. 2 et 3. iam a Pottero iugulatum. Forte putat Thryll. μᾶλλον χρυσοῦν καὶ κρατῆρα; verum μᾶλλον ſane locum habere poteſt, ſi interpreteris: *non tam* βῶλον, *quam* χρυσ. κρατ.

43) ὃν — λαφύρων) Abſunt a Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. habent, addito poſt πατρὸς bene αὐτῆς.

44) ὑπέδειξε) Vitt. 2 et 3. ἀπέδειξε, omiſſis vero ſqq. τοῖς — ἔκπλου.

45) τοῦτόν) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

46) ὅτι τότε) Vit. 1. et Ciz. ὅτε τότε. Vitt. 2 et 3. omittunt τότε, Vit. 5. legit quoque δεσπόζουσιν pro δεσπόσουσιν.

47) ὀρύγ. γῆς) Art. τῆς inſertum noſtri omittunt.

48) οἱ δέ φασιν — τὸ πρῶτον) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

1) Ἀβασγῶν) Noſtri delent art. τῶν. Dubium eſt voc. Ἀβασγῶν, quia nemo Geographorum facit eorum mentionem. Strab. XI, p. 513. cum Maſſagetis habet Ἀτταςίους, vbi Caſaub. praeeunte Stephano vult legi Αὐγάσιοι, nam Steph. dicit: Αὐγάσιοι, ἔθνος Μασσαγετῶν. Sic ſupra ad v. 174. edd. vett. legunt αὐγῶν, forte αὐγασίων pro ἀβασγῶν. Verum Tzſchucke tuetur Ἀτ-

λουμένων. Λέγονται δὲ οἱ Κόλχοι καὶ Σκύθαι Ἀσιανοὶ, καὶ Λευκόσυροι· οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀσίας, περὶ Φᾶσιν ποταμόν [2]). Ἡ δὲ Εὐρωπαία [3]) Σκυθία ἐστὶ περὶ Μαιῶτιν καὶ Τάναϊν [4]). Ἰώσηπος δὲ ὁ Ἑβραῖος καὶ τοὺς Ἀλανοὺς Εὐρωπαίων Σκυθῶν γένος φησὶν, οἰκοῦντας περὶ τὴν Μαιῶτιν τὴν αὐτὴν [5]) καὶ τὸν Τάναϊν, κατὰ τὴν τῶν Ὑρκανίων πάροδον καὶ Κασπίων, ἣν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς σιδηραῖς πύλαις κλειστὴν ἐποίησεν.

Ὤπασε] Τὸ σε μακρόν· κοινὴ γάρ ἐστι συλλαβή [6]).

Ex 890. Τῖφυς [7]) ἄθραυστον σκάφος] Καλῶς εἴρηκε κυβερνήτην τῆς Ἀργοῦς [8]) τὸν Τῖφυν, ὃς ἦν υἱὸς Ἀγνίου [9])· τότε γὰρ τελευτήσας ὁ Τῖφυς. Μετὰ

τάσιοι, quos Plin. VI, 18. *Atasinos* nominat. Forfan Codd. Vitt. 2 et 3. hanc inter auctores pendentem litem dirimunt, qui exhibent Ἀβασινῶν, quos vero Abasinos Stephanus nominat populos Arabiae, hic vero plane alienos. Ergo videtur legendum vel cum Straboue Ἀττάσινοι f. Αὐγάσιοι, vel cum Vitt. 2 et 3. Ἀβάσινοι f. potius Ἀττάσιοι cum Plinio, nam Ἀβάσινοι librarii focordia videtur corruptum. Nulla vero Maffagetarum mentione facta Vitt. 2 et 3. fic habent: Ἀβασγῶν, τινῶν καὶ Ἀβασινῶν. Supra ad v. 174 recte exhibebant.

2) περὶ — ποταμόν) Abfunt a Vit. 1. et Ciz. φᾶσιν Vitt. 2 et 3. recte pro φάσιν.

3) Εὐρωπ.) Vit. 1. et Ciz. Εὐρώπη (lege Εὐρώπης), Vit. 3. Εὐρωπία.

4) τάναϊν) His adnectunt Vit. 1. et Ciz. κατὰ τὴν — καὶ κασπίων, quae in vulgat. Iofepho de B. Iud. VII, 7, 4. tribuuntur, a quo autem funt aliena; attamen ob feq. ἣν, quod ad πάροδον pertinet, non huc transferenda. Maneant, vbi funt collocata.

5) Μαιῶτ. τὴν αὐτ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὴν αὐτ. Μαιῶτ.

6) ὤπασε — συλλαβή) Hoc fchol. quo omnes edd. carent, e Codd. noftris adiecimus.

7) τῖφυς — τῖφυν) Sic fcribendum pro τίφυς, τίφυν. cff. nott. ad Lycophr.

8) τῆς Ἀργοῦς) Vit. 1. et Ciz. τῆς νεώς.

9) Ἀγνίου) Sic Vit. 1. recte: reliqui Ἀγρίου, fed

δὲ θάνατον αὐτοῦ [10]) Ἀγκαῖος ἐκυβέρνα τὴν Ἀργὼ, ὃν ἔδει εἰπεῖν. Ἦν δὲ ὁ Ἀγκαῖος υἱὸς Λυκούργου, ἢ, κατά τινας, Ποσειδῶνος, ὥς φησιν [11]) Ἀπολλώνιος [12]) ὁ Ῥόδιος, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ γράψας, καὶ Ἀπολλόδωρος [13]) ὁ Ἀθηναῖος ἱστορικός. Πίνδαρος [14]) δὲ, πολλῷ παλαιότερος ὢν ἀμφοτέρων, τὸν Εὔφημον, ὡς εἶπον, λέγει ἐκ τῆς πρώρας τῆς Ἀργοῦς δέξασθαι τὴν βῶλον. Εἴτε δὲ πρωρεὺς ἦν ὁ Εὔφημος, κατά τινας, εἴτε κυβερνήτης, οὐκ ἔχω λέγειν τὸ ἀληθές. Τέως οὕτω πως φησὶ Πίνδαρος· Εὔφημος, πρώραθε καταβὰς, δέξατο βώλακα δαιμονίην [15]).

Ex 892. Θαλασσόπαις δίμορφος] Ὁ Τρίτων. Δίμορφος δὲ, παρόσον τὰ μὲν ἄνω εἶχεν ἀνθρώπου· τὰ δὲ κάτω ἰχθύος.

Ex 894. Λίβυς] Λιβύη ἡ χώρα λέγεται [1]) ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου καὶ Μέμφεως θυγατρὸς, καθὼς σχεδὸν οἱ πάντες ἱστορικοί φασιν. Ἄνδρων [2]) δὲ ὁ Ἁλι-

Apollon. I, 105. et IV, 854. Orphei Argon. 123. Eudoc p. 220. et Apollod. I, 9, 16. Τῖφυς Ἁγνιάδης vel Ἁγνίου. In Cod. tamen Palat. ap. Apollod. olim quoque Ἀγρίου, corrupte, vid. ibi Heyne, et Eschenb. ad Orph. Arg. 123.

10) μετὰ — αὐτοῦ) Omittunt noſtri, qui hinc ſic pergunt: ἐκυβέρνα δὲ ὁ Ἀγκαῖος (Vit. 1. et Ciz. male Ἀνταῖος) τοῦ Λυκούργου, reliquis demtis, cf. ad h. l. Heyne in Obſeruu. ad Apollod. p. 81.

11) ὥς φησιν — usque ad δαιμονίην in Vit. 1. et Ciz. omnia deſiderantur.

12) Ἀπολλών.) I, 188. ibique ſchol. qui Ancaeum filium Neptuni et Aſtypalaeae nominat.

13) Ἀπολλόδ.) I, 8, 2. et I, 9, 16.

14) Πίνδ.) Pyth. IV, 35 — 40.

15) δαιμον.) Vitt. 2 et 3. δαιμονίαν, quod verbum, vti etiam βώλακα, Tzetzes addidit, vt integer fieret ſenſus, nam Pindarus ignorat.

1) λέγεται — Ἁλικαρνασ.) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. qui hic pergunt ſic: φασὶ δὲ τὸν ὠκεαν.

2) Ἄνδρων) Idem infra ad v. 1283, et Eudoc. p. 439. De Androne cff. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 243. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I, p. 585, ibique Harl. Aeſchyl. ſchol. ad

καρνασσεὺς Ὠκεανόν φησι γῆμαι δύο γυναῖκας, Πομφολύγην [3]) καὶ Παρθενόπην, ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας γεννᾷ, τῆς μὲν [4]) Ἀσίαν καὶ Λιβύην· θατέρας δὲ Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἀφ' ὧν λέγει καὶ [5]) κληθῆναι τὰς χώρας.

Ex 895. Ἀσβύσται] Ἔθνος εἰσὶ [6]) Λιβυκόν.

897 — 98. Ἐν ᾗ Κυφαίων] Ἐν ἧτινι [7]) γῇ Λιβυκῇ Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον ὁ βορρᾶς πνέων ἐκβράσει σὺν τοῖς αὐτῶν ναύταις. Κύφος δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν ὁ Γουνεὺς, ὡς καὶ Ὅμηρος [8])·

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.

Perſ. 185. ſchol. Apollon. I, 45. II, 354. Strab. IX, p. 392. X, p. 456 et 475.

3) πομφολ.) Seb. pro πομολύγην, noſtris conſentientibus cum Eudoc. et ſchol. Aeſchyl. ad Perſ. 183.

4) τῆς μὲν — Θρᾴκην) Vit. 1. et Ciz. ſic: Ἀσίαν, Λιβύην, Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην: Vit. 2 et 3. ſeruant, male tamen θυγατέρας pro θατέρας: rectius Eudocia τῆς δὲ pro θατέρας, quod Thryllit. pro τῆς ἑτέρας σόλοικον putat, etſi etiam Syneſius de prouidentia vſurpet. Vid. Thom. Mag. p. 120.

5) λέγει καὶ) Pro λέγεται noſtri cum Eudoc. vt ad Andr. referatur. *Huc pertinet veterum doctrina de partibus mundi. Videmus ex his quatuor vetuſtiſſimos ſtatuiſſe. Alii, qui etiam παλαιοὶ vocantur, duas ſtatuerunt, Ariſtoteles et alii tres. vid. Olympiod. ad Meteor. Ariſtot. p. 23, a. b. Salluſtius in B. Iugurth. etiam meminit.* Thryllit. Cf. omnino Schaefer in Meletem. critt. p. 36.

6) εἰσὶ) Vit. 3. ἐστί.

7) ἐν ἧτινι — ναύταις) Noſtri ſupra cum vulg. habent ad v. 881. A Seb. ſunt huc translata.

8) ὡς καὶ Ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. non praebent. cf. Il. β, 748. ibique Heyne, quem vero verſum quoad ſenſum ſic exhibent, metri ratione non habita: γουνεὺς δ' ἐκ κύφου ἦλθεν ἄγων δύο καὶ εἴκοσι ναῦς. Ἦλθεν ἄγων eſt interpretatio τοῦ· ἦγε, quam etiam alias Tzetzes addere conſueuit.

899. Παλαύθρων 9)] Παλαύθρα, πόλις Θετταλική.

Ἔγγονον Τενθρηδόνος] Ἔκγονον 10), τὸν υἱὸν, διὰ 11) κ πάντες γράφουσι· τοῦ δὲ υἱοῦ υἱὸν 12), διὰ τοῦ γ. Ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως, τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν, ἐκ τοῦ γόνου γόνον λέγω· μᾶλλον δὲ τὰ δύο διὰ τοῦ κ 13) ἐκφέρω. Ἔγγονον δὲ ἰχθὺν, τὸν γονὴν ἔχοντα· καὶ γυναῖκας καὶ ἄνδρα ἔχοντα 14), ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυναμένην γονοποιεῖν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ ἐκφέρω 15). Ἔγγονον δὲ, ἤτοι τὸν 16) υἱὸν, Τενθρηδόνος 17), τὸν Πρόθοον λέγει, ὡς καὶ Ὅμηρος 18)·

Μαγνήτων 19) δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός.

Μετὰ γὰρ 20) τὴν τῆς Ἰλίου ἅλωσιν, Γουνεὺς, καὶ Πρόθοος, καὶ Εὐρύπυλος εἰς Λιβύην 21) ἦλθον πλανώμενοι, κἀκεῖ πολλοὺς χρόνους ᾤκησαν, καὶ ἄλλοι τινὲς σὺν αὐτοῖς.

9) παλαύθρ.) Hoc schol. primum a Pott. in ed. 2. additum nostri Codd. quoque addunt.

10) ἔκγονον usque ad μετὰ τοῦ γ ἐκφέρω absunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt sine dubio Io. Tzetzae, vt patet ex: ἐγὼ δὲ λέγω.

11) διὰ) A Seb. praepos. Vitt. 2 et 3. non praeponunt, neque postea habent διὰ τοῦ a Seb. additum.

12) τοῦ δὲ υἱοῦ υἱὸν) Pro τὸν δὲ υἱοῦ υἱὸν Vit. 3. Forte τὸν τοῦ υἱοῦ υἱόν.

13) διὰ τοῦ κ) Vitt. 2 et 3. διὰ κ, omisso art. τοῦ.

14) καὶ γυναῖκα — ἔχοντα) Absunt a Vitt. 2 et 3.

15) ἔγγονον — ἐκφέρω) Vitt. 2 et 3. ἔκγονον μετὰ τοῦ κ γράφεται.

16) τὸν) Praeponunt Vit. 1. et Ciz.

17) τενθρηδ.) Vitt. 2 et 3. semper τερθρηδόνος, vt Codd. quidam Homeri, perperam, cf. Heyne Obseruu. ad Hom. Il. β, 756.

18) ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. adiiciunt λέγει.

19) Μαγνήτων) Vit. 2. Μαγνήτης, non bene.

20) μετὰ γὰρ — αὐτοῖς) Non comparent in Vitt. 2 et 3.

21) εἰς λιβ.) Vit. 1. et Ciz. ἐν λιβύῃ, et hinc addunt a nobis restituta πλανώμ. — ᾤκησαν, omissis tamen καὶ ἄλλοι — αὐτοῖς.

900. Ἀμφρυσίων [1])] Μαγνήτων. Ἀμφρυσὸς γὰρ ποταμὸς Μαγνησίας.

Εὐρυαμπίων] Τῶν Μαγνήτων, ἀπὸ πόλεως Εὐρυάμπου [2]) λεγομένης.

901. Καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου] Τὸν Εὐρύπυλον λέγει, ὃς ἐβασίλευσε [3]) τῶν ἐν Θετταλίᾳ τόπων, ὅπου ἐστὶ πεδίον λύκου [4]) καλούμενον [5]), τὸ νῦν λεγόμενον Λυκοστόμιον. Ἐκλήθη δὲ λύκου πεδίον οὕτω· Πηλεὺς ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων ἀνεῖλεν Ἄκτορα, τὸν τοῦ [6]) Ἀκάστου υἱόν. Ἔπεμψε δὲ Ἀκάστῳ ἄποινα τοῦ φόνου τοῦ παιδὸς, βόας καὶ πρόβατα, ἃ λύκος διέφθειρεν, ὃν ἡ Θέτις [7]) ἀπελίθωσεν ἐν οἷς εἴπομεν τόποις. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς, ὥςπερ καὶ κατ' ἀρχὰς [8]) εἶπον τοῦ βιβλίου, τὸν αὐτῶν [9]) ἀδελφὸν Φῶκον, υἱὸν δὲ Ψαμάθης τῆς Νηρηΐδος ὄντα, φθονοῦντες ἀνεῖλον. Ἡ γοῦν Ψαμάθη ἔπεμψε τοῖς βουσὶ τοῦ Πηλέως καὶ τοῖς ποιμνίοις λύκον, ὃς ἐκεῖνα ἐλυμαίνετο. Θέτιδος δὲ δεηθείσης, ἀπελίθωσε τοῦτον· πάλιν [10]) ἡ Ψαμάθη, περὶ οὓς εἴπομεν τόπους [11]). Ζήτει δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βιβλίου, καὶ εὑρήσεις πλατυτέρως [12]).

1) Ἀμφρυσ.) Nostri Ἀφρυσίων, et Ἀφρυσὸς pro Ἀμφρυσὸς, non accurate: cff. Steph. Byz. ad Ἀμφρυσὸς, qui affert quoque vers. Lycophronis, et Tzschuck. ad Strab. IX, p. 433.

2) εὐρυάμπου) Ciz. et Vit. 1. εὐρυάμπης, quae forma est ignota, nam Stephano dic. vrbs Εὐρύαμπος, non vero Εὐρυάμπη.

3) ἐβαλίσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐβασίλευε.

4) λύκου) Nostri λυκίας.

5) καλούμ.) Vit. 1. et Ciz. λεγόμενον.

6) τοῦ) Nostri cum Eudoc. p. 338. omittunt.

7) θέτις) Pro θέμις cum Seb. nostri et Eudoc.

8) κατ' ἀρχ.) Vid. ad v. 175. καὶ praepositum nostri non agnoscunt.

9) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. αὐτοῦ, non bene.

10) πάλιν) Ita quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. ignorant.

11) περὶ — τόπους) Recte hic a Seb. cum nostris sunt posita; sed ne perperam eadem repetantur, antea

902. Ἀποινοδόρπου] Τοῦ λύκου [1]), κατὰ τὸν Λυκόφρονα, τοῦ φαγόντος τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως, ὡς εἴπομεν· ἢ τοῦ [2]) διδόντος τὰ ἄποινα ὑπὲρ τοῦ δόρπου αὐτῶν τὸ ἀπολιθωθῆναι. Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν· Ἀπολλόδωρος [3]) δὲ, καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί· „Γουνεὺς εἰς Λιβύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐλθὼν [4]) ἐπὶ „Κίνυφα ποταμὸν, κατοικεῖ (ὡς καὶ οὗτός φησι). Μάγνης [5]) δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν „πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρεται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ „ἑπτὰ [6]) ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσοὺς ἀπῆλθε μετὰ „Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγήσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ „Μάγνητες [7]) εἰς Κρήτην ῥιφέντες ᾤκησαν.“

Τυμφρηστίων] Τυμφρηστὸς [8]), ὄρος Μηλιέων.

post ψαμάθη in vulgat. περὶ οὓς ἔφαμεν τόπους, a Seb. non ſublata, ope noſtrorum ſunt tollenda.

12) ζήτει — πλατυτέρως) Vit. 1. et Ciz. modo: εἰς τὴν ἀρχὴν (quod etiam Vitt. 2 et 3. pro ἐν τῇ ἀρχῇ) δὲ εὑρήσ. πλατ.

1) τοῦ λύκου usque ad ᾤκησαν Vit. 1. et Ciz. tantum haec: τοῦ λύκ. τοῦ φαγ. τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως (Vit. 1. male Ἀχιλλέως), reliquis ſublatis, quae vero, quum fere eadem contineant, antea iam dicta, bene abeſſe poſſunt. Sunt forſan a Io. Tzetza addita.

2) ἢ τοῦ — ἀπολιθωθῆναι) Abſunt quoque a Vitt. 2 et 3.

3) Ἀπολλόδ.) Cf. Fragm. ap. Heyn. p. 386.

4) ἐλθὼν) Vitt. 2 et 3. hic, vulgatae poſt ποταμὸν ponunt.

5) Μάγνης) Pro Μάγνητες legendum coniicit Heyne l. l. recte, conſenſu Vitt. 2 et 3. etſi habeant Μέγας, quod vero compendio ſcripturae vitiatum eſt a librariis.

6) ἑπτὰ) Vitt. 2 et 3. δύο, a quibus quoque abeſt mox πεζῇ.

7) Μάγνητες) Vitt. 2 et 3. Μαγνῆται.

8) τυμφρηστὸς) Pro τύμφρηστος noſtri cum Strab. IX. p. 433. recte: ſic quoque ſupra ad v. 420.

903. Αἰγώνειαν] Αἰγώνεια, πόλις Μαλιέων[9]).

904 — 05. Οἱ δ' Ἐχῖνον] Ἐχῖνος, καὶ Ἶρος[10]), καὶ Τρηχὶν, πόλεις Θεσσαλίας.

Τίταρον] Τίταρος, ὄρος καὶ πόλις Μαλιέων.

906. Γόνον] Γόνος, ἡ λεγομένη Γονοῦσα, ἐστὶ καὶ πόλις Περῥαιβοίας[11]). Οἱ δὲ Περῥαιβοὶ[12]), ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

Φάλανόν τ', ἠδ' Ὀλοσσόνων] Φάλανος καὶ Ὀλοσσὼν, πόλεις Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας. Ἡ δὲ Ὀλοσσὼν νῦν Ἐλασσὼν λέγεται.

Γυίας] Χώρας, ἀγρούς. Τὸ δὲ γυι καὶ[13]) μετὰ τοῦ ι, καὶ χωρὶς τοῦ ι γραφόμενον, ἄπταιστον ἐν τῷ μέτρῳ ἐστί[14]).

907. Κασταναίαν] Κασταναία[15]), πόλις Μαγνησίας τῆς Θεσσαλικῆς.

911. Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα] Τὸν δὲ Φιλοκτήτην, τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου, δέξονται[1]) τὰ ῥεῖ-

9) Μαλιέων) Pro Μηλιέων Reinef. mauult, laudato Sylb. ad Ortelium in thefauro, recte, nam Strab. IX, p. 433. Tymphreftus mons ad finum Maliacum in Phthiotide collocatur, cf. etiam Heyne ad Apollod. II, 5, 4. p. 170.

10) ἐχῖνος, καὶ ἶρος) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ἐχ. κ. ἶρ. πόλεις θεσσ. deinde τρίταρ. — μηλιέων, tum τραχ. πόλ. θεσσ. Vitt. 2 et 3. vero ἐχῖνος, πόλ. θεσσ. deinde τίταρ. — μηλιέων, hinc ἶρος τόπος θεσσ. καὶ τρηχῖνα (fic) ὁμοίως.

11) πόλις περῥ.) Vit. 3. ἔστι δὲ καὶ πόλ. περεβ. cum Vit. 2. fimplici ρ, vt Hom. Il. β, 748.

12) περῥαιβοὶ) Steph. Byz. περῥαιβαῖοι. Quando Tzetzes παῤῥαβοὺς vocat ἔθνος ἠπειρωτ. confudit, vt Holften. ad Steph. p. 86, b. vidit, παρασαίβους, Epiri gentem, cum περῥαιβοῖς Theffaliae. Thryllit. Cf. quoque Heyne in Obferuu. ad Hom. Il. β, 748. et Siebelis ad Hellenic. p. 87.

13) καὶ) Noftri delent.

14) ἐστί) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

15) κασταν.) Vit. 1. et Ciz. κασταvία, cf. Steph. ad κασταναία.

1) δέξονται) Vit. 1. et Ciz. δέξεται.

θρα τοῦ Αἰσάρου, ποταμοῦ τοῦ Κρότωνος, καὶ ἡ Κρίμισσα, ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας καὶ Ἰταλικῆς γῆς· μετακληθεὶς γὰρ ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτης ὑφ' Ἑλλήνων, κατὰ μὲν τὸν Ὀρφέα [2]) ὑπὸ Μαχάονος ἰατροῦ [3]) ἴᾶται τῇ Ὀφιήτιδι πέτρῃ· κατὰ δὲ ἑτέρους καὶ Διονύσιον [4]), ὕπνον αὐτῷ ἐνέβαλεν Ἀπόλλων ἀπολουσαμένῳ [5]), καὶ οὕτω τεμὼν αὐτὸν ὁ Μαχάων, καὶ ἐπικλύσας οἴνῳ, καὶ ἐπιθεὶς [6]) βοτάνην, ἰάσατο [7]). Ἔκειτο δὲ ἐν Λήμνῳ πρώην, δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ὕδρου [8]), τοῦ καὶ [9]) χελύδρου λεγομένου, ὅτε ἐκάθαιρεν ἐν Χρύσῃ τὸν κεχωσμένον βωμὸν τῆς Ἀθηνᾶς. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι Χρύση, νύμφη τὶς [10]), ἐρασθεῖσα ὤφθη αὐτοῦ ἐκεῖσε, καὶ [11]) μὴ πει-

2) Ὀρφέα) λιθικ. v. 339 et 343. cff. ibi interptt. et Io. Tzetz. Posthom. v. 574.

3) ἰατροῦ) A Seb. adiectum comprobant nostri, omisso tamen ἴᾶται, et πέτρᾳ pro πέτρῃ. Forte leg. ἴαται pro ἴᾶται, quod hic, vt in N. T. Marc. V, 29. passiue vsurpatur. Io. Tzetz. Post. hom. v. 583 πέτρῃ δ' ἀρτεμέα ἐχιήτιδι τεῦξε Μαχάων, cf. Iacobs.

4) Διονύσ.) Seb. putat, intelligendum esse vel Dionys. Milesium maiorem, vel Mitylenaeum Scyteum. Equidem intellexerim Dionysium Argiuum, qui quid de Ilii capti tempore prodiderit, Clem. Alex. Στρωμ. I, 139. ed. Pott. T. I, pag. 381. narrat, vid. Voss. de Hist. gr. p. 276. Nil tamen obstat, quominus Milesium quoque a Tzetza credamus innui, nam, vt tradit Eudocia p. 129, τρωϊκῶν βιβλία τρία composuit. Videtur autem haec Tzetzes hausisse ex schol. Pind. Pyth. I, 109. φησὶ γὰρ Διονύσιος, χρησμοῖς Ἀπόλλωνος ἀπολουσάμενον τὸν Φιλοκτήτην ἀφυπνῶσαι.

5) ἀπολουσαμένῳ) Nostri λουσαμένῳ, Schol. Pind. l. l. ἀπολουσ.

6) ἐπιθεὶς) Pro θεὶς Vit. 1. et Ciz. cum Seb. demtis vero καὶ ἐπικλύσας οἴνῳ, quae quoque schol. Pind. l. l. habet.

7) ἰάσατο) Vit. 3. ἐποίησε ὑγιῆ.

8) ὕδρου) Vitt. 2 et 3. ὕδρας.

9) καὶ) Delent Vitt. 2 et 3.

10) χρύση, νύμφη τὶς) Vit. 1. et Ciz. χρυσῆτις νύμφη, forte χρυσῆ τὶς νύμφη, nam iam antea χρυσῆ pro χρύση.

11) ἐρασθεῖσα — ἐκεῖσε, καὶ) Pro ἠράσθη ἐκεῖσε τ. Φιλοκτήτου Vit. 1. et Ciz. bene.

σθέντος αὐτοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ, τῇ ταύτης ὀργῇ ὑπὸ τοῦ λεγομένου ὕδρου ἐδήχθη. Ἑλένου δὲ, τοῦ Πριάμου παιδὸς, μάντεως ὄντος, καὶ ἢ μόνου [12]) αὐτομολήσαντος τοῖς Ἕλλησι, ὥς φασιν [13]) Ὀρφεύς τε καὶ Τρυφιόδωρος [14]), ἢ, ὥς φησι Σοφοκλῆς [15]), ἐνεδρευθέντος καὶ κατασχεθέντος ὑπ' Ὀδυσσέως, καὶ εἰπόντος, μὴ ἄλλως τοὺς Ἕλληνας πορθῆσαι τὴν Ἴλιον [16]), εἰ μὴ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πέλοπος ἐνέγκωσι, καὶ τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν Νεοπτόλεμον, καὶ τρίτον [17]) τὸν Φιλοκτήτην, ὃ δὴ καὶ ἐποίησαν [18]). Οὗτος δὲ ὁ Φιλοκτήτης, ἀντιστάντα αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τοξείαν, τοξεύσας [19]) πρῶτον κατὰ τὴν λαιὰν χεῖρα, εἶτα τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐκβαλὼν, καὶ τρίτον βαλὼν τοὺς πόδας, ἀνεῖλε.

12) μόνου) Vit. 1. et Ciz. male μόνον. Idem tradit Io. Tzetz. in Posthom. v. 573. ibique in scholiis, cf. Iacobs.

13) ὥς φασιν) Pro καθὰ φησὶ Vit. 1. et Ciz. recte, quia duo nominantur.

14) ὀρφ. — τρυφιόδ.) Hanc lectionem nostri omnes cum edd. pr. tuentur; Sebast. vero pro ὀρφεὺς rescripsit κόϊντος, temere, nam locus e Quint. Smyrn. L. I, v. 346 — 49. ab eo allatus nil habet, quod hoc firmet; deinde Io. Tzetzes in schol. ad Posthom. v. 573. Orpheum, Sophoclem et Tryphiodorum iungit, versibus adeo Tryphiodori 45 et 46, et ipsius Orphei de Lapid. XI, p. 322, et p. 324. laudatis, cf. ibi Iacobs. Accidere potuit, vt quidam in margine adderet κόϊντος, qui fere eadem traderet L. X, 346 sqq. et deinde in textum reciperetur. Citatur quidem a Io. Tzetza κόϊντος in Posthom. 584. τὸν (Μαχάονα) δ' ὁ κόϊντος ἔπεφνεν ὑπ' Εὐρυπύλοιο βολῇσιν, et v. 522. sed haec non ad Philoctetem, verum ad Machaonem pertinent, vid. Iacobs. Forte κόϊντος inde male hic intrusum.

15) Σοφοκλ.) Philoctet. v. 605 — 14. ὥς φησι Σοφ. Vit. 1. et Ciz. καθὰ Σοφ. φησίν.

16) ἴλιον) Vit. 1. et Ciz. τροίαν.

17) τρίτον) Pro τοῦτον Ciz. et Vit. 1. rectissime.

18) ὃ δὴ καὶ ἐπ.) Pro ἤγαγον ἅπαντας Vit. 1. et Ciz. optime.

19) τοξεύσας) A Vit. 1. et Ciz. abest et αὐτὸν, et mox quoque μὲν, bene.

Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Μενεσθεὺς [20]), Φείδιππός τε, καὶ Ἄντιφος, καὶ Ἐλεφήνωρ [20 b]), καὶ Φιλοκτήτης μέχρι Μίμαντος κοινῇ ἔπλευσαν. Εἶτα Μενεσθεὺς μὲν, εἰς Μῆλον ἐλθὼν, βασιλεύει, τοῦ ἐκεῖ βασιλέως Πολυάνακτος τελευτήσαντος. Ἄντιφος δὲ, ὁ Θεσσαλοῦ [21]), εἰς Πελασγοὺς ἐλθὼν, καὶ τὴν χώραν κατασχὼν, Θεσσαλίαν ἐκάλεσε. Φείδιππος δὲ, μετὰ Κώων ἐξωσθεὶς [22]) περὶ τὸν Ἀδρίαν, εἶτα περὶ Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκησεν. Ἐλεφήνορος δὲ ἀποθανόντος ἐν Τροίᾳ, οἱ σὺν αὐτῷ ἐκριφέντες περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, Ἀπολλωνίαν ᾤκησαν τὴν ἐν Ἠπείρῳ [23]). Καὶ οἱ τοῦ Τληπολέμου προςίσχουσι Κρήτῃ, εἶτα ὑπ᾽ ἀνέμων ἐξωσθέντες, περὶ τὰς Ἰβηρικὰς νήσους ᾤκησαν. Ἐν δὲ ταῖς Πινδάρου ἱστορίαις [24]) εὗρον, ὅτι οἱ τοῦ Τληπολέμου ἀπεσώθησαν εἰς Ῥόδον, τὴν αὐτῶν πατρίδα· καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου Φιλοζώη, μεγάλα δακρύουσα [25]), ἀγῶνας ἐπὶ τῷ

20) Μενεσθεὺς usque ad πεδίου Καυάστρου. Φιλοκτήτης δὲ desunt in Vit. 1. et Ciz. a Io. Tzetza, ni fallor, addita.

20 b) ἐλεφήνωρ) Sic Vitt. 2 et 3. pro οἱ Ἐλεφήνορος, bene.

21) ὁ Θεσσαλοῦ) Vitt. 2 et 3. ὁ Θέσσαλος, non bene, nam Hom. Il. β, 678 et 679: Φείδιππος καὶ Ἄντιφος — Θεσσαλοῦ υἷε δύω.

22) ἐξωσθεὶς) Pro ἐξωθεὶς Vitt. 2 et 3. recte. Sic quoque postea.

23) Ἠπείρῳ) Vit. 3. κύπρῳ, male. Nulla enim est Cypri Apollonia. cf. Steph.

24) πινδ. ἱστορ.) Nemo est alius, quantum equidem scio, qui historiarum Pindari mentionem faciat, neque adeo Fabric. in B. Gr. Vol. II, p. 78 sqq. qui indicem librorum eius deperditorum dat. Quaedam huc pertinentia reperiuntur in Olymp. VII, 36 — 141, ibique in schol. rec. h. e. Io. Tzetzae. Verbum ἱστορία non premendum, nec omnino peculiaris historiarum liber intelligendus videtur, sed tantum ea huc referenda, quae ibi Pindarus attigit, et quorum ἱστορίαν schol. ibi more suo addidit.

25) δακρύουσα) Pro δακρύσασα Vitt. 2 et 3. bene. Vitt. 2 et 3. quoque Φιλοζόη pro φιλοζώη.

τάφῳ τοῦ ἀνδρὸς 26) ἔθετο, καὶ παῖδες 27) ἠγωνίζοντο, καὶ οἱ νικῶντες λεύκης 28) φύλλοις ἐστέφοντο. Οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου εἰς Πελλήνην ἀπεῤῥίφησαν πλησίον πεδίου Κανάστρου. Φιλοκτήτης δὲ ἐξώσθη εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανοὺς, καὶ πολεμήσας 29) Λευκανοὺς, πλησίον Κρότωνος 30) καὶ Θουρίου Κρίμισσαν κατοικεῖ· καὶ παυθεὶς τῆς ἄλης, Ἀλαίου 31) Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει, ᾧ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ ἀνέθηκεν 32), ὥς φησιν Εὐφορίων 33). Οὑτωσὶ δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται· πρὸ γὰρ τοῦ πορθηθῆναι τὸ Ἴλιον, ἐκ Πελλήνης, Ἀχαϊκῆς πόλεως, τινὲς ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν κατῴκησαν. Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν πλέοντες οἱ Ῥόδιοι, ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐκ Πελλήνης μετοίκους 34), οἷς Ῥοδίοις βοηθῶν Φιλοκτήτης, ἀναιρεῖται.

26) τῷ τάφῳ τ. ἀνδρ.) Sic Sebast. Nostri seruant vulg. ἐπὶ τῷ ταύτης ἀνδρί. *Is. Casaub. ad Polyaen. L. II. in notis ad Menelaum edidit:* τῷ ἑαυτῆς ἀνδρί, *et paullo post* λεύκης φύλλοις ἐστέφοντο. Thryll.

27) καὶ παῖδες) Schol. Pind. Olymp. VII, 147. ἀγωνίζονται δὲ παῖδες καὶ ἄνδρες.

28) λεύκης) Vit. 2. λεύκοις, perperam: a Vit. 3. plane abest λεύκης. Schol. Pind. l. l. τὸ τῶν ἀγώνων ἆθλον λεύκινος στέφανος, et ὁ δὲ στέφανος, λεύκη δίδοται.

29) πολ. λευκανοὺς) Vit. 1. et Ciz. non praebent.

30) κρότωνος — κρίμισσ.) Vitt. 2 et 3. κρότωνος καὶ θωρυκίου κρίμισσον. Vit. 1. et Ciz. κρότωνος καὶ κωρυκίου καὶ κριμισσοῦ, perperam, nam Steph ad κρίμισσα, πόλις ἰταλίας, πλησίον κρότωνος καὶ θουρίου, λυκόφρων. cf. Strab. VI, p. 254.

31) Ἀλαίου) Recte, cf. Etymol. ad h. v. et infra v. 920. Vit. 3. ἀλαίου, vt antea ἄλης pro ἄλης. Aristot. de mirab. Auscult. c. 115. p. 237, ed. Beckm. Ἀλίου, vbi vero Wesseling. emendat Ἀλαίου.

32) ᾧ — ἀνέθηκεν) Sic Sebast. nostri vulg. seruant: οὗ καὶ τὸ τόξ. ἀνέθετο (Vit. 3. ἐνέθετο). Etymol. M. ἐν ᾧ — ἀπέθετο.

33) Εὐφορ.) Seb. adsciuit pro ὠρίων Vitt. 1. 2. et Ciz. sed Vit. 3. ἀρίων, corrupte.

34) μετοίκους) Vit. 1. et Ciz. οἰκοῦντας, non male, si legeretur πελλήνην pro ἐκ πελλήνης. Aristot. de Mir. Auscultt. c. 105. μάχην συνάψαι πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκείνην τὴν χώραν, cf. ibi Beckm.

912. Οἰνωτρίας γῆς] Ἔνθα νῦν ἡ Χώνη [1]) ἐστὶ, χωρίον ἦν πρῶτον λεγόμενον Οἰνωτρία [2]), ὅπου [3]) ὁ Φιλοκτήτης κατῴκησε μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ Διονύσιος [4]), καὶ Δίων [5]) ὁ Κοκκειανὸς, καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαίων γράψαντες [6]) ἱστοροῦσι.

Κεγχρίνη βεβρωμένον] Τὸν Φιλοκτήτην [7]), τὸν δηχθέντα ἐν Χρύσῃ ἢ Λήμνῳ ὑπὸ ὄφεως ὕδρου· οὐ γὰρ κεγχρίνη αὐτὸν ἔδηξεν, ἀλλ' ὕδρα, ἀφ' ἧς εἶχε τὰ βέλη αὐτοῦ ἠλειμμένα, μεθ' ὧν τὸν Ἀλέξανδρον ἔβαλεν. Εἶδος δὲ ὄφεως εἶπεν ἀντὶ εἴδους· καὶ γὰρ εἶδος ὄφεως ὁ ὕδρος, καὶ ὁ κεγχρῖνος ὁμοίως, ὅντινα ὁ Λυκόφρων καὶ

1) χώνη) Sic omnino legendum, non vero Ῥώμη, omnibus quamquam Codd. consentientibus, neque χώμη, vt perperam Seb. rescripsit. Sic infra v. 983. χωνία. cff. Steph. Byz. ad χώνη, Etymolog. ad χῶνες et Strab. VI, p. 253. quem Tzetzes secutus videtur.

2) πρῶτον — Οἰνωτρία) Vit. 1. et Ciz. πρότερον καλούμενον Οἴνωτρον: Vitt. 2 et 3. πρῶτον λεγ. Οἴνωτρον, forte Οἰνώτριον.

3) ὅπου — πόρθησιν) Absunt a Vitt. 2 et 3.

4) Διονύσιος) *Desideratur hoc fragmentum in Dionysio. Nam meminit quidem regionis Oenotriae Antiqtt. Rom. I, p. 10, ed. Oxon. sed altum de eo silentium. Fortasse decepit Tzetzam, qui Ῥώμη legisse videtur, L. II, p. 75, quem locum consulas, vti quoque Cluuer. Ital. Antiq. l. 3. p.* 796. Sebast. Fortasse vero hic, vt supra ad v. 911. n. 4. Dionysium, non Halicarnass. sed alium sic dictum auctorem huius rei affert, et verba καὶ πάντες — γράψαντες non ad Dionysium istum, sed ad Dionem modo sunt referenda.

5) Δίων) Quod fragmentum extat in ed. Reimar. T. I, p. 4. ὁ κοκκειανὸς, a Seb. additum, nostri quoque addunt.

6) τὰ Ῥωμ. γράψ.) Vit. 1. et Ciz. τὰ Ῥωμαϊκὰ γράφοντες.

7) τὸν Φιλοκτ. — ὕδρου) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti seqq. οὐ γὰρ κεγχ. — ἔβαλεν a Vitt. 2 et 3. quae quidem Vit. 1. et Ciz. tuentur, verum hoc ordine: κεγχρίνη· εἶδος ὄφεως. ἔλαβε δὲ εἶδος ἀντ' εἴδους· οὐ γὰρ — ἔβαλε, reliquis, quae sequuntur, usque ad v. 913. omissis. Ab

κεγχρίνην ἐκάλεσεν [8]. Ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεών εἰσι, Νίκανδρος [9] λέγει·

Ὕδρον μιν καλέουσι, μετεξέτεροι δὲ χέλυδρον.

Καὶ πάλιν περὶ τοῦ κεγχρίνου·

Εβρος ἵνα, Ζωναῖά τ' ὄρη χιόνεσσι φάληρα,
Καὶ δρύες Οἰαγρίδαο, τόθι Ζηρύνθιον ἄντρον,
Δήεις κεγχρίνεω [10] δολιχὸν τέρας, ὄντε [11] λέοντα
Αἰόλον [12] αὐδάξαντο περίστικτον φολίδεσσι.

913. Φιτροῦ μιαιφόνον] Τὸν φονέα [1] τοῦ Ἀλεξάνδρου. ὡς ἐῤῥέθη. Φιτρός· ὁ κορμός. Λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τὸν δαλὸν, τὸν φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἑκάβῃ.

914 — 15. Αὐτὴ γὰρ] Αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ σάλπιγξ καὶ πολεμικὴ, τὴν ἄρδιν καὶ τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου εὐθυνεῖ ἐν ταῖς χερσὶ [2], κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι, αὐτὸ ἀποψάλλουσα καὶ κινοῦσα καὶ

initio Vitt. 2 et 3. pro ἡ λήμνῳ legunt καὶ λήμνῳ, *hoc est Lemno*.

8) ἐκάλ.) Vitt. 2 et 3. ὠνόμασεν.

9) Νίκανδρ.) Ther. v. 414. et πάλιν v. 463. verum duo priores verſſ. a Seb. temere adiectos cum edd. pr. noſtri ignorant.

10) κεγχρίνεω) Sic legendum cum noſtris et edd. prior. pro κεγχρίναο, metri cauſa.

11) ὄντε) Vit. 3. ὄντα.

12) Αἰόλον) Abeſt a Vitt. 2 et 3. qui quoque περίστιχον pro περίστικτον.

1) τὸν φονέα — ἐῤῥέθη) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. pro quibus ſubſtituunt φιτρός· ὁ κορμὸς, quod a Vitt. 2 et 3. et reliquis abeſt. Hinc pergunt: λέγει δὲ τὸν Ἀλ. Pro λέγει a Sebaſt. recepto Vitt. 2 et 3. φησὶ dant. Locum ad Vitt. 2 et 3. ſuppleuimus.

2) ἐν ταῖς χερσὶ) Pro ἐν χεροῖν Vit. 1. et Ciz. ponunt, ſtatim poſt εὐθυνεῖ, bene, nam ipſe Lycophr. χεροῖν iungit cum εὐθυνεῖ. Vitt. 2 et 3. exhibent quidem cum vulg. ἐν χεροῖν, repetunt tamen εὐθυνεῖ ita: εὐθυνεῖ, κατὰ τ. Ἀλ. εὐθυνεῖ, δηλ. et hinc pro ἀποψάλλ. bene habent αὐτὸ ψάλλ. Recepimus αὐτό. Il-

ἕλκουσα τὸν Μαιώτην 3) πλόκον, ἤτοι τὴν νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου, ὅπερ τόξον ὁ Σκύθης ὁ 4) Τεύταρος τῷ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο, κατὰ τὸν Λυκόφρονα 5), διδάξας αὐτὸν 6) καὶ τὴν τοξικήν· ὁ δὲ Φιλοκτήτης καύσας καὶ θάψας τὸν Ἡρακλέα πλησίον τοῦ Δύρα 7), ποταμοῦ Τραχινίας, ἔλαβεν αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου. Τὴν δὲ 8) περὶ τοῦ θανάτου Ἡρακλέους ἱστορίαν ἐν τοῖς ὄπισθεν πλατέως εἶπον.

916 — 18. Δύρα παρ' ὄχθαις] Οὕτω συντακτέον· Ὅστις Φιλοκτήτης παρὰ 9) ταῖς ὄχθαις τοῦ Δύρα ποταμοῦ φλέξας καὶ καύσας τὸν θρασὺν λέοντα καὶ 10) Ἡρακλέα 11), τὸν λυροκτύπον καὶ τοξικὸν, τὸν δίκην 12) λύρας τὴν νευρὰν τοῦ τόξου κτυποῦντα, ὥπλισε τὰς χεῖρας αὐτοῦ 13) ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκυθικῷ δράκοντι, ἤγουν τῷ τόξῳ, τῶν ἀφύκτων γομφίων καὶ βελῶν· οὐ γὰρ ἠστόχει ποτέ. Ἢ δίχα 14) τοῦ ν, λυροκτύπῳ, σύνταττε, λέγων· Ὥπλισε τὰς χεῖρας ἐν τῷ ῥαιβῷ

dem quoque omittunt καὶ ἕλκουσα.

3) Μαιώτην) Vit. 3. Μαιώτιν, male.

4) ὁ τεύτ.) Sic Vitt. 2 et 3. pro τεύταρος, bene.

5) κατὰ τ. λυκόφρ.) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. non inepte, nam hoc etiam alii docent.

6) αὐτὸν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. αὐτῷ. Videtur eſſe correctio recenſionis ſecundae.

7) Δύρα) Vit. 1. et Ciz. Δύῤῥα hic et poſtea, male, nam Herodot. VII, 198. et Strab. IX, p. 428. quoque ſimplici ρ.

8) τὴν δὲ — εἶπον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

9) παρὰ) Bene: noſtri περὶ cum edd. pr.

10) λέοντα καὶ) Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt Lycophronis.

11) Ἡρακλέα) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλῆ.

12) τὸν δίκην) Vitt. 2 et 3. delent τὸν, et mox, ſed male, κτυποῦντος pro κτυποῦντα.

13) αὐτοῦ) Noſtri αὐτοῦ praeter Ciz. a quo abeſt.

14) ἢ δίχα — γομφίων) Vit. 1. et Ciz. non habent. Miratur Thryllit. quum in textu ſit λυροκτύπῳ.

Σκύθη καὶ Σκυθικῷ [15]) δράκοντι. τῷ λυροκτύπῳ τῶν ἀφύκτων γομφίων. Ῥαιβὸν λέγει [16]) διὰ τὸ ἀγκύλον τοῦ τόξου· δράκοντα δὲ διὰ τὸν συριγμὸν [17]) τῶν βελῶν, ἢ διὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῶν, θανατηφόρων ὄντων, καὶ ἰῶν γεμόντων [18]).

Ex 918. Γομφίων] Γομφίοι, κυρίως οἱ μυλαῖοι ὀδόντες, καὶ οἱ ἧλοι· νῦν δὲ τὰ βέλη λέγει [1]), διὰ τὸ δάκνειν αὐτὰ τοὺς τιτρωσκομένους.

Λυροκτύπον [2])] Ἢ διὰ τὸ εἶναι ἀνδρεῖον, ἢ διὰ τὸ εἶναι τοξότην, ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν φιλεῖν, ἢ διὰ τὸ μετὰ νευρᾶς κτύπον ἐμποιεῖν [3]), λυροκτύπον αὐτὸν εἶπε [4]). Τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικῇ [4b]), λυροκτύπῳ, πρὸς τὸ δράκοντι· εἰ δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸν λέοντα, ἤτοι τὸν Ἡρακλῆ [5]).

920. Εὐρὰξ] Ἐκ πλαγίου [6])· πλευρὰξ γὰρ,

15) καὶ σκυθικῷ) A Seb. additum comprobant quidem Vitt. 2 et 3. omiſſo tamen, vt antea, σκύθη καί.

16) ῥαιβ. λέγει) Vitt. 2 et 3. ῥαιβ. λέγεται; Vit. 1. et Ciz. ῥαιβῷ λέγει, deleta partic. δὲ perperam a Seb. inſerta.

17) συριγμὸν) Noſtri pro συρισμόν.

18) ἢ διὰ — γεμόντων) Noſtri non agnoſcunt.

1) λέγει) Vit. 1. et Ciz. bene pro φησί. Quae ſequuntur διὰ τὸ δάκ. — τιτρωσκ. abſunt ab iis, et a Vit. 3. In Vit. 2. vero deſideratur tota pagina, inde ab his verbis διὰ τὸ δάκνειν usque ad v. 930. προβάτων· τῶν ὑπαρχόντων.

2) λυροκτύπον) Totum hoc ſchol. deeſt in Vit. 3.

3) ἢ διὰ — ἐμποιεῖν) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Seb. ἢ τὸν — ἐμποιοῦντα.

4) λυροκτ. — εἶπε) A Seb. addita Vit. 1. et Ciz. non addunt, nec contextus indiget his verbis.

4b) τὸ δὲ λυρ. — δοτικῇ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικῇ, λυροκτύπῳ: ſic quoque pro αἰτιατικῇ, αἰτιατικῇ.

5) Ἡρακλῆ) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλῆν.

6) ἐκ πλαγίου) Sic quoque Vit. 3. recte: Vit. 1. autem et Ciz. πλευρὰξ τὸ πλάγιον.

καὶ ἐξ αὐτοῦ εὐρὰξ Ἰωνικῶς [7]), ὅθεν νῦν εὐρὰξ Ἀλαίου ἐῤῥέθη [8]).

Παταρέως] Καὶ Πατρέως [9]), τὸ αὐτό ἐστιν· ἐν Πατάροις γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐτιμᾶτο. Τὸ δὲ Πατρέως συγκοπὴ Αἰολική ἐστι. Παταρέως δὲ καὶ Πατρέως τὸ αὐτό ἐστι γραφόμενον, καὶ οὔτε τὴν ἔννοιαν, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται.

921. Ναύαιθος] Ποταμός ἐστιν Ἰταλίας [1]). Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον [2]) καὶ τοὺς λοιπούς, ὅτι μετὰ [3]) τὴν Ἰλίου ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαί, Αἴθυλλα [4]), Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτίδων [5]) ἐκεῖσε γεγονυῖαι τῆς Ἰταλίας [6]), εὐλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστι-

7) *ἰωνικῶς*) Abeſt a noſtris.

8) *ὅθεν — ἐῤῥέθη*) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Vit. 3. vero tantum Ἀλαίου *εἶπον*.

9) *καὶ πατρέως*) Hic discrepant noſtri. Vit. 3. verba priora usque ad *Αἰολική ἐστι* plane omittit: Vit. 1. autem et Ciz. ſic: *Ἀλαῖος καὶ Παταρεὺς ὁ Ἀπόλλων· ἐκ πλαγίου δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος φησὶ τὸν Φιλοκτήτην φονευθέντα. γεγράφθω δὲ παταρέως καὶ πατρέως, οὔτε ἡ ἔννοια, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται.* Vltima *παταρέως — λυμαίνεται* Vit. 3. vt Sebaſt.

1) *Ἰταλίας*) Sic quoque Etymol. ad h. v. et Steph. ad *ἀσκανία*, ſed Vit. 1. et Ciz. *κρότωνος*, cf. Conon Narrat. XIII, ibique Kanne.

2) *Ἀπολλόδ.*) In Fragm. p. 386, ed. Heyn., quem velim conſulas.

3) *ὅτι μετὰ — ἅλωσιν*) Abſunt a noſtris. Sane abeſſe poſſunt, quia poſtea dic. *ὅθεν ὁ ποταμ. ναυ. ἐκλήθη.*

4) *Αἴθυλλα*) Vit. 1. et Ciz. vt Conon l. l. *Αἴθιλλα*. Infra ad v. 1075. noſtri quoque *Αἰθύλλα*. Apollod. III, 12, 3. filias Laomedoutis nominat Heſionen, Cillam et Aſtyochen, cf. Heyne in Obſeruu. p. 299.

5) *αἰχμαλωτίδων*) Pro *αἰχμαλώτων* Vit. 1. et Ciz. cum Conon. l. l.

6) *τῆς Ἰταλίας — δουλείαν*) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

τάφῳ τοῦ ἀνδρὸς [26]) ἔθετο, καὶ παῖδες [27]) ἠγωνίζοντο, καὶ οἱ νικῶντες λεύκης [28]) φύλλοις ἐστέφοντο. Οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου εἰς Πελλήνην ἀπεῤῥίφησαν πλησίον πεδίου Καναστρου. Φιλοκτήτης δὲ ἐξώσθη εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανοὺς, καὶ πολεμήσας [29]) Λευκανοὺς, πλησίον Κρότωνος [30]) καὶ Θουρίου Κρίμισσαν κατοικεῖ· καὶ παυθεὶς τῆς ἄλης, Ἀλαίου [31]) Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει, ᾧ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ ἀνέθηκεν [32]), ὥς φησιν Εὐφορίων [33]). Οὑτωσὶ δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται· πρὸ γὰρ τοῦ πορθηθῆναι τὸ Ἴλιον, ἐκ Πελλήνης, Ἀχαϊκῆς πόλεως, τινὲς ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν κατῴκησαν. Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν πλέοντες οἱ Ῥόδιοι, ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐκ Πελλήνης μετοίκους [34]), οἷς Ῥοδίοις βοηθῶν Φικοκτήτης, ἀναιρεῖται.

26) *τῷ τάφῳ τ. ἀνδρ.*) Sic Sebaſt. Noſtri ſeruant vulg. *ἐπὶ τῷ ταύτης ἀνδρί. Iſ. Caſaub. ad Polyaen. L.* II. *in notis ad Menelaum edidit: τῷ ἑαυτῆς ἀνδρί, et paullo poſt λευκῆς φύλλοις ἐστέφοντο.* Thryll.

27) *καὶ παῖδες*) Schol. Pind. Olymp. VII, 147. *ἀγωνίζονται δὲ παῖδες καὶ ἄνδρες.*

28) *λεύκης*) Vit. 2. *λεύκοις*, perperam: a Vit. 3. plane abeſt *λεύκης*. Schol. Pind. l. l. *τὸ τῶν ἀγώνων ἆθλον λεύκινος στέφανος*, et *ὁ δὲ στέφανος, λεύκη δίδοται.*

29) *πολ. λευκανοὺς*) Vit. 1. et Ciz. non praebent.

30) *κρότωνος — κρίμισσ.*) Vitt. 2 et 3. *κρότωνος καὶ θωρυκίου κρίμισσον*, Vit. 1. et Ciz. *κρότωνος καὶ κωρυκίου καὶ κριμισσοῦ*, perperam, nam Steph ad *κρίμισσα, πόλις ἰταλίας, πλησίον κρότωνος καὶ θουρίου, λυκόφρων.* cf. Strab. VI, p. 254.

31) *Ἀλαίου*) Recte, cf. Etymol. ad h. v. et infra v. 920. Vit. 3. *ἁλαίου*, vt antea *ἅλης* pro *ἄλης*. Ariſtot. de mirab. Auſcult. c. 115. p. 237, ed. Beckm. *Ἀλίου*, vbi vero Weſſeling. emendat *Ἀλαίου.*

32) *ᾧ — ἀνέθηκεν*) Sic Sebaſt. noſtri vulg. ſeruant: *οὗ καὶ τὸ τόξ. ἀνέθετο* (Vit. 3. *ἐνέθετο*). Etymol. M. *ἐν ᾧ — ἀπέθετο.*

33) *Εὐφορ.*) Seb. adſciuit pro *ὡρίων* Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. *ἀρίων*, corrupte.

34) *μετοίκους*) Vit. 1. et Ciz. *οἰκοῦντας*, non male, ſi legeretur *πελλήνην* pro *ἐκ πελλήνης*. Ariſtot. de Mir. Auſcultt. c. 105. *μάχην συνάψαι πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκείνην τὴν χώραν*, cf. ibi Beckm.

912. Οἰνωτρίας γῆς] Ἔνθα νῦν ἡ Χώνη [1]) ἐστὶ, χωρίον ἦν πρῶτον λεγόμενον Οἰνωτρία [2]), ὅπου [3]) ὁ Φιλοκτήτης κατῴκησε μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ Διονύσιος [4]), καὶ Δίων [5]) ὁ Κοκκειανὸς, καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαίων γράψαντες [6]) ἱστοροῦσι.

Κεγχρίνῃ βεβρωμένον] Τὸν Φιλοκτήτην [7]), τὸν δηχθέντα ἐν Χρύσῃ ἢ Λήμνῳ ὑπὸ ὄφεως ὕδρου· οὐ γὰρ κεγχρίνη αὐτὸν ἔδηξεν, ἀλλ' ὕδρα, ἀφ' ἧς εἶχε τὰ βέλη αὐτοῦ ἠλειμμένα, μεθ' ὧν τὸν Ἀλέξανδρον ἔβαλεν. Εἶδος δὲ ὄφεως εἶπεν ἀντὶ εἴδους· καὶ γὰρ εἶδος ὄφεως ὁ ὕδρος, καὶ ὁ κεγχρῖνος ὁμοίως, ὅντινα ὁ Λυκόφρων καὶ

1) χώνη) Sic omnino legendum, non vero Ῥώμη, omnibus quamquam Codd. consentientibus, neque χώμη, vt perperam Seb. rescripsit. Sic infra v. 983. χωνία. cff. Steph. Byz. ad χώνη, Etymolog. ad χῶνες et Strab. VI, p. 253. quem Tzetzes secutus videtur.

2) πρῶτον — Οἰνωτρία) Vit. 1. et Ciz. πρότερον καλούμενον Οἴνωτρον: Vitt. 2 et 3. πρῶτον λεγ. Οἴνωτρον, forte Οἰνώτριον.

3) ὅπου — πόρθησιν) Absunt a Vitt. 2 et 3.

4) Διονύσιος) *Desideratur hoc fragmentum in Dionysio. Nam meminit quidem regionis Oenotriae Antiqu. Rom. I, p. 10, ed. Oxon. sed altum de eo silentium. Fortasse decepit Tzetzam, qui Ῥώμη legisse videtur, L. II, p. 75, quem locum consulas, vti quoque Cluuer. Ital. Antiq. l. 3. p.* 796. Sebast. Fortasse vero hic, vt supra ad v. 911. n. 4. Dionysium, non Halicarnass. sed alium sic dictum auctorem huius rei affert, et verba καὶ πάντες — γράψαντες non ad Dionysium istum, sed ad Dionem modo sunt referenda.

5) Δίων) Quod fragmentum extat in ed. Reimar. T. I, p. 4. ὁ κοκκειανὸς, a Seb. additum, nostri quoque addunt.

6) τὰ Ῥωμ. γράψ.) Vit. 1. et Ciz. τὰ Ῥωμαϊκὰ γράφοντες.

7) τὸν Φιλοκτ. — ὕδρου) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti seqq. οὐ γὰρ κεγχ. — ἔβαλεν a Vitt. 2 et 3. quae quidem Vit. 1. et Ciz. tuentur, verum hoc ordine: κεγχρίνη· εἶδος ὄφεως. ἔλαβε δὲ εἶδος ἀντ' εἴδους· οὐ γὰρ — ἔβαλε, reliquis, quae sequuntur, usque ad v. 913. omissis. Ab

κεγχρίνην ἐκάλεσεν [8]). Ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεών εἰσι, Νίκανδρος [9]) λέγει·

Ὕδρον μὲν καλέουσι, μετεξέτεροι δὲ χέλυδρον.

Καὶ πάλιν περὶ τοῦ κεγχρίνου·

Ἕβρος ἵνα, Ζωναῖά τ' ὄρη χιόνεσσι φάληρα,
Καὶ δρύες Οἰαγρίδαο, τόθι Ζηρύνθιον ἄντρον,
Δήεις κεγχρίνεω [10]) δολιχὸν τέρας, ὄντε [11]) λέοντα
Αἰόλον [12]) αὐδάξαντο περίστικτον φολίδεσσι.

913. Φιτροῦ μιαιφόνον] Τὸν φονέα [1]) τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡς ἐῤῥέθη. Φιτρός· ὁ κορμός. Λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τὸν δαλὸν, τὸν φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἑκάβῃ.

914 — 15. Αὐτὴ γὰρ] Αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ σάλπιγξ καὶ πολεμικὴ, τὴν ἄρδιν καὶ τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου εὐθυνεῖ ἐν ταῖς χερσὶ [2]), κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι, αὐτὸ ἀποψάλλουσα καὶ κινοῦσα καὶ

initio Vitt. 2 et 3. pro ἡ λήμνῳ legunt καὶ λήμνῳ, *hoc est Lemno.*

8) ἐκάλ.) Vitt. 2 et 3. ὠνόμασεν.

9) Νίκανδρ.) Ther. v. 414. et πάλιν v. 463. verum duo priores verff. a Seb. temere adiectos cum edd. pr. noftri ignorant.

10) κεγχρίνεω) Sic legendum cum noftris et edd. prior. pro κεγχρίναο, metri caufa.

11) ὄντε) Vit. 3. ὄντα.

12) Αἰόλον) Abeft a Vitt. 2 et 3. qui quoque περίστιχον pro περίστικτον.

1) τὸν φονέα — ἐῤῥέθη) Abfunt a Vit. 1. et Ciz. pro quibus fubftituunt φιτρός· ὁ κορμὸς, quod a Vitt. 2 et 3. et reliquis abeft. Hinc pergunt: λέγει δὲ τὸν Ἀλ. Pro λέγει a Sebaft. recepto Vitt. 2 et 3. φησὶ dant. Locum ad Vitt. 2 et 3. fuppleuimus.

2) ἐν ταῖς χερσὶ) Pro ἐν χεροῖν Vit. 1. et Ciz. ponunt, ftatim poft εὐθυνεῖ, bene, nam ipfe Lycophr. χεροῖν iungit cum εὐθυνεῖ. Vitt. 2 et 3. exhibent quidem cum vulg. ἐν χεροῖν, repetunt tamen εὐθυνεῖ ita: εὐθυνεῖ, κατὰ τ. Ἀλ. εὐθυνεῖ, δηλ. et hinc pro ἀποψάλλ. bene habent αὐτὸ ψάλλ. Recepimus αὐτό. Il-

ἕλκουσα τὸν Μαιώτην [3]) πλόκον, ἤτοι τὴν νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου, ὅπερ τόξον ὁ Σκύθης ὁ [4]) Τεύταρος τῷ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο, κατὰ τὸν Λυκόφρονα [5]), διδάξας αὐτὸν [6]) καὶ τὴν τοξικήν· ὁ δὲ Φιλοκτήτης καύσας καὶ θάψας τὸν Ἡρακλέα πλησίον τοῦ Δύρα [7]), ποταμοῦ Τραχινίας, ἔλαβεν αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου. Τὴν δὲ [8]) περὶ τοῦ θανάτου Ἡρακλέους ἱστορίαν ἐν τοῖς ὄπισθεν πλατέως εἶπον.

916 — 18. Δύρα παρ' ὄχθαις] Οὕτω συντακτέον· Ὅστις Φιλοκτήτης παρὰ [9]) ταῖς ὄχθαις τοῦ Δύρα ποταμοῦ φλέξας καὶ καύσας τὸν θρασὺν λέοντα καὶ [10]) Ἡρακλέα [11]), τὸν λυροκτύπον καὶ τοξικὸν, τὸν δίκην [12]) λύρας τὴν νευρὰν τοῦ τόξου κτυποῦντα, ὥπλισε τὰς χεῖρας αὐτοῦ [13]) ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκυθικῷ δράκοντι, ἤγουν τῷ τόξῳ, τῶν ἀφύκτων γομφίων καὶ βελῶν· οὐ γὰρ ἠστόχει ποτέ. Ἢ δίχα [14]) τοῦ ν, λυροκτύπῳ, σύντασσε, λέγων· Ὥπλισε τὰς χεῖρας ἐν τῷ ῥαιβῷ

dem quoque omittunt καὶ ἕλκουσα.

3) Μαιώτην) Vit. 3. Μαιώτιν, male.

4) ὁ τεύτ.) Sic Vitt. 2 et 3. pro τεύταρος, bene.

5) κατὰ τ. λυκόφρ.) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. non inepte, nam hoc etiam alii docent.

6) αὐτὸν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. αὐτῷ. Videtur eſſe correctio recenſionis ſecundae.

7) Δύρα) Vit. 1. et Ciz. Δύῤῥα hic et poſtea, male, nam Herodot. VII, 198. et Strab. IX, p. 428. quoque ſimplici ρ.

8) τὴν δὲ — εἶπον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

9) παρὰ) Bene: noſtri περὶ cum edd. pr.

10) λέοντα καὶ) Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt Lycophronis.

11) Ἡρακλέα) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλῆ.

12) τὸν δίκην) Vitt. 2 et 3. delent τὸν, et mox, ſed male, κτυποῦντος pro κτυποῦντα.

13) αὐτοῦ) Noſtri αὐτοῦ praeter Ciz. a quo abeſt.

14) ἢ δίχα — γομφίων) Vit. 1. et Ciz. non habent. Miratur Thryllit. quum in textu ſit λυροκτύπῳ.

Σκύθῃ καὶ Σκυθικῷ [15]) δράκοντι. τῷ λυροκτύπῳ τῶν ἀφύκτων γομφίων. Ῥαιβὸν λέγει [16]) διὰ τὸ ἀγκύλον τοῦ τόξου· δράκοντα δὲ διὰ τὸν συριγμὸν [17]) τῶν βελῶν, ἢ διὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῶν, θανατηφόρων ὄντων, καὶ ἰῶν γεμόντων [18]).

Ex 918. Γομφίων] Γομφίοι, κυρίως οἱ μυλαῖοι ὀδόντες, καὶ οἱ ἧλοι· νῦν δὲ τὰ βέλη λέγει [1]), διὰ τὸ δάκνειν αὐτὰ τοὺς τιτρωσκομένους.

Λυροκτύπον [2])] Ἢ διὰ τὸ εἶναι ἀνδρεῖον, ἢ διὰ τὸ εἶναι τοξότην, ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν φιλεῖν, ἢ διὰ τὸ μετὰ νευρᾶς κτύπον ἐμποιεῖν [3]), λυροκτύπον αὐτὸν εἶπε [4]). Τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικῇ [4b]), λυροκτύπῳ, πρὸς τὸ δράκοντι· εἰ δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸν λέοντα, ἤτοι τὸν Ἡρακλῆ [5]).

920. Εὐρὰξ] Ἐκ πλαγίου [6])· πλευρὰξ γὰρ,

15) καὶ σκυθικῷ) A Seb. additum comprobant quidem Vitt. 2 et 3. omiſſo tamen, vt antea, σκύθῃ καί.

16) ῥαιβ. λέγει) Vitt. 2 et 3. ῥαιβ. λέγεται; Vit. 1. et Ciz. ῥαιβῷ λέγει, deleta partic. δὲ perperam a Seb. inſerta.

17) συριγμὸν) Noſtri pro συρισμόν.

18) ἢ διὰ — γεμόντων) Noſtri non agnoſcunt.

1) λέγει) Vit. 1. et Ciz. bene pro φησί. Quae ſequuntur διὰ τὸ δάκ. — τιτρωσκ. abſunt ab iis, et a Vit. 3. In Vit. 2. vero deſideratur tota pagina, inde ab his verbis διὰ τὸ δάκνειν usque ad v. 930. προβάτων· τῶν ὑπαρχόντων.

2) λυροκτύπον) Totum hoc ſchol. deeſt in Vit. 3.

3) ἢ διὰ — ἐμποιεῖν) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Seb. ἢ τὸν — ἐμποιοῦντα.

4) λυροκτ. — εἶπε) A Seb. addita Vit. 1. et Ciz. non addunt, nec contextus indiget his verbis.

4b) τὸ δὲ λυρ. — δοτικῇ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικὴ, λυροκτύπῳ: ſic quoque pro αἰτιατικὴ, αἰτιατικῇ.

5) Ἡρακλῆ) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλῆν.

6) ἐκ πλαγίου) Sic quoque Vit. 3. recte: Vit. 1. autem et Ciz. πλευρὰξ τὸ πλάγιον.

καὶ ἐξ αὐτοῦ εὐρὰξ Ἰωνικῶς [7]), ὅθεν νῦν εὐρὰξ Ἀλαίου ἐῤῥέθη [8]).

Παταρέως] Καὶ Πατρέως [9]), τὸ αὐτό ἐστιν· ἐν Πατάροις γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐτιμᾶτο. Τὸ δὲ Πατρέως συγκοπὴ Αἰολική ἐστι. Παταρέως δὲ καὶ Πατρέως τὸ αὐτό ἐστι γραφόμενον, καὶ οὔτε τὴν ἔννοιαν, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται.

921. Ναύαιθος] Ποταμός ἐστιν Ἰταλίας [1]). Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον [2]) καὶ τοὺς λοιπούς, ὅτι μετὰ [3]) τὴν Ἰλίου ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ, Αἴθυλλα [4]), Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτίδων [5]) ἐκεῖσε γεγονυῖαι τῆς Ἰταλίας [6]), εὐλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστι-

7) ἰωνικῶς) Abeſt a noſtris.

8) ὅθεν — ἐῤῥέθη) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Vit. 3. vero tantum Ἀλαίου εἶπον.

9) καὶ πατρέως) Hic diſcrepant noſtri. Vit. 3. verba priora usque ad Αἰολική ἐστι plane omittit: Vit. 1. autem et Ciz. ſic: Ἀλαῖος καὶ Παταρεὺς ὁ Ἀπόλλων· ἐκ πλαγίου δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος φησὶ τὸν Φιλοκτήτην φονευθέντα. γεγράφθω δὲ παταρέως καὶ πατρέως, οὔτε ἡ ἔννοια, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται. Vltima παταρέως — λυμαίνεται Vit. 3. vt Sebaſt.

1) Ἰταλίας) Sic quoque Etymol. ad h. v. et Steph. ad ἀσκανία, ſed Vit. 1. et Ciz. κρότωνος, cf. Conon Narrat. XIII, ibique Kanne.

2) Ἀπολλόδ.) In Fragm. p. 386, ed. Heyn., quem velim conſulas.

3) ὅτι μετὰ — ἅλωσιν) Abſunt a noſtris. Sane abeſſe poſſunt, quia poſtea dic. ὅθεν ὁ ποταμ. ναυ. ἐκλήθη.

4) Αἴθυλλα) Vit. 1. et Ciz. vt Conon l. l. Αἴθιλλα. Infra ad v. 1075. noſtri quoque Αἴθυλλα. Apollod. III, 12, 3. filias Laomedontis nominat Heſionen, Cillam et Aſtyochen, cf. Heyne in Obſeruu. p. 299.

5) αἰχμαλωτίδων) Pro αἰχμαλώτων Vit. 1. et Ciz. cum Conon. l. l.

6) τῆς Ἰταλίας — δουλείαν) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

δες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατῴκησαν. Πλούταρχος [7]) δὲ λέγει, Ῥώμην εἶναι αἰχμάλωτον Τρωϊκὴν, τὴν συμβουλεύσασαν ταῖς λοιπαῖς καῦσαι τὰς τῶν Ἑλλήνων ὁλκάδας. Ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος Σήταιαν [8]) εἶναι ταύτην φησίν.

922. Αὔσονες Πελλήνιοι [9])] Πελλήνη, πόλις Ἀχαΐας· ἀπὸ ταύτης ἐγένοντο ἄποικοί τινες ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀπὸ δὲ Τροίας πλέοντες οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν αὐτοὺς, ἔνθα καὶ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται βοηθῶν τοῖς Ῥοδίοις· Αὔσονες οὖν οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες ἐκ Πελλήνης.

923. Βοηδρομοῦντα [10]) Λινδίων στρατηλάταις] Συμμαχοῦντα Λινδίοις καὶ [11]), ὡς εἶπον, τοῖς Ῥοδίοις. Λίνδος γὰρ, καὶ Ἰηλυσὸς [12]), καὶ Κάμειρος [13]), ...

Verba posteriora εὐλαβ. — δουλείαν etiam in Vit. 3. Phavorin. et Zonar. ad ναύαιθος exhibent ea, pluribus adeo additis, quae Etymologiam huius voc. explicant.

7) πλούταρχος — ταύτην φησὶν) Non comparent in Vit. 1. et Ciz. cf. Plut. in Romulo ab initio.

8) Σήταιαν) Sic omnino ſcribendum pro Σιταίαν, vt infra ad v. 1075. cff. Steph. Byz. ad σηταῖον, et Rutgerſ. Varr. Lectt. p. 79. Canter. male κίταιαν.

9) Αὔσ. Πελλήνιοι) Hic Vit. 1. et Ciz. dant plura vulgata, et repetunt fere eadem, quae ad extr. v. 911. dicta fuerant. Habent autem ſic, vti dedimus. Vulgata modo praebet vltima οἱ ἐν Ἰταλίᾳ — ἐκ Πελλ. ὡς εἶπον, quae verba ὡς εἶπον, ſcl. ad v. 911, abſunt a Vit. 1. et Ciz.

10) βοηδρομ. — τοῖς Ῥοδίοις) Non extant in Ciz. et Vit. 1.

11) Λινδίοις καὶ) A Seb. addita Vit. 3. non addit.

12) Ἰηλυσὸς) Vt Hom. Il. β, 656, cf. ibi Euſtath. quem, vti etiam ſchol. Pind. Olymp. VII, 34. Tzetzes ante oculos habuiſſe videtur. Forte legendum Ἰάλυσος, vt Strab. XIV, p. 655. et Steph. qui vero perperam Ἰάλησος per η. Male quoque Vit. 1. et Ciz. Ἴλυσσος, et Vit. 3. Ἠλισσός.

13) Κάμειρος) Recte, cf. Hom. et Strab. l. l. Steph. κάμιρος, cf. Heyne in Obſeruatt. ad Hom. Vol. IV, p. 353.

λεις εἰσὶ Ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐκγόνων [14]) Ἡλίου καὶ Ῥόδης, ἢ Ῥόδης [15]) καὶ Ποσειδῶνος.

924. Θερμύδρου] Θέρμυδρος [16]), λιμὴν Ῥοδίων.

Καρπάθου] Κάρπαθος, πόλις Ῥόδου.

925. Πλάνητας] Οὕτως ἐνταυθοῖ [1]) δεῖ γράφειν, καὶ οὐ πλανήτας [2])· πλανήτας γὰρ τὸ τας μακρόν ἐστι· ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μακρὸν ἀντὶ βραχέος [3]), κατὰ κοινὴν συλλαβήν.

Αἴθων Θρακίας [4]) κύων] Ὁ διάπυρος Θρακικὸς κύων [5]), Λέγει δὲ τὸν βορρᾶν, ἐπεὶ, καθ' Ὅμηρον [6]), ἐκ τῶν ἀρκτικῶν τῆς Θράκης πνεῖ. Φησὶ γάρ·

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον.

Ὁ δὲ Περιηγητὴς Διονύσιος [7]) καὶ τὸν τόπον τῆς Θράκης φησὶν, ὅθεν ὁ βορρᾶς πνεῖ, Ἰσμαρικὸν [8]), ἤτοι Μαρώνειον, αὐτὸν [9]) λέγων. Φησὶ γὰρ οὑτωσί·

Ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι βορέαο,
Ὀρθὸν φυσιόωντος· ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται [10]).

14) ἐκγόνων) Pro ἐγγόνων Vit. 1. et Ciz. cum fchol. Pind. l. l. recte.

15) ἢ Ῥόδης) Abeft a Vitt. 1. 3. et Ciz. vt ab edd. ante Pott.

16) Θέρμυδρος — Ῥόδου) A Seb. allatum noftri comprobant. cf. Steph. ad Θέρμυδρα.

1) οὕτως ἐνταυθοῖ) Noftri ἐνταῦθα fine οὕτως.

2) καὶ οὐ πλ.) Abfunt a Vit. 1. et Ciz.

3) ἐνίοτε — βραχέος) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro: δέχεται δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ μακρὸν, ὡς βραχύ. Vit. 3. modo ὡς βραχύ.

4) Θρακίας) Vit. 1. et Ciz. Θρασκίας, vid. Varr. Lectt. ad Lycophr.

5) κύων) Non exhibent Vit. 1. et Ciz. ficut neque verba fqq. ἐπεὶ καθ' — κεῖται.

6) Ὅμηρ.) Il. ι, 5.

7) Διονύσ.) v. 113 et 114.

8) Ἰσμαρικὸν) Vit. 3. τὴν Ἴσμαρον, non bene.

9) Μαρ., αὐτὸν) Vit. 3. vt edd. pr. τὴν Μαρώνειαν αὐτήν.

10) κεῖνται) Vit. 3. κεῖται.

927. Μακάλλοις] Μάκαλλα, πόλις Ἰταλίας[11]), ὅπου τάφος καὶ ἱερὸν Φιλοκτήτου [12]) ἁγιστευομένου παρὰ τῶν ἐγχωρίων, καὶ θυσίας βοῶν γινομένας παρὰ τῶν ἐγχωρίων δεχομένου [13]), ὥςπερ εἰ Θεὸς αἰώνιος ὑπῆρχεν. Ἡ δὲ σύνταξις [14]) οὕτως· Οἱ δὲ ἐν Μακάλλοις οἰκοῦντες, κτίσαντες σηκὸν ὑπὲρ τοῦ τάφου αὐτοῦ, τιμήσουσιν αὐτὸν, ἤτοι τὸν Φιλοκτήτην, ὡς Θεὸν ἐν θυσίαις.

930. Ὁ δ' ἱπποτέκτων] Ὁ νοῦς οὕτως ἔχει· Ὁ δὲ Ἐπειὸς, ὁ τὸν δούρειον [1]) ἵππον κατασκευάσας τοῖς Ἕλλησιν εἰς πόρθησιν τῆς Ἰλίου [2]), ὁ δειλὸς καὶ ἄνανδρος γεγονὼς, διὰ τὸ ψευδορκῆσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ Πανοπέα τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἄρεα, ὅτε συνεστρατεύετο Ἀμφιτρύωνι ἐπὶ Τηλεβόας διὰ τὸν πρὸς Ἀλκμήνην πόθον τοῦ Ἀμφιτρύωνος· ὁ τόδε καὶ τόδε ποιήσας Πανοπεὺς, καὶ διὰ τοῦτο γεννήσας δειλὸν τόνδε [3]) τὸν Ἐπειὸν, πύκτην δὲ ἄριστον καὶ μηχανικόν [4]). Οὗτος [5]) ὁ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς τὴν Λαγγαρίαν, Ἰταλικὴν [6]) πόλιν, οἰκήσει, πλησίον τοῦ Κυλιστάρνου ποταμοῦ. Τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τῷ ναῷ τῆς Ἰταλικῆς [7]) Ἀθηνᾶς· ἐκεῖνα [8]) τὰ ἐργαλεῖα, μεθ' ὧν κατασκευάσας τὸν δούρειον ἵππον,

11) ἰταλίας) Vit. 3. ἰταλική.

12) Φιλοκτήτου) Hinc Vit. 1. et Ciz. addunt modo: καὶ τιμᾶται ὡς θεὸς ἐκεῖσε, reliquis demtis.

13) δεχομένου) Vit. 3. addit γινομένας παρὰ τ. ἐγχωρίων, praetermiſſo tamen male δεχομένου.

14) ἡ δὲ σύνταξ. — θυσίαις) Deſunt in Vit. 3.

1) δούρειον) Noſtri δούριον.

2) τῆς Ἰλίου) Vit. 1. et Ciz. delent art. τῆς.

3) τόνδε) Ciz. et Vit. 1. τοῦτον.

4) μηχανικ.) Ciz. μηχανικὴν, ſcl. κατά.

5) οὗτος) Noſtri non praemittunt καὶ a Seb. praemiſſum.

6) ἰταλικὴν) Abeſt a Vit. 3.

7) Ἰταλ. Ἀθηνᾶς) Sic etiam noſtri; ſed Ariſtotel. de Mirab. Auſcult. c. 116. ἑλληνίας Ἀθ. vel, auctore Weſſeling. ad Anton. Itiner. p. 490. εἰλενίας Ἀθ. quod, quum Pallas Italica ſit nulla, praeferendum videtur, cf. Beckman. ad h. l. et Etymol. M. ad εἰλενία.

8) ἐκεῖνα) Vit. 1. et Ciz. ἐκεῖ, corrupte.

ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ ποιήσει βλάβην· ἡ Κασσάνδρα γὰρ, ἢ ὁ τρόχις ὡς ἀπὸ τῆς Κασσάνδρας, τοῦτό φησιν [9]). Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως·

Ὁ δὲ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς, ὃς καὶ οὗτος ἀμφὶ Κῖριν [10]) καὶ Κυλιστάρνου γάνος καὶ ὕδωρ ἔπηλυς καὶ ξένος νάσσεται καὶ κατοικήσει οἴκους τῆλε τῆς πατρίδος αὐτοῦ Φωκίδος ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς πόλεως Λαγγαρίας [11]), ἤτοι ἐν τῇ Λαγγαρίᾳ πόλει. Τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τοῖς ναοῖς τῆς Μυνδίας [12]), ἤτοι τῆς Ἀθηνᾶς. Ποῖα ἐργαλεῖα [13]); ἐν οἷς τεύξει ποτὲ τοῖς ἐγχωρίοις ἐμοῦ Τρωσὶ μέρμερον βλάβην. Τί ποιήσας; τεύξει βλάβην [14]) τετρήνας καὶ τρυπήσας καὶ κατασκευάσας τὸ βρέτας καὶ τὸ εἴδωλον, ἤτοι τὸν δούρειον ἵππον, ὁ ἱπποτέκτων καὶ Ἐπειός. Ὁ ποδαπός; ὁ πεφρικὼς καὶ φοβούμενος [15]) τὸ ἔγχος καὶ τὴν φάλαγγα τὴν θουρίαν. Διὰ τί δὲ πεφρικὼς ταῦτα, καὶ δειλὸς ὑπῆρχεν; ἐκτίνων καὶ ἀποδιδοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως τὸν ψευδώμοτον ὅρκον, ὅντινα ὅρκον ὁ τάλας ἔτλη ὁρκωμοτῆσαι [16]) εἰς τὴν Ἀλοῖ-

9) ἡ κασσάνδρα — φησιν) Non reperiuntur in Ciz. et Vit. 1.

10) κῖριν) Vit. 3. κίριν: Vit. 1. et Ciz. κῦριν, male.

11) λαγγαρίας) Vit. 3. λαγκαρίας. Steph. et Strab. VI, p. 263. λαγαρία.

12) μυνδίας) Recte, cff. Varr. Lectt. ad Lycophr. v. 950. Vit. 1. et Ciz. μηδείας: Vit. 3. μυδίας, vt edd. ante Seb. perperam.

13) ποῖα ἐργαλεῖα) Pro his usque ad extr. τὸ Ἴλιον πορθοῦσι Vit. 1. et Ciz. haec pauca modo exhibent: Πανοπεὺς] ὁ Ἐπειοῦ πατὴρ, συνεστράτευσε τῷ Ἀμφιτρύωνι, τῷ πρὸς Τηλεβοίας πολέμῳ, καὶ ἀπέκρυψε τινὰ τῶν λαφύρων· κρατηθεὶς δὲ ὤμοσε (lacuna) τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἄρεως (lacuna). Διὸ καὶ τὸν Ἐπειὸν διὰ τὸ ἁμάρτημα τοῦ πατρὸς φησὶ δῆλον γενέσθαι· ἱπποτέκτονα δὲ τὸν Ἐπειὸν εἶπε διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσαι, ὡς καὶ Ὅμηρος (Odyſſ. θ, 493.) τὸν Ἐπειὸν ἐποίησε σὺν Ἀθηνᾷ.

14) τεύξει βλάβην) E Vit. 3. addidimus.

15) καὶ φοβ.) Vit. 5. ὁ φοβ.

16) ὁρκωμοτ.) Vit. 3. ὁρκομωτ. hic et poſtea.

τιν, Κυδωνίαν, Θρασώ, τὴν Ἀθηνᾶν, εἰς τὸν τῆς Κρηστώνης θεὸν Ἄρεα, τὸν τόνδε καὶ τόνδε· ἢ ἀμφὶ τὰς πάλας τῶν δορυκτήτων μήλων. Ποίων μήλων καὶ προβάτων; τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῆς Κομαιθοῦς, συμπεφυρμένων καὶ ἐπικοίνων τῷ στρατῷ. Γενομένων δὲ τῶν προβάτων ἐπικοίνων τῷ στρατῷ, ἤτοι ληϊσθέντων, ἕνεκα τῶν νυμφευμάτων τοῦ Ἀμφιτρύωνος, τῶν στεργοξυνεύνων καὶ πόθον ἐχόντων πρὸς τὴν σύνευνον Ἀλκμήνην. Ἔτλη δὲ ὀρχωμοτῆσαι τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπεύς, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κρίσσον ἀντιπληκτίσας χερσὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι καὶ ἰδεῖν τὸν ἥλιον. Τοιγὰρ καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὀρκωμοτῆσαι οἱ Θεοὶ τὸν σπόρον καὶ υἱὸν [17]) αὐτοῦ Ἐπειὸν ἤνδρωσαν καὶ ἄνδρα ἐποίησαν φύξηλιν καὶ δειλὸν, πύκτην μὲν καὶ πυγμάχον [18]) ἐσθλόν· πτῶκα δὲ καὶ δειλὸν ἐν κλόνῳ καὶ μάχῃ δορὸς, καὶ πλεῖστα ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. Ἔχεις γοῦν [19]) τὴν σύνταξιν. Λεκτέον δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν. Ὁ Πανοπέως [20]) υἱὸς Ἐπειὸς ἐποίησε τὸν δούρειον ἵππον, εἰς ὃν πεντήκοντα, ἢ τρισχίλιοι [21]), ἢ, κατ' ἐμὲ [22]), εἴκοσι τρεῖς ἄνδρες εἰσελ-

17) τὸν σπ. καὶ υἱὸν) Vit. 3. bene pro σπόρον καὶ τὸν υἱόν.

18) πυγμάχον) Vit. 3. hic et in sqq. πύγμαχον.

19) γοῦν) Vitt. 2 et 3. δὲ καί.

20) ὁ πανοπέως) Voc. ἱπποτέκτων in edd. pr. praemissum et a Seb. eiectum nostri seruant.

21) πεντήκ. ἢ τρισχίλ.) Nostri πεντήκ. καὶ τρισχ. cum Eudoc. p. 149. et Phauor. ad ἱπποτέκτων. Vix autem erit, qui credat, quempiam fuisse tam insanientem, falsem tam stupidum, qui vere putaret, hunc equum cepisse tria millia et quinquaginta militum. Error latet in numeris ope litterarum, vt in Eudocia γν', conscriptarum. Legendum videtur litteris transpositis νγ', h. e. quinquaginta tres s. πεντήκοντα καὶ τρεῖς. De varietate numeri cf. Heyne Excurs. III. ad Virg. Aen. II.

22) κατ' ἐμὲ — τρεῖς) Vitt. 2 et 3. κατ' ἐμὲ κγ', ergo antea νγ'. Tzetz. Posthom. v. 642. quoque εἴκοσι τρεῖς, cf. ibi Iacobs. Patet

θόντες Ἕλληνες ἐκάθηντο. Ἑλκυσθέντος δὲ τοῦ ἵππου παρὰ τῶν Τρώων εἴσω τοῦ τείχους, νυκτὸς ἐξελθόντες, καὶ φρυκτὸν δείξαντες τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κἀκείνοις ἐλθοῦσι τὰς πύλας ἀνοίξαντες [23]), τὸ Ἴλιον πορθοῦσι.

Λαγγαρίας] Λαγαρία, πόλις Ἰταλίας, καὶ Λαγγαρία, τὸ αὐτό [24])· ἀπὸ Λαγγαρίδου νομέως ἐκεῖ νέμοντος [25]).

931. Ἔγχος [26]) πεφρικὼς] Δειλὸς γὰρ ἦν ὁ Ἐπειὸς, ἄριστος δὲ πυγμάχος.

932. Πατρῷον ὅρκον ἐκτίνων] Ἀποδιδοὺς ποινὴν διὰ τὴν ψευδορκίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως. Ἡ δὲ ἱστορία [1]) τοιαύτη· Μήστορος [2]) καὶ Λυσιδίκης, τῆς Πέλοπος, θυγάτηρ [3]) Ἱπποθόη, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Τάφιος, ὃς τῆλε βὰς [4]) τῆς πατρίδος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ἐχινάσι νήσοις Τηλεβόας καὶ Ταφίους [5])

autem inde, hanc ῥῆσιν longam a Vit. 1. et Ciz. omissam a Io. Tzetza esse adiectam.

23) τὰς πύλ. ἀνοίξ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. vt etiam ab Eudocia, quae eadem iisdemque verbis p. 129. narrat, et ab edd. ante Pott.

24) λαγαρία — τὸ αὐτό) Sic Vit. 1. et Ciz. pro λαγγαρία, πόλις ἰταλική, bene.

25) ἀπὸ — νέμοντος) A Seb. allatum nostri Codd. non hic, sed infra ad extr. v. 938. cum toto scholio adiiciunt.

26) ἔγχος) Hoc schol. Vit. 1. et Ciz. non habent.

1) ἡ δὲ ἱστορία usque ad extr. ἐγέννησεν desiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz.

2) Μήστορος) Pro Μήστωρος Vit. 3. recte, vt Apollod. II, 4, 5, et Eudoc. p. 393.

3) θυγάτηρ) Vitt. 2 et 3. θυγατρὸς, non bene iungunt cum πέλοπος.

4) τῆλε βὰς) Vitt. 2 et 3. τηλεβόας, perperam. Apollod. II, 4, 5. ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη, cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 104.

5) καὶ ταφίους) Absunt a Vit. 3. vt ab Apollodoro: Vit. 2. vero habet. Hesiod. Scut. v. 19. ταφίους ἰδὲ τηλεβόας dixit.

Πτερέλου [31]) χρυσῆν τρίχα, καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν. Σχὼν δὲ Ἀμφιτρύων τὰς νήσους, Κεφάλῳ δίδωσιν, ὃς ἐν ταύταις οἰκήσας, Κεφαληνίαν αὐτὰς [32]) ἐκάλεσεν. Ἐν γοῦν τῇ πρὸς τοὺς Ταφίους μάχῃ πρὸ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, φησὶν ὁ πᾶσιν ἐναντιούμενος ἱστορικοῖς Λυκόφρων [33]), ὅτι ὤρκωσαν ἅπαντες Ἄρεα καὶ Ἀθηνᾶν, μηδὲν ἀποκρύψαι [34]) τῶν λαφύρων. Μόνος δὲ παραβὰς τοὺς ὅρκους ὁ Πανοπεὺς, καὶ κρύψας τὶ τῶν λαφύρων, τούτου ἕνεκα δειλὸν παῖδα, τὸν Ἐπειὸν, ἐγέννησεν.

933. Ἀμφὶ μήλων [1])] Ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὅλων, ὡς καὶ Ἡσίοδος [2])·

. . . . μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο.

Ἀντὶ τοῦ πλούτου καὶ βασιλείας τοῦ Οἰδίποδος.

934. Κομαιθοῦς] Κομαιθὼ, θυγάτηρ Πτερέλου, ἥτις ἐρασθεῖσα Κεφάλου τινὸς τῶν μετ' Ἀμφιτρύωνος, προὔδωκε τὴν πόλιν καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολεμίοις. Τοῦτό φησι τὸ Στεργοξυνεύνων οὕνεκα νυμφευμάτων. Ἢ ἐκληπτέον οὕτω περὶ τῶν γάμων Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης· καὶ γὰρ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ γάμου τῆς Ἀλκμήνης [3]) ἐκινήθη ὁ πόλεμος.

936. Ἀλοῖτιν, Κυδωνίαν, Θρασὼ] Τὰ τρία πάντα [4]) ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ [5]) Ἀρτέμιδος

31) αὐτῆς πτερέλου) Abest a Vit. 2. πτερέλου.

32) κεφαλ. αὐτὰς) Vitt. 2 et 3. κεφαλληνίαν αὐτὴν: semper quoque κέφαλλος pro κέφαλος scribunt: cf. Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 716.

33) ὁ — λυκόφρων) Abest a Vit. 2. recte, putat Thryllit.

34) ἀποκρύψαι) Nostri recte pro ἀποκρύψειν.

1) Ἀμφὶ μήλων) Vitt. 2 et 3. neque hoc neque seq. schol. exhibent.

2) Ἡσίοδ.) ἔργ. v. 163. cff. ibi schol. Io. Tzetz. et Clericus.

3) καὶ γὰρ — Ἀλκμήνης) Desunt oscitantia librarii in Ciz. sed Vit. 1. habet.

4) τὰ τρία πάντα) A Seb. recepta nostri ignorant.

5) ὡς καὶ) Sic etiam Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. ὡς omittunt.

Δίκτυννα [6]) παρὰ Κρησὶν, Οὖπις παρὰ Θρᾳξὶν, Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Ἀρκαδικοῦ [7]).

937. Κρηστώνης Θεὸν] Κρηστώνη, ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ μιᾶς πόλεως οὕτω καλουμένης [8]). Θεὸς δὲ τοῖς Θρᾳκικοῖς [9]) ὁ Ἄρης, ὅτι πολεμικοὶ τὸ παλαιὸν οἱ Θρᾶκες.

938. Κανδάονα] Κανδάων, ἐπίθετον Ἄρεως, παρὰ τὸ καίνειν [10]) καὶ δαίειν.

Μαμερτὸν] Μαμερτὸς [11]) ὁ Ἄρης. Ἔστι δὲ ἡ λέξις [12]) Ῥωμαϊκή. Ὁ δὲ βάρβαρος [13]) οὗτος Λυκόφρων οὐκ ἀρκεσθεὶς [14]) τοῖς λοιποῖς, καὶ Ῥωμαϊκῶς γράφει· Ῥωμαῖοι γὰρ τοὺς πολεμικοὺς Μαμερτοὺς καλοῦσιν, ὡς ἱστορεῖ που ἡ Διόδωρος [15]), ἢ Δίων [16])· οὐ γὰρ ἀκριβῶς μέμνημαι [17])· γράφων οὕτω πως [18])· „Μεσηνίους κα-

6) Δίκτυννα) Pro Δίκτυνα, vt Seb. et Vitt. 2 et 3. praebent, recte. Sic Paul. II, 30, 3. Δίκτυννα ἐν Κρήτῃ.

7) Ἀρκαδ.) A Seb. restitutum pro Λακωνικοῦ firmant Vitt. 2 et 3. et schol. Pind. Ol. III, 48.

8) ἀπὸ μιᾶς — καλ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

9) τοῖς Θρᾳκ.) Vitt. 2 et 3. Θρᾳκικόν.

10) καίνειν) Sic Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. καίειν, vt Eustath. ed. Polit. T. III, p. 960.

11) Μαμερτὸς) Vitt. 2 et 3. μαρμεσός. Infra ad v. 1410. μαμερτός. *Forte Mamercos, vt pro* Μαμερτὸς *scribunt Dionys. Hal. et Plutarch.* Thryll.

12) Ἄρης. Ἔστι δὲ ἡ λέξ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro Ἄρης ἐστίν. Ἡ δὲ λ.

13) ὁ δὲ βάρβαρος usque ad τουτέστι πολεμικοὺς absunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia, quae carpunt Lycophronem, haud dubie illata a Io. Tzetza, qui semper notitiam scriptorum multorum prae se fert, nam vna eademque res bis dicitur: Μαμερτοὺς καλοῦσι, et Μαμερτὸς παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται.

14) ἀρκεσθεὶς) Vit. 3. κορεσθεὶς, forte melius.

15) Διόδωρ.) *Vid. e lib.* XXI. *eclog.* 13. Sebast.

16) Δίων) Fragm. T. I. p. 6. ed. Reimar.

17) μέμνημαι) Mirum, quum alias se omnia scire iactitet.

18) γράφων οὕτω πως) Sic

„τακόψαντες τοὺς ὑποδεξαμένους αὐτοὺς, κατέσχον „Μεσήνην, καὶ Μαμερτοὺς ἑαυτοὺς ὠνόμασαν, τουτέστι „πολεμικούς.“ Μαμερτος γὰρ ὁ Ἄρης [19]) παρὰ Ῥωμαίοις [20]) καλεῖται. Καὶ Κυρῖνος δὲ παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ὥς φησι Πλούταρχος [21]).

939. Ὁ μητρὸς ἐντὸς δελφύος] Ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐντὸς τῆς μητρικῆς δελφύος καὶ μήτρας συμβαλὼν μάχην τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Κρίσσῳ [1])· οὗτοι γὰρ Φώκου καὶ Ἀστεροδιας [2]) ὄντες υἱοί, ἐν τῇ μητρικῇ γαστρὶ διεμαχέσαντο, ὡς καὶ ὁ Φαρὲς [3]) καὶ ὁ Ζαρὰ, καὶ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, οἱ Ἄβαντος [4]).

941. Τιτοῦς] Τιτὼ λέγεται ἡ ἡμέρα διὰ τὸ ἀρχαιότερον [5]), ὥς φησι [6]) Καλλίμαχος·

Τόφρα δ' ἀνίσχουσα Βοσσὸν λόφον, ἔγρετο Τιτώ.

Vitt. 2 et 3. bene, pro *γράφει γὰρ οὑτωσί πως*.

19) *ὁ Ἄρης*) Vit. 1. et Ciz. *πολεμικός*.

20) *Ῥωμαίοις*) *Immo Opicis f. Oſcis, teſte Feſto de verb. ſigſ. Mamers Mamertis facit, id eſt, lingua Oſca, Mars, Martis. Et mox: in Mamertini — Mamers forte exierat, qui lingua Oſcorum Mars ſignificatur.* Seb.

21) *Πλούταρχ.*) In Quaeſt. Rom. T. VII, p. 149. ed. Reisk.

1) *κρίσσῳ*) Vit. 1. et Ciz. *κρίσσωνι*, non bene, cf. Heyne Obſeruu. in Apollod. p. 309, et infra ad v. 1070. *Steph. κρίσα, πόλις Φωκίδος ἀπὸ κρίσου Φωκίου (leg. Φώκου) et ſchol. Eurip. Oreſt.* 33. *vbi quoque Φώκου παῖς dic. κρίσσος.* Thryllit.

2) *Ἀστεροδίας*) Supra ad v. 53. dic. Aſteria.

3) *ὡς Φαρὲς*) Sic Vit. 2. deleto *καὶ*, bene. Vit. 1. et Ciz. *Φαρεὺς*, perperam, cf. Geneſ. 28, 29. Seb. haec addit: *vt Eſau et Iacob, Geneſ. 25, 22. Quis ergo non ſibi perſuadet, Lycophronem ſacros libros percurriſſe imitaſſeque* (heu!). Pro Lycophrone omnino ſcribendum: *Tzetzam*, nam in hunc, non in Lycophr. hoc cadit.

4) *οἱ Ἄβαντος*) Sic Ciz. ſolus, optime, nam erant filii Abantis, cf. Apollod. II, 2, 2.

5) *τιτὼ — ἀρχ.*) Sic Vit. 1. et Ciz. optime pro *τῆς ἡμέρας*.

943. Πόποι] Οἱ Θεοί, ὅθεν [7]) καὶ πολλάκις ὦ πόποι τινὲς παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ, ὦ Θεοί, ἤκουσαν· ἡ δὲ λέξις Δρυόπων [8]).

Ἤνδρωσαν [9])] Οὐ τὸ ἀνδρεῖον ἐποίησαν, ἀλλὰ τὸ ἄνδρα ἁπλῶς ἐποίησαν.

946. Κῖριν καὶ Κυλιστάρνου γάνος] Κῖρις [10]) καὶ Κυλίσταρνος ποταμοί εἰσιν [11]) Ἰταλίας.

948. Βρέτας] Τὸ ἀνθρώπινον εἴδωλον, καὶ ἡ εἰκών, παρὰ τὸ βροτῷ ὅμοιον εἶναι. Οὗτος δὲ βρέτας καταχρηστικῶς τὸν δούρειον ἵππον φησί [12]).

951. Σικανῶν] Σικανούς τινες Σικελοὺς πάντας ὑφ' ἑνὸς ἐδέξαντο [13])· ἄλλοι δὲ μέρος Σικελῶν τὴν Σικανίαν [14]) φασί, πόλιν οὖσαν παρὰ Ἀκραγαντίνοις κειμένην. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυκόφρων [15]) οἶδε τοῦτο, λέγων·

Κάμψας Γονοῦσάν τ', ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,
Καὶ θηροχλαίνου σηκὸν . . . .

6) ὥς φησι) Absque καὶ nostri. Caeterum vers. Callimachi (in Fragm. p. 388. ed. Spanh. et Ernesti p. 517.) totus abest a Vitt. 1. 3. et Ciz. Sed Vit. 2. modo exhibet initium τόφρα.

7) ὅθεν — ἤκουσαν) Absunt a nostris. De voc. πόποι cf. Heyne Obseruatt. ad Hom. Il. α, 254.

8) Δρυόπων) Vid. Phauor. in ἱππότα.

9) ἤνδρωσαν) Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. praeponunt τὸ δὲ, a Seb. eiectum. Totum schol. Vitt. 2 et 3. ignorant.

10) κῖρις) Vit. 1. et Ciz. κίρις: Vit. 3. κύρις.

11) εἰσιν) Abest a nostris.

12) φησί) Vitt. 2 et 3. εἶπε.

13) σικελοὺς — ὑφ' ἑνὸς ἐδέξ.) Vit. 1. et Ciz. recte, pro τοὺς σικ. ἐδέξ. πάντας.

14) τὴν Σικανίαν usque ad extr. schol. Vit. 1. et Ciz. modo: ἔστι γὰρ παρ' Ἀκραγαντίνοις πόλις Σικελίας Σικανία. Vitt. 2 et 3. vulg. tuentur, ita tamen, vt legant: τὴν Σικανὴν πόλιν — περὶ Ἀκραγαντίνους pro τὴν Σικ. πόλιν, et παρ' Ἀκραγ. Reliqui ab iis, vt a Vit. 1. et Ciz. absunt. Σικανὸς καὶ Αἴτνα παῖδες Βριάρεω, *sic Demetrius Calatianus in schol. Theocrit.* α, 65, *vbi male* καλετιανός, (cf. Toup.

κεγχρίνην ἐκάλεσεν [8]). Ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεών εἰσι, Νίκανδρος [9]) λέγει·

Ὕδρον μὲν καλέουσι, μετεξέτεροι δὲ χέλυδρον.

Καὶ πάλιν περὶ τοῦ κεγχρίνου·

Ἕβρος ἵνα, Ζωναῖά τ' ὄρη χιόνεσσι φάληρα,
Καὶ δρύες Οἰαγρίδαο, τόθι Ζηρύνθιον ἄντρον,
Δῦνε κεγχρίνεω [10]) δολιχὸν τέρας, ὄντε [11]) λέοντα
Αἰόλον [12]) αὐδάξαντο περίστικτον φολίδεσσι.

913. Φιτροῦ μιαιφόνον] Τὸν φονέα [1]) τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡς ἐῤῥέθη. Φιτρός· ὁ κορμός. Λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τὸν δαλὸν, τὸν φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἑκάβῃ.

914 — 15. Αὐτὴ γὰρ] Αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ σάλπιγξ καὶ πολεμικὴ, τὴν ἄρδιν καὶ τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου εὐθυνεῖ ἐν ταῖς χερσὶ [2]), κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι, αὐτὸ ἀποψάλλουσα καὶ κινοῦσα καὶ

initio Vitt. 2 et 3. pro ἡ λήμνῳ legunt καὶ λήμνῳ, *hoc est Lemno.*

8) ἐκάλ.) Vitt. 2 et 3. ὠνόμασεν.

9) Νίκανδρ.) Ther. v. 414. et πάλιν v. 463. verum duo priores verſſ. a Seb. temere adiectos cum edd. pr. noſtri ignorant.

10) κεγχρίνεω) Sic legendum cum noſtris et edd. prior. pro κεγχρίναο, metri cauſa.

11) ὄντε) Vit. 3. ὄντα.

12) Αἰόλον) Abeſt a Vitt. 2 et 3. qui quoque περίστιχον pro περίστικτον.

1) τὸν φονέα — ἐῤῥέθη) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. pro quibus ſubſtituunt φιτρός· ὁ κορμὸς, quod a Vitt. 2 et 3. et reliquis abeſt. Hinc pergunt: λέγει δὲ τὸν Ἀλ. Pro λέγει a Sebaſt. recepto Vitt. 2 et 3. φησὶ dant. Locum ad Vitt. 2 et 3. ſuppleuimus.

2) ἐν ταῖς χερσὶ) Pro ἐν χεροῖν Vit. 1. et Ciz. ponunt, ſtatim poſt εὐθυνεῖ, bene, nam ipſe Lycophr. χεροῖν iungit cum εὐθυνεῖ. Vitt. 2 et 3. exhibent quidem cum vulg. ἐν χεροῖν, repetunt tamen εὐθυνεῖ ita: εὐθυνεῖ, κατὰ τ. Ἀλ. εὐθυνεῖ, δηλ. et hinc pro ἀποψάλλ. bene habent αὐτὸ ψάλλ. Recepimus αὐτό. Il-

ἕλκουσα τὸν Μαιώτην 3) πλόκον, ἤτοι τὴν νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου, ὅπερ τόξον ὁ Σκύθης ὁ 4) Τεύταρος τῷ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο, κατὰ τὸν Λυκόφρονα 5), διδάξας αὐτὸν 6) καὶ τὴν τοξικήν· ὁ δὲ Φιλοκτήτης καύσας καὶ θάψας τὸν Ἡρακλέα πλησίον τοῦ Δύρα 7), ποταμοῦ Τραχινίας, ἔλαβεν αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου. Τὴν δὲ 8) περὶ τοῦ θανάτου Ἡρακλέους ἱστορίαν ἐν τοῖς ὄπισθεν πλατέως εἶπον.

916 — 18. Δύρα παρ' ὄχθαις] Οὕτω συντακτέον· Ὅστις Φιλοκτήτης παρὰ 9) ταῖς ὄχθαις τοῦ Δύρα ποταμοῦ φλέξας καὶ καύσας τὸν θρασὺν λέοντα καὶ 10) Ἡρακλέα 11), τὸν λυροκτύπον καὶ τοξικὸν, τὸν δίκην 12) λύρας τὴν νευρὰν τοῦ τόξου κτυποῦντα, ὥπλισε τὰς χεῖρας αὐτοῦ 13) ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκυθικῷ δράκοντι, ἤγουν τῷ τόξῳ, τῶν ἀφύκτων γομφίων καὶ βελῶν· οὐ γὰρ ἠστόχει ποτέ. Ἢ δίχα 14) τοῦ ν, λυροκτύπῳ, σύνταττε, λέγων· Ὥπλισε τὰς χεῖρας ἐν τῷ ῥαιβῷ

dem quoque omittunt καὶ ἕλκουσα.

3) Μαιώτην) Vit. 3. Μαιώτιν, male.

4) ὁ τεύτ.) Sic Vitt. 2 et 3. pro τεύταρος, bene.

5) κατὰ τ. λυκόφρ.) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. non inepte, nam hoc etiam alii docent.

6) αὐτὸν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. αὐτῷ. Videtur eſſe correctio recenſionis ſecundae.

7) Δύρα) Vit. 1. et Ciz. Δύῤῥα hic et poſtea, male, nam Herodot. VII, 198. et Strab. IX, p. 428. quoque ſimplici ρ.

8) τὴν δὲ — εἶπον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

9) παρὰ) Bene: noſtri περὶ cum edd. pr.

10) λέοντα καὶ) Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt Lycophronis.

11) Ἡρακλέα) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλῆ.

12) τὸν δίκην) Vitt. 2 et 3. delent τὸν, et mox, ſed male, κτυποῦντος pro κτυποῦντα.

13) αὐτοῦ) Noſtri αὑτοῦ praeter Ciz. a quo abeſt.

14) ἢ δίχα — γομφίων) Vit. 1. et Ciz. non habent. Miratur Thryllit. quum in textu ſit λυροκτύπῳ.

Σκύθῃ καὶ Σκυθικῷ [15]) δράκοντι. τῷ λυροκτύπῳ τῶν ἀφύκτων γομφίων. Ῥαιβὸν λέγει [16]) διὰ τὸ ἀγκύλον τοῦ τόξου· δράκοντα δὲ διὰ τὸν συριγμὸν [17]) τῶν βελῶν, ἢ διὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῶν, θανατηφόρων ὄντων, καὶ ἰῶν γεμόντων [18]).

Ex 918. Γομφίων] Γομφίοι, κυρίως οἱ μυλαῖοι ὀδόντες, καὶ οἱ ἧλοι· νῦν δὲ τὰ βέλη λέγει [1]), διὰ τὸ δάκνειν αὐτὰ τοὺς τιτρωσκομένους.

Λυροκτύπον [2])] Ἢ διὰ τὸ εἶναι ἀνδρεῖον, ἢ διὰ τὸ εἶναι τοξότην, ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν φιλεῖν, ἢ διὰ τὸ μετὰ νευρᾶς κτύπον ἐμποιεῖν [3]), λυροκτύπον αὐτὸν εἶπε [4]). Τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικῇ [4b]), λυροκτύπῳ, πρὸς τὸ δράκοντι· εἰ δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸν λέοντα, ἤτοι τὸν Ἡρακλῆ [5]).

920. Εὐρὰξ] Ἐκ πλαγίου [6])· πλευρὰξ γὰρ,

15) καὶ σκυθικῷ) A Seb. additum comprobant quidem Vitt. 2 et 3. omisso tamen, vt antea, σκύθῃ καί.

16) ῥαιβ. λέγει) Vitt. 2 et 3. ῥαιβ. λέγεται; Vit. 1. et Ciz. ῥαιβῷ λέγει, deleta partic. δὲ perperam a Seb. inserta.

17) συριγμὸν) Nostri pro συρισμόν.

18) ἢ διὰ — γεμόντων) Nostri non agnoscunt.

1) λέγει) Vit. 1. et Ciz. bene pro φησί. Quae sequuntur διὰ τὸ δάκ. — τιτρωσκ. absunt ab iis, et a Vit. 3. In Vit. 2. vero desideratur tota pagina, inde ab his verbis διὰ τὸ δάκνειν usque ad v. 930. προβάτων· τῶν ὑπαρχόντων.

2) λυροκτύπον) Totum hoc schol. deest in Vit. 3.

3) ἢ διὰ — ἐμποιεῖν) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Seb. ἢ τὸν — ἐμποιοῦντα.

4) λυροκτ. — εἶπε) A Seb. addita Vit. 1. et Ciz. non addunt, nec contextus indiget his verbis.

4b) τὸ δὲ λυρ. — δοτικῇ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικὴ, λυροκτύπῳ: sic quoque pro αἰτιατικὴ, αἰτιατικῇ.

5) Ἡρακλῆ) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλῆν.

6) ἐκ πλαγίου) Sic quoque Vit. 3. recte: Vit. 1. autem et Ciz. πλευρὰξ τὸ πλάγιον.

καὶ ἐξ αὐτοῦ εὐρὰξ Ἰωνικῶς [7]), ὅθεν νῦν εὐρὰξ Ἀλαίου ἐῤῥέθη [8]).

Παταρέως] Καὶ Πατρέως [9]), τὸ αὐτό ἐστιν· ἐν Πατάροις γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐτιμᾶτο. Τὸ δὲ Πατρέως συγκοπὴ Αἰολική ἐστι. Παταρέως δὲ καὶ Πατρέως τὸ αὐτό ἐστι γραφόμενον, καὶ οὔτε τὴν ἔννοιαν, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται.

921. Ναύαιθος] Ποταμός ἐστιν Ἰταλίας [1]). Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον [2]) καὶ τοὺς λοιποὺς, ὅτι μετὰ [3]) τὴν Ἰλίου ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ, Αἴθυλλα [4]), Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτίδων [5]) ἐκεῖσε γεγονυῖαι τῆς Ἰταλίας [6]), εὐλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστι-

7) ἰωνικῶς) Abeſt a noſtris.

8) ὅθεν — ἐῤῥέθη) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Vit. 3. vero tantum Ἀλαίου εἶπον.

9) καὶ πατρέως) Hic discrepant noſtri. Vit. 3. verba priora usque ad Αἰολική ἐστι plane omittit: Vit. 1. autem et Ciz. ſic: Ἀλαῖος καὶ Παταρεὺς ὁ Ἀπόλλων· ἐκ πλαγίου δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος φησὶ τὸν Φιλοκτήτην φονευθέντα. γεγράφθω δὲ παταρέως καὶ πατρέως, οὔτε ἡ ἔννοια, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται. Vltima παταρέως — λυμαίνεται Vit. 3. vt Sebaſt.

1) Ἰταλίας) Sic quoque Etymol. ad h. v. et Steph. ad ἀσκανία, ſed Vit. 1. et Ciz. κρότωνος, cf. Conon Narrat. XIII, ibique Kanne.

2) Ἀπολλόδ.) In Fragm. p. 386, ed. Heyn., quem velim conſulas.

3) ὅτι μετὰ — ἅλωσιν) Abſunt a noſtris. Sane abeſſe poſſunt, quia poſtea dic. ὅθεν ὁ ποταμ. ναυ. ἐκλήθη.

4) Αἴθυλλα) Vit. 1. et Ciz. vt Conon l. l. Αἴθιλλα. Infra ad v. 1075. noſtri quoque Αἰθύλλα. Apollod. III, 12, 3. filias Laomedontis nominat Heſionen, Cillam et Aſtyochen, cf. Heyne in Obſeruu. p. 299.

5) αἰχμαλωτίδων) Pro αἰχμαλώτων Vit. 1. et Ciz. cum Conon. l. l.

6) τῆς Ἰταλίας — δουλείαν) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

δες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατῴκησαν. Πλούταρχος 7) δὲ λέγει, Ῥώμην εἶναι αἰχμάλωτον Τρωϊκὴν, τὴν συμβουλεύσασαν ταῖς λοιπαῖς καῦσαι τὰς τῶν Ἑλλήνων ὁλκάδας. Ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος Σήταιαν 8) εἶναι ταύτην φησίν.

922. Αὔσονες Πελλήνιοι 9)] Πελλήνη, πόλις Ἀχαΐας· ἀπὸ ταύτης ἐγένοντο ἄποικοί τινες ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀπὸ δὲ Τροίας πλέοντες οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν αὐτοὺς, ἔνθα καὶ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται βοηθῶν τοῖς Ῥοδίοις· Αὔσονες οὖν οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες ἐκ Πελλήνης.

923. Βοηδρομοῦντα 10) Λινδίων στρατηλάταις] Συμμαχοῦντα Λινδίοις καὶ 11), ὡς εἶπον, τοῖς Ῥοδίοις. Λίνδος γὰρ, καὶ Ἰηλυσὸς 12), καὶ Κάμειρος 13), ..-

Verba posteriora εὐλαβ. — δουλείαν etiam in Vit. 3. Phavorin. et Zonar. ad ναύαιθος exhibent ea, pluribus adeo additis, quae Etymologiam huius voc. explicant.

7) πλούταρχος — ταύτην φησὶν) Non comparent in Vit. 1. et Ciz. cf. Plut. in Romulo ab initio.

8) Σήταιαν) Sic omnino scribendum pro Σιταίαν, vt infra ad v. 1075. cff. Steph. Byz. ad σηταῖον, et Rutgers. Varr. Lectt. p. 79. Canter. male κίταιαν.

9) Αὔσ. Πελλήνιοι) Hic Vit. 1. et Ciz. dant plura vulgata, et repetunt fere eadem, quae ad extr. v. 911. dicta fuerant. Habent autem sic, vti dedimus. Vulgata modo praebet vltima οἱ ἐν Ἰταλίᾳ — ἐκ Πελλ. ὡς εἶπον, quae verba ὡς εἶπον, scl. ad v. 911, absunt a Vit. 1. et Ciz.

10) βοηδρομ. — τοῖς Ῥοδίοις) Non extant in Ciz. et Vit. 1.

11) Λινδίοις καὶ) A Seb. addita Vit. 3. non addit.

12) Ἰηλυσὸς) Vt Hom. Il. β, 656, cf. ibi Eustath. quem, vti etiam schol. Pind. Olymp. VII, 34. Tzetzes ante oculos habuisse videtur. Forte legendum Ἰάλυσος, vt Strab. XIV, p. 655. et Steph. qui vero perperam Ἰάλησος per η. Male quoque Vit. 1. et Ciz. Ἴλυσσος, et Vit. 3. Ἠλισσός.

13) Κάμειρος) Recte, cf. Hom. et Strab. l. l. Steph. κάμιρος, cf. Heyne in Obseruatt. ad Hom. Vol. IV, p. 353.

λεις εἰσὶ Ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐκγόνων [14]) Ἡλίου καὶ Ῥόδης, ἢ Ῥόδης [15]) καὶ Ποσειδῶνος.

924. Θερμύδρου] Θέρμυδρος [16]), λιμὴν Ῥοδίων.

Καρπάθου] Κάρπαθος, πόλις Ῥόδου.

925. Πλάνητας] Οὕτως ἐνταυθοῖ [1]) δεῖ γράφειν, καὶ οὐ πλανήτας [2])· πλανήτας γὰρ τὸ τας μακρόν ἐστι· ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μακρὸν ἀντὶ βραχέος [3]), κατὰ κοινὴν συλλαβήν.

Αἴθων Θρακίας [4]) κύων] Ὁ διάπυρος Θρακικὸς κύων [5]), Λέγει δὲ τὸν βοῤῥᾶν, ἐπεὶ, καθ' Ὅμηρον [6]), ἐκ τῶν ἀρκτικῶν τῆς Θράκης πνεῖ. Φησὶ γάρ·

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρήκηθεν ἄητον.

Ὁ δὲ Περιηγητὴς Διονύσιος [7]) καὶ τὸν τόπον τῆς Θράκης φησὶν, ὅθεν ὁ βοῤῥᾶς πνεῖ, Ἰσμαρικὸν [8]), ἤτοι Μαρώνειον, αὐτὸν [9]) λέγων. Φησὶ γὰρ οὑτωσί·

Ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι βορέαο,
Ὀρθὸν φυσιόωντος· ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται [10]).

14) ἐκγόνων) Pro ἐγγόνων Vit. 1. et Ciz. cum ſchol. Pind. l. l. recte.

15) ἢ Ῥόδης) Abeſt a Vitt. 1. 3. et Ciz. vt ab edd. ante Pott.

16) Θέρμυδρος — Ῥόδου) A Seb. allatum noſtri comprobant. cf. Steph. ad Θέρμυδρα.

1) οὕτως ἐνταυθοῖ) Noſtri ἐνταῦθα ſine οὕτως.

2) καὶ οὐ πλ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

3) ἐνίοτε — βραχέος) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro: δέχεται δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ μακρὸν, ὡς βραχύ. Vit. 3. modo ὡς βραχύ.

4) Θρακίας) Vit. 1. et Ciz. Θρασκίας, vid. Varr. Lectt. ad Lycophr.

5) κύων) Non exhibent Vit. 1. et Ciz. ſicut neque verba ſqq. ἐπεὶ καθ' — κεῖνται.

6) Ὅμηρ.) Il. ι, 5.

7) Διονύσ.) v. 113 et 114.

8) Ἰσμαρικὸν) Vit. 3. τὴν Ἴσμαρον, non bene.

9) Μαρ., αὐτὸν) Vit. 3. vt edd. pr. τὴν Μαρώνειαν αὐτήν.

10) κεῖνται) Vit. 3. κεῖται.

927. Μακάλλοις] Μάκαλλα, πόλις Ἰταλίας[11]), ὅπου τάφος καὶ ἱερὸν Φιλοκτήτου [12]) ἁγιστευομένου παρὰ τῶν ἐγχωρίων, καὶ θυσίας βοῶν γινομένας παρὰ τῶν ἐγχωρίων δεχομένου [13]), ὥςπερ εἰ Θεὸς αἰώνιος ὑπῆρχεν. Ἡ δὲ σύνταξις [14]) οὕτως· Οἱ δὲ ἐν Μακάλλοις οἰκοῦντες, κτίσαντες σηκὸν ὑπὲρ τοῦ τάφου αὐτοῦ, τιμήσουσιν αὐτὸν, ἤτοι τὸν Φιλοκτήτην, ὡς Θεὸν ἐν θυσίαις.

930 Ὁ δ' ἱπποτέκτων] Ὁ νοῦς οὕτως ἔχει· Ὁ δὲ Ἐπειὸς, ὁ τὸν δούρειον [1]) ἵππον κατασκευάσας τοῖς Ἕλλησιν εἰς πόρθησιν τῆς Ἰλίου [2]), ὁ δειλὸς καὶ ἄνανδρος γεγονὼς, διὰ τὸ ψευδορκῆσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ Πανοπέα τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἄρεα, ὅτε συνεστρατεύετο Ἀμφιτρύωνι ἐπὶ Τηλεβόας διὰ τὸν πρὸς Ἀλκμήνην πόθον τοῦ Ἀμφιτρύωνος· ὁ τόδε καὶ τόδε ποιήσας Πανοπεὺς, καὶ διὰ τοῦτο γεννήσας δειλὸν τόνδε [3]) τὸν Ἐπειὸν, πύκτην δὲ ἄριστον καὶ μηχανικόν [4]). Οὗτος [5]) ὁ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς τὴν Λαγγαρίαν, Ἰταλικὴν [6]) πόλιν, οἰκήσει, πλησίον τοῦ Κυλιστάρνου ποταμοῦ. Τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τῷ ναῷ τῆς Ἰταλικῆς [7]) Ἀθηνᾶς· ἐκεῖνα [8]) τὰ ἐργαλεῖα, μεθ' ὧν κατασκευάσας τὸν δούρειον ἵππον,

11) *ἰταλίας*) Vit. 3. *ἰταλική*.

12) *Φιλοκτήτου*) Hinc Vit. 1. et Ciz. addunt modo: *καὶ τιμᾶται ὡς θεὸς ἐκεῖσε*, reliquis demtis.

13) *δεχομένου*) Vit. 3. addit *γινομένας παρὰ τ. ἐγχωρίων*, praetermiſſo tamen male *δεχομένου*.

14) *ἡ δὲ σύνταξ. — θυσίαις*) Deſunt in Vit. 3.

1) *δούρειον*) Noſtri *δούριον*.

2) *τῆς Ἰλίου*) Vit. 1. et Ciz. delent art. *τῆς*.

3) *τόνδε*) Ciz. et Vit. 1. *τοῦτον*.

4) *μηχανικ.*) Ciz. *μηχανικὴν*, ſcl. *κατά*.

5) *ουτος*) Noſtri non praemittunt *καὶ* a Seb. praemiſſum.

6) *ἰταλικὴν*) Abeſt a Vit. 3.

7) *Ἰταλ. Ἀθηνᾶς*) Sic etiam noſtri; ſed Ariſtotel. de Mirab. Auſcult. c. 116. *ἑλληνίας* Ἀθ. vel, auctore Weſſeling. ad Anton. Itiner. p. 490. *εἰλενίας* Ἀθ. quod, quum Pallas Italica ſit nulla, praeferendum videtur, cf. Beckman. ad h. l. et Etymol. M. ad *εἰλενία*.

8) *ἐκεῖνα*) Vit. 1. et Ciz. *ἐκεῖ*, corrupte.

ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ ποιήσει βλάβην· ἡ Κασσάνδρα γὰρ, ἡ ὁ τρόχις ὡς ἀπὸ τῆς Κασσάνδρας, τοῦτό φησιν [9]). Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως·

Ὁ δὲ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς, ὃς καὶ οὗτος ἀμφὶ Κῖριν [10]) καὶ Κυλιστάρνου γάνος καὶ ὕδωρ ἔπηλυς καὶ ξένος νάσσεται καὶ κατοικήσει οἴκους τῆλε τῆς πατρίδος αὐτοῦ Φωκίδος ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς πόλεως Λαγγαρίας [11]), ἤτοι ἐν τῇ Λαγγαρίᾳ πόλει. Τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τοῖς ναοῖς τῆς Μυνδίας [12]), ἤτοι τῆς Ἀθηνᾶς. Ποῖα ἐργαλεῖα [13]); ἐν οἷς τεύξει ποτὲ τοῖς ἐγχωρίοις ἐμοῦ Τρωσὶ μέρμερον βλάβην. Τί ποιήσας; τεύξει βλάβην [14]) τετρήνας καὶ τρυπήσας καὶ κατασκευάσας τὸ βρέτας καὶ τὸ εἴδωλον, ἤτοι τὸν δούρειον ἵππον, ὁ ἱπποτέκτων καὶ Ἐπειός. Ὁ ποδαπός; ὁ πεφρικὼς καὶ φοβούμενος [15]) τὸ ἔγχος καὶ τὴν φάλαγγα τὴν θουρίαν. Διὰ τί δὲ πεφρικὼς ταῦτα, καὶ δειλὸς ὑπῆρχεν; ἐκτίνων καὶ ἀποδιδοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως τὸν ψευδώμοτον ὅρκον, ὅντινα ὅρκον ὁ τάλας ἔτλη ὁρκωμοτῆσαι [16]) εἰς τὴν Ἀλοῖ-

9) ἡ κασσάνδρα — φησιν) Non reperiuntur in Ciz. et Vit. 1.

10) κῖριν) Vit. 3. κίριν: Vit. 1. et Ciz. κῦριν, male.

11) λαγγαρίας) Vit. 3. λαγκαρίας. Steph. et Strab. VI, p. 263. λαγαρία.

12) μυνδίας) Recte, cff. Varr. Lectt. ad Lycophr. v. 950. Vit. 1. et Ciz. μηδείας: Vit. 3. μυδίας, vt edd. ante Seb. perperam.

13) ποῖα ἐργαλεῖα) Pro his usque ad extr. τὸ Ἴλιον πορθοῦσι Vit. 1. et Ciz. haec pauca modo exhibent: Πανοπεὺς] ὁ Ἐπειοῦ πατὴρ, συνεστράτευσε τῷ Ἀμφιτρύωνι, τῷ πρὸς Τηλεβοίας πολέμῳ, καὶ ἀπέκρυψέ τινα τῶν λαφύρων· κρατηθεὶς δὲ ὤμοσε (lacuna) τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἄρεως (lacuna). Διὸ καὶ τὸν Ἐπειὸν διὰ τὸ ἁμάρτημα τοῦ πατρὸς φησὶ δῆλον γενέσθαι· ἱπποτέκτονα δὲ τὸν Ἐπειὸν εἶπε διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσαι, ὡς καὶ Ὅμηρος (Odyss. θ, 493.) τὸν Ἐπειὸν ἐποίησε σὺν Ἀθηνᾷ.

14) τεύξει βλάβην) E Vit. 3. addidimus.

15) καὶ φοβ.) Vit. 3. ὁ φοβ.

16) ὁρκωμοτ.) Vit. 3. ὁρκο μωτ. hic et postea.

τιν, Κυδωνίαν, Θρασώ, τὴν Ἀθηνᾶν, εἰς τὸν τῆς Κρηστώνης θεὸν Ἄρεα, τὸν τόνδε καὶ τόνδε· ἢ ἀμφὶ τὰς πάλας τῶν δορυκτήτων μήλων. Ποίων μήλων καὶ προβάτων; τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῆς Κομαιθοῦς, συμπεφυρμένων καὶ ἐπικοίνων τῷ στρατῷ. Γενομένων δὲ τῶν προβάτων ἐπικοίνων τῷ στρατῷ, ἤτοι ληϊσθέντων, ἕνεκα τῶν νυμφευμάτων τοῦ Ἀμφιτρύωνος, τῶν στεργοξυνεύνων καὶ πόθον ἐχόντων πρὸς τὴν σύνευνον Ἀλκμήνην. Ἔτλη δὲ ὀρκωμοτῆσαι τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κρίσσον ἀντιπληκτίσας χερσὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι καὶ ἰδεῖν τὸν ἥλιον. Τοιγὰρ καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὀρκωμοτῆσαι οἱ Θεοὶ τὸν σπόρον καὶ υἱὸν [17]) αὐτοῦ Ἐπειὸν ἤνδρωσαν καὶ ἄνδρα ἐποίησαν φύξηλιν καὶ δειλὸν, πύκτην μὲν καὶ πυγμάχον [18]) ἐσθλόν· πτῶκα δὲ καὶ δειλὸν ἐν κλόνῳ καὶ μάχῃ δορὸς, καὶ πλεῖστα ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. Ἔχεις γοῦν [19]) τὴν σύνταξιν. Λεκτέον δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν. Ὁ Πανοπέως [20]) υἱὸς Ἐπειὸς ἐποίησε τὸν δούρειον ἵππον, εἰς ὃν πεντήκοντα, ἢ τρισχίλιοι [21]), ἤ, κατ' ἐμὲ [22]), εἴκοσι τρεῖς ἄνδρες εἰσελ-

17) *τὸν σπ. καὶ υἱὸν*) Vit. 3. bene pro *σπόρον καὶ τὸν υἱόν.*

18) *πυγμάχον*) Vit. 3. hic et in ſqq. *πύγμαχον.*

19) *γοῦν*) Vitt. 2 et 3. *δὲ καί.*

20) *ὁ πανοπέως*) Voc. *ἱπποτέκτων* in edd. pr. praemiſſum et a Seb. eiectum noſtri ſeruant.

21) *πεντήκ. ἢ τρισχίλ.*) Noſtri *πεντήκ. καὶ τρισχ.* cum Eudoc. p. 149. et Phauor. ad *ἱπποτέκτων.* Vix autem erit, qui credat, quempiam fuiſſe tam inſanientem, ſaltem tam ſtupidum, qui vere putaret, hunc equum cepiſſe tria millia et quinquaginta militum. Error latet in numeris ope litterarum, vt in Eudocia *γν'*, conſcriptarum. Legendum videtur litteris transpoſitis *νγ'*, h. e. quinquaginta tres ſ. *πεντήκοντα καὶ τρεῖς.* De varietate numeri cf. Heyne Excurſ. III. ad Virg. Aen. II.

22) *κατ' ἐμὲ — τρεῖς*) Vitt. 2 et 3. *κατ' ἐμὲ κγ'*, ergo antea *νγ'*. Tzetz. Poſthom. v. 642. quoque *εἴκοσι τρεῖς*, cf. ibi Iacobs. Patet

θόντες Ἕλληνες ἐκάθηντο. Ἑλκυσθέντος δὲ τοῦ ἵππου παρὰ τῶν Τρώων εἴσω τοῦ τείχους, νυκτὸς ἐξελθόντες, καὶ φρυκτὸν δείξαντες τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κἀκείνοις ἐλθοῦσι τὰς πύλας ἀνοίξαντες [23]), τὸ Ἴλιον πορθοῦσι.

Λαγγαρίας] Λαγαρία, πόλις Ἰταλίας, καὶ Λαγγαρία, τὸ αὐτό [24])· ἀπὸ Λαγγαρίδου νομέως ἐκεῖ νέμοντος [25]).

931. Ἔγχος [26]) πεφρικώς] Δειλὸς γὰρ ἦν ὁ Ἐπειὸς, ἄριστος δὲ πυγμάχος.

932. Πατρῷον ὅρκον ἐκτίνων] Ἀποδιδοὺς ποινὴν διὰ τὴν ψευδορκίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως. Ἡ δὲ ἱστορία [1]) τοιαύτη· Μήστορος [2]) καὶ Λυσιδίκης, τῆς Πέλοπος, θυγάτηρ [3]) Ἱπποθόη, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Τάφιος, ὃς τῆλε βὰς [4]) τῆς πατρίδος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ἐχινάσι νήσοις Τηλεβόας καὶ Ταφίους [5])

autem inde, hanc ῥῆσιν longam a Vit. 1. et Ciz. omissam a Io. Tzetza esse adiectam.

23) τὰς πύλ. ἀνοίξ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. vt etiam ab Eudocia, quae eadem iisdemque verbis p. 129. narrat, et ab edd. ante Pott.

24) λαγαρία — τὸ αὐτό) Sic Vit. 1. et Ciz. pro λαγγαρία, πόλις ἰταλική, bene.

25) ἀπὸ — νέμοντος) A Seb. allatum nostri Codd. non hic, sed infra ad extr. v. 958. cum toto scholio adiiciunt.

26) ἔγχος) Hoc schol. Vit. 1. et Ciz. non habent.

1) ἡ δὲ ἱστορία usque ad extr. ἐγέννησεν desiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz.

2) Μήστορος) Pro Μήστωρος Vit. 3. recte, vt Apollod. II, 4, 5, et Eudoc. p. 393.

3) θυγάτηρ) Vitt. 2 et 3. θυγατρὸς, non bene iungunt cum πέλοπος.

4) τῆλε βὰς) Vitt. 2 et 3. τηλεβόας, perperam. Apollod. II, 4, 5. ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη, cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 104.

5) καὶ ταφίους) Absunt a Vit. 3. vt ab Apollodoro: Vit. 2. vero habet. Hesiod. Scut. v. 19. ταφίους ἰδὲ τηλεβόας dixit.

ὠνόμασε. Ταφίου δὲ υἱὸς Πτερέλας[6]), ὃν ἀήττητον καὶ ἀκαταγώνιστον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἔστ' ἂν ἐν τῇ κεφαλῇ[7]) αὐτοῦ ἡ χρυσῆ θρὶξ παραμένῃ[8]), καὶ οὐ τμηθῇ, ἣν αὐτῷ ἐχαρίσατο. Τούτου τοῦ Πτερέλου[9]) θυγάτηρ ὑπῆρχε Κομαιθὼ[10]), καὶ ἄῤῥενες παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἄμπελος[11]), Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης, Ἠλεκτρύωνος[12]) βασιλεύοντος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀναξοῖ τῶν Μυκηνῶν, ὧν καὶ[13]) παῖδες, Ἀλκμήνη μὲν θυγάτηρ, υἱοὶ δὲ Στρατοβάτης, Γοργόφονος[14]), Φυλόνομος[15]), Κελαινεὺς[16]), καὶ ἕτεροι, καὶ Λικύμνιος[17]) νόθος ἀπὸ Μιδέας[18]) Φρυγιακῆς. Ἦλθον πρὸς αὐτὸν τὸν Ἠλεκτρύωνα[19]) εἰς Μυκήνας Τάφιος, καὶ οἱ Πτερέλου παῖ-

6) πτερέλας) Sic etiam Vitt. 2 et 3. et Eudoc. p. 393. ſed Apollod. l. l. πτερέλαος.

7) κεφαλῇ) Pro κορυφῇ Vit. 3. et Apollodor.

8) παραμένῃ) Vitt. 2 et 3. πεπαρμένῃ, non male.

9) πτερέλου) Sic hic, vt poſtea, legendum, vt conueniat τῷ· πτερέλας, etſi Vitt. 2 et 3. hic cum vulg. πτερελάου. Eudocia πτερέλα.

10) κομαιθὼ) Vt Apollod. recte. Noſtri hic et infra, et al. locis κυμαιθώ. Io. Tzetz. Chil. II, 542. quoque κομαιθώ.

11) ἄμπελος) Vitt. 2 et 3. ἄμπηλος, non vero ἄμπυλος, vt Heyne ad Apollod. II, 4, 5. p. 148. Apollod. ἀντίοχος.

12) ἠλεκτρίωνος) Pro ἠλεκτρυῶνος Vitt. 2 et 3. hic et in ſqq. cum Eudoc. et Pherecyd. p. 104.

13) καὶ) Bene inſerunt Vitt. 2 et 3.

14) γοργόφονος) Pro γοργόφωνος Vitt. 2 et 3. recte cum Apollod. l. l. vid. Heyne.

15) φυλόνομος) Vit. 2. bene pro φιλώνυμος. Apollodor. φιλόνομος, at Cod. Reg. quoque φυλόνομος, cf. Heyne. Vit. 3. inepte φυλόνοφος.

16) κελαινεὺς) Sic quoque Apollod. ſed noſtri Codd. κελαινεφεύς.

17) λικύμ.) Vt Apollod. II, 4, 5, et II, 8, 2. Noſtri λυκίμνιοι.

18) μιδέας) Pro μηδείας legendum auctoritate Apollodori, cf. Heyne. Noſtri Codd. conſentiunt in μηδείας.

19) ἠλεκτρύωνα) Noſtri pro ἠλεκτρυῶνα.

δες, ἀπαιτοῦντες τὴν βασιλείαν Μυκηνῶν. Ἠλεκτρύωνος δὲ μὴ προσέχοντος αὐτοῖς, ἐλάσαντες βόας αὐτοῦ [20]), ἀπήρχοντο. Συμβαλόντων δὲ τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων ἐκείνοις, πάντες ἀνῃρέθησαν, σωθέντος ἐκ μὲν τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων Λικυμνίου· ἐκ δὲ τῶν Πτερέλου, Εὐήρης [21]). Οἱ δὲ Τάφιοι τὰς βόας [22]) ἐλάσαντες, Πολυξένῳ τῷ Ἠλείων παρέθεντο βασιλεῖ· Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένου λαβὼν, ἦγεν [23]) εἰς Μυκήνας.

Ἠλεκτρύων δὲ θέλων ἐκδικῆσαι τοῖς παισὶ, παραδοὺς [24]) Ἀμφιτρύωνι τὴν θυγατέρα καὶ τὴν βασιλείαν, στρατεύειν ἔμελλε Τηλεβόαις [25])· ἐν δὲ τῷ αὐτὸν παραλαμβάνειν τὰς βοῦς, μιᾶς πλανηθείσης, ἀφεὶς ἐπ' αὐτὴν [26]) ῥόπαλον Ἀμφιτρύων, ἀνεῖλεν αὐτὸν [27]), ἀποκρουσθέντος ἐκ τοῦ κέρατος τοῦ ῥοπάλου, καὶ πλήξαντος αὐτόν· ὅθεν καὶ Σθένελος [28]), Μυκηνῶν διώξας αὐτὸν τὸν Ἀμφιτρύωνα, βασιλεύει Μυκηνῶν καὶ Τίρυνθος. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀμφιτρύων παρὰ Κρέοντι ἐν Θήβαις τοῦ φόνου καθαίρεται. Καθαρθεὶς δὲ σὺν Κρέοντι, καὶ Κεφάλῳ, καὶ Πανοπεῖ, κατὰ Λυκόφρονα καὶ σὺν ἑτέροις [29]), τὰς Ταφίων νήσους πολεμῶν ἑλεῖν οὐκ ἐδύνατο [30]), ἕως ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρύωνος ἢ Κεφάλου ἢ Πτερέλου θυγάτηρ Κομαιθὼ, ἀπέτεμε τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς

20) αὐτοῦ) Vit. 3. αὐτῷ.

21) εὐήρης) Pro εὐήρους nostri, vt antea, recte, nam Seb. sibi fere nunquam constat.

22) τὰς βόας) Vt Apollod. Nostri τοὺς βόας, sed postea quoque τὰς βοῦς.

23) ἦγεν) Vitt. 2 et 3. ἦκεν. Apollod. ἤγαγεν, ergo vulg. placet.

24) παραδοὺς) Sic Vit. 3. et Apollod. Vit. 2. autem παραδιδούς.

25) τηλεβ.) Vitt. 2 et 3. τηλεβόας: Apollod. II, 4, 6. ἐπὶ τηλεβόας.

26) ἐπ' αὐτὴν) Vit. 3. ἐπ' αὐτῇ.

27) αὐτὸν) Nostri cum Seb. recte pro αὐτήν, cf. Apollod. l. l. p. 151.

28) καὶ Σθένελ.) Nostri bene pro ὁ Σθέν.

29) σὺν ἑτέροις) Sic nostri pro vulg. σὺν ἑταίροις: Seb. καὶ ἑτέρους, quod nimis discedit a vulgato.

30) ἐδύνατο) Vit. 2. ἠδύνατο: Vit. 3. ἠδυνήθη.

Πτερέλου [31]) χρυσῆν τρίχα, καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν. Σχὼν δὲ Ἀμφιτρύων τὰς νήσους, Κεφάλῳ δίδωσιν, ὃς ἐν ταύταις οἰκήσας, Κεφαληνίαν αὐτὰς [32]) ἐκάλεσεν. Ἐν γοῦν τῇ πρὸς τοὺς Ταφίους μάχῃ πρὸ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, φησὶν ὁ πᾶσιν ἐναντιούμενος ἱστορικοῖς Λυκόφρων [33]), ὅτι ὤρκωσαν ἅπαντες Ἄρεα καὶ Ἀθηνᾶν, μηδὲν ἀποκρύψαι [34]) τῶν λαφύρων. Μόνος δὲ παραβὰς τοὺς ὅρκους ὁ Πανοπεὺς, καὶ κρύψας τὶ τῶν λαφύρων, τούτου ἕνεκα δειλὸν παῖδα, τὸν Ἐπειὸν, ἐγέννησεν.

933. Ἀμφὶ μήλων [1])] Ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὅλων, ὡς καὶ Ἡσίοδος [2])·

. . . . μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο.

Ἀντὶ τοῦ πλούτου καὶ βασιλείας τοῦ Οἰδίποδος.

934. Κομαιθοῦς] Κομαιθὼ, θυγάτηρ Πτερέλου, ἥτις ἐρασθεῖσα Κεφάλου τινὸς τῶν μετ' Ἀμφιτρύωνος, προὔδωκε τὴν πόλιν καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολεμίοις. Τοῦτό φησι τὸ Στεργοξυνεύνων οὕνεκα νυμφευμάτων. Ἢ ἐκληπτέον οὕτω περὶ τῶν γάμων Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης· καὶ γὰρ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ γάμου τῆς Ἀλκμήνης [3]) ἐκινήθη ὁ πόλεμος.

936. Ἀλοῖτιν, Κυδωνίαν, Θρασὼ] Τὰ τρία πάντα [4]) ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ [5]) Ἀρτέμιδος

31) αὐτῆς πτερέλου) Abest a Vit. 2. πτερέλου.

32) κεφαλ. αὐτὰς) Vitt. 2 et 3. κεφαλληνίαν αὐτὴν: semper quoque κέφαλλος pro κέφαλος scribunt: cf. Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 716.

33) ὁ — λυκόφρων) Abest a Vit. 2. recte, putat Thryllit.

34) ἀποκρύψαι) Nostri recte pro ἀποκρύψειν.

1) Ἀμφὶ μήλων) Vitt. 2 et 3. neque hoc neque seq. schol. exhibent.

2) Ἡσίοδ.) ἔργ. v. 163. cff. ibi schol. Io. Tzetz. et Clericus.

3) καὶ γὰρ — Ἀλκμήνης) Desunt oscitantia librarii in Ciz. sed Vit. 1. habet.

4) τὰ τρία πάντα) A Seb. recepta nostri ignorant.

5) ὡς καὶ) Sic etiam Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. ὡς omittunt.

Δίκτυννα [6]) παρὰ Κρησὶν, Οὖπις παρὰ Θρᾳξὶν, Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Ἀρκαδικοῦ [7]).

937. Κρηστώνης Θεὸν] Κρηστώνη, ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ μιᾶς πόλεως οὕτω καλουμένης [8]). Θεὸς δὲ τοῖς Θρᾳκικοῖς [9]) ὁ Ἄρης, ὅτι πολεμικοὶ τὸ παλαιὸν οἱ Θρᾷκες.

938. Κανδάονα] Κανδάων, ἐπίθετον Ἄρεως, παρὰ τὸ καίνειν [10]) καὶ δαίειν.

Μαμερτὸν] Μαμερτὸς [11]) ὁ Ἄρης. Ἔστι δὲ ἡ λέξις [12]) Ῥωμαϊκή. Ὁ δὲ βάρβαρος [13]) οὗτος Λυκόφρων οὐκ ἀρκεσθεὶς [14]) τοῖς λοιποῖς, καὶ Ῥωμαϊκῶς γράφει· Ῥωμαῖοι γὰρ τοὺς πολεμικοὺς Μαμερτοὺς καλοῦσιν, ὡς ἱστορεῖ που ἢ Διόδωρος [15]), ἢ Δίων [16])· οὐ γὰρ ἀκριβῶς μέμνημαι [17])· γράφων οὕτω πως [18])· „Μεσηνίους κα-

6) Δίκτυννα) Pro Δίκτυνα, vt Seb. et Vitt. 1 et 3. praebent, recte. Sic Pauſ. II, 30, 3. Δίκτυννα ἐν Κρήτῃ.

7) Ἀρκαδ.) A Seb. reſtitutum pro Λακωνικοῦ firmant Vitt. 2 et 3. et ſchol. Pind. Ol. III, 48.

8) ἀπὸ μιᾶς — καλ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

9) τοῖς Θρᾳκ.) Vitt. 2 et 3. Θρᾳκικός.

10) καίνειν) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. καίειν, vt Euſtath. ed. Polit. T. III, p. 960.

11) Μαμερτὸς) Vitt. 2 et 3. μαρμεσὸς. Infra ad v. 1410. μαμερτός. *Forte* Μαμερκὸς, *vt pro* Μαμερτὸς *ſcribunt Dionyſ. Hal. et Plutarch.* Thryll.

12) Ἄρης. Ἔστι δὲ ἡ λέξ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro Ἄρης ἐστίν. Ἡ δὲ λ.

13) ὁ δὲ βάρβαρος usque ad τουτέστι πολεμικοὺς abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia, quae carpunt Lycophronem, haud dubie illata a Io. Tzetza, qui ſemper notitiam ſcriptorum multorum prae ſe fert, nam vna eademque res bis dicitur: Μαμερτοὺς καλοῦσι, et Μαμερτὸς παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται.

14) ἀρκεσθεὶς) Vit. 3. κορεσθεὶς, forte melius.

15) Διόδωρ.) *Vid. e lib.* XXI. *eclog.* 13. Sebaſt.

16) Δίων) Fragm. T. I. p. 6. ed. Reimar.

17) μέμνημαι) Mirum, quum alias ſe omnia ſcire iactitet.

18) γράφων οὕτω πως) Sic

„τακόψαντες τοὺς ὑποδεξαμένους αὐτοὺς, κατέσχον „Μεσήνην, καὶ Μαμερτοὺς ἑαυτοὺς ὠνόμασαν, τουτέστι „πολεμικούς.“ Μαμερτὸς γὰρ ὁ Ἄρης [19]) παρὰ Ῥωμαίοις [20]) καλεῖται. Καὶ Κυρῖνος δὲ παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ὥς φησι Πλούταρχος [21]).

939. Ὁ μητρὸς ἐντὸς δελφύος] Ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐντὸς τῆς μητρικῆς δελφύος καὶ μήτρας συμβαλὼν μάχην τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Κρίσσῳ [1])· οὗτοι γὰρ Φώκου καὶ Ἀστεροδίας [2]) ὄντες υἱοὶ, ἐν τῇ μητρικῇ γαστρὶ διεμαχέσαντο, ὡς καὶ ὁ Φαρὲς [3]) καὶ ὁ Ζαρὰ, καὶ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, οἱ Ἄβαντος [4]).

941. Τιτοῦς] Τιτὼ λέγεται ἡ ἡμέρα διὰ τὸ ἀρχαιότερον [5]), ὥς φησι [6]) Καλλίμαχος·

Τόφρα δ' ἀνίσχουσι Βοσσὸν λόφον, ἔγρετο Τιτώ.

Vitt. 2 et 3. bene, pro γράφει γὰρ οὕτωσί πως.

19) ὁ Ἄρης) Vit. 1. et Ciz. πολεμικός.

20) Ῥωμαίοις) *Immo Opicis s. Oscis, teste Festo de verb. sigf. Mamers Mamertis facit, id est, lingua Osca, Mars, Martis. Et mox: in Mamertini — Mamers forte exierat, qui lingua Oscorum Mars significatur.* Seb.

21) Πλούταρχ.) In Quaest. Rom. T. VII, p. 149. ed. Reisk.

1) κρίσσῳ) Vit. 1. et Ciz. κρίσσωνι, non bene, cf. Heyne Obseruu. in Apollod. p. 309, et infra ad v. 1070. *Steph.* κρίσα, πόλις φωκίδος ἀπὸ κρίσου φωκίου (*leg.* φώκου) *et schol. Eurip. Orest.* 33. *vbi quoque* φώκου παῖς *dic.* κρίσσος. Thryllit.

2) Ἀστεροδίας) Supra ad v. 53. dic. Asteria.

3) ὡς Φαρὲς) Sic Vit. 2. deleto καὶ, bene. Vit. 1. et Ciz. Φαρεὺς, perperam, cf. Genes. 28, 29. Seb. haec addit: *vt Esau et Iacob, Genes.* 25, 22. *Quis ergo non sibi persuadet, Lycophronem sacros libros percurrisse imitasseque* (heu!). Pro Lycophrone omnino scribendum: *Tzetzam*, nam in hunc, non in Lycophr. hoc cadit.

4) οἱ Ἄβαντος) Sic Ciz. solus, optime, nam erant filii Abantis, cf. Apollod. II, 2, 2.

5) τιτὼ — ἀρχ.) Sic Vit. 1. et Ciz. optime pro τῆς ἡμέρας.

943. Πόποι] Οἱ Θεοὶ, ὅθεν 7) καὶ πολλάκις ὦ πόποι τινὲς παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ, ὦ Θεοὶ, ἤκουσαν· ἡ δὲ λέξις Δρυόπων 8).

Ἤνδρωσαν 9)] Οὐ τὸ ἀνδρεῖον ἐποίησαν, ἀλλὰ τὸ ἄνδρα ἁπλῶς ἐποίησαν.

946. Κῖριν καὶ Κυλιστάρνου γάνος] Κῖρις 10) καὶ Κυλίσταρνος ποταμοί εἰσιν 11) Ἰταλίας.

948. Βρέτας] Τὸ ἀνθρώπινον εἴδωλον, καὶ ἡ εἰκὼν, παρὰ τὸ βροτῷ ὅμοιον εἶναι. Οὗτος δὲ βρέτας καταχρηστικῶς τὸν δούρειον ἵππον φησί 12).

951. Σικανῶν] Σικανούς τινες Σικελοὺς πάντας ὑφ' ἑνὸς ἐδέξαντο 13)· ἄλλοι δὲ μέρος Σικελῶν τὴν Σικανίαν 14) φασὶ, πόλιν οὖσαν παρὰ Ἀκραγαντίνοις κειμένην. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυκόφρων 15) οἶδε τοῦτο, λέγων·

Κάμψας Γονοῦσάν τ', ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,
Καὶ θηροχλαίνου σηκὸν . . . .

6) ὥς φησι) Absque καὶ nostri. Caeterum vers. Callimachi (in Fragm. p. 388. ed. Spanh. et Ernesti p. 517.) totus abest a Vitt. 1. 3. et Ciz. Sed Vit. 2. modo exhibet initium τόφρα.

7) ὅθεν — ἤκουσαν) Absunt a nostris. De voc. πόποι cf. Heyne Obseruatt. ad Hom. Il. α, 254.

8) Δρυόπων) Vid. Phauor. in ἱππότα.

9) ἤνδρωσαν) Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. praeponunt τὸ δὲ, a Seb. eiectum. Totum schol. Vitt. 2 et 3. ignorant.

10) κῖρις) Vit. 1. et Ciz. κίρις: Vit. 3. κύρις.

11) εἰσιν) Abest a nostris.

12) φησί) Vitt. 2 et 3. εἶπε.

13) σικελοὺς — ὑφ' ἑνὸς ἐδέξ.) Vit. 1. et Ciz. recte, pro τοὺς σικ. ἐδέξ. πάντας.

14) τὴν Σικανίαν usque ad extr. schol. Vit. 1. et Ciz. modo: ἔστι γὰρ παρ' Ἀκραγαντίνοις πόλις Σικελίας Σικανία. Vitt. 2 et 3. vulg. tuentur, ita tamen, vt legant: τὴν Σικανὴν πόλιν — περὶ Ἀκραγαντίνους pro τὴν Σικ. πόλιν, et παρ' Ἀκραγ. Reliqui ab iis, vt a Vit. 1. et Ciz. absunt. *Σικανὸς καὶ Αἴτνα παῖδες Βριάρεω, sic Demetrius Calatianus in schol. Theocrit. α, 65, vbi male καλετιανός.* (cf. Toup.

Ἀπαριθμούμενος γὰρ τὰς πόλεις τῆς Σικελίας καὶ τοὺς τόπους, Φέρει καὶ τὴν Σικανίαν.

953. Φοινοδάμαντος κόρας] Φοινοδάμας τὶς Τρὼς, περὶ οὗ κατ' ἀρχὰς ἔφημεν [1]), συνεβούλευε [2]) τοῖς Τρωσὶν ἐκθεῖναι τὴν Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα Λαομέδοντος, τῷ κήτει, εὐλαβούμενος περὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τῶν τριῶν [3]), μὴ αὐτὰς ἐκθῶσι, καὶ ἔπεισε τοῦτο πεποιηκέναι. Ὁ δὲ Λαομέδων, μηνίων τῷ Φοινοδάμαντι, ἔδωκε τὰς θυγατέρας ἐκείνου ναύταις, ἐκθεῖναι αὐτὰς [4]) ἐν Σικελίᾳ [5]) θηρίοις βοράν. Οὗ γενομένου, κατὰ γνώμην Ἀφροδίτης ἐσώθησαν· ὧν τῇ μιᾷ ἐν μορφῇ κυνὸς [6]) ὁ Κριμισσὸς ποταμὸς ἐμίγη, καὶ ἐγέννησε τὸν Αἰγέστην [7]), ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Αἰγέσταν [8]), καὶ Ἔρυκα, καὶ Ἄτταλλαν [9]), ἢ Ἔνστυλ-

animaduerss. in schol. p. 210.) *Eustath. ad Odyss.* X, *p.* 74.. *Bas.* ἰστέον, ὅτι οἱ Σικελοὶ καὶ Σικανοὶ δοκοῦσι λέγεσθαι· ἐπεὶ καὶ Ἡρόδοτος Σικανίαν ἔοικε τὴν νῦν Σικελίαν λέγειν. Διόδωρος μέντοι διαφορὰν τούτων οἶδεν, ἐν οἷς λέγει Σικανῶν καὶ Σικελῶν. Thryll.

15) λυκόφρ.) Supra v. 870.

1) περὶ — ἔφημεν) Supra ad v. 471. Desunt haec in Vit. 1. et Ciz. quae a Io. Tzetza videntur inserta, cf. Eudoc. p. 416.

2) συνεβούλ.) Vitt. 2 et 3. συνεβούλευσε.

3) τῶν τριῶν) Vit. 1. et Ciz. omittunt, sed Vitt. 2 et 3. cum Eudocia seruant.

4) ἐκθεῖναι αὐτὰς) Absunt a Vit. 3. et Eudoc. et edd. ante Pott.

5) ἐν σικελ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. εἰς σικελίαν.

6) ἐν μορφῇ κυνὸς) Pro κυνὶ ὁμοιωθεὶς nostri et Eudoc. cum Sebast.

7) Αἰγέστην) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Strab. XIII, p. 608. vt ad v. 471: sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἐγέστην, vt Steph. ad Ἔγεστα, ἀπὸ Ἐγέστου τοῦ Τρωὸς, sed ad v. Αἰγεσταῖοι, ἀπὸ Αἰγέστου στρατηγοῦ.

8) Αἰγέσταν) Pro Αἰγέστην Vit. 1. et Ciz. recte, vt Strab. XIII, p. 608: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἔγεσταν.

9) Ἄτταλλαν) Pro Ἔντελλαν nostri Codd. cum Eudoc. vt ad v. 471, quod quoque Tzetzae restituimus, vti etiam Ἔνστυλλαν pro Ἐνστύλλαν.

λαν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἣν ἔγημε. Στύλλα ("Ενστυλλα) γὰρ ὠνομάζετο ἡ τούτου γυνή [10]).

954. Ταῖς κητοδόρποις [11]) συμφοραῖς]. Θλίψεσι [12]), ταῖς ἕνεκα τοῦ μέλλειν δίδοσθαι τὴν Ἡσιόνην δόρπον καὶ δεῖπνον τῷ κήτει· εἰ γὰρ καὶ οὐ κατεβρώθη, ἀλλ' οὖν ἐξετέθη. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κῆτος.

956. Λαιστρυγόνων] Λαιστρυγόνες, ἔθνος ἀνθρωποφάγον, ὡς ληροῦσιν, οἱ νῦν Λεοντῖνοι ἐν Σικελίᾳ. Λέγουσι δὲ τοῦτο [13]), διὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς τοῦ [14]) Ὀδυσσέως ἑταίρους· οὐ γὰρ ἦσαν εἰθισμένοι ξένους ὑποδέχεσθαι.

958. Παλαιστοῦ] Ὁ Ἔρυξ, ὡς εἴπομεν [1]), υἱὸς ἦν Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος [2]), παλαιστὴς γὰρ [3]) καὶ πένταθλος. Καὶ στρέψας [4]) ὄπισθεν, μάνθανε.

10) Στύλλα — γυνή) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed ab Vitt. 2 et 3. et Eudoc. haec abſunt. Potterus putat, vel omittenda eſſe haec verba, vel legendum Ἔνστυλλα, vel Ἔνταλλα, vel Ἄταλλα, quum non pateat, quomodo vrbs ab Aegeſtae vxore Stylla nominata potuerit dici Entalla, vel Atalla, vel Enſtylla. Recte, cum τὸ ἐν interceptum videatur a praeced. ἔγημεν, vti noſtri habent. Ideo vncis incluſum addidimus Ἔνστυλλα. Stephanus ſcribit Ἔνταλα: habet quoque Ἄταλλα, vnde fabulae Atellanae.

11) ταῖς κητοδόρπ.) Totum hoc ſchol. Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

12) θλίψ.) Vitt. 2 et 3. bene delent ταῖς.

13) ἔθνος — λέγουσι δὲ τοῦτο) Sic Vit. 1. et Ciz. apte pro οἱ νῦν Λεοντῖνοι· εἰσὶ δὲ ἐν σικελίᾳ, ὡς ληροῦσιν, ὑπάρχοντες ἀνθρωποφάγοι. cf. Steph. ad h. v.

14) τοῦ) Bene addunt Vitt. 1. 2. et Ciz.

1) ὡς εἴπομεν) Ad v. 866. ſed a Vit. 1. et Ciz. haec abſunt, vt ſeq. ἦν.

2) Ποσειδῶνος) Steph. ad Ἔρυξ, et ſchol. Theocrit. Idyll. XV, 101. dicunt Βύτου.

3) γὰρ) Bene addunt Ciz. et Vit. 1.

4) καὶ στρέψας — οὕτως) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. Hinc vero pro

Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Αἱ δὲ τῆς μητρὸς τοῦ Ἔρυκος. Ποίου Ἔρυκος [5]); τοῦ καταπαλαίοντος τοὺς ξένους. Ἀφροδίτης. Ποίας [6]) Ἀφροδίτης; τῆς Ζηρυνθίας καὶ Θρακικῆς· ναὸν ἔκτισαν δωρεὰν τῇ Θεῷ, φυγοῦσαι τὸν θάνατον, καὶ μονοικήτους ἕδρας καὶ τὰς καθέδρας καὶ διαγωγὰς τὰς ἐν ἐρήμῳ [7]), ἐν ᾗ μόναι τὴν οἴκησιν εἶχον· ἢ ἐν ᾗ μονόκοιτοι [8]) καὶ δίχα συζυγίας ἀνδρῶν εἶχον τὴν κοίτην καὶ τὴν εὐνήν.

963. Σκύλακα [9]) γενναῖον τεκνοῖ] Τὸν Αἰγέστην γεννᾷ.

964. Τρισσῶν συνοικιστῆρα] Τρεῖς γὰρ πόλεις ἔκτισεν ἐν Σικελίᾳ, Αἰγέστην, Ἔρυκα, καὶ Ἄτταλλαν [10]), ὡς πρώην ἔφην.

965. Ὅς δὴ ποδηγῶν] Ὅστις Αἰγέστης, ἐλθὼν εἰς Δαρδανίαν, νόθον Ἀγχίσου [11]) παῖδα, Ἔλυμον καλούμενον, ἤγαγεν εἰς Σικελίαν.

vulg. haec soli dant: Ἔρυκα δὲ ἐκάλεσαν τὸν υἱὸν Ἀφροδίτης διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Παραγενόμενος εἴς τινα πόλιν περιφανῆ πρὸς τὸ ἀγωνίσασθαι ἱσταμένων πάντων· οὐδεὶς ἐτόλμα παλαῖσαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ πάντας προσεκαλεῖτο, οὐ μόνον διὰ λόγου, ἀλλὰ καὶ μετὰ χειρῶν ἕλκων. Ἐξελθὼν δὲ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως καὶ τῶν συγγενῶν, τινὰς μεθ' ἑαυτοῦ λαβὼν, κατέστρεψε τὴν πόλιν, καὶ πάντας ἀπέκτεινε λέγων· Ἐρυόμενοι οὗτοι πρὸς παλαίστραν οὐκ ἔκιον, καὶ διὰ τοῦτο πάντες φονευέσθωσαν· οἱ δὲ τῆς μητρὸς τοῦ Ἔρυκος Ἀφροδίτης ναὸν ἔκτισαν. Ζηρυνθίας] Θρακικῆς. Vitt. 2; et 3. tuentur quidem vulg. sed in quibusdam tamen discrepant.

5) ποίου Ἔρυκος — ξένους) Absunt a Vitt. 2 et 3.

6) ποίας — τὸν θάνατον) Vitt. 2 et 3. modo: ναὸν ἔκτισαν ζηρυνθίας, θρακικῆς, reliquis omissis.

7) ἐν ἐρήμῳ) Vitt. 2 et 3. ἐρήμους.

8) μονόκοιτοι) Vit. 3. optime pro μονόκοιτον.

9) σκύλακα — γεννᾷ) Vit. 1. et Ciz. sic: σκύλακα, λέγει τὸν Αἰγέστην, non male, sed Vitt. 2 et 3. vt vulg. Ἐγέστην tamen pro Αἰγ. vt antea.

10) Ἄτταλλαν) Vitt. 2 et 3. vt antea, pro Ἔντελλαν.

11) Ἀγχίσου) Vitt. 2 et 3. Ἀγχίστου. Pro παῖδα Vit. 1. et Ciz. υἱόν. Abest καλούμενον a Ciz.

966. Τρίδειρον νῆσον] Τὴν Σικελίαν [12]) λέγει, ἣν καὶ Θρινακίαν [13]), καὶ Τρινακρίαν, καὶ Τριακρίαν λέγουσι· τρία γὰρ ἀκρωτήρια ἔχει, Λιλύβαιον, Πάχυνον [14]) καὶ Πελωρίδα.

Εἰς Ληκτηρίαν] Ληκτηρίαν εἶπεν, ὅτι νῆσος [15]) ἡ Σικελία. Αἱ δὲ νῆσοι ὑπὸ θαλάσσης περιέχονται, καὶ λήγειν δοκοῦσιν ὑπὸ ταύτης [16]) περιεχόμεναι.

968. Αἰγέστα τλήμων] Ἡ Αἰγέστα [1]) πόλις Σικελίας, ἡ, κατά τινας, Ἀκράγας καλουμένη [2]), ἥτις διηνεκῶς τὰς συμφορὰς τῆς Τροίας μόνη ὑπὲρ τὰς ἐκεῖ λοιπὰς πόλεις ὀδύρεται. Πρὸς αὐτὴν οὖν τὴν Αἰγέσταν πόλιν ἀποστρέφει τὸν λόγον.

969. Πάτρας [3])] Δηλονότι τῆς ἐμῆς πατρίδος τῆς Τροίας.

970. Πυρὸς ῥιπαῖσιν [4]) ἠθαλωμένης] Πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ἐκρατήθη ἡ Τροία, δεύτερον

12) *τὴν Σικελίαν*) Verba in vulg. praemiſſa et repetita *νῆσον τρίδειρον* bene omittunt Vit. 1. et Ciz. vt quoque voc. *ἄξει*, quod nil facit ad ſchol. Vit. 3. modo delet *νῆσον*.

13) *καὶ θρινακίαν*) Noſtri inſerunt, bene, Hom. Odyſſ. λ, 106. et Vit. 1. et Ciz. *λέγουσι* pro *καλοῦσι*. *De priori forma θρινακία vid. ſchol. Apollon. p. 235, b. de poſteriori τρινακρία ibid. p. 228, b. Adde omnino ſcholia Anthologiae ad L.* II, *c.* 40, *p.* 240. Thryll. Cff. quoque Steph. ad *τρινακρία*, Euſtath. ad Dionyſ. v. 467. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. II, P. II, p. 839.

14) *πάχυνον*) Sic noſtri omnes cum Pott. vt infra ad v. 1181, recte, pro *πάχινον*.

15) *ὅτι νῆσος — νῆσοι*) Vit. 1. et Ciz. tantum: *ὅτι αἱ νῆσοι.*

16) *ὑπὸ ταύτης*) Noſtri pro *ὑπ' αὐτῆς*.

1) *Αἰγέστα*) Vitt. 2 et 3. iterum *Ἐγέστα*.

2) *καλουμ.*) Vit. 2. *λεγομένη*.

3) *πάτρας*) Vit. 1. et Ciz. vt ante Seb. *τὸ δὲ πάτρας.* Caeterum haec abſunt a Vitt. 2 et 3. Ciz. vero et Vit. 1. exhibent, vt edd. pr. ante verſ. 968.

4) *πυρὸς ῥιπαῖσιν* etc.) Hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3. et ſane, vt iam vidit Pott.

ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἑλένην, τρίτον δὲ ὑπὸ τῶν Ἀμαζόνων· ὁ γὰρ Αἰνείας μόνος φυγὼν ἐκ τῆς ἁλώσεως, πάλιν ᾤκησε τὴν Τροίαν. Ἐλθοῦσαι δὲ αἱ Ἀμαζόνες, πάλιν ἔσκαψαν ταύτην 5).

976. Ἄκουρος] Ἄκουροι γὰρ ἦσαν, καὶ ἐκόμων ἅτε ἐν λύπῃ 6) ὄντες.

977. Μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων 7)] Στρέφουσα καὶ αὔξουσα τὴν μνήμην τῶν παλαιωθησομένων τῷ χρόνῳ τῆς Τροίας ὀδυρμάτων.

978. Πολλοὶ δὲ Σῖριν] Σίρις 8) καὶ Λευταρνία πόλεις Ἰταλίας 9), ἔνθα οἱ κατάλοιποι τῶν ἐξ Ἰλίου φυγόντων κατῴκησαν 10), καὶ πάντα κατὰ μίμησιν τῆς 11) Τροίας ἐποίησαν, καὶ ἔκτισαν πόλιν ὁμοίαν Τροίᾳ, ἣ πρῶτα 12) μὲν ἐκαλεῖτο Πολίειον 13), εἶτα Ἡράκλειον, εἶτα Σίρις, ἔνθα Κάλχας 14), οὐχ ὁ 15) Θέστορος, ἀλλ' ὁμώνυμος αὐτῷ, μάντις, ὑφ' Ἡρακλέος 16) ἀνη-

aliena sunt, quae tradit, ab hoc loco.

5) ταύτην) Ciz. et Vit. 1. αὐτήν.

6) ἐν λύπῃ) Nostri pro ἐν λύπαις.

7) τημελ. ὀδυρμάτων) Recte addunt Vitt. 2 et 3. nam interpretatio flagitat. Hoc vero schol. Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

8) Σίρις) Pro Σῖρις Vitt. 2 et 3. recte, cff. Varr. lectt. ad Lycophr. Aristot. de Mirab. Auscultat. c. 104, p. 236. σίγειον, perperam. cf. ibi Beckmann. et Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 464.

9) ἰταλίας) Vit. 3. σικελίας, male, cf. Steph. ad σίρις.

10) κατῴκησαν) Pro ᾤκησαν Vit. 1. et Ciz. cum Aristot. de Mir. Ausc. l. l.

11) τῆς) Vitt. 2 et 3. praeponunt.

12) πρῶτα) Vitt. 2 et 3. πρώην.

13) πολίειον) Recte. Vitt. 2 et 3. perperam πολύειλον. Aristotel. l. l. aeque male πλεῖον, cf. Beckm.

14) κάλχας) Nostri delent recte praemiss. τὶς ob seqq.

15) οὐχ ὁ) Nostri οὐχ' ὁ. Sic etiam in schol. seq.

16) Ἡρακλ.) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλέους.

ῥέθη. Ἐπὶ μέρους δὲ αὐτοῦ ἡ ἱστορία ὑποκάτω κεῖται [17]).

980. Κάλχας, ὀλύνθων] Πάλιν [1]) ἀνακόλουθα καὶ ληρώδη [2]) γράφει· οὗτος γὰρ ὁ Κάλχας, ὃν λέγει, ὁ Μόψος ἐστὶν, ὁ υἱὸς [3]) Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου [4]), οὐχ ὁ Ἀργοναύτης Μόψος, ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρός, ὃς καὶ δηχθεὶς ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐν Λιβύῃ τελευτᾷ, καὶ παρὰ τῶν Ἀργοναυτῶν θάπτεται [5]). Οὗτος οὖν ὁ Μόψος, ὃν λέγει, ὁ Ἀπόλλωνος υἱὸς καὶ Μαντοῦς [6]), ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας ᾤκει, ἢ, κατά τινας, ἐν Κιλικίᾳ, οὐ μὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς οὗτός φησιν. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτου [7]) πατρίδος οὐ διαμάχομαι· ὅτι δὲ ἀνακολούθως [8]) καὶ ἐναντίως φησὶν, οὐ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς [9]) ἑαυτῷ, οὐ μικρῶς τὸν ἄνδρα αἰτιῶμαι, καὶ γράφομαι παροινίας· πρὶν μὲν γὰρ [10]) εἶπε τὸν Θέστορος Κάλχαντα παρ' αὐτοῦ ἡττηθῆναι μαντικῇ, καὶ οὕτω [11]) ἀποθανεῖν,

17) *ἐπὶ μέρους — κεῖται*) Absunt a Vit. 1. et Ciz. quia mox subiiciunt: *τοῦ γὰρ Ἡρακλέους τοὺς Γηρυόνου βοῦς* etc. quae in vulg. infra reperiuntur.

1) *πάλιν — γράφει*) Desunt in Vit. 1. et Ciz. sicut omnia, quae Lycophronem reprehendunt.

2) *καὶ ληρ.*) Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Seb. *ληρωδεῖ*.

3) *ὁ υἱὸς*) Vit. 1. et Ciz. *υἱὸς ὤν*.

4) *τειρεσίου*) Vit. 3. addit *θυγατρός*.

5) *παρὰ τῶν Ἀργ. θάπτεται*) Sic nostri pro *θάπτεται ὑπὸ τ. Ἀργ.*

6) *ὁ Ἀπόλλ. — Μαντοῦς*) Non repetunt Vit. 1. et Ciz.

7) *τούτου*) Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt.

8) *ὅτι δὲ ἀνακολ. — παροινίας*) In vituperium Lycophronis dicta absunt a Ciz. et Vit. 1.

9) *αὐτὸς*) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, et deinde cum Seb. *παροινίας* pro *παρανοίας* legunt.

10) *πρὶν μὲν γὰρ — θάπτουσιν*) Pro his dant Vit. 1. et Ciz.: *ὁ γὰρ τοῦ μὲν Θέστορος Κάλχας μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν καταντήσας περὶ τούτῳ τῷ Μόψῳ, ἀφ' οὗ καὶ ἡττηθεὶς μαντικῶς τελευτᾷ.*

11) *οὕτω*) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt.

ὡς πάντες φασί. Μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης, καὶ Ποδαλείριος ἐν Ἰλίῳ τὰς αὐτῶν ναῦς ἀπολιπόντες, πεζῇ πορεύονται εἰς Κιλικίαν καὶ Κολοφῶνα [12]), καὶ καταντῶσι περὶ [13]) τούτῳ τῷ Μόψῳ, ὅπου καὶ ἡττηθέντα μαντικῇ [14]) τὸν Κάλχαντα θάπτουσιν· ἐρινεοῦ γὰρ κἀκεῖ [15]) ἑστώσης Κάλχας τῷ Μόψῳ εἶπε, Πόσους [16]) ὀλύνθους ἔχει; ὁ δὲ, ὥςπερ εἶχε τὸ ἀληθὲς, εἶπε, Μυρίους ὀλύνθους ἔχει, καὶ μέδιμνον ἕνα, καὶ ὄλυνθον ἕνα. Μόψος δὲ, συὸς [17]) ἐπὶ τόκου ἑστώσης, ἤρετο, Πόσους χοίρους ἔχει κατὰ γαστρὸς, καὶ πότε τέξεται [18]); Κάλχαντος δὲ μὴ ἀποκριναμένου [19]), αὐτὸς ὁ Μόψος πάλιν [20]) εἶπε, Δέκα χοίρους ἔχει, ὧν ὁ εἷς [21]) ἄῤῥην· τέξεται δὲ κατὰ τὴν αὔριον. Οὗ γενομένου, Κάλχας ἀθυμήσας τελευτᾷ.

Πολυποίτης [22]) δὲ καὶ Λεοντεὺς μετὰ τὸ θάψαι αὐτὸν, μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀνεχώρησαν. Ὕστερον δὲ καὶ Ἀμφίλοχος, ὁ Ἀλκμαίωνος [23]), ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεὶς, κατά τινας, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν Λυκόφρονα, πρὸς

12) κιλικ. — κολοφ.) Vitt. 2 et 3. κολοφ. — κιλικ.

13) περὶ) Noſtri pro παρά.

14) μαντικῇ) Noſtri omnes μαντικῶς.

15) κἀκεῖ) Addunt Vit. 1. et Ciz.

16) πόσους — εἶπε) Socordia librarii omiſſa in Ciz. nam Vit. 1. habet.

17) συὸς) Pro ὑαίνης Vit. 1. et Ciz. vt ſupra ad v. 427. Vitt. 2 et 3. ὑός.

18) τέξεται) Vitt. 2 et 3. τέξει.

19) μὴ ἀποκρ.) Vitt. 2 et 3. οὐκ ἀποκρ.

20) αὐτὸς ὁ Μ. πάλιν) Pro αὐτὸς πάλιν ὁ M. Ciz. et Vit. 1.

21) ὧν ὁ εἷς) Vit. 1. et Ciz. ὧν εἷς, vt ſupra v. 427.

22) πολυποίτης usque ad τὴν ἱστορίαν Vit. 1. et Ciz. breuius ſic: Ὃν πολυποίτης καὶ λεοντεὺς θάπτουσι, μεθ' ὧν ἀπῆλθε ἐκεῖσε· τὰ γὰρ πλοῖα αὐτῶν εἴασαν ἐν τῇ τροίᾳ, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς κολοφῶνα, ἔνθα καὶ ἡττηθεὶς κάλχας τελευτᾷ. Haec videntur poſtea a Io. Tzetza aucta.

23) Ἀλκμαίωνος) Pro Ἀλκμαίονος Vitt. 2 et 3. hic et in ſqq. recte, vt Apollod. III, 7, 6.

τοὺς τόπους, οὗ ἦν ὁ Μόψος οὗτος [24]), ἀπεῤῥίφη, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς, ὥς φασι [25]), μονομαχήσαντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν, καὶ ἐτάφησαν παρ' ἑκατέρου μέρους [26]) τῆς Μεγάρσου πόλεως. Ἔστι δὲ [27]) καὶ Μέγαρσος ποταμὸς ἐν Σκυθίᾳ. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνανίας κατῴκισε [28]). Ταῦτα μὲν εἶπε περὶ τοῦ Μόψου τούτου, ὅτι ἦν μετὰ τὴν ὑπ' Ἀγαμέμνονος Ἰλίου πόρθησιν, καὶ αἴτιος τελευτῆς γέγονε τῷ Κάλχαντι· αὐτὸς δὲ μονομαχήσας Ἀμφιλόχῳ ἀνῃρέθη. Νῦν δὲ φλυαρῶν, ὑφ' Ἡρακλέος φησὶν αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. Πῶς γοῦν ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθεὶς πάλιν ζωοῦται, καὶ αἴτιος γίνεται τῆς [29]) Κάλχαντος τελευτῆς, καὶ αὐτὸς συναιρεῖται Ἀμφιλόχῳ, τῷ Ἀλκμαίωνος παιδί; ταῦτα πάντα [30]) ἐναντία· πρὸ γὰρ τῆς στρατιᾶς Ἀγαμέμνονος, πολλῷ πρότερον ἐν Οἴτῃ ἐτελεύτησεν Ἡρακλῆς. Ὅμως δὲ ὁ Λυκόφρων μηδόλως [31]) τῆς ἀληθείας, ἢ κἂν [32]) τοῦ πιθανοῦ πεφροντικὼς, οὕτω φησὶ τὴν ἱστορίαν·

Ἡρακλέους τὰς Γηρυόνου βοῦς [33]) ἐλαύνοντος ἐξ Ἐρυθείας [34]), καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαντα τοῦτον, ἤτοι τὸν Μόψον [35]), ὑπό τινα ἐρινεὸν [36]) καθήμενον, συν-

24) ὁ Μόψ. οὗτος) Pro αὐτος ὁ Μόψ. Vitt. 2 et 3.

25) ὥς φασι) Vit. 3. recte pro ὥς φησι.

26) ἑκατέρου μέρους) Pro ἑκάτερα μέρη Vitt. 2 et 3.

27) ἔστι δὲ — Σκυθίᾳ) Desunt in Vitt. 2 et 3.

28) Ἀκαρν. κατῴκισε) Recte. Vitt. 2 et 3. perperam Ἀκαρνάνων κατῴκησε. Strab. VII, p. 236. κτίσαι.

29) τῆς) Vit. 3. bene addit.

30) πάντα) Pro πάντως Vitt. 2 et 3.

31) μηδόλως) Vit. 3. μηδ' ὅλως.

32) κἂν) Inserunt Vitt. 2 et 3 bene.

33) τὰς — βοῦς) Vit. 1. et Ciz. τοὺς — βοῦς; verum haec, vti iam obseruatum, antea posuerunt.

34) ἐξ Ἐρυθ.) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

35) ἤτοι τ. Μόψ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz. δηλονότι τ. Μόψ. Vitt. 2 et 3.

36) ὑπό — ἐρινεὸν) Vit. 1. et Ciz. ὑπὸ τινὸς ἐρινεοῦ.

ἔβη ἐρωτῆσαι αὐτὸν [37]), Πόσους [38]) ὀλύνθους ἔχει ἡ ἐρινεός; τὸν δὲ εἰπεῖν [39]), Δέκα [40]) μεδίμνους καὶ ἕνα ὄλυνθον, ὥστε μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιτιθέμενον τῷ μεδίμνῳ· τοῦ δ' Ἡρακλέους πολλὰ βιαζομένου τὸν περισσὸν ἐπιθεῖναι τῷ μεδίμνῳ [41]), καὶ μὴ δυναμένου, ὁ Κάλχας αὐτοῦ κατεγέλα· ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς [42]), πατάξας αὐτὸν κονδύλῳ, ἀπέκτεινε, καὶ ἔθαψε [43]) περὶ τὸν ἐρινεόν. Ἐρινεὸς δὲ καταχρηστικῶς ἐλέχθη ἡ ἀγρία συκῆ, ἀπὸ Ἐρινεοῦ πόλεως Δωρικῆς, φαῦλα [44]) σῦκα ἐχούσης· ἡ γὰρ Δωρὶς ἓξ πόλεις ἔχει, Κυτίνιον [45]), Βοιὸν [46]), Λίλαιον, Κάρφαιον [47]), Δρυόπην, καὶ τὴν Ἐρινεὸν, ἀφ' ἧς καὶ [48]) ἡ κλῆσις ταῖς φαύλαις συκαῖς. Περὶ δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ μέτρου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν [49]) ὀλύνθων, ὄπισθεν εἶπον, κἂν Σχολιογράφοι τινὲς, μὴ εἰδότες, δέκα μεδίμνους εἶπον αὐτούς.

37) αὐτὸν) Bene addunt Vit. 1. et Ciz.

38) πόσους) Vit. 1. et Ciz. ὁπόσους.

39) τὸν δὲ εἰπεῖν) Vit. 1. et Ciz. ὁ δὲ ἔφη.

40) δέκα μεδίμνους καὶ ἕνα ὄλυνθ.) Vitt. 2 et 3. δέκα καὶ μέδιμνον ἕνα, non apte.

41) τῷ μεδίμνῳ) Absunt a Ciz. et Vit. 1.

42) ὅθεν — Ἡρακλῆς) Nostri modo ὅν.

43) ἔθαψε) Vitt. 2 et 3. adiiciunt αὐτόν: deinde Vit. 1. et Ciz. περὶ τὴν ἐριν. pro περὶ τὸν ἐριν.

44) φαῦλα usque ad extr εἶπον αὐτοὺς abſunt a Vit. 1. et Ciz.

45) κυτίνιον) Recte. Vitt. 2 et 3. κύτινον, etsi Ptolemaeus, Plinius et ſchol. Pind. ad Pyth. I, 121. etiam κύτινον cum reliquis vrbibus exhibeant, cff. Strab. X, p. 476 ibique et ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 213. Tzſchucke: Thucyd. I, 107. et Steph. ad κύτινα. Infra ad v. 1389. iterum κύτινον.

46) βοιὸν) Sic pro βοῖον Vitt. 2 et 3. vt Thucyd. l. l. et ſchol. Pind. l. l. Strabo vero l. l βόϊον, cf. ibi Tzſchucke. Steph. cum vulg. βοῖον.

47) κάρφαιον) Schol. Pind. κάρφαια: Vitt 2 et 3. καρφαίοναν, vitioſe.

48) καὶ) Addunt Vitt. 2 et 3. bene.

49) καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν) Vit. 3. modo τῶν φαύλων.

Σισυφεὺς [50])] Ὁ σοφὸς ἀριθμητὴς, ἐπεὶ καὶ ὁ Σίσυφος σοφὸς καὶ πανουργέστατος [51]). Διαφορὰν [52]) ὀλύνθων, φηλήκων, σύκων, καὶ ἰσχάδων, ὄπισθεν εἶπον.

981. Μάστιγι [1]) γογγύλῃ] Τῇ χειροπλήκτῳ μάστιγι. Λέγει δὲ τῷ κονδύλῳ, τῷ γρόνθῳ, ὅς [2]) συνεστραμμένων τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς δίδοται.

987. Τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον [3])] Ἴωνες, ἤγουν Ἀθηναῖοι, πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν, ᾤκησαν περὶ Σίριν [4]). Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν φυγόντων τῶν Τρώων [5]) εἰς Ἰταλίαν, Κροτωνιᾶται, οὓς καὶ Ἀχαιοὺς λέγει [6]), βοηθήσαντες τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ τούτοις φυγοῦσι Τρωσὶ, στρατεύουσι κατ' αὐτῶν [7]) κατὰ τῆς [8]) Σίριδος, καὶ πάντας τοὺς Ἴωνας τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ καταφυγόντας ἀνεῖλον, μεθ' ὧν συνανεῖλον καὶ τῆς ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς [9]) παῖδα, ὀνόματι Λήταρχον, γυναι-

50) Σισυφεὺς) A Seb. huc translatum comprobant Vit. 1. et Ciz. In vulg. cum Vitt. 2 et 3. ſupra ad extr. v. 978. occurrunt.

51) πανουργέστ.) Vit. 1. et Ciz. pro πανουργότατος, recte, vt putat Thryll.

52) διαφορὰν — εἶπον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vid. ſupra ad v. 428.

1) Μάστιγι — λέγει δὲ) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Χειρόπληκτος ignorat Lex. Schneideri: Stephanus vero habet. Στρογγύλῃ habent Vit. 1. et Ciz. quod vſitatius eſt, pro γογγύλῃ.

2) ὃς — δίδοται) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. ᾧ συνεστρ. τῶν δακτύλων δίδοται.

3) ἔδεθλον) Vit. 3. ἔδεθλ. vid. Nott. ad Lycophr.

4) σίριν) Pro σῖριν Vitt. 2 et 3. cf. ad v. 978.

5) τῶν τρ.) Pro καὶ τρ. noſtri, bene.

6) οὓς — λέγει) Noſtri non agnoſcunt. Gloſſema ſapiunt, nam v. 989. idem dicitur.

7) μετ' αὐτ.) Noſtri κατ' αὐτῶν.

8) τῆς) Delent Vitt. 2 et 3.

9) τῆς Ἀθηνᾶς) Abeſt a noſtris, vti mox: ὀνόματι λήταρχον.

κείαν ἐσθῆτα [10]) ἐνδεδυμένον· διὸ ἡ Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα, ἔμυσεν, ὥστε μὴ βλέπειν [11]).

989 — 90. Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἴωνας βλάβην λεῦσσον] Ἀχαιοὺς λέγει τοὺς Κροτωνιάτας, οἵτινες συνεμάχησαν τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἀνεῖλον τοὺς πρὶν [12]) κατοικοῦντας ἐν τῇ Σίριδι Ἴωνας, οὓς καὶ ἐμφυλίους εἶπεν, ἐπειδὴ οἵ τε Ἴωνες καὶ Κροτωνιᾶται ἄμφω Ἕλληνες ἦσαν [13]). Οἱ δὲ Τρῶες συλλαβόντες τοὺς Κροτωνιάτας, ἐχειρώσαντο τοὺς ἐν Σίριδι Ἴωνας, καὶ ἀνεῖλον αὐτούς.

991. Λήταρχος [14])] Ὁ δημόσιος ἱερεύς· λήϊτον γὰρ τὸ δημόσιον λέγεται. Ἢ ὄνομα κύριον.

993. Τυλλησίους] Τυλλήσιον, ὄρος, καὶ πόλις, καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ.

994. Λίνου [15])] Λῖνος καὶ Λῖνον διαφέρει. Οὐδέτερον [16]) δὲ, ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας.

995 — 96. Ἀμαζόνος [1]) σύγκληρον πέδον] Τὴν κληρωθεῖσαν πόλιν καὶ γῆν τῇ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἥτις πόλις, ὁμωνύμως τῇ κτισαμένῃ Ἀμαζόνι, Κλήτη ἐκλήθη. Ἡ δὲ Κλήτη, μία τῶν Ἀμαζόνων [2]), τροφὸς ἦν Πενθεσιλείας, ἥτις μαθοῦσα, ὅτι τέθνηκεν ἐν τῇ Τροίᾳ ἡ Πενθεσίλεια, ἔπλευσε κατὰ ζήτησιν αὐτῆς. Ἐξωσθεῖσα [3]) δὲ ἀνέμοις, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, κἀκεῖ κτίσασα πόλιν,

10) γυναικ. ἐσθῆτα) A Seb. repositum firmant Vitt. 2 et 3.

11) ὥστε — βλέπειν) Absunt a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt vulg. τοῦ μὴ βλέπειν.

12) πρὶν) Pro πρώην nostri cum edd. pr.

13) ἦσαν. οἱ δὲ — ἀνεῖλον αὐτούς) Desunt in Vitt. 2 et 3.

14) λήταρχος) Hoc schol. ignorant Vitt. 2 et 3.

15) λίνου) Totum schol. abest a Vit. 1. et Ciz.

16) οὐδέτερον) Cf. tamen Ferrarii Lex. Geogr. ad h. v.

1) Ἀμαζόνος vsque ad Κλήτη ἐκλήθη absunt a Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. modo exciderunt errore scribae Κλήτη — Ἀμαζόνι.

2) μία τῶν Ἀμαζ.) Pro ἡ Ἀμαζὼν Vit. 1. et Ciz.

3) ἐξωσθεῖσα) Nostri iterum pro ἐξωθεῖσα.

ἐβασίλευσε τῶν τόπων. Ἀπὸ δὲ ταύτης αἱ ἐκεῖσε βασιλεύουσαι Κλῆται ἐλέγοντο, καὶ ἡ πόλις Κλήτη [4]). Μετὰ δὲ πολλὰς γενεὰς ἐπιστρατεύσαντες οἱ Κροτωνιᾶται [5]), ἀνεῖλον τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην, τὴν ὑστέραν [6]), οὐχὶ τὴν τὴν πόλιν κτίσασαν· καὶ τὴν πόλιν ἠρείπωσαν.

997 — 98 [7]). Ἥν χαλκομίτρου Θῆσσαν] Ἥντινα Κλήτην τὴν προτέραν [8]), πλανῆτιν ἄξει κῦτα πρὸς ξένην γῆν, Θῆσσαν ὑπάρχουσαν τῆς κόρης καὶ θυγατρὸς τῆς ὀτρηρῆς, ἤτοι τῆς Πενθεσιλείας. Ποίας Πενθεσιλείας [9]); τῆς χαλκομίτρου, καὶ πολεμικῆς· ἧστινος Πενθεσιλείας λοῖσθον καὶ ἔσχατον ἐκπνεούσης ὁ ὀφθαλμὸς πληγεὶς τεύξει καὶ κατασκευάσει τῷ ἐξ Αἰτωλίας Θερσίτῃ, τῷ μιμοῦς μορφὴν ἔχοντι. Τί τεύξει; πότμον φθόρον, ἤτοι πτῶσιν φθαρτικὴν, ἢ θάνατον φθαρτικόν.

Ὀτρηρῆς [10]) κόρης] Θυγατρὸς, ἤτοι Πενθεσιλείας [11]). Ὀτρηρὴν δὲ [12]) λέγει ταύτην ὁ Λυκόφρων, διὰ τὸ δραστήριον τοῦ φρονήματος καὶ ἄδολον, ἢ διὰ τὸ ἄφοβον τῆς γνώμης· δικαία γὰρ ἦν, ὥστε καὶ τὸν δί-

4) καὶ — κλήτη) Vitt. 2 et 3. ignorant.

5) κροτωνιᾶται) Sic leg. cum Vit. 1. et Ciz. vt supra, pro κροτωνιάται.

6) τὴν ὑστέραν) τὴν ὕστερον, scil. βασιλεύουσαν, Vitt. 2 et 3. qui etiam cum Vit. 1. et Ciz. omittunt sqq. οὐχὶ — ἠρείπωσαν.

7) Schol 997 et 998. Ciz. et Vit. 1. breuiter omnia sic: ἣν χαλκομίτραν λέγει γενέσθαι θυγατέρα, ἥντινα κλήτην θῆσσαν ἤτοι δούλην πενθεσιλείας λέγει. Vltima verba πετρωμένῳ — δόρυ referunt ad v. 1001, ad quem vere videntur referenda. Sebast. qui alias scholia transponere solet ad numerum versiculorum, hic discessit a libidine sua.

8) τὴν προτέραν) Vit. 3. vt vulg. τὴν πρότερον, vt antea τὴν ὕστερον.

9) ποίας πενθεσιλείας) Vitt. 2 et 3. bene interiiciunt.

10) ὀτρηρῆς) Vit. 2. ὀτρήρης.

11) θυγατρὸς — πενθεσ.) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

12) ὀτρηρὴν δὲ usque ad extr. ξίφους absunt a Vitt. 2 et 3.

καιον ἄνδρα, πολλάκις εἰς δίκην ἐλθόντα, ἐλοιδόρει αὐτὸν μέσον τῆς πόλεως, ἀδίκητον εἶναι καὶ οὐ φρόνιμον. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὴν μετὰ ξίφους.

999. Ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον] Μετὰ θάνατον Πενθεσιλείας [1]). Οἱ μὴ εἰδότες [2]) φασὶν, Ἀχιλλέα ἀνελόντα Πενθεσίλειαν, μετὰ θάνατον αὐτῆς ἐρασθῆναι, ἧς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης λαθὼν [3]) ἐξώρυξεν. Ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὸν, κατὰ τοῦτον μὲν, πλήξας δόρατι· κατ' ἐμὲ [4]) δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς, κονδύλῳ, ἤτοι γρόνθῳ· μὴ δὲ [5]) διὰ τὸ ἐξορύξαι τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ὅτι αἰσχροὺς λόγους κατ' Ἀχιλλέως ἀπέῤῥιπτεν [6]), ὡς δῆθεν ἐρῶντα [7]) συγγενέσθαι νεκρῇ τῇ Πενθεσιλείᾳ· ἀντιμαχεσάμενος [8]) γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκείνῃ, καὶ πολλάκις ὑπ' αὐτῆς ἡττηθεὶς, μόλις δέ ποτε [9]) περιγενόμενος, καὶ ἀνελὼν αὐτὴν, θαυμάζων ἐκεί-

1) μετὰ — πενθεσιλ.) E Vitt. 2 et 3. addidimus.

2) οἱ μὴ εἰδότες — ἐξώρυξεν) Vit. 1. et Ciz. sic: θυγάτηρ Ὀτρηρῆς, ἡ Πενθεσιλεία, ἡ χαλκόμιτρος, ἧς Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς μετὰ θάνατον αὐτῆς ὁ Θερσίτης λαθὼν ἐξώρυξε τοὺς ὀφθαλμούς. Vitt. 2 et 3. ita: Μετὰ θάνατον Πενθεσιλείας· οἱ μὴ εἰδότες φασὶν ἐρασθῆναι αὐτῆς Ἀχιλλεὺς (Ἀχιλλέα), ἧς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης λαβὼν ἐξώρ. cf. Iacobs ad Io. Tzetzae Posthom. v. 194, p. 114.

3) λαθὼν) H. e. *clanculum.* Sic Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Pott. rectius, quam λαβὼν, nec audiendus Pott. qui dicit: *Si latuisset Thersites, cum effudit Penthesileae oculum, quomodo iratus ei esse potuit Achilles?* Perperam λαθὼν interpretatur.

4) κατ' ἐμὲ καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Videtur esse additamentum Io. Tzetzae iactatoris.

5) μὴ δὲ) Pro μηδὲ nostri, bene: qui quoque τοὺς ὀφθ. pro ὀφθ. legunt.

6) ἀπέῤῥιπτ.) Pro ἐπέῤῥιπτ. nostri, recte. Io. Tzetz. in Posthom. v. 204. Θερσίτης — λέγ' αἴσχεα εἵνεκα τῆσδε.

7) ἐρῶντα) Pro ἐρῶντος Vitt. 2 et 3. aptius, qui etiam cum Vit. 1. et Ciz. νεκρᾷ pro νεκρῇ.

8) ἀντιμαχ.) Vit. 3. ἀντιμαχησάμενος, Vit. 2. vero μαχησάμενοι, male.

9) ποτε) Pro τότε cum Seb. Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1.

νης τὴν ῥώμην ὁμοῦ καὶ τὸ κάλλος καὶ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, ἐδάκρυε [10]) καὶ τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει ταφῆς ἀξιοῦν τὴν νεάνιδα [11]). Ἐφ' οἷς Θερσίτης συμπλάττων καὶ λέγων μίξεις ἀθέσμους καὶ ἔρωτας, γρόνθῳ ὑπ' αὐτοῦ πληγεὶς ἀναιρεῖται. Διομήδης δὲ, ἀνεψιαδῆς [12]) ὑπάρχων Θερσίτου, χολωθεὶς [13]) ἕνεκεν τούτου, ἐκ τοῦ ποδὸς ἑλκύσας τὴν Πενθεσίλειαν, εἰς τὸν Σκάμανδρον ἔῤῥιψε.

1000. Πιθηκομόρφῳ] Τῷ δυσμόρφῳ Θερσίτῃ· πίθηκος γὰρ, ἡ μιμὼ [14]), καὶ ὁ λεγόμενος παρ' ἰδιώταις ἀρκοΐζιανός.

1001. Τράφηκι φοινίῳ τετμημένῳ [15])] Τράφηξ, κυρίως ἡ πλατεῖα σανὶς, ἔνθα τοὺς νεοζύμους ἄρ-

cum Ciz. omittit κατὰ περιγενόμενος, καί. Praetulerim tamen τότε.

10) ἐδάκρυε) Vitt. 2 et 3. ἐδάκρυσε.

11) νεάνιδα) Nostri pro νεανίδα, recte.

12) ἀνεψιαδῆς) Pro ἀνεψιαδὸς Vit. 1. et Ciz. recte, nam Agrius, pater Thersitis, et Oeneus, auus Diomedis, erant fratres. Vitt. 2 et 3. ἀνεψιός. Sunt autem Polluce auctore ἀνεψιάδαι, οἱ ἐκ τῶν ἀνεψιῶν φύντες. In schol. Io. Tzetz. ad Posthom. v. 206. Θερσίτης dic. θεῖος Διομήδους. In Schneideri Lex. voc. ἀνεψιάδης non est illatum.

13) χολωθεὶς) Pro χωλωθ. nostri, recte. Io. Tzetz. Posthom. l. l. Τυδείδης, Θερσίταο χολωθεὶς, Ῥίψε ποτὶ Σκάμανδρον Ἀμαζόνα Πενθεσίλειαν.

14) μιμὼ) Sic nostri Codd. omnes: in edd. ante Pott. μίμων. Reines. iam in Varr. Lectt. p. 307. coniecit legendum esse μιμὼ, vbi etiam μαρκοιζιανὸς l. μερκοιζιανὸς pro ἀρκοιζιανὸς legit, putatque vocem esse neograecam e lingua germanica *Meerkatze* deductam. cf. supra ad v. 688. Videntur tamen Reinesio repugnare Vitt. 2 et 3. quorum ille ἀρκοβουζανὸς (lege ἀρκοβουζιανὸς), quod Du Fresne in Glossar. eiusdem notionis esse arbitratur; hic vero ἀρκοβυζιανὸς, quod Etymologiae a Du Fresne allatae, ἄρκος, *vrsus*, *et* βύζια, *mamillae*, magis respondet.

15) τράφηκι — τετμημένῳ) Hoc schol. a Seb. cum edd. vett. ad v. 997. positum ope Vit. 1. et Ciz. huc eo ordine, quem contextus et

τους τιθέασι· νῦν δὲ τὸ δόρυ [16]). Τετμημένῳ καὶ συγκοπέντι αὐτῷ τῷ Θερσίτῃ, ἐν τράφηκι καὶ ἀκοντίῳ Φονικῷ, ἢ ἐν τράφηκι τετμημένῳ καὶ κοπέντι ἐπὶ Φόνῳ.

1002. Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ] Εἴπομεν, ὅτι ὑστέροις χρόνοις ποτὲ οἱ Κροτωνιᾶται ἐπιστρατεύσαντες τῇ Κλήτῃ πόλει, ταύτην πορθήσουσι [1]), καὶ τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην [2]), τὴν ὑστέραν [3]), ἀνεῖλον.

1003. Ἀμαζόνος, κόρην] Λέγει τὴν Κλήτην, οὐχὶ τὴν τροφὸν Πενθεσιλείας, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην μετὰ πολλὰς γενεάς.

1005. Πολλοὶ δὲ πρόσθε] Πολλοὶ δὲ πρόσθε καὶ [4]) πρότερον τὴν γαῖαν τοῖς ὀδοῦσι δάκοιεν, τουτέστιν ἐπὶ πρόσωπον πέσοιεν [5]), ἐκ κείνης [6]) καὶ ἐξ ἐκείνης πρηνιχθέντες, ἤτοι συγκοπέντες, καὶ ἀναιρεθέντες.

1006 — 07. Οὐδ' ἄτερ πόνων] Οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων [7]) διαῤῥαίσουσι καὶ πορθήσουσι τοὺς πύρ-

Codd. nostri sequuntur, transferendum curauimus.

16) νῦν δὲ τὸ δόρυ) Absunt a Vitt. 2 et 3. Phauor. ad τράφηξ habet. Sic in sqq. desunt in Vitt. 2 et 3. ἢ ἐν τράφηκι — ἐπὶ Φόνῳ.

1) πορθήσουσι) Pro πορθοῦσι Vit. 1. et Ciz. cum Potter. 1. recte, nam respondet Lycophr. πέρσουσι.

2) κλήτην) Hinc adnectunt Vit 1. et Ciz. οὐ τὴν θῆσσαν τῆς πενθεσιλείας, ἀλλὰ τὴν ὑστέραν κατὰ γενεὰς πολλάς, omisso tamen schol. v. 1003, quod etiam Vitt. 2 et 3. omittunt. In vniuersum tenendum est, totum hunc locum turbatum esse in Codd. MSS.

3) τὴν ὕστ.) Vitt. 2 et 3. vt antea, τὴν ὑστέραν.

4) πρόσθε καί) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Omissa quidem non desiderantur, attamen, quum καί fit, *hoc est*, et voc. πρόσθε Lycophronis, locum iis non invideam.

5) πρόσωπ. πέσοιεν) Vit. 2. τὸ πρόσωπ. πέσοιεν, non apte τῷ δάκοιεν.

6) ἐκ κείνης) Vit. 1. et Ciz. κἀκείνης. Vit. 3. perperam ἐκείνους ἐξ ἐκείνης πρηνιχθέντας, ἤτοι συγκοπέντας καὶ ἀναιρεθέντας.

7) πόνων καὶ (hoc est) κόπων) Vit 3. bene pro κόπων, nam Tzetz. saepius repetit verbum textus, vt mox antea πρόσθε καὶ πρότερον, et

γους, δηλονότι [8]) τῆς Κλήτης, οἱ γόνοι τῆς Λαυρήτης, ἤτοι οἱ Κροτωνιᾶται. Λαύρη γὰρ, πόλις Κρότωνος, ἀπὸ Λαύρης, θυγατρὸς Λακινίου [9]), ἀφ' οὗ Λακίνιον [10]), τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον. Αὕτη δὲ ἡ Λαύρη γυνὴ ἦν Κρότωνος, ἀφ' οὗ καὶ πόλις Κρότων καὶ [11]) Κροτώνη.

1008 — 10. Οἱ δ' αὖ Τέρειναν] Ἕτεροι [12]) δὲ τὴν Τέρειναν, πόλιν Ἰταλίας κατοικήσουσιν ἐν πλάνῃ πικρᾷ ταλαιπωρούμενοι, ἔνθα περὶ τὴν Τέρειναν μυδαίνει [13]) καὶ ἀρδεύει τὴν γῆν ὁ Ὠκίναρος [14]) ποταμὸς, ἐκβράσσων καὶ ἐκρέων [15]) ὕδωρ Φοῖβον καὶ καθαρόν.

1011 — 26. Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα] Τὸν δὲ Νιρέα, τοῦ Χαρόπου καὶ Ἀγλαΐας υἱὸν [1]), δεύτερον [2]) ὄντα πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ τὸν Θόαντα,

ἐκ κείνης καὶ ἐξ ἐκείνης, et explicat per καί. Vit. 1. et Ciz. modo πόνων: Vit. 2. cum vulg. κόπων.

8) τοὺς πύργ. δηλ.) Vitt. 2 et 3. δηλον, τὸν πύργον.

9) λακινίου) *De Lacinio vid. Serv. ad Virg. Aen.* III, 552; *de Iunone Lacinia Eustath. ad Dionys. v.* 371. Thryllit.

10) ἀφ' οὗ λακ.) Male abest a Ciz.

11) κρότων καί) Absunt a Vitt. 2 et 3. κρότων est forma antiqua, sed κροτώνη noua.

12) ἕτεροι) Vitt. 2 et 3. ὕστερον, non satis apte.

13) μυδαίνει) Vit. 1. et Ciz. μυδάνει.

14) ὠκίναρος) Vit. 1. et Ciz. ὠκήναρος.

15) ἐκρέων) Pro ῥέων Vit. 3. ergo i. q. ἐκχέων, vt in Hom. hymn. in Apoll. 380.

1) υἱόν) Nostri cum Seb. adiiciunt, sed pro τὸν χαρ. legunt τοῦ χαρ. forte τὸν τοῦ. Vitt. 2 et 3. χαροποῦ pro χαρόπου, regulis Grammaticorum non conuenienter, nam auctore Heyne in Obseruatt. ad Hom. Il. β, 672. diligenter inter χαροπὸς adiectiuum, et χάροπος substantiuum distinguunt. Philochorus tamen in Lex. Phot. ad Οἴηθεν, οἴην nominat χαροποῦ γυναῖκα, forte leg. χαρόπου.

2) δεύτερον) Vit. 1. et Ciz. delent praemissum τὸν, bene; minus bene tamen cum Vitt. 2. et 3. τὸ ante κάλλος.

τοῦ [3]) Ἀνδραίμονος καὶ Γόργης, τῆς Οἰνέως θυγατρὸς, παῖδα, τὸν καὶ [4]) ἀπὸ τοῦ Λυκόρμου, τοῦ καὶ Εὐήνου, ποταμοῦ Αἰτωλίας [5]), ὑπάρχοντα, πῇ μὲν ὁ βοῤῥᾶς [6]) πνέων εἰς τὴν Λιβύην ἀπάξει [7]), πῇ δ' [8]) ἐκ Λιβύης πάλιν ἀντιπνέων ὁ νότος ἄξει εἰς Ἀργυρίνους [9]) καὶ εἰς τὰ Κεραύνια [10]) ὄρη, ἔνθα οἰκήσουσι περὶ τὸ [11]) Λακμώνιον [12]) ὄρος, καὶ τὸν Αἴαντα ποταμόν. Ὁ Κρᾶθις [13]) δὲ, ὁ γείτων [14]) τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ, καὶ ὁ χῶρος, ὁ γείτων τοῖς ὅροις καὶ ὀροθεσίοις τῶν Μυλάκων, δέξεται συνοίκους ἐν ταῖς Πόλαις [15]), ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις [16]). Καὶ ὑπὸ ποίων Κόλχων; οὓς ψηλαφητὰς ἔστειλε τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς Μηδείας ὁ Αἰήτης, ὁ βαρὺς ἡγεμὼν τῆς Αἴας πόλεως, τῆς Κορίνθου τε. Ποῖος Αἰήτης [17]); ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας (Εἰδυία γὰρ ἦν μήτηρ

3) τοῦ) Pro τὸν Vit. 1. et Ciz. vt antea τοῦ χαρόπου.

4) καὶ) Ciz. et Vit. 1. addunt, bene. cf. Strab. X, p. 451. et Steph. ad λυκόρμας.

5) Αἰτωλίας) Vitt. 2 et 3. perperam Ἰταλίας.

6) βοῤῥᾶς) Vit. 1. et Ciz. βορέας.

7) ἀπάξει) Nostri cum edd. pr. ἄξει.

8) πῇ δ') A Seb. additum nostri non agnoscunt.

9) Ἀργυρίνους) Pro Ἀργυρίννους nostri, recte, cf. Steph. ad v. et v. 1017.

10) εἰς τὰ κερ.) Vit. 1. et Ciz. non repetunt εἰς modo praemissum.

11) περὶ τὸ) Pro παρὰ τὸ nostri, bene.

12) λακμώνιον) Recte, vt Lycophr. Vit. 1. et Ciz. λακώνιον: Vitt. 2 et 3. λακίνιον, inepte, nam Αἴας, qui mox nominatur, ex Lacmone defluit, cf. Steph. ad λάκμων.

13) κρᾶθις) Hanc scripturam defendit Tzschucke ad Strab. VIII, p. 386: nostri sine circumflexo κράθις.

14) ὁ γείτων) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι ὁ γ.

15) ἐν ταῖς πόλαις) Ex emendatione Seb. nostri servant ἐν τ. πόλεσι.

16) κτισθείσαις) Vit. 1. et Ciz. κατισθείσαις. Hinc addunt Vitt. 2 et 3. καλουμέναις δὲ πόλεσι, πόλεσι ταῖς κτισθείσαις ὑπὸ κόλχων. ποίων sine interrogatione, non bene.

17) ποῖος Αἰήτης; ὁ ἀνὴρ) Sic Vit. 1. et Ciz. optime, pro καὶ ὁ ἀνήρ.

Μηδείας) τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν, ἤτοι τὴν Ἀργὼ, θηρώμενος καὶ ἀναζητῶν· οἵτινες Κόλχοι κατῴκησαν πλησίον Διζηροῦ [18]), ποταμοῦ παραῤῥέοντος τὰς Πόλας [19]).

Δευτερεῖα [20]) καλλιστευμάτων] Ὅτι εὐειδὴς ὁ Νιρεὺς, ὡς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ὅμηρος [21]) λέγει·

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν [22]) ἄγε [23]) τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς, Ἀγλαΐης θ' υἱὸς [24]), Χαρόποιό [25]) τ' ἄνακτος·
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.

Ex 1014. Λίβυσσαν ψάμμον] Εἰς τὴν Λιβύην περιφραστικῶς· ἀμμώδης [1]) γὰρ ἡ Λιβύη, καὶ ἐκκεκαυμένη [2]) θάλπει ἡλίου. Τὸ δὲ ψάμος [3]) καὶ ἄμος δι' ἑνὸς μ γράφεται [4])· Αἰολικῶς μόνον διὰ δύο, ψάμμος καὶ ἄμμος.

18) διζηροῦ) Vit. 3. διζηνοῦ, perperam, vid. Nott. critt. ad Lycophr.

19) πόλας) Noſtri inepte πόλεις.

20) δευτερεῖα vsque ad εἵπετο λαός Vit. 1. et Ciz. non habent. Sunt ſine dubio Io. Tzetzae, qui vbique verſus Homeri infercit, qui quum nil faciant ad ſenſum verborum magis illuſtrandum, quam quod antea dicta iam illuſtrant, bene abeſſe poſſunt.

21) ὅμηρος) Il. β, 671 ſqq.

22) αὖ Σύμηθεν) Vit. 2. αἰσύμηθεν, mendoſe, vt Cod. Vratisl. b. cf. Heyne ad h. l. Macrob. Saturn. V, 15. Αἰσύμνηθεν, quem locum a Thryllit. allatum Heyne non laudat. Vit. 3. ἐκ σύμνηθεν, paene vt Baroc. ἐκ δίμηθεν.

23) ἄγε) Noſtri cum ipſo Homero pro ἄγεν, cf. Heyne.

24) θ' υἱὸς) Vit. 2. delet θ' cum edd. Venet. Villoiſ. et Wolfii.

25) χαρόποιό) Vit. 2. χαροποῖο: Vit. 3. χαροποιοῖο, male.

1) ἀμμώδης) Vitt. 2 et 3. ἀμώδης.

2) ἐκκεκ.) Vit. 1. et Ciz. κεκαυμένη.

3) τὸ δὲ ψάμος — δύο) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. ideo legunt quoque ἀμώδης.

4) γράφεται) Vitt. 2 et 3. pro γραπτέον, et hinc αἰολ.

Ex 1015. Ποδωτοῖς] Σχοινίοις [5]) · τοῖς τοῦ ἀρ-μένου ἐσχάτοις μέρεσιν.

Ex 1017. Εἰς Ἀργυρίνους] Ὁ μὲν ποιητὴς [6]) οὗτος καὶ οἱ Σχολιασταὶ σφάλλονται. Ὁ μὲν τοὺς Ἀργυρίννους, Ἀργυρίνους [7]) λέγων, διὰ τὸ συντιθέναι τὰ μέτρα· οἱ δὲ Ἠπειρωτικὸν ἔθνος αὐτοὺς λέγουσιν [8]), οὐκ εἰδότες, ὅτι τὸ Ἀργύριον πολίχνη Σικελίας ἐστὶν [9]), ὅθεν ἦν ὁ συγγραφεὺς Διόδωρος, εἰ μή που οὐδ' αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐγίνωσκεν, ὅπως καλοῖτο [10]).

Κεραυνίων [11])] Τὰ Κεραύνια, ὄρη τῆς Σικελίας. Τινὲς δὲ τῆς Ἰταλίας, καὶ οὐ Σικελίας, εἶναι φασί.

Ex 1020. Λακμωνίου [12]) Αἴαντος] Λακμωνία

μόνον pro αἰολ. δέ. Vltima verba ψάμ. καὶ ἄμμος, a Seb. addita, non addunt.

5) τοῖς σχοινίοις) Addit Vit. 3. quod refertur ad λί-νοις.

6) ὁ μὲν ποιητὴς vsque ad ὅτι τὸ Ἀργύριον absunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt Io. Tzetzae quia reprehendit Lycophronem.

7) Ἀργυρίννους, Ἀργ.) Nostri inuerso ordine: Ἀργυρίνους, Ἀργυρίννους, quod idem est, si interpreteris: Lycophron Ἀργυρίννους vocat, qui proprie dicuntur Ἀργύρινοι.

8) οἱ δὲ Ἠπειρωτ. — λέγ.) Vitt. 2 et 3. οἱ δὲ Ἠπειρ. — καλοῦσι. *Atqui sic etiam Stephan.:* Ἀργύρινοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. *Videtur autem sic dixisse Tzetzes, quia habet ex Theone, scholiasta Lycophronis, et Timaeo, Suid.* Ἀργύρινοι, ὄνομα ἔθνους. Thryllit.

9) ὅτι τὸ Ἀργ. — ἐστὶν) Vit. 1. et Ciz. sic: τὸ δὲ Ἀργυρῖνι πόλις Σικελίας ἐστι, οἱ δὲ Ἠπειρ. ἔθνος. Vit. 3. quoque Ἀργύριον, recte. *Simili modo ap. Diod. Sicul. I. legitur, quam scribendi rationem contra Fazellum male reiicit Cluuer. Sicil. Antiq.* II, *6. vid. Holst. ad Steph. p. 7, a.* Thryllit.

10) καλοῖτο) Sic Vitt. 2 et 3. In edd. ante Seb. καλεῖτο; hic vero ἐκαλεῖτο, nullius Codicis auctoritatem laudans.

11) κεραυνίων) Hoc schol. abest a Vitt. 2 et 3.

12) λακμωνίου) Etiam hoc schol. Vitt. 2 et 3. ignorant; Inest quidem Vit. 1. et Ciz. verum paullo aliter, et

καλεῖται ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα [13]), ἀφ' ἧς πολλοὶ ποταμοὶ κατέρχονται· ὅθεν καὶ Αἴας ποταμὸς κατέρχεται [14]).

Ex 1021. Κρᾶθις] Ποταμὸς Ἰταλίας [1]), τῶν λουομένων πυρσαίνων [2]) τὰς χαίτας, καθάπερ [3]) Ἰσίγονος [4]) ὁ ἱστορικός φησι [5]), Σωτίων [6]) τε καὶ Ἀγαθο-

schol. v. 1021. adiectum, vt in edd. pr.

13) λακμ. — ἄκρα) Vit. 1. et Ciz. ἡ δὲ τοῦ πίνδ. ὄρ. ἄκρα λακμονία καλεῖται.

14) ὅθεν — κατέρχεται) Vit. 1. et Ciz. pro σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποτ. Αἴας.

1) Ἰταλίας) Sic quoque Vit. 1. atque Ciz. nam eſt fluuius Thuriorum in magna Graecia. Vitt. 2 et 3. vero σικελίας, perperam. Saepe autem haec vocc. ſunt confuſa.

2) λουομ. πυρσαίνων) Sic noſtri, ſublatis τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, recte, quae gloſſam redolent e margine illatam, nam primo ordinem verborum turbant; deinde quoque, ſi quis ea retinenda putaret, non πυρσαίνων, ſed πυρσαῖνον ob ὕδωρ legendum ei eſſet. Conſentiunt quoque Ariſtotel. de Mirab. Auſcult. c. 183. ὁ κρᾶθις τοὺς ἀνθρώπους ξανθότριχας λουομένους ποιεῖ, et Euripid. in Troad. 227. ab ipſo Tzetza laudatus ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων l. πυρσαίνων, Reiuel. mauult πυρσύνων, hoc eſt, *praebens, parans*, praeter rationem.

3) καθάπερ) Vit. 3. bene pro καθά τε.

4) Ἰσίγονος) Ita omnino legendum pro Ἡσίγονος, vt Vit. 1. et Ciz. cum edd. omnibus: Vitt. 2 et 3. Ἡσίοδος, mendoſe, nam quum is nominetur hiſtoricus, nec quisquam extet Heſiodus, qui ſit hiſtoricus, haec lectio plane eſt inepta. Thryllit. primum Ἀντίγονος legendum coniecerat, quum Antigonus Caryſt Hiſtor. Mirab. c. 149. tradat: τίμαιον δὲ τῶν ἐν ἰταλίᾳ ποταμῶν ἱστορεῖν φασὶ ξανθίζειν τὰς τρίχας, re autem diligentius deliberata Ἰσίγονος praefert, idque ideo maxime, quia ſubiiceretur Sotion. Is vero ἐν τοῖς σποράδην περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμένων παραδοξολογουμένοις minimum duodecies Ἰσιγόνου mentionem facit, qui fuit Nicaeenſis, vt e Plin. XXXI, 2. et Gell. N. Att. IX, 4. recte docuit Voſſ. de Hiſt. gr. L. III, p. 381. et ἄπιστα libris aliquot ſcripſit, inque iis plu-

σθένης οἱ Φιλόσοφοι, καὶ Εὐριπίδης ὁ Τραγικὸς [7]), οὕτωσὶ λέγων·

Ἂν ὑγραίνει [8]) καλλιστεύων
Ὁ ξανθὰν [9]) χαίταν πυρσαίνων [10])
Κρᾶθις [11]) . . .

Μυλάκων ὄροις] Μύλακες, ἔθνος Ἰλλυρικὸν [12]), ὥς φασί τινες.

Ex 1022. Κόλχων Πόλαις] Πόλαι [1]) πόλις ἐστὶ Ἠπείρου, ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσα [2]), τῶν κατα-

ra ex Antigono ad verbum transſcripſit, quod obſeruavit Sylburg. ad Sotionem p. 316 ſqq. De ipſa vero re, quam narrat Iſigonus, vid. Strab. VI, p. 263. Ariſtot. de Mir. Auſcult. c. 183. ibique Beckman. Guil. Philandr. ad Vitruu. VIII, c. 3. Meurſ. ad Antigon. p. 179. Barneſ. et reliquos interptt. ad Euripid. l. l. Gierig. ad Ouid. Metam. XV, 315. ſchol. Theocrit. α, 16. Euſtath. ad Hom. Il. p. 279. ed. Rom. et ad Dionyſ. v. 373 et 416.

5) φησι) Vit. 1. et Ciz. φασι.

6) Σωτίων) Vid. ad v. 704.

7) τραγικὸς) Vitt. 2 et 3. τραγῳδός.

8) ὑγραίνει) Sic noſtri, ſed a Seb. in ὑδραίνει perperam mutatum, quum haud dubie Tzetzes ſic legerit cum Cod. Florent. Mendoſe vero noſtri ὂν pro ἂν, nam refertur ad γᾶν.

9) ξανθὰν) Vit. 1. et Ciz. ξανθός.

10) πυρσαίνων) Sic noſtri omnes; Euripid. πυρσεύων. cff. interptt. in ed. Lipſ. T. III, p. 487.

11) κρᾶθις) Sic Euripid. Noſtri, vt antea, κράθις.

12) Ἰλλυρικὸν) Vit. 2. ἰλλυρικῶν. Vit. 1. et Ciz. ἰταλίας ρ, h. e. ἰλλυρικόν. Steph. ἠπειρωτικόν.

1) πόλαι) Steph. et Strabo V, p. 215. πόλα. Lat. Pola, Pomp. Mel. II, 13, 18. Vtroque numero efferre hoc voc. Graecos, oſtendit Tzſchucke ad Mel. l. l.

2) πόλις — κτισθεῖσα) Ex emendatione Potteri, conſentientibus Codd. MSſ. Sebaſtiani: noſtri, vt edd. ante Pott. πόλεις — κτισθεῖσαι. Legerim tamen, hac emendatione admiſſa, ἐστὶ quoque pro εἰσί.

διωξάντων τὴν Μήδειαν, καὶ μὴ καταλαβόντων αὐτὴν, καὶ διὰ Φόβον Αἰήτου ἐνταῦθα [3]) κατοικησάντων, καὶ κτισάντων πόλιν [4]), ἥτις Κολχίδι [5]) Φωνῇ Πόλαι καλεῖται. Τὸ δὲ πόλαι Κολχικῶς Φυγάδα [7]) σημαίνει, ὥς Φησι Καλλίμαχος [8]). Τὸ δὲ ἑξῆς [9]) οὕτως· Ὁ Κρᾶθις δὲ καὶ χῶρις δέξεται αὐτοὺς συνοίκους, ὁ γείτων ταῖς Πόλαις τῶν Κολχων, καὶ τοῖς τῶν Μυλάκων ὅροις.

Ex 1023. Μαστῆρας [10])] Διώκτας, ἀπὸ τοῦ μαστεύω.

Ex 1024. Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχὸς] Αἶα, πόλις Κολχίδος· Κόρινθος δὲ, πόλις Πελοποννήσου, ὧν ἀμφοτέρων ἄρχοντα λέγει τὸν Αἰήτην [11]), ὥσπερ καὶ Εὔμηλος ὁ ποιητὴς, οὗ τὰ ἔπη ἐν τοῖς ὄπισθεν [12]) εἰρήκειν, καὶ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν, ὅτι Ἥλιος Αἰήτῃ καὶ Ἀλωεῖ τοῖς παισὶ τὴν ἀρχὴν διενείματο. Καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δίδωκε· τὴν δὲ Κόρινθον [13]) Αἰήτῃ, ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ, ἦλθεν εἰς Κολχίδα, καὶ τὴν δὲ Κορίνθου ἀρχὴν Βούνῳ, Ἑρμοῦ υἱῷ, παρέδωκε Φυλάσσειν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς, ἢ ἐξ αὐτοῦ τὶς ἔλθῃ [14]) ἐν Κορίνθῳ. Ἡ δὲ σύνταξις [15])· Οὕστινας

3) ἐνταῦθα) Vit. 1. et Ciz. ἐνταυθοῖ.

4) κτισάντων πόλιν) Absque τὴν nostri, bene.

5) κολχίδι) Vit. 3. κόλχων.

6) καλεῖται) Vit. 2. καλοῦνται.

7) Φυγάδα) Nostri pro φυγάδας.

8) καλλίμαχ.) Fragm. p. 456. ed. Ernest. e Strab. V, p. 215. quem Tzetzes, non vero Callimachum ipsum, videtur esse secutus. cf. Tzschuck. ad l. l.

9) τὸ δὲ ἑξῆς usque ad ὅροις nostri Codd. ignorant.

10) Μαστῆρας) Etiam hoc schol. deest in Vitt. 2 et 3.

11) ἄρχ. λέγ. — Αἰήτην) Vit. 1. et Ciz. ἄρχων Αἰήτης.

12) ὄπισθεν) v. 174 et 480.

13) τὴν δὲ Κόρινθον — ἀρχὴν Βούνῳ) Vitt. 2 et 3. τὴν δὲ Κορίνθου βασιλείαν Βούνῳ, omissis, quae sunt interposita in vulg. Βούνῳ, non vero Βουνῷ, legendum esse, ad v. 174. iam dictum est.

14) ἔλθῃ) Vitt. 2 et 3. bene pro ἔλθοι.

15) ἡ δὲ σύνταξις — διώξαντας) Absunt a Vitt. 2 et 3.

τοῦ 3) Ἀνδραίμονος καὶ Γόργης, τῆς Οἰνέως θυγατρὸς, παῖδα, τὸν καὶ 4) ἀπὸ τοῦ Λυκόρμου, τοῦ καὶ Εὐήνου, ποταμοῦ Αἰτωλίας 5), ὑπάρχοντα, πῆ μὲν ὁ βορρέας 6) πνέων εἰς τὴν Λιβύην ἀπάξει 7)· πῆ δ' 8) ἐκ Λιβύης πάλιν ἀντιπνέων ὁ νότος ἄξει εἰς Ἀργυρίνους 9) καὶ εἰς τὰ Κεραύνια 10) ὄρη, ἔνθα οἰκήσουσι περὶ τὸ 11) Λακμώνιον 12) ὄρος, καὶ τὸν Αἴαντα ποταμόν. Ὁ Κρᾶθις 13) δὲ, ὁ γείτων 14) τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ, καὶ ὁ χῶρος, ὁ γείτων τοῖς ὅροις καὶ ὁροθεσίοις τῶν Μυλάκων, δέξεται συνοίκους ἐν ταῖς Πόλαις 15), ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις 16). Καὶ ὑπὸ ποίων Κόλχων; οὓς ψηλαφητὰς ἔστειλε τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς Μηδείας ὁ Αἰήτης, ὁ βαρὺς ἡγεμὼν τῆς Αἴας πόλεως, τῆς Κορίνθου τε. Ποῖος Αἰήτης 17); ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας (Εἰδυία γὰρ ἦν μήτηρ

3) τοῦ) Pro τὸν Vit. 1. et Ciz. vt antea τοῦ χαρόπου.

4) καὶ) Ciz. et Vit. 1. addunt, bene. cf. Strab. X, p. 451. et Steph. ad λυκόρμας.

5) Αἰτωλίας) Vitt. 2 et 3. perperam Ἰταλίας.

6) βορρέας) Vit. 1. et Ciz. βορέας.

7) ἀπάξει) Noſtri cum edd. pr. ἄξει.

8) πῆ δ') A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

9) Ἀργυρίνους) Pro Ἀργυρίννους noſtri, recte, cf. Steph. ad v. et v. 1017.

10) εἰς τὰ κερ.) Vit. 1. et Ciz. non repetunt εἰς modo praemiſſum.

11) περὶ τὸ) Pro παρὰ τὸ noſtri, bene.

12) λακμώνιον) Recte, vt Lycophr. Vit. 1. et Ciz. λακώνιον: Vitt. 2 et 3. λακίνιον, inepte, nam Αἴας, qui mox nominatur, ex Lacmone defluit, cf. Steph. ad λάκμων.

13) κρᾶθις) Hanc ſcripturam defendit Tzſchucke ad Strab. VIII, p. 386: noſtri ſine circumflexo κράθις.

14) ὁ γείτων) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι ὁ γ.

15) ἐν ταῖς πόλαις) Ex emendatione Seb. noſtri ſervant ἐν τ. πόλεσι.

16) κτισθείσαις) Vit. 1. et Ciz. κατοικισθείσαις. Hinc addunt Vitt. 2 et 3. καλουμέναις δὲ πόλεσι, πόλεσι ταῖς κτισθείσαις ὑπὸ κόλχων. ποίων ſine interrogatione, non bene.

17) ποῖος Αἰήτης; ὁ ἀνὴρ) Sic Vit. 1. et Ciz. optime, pro καὶ ὁ ἀνήρ.

Μηδείας) τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν, ἤτοι τὴν Ἀργὼ, θηρώμενος καὶ ἀναζητῶν· οἵτινες Κόλχοι κατῴκησαν πλησίον Διζηροῦ [18]), ποταμοῦ παραῤῥέοντος τὰς Πόλας [19]).

Δευτερεῖα [20]) καλλιστευμάτων] Ὅτι εὐειδὴς ὁ Νιρεὺς, ὡς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ὅμηρος [21]) λέγει·

> Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν [22]) ἄγε [23]) τρεῖς νῆας ἐΐσας,
> Νιρεὺς, Ἀγλαΐης θ' υἱὸς [24]), Χαρόποιό [25]) τ' ἄνακτος·
> Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
> Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
> Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.

Ex 1014. Λίβυσσαν ψάμμον] Εἰς τὴν Λιβύην περιφραστικῶς· ἀμμώδης [1]) γὰρ ἡ Λιβύη, καὶ ἐκκεκαυμένη [2]) θάλπει ἡλίου. Τὸ δὲ ψάμος [3]) καὶ ἄμος δι' ἑνὸς μ γράφεται [4])· Αἰολικῶς μόνον διὰ δύο, ψάμμος καὶ ἄμμος.

18) διζηροῦ) Vit. 3. διζηνοῦ, perperam, vid. Nott. critt. ad Lycophr.

19) πόλας) Noſtri inepte πόλεις.

20) δευτερεῖα vsque ad εἵπετο λαός Vit. 1. et Ciz. non habent. Sunt ſine dubio Io. Tzetzae, qui vbique verſus Homeri infercit, qui quum nil faciant ad ſenſum verborum magis illuſtrandum, quam quod antea dicta iam illuſtrant, bene abeſſe poſſunt.

21) Ὅμηρος) Il. β, 671 ſqq.

22) αὖ Σύμηθεν) Vit. 2. αἰσύμηθεν, mendoſe, vt Cod. Vratisl. b. cf. Heyne ad h. l. Macrob. Saturn. V, 15. Αἰσύμνηθεν, quem locum a Thryllit. allatum Heyne non laudat. Vit. 3. ἐκ σύμνηθεν, paene vt Baroc. ἐκ δίμηθεν.

23) ἄγε) Noſtri cum ipſo Homero pro ἄγεν, cf. Heyne.

24) θ' υἱὸς) Vit. 2. delet θ' cum edd. Venet. Villoiſ. et Wolfii.

25) χαρόποιό) Vit. 2. χαροποῖο: Vit. 3. χαροποιοῖα, male.

1) ἀμμώδης) Vitt. 2 et 3. ἀμώδης.

2) ἐκκεκ.) Vit. 1. et Ciz. κεκαυμένη.

3) τὸ δὲ ψάμος — δύο) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. ideo legunt quoque ἀμώδης.

4) γράφεται) Vitt. 2 et 3. pro γραπτέον, et hinc αἰολ.

Ex 1015. Ποδωτοῖς] Σχοινίοις [5]) · τοῖς τοῦ αἰρ*μένου ἐσχάτοις μέρεσιν.*

Ex 1017. Εἰς Ἀργυρίνους] Ὁ μὲν ποιητὴς [6]) οὗτος καὶ οἱ Σχολιασταὶ σφάλλονται. Ὁ μὲν τοὺς Ἀργυρίννους, Ἀργυρίνους [7]) λέγων, διὰ τὸ συντιθέναι τὰ μέτρα· οἱ δὲ Ἠπειρωτικὸν ἔθνος αὐτοὺς λέγουσιν [8]), οὐκ εἰδότες, ὅτι τὸ Ἀργύριον πολίχνη Σικελίας ἐστὶν [9]), ὅθεν ἦν ὁ συγγραφεὺς Διόδωρος, εἰ μή που οὐδ' αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐγίνωσκεν, ὅπως καλοῖτο [10]).

Κεραυνίων [11])] Τὰ Κεραύνια, ὄρη τῆς Σικελίας. Τινὲς δὲ τῆς Ἰταλίας, καὶ οὐ Σικελίας, εἶναι φασί.

Ex 1020. Λακμωνίου [12]) Αἴαντος] Λακμωνία

μόνον pro αἰολ. δέ. Vltima verba ψάμ. καὶ ἄμμος, a Seb. addita, non addunt.

5) τοῖς σχοινίοις) Addit Vit. 3. quod refertur ad λί*νοις.*

6) ὁ μὲν ποιητὴς vsque ad ὅτι τὸ Ἀργύριον abſunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt Io. Tzetzae quia reprehendit Lycophronem.

7) Ἀργυρίννους, Ἀργ.) Noſtri inuerſo ordine: Ἀργυρίνους, Ἀργυρίννους, quod idem eſt, ſi interpreteris: Lycophron Ἀργυρίννους vocat, qui proprie dicuntur Ἀργύρινοι.

8) οἱ δὲ Ἠπειρωτ. — λέγ.) Vitt. 2 et 3. οἱ δὲ Ἠπειρ. — καλοῦσι. *Atqui ſic etiam Stephan.:* Ἀργύρινοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. *Videtur autem ſic dixiſſe Tzetzes, quia habet ex Theone, ſcholiaſta Lycophronis, et Timaeo. Suid.* Ἀργύρινοι, ὄνομα ἔθνους. Thryllit.

9) ὅτι τὸ Ἀργ. — ἐστίν) Vit. 1. et Ciz. ſic: τὸ δὲ Ἀργύριον πόλις Σικελίας ἐστι, οἱ δὲ Ἠπειρ. ἔθνος. Vit. 3. quoque Ἀργύριον, recte. *Simili modo ap. Diod. Sicul. I. legitur, quam ſcribendi rationem contra Fazellum male reiicit Cluuer. Sicil. Antiq. II, 6. vid. Holſt. ad Steph. p. 7, a.* Thryllit.

10) καλοῖτο) Sic Vitt. 2 et 3. In edd. ante Seb. καλεῖτο; hic vero ἐκαλεῖτο, nullius Codicis auctoritatem laudans.

11) κεραυνίων) Hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3.

12) λακμωνίου) Etiam hoc ſchol. Vitt. 2 et 3. ignorant; Ineſt quidem Vit. 1. et Ciz. verum paullo aliter, et

καλεῖται ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα [13]), ἀφ' ἧς πολλοὶ ποταμοὶ κατέρχονται· ὅθεν καὶ Αἴας ποταμὸς κατέρχεται [14]).

Ex 1021. Κρᾶθις] Ποταμὸς Ἰταλίας [1]), τῶν λουομένων πυρσαίνων [2]) τὰς χαίτας, καθάπερ [3]) Ἰσίγονος [4]) ὁ ἱστορικός φησι [5]), Σωτίων [6]) τε καὶ Ἀγαθο-

ſchol. v. 1021. adiectum, vt in edd. pr.

13) λακμ. — ἄκρα) Vit. 1. et Ciz. ἡ δὲ τοῦ πίνδ. ὄρ. ἄκρα λακμονία καλεῖται.

14) ὅθεν — κατέρχεται) Vit. 1. et Ciz. pro σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποτ. Αἴας.

1) Ἰταλίας) Sic quoque Vit. 1. atque Ciz. nam eſt fluuius Thuriorum in magna Graecia. Vitt. 2 et 3. vero σικελίας, perperam. Saepe autem haec vocc. ſunt confuſa.

2) λουομ. πυρσαίνων) Sic noſtri, ſublatis τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, recte, quae gloſſam redolent e margine illatam, nam primo ordinem verborum turbant; deinde quoque, ſi quis ea retinenda putaret, non πυρσαίνων, ſed πυρσαῖνον ob ὕδωρ legendum ei eſſet. Conſentiunt quoque Ariſtotel. de Mirab. Auſcult. c. 183. ὁ κρᾶθις τοὺς ἀνθρώπους ξανθότριχας λουομένους ποιεῖ, et Euripid. in Troad. 227. ab ipſo Tzetza laudatus ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων l. πυρσαίνων, Reiſkeſ. mauult πορσύνων, hoc eſt, *praebens*, *parans*, praeter rationem.

3) καθάπερ) Vit. 3. bene pro καθά τε.

4) Ἰσίγονος) Ita omnino legendum pro Ἡσίγονος, vt Vit. 1. et Ciz. cum edd. omnibus: Vitt. 2 et 3. Ἡσίοδος, mendoſe, nam quum is nominetur hiſtoricus, nec quisquam extet Heſiodus, qui ſit hiſtoricus, haec lectio plane eſt inepta. Thryllit. primum Ἀντίγονος legendum coniecerat, quum Antigonus Caryſt Hiſtor. Mirab. c. 149. tradat: τίμαιον δὲ τῶν ἐν ἰταλίᾳ ποταμῶν ἱστορεῖν φασὶ ξανθίζειν τὰς τρίχας, re autem diligentius deliberata Ἰσίγονος praefert, idque ideo maxime, quia ſubiiceretur Sotion. Is vero ἐν τοῖς σποράδην περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμένων παραδοξολογουμένοις minimum duodecies Ἰσιγόνου mentionem facit, qui fuit Nicaeenſis, vt e Plin. XXXI, 2. et Gell. N. Att. IX, 4. recte docuit Voſſ. de Hiſt. gr. L. III, p. 381. et ἄπιστα libris aliquot ſcripſit, inque iis plu-

σθένης οἱ Φιλόσοφοι, καὶ Εὐριπίδης ὁ Τραγικὸς [7]), οὑτωσὶ λέγων·

Ἂν ὑγραίνει [8]) καλλιστεύων
Ὁ ξανθὰν [9]) χαίταν πυρσαίνων [10])
Κρᾶθις [11]) . . .

Μυλάκων ὄροις] Μύλακες, ἔθνος Ἰλλυρικὸν [12]), ὥς φασί τινες.

Ex 1022. Κόλχων Πόλαις] Πόλαι [1]) πόλις ἐστὶ Ἠπείρου, ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσα [2]), τῶν κατα-

ra ex Antigono ad verbum transscripsit, quod obseruavit Sylburg. ad Sotionem p. 316 sqq. De ipsa vero re, quam narrat Isigonus, vid. Strab. VI, p. 263. Aristot. de Mir. Auscult. c. 183. ibique Beckman. Guil. Philandr. ad Vitruu. VIII, c. 3. Meurs. ad Antigon. p. 179. Barnes. et reliquos interptt. ad Euripid. l. l. Gierig. ad Ouid. Metam. XV, 313. schol. Theocrit. ι, 16. Eustath. ad Hom. Il. p. 279. ed. Rom. et ad Dionys. v. 373 et 416.

5) φησι) Vit. 1. et Ciz. φασι.

6) Σωτίων) Vid. ad v. 704.

7) τραγικὸς) Vitt. 2 et 3. τραγῳδός.

8) ὑγραίνει) Sic nostri, sed a Seb. in ὑδραίνει perperam mutatum, quum haud dubie Tzetzes sic legerit cum Cod. Florent. Mendose vero nostri ὃν pro ἂν, nam refertur ad γᾶν.

9) ξανθὰν) Vit. 1. et Ciz. ξανθὸς.

10) πυρσαίνων) Sic nostri omnes; Euripid. πυρσεύων. cff. interptt. in ed. Lips. T. III, p. 487.

11) κρᾶθις) Sic Euripid. Nostri, vt antea, κράθις.

12) Ἰλλυρικὸν) Vit. 2. ἰλλυρικῶν. Vit. 1. et Ciz. ἰταλίας ρ, h. e. ἰλλυρικόν. Steph. ἠπειρωτικόν.

1) πόλαι) Steph. et Strabo V, p. 215. πόλα. Lat. Pola, Pomp. Mel. II, 13, 18. Vtroque numero efferre hoc voc. Graecos, ostendit Tzschucke ad Mel. l. l.

2) πόλις — κτισθεῖσα) Ex emendatione Potteri, consentientibus Codd. MSS. Sebastiani: nostri, vt edd. ante Pott. πόλεις — κτισθεῖσαι. Legerim tamen, hac emendatione admissa, ἐστὶ quoque pro εἰσί.

διωξάντων τὴν Μήδειαν, καὶ μὴ καταλαβόντων αὐτὴν, καὶ διὰ φόβον Αἰήτου ἐνταῦθα [3]) κατοικησάντων, καὶ κτισάντων πόλιν [4]), ἥτις Κολχίδι [5]) φωνῇ Πόλαι καλεῖται. Τὸ δὲ πόλαι Κολχικῶς φυγάδα [7]) σημαίνει, ὥς φησι Καλλίμαχος [8]). Τὸ δὲ ἑξῆς [9]) οὕτως· Ὁ Κρᾶθις δὲ καὶ χῶρις δέξεται αὐτοὺς συνοίκους, ὁ γείτων ταῖς Πόλαις τῶν Κόλχων, καὶ τοῖς τῶν Μυλάκων ὅροις.

Ex 1023. Μαστῆρας [10])] Διώκτας, ἀπὸ τοῦ μαστεύω.

Ex 1024. Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχὸς] Αἴα, πόλις Κολχίδος· Κόρινθος δὲ, πόλις Πελοποννήσου, ὧν ἀμφοτέρων ἄρχοντα λέγει τὸν Αἰήτην [11]), ὥςπερ καὶ Εὔμηλος ὁ ποιητὴς, οὗ τὰ ἔπη ἐν τοῖς ὄπισθεν [12]) εἰρήκειν, καὶ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν, ὅτι Ἥλιος Αἰήτῃ καὶ Ἀλωεῖ τοῖς παισὶ τὴν ἀρχὴν διενείματο. Καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε· τὴν δὲ Κόρινθον [13]) Αἰήτῃ, ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ, ἦλθεν εἰς Κολχίδα, καὶ τὴν δὲ Κορίνθου ἀρχὴν Βούνῳ, Ἑρμοῦ υἱῷ, παρέδωκε φυλάσσειν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς, ἢ ἐξ αὐτοῦ τις ἔλθῃ [14]) ἐν Κορίνθῳ. Ἡ δὲ σύνταξις [15])· Οὕστινας

3) ἐνταῦθα) Vit. 1. et Ciz. ἐνταυθοῖ.

4) κτισάντων πόλιν) Absque τὴν nostri, bene.

5) κολχίδι) Vit. 3. κόλχων.

6) καλεῖται) Vit. 2. καλοῦνται.

7) φυγάδα) Nostri pro φυγάδας.

8) καλλίμαχ.) Fragm. p. 456. ed. Ernest. e Strab. V, p. 215. quem Tzetzes, non vero Callimachum ipsum, videtur esse secutus. cf. Tzschuck. ad l. l.

9) τὸ δὲ ἑξῆς vsque ad ὅροις nostri Codd. ignorant.

10) Μαστῆρας) Etiam hoc schol. deest in Vitt. 2 et 3.

11) ἄρχ. λέγ. — Αἰήτην) Vit. 1. et Ciz. ἄρχων Αἰήτης.

12) ὄπισθεν) v. 174 et 480.

13) τὴν δὲ Κόρινθον — ἀρχὴν Βούνῳ) Vitt. 2 et 3. τὴν δὲ Κορίνθου βασιλείαν Βούνῳ, omissis, quae sunt interposita in vulg. Βούνῳ, non vero Βουνῷ, legendum esse, ad v. 174. iam dictum est.

14) ἔλθῃ) Vitt. 2 et 3. bene pro ἔλθοι.

15) ἡ δὲ σύνταξις — διώξαντας) Absunt a Vitt. 2 et 3.

τοὺς Κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς τῆς Κορίνθου Αἰήτης, ὁ πόσις τῆς Εἰδυίας, ἀπέστειλε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μήδειαν διώξαντας.

Εἰδυίας πόσις] Εἰδυῖα [16], γυνὴ Αἰήτου, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ· οὗ Αἰήτου καὶ Εἰδυίας Μήδεια καὶ Ἄψυρτος.

Ex 1025. Νυμφαγωγὸν τρόπιν] Τρόπις λέγεται τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα καλεῖται, ὡς στερεώτερον [1]) τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα· νῦν δὲ τρόπιν [2]) τὸ ὅλον πλοῖον, τὴν Ἀργὼ, λέγει, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Νυμφαγωγὸν δ' αὐτὴν εἶπεν, ὅτι νύμφην οὖσαν τὴν Μήδειαν [3]) σὺν τῷ Ἰάσονι ἐκόμιζεν εἰς Ἰωλκόν.

Ex 1026. Διζηροῦ πόρῳ] Διζηρὸς, ποταμὸς πλησίον Πολῶν [4]), πόλεως τῆς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσης.

1027. Μελίτην νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας] Ὀθρωνὸς, νῆσος μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας. Ταύτῃ δὲ νῆσος παράκειται Μελίτη, ἥτις προβέβληται τοῦ Παχύνου, ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας. Ἡ δὲ Ὀθρωνὸς πρὸς τῷ στόματι τοῦ Ἀδρίου [5]) πελάγους ἐστὶ κεκολλημένη.

1030 — 31. Τοῦ Σισυφείου παιδὸς] Τοῦ Ὀδυσσέως. Εἶπον δὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Σισύφου, οὗ τινες παῖδα γενεαλογοῦσι τὸν Ὀδυσσέα [6]). Περὶ δὲ τοῦ λεγομένου Ὀδυσσείου ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας λεκτέον· Ἀνθ'

16) Εἰδυῖα — Ἄψυρτος) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. Εἰδ. ἡ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς ἀνὴρ Αἰήτης, οὗ Μήδ. καὶ Ἄψ.

1) ὡς στερ.) Vit. 3. cum Phavor. ὡς στερεώτατον.

2) νῦν δὲ τρόπιν) Vit. 1. et Ciz. νῦν δὲ τρόπις, ſcl. καλεῖται.

3) τὴν Μήδ.) Omittunt Vitt. 2 et 3.

4) πολῶν) Vit. 3. vt edd. vett. πολλῶν, vitioſe.

5) Ἀδρίου) Vit. 1. et Ciz. addunt πελάγους ἐστὶ κεκολλημένη, quae haud dubie in vulg. ſunt praetermiſſa. Vitt. 2 et 3. πρὸ τοῦ στόματος τοῦ Ἀδρίου, ſcl. προβέβληται, aeque bene.

6) οὗ τινες — Ὀδυσσέα) Noſtri non agnoſcunt.

ὧν Ὀδυσσεὺς ἐν Χεῤῥονήσῳ πρῶτος 7) ἀπήρξατο βάλλειν λίθοις τὴν Ἑκάβην, ἐν Σικελίᾳ πλανώμενος, καὶ 8) καθ' ὕπνους ἐδειματοῦτο· ἀνθ' οὗ 9) ἱερὸν Ἑκάτης (ὅτι ἡ Ἑκάτη, Φασμάτων 10) αἰτία, Φοβερὰ καὶ 11) χαλκόπους οὖσα, καὶ ὀφιώδης 12) καὶ τερατώδης) ἱδρύσατο, καὶ κενοτάφιον Ἑκάβης, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀκρωτήριον, Ὀδυσσείαν ἄκραν ἐκάλεσε, Κάκραν 13) καλουμένην πρὶν, ὅπερ ἐστὶ 14) πλησίον τοῦ Παχύνου. Τὰ δὲ ἑξῆς οὕτως· Τοῦ Ὀδυσσέως τὴν ἄκραν, τὴν ὑστέρῳ τῷ χρόνῳ ποτὲ μέλλουσαν καλεῖσθαι Ὀδυσσείαν.

Τράφων] Ἀντὶ τοῦ περιγράφων καὶ περιορίζων.

1034 — 37. Παπποκτόνος] Ἐλεφήνωρ, ὁ Χαλκώδοντος 1) παῖς καὶ Μελανίππης, Ἄβαντα, τὸν ἑαυτοῦ 2) πάππον, οὗ γυνὴ 3) Ἀγλαΐα, ἰδὼν ἀμελῶς χειραγωγούμενον παρ' οἰκέτου, ἀφεὶς ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκέτην, ἀνεῖλε τὸν πάππον αὐτοῦ ἄκων 4), καὶ διὰ τοῦτο φυγῇ κατεδικάσθη. Ἐνστάσης δὲ τῆς ἐπὶ Τροίαν 5) στρατείας, ἦλθε, καὶ 6) ἔξωθεν τῆς πατρίδος αὐτοῦ Εὐβοίας, ἤτοι τοῦ Εὐρίπου, στὰς ἐπὶ πέτρας, συνεκάλεσε 7) τὸν λαόν· οὐ γὰρ ἦν θέμις αὐτῷ διὰ τὸν φόνον

7) πρῶτος) Vitt. 2 et 3. πρῶτον.

8) καὶ) Vit. 1. et Ciz. bene praemittunt.

9) ἀνθ' οὗ) Vitt. 2 et 3. ἀφ' οὗ, fcl. χρόνου forte, *ex quo tempore.*

10) Φασμάτων) Vit. 1. et Ciz. pro Φαντασμάτων.

11) καὶ) A Seb. illatum Vitt. 2 et 3. comprobant.

12) ὀφιώδης) Noftri ὀφεώδης.

13) κάκραν vsque ad v. 1034. defunt in Vitt. 2 et 3.

14) ὅπερ ἐστὶ) Delent Vit. 1. et Ciz. et hinc praeponunt τοῦ voc. παχύνου, omiffis feqq. τὰ δὲ ἑξῆς —.

1) χαλκώδ.) Pro χαλκόδ. Vit. 1. et Ciz. recte, cff. Homer. Il. β, 541. et Apollod. III, 10, 9, ibique Heyne.

2) ἑαυτοῦ) Vit. 1. et Ciz. αὐτοῦ, forf. αὐτοῦ.

3) οὗ γυνὴ) Vit. 3. οὗ ἡ γυνή.

4) ἀνεῖλε — ἄκων) Vitt. 2 et 3. modo ἀνεῖλε αὐτόν.

5) ἐπὶ τρ.) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τροίας.

6) ἦλθε, καὶ) Noftri non agnofcunt.

7) συνεκάλεσε) Vit. 3. συνεστράτευσε.

ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος. Οὕτω γοῦν συγκαλεσάμενος τὸν στρατὸν [8]), αὐτὸς [9]) στρατεύει ἐπὶ Τροίαν, καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγήνορος ἐν τῇ Τροίᾳ. Μετὰ δὲ [10]) τὴν Τρωϊκὴν ἅλωσιν οἱ τοῦ Ἐλεφήνορος περὶ τὸν Ἰόνιον [11]) κόλπον ἐκριφέντες, ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν [12]) τῆς Ἠπείρου·

Οὗτος δ' ἀνιστᾷ [13]) τοὺς τεθνηκότας λόγοις,
Γράφων Ὀθρωνούς, καὶ μετοικήσεις πάλιν,
Φόβῳ δρακόντων, εἰς Ἀβαντίαν πόλιν.

ὡς δὲ φησὶν οὗτος [14]), μετὰ τὴν τῆς Τροίας [15]) ἅλωσιν ἦλθεν εἰς Ὀθρωνὸν, καὶ κατοικήσας ἐκεῖσε, πάλιν μετενάστευσεν [16]) εἰς Ἀβαντίαν [17])· ὄφις γὰρ δρακοντοειδὴς αὐτὸν ἠνάγκασε μεταναστεῦσαι [18]) καὶ φυγεῖν ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου. Καὶ ταῦτα μέν φησιν ὁ Λυκόφρων [19]). Ὅμηρος δὲ ἐν τῇ δ' [20]) τῆς Ἰλιάδος ἀναιρεθῆναι φησὶ τὸν Ἐλεφήνορα ὑπὸ Ἀγήνορος ἐν Τροίᾳ. Οἱ

8) τὸν στρατὸν) Nostri τὸν λαόν.

9) αὐτὸς — ἐν τῇ Τροίᾳ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro: καὶ αὐτὸς συστρατεύει, καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγήνορος. Vitt. 2 et 3. στρατεύει καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγ. ἐν τῇ Τροίᾳ.

10) μετὰ δὲ — vsque ad extr. verss. πόλιν desunt in Vit. 1. et Ciz.

11) τὸν Ἰόν. κόλπ.) Vitt. 2 et 3. τὸ Ἰόνιον, scl. πέλαγος, omisso κόλπον a Seb. addito.

12) περὶ Ἀπολλ.) Vitt. 2 et 3. παρὰ Ἀπολλωνίας.

13) δ' ἀνιστᾷ) Vitt. 2 et 3. δὲ ἀνιστᾷ, et τοῖς λόγοις pro λόγοις.

14) ὡς δὲ φησὶν οὗτος) Sic Vit. 1. et Ciz. pro φησὶ γὰρ ὅτι. In Vitt. 2 et 3. haec omnia vsque ad v. 1037. desiderantur.

15) τροίας) Ciz. et Vit. 1. ἰλίου.

16) μετενάστευσεν) Vit. 1. et Ciz. μετανάστης ἐγένετο.

17) Ἀβαντίαν) Pro Ἀμαντίαν Seb. recte, cf. Steph. ad Ἀβαντίς. Vit. 1. et Ciz. male Ἄβαντα.

18) ἠνάγκ. μεταν.) Vit. 1. et Ciz. ἠνάγκαζε μεταστῆναι.

19) καὶ ταῦτα — λυκόφρ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent, nec erat, quod exhiberent, quum iam antea οὗτος φησὶ scripsissent.

20) ἐν τῇ δ') v. 467 sqq. Vit. 1. et Ciz. pro his vsque ad ἐν Τροίᾳ modo: ὑπὸ Ἀγήνορος φονευθῆναι.

δὲ περὶ τὸν Ἐλεφήνορα περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκριφέντες, ὡς ἔφην [21]), ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν τῆς Ἠπείρου.

Ex 1037. Ῥήτρας πολίταις] Λόγους [1]) ἐρεῖ τοῖς πολίταις τῆς χέρσου τῆς πατρικῆς, ἤτοι τοῖς Εὐβοεῦσι. Λόγους ποταπούς; στρατοπλώτους καὶ παρακελευομένους πλέειν τὸν στρατὸν πρὸς Τροίαν [2]).

1038 — 41. Οὐ γὰρ ἂν φονῆ] Τὸν φονέα, κατὰ συναίρεσιν Ἀττικήν. Οὐ γὰρ ἂν ἐάσῃ [3]) τὸν φονέα ἡ τάρροθος καὶ ἔκδικος τῆς δίκης σκύλαξ, ἡ Τελφουσία καὶ Ἀρκαδικὴ, ἤτοι ἡ Ἐριννὺς, ἡ ναίουσα ἀμφὶ τὰ ῥεῖθρα τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ. Οὐκ ἐάσῃ τὸν φονέα τί ποιῆσαι; ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρῴας, μὴ πεφευγότα τὸν μέγαν πλειῶνα καὶ χρόνον. Ἢ τὸ χέρσου πατρῴας συνακτέον, ὡς εἶπον πρώην, τοῖς πολίταις [4]) τῆς χέρσου τῆς πατρῴας· καὶ ἀπὸ κοινοῦ τοῦτο καὶ εἰς τὸ· ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρῴας.

Ex 1039. Μέγαν πλειῶνα] Νόμος γὰρ ἦν, τὸν ἐργασάμενον φόνον φεύγειν ὅλον ἐνιαυτὸν μὴ ψαύοντα τῆς πατρίδος.

Ex 1040. Τελφουσία] Τέλφουσσα [5]), πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔνθα ἡ Ἐριννὺς τιμᾶται.

Ex 1041. Σκύλαξ] Ἡ ταρακτική.

1042 — 43. Ὅθεν, πεφευγὼς] Ὅθεν, ἀπὸ Ὀθρωνοῦ, φυγὼν τοὺς ὄφεις, κατὰ τοῦτον [6]), ὁ πρὶν θανὼν Ἐλεφήνωρ, κατ' ἐμὲ δὲ νῦν, ὡς ζῶν, ἦλθεν εἰς

21) *ὡς ἔφην*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. pr.

1) *λόγους — πρὸς τροίαν*) Vit. 1. et Ciz. pro his modo: *πολίτας λέγει τοὺς Εὐβοίας.* Vitt. 2 et 3. etiam omittunt *λόγους — Εὐβοεῦσι*, caetera vero habent.

2) *πρὸς τροίαν*) Vitt. 2 et 3. pro *πρ. τὴν τρ.*

3) *οὐ γὰρ ἂν ἐάσῃ* vsque ad extr. *πατρῴας* abſunt omnia a Ciz. et Vit. 1.

4) *τοῖς πολ.*) Vitt. 2 et 3. *τοῖς ποτέ.*

5) *τελφοῦσα* (*τελφοῦσσα*)) A Seb. additum noſtri non addunt.

6) *κατὰ τοῦτον*) Vitt. 2 et 3. *κατὰ τοῦτο*, non apte ſq. *κατ' ἐμέ.* Vit. 1. et Ciz.

τὴν Ἀβαντίαν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν· ὅθεν [7]) καὶ οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἀντὶ [8]) τῶν Ἀβάντων, Ἄμαντες μετωνομάσθησαν. Ἀμαντὶς δὲ πόλις Ἠπείρου.

1044. Ἀτιντάνων] Ἀτιντάνοι [9]), ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

1047. Ὁ δ' Αὐσονίων ἄγχι] Περὶ Ποδαλειρίου, τοῦ υἱοῦ Ἀσκληπιοῦ, φησὶν, ὅτι τεθνήξεται ἐν Ἰταλίᾳ, πλησίον τῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος, τοῦ ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθέντος κονδύλῳ. Τέθαπται μὲν [10]) ὁ Κάλχας ἐν Ἄργει· κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ ἐστιν ἐν Ἰταλίᾳ. Ἐνταῦθα γοῦν τὸν Ποδαλείριον λέγει τεθάφθαι. Ψεύδεται δὲ, ὥσπερ καὶ περὶ [11]) τοῦ πολυτιμωρήτου τούτου Κάλχαντος, ὃς πρὶν εἶπεν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τὴν [12]) ἐρινεὸν τεθάφθαι· νῦν δέ φησι ψευδοτάφιον εἶναι τὴν ἐρινεὸν, αὐτὸν δὲ κεῖσθαι ἐν Ἄργει, ἵνα τοὺς

modo κατὰ τοῦτον ἦλθε τὸν τρόπον εἰς Ἀβαντίαν pro κατὰ — τὴν Ἀβαντίαν, Omiſſa videntur eſſe Io. Tzetzae, vbique ſuum κατ' ἐμὲ iactantis.

7) ὅθεν — οἰκοῦντες) Noſtri tantum καὶ, reliquis deletis.

8) ἀντὶ) Vit. 1. et Ciz. ἀπό. Deinde Ἄβαντες pro Ἄμαντες. Steph. ad Ἀβαντὶς dicit: κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐκλήθη παρὰ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ περιηγήσει, cff. ibi Interpit. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 677. Tum noſtri his ſtatim bene ſubiiciunt: Ἀμαντὶς δὲ πόλις Ἠπείρου, pro quibus Seb. ſeparatim: Ἀβαντίαν] Ἀβαντία, πόλις Ἠπειρωτική. Recte autem ſe habere videtur Ἀμαντὶς pro Ἀβαντία, ſi antea legitur Ἄμαντες.

9) Ἀτιντάνοι) Noſtri omnes Ἀντιτᾶνες, forte Ἀτιντᾶνες. cff. Nott. ad Lycophr.

10) μὲν) Noſtri οὖν.

11) ὥσπερ καὶ περὶ vsque ad Ἄργος ἔκτισεν in Vit. 1. et Ciz. omnia deſiderantur, a Io. Tzetza Lycophronem mendaciorum accuſante addita. Stultitiam autem ſuam hic impudenter prodidiſſe Tzetzam, oſtendit Caſaub. ad Strab. VI, p. 284. In Vitt. 2 et 3. deſunt quoque ψεύδεται δὲ — ἐρινεὸν τεθάφθαι negligentia librarii repetito voc. τεθάφθαι decepti.

12) τὴν) Pro τὸν Vit. 2. recte.

μυρίους θανάτους τούτου τοῦ Κάλχαντος, οὓς ἀπέθανεν ὑπὸ τούτου τοῦ Λυκόφρονος, ἐάσω. Οὕτω γοῦν ὁ Λυκόφρων ψεύδεται καὶ περὶ Ποδαλειρίου, λέγων, αὐτὸν ἐν Ἰταλίᾳ τελευτῆσαι. Ὡς δὲ ὄπισθεν αὐτὸς ἔγραψα, ἀπὸ Τροίας εἰς Κολοφῶνα πεζοὶ ἦλθον Ἀμφίλοχος, Κάλχας, Λεοντεύς, Πολυποίτης, καὶ οὗτος [13]) ὁ Ποδαλείριος. Θάψαντες δὲ ἐκεῖ τὸν Κάλχαντα, τὸν Θέστορος [14]), ἀπὸ τοῦ Μόψου [15]) ἀνῃρημένον, ᾧ προείπομεν τρόπῳ, Πολυποίτης καὶ Λεοντεὺς μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα διεσώθησαν [16]). Ἀμφίλοχος δὲ, κατά τινας, συναιρεῖται τῷ Μόψῳ τούτῳ, περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς μονομαχήσας [17])· κατά τινας δὲ εἰς τὴν [18]) Ἑλλάδα ὑποστραφεὶς, τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ἔκτισεν. Ὁ δὲ Ποδαλείριος ὁμοίως εἰς Ἄργος ὑποστραφεὶς [19]), ἐμαντεύετο ἐν Δελφοῖς, ποῦ κατοικήσει [20])· χρήσαντος δὲ τοῦ Θεοῦ οἰκῆσαι πόλιν, εὖ περιέχοντος οὐρανοῦ οὐδὲν δεινὸν πείσεται, τῆς Καρικῆς Χεῤῥονήσου τὸν πέριξ [21]) οὐρανὸν ὄρεσι περικυκλούμενον [22]) ᾤκησε. Φλυαρεῖ δὲ καὶ κατὰ τοῦτο· ἐκεῖνος γὰρ ἐν Κιλικίᾳ, ἢ, κατά τινας, ἐν Κολοφῶνι, κεῖται· ὁ δ' Ἀργοναύτης Μόψος ἐν Ἰταλίᾳ [23]).

13) οὗτος) Delet Vit. 3.

14) τὸν Θέστορος) Sic nostri, nec erat, quod Seb. adiiceret υἱόν.

15) τοῦ Μόψου) Nostri delent praepositum in vulg. τούτου, recte, nam antea nondum facta fuerat mentio Mopsi.

16) διεσώθ.) Vit. 3. ἀνεχώρησαν.

17) μονομαχ.) Vit. 3. μαχήσας.

18) εἰς τὴν) Vit. 2. πρὸς τήν.

19) ὁ δὲ — ὑποστραφεὶς) Vit. 1. et Ciz. quia superiora omiserant, legunt: ὁ γὰρ ποδαλ. — ἐλθών.

20) κατοικήσει) Pro κατοικῆσαι a Seb. receptum nostri comprobant.

21) οὐδὲν δειν. πείσεται — τὸν πέριξ) Hanc lectionem pro οὐδ. δειν. πείσ. τῆς καρ. χεῤῥ. εἰς τὸν πέριξ, Pottero iam probatam, nec tamen receptam, ipse Sebast. si per vnum saltem Cod. licuisset, recipere non dubitasset. Licet igitur eam per Codd. nostros reddere Tzetzae.

22) περικυκλ.) Vitt. 2 et 3. κυκλούμενον.

23) φλυαρεῖ — ἐν Ἰταλίᾳ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

1048 — 49. Δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος] Τῶν δύο ἀδελφῶν [1]), ἤτοι Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου, ὁ ἕτερος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν ψευδηρίων τοῦ Κάλχαντος τελευτήσει. Ὁ μὲν γὰρ Μαχάων, κατὰ Κόϊντον [2]), ἀνῄρηται ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' Εὐρυπύλου, τοῦ υἱοῦ Τηλέφου· ὁ δὲ [3]) παλαιὸς Ὀρφεὺς [4]) καὶ μετὰ θάνατον Εὐρυπύλου ζῶντα παρεισάγει τὸν Μαχάονα ἰώμενον τὸν Φιλοκτήτην. Ὁ δὲ Ποδαλείριος ἐλθὼν [5]), κατὰ μὲν τὸν Λυκόφρονα, ἐν Ἰταλίᾳ, τελευτᾷ ἐκεῖσε· κατ' ἐμὲ [6]) δὲ, τὴν Καρικὴν Χερρόνησον ᾤκησε.

1050 — 53. Δοραῖς δὲ μήλων] Εἰώθασιν οἱ Δαύνιοι, ἤτοι οἱ Καλαβροὶ, ἐν μηλωταῖς καθεύδειν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ποδαλειρίου, καὶ καθ' ὕπνους λαμβάνειν χρησμοὺς ἐξ αὐτοῦ. Εἰώθασι δὲ καὶ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, Ἀλθαίνῳ, ἀπολούεσθαι καὶ αὐτοὶ [7]), καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ποδαλείριον, καὶ ἰᾶσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔχει τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθαίνων, κατὰ Τίμαιον [8]), καὶ θεραπεύων ἁπάντων τῶν

vti ſemper omnia, quae Lycophronem nugari contendunt. Exhibent ea Vitt. 2 et 3. verum Vit. 3. hic cum Seb. ſed Vit. 2. demum ad extr. ſchol. v. 1048, quod vero ſchol. totum abeſt a Vit. 3.

1) ἀδελφῶν) Vitt. 1. 2. et Ciz. ἀδελφῶν ὁ ἕτερος, ſed deinde non habent ὁ ἕτερος — τελευτήσει.

2) κατὰ κόϊντον) VI, 399 ſqq. Pauſan. III, 26, 7. Μαχάονα, inquit, ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου τελευτῆσαί φησιν ὁ τὰ ἔπη ποιήσας, τὴν μικρὰν Ἰλιάδα.

3) ὁ δὲ — τὸν φιλοκτήτην) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Sunt, niſi fallor, Ioan. Tzetzae, qui idem narrat in Poſthom. v. 522, cf. ibi Iacobs.

4) ὀρφεὺς) De Lapid. 343. cf. ſupra ad v. 911.

5) ἐλθὼν) Bene inſerunt Vit. 1. et Ciz. et deinde poſt τελευτᾷ quoque ἐκεῖσε.

6) κατ' ἐμὲ) Vit. 1. et Ciz. κατὰ δὲ τοὺς λοιπούς. Habeat ſibi Io. Tzetzes τὸ κατ' ἐμέ.

7) καὶ αὐτοὶ) Vitt. 2 et 3. tollunt καί.

8) τίμαιον) Forte in hiſt. de rebus Siculis.

λουομένων ζώων τὰ τραύματα· ὡς, κατὰ Μεθόδιον 9) τὸν ἰατρὸν, ὁ Ἀλφειὸς, τῆς Ἀρκαδίας ποταμὸς, ἰᾶται τοὺς ἀλφούς· καὶ, κατὰ Βιγρίδιον 10) δὲ, ποδαγριῶντας ὁ Κύδνος.

1054. Ἠπίου γόνον] Ὁ Ἀσκληπιὸς 11) πρότερον 12) Ἤπιος, διὰ τὸ πρᾶον καὶ ἥσυχον, ἐκαλεῖτο· θεραπεύσας δὲ Ἄσκλην, τὸν Ἐπιδαύρου 13) τύραννον,

9) Μεθόδιον) Vitt. 2 et 3. Μέθοδον. *De Methodio medico nihil habeo, quod dicam, quum alterum ignorem, qui eius meminerit, nisi Methodium illum sibi velit, quem auctor Etymolog. M. frequenter laudat.* Sebast. Fabric. quoque in Bibl. Gr. Vol. VII, pag. 272, ed. Harl. vbi plures laudantur Methodii, mentionem huius fecit nullam. De Alpheo vitiligines albas sanante cf. Strab. VIII, p. 347, et Eustath. ad Dionys. v. 410.

10) Βιγρίδιον) Vitt. 2 et 3. βίγριον: Vit. 1. et Ciz. βιγρίνιον: nomina corrupta. Reines. in Varr. Lectt. p. 118, et in notis marg. ad h. l. vult legere l. Νιγίδιος, l. Βιγρεύβιος, l. potius Βιτρούνιος, *Vitruuius*, nam is L. VIII, c. 3. *Ciliciae*, inquit, *ciuitate Tarso flumen est nomine Cydnos, in quo podagrici crura macerantes leuantur dolore.* Sane lectio Vit. 1. et Ciz. βιγρίνιος proxime accedit ad βιτρούνιος, cf. Schneider. ad Vitruu. l. l. qui quidem de hac Reinesii coniectura dubitandum esse putat, verum nil aliud dat, quod hanc dubitationem tollat. Retinenda igitur est haec Reinesii coniectura, cui quoque Thryllit. fauet, donec alius existat, qui meliora doceat. Quod ad rem ipsam attinet, consentiunt Strab. XIV, p. 673. Eustath. ad Dionys. v. 867, et Plin. XXXI, 2, qui huius rei testem affert Cassii Parmensis epistolam ad Antonium.

11) ὁ Ἀσκλ. vsque ad ὀφθαλμιῶντα desunt in Vitt. 2 et 3.

12) πρότερον) Vit. 1. et Ciz. τὸ πρίν.

13) τὸν Ἐπιδαύρου) Sic omnino legendum pro τὸν ἐπὶ Δαύρου, quod omnes adhuc edd. obsedit, e Chiliad. Io. Tzetzae VII, v. 992, et X, v. 714, et Etymol. M. ad ἄσκελις. Eudoc. p. 16. τὸν Ἐπιδαύριον. Cf. omnino Bibl. Crit. Vol. II, P. III, p. 10. Vit. 1. et Ciz. τῶν Ἐπιδαυρίων, quae lectio etiam non reiicienda esset, si Io. Tzetzes cum Etymolog. illam

ὀφθαλμιῶντα, Ἀσκληπιὸς ἐκλήθη. Ἢ ἀσκελοποιός τις ὤν, ὁ μὴ ἐῶν σκέλλεσθαι καὶ ξηραίνεσθαι καὶ νεκροῦσθαι ὑπὸ νόσων τοὺς ἀνθρώπους. Σκέλλω [14]) γὰρ, τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ τὸ κατεσκληκὸς [15]) σῶμα, τὸ νεκρωθὲν νόσῳ τινὶ, καὶ καταπονηθὲν, καὶ κατεργασθὲν νηστείᾳ, σκληραγωγίᾳ, καὶ ἄλλῃ κακουχίᾳ συντόνῳ τεταριχευμένον.

1056. Ἔσται ποτὲ] Εἶπον [1]) πολλάκις τὴν ἱστορίαν, τήν τε τοῦ Διομήδους, τοῦ [2]) Δαύνου καὶ τῶν Αἰτωλῶν καὶ περὶ τῶν συγχωσθέντων δύο ἀνδρογύνων ἐν μέσῃ τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ Φαβίου τοῦ ἀκροχορδονώδους· κἂν ὁ Λυκόφρων ἐν Δαυνίᾳ, ἤτοι ἐν Καλαβρίᾳ, λέγῃ [3]) ταῦτα γενέσθαι, καὶ Αἰτωλοὺς εἶναι τοὺς συγχωσθέντας· μηνυθέντας [4]) δὲ ὑπὸ τῶν Δαυνίων, καὶ ἐλθόντας ἐπὶ τῷ [5]) λαβεῖν τὸν λεγόμενον Διομήδους κλῆρον, καὶ οὕτως ἀπάτῃ βληθέντας εἰς ὄρυγμα γῆς [6]). Ὅμως καὶ πάλιν ἐρῶ [7]). Διομήδους κα-

non praebuiſſet. Caeterum tenendum, in Io. Tzetzae Chil. l. l. quoque Ἄσκλην hunc tyrannum vocari, vt in Vit. 1. et Ciz. et ed. Pott. atque hinc lectionem vett. editt. Αὔνην omnino corruptam fuiſſe patet.

14) σκέλλω — τεταριχευμένον) Non reperiuntur in Vitt. 2 et 3. Pro σκέλλω alii, vt Zonar. ad Ἀσκληπιὸς, σκέλω, τὸ ἄγαν σκληραίνω, ὅθεν καὶ σκέλος.

15) κατεσκληκὸς) Sic Seb. recte pro κατεσκληκὲν. Vit. 1, et Ciz. κατεσληκεὶς. Reineſ. in not. marg. ad h. l. κατεσκληκεὺς; quae vero lectiones ſqq. νεκρωθὲν et καταπονηθὲν repugnant. Forte tamen, vt vulgatae magis, et ſqq. νεκρωθὲν et καταπονηθὲν reſpondeat, legendum καταισκληθὲν pro κατεσκληκέν. De Etymologia voc. ἀσκληπιὸς alia habet Reineſ. in Varr. Lectt. p. 645.

1) εἶπον) vt ad v. 603.

2) τοῦ Δαύνου) *Pro* καὶ Δ. *Vit. 1. et Ciz. rectius.* Thryllit.

3) λέγῃ) Vitt. 1. 2. et Ciz. pro λέγει, bene.

4) μηνυθέντας — ἐλθόντας — βληθέντας) Noſtri μηνυθέντων — ἐλθόντων — βληθέντων.

5) ἐπὶ τῷ — λεγ.) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τὸν λεγόμενον, omiſſo τῷ· λαβεῖν. Vit. 1. et Ciz. omittunt λεγόμενον.

6) ὄρυγμα γῆς) Incuria librarii deſunt in Vit. 1. et Ciz.

ταρασαμένου [8]) τὴν τῶν Δαυνίων χῶραν μὴ καρποφορῆσαι ποτὲ, εἰ μὴ ὑπὸ Αἰτωλῶν [9]) ἐργάζοιτο, οἱ Δαύνιοι παραγενόμενοι εἰς Αἰτωλίαν, ἐκήρυξαν τοὺς βουλομένους αὐτῶν [10]) ἐλθεῖν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ μέρος [11]) τῆς Διομήδους γῆς. Ἐλθόντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν [12]) τῶν Δαυνίων χῶραν, καὶ ἀπαιτούντων τὴν γῆν, οἱ Δαύνιοι λαβόντες αὐτοὺς, ζῶντας κατέχωσαν, λέγοντες· Ἀπειλήφατε τὸν κλῆρον τῆς γῆς ὑμῶν, ὃν παρ' ἡμῶν αἰτεῖτε· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸν Διομήδην [13]).

1058. Ὅταν Σαλάγγων γαῖαν] Σάλαγγοι [14]) καὶ Ἄγγαισοι [15]), ἔθνη Ἰταλίας.

1059. Αἰτίζωσι] Ζητῶσι [1]), Παραγωγὴ Ἀττικὴ [2]), Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, αἰτῶ αἰτίζω, ὡς τὸ σελαγῶ σελαγίζω.

1063. Τοῖς δ' ἀκτέριστον [3])] Οὐ γὰρ ἐκτερίσθησαν, ἤτοι ἐτάφησαν, ὡς νόμος θάπτεσθαι τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλὰ ζῶντες τῷ βόθρῳ ἐχώσθησαν.

7) ὅμως καὶ — ἐρῶ) Vit. 1. et Ciz. bene pro τοιαύτην γὰρ τὴν ἱστορίαν λέγει, nam conuenit verbis ab initio politis εἶπον πολλάκις. Caeterum haec vsque ad fchol. v. 1058. abfunt a Vitt. 2 et 3.

8) Διομήδ. κατηρ.) Vit. 1. et Ciz. Διομήδης καταρασάμενος, non apte fqq.

9) ὑπὸ Αἰτωλ.) Vit. 1. et Ciz. παρ' Αἰτ.

10) αὐτῶν) Abeft a Ciz. et Vit. 1.

11) μέρος) Pro μέτρον Ciz. et Vit. 1. bene.

12) εἰς τὴν — γῆν) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

13) ἀλλὰ — Διομήδην) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. Gerbel. hic aliquid deeffe fufpicatur. Obfcurus fane eft fenfus verborum.

14) σάλαγγοι) Vt Steph. σάλαγγος, ἔθνος Ἰταλίας. Noftri Codd. σάλαγγες.

15) Ἄγγαισοι) Vitt. 2 et 3. Ἀγκαισοὶ, Ancaefi.

1) αἰτίζωσι, ζητῶσι) Sic quoque Vit. 2., fed Vit. 3. αἰτ. ζητοῦσι, vt edd. ante Seb. Vit. 1. et Ciz. αἰτίζουσι, αἰτοῦσι, bene, quia in Lycophr. legunt αἰτίζουσι.

2) παραγ. — σχῆμα) Sic Vitt. 2 et 3. pro παραγ. δὲ καὶ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. Vit. 1 et Ciz. παραγ. Ἀττικὴ τὸ σχῆμα.

3) τοῖς — ἀκτέρ.) Abeft hoc fchol. a noftris Codd.

1066. Τοῦ *κρατοβρῶτος παιδὸς*] Τοῦ Τυδέος [4]) υἱοῦ, Διομήδους. Κρατοβρὼς δὲ ὁ Τυδεὺς οὕτω λέγεται· Ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ οὗτος ὁ Τυδεὺς ὑπὸ Μελανίππου, τοῦ Ἀστακοῦ [5]) παιδὸς, ἐτρώθη, ὑφ' ἧς πληγῆς ὕστερον ἀπέθανεν. Ἔτι δὲ ζῶντος τοῦ Τυδέος Ἀμφιάραος ὁ μάντις, ἀνῃρηκὼς τὸν Μενάλιππον, ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Τυδεῖ, καὶ ὃς καιρίως δακνόμενος ὑπὸ τῆς πληγῆς, διασχίσας ἐκείνου τὴν κεφαλὴν, ἀπεῤῥόφησε τὸν ἐγκέφαλον [6])· ὅθεν, λέγουσι [7]), καὶ ἐμίσησεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ.

Ἀτρέστου *κάπρου*] Ἄτρεστον κάπρον τὸν αὐτὸν Τυδέα λέγει, διὰ τὸ σθένος καὶ διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτὸν περιβολαίῳ τῷ τοῦ Καλυδωνίου [8]) συὸς δέρματι.

1067. Τῶν *Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν ἐκγόνων*] Ναυβόλου [9]) παῖς Ἴφιτος, οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ἡγεμόνες, οἵτινες ἀνῃρέθησαν ἐν

4) Τυδέος) Pro Τυδέως Vit. 2. et Ciz. hic et poſtea, recte.

5) Ἀστακοῦ) Recte reſtituit Seb. pro Ἀστακτοῦ, cf. Apollod. III, 6, 8, et Aeſchyl. Sept. ad Theb. 413. Vitt. 2 et 3. perperam Ἀστράκτου: Vit. 1. et Ciz. υἱοῦ τοῦ Ἀτρέστου. Ergo faciunt ἀτρέστου nomen proprium: forte excidit, vt Thryllit. putat, μετὰ Ἀδράστου στρατευόμενος, quod addit Apollod. I, 8, 6. idem narrans, vnde illud ἀτρέστου ortum videtur.

6) ἐγκέφαλον) Vit. 1. et Ciz. μυελὸν, ſed Apollod. III, 6, 8. τὸν ἐγκέφαλ. ἐξεῤῥόφησεν αὐτὸν, cf. ibi Heyne, et in Obſeruu. p. 251.

7) λέγουσι) Sic etiam noſtri praeter Vit. 3. qui omittit. Idem tradit Apollod. l. l.

8) καλυδ.) Vitt. 2 et 3. καλυδῶνος.

9) Ναυβόλου — καλεῖται) Vit. 1. et Ciz. ſic: Τέμεσσα, πόλις Ἰταλίας (ita quoque Vitt. 2 et 3. cum Steph. pro Καλαβρίας), ἔνθα μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, παῖδες Ἰφίτου, υἱοῦ Ναυβόλου, ᾤκησαν κτίσαντες αὐτήν· εὐγενῆ χαλκὸν ἔχουσα, ἥτις Τέμεσσα ἄχρι τοῦ νῦν καλεῖται. Inde patet, ſcribendum ſaltem eſſe ἅλωσιν τῆς Ἰλίου pro ἅλωσιν, deinde ᾤκησαν κτίσαντες pro ᾤκησαν, et Ἰταλίας pro Καλαβρίας: vti quoque ſcripſimus.

Τροίᾳ. Μετὰ δὲ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου οἱ σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν Ἰταλιαν ἐξώσθησαν καὶ ᾤκησαν κτίσαντες τὴν Τέμεσσαν. Τέμεσσα δὲ, πόλις Ἰταλίας, εὐγενῆ χαλκὸν[10]) ἔχουσα, ἥτις νῦν Τέμψα καλεῖται. Ἣν ὁ Λυκόφρων[11]) οὐκ αἰδεῖται ὅτε μὲν Τάμασσαν, ὅτε δὲ Τέμεσσαν καλεῖν. Περὶ δὲ τοῦ ἔγγονος καὶ ἔκγονος [12]) ἔγραψα πολλάκις, πῶς διαφέρει καὶ γράφεται.

1068. Λαμπέτης] Ἰταλίας ἀκρωτήριον περὶ Τέμεσσαν.

1069. Ἱππωνίου κέρας] Ἱππώνιον, ὄρος καὶ πόλις Ἰταλίας. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [13])· Ἔνθα Λαμπέτης Ἱππωνίου κέρας σκληρὸν, εἰς Τηθὺν, ἤτοι εἰς τὴν θάλασσαν, νένευκε. Κέρας δὲ τὸ ἀκρωτήριον.

1070 — 71. Κρίσσης] Κρίσσα[14]), πόλις Φωκίδος, κτισθεῖσα παρὰ Κρίσσου, τοῦ Πανοπέως ἀδελφοῦ. Ἔστι δὲ ἀντίπορθμος Κρότωνος, ἐπειδὴ [15]) ἡ μὲν Κρίσσα, ὥς φασιν[16]), ἀνατολικὴ (οὐ γὰρ εἶδον αὐτὴν), ἡ δὲ Κρότων δυτική.

10) χαλκὸν) Vitt. 2 et 3. χρυσὸν, perperam, cff. Hom. Odyff. α, 184 et Ouid. Metam. VII, 207, et fupra ad v. 854.

11) ἣν ὁ λυκόφρ. vsque ad καλεῖν abfunt a Vit. 1. et Ciz. ficut fupra ad v. 854. vti omnia in vituperium Lycophronis a Io. Tzetza dicta, qui ea videtur addidiffe.

12) καὶ ἔκγονος et διαφέρει καὶ a Sebaft. adiecta Vitt. 2 et 3. non adiiciunt: qui quoque πῶς pro ὡς. Tota vero haec ῥῆσις, περὶ δὲ τοῦ — γράφεται, ignorant Vit. 1. et Ciz.

13) οὕτως) Abeft a Vitt. 2 et 3. et poftea quoque lapfu librarii omnia poft ἔνθα — nam fic pergunt: ἔνθα κρίσσα, πόλις etc.

14) κρίσσα) Sic etiam noftri cum Strab. IX, p. 466. Steph. κρίσα.

15) ἐπειδὴ) Vit. 1. et Ciz. non habent.

16) ὥς φασιν — et οὐ — αὐτὴν non agnofcunt Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetzae notitiam Geographiae fuam iactantis effe videntur.

1048 — 49. Δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος] Τῶν δύο ἀδελφῶν [1]), ἤτοι Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου, ὁ ἕτερος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν ψευδηρίων τοῦ Κάλχαντος τελευτήσει. Ὁ μὲν γὰρ Μαχάων, κατὰ Κόιντον [2]), ἀνῄρηται ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' Εὐρυπύλου, τοῦ υἱοῦ Τηλέφου· ὁ δὲ [3]) παλαιὸς Ὀρφεὺς [4]) καὶ μετὰ θάνατον Εὐρυπύλου ζῶντα παρεισάγει τὸν Μαχάονα ἰώμενον τὸν Φιλοκτήτην. Ὁ δὲ Ποδαλείριος ἐλθὼν [5]), κατὰ μὲν τὸν Λυκόφρονα, ἐν Ἰταλίᾳ, τελευτᾷ ἐκεῖσε· κατ' ἐμὲ [6]) δὲ, τὴν Καρικὴν Χεῤῥόνησον ᾤκησε.

1050 — 53. Δοραῖς δὲ μήλων] Εἰώθασιν οἱ Δαύνιοι, ἤτοι οἱ Καλαβροὶ, ἐν μηλωταῖς καθεύδειν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ποδαλειρίου, καὶ καθ' ὕπνους λαμβάνειν χρησμοὺς ἐξ αὐτοῦ. Εἰώθασι δὲ καὶ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, Ἀλθαίνῳ, ἀπολούεσθαι καὶ αὐτοὶ [7]), καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ποδαλείριον, καὶ ἰᾶσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔχει τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθαίνων, κατὰ Τίμαιον [8]), καὶ θεραπεύων ἁπάντων τῶν

vti ſemper omnia, quae Lycophronem nugari contendunt. Exhibent ea Vitt. 2 et 3. verum Vit. 3. hic cum Seb. ſed Vit. 2. demum ad extr. ſchol. v. 1048, quod vero ſchol. totum abeſt a Vit. 3.

1) ἀδελφῶν) Vitt. 1, 2. et Ciz. ἀδελφῶν ὁ ἕτερος, ſed deinde non habent ὁ ἕτερος — τελευτήσει,

2) κατὰ κόϊντον) VI, 399 ſqq. Pauſan. III, 26, 7. Μαχάονα, inquit, ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου τελευτῆσαί φησιν ὁ τὰ ἔπη ποιήσας, τὴν μικρὰν Ἰλιάδα.

3) ὁ δὲ — τὸν φιλοκτήτην) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Sunt, niſi fallor, Ioan. Tzetzae, qui idem narrat in Poſthom. v. 522, cf. ibi Iacobs.

4) ὀρφεὺς) De Lapid. 343. cf. ſupra ad v. 911.

5) ἐλθὼν) Bene inſerunt Vit. 1. et Ciz. et deinde poſt τελευτᾷ quoque ἐκεῖσε.

6) κατ' ἐμὲ) Vit. 1. et Ciz. κατὰ δὲ τοὺς λοιπούς. Habeat ſibi Io. Tzetzes τὸ· κατ' ἐμέ.

7) καὶ αὐτοὶ) Vitt. 2 et 3. tollunt καί.

8) τίμαιον) Forte in hiſt. de rebus Siculis.

λουομένων ζώων τὰ τραύματα· ὡς, κατὰ Μεθόδιον 9) τὸν ἰατρὸν, ὁ Ἀλφειὸς, τῆς Ἀρκαδίας ποταμὸς, ἴαται τοὺς ἀλφούς· καὶ, κατὰ Βιγρίδιον 10) δὲ, ποδαγριῶντας ὁ Κύδνος.

1054. Ἠπίου γόνον] Ὁ Ἀσκληπιὸς 11) πρότερον 12) Ἤπιος, διὰ τὸ πρᾶον καὶ ἥσυχον, ἐκαλεῖτο· θεραπεύσας δὲ Ἄσκλην, τὸν Ἐπιδαύρου 13) τύραννον,

9) Μεθόδιον) Vitt. 2 et 3. Μέθοδον. *De Methodio medico nihil habeo, quod dicam, quum alterum ignorem, qui eius meminerit, nisi Methodium illum sibi velit, quem auctor Etymolog. M. frequenter laudat.* Sebast. Fabric. quoque in Bibl. Gr. Vol. VII, pag. 272, ed. Harl. vbi plures laudantur Methodii, mentionem huius fecit nullam. De Alpheo vitiligines albas sanante cf. Strab. VIII, p. 347, et Eustath. ad Dionys. v. 410.

10) Βιγρίδιον) Vitt. 2 et 3. βίγριον: Vit. 1. et Ciz. βιγρίνιον: nomina corrupta. Reinesʃ. in Varr. Lectt. p. 118, et in notis marg. ad h. l. vult legere l. Νιγίδιος, l. Βιγρούβιος, l. potius Βιτρούνιος, *Vitruuius*, nam is L. VIII, c. 3. *Ciliciae*, inquit, *ciuitate Tarso flumen est nomine Cydnos, in quo podagrici crura macerantes leuantur dolore.* Sane lectio Vit. 1. et Ciz. βιγρίνιος proxime accedit ad βιτρούνιος, cf. Schneider. ad Vitruu. l. l. qui quidem de hac Reinesii coniectura dubitandum esse putat, verum nil aliud dat, quod hanc dubitationem tollat. Retinenda igitur est haec Reinesii coniectura, cui quoque Thryllit. fauet, donec alius existat, qui meliora doceat. Quod ad rem ipsam attinet, consentiunt Strab. XIV, p. 675. Eustath. ad Dionys. v. 867, et Plin. XXXI, 2, qui huius rei testem affert Cassii Parmensis epistolam ad Antonium.

11) ὁ Ἀσκλ. vsque ad ὀφθαλμιῶντα desunt in Vitt. 2 et 3.

12) πρότερον) Vit. 1. et Ciz. τὸ πρίν.

13) τὸν Ἐπιδαύρου) Sic omnino legendum pro τὸν ἐπὶ Δαύρου, quod omnes adhuc edd. obsedit, e Chiliad. Io. Tzetzae VII, v. 992, et X, v. 714, et Etymol. M. ad ἀσκελὲς. Eudoc. p. 16. τὸν Ἐπιδαύριον. Cf. omnino Bibl. Crit. Vol. II, P. III, p. 10. Vit. 1. et Ciz. τῶν Ἐπιδαυρίων, quae lectio etiam non reiicienda esset, si Io. Tzetzes cum Etymolog. illam

ἐφθαλμιῶντα, Ἀσκληπιὸς ἐκλήθη. Ἢ ἀσκελοποιός τις ὤν, ὁ μὴ ἐῶν σκέλλεσθαι καὶ ξηραίνεσθαι καὶ νεκροῦσθαι ὑπὸ νόσων τοὺς ἀνθρώπους. Σκέλλω[14]) γὰρ, τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ τὸ κατεσκληκὸς [15]) σῶμα, τὸ νεκρωθὲν νόσῳ τινὶ, καὶ καταπονηθὲν, καὶ κατεργασθὲν νηστείᾳ, σκληραγωγίᾳ, καὶ ἄλλῃ κακουχίᾳ συντόνῳ τεταριχευμένον.

1056. Ἔσται ποτὲ] Εἶπον [1]) πολλάκις τὴν ἱστορίαν, τήν τε τοῦ Διομήδους, τοῦ [2]) Δαύνου καὶ τῶν Αἰτωλῶν καὶ περὶ τῶν συγχωσθέντων δύο ἀνδρογύνων ἐν μέσῃ τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ Φαβίου τοῦ ἀκροχορδονώδους· κἂν ὁ Λυκόφρων ἐν Δαυνίᾳ, ἤτοι ἐν Καλαβρίᾳ, λέγῃ [3]) ταῦτα γενέσθαι, καὶ Αἰτωλοὺς εἶναι τοὺς συγχωσθέντας· μηνυθέντας [4]) δὲ ὑπὸ τῶν Δαυνίων, καὶ ἐλθόντας ἐπὶ τῷ [5]) λαβεῖν τὸν λεγόμενον Διομήδους κλῆρον, καὶ οὕτως ἀπάτῃ βληθέντας εἰς ὄρυγμα γῆς [6]). Ὅμως καὶ πάλιν ἐρῶ [7]). Διομήδους κα-

non praebuisset. Caeterum tenendum, in Io. Tzetzae Chil. l. l. quoque Ἄσκλην hunc tyrannum vocari, vt in Vit. 1. et Ciz. et ed. Pott. atque hinc lectionem vett. editt. Αὔνην omnino corruptam fuisse patet.

14) σκέλλω — τεταριχευμένον) Non reperiuntur in Vitt. 2 et 3. Pro σκέλλω alii, vt Zonar. ad Ἀσκληπιός, σκέλω, τὸ ἄγαν σκληραίνω, ὅθεν καὶ σκέλος.

15) κατεσκληκὸς) Sic Seb. recte pro κατεσκληκὼν. Vit. 1, et Ciz. κατεσληκεὶς. Reines. in not. marg. ad h. l. κατεσκληκεὺς: quae vero lectiones sqq. νεκρωθὲν et καταπονηθὲν repugnant. Forte tamen, vt vulgatae magis, et sqq. νεκρωθὲν et καταπονηθὲν respondeat, legendum κατασκληθὲν pro κατεσκληκὼν. De Etymologia voc. ἀσκληπιὸς alia habet Reines. in Varr. Lectt. p. 645.

1) εἶπον) vt ad v. 603.

2) τοῦ Δαύνου) Pro καὶ Δ. *Vit. 1. et Ciz. rectius.* Thryllit.

3) λέγῃ) Vitt. 1, 2. et Ciz. pro λέγει, bene.

4) μηνυθέντας — ἐλθόντας — βληθέντας) Nostri μηνυθέντων — ἐλθόντων — βληθέντων.

5) ἐπὶ τῷ — λεγ.) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τὸν λεγόμενον, omisso τῷ· λαβεῖν. Vit. 1. et Ciz. omittunt λεγόμενον.

6) ὄρυγμα γῆς) Incuria librarii desunt in Vit. 1, et Ciz.

ταρασσαμένου [8]) τὴν τῶν Δαυνίων χώραν μὴ καρποφορῆσαι ποτὲ, εἰ μὴ ὑπὸ Αἰτωλῶν [9]) ἐργάζοιτο, οἱ Δαύνιοι παραγενόμενοι εἰς Αἰτωλίαν, ἐκήρυξαν τοὺς βουλομένους αὐτῶν [10]) ἐλθεῖν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ μέρος [11]) τῆς Διομήδους γῆς. Ἐλθόντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν [12]) τῶν Δαυνίων χώραν, καὶ ἀπαιτούντων τὴν γῆν, οἱ Δαύνιοι λαβόντες αὐτοὺς, ζῶντας κατέχωσαν, λέγοντες· Ἀπειλήφατε τὸν κλῆρον τῆς γῆς ὑμῶν, ὃν παρ' ἡμῶν αἰτεῖτε· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸν Διομήδην [13]).

1058. Ὅταν Σαλάγγων γαῖαν] Σάλαγγοι [14]) καὶ Ἄγγαισοι [15]), ἔθνη Ἰταλίας.

1059. Αἰτίζωσι] Ζητῶσι [1]), Παραγωγὴ Ἀττικὴ [2]), Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, αἰτῶ αἰτίζω, ὡς τὸ σελαγῶ σελαγίζω.

1063. Τοῖς δ' ἀκτέριστον [3])] Οὐ γὰρ ἐκτερίσθησαν, ἤτοι ἐτάφησαν, ὡς νόμος θάπτεσθαι τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλὰ ζῶντες τῷ βόθρῳ ἐχώσθησαν.

7) ὅμως καὶ — ἐρῶ) Vit. 1. et Ciz. bene pro τοιαύτην γὰρ τὴν ἱστορίαν λέγει, nam conuenit verbis ab initio positis εἶπον πολλάκις. Caeterum haec vsque ad schol. v. 1058. absunt a Vitt. 2 et 3.

8) Διομήδ. καταρ.) Vit. 1. et Ciz. Διομήδης καταρασάμενος, non apte sqq.

9) ὑπὸ Αἰτωλ.) Vit. 1. et Ciz. παρ' Αἰτ.

10) αὐτῶν) Abest a Ciz. et Vit. 1.

11) μέρος) Pro μέτρον Ciz. et Vit. 1. bene.

12) εἰς τὴν — γῆν) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

13) ἀλλὰ — Διομήδην) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. Gerbel. hic aliquid deesse suspicatur. Obscurus sane est sensus verborum.

14) σάλαγγοι) Vt Steph. σάλαγγος, ἔθνος Ἰταλίας. Nostri Codd. σάλαγγες.

15) Ἄγγαισοι) Vitt. 2 et 3. Ἀγκαισοὶ, Ancaesi.

1) αἰτίζωσι, ζητῶσι) Sic quoque Vit. 2., sed Vit. 3. αἰτ. ζητοῦσι, vt edd. ante Seb. Vit. 1. et Ciz. αἰτίζουσι, αἰτοῦσι, bene, quia in Lycophr. legunt αἰτίζουσι.

2) παραγ. — σχῆμα) Sic Vitt. 2 et 3. pro παραγ. δὲ καὶ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. Vit. 1 et Ciz. παραγ. Ἀττικὴ τὸ σχῆμα.

3) τοῖς — ἀκτέρ.) Abest hoc schol. a nostris Codd.

1066. Τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς] Τοῦ Τυδέος [4]) υἱοῦ, Διομήδους. Κρατοβρὼς δὲ ὁ Τυδεὺς οὕτω λέγεται· Ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ οὗτος ὁ Τυδεὺς ὑπὸ Μελανίππου, τοῦ Ἀστακοῦ [5]) παιδὸς, ἐτρώθη, ὑφ' ἧς πληγῆς ὕστερον ἀπέθανεν. Ἔτι δὲ ζῶντος τοῦ Τυδέος Ἀμφιάραος ὁ μάντις, ἀνῃρηκὼς τὸν Μενάλιππον, ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Τυδεῖ, καὶ ὃς καιρίως δακνόμενος ὑπὸ τῆς πληγῆς, διασχίσας ἐκείνου τὴν κεφαλὴν, ἀπεῤῥόφησε τὸν ἐγκέφαλον [6])· ὅθεν, λέγουσι [7]), καὶ ἐμίσησεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ.

Ἀτρέστου κάπρου] Ἄτρεστον κάπρον τὸν αὐτὸν Τυδέα λέγει, διὰ τὸ σθένος καὶ διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτὸν περιβολαίῳ τῷ τοῦ Καλυδωνίου [8]) συὸς δέρματι.

1067. Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν ἐκγόνων] Ναυβόλου [9]) παῖς Ἴφιτος, οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ἡγεμόνες, οἵτινες ἀνῃρέθησαν ἐν

4) Τυδέος) Pro Τυδέως Vit. 1. et Ciz. hic et poftea, recte.

5) Ἀστακοῦ) Recte reftituit Seb. pro Ἀστακτοῦ, cf. Apollod. III, 6, 8, et Aefchyl. Sept. ad Theb. 413. Vitt. 2 et 3. perperam Ἀστράκτου: Vit. 1. et Ciz. υἱοῦ τοῦ Ἀτρέστου. Ergo faciunt ἀτρέστου nomen proprium: forte excidit, vt Thryllit. putat, μετὰ Ἀδράστου στρατευόμενος, quod addit Apollod. I, 8, 6. idem narrans, vnde illud ἀτρέστου ortum videtur.

6) ἐγκέφαλον) Vit. 1. et Ciz. μυελὸν, fed Apollod. III, 6, 8. τὸν ἐγκέφαλ. ἐξεῤῥόφησεν αὐτὸν, cf. ibi Heyne, et in Obferuu. p. 251.

7) λέγουσι) Sic etiam noftri praeter Vit. 3. qui omittit. Idem tradit Apollod. l. l.

8) καλυδ.) Vitt. 2 et 3. καλυδῶνος.

9) Ναυβόλου — καλεῖται) Vit. 1. et Ciz. fic: Τέμεσσα, πόλις Ἰταλίας (ita quoque Vitt. 2 et 3. cum Steph. pro Καλαβρίας), ἔνθα μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, παῖδες Ἰφίτου, υἱοῦ Ναυβόλου, ᾤκησαν κτίσαντες αὐτήν· εὐγενῆ χαλκὸν ἔχουσα, ἥτις Τέμεσσα ἄχρι τοῦ νῦν καλεῖται. Inde patet, fcribendum faltem effe ἅλωσιν τῆς Ἰλίου pro ἅλωσιν, deinde ᾤκησαν κτίσαντες pro ᾤκησαν, et Ἰταλίας pro Καλαβρίας: vti quoque fcripfimus.

Τροίᾳ. Μετὰ δὲ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου οἱ σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν Ἰταλιαν ἐξώσθησαν καὶ ᾤκησαν κτίσαντες τὴν Τέμεσσαν. Τέμεσσα δὲ, πόλις Ἰταλίας, εὐγενῆ χαλκὸν[10]) ἔχουσα, ἥτις νῦν Τέμψα καλεῖται. Ἣν ὁ Λυκόφρων[11]) οὐκ αἰδεῖται ὅτε μὲν Τάμασσαν, ὅτε δὲ Τέμεσσαν καλεῖν. Περὶ δὲ τοῦ ἔγγονος καὶ ἔκγονος [12]) ἔγραψα πολλάκις, πῶς διαφέρει καὶ γράφεται.

1068. Λαμπέτης] Ἰταλίας ἀκρωτήριον περὶ Τέμεσσαν.

1069. Ἱππωνίου κέρας] Ἱππώνιον, ὄρος καὶ πόλις Ἰταλίας. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [13])· Ἔνθα Λαμπέτης Ἱππωνίου κέρας σκληρὸν, εἰς Τηθὺν, ἤτοι εἰς τὴν θάλασσαν, νένευκε. Κέρας δὲ τὸ ἀκρωτήριον.

1070—71. Κρίσσης] Κρίσσα[14]), πόλις Φωκίδος, κτισθεῖσα παρὰ Κρίσσου, τοῦ Πανοπέως ἀδελφοῦ. Ἔστι δὲ ἀντίπορθμος Κρότωνος, ἐπειδὴ [15]) ἡ μὲν Κρίσσα, ὥς φασιν[16]), ἀνατολικὴ (οὐ γὰρ εἶδον αὐτὴν), ἡ δὲ Κρότων δυτική.

10) χαλκὸν) Vitt. 2 et 3. χρυσὸν, perperam, cff. Hom. Odyff. α, 184 et Ouid. Metam. VII, 207, et fupra ad v. 854.

11) ἣν ὁ λυκόφρ. vsque ad καλεῖν abfunt a Vit. 1. et Ciz. ficut fupra ad v. 854. vti omnia in vituperium Lycophronis a Io. Tzetza dicta, qui ea videtur addidiffe.

12) καὶ ἔκγονος et διαφέρει καὶ a Sebaft. adiecta Vitt. 2 et 3. non adiiciunt: qui quoque πῶς pro ὡς. Tota vero haec ῥῆσις, περὶ δὲ τοῦ — γράφεται, ignorant Vit. 1. et Ciz.

13) οὕτως) Abeft a Vitt. 2 et 3. et poftea quoque lapfu librarii omnia poft ἔνθα — nam fic pergunt: ἔνθα κρίσσα, πόλις etc.

14) κρίσσα) Sic etiam noftri cum Strab. IX, p. 466. Steph. κρίσα.

15) ἐπειδὴ) Vit. 1. et Ciz. non habent.

16) ὥς φασιν — et οὐ — αὐτὴν non agnofcunt Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetzae notitiam Geographiae fuam iactantis effe videntur.

1072. Ὁλκαίῳ πτερῷ] Τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, τῇ ὕννει [17]), παρὰ τὸ ἕλκεσθαι.

1073 — 74. Πάτρην Λίλαιαν] Λίλαια, καὶ Ἀνεμώρεια, καὶ Ἄμφισσα [1]), καὶ Ἄβαι [2]), πόλεις εἰσὶ Φωκίδος. Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη [3]), διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψυχρὰν καὶ ἀνεμώδη. Φωκὶς δὲ, ἀπὸ Φώκου τινὸς βασιλέως, ἢ διὰ τὸ εἶναι Φώκας ἐν τῇ πλησιοχώρῳ αὐτῆς θαλάσσῃ. Ἄμφισσα δὲ, ἡ ἀμφίβιός τις οὖσα, ἔχουσα τὴν τροφὴν, καὶ ἐπαρκουμένην ἐν τοῖς τῆς γῆς καρποῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς τῆς θαλάσσης, ἢ ὅτι πολύπους περιώδευεν ἐξελθὼν ἐκ τῆς θαλάσσης. Βασιλεύς δέ τις [4]) περιερχόμενος, καὶ ἰδὼν τὸν πολύπουν, ἔκτισε πόλιν, Ἄμφισσαν αὐτὴν προσαγορεύσας, διὰ τὸ τὸν πολύποδα ζῆν καὶ [5]) ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ἄβαι δὲ, ἢ ὑπὸ Ἄβαντός τινος [6]) (ἐκλήθησαν), ἢ διὰ τὸ μὴ βαίνειν ἐν αὐτῇ ξένον.

1075. Σήταια τλῆμον) Αὕτη ἡ Σήταια μία τῶν Τρῳάδων ἦν [7]) γυναικῶν, ἥτις αἰχμάλωτος ἀγομένη [8]), ὡς ἐγένετο περὶ Σύβαριν [9]) (Τύβριν), συνεβού-

17) τῇ ὕννει) Pro τῷ ὕννει Vitt. 1. 2. et Ciz. recte, nisi malis τῷ ὕννῳ. Vit. 3. τοῦ ὕννει, forte ὕννου.

1) Ἄμφισσα) Harpocrat. ad h. v. vrbem Locridis esse, et διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν cognominatam dicit, cf. quoque Palmer. Antiqtt. gr. V, 2. p. 547. de hac fabula.

2) Ἄβαι) Vt Steph. sed Vitt. 2 et 3. Ἄβα in singulari: Vit. 1. et Ciz. Ἄβας, mendose.

3) Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη vsque ad schol. v. 1075. desiderantur in Vitt. 2 et 3.

4) τις) Inserunt bene Vit. 1. et Ciz.

5) καὶ) Addunt Vit. 1. et Ciz.

6) Ἄβαντός τινος) Post haec verba in Ciz. et Vit. 1. spatium est relictum fere decem litterarum. Deest sane verbum ἐκλήθη, vel potius ἐκλήθησαν, quod etiam hoc spatium et sensum explet. Strab. X, p. 445. ἀπὸ Ἄβαντος ἥρωος ὀνομασθῆναί φασι.

7) ἦν) Vit. 1. et Ciz. οὖσα, nec cum Vitt. 2 et 3. agnoscunt γυναικῶν a Seb. additum.

8) ἀγομένη) Vitt. 2 et 3. αἰρομένη.

λευσε ταῖς λοιπαῖς Τρωάσι, καταφλέξαι τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν, ὑποθεμένη αὐταῖς [10]) τὰ ἐν Ἑλλάδι μέλλοντα συμβήσεσθαι αὐταῖς κακά. Καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἕλληνες λαβόντες αὐτὴν, ἀνεσταύρωσαν, καὶ προσήλωσαν πρὸς πέτραν, ἀφ᾽ ἧς [11]) καὶ ἡ πέτρα Σήταια ἐκλήθη. Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Σήταιαν λέγει τὴν τοῦτο συμβουλεύσασαν. Ἀπολλόδωρος [12]) δὲ τὰς Λαομέδοντος θυγατέρας Αἴθυλλαν, Ἀστυόχην καὶ Μηδεσικάστην· ὁ δὲ Πλούταρχος [13]) Ῥώμην τινὰ, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, ἀφ᾽ ἧς φησὶ [14]), κατά τινας, καὶ τὴν πόλιν Ῥώμην κληθῆναι· αὐτὸς δὲ ἀπὸ Ῥωμύλου τὴν πόλιν φησὶ κληθῆναι [15]).

1076. Γυιούχοις [1]) πέδαις] Ταῖς τὰ γυῖα συνεχούσαις, ἤτοι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· γυῖα γὰρ κυρίως τὰ ἄκρα τοῦ σώματος, ὡς καὶ Ὅμηρος [2])·

Γυῖα δ᾽ ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.

1083. Μέμβλητος] Μέμβλης [3]), ποταμὸς Ἰτα-

9) περὶ σύβαριν) Dionyſ. Hal. I, 42, et Plutarch. Rom. 1, haec ad Tiberin accidiſſe narrant: ergo fortaſſe legendum περὶ τίβεριν vel τύβεριν, quod vncis incluſum adiecimus.

10) αὐταῖς) Delent Vitt. 2 et 3.

11) ἀφ᾽ ἧς — ἐκλήθη) A noſtris abeſt.

12) Ἀπολλόδ.) Cf. ad v. 921. et Conon. XIII.

13) Πλούταρχ.) Romul. 1.

14) φησὶ) Vit. 1. et Ciz. φασί. Plutarch. autem non dicit, fuiſſe captiuam, ſed vnam ex iis, quae Troia profugiſſent, et Dionyſ. Hal. I, 72. μίαν τῶν Ἰλιάδων. cf. Rutgerſ. Varr. Lectt. p. 79.

15) τὴν πόλιν — κληθῆναι) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. nec contextus poſtulat, vt repetantur. Vitt. 2 et 3. habent, ſed φημὶ pro φησὶ, vt referatur ad ipſum Tzetzam, puta Ioannem, ſapientiam ſuam praedicantem.

1) γυιούχ.) Vit. γυούχ. et hinc γῦα pro γυῖα, non apte.

2) ὅμηρ.) Il. ε, 122.

3) μέμβλης) Vit. 2. μέβλης.

λίας, πλησίον τῶν Λευκανῶν, οἵτινές εἰσιν ἔθνος Ἰταλίας.

1084. Νῆσόν τε Κερνεᾶτιν [4])] Τὴν Κέρνην νῆσον, παράγωγον ἀντὶ τοῦ πρωτοτύπου [5]) Κερνεᾶτιν εἶπεν.

1085 — 86. Λαμητίαις δίναισι] Ὁ Λάμητος [6]), ὥς φησι Φιλογένης [7]), Ἰταλίας ποταμός [8]).

1090. Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες] Εἰπὼν τοὺς ἐπὶ ξένης τεθνηκότας, καὶ ἐπιλογισάμενος, καὶ ἀποθεὶς [9]) τὴν περὶ τούτων ὑπόθεσιν, μεταβαίνει [10]) ἐπὶ τοὺς νοστήσαντας, καὶ ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν ἀναιρεθέντας [11]), καὶ πρῶτον περὶ Ἀγαμέμνονος λέγει.

1092. Κερδύλᾳ Λαρυνθίῳ] Κερδύλας [12]) καὶ Λαρύνθιος, ἐπώνυμα τοῦ [13]) Διός.

1093. Τοιαῖσδ' ἐχῖνος] Ὁ ἐχῖνος ζῶόν ἐστι πανοῦργον, ὁ καλούμενος ἀκανθόχοιρος, ὃς προγινώσκων τοὺς μέλλοντας πνεῖν ἀνέμους, ἀποφράττει τὸ πρὸς τὸν μέλλοντα [1]) πνεῖν μέρος τῆς καλιᾶς αὐτοῦ, ὑπανοίγει δὲ

4) *κερνεᾶτιν*) Vitt. 2 et 3. *κερνεάτην*.

5) *ἀντὶ — πρωτοτ.*) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

6) *ὁ λάμ.*) Sic nostri cum omnibus edd. pro *λάμητος* vel *λαμητὸς*, vt Vit. 1. et Ciz.

7) *φιλογένης*) *Praeter Tzetzam nemo, quod sciam, huius Geographi meminit.* Seb.

8) *ποταμός*) Sic Vitt. 2 et 3. quod Pott. in ed. 2. iam recepit pro *πόλις*, vt Vit. 1. et Ciz. cum edd. vett. adeo Potter. 1. male exhibent, nam quomodo *ὁ λάμητος* dici posset, si vrbs esset. cf. Steph. ad *λαμητῖνοι*.

9) *καὶ ἀποθεὶς*) Abest a Ciz. et Vit. 1. Videtur esse glossa τοῦ· *ἐπιλογισάμενος*.

10) *μεταβαίνει*) Sic nostri absque *νῦν*, quod sane iam non desideratur.

11) *ἀναιρεθ.*) Vitt. 2 et 3. *ἀποθανόντας*, fors. rectius, quia non omnes domum reversi morte occubuerunt violenta.

12) *κερδύλας*) Vit. 1. et Ciz. vitiose *κερδύλα*: sed *λαρυνθίας* nostri tuentur pro *λαρύνθιος* a Seb. illato.

13) *τοῦ*) Delent Vitt. 2 et 3.

1) *τὸν μέλλ.*) Vit. 3. *τὸ μέλλον*.

τὸ ἕτερον· ἀνερχόμενος [2]) δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀμπέλους, καταςείει [3]) τὰς ῥάγας, καὶ κατελθὼν [4]) κυλίεται περὶ τὰς ῥάγας, καὶ ἐμπείρων ταύτας ταῖς ἀκάνθαις αὐτοῦ, πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπάγει καλιάν. Καὶ τῷ ὄφει δὲ ἀντιμάχεται, καὶ ἀναιρεῖ τοῦτον. Εἰ δὲ λίαν μέγας ὁ ὄφις ἐστὶ, συναναιροῦνται ἀμφότεροι· βλέπων γὰρ ὁ ὄφις τοῦτον βαδίζοντα [5]), σύρεται, ὡς καταφάγῃ τοῦτον λαβών. Ὁ δὲ γνοὺς, ἑλίσσεται δίκην σφαίρας, καὶ ταῖς ἀκάνθαις ἐμπλακέντα τὸν [6]) ὄφιν ἀνελὼν, σώζεται. Εἰ δὲ μέγας ἐστὶν ὁ ὄφις, κᾂν νεκρωθῇ, παρεὶς ταῖς ἀκάνθαις, συναναιρεῖ καὶ τὸν ἐχῖνον αὐτὸν [7]) μὴ δυνάμενον διατεμεῖν τὰς πλεκτάνας. Καὶ τὰ δ' ἄλλα [8]) πανοῦργος ὁ ἐχῖνός ἐστιν, ὡς καὶ ἡ παροιμία φησί·

Πόλλ' οἶδ' [9]) ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Ὅθεν καὶ [10]) τὸν Παλαμήδους πατέρα Ναύπλιον διὰ

2) *ἀνερχόμενος* vsque ad *τὰς πλεκτάνας* in Vit. 1. et Ciz. non extant.

3) *καταςείει*) Vitt. 2 et 3. *διασείει*. Deinde *ῥάγας* recte pro *ῥᾶγας*.

4) *κατελθὼν — ῥάγας καὶ*) Non reperiuntur in Vitt. 2 et 3.

5) *βαδίζοντα*) Vit. 3. *βαστάζοντα*, non apte.

6) *ἐμπλακέντα τὸν*) Vitt. 2 et 3. *ἐμπλέκεται καὶ τόν*.

7) *αὐτὸν*) Delent Vitt. 2 et 3. et hinc *δυνάμενος* pro *δυνάμενον*, male.

8) *τὰ δ' ἄλλα*) Vit. 3. *τ' ἄλλα δὲ*, Vitt. 1. 2. et Ciz. *κατ' ἄλλα*.

9) *πόλλ' οἶδ'*) Vit. 1. et Ciz. *πολλὴ δ'*, non bene, etiamsi *πολλή* explices: *multiplex, versuta, πολύβουλος*. conf. Erasm. Adag. Chil. 1. Cent. 5. prouerb. 18. Thryllit. vero laudat Scholiasti Paroemiographos, vbi ille senarius illustretur, Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 168. et Casp. Barth. Aduersf. Mss. Libr. CLVII, c. 16, p. 260. Vnde patet, eum hos libros nondum editos, et iam, vbi lateant, incognitos, tum Vitebergae consuluisse. De his Aduersariorum Codd. Mss. nondum editis cff. Saxii Onomast. Litterar. Vol. IV, p. 194 sqq. et *Litterär. Anzeiger*, 1797, p. 1557.

10) *καὶ*) Inserunt Vitt. 2 et 3. bene.

τὸ πανοῦργον ἐκῖνον καλεῖ. Παλαμήδης [11]) γὰρ συστρατεύσας τοῖς Ἕλλησι, σοφίᾳ καὶ συνέσει διαφέρων, φθόνῳ Ὀδυσσέως διεβλήθη, ὡς βουλόμενος προδοῦναι τοῖς Τρωσὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀνῃρέθη· ὅθεν [12]) Ναύπλιος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Παλαμήδους [13]) τοὺς Ἕλληνας [14]), ὡς πρὶν ἔφην, ἀμυνόμενος [15]), ἐν Ἑλλάδι διατρίβων, παρεσκεύασε μοιχευθῆναι τὰς γυναῖκας τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ Ἑλλήνων [16]), Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου [17]). Ἐν Ἰθάκῃ δὲ [18]) τοὺς μνηστῆρας παρεσκεύασε συναχθῆναι· καὶ ἐν Κρήτῃ Λεῦκον, τὸν τοῦ Τάλω [19]), ἔπεισεν ἀντᾶραι, καὶ ἀνελεῖν [20]) τὴν Ἰδομενέως γυναῖκα Μήδαν [21]), καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς [22])· καὶ τὸν [23]) περὶ τὸν Καφηρέα ποιήσας φανὸν, ὑποστρέφοντας αὐτοὺς ἀνεῖλεν οὕτως [24]), ὡς ὄπισθεν ἔγραψα πλατυτέρως.

11) παλαμήδης — καὶ ἀνῃρέθη) Nostri ignorant.

12) ὅθεν) Vit. 1. et Ciz. ὁ γὰρ, Vitt. 2 et 3. ὁ δὲ.

13) παλαμήδους) A Seb. additum nostri quoque addunt.

14) τοὺς ἕλλην.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed minus bene Vitt. 2 et 3. τοῖς ἕλλησιν cum editt. ante Pott. qui e Phauorino docuit, ἀμύνειν cum Datiuo βοηθεῖν, sed cum Accusat. esse τιμωρεῖσθαι, κολάζειν, vlcisci.

15) ὡς πρ. ἔφην) A Vit. 1. et Ciz. absunt: Vitt. 2 et 3. quidem habent, sed praeposita τῷ· ἀμυνόμενος. cf. ad v. 384 et 818.

16) ἑλλήνων) A Seb. adiectum nostri non agnoscunt. Eudoc. p. 321. τὰς τῶν ἑλλήνων γυναῖκας, omissis ἐν τῇ τροίᾳ.

17) τῷ Σθενέλου) Eudoc. l. l. addit υἱῷ.

18) δὲ et συναχθ. καὶ a Seb. recepta nostri ignorant.

19) τάλω) Vit. 1. et Ciz. τάλεω: Vitt. 2 et 3. ταντάλου, vti quoque nominatur a quibusdam.

20) ἀνελεῖν) Vit. 1. et Ciz. ἀναιρεῖν.

21) Μήδαν) Vt Eudocia, verum nostri Codd. perperam Μήδειαν, cf. Lycophr. v. 1221.

22) τέκνα αὐτῆς) Pro τ. αὐτοῦ nostri, recte.

23) τὸν) Bene nostri addunt.

24) οὕτως) A Seb. intrusum nostri non agnoscunt;

1094. Ἀλεκτόρων] Ὁμολέκτρων, συζύγων. Ἢ διὰ τὸ μάχιμον ἀλέκτορας λέγει τοὺς Ἕλληνας, μεταφορικῶς [1]).

1095 — 96. Στεγανόμους [2])]. Τὰς ἐν οἴκῳ νεμομένας, ἢ τὰς τοὺς [3]) οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμηθείσας καὶ φθειρούτας.

Ὄρνιθας] Ὄρνιθας νῦν λέγει τὰς τῶν Ἑλλήνων γαμετάς.

Ναυφάγοι φρυκτωρίαι] Τὸν περὶ τὸν Καφηρέα, ἤτοι τὸν Ξυλοφάγον, ὅπου πολλαὶ νῆες ἀπώλοντο [4]), λέγει φανὸν, ὃν αὐτὸς διεπράξατο [5]).

1097. Πτόρθου διαῤῥαισθέντος] Τὸν Παλαμήδην πτόρθον διὰ τὸ ἀκμαῖον καλεῖ [6]).

1098. Μηθύμνης] Ἐν Λεπετυμνῷ, ὄρει τῆς Μηθύμνης, ὁ Παλαμήδης κεῖται [7]). Ἡ δὲ Μήθυμνα μία πόλις [8]) ἐστὶ τῆς πενταπόλεως [9]) Λέσβου· ἔχει γὰρ ἡ Λέσβος πόλεις Πυῤῥαν, Μήθυμναν, Ἐρεσσὸν [10]), Μιτυλήνην, καὶ Ἄντισσαν.

reliqua etiam ὡς ὄπισθεν — abſunt a Vit. 1. et Ciz.

1) μεταφορ.) Omittunt Vitt. 2 et 3.

2) Στεγανόμους et Ὄρνιθας) Haec ſchol. a Seb. temere transpoſita in Vit. 1. et Ciz. tenent locum, quem in edd. pr. habuerunt: a Vitt. 2 et 3. plane abſunt.

3) τοὺς) Vit. 1. et Ciz. bene adiiciunt.

4) ἀπώλοντο) Vit. 1. et Ciz. bene, pro ἀπώλλοντο.

5) ὃν — διεπράξ.) A Seb. recepta noſtri ignorant.

6) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. λέγει.

7) κεῖται) Noſtri pro τέθαπται.

8) πόλις) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

9) πενταπόλ.) Cff. Strab. XIII, p. 616. Herod. I, 151. Ptolem. V, 2. Euſtath. ad Dionyſ. 536, et Plin. H. N. V, 39.

10) Ἐρεσσὸν) Sic quoque Strab. XIII, p. 610. ſed Steph. Ἔρεσος ſimplici σ. Pomp. Mel. II, 7, §. 4. *Ereſus*, cf. Tzſchucke Vol. II, P. II, p. 482. Vit. 1. et Ciz. μίαν allinunt, aberratione librarii ad primam ſyllabam voc. ſeq. μιτυλ. non plane ſuperuacuum eſt.

1099. Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα] Ἐπειδὴ δέδωκεν αὐτῷ ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν χιτῶνα, ἔξοδον μὴ ἔχοντα [11]) μήτε χειρῶν, μήτε τραχήλου.

1101. Ἀμφιβλήστρῳ [12])] Δικτύῳ, ἀπὸ τοῦ βάλλω, ὁ μέλλων, βλήσω, βλῆτρον, καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀμφίβληστρον.

1102. Ῥαφὰς] Τὰς ἐκ τῶν κρόσσων, τὰς ἐπὶ τῶν ἄκρων, ἃς ἡμεῖς πλαγίως νοοῦμεν τὰς τοῦ λίνου διεξοδεύτευς ῥαφάς.

1103 — 05. Θερμὴν [1]) στέγην] Φησὶ τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρών. Λουτρῶνος δὲ, τοῦ πυέλου [2]). Τιβῆνα δὲ, τὸν τρίποδα. Κύπελλον δὲ, τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος. Ἐγκάρῳ δὲ, τῷ ἐγκεφάλῳ. Σκεπάρνῳ δὲ, τῷ πελέκει. Κόγχον δὲ, ὀστοῦν τοῦ ἐγκεφάλου κογχοειδές.

1106. Πέμφιξ] Ἡ ψυχή.

Ταίναρον] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα φασὶ [3]) κάθοδον εἶναι Ἅιδου [4]).

Πτερύξεται [5])] Ἀντὶ τοῦ πετασθήσεται, καὶ παρ' Ὁμήρῳ [6]).

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Ἄϊδόσδε βεβήκει.

11) ἔξοδον μὴ ἔχ.) Eudoc. p. 23. χιτῶνα μὴ ἔχοντα ἔκδυσιν τραχήλου.

12) ἀμφιβλήστ.) Schol. v. 1101 et 1102. a Seb. eruta e Cod. Vatic. abſunt a noſtris Codd.

1) θερμὴν —) Hoc ſchol. a Seb. ita digeſtum, vti dedit, Vit. 1. et Ciz. exhibent vt edd. pr. ſed Vitt. 2 et 3. modo τὸν λουτρῶνα φησὶ, ſublatis reliquis, adeo ſchol. v. 1106.

2) πυέλου) A Seb. bene reductum pro πτυέλου, quod Vit. 1. et Ciz. ſeruant.

3) φασὶ) Pro φησὶ a Seb. repoſitum Ciz. et Vit. 1. firmant.

4) Ἅιδου) Seb. addidit ἐς, quod neque Codd. noſtri, neque Pott. neque Codd. eius praebent.

5) πτερύξεται — βεβήκει) E Cod. Vat. cui ſaepe ſunt plura reliquis Codd. a Seb. prolatum noſtri non habent.

1103 — 09. Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι] Δροίτη, κυρίως ὁ ξύλινος πίθος [7]), ἤτοι σκάφη· νῦν δὲ, ἡ πύελος, ἡ δεξαμένη. Ἐγὼ δὲ [8]), φησὶν ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος πυέλου ἀναιρεθήσομαι. Ἀλλ' οὗτος μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς πᾶσι νέοις ἐν λουτρῶνι φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα. Ὅμηρος [9]) δὲ ἐν τραπέζῃ ὑπ' Αἰγίσθου πρὸς [10]) εὐωχίαν κληθέντα. Ὁ γὰρ Αἴγισθος λαβὼν τὴν Κλυταιμνήστραν ἔστησεν ἐπί τινα τόπον ὑψηλὸν ἄνθρωπον, ἵνα, ὅταν ἴδῃ ἐρχόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐλθὼν ἀναγγείλῃ αὐτῷ περὶ αὐτοῦ, ἵνα τράπεζαν ἑτοιμάσας, ὡς δῆθεν ὑπαντήσας αὐτῷ, ἐνέδρας πέριξ τῆς τραπέζης ξιφηφόρους στήσας, ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτὸν φονεύσῃ, ὃ δὴ καὶ ἐποίησεν [11]). Ἄγχι δὲ οἰκείως εἶπε· καὶ γὰρ πλησίον Ἀγαμέμνονος ἀνῃρέθη [12]).

Χαλυβδικῷ [13])] Χάλυβες, Σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς ἐστὶ [14]) σίδηρος ἄριστος. Χαλυβδικῷ δὲ [15]) εἶπεν Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸν ὄχον ὄκχον [16]) φασὶ, καὶ τὸ χαλυβικὸν χαλυβδικὸν, καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα.

Κνώδοντι] Νῦν πελέκει· κυρίως δὲ πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, παρὰ τὸ κναίειν ὡς ὀδούς [17]).

6) ὁμήρ.) Il. π, 856.

7) πίθος) Vit. 1. et Ciz. πτόρθος: Vitt. 2 et 3. πύθρος, vt edd. ante Seb. vitiose. cff. Etymol. Hesych. ibique interptt. et Zonar. ad δροίτη.

8) ἐγὼ δὲ — ἀναιρεθήσομαι) Vit. 1. et Ciz. non habent. Sunt sine dubio Io. Tzetzae.

9) ὅμηρ.) Odyss. δ, 532 sqq.

10) πρὸς) Vit. 1. et Ciz. εἰς.

11) Ὁ γὰρ Αἴγισθος — ἐποίησεν) Haec a nobis addita, quae nullus alius Cod. habet, Vit. 1. et Ciz. aduectunt.

12) ἄγχι — ἀνῃρέθη) A Seb. allata nostri Codd. cum edd. pr. non dant.

13) χαλυβ.) Vitt. 2 et 3. χαρυβ. vt etiam χάρυβες pro χάλυβες, vitiose, cff. nott. ad Lycophr. Io. Tzetz. Chil. X, 324. Chalybes non, vt h. l. Is. Tzetzes, scythicam gentem fuisse tradit, sed proximam vrbi Trapezunti.

14) ἐστὶ) Abest a nostris.

15) δὲ) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

16) ὄκχον) Pro ὄγχον nostri, recte: ita Pind. Olymp. VI, 40. *Adeas omnino Eusath. ad Odyss. η. p. 281 sqq.* Thryllit.

1108 — 17. Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι [1])] Ἡ σύνταξις οὕτως [2])· Ἐγὼ δὲ ἄγχι τῆς δροίτης κείσομαι ἐν τῷ πέδῳ, συγκοπεῖσα τῷ ξίφει, τῷ πελέκει· ἐπεὶ καὶ ἀφ' οὗ ἡ δράκαινα, ἡ διψὰς Κλυταιμνήστρα, ῥήξει καὶ κόψει τὸν πλατὺν τένοντα, καὶ τὸ μετάφρενον ἐμὲ καὶ ἐμοῦ, ὅπως καὶ ὥσπερ τὶς ὑλοτόμος ἐργάστης (ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει [3]) καὶ κόπτει) πεύκης πρέμνου, ἢ στύπος δρυὸς, καὶ ἐπιπλήσει [4]) καὶ πληρώσει τὸν θυμὸν αὐτῆς γέμοντα ἀγρίας χολῆς. Πῶς δὲ πληρώσει; ἐπιβᾶσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ ἡ δύσζηλος τιμωρουμένη καὶ τιμωροῦσα πολυστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ καὶ ἐλέους, ὡς κλεψίνυμφον καὶ μοίχαιναν, καὶ οὐκ αἰχμάλωτον.

Ex 1113. Καὶ πᾶν λακίζουσα] Σχίζουσα [5]). Τινὲς δὲ παλλακίζουσάν [6]) φασιν, ἵν' ᾖ, ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη.

Ex 1114. Δράκαινα διψὰς] Ἀντὶ τοῦ ἔχιδνα [7]). Λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν. Εἶδος δὲ ἀντὶ εἴδους εἶπε [8]) δράκαιναν καὶ διψάδα [9]), ἀντὶ τοῦ ἔχιδναν [10]). Ἡ γὰρ

17) *παρὰ τὸ κναίειν ὡς ὀδούς*) Sic Vit. 1. et Ciz. pro *π. τὸ προσκναίειν ὀδόντι.* Vitt. 2 et 3. *παρὰ τὸ, πρὸς τὸ κναίειν ὀδόντι.* Etymologiam si spectes, *κναίειν*, non vero *προσκναίειν* locum habere potest: cff. Lennep. Etymolog. ling. gr. ad *κνώδαλον.* Photii Lex. et Suid. *κνώδων, ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους.* Hesych. addit *καὶ τοῦ δόρατος.*

1) *ἐγὼ — ἄγχι*) Totum hoc schol. non reperitur in Vit. 1. et Ciz. Est recensionis secundae.

2) *οὕτως*) Abest a Vitt. 2 et 3.

3) *ῥήσσει*) Vit. 3. *ῥήσει*, male.

4) *ἐπιπλήσει*) Pro *ἐπεὶ πλήσει* Vit. 2. recte. Vit. 3. *ἐπιπληρώσει*, perperam ob seq. *πληρώσει.*

5) *σχίζουσα*) Abest a Vit. 1. et Ciz.

6) *παλλακίζουσάν*) Sic Vitt. 2 et 3. pro *παλλακίζουσα.*

7) *ἔχιδνα*) Nostri recte tollunt art. praepos. *ἡ.*

8) *εἶπε*) Vit. 1. et Ciz. *ἔλαβε.*

9) *δράκ. — διψάδα*) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. *δράκαινα κ. διψάς.* Thryllit. putat legendum esse *δράκοντα* pro *δράκαιναν.*

10) *ἀντὶ τοῦ ἔχιδναν*) Sic Vitt. 2 et 3. bene, pro *ἀντὶ*

ἔχιδνα [11]) μετὰ τὸ [12]) μιγῆναι ἀναιρεῖ τὸν ὁμόζυγον, καὶ οἱ παῖδες τὴν μητέρα τικτόμενοι, ὡς ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀρέστης τὴν Κλυταιμνήστραν. Περὶ δὲ [13]) ἐχιδνῶν Νίκανδρός φησιν οὑτωσί·

Μὴ σύγ' ἐνὶ τριόδοισι τύχοις, ὅτε δῆγμα πεφυζὼς
Περκνὸς ἔχις θύησι τυπὴν φολόεντος [14]) ἐχίδνης,
Ἡνίκα θορνυμένου ἔχιος, θολερῷ κυνόδοντι
Θουρὰς ὀδὰξ [15]) ἐμφῦσα κάρην ἀπέκοψεν ὁμεύνου.
Οἱ δὲ πατρὸς λώβην μετεκίαθον αὐτίκα τυτθοὶ
Γεινόμενοι ἔχιες· ἐπεὶ διὰ μητρὸς ἀραιὴν
Γαστέρ' ἀναβρώσαντες [16]), ἀμήτορες ἐξεγένοντο.

Ἡ δὲ διψὰς [17]) ὄφις ἐστί· τῷ δηχθέντι δὲ ὑπ' αὐτῆς δίψος ἄῤῥητον ἐγγίνεται, ὡς πίνοντα [18]) διαῤῥήγνυσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ὄφις οὗτος [19]) ἐκλήθη διψάς.

ἐχίδνης. Vit. 1. et Ciz. ἀντὶ τοῦ ἐχίδνης.

11) ἡ γὰρ ἔχ.) Pro ὡς γὰρ ἡ ἔχ. noſtri, bene, et deinde ὡς ἡ κλυταιμ. pro οὕτως καὶ ἡ κλ.

12) μετὰ τὸ) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τό. Caeterum quod ad hunc anguis cum vipera coitum attinet, adeas Galen. L. de Theriac. ad Piſonem, qui quoque hos verſſ. Nicandri affert, et Ariſtot. de Mirab. Auſcult. c. 179. ibique Beckmannum.

13) περὶ δὲ —) Cum verſſ. Nicandri Theriac. 128 ſqq. abſunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt forſan Io. Tzetzae vbique doctrinam ſuam venditantis. Tres vero priores verſſ. a Seb. additos Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non adduut.

14) φολόεντος) Galen. l. l. φολοίσσης. vid. ſchol. ad Nicandr.

15) ὀδὰξ) Noſtri retinent vulg. ἀμὺξ, a Seb. reiectum, quia alienum ſit a Nicandro; attamen immemor ſui mox μετεκίσθον dat pro μετεκίαθον, quod noſtri cum Nicandro et Galeno exhibent, metrumque etiam requirit.

16) ἀναβρώσ.) Sic Nicand. Noſtri Codd. vt edd. vett. ἀναβράσαντες, corrupte. Galenus vero ἀναῤῥήξαντες. Ariſtot. τὴν γαστέρα τῆς μητρὸς διαῤῥήγνυσιν, qui conſentit Galeno.

17) ἡ δὲ διψ.) Pro καὶ ἡ διψ. Vit. 1. et Ciz. bene.

18) πίνοντα) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. πίνοντι, male.

19) οὗτος) Noſtri cum

1120. Σκύμνος [1]) δὲ πατρὸς] Ἡ ἱστορία δήλη, καὶ νῦν ἐῤῥέθη.

Κῆρα Φόνου] Περιφραστικῶς τὸν θάνατον λέγει [2]).

1122. Κακὸν, μίασμ' ἔμφυλον] Κατὰ τὴν παροιμίαν, Κακῷ τὸ κακὸν [3]) ἰώμενος Ὀρέστης [4]) τὸν φόνον τοῦ πατρὸς τῇ μητροκτονίᾳ, ὅθεν καὶ ἐμάνη.

1123. Ἐμὸς δ' ἀκοίτης] Τὸ σχῆμα ἀπόδοσις. Οἰκείως [5]) γὰρ τὸ μὲν ἀκοίτης πρὸς τὸ νύμφης [6]) ἀποδίδοται·, τὸ δὲ ἄναξ πρὸς τὸ δμωΐδος.

1124. Ζεὺς Σπαρτιάταις αἱμύλοις] Οἱ [7]) Λακεδαιμόνιοι ἱδρύσαντο [8]) Ἀγαμέμνονος Διὸς ἱερὸν εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. Αἱμύλους [9]) δέ φησι [10]) τοὺς Λάκωνας, ὡς ψεύστας καὶ δολίους, ὥς φησι καὶ Εὐριπίδης [11])·

Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια [12]).

Phauor. οὕτως, non apte ob ὅθεν.

1) σκύμνος — ἐῤῥέθη) Vit. 1. et Ciz. non praebent.

2) λέγει) Noſtri non agnoſcunt.

3) κακῷ τὸ κακὸν) Apud Polyb. V, 11, 1. et Thucyd. V, 65, extat quoque hoc prouerbium, vid. ibi ſchol. cf. Eraſm. Adag. p. 650.

4) Ὀρέστης — ἐμάνη) Vit. 1. et Ciz. non habent.

5) οἰκείως — ἀκοίτης) Noſtri modo: τὸ ἀκοίτης γάρ.

6) νύμφης) Pro νύμφας noſtri cum Seb.

7) οἱ) Delent noſtri Codd.

8) ἱδρύσ.) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum edd. ante Pott. ἱδρύσαντες.

9) αἱμύλους ſqq.) A Seb. huc retracta noſtri cum edd. omnibus adnectunt v. 1125.

10) φησι) Pro φασι Codd. noſtri cum edd. ante Seb. bene, nam refertur ad Lycophr.

11) Εὐριπίδ.) Androm. 447.

12) δόλ. βουλ.) Vitt. 2 et 3. δόλιοι βουλευτήριοι, cf. interptt. ad h. l. Vit. 1. et Ciz. mendoſe δῆλια βουλεύτερα.

1125. Οἰβάλου τέκνοις] Οἰβάλου τέκνα φησὶ τοὺς Λακεδαιμονίους [13]), ὡς καὶ Ἡσίοδος [14])·

Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ . . . . . .

Ὥςπερ εἴ τις τυχὸν εἴποι [15]) Ἀλεξάνδρου παῖδας Ἀλεξανδρεῖς [16]). Οἰβάλου γὰρ, κατά τινας, Τυνδάρεως [17]) καὶ οἱ λοιποὶ, οἵτινες προεῖχον τῶν Λακώνων. Κατὰ δὲ ἑτέρους Κυνόρτου καὶ Γοργοφόνης ὑπῆρχον [18]) Τυνδάρεως καὶ οἱ αὐτοῦ ἀδελφοί.

1128 — 30. Ναὸν δέ μοι] Κασσάνδρας ἱερόν ἐστιν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπερ [1]) ἱδρύσαντο οἱ προέχοντες τῶν Δαυνίων εἰς τιμὴν αὐτῆς· ἔστι δὲ πλησίον Σάλπης λίμνης. Καὶ Δάρδανος, κατά τινας, πόλις Ἰταλίας· ἐγὼ δὲ τοὺς Δαρδανίους ἔθνος εὗρον οἰκοῦντας [2]) ὑπέρ τε Ἰλλυριῶν [3]) καὶ Μακεδόνων· καὶ ἡ Δάρδανος πόλις ἐκεῖ ἐστίν.

1131. Κοῦραι δὲ παρθένειον] Αἱ κόραι, φησὶ, τῶν Δαυνίων, ἐὰν μὴ θελήσωσι [4]) γαμηθῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν, ἢ διὰ δυςμορφίαν, ἢ διὰ δυςγένειαν, καταφεύγουσαι εἰς τὸ ἐμὸν τέμενος, χρίσονται τὰ ἑαυτῶν

13) τοὺς λακ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ λακεδαίμονος, male, sed φησὶ Vit. 1. et Ciz. vt semper, pro ἔφη.

14) Ἡσίοδ.) Sebast. hunc vers. extare in Scut. v. 327. et in Fragm. pag. 452. ed. Loesneri nesciuit. Codd. nostri Vit. 1. et Ciz. legunt cum ed. Lips. λυγγῆος, quod reddidimus Tzetzae, pro λυγκῆος, vt Seb. habet cum Vitt. 2 et 3.

15) εἴποι) Recte, nostri εἴπῃ, nam εἰ nemo, excepto Homero, cum Coniunctiuo iungit.

16) Ἀλεξανδρ.) Nostri fine art. τοὺς, recte. Vitt. 2 et 3. male negligunt verba τοὺς παῖδας Ἀλεξ.

17) τυνδ.) Deest hic in Vit. 1. et Ciz. non bene.

18) ὑπῆρχον) Pro ὑπῆρχε nostri, recte.

1) ὅπερ — αὐτῆς· ἔστι δὲ) In nostris non leguntur.

2) οἰκοῦντας) Pro οἰκοῦν Vit. 1. et Ciz.

3) ἰλλυριῶν) Sic quoque Steph. Vit. 1. et Ciz. τῶν ἰλλυρικῶν: Vitt. 2 et 3. ἰλλυρίων.

4) θελήσωσι) Pro θέλωσι Vit. 3. apte sqq.

τὸ πανοῦργον ἐχῖνον καλεῖ. Παλαμήδης [11]) γὰρ συστρατεύσας τοῖς Ἕλλησι, σοφίᾳ καὶ συνέσει διαφέρων, φθόνῳ Ὀδυσσέως διεβλήθη, ὡς βουλόμενος προδοῦναι τοῖς Τρωσὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀνῃρέθη· ὅθεν [12]) Ναύπλιος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Παλαμήδους [13]) τοὺς Ἕλληνας [14]), ὡς πρὶν ἔφην, ἀμυνόμενος [15]), ἐν Ἑλλάδι διατρίβων, παρεσκεύασε μοιχευθῆναι τὰς γυναῖκας τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ Ἑλλήνων [16]), Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου [17]). Ἐν Ἰθάκῃ δὲ [18]) τοὺς μνηστῆρας παρεσκεύασε συναχθῆναι· καὶ ἐν Κρήτῃ Λεῦκον, τὸν τοῦ Τάλω [19]), ἔπεισεν ἀντᾶραι, καὶ ἀνελεῖν [20]) τὴν Ἰδομενέως γυναῖκα Μήδαν [21]), καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς [22])· καὶ τὸν [23]) περὶ τὸν Καφηρέα ποιήσας φανὸν, ὑποστρέφοντας αὐτοὺς ἀνεῖλεν οὕτως [24]), ὡς ὄπισθεν ἔγραψα πλατυτέρως.

11) *παλαμήδης — καὶ ἀνῃρέθη*) Nostri ignorant.

12) *ὅθεν*) Vit. 1. et Ciz. *ὁ γὰρ*, Vitt. 2 et 3. *ὁ δέ*.

13) *παλαμήδους*) A Seb. additum nostri quoque addunt.

14) *τοὺς ἕλλην.*) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed minus bene Vitt. 2 et 3. *τοῖς ἕλλησιν* cum editt. ante Pott. qui e Phauorino docuit, *ἀμύνειν* cum Datiuo *βοηθεῖν*, sed cum Accusat. esse *τιμωρεῖσθαι*, *κολάζειν*, *ulcisci*.

15) *ὡς πρ. ἔφην*) A Vit. 1. et Ciz. absunt: Vitt. 2 et 3. quidem habent, sed praeposita *τῷ· ἀμυνόμενος*. cf. ad v. 384 et 818.

16) *ἑλλήνων*) A Seb. adiectum nostri non agnoscunt. Eudoc. p. 321. *τὰς τῶν ἑλλήνων γυναῖκας*, omissis *ἐν τῇ τροίᾳ*.

17) *τῷ Σθενέλου*) Eudoc. l. l. addit *υἱῷ*.

18) *δὲ* et *συναχθ. καὶ* a Seb. recepta nostri ignorant.

19) *τάλω*) Vit. 1. et Ciz. *τάλεω*: Vitt. 2 et 3. *ταντάλου*, vti quoque nominatur a quibusdam.

20) *ἀνελεῖν*) Vit. 1. et Ciz. *ἀναιρεῖν*.

21) *Μήδαν*) Vt Eudocia, verum nostri Codd. perperam *Μήδειαν*, cf. Lycophr. v. 1221.

22) *τέκνα αὐτῆς*) Pro *τ. αὐτοῦ* nostri, recte.

23) *τὸν*) Bene nostri addunt.

24) *οὕτως*) A Seb. intrusum nostri non agnoscunt;

1094. Ἀλεκτόρων] Ὁμολέκτρων, συζύγων. Ἢ διὰ τὸ μάχιμον ἀλέκτορας λέγει τοὺς Ἕλληνας, μεταφορικῶς [1]).

1095 — 96. Στεγανόμους [2])]. Τὰς ἐν οἴκῳ νεμομένας, ἢ τὰς τοὺς [3]) οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμηθείσας καὶ φθειρούσας.

Ὄρνιθας] Ὄρνιθας νῦν λέγει τὰς τῶν Ἑλλήνων γαμετάς.

Ναυφάγοι Φρυκτωρίαι] Τὸν περὶ τὸν Καφηρέα, ἤτοι τὸν Ξυλοφάγον, ὅπου πολλαὶ νῆες ἀπώλοντο [4]), λέγει φανὸν, ὃν αὐτὸς διεπράξατο [5]).

1097. Πτόρθου διαῤῥαισθέντος] Τὸν Παλαμήδην πτόρθον διὰ τὸ ἀκμαῖον καλεῖ [6]).

1098. Μηθύμνης] Ἐν Λεπετυμνῷ, ὄρει τῆς Μηθύμνης, ὁ Παλαμήδης κεῖται [7]). Ἡ δὲ Μήθυμνα μία πόλις [8]) ἐστὶ τῆς πενταπόλεως [9]) Λέσβου· ἔχει γὰρ ἡ Λέσβος πόλεις Πύῤῥαν, Μήθυμναν, Ἐρεσσὸν [10]), Μιτυλήνην, καὶ Ἄντισσαν.

reliqua etiam ὡς ὄπισθεν — absunt a Vit. 1. et Ciz.

1) μεταφορ.) Omittunt Vitt. 2 et 3.

2) Στεγανόμους et Ὄρνιθας) Haec schol. a Seb. temere transposita in Vit. 1. et Ciz. tenent locum, quem in edd. pr. habuerunt: a Vitt. 2 et 3. plane absunt.

3) τοὺς) Vit. 1. et Ciz. bene adiiciunt.

4) ἀπώλοντο) Vit. 1. et Ciz. bene, pro ἀπώλλοντο.

5) ὃν — διεπράξ.) A Seb. recepta nostri ignorant.

6) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. λέγει.

7) κεῖται) Nostri pro τέθαπται.

8) πόλις) Abest a Vit. 1. et Ciz.

9) πενταπόλ.) Cff. Strab. XIII, p. 616. Herod. I, 151. Ptolem. V, 2. Eustath. ad Dionys. 536, et Plin. H. N. V, 39.

10) Ἐρεσσὸν) Sic quoque Strab. XIII, p. 610, sed Steph. Ἔρεσος simplici σ. Pomp. Mel. II, 7, §. 4. *Eresus*, cf. Tzschucke Vol. II, P. II, p. 482. Vit. 1. et Ciz. μίαν allinunt, aberratione librarii ad primam syllabam voc. seq. μιτυλ. non plane superuacuum est.

1099. Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα] Ἐπειδὴ δέδωκεν αὐτῷ ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν χιτῶνα, ἔξοδον μὴ ἔχοντα [11]) μήτε χειρῶν, μήτε τραχήλου.

1101. Ἀμφιβλήστρῳ [12])] Δικτύῳ, ἀπὸ τοῦ βάλλω, ὁ μέλλων, βλήσω, βλῆτρον, καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀμφίβληστρον.

1102. Ῥαφὰς] Τὰς ἐκ τῶν κρόσσων, τὰς ἐπὶ τῶν ἄκρων, ἃς ἡμεῖς πλαγίως νοοῦμεν τὰς τοῦ λίνου διεξοδεύτευς ῥαφάς.

1103 — 05. Θερμὴν [1]) στέγην] Φησὶ τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρών. Λουτρῶνος δὲ, τοῦ πυέλου [2]). Τίβηνα δὲ, τὸν τρίποδα. Κύπελλον δὲ, τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος. Ἐγκάρῳ δὲ, τῷ ἐγκεφάλῳ. Σκεπάρνῳ δὲ, τῷ πελέκει. Κόγχον δὲ, ὀστοῦν τοῦ ἐγκεφάλου κογχοειδές.

1106. Πέμφιξ] Ἡ ψυχή.

Ταίναρον] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα φασὶ [3]) κάθοδον εἶναι Αἴδου [4]).

Πτερύξεται [5])] Ἀντὶ τοῦ πετασθήσεται, καὶ παρ' Ὁμήρῳ [6])·

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Ἄϊδόσδε βεβήκει.

11) ἔξοδον μὴ ἔχ.) Eudoc. p. 23. χιτῶνα μὴ ἔχοντα ἔκδυσιν τραχήλου.

12) ἀμφιβλήστ.) Schol. v. 1101 et 1102. a Seb. eruta e Cod. Vatic. absunt a nostris Codd.

1) θερμὴν —) Hoc schol. a Seb. ita digestum, vti dedit, Vit. 1. et Ciz. exhibent vt edd. pr. sed Vitt. 2 et 3. modo τὸν λουτρῶνα φησὶ, sublatis reliquis, adeo schol. v. 1106.

2) πυέλου) A Seb. bene reductum pro πτυέλου, quod Vit. 1. et Ciz. seruant.

3) φασὶ) Pro φησὶ a Seb. repositum Ciz. et Vit. 1. firmant.

4) Αἴδου) Seb. addidit ἐς, quod neque Codd. nostri, neque Pott. neque Codd. eius praebent.

5) πτερύξεται — βεβήκει) E Cod. Vat. cui saepe sunt plura reliquis Codd. a Seb. prolatum nostri non habent.

1103 — 09. Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι] Δροίτη, κυρίως ὁ ξύλινος πίθος [7]), ἤτοι σκάφη· νῦν δὲ, ἡ πύελος, ἡ δεξαμένη. Ἐγὼ δὲ [8]), φησὶν ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος πυέλου ἀναιρεθήσομαι. Ἀλλ' οὗτος μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς πᾶσι νέοις ἐν λουτρῶνι φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα. Ὅμηρος [9]) δὲ ἐν τραπέζῃ ὑπ' Αἰγίσθου πρὸς [10]) εὐωχίαν κληθέντα. Ὁ γὰρ Αἴγισθος λαβὼν τὴν Κλυταιμνήστραν ἔστησεν ἐπί τινα τόπον ὑψηλὸν ἄνθρωπον, ἵνα, ὅταν ἴδῃ ἐρχόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐλθὼν ἀναγγείλῃ αὐτῷ περὶ αὐτοῦ, ἵνα τράπεζαν ἑτοιμάσας, ὡς δῆθεν ὑπαντήσας αὐτῷ, ἐνέδρας πέριξ τῆς τραπέζης ξιφηφόρους στήσας, ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτὸν φονεύσῃ, ὃ δὴ καὶ ἐποίησεν [11]). Ἄγχι δὲ οἰκείως εἶπε· καὶ γὰρ πλησίον Ἀγαμέμνονος ἀνῃρέθη [12]).

Χαλυβδικῷ [13])] Χάλυβες, Σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς ἐστὶ [14]) σίδηρος ἄριστος. Χαλυβδικῷ δὲ [15] εἶπεν Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸν ὄχον ὄκχον [16]) φασὶ, καὶ τὸ χαλυβικὸν χαλυβδικὸν, καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα.

Κνώδοντι] Νῦν πελέκει· κυρίως δὲ πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, παρὰ τὸ κναίειν ὡς ὀδούς [17]).

6) ὁμήρ.) Il. π, 856.

7) πίθος) Vit. 1. et Ciz. πτόρθος: Vitt. 2 et 3. πύθρος, vt edd. ante Seb. vitiose. cff. Etymol. Hesych. ibique interptt. et Zonar. ad δροίτη.

8) ἐγὼ δὲ — ἀναιρεθήσομαι) Vit. 1. et Ciz. non habent. Sunt sine dubio Io. Tzetzae.

9) ὅμηρ.) Odyss. δ, 532 sqq.

10) πρὸς) Vit. 1. et Ciz. εἰς.

11) Ὁ γὰρ Αἴγισθος — ἐποίησεν) Haec a nobis addita, quae nullus alius Cod. habet, Vit. 1. et Ciz. adnectunt.

12) ἄγχι — ἀνῃρέθη) A Seb. allata nostri Codd. cum edd. pr. non dant.

13) χαλυβ.) Vitt. 2 et 3. χαρυβ. vt etiam χάρυβες pro χάλυβες, vitiose, cff. nott. ad Lycophr. Io. Tzetz. Chil. X, 324. Chalybes non, vt h. l. Is. Tzetzes, scythicam gentem fuisse tradit, sed proximam vrbi Trapezunti.

14) ἐστὶ) Abest a nostris.

15) δὲ) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

16) ὄκχον) Pro ὄγχον nostri, recte: ita Pind. Olymp. VI, 40. *Adeas omnino Eusiath. ad Odyss. η. p. 281 sqq.* Thryllit.

1108 — 17. Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι [1])] Ἡ σύνταξις οὕτως [2])· Ἐγὼ δὲ ἄγχι τῆς δροίτης κείσομαι ἐν τῷ πέδῳ, συγκοπεῖσα τῷ ξίφει, τῷ πελέκει· ἐπεὶ καὶ ἀφ' οὗ ἡ δράκαινα, ἡ διψὰς Κλυταιμνήστρα, ῥήξει καὶ κόψει τὸν πλατὺν τένοντα, καὶ τὸ μετάφρενον ἐμὲ καὶ ἐμοῦ, ὅπως καὶ ὥσπερ τὶς ὑλοτόμος ἐργάστης (ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει [3]) καὶ κόπτει) πεύκης πρέμνου, ἢ στύπος δρυὸς, καὶ ἐπιπλήσει [4]) καὶ πληρώσει τὸν θυμὸν αὐτῆς γέμοντα ἀγρίας χολῆς. Πῶς δὲ πληρώσει; ἐπιβᾶσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ ἡ δύσζηλος τιμωρουμένη καὶ τιμωροῦσα πολυστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ καὶ ἐλέους, ὡς κλεψίνυμφον καὶ μοίχαιναν, καὶ οὐκ αἰχμάλωτον.

Ex 1113. Καὶ πᾶν λακίζουσα] Σχίζουσα [5]). Τινὲς δὲ παλλακίζουσάν [6]) φασιν, ἵν' ᾖ, ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη.

Ex 1114. Δράκαινα διψὰς] Ἀντὶ τοῦ ἔχιδνα [7]). Λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν. Εἶδος δὲ ἀντὶ εἴδους εἶπε [8]) δράκαιναν καὶ διψάδα [9]), ἀντὶ τοῦ ἔχιδναν [10]). Ἡ γὰρ

17) παρὰ τὸ κναίειν ὡς ὀδοὺς) Sic Vit. 1. et Ciz. pro π. τὸ προσκναίειν ὀδόντι. Vitt. 2 et 3. παρὰ τὸ, πρὸς τὸ κναίειν ὀδόντι. Etymologiam si spectes, κναίειν, non vero προσκναίειν locum habere potest: cff. Lennep. Etymolog. ling. gr. ad κνώδαλον. Photii Lex. et Suid. κνώδων, ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους. Hesych. addit καὶ τοῦ δόρατος.

1) ἐγὼ — ἄγχι) Totum hoc schol. non reperitur in Vit. 1. et Ciz. Est recensionis secundae.

2) οὕτως) Abest a Vitt. 2 et 3.

3) ῥήσσει) Vit. 3. ῥήσει, male.

4) ἐπιπλήσει) Pro ἐπεὶ πλήσει Vit. 2. recte. Vit. 3. ἐπιπληρώσει, perperam ob seq. πληρώσει.

5) σχίζουσα) Abest a Vit. 1. et Ciz.

6) παλλακίζουσάν) Sic Vitt. 2 et 3. pro παλλακίζουσα.

7) ἔχιδνα) Nostri recte tollunt art. praepos. ἡ.

8) εἶπε) Vit. 1. et Ciz. ἔλαβε.

9) δράκ. — διψάδα) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. δράκαινα κ. διψάς. Thryllit. putat legendum esse δράκοντα pro δράκαιναν.

10) ἀντὶ τοῦ ἔχιδναν) Sic Vitt. 2 et 3. bene, pro ἀντὶ

ἔχιδνα [11]) μετὰ τὸ [12]) μιγῆναι ἀναιρεῖ τὸν ὁμόζυγον, καὶ οἱ παῖδες τὴν μητέρα τικτόμενοι, ὡς ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀρέστης τὴν Κλυταιμνήστραν. Περὶ δὲ [13]) ἐχιδνῶν Νίκανδρός φησιν οὑτωσί·

> Μὴ σύγ' ἐνὶ τριόδοισι τύχοις, ὅτε δῆγμα πεφυζὼς
> Περκνὸς ἔχις θύησι τυπὴν φολόεντος [14]) ἐχίδνης,
> Ἡνίκα θορνυμένου ἔχιος, θολερῷ κυνόδοντι
> Θουρὰς ὀδὰξ [15]) ἐμφῦσα κάρην ἀπέκοψεν ὁμεύνου.
> Οἱ δὲ πατρὸς λώβην μετεκίαθον αὐτίκα τυτθοὶ
> Γεινόμενοι ἔχιες· ἐπεὶ διὰ μητρὸς ἀραιὴν
> Γαστέρ' ἀναβρώσαντες [16]), ἀμήτορες ἐξεγένοντο.

Ἡ δὲ διψὰς [17]) ὄφις ἐστί· τῷ δηχθέντι δὲ ὑπ' αὐτῆς δίψος ἄῤῥητον ἐγγίνεται, ὡς πίνοντα [18]) διαῤῥήγνυσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ὄφις οὗτος [19]) ἐκλήθη διψάς.

ἐχίδνης. Vit. 1. et Ciz. ἀντὶ τοῦ ἐχίδνης.

11) ἡ γὰρ ἔχ.) Pro ὡς γὰρ ἡ ἔχ. noſtri, bene, et deinde ὡς ἡ κλυταιμ. pro οὕτως καὶ ἡ κλ.

12) μετὰ τὸ) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τό. Caeterum quod ad hunc anguis cum vipera coitum attinet, adeas Galen. L. de Theriac. ad Piſonem, qui quoque hos verſſ. Nicandri affert, et Ariſtot. de Mirab. Auſcult. c. 179. ibique Beckmanum.

13) περὶ δὲ —) Cum verſſ. Nicandri Theriac. 128 ſqq. abſunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt forſan Io. Tzetzae vbique doctrinam ſuam venditantis. Tres vero priores verſſ. a Seb. additos Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non adduut.

14) φολόεντος) Galen. l. l. φολοέσσης. vid. ſchol. ad Nicandr.

15) ὀδὰξ) Noſtri retinent vulg. ἀμὺξ, a Seb. reiectum, quia alienum ſit a Nicandro; attamen immemor fui mox μετεκίαθον dat pro μετεκίαθον, quod noſtri cum Nicandro et Galeno exhibent, metrumque etiam requirit.

16) ἀναβρώσ.) Sic Nicand. Noſtri Codd. vt edd. vett. ἀναβράσαντες, corrupte. Galenus vero ἀναῤῥήξαντες. Ariſtot. τὴν γαστέρα τῆς μητρὸς διαῤῥήγνυσιν, qui conſentit Galeno.

17) ἡ δὲ διψ.) Pro καὶ ἡ διψ. Vit. 1. et Ciz. bene.

18) πίνοντα) Vit. 1. et Ciz. vt ante Potr. πίνοντι, male.

19) οὗτος) Noſtri cum

1120. Σκύμνος [1]) δὲ πατρὸς] Ἡ ἱστορία δήλη, καὶ νῦν ἐῤῥέθη.

Κῆρα φόνου] Περιφραστικῶς τὸν θάνατον λέγει [2]).

1122. Κακὸν, μίασμ' ἔμφυλον] Κατὰ τὴν παροιμίαν, Κακῷ τὸ κακὸν [3]) ἰώμενος Ὀρέστης [4]) τὸν φόνον τοῦ πατρὸς τῇ μητροκτονίᾳ, ὅθεν καὶ ἐμάνη.

1123. Ἐμὸς δ' ἀκοίτης] Τὸ σχῆμα ἀπόδοσις. Οἰκείως [5]) γὰρ τὸ μὲν ἀκοίτης πρὸς τὸ νύμφης [6]) ἀποδίδοται, τὸ δὲ ἄναξ πρὸς τὸ δμωΐδος.

1124. Ζεὺς Σπαρτιάταις αἱμύλοις] Οἱ [7]) Λακεδαιμόνιοι ἱδρύσαντο [8]) Ἀγαμέμνονος Διὸς ἱερὸν εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. Αἱμύλους [9]) δέ φησι [10]) τοὺς Λάκωνας, ὡς ψεύστας καὶ δολίους, ὥς φησι καὶ Εὐριπίδης [11]).

Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια [12]).

Phauor. οὕτως, non apto ob ὅθεν.

1) σκύμνος — ἐῤῥέθη) Vit. 1. et Ciz. non praebent.

2) λέγει) Noftri non agnofcunt.

3) κακῷ τὸ κακὸν) Apud Polyb. V, 11, 1. et Thucyd. V, 65, extat quoque hoc prouerbium, vid. ibi fchol. cf. Erafm. Adag. p. 650.

4) Ὀρέστης — ἐμάνη) Vit. 1. et Ciz. non habent.

5) οἰκείως — ἀκοίτης) Noftri modo: τὸ ἀκοίτης γάρ.

6) νύμφης) Pro νύμφας noftri cum Seb.

7) οἱ) Delent noftri Codd.

8) ἱδρύσ.) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. fed Vitt. 2 et 3. cum edd. ante Pott. ἱδρύσαντες.

9) αἱμύλους fqq.) A Seb. huc retracta noftri cum edd. omnibus adnectunt v. 1125.

10) φησι) Pro φασι Codd. noftri cum edd. ante Seb. bene, nam refertur ad Lycophr.

11) Εὐριπίδ.) Androm. 447.

12) δόλ. βουλ.) Vitt. 2 et 3. δόλιοι βουλευτήριοι, cf. interptt. ad h. l. Vit. 1. et Ciz. mendofe δῆλα βουλεύτερα.

1125. Οἰβάλου τέκνοις] Οἰβάλου τέκνα φησὶ τοὺς Λακεδαιμονίους [13]), ὡς καὶ Ἡσίοδος [14])·

Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ . . . . .

Ὥςπερ εἴ τις τυχὸν εἴποι [15]) Ἀλεξάνδρου παῖδας Ἀλεξανδρεῖς [16]). Οἰβάλου γὰρ, κατά τινας, Τυνδάρεως [17]) καὶ οἱ λοιποὶ, οἵτινες προεῖχον τῶν Λακώνων. Κατὰ δὲ ἑτέρους Κυνόρτου καὶ Γοργοφόνης ὑπῆρχον [18]) Τυνδάρεως καὶ οἱ αὐτοῦ ἀδελφοί.

1128 — 30. Ναὸν δέ μοι] Κασσάνδρας ἱερόν ἐστιν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπερ [1]) ἱδρύσαντο οἱ προέχοντες τῶν Δαυνίων εἰς τιμὴν αὐτῆς· ἔστι δὲ πλησίον Σάλπης λίμνης. Καὶ Δάρδανος, κατά τινας, πόλις Ἰταλίας· ἐγὼ δὲ τοὺς Δαρδανίους ἔθνος εὗρον οἰκοῦντας [2]) ὑπέρ τε Ἰλλυριῶν [3]) καὶ Μακεδόνων· καὶ ἡ Δάρδανος πόλις ἐκεῖ ἐστίν.

1131. Κοῦραι δὲ παρθένειον] Αἱ κόραι, φησὶ, τῶν Δαυνίων, ἐὰν μὴ θελήσωσι [4]) γαμηθῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν, ἢ διὰ δυςμορφίαν, ἢ διὰ δυςγένειαν, καταφεύγουσαι εἰς τὸ ἐμὸν τέμενος, χρίονται τὰ ἑαυτῶν

13) τοὺς λακ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ λακεδαίμονος, male, ſed φησὶ Vit. 1. et Ciz. vt ſemper, pro ἔφη.

14) Ἡσίοδ.) Sebaſt. hunc verſ. extare in Scut. v. 327. et in Fragm. pag. 452. ed. Loeſneri neſciuit. Codd. noſtri Vit. 1. et Ciz. legunt cum ed. Lipſ. λυγγῆος, quod reddidimus Tzetzae, pro λυγκῆος, vt Seb. habet cum Vitt. 2 et 3.

15) εἴποι) Recte, noſtri εἴπῃ, nam εἰ nemo, excepto Homero, cum Coniunctiuo iungit.

16) Ἀλεξανδρ.) Noſtri ſine art. τοὺς, recte. Vitt. 2 et 3. male negligunt verba τοὺς παῖδας Ἀλεξ.

17) τυνδ.) Deeſt hic in Vit. 1. et Ciz. non bene.

18) ὑπῆρχον) Pro ὑπῆρχε noſtri, recte.

1) ὅπερ — αὐτῆς· ἔστι δὲ) In noſtris non leguntur.

2) οἰκοῦντας) Pro οἰκοῦν Vit. 1. et Ciz.

3) ἰλλυριῶν) Sic quoque Steph. Vit. 1. et Ciz. ἰτῶν ἰλλυρικῶν: Vitt. 2 et 3. ἰλλυρίων.

4) θελήσωσι) Pro θέλωσι Vit. 3. apte ſqq.

πρόσωπα Φαρμάκοις [5]), καὶ μέλαιναν ἐσθῆτα ἐνδυσάμεναι, καὶ περιπλέξασαι [6]) ταῖς χερσὶ τὸ ἐμὸν βρέτας, ἤτοι τὸ ξόανον, οὕτω [7]) παρθένοι διαμενοῦσιν.

1133. Ἑκτορείοις [8]) κόμαις] Ἑκτόρειος κόμη, ἡ τὰ ὄπισθεν καθειμένα ἔχουσα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα [9]), ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων οὗτος [10]). Πλούταρχος [11]) δὲ λέγει, ὅτι Θησεὺς, ἡβήσας, εἰς Δελφοὺς ἦλθε, καὶ τὴν τῆς πρώτης ἡλικίας κόμην τῷ Ἀπόλλωνι καθιέρωσε, τὴν ἐμπροσθίαν μόνην καρεὶς, τὴν δὲ ὄπισθεν μακρὰν καὶ ἄκαρτον [12]) ἐάσας. Καὶ τῆς κουρᾶς [13]) ταύτης τὸ εἶδος πρῶτοι Ἄβαντες ἐμιμήσαντο, ὡς καὶ Ὅμηρος [14]) περὶ τούτων φησί·

Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ [15]), ὄπιθεν κομόωντες.

Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἴσως τὴν Κασσάνδραν εἰςάγει, πόθῳ τοῦ Ἕκτορος τὴν τοιαύτην κόμην Ἑκτορείαν καλοῦσαν, ὡς καὶ τοῦ Ἕκτορος οὕτω κομῶντος.

1134. Μῶμαρ] Ὁ μῶμος, ὡς εἶδαρ, ἄλκαρ, εἶλαρ.

1135. Βρέτας [16])] Κυρίως τὸ τοῦ ἀνθρώπου

5) φαρμάκοις) Vit. 1. et Ciz. φαρμάκων.

6) περιπλέξ.) Vitt. 2 et 3. πλέξασαι.

7) οὕτω) Abest a Vit. 3. Perperam Vit. 2. ἤτοι.

8) ἑκτορ.) Vitt. 2 et 3. ἑκτορείαις.

9) κεκαρμένα) Vit. 1. et Ciz. κεκαρμένη, qui quoque verba transponunt ita, vt ἔμπρ. κεκ. primum, ὄπισθ. καθ. secundum occupent locum.

10) οὗτος) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

11) πλούταρχ.) In Thes. c. 5.

12) ἄκαρτον) Vitt. 2 et 3. ἀκείρατον, voc. Lexicis adhuc ignotum.

13) κουρᾶς) Vitt. 2 et 3. κουρίδος. Deinde Vit. 1. et Ciz. bene ταύτης τ. εἶδος pro τ. εἶδ. ταύτης.

14) ὅμηρ.) Il. β. 542.

15) θοοὶ) Vitt. 1. 3. et Ciz. vt edd. vett. θεοὶ, corrupte, vid. Heyne Obſervatt. ad h. l.

16) βρέτας) Hoc ſchol. noſtri Codd. cum edd. pr. adnectunt ſtatim v. 1131.

εἴδωλον, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ οἱονδήποτε εἴδωλον [17]).

1137 — 38. Ἐριννύων ἐσθῆτα] Τρεῖς εἰσὶν Ἐριννύες, Τισιφόνη, Μέγαιρα [1]) καὶ Ἀληκτὼ, τιμωρητικαὶ τὰς δυνάμεις [2]), μέλαιναι δὲ τὴν θέαν· ὅθεν καὶ τὰς μελαίνας ἐσθῆτας Ἐριννύων φαμέν. Αἱ δὲ τῶν Δαυνίων γυναῖκες μέλαιναν ἐσθῆτα φοροῦσι [3]), καὶ τὰς ὄψεις βάπτονται [4]) πυῤῥῷ χρώματι, ὥς φησι Τίμαιος [5]), ταινίαις τε πλατείαις εἰσὶν [6]) ὑπεζωσμέναι, ὑποδεδεμέναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καὶ ῥάβδον [7]) κατέχουσαι.

Θρόνοισι [8])] Τοῖς κάπτροις· τὰ γὰρ βάμματα φαρμακικά.

1141 — 45. Πένθος δὲ πολλαῖς] Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς Γυραίας [9]) ναυαγήσαντος, καὶ ταφέν-

17) εἴδωλ.) Vit. 1. et Ciz. non repetunt.

1) Μέγαιρα) Sic noſtri, vt ad v. 406. recte, pro Μεγαίρα.

2) τὰς δυνάμεις) Sic Vitt. 2 et 3. pro τῇ δυνάμει, quod bene reſpondet ſeq. μ. δ. τὴν θέαν, quamquam iidem Codd. hinc τῇ θέᾳ habent: ergo videtur legendum vel τιμ. τῇ δυνάμει, μέλ. δ. τῇ θέᾳ, vel τιμ. τὰς δυνάμεις, μέλ. δ. τὴν θέαν.

3) φοροῦσι) Vitt. 2 et 3. φοροῦσαι.

4) βάπτονται) Vitt. 2 et 3. βλάπτουσαι, leg. βάπτουσαι. Vit. 1. et Ciz. βάφονται.

5) τίμαιος) In hiſt. Sicula.

6) εἰσὶν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

7) ῥάβδον) Vitt. 2 et 3. ῥάβδους.

8) θρόνοισι) Hoc ſchol. non reperitur in Vitt. 2 et 3. Caeterum voc. κάπτροις, quo ſchol. vtitur, fruſtra alibi quaeras. Du Freine in Append. Gloſſ. κάπτρον ſine interpretatione et auctoritate affert. Forte, vt ſqq. ſuadent, legendum ταῖς βαφαῖς vel κάλχαις ſ. καλχαῖς, nam κάλχη ſ. καλχὴ eſt i. q. πορφύρα. Phauor. τὰ θρόνα φάρμακα καὶ κάλλη ἐλέγοντο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Supra ad v. 674. Tzetz. interpretatur θρόνα, φάρμακα μαγικά, quod facit, vt h. l. τοῖς φαρμάκοις pro τ. κάπτροις legendum putem.

9) γυραίας) Vit. 1. et Ciz. pro γυρέας, vt Vit. 2. ſed Vit. 3. γηρέας, vt Eudoc. p. 27. cum edd. vett. Recte

τος [10]) ἐν Τρέμοντι [11]), χωρίῳ τῆς Δήλου, οἱ Λοκροὶ, μόλις σωθέντες, ἦλθον εἰς τὰ οἰκεῖα [12]). Φθορὰ δὲ καὶ λιμὸς [13] μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν [14]) ἀθεμιτομιξίαν [15]) τοῦ Αἴαντος. Ἔχρησε δ' ὁ Θεὸς, ἱλάσκεσθαι Ἀθηνᾶν [16]) τὴν ἐν Ἰλίῳ ἐπ' ἔτη χίλια, δύο παρθένους πέμποντας [17]) ἐπὶ κλήρῳ καὶ λαχήσει. Πεμπομένας δὲ αὐτὰς προϋπαντῶντες οἱ Τρῶες, εἰ κατέσχον, ἀνῄρουν, καὶ καίοντες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἀπὸ Τράρωνος [18]), ὄρους τῆς Τροίας, τὴν σποδὸν [19]) εἰς θάλασσαν ἔρριπτον, καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἑτέρας ἀπέστελλον [20]). Εἰ δέ τινες ἐκφύγοιεν, ἀνελθοῦσαι λάθρα εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἱέρειαι ἐγένοντο [21])· ἔσαιρον γὰρ αὐτὸ, καὶ

γυραίας, ſcl. πέτρας, cf. Hom. Odyſſ. δ, 507. Supra v. 390. γυραῖσιν ἐν πέτραισι, in ſcholiis γυραῖαι.

10) ταφέντος) Ex emendatione Potteri, nam ſupra v. 402. dixit Caſſandra, Aiacem eo loco eſſe ſepultum, vbi Tzetz. ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται. Vit. 1. et Ciz. cum edd. vett. στραφέντος: Vitt. 2 et 3. τραφέντος, corrupte.

11) τρέμοντι, χωρίῳ) Vt ſupra ad v. 390. Vit. 1. et Ciz. τρέμονι χώρῳ: Vitt. 2 et 3. τρέμωνι χωρίῳ, cf. ſupra ad v. 402.

12) εἰς τ. οἰκεῖα) Vit. 1. et Ciz. εἰς τὴν οἰκείαν, ſcl. γῆν vel χώραν.

13) λιμὸς) Vit. 1. et Ciz. recte pro λοιμὸς, nam ad v. 1159. dic. ἀκαρπίας κατασχούσης τὴν Λοκρίδα.

14) εἰς τὴν κασ.) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. τῆς κασσάνδρας.

15) ἀθεμιτομιξίαν) Sic noſtri vno verbo pro ἀθέμιτον μίξιν, recte, vt ἀθεμιτογαμία dic. Graecis mediae aetatis.

16) Ἀθηνᾶν τὴν ἐν Ἰλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro τὴν ἐν Ἰλ. Ἀθην.

17) πέμποντας) Vitt. 2 et 3. πέμποντες: ἐπὶ vero, quod praeponitur κλήρῳ, omittunt cum Vit. 1. et Ciz.

18) τράρωνος) Cum Seb. Vitt. 2 et 3. pro τρήρωνος, quod Ciz. et Vit. 1. ſervant.

19) τὴν σποδὸν) Noſtri recte pro τὸν σπ. Poſtea ad v. 1155. ἡ σποδός.

20) ἀπέστελ.) Vit. 1. et Ciz. pro ἔστελλον: Vit. 3. ἔστελον.

21) ἱερ. ἐγέν.) Male deſiderantur in Vitt. 2 et 3.

ἔῤῥαινον [22]) · τῇ δὲ Θεῷ [23]) οὐ προσήρχοντο, οὔτε τοῦ ἱεροῦ ἐξήρχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ. Ἦσαν δὲ κεκαρμέναι, μονοχίτωνες, καὶ ἀνυπόδητοι [24]). Πρῶται δὲ τῶν Λοκρίδων παρθένων [25]) Περίβοια καὶ Κλεοπάτρα ἀφίκοντο. Καὶ πρῶτον [26]) μὲν τὰς παρθένους, εἶτα τὰ βρέφη [27]) ἐνιαύσια [28]) μετὰ τῶν τροφῶν αὐτῶν ἔπεμπον οἱ Λοκροί. Χιλίων δ' ἐτῶν παρελθόντων μετὰ τὸν Φωκικὸν [29]) πόλεμον ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, ὥς φησι Τίμαιος ὁ Σικελός [30]). Μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος [31]).

Ex 1143. Κύπριδος [1])] Νῦν τῆς παρθένου.

1146. Λάρυμνα] Πόλις Θεσσαλίας. Τὴν δὲ Λάρισσαν κακῶς λέγει Λάρυμναν [2]).

22) ἔῤῥαινον) A Seb. positum pro ἔῤῥαινον nostri non agnoscunt.

23) Θεῷ) Vit. 1. et Ciz. Θεᾷ.

24) ἀνυπόδ.) Pro ἀνυπόδετοι nostri cum Seb.

25) παρθένων) Vitt. 2 et 3. παρθένοι.

26) πρῶτον) Nostri pro πρῶτα.

27) τὰ βρέφη) Sic Vitt. 2 et 3. recte: reliqui omittunt τὰ, quod a syllaba praeced. voc. εἶτα interceptum videtur.

28) ἐνιαύσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐνιαυσιαῖα.

29) Φωκικὸν) Pro τρωϊκὸν reuocauimus e Vit. 1. et Ciz. et edd. pr. *Vid. omnino Casaub. ad Aen. Tact. c. 31, p. 1784.* Thryllit.

30) τίμαιος ὁ σ.) In graecanica histor. putat Seb.

31) καλλίμαχ.) Fragm. p. 564. ed. Ernest. e schol. Hom. ad Il. ν.

1) κύπριδος) Hoc schol. a Seb. e duobus Codd. prolatum nostri ignorant.

2) τὴν δὲ — λάρυμ.) Vit. 1. et Ciz. ἡ νῦν λάρισσα καλουμένη. Haec videntur esse Isaaci, illa vero Io. Tzetzae Lycophronem carpentis. Vterque autem errauit, nam Larymna non est Larissa, vrbs Thessaliae, sed vrbs Boeotiae vel Locridos, cf. Strab. IX, p. 405 et 406. et Pausan. IX, 23, 4. *Vid. Palmer. Antiqtt. gr. V, p. 583, vbi Tzetzam merito hac ex parte reprehendit.* Sebast.

Σπερχειὲ] Σπερχειὸς, ποταμὸς Θεσσαλίας, ὃς νῦν Σαλαμβρία [3]) καλεῖται.

Βοάγριε] Βοάγριος, ποταμὸς Λοκρίδος. Παράκειται γὰρ τῇ Θεσσαλίᾳ ἡ Λοκρίς.

1155 — 56. Αἷς ἀκτέριστος] Ἐῤῥέθη, ὅτι Φονευόμεναι [4]) παρὰ τῶν Τρώων αἱ Λοκρίδες ἀκάρποις ξύλοις ἐκαίοντο, καὶ ἡ σποδὸς αὐτῶν εἰς θάλασσαν ἐῤῥίπτετο. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Αἷς ξέναις Λοκρίσιν ἐν ξένῃ ψάμμῳ ἀκτέριστος καὶ ἄταφος λυπηρὸς τάφος ἐκκλυσθήσεται [5]), ἤτοι ἐκριφήσεται [6]), ὑπὸ τοῦ κλύδωνος.

1157. Ὅταν ἀκάρποις] Ἐῤῥέθη [7]).

1159. Τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος] Συνέβη μιᾷ τῶν Λοκρίδων στελλομένῃ, διαφθαρῆναι ἐπί τινος λόφου τῆς Τροίας, καλουμένου Τράρωνος· εἶτα τοὺς Λοκροὺς τὴν μὲν θάψαι, σιωπῆσαι δὲ καὶ [8]) μηκέτι πέμψαι [9]) τὰς παῖδας, δοκοῦντας πεπληρῶσθαι τὸν τῶν ἐτῶν χρόνον. Ὁ δὲ χρησμὸς οὐκ εἶχεν ὡρισμένον χρόνον, ἀλλ'

3) Σαλαμβρ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. vt Baroc. σαλάμωρ. Io. Tzetz. Chil. IX, v. 707. quoque σαλάμβρια, vbi dicit, Spercheum, Peneum, Onochonum et Salambriam vnum eundemque, ſed variis nominibus eſſe fluuium.

4) ὅτι Φον. — ἐῤῥίπτετο) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. atque ſane abeſſe poſſunt, quia eadem paullo ante commemorata fuerant. Vitt. 2 et 3. habent, haud dubie a Io. Tzetza addita.

5) ἐκκλυσθήσεται) Pro ἐλκυσθ. noſtri bene, vid. Varr. Lectt. ad Lycophr.

6) ἐκριφ.) Noſtri ἐκριφῇ, non apte.

7) ὅταν — ἐῤῥέθη) Sic quoque Vitt. 2 et 3. verum a Vit. 1. et Ciz. abſunt, nec opus erat ea repetere iam paullo ante repetita.

8) σιωπῆσαι δὲ καὶ) Non reperiuntur in Codd. noſtris. Senſum verborum omnino turbant, niſi interpreteris σιωπῆσαι, *deſiiſſe mittere*, μηκέτι πέμψαι, quod vero valde durum videtur, vel *nullum tollere eiulatum*. Partic. δὲ noſtri collocant poſt μηκέτι.

9) πέμψαι) Vitt. 2 et 3. apte, pro πέμπειν.

ἀντὶ [10]) τῆς ἀδικίας τῆς Κασσάνδρας [11]) ἐδήλου στέλλειν δύο κόρας. Ἀκαρπίας δὲ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς θυσίας κατασχούσης πάλιν τὴν Λοκρίδα, ἔπεμπον οὐκέτι δύο, ἀλλὰ μίαν, ἀρκοῦσαν εἶναι δοκοῦντες τὴν τιμωρίαν.

1160. Ἶσαι [12])] Καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεχθὲν, οὐ λυμαίνεται τὸν στίχον, ὡς πολλάκις εἴρηκα [13]).

1161. Σιθῶνος [14]) εἰς θυγατρὸς γυίας] Εἰς τὸ Ῥοίτειον. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥοιτείου τὴν ὅλην Τροίαν ἐδήλωσε. Σιθῶνος γὰρ, τοῦ Θρακῶν [15]) βασιλέως, καὶ Ἀχιρόης [16]) τῆς Νείλου θυγατέρες [17]) Παλλήνη καὶ Ῥοιτεία, ἀφ' ὧν ἥ τε Παλλήνη, πόλις Θρᾴκης, καὶ τὸ Ῥοίτειον, τόπος ἐν Τροίᾳ. Ὁ δὲ Σιθὼν υἱὸς ἦν [18]) Ἄρεος.

1162. Λαθραῖα κἀκκέλευθα παπταλώμεναι] Κατακρυφίας [1]) ὁδοὺς περιβλέπουσαι [2])· ἐδειλίων γὰρ,

10) ἀλλ' ἀντὶ) Nostri pro ἀλλὰ ἀντί.

11) τῆς κασσάνδρας) Sic nostri cum edd. pr. recte pro τῆς πρὸς κασ. Sebast. hanc lectionem nominat insulsam: immo ipse est insulsus, nam Genitiuus recte se habet, et *iniuria Cassandrae* est: *iniuria, qua Cassandra est affecta.* Sebastiani lectio est interpretamentum glossatoris, hanc Genitiui vim ignorantis.

12) ἶσαι) Hoc schol. sine dubio a Io. Tzetza adiectum Vit. 1. et Ciz. non adiiciunt.

13) εἴρηκα) Nostri cum Pott. εἰρήκειν.

14) σιθῶνος) Vitt. 2 et 3. σίθωνος.

15) τοῦ θρᾳκ.) Pro τῶν θρᾳκ. nostri cum schol. interlin. recte: forte τοῦ τῶν θρᾳκ.

16) Ἀχιρόης) Sic Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. Chil. VII, v. 354. Vitt. 2 et 3. Ἐχιρόης: Apollod. II, 1, 4. Ἀγχινόη, cf. ibi Heyne.

17) θυγατ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum schol. interl. θυγατρὸς, vt supra ad v. 583.

18) ἦν) Delent Vitt. 2 et 3.

1) κατακρυφίας) Vit. 1. et Ciz. pro κατακρύφους: Vitt.

ὡς ἔφην, μὴ ἀναιρεθῶσιν ὑπὸ τῶν Τρώων. Ἐπετέτραπτο [3]) γὰρ τοῖς Τρωσί, καὶ ἡνίκα ᾔσθοντο παραγενομένας αὐτὰς ἐκ Λοκρίδος, λίθους ἔχοντες καὶ ξίφη, ἐπεξῄεσαν αὐταῖς, ὅθεν ἐν νυκτὶ εἰσήρχοντο εἰς τὸν ναόν. Τὸ δὲ παπταλώμεναι [4]) ἀδείᾳ Λυκοφρονείᾳ [5]) ἐλέχθη· Ἱππώνακτος γάρ ἐστιν [6]) ἡ λέξις, καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπουσαι· ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῆσαι [7]) τὸ ἰδεῖν λέγει, οὐ παπταλῆσαι, ὥσπερ νῦν φησὶν οὗτος. Περὶ δὲ τὸ τέλος μετὰ μικρὸν [8]) ἐρεῖ·

Κόρη [9]) κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλώμενος.

Τοιαύτῃ γοῦν ἀδείᾳ χρώμενος, πῶς οὐκ ἂν περὶ οὗ βούλοιτο μετρικῶς γράψοι [10]);

1165. Ὀφελτρεύσωσι] Σαρώσωσι [11])· σαρὸν [12]) γὰρ καὶ ὄφελτρον [13]), καὶ ὄφελλα, καὶ ὄφελμα, ἢ σκοῦπα [14]) λέγεται. Καὶ τοῦτο Ἱππῶναξ φησίν·

2 et 3. κατὰ κρυφίας, forte rectius.

2) περιβλ.) Nostri quoque cum Pott. in ed. 2. pro παραβλ.

3) ἐπετέτρ. usque ad αὐταῖς non reperiuntur in nostris.

4) παπταλ.) Vitt. 2 et 3. πεπταλ. vid. Var. lectt. ad Lycophr.

5) λυκοφρονείᾳ) Vitt. 2 et 3. λυκόφρονος, qui inde inserunt Lycophronis vv. 1157, 1159, 1161 et 1163.

6) ἐστιν) Abest a nostris.

7) παμφαλῆσαι) Vit. 2. παμφαλίσαι, super μφ script. πτ. Vit. 3. παμφαλίσαι, non bene, cf. Phauor. παμφαλῷν.

8) μετὰ μικρ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Potter. 2. μικρὸν, scl. ad v. 1433.

9) κόρη) Vit. 1. et Ciz. hic κόρην, quod praeferendum videtur, infra vero v. 1433. etiam κόρη.

10) τοιαύτῃ — γράψοι) Vit. 1. et Ciz. non habent. Pro γράψοι Vitt. 2 et 3. γράφει, forte γράφοι.

11) ὀφελ. σαρώσ.) Vit. 1. et Ciz. ὀφελτρεύσουσι, σαρώσουσι.

12) σαρὸν) Sic nostri cum edd. pr. pro σαρὲς, forte σάρον, vt ap. Callimach. in Del. 225. Eustath. ad Hom. Odyss. υ, p. 1887. Hesych. et Polluc. Onom. VI, 94.

13) καὶ ὄφελτ.) A nostris abest.

14) ἡ σκοῦπα) Vitt. 2 et

Ὁ δ' αὐτίκ' [15]) ἐλθὼν σὺν τρισῖτι μάρτυσιν,
Ὅπου τὸν ἕρπιν ὁ σκότος [16]) καπηλεύει,
Ἄνθρωπον εὗρε [17]) τὴν στέγην ὀφέλλοντα,
Οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα, πυθμένι στοιβῆς.

1166. Φοιβάσωσι] Πλυνῶσι [1]). Φοίβη γὰρ ἀλληγορικῶς τὸ ὕδωρ ἐστί [2]).

1168 — 69. Πέτρον ἔχων] Ἢ τόδε, ἢ τόδε [3]). τοιούτοις γὰρ οἱ Τρῶες ὡπλισμένοι τὰς Λοκρίδας ἐξεδέχοντο, ὅπως αὐτὰς ἀνέλωσι. νόμος γὰρ ἦν τοῖς Τρωσὶν ἐπαινεῖν [4]) τοὺς τῶν Λοκρίδων φονέας. Εἰ δέ [5]) τις ἔθαψεν αὐτὰς, ἐτιμωρεῖτο μεγάλως.

1170. Στεῤῥὰν [6]) κύβηλιν] Ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν [7]) τὴν Ῥέαν λέγει, παρὰ τὸ [8]) ἐν Κυβέλλᾳ, πόλει Φρυγίας, τιμᾶσθαι. οὗτος δὲ τὸν πέλεκυν [9]).

3. ἠχουσκοῦπα: quid hoc? an ἤγουν σκοῦπα?

15) ὁ δ' αὐτίκ' —) Hi versus in Vit. 1. et Ciz. quod dolendum, omissi.

16) τ. ἕρπ. ὁ σκότος) Vitt. 2 et 3. τ. ἕρπην ὁ σκοπός. Toup in Opusc. critt. T. II, p. 87, ed. Lipſ. ὁ σκότιος. cf. quoque D'Orvill. Vann. Crit. c. 10. p. 438 et 457.

17) εὗρε) Pro hoc edd. pr. εὗρεν, Vitt. 2 et 3. εὑρών. Caeterum Toup verba ſqq. ſic distinguit, vt poſt ὀφέλλοντα et ὄφελμα ponat commata.

1) Φοιβ. πλυνῶσι) Sic Sebaſt. noſtri cum Pott. Φοιβάσουσι, πλυνοῦσι. cff. Varr. Lectt. ad Lycophr.

2) ἐστί) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

3) ἢ τόδε) Vitt. 2 et 3. καὶ τόδε.

4) ἐπαινεῖν) Noſtri ἐπαινῶν.

5) εἰ δέ — μεγάλως) Non extant in Vitt. 2 et 3. Habent Vit. 1. et Ciz. legentes quoque αὐτὰς, ſcl. λοκρίδας, pro αὐτοὺς, recte.

6) στεῤῥὰν —) Hoc ſchol. deeſt in Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. ſed ad extr. v. 1171. Vit. 3. κυβέλλῃ pro κυβέλλᾳ.

7) κύβηλιν) Rheam, ſic Suid. ad κυβελείοις, cf. Toup Opuſc. Critt. T. II. p. 239.

8) παρὰ τὸ —) Eudoc. p. 369. φασὶ δὲ τὴν Ῥέαν καὶ Κυβέλην παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη· ὀρεία γὰρ θεός.

9) πέλεκυν) Cff. Heſych. Photii Lex. et Schweighäuſ. ad Athen. IV, p. 169 ſ. 595.

Φαλακραῖον κλάδον] Ξύλον ἐκ τῆς Φαλάκρας. Φαλάκρα [10]), Λεκτὸν, Πέργαμον σὺν Γαργάρῳ, εἰσὶν ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης ὄρους, ἀφ' ἧς τὰ δόρατα εἶχον οἱ Τρῶες.

1171. Μαιμῶν] Κυρίως αἵματος ἐπιθυμῶν, αἱμῶν [11]), καὶ προςθήκη τοῦ μ μαιμῶν.

Κορέσσαι [12])] Δύο βραχέα εἰς δευτέραν χώραν ποίας ἀδείας ἐστὶν, οὐκ οἶδα. Ἐγὼ δὲ ἀπορήσας διὰ τὸ μὴ εὑρίσκειν αὐτόθι [13]) τινὰ ποιητικὸν τρόπον, τὸν ἐκτείνοντα αὐτὸ, διὰ δύο σσ ἔγραψα, ὡς ἐπὶ ἡρωϊκῶν, ἵν' εἴη [14]) Αἰολικόν.

1172 — 73. Δῆμος δ' ἀνατεί] Ἀνατεὶ ἀντὶ τοῦ χωρὶς βλάβης [15]). Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὁ δὲ δῆμος, τῶν Τρώων δηλονότι, τὸν κτανόντα [16]) τὸ ἐπιλώβητον [17]) γένος, τὰς Λοκρίδας, ἐπαινέσει, ἀνατεὶ, ἐν τεθμῷ καὶ νόμῳ τοῦτο γράψας, δηλονότι τὸ ἐπαινεῖσθαι τὸν φονεύσαντα Λοκρίδα τινὰ καὶ μὴ ὑφορᾶσθαι βλάβην τὴν αἰανοῦν.

10) φαλάκρα — ὄρους) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια τῆς ἴδης, πέργαμος, λεκτὸν, γάργαρον καὶ Φαλάκρα. Sunt verſus Iambici politici, cuiusmodi verſſ. Tzetzes in ſcholiis ſaepius dat, vt ad v. 1181. τὸ λιλύβαιον etc. Verba vltima, ἀφ' ἧς — τρῶες, abſunt a Vitt. 2 et 3. cff. ſupra commemorata ad v. 24.

11) αἱμῶν) Abeſt a noſtris, non bene.

12) κορέσσαι) Hoc ſchol. carent Vit. 1. et Ciz. Videtur eſſe Io. Tzetzae, qui vbique ſuum ἐγὼ δὲ iactat.

13) αὐτόθι) Deeſt in Vitt. 2 et 3. vti in ſeqq. διὰ ante δύο.

14) εἴη) Vitt. 2 et 3. pro ἦ, rectius, quia praecedit Praeteritum.

15) ἀνατεὶ — βλάβης) Haec ab edd. et Codd. reliquis aliena exhibent Vit. 1. et Ciz. quibus verbis adnectunt τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, omiſſis vero: Ἡ σύνταξις — δηλονότι, et ad extr. δηλονότι — αἰανοῦν.

16) κτανόντα) Vit. 1. et Ciz. addunt καὶ φονεύσαντα.

17) τὸ ἐπιλώβ.) Vitt. 2 et 3. τ' εὐπίλώβητον.

1175. Περσέως δὲ παρθένος] Ἡ Ἑκάτη. Καὶ τοῦτο τῆς ἀδείας ἐστὶ τῆς Λυκοφρονείας [1]), τὸν Πέρσην Περσέα [2]) λέγειν [3]), ὅπως ἀπαρτίζοιτο [4]) τὰ μέτρα· ὁ γὰρ Ἡσίοδος [5]) τὴν Ἑκάτην [6]) Πέρσου καὶ Ἀστερίας φησὶ θυγατέρα, καὶ οὐ Περσέως· οὐδὲ μὴν [7]) Πέρσου τινὸς νεωτέρου, ἀλλὰ Πέρσου τοῦ παλαιοῦ, ὅς ἦν παῖς Εὐρυβίας [8]) καὶ Κρίου [9]), τῶν Οὐρανοῦ παίδων. Ἡ δὲ Πέρσου γυνὴ Ἀστερία παῖς ἦν Κοίου καὶ Φοίβης. Ὁ Κοῖος δὲ καὶ ἡ Φοίβη Οὐρανοῦ παῖδες [10]).

1176. Βριμὼ] Ἡ αὐτὴ Ἑκάτη, ὅτι Ἑρμοῦ ἐν κυνηγεσίῳ βιάζοντος [11]) αὐτὴν, ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐπαύθη. Καὶ ἡ Περσεφόνη Βριμὼ λέγεται. Δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ εἶναι Ἑκάτη καὶ Περσεφόνη.

Τρίμορφος] Τρικέφαλος, ἢ παρ' ὅσον [12]) μετέχει οὐρανοῦ, καὶ γῆς, καὶ Ἅιδου.

1) *τῆς λυκοφρονείας*) Pro *τοῦ λυκόφρονος* Vit. 1. et Ciz. vt ſupra.

2) *πέρσην περσέα*) Vid. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 55.

3) *λέγειν*) Vit. 1. et Ciz. *καλεῖν*: Vit. 2. *καλεῖ*: Vit. 3. *καλῶν*.

4) *ἀπαρτίζ.*) Vit. 2. *ἀπαρτίζῃ*: Vit. 3. *ἀπαρτίζοι*.

5) *Ἡσίοδ.*) Theog. 377 et 409 ſqq.

6) *τὴν Ἑκάτ.*) Non reperitur in Ciz. et Vit. 1.

7) *οὐδὲ μὴν — παλαιοῦ*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. ſed *οὐ μὴν* pro *οὐδὲ μὴν*. Art. *τοῦ* cum Seb. praeponunt voc. *παλαιοῦ*.

8) *Εὐρυβίας*) Ita Vitt. 2 et 3. recte pro *Εὐρυβείας* l. *Εὐριβοίας*, vti Apollod. I, 2, 2, cf. ibi Heyne, et Heſiod. Theog. 239 et 375.

9) *κρίου*) Pro *κρειοῦ* noſtri recte cum Apollod. l. l. et Heſiod. Theog. 375.

10) *παῖδες*) Non reperitur in Vit. 3. Totum locum Vit. 3. ſic dat: *παῖς ἦν κοίου καὶ φοίβη οὐρανοῦ*, reliquis ſublatis.

11) *Ἑρμοῦ — βιάζοντος*) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. *ἑρμῆν — βιάζοντα*. Supra ad v. 698. *ἑρμῇ — βιάζοντι*, recte, nam *ἐμβριμάομαι* conſtruitur cum Datiuo; forte hic quoque *ἑρμῇ — βιάζοντι* legendum.

12) *παρ' ὅσον*) Vitt. 2 et 3. *παρ' ὅτι*.

Σπερχειὲ] Σπερχειὸς, ποταμὸς Θεσσαλίας, ὃς νῦν Σαλαμβρία [3]) καλεῖται.

Βοάγριε] Βοάγριος, ποταμὸς Λοκρίδος. Παράκειται γὰρ τῇ Θεσσαλίᾳ ἡ Λοκρίς.

1155 — 56. Αἷς ἀκτέριστος] Ἐῤῥέθη, ὅτι φονευόμεναι [4]) παρὰ τῶν Τρώων αἱ Λοκρίδες ἀκάρποις ξύλοις ἐκαίοντο, καὶ ἡ σποδὸς αὐτῶν εἰς θάλασσαν ἐῤῥίπτετο. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Αἷς ξέναις Λοκρίσιν ἐν ξένῃ ψάμμῳ ἀκτέριστος καὶ ἄταφος λυπηρὸς τάφος ἐκκλυσθήσεται [5]), ἤτοι ἐκριφήσεται [6]), ὑπὸ τοῦ κλύδωνος.

1157. Ὅταν ἀκάρποις] Ἐῤῥέθη [7]).

1159. Τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος] Συνέβη μιᾷ τῶν Λοκρίδων στελλομένῃ, διαφθαρῆναι ἐπί τινος λόφου τῆς Τροίας, καλουμένου Τράρωνος· εἶτα τοὺς Λοκροὺς τὴν μὲν θάψαι, σιωπῆσαι δὲ καὶ [8]) μηκέτι πέμψαι [9]) τὰς παῖδας, δοκοῦντας πεπληρῶσθαι τὸν τῶν ἐτῶν χρόνον. Ὁ δὲ χρησμὸς οὐκ εἶχεν ὡρισμένον χρόνον, ἀλλ'

3) Σαλαμβρ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. vt Baroc. σαλάμωρ. Io. Tzetz. Chil. IX, v. 707. quoque σαλάμβρια, vbi dicit, Spercheum, Peneum, Onochonum et Salambriam vnum eundemque, ſed variis nominibus eſſe fluuium.

4) ὅτι φον. — ἐῤῥίπτετο) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. atque ſane abeſſe poſſunt, quia eadem paullo ante commemoratá fuerant. Vitt. 2 et 3. habent, haud dubie a Io. Tzetza addita.

5) ἐκκλυσθήσεται) Pro ἐλκυσθ. noſtri bene, vid. Varr. Lectt. ad Lycophr.

6) ἐκριφ.) Noſtri ἐκριφῇ, non apte.

7) ὅταν — ἐῤῥέθη) Sic quoque Vitt. 2 et 3. verum a Vit. 1. et Ciz. abſunt, nec opus erat ea repetere iam paullo ante repetita.

8) σιωπῆσαι δὲ καὶ) Non reperiuntur in Codd. noſtris. Senſum verborum omnino turbant, niſi interpreteris σιωπῆσαι, *deſiiſſe mittere*, μηκέτι πέμψαι, quod vero valde durum videtur, vel *nullum tollere eiulatum*. Partic. δὲ noſtri collocant poſt μηκέτι.

9) πέμψαι) Vitt. 2 et 3. apte, pro πέμπειν.

ἀντὶ [10]) τῆς ἀδικίας τῆς Κασσάνδρας [11]) ἐδήλου στέλλειν δύο κόρας. Ἀκαρπίας δὲ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς θυσίας κατασχούσης πάλιν τὴν Λοκρίδα, ἔπεμπον οὐκέτι δύο, ἀλλὰ μίαν, ἀρκοῦσαν εἶναι δοκοῦντες τὴν τιμωρίαν.

1160. Ἶσαι [12])] Καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεχθὲν, οὐ λυμαίνεται τὸν στίχον, ὡς πολλάκις εἴρηκα [13]).

1161. Σιθῶνος [14]) εἰς θυγατρὸς γυίας] Εἰς τὸ Ῥοίτειον. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥοιτείου τὴν ὅλην Τροίαν ἐδήλωσε. Σιθῶνος γὰρ, τοῦ Θρακῶν [15]) βασιλέως, καὶ Ἀχιρόης [16]) τῆς Νείλου θυγατέρες [17]) Παλλήνη καὶ Ῥοιτεία, ἀφ' ὧν ἥ τε Παλλήνη, πόλις Θράκης, καὶ τὸ Ῥοίτειον, τόπος ἐν Τροίᾳ. Ὁ δὲ Σιθὼν υἱὸς ἦν [18]) Ἄρεος.

1162. Λαθραῖα κἀκκέλευθα παπταλώμεναι] Κατακρυφίας [1]) ὁδοὺς περιβλέπουσαι [2])· ἐδειλίων γὰρ,

10) ἀλλ' ἀντὶ) Noſtri pro ἀλλὰ ἀντί.

11) τῆς κασσάνδρας) Sic noſtri cum edd. pr. recte pro τῆς πρὸς κασ. Sebaſt. hanc lectionem nominat inſulſam: immo ipſe eſt inſulſus, nam Genitiuus recte ſe habet, et *iniuria Caſſandrae* eſt: *iniuria, qua Caſſandra eſt affecta.* Sebaſtiani lectio eſt interpretamentum gloſſatoris, hanc Genitiui vim ignorantis.

12) ἶσαι) Hoc ſchol. ſine dubio a Io. Tzetza adiectum Vit. 1. et Ciz. non adiiciunt.

13) εἴρηκα) Noſtri cum Pott. εἰρήκειν.

14) σιθῶνος) Vitt. 2 et 3. σίθωνος.

15) τοῦ θρᾳκ.) Pro τῶν θρᾳκ. noſtri cum ſchol. interlin. recte: forte τοῦ τῶν θρᾳκ.

16) Ἀχιρόης) Sic Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. Chil. VII, v. 354. Vitt. 2 et 3. Ἐχιρόης: Apollod. II, 1, 4. Ἀγχινόη, cf. ibi Heyne.

17) θυγατ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum ſchol. interl. θυγατρὸς, vt ſupra ad v. 583.

18) ἦν) Delent Vitt. 2 et 3.

1) κατακρυφίας) Vit. 1. et Ciz. pro κατακρύφους: Vitt.

ὡς ἔφην, μὴ ἀναιρεθῶσιν ὑπὸ τῶν Τρώων. Ἐπετέτραπτο [3]) γὰρ τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἡνίκα ᾔσθοντο παραγενομένας αὐτὰς ἐκ Λοκρίδος, λίθους ἔχοντες καὶ ξίφη, ἐπεξῄεσαν αὐταῖς, ὅθεν ἐν νυκτὶ εἰσήρχοντο εἰς τὸν ναόν. Τὸ δὲ παπταλώμεναι [4]) ἀδείᾳ Λυκοφρονείᾳ [5]) ἐλέχθη· Ἱππώνακτος γάρ ἐστιν [6]) ἡ λέξις, καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπουσαι· ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῆσαι [7]) τὸ ἰδεῖν λέγει, οὐ παπταλῆσαι, ὥσπερ νῦν φησὶν οὗτος. Περὶ δὲ τὸ τέλος μετὰ μικρὸν [8]) ἐρεῖ·

Κόρη [9]) κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλώμενος.

Τοιαύτῃ γοῦν ἀδείᾳ χρώμενος, πῶς οὐκ ἂν περὶ οὗ βούλοιτο μετρικῶς γράψοι [10]);

1165. Ὀφελτρεύσωσι] Σαρώσωσι [11])· σαρὸν [12]) γὰρ καὶ ὄφελτρον [13]), καὶ ὄφελλα, καὶ ὄφελμα, ἡ σκοῦπα [14]) λέγεται. Καὶ τοῦτο Ἱππῶναξ φησίν·

2 et 3. κατὰ κρυφίας, forte rectius.

2) περιβλ.) Nostri quoque cum Pott. in ed. 2. pro παραβλ.

3) ἐπετέτρ. usque ad αὐταῖς non reperiuntur in nostris.

4) παπταλ.) Vitt. 2 et 3. πεπταλ. vid. Var. lectt. ad Lycophr.

5) λυκοφρονείᾳ) Vitt. 2 et 3. λυκόφρονος, qui inde inferunt Lycophronis vv. 1157, 1159, 1161 et 1163.

6) ἐστιν) Abest a nostris.

7) παμφαλῆσαι) Vit. 2. παμφαλίσαι, super μφ script. πτ. Vit. 3. παμφαλίσαι, non bene, cf. Phauor. παμφαλᾷν.

8) μετὰ μικρ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Potter. 2. μικρὸν, scl. ad v. 1433.

9) κόρη) Vit. 1. et Ciz. hic κόρην, quod praeferendum videtur, infra vero v. 1433. etiam κόρη.

10) τοιαύτῃ — γράψοι) Vit. 1. et Ciz. non habent. Pro γράψοι Vitt. 2 et 3. γράφει, forte γράφοι.

11) ὀφελ. σαρώσ.) Vit. 1. et Ciz. ὀφελτρεύσουσι, σαρώσουσι.

12) σαρὸν) Sic nostri cum edd. pr. pro σαρὸς, forte σάρον, vt ap. Callimach. in Del. 225. Eustath. ad Hom. Odyss. υ, p. 1887. Hesych. et Polluc. Onom. VI, 94.

13) καὶ ὄφελτ.) A nostris abest.

14) ἡ σκοῦπα) Vitt. 2 et

Ὁ δ' αὐτίκ' [15]) ἐλθὼν σὺν τρισὶ μάρτυσιν,
Ὅπου τὸν ἕρπιν ὁ σκότος [16]) καπηλεύει,
Ἄνθρωπον εὗρε [17]) τὴν στέγην ὀφέλλοντα,
Οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα, πυθμένι στοιβῆς.

1166. Φοιβάσωσι] Πλυνῶσι [1])· Φοίβη γὰρ ἀλληγορικῶς τὸ ὕδωρ ἐστί [2]).

1168 — 69. Πέτρον ἔχων] Ἢ τόδε, ἢ τόδε [3])· τοιούτοις γὰρ οἱ Τρῶες ὡπλισμένοι τὰς Λοκρίδας ἐξεδέχοντο, ὅπως αὐτὰς ἀνέλωσι· νόμος γὰρ ἦν τοῖς Τρωσὶν ἐπαινεῖν [4]) τοὺς τῶν Λοκρίδων φονέας. Εἰ δέ [5]) τις ἔθαψεν αὐτὰς, ἐτιμωρεῖτο μεγάλως.

1170. Στεῤῥὰν [6]) κύβηλιν] Ὁ Ἱππῶναξ Κύβηλιν [7]) τὴν Ῥέαν λέγει, παρὰ τὸ [8]) ἐν Κυβέλλᾳ, πόλει Φρυγίας, τιμᾶσθαι· οὗτος δὲ τὸν πέλεκυν [9]).

3. ἠχουσκοῦπα: quid hoc? an ἤγουν σκοῦπα?

15) ὁ δ' αὐτίκ' —) Hi versus in Vit. 1. et Ciz. quod dolendum, omissi.

16) τ. ἕρπ. ὁ σκότος) Vitt. 2 et 3. τ. ἕρπην ὁ σκοπός. Toup in Opusc. critt. T. II, p. 87, ed. Lipſ. ὁ σκότιος. cf. quoque D'Orvill. Vann. Crit. c. 10. p. 438 et 457.

17) εὗρε) Pro hoc edd. pr. εὗρεν, Vitt. 2 et 3. εὑρών. Caeterum Toup verba ſqq. ſic diſtinguit, vt poſt ὀφέλλοντα et ὄφελμα ponat commata.

1) Φοιβ. πλυνῶσι) Sic Sebaſt. noſtri cum Pott. Φοιβάσουσι, πλυνοῦσι. cff. Varr. Lectt. ad Lycophr.

2) ἐστί) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

3) ἢ τόδε) Vitt. 2 et 3. καὶ τόδε.

4) ἐπαινεῖν) Noſtri ἐπαινῶν.

5) εἰ δὲ — μεγάλως) Non extant in Vitt. 2 et 3. Habent Vit. 1. et Ciz. legentes quoque αὐτὰς, ſcl. λοκρίδας, pro αὐτοὺς, recte.

6) στεῤῥὰν —) Hoc ſchol. deeſt in Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. ſed ad extr. v. 1171. Vit. 3. κυβέλλῃ pro κυβέλλᾳ.

7) κύβηλιν) *Rheam*, ſic Suid. ad κυβελλείοις, cf. Toup Opuſc. Critt. T. II. p. 239.

8) παρὰ τὸ —) Eudoc. p. 369. φασὶ δὲ τὴν Ῥέαν καὶ Κυβέλην παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη· ὀρεία γὰρ θεός.

9) πέλεκυν) Cff. Heſych. Photii Lex. et Schweighäuſ. ad Athen. IV, p. 169 ſ. 595.

Φαλακραῖον κλάδον] Ξύλον ἐκ τῆς Φαλάκρας. Φαλάκρα [10]), Λεκτὸν, Πέργαμον σὺν Γαργάρῳ, εἰσὶν ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης ὄρους, ἀφ' ἧς τὰ δόρατα εἶχον οἱ Τρῶες.

1171. Μαιμῶν] Κυρίως αἵματος ἐπιθυμῶν, αἱμῶν [11]), καὶ προςθήκη τοῦ μ μαιμῶν.

Κορέσσαι [12])] Δύο βραχέα εἰς δευτέραν χώραν ποίας ἀδείας ἐστὶν, οὐκ οἶδα. Ἐγὼ δὲ ἀπορήσας διὰ τὸ μὴ εὑρίσκειν αὐτόθι [13]) τινὰ ποιητικὸν τρόπον, τὸν ἐκτείνοντα αὐτὸ, διὰ δύο σσ ἔγραψα, ὡς ἐπὶ ἡρωϊκῶν, ἵν' εἴη [14]) Αἰολικόν.

1172 — 73. Δῆμος δ' ἀνατεὶ] Ἀνατεὶ ἀντὶ τοῦ χωρὶς βλάβης [15]). Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὁ δὲ δῆμος, τῶν Τρώων δηλονότι, τὸν κτανόντα [16]) τὸ ἐπιλώβητον [17]) γένος, τὰς Λοκρίδας, ἐπαινέσει, ἀνατεὶ, ἐν τεθμῷ καὶ νόμῳ τοῦτο γράψας, δηλονότι τὸ ἐπαινεῖσθαι τὸν φονεύσαντα Λοκρίδα τινὰ καὶ μὴ ὑφορᾶσθαι βλάβην τὴν οἱανοῦν.

10) *Φαλάκρα — ὄρους*) Sic Vit. 1. et Ciz. pro *τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια τῆς ἴδης, πέργαμος, λεκτὸν, γάργαρον καὶ Φαλάκρα.* Sunt verſus Iambici politici, cuiusmodi verſſ. Tzetzes in ſcholiis ſaepius dat, vt ad v. 1181. *τὸ λιλύβαιον* etc. Verba vltima, *ἀφ' ἧς → τρῶες*, abſunt a Vitt. 2 et 3. cff. ſupra commemorata ad v. 24.

11) *αἱμῶν*) Abeſt a noſtris, non bene.

12) *κορέσσαι*) Hoc ſchol. carent Vit. 1. et Ciz. Videtur eſſe Io. Tzetzae, qui vbique ſuum *ἐγὼ δὲ* iactat.

13) *αὐτόθι*) Deeſt in Vitt. 2 et 3. vti in ſeqq. *διὰ* ante *δύο*.

14) *εἴη*) Vitt. 2 et 3. pro *ἦ*, rectius, quia praecedit Praeteritum.

15) *ἀνατεὶ — βλάβης*) Haec ab edd. et Codd. reliquis aliena exhibent Vit. 1. et Ciz. quibus verbis adnectunt *τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως*, omiſſis vero: Ἡ *σύνταξις — δηλονότι*, et ad extr. *δηλονότι — οἱανοῦν.*

16) *κτανόντα*) Vit. 1. et Ciz. addunt *καὶ φονεύσαντα.*

17) *τὸ ἐπιλώβ.*) Vitt. 2 et 3. *τ' συπϊλώβητον.*

1175. Περσέως δὲ παρθένος] Ἡ Ἑκάτη. Καὶ τοῦτο τῆς ἀδείας ἐστὶ τῆς Λυκοφρονείας [1]), τὸν Πέρσην Περσέα [2]) λέγειν [3]), ὅπως ἀπαρτίζοιτο [4]) τὰ μέτρα· ὁ γὰρ Ἡσίοδος [5]) τὴν Ἑκάτην [6]) Πέρσου καὶ Ἀστερίας φησὶ θυγατέρα, καὶ οὐ Περσέως· οὐδὲ μὴν [7]) Πέρσου τινὸς νεωτέρου, ἀλλὰ Πέρσου τοῦ παλαιοῦ, ὃς ἦν παῖς Εὐρυβίας [8]) καὶ Κρίου [9]), τῶν Οὐρανοῦ παίδων. Ἡ δὲ Πέρσου γυνὴ Ἀστερία παῖς ἦν Κοίου καὶ Φοίβης. Ὁ Κοῖος δὲ καὶ ἡ Φοίβη Οὐρανοῦ παῖδες [10]).

1176. Βριμώ] Ἡ αὐτὴ Ἑκάτη, ὅτι Ἑρμοῦ ἐν κυνηγεσίῳ βιάζοντος [11]) αὐτὴν, ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐπαύθη. Καὶ ἡ Περσεφόνη Βριμὼ λέγεται. Δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ εἶναι Ἑκάτη καὶ Περσεφόνη.

Τρίμορφος] Τρικέφαλος, ἢ παρ᾽ ὅσον [12]) μετέχει οὐρανοῦ, καὶ γῆς, καὶ Ἅιδου.

1) τῆς λυκοφρονείας) Pro τοῦ λυκόφρονος Vit. 1. et Ciz. vt ſupra.

2) πέρσην περσέα) Vid. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 55.

3) λέγειν) Vit. 1. et Ciz. καλεῖν: Vit. 2. καλεῖ: Vit. 3. καλῶν.

4) ἀπαρτίζ.) Vit. 2. ἀπαρτίζῃ: Vit. 3. ἀπαρτίζοι.

5) Ἡσίοδ.) Theog. 377 et 409 ſqq.

6) τὴν Ἑκάτ.) Non reperitur in Ciz. et Vit. 1.

7) οὐδὲ μὴν — παλαιοῦ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. ſed οὐ μὴν pro οὐδὲ μήν. Art. τοῦ cum Seb. praeponunt voc. παλαιοῦ.

8) Εὐρυβίας) Ita Vitt. 2 et 3. recte pro Εὐρυβοίας l. Εὐριβοίας, vti Apollod. I, 2, 2, cf. ibi Heyne, et Heſiod. Theog. 239 et 375.

9) κρίου) Pro κρειοῦ noſtri recte cum Apollod. l. l. et Heſiod. Theog. 375.

10) παῖδες) Non reperitur in Vit. 3. Totum locum Vit. 3. ſic dat: παῖς ἦν κοίου καὶ φοίβη οὐρανοῦ, reliquis ſublatis.

11) Ἑρμοῦ — βιάζοντος) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ἑρμῆν — βιάζοντα. Supra ad v. 698. ἑρμῇ — βιάζοντι, recte, nam ἐμβριμάομαι conſtruitur cum Datiuo; forte hic quoque ἑρμῇ — βιάζοντι legendum.

12) παρ᾽ ὅσον) Vitt. 2 et 3. παρ᾽ ὅτι.

Ἐπωπίδα] Δασέως μὲν ἐπωπὶς, ἡ ἀκόλουθος καὶ δρωῒς· ψιλῶς δὲ ἐπωπὶς, ἡ ἐπισκοποῦσα καὶ βλέπουσα, παρὰ τοὺς ὦπας. Ἐπωπίδα δὲ καὶ [13]) ἀκόλουθον τῆς Ἑκάτης φησὶ τὴν Ἑκάβην, ὅτι, καθάπερ ληροῦσιν, ἡ Ἑκάβη κύων γέγονε, διὰ τὸ λίθοις ἀναιρεθῆναι· καὶ τῇ Ἑκάτῃ δέ φασι [14]) κύνας μέλαινας φοβερὰς [15]) ἕπεσθαι.

1179. Δείκηλα [16])] Εἰκόνας, ἀγάλματα. Κυρίως δὲ τὰ Διῒ εἴκελα [17]), διείκελά τινα ὄντα, καὶ δείκηλα.

1180. Φεραίαν] Ἑκάτη, ἐκ Φεραίας [1]), τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, κἀκ τοῦ Διὸς ἐτέχθη, καὶ [2]) ἐν τριόδοις ἐῤῥίφη. Βουκόλοι δὲ Φέρητος εὑρόντες [3]) αὐτὴν, ἀνέθρεψαν· ὅθεν ἐν ταῖς [4]) τριόδοις αὐτῇ τὰς θυσίας ἐποίουν.

13) καὶ) Addunt noſtri cum Seb.

14) δέ φασι) Vitt. 2 et 3. φησὶ, ſcl. Lycophron, omiſſa part. δέ.

15) φοβερὰς) Vit. 2. φοβερῶς, olim φοβεροὺς, non male.

16) Δείκηλα —) Hoc ſchol. a Seb. huc translatum noſtri Codd. cum edd. pr. v. 1180. adiiciunt.

17) εἴκελα) Sic Seb. pro ἴκελα. Vit. 1. et Ciz. ἴκελα, quoque bene, et δἴκελα pro διείκελα, quod vero Vit. 3. omittit.

1) ἐκ Φεραίας) Vit. 1. et Ciz. ἑταίρα Φεραίας, mendoſe pro ἑτέρα, vt edd. pr. Vitt. 2 et 3. ἕτεροι Φεραίας, quae lectio non eſt plane abſurda, ſi addas ὡς, vel ὥς φασι. Sic ſchol. Theocrit. Idyll. II, 36. qui omnino eſt conferendus, ἔνιοι δέ φασι Φεραίας τῆς Αἰόλου καὶ Διὸς παῖδα αὐτὴν γεγονέναι, nam ſupra dicebatur filia Perſae et Aſteriae, alias Iouis et Aſteriae, vt ſchol. Theocrit. II, 12. Locum vero etiam habere poteſt ἑτέρα, ſi interpreteris: *alia, diuerſa ab ea, quae antea eſt commemorata.*

2) ἐτέχθη, καὶ) Pro τεχθεῖσα Vit. 1. et Ciz. Pro κἀκ τοῦ Thryllit. mauult κἀκ τοῦ, recte.

3) εὑρόντες) Vitt. 2 et 3. εὐρύτου, perperam, nam Pheres non erat filius Euryti, ſed, auctore ſchol. Apollon. I, 48. κρηθέως.

4) ταῖς τριόδ.) Vitt. 2 et 3. ταῖς non male delent.

Φεραίαν δὲ, ὡς ἐν ταῖς Φεραῖς [5]) τιμωμένην· Φέρης γάρ τις ἔκτισε πόλιν Φεράς, ἥτις νῦν Σέῤῥα [6]) καλεῖται. Καὶ Καλλίμαχος [7]) περὶ τῆς Ἀρτέμιδός φησι·

Πότνια Μουνυχίη, λιμενοσκόπε, χαῖρε, Φεραίη.

Ἡ αὐτὴ δέ ἐστιν ἡ Ἄρτεμις [8]) καὶ ἡ Ἑκάτη.

1181. Νησιωτικὸς στόνυξ] Ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας ἐστὶν, ὃ καλεῖται [9]) Πάχυνος, ἔνθα κενοτάφιον ὁ Ὀδυσσεὺς ἱδρύσατο [10]) τῇ Ἑκάβῃ [11]), δειματούμενος ὑπ' αὐτῆς ἐν ταῖς νυξὶ, διὰ τὸ πρῶτον κατάρξαι αὐτὸν τοῦ καταλεύσματος [12]), τοῦ ὑφ' Ἑλλήνων εἰς αὐτὴν γεγονότος.

5) ὡς ἐν ταῖς Φερ.) Vitt. 2 et 3. τὴν ἐν τ. Φέραις. Vit. 1. et Ciz. τὴν ἐν τ. Φεραῖς. Recte Φεραῖς, vti mox Φερὰς pro Φέρας, cff. Strab. VIII, p. 356 et 360. Apollod. I, 19, 14. Apollon. I, 49. Alii Φηραί. vid. Tzſchucke ad Strab. VIII, p. 360. Steph. et Pauſan. IV, 15, 5. Φαραί.

6) Σέῤῥα) Pro Σαῖρα Vit. 1. et Ciz. cum Seb. ſic quoque Steph. in σεῤῥεῖον: Vitt. 2 et 3. σέῤῥαι.

7) Καλλίμαχ.) In Dian. v. 259. Potter. per errorem lapſus laudat hymnum in Venerem, qui non extat, eodemque errore Seb. incaute ſe abripi paſſus eſt. Noſtri Codd. hunc verſ. corruperunt: Vit. 1. et Ciz. ſic:

Ἄρτεμι μουνυχίη λιμὴν σκοπέλου, χαῖρε φεραῖα.

Vitt. 2 et 3. vt C. Baroc.:

Ἄρτεμι· μουνυχίη λιμένος σκυλὴ, χαῖρε φεραῖα.

cff. Spanheim et reliqui interptt. ad h. l.

8) ἡ Ἄρτ.) Ita noſtri bene pro Ἄρτεμις.

9) ὃ καλεῖται) Noſtri cum Seb. pro καλεῖται δέ.

10) ἱδρύσατο) Noſtri recte: Seb. cum edd. pr. ἱδρύσατο, male.

11) Ἑκάβῃ) Recte: noſtri Ἑκάτῃ, perperam.

12) καταλεύσ.) Vitt. 2 et 3. κελεύσματος, inepte, nam κατάλευσμα eſt voc. optimae notae, et καταλεύειν ac καταλευσιμος cognatum, nec tamen a Lexicographis adhuc receptum.

Τὸ Λιλύβαιον [13]), ἡ Πελωρὶς, τὰ δύο
Σὺν τῷ Παχύνῳ μητέρα περιγράφει
Τὴν Σικελῶν γῆν. ἀλλ' ἀκρωτέρα μοι.

1182. Ἐξ ὀνειράτων [14])] Οὔτε ἀπὸ τῆς ὄναρ εὐθείας εἶπεν, οὔτε ἀπὸ τῆς ὄνειρον, ἢ ὄνειρος [15])· ὀνάρτων [16]) γὰρ ἦν ἡ γενικὴ, ἢ ὀνείρων· ἀλλ' ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς λεγούσης τὸ ὀνείρατον, ὡς τὸ προσώπατον, ὡς καὶ Ὅμηρος [17])·

Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι [18]), νέρθε δὲ ποσσίν.

Ἀπὸ γοῦν τῆς τοιαύτης [19]) εὐθείας ἡ γενικὴ λέγεται προσωπάτων καὶ ὀνειράτων.

1183. Ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις] Ταῖς τοῦ Ὁ-

13) *τὸ Λιλύβαιον — μοι*) Sic pro *τρία δὲ ἀκρωτήρια σικελίας, πάχυνος, πελωρὶς καὶ λιλύβαιον,* Vit. 1. et Ciz. qui, vt vidit Thryllit., ſunt tres iambi politici. Vltima tamen verba ſunt corrupta, nec metro ſatisfaciunt. Legendum *ἀκρωτήρια* pro *ἀκρωτέρα,* quod nihili eſt. Vid. ante ad v. 1170.

14) *ἐξ ὀνειράτων* etc.) A Seb. hic poſita in Vitt. 2 et 3. poſtea ad v. 1184. et in Vit. 1. et Ciz. ad v. 1186. reperiuntur, qui vero modo exhibent: *ἐξ ὀνειράτων, ἡ εὐθεῖα τὸ ὀνειράτων, ὡς τὸ προσώπατον.*

15) *ἢ ὄνειρος*) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

16) *ὀνάρτων — ἢ ὀνείρων*) Vitt. 2 et 3. *ὀνείρου — καὶ ὀνείρων.*

17) *ὡς καὶ Ὅμηρ.*) Vitt. 2 et 3. bene pro *καὶ Ὅμηρ.* In edd. ante Seb. *ὡς καὶ παρ' Ὁμήρου ἔχει.* Il. η. 212.

18) *προσώπασι*) Pro *προσώποισσιν* Vit. 2. recte cum Homero: Vit. 3. *προσώποισι,* vid. Heyne Obſeruatt. ad Hom. Addunt Vitt. 2 et 3. vt Homer. *νέρθε δὲ ποσσίν.* Male ergo Sebaſt. conſuluit Tzetzae, reducta lectione a Pottero iam eiecta, nam *προσώποισι* nil facit ad *προσώπατον*: male vero etiam conſuluit conſtantiae ſuae, quum alias fere ſemper, neglectis ſcholiaſtae lectionibus, adeo optimis, lectiones ſcriptorum, vti nunc ſunt editi, praeferat.

19) *τοιαύτης*) Delent Vitt. 2 et 3.

δυσσέως χερσίν [1]). Ἑκάβης γὰρ δεσπότης ὁ Ὀδυσσεὺς γέγονεν, ὡς καὶ [2]) Εὐριπίδης φησὶν ἐν Τρῳάσιν [3])·

Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν.

1184 — 85. Ῥείθρων Ἐλώρου πρόσθεν] Πλησίον τῶν ῥείθρων τοῦ Ἐλώρου, ποταμοῦ Σικελίας, τῇ τλήμονι Ἑκάβῃ [4]) ῥανεῖ χοὰς ὁ Ὀδυσσεύς· ὁ δὲ ποταμὸς [5]) ὁ Ἔλωρος ἔσχε τὸ [6]) ὄνομα ἀπό τινος βασιλέως Ἐλώρου, κτίσαντος [7]) γέφυραν ἐν αὐτῷ μεγάλην. Ἢ Ἔλωροί τινες ἐπορεύοντο πρὸς τὸ Ἄργος, καὶ ἐδόθη χρησμὸς αὐτοῖς, μὴ περάσαι τὸν ἀνώνυμον ποταμόν· οἱ δὲ ἀλογήσαντες τοῦ χρησμοῦ ἀπήρχοντο. Προσεγγίσαντες δὲ αὐτῷ, ἔπλεον μετὰ τῶν ἵππων, καὶ ἄφνω συγκαλυφθέντες [8]) ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ἀπεπνίγησαν, καὶ ἔσχε ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ὁ ποταμός [9]). Ἐκεῖ γοῦν ὁ Ὀδυσσεὺς προσεγγίσας, ἐδόκει βλέπειν ἐν τῇ νυκτὶ τὴν Ἑκάβην ἀπάγχουσαν αὐτὸν, καὶ λέγουσαν· „Οὐκ ἐγώ σε „ἐῤῥυσάμην ἐκ χειρὸς τῶν Τρώων; διατί μὴ καὶ σὺ τὴν „θυγατέρα μου ἐῤῥύσω ἐκ χειρὸς Ἀγαμέμνονος;“ Ἐκεῖνος δὲ ἀφυπνισθεὶς, εἴδωλον ἐποίησεν αὐτῇ, ἐξ οὗ καὶ ἡ

1) χερσίν) Vit. 2. χεροῖν.

2) καὶ) Inferunt Vit. 1. et Ciz. bene.

3) ἐν Τρ.) v. 278. ed. Beck. Caeterum tenendum, Seb. haec duo schol. v. 1183 et 1184. transposuisse, primo loco Ταῖς δεσποτ. secundo autem Ῥείθρων Ἐλώρου ad verba Lycophronis, quem ordinem Tzetza non semper videtur seruasse.

4) Ἑκάβῃ) Vit. 1. et Ciz. vitiose, vt antea Ἑκάτῃ.

5) ὁ δὲ ποταμὸς usque ad v. 1186. desiderantur in Vitt. 2 et 3.

6) ἔσχε τὸ) Pro ἔσχετο Vit. 1. et Ciz. cum Seb. recte.

7) κτίσαντος) Pro ὅστις — ἔκτισε Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. adeo Pott. 2. nec apparet, vnde et quare Seb. hanc lectionem bonam mutauerit.

8) συγκαλ.) Abest a Ciz. et Vit. 1.

9) ὁ ποταμός. Ἐκεῖ vsque ad fin. a Seb. e Cod. Vat. suppleta Vit. 1. et Ciz. ignorant.

παροιμία που λέγει· Νεκρὸς τὸν ζῶντα λαβὼν, ἀπῆγχεν. Ὁ δὲ ἐλιτάνευσεν οὐκ ὀλίγα, μὴ φονεῦσαι. Εἶτα διεγερθεὶς, ἑαυτῷ παρῄνει, λέγων· Ὦ τῆς ἀφροσύνης, τί ποιήσω; στερηθῶ μὲν τῆς ἀγχόνης· παρὰ πάντων δὲ μωμηθῶ, τὸ εἴδωλον ἀναστήσας. Ὅμως στηλοποιήσω. Κἀγὼ μὲν ζήσω ποιήσας· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἃ θέλουσι λαμείτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστι ζῆν παρὰ πάντων μωμευόμενος.

Τλήμονος] Τῆς Ἑκάβης.

Ῥανεῖ χοὰς] Ὁ Ὀδυσσεὺς δηλονότι [10].

1186. Τριαύχενος] Τῆς Ἑκάτης, ἣν ἄνω τρίμορφον εἶπεν [11].

1191 — 93. Οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα [12])] Οὐ μάτην αἱμάξεις τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ φόνῳ [13]) καὶ ἐν τῷ αἵματι ταύρων καὶ τῶν θυσιῶν δηλονότι, καὶ ταυρικῶν θυμάτων, πλείστας ἀπαρχὰς δωρούμενος τῷ Διΐ, τῷ ἄνακτι, τῷ [14]) καὶ βασιλεῖ τῶν Ὀφίωνος θρόνων. Πρὸ γὰρ τοῦ Κρόνου καὶ Ῥέας Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη, ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ, τῶν θεῶν ἐβασίλευον, οὓς Τιτᾶνας καλοῦσι. Κρόνος δὲ τὸν Ὀφίωνα καταβαλὼν, Ῥέα δὲ τὴν Εὐρυνόμην καταπαλαίσασα, καὶ ἐμβαλοῦσα τῷ [15]) Ταρτάρῳ, τῶν θεῶν ἐβασίλευσαν, οὓς πάλιν ὁ Ζεὺς ταρταρώσας, ἔσχε τὸ κράτος, ὃ πρώην μὲν ὁ Κρόνος αὐτὸς εἶχε καὶ ἡ Ῥέα· πρὸ αὐτῶν δὲ Ὀφί-

10) τλήμον. — δηλονότι) A Seb. e duobus MSS. praelatum (prolatum) nostri Codd. non exhibent.

11) εἶπεν) Sic etiam Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. λέγει.

12) κρηπῖδα) Sic Vit. 3. sed Vit. 2. κρηπῖδα, vt in Lycophr. Haec vero desunt in Vit. 1. et Ciz. usque ad ὀφίωνος θρόνων.

13) φόνῳ — θυμάτων) Ex emendatione Sebast. Nostri stant a partibus edd. pr. quae omissis φόνῳ καὶ legunt: ἐν τῷ αἵμ. τῶν θυσιῶν δηλ. ταύρ. καὶ ταυρικῶν θυμ.

14) τῷ) Addunt Vitt. 2 et 3.

15) καὶ ἐμβαλ. τῷ) Absunt a Vit. 3.

ων καὶ Εὐρυνόμη· ὅθεν ἄνακτα τὸν Δία Φησὶ τῆς βασιλείας Ὀφίωνος καὶ Εὐρυνόμης.

1194 — 95. Ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα] Φασὶν [1]), ὅτι λοιμοῦ κατασχόντος τὴν Ἑλλάδα, ἔχρησεν ὁ θεὸς, τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ κείμενα ἐν Ὀφρυνῷ [2]), τόπῳ τῆς Τροίας, μετενεγκεῖν ἐπί τινα πόλιν Ἑλληνίδα ἐν τιμῇ, μὴ μετασχοῦσαν τῆς ἐπὶ Ἴλιον [3]) στρατείας. Οἱ δὲ Ἕλληνες εὑρόντες τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας μὴ στρατευσαμένας [4]) ἐπὶ Ἴλιον, ἐνεγκόντες τὰ τοῦ ἥρωος λείψανα, ἔθεντο παρὰ τὴν Οἰδιποδείαν κρήνην [5]) ἐν Θήβαις.

Γενεθλίαν δὲ πλάκα τὰς Θήβας λέγει, ὅτι, κατά τινας, ὁ Ζεὺς ἐν Θήβαις ἐτέχθη, καὶ τὰς Μακάρων νήσους ἐν Θήβαις [6]) εἶναι Φασί. Καὶ τὴν [7]) μὲν Διὸς γέννησιν [8]), οἱ μὴ εἰδότες, τίς ἐστιν ὁ Ζεὺς, οἱ μὲν ἐν Κρήτῃ· αἱ δὲ [9]) ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὁ δὲ Λυκόφρων [10]) ἐν Θήβαις

1) φασὶν) Vit. 3. φησίν.

2) ὀφρυνῷ) Strab. XIII, p. 595. Herodot. VII, 42, et Dionyſ. Hal. Antiqtt. Rom. nominant ὀφρύνιον. Forte leg. ὀφρυνίῳ.

3) ἐπὶ Ἴλιον) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ Ἰλίου, inepte.

4) τὰς — Θήβας μὴ στρατευσ.) Vitt. 2 et 3. pro τοὺς — Θηβαίους μὴ στρατευσαμένους, conuenienter oraculo ἐπὶ τινὰ πόλιν — μὴ μετασχοῦσαν.

5) παρὰ — κρήνην) Vit. 1. et Ciz. περὶ τὴν Οἰδίποδος κρ. Vitt. 2 et 3. παρὰ τὴν ἰδίαν πόλιν κρήνην, vitioſe. Aſſentitur lectioni vulg. Plutarch. in Sulla c. 19. περὶ τὴν Οἰδιπόδειον κρήνην, cff. quoque Pauſan. IX, 18, 4. et Plin. H. N. IV, 12. Ad oram Vit. 3. legitur: ταύτης τῆς ἱστορίας καὶ Ἀπολλώνιος, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ συγγραψάμενος, μέμνηται.

6) ἐν θήβαις) Vitt. 2 et 3. ἐκεῖ, non male, quia praecedit ἐν θήβαις.

7) καὶ τὴν — Ζεὺς). Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

8) γέννησιν) Vitt. 2 et 3. γένεσιν.

9) αἱ δὲ) Vit. 1. et Ciz. ἕτεροι δέ.

10) ὁ δὲ λυκόφρ. vsque ad v. 1196. Vit. 1. et Ciz. modo haec: Ἐγὼ δὲ τοῦ Διὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥσπερ καὶ τοῦ Διὸς νοὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· αἱ δὲ τῶν μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ κεῖνται, reliquis ſublatis, quae a Io.

ταῖς Βοιωτίας [11]) φησὶν, ἔνθα καὶ ἐπιγέγραπται τάδε·

> Αἵδ' εἰσὶ Μακάρων νῆσοι, τόθιπερ [12]) τὸν ἄριστον
> Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, Ῥέη τέκε τῷδ' ἐνὶ χώρῳ.

Τοῖς δὲ εἰδόσιν, ὅτι Δίες [13]) πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ θεοὶ λέγονται, οὐ καινὸν δόξει, ἐν Κρήτῃ [14]), καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ἐν ἑτέροις μυρίοις τόποις εἶναι γεννήσεις βασιλέων, καὶ ἐπιγράμματα· τοῦ δὲ οὐρανίου [15]) Διὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥσπερ καὶ τοῦ νοὸς Διὸς [16]) ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Οὕτως ὁ εἰδὼς, πάντας τοὺς βασιλεῖς Δίας καὶ θεοὺς καλουμένους, οὐ ξενισθῇ, τούτων πολλὰς πατρίδας εὑρίσκων καὶ ἐπιγράμματα. Ὡς καὶ ὁ γινώσκων, ὅτι Τυφὼν ἐστι πᾶσα πυρὸς ἀνάδοσις, οὐ ξενισθήσεται, παρά τισι μὲν εὑρίσκων τοῦτον ἐν Σικελίᾳ [17]) τύφεσθαι· παρ' ἑτέροις δὲ ἐν Κιλικίᾳ [18]) καὶ τοῖς Ἀρίμοις ὄρεσι· παρ' ἐνίοις [19]) δὲ ἀλλαχοῦ. Εἰ δὲ μυθικόν [20]) τινα δαίμονα τοῦτον δοκήσει, ξενισθήσεται πάντως, ἐν διαφόροις τόποις τοῦτον ἀκούων τυφόμενον, ὥσπερ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια εὑρίσκων.

Tzetza addita videntur in recenſione altera.

11) ταῖς Βοιωτίας) Pro τῆς Βοιωτ. Vitt. 2 et 3. bene.

12) τόθιπερ) Vitt. 2 et 3. male τ' ὅθιπερ. Suidas, vt Thryllit. obſeruat, ad μακάρων νῆσοι· ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιὸν, ὡς παρμενίδης.

13) Δίες) Vitt. 2 et 3. Δῖες.

14) ἐν κρήτῃ) Vitt. 2 et 3. tollunt καὶ in vulg. praepoſitum.

15) οὐρανίου) Pro οὐρανοῦ Vit. 3. bene.

16) τοῦ νοὸς Διὸς) Vitt. 2 et 3. delent Διός.

17) σικελίᾳ) Pro κιλικίᾳ Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. Reineſio iam probabatur haec emendatio.

18) παρ' ἑτέρ. — κιλικίᾳ) Pro παρά τισι δὲ ἐν σικελίᾳ, noſtris quoque conſentientibus, Sebaſt.

19) ἐνίοις) Vit. 2. ἄλλοις.

20) μυθικόν) Pro θυμικὸν noſtri cum Sebaſt.

Οὕτω δὲ μακάρων [21]) νήσους τὰς Θήβας ὁ ἐπιγραμματογράφος [22]) ἐκάλεσε, κολακικῶς εἰκάζων τὰς Θήβας νήσοις [23]) Μακάρων· αἱ γὰρ Θῆβαι νῆσοι [24]) οὐκ εἰσί. Θεῶν δὲ βασιλέα [25]) ἐκεῖνον εἶπε, τουτέστι βασιλέων βασιλέα· θεοὶ γὰρ καὶ οἱ βασιλεῖς, ὡς ἔφημεν, λέγονται. Αἱ δὲ τῶν Μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ κεῖνται, περὶ ὧν μετὰ μικρὸν [26]) ἐρῶ.

1196 — 98. Ὅπου σφὲ μήτηρ] Αἱ μὲν [1]) ἱστορίαι ἐλέχθησαν· ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [2]). Ὅπου σφὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἡ μήτηρ Ῥέα, ἡ [3]) ἔμπειρος τῆς πάλης, ἐξέλυσε τὰς ὠδῖνας τῆς λαθραίας γονῆς, τὴν πρόσθ' ἄνασσαν Εὐρυνόμην ταρταρώσασα. Τὸ δὲ σφὲ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, ἀντίπτωσίς ἐστιν [4]).

Πάλης [5]) ἐμπείραμος] Ἡ Ῥέα, διὰ τὸ καταπαλαῖσαι Εὐρυνόμην, καὶ ταρταρῶσαι. Τὰ δὲ τῆς τεκνοφαγίας τοῦ Κρόνου, καὶ ἡ κρυφία [6]) γονὴ τοῦ Διός, καὶ ὁ καταποθεὶς ὑπὸ Κρόνου ἀντ' αὐτοῦ λίθος, πάντα δῆλα καὶ ἰδιώταις.

1200 — 05. Οὐδ' ἐπίανε [7]) βορᾶ]. Ἡ σύνταξις οὕτως· Οὐδ' ἐπίανε καὶ ἐκόρησε τὴν νηδὺν ἐν τῇ βο-

21) οὕτω δὲ μακάρων) Sic Vitt. 2 et 3. recte pro οὕτως· μακάρων δὲ, male οὕτως adnectitur ſuperioribus.

22) ἐπιγραμ.) Vitt. 2 et 3. ἐπιγραμματηφόρος.

23) νήσοις) Vit. 3. νήσους, vt edd. ante Pott.

24) νῆσοι) Vitt. 2 et 3. pro νῆσος.

25) θεῶν δὲ — βασιλέα) Vitt. 2 et 3. θεῶν δὲ βασιλείαν ἐκείνην εἶπε, τοῦτ' ἔστι βασιλέων, verbis Epigrammat. θεῶν βασιλέα non ſatis aptum.

26) μικρὸν) Ad v. 1204.

1) αἱ μὲν — ταρταρώσ.) Vit. 1. et Ciz. ignorant.

2) οὕτως) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

3) ἡ) Inſerunt bene Vitt. 2 et 3.

4) ἐστιν) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

5) πάλης vsque ad ἰδιώταις carent Vit. 1. et Ciz.

6) κρυφία) Vitt. 2 et 3. κρυφή.

7) οὐδ' ἐπίανε vsque ad γυιοκόλλοις abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vsque ad ἀντίποινον haec modo praebent: ἡ σύνταξις· ἐπίανε

ρᾷ ὁ ὠμόφρων Κένταυρος, ἤγουν ὁ Κρόνος, ὁ γεγὼς καὶ γενόμενος τύμβος τῆς σπορᾶς τῶν τέκνων αὐτοῦ. Πῶς δὲ οὐκ ἐπίανε τὴν νηδύν; ἐκλάψας καὶ καταπιὼν (κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν κυνῶν) τίνα καταπιών; τὸν ἀντίποινον τοῦ Διὸς πέτρον εἰλημένον 8) καὶ ἐντετυλιγμένον ἐν σπαργάνοις γυιοκόλλοις, ἤτοι 9) τοῖς κολλῶσι καὶ σφίγγουσι τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη· τὰ γὰρ σπάργανα καὶ συγκολλᾷ καὶ συσφίγγει 10) τὰ τῶν βρεφῶν μέλη. Τύμβον καὶ τάφον σπορᾶς 11) καὶ τῶν τέκνων τὸν Κρόνον λέγει· μαθὼν γὰρ 12) ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γῆς, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ, τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὅτι ὑπό τινος τῶν αὐτοῦ παίδων τῆς βασιλείας ἐκριφήσεται, τοὺς παῖδας ἔτραγε. Κένταυρον δὲ τὸν αὐτὸν καλεῖ, ὅτι ἵππῳ ὁμοιωθεὶς, ἐμίγη Φιλύρᾳ, τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ, καὶ ἐγέννησε Χείρωνα τὸν Κένταυρον· μόνος γὰρ τῶν Κενταύρων ὁ Χείρων ἐκ Κρόνου ἐγεννήθη, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες Κένταυροι παῖδές εἰσιν Ἰξίονος καὶ Νεφέλης.

Ex 1204. Νήσοις Μακάρων 1)] Οὗτος νήσους Μακάρων τὰς Θήβας λέγει, πλανηθεὶς 2) ἐξ οὗ εἴπομεν

βρεφῶ καὶ ἰκόρητα ἐκλάψας (Vit. 3. ἐκλάμψας male) τὸν ἀντίποινον.

8) εἰλημένον) Vit. 3. bene pro εἰλημένον, a Seb. perperam recepto: Vit. 2. εἰλιμένον, forte legendum εἰλιγμένον.

9) ἤτοι) Delent Vit. 1. et Ciz.

10) συσφίγγει) Pro σφίγγει noſtri.

11) σπορᾶς — τέκνων) Non habent Vit. 1. et Ciz. ſicut nec ſqq. ὅτι τοὺς ἰδίους παῖδας ἤσθιε, pro quibus poſt ἐκριφήσεται ponunt: τοὺς παῖδας ἔτραγε, quam lectionem quoque recipere non dubitauimus, altera deleta.

12) μαθὼν γὰρ) Vit. 1. et Ciz. pro μαθών.

1) νήσοις Μακ.) A Seb. adiectum noſtri non adiiciunt.

2) πλανηθεὶς vsque ad βαθυδίνην εἰσὶ abſunt a Vit. 1. et Ciz. apte ſuperioribus, vbi quoque aberat epigramma hic iterum laudatum. A Io. Tzetza haud dubie ſunt illata. Attamen ne Vit. 1. et Ciz. ſibi et ſcriptoribus allatis videantur repugnare, ponunt οὐχὶ poſt καὶ λοιποὺς, et legunt κατὰ δὲ Ἡσίοδον pro κατά τε Ἡσ.

ἐπιγράμματος. Εἶπον δὲ ἀνώτερον, ὅτι καὶ ὁ τὸ ἐπίγραμμα γράψας οἶδε μὴ εἶναι τὰς Θήβας νήσους Μακάρων· κολακικῶς δὲ τοῦτό φησιν. Αἱ γὰρ Μακάρων νῆσοι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην 3) εἰσὶ, κατά τε Ἡσίοδον, Ὅμηρον 4), Εὐριπίδην 5), Πλούταρχον 6), Δίωνα 7), Προκόπιον 8), Φιλόστρατον 9), καὶ λοιπούς· περὶ γὰρ τὸν Ὠκεανόν ἐστιν ἡ Βρεττανία 10) νῆσος, μεταξὺ 11) τῆς τε ἐν δύσει κειμένης Βρεττανίας, καὶ Θούλης τῆς πρὸς ἀνατολήν. Λέγουσι δὲ τὰς τῶν ἀποθνησκόντων ψυχὰς ἐκεῖσε 12) διακομίζεσθαι· περὶ 13) γὰρ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ὠκεανοῦ, τοῦ περὶ 14) τὴν Βρεττανίαν ταύτην 15) νῆσον, ἰχθυοθῆραι ἄνθρωποι κατοικοῦσιν 16), ὑπήκοοι 17) μὲν

3) ὠκ. βαθυδίνην) Sunt verba Hesiodi ἔργ. v. 171. quem deinde cit. cff. ibi interptt. de sede harum insularum, et Io. Tzetz. schol. p. 50. ed. Heins. vbi eorundem fere auctorum fit mentio, et omnino Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. III, p. 583 sqq.

4) Ὁμηρ.) Odyss. ω, 11 — 14. vel Odyss. δ, 568, cf. ibi Eustath. Verum Homerus non insulas beatorum commemorat, sed campos Elysios, etsi Strab. I, p. 2. fere idem tradat.

5) Εὐριπίδ.) Helen. v. 1693. cf. ibi Barnes.

6) Πλούτ.) In Sertor. c. 8.

7) Δίωνα) Fragment. T. II, p. 1522, ed. Reimari.

8) Προκόπ.) *Fragmentum, puto.* Sebast.

9) Φιλόστρ.) Apollon. Vit. V, c. 3. p. 189.

10) Βρεττάν.) Vit. 3. Βρεταννία hic et postea. Sic quoque Io. Tzetz. ad Hesiod. ἔργ. p. 50. et Dionys. Perieg. v. 566. De scriptura huius voc. cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. III, p. 190 sq.

11) μεταξὺ) Vitt. 2 et 3. addunt κειμένη, sublato seq. κειμένης.

12) ἐκεῖσε) Vitt. 2 et 3. ἐκεῖ.

13) περὶ) Pro παρὰ nostri, recte. Sic quoque Io. Tzetz. ad Hesiod. l. l. Vit. 1. et Ciz. ἀνοχὴν (forte ἀναχοὴν) pro ἀκτὴν, Io. Tzetz. ad Hesiod. ἀκτήν.

14) τοῦ περὶ) Nostri iterum cum Io. Tzetz. ad Hesiod. l. l. pro τοῦ παρά.

15) ταύτην) Delent Vit. 1. et Ciz.

16) κατοικ.) Vitt. 2 et 3. cum Io. Tzetz. ad Hesiod. οἰκοῦσιν.

Φράγγοις [18])· Φόρον δὲ μὴ τελοῦντες αὐτοῖς, διὰ τὸ, ὥς φασιν [19]), παραπέμπειν τὰς τῶν τελευτώντων ψυχάς· οὗτοι γὰρ [20]) ἀπελθόντες ἐν ταῖς ἑαυτῶν [21]) οἰκίαις περὶ ἑσπέραν, καθεύδουσιν. Ἀρασσομένων δὲ μετὰ μικρὸν αἰσθάνονται τῶν θυρῶν, καὶ φωνῆς ἀκούουσιν ἐπὶ τὸ ἔργον καλούσης αὐτούς. Ἀναστάντες δὲ, πρὸς αἰγιαλὸν [22]) βαδίζουσιν, οὐκ εἰδότες, ποία ἄγει αὐτοὺς [23]) ἀνάγκη. Ὁρῶσι δὲ ἀκάτους [24]) παρεσκευασμένας, ἀλλ' οὐ τὰς αὐτῶν, κενὰς μέντοι ἀνθρώπων, ἐν αἷς εἰσελθόντες, κωπηλατοῦσι, καὶ αἰσθάνονται βάρους τῶν πλοίων, ὡς ἐξ ἐπιβατῶν, οὐδένα δὲ ὁρῶσι. Ῥοπῇ δὲ μιᾷ καταίρουσιν εἰς τὴν Βρεττανίαν νῆσον, μόλις, ὅτε χρῶνται ταῖς ἰδίαις ναυσὶ, νυχθημέρῳ [25]) καταῖραι δυνάμενοι. Καταίραντες δὲ πρὸς τὴν νῆσον, πάλιν οὐδένα ὁρῶσι, φωνῆς δὲ ἀκούουσι τῶν δῆθεν ὑποδεχομένων [26]) τοὺς αὐτῶν ἐπιβάτας, ἀπαριθμούντα· αὐτοὺς καὶ πατρόθεν καὶ μητρόθεν, ἔτι δὲ καὶ ἐξ ἀξίας, καὶ τέχνης, καὶ ὀνόματος τὸν καθ' ἕνα καλούντων. Οἱ δὲ τούτων δη-

17) ὑπήκοοι) Sic noſtri omnes; ſed Io. Tzetz. ad Heſiod. l. l. κατοικοί, perperam.

18) Φράγγοις) Vit. 2. Φράγκοις, *forte Belgis*, addit Thryllit. Intelliguntur Francogalli.

19) ὥς φασιν) Vitt. 2 et 3. apte collocant inter διὰ τὸ, et παραπέμπειν, non, vt vulg. poſt ψυχάς.

20) οὗτοι γὰρ vsque ad αὐτῶν ὑποστρέφουσιν deſiderantur in Ciz. et Vit. 1. Sunt Io. Tzetzae, qui eadem habet ad Heſiod. l. l.

21) ἐν ταῖς ἑαυτῶν) Vit. 3. ἐν ταῖς αὐτῶν cum Io. Tzetz. ad Heſiod. ſublato art. τῶν.

22) αἰγιαλὸν) Noſtri ſine art. τὸν, bene.

23) ἄγει αὐτοὺς) Vitt. 2 et 3. τούτους ἔχει, non inepte.

24) ἀκάτους) Sic Seb. recte: noſtri Codd. cum editt. pr. ἀκάτας, male: Io. Tzetz. ad Heſiod. πλοῖα.

25) νυχθημέρῳ) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. ad Heſiod. ſed Vitt. 2 et 3. νυχθήμερον.

26) ὑποδεχ.) Sic noſtri cum Io. Tzetz. ad Heſiod. praeter Vit. 3. ἐπιδεχ.

θεν[27]) ἀποφορτισάμενοι, πάλιν ἐλαφροτέροις τοῖς σκάφεσι μιᾷ ῥοπῇ πρὸς τὰς οἰκίας αὐτῶν ὑποστρέφουσιν[28]). Ἐκ τούτου πολλοῖς ἔδοξεν, ἐκεῖ εἶναι τὰς Μακάρων νήσους, καὶ τοὺς ἀποβεβιωκότας ἐκεῖσε διαπεραιοῦσθαι.

1206. Ὠγύγου σπαρτὸς λεὼς] Ὤγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Θηβῶν [1]), ἀφ' οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι [2]) ἐν Θήβαις. Ἐκ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιόν φασι, διὰ τὸ πολὺ αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον [3]). Ὁ δὲ Ὤγυγος υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ἀλίστρας [4]). Λύκος [5]) δὲ ἐν τῷ περὶ Θηβῶν [6]) ἱστορεῖ· „Μετὰ τὰ

27) δῆθεν) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

28) ὑποστρέφ.) Vitt. 2 et 3. ἀπεστρέφ.

1) Θηβῶν) Etymolog. ad ὤγυγος et Eudocia, quae p. 438. eadem narrat, perperam legunt Ἀθηναίων pro Θηβῶν, forte Θηβαίων legendum, vt habet ſchol. Heſiod. p. 261. ed. Heinſ. vel potius auctore Heynio in Obſeruu. ad Apollod. p. 242. Θηβαϊκῶν.

2) ὠγύγ. πύλαι) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. ὠγυγίη πύλη, cf. Heyne Obſeruu. ad Apollod. p. 248. πύλαι vero etiam de vna porta dicitur.

3) ἀρχαιότατον) Sic Vit. 2. Etymolog. et Eudocia, verum Ciz. et Vitt. 1 et 3. ἀρχαιότερον. Photius in Lex. ὠγύγιον, ἀρχαῖον, παλαιόν, ἢ ὑπερμέγεθες, ἢ διὰ τὸ ὠγύγιον (lege ὤγυγον, vt Suid. ad ὠγύγιον) πρῶτον ἄρξαι τῶν θηλυκῶν (lege θηβῶν, ſic Suid. et in Cod. D. ſupra ſcriptum eſt). Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 265. ὠγύγιον, τὸ παλαιὸν, ἀπὸ ὠγύγου, βασιλεύσαντος πρῶτον τῶν θεῶν (lege θηβῶν).

4) Ἀλίστρας) Vit. 3. Ὀλίστρας cum Cod. Baroc. Natal. Com. II, 8, p. 169. Aliſtram nominat. Schol. Apollonii p. 216, a, filium Boeoti a Corinna dictum fuiſſe Ogygum tradit.

5) Λύκος) Cff. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 60. et Meurſ. Bibl. Att. L. 1. *Lycus Rheginus*, *Lycophronis pater* (id dubium eſt, vid. Heyne Obſeruu. ad Apollod. p. 225.) *teſte Suida ſcripſit περὶ λιβύης et περὶ σικελίας, an legendum περὶ θήβης? ſed potuit etiam ſeparatim περὶ θηβῶν ſcripſiſſe alium librum. Id ſi non ſit, vide, an emendare praeſtet λυσίμαχος, cuius θηβαϊκὰ in ſimili loco Apollonii ſcholiaſta p. 216, a, citat et Sophoclis* (Oed. Col. 56.) *atque Euripidis* (Hippol. 541. et Phoe-

„κατὰ τὸν 7) Δευκαλίωνα Ζεὺς μιγεὶς Ἰοδάμᾳ, τῇ Ἰτώνου „τοῦ Ἀμφικτύονος 8), γεννᾷ Θήβην, ἣν δίδωσιν Ὠγύγῳ, „ἀφ' οὗ Ὠγυγίη 9) ἡ Θήβη." Ἄλλος δὲ πάλιν ἱστορικὸς γράφει 10). Ζεὺς Θήβῃ μιγεὶς, Αἴγυπτον γεννᾷ, οὗ θυγάτηρ Κάρχη 11), ἀφ' ὧν ἥ τε τῆς Αἰγύπτου πόλις Θήβη ἐκλήθη, καὶ 12) ἡ Καρχηδὼν νῆσος. Καὶ ὁ Ὤγυγος Θηβῶν Αἰγυπτίων 13) ἦν βασιλεὺς, ὅθεν ὁ Κάδμος ὑπῆρχεν, ὃς 14) ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι, τὰς ἑπταπύ-

niss. 26.). λύκος tamen ἐν τῷ περὶ Θηβαίων laudatur etiam Io. Tzetzae in schol. Hesiod. p. 261. ed. Heins. Thryllit. Cf. omnino Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 223 et 242. Eudocia pag. 284. Λύκος, ὁ καὶ Βουθύρας, Ῥηγῖνος, ἱστορικὸς, πατὴρ Λυκοφρόνους τοῦ τραγικοῦ (ergo non, vt Suidas, πατὴρ Λυκόφρονος), ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβύης καὶ περὶ Σικελίας. Photii Lex. ad λαμνοὶ βόες, et Apostol. Cent. XI, prov. 76.

6) Θηβῶν) Fors. legendum Θηβαίων, vt ap. Hesiod. l. vt mauult Heyne l. l. Θηβαϊκῶν.

7) τὸν) Addunt Vit. 1. et Ciz.

8) τῇ Ἰτώνου τοῦ Ἀμφικτύονος) Sic pro τῇ Τιθωνοῦ τοῦ Ἀμφιτρύωνος omnino est legendum. Vit. 1. et Ciz. τῇ Τιθώνος τοῦ Ἀμφικτύονος: Vitt. 2 et 3. modo τοῦ Ἀμφικτύονος, reliquis omissis; ergo saltem consentiunt in Ἀμφικτύονος. Itonus filius Amphictyonis nominatur Pausan. V, 1, 2. IX, 1, 1. et IX, 24, 1. Schol. Apoll. Rh. I, 721, p. 133, a, Ἀρμενίδας ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἰτωνὸν ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι, et p. 138, b, ἀπ' Ἰτώνου ἱερέως. Habet igitur primum Ἰτωνὸς, Ἰτωνοῦ, deinde Ἰτώνου, quod rectius est. Cf. quoque Spanheim ad Callimach. in Cererem v. 75. Ἰοδάμαν vero fuisse filiam Itoni tradit Etymol. ad Ἰτωνίς. cff. quoque, quae a nobis sunt obseruata supra ad v. 355.

9) ὠγυγίη) Vit. 1. et Ciz. καὶ ὠγύγη.

10) γράφει) Sic nostri pro λέγει, omittuntque seq. ὡς, bene, nam sunt verba ipsius historici laudati.

11) κάρχη) Vit. 1. et Ciz. κάρχα.

12) καὶ) Tollunt Vitt. 2 et 3.

13) Θηβῶν Αἰγ.) Vit. 1. et Ciz. delent Θηβῶν; at Vitt. 2 et 3. legunt Θηβῶν Αἰγύπτου.

14) ὑπῆρχεν, ὃς) Sic Vit. 3. bene pro ὑπάρχων: Vit. 2. ὑπάρχει, ὅς. Vit. 1. et Ciz.

λους [15]) ἔκτισε. καὶ Ὠγυγίας [16]) πύλας ἐκάλεσε, πάντα ποιήσας εἰς ὄνομα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν. Ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς σφαγιασθείσης [17]) ὑπὸ τοῦ Κάδμου βοὸς φασι Θήβην τὴν ἑπτάπυλον κληθῆναι· θήβη γὰρ ἡ βοῦς κατὰ Σύρους [18]). Μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Περιηγητὴς [19]), τὰς Αἰγυπτίας Θήβας λέγων Ὠγυγίας κληθῆναι [20]). Φησὶ γὰρ οὕτω·

Θήβην Ὠγυγίην, ἑκατόμπυλον· ἔνθα γεγωνὸς [21])
Μέμνων ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται Ἠῶ.

tuentur quidem ὑπάρχων, sed ἐλθὼν omittunt.

15) ἑπταπύλους) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. ἑπτὰ πύλας.

16) ὠγυγίας) Sic etiam Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Seb. ὠγυγίους.

17) σφαγιασθείσης) Pro σφαγισθείσης nostri, optime, vti iam Reinesius coniecerat legendum esse. Io. Tzetz. Chil. X, 401. θῦσαι μὲν σφαγιάσαντα τῇ γῇ τὴν βοῦν ἐκεῖσε, καὶ πόλιν κτίσαι, confirmat hanc lectionem cum Apollod. III, 4, 1. §. 3.

18) θήβη — Σύρους) Cf. Etymol. M. ad Θήβη· συριστὶ λέγεται ἡ βοῦς. Thryllit. quoque laudat schol. ineditum in Eurip. Phoeniss. in editis scholiis ab ipso ad extr. adscriptum. Audianus quoque Reinesium, qui orae edit. Canteri addidit fere haec: *Videris deceptus esse in ista interpretatione. Syri enim nauem vocant* חבה, *vnde tu vbi legisti βοῦς, fuit* ναῦς, *nisi idem nomen et naui, et boui ob similitudinem et molem conuenire dicas cum Fullero Miscell. Sacr.* IV, 4. At Reinesius ipse videat, ne deceptus voc. hebraico refellatur auctoritate Etymologi. Exod. II, 3. enim οἱ ὁ תבה interpretantur θίβη, vel θίβις, non vero θήβη, Symmach. κιβωτὸς, alii θήκη. Idem est, quod Plutarch. λάρναξ Δευκαλίωνος, h. e. *nauigium*, nominat. cff. Schaef. ad Dionys. Hal. de Compos. verborum p. 435. Hesych. et Zonar. ad θίβη, ibique interptt. quorum Tittman. Cyrillum habere θήβην docet. Quae de origine et causa nominis disputantur, dat Ditmar. in: *Beschreib. des alten Aegyptens* p. 92.

19) περιηγητ.) v. 249 et 250. cff. ibi interptt. et Eustath.

20) κληθῆναι) Vit. 1. et Ciz. pro καλεῖσθαι.

21) γεγωνὸς) Deest in Codd. nostris, qui Μέμνων

Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὰς ἑπταπύλους ἀγνοῶν [22]) Ὠγυγίας καλεῖ. Σπαρτὸς δὲ λαός [23]) εἰσιν οἱ Θηβαῖοι· Κάδμος γὰρ ἀνελὼν τὸν φίλον τοῦ Ἄρεος [24]) δράκοντα, φύλακα τῶν τῆς Δίρκης ὑδάτων ὑπάρχοντα [25]), ὅτι Σίσυφον ἀνεῖλε καὶ Δηϊολέοντα [26]), φίλους τοῦ Κάδμου, ὕδωρ πρὸς τὴν θυσίαν ἀποκομίζοντας, ἀνασπάσας [27]) τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, ἔσπειρε, καὶ ἀνεδόθησαν ἔνοπλοι ἄνδρες, ἐξ ὧν, ὥς φασιν, οἱ Θηβαῖοι κατάγονται. Ἀλλὰ ταῦτα [28]) μυθικά. Παλαίφατος δὲ ὁ Στωϊκὸς [29]),

addunt v. 249, et pro ἔνθα legunt ἔνθαγε. In v. 250. nostri quoque ἀνατέλλ. pro ἀντέλλουσαν, et Ἠῷ pro Ἠώ.

22) ἀγνοῶν) Abest a Vitt. 2 et 3. et λέγει pro καλεῖ exhibent.

23) λαός) Pro λεώς Vit. 1. et Ciz. bene, nam est interpretatio verborum Lycophronis. Eudoc. p. 248. Ἱππίας, inquit, ὁ Δήλιος ἐν ἐθνῶν ὀνομασίαις φησίν, ἔθνος τι καλεῖσθαι σπαρτούς.

24) τὸν φίλον τοῦ Ἄρεος) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸν Ἄρεος.

25) ὑπάρχοντα) Huic voc. addunt Ciz. et Vit. 1. ἡ κίρκη, quod ortum videtur e δίρκης, vel ex voc. omisso κρήνης, quod Io. Tzetzes addit in Chil. X, 406. ὕδωρ ἐκ κρήνης Ἄρεως. Bochart Chan. I, 78. commemorat hunc fontem a Phoenicibus nominatum fuisse Zirçam. An forte est, quod hic additur, κίρκη?

26) Δηϊολέοντα) Pro Δηϊλέοντα Vit. 1. et Ciz. recte, nam sic etiam Io. Tzetz. Chil. X, 405. Plane alius est Δηϊλέων Apollonii II, 956. Vitt. 2 et 3. Δηϊόλεον; vltimam syllabam τα compendium scripturae videtur absorpsisse.

27) ἀνασπάσας) Abest a nostris. Eudocia p. 249. ex Hellanico ἐξελὼν τοὺς ὀδ. ἔσπειρεν, sic quoque schol. Apoll. Rh. III, 1185. Apollod. III, 4. 1, §. 4, etiam modo τοὺς ὀδ. αὐτοῦ σπείρει.

28) Ἀλλὰ ταῦτα vsque ad Θήβας ἐλθεῖν Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt Io. Tzetzae, qui eadem tradit Chil. X, 424 sqq.

29) Στωϊκός) Reponendum curauimus e Vitt. 1. 2. et Ciz. pro ἱστορικὸς, quod Sebast. e duobus Codd. cui addatur tertius Vit 3. protulit, nixi auctoritate Io. Tzetzae, qui Palaephatum Chil. II, 838. IX, 408. 414 et 445. X, 426. nominat stoicum et physicum, vbi voc. ἱστορικὸς metrum non admittit. Facili autem

ψυχρῶς [30]) μὲν, ὅμως δὲ ἀλληγορικῶς, ὀδόντας ἔχειν ἐλεφάντων τὸν Κάδμον λέγει [31]), ἐλθόντα ἐκ Φοινίκης, καὶ τούτους διασπείραντα συμμαχίαν λαχεῖν [32]) κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἀνδροτίων δὲ ὁ ἱστορικὸς μετὰ σποράδων τινῶν φησὶ τὸν Κάδμον ἐκ Φοινίκης [33]) εἰς Θήβας ἐλθεῖν. Ἐγὼ δὲ φημι [34]), τὸν δράκοντα τοῦτον λῃστὴν εἶναι, ἢ τοπαρχοῦντα [35]). Ἐπιθέσθαι δὲ θύοντι τῷ Κάδμῳ, καὶ ἀνελεῖν τινὰς τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὕστερον δὲ ὁ Κάδμος παραταξάμενος, αὐτόν τε κτείνει τὸν Δράκοντα, καὶ ἑτέρους τῶν [36]) σὺν αὐτῷ, οὓς καὶ ὀδόντας καλεῖ, διὰ τὸ δηκτικοὺς εἶναι· πολλοὺς δ' αὐτῶν καὶ διε-

lapſu confundi poſſunt in Mſſ. Codd. ἱστορ. et στωϊκός. Forte etiam Mich. Apoſtolius, ſcriba Cod. Vit. 3. voc. στωικος, quum ſciret, Palaephatum eſſe quoque ſcriptorem hiſtoriae fabularis, immutauit in ἱστορικός. cff omnino Fabr. Bibl. Gr. Vol. I, p. 185. ed. Harl. et Palaeph. Fab. 6. Torſit etiam voc. στωϊκὸς Meurſium, qui, quum Palaephatum τρωικὰ conſcripſiſſe a Suida et Eudocia tradatur, in Bibl. Att. τρωικὸς legendum opinabatur, quae vero coniectura minus ſe probauit viris doctis.

30) ψυχρῶς) Vit. 2. ψυχρὸς, non apte ſeq. ἀλληγορικῶς.

31) λέγει) Vit. 2. λέγων: in Vit. 3. abeſt lapſu librarii.

32) λαχεῖν) Pro σχεῖν noſtri, bene, ſed παρὰ pro κατὰ Vit. 3. minus bene.

33) ἐκ Φοινίκης) A Seb. additum noſtri non addunt. Schol. Pindar. ad Iſthm. VII, 13. vbi etiam Androtion auctor dicitur, addidit. Facile autem e ſuperioribus intelligi poteſt. De Androt. cf. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 244, et Meurſ. Bibl. Att. L. 1. Citatur quoque a Photio Lex. p. 217. Νεῶσι, et p. 407. Συγγραφεῖς.

34) ἐγὼ δὲ φημι) Vit. 1. et Ciz. quia ſuperiora non habent: ἀλληγορικῶς δὲ φημι, qui quoque omittunt τοῦτον.

35) τοπαρχοῦντα) Noſtri pro τοπάρχην, vt Seb. vel, vt edd. pr. τόπαρχον, recte, nam ſic quoque Io. Tzetz. Chil. X, 427. τοπαρχῶν ἐκεῖσε.

36) ἑτέρους τῶν) Vit. 1. et Ciz. τινὰς τῶν: Vitt. 2 et 3. ἑτέρους τούς.

σκόρπισεν, ὧν τινὰς καὶ ἀγχιστεῖς καὶ γαμβροὺς ἐποιήσατο.

Ὠγύγου [37]) σπαρτὸς λεὼς] Ἐλέχθη [38]). Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ὅπου σε, ὦ Ἕκτορ [39]), ἄξει ὁ σπαρτὸς λεὼς τοῦ Ὠγύγου [40]) εἰς τὰς Θήβας, τὴν τύρσιν καὶ τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, τὴν γῆν τε τῶν Ἀόνων. Ἄξει δὲ ποταπόν; σωτῆρα. Πότε; ὅταν κάμνωσι πολεμικῷ στρατῷ πορθοῦντι [41]) τόδε καὶ τόδε. Ἄξει δὲ πόθεν; ἀνειρύσας καὶ ἑλκύσας σε ἐξ Ὀφρυνοῦ, τόπου τῆς Τροίας. Ἄξει δὲ [42]) πεισθεὶς χρησμοῖς Ἰατροῦ, Λεψίου, Τερμινθέως [43]), ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος.

1208. Ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων] Ὀφρυνὸς, τόπος τῆς Τροίας, ὅπου ἔκειτο [1]) τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ, ὅθεν οἱ Ἕλληνες χρησμῷ μετενεγκόντες αὐτὰ, ἔθαψαν ἐν Θήβαις ἐπὶ τὴν Οἰδιποδείαν κρήνην καλουμένην [2]).

1209. Καλύδνου [3]) τύρσιν] Τύρσις, τὸ τεῖχος, ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τειχοποιεῖν ἤρξαντο [4]). Καλύδνου δὲ τύρσιν νῦν [5]) τὰς Θήβας λέγει· Κάλυδνος γάρ τις ἐβασίλευσε πρῶτος τῶν Θηβῶν, μεθ' ὃν Ὤγυγος· ὅντινα [6])

37) ὠγύγου vsque ad ἰατροῦ desunt in Vit. 1. et Ciz. et pro vltimis: λεψίου — Ἀπόλλ. habent λέψιος καὶ τερμιθεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπίθετα.

38) ἐλέχθη) Vitt. 2 et 3. bene hic adiiciunt.

39) ὦ Ἕκτορ) Pro Ἕκτορα cum Seb. Vitt. 2 et 3.

40) ὠγύγου) Vitt. 2 et 3. ὠγυγίου, non bene.

41) πορθοῦντι) Vitt. 2 et 3. vt Baroc. ποθοῦντες.

42) ἄξει δὲ) Non repetunt Vitt. 2 et 3. non male.

43) τερμινθέως) Vit. 2. τερμίνθου: Vit. 3. τερμίθου. In Lycophr. τερμυθέως.

1) ὅπου ἔκειτο) Vit. 1. et Ciz. ἔνθα ἔκειντο.

2) ἐπὶ — καλουμ.) Vit. 1. et Ciz. ignorant.

3) καλύδνου) Vit. 3. καλυδνοῦ, et postea καλυδνός.

4) τύρσις — ἤρξαντο) Desunt in Vitt. 2 et 3.

5) τύρσιν νῦν) Pro νῦν τύρσ. Vit. 1. et Ciz. recte. Vitt. 2 et 3. prorsus negligunt νῦν.

6) ὅντινα — vsque ad v. 1210. non extant in Vit. 1. et Ciz.

Κάλυδνον καὶ πυργῶσαί τινές φασι τὰς Θήβας, τὰς Ἑπταπύλους [7]), ὡς μηδὲ τὰ τοῦ Ὁμήρου [8]) ἀνεγνωκότες, ὅτι Ζῆθος καὶ Ἀμφίων αὐτὴν ἔκτισαν καὶ [9]) ἐτείχισαν.

Ἀόνων] Ἄονες, ἔθνος Βοιωτικόν.

1210. Ὁπλίτῃ στρατῷ] Πολέμῳ γὰρ καὶ λοιμῷ [10]) τρυχόμενοι οἱ Θηβαῖοι, χρησμῷ τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ ἐν Θήβαις ἀποκομίσαντες ἔθαψαν.

1211. Τηνέρου τ' ἀνάκτορα] Τὰ τοῦ Τηνέρου μαντεῖα καὶ βασίλεια. Ὁ δὲ Τήνερος υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος [11]) καὶ Μελίας, τῆς Ὠκεανοῦ μὲν θυγατρὸς, Ἰσμηνοῦ [12]) δὲ ἀδελφῆς. Αὕτη γὰρ ἡ Μελία ὑπ' Ἀπόλλωνος φθαρεῖσα, τὸν Τήνερον τοῦτον γεννᾷ, ᾧ τὴν μαντικὴν Ἀπόλλων [13]) χαρίζεται. Ἦν δὲ τὸ μαντεῖον αὐτοῦ περὶ τὸν Ἰσμηνὸν, Θηβῶν ποταμόν.

1214. Ἥξει δὲ Κνωσσὸν] Δυστυχήσουσι [14]), φησὶ, καὶ οἱ Κρῆτες δι' ἐμέ. Κνωσσὸς γάρ ἐστι πόλις Κρήτης, ὅθεν [15]) ἦν καὶ Ταῦρος ὁ στρατηγὸς, ὁ τὴν Εὐρώπην ἁρπάξας, ὁ Κνώσσιος.

Γόρτυνος δόμους] Καὶ ἡ Γόρτυνα πόλις Κρήτης, ὡς καὶ Ὅμηρός [16]) φησι·

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Οἳ Γνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά [17]) τε τειχιόεσσαν.

---

7) ἑπταπύλους) Vit. 3. ἑπταπύλαις. *Vid. Steph. in κάλυδνα, ibique interptt.* Thryllit.

8) τὰ τοῦ Ὁμήρου) Bene pro τὸν Ὅμηρον Vitt. 2 et 3. Odyss. λ 261 sqq.

9) ἔκτισαν καὶ) A Seb. addita comprobant Vitt. 2 et 3.

10) πολέμῳ — λοιμῷ) Vit. 1. et Ciz. modo πολέμῳ: Vitt. 2 et 3. πολέμοις — λοιμοῖς.

11) Ἀπόλλωνος) Vit. 3. Ποσειδῶνος, male, cf. Pauf. IX, 10, 5. Poftea habet Ἀπόλλωνος.

12) ἰσμηνοῦ) Paufan. l. l. nominat eum ἰσμήνιον.

13) Ἀπόλλων) Pro h. v. Vitt. 2 et 3. ταύτην.

14) δυστυχήσ.) Noftri cum Seb. pro δυστυχοῦσι.

15) ὅθεν — ὁ κνώσσιος) Defunt in Vitt. 2 et 3.

16) ὡς καὶ ὅμηρ. vsque ad v. 1215. ignorant Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetzae effe videntur, qui vbique Homeri

Καὶ Ξενίων δὲ ἐν τῷ περὶ Κρήτης τὰς ἑκατὸν πόλεις τῆς Κρήτης κατ' ὄνομα λέγει.

1215 — 16. Πᾶς δ' ἀνάστατος ἔσται στρατηγῶν οἶκος] Διὰ τὸ συμβὰν ὑπὸ Λεύκου ἐν τοῖς οἴκοις Ἰδομενέως συλληπτικῶς εἶπε· Πᾶς οἶκος [1]).

1217. Πορκεὺς] Ὁ ἁλιεύς· νῦν δὲ τὸν Ναύπλιον λέγει, ἐπειδὴ [2]) εἰς ἁλιευτικὸν σκάφος ἐμβὰς, ἔπλει, πλανῶν δὲ [3]), ὡς ἔφημεν, εἰς τὰς ἀλεκτόρων στεγανόμους ὄρνιθας [4]), τὰς γυναῖκας τῶν ἐν τῇ [5]) Τροίᾳ ὄντων Ἑλλήνων. Ἢ οὕτως· Καθώσπερ ὁ ἁλιεὺς τοὺς ἰχθῦς πλανῶν ἀγρεύει, οὕτω καὶ ὁ Ναύπλιος τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας, ἀγρεύσας διὰ δόλου, ἐποίησε μοιχευθῆναι. Διὰ τοῦτο καλῶς αὐτὸν παρείκασε πορκεῖ [6]).

1218. Λεῦκον] Ὁ Λεῦκος τοῦ χαλκοῦ Τάλω [7]) τοῦ Κρητὸς ἦν υἱὸς, ᾧτινι Ἰδομενεὺς τὴν βασιλείαν καὶ τὸν οἶκον παρέθετο, ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀπαίρων. Τοῦτον πείθει Ναύπλιος ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ [8]) τοῦ Ἰδο-

auctoritate vti solet, cf. Il. β, 645 sq. Sed v. 645. a Seb. adiectum Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non adiiciunt.

17) γόρτυνά) Vit. 2. γόρτυναν, contra metrum.

1) πᾶς οἶκος) Nostri modo hic, omissis δὲ ἀνάστατος ἔσται στρατηγῶν, sed ab initio addunt στρατηγῶν οἶκος, atque sic etiam digessimus hoc schol.

2) ἐπειδὴ) Vit. 1. et Ciz. ἐπεὶ, et mox addunt ὡς ἔφημεν, scl. ad v. 206, absque πρὶν, quo carent etiam Vitt. 2 et 3. qui ὡς ἔφημεν eo, quo vulg. ponunt loco.

3) δὲ) Bene inserunt Vitt. 2 et 3.

4) εἰς τὰς — ὄρνιθας) A Ciz. et Vit. 1. absunt.

5) τῇ) Addunt Vit. 1. et Ciz. sed seq. ὄντων omittunt.

6) Ἢ οὕτως — παρείκ. πορκεῖ) Nostri non habent.

7) τοῦ χαλκοῦ Τάλω) Vit. 1. et Ciz. Ταντάλου. vid. ad v. 1093.

8) βασιλείᾳ) Vit. 2. βασιλίδι. Supra voc. ἐπιθέσθαι minutis litteris scriptum in

μενέως· ὃς τὴν 9) γυναῖκα τοῦ Ἰδομενέως, Μήδαν 10) καλουμένην, ἀνεῖλε, καὶ τὴν θυγατέρα Κλεισιθήραν, ἣν ὑπέσχετο 11) δώσειν αὐτῷ γυναῖκα, ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποστρέψῃ· ἀνεῖλε δὲ καὶ τοὺς παῖδας αὐτῆς 12), Ἴφικλον καὶ Λεῦκον. Οὗτος δὲ ὁ Λεῦκος, παῖς ὢν, ἐξετέθη, ὃν λαβὼν Ἰδομενεὺς, ἔθρεψε καθ' ἑαυτοῦ· διὸ καὶ θρεπτὸν δράκοντα τοῦτον καλεῖ.

1222. Οὐ Κλεισιθήρας] Κατηγγύησε γὰρ, ἤτοι 13) συνέθετο Ἰδομενεὺς Λεύκῳ, εἰ ἐπανέλθῃ 14) ἐκ τῆς Τροίας, δοῦναι πρὸς γάμον αὐτῷ τὴν 15) Κλεισιθήραν, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

1225. Ὀγκαίου βόθρου] Ὀγκαίου τινὸς τῆς Δήμητρος, τοῦτ' ἔστιν ἐριννυώδους, παρ' ὅσον ἐν Ὄγκαις, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, ἡ Δήμητηρ Ἐριννὺς τιμᾶται 1), ὡς καὶ Καλλίμαχος 2)·

Τὴν μὲν ὅ γ' ἐσπέρμηνεν Ἐριννύϊ Τελφουσσαίῃ 3).

Εἰσὶν Ὄγκαι καὶ 4) κώμη Θηβῶν, οὗ καὶ 5) Κάδμος Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο.

Vit. 1. ἤτοι ἐπιβουλευθῆναι ἐπὶ καταστροφῇ.

9) ὃς τὴν — ἀνεῖλε) Desunt in Vitt. 2 et 3. negligentia librarii.

10) Μήδαν) Vitt. 2 et 3. recte pro Μῆδαν. Vit. 1. et Ciz. vt supra, perperam Μήδειαν.

11) ἣν ὑπέσχ. — ἀνεῖλε δὲ) Nostri non exhibent.

12) αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. αὐτοῦ.

13) κατηγγύησε γὰρ, ἤτοι) Praemittunt Vit. 1. et Ciz. τῷ· συνέθετο.

14) ἐπανέλθῃ) Nostri pro ἐπανέλθοι: praeterea Vit. 1. et Ciz. ἐκ τροίας pro τροίας, bene.

15) αὐτῷ τὴν) Sic Vit. 1. et Ciz. et mox quoque cum Seb. αὐτοῦ addunt.

1) Ὀγκαίου τινὸς — τιμᾶται) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τοῦ Ἐριννυακοῦ, ἤτοι τῆς Δήμητρος· Ἐριννὺς γὰρ ἡ Δημήτηρ ἐν Ὄγκ. πόλ. Ἀρκ. τιμᾶται.

2) καλλίμαχ.) In Fragm. 207. p. 517. ed. Ernest.

3) τελφουσσ.) Vit. 1. et Ciz. τιλφωσαίῃ: Vitt. 2 et 3. τυφλωσαίῃ, perperam, vid. Bentl. ad h. l.

4) εἰσὶν ὄγκαι καὶ) Sic pro εἰσὶ

1226 — 30. Γένους δὲ πάππων] Περὶ Ῥωμαίων ἐντεῦθεν [6]) διαλαμβάνει [7]), καὶ φησὶν, ὅτι Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος ἀπὸ Κρεούσης τῆς Πριάμου ἐγένοντο, οἵτινες μετὰ τῶν Ἕκτορος παίδων Ἀστυάνακτος καὶ Σαπερνίου ἔκτισαν πόλιν. Τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σχολαίου γελοῖα [8])· φησὶ δὲ [9]), Λυκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα, ἀλλ' οὐ Λυκόφρονος [10]) τοῦ γράψαντος τοῦτο τὸ ποίημα, ἤτοι τὴν τραγῳδίαν ταύτην [11]). Συνήθης γὰρ ὢν τῷ

δὲ καὶ ὄγκ. Vit. 1. et Ciz. bene. Minerua adeo ipſa ὄγγα ſ. ὄγκα dicitur, cff. Pauſan. IX, 12, 2. Valkenar. ad Euripid. Phoeniſſ. p. 725, Heyne Obſeruu. ad Apollod. p. 224 et 248, et Iacobs in Additam. Animadu. in Athen. p. 130.

5) καὶ) Inſerunt Vit. 1. et Ciz.

6) ἐντεῦθεν) *hinc, ex eo.* Sic pro ἐνταῦθα Vit. 1. et Ciz. bene.

7) διαλαμβάνει) Hinc Vit. 1. et Ciz. plura reliquis Codd. et edd. exhibent, quae typis exprimenda curauimus: καὶ φησὶν — ἔκτισαν πόλιν.

8) τὰ δὲ — γελοῖα) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 2. σχολίως (forte a verbo barbaro σχολεὺς ad formam γραφεὺς formato), Vit. 3. σχολαίου pro σχολίου legunt. Σχολαίου placet, in contemtum dictum pro σχολιαστοῦ vel σχολιάσαντος. Intelliguntur autem ſcholiaſtae veteres Lycophronis, qui quoque ad v. 1017, inprimisque iisdem fere verbis, et eadem de cauſa ad v. 1446. reprehenduntur a Tzetza.

9) φησὶ δὲ) Pro φασὶ γὰρ Vit. 1. et Ciz. Omnino legendum eſt φησὶ ob σχολαίου, et ob ſeq. ὤφειλεν.

10) ἀλλ' οὐ λυκόφρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro οὐ.

11) τοῦτο — τραγῳδίαν ταύτην) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὴν τρωάδα, optime. Potterus quidem in Nott. critt. Τρωάδα putat eſſe i. q. Caſſandram, quia Troiana fuerit virgo. Cadit hoc quidem in Caſſandram, filiam Priami, non vero in hoc ipſum poëma, quod vere eſt drama, idque μονοπρόσωπον. Annumeratur autem Lycophron Tragicis iis, οὓς πλειάδα ἐκάλεσαν, cf. Suid. ad h. v. ſchol. Hephaeſt. a Seb. in praefat. laudatus; ipſe quoque Tzetzes in Vita Lycophronis, et in Chil. VIII, 204. In Prolegg. etiam dicit: ἡ τρα-

Φιλαδέλφῳ, οὐκ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο. Τοῦτο δὲ οὐ δύναμαι νοῆσαι, πῶς οὐκ ἔστι τοῦ γράψαντος αὐτό· οὕτω γὰρ ὤφειλεν [12]) εἰπεῖν, ὅτι, Οὐκ ἔστι τοῦ λεγομένου γραφέως [13]) αὐτοῦ Λυκόφρονος, ἀλλ' ἑτέρου. Ἰῶ (Ἰωάννης) δὲ ὁ Φιλόπονος (Λυκόφρονος) φησὶν εἶναι (οὐ) τοῦ γράψαντος αὐτό. Ὅπερ φλυαρίας ἐστὶν ἀνάμεστον, ὡςαύτως καὶ τὰ περὶ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου [14]),

γῳδία θρήνους ἔχει καὶ οἰμωγὰς, quod etiam de poëmate noſtro licet dicere. Caeterum inde a verbo τραγῳδίαν ſ. τρωάδα vsque ad ſeq. γράψαντος deſunt in Vitt. 2 et 3. haud dubie incuria librarii repetito voc. γράψαντος decepti. Deſunt vero etiam in Vit. 1. et Ciz. Συνήθης γὰρ ὢν — διελέγετο, quae videntur eſſe Io. Tzetzae, cf. Chil. VIII, 204. λυκόφρων, ὁ καὶ σύγχρονος ὑπάρχων πτολεμαίῳ.

12) οὕτω γὰρ ὤφειλεν) Sic noſtri Codd. recte, pro οὕτως — ὤφειλον. Vit. 1. et Ciz. modo ſeq. ὅτι omittunt.

13) γραφέως) Male Seb. γραφέος. In Vit. 1. et Ciz. lacuna apparet huius et ſeq. voc. αὐτό. Mihi placet legere γράψαντος αὐτὸ, vel γραφέως αὐτοῦ, nam αὐτὸ vix ferri poteſt.

14) Ἰῶ (Ἰωάννης) δὲ ὁ Φιλόπ. — Ῥωμύλου) Sic Vit. 1. et Ciz. pro: καὶ ἄλλην δὲ φλυαρίαν, ἢ μᾶλλον φλυαρίας φασὶ, Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον. Poſt voc. φιλόπονος lacuna cernitur ſex vel octo litterarum, forte γραμματικὸς l. φιλόσοφος, vel potius λυκόφρονος, quod contextus requirit. Iam Thryllit. ex hoc loco, vt Harleſ. in Fabric. B. Gr. Vol. III, p. 762, loco vero v. 1224. non allato, in Indice ſcriptorum a Tzetza laudatorum, obſeruat, Philoponum fuiſſe exegetam Lycophronis, eique Caſſandram abiudicaſſe monſtrauit. Recte iudicauit Thryllit. ſecutus ſcripturam Vit. 1. εἶναι οὐ τοῦ γράψαντος αὐτό; verum Ciz. exhibet εἶναι τοῦ γρ. αὐτὸ, quam lectionem part. δὲ comprobat, et Tzetzes videtur laudaſſe Philoponum ſententiae, quam firmare ſtudet, conſentientem. Nec obſtant ſqq. ὅπερ φλυαρίας —, quominus lectionem Cod. Ciz. probemus, quum haec ad ſuperiora a ſcholiaſta perperam prolata pertineant; id quod etiam confirmant Vitt. 2 et 3. qui modo habent: ἄλλην δὲ φλυαρίαν φησί. Attamen in tanta rei obſcuritate, atque in

ἀπὸ Κρεούσης, τῆς Πριάμου, γεννηθῆναι λέγων [15]), πολλαῖς πάνυ γενεαῖς ὑστέρους [16]) γενομένους, ὡς γράφων περὶ τούτων [17]) ἀκριβέστερον δείξω. Καὶ μία μὲν αὕτη Φλυαρία [18]). δευτέρα δὲ, ὅτι μετὰ τῶν Ἕκτορος παίδων [19]), Ἀστυάνακτος τοῦ ἀνῃρημένου ἐν Τροίᾳ, καὶ Σαπερνίου [20]), τὴν Ῥώμην ἔκτισαν.

Ex 1227. Ἄμναμοι] Οἱ ἀπόγονοι, Κυρηναϊκῶς [1]). κυρίως δὲ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀμνῶν παῖδες. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [2]). Οἱ δὲ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τοῦ γένους μου αὐξήσουσί [3]) ποτε αὖθις καὶ ὕστερον μέγιστον κλέος τῶν ἐμῶν πάππων, τουτέστι τὸ τῶν προγόνων [4]) μου. Τί δὲ ποιήσαντες αὐξήσουσι τὸ κλέος; ἄραντες τὸ

tanta lectionum diuerſitate non eſt, quod decernamus. Philopono in Ariſtotel. Metaphyſ. lat. 35, b, vel VIII, 6. dicitur Lycophron Sophiſta.

15) λέγων) Pro λέγοντες Vitt. 2 et 3. recte, nam refertur ad vnum ſcholiaſten.

16) πολλαῖς — ὑστέρους) Vitt. 2 et 3. πολλοῦ (ſcl. χρόνου) ὕστερον.

17) περὶ τούτων) Vit. 1. et Ciz. περὶ τούτου, cf. ad v. 1446.

18) καὶ μία — Φλυαρία) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz.

19) παίδων) Vit. 1. et Ciz. υἱῶν.

20) Σαπερνίου) Vitt. 2 et 3. Σατουρνίου, aeque incognitum nomen, ac Σαπερνίου: forte Σκαμανδρίου, vt prius nominabatur Aſtyanax, Hom. Il. ζ, 402. cff. Dionyſ. Hal. Ant. Rom. I, 47, 10, et Kanne ad Conon. Narrat. 46, p. 159.

1) κυρηναϊκῶς) Deeſt in Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz cum Phauor. habent, qui quoque cum eodem κυρίως δὲ pro καὶ γάρ. Zonar. in Lex. ad h. v. κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων, παρὰ τὸ ἀμνός. Etymolog. ἀπόγονοι, κυρίως δὲ παρὰ τὴν τῶν κυρηναίων διάλεκτον, οἱ τῶν ἀμνῶν ἀμνοί (forte υἱοί, Phauor. οἱ τῶν ἀρνῶν παῖδες). Simili modo ad v. 144. κυρίως δέ.

2) οὕτως) Noſtri cum Seb. addunt.

3) αὐξήσουσί vsque ad ποιήσαντες deſunt in Vit. 1. et Ciz. errore, niſi ipſi erramus, librarii a primo αὐξήσουσι ad alterum delapſi.

4) τὸ τῶν προγόνων) Pro τὸ προγονικὸν Seb. ſed Vitt. 2 et 3. προγονικοί.

πρωτόλειον στέφος ἐν ταῖς αἰχμαῖς, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης λαβόντες σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν 5).

1230 — 35. Οὐδ' ἄμνηστον] Οὐδ' ἀμνημόνευτον τὴν δόξαν σου κατακρύψεις μαρανθεῖσαν τῷ ζόφῳ, ὦ ἀθλία πατρὶς Τροία· τὶς γὰρ ὁ ἐμὸς 6) συγγενὴς, ἤτοι ὁ Αἰνείας, ὁ γόνος τῆς Καστνίας, τῆς Χειράδος τε, ἤγουν τῆς Ἀφροδίτης, ὁ ἄριστος ἐν ταῖς βουλαῖς, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν ταῖς μάχαις, τοιούτους λείψει δύο νέους λέοντας, ἔξοχον καὶ ὑπερέχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ex 1232. Τοιούσδ' ἐμός τις σύγγονος] Ὁ Αἰνείας. Τρῶς γὰρ γεννᾷ Ἶλον 7), Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην 8), ὃν 9) μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἁφαρπάζει· Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα· Λαομέδων Πρίαμον· Πρίαμος Ἕκτορα, Κασσάνδραν, Κρέουσαν καὶ τοὺς λοιπούς 10). Ἀσσάρακος δὲ πάλιν γεννᾷ Κάπυν 11)· Κάπυς δὲ Ἀγχίσην· Ἀγχίσης Αἰνείαν. Οὕτως οὖν 12) Αἰνείας συγγενὴς ἦν Κασσάνδρας. Ἦν δὲ καὶ γαμβρὸς αὐτῆς ἐπὶ Κρεούσῃ τῇ ταύτης ἀδελφῇ, ἐξ ἧς Κρεούσης ἔσχε παῖδα Ἀσκάνιον.

Ὕστερον δὲ, τῆς Τροίας πορθουμένης, ἐλευθερωθεὶς 13) ὑφ' Ἑλλήνων αὐτὸς ὁ Αἰνείας, ἢ αἰχμάλωτος

5) μοναρχίαν) Vit. 3. μοναρχίας, non male ob σκῆπτρα.

6) ὁ ἐμὸς) Pro ἐμὸς Vit. 1. et Ciz. et mox bis ἤγουν pro ἤτοι.

7) Ἶλον) Vit. 1. et Ciz. Ἴλλον, et in ſqq. etiam Ἴλλος. cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 2.

8) γανυμήδ.) Noſtri γαννυμήδ. duplici ν.

9) ὃν μυθικῶς) Sic noſtri cum edd. pr. ſed a Seb. καὶ τὸν μὲν γαννυμήδην perperam intruſum, nam γαννυμήδ. modo praecedit.

10) καὶ τοὺς λοιπούς) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſpatio tamen vacuo relicto.

11) κάπυν) Vit. 1. et Ciz. κάπητα, et mox κάπης: Vit. 3. κάπην, κάπης, vitioſe. Apollod. III, 12, 2. κάπυς. cf. Dion. Hal. Ant. Rom. I, 62. Hanc Genealogiam Tzetzes debet Hom. Il. υ, 236 ſqq. qui etiam κάπυν.

12) οὖν) Noſtri cum Seb. exhibent.

ἀχθεὶς [14]) ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὥς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, καὶ μετὰ τὴν ὑπ' [15]) Ὀρέστου ἐν Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεὶς, οἰκεῖ πρῶτον τὰ [16]) περὶ Ῥαίκηλον καὶ Ἀλμωνίαν [17]), πόλεις Μακεδονίας [18]), πλησίον Κισσοῦ [19]) ὄρους κειμένας. Τὸ δὲ Ῥαίκηλον μετὰ ταῦτα [20]) ἀπὸ τούτου Αἶνος [21]) ἐκλήθη. Αὐτὸς δὲ ἀπὸ Μακεδονίας ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, ἣ πρὶν Ἄργεσσα ἐκαλεῖτο, εἶτα Σατουρνία [22]) ἀπὸ τοῦ Κρόνου (Σατοῦρνος γὰρ ὁ Κρόνος παρὰ Ῥωμαίοις), εἶτα Αὐσονία [23]) ἀπό τινος Αὔσονος· εἶτα Τυῤῥηνία [24])· εἶτα ἀπὸ Ἰταλοῦ τινὸς [25]), ἢ ἀφ' ἑνὸς ταύρου τῶν Γηρυόνου ἀγομένων [26]) παρ' Ἡρακλέους, καὶ ἀπο-

13) ἐλευθερωθ.) Nostri part. ἢ praepos. delent.

14) αἰχμάλ. ἀχθεὶς) Vitt. 2 et 3. αἰχμαλωτισθεὶς.

15) ὑπ') Pro ὑπὸ Vit. 2.

16) πρῶτον τὰ) Ciz. et Vit. 1. πρῶτα, Vitt. 2 et 3. πρῶτον, sublato art. τὰ, et Vit. 3. ὑπὸ pro περί.

17) Ἀλμωνίαν) Sic quoque Vit. 2. sed Vit. 1. et Ciz. Ἁλμωνίαν: Vit. 3. Ἁρμωνίαν, corrupte. Steph. ἀλμωπία, laudato adeo hoc ipso Lycophronis loco, cff. ibi interptt. Dubium, quis errauerit: cff. Nott. ad Lycophr.

18) Μακεδονίας) Vitt. 2 et 3. μακεδονικάς.

19) κισσοῦ) Nostri pro κίσσου, recte, cf. Strab. VII, p. 330.

20) μετὰ ταῦτα) Inserunt hic Ciz. et Vit. 1.

21) Αἶνος) Sic quoque Codd. nostri: an forte Αἰνείας? nam Strabo VII, p. 330. iungit Κισσὸν et Αἰνείαν.

22) σατουρνία) Vit. 1. et Ciz. σατυρνία, et mox σατύρνος. Sic Plutarch. in Caes. 61. Μάρυλλος, lat. *Marullus*, et infra τύρνος pro τοῦρνος, et Φαύστυλος pro Φαύστουλος. Vitt. 2 et 3. σατορνία, vt Dionys. Hal. Antiqtt. Rom. I, 45.

23) εἶτα Αὐσ. ἀπό — Αὔσ.) Sic pro εἶτα ἀπὸ Αὔσ. Αὐσονία digerunt haec verba Vit. 1. et Ciz. apte reliquis.

24) τυῤῥηνία) Nostri pro τυρσηνία cum Apollod. II, 5, 10. Infra quoque τυῤῥηνοί.

25) Ἰταλοῦ τινὸς) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro ἰταλοῦ: Vitt. 2 et 3. ἰταλίας corrupte.

26) τῶν — ἀγομ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ — ἀγομένου.

σκιρτάσαντος καὶ [27]) ἀπὸ Ῥηγίου διανηξαμένου εἰς Σικελίαν, εἰς πεδίον Ἔρυκος, Ἐλύμων [28]) βασιλέως, υἱοῦ δὲ Ποσειδῶνος, Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη· ἰταλὸν [29]) γὰρ Τυῤῥηνοὶ τὸν ταῦρον καλοῦσιν. Οὕτως οὖν Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη, ἧς πρῶτος Πῖκος [30]) ἐβασίλευσεν, εἶτα υἱὸς αὐτοῦ Φαῦνος, ὅτε καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐκεῖσε [31]) μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ Γηρυόνου βοῶν παρεγένετο, καὶ γεννᾷ Λατῖνον ἐκ τῆς Φαύνου γυναικὸς [32]), ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐκεῖσε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Λατῖνοι πάντες ἐκλήθησαν.

27) *ἀποσκιρτάσαντος καὶ*) Inserunt Vit. 1. et Ciz. ſcl. *τῆς ἀγέλης*, quod addit Dionyſ. Halic. Ant. Rom. I, 35. forte *ἀποσκιρτάσ. ἀπὸ Ῥηγίου καὶ διανηξ.* Apollod. II, 5, 10. *ἀπὸ Ῥηγίου εἷς ἀποῤῥήγνυσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν*, quem quum Tzetzes ob oculos habuerit, legendum omnino videtur, vti coniecimus. Interim tamen *ἀπὸ Ῥηγίου* a Vit. 1. et Ciz. omiſſum a Diod. Sicul. IV, 22, et Dionyſ. Hal. l. l. quoque omittitur. Videtur adiectum a Io. Tzetza ex Apollod. l. l. qui Chil. II, 343. *ἀπὸ Ῥηγίου ταῦρος δὲ πλεύσας εἰς Σικελίαν* habet. Legendum quoque eſt pro *Ῥηγιοῦ*, *Ῥηγίου* cum Vitt. 2 et 3. Apollodoro, Strabone, Stephano, et Io. Tzetza Chil. l. l.

28) *Ἐλύμων*) Vit. 1. et Ciz. recte pro *Σολύμων* a Pottero ficto. vid. Apollod. II, 5, 10, et Heyne Obſeruatt. p. 165. de ſede Elymorum, et Dionyſ. Hal. l. l. Vitt. 2 et 3. prodigioſe corrumpunt locum cum edd. vett. legentes: *ἐλυμήνατο βασιλείαν.* Supra ad v. 965. dic. Elymus, nothus Anchiſis, in Siciliam adductus.

29) *ἰταλὸν — ἐκλήθη*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetz. Chil. II, 345. *Οἱ τυῤῥηνοὶ γὰρ ἰταλὸν καλοῦσί πως τὸν ταῦρον*, atque ab hoc illata videntur. *cf. Becmann. Origg.* 1148. Thryllit.

30) *πῖκος*) Vit. 1. et Ciz. *πίκος.*

31) *ἐκεῖσε*) Pro *ἐκεῖνος* noſtri cum Seb.

32) *γυν.*) Sic noſtri Codd. cum edd. pr. et plerisque Codd. aliis, exceptis duobus, e quibus Seb. lectionem *θυγατρὸς* protulit, haud dubie e correctione librarii cuiusdam, cui moribus receptis non ſatis apta videbatur, ortam. Nemo enim eſt, qui filiam Fauni nominet matrem Latini. Dio-

Πεντηκοστῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει [33]) ἀφ' Ἡρακλέους οὗτος ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν εἰς Ἰταλίαν, ὡς ἔφημεν, καὶ Λατίνους παρεγένετο [34]). Περὶ Λαύρεντον [35]) δὲ προσώκειλε [36]), τὸ καὶ Τροίαν καλούμενον, περὶ Νουμίκιον [37]) ποταμὸν, ἔχων καὶ τὸν ἐκ Κρεούσης υἱὸν αὐτοῦ Ἀσκάνιον, ἢ Ἶλον [38])· ὅπου Φαγόντων τῶν μετ' αὐτοῦ τὰς τραπέζας, σελινίνας [39]) οὔσας. ἢ ἐκ τῶν σκληροτέρων μερῶν τῶν ἄρτων [40]), (οὐ γὰρ εἶχον τραπέζας) ἔτι δὲ καὶ χοίρου λευκῆς ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ [41]) ἀποσκιρτησάσης ἐπὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ὠνομασμένον [42]) Ἀλβανὸν ὄρος, καὶ τριάκοντα τετοκυίας (ἅπερ

nys. Hal. Ant. Rom. I, c. 43. stat pro lectione γυναικὸς, et Hyperboream puellam ab Hercule in Italiam abductam, ab eo grauidam factam, Fauno regi Aboriginum in matrimonium datam fuisse narrat. Inde autem accidit, vt Italus quoque filius Fauni a quibusdam appellaretur.

33) ἔτει) Vit. 1. et Ciz. ἐνιαυτῷ.

34) παρεγένετο) Pro παραγίνεται Vitt. 1. 3. et Ciz. apte seqq.

35) Λαύρεντον) Vit. 1. et Ciz. Λάβρεντον. Saepe confusae litterae β et υ.

36) προσώκειλε) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 2. προσῴκησε, et Vit. 3. κατῴκησε, quae lectio iam e Vit. 2. corrupta, quia antiquior est, videtur orta.

37) Νουμίκιον) Pro κίον Vit. 1. et Ciz. cum Seb. exhibent: Vitt. 2 et 3. Νουβίκιον. Confusa saepe μ et β. Deinde nostri περὶ pro παρά.

38) Ἶλον) Vit. 1. et Ciz., vt semper, Ἴλλον.

39) τραπ. σελιν.) Cf. Heyne in Excurs. II. ad Virg. Aen. VII, p. 117. qui hanc lectionem defendit contra Toupium in Emendatt. ad Suid. P. I, p. 38. σεληνιακὰς legentem.

40) τῶν ἄρτων) Vitt. 2 et 3. τοῦ ἄρτου.

41) πλοίου αὐτοῦ) Nostri πλ. αὐτοῦ.

42) ἀπ' αὐτῆς ὠνομασμένον) Sic ex emendatione Seb. Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. ἀπ' αὐτῆς: Vit. 1. et Ciz. modo αὐτῆς, quae lectio, si Ἰταλίας e superioribus repetas, non plane contemnenda videtur. Infra tamen etiam dic. ἀπὸ τοῦ χοίρου, nec additur ὠνομασ.

ἐδήλουν [43]), ὅτι τριακοστῷ ἔτει οἱ παῖδες αὐτοῦ [44]) καὶ γῆν καὶ κράτος ἄμεινον ἕξουσιν) ἐπαύθη τῆς ἀλητείας [45]), ἐκ χρησμοῦ τοῦτο προακηκοώς. Θύσας δὲ καὶ τὴν χοῖρον, παρεσκευάζετο κτίζειν [46]) πόλιν.

Ὁ δὲ Λατῖνος τοῦτον οὐκ εἴα. Ἡττηθεὶς δὲ πολέμῳ, δίδωσιν Αἰνείᾳ πρὸς γάμον Λαβινίαν [47]), τὴν αὐτοῦ θυγατέρα. Αἰνείας δὲ κτίσας πόλιν, Λαβίνιον ὠνόμασε. Λατίνου δὲ καὶ Τύρνου [48]), τοῦ Ῥουτούλων [49]) βασιλέως, πολέμῳ ὑπ' ἀλλήλων ἀποθανόντων, Αἰνείας ἐβασίλευσεν. Ἀνῃρημένου δὲ καὶ Αἰνείου ἐν Λαβρεντίνῳ [50]) πολέμῳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ῥουτούλων καὶ Μεζεντίου [51]) τοῦ Τυῤῥηνοῦ, ἐγκύου [52]) οὔσης τῆς Αἰνείου γυναικὸς Λαβινίας τὸν Σίλβιον [53]), Ἀσκάνιος, ὁ ἐκ Κρεούσης παῖς, βασιλεύει, ὃς καὶ τὸν Μεζέντιον, πολέμῳ

43) ἅπερ ἐδήλ.) Vit. 1. et Ciz. ἥπερ ἐδήλου, cf. Dionyſ. Hal. Ant. R. I, 56, ad extr.

44) αὐτοῦ) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

45) ἀλητείας) Vit. 3. ἄλης: qui quoque ἀκηκοὼς pro προακηκ.

46) παρεσκ. κτίζειν) Vit. 1. et Ciz. παρ. κτίσαι: Vitt. 2 et 3. παρεσκευάσατο κτίσειν.

47) λαβινίαν) Sic quoque Vit. 2. cum Eudoc. p. 403, ſed Vit. 1. et Ciz. λαβιννίαν: Vit. 3. λαβίναν. Dionyſ. Hal. l. l. λαύναν.

48) τύρνου) Sic quoque Dionyſ. Hal. I, 64. Vit. 1. et Ciz. τούρνου, Vitt. 2 et 3. τουρήνου. vid. ſupra ad n. 22.

49) Ῥουτούλων) Vitt. 2 et 3. Ῥουτούλου.

50) λαβρεντίνῳ) Pro λαβρέντῳ Vit. 1. et Ciz. bene: Vit. 3. πολέμῳ ἐν λαβρέντῳ, h. e. *bello ad Laurentum.*

51) Μεζεντίου) Pro Μαξεντίου Vit. 1. et Ciz. bene cum Dionyſ. Hal. I, 64, vbi quidam quoque Μεσέντιος: Virgil. *Mezentius.*

52) ἐγκύου) Sic etiam Vit. 2., recte; ſed Vitt. 1. 3. et Ciz. minus recte ἐγγύου.

53) Σίλβιον) Sic noſtri cum edd. pr. et Codd. reliquis. Verum vnde hic Accuſatiuus? Forte excidit ἕνεκα vel ἐγέννησε, immo plura, quae explet Dionyſ. Hal. I, 70. Sed eiusmodi medicina non eget hic locus, nam ἔγκυον εἶναι υἱὸν Tzetzae ſignificat: *in vtero geſtare filium*, vt ſupra ad

συμβαλόντα [54]), νικᾷ τελέως, μὴ δεχόμενον τὰς πρεσβείας, ἀλλὰ τὰ τοῦ [55]) Λατίνου πάντα εἰς ἐτήσιον δασμὸν ζητοῦντα. Αὐξηθέντες δὲ οἱ Λατῖνοι (ἐπεὶ καὶ τὸ τριακοστὸν ἔτος ἐνέστη [56]), τὸ τῆς χοίρου αἴνιγμα) Λαβινίου [57]) μὲν ὑπερεφρόνησαν· Ἄλβαν δὲ Λόγγαν ἑτέραν πόλιν ἔκτισαν ἀπὸ τοῦ χοίρου [58]), τουτέστι Λευκὴν Μακρὰν, καὶ τὸ ἐκεῖσε ὄρος Ἀλβανὸν [59]) ἐκάλεσαν ὁμοίως· τὰ δὲ ἐκ Τροίας ἀγάλματα μόνα πρὸς τὸ Λαβίνιον δεύτερον [60]) ὑπεστράφησαν. Μετὰ δὲ [61]) τὴν Ἀσκανίου τελευτὴν, οὐχ ὁ αὐτοῦ παῖς [62]) Ἴουλος ἐβασίλευσεν, ἀλλ' ὁ ἐκ Λαβινίας Αἰνείου υἱὸς Σίλβιος [63]). Ἢ, κατά τινας, Ἀσκανίου υἱὸς Σίλβιος. Σιλβίου πάλιν ἄλλος [64]) Αἰνείας, οὗ Λατῖνος, οὗ Κάπυς. Κάπυος [65]) δὲ παῖς Τιβερῖνος, οὗ Ἀμούλιος, οὗ Ἀβεντῖνος.

v. 401. ἔγκυον ποιῆσαι Ἄρτεμιν.

54) συμβαλ.) Vit. 1. et Ciz. συμβαλλόντα: Vitt. 2 et 3. συμβαλόντι, vitiose.

55) τὰ τοῦ) Nostri omittunt τά: Vit. 3. etiam sqq. πάντα εἰς.

56) ἐνέστη) Sic nostri pro ἀνέστη, omissis quoque τὸ τοῦ χ. αἴνιγμα, quae glossam sapiunt. Dionys. Hal. I, 66. κατὰ τὸ γινόμενον Αἰνείᾳ θέσφατον.

57) λαβινίου) Nostri λαβινίας.

58) ἑτέραν — χοίρου) A Seb. male omissa. Vitt. 2 et 3. perperam ἑτέρας πόλεις.

59) Ἀλβανὸν) Nostri pro Ἀλβάνον, recte.

60) δεύτερον) A Seb. additum. Vit. 1. et Ciz. δευτέρως; Vitt. 2 et 3. β.

61) μετὰ — ἐβασίλ.) Vit. 1. et Ciz. μετὰ δὲ Ἀσκανίου παῖς Ἴλλος, corrupte.

62) αὐτοῦ παῖς) Vitt. 2 et 3. Ἀσκανίου παῖς.

63) Αἰνείου — Σίλβιος) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et Ciz. modo ὁ ἐκ λαβινίας, omissis praeterea seqq. ἢ κατὰ — ἄλλος Αἰνείας.

64) ἄλλος) Abest a Ciz. et Vit. 1.

65) κάπυς. κάπυος) Vt supra, κάπης, κάπητος, Vit. 1. et Ciz. male, forte in Codd. seqq. a Io. Tzetza emendata.

Μέχρι τούτου 66) τὰ περὶ Ἄλβης καὶ Ἀλβανῶν. Τὰ δὲ περὶ Ῥώμης ἐντεῦθεν· Ἀβεντῖνος γεννᾷ Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον, ἢ, κατά τινας, τὸν Πρόκαν. Τοῦ Πρόκα δὲ τούτου λέγουσι παῖδας τοῦτον τὸν Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον 67). Βασιλεύοντα δὲ τὸν Νομήτορα ὁ Ἀμούλιος ἐξήλασε, καὶ Αἰγέστην 68), τὸν Νομήτορος υἱὸν, ἐν κυνηγεσίῳ ἀναιρεῖ· τὴν δὲ ἀδελφὴν Αἰγέστου, θυγατέρα δὲ τοῦ προῤῥηθέντος Νομήτορος Σιλουίαν, ἢ Ῥέαν Ἰλίαν 69), ἱέρειαν τῆς θεᾶς 70) Ἑστίας ποιεῖ, ὡς ἂν παρθένος διαμείνῃ· ἐδεδίει γὰρ τινα χρησμὸν, λέγοντα, ὑπὸ τῶν Νομήτορος παίδων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. Διά τοι τοῦτο 71) τὸν μὲν Αἰγέστην ἀνεῖλε· τὴν δὲ ἱέρειαν τῆς Ἑστίας ἐποίησεν, ὅπως παρθένος καὶ ἄπαις διαμείνῃ 72). Ἡ δὲ ἐν Ἄρεος ἄλσει ὑδρευομένη 73) ἔγκυος γίνεται, καὶ γεννᾷ Ῥωμύλον καὶ Ῥῶμον. Καὶ τήνδε 74) μὲν ἐξαιτεῖται, μὴ ἀποθανεῖν, ἡ τοῦ Ἀμουλίου θυγάτηρ 75)· τὰ δὲ βρέφη Φαυστύλῳ 76) ποιμένι, Λαβρεντίας ἀνδρὶ, ἔδοντο 77) ῥίψαι περὶ τὸν Τίβεριν ποταμὸν, ἃ ὁ τούτου

66) *μέχρι τούτου*) Vitt. 2 et 3. modo *μέχρι*.

67) *ἢ κατὰ — καὶ Ἀμούλιον*) Abſunt omnia a noſtris, vt ab edd. ante Potterum.

68) *Αἰγέστην*) Vitt. 2 et 3. *Ἀγέστην*: Dionyſ. Hal. I, 76. *Αἴγεστον*.

69) *Ἰλίαν*) Sic quoque noſtri cum Dionyſ. Hal. I, 76, ſed Thryllit. mauult *ὑλείαν*, quae ſit Rhea Silvia, ab *ὕλη*, ſilua.

70) *θεᾶς*) Noſtri ignorant cum Dionyſ. Hal. I, 76.

71) *διά τοι τοῦτο*) Noſtri cum Pott. pro *διὰ τοῦτο*: forte ap. Sebaſt. excidit *τοι* lapſu typographorum.

72) *διαμείνῃ*) Vit. 3. *φυλαχθείη*, in ora vero *διαμείνῃ*.

73) *ὑδρευομένη*) Vit. 1. et Ciz. *ἀρδευομένη*, h. e. *lotura*, non male, ſed Dionyſ. Hal. Ant. Rom. I, 77. *ὕδατος ἁγνοῦ κομιδῆς ἕνεκα*.

74) *καὶ τήνδε — ἀνδρὶ*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. ſpatio tamen in Vit. 2 relicto.

75) *ἡ — θυγάτηρ*) Sic quoque Dionyſ. Hal. I, 79. Vit. 1. et Ciz. *Ἀμουλίου θυγατέρα*, mendoſe.

76) *Φαυστύλῳ*) Pro *Φαιστύλῳ* Vit. 1. et Ciz. cum Dionyſ. l. l.

77) *ἔδοντο*) Vit. 1. et Ciz. *ἔδωκε*, ſcl. Amulius. Vitt. 2

ἀπὸ Κρεούσης, τῆς Πριάμου, γεννηθῆναι λέγων [15]), πολλαῖς πάνυ γενεαῖς ὑστέρους [16]) γενομένους, ὡς γράφων περὶ τούτων [17]) ἀκριβέστερον δείξω. Καὶ μία μὲν αὕτη φλυαρία [18])· δευτέρα δὲ, ὅτι μετὰ τῶν Ἕκτορος παίδων [19]), Ἀστυάνακτος τοῦ ἀνῃρημένου ἐν Τροίᾳ, καὶ Σαπερνίου [20]), τὴν Ῥώμην ἔκτισαν.

Ex 1227. Ἄμναμοι] Οἱ ἀπόγονοι, Κυρηναϊκῶς [1])· κυρίως δὲ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀμνῶν παῖδες. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [2])· Οἱ δὲ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τοῦ γένους μου αὐξήσουσί [3]) ποτε αὖθις καὶ ὕστερον μέγιστον κλέος τῶν ἐμῶν πάππων, τουτέστι τὸ τῶν προγόνων [4]) μου. Τί δὲ ποιήσαντες αὐξήσουσι τὸ κλέος; ἄραντες τὸ

tanta lectionum diuersitate non est, quod decernamus. Philopono in Aristotel. Metaphys. lat. 35, b, vel VIII, 6. dicitur Lycophron Sophista.

15) *λέγων*) Pro *λέγοντες* Vitt. 2 et 3. recte, nam refertur ad vnum scholiasten.

16) *πολλαῖς — ὑστέρους*) Vitt. 2 et 3. *πολλοῦ* (scl. *χρόνου*) *ὕστερον*.

17) *περὶ τούτων*) Vit. 1. et Ciz. *περὶ τούτου*, cf. ad v. 1446.

18) *καὶ μία — φλυαρία*) Male absunt a Vit. 1. et Ciz.

19) *παίδων*) Vit. 1. et Ciz. *υἱῶν*.

20) *Σαπερνίου*) Vitt. 2 et 3. *Σατουρνίου*, aeque incognitum nomen, ac *Σαπερνίου*: forte *Σκαμανδρίου*, vt prius nominabatur Astyanax, Hom. Il. ζ, 402. cff. Dionys. Hal. Ant. Rom. I, 47, 10, et Kaune ad Conon. Narrat. 46, p. 159.

1) *κυρηναϊκῶς*) Deest in Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. habent, qui quoque cum eodem *κυρίως δὲ* pro *καὶ γάρ*. Zonar. in Lex. ad h. v. *κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων, παρὰ τὸ ἀμνός*. Etymolog. *ἀπόγονοι, κυρίως δὲ παρὰ τὴν τῶν κυρηναίων διάλεκτον, οἱ τῶν ἀμνῶν ἀμνοί* (forte *υἱοί*, Phauor. *οἱ τῶν ἀρνῶν παῖδες*). Simili modo ad v. 144. *κυρίως δέ*.

2) *οὕτως*) Nostri cum Seb. addunt.

3) *αὐξήσουσί* vsque ad *ποιήσαντες* desunt in Vit. 1. et Ciz. errore, nisi ipsi erramus, librarii a primo *αὐξήσουσι* ad alterum delapsi.

4) *τὸ τῶν προγόνων*) Pro *τὸ προγονικὸν* Seb. sed Vitt. 2 et 3. *προγονικοί*.

πρωτόλειον στέφος ἐν ταῖς αἰχμαῖς, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης λαβόντες σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν [5]).

1230 — 35. Οὐδ' ἄμνηστον] Οὐδ' ἀμνημόνευτον τὴν δόξαν σου κατακρύψεις μαρανθεῖσαν τῷ ζόφῳ, ὦ ἀθλία πατρὶς Τροία· τὶς γὰρ ὁ ἐμὸς [6]) συγγενὴς, ἤτοι ὁ Αἰνείας, ὁ γόνος τῆς Καστνίας, τῆς Χειράδος τε, ἤγουν τῆς Ἀφροδίτης, ὁ ἄριστος ἐν ταῖς βουλαῖς, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν ταῖς μάχαις, τοιούτους λείψει δύο νέους λέοντας, ἔξοχον καὶ ὑπερέχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ex 1232. Τοιούσδ' ἐμός τις σύγγονος] Ὁ Αἰνείας. Τρὼς γὰρ γεννᾷ Ἶλον [7]), Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην [8]), ὃν [9]) μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἀφαρπάζει· Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα· Λαομέδων Πρίαμον· Πρίαμος Ἕκτορα, Κασσάνδραν, Κρέουσαν καὶ τοὺς λοιποὺς [10]). Ἀσσάρακος δὲ πάλιν γεννᾷ Κάπυν [11])· Κάπυς δὲ Ἀγχίσην· Ἀγχίσης Αἰνείαν. Οὕτως οὖν [12]) Αἰνείας συγγενὴς ἦν Κασσάνδρας. Ἦν δὲ καὶ γαμβρὸς αὐτῆς ἐπὶ Κρεούσῃ τῇ ταύτης ἀδελφῇ, ἐξ ἧς Κρεούσης ἔσχε παῖδα Ἀσκάνιον.

Ὕστερον δὲ, τῆς Τροίας πορθουμένης, ἐλευθερωθεὶς [13]) ὑφ' Ἑλλήνων αὐτὸς ὁ Αἰνείας, ἡ αἰχμάλωτος

5) μοναρχίαν) Vit. 3. μοναρχίας, non male ob σκῆπτρα.

6) ὁ ἐμὸς) Pro ἐμὸς Vit. 1. et Ciz. et mox bis ἤγουν pro ἤτοι.

7) Ἶλον) Vit. 1. et Ciz. Ἴλλον, et in sqq. etiam Ἴλλος. cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 2.

8) γανυμήδ.) Nostri γαννυμήδ. duplici ν.

9) ὃν μυθικῶς) Sic nostri cum edd. pr. sed a Seb. καὶ τὸν μὲν γαννυμήδην perperam intrusum, nam γαννυμήδ. modo praecedit.

10) καὶ τοὺς λοιπούς) Abest a Vit. 1. et Ciz. spatio tamen vacuo relicto.

11) κάπυν) Vit. 1. et Ciz. κάπητα, et mox κάπης: Vit. 3. κάπην, κάπης, vitiose. Apollod. III, 12, 2. κάπυς. cf. Dion. Hal. Ant. Rom. I, 62. Hanc Genealogiam Tzetzes debet Hom. Il. υ, 236 sqq. qui etiam κάπυν.

12) οὖν) Nostri cum Seb. exhibent.

ἀχθεὶς [14]) ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὥς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, καὶ μετὰ τὴν ὑπ' [15]) Ὀρέστου ἐν Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεὶς, οἰκεῖ πρῶτον τὰ [16]) περὶ Ῥαίκηλον καὶ Ἀλμωνίαν [17]), πόλεις Μακεδονίας [18]), πλησίον Κισσοῦ [19]) ὄρους κειμένας. Τὸ δὲ Ῥαίκηλον μετὰ ταῦτα [20]) ἀπὸ τούτου Αἶνος [21]) ἐκλήθη. Αὐτὸς δὲ ἀπὸ Μακεδονίας ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, ἣ πρὶν Ἄργεσσα ἐκαλεῖτο, εἶτα Σατουρνία [22]) ἀπὸ τοῦ Κρόνου (Σατοῦρνος γὰρ ὁ Κρόνος παρὰ Ῥωμαίοις), εἶτα Αὐσονία [23]) ἀπό τινος Αὔσονος· εἶτα Τυῤῥηνία [24])· εἶτα ἀπὸ Ἰταλοῦ τινὸς [25]), ἢ ἀφ' ἑνὸς ταύρου τῶν Γηρυόνου ἀγομένων [26]) παρ' Ἡρακλέους, καὶ ἀπο-

13) *ἐλευθερωθ.*) Noſtri part. *ἢ* praepoſ. delent.

14) *αἰχμάλ. ἀχθεὶς*) Vitt. 2 et 3. *αἰχμαλωτισθεὶς.*

15) *ὑπ'*) Pro *ὑπὸ* Vit. 2.

16) *πρῶτον τὰ*) Ciz. et Vit. 1. *πρῶτα*, Vitt. 2 et 3. *πρῶτον*, ſublato art. *τὰ*, et Vit. 3. *ὑπὸ* pro *περί.*

17) *Ἀλμωνίαν*) Sic quoque Vit. 2. ſed Vit. 1. et Ciz. *Ἁλμωνίαν*: Vit. 3. *Ἁρμωνίαν*, corrupte. Steph. *ἀλμωπία*, laudato adeo hoc ipſo Lycophronis loco, cff. ibi interptt. Dubium, quis errauerit: cff. Nott. ad Lycophr.

18) *Μακεδονίας*) Vitt. 2 et 3. *μακεδονικάς.*

19) *κισσοῦ*) Noſtri pro *κίσσου*, recte, cf. Strab. VII, p. 330.

20) *μετὰ ταῦτα*) Inſerunt hic Ciz. et Vit. 1.

21) *Αἶνος*) Sic quoque Codd. noſtri: an forte *Αἰνείας*? nam Strabo VII, p. 330. iungit *Κισσὸν* et *Αἰνείαν.*

22) *σατουρνία*) Vit. 1. et Ciz. *σατυρνία*, et mox *σατύρνος.* Sic Plutarch. in Caeſ. 61. *Μάρυλλος*, lat. *Marullus*, et infra *τύρνος* pro *τοῦρνος*, et *Φαύστυλος* pro *Φαύστουλος.* Vitt. 2 et 3. *σατορνία*, vt Dionyſ. Hal. Antiqtt. Rom. I, 45.

23) *εἶτα Αὐσ. ἀπὸ — Αὔσ.*) Sic pro *εἶτα ἀπὸ Αὔσ. Αὐσονία* digerunt haec verba Vit. 1. et Ciz. apte reliquis.

24) *τυῤῥηνία*) Noſtri pro *τυρσηνία* cum Apollod. II, 5, 10. Infra quoque *τυῤῥηνοί.*

25) *Ἰταλοῦ τινὸς*) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro *ἰταλοῦ*: Vitt. 2 et 3. *ἰταλίας* corrupte.

26) *τῶν — ἀγομ.*) Vitt. 2 et 3. *τοῦ — ἀγομένου.*

σκιρτάσαντος καὶ [27]) ἀπὸ Ῥηγίου διανηξαμένου εἰς Σικελίαν, εἰς πεδίον Ἔρυκος, Ἐλύμων [28]) βασιλέως, υἱοῦ δὲ Ποσειδῶνος, Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη· ἰταλὸν [29]) γὰρ Τυῤῥηνοὶ τὸν ταῦρον καλοῦσιν. Οὕτως οὖν Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη, ἧς πρῶτος Πῖκος [30]) ἐβασίλευσεν, εἶτα υἱὸς αὐτοῦ Φαῦνος, ὅτε καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐκεῖσε [31]) μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ Γηρυόνου βοῶν παρεγένετο, καὶ γεννᾷ Λατῖνον ἐκ τῆς Φαύνου γυναικὸς [32]), ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐκεῖσε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Λατῖνοι πάντες ἐκλήθησαν.

27) ἀποσκιρτάσαντος καὶ) Inferunt Vit. 1. et Ciz. fcl. τῆς ἀγέλης, quod addit Dionyf. Halic. Ant. Rom. I, 35. forte ἀποσκιρτάσ. ἀπὸ Ῥηγίου καὶ διανηξ. Apollod. II, 5, 10. ἀπὸ Ῥηγίου εἷς ἀποῤῥήγνυσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν, quem quum Tzetzes ob oculos habuerit, legendum omnino videtur, vti coniecimus. Interim tamen ἀπὸ Ῥηγίου a Vit. 1. et Ciz. omiffum a Diod. Sicul. IV, 22, et Dionyf. Hal. l. l. quoque omittitur. Videtur adiectum a Io. Tzetza ex Apollod. l. l. qui Chil. II, 343. ἀπὸ Ῥηγίου ταῦρος δὲ πλεύσας εἰς Σικελίαν habet. Legendum quoque eft pro Ῥηγιοῦ, Ῥηγίου cum Vitt. 2 et 3. Apollodoro, Strabone, Stephano, et Io. Tzetza Chil. l. l.

28) Ἐλύμων) Vit. 1. et Ciz. recte pro Σολύμων a Pottero ficto. vid. Apollod. II, 5, 10, et Heyne Obferuatt. p. 165. de fede Elymorum, et Dionyf. Hal. l. l. Vitt. 2 et 3. prodigiofe corrumpunt locum cum edd. vett. legentes: ἐλυμήνατο βασιλείαν. Supra ad v. 965. dic. Elymus, nothus Anchifis, in Siciliam adductus.

29) ἰταλὸν — ἐκλήθη) Abfunt a Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetz. Chil. II, 345. Οἱ τυῤῥηνοὶ γὰρ ἰταλὸν καλοῦσί πως τὸν ταῦρον, atque ab hoc illata videntur. *cf. Becmann. Origg.* 1148. Thryllit.

30) πῖκος) Vit. 1. et Ciz. πίκος.

31) ἐκεῖσε) Pro ἐκεῖνος noftri cum Seb.

32) γυν.) Sic noftri Codd. cum edd. pr. et plerisque Codd. aliis, exceptis duobus, e quibus Seb. lectionem θυγατρὸς protulit, haud dubie e correctione librarii cuiusdam, cui moribus receptis non fatis apta videbatur, ortam. Nemo enim eft, qui filiam Fauni nominet matrem Latini. Dio-

Πεντηκοστῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει 33) ἀφ' Ἡρακλέους οὗτος ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν εἰς Ἰταλίαν, ὡς ἔφημεν, καὶ Λατίνους παρεγένετο 34). Περὶ Λαύρεντον 35) δὲ προσώκειλε 36), τὸ καὶ Τροίαν καλούμενον, περὶ Νουμίκιον 37) ποταμὸν, ἔχων καὶ τὸν ἐκ Κρεούσης υἱὸν αὐτοῦ Ἀσκάνιον, ἢ Ἶλον 38)· ὅπου φαγόντων τῶν μετ' αὐτοῦ τὰς τραπέζας, σελινίνας 39) οὔσας, ἢ ἐκ τῶν σκληροτέρων μερῶν τῶν ἄρτων 40), (οὐ γὰρ εἶχον τραπέζας) ἔτι δὲ καὶ χοίρου λευκῆς ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ 41) ἀποσκιρτησάσης ἐπὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ὠνομασμένον 42) Ἀλβανὸν ὄρος, καὶ τριάκοντα τετοκυίας (ἅπερ

nyſ. Hal. Ant. Rom. I, c. 43. ſtat pro lectione γυναικὸς, et Hyperboream puellam ab Hercule in Italiam abductam, ab eo grauidam factam, Fauno regi Aborigimum in matrimonium datam fuiſſe narrat. Inde autem accidit, vt Italus quoque filius Fauni a quibusdam appellaretur.

33) ἔτει) Vit. 1. et Ciz. ἐνιαυτῷ.

34) παρεγένετο) Pro παραγίνεται Vitt. 1. 3. et Ciz. apte ſeqq.

35) Λαύρεντον) Vit. 1. et Ciz. Λάβρεντον. Saepe confuſae litterae β et υ.

36) προσώκειλε) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. προσφώνησε, et Vit. 3. κατῴκησε, quae lectio iam e Vit. 2. corrupta, quia antiquior eſt, videtur orta.

37) Νουμίκιον) Pro κίον Vit. 1. et Ciz. cum Seb. exhibent: Vitt. 2 et 3. Νουβίκιον. Confuſa ſaepe μ et β. Deinde noſtri περὶ pro παρά.

38) Ἶλον) Vit. 1. et Ciz., vt ſemper, Ἴλλον.

39) τραπ. σελιν.) Cf. Heyne in Excurſ. II. ad Virg. Aen. VII, p. 117. qui hanc lectionem defendit contra Toupium in Emendatt. ad Suid. P. I, p. 38. σεληνιαίας legentem.

40) τῶν ἄρτων) Vitt. 2 et 3. τοῦ ἄρτου.

41) πλοίου αὐτοῦ) Noſtri πλ. αὐτοῦ.

42) ἀπ' αὐτῆς ὠνομασμένον) Sic ex emendatione Seb. Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. ἀπ' αὐτῆς: Vit. 1. et Ciz. modo αὐτῆς, quae lectio, ſi Ἰταλίας e ſuperioribus repetas, non plane contemnenda videtur. Infra tamen etiam dic. ἀπὸ τοῦ χοίρου, nec additur ὠνομασ.

ἐδήλουν 43), ὅτι τριακοστῷ ἔτει οἱ παῖδες αὐτοῦ 44) καὶ γῆν καὶ κράτος ἄμεινον ἕξουσιν) ἐπαύθη τῆς ἀλητείας 45), ἐκ χρησμοῦ τοῦτο προακηκοώς. Θύσας δὲ καὶ τὴν χοῖρον, παρεσκευάζετο κτίζειν 46) πόλιν.

Ὁ δὲ Λατῖνος τοῦτον οὐκ εἴα. Ἡττηθεὶς δὲ πολέμῳ, δίδωσιν Αἰνείᾳ πρὸς γάμον Λαβινίαν 47), τὴν αὐτοῦ θυγατέρα. Αἰνείας δὲ κτίσας πόλιν, Λαβίνιον ὠνόμασε. Λατίνου δὲ καὶ Τύρνου 48), τοῦ Ῥουτούλων 49) βασιλέως, πολέμῳ ὑπ' ἀλλήλων ἀποθανόντων, Αἰνείας ἐβασίλευσεν. Ἀνῃρημένου δὲ καὶ Αἰνείου ἐν Λαβρεντίνῳ 50) πολέμῳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ῥουτούλων καὶ Μεζεντίου 51) τοῦ Τυῤῥηνοῦ, ἐγκύου 52) οὔσης τῆς Αἰνείου γυναικὸς Λαβινίας τὸν Σίλβιον 53), Ἀσκάνιος, ὁ ἐκ Κρεούσης παῖς, βασιλεύει, ὃς καὶ τὸν Μεζέντιον, πολέμῳ

43) ἅπερ ἐδήλ.) Vit. 1. et Ciz. ἧπερ ἐδήλου, cf. Dionyſ. Hal. Ant. R. I, 56, ad extr.

44) αὐτοῦ) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

45) ἀλητείας) Vit. 3. ἄλης: qui quoque ἀκηκοὼς pro προακηκ.

46) παρεσκ. κτίζειν) Vit. 1. et Ciz. παρ. κτίσαι: Vitt. 2 et 3. παρεσκευάσατο κτίσειν.

47) λαβινίαν) Sic quoque Vit. 2. cum Eudoc. p. 403, ſed Vit. 1. et Ciz. λαβιννίαν: Vit. 3. λαβίναν. Dionyſ. Hal. l. l. λαύναν.

48) τύρνου) Sic quoque Dionyſ. Hal. I, 64. Vit. 1. et Ciz. τούρνου, Vitt. 2 et 3. τουρήνου. vid. ſupra ad n. 22.

49) Ῥουτούλων) Vitt. 2 et 3. Ῥουτούλου.

50) λαβρεντίνῳ) Pro λαβρέντῳ Vit. 1. et Ciz. bene: Vit. 3. πολέμῳ ἐν λαβρέντῳ, h. e. *bello ad Laurentum.*

51) Μεζεντίου) Pro Μαξεντίου Vit. 1. et Ciz. bene cum Dionyſ. Hal. I, 64, vbi quidam quoque Μεσέντιος: Virgil. *Mezentius.*

52) ἐγκύου) Sic etiam Vit. 2., recte; ſed Vitt. 1. 3. et Ciz. minus recte ἐγγύου.

53) Σίλβιον) Sic noſtri cum edd. pr. et Codd. reliquis. Verum vnde hic Accuſatiuus? Forte excidit ἔτεκε vel ἐγέννησε, immo plura, quae explet Dionyſ. Hal. I, 70. Sed eiusmodi medicina non eget hic locus, nam ἔγκυον εἶναι υἱόν Tzetzae ſignificat: *in vtero geſtare filium*, vt ſupra ad

συμβαλόντα 54), νικᾷ τελέως, μὴ δεχόμενον τὰς πρεσβείας, ἀλλὰ τὰ τοῦ 55) Λατίνου πάντα εἰς ἐτήσιον δασμὸν ζητοῦντα. Αὐξηθέντες δὲ οἱ Λατῖνοι (ἐπεὶ καὶ τὸ τριακοστὸν ἔτος ἐνέστη 56), τὸ τῆς χοίρου αἴνιγμα) Λαβινίου 57) μὲν ὑπερεφρόνησαν· Ἄλβαν δὲ Λόγγαν ἑτέραν πόλιν ἔκτισαν ἀπὸ τοῦ χοίρου 58), τουτέστι Λευκὴν Μακρὰν, καὶ τὸ ἐκεῖσε ὄρος Ἀλβανὸν 59) ἐκάλεσαν ὁμοίως· τὰ δὲ ἐκ Τροίας ἀγάλματα μόνα πρὸς τὸ Λαβίνιον δεύτερον 60) ὑπεστράφησαν. Μετὰ δὲ 61) τὴν Ἀσκανίου τελευτὴν, οὐχ ὁ αὐτοῦ παῖς 62) Ἴουλος ἐβασίλευσεν, ἀλλ' ὁ ἐκ Λαβινίας Αἰνείου υἱὸς Σίλβιος 63). Ἢ, κατά τινας, Ἀσκανίου υἱὸς Σίλβιος. Σιλβίου πάλιν ἄλλος 64) Αἰνείας, οὗ Λατῖνος, οὗ Κάπυς. Κάπυος 65) δὲ παῖς Τιβερῖνος, οὗ Ἀμούλιος, οὗ Ἀβεντῖνος.

v. 401. ἔγκυον ποιῆσαι Ἄρτεμιν.

54) συμβαλ.) Vit. 1. et Ciz. συμβαλλόντα: Vitt. 2 et 3. συμβαλόντι, vitiose.

55) τὰ τοῦ) Nostri omittunt τὰ: Vit. 3. etiam sqq. πάντα εἰς.

56) ἐνέστη) Sic nostri pro ἀνέστη, omissis quoque τὸ τοῦ χ. αἴνιγμα, quae glossam sapiunt. Dionys. Hal. I, 66. κατὰ τὸ γινόμενον Αἰνείᾳ θέσφατον.

57) λαβινίου) Nostri λαβινίας.

58) ἑτέραν — χοίρου) A Seb. male omissa. Vitt. 2 et 3. perperam ἑτέρας πόλεις.

59) Ἀλβανὸν) Nostri pro Ἀλβανὸν, recte.

60) δεύτερον) A Seb. additum. Vit. 1. et Ciz. δευτέρως; Vitt. 2 et 3. β.

61) μετὰ — ἐβασίλ.) Vit. 1. et Ciz. μετὰ δὲ Ἀσκανίου παῖς Ἴλλος, corrupte.

62) αὐτοῦ παῖς) Vitt. 2 et 3. Ἀσκανίου παῖς.

63) Αἰνείου — Σίλβιος) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et Ciz. modo ὁ ἐκ λαβινίας, omissis praeterea seqq. ἢ κατὰ — ἄλλος Αἰνείας.

64) ἄλλος) Abest a Ciz. et Vit. 1.

65) κάπυς. κάπυος) Vt supra, κάπης, κάπητος, Vit. 1. et Ciz. male, forte in Codd. seqq. a Io. Tzetza emendata.

Μέχρι τούτου 66) τὰ περὶ Ἄλβης καὶ Ἀλβανῶν. Τὰ δὲ περὶ Ῥώμης ἐντεῦθεν· Ἀβεντῖνος γεννᾷ Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον, ἤ, κατά τινας, τὸν Πρόκαν. Τοῦ Πρόκα δὲ τούτου λέγουσι παῖδας τοῦτον τὸν Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον 67). Βασιλεύοντα δὲ τὸν Νομήτορα ὁ Ἀμούλιος ἐξήλασε, καὶ Αἰγέστην 68), τὸν Νομήτορος υἱὸν, ἐν κυνηγεσίῳ ἀναιρεῖ· τὴν δὲ ἀδελφὴν Αἰγέστου, θυγατέρα δὲ τοῦ προῤῥηθέντος Νομήτορος Σιλουίαν, ἢ Ῥέαν Ἰλίαν 69), ἱέρειαν τῆς θεᾶς 70) Ἑστίας ποιεῖ, ὡς ἂν παρθένος διαμείνῃ· ἐδεδίει γάρ τινα χρησμὸν, λέγοντα, ὑπὸ τῶν Νομήτορος παίδων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. Διά τοι τοῦτο 71) τὸν μὲν Αἰγέστην ἀνεῖλε· τὴν δὲ ἱέρειαν τῆς Ἑστίας ἐποίησεν, ὅπως παρθένος καὶ ἄπαις διαμείνῃ 72). Ἡ δὲ ἐν Ἄρεος ἄλσει ὑδρευομένη 73) ἔγκυος γίνεται, καὶ γεννᾷ Ῥωμύλον καὶ Ῥῶμον. Καὶ τήνδε 74) μὲν ἐξαιτεῖται, μὴ ἀποθανεῖν, ἡ τοῦ Ἀμουλίου θυγάτηρ 75)· τὰ δὲ βρέφη Φαυστύλῳ 76) ποιμένι, Λαβρεντίας ἀνδρὶ, ἔδοντο 77) ῥίψαι περὶ τὸν Τίβεριν ποταμὸν, ἃ ἡ τούτου

66) *μέχρι τούτου*) Vitt. 2 et 3. modo *μέχρι*.

67) *ἢ κατὰ — καὶ Ἀμούλιον*) Abſunt omnia a noſtris, vt ab edd. ante Potterum.

68) *Αἰγέστην*) Vitt. 2 et 3. *Ἀγέστην*: Dionyſ. Hal. I, 76. *Αἴγεστον*.

69) *Ἰλίαν*) Sic quoque noſtri cum Dionyſ. Hal. I, 76, ſed Thryllit. mauult *ὑλείαν*, quae ſit Rhea Silvia, ab *ὕλη*, ſilua.

70) *θεᾶς*) Noſtri ignorant cum Dionyſ. Hal. I, 76.

71) *διά τοι τοῦτο*) Noſtri cum Pott. pro *διὰ τοῦτο*: forte ap. Sebaſt. excidit *τοι* lapſu typographorum.

72) *διαμείνῃ*) Vit. 3. *φυλαχθείη*, in ora vero *διαμείνῃ*.

73) *ὑδρευομένη*) Vit. 1. et Ciz. *ἀρδευομένη*, h. e. *lotura*, non male, ſed Dionyſ. Hal. Ant. Rom. I, 77. *ὕδατος ἁγνοῦ κομιδῆς ἕνεκα*.

74) *καὶ τήνδε — ἀνδρὶ*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. ſpatio tamen in Vit. 2 relicto.

75) *ἡ — θυγάτηρ*) Sic quoque Dionyſ. Hal. I, 79. Vit. 1. et Ciz. *Ἀμουλίου θυγατέρα*, mendoſe.

76) *φαυστύλῳ*) Pro *φαιστύλῳ* Vit. 1. et Ciz. cum Dionyſ. l. l.

77) *ἔδοντο*) Vit. 1. et Ciz. *ἔδωκε*, ſcl. Amulius. Vitt. 2

γυνὴ λαβοῦσα, ἀνέτρεφεν· ἔτυχε γὰρ, αὐτὴν τότε νεκρὸν βρέφος τεκεῖν.

Αὐξηθέντες δὲ ὁ Ῥωμύλος καὶ ὁ Ῥῶμος, ἐποίμαινον κατὰ τοὺς τοῦ Ἀμουλίου ἀγρούς. Ἀνελόντες δέ τινας τῶν τοῦ πάππου Νομήτορος ποιμένων, ἐπετηροῦντο. Κατασχεθέντος δὲ τοῦ Ῥώμου, δραμὼν ὁ Ῥωμύλος τῷ Φαυστύλῳ λέγει, καὶ ὃς δραμὼν, τῷ Νομήτορι πάντα διηγεῖται. Τέλος ἔγνω Νομήτωρ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ παῖδας ὄντας 78) αὐτούς. Οἱ δὲ συναραμένων 79) πολλῶν ἀναιροῦσι τὸν Ἀμούλιον· τῷ δὲ Νομήτορι πάππῳ αὐτῶν τὴν βασιλείαν τῆς Ἄλβης παρασχόντες 80), αὐτοὶ τὴν Ῥώμην κτίζειν ἀπήρξαντο ἐν ὀκτωκαιδεκάτῳ 81) ἔτει τῆς Ῥωμύλου ἡλικίας. Πρὸ δὲ τῆς μεγάλης ταύτης Ῥώμης 82), ἣν ἔκτισε Ῥωμύλος περὶ τὴν Φαυστύλου οἰκίαν ἐν ὄρει Παλατίῳ 83), ἑτέρα τετράγωνος ἐκτίσθη Ῥώμη παρὰ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου, παλαιοτέρων 84) τούτων.

1236 — 41. Ὃς πρῶτα μὲν, Ῥαίκηλον μολὼν] Ῥαίκηλον καὶ τὰ λοιπὰ πλατέως ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐγράφησαν 1)· Ῥαίκηλος 2) δὲ, Μακεδόνων πόλις. Κισσὸς 3)

et 3. pessime ἵδοντας ῥίζας pro ἱδ. ῥίψας.

78) ὄντας) Vit. 1. et Ciz. εἶναι: Vitt. 2 et 3. plane delent.

79) συναραμ.) Vit. 3. συνδραμόντων.

80) παρασχ.) Vit. 3. παραλαβόντες.

81) ὀκτωκαιδ.) Vitt. 2 et 3. δωδεκάτῳ: Vit. 1. et Ciz. tollunt ἐν.

82) Ῥώμης) Ignorant Vitt. 2 et 3.

83) παλατίῳ) Vit. 1. et Ciz. παλαντίῳ, vt Dionys. Hal. I, 31. et Virgil. Aen. VIII, 54.

84) παρὰ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου, παλαιοτέρων) Sic Vit. 1. et Ciz. pro π. Ῥωμύλου ἢ Ῥώμου παλαιοτέρου: Vitt. 2 et 3. vulg. seruant, sed παλαιοτέρα, scl. Ῥώμη habent, non male.

1) Ῥαίκηλον — ἐγράφησαν) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἐγράφη: absunt a Vit. 1. et Ciz.

2) Ῥαίκηλος usque ad τὸν φόνον desiderantur in Vitt. 2 et 3.

3) κισσὸς) Vit. 1. et Ciz. vt supra, pro κίσσος.

δὲ, ὄρος ὁμοίως [4]) Μακεδονίας, ἔνθα ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας ᾤκησε, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Αἶνον προσηγόρευσεν. Ἀλμωνία [5]) δὲ, χώρα Μακεδονίας· ἀπὸ γὰρ Μακεδονίας ἦλθεν ὁ Αἰνείας, ἐκφυγὼν τὸν φόνον. Λαφυστίας, ὁ Διόνυσος, ἀπὸ Λαφυστίου [6]), ὄρους Βοιωτίας· ὅθεν Λαφύστιαι λέγονται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι, αἳ καὶ Μιμαλῶνες [7]) ἐκαλοῦντο [8]), διὰ τὸ μιμεῖσθαι αὐτὰς τὸν Διόνυσον [9])· κερατοφοροῦσαι [10]) γὰρ αὗται κατὰ μίμησιν Διονύσου· ταυροκέφαλος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται καὶ ἐν Εὐριπίδῃ [11])·

Καὶ σῷ κέρατε [12]) κρατὶ προσπεφυκέναι [13]).

Κερατοφόρος [14]) δὲ αὐτός ἐστιν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος πινόμενος

4) ὁμοίως) A Seb. adiectum Vit. 1. et Ciz. non adiiciunt.

5) Ἀλμωνία) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Seb. Ἀλμώνιον: ſic quoque tuentur πόλις pro χώρα.

6) λαφυστίου) Vit. 1. et Ciz. λαφύστου, et hinc ἔνθα pro ὅθεν.

7) Μιμαλῶνες) Noſtri pro Μιμαλλόνες, ſic ipſe Lycophr. v. 1464. cum ſchol. μιμαλών. Etymolog. Μιμαλῶνες: ſed Suid. et Heſych. μιμάλλονες: Eudoc. p. 87. Μιμάλλοντες, corrupte. Quod ad Etymologiam attinet, cf. Barth. ad Stat. Tom. II, p. 1187.

8) ἐκαλοῦντο) Vit. 1. et Ciz. ὠνομάζοντο.

9) Διόνυσον) Vitt. 2 et 3. τὰ τοῦ Διονύσου.

10) κερατοφοροῦσαι) Pro κερατοφοροῦσι Vit. 1. et Ciz. ſublato etiam cum Vitt. 2 et 3. ſeq. καί.

11) καὶ ἐν Εὐριπίδῃ) Pro ὡς καὶ Εὐριπίδης Vit. 1. et Ciz. apte, cf. Eurip. Bacch. 919.

12) κέρατε) Sic in Eurip. Noſtri vero Codd cum edd. ante Seb. qui vbique loca ſcriptorum allata ad editiones perperam corrigit, κέρατα, cff. Nott. ad h. l. in ed. Beckii.

13) προσπεφ.) Vitt. 2 et 3. πεφυκέναι, male.

14) κερατοφόρος vsque ad ζώων τετραπόδων deſunt omnia in Vitt. 2 et 3. κερατοφόρος, *h. e. quia vinum facit cornutos, Hahnrey:* κερασφόροι *conuicium vetus eorum, quorum feminae impudicae, vid. omnino Salmaſ. in Tertull. de pallio p. 338, et Du Freſne Gloſſ. p. 636.* Thryllit.

πολὺς τοὺς ἄνδρας [15]) ἐκμαίνει πρὸς τὰς ἑτέρων γυναῖκας εἰσέρχεσθαι. Τὰς δὲ γυναῖκας τὰς Φιλοίνους οἱ ἄνδρες γνωρίζοντες, ἐπειδὰν εὕρωσι κορεσθείσας, συνιοῦσι μετ' αὐτῶν. Ταυρόκρανος δὲ ζωγραφεῖται καὶ φαντάζεται, ἢ κερασφόρος, ὅτι τοῖς Φιλοίνοις ἡ ἀλογία πρόσκειται δίκην ζώων τετραπόδων [16]).

Ex 1239. Τυρσηνία] Ἡ Ἰταλία, ἀπὸ Τυρσηνοῦ, τοῦ Τηλέφου υἱοῦ.

Ex 1240. Λυγκεύς [1])] Ποταμὸς Ἰταλίας, θερμὰ ὕδατα ἔχων καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς παρειμένους [2]). Ἐκλήθη [3]) δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πολλοὺς ὠμμάτωσεν· ἢ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Λυγκεὺς ἐν τῷ ῥείθρῳ αὐτοῦ ἐπνίγη.

Ex 1241. Πίσσα καὶ Ἄγυλλα [4]), πόλεις Τυρσηνίας.

Πολύῤῥηνοι [5])] Πολύαρνοι [6])· πολυθρέμμων γὰρ ἡ Ἰταλία.

1242 — 43. Μίξει [7]) φίλιον, ἐχθρὸς ὤν, στρα-

15) τοὺς ἄνδρας) Vit. 1. et Ciz. bene ob ſq. τὰς δὲ γυν. reliqui artic. τοὺς negligunt.

16) δίκην — τετραπ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. Verum Thryllit. putat eſſe corrupta, et mauult legere δίκην τῶν κεράτων. Sane ζώων τετραπ. non voc. κερασφόρος, at Thryllitzſchii τῶν κεράτων voc. ἀλογία non conuenit. Legerim, ſi quid eſſet mutandum, ζώων κερατίνων vel κερατοφόρων, quod facile confundi poterat cum τετραπόδων. Tzetzes tamen magis τῆς ἀλογίας, quam κερατοφορίας, vt ita dicam, videtur habuiſſe rationem.

1) λυγκεύς) Vit. 1. et Ciz. λιγγεύς, forte λιγεύς, vid. Nott. ad Lycophr.

2) καὶ ὠφίλ. — παρειμένους) Haec ſoli Vit. 1. et Ciz. addunt.

3) ἐκλήθη — ἐπνίγη) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

4) Ἄγυλλα) Recte, cff. Nott. ad Lycophr. Noſtri ἄγκυλα.

5) πολύῤῥ.) Sic cum Seb. Vit. 1. 2. et Ciz. pro πολύῤῥινον: Vit. 3. πολύῤῥην.

6) πολύαρνοι) Pro πολύαρνες noſtri recte. Vit. 3. modo πολύαρνον.

7) Μίξει etc.) Hoc ſchol. in Codd. noſtris, vt in edd. ante Pott. II, excipitur demum ab inſequenti.

τὸν] Φασὶ [8]), τὸν Ὀδυσσέα ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείᾳ, καὶ συνθήκας μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην ποιῆσαι. Λέγει [9]) οὖν, ὡς διάφοβος ὤν, φίλιον στρατὸν μίξει μετ' αὐτοῦ διὰ τὰς σπονδὰς, ὅρκοις [10] καὶ λιτανείαις πείσας, ὡς ἂν δὴ φυγὰς ὤν. Σὺν αὐτῷ [11]) δὲ μίξαντες τὸν στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου Τάρχων καὶ Τυρσηνὸς, οἰκήσουσι περὶ [12]) τὴν χώραν, τὴν ἀπὸ Τυρσηνοῦ κληθεῖσαν Τυρσηνίαν.

1244. Νάνος [13])] Ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ Τυῤῥηνοῖς [14]) νάνος [15]) καλεῖται, δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος τὸν πλανήτην. Ἐγὼ δὲ εὗρον, ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς πρότερον [16]) Νάνος ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ ἐκλήθη Ὀδυσσεὺς, ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς πρότερον Λιγύρων καὶ Πυρίσσοος, καὶ ἕτεροι ἑτέρως ἐκαλοῦντο [17]).

1246. Οἰκουρὸς] Ὁ Διόνυσος, ὅτι ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσήρχοντο [1]) αἱ γυναῖκες εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον οἴκοι ἔμενον καὶ οἰκούρουν.

8) *φασὶ*) Vitt. 2 et 3. *φησί*. Male Vit. 1. et Ciz. *Ὀδυσσεὺς* pro *Ὀδυσσέα*.

9) *λέγει — τηλέφου*) Absunt a Vitt. 2 et 3 *λέγει* pro *λέγων* cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

10) *ὅρκοις — ὤν*) In Ciz. et Vit. 1. quoque desunt.

11) *σὺν αὐτῷ —*) Vit. 1. et Ciz. sic: *ὁ τάρχων καὶ ὁ τυρσινὸς σὺν αὐτῷ μίξαντες τὸν στρατὸν, οἱ δὲ παῖδες τοῦ τηλέφου οἰκήσουσι περί —*. Quum sint, qui Tyrrhenum negent esse filium Telephi, hinc Codd. nostri filios eius, seiuncto ab iis Tyrrheno, videntur nominasse, cf. Dionys. Hal. Ant. R. I, 27 et 28.

12) *περὶ*) Nostri cum Seb. pro *παρά*.

13) *νάνος*) Vit. 3 *νάννος*.

14) *τυῤῥηνοῖς*) Sic nostri pro *τυρσηνοῖς*.

15) *νάνος*) Bene addunt Vitt. 2 et 3.

16) *ὁ Ὀδυσ. πρότερον*) Vit. 1. et Ciz. pro *πρότ. ὁ Ὀδυσ.* bene: deinde *ὕστερον δὲ* pro *εἶτα*.

17) *ἐκαλοῦντο*) A Sebast. nullius Cod. auctoritate *ἐκαλεῖτο* positum est post *πυρίσσοος*, quum tamen edd omnes *ἐκαλοῦντο* ad extr. scholii collocent.

1) *εἰσήρχοντο — οἰκούρουν*) Vit. 1. et Ciz. sic: *ἤρχετο εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν* (forte *αὐτοῦ*),

1247. Θέοινος] Ὁ αὐτὸς 2), ὡς θεὸς οἴνου εὑρέτης, καὶ Αἰσχύλος 3) Φησί·

Πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε.

Καὶ Διονύσιός Φησιν ὁ Σκιωναῖος 4)·

Μὰ τὰς Θεοίνου καὶ Κορωνίδος κόρας 5).

Γυῖα 6) συνδήσας] Ἐῤῥέθη ὄπισθεν.

1249. Ἡρακλείων αἱμάτων] Ἡρακλέους καὶ Αὔγης, τῆς θυγατρὸς Ἀλέου 7), παῖς Τήλεφος. Τηλέφου δὲ 8) καὶ Ἱερᾶς, Τάρχων καὶ Τυρσηνός.

τὸν δὲ λ. χρ. οἴκοι ἔμενε καὶ οἰκούρει, quae interpretatio magis conuenit huic cognomini Bacchi, quam vulgata, nam quid facit ad Bacchum, ſi Bacchae domi remanent? Vitt. 2 et 3. quoque *γυναῖκες* omittunt.

2) *ὁ αὐτοὺς*) Sic noſtri cum Seb. Olim legebatur *ὁ Διόνυσος*.

3) *καὶ Αἰσχύλ.*) *ὡς* male repetitum noſtri omittunt. Quod ad locum Aeſchyli attinet, Seb. haec obſeruat: *Fragmentum, quod in collectione deſideratur, pertinet vel ad Bacchas, vel ad Bacchi nutrices, quarum tragoediarum altera commemoratur ab anonymo in catalogo, alterius meminit ſcholiaſtes Euripidis in argumento Medeae.* Illud verum, ſed hoc non reperitur in Euripid. ſchol. etſi ipſe Fabric. in Bibl. Gr. Vol. II, p. 275. contendit.

4) *Σκιωναῖοι*) Pro *Σκυμναῖος* Vit. 1. et Ciz. quod Thryll. perplacet, et laudat Steph. in *σκιώνη*. Verum neque Dionyſii Scionaei, neque Scymnaei ab aliis ſit mentio. Ionſius p. 242. coniicit intelligi poſſe Aelium Dionyſ. Halicarnaſſ. iuniorem, quod Scymno Lexicon inſcripſerit; quod vero nimis repetitum videtur. Fortaſſe laudatus ab Athenaeo XII, 515, d. et Voſſ. de poet. gr. p. 69. Dionyſius Scythobrachion intelligitur, qui quoque nominatur *σκυτεὺς*, et Bacchi expeditionem ſcripſiſſe traditur. Omnia ſunt obſcura.

5) *Μὰ — κόρας*) Vitt. 2 et 3. vt Baroc. *Μὴ δὲ τὰς Θεοίνου καὶ Κορονίδου κόρας.*

6) *γυῖα*) Totum ſchol. abeſt a Ciz. et Vit. 1.

7) *Ἀλέου*) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. III,

1250 — 52. Ἔνθα τράπεζαν] Εἶπον [9] τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν πλατέως, ὅπως ἔκτισεν Αἰνείας τὸ Λαβίνιον, κἂν οὗτοι, μὴ εἰδότες, τὴν Ῥώμην φασίν. Ὅρα γὰρ, ὅπως φασὶ τὴν ἱστορίαν. Χρησμὸν [10] ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἔνθα ἂν οἱ ἑταῖροι [11] αὐτοῦ καταφάγωσι τὰς ἑαυτῶν [12] τραπέζας, ἐκεῖ κτίσαι [13] πόλιν. Ἐλθόντες [14] οὖν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἀπορήσαντες τραπεζῶν ἄρτοις ἀντὶ τραπεζῶν ἐχρήσαντο. Τέλος δὲ ἔφαγον καὶ τὰς τραπέζας, ἤτοι τοὺς ἄρτους. Συνεὶς οὖν ὁ Αἰνείας τὸν χρησμὸν, ἔκτισε τὴν Λαβινίαν πόλιν ἐκεῖσε [15], κἂν οἱ μὴ εἰδότες τὴν Ῥώμην φασί.

1253. Κτίσει δὲ χώραν] Κτίσει [16] δὲ εἰς τὴν χώραν· οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται, ἀλλ' ἡ πόλις.

Βορειγόνων [17]] Πάντα τολμητὰ, βατὰ [18], καὶ

9, 1. ſed Vitt. 2 et 3. Ἀλαίου.

8) δὲ) A Seb. illatum noſtri comprobant.

9) εἶπον vsque ad φασὶ τὴν ἱστορίαν deſunt in Vit. 1. et Ciz. vltima vero ὅρα γὰρ — ἱστορίαν etiam in Vitt. 2 et 3. quod gloſſema eſſe videtur.

10) χρησμὸν vsque ad v. 1253. verba Βορειγόνων deſiderantur in Vitt. 2 et 3.

11) οἱ ἑταῖροι) Sic etiam Ciz. ſed Vit. 1. οἱ ἕτεροι.

12) ἑαυτῶν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

13) κτίσαι) Vit. 1. et Ciz. κτίζειν, ante Seb. edd. κτίσειν.

14) ἐλθόντες) Vit. 1. et Ciz. pro ἦλθον, bene, et mox pro τραπεζῶν ἄρτοις legunt optime ἄρτοις ἀντὶ τραπεζῶν, omiſſis tamen καὶ ἀπορήσαντες, quae cum τραπεζῶν retinenda videntur, cf. Heyne Excurſ. II. ad Virgil. Aen. VII, p. 117.

15) ἐκεῖσε) Vit. 1. et Ciz. ἐκεῖ, quod vero poſt φασὶ ponunt.

16) κτίσει) Ineptit h. l. interpres Tzetzes, nam κτίζειν eſt h. l. *coloniam deducere, ciuibus frequentare*, vt οἰκίζειν, et κτίζειν χωρίον ſ. χώραν optimis adeo ſcriptoribus, vt Herodoto et Thucydidi, dicitur, cf. Steph. Theſ. gr. ling. et Cuperi obſeruatt. III, 9.

17) Βορειγόνων —) Abeſt hoc ſchol. a Vit. 1. et Ciz. cuius auctor haud dubie eſt Io. Tzetzes, qui plerumque inuehitur in Lycophronem.

18) βατὰ) Thryllit. vult

γραπτὰ [19]) τῷ Λυκόφρονι. Οἱ Ἰταλοὶ πρότερον Ἀβορείγινες [20]), καὶ ἕτερα μυρία ἐκαλοῦντο ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὴν [21]) ἐθνῶν. Οὗτος δὲ Βορειγόνους λέγει τοὺς Ἀβορίγονας [22]).

1254. Ὑπὲρ Λατίνους] Φλυαρεῖ καὶ εἰς τοῦτο· αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἀβορείγινες ἀπὸ Λατίνου, τοῦ Φαύνου ἢ Ἡρακλέους υἱοῦ, Λατῖνοι ἐκλήθησαν.

1255. Πύργους τριάκοντα] Καὶ ἐνταῦθα φλυαρεῖ· οὐ γὰρ τριάκοντα [1]) πόλεις ἔκτισεν ὁ Αἰνείας, ἀλλὰ τῷ τριακοστῷ ἔτει ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀσκάνιος, ὡς ὄπισθεν εἶπον [2]), ἔκτισε τὴν Ἄλβαν πόλιν, ἀπὸ τῆς λευκῆς χοίρου, ἣν ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβε [3]), κἂν καὶ ταύτην μέλαιναν ὁ αὐτὸς [4]) λέγει. Τὴν ἱστορίαν [5]) πᾶσαν ὄπισθεν πλατέως εἶπον.

1258. Ἰσηρίθμων [6])] Καὶ τοῦτο κακῶς ἔχει, καὶ πρὸς [7]) τὴν ψευδῆ τούτου ἱστορίαν· οὐ γὰρ πρότερον ἐκτίσθησαν, ἃς λέγει πόλεις, καὶ ὕστερον ἡ χοῖρος ἔτεκεν, ὡς εἰπεῖν τοὺς κάπρους αὐτῆς ἰσαρίθμους τοῖς πύργοις, ἀλλὰ τοὐναντίον.

φατά: forte ἄβατα, vel βακτά, a βάζω.

19 καὶ γραπτὰ) Vitt. 2 et 3. non exhibent.

20) Ἀβορείγ.) Vit. 2. Ἀβορήγινες: Vit. 3 Βορειγόνες. Steph. Ἀβοριγῖνες. Dionyf. Hal. I, 10. Ἀβορριγῖνες.

21) αὐτὴν) Vitt. 2 et 3. recte pro αὐτά, et ἐκαλοῦντο ponunt post καὶ ἕτ. μυρία.

22) Ἀβορίγονας) Vitt. 2 et 3. pro Ἀβοριγόνους.

1) οὐ γὰρ τρ.) Pro οὐ τρ. γὰρ Vit. 1. et Ciz.

2) ὡς — εἶπον) Abfunt a Vit. 1 et Ciz.

3) ἣν — ἔλαβε) In noftris non reperiuntur.

4) ὁ αὐτὸς) Pro οὗτος Vit. 3. bene. *Vide eruditiffimum Xauerium Matthaei Exercitat. 2. de duplici Alba. Neapoli* 1759. Sebaft.

5) τὴν ἱστορ. — εἶπον) Defunt in Vit. 1. et Ciz. vti plerumque in iis defunt ea, quae fupra iam ea effe explicata narrant.

6) ἰσηρίθμων) Pro ἰσαρίθ. Vit. 2. vt ap. Lycophr. Caeterum hoc fchol. ignorant Vit 1. et Ciz. a Io. Tzetza Lycophronem temere reprehendente additum.

7) καὶ πρὸς) Male abeft a Vit. 3.

1263 — 69. Ἃ δὴ, παρώσας] Ἐν ὑπερβατῷ ἡ σύνταξις· Ἅτινα δὴ ἀγάλματα πρεσβειώσεται [8]) καὶ τιμήσει [9]) σὺν τῷ γηραιῷ πατρὶ, περισχὼν [10]) καὶ καλύψας ἐν τοῖς πέπλοις καὶ τοῖς ἱματίοις, παρώσας καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα, καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν [11]) κειμηλίων, ἤτοι τὸν πλοῦτον [12]), ἦμος οἱ αἰχμηταὶ κύνες τὸ καὶ τὸ ποιήσουσι. Φησὶ γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων, καὶ ἄλλοι [13]) τινὲς, ὅτι πορθουμένης τῆς Τροίας ὑφ' Ἑλλήνων, Αἰνείας μόνος ἐλευθερωθεὶς [14]) ὑπ' αὐτῶν ἐκελεύσθη λαβεῖν ἐκ τῆς πόλεως, ὃ δὴ βούληται [15]). Προέκρινε [16]) δὲ τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα, παρεάσας τὸν οἶκον, τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, ἄγων δὲ τὰ ἀγάλματα ἐκ τῆς Τροίας καὶ Ἀγχίσην τὸν πατέρα

8) *πρεσβειώσεται*) Pro *πρεσβιώσεται* Vit. 1. et Ciz. a *πρεσβεῖον*. Eſt i. q. *πρεσβεύω*, *honoro*, vocab. Lexicis omnibus adhuc incognitum. cff. Nott. ad Lycophr.

9) *καὶ τιμήσει*) Abeſt a noſtris. Gloſſam ſapit.

10) *περισχὼν — ἱματίοις*) Noſtri modo *περισχ. πέπλοις*. Reliqua addita videntur eſſe gloſſatoris. De re ab aliis non ſic tradita cf. Heyne Excurſ. IX. ad Virg. Aen. II, p. 248.

11) *ὀμπνίαν*) Vit. 3. *ὀμπνείαν*.

12) *ἤτοι τὸν πλ.*) Noſtri non habent. Videtur interpretamentum gloſſatoris. Vit. 1. et Ciz. delent quoque ſeqq. *ἦμος — ποιήσουσι*, ſic enim Vitt. 2 et 3. pro *ποιήσωσι*.

13) *καὶ ἄλλοι*) Pro *καὶ λοιποὶ* Vit. 1. et Ciz. bene.

14) *μόνος ἐλευθερωθεὶς*) Pro *μόνον ἠλευθερώθη καὶ* Vitt. 2 et 3. bene, ſed, vt puto, ex emendatione Io. Tzetzae. *Μόνος* quoque Vit. 1. et Ciz.

15) *ὃ δὴ β.*) Noſtri ignorant *δὴ* a Sebaſt. adiectum, ſed *βούληται* Vit. 2. bene pro *βούλεται*.

16) *προέκρινε* — etc.) Sic noſtri digerunt haec verba, et *παρεάσας — τὰ τέκνα*, quae in vulg. praemittuntur, ſequi iubent, additis quoque in Vit. 1. et Ciz. quae nobis ſunt addita. Olim ſic ſe habebant: *παρεάσας δὲ τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, προέκρινε τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, καί.*

αὐτοῦ, ἀνῆλθεν εἰς τὸν Ἄθω [17]), καὶ ἐκεῖ ἔκτισε πόλιν ὀχυρὰν, τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν, ἔνθα ἔτυχε, τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγχίσην τελευτῆσαι. Καὶ πολυτρόπως αὐτὸν καύσας, τὸν χοῦν αὐτοῦ ἐν χρυσῇ λάρνακι βαλὼν, θρηνήσας αὐτὸν οὐ μικρῶς, ἀπ' αὐτῆς ἀπηύρα. Ἔλαβε δὲ καὶ σῦν, ἥτις ἔτεκε τριάκοντα τέκνα· ἧς καὶ ἄγαλμα ποιήσας σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἀνεστήλωσεν ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῦ κτισθεισῶν πόλεων. Ταῦτα μὲν οὗτοι φασί [18]· Λέσχης [19]) δὲ, ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, Ἀνδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τῷ Ἀχιλλέως υἱῷ Νεοπτολέμῳ, καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῷ [20]) εἰς Φαρσαλίαν [21]), τὴν Ἀχιλλέως πατρίδα. Φησὶ γὰρ οὑτωσί [22])·

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
Ἑκτορέην ἄλοχον κάταγε [23]) κοίλας ἐπὶ νῆας·
Παῖδα [24]) δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης,
Ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν [25]), ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ [26]) πεσόντα

17) Ἄθω) Vit. 1. et Ciz. Ἄθον. Caeterum abſunt a Vitt. 2 et 3 omnia inde ab καὶ τὰ τέκνα vsque ad ταῦτα μὲν οὗτοι φασί, et a Vit. 1. et Ciz. inde ab ἔλαβε δὲ καὶ σῦν vsque ad ταῦτα — φασί.

18) ταῦτα — φασί) Vit. 1. et Ciz. τ. οὗτος φησὶ, vt referatur ad Lycophronem.

19) λέσχης) Cff. Heyne in Excurſ. I. ad Virg. Aen. II, p. 228, qui hos vndecim verſiculos ex eius ἀπόπλου carmine eſſe putat, et Herman. ad Ariſtot. de Art. Poët. p. 172. Reperiuntur quoque hi verſſ. in Fragm. Hom. T. V, p. 136. ed. Erneſti.

20) σὺν αὐτῷ) Vit. 1. et Ciz. perperam σὺν αὐτοῖς.

21) φαρσαλ.) Vitt. 2 et 3. φάρσαλα.

22) οὑτωσί) Vit. 1. et Ciz. οὕτως.

23) κάταγε) Pro κατάγει etiam Vit. 1. et Ciz. cum Seb. Vitt. 2 et 3. κάταγεν, rectius, metri cauſa.

24) παῖδα —) Cum reliquis verſſ. non extant in Vit. 1. et Ciz. Pro παῖδα δ' ἑλὼν Vit. 2. παῖδά θ' ἑλὼν, Vit. 3. παῖδα δὲ θ' ἑλὼν, vbi δὲ abundat.

25) τεταγὼν) Vit. 3. τεταγὼς, non bene.

26) τὸν δὲ) Vit. 2. τόνδε.

Ἔλλαβε [27]) πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Ἐκ δ' ἕλετ' Ἀνδρομάχην, ἠΰζωνον [28]) παράκοιτιν
Ἕκτορος· ἥντε οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
Δῶκαν ἔχειν, ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί.
Αὐτόν τ' [29]) Ἀγχίσαο κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο
Αἰνείαν [30]) ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
Ἐκ πάντων Δαναῶν [31]) γέρας ἔγμεν ἔξοχον ἄλλων.

1272. Ἐν ὀψιτέκνοις [1])] Ῥῶμος γὰρ καὶ Ῥωμύλος, οἱ τούτου ἀπόγονοι, ταύτην ἔκτισαν.

Δομήσεται] Τὸ δο, μικρὸν γραφόμενον, ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ, καὶ δέχεται ἀντὶ μακροῦ καὶ μικρὸν ο [2]). Ἀττικῶς δὲ μέγα γράφεται.

1273. Κιρκαίου [3])] Ὄρος Ἰταλίας τὸ Κίρκαιον.

1274. Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον, Αἰήτην] Αἰήτης, λιμὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα φασὶν ὁρμισθῆναι [4]) τὴν

27) ἔλλαβε) Vitt. 2 et 3. ἔλαβε. Pauſ. X, 25. Andromachen captam et Aſtyanactem de turri praecipitatum non ſententia Graecorum, ſed priuato Neoptolemi odio e Leſche tradit.

28) ἠΰζωνον) Vit. 3. εὔζ. vt Codd. Potteri: ἠΰζωνον metrum poſtulat.

29) αὐτόν τ') Vitt. 2 et 3. αὐτὸν δ'.

30) Αἰνείαν) Hic verſ. abeſt a Vit. 3.

31) Δαναῶν) Vitt. 2 et 3. Ἀχαιῶν.

1) Ἐν ὀψιτέκνοις) Schol. v. 1272 et 1273. deſunt in Vit. 1. et Ciz. Priora Ῥῶμος (ſic leg. cum noſtris pro Ῥέμος) — ἔκτισαν in Vitt. 2 et 3. ponuntur poſt alterum ſchol. δομήσεται. Videntur eſſe Io. Tzetzae, qui vbique iactat cognitionem proſodiae.

2) μικρὸν ο) Vit. 2. μικρὸν, vt edd. ante Pott. Vit. 3. μικροῦ ο, vitioſe.

3) κιρκαίου) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, ſed pro κίρκαιον legunt κίρκη, verum ὄρος κίρκαιον quoque ſchol. Apollon. III, 311, p. 182. Virg. Aen. VII, 199. *iugum Circaeum*, iam Circelli.

4) ὁρμισθῆναι) Noſtri pro ὁρμηθῆναι, recte, nam nauem eo ſubductam eſſe ſeqq. docent. Hinc ſcholio addidimus Αἰήτης — πόλισμά τι, quae, quamquam Vit. 1. et

Ἀργὼ, καὶ καθαρθῆναι ὑπὸ Κίρκης ἐκ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου Ἰάσονα καὶ Μήδειαν. Αἰήτης δὲ ἐκλήθη ὁ ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Αἰήτου τοῦ κτίσαντος ἐν αὐτῇ πόλισμά τι.

1275. Φόρκης] Φόρκη, λίμνη στάδια 5) πεντακόσια τῆς Ῥώμης ἀπέχουσα.

Μαρσιωνίδος] Μαρσοὶ, ἔθνος Ἰταλίας, περὶ ταύτην 6) τὴν λίμνην Φόρκην οἰκοῦντες.

1276 — 77. Τιτώνιόν τε χεῦμα] Τιτὼν 7), ποταμὸς Ἰταλίας ἐγγὺς Κιρκαίου, ὃ Κίρκαιον ἀπὸ τῆς Κίρκης καλεῖται· ὁ δὲ Τιτὼν οὗτος 8) ποταμὸς οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ γῆς 9) καταπίνεται, ὥς φησι καὶ Φιλοστέφανος 10).

1278 — 80. Ζωστηρίου τε κλιτὺν] Ζωστήριον, ὄρος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος. Φησὶ γοῦν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγον αἱ Σίβυλλαι 1). Τρεῖς δὲ 2) ἦσαν Σίβυλλαι, Κυμαία (ἣν καὶ Ἀπόλλωνός φασιν ἀδελφὴν), Ἐρυθραία, καὶ Σαρδιανή· ὥσπερ 3) καὶ τρεῖς

Ciz. adnectunt schol. v. 1275, huc pertinent.

5) στάδια) Pro σταδίους Vit. 1. et Ciz. Vtrumque in vsu est.

6) περὶ ταύτ.) Pro παρὰ ταύτ. nostri, sed Φόρκην a Seb. perperam intrusum non agnoscunt.

7) τιτὼν) Nostri pro τίτων.

8) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. ὁ.

9) ὑπὸ γῆς) Vitt. 2 et 3. art. τῆς delent.

10) Φιλοστέφανος) περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν. Athen. VIII, 331, d. et 352, e, f. cf. Voss. de Hist. gr. p. 77. Meminerunt eius quoque, quos Vossius non laudat, schol. Apollon. Rh. I, 152. 985. 1014. L. II, 123. 706. 948. L. III, 1242. schol. Theocrit. V, 14. Plin. H. N. VII, 56. Ptol. Hephaest. ap. Phot. C. 190. f. 477.

1) διῆγον — Σίβυλλαι) Pro διῆγεν ἡ Σίβυλλα Vitt. 2 et 3. apte seqq. sed, ni fallor, ex emendatione Io. Tzetzae, nam Vit. 1. et Ciz. vt vulg.

2) τρεῖς δὲ) Pro τρ. γὰρ Vit. 1. et Ciz. cum Seb.

3) ὥσπερ — Ἀρκάς) Absunt in Vit. 1. et Ciz. ab hoc loco, et transposita post ταρκυνίου τοῦ ὑπερηφ. melius sane, quia oratio his

Βάκιδες [4]) χρησμολόγοι ἦσαν [5]), ὁ ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, καὶ ὁ Ἀθηναῖος, καὶ ὁ Ἀρκάς. Περὶ ἧς δὲ Σιβύλλης νῦν ὁ Λυκόφρων λέγει, Κυμαία ἦν, ἥτις τέθνηκεν ἐν χρόνοις [6]) Ταρκυνίου τοῦ Ὑπερηφάνου, βίβλους προφητικὰς αὐτῆς τρεῖς ἢ ἐννέα καταλιποῦσα. Ὧν ἢ μίαν ἢ τρεῖς ἐξωνήσαντο οἱ Ῥωμαῖοι, τὰς δὲ [7]) λοιπὰς τῆς ἐκείνης θεραπαίνης ἀναλωσάσης [8]) πυρὶ, ὅτι μὴ ἐδίδουν ἐκείνῃ ὅσον ἐζήτει χρυσίον [9]). Ὃ ὕστερον ποιήσαντες, ἐξωνήσαντο ἢ μίαν τὴν καταλειφθεῖσαν, ἢ τρεῖς, καὶ ἔδοντο Μάρκῳ Ἀκιλίῳ [10]) φυλάσσειν. Ζῶντα δὲ τοῦτον εἰς δέρμα βοὸς ἐμβαλόντες, ἀνεῖλον, ὅτι πρὸς μεταγραφὴν ἔδοτο· τὴν δὲ βίβλον, ἢ τὰς βίβλους ὀρύξαντες, ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ μετὰ λάρνακος κατέχωσαν.

Ex 1280. Γρώνῳ [1]) βερέθρῳ] Γρώνῳ, τῷ κοίλῳ· βερέθρῳ δὲ, τῷ σπηλαίῳ.

interiectis male interrumpitur. Sed Io. Tzetzes, vt opinor, huc transtulit, quia post ταρκυνίου τοῦ ὑπερηφ. plura, scil. βίβλους — κατέχωσαν, addidit, quae omnia desunt in Vit. 1 et Ciz. Pro ὥσπερ hi habent ὡσαύτως.

4) Βακίδες) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. p. 374. vnde haec ducta videntur, sed Vitt. 2 et 3. Βακχίδες. Verum Βάκιδες recte, sic Cic. de Diuinat. I, 18. Bacis Boeotius.

5) ἦσαν) Addunt Vit. 1. et Ciz.

6) ἐν χρόνοις) Nostri pro ἐν χρόνῳ.

7) τὰς δὲ) Pro ὡς τὰς bene Vitt. 2 et 3.

8) τῆς — ἀναλωσάσης) Vitt. 2 et 3. τὰς ἐκείνης θεραπαινίδας ἀναλώσεις, mire; sed vulg. etiam aliena ab historia narrat, nam Sibylla ipsa traditur combussisse libros, cf. Gell. Noctt Att. I, 18.

9) χρυσίον) Nostri pro χρυσὸν, vt Dionys. Hal. IV, 62.

10) Ἀκιλίῳ) Dionys. Hal. l. l. Μάρκον Ἀτύλιον (Sylburg. fors. Ἀκύλιον) nominat. Latinis dic. Acilius et Aquilius. *Caeterum Reimarus id ex hoc Tzetzae scholio sumtum inter Dionis Fragm. T. II, pag. 1522. posuit, ideo, quia Zonaram idem ex hoc historico narrantem inuenit Tom. I, p. 331, b.* Sebast.

1) γρώνῳ) Hoc schol. carent Vitt. 2 et 3.

1283 — 84. Τί γὰρ ταλαίνῃ μητρὶ τοῦ [2]) Προμηθέως] Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς [3]), οὗ Προμηθέως καὶ Ἡσιόνης, ἢ Ἀξιοθέας, παῖς Δευκαλίων. Ἀπὸ γοῦν ταύτης τῆς Προμηθέως μητρὸς [4]) Ἀσίας ὁ Λυκόφρων λέγει τὴν χώραν καλεῖσθαι [5]), ὡς καὶ [6]) τὴν Εὐρώπην ἀπὸ Εὐρώπης, ἥτις ἐκ Διὸς ἐγέννησε Σαρπηδόνα, Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθυν. Ἕτεροι δὲ τὴν μὲν Ἀσίαν ἀπὸ Ἀσίου [7]) φασὶ κληθῆναι· τὴν δὲ Εὐρώπην ἀπό τινος Εὐρώπου [8]), υἱοῦ Ἱμέρου [9]). Ἄνδρων [10]) δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς Ὠκεανὸν ἱστορεῖ γῆμαι δύο γυναῖκας, Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην. Ἐκ μὲν οὖν Πομφολύγης φησὶ γεννῆσαι αὐτὸν Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ἐκ δὲ Παρθενόπης Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἀφ' ὧν καὶ αἱ χῶραι [11]) τὴν κλῆσιν ἐσχήκασιν.

2) τοῦ προμηθ.) Vitt. 2 et 3. τῇ πρ. cf. Nott. ad Lycophr.

3) καὶ ἐπιμηθεύς) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Huius matrem non Aſiam, vt Apollod. I, 2, 2. ſed Clymenen fuiſſe narrant Heſiod. Theog. 508, et ſchol. Aeſchyli Prometh. 347.

4) μητρὸς) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

5) χώραν καλεῖσθαι) Euſtath. ad Dionyſ. 620. Ἀπὸ Ἀσίας μητρὸς Προμηθέως, ὡς καὶ Λυκόφρων βούλεται, Ἀσία ἡ χώρα ὠνόμασται, collat. v. 270. cf. Creuzer Fragm. Hiſtor. Gr. p. 153 ſqq. et Hermann ad Homeri Hymn. in Apoll. 250, p. 25.

6) ὡς καὶ) Noſtri ὡς omittunt.

7) Ἀσίου) Sic Steph. Euſtath. ad Dionyſ. v. 620; ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Ἄτυος, ſed v. 270. ἀπὸ Ἀσίεω τοῦ Ἄτυος: Herodot. IV, 45. vid. Creuzer l. l.

8) Εὐρώπου) Vitt. 2 et 3. recte pro Εὔρωπος, vt Seb. cum Ciz. et Vit. 1. Sic quoque Euſtath. l. l. v. 270. ἀπό τινος ἀνδρὸς Εὐρώπου: Herodot. vero IV, 45. Steph. et Eudocia p. 162. ab Europa Tyria, filia Agenoris.

9) Ἱμέρου) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. Μέροπος. Dubium, quid ſit verum.

10) Ἄνδρων ſqq.) Idem narrat Eudoc. p. 439, cf. ſupra ad v. 894.

11) καὶ αἱ χῶραι) Pro αἱ χῶρ. Vit. 3. vt Eudoc. καὶ τὰς χώρας λέγει κληθῆναι.

1285. Ἂς πόντος Ἕλλης] Ἄστινας [1]) Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν διαχωρίζει ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ τόδε καὶ τόδε. Ὅθεν δὲ ἐκλήθη ὁ Ἑλλήσποντος, εἴπομεν πολλάκις. Ἰστέον δὲ [2]), ὅτι Ἑλλήσποντος ἐκλήθη ὁ ἀπὸ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου τόπος, οὗ ὁ Ξέρξης τὴν γέφυραν ἔζευξε, μέχρι τοῦ Θρᾳκικοῦ μέρους [3]) βοσπόρου, ὃν Βόσπορον Δαρεῖος, ὁ Ξέρξου πατὴρ, ἐγεφύρωσε πρὸ τοῦ γεφυρῶσαι Ξέρξην [4]) τὸν Ἑλλήσποντον.

Πέτραι Συμπληγάδες] Αἱ δὲ Συμπληγάδες πέτραι δύο εἰσίν· ἡ μὲν ἐν Εὐρώπῃ πρὸς τῷ Βυζαντίῳ, ἡ δὲ ἐν Ἀσίᾳ πρὸς τῇ Καλχηδόνι [5]), ἃς Ὅμηρος [6]) Πλαγκτὰς καλεῖ. Εἶναι δὲ φησὶν αὐτὰς περὶ Τυρσηνίαν. Ὁ δὲ Ἐρατοσθένης [7]) Συνορμάδας [8]) καλεῖ [9])· κεκρυμμένας δὲ καὶ λεληθότας [10]) περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον φησὶν, ἤτοι περὶ τὸ Στενόν. Ἀπολλώνιος δὲ καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων Συμπληγάδας αὐτὰς λέγουσιν. Ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων

1) ἄστινας — πολλάκις) Absunt a Vit. 1. et Ciz.: a Vitt. 2 et 3. modo καὶ τόδε — ἑλλήσποντος.

2) Ἰστέον δὲ) Vit. 1. et Ciz. pro τοῦτο δὲ ἰστέον, et hinc ἐκλήθη pro ἐστίν.

3) μέρους) Pro ἡμετέρου Vitt. 2 et 3. cum Seb. forſ. e correctione Io. Tzetzae.

4) Ξέρξην) Vit. 1. et Ciz. ξέρξη.

5) συμπληγάδες — καλχηδόνι) Vit. 1. et Ciz. hic apte ponunt: in vulg. claudunt ſchol. A Vitt. 2 et 3. plane abſunt.

6) Ὅμηρος) Immo deos ſic eas appellare dicit Odyſſ. μ, 61. cf. Heyne Obſeruatt. ad Apollod. p. 80 ſqq.

7) Ἐρατοσθ.) Cf. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 88. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 117 ſqq. In Geographia. cf. Fabric. l. l. p. 121.

8) συνορμάδ.) Sic quoque nominat Simonides, cf. Schol. Euripid. Med. 2. τὰς δὲ συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης συνορμάδας φησί. et addit: Ἐρατοσθένης δὲ ἐν γεωγραφουμένοις φησὶ, τὸν πλοῦν στενὸν εἶναι καὶ σκολιὸν, δι' οὗ φαντάζεσθαι τοὺς πλέοντας τὴν ἀπόκλεισιν τῶν πετρῶν. Vit. 1. et Ciz. pro συνορμ. legunt συναρμωγάς.

9) καλεῖ) Vit. 3. non habet, ratione habita ſeq. φησί.

10) κεκρυμμένας καὶ λελ.) Ex emendatione Sebaſt. Noſtri tuentur vulg. κεκρυμμένως καὶ λεληθότως.

οὗτος φαίνεται μεταξὺ ταύτας εἶναι λέγων [11]) Καλχηδόνος καὶ Βυζαντίου, ὡς εἶναι τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώταις βαρβάροις [12]) Ῥεῦμα· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος [13]) ποτὲ μὲν φαίνεται περὶ τὸν Εὔξεινον [14]) πόντον, ἤτοι τὴν τοῦ Στενοῦ κλεῖδα, λέγων αὐτάς· ποτὲ δὲ ὁμοίως τῷ Λυκόφρονι, γράφων [15])·

Πληγάδας [16]) ἀξείνους [17]), καὶ ὅπου φοινήϊα δόρπα.

Ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες, ὥς ληροῦσι [18]), πέτραι δύο, συγκρούουσαι [19]) πρὸς ἀλλήλας [20]), καὶ συναράσσουσαι [21]) τὰ πλοῖα. Ἐπεὶ δὲ παρέπλευσε ταύτας ἡ Ἀργὼ, ἐῤῥιζώθησαν καὶ ἐπαύθησαν τῆς κινήσεως.

Συμπληγάδες [22])] Αἱ συμπλέουσαι καὶ προσκρούουσαι ἀλλήλαις. Πλαγκταὶ δὲ, ὡς πλανώμεναι περὶ τὰς ἀκτάς.

11) λέγων) Vit. 3. λέγειν, non male.

12) βαρβάροις) Vitt. 2 et 3. βαρβάρου.

13) Ἀπολλών.) IV, 786 ſqq.

14) Εὔξεινον) Cf. Euſtath. ad Dionyſ. 157.

15) γράφων) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

16) πληγάδας —) Hic verſus ita, vt hic legitur, non extat ap. Apollon. cf. tamen L. II, 597 ſqq. Sebaſt. hallucinari Tzetzam et verſ. ab ipſo fictum vel plane ſustollendum (ſic!) vel allatos verſſ. L. II. in eius vicem ſubſtituendos eſſe arbitratur. Compoſuiſſe videtur Tzetzes hunc verſ. ex Apollon. II, 596 et 598. vbi confudit νήϊα δοῦρα et φοινήϊα δόρπα, quibus hic verſ. allatus finitur.

17) ἀξείνους) Noſtri εὐξείνους cum Pott. Mſſ.

18) ληροῦσι) Vit. 1. et Ciz. λέγουσι. Videtur eſſe Io. Tzetzae ληροῦσι.

19) συγκρ.) Apollod I, 9, 22. Noſtri συγκροτοῦσαι, non male.

20) ἀλλήλας) Vit. 3. ſolus ἀλλήλαις.

21) συναράσσ.) Vitt. 2 et 3. συνταράσσουσαι.

22) συμπληγ.) Hoc ſchol. in Codd. noſtris non reperitur, nec opus erat addere, omnibus iam antea explicatis. Dionyſ. v. 145 nominat πλαζομένας πέτρας: Val. Flacc. IV, 562, *errantes Cyaneas.*

1286. Σαλμυδησσὸς [1])] Τὸ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Δαμάλεως πέλαγος, ἀπὸ Σαλμυδησσοῦ, παραῤῥέοντος [2]) ποταμοῦ.

Κακόξεινος κλύδων] Ὁ Εὔξεινος, τὸ Στενόν. Κατ' εὐφημισμὸν δὲ ἐλέγετο [3]) Εὔξεινος, διὰ τὸν σκολιὸν πλοῦν, καὶ τοὺς ἐκεῖσε [4]) κατοικοῦντας λῃστὰς, οὓς Ἡρακλῆς ἀνεῖλε. Καλῶς δὲ νῦν ὁ Λυκόφρων φησὶ [5]) κακόξεινον τοῦτον, Αἰσχύλῳ ἀκολουθῶν. Αἰσχύλος γὰρ περὶ τῆς θαλάσσης [6]) ταύτης οὑτωσὶ λέγει [7])·

. . . ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
Τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
Ἐχθρόξενος [8]) ναύτησι [9]), μητρυιὰ νεῶν.

1287. Σκύθαισι γείτων] Μετὰ γὰρ τὸ Στενὸν πέλαγος καὶ τὸ Ἱερὸν ἡ Σκυθία ἐστί.

1288 — 89. Λίμνην τε τέμνων Τάναϊς] Ὁ Τάναϊς, ποταμὸς τῆς Σκυθίας, διαιρεῖ Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, εἰςβάλλων [10]) εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὥς φησι [11]) καὶ [12]) Διονύσιος·

1) Σαλμυδησσ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. Σαλμυδισσὸς, cff. Nott. ad Lycophr.

2) παραῤῥ.) Vit. 1. et Ciz. περιῤῥέοντος. Schol. Aeſchyli Prometh. 725. ἀπὸ τινὸς σαλμυδησσοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν ἐκρέοντος εἰς τὴν θάλασσαν.

3) ἐλέγετο) Ciz. et Vit. 1. λέγεται: vulgata aptior.

4) ἐκεῖσε) Addunt bene Vit. 1. et Ciz.

5) φησὶ) Pro ἔφη Vit. 1. et Ciz. bene.

6) θαλάσσης) Vit. 3. θαλαττίας.

7) λέγει) Vit. 1. et Ciz. φησί. In Prometh. 731 ſqq. ed. Schütz. cff. quoque Strab. VII, p. 298. et ſchol. Apollon. II, 347. Sed verſſ. duo prior. a Seb. adiectos noſtri non adiiciunt.

8) ἐχθρόξεν.) Vit. 1. et Ciz. ἐχθρόξεινος, quod metro repugnat.

9) ναύτησι) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vt edd. vett. ναύταισι.

10) εἰςβάλλ.) Vit. 3. εἰςβαλὼν, vitioſe.

11) ὥς φησι vsque ad ἅμα δὲ χιμέτλων) Ciz. et Vit. 1. modo haec: ἣν φασι τοσοῦτον εἶναι ψυχρὰν, ὡς τοὺς περὶ αὐτὴν οἰκοῦντας χίμετλα, ἤτοι ἀποψύγματα καὶ ἀποκαύματα

Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον [13]) ὁρίζει,
(Ὅς ῥά θ', ἑλισσόμενος γαίης διὰ Σαυροματαίων [14]),
Σύρεται ἐς Σκυθίην [15]) τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην)
Πρὸς βορέην [16]).

1290. Χίμετλα] Τὰ ἐκ χειμῶνος ἀποψύγματα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν· τοσοῦτον γάρ ἐστι ψυχρὸν ἡ παρὰ Μαιῶτιν Σκυθία, ὡς χίμετλα, ἤτοι ἀποκαύματα [17]), γίνεσθαι τοῖς ἐνοικοῦσι τὴν χώραν. Ἴαμα δὲ χιμέτλων, ὥς φησι [18]) Νίκανδρος, ἀμφισβαίνης [19]) ὄφεως δέρμα, καὶ παλιούρου ῥίζης ζωμὸς περικλυζόμενος [20]).

Μαιώταισι [21])] Μαιῶτις γὰρ λέγεται ἡ λίμνη, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἰχθύες ἀπομαιοῦνται.

1291 — 95. Ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται] Κάρνις, πόλις Φοινίκης. Φοίνικες δὲ, ἔμποροι [1]) ὄντες,

---

ποιεῖν ἐν ταῖς χερσὶν καὶ τοῖς ποσίν. Haec fuerunt ſine dubio Iſaac. Tzetzae, ſed reliqua a Io. Tzetza addita, vt oſtentaret doctriuam ſuam.

12) καὶ) Inſerunt Vitt. 2 et 3. — Διόνυσ. v. 14 — 17.

13) μέσσον) Vit. 2. μέσων, perperam.

14) Σαυροματαίων) Ita Dionyſ. et edd. omnes ante Seb. qui cum Vitt. 2 et 3. Σαυρομάτων.

15) Σκυθίην τε) Vit. 3. tollit τε, vt Codd. Potteri.

16) πρὸς βορ.) A Seb. annexa noſtri non anectunt, nec opus erat ea annectere.

17) ἤτοι ἀποκ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. deinde legunt γιν. τοῖς οἰκοῦσι pro γιν. ἐν τοῖς ἐνοικοῦσι, bene, nam ἐν plane redundare videtur.

18) ὥς φησι) Noſtri pro καθά φησι. Nicand. Ther. v. 382 ſeqq.

19) ἀμφισβ.) Noſtri ἀμφισβένης, male.

20) περικλυζ.) Noſtri pro παρακλυζ. apte. *Caeterum Nicandri locum ita ex antiquis, vt Tzetzes, explicuit Demetrius, nempe de τῷ ὑπὸ τοῦ ῥίγους διασπασμῷ, vid. ibi ſchol. p. 26 ad extr. quod ſcholiaſta quoque cum Tzetza facit.* Thryllit.

21) Μαιώτ.) Hoc ſchol. e Vat. Cod. a Seb. prolatum noſtri ignorant.

1) ἔμποροι) Noſtri ἔμπειροι, non ſatis apto.

ἦλθον εἰς τὸ Ἄργος, καὶ ἁρπάσαντες [2]) Ἰώ, τὴν Ἰνάχου θυγατέρα, ἐκόμισαν εἰς Αἴγυπτον τῷ Ὀσίριδι [3]), ὡς καὶ [4]) ὁ Λυκόφρων οὗτος καὶ ἕτεροί φασιν. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος [5]) αὐτὴν [6]) λέγει τὴν Ἰὼ παρὰ [7]) τὸ πλοῖον τῶν Φοινίκων κατερχομένην, μίγνυσθαι τῷ ναυκλήρῳ. Ἔγκυος δὲ γενομένη, ἐξητήσατο αὐτοῖς [8]), φόβῳ τοῦ πατρὸς, ἀπαχθῆναι εἰς Αἴγυπτον. Βοῶπιν δὲ αὐτὴν λέγει, ὅτι μυθικῶς, ὥς φασιν, ὁ Ζεὺς ἐμίγνυτο αὐτῇ, γνοῦσα δὲ [9]) ἡ Ἥρα, βοῦν αὐτὴν ἐποίησεν. Ἡ δ' ἀλήθεια οὕτως ἔχει, ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπ' ἔρωτος, δίκην βοὸς ἐπλανᾶτο.

Ex 1290. Ταυροπάρθενον] Σόλοικον φαίνεται, εἰ μὴ οὕτως εἴπῃ τις, τὴν ἐποχουμένην τῷ ταύρῳ, ἤτοι τῷ ταυρομόρφῳ πλοίῳ· οὐ γὰρ ἀῤῥενόθηλυς ἦν, ὥστε λέγειν αὐτὴν ταυροπάρθενον· οὐ γὰρ ταῦρος ἐγένετο, ἀλλὰ βοῦς. Τὸ δὲ πλοῖον, ἔνθα ἡρπάγη, ταυρόπρωρον ἦν [10]).

Ex 1294. Πλάτιν [11])] Πλάτιδας καὶ πλαγγόνας [12]), ληνὰς [13]), δαγύδας [14]), τὰς νύμφας καλοῦσι Λάκωνες, Κύπριοι, καὶ ἕτεροι.

2) καὶ ἁρπάσ.) Circa haec verba in margine Vit. 2. scripta leguntur: λέγεται δὲ, ὅτι ἀρχὴ γέγονε πολέμου Ὀσίριδος.

3) τῷ Ὀσίρ.) Delent τῷ Vitt. 2 et 3.

4) ὡς καὶ) Pro ὡς Vitt. 2 et 3. deinde nostri καὶ ἕτεροι φασὶν bene, pro φησί, καὶ ἕτεροι.

5) Ἡρόδοτ.) I, 5.

6) αὐτὴν) Vitt. 2 et 3. αὐτός.

7) παρὰ) Nostri περί.

8) αὐτοῖς) Pro αὐτοῦ nostri cum Sebast.: forte αὐτούς.

9) γνοῦσα δὲ) Vitt. 2 et 3. pro ὃ γνοῦσα.

10) τὸ δὲ πλ. — ἦν) Haec a Seb. addita Vit. 1. et Ciz. etiam, sed ad extr. scholii superioris addunt.

11) πλάτιν) Vit. 1. et Ciz. πλᾶτιν. vid. Nott. ad Lycophr.

12) πλαγγόνας) A πλαγγὼν et πλάζω. Sic omnino legendum, non vero cum Seb. πλάγωνας. Vit. 1. et Ciz. tuentur vulg. πλάτωνας: Vitt. 2 et 3. plane omittunt; cff. Etymolog. Hesych. ad πλαγγών, schol. Theocrit. II, 110. et Spanhem ad Callim.

Κῆρα [15])] Αὐτὴν τὴν Ἰὼ [16]) λέγει [17]), ὅτι αὐτὴ [18]) ἀρχὴ πολέμου γέγονεν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ [19]), ταῖς δυσὶν ἠπείροις.

Μεμφίτῃ] Τῷ Ὀσίριδι, ὡς οὗτός φησι. Μέμφις [20]) γὰρ πόλις Αἰγύπτου· Μεμφίτῃ οὖν τῷ Αἰγυπτίῳ.

1297. Κούρητες] Οἱ τὸν Δία θρέψαντες ἐν Κρήτῃ δαίμονες [1]), ἀφ' ὧν νῦν Λίβας [2]) τοὺς Κρῆτας λέγει.

in Cererem v. 92. Huc pertinet quoque Phot. in Lex. πλάγγων· κοροκόσμιον κήρινον, ὅπερ δάγυνον οἱ Ἴωνες.

13) ληναῖς) Sic omnino legendum, a ληναῖος, *Bacchus*, pro λίναις, quod omnes Codd. seruant.

14) δαγύδας) A δαγὺς, recte Vitt. 2 et 3, perperam δαγίδας, cf. Schol. Theocrit. l. l. et Phauor. ad δαγύδι.

15) κῆρα —). Hoc schol. a Seb. huc translatum in nostris et edd. pr. ponitur post Μεμφίτῃ. Scholiastae, vti iam obseruatum est, non semper ordinem verborum sequuntur, scholiaque additamentis subinde aucta nouis transposita videntur.

16) τὴν Ἰώ) A Seb. additum nostri non agnoscunt.

17) λέγει) Vitt. 2 et 3. εἶπεν.

18) ὅτι αὐτή) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui αὐτή non habent. Ὅτι pro ὅτε cum Seb. praebent.

19) τῇ Ἀσίᾳ — τῇ Εὐρ.) Pro Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ Vitt. 2 et 3. bene.

20) Μέμφις) Pro Μέμφη Vit. 1. et Ciz. recte, cff. Steph. et Strab. XVII, p. 809. Deinde adiiciunt Vit. 1. et Ciz. Μεμφίτῃ — Αἰγυπτίῳ.

1) δαίμονες) Abest a Vitt. 2 et 3. vti etiam ab Apollod. I, 2, 7. cf. Heyne ad h. l. in Obseruatt. p. 7. In Callimach. in Iouem v. 46. dicc. κύρβαντες, ii vero in scholiis δαίμονες περὶ Ῥέαν, οἱ τὸν Δία φυλάξαντες. Eudoc. p. 195. δαίμονες ὄντες οἱ κορύβαντες.

2) νῦν). Sic Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Pott. νῦν λίβας, h. e. *Phoenices*, quae vero lectio Pottero ideo se non probauit, quod poeta hic a Curetibus vniuersos Cretenses appellet κούρητας. Equidem eam non damnauerim, nam primum haec est lectio Codicis antiquissimi, tum

Ἀντίποινον] Εἰς ἀντέκτισιν καὶ ἀνάσωσμα 3), Εὐρώπην ἐκ Φοινίκης ἁρπάσαντες ἀντὶ τῆς Ἰοῦς.

1298. Πόῤῥιν 4)] Δάμαλιν. Ἔφην δὲ πολλάκις, ὅτι δύο ρρ χρὴ γράφειν· πόρτις 5) γὰρ ἦν. Ἐπεὶ οὖν γέγονε πόρτις, ἀντὶ τοῦ τ ὀφείλει τεθῆναι 6) δεύτερον ρ 7). Οὗτος δὲ ἀδείᾳ Λυκοφρονικῇ πάντα γράφει, οὐκ εἰδὼς, ὡς ἔοικεν, ὅτι τὸ χωλὸν πάθος ἐστὶ τοῦ ἰάμβου 8), καὶ τίθεται καὶ σπονδεῖος, καὶ τροχαῖος ἐν τῷ τέλει τοῦ ἰαμβικοῦ 9).

1299. Ἐν ταυρομόρφῳ πράμπιδος] Καλλίστως 10) τοῦτο ἔγραψεν ὁ Λυκόφρων, ὅτι ταυρομόρφῳ πλοιαρίῳ 11) ἐκ τῆς Φοινίκης οἱ Κρῆτες τὴν Εὐρώπην ἁρπάσαντες, ᾤχοντο· ληροῦσι γὰρ μυθικῶς 12) οἱ μυθογράφοι, ὅτι ὁ Ζεὺς, ταῦρος γεγονὼς, αὐτὴν ἥρπαξεν. Ἔχει δὲ καὶ ἄλλως ὁ μῦθος 13). Ταῦρος, ὁ Κνώσ-

ea non est, quam des libidini aut stupori librarii vel glossatoris, deinde ἀφ' ὧν non significat *a Curetibus*, sed: *ab hoc officio, quod Curetes Ioui puero praestiterunt in Creta.* Magis probauerim coniecturam Potteri Ἰδαίους.

3) καὶ ἀνάσ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. non praebent. Sane ἀνάσωσμα verbum incognitum, nec tamen ineptum. Deinde pro ἀντέκτησιν omnino cum nostris legendum ἀντέκτισιν, ab ἀντεκτίω.

4) πόῤῥιν) Codd. Vitt. 2 et 3. transposito hoc scholio, priorem locum dant sequenti. Vit. 1. et Ciz. plane ignorant, quia carpit Lycophr.

5) πόρτις) Vitt. 2 et 3. πόρις.

6) τεθῆναι) Vit. 3. τεχθῆναι. *An* ταχθῆναι? Thryllit.

7) δεύτερον ρ) Nostri modo τὸ ρ.

8) ἰάμβου) Nostri ἰαμβικοῦ.

9) καὶ τίθεται — ἰαμβικοῦ) Desunt in Vitt. 2 et 3.

10) καλλίστως — ὅτι) Absunt a Vitt. 2 et 3. sine dubio a Io. Tzetza omissa, ne Lycophron laudaretur. Pro γέγραφεν Vit. 1. et Ciz. ἔγραψεν.

11) πλοιαρίῳ) Vit. 1. et Ciz. πλοίῳ.

12) μυθικῶς) Addunt Vit. 1. et Ciz.

13) ὁ μῦθος) Abest νῦν, bene, a Vit. 1. et Ciz.

σιος [14]) στρατηγὸς, παρ' Ἀστερίου [15]), τοῦ καὶ Μινωταύρου, βασιλέως Κρήτης, πεμφθεὶς, ἀφήρπασεν αὐτὴν ἐκ τῆς Σαραπίας, πόλεως Φοινικης, μεταξὺ Σιδῶνος καὶ Τύρου κειμένης.

1300. Δικταῖον] Δίκτη καὶ Ἴδη, ὄρη Κρητικά. Ἔστι δὲ Δίκτη καὶ Ἴδη ὄρη [16]) Τροίας, ὡς καὶ Ἄρατός φησι περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἴδης·

Δίκτῃ ἐν εὐώδει, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο.

1301. Κρήτης Ἀστερίῳ στρατηλάτῃ] Ὁ Ἀστέριος οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Μινώταυρος. Εἶχε δὲ, ὥς φασι [1]), ταύρου πρόσωπον. Ἦν δὲ Πασιφάης υἱὸς, γεννηθεὶς αὐτῇ ὑπὸ Μίνωος καὶ ταύρου [2]), ὃν Δαίδαλος [3]) ἐποίησεν. Ἢ τὸ ἀληθὲς, ὑπὸ Ταύρου τοῦ στρατηγοῦ· ᾧ καὶ ὅμοιος ὢν, ἐμυθεύδη, ταύρου πρόσωπον ἔχειν. Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὸν Ἀστέριον Δία πατέρα εἶναι λέγει τοῦ Σαρπηδόνος, Μίνωος καὶ Ῥαδαμάνθυος.

1302 — 08. Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν] Οὐδὲ οἱ Κρῆτες, Ἕλληνες ὄντες [4]), ἠρκέσθησαν τιμωρησάμενοι [5], τοὺς βαρβάρους, καὶ ἀντὶ τῆς Ἰοῦς τὴν Εὐρώπην ἁρπάξαντες [6])· ἀλλὰ καὶ ἔστειλεν εἰς ἀποικίαν περὶ τὴν Τροίαν Τεῦκρον καὶ Σκάμανδρον [7]), οὗ Σκαμάνδρου θυ-

14) κνώσσιος) Vitt. 2 et 3. κνωσσοῦ.

15) παρ' Ἀστ.) Vitt. 2 et 3. pro παρὰ Ἀστ. Vit. 1. et Ciz. male περὶ Ἀστ.

16) ἔστι — ὄρη) Vit. 1. et Ciz. pro ἔστι δὲ καὶ Ἴδη ὄρος, bene: respondet vers. Arati in Phaenom. 33. Deinde nostri cum Seb. Δίκτῃ pro Δίκτῳ in vers. Arati.

1) ὥς φασι) Apollod. III, 1, 4, cf. Io. Tzetz. Chil. 1. fab. 19.

2) καὶ ταύρου) Vit. 1. et Ciz. κενταύρου, rectene?

3) Δαίδ.) A Ciz. et Vit. 1. abest art. ὁ.

4) ὄντες) Deest in Vitt. 2 et 3.

5) τιμωρησ.) Vit. 1. et Ciz. τιμωρούμενοι, qui quoque seq. καὶ tollunt.

6) ἁρπάξ.) Vitt. 2 et 3. ἁρπάσ.

7) καὶ σκάμ.) Vit. 3. ἢ σκ.

γατέρα γήμας ὁ Δάρδανος, γεννᾷ τοὺς ἐμοὺς προγόνους. Πῶς οὖν [8]; ἐπεὶ μᾶλλον τούτων [9] συγγενῆ ἔλαβεν ὁ Δάρδανος, καὶ οὐ παρ' αὐτῶν ἀφηρέθη, ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων· Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν, ἀλλ' ἔστειλαν στρατόν. Πρὸς τοῦτο ἀποβλέψας ὁ Λυκόφρων, εἶπε γὰρ [10], ὅτι περὶ Τροίαν ἐλθόντες, ἀποίκους [11] ἐστείλαντο, καὶ ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον· τὴν γὰρ ἐπιγαμίαν ἑκοντὶ ἐποιήσαντο. Ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει· Τεῦκρος υἱὸς ἦν Σκαμάνδρου τοῦ Κρητός. Οἷς [12] ἐδόθη χρησμὸς, ἐκεῖ οἰκῆσαι, ἔνθα γηγενεῖς ἐπίθωνται αὐτοῖς. Περὶ δὲ τὰ τῆς Ἰλίου μέρη [13] γενόμενοι, βρωθέντων νύκτωρ ὑπὸ μυῶν [14] τῶν ὀχέων [15] τῶν ἀσπίδων, καὶ τῶν νευρῶν τῶν τόξων αὐτῶν, μνησθέντες τοῦ χρησμοῦ [16], ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον, καὶ ἱερὸν Σμινθίου Ἀπόλλωνος (οἱ γὰρ μύες [17]) παρὰ Κρησὶ σμίνθιοι [18]) καλοῦνται). Κτίσαντες δὲ τὴν πόλιν, κατῴκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐβασίλευσε Τεῦκρος, ἀφ' οὗ καὶ Τεῦκροι [19]) οἱ Τρῶες, ὡς καὶ Καλλίμαχος [20]·

Τεύκρων ἡνίκα νῆες Ἀχαιῶν ἄστεα κῆδον [21]).

8) πῶς οὖν vsque ad οὕτως ἔχει absunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt Io. Tzetzae.

9) τούτων) Vitt. 2 et 3. τούτου, et hinc αὐτοῦ pro αὐτῶν.

10) εἶπε γὰρ, ὅτι) Pro εἶπε πρὸς τὸ, ὅτι, Vitt. 2 et 3. bene.

11) ἐλθόντες, ἀποίκους) Vitt. 2 et 3. pro ἀπελθόντες ἀποικίαν.

12) οἷς) Sic Vit. 1. et Ciz. τούτοις Vitt. 2 et 3. pro τούτῳ, recte: infra μνησθέντες τοῦ χρησμοῦ.

13) τὰ — μέρη) Pro τὸ — μέρος nostri.

14) ὑπὸ μυῶν) Negligentia librarii in Vit. 1. et Ciz. exciderunt.

15) τῶν ὀχέων) Vit. 1. et Ciz. cum glossa τῶν ὀχέων, λώρων.

16) μνησθ. τ. χρησ.) Nostri non agnoscunt.

17) μύες) Vit. 1. et Ciz. μῦες.

18) σμίνθιοι) Nostri pro σμίνθοι, cff. Strab. XIII, p. 613. ibique Tzsch. et Villois. ad Apollon Lex. s. v. σμινθεῦ, vbi etiam σμίνθιοι, et de Apolline Sminthio Amm. Marcell. XXII, 7.

Ex 1304. Δραυκίῳ] Κρητικῷ· Δραύκη γὰρ πόλις Κρήτης.

Ex 1305. Εἰς Βεβρύκων] Τῶν Τρώων [1]). Βέβρυκες γὰρ, νῦν οἱ Μυσοὶ, ἐνδότεροι Βιθυνῶν ὄντες, ὧν ὄρος Ὄλυμπος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Βέβρυκές, ἔθνος Γαλατῶν, μεταξὺ Πειρήνης, καὶ Κεραυνίων ὀρῶν [2]), καὶ Ἰβηρίας κείμενον, οἱ καλοῦνται Ναρβωνήσιοι [3]).

Ex 1306. Ὧν ἀπὸ σπορᾶς] Ἀρίσβη, ἢ, κατά τινας, Βάτεια, θυγάτηρ τοῦ Τεύκρου, τοῦ Κρητὸς, ἣν ἔγημε Δάρδανος, ἀφ' ὧν γέγονε Ἐριχθόνιος [4]). Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος, Τρὼς δὲ [5]) Ἶλον, Ἀσσάρακον, καὶ Γανυμήδην· Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα, Λαομέδων Πρίαμον, Πρίαμος τὴν Κασσάνδραν [6]), καὶ τοὺς αὐτῆς ἀδελφούς.

1309. Καὶ δευτέρους [7]) ἔπεμψαν] Ὄπισθεν ζήτει, ὅπου περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν πάντα κατὰ λεπτὸν

ibique interptt. et Euſtath. ad Hom. Il. p. 26.

19) τεῦκροι) Sic noſtri cum edd. ante Pott. pro τευκροὶ, et mox τεύκρων pro τευκρῶν, cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 1, p. 326.

20) καλλίμαχ.) In Fragm. p. 389. Spanh. p. 518. Erneſti.

21) κῆδον) Forte κήδουν: Bentley κήδειν: Vit. 1. et Ciz. κήδει. Expungendum autem eſſe hunc verſ. e Fragm. quum ſit v. 231. Hymn. in Dian. docet ibi Ruhnken.

1) τῶν τρώων — ὄλυμπος) Vit. 1. et Ciz. modo: βέβρυκες οἱ τρῶες. A Vitt. 2 et 3. vero abſunt βέβρ. γὰρ — καὶ ἕτεροι.

2) ὀρῶν) Deeſt in Vit. 3.

3) Ναρβων.) Sic etiam Vit 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. λακωνήσιοι.

4) Ἀρίσβη — Ἐριχθόνιος) Sic Vit. 1. et Ciz. pro: Ἀρίσβην, ἢ κατά τινας Βάτειαν, θυγατέρα Τεύκρου, γήμας Δάρδανος, γεννᾷ Ἐριχθόνιον. Verba vero ἢ κατὰ τινας Βάτειαν, quae ſunt Apollodori III, 12, 1. ab iisdem praetermiſſa reſtituimus.

5) τρῶα δὲ — λαομέδων) Male exciderunt in Vitt. 2 et 3.

6) κασσάνδραν) Hoc modo noſtri, ſublato Pronomine αὐτὴν, quod vere abundat.

7) καὶ δευτέρους) Totum hoc ſchol. ignorant Vit. 1. et Ciz. vt fere ſemper, vbi ſchol. diligentiam ſuam

ἔγραψα, εἰ καὶ βραχύτατα, ὅσα οὐδὲ πεντήκοντα Ἀπολλώνιοι.

1312. Εἰς Κυταίαν τὴν Λιγυστικὴν] Ἡ Κύταια πόλις Κολχίδος, οἱ δὲ 8) Κόλχοι ἔθνος ἐστὶ Λαζικὸν, ὡς ἔφην 9) ὄπισθεν πλατυτέρως, πλησίον Ἀβασγῶν κείμενον. Τὸ δὲ Λιβυστικὸν 10) καὶ τὸ Λιγυστικὸν κλίμα 11) (ὧν τὸ μὲν 12) ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου θυγατρὸς, ἐκλήθη· τὸ δὲ ἀπὸ Λίγυος, τοῦ Ἀλεβίωνος 13) ἀδελφοῦ) τῆς Κυρήνης 14), καὶ Καρχηδόνος, καὶ Ἀλεξανδρείας εἰσὶν 15). Ταὐτό ἐστιν, ὡς ὄπισθεν εἶπον, περὶ τὴν Λιβύην 16). Ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος 17), καινοτομῶν τὰ πολλὰ, τὴν Κολχικὴν Λιγυστικὴν καλεῖ· ὁ δὲ Λίγυς οὗτος, κωλύων Ἡρακλῆ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλθεῖν, ἀνηρέθη. Καὶ κατὰ 18) μὲν τοὺς μὴ εἰδό-

praedicat. Est Io. Tzetzae.

8) κολχίδος, οἱ δὲ) Abest ἐστὶν a Vit. 1. et Ciz. hic et postea: hic deleuimus.

9) ὡς ἔφην — κείμενον) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. Videntur esse Io. Tzetzae. Vitt. 2 et 3. seruant κείμενοι pro κείμενον, quod Pott. in edit. 2. recepit.

10) τὸ δὲ λιβυστικὸν) Nostri tuentur lectionem vet. ἡ δὲ λιβύη.

11) κλίμα) Nostri pro κλῖμα, recte.

12) ὧν τὸ μὲν vsque ad καινοτομῶν desiderantur omnia in Vitt. 2 et 3. et pro καινοτομῶν legunt καινότομον, vt iungatur cum κλίμα. Vit. 1. et Ciz. habent, sed vt in edd. ante Seb. ὃ ἐκλήθη ἀπὸ λίγυος τοῦ ἀλεβ. ἀδελφοῦ, reliquis omissis.

13) Ἀλεβίωνος) Forte Ἀλεξίωνος, vid. obseruata ad v. 649. cf. Cluuer. Ital. Antiq. p. 47. vbi Ligurum gentem longe antiquiorem fuisse temporibus Herculis ostendit.

14) κυρήνης) Vit. 1. et Ciz. κυρήνου. Deinde καλχηδ. pro καρχηδ. et ἀλεξάνδρου pro ἀλεξανδρείας.

15) εἰσὶν) Addunt Ciz. et Vit. 1.

16) ταὐτό — λιβύην) A Seb. additum Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt.

17) οὗτος) Abest a Vit. 1. et Ciz.

18) καὶ κατὰ — περὶ τυρσηνίαν) Non extant in Vit. 1. et Ciz. Sunt sine dubio Io. Tzetzae.

τας [19]) διαίρεσιν κλιμάτων, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν δοκοῦντας Λιβυστικὴν καὶ Λιγυστικὴν, οὕτως εἴπομεν ἔχειν [20])· κατὰ δὲ τὴν ἀκρίβειαν Λιγυστικὰ [21]) μέρη εἰσὶ τὰ περὶ Τυρσηνίαν [22])· οἱ γὰρ Λίγυες τὴν παραλίαν ἀπὸ Τυρσηνίδος [23]) μέχρι τῶν Ἄλπεων, καὶ ἄχρι Γαλατῶν νέμονται, ὥς φασι [24]) Δίων [25]) καὶ ἄλλοι ἀκριβέστατοι [26]) ἱστορικοὶ, συγγραφεῖς τε καὶ γεωγράφοι.

1313. Τετράπηνν ὕδρον] Δικέφαλον δράκοντα, ἤτοι δύο ῥῖνας ἔχοντα· αἱ γὰρ δύο ῥῖνες τέσσαρας πνοὰς ἔχουσιν. Ὕδρον δὲ τὸν δράκοντα εἶπεν [1]), εἶδος λαβὼν ἀντὶ εἴδους.

Θρόνοις [2])] Φαρμάκοις τῆς Μηδείας [3]), παρὰ τὸ θρῶ, θόρωνα καὶ θρόνα.

1315. Καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας] Φασὶν, ὅτι ὁ Ἰάσων ὑπὸ Μηδείας ἐν λέβητι ἑψηθεὶς, πάλιν νέος γέγονεν [4]).

1316. Ἐῤῥάου] Τοῦ κριοῦ. Ὁ δὲ Καλλίμαχος [5]) λέγει τοῦ κάπρου, παρὰ τὸ ὀρούω, τὸ ὁρμῶ.

19) μὴ εἰδότ.) Abeſt μὴ a Vitt. 2 et 3.

20) οὕτως εἴπομεν ἔχειν) Pro οὕτως, ὡς εἴπομεν, ἔχει, Vitt. 2 et 3. bene.

21) λιγυστ.) Noſtri cum edd. pr. λιβυστ. Saepe haec vocc. ſunt permutata, vid. ad v. 648.

22) τὰ περὶ τυρσ.) Ita Seb. ſed noſtri ὥσπερ καὶ εἴπομεν: edd. vett. ἅπερ εἴπομεν.

23) τυρσηνίδος) Vitt. 2 et 3. τυρσηνοῦ.

24) φασι) Vit. 1. et Ciz. pro φησι, et ἄλλοι pro ἕτεροι, bene.

25) Δίων) In Fragm. T. I, p. 5. ed. Reimari.

26) ἀκριβ.) Vit. 3. ἀκριβέστεροι.

1) εἶπεν) Vit. 1. et Ciz. καλεῖ.

2) θρόνοις) Carent Vitt. 2 et 3. hoc ſchol. et reliquis vsque ad v. 1317. κεραίδα.

3) τῆς Μηδ.) Non habent Vit. 1. et Ciz.

4) ὁ Ἰάσων — γέγονεν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἡ Μήδεια τὸν Ἰάσονα ἑψήσασα νέον ἐποίησεν.

5) Καλλίμαχ.) In Fragm. 335, p. 416. Spanh. p. 552. Erneſti.

1317. Ἀλλ' αὐτόκλητον[6]] Ηὐτομόλησε γὰρ καὶ ἡ Μήδεια πρὸς τὸν Ἰάσονα.

Κεραΐδα] Τὴν Μήδειαν νῦν λέγει[7]· κεραῒς γὰρ ὄρνεον μικρότατον, κατωφερὲς[8]) πρὸς συνουσίαν. Κεραΐδα δὲ ταύτην καλεῖ, παρ' ὅσον κατέτηξεν ἑαυτὴν διὰ τὴν λύπην τῆς ἑτερογαμίας τοῦ Ἰάσονος.

1318. Τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα] Τὴν ἀνελοῦσαν καὶ φονεύσασαν[9]) τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον· ἡ γὰρ Μήδεια[10]) φυγοῦσα, καὶ διωκομένη παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸν Ἄψυρτον τοῦτον λαβοῦσα, ἀνεῖλεν. Ὕστερον δ' ἐν Κορίνθῳ καὶ τοὺς ἐξ Ἰάσονος αὐτῆς παῖδας Μέρμερον καὶ Φέρητα, διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ζηλοτυπίαν, ὅτι ἀπολιπὼν αὐτὴν, ἔγημε Γλαύκην, τὴν θυγατέρα Κρέοντος, τοῦ βασιλέως τῆς Κορίνθου[11]).

1319. Εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν] Τὴν Ἀργὼ λέγει, ὅτι ἡ τρόπις αὐτῆς ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἦν, φωνήεσσα καὶ λάλος[12]). Κίσσαν δὲ αὐτὴν καλεῖ, ἐπειδὴ τὸ ὄρνεον, ἡ κίσσα[13]), μιμητικόν[14]) ἐστι φωνῆς ἀνθρωπίνης, ὡς καὶ ἡ Ἀργώ. Πάντα δὲ προέγραψα[15]).

1322. Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας] Τὴν περὶ[1]) Θησέως, καὶ τοῦ ξίφους, καὶ τῶν ὑποδημάτων τοῦ Αἰ-

6) Ἀλλ' αὐτόκλ. — Ἰάσονα) Desunt quoque in Vit. 1. et Ciz.

7) τὴν Μήδ. — λέγει) Ponuntur in Vit. 1. et Ciz. post συνουσίαν, seqq. vero κεραΐδα δὲ — omissis.

8) κατωφερὲς — Ἰάσονος) Vitt. 2 et 3. non exhibent.

9) καὶ φονεύσ.) Abest a nostris: e glossa est.

10) ἡ γὰρ Μήδ. — ἀνεῖλεν) Non reperiuntur in nostris.

11) τοῦ βασ. — Κορίνθου) Ignorant nostri.

12) λάλος) Cf. schol. Apollonii p. 132, b. Thryllit.

13) ἡ κίσσα) Non est in Vit. 1. et Ciz.

14) μιμητικόν) Vitt. 2 et 3. μιμητική.

15) πάντα — προέγραψα) Absunt haec, quae Io. Tzetzae esse videntur, a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. ante Pott. Vitt. 2 et 3. habent.

1) τὴν περὶ vsque ad v. 1324. Vit. 1. et Ciz. haec

γέως, τῶν ὑπὸ τὴν καλουραίαν πέτραν, ἱστορίαν εἶπον πρότερον. Κολουραίαν γὰρ αὐτὴν ὁ Καλλίμαχος καλῶν, λέγει [3])·

> Ἐν γάρ [4]) μιν Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ [5])
> Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσιν . . . . .

Ἀσκέρας] Εἶπον ὄπισθεν, ὅτι τὰ περὶ τοὺς πόδας πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάρια, λέγεται [6])· ὁ δὲ Λυκόφρων τὰ ὑποδήματα λέγει.

1324. Ὁ Φημίου παῖς] Ἀντὶ τοῦ Φημιάδης [7])· κατὰ τοῦτον γὰρ ὁ Φημίου [8]) παῖς Θησεύς. Αἰγεὺς γὰρ [9]) Φημίου παῖς ἦν, Αἰγέως δὲ Θησεύς. Καὶ ὅτι μὲν Αἰγέως καὶ Αἴθρας ἦν [10]) υἱὸς ὁ Θησεύς, ἀληθές· ὁ δὲ Αἰγεὺς Πανδίονος υἱὸς ἦν, ἀλλ' οὐ Φημίου.

Σκῦρος] Ἡ Σκῦρος ἐστὶ νῆσος [11]) μία τῶν Κυ-

tantum praebent: ἡ περὶ Θησέως καὶ τοῦ ξίφους Αἰγέως ἱστορία ἐῤῥέθη, ſupra ad v. 494.

3) κολ. γὰρ — καλῶν, λέγει) Sic Vitt. 2 et 3. pro: κολ. δέ, ὅτι οὕτως — καλεῖ, λέγων, melius, nam vix credibile eſt, Tzetzen ideo dixiſſe κολουραίαν, quia Callimachus ſic dixerit: cf. Callimach. Fragm. p. 322. Spanh. et p. 438. Erneſti. Bentley putat, hoc fragmentum ad Hecalen pertinere, cuius argumentum fuerit Theſeus ab Hercule hoſpitio exceptus.

4) ἐν γάρ) Noſtri ἔργα, vt ſupra ad v. 494. Hemſterhuſ. vult legi: Ἀορέ μιν.

5) πέτρῃ) Noſtri πέτρᾳ.

6) λέγεται) Vitt. 2 et 3. λέγονται.

7) Ἀντὶ — Φημιάδ.) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

8) ὁ Φημίου) Ita quoque Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. cum edd. ante Potter. 2. ὁ Φημιάδου, cf. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 342.

9) Αἰγεὺς γὰρ — Θησεύς) Sic Vit. 1. et Ciz. pro φασὶ γάρ, τὸν Αἰγέα Φημίου εἶναι παῖδα, Αἰγέως δὲ Θησέα. Haec ſunt alterius, illa vero primae recenſionis.

10) ἦν) Vit. 1. et Ciz. addunt, omiſſo tamen ὁ υἱός.

11) ἡ Σκῦρ. — νῆσος) Pro νῆσός ἐστιν ἡ Σκ. noſtri, aptius.

κλάδων, ἧς ἐβασίλευσε Λυκομήδης, Δολόπων [12]) τὴν νῆσον οἰκούντων. Ἐν γοῦν τῇ Σκύρῳ ταύτῃ Θησεὺς ἢ ἀγροὺς ἔχων [13]), κατὰ Πλούταρχον [14]), καὶ φιλίαν πρὸς τὸν Λυκομήδην [15]), φοβηθεὶς δὲ [16]) διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκστρατείαν τῶν Διοσκούρων, ἦλθε πρὸς Λυκομήδην, καὶ διέτριβε περὶ τὴν νῆσον. Ἢ, κατά τινας, ὅτι ὑπόνοιαν [17]) παρέσχεν, ὅτι μέλλει τυραννεῖν ἐν Ἀθήναις. Ἢ, καθ' ἑτέρους, ὅτι ὑπὸ Λύκου, τοῦ Αἰγέως ἀδελφοῦ, ἢ διὰ τὸν φόνον [18]) τῶν Παλλαντίδων, ἢ διὰ τὴν Ἱππολύτου ἀναίρεσιν, ἐξώσθη τῶν Ἀθηνῶν, καὶ οὕτως φυγὰς [19]) ἦλθεν εἰς Σκύρον. Κἀκεῖ δὲ νεωτεριζόμενον ὁ Λυκομήδης αὐτὸν ὑποπτεύσας [20]) καὶ δειλιάσας περὶ τῆς ἀρχῆς, ἀναγαγὼν ἐπί τινα λόφον, καὶ δῆθέν τινα ὑποδεικνὺς [21]), κατεκρήμνισε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν [22]).

1327 — 28. Σὺν θηρὶ βλώξας] Πάλιν ὁ Ἡρακλῆς ἐλθὼν [1]) εἰς τὴν Σκυθίαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας, δι-

12) Δολόπων) Vit. 1. et Ciz. perperam Δολόσσων.

13) ἀγροὺς ἔχων) Sic Vit. 1. et Ciz. ſublata part. ἢ, quam Vitt. 2 et 3. tuentur.

14) πλούταρχ.) Theſ. c. 35.

15) πρὸς τὸν λυκομ.) Plutarch. οὔσης αὐτῷ πρὸς τοὺς ἐκεῖ φιλίας.

16) φοβ. δὲ) Pro καὶ φοβ. Vitt. 2 et 3. recte.

17) ὅτι ὑπόν.) Vitt. 2 et 3. delent ὅτι, Thryllit. putat, recte, quod vero ob repetitum poſtea ὅτι diſplicet.

18) φόνον) Noſtri, excepto Ciz. φόβον, vt edd. ante Pott. minus recte, nam, auctore Pottero, Theſeus Pallantem, eiusque filios deuictos occiderat, vt teſtantur Plutarch. Pauſanias, Euripides et alii.

19) φυγὰς) Noſtri ignorant, vt poſtea νεωτεριζόμενον.

20) ὑποπτεύσ.) Pro ἰδὼν noſtri cum Sebaſt.

21) τινα ὑποδεικ.) Sic quoque noſtri cum reliquis Codd. Mſſ. forte excidit χωρία, nam Plutarch. ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς χώρας ἀναγαγὼν αὐτὸν, ὡς ἐκεῖθεν ἐπιδείξων τοὺς ἀγροὺς, ſcl. αὐτοῦ.

22) αὐτόν) Ponunt Vit. 1. et Ciz. poſt κατεκρήμνισε.

1) πάλιν ὁ Ἡρ. ἐλθὼν) Vit. 1. et Ciz. pro παλ. ὁ Θησεὺς

πλοῦν παρεσκεύασε νεῖκος εἰς τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὸν Ἱππολύτης ζωστῆρα, καὶ Ἀντιόπην τὴν Ἀμαζόνα, ἐξ ἧς Θησεὺς ἔσχεν Ἱππόλυτον. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀδμήτη [2]), ἡ Εὐρυσθέως θυγάτηρ, ἐπεθύμησε τὸν Ἱππολύτης κτήσασθαι ζωστῆρα· καὶ δὴ ἐνὶ πλοίῳ [3]) Ἡρακλῆς μετά τε Θησέως καὶ ἑτέρων εἰς Θεμισκύρας [4]) λιμένα κατέπλευσε [5]), καὶ παραγενομένη [6]) εἰς αὐτὸν Ἱππολύτη, καὶ τίνος ἥκοι χάριν πυθομένη, τὸν ζωστῆρα αὐτῷ [7]) ὑπέσχετο δοῦναι. Ἥρα [8]) δὲ, μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα, τὰς λοιπὰς ἐπεφοίτα, λέγουσα, τὴν βασιλίδα Ἱππολύτην ἁρπάξαι τοὺς προσελθόντας ξένους. Ἐνόπλων [9]) δὲ αὐτῶν ὡς πρὸς μάχην κατελθουσῶν, Ἡρακλῆς ἀντιταξάμενος κτείνει τὴν Ἱππολύτην, καὶ τὸν ζωστῆρα λαβὼν, Εὐρυσθεῖ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἀποκο-

σὺν τῷ Ἡρακλεῖ ἐλθὼν, recte, nam πάλιν nullo modo cadit in Theſeum, forte leg. ὁ Ἡρακλῆς σὺν τῷ Θησεῖ: cf. omnino Heyne Obſeruu. in Apollod. p. 156.

2) Ἀδμήτη) Cf. Io. Tzetz. Chil. II, 310.

3) πλοίῳ) Vitt. 2 et 3. πλόῳ.

4) Θεμισκύρας) Vit. 1. et Ciz. Θεμισκύρᾳ, forte τὸν ἐν Θεμισκύρᾳ, vt Apollod. II, 5, 9. vnde haec et ſqq. hauſta ſunt. Io. Tzetz. in Chil. l. l. πρὸς τὴν Θεμίσκυραν.

5) κατέπλ.) Vt Apollod. l. l. et Io. Tzetz. in Chil. πλεύσας pro ἦλθε, quod noſtri cum edd. ante Seb. ſervant.

6) παραγ. εἰς αὐτὸν — πυθομένη) Noſtri, vt edd. ante Seb. modo Ἱππολύτη. Videntur, quum abſint a Codd. antiquiſſimis, a recentioribus gloſſatoribus illata ex Apollodoro.

7) τὸν ζωσ. αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. τοῦτον τὸν ζωσ. omiſſo voc. αὐτῷ, vel τούτῳ, vt edd. pr.

8) Ἥρα — ξένους) Haec a Seb. recepta pro: Ἥρα δὲ ὁμοιωθεῖσα γυναικὶ, ταῖς λοιπαῖς Ἀμαζόσιν ἔλεγεν, ἁρπάξαι τὴν Ἱππολύτην, vt noſtri cum editt. prioribus habent. Vit. 1. et Ciz. addunt καὶ τὸν ζωστῆρα αὐτοῦ. Mihi videntur in Codd. recentioribus ex Apollodoro recepta.

9) Ἐνόπλων vsque ad Σπείσαντι deſunt in Vit. 1. et Ciz. A Io. Tzetza videntur addita.

μίζει. Καὶ Ἀπολλόδωρος [10]) μὲν καὶ λοιποὶ ἀναιρεθῆναί φασιν ὑφ' Ἡρακλέους τὴν Ἱππολύτην· Ἀπολλώνιος [11]) δὲ οὕτω φησί·

> Γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἵκαθεν λιμενήοχον ἄκρην,
> Ἔνθα ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα [12]) Μεναλίππην
> Ἥρως Ἡρακλέης ἐλοχήσατο· καί οἱ ἄποινα
> Ἱππολύτη [13]) ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
> Ἀμφὶ κασιγνήτης [14]) · ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.

Ἕτερος δέ τις ὅμοια τοῖς προτέροις φησί [15])·

> . . . . . Τελαμὼν ἀκόρητος ἀϋτῆς
> Ἡμετέροις ἑτάροισι [16]) φάως πρώτιστος [17]) ἔθηκε,
> Κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Μεναλίππην [18]),
> Αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης.

Σπάσαντι [19]) μαστόν [20])] Μεταλαβόντι καὶ θηλάσαντι· ἐθήλασε γὰρ Ἡρακλῆς τὴν Ἥραν παῖς ὤν, Ἀθηνᾶς ἀραμένης αὐτὸν, καὶ πεισάσης τὴν Ἥραν θηλάσαι αὐτόν· διὸ καὶ ἀπηθανατίσθη [21]).

Δηΐας] Τῆς Ἥρας· πολεμία γὰρ ἦν τῷ Ἡρακλεῖ.

10) Ἀπολλόδ.) II, 5, 9.

11) Ἀπολλών.) II, 965 sqq.

12) Ἀρητιάδα) Pro Ἀρητιάδαν cum Seb. Vitt. 2 et 3.

13) Ἱππολύτη) Nostri Ἱππολύτης.

14) ἀμφὶ κασ.) Nostri αὐτοκασιγνήτην, vt postea in versu auctoris incerti.

15) φησί) *Hi verss. leguntur in schol. Pindari ad Nem. III, 64.* Thryllit.

16) ἑτάροισι) Vit. 2. ἑταίροισι: Vit. 3. ἑταίροις, non bene.

17) πρώτιστος) Vitt. 2 et 3. πρώτιστον.

18) Μεναλίπ.) Vit. 2. Μελανίπ. vt schol. Pindari: Vit. 3. Μελλίπην, vitiose.

19) σπάσαντι) Id schol. Vit. 1. et Ciz. cum Seb. hoc loco, sed Vitt. 2 et 3. eo, quo vulgata, exhibent. Plura vero etiam a Seb. hic sunt transposita, quae nostri Codd. non transponunt.

20) μαστόν) Addunt nostri cum Seb. sed καὶ a Seb. post μεταλαβόντι illatum non agnoscunt.

21) διὸ — ἀπηθαν.) Abest a nostris.

Μύστη] Τῷ Ἡρακλεῖ, διότι ἐμυήθη ἐν Ἐλευσῖνι [22]) τὰ δι᾽ αὐτὸν [23]) λεγόμενα μικρὰ [24]) Μυστήρια. Εὔμολπος γὰρ, οὐχ ὁ Θρᾷξ, κατὰ Ἴστρον [25]), ἀλλ᾽ ὁ θεὶς τὰ Μυστήρια, ἐκέλευσε ξένους μὴ μυεῖσθαι. Ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Ἐλευσῖνι [26]), καὶ θέλοντος μυεῖσθαι, τὸν μὲν τοῦ Εὐμόλπου νόμον φυλάττοντες, βουλόμενοι [27]) δὲ καὶ τὸν κοινὸν εὐεργέτην Ἡρακλέα θεραπεῦσαι οἱ Ἐλευσίνιοι, ἐπ᾽ αὐτῷ τὰ μικρὰ ἐποιήσαντο Μυστήρια. Οἱ δὲ μυούμενοι μυρσίνῃ ἐστέφοντο.

Τροπαίας] Τῆς Ἥρας [28]), παρ᾽ ὅσον καὶ αὐτῇ οἱ νικῶντες, ὥσπερ τῷ Διῒ, τρόπαιον ἀνετίθεσαν [29]).

Μαστὸν] Μασθὸς μὲν διὰ τοῦ σθ [30]), ὁ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ μὴ ἐσθίεσθαι· μαστὸς δὲ διὰ τοῦ στ, ὁ γυναικεῖος, παρὰ τὸ μεστὸς εἶναι γάλακτος [31]).

1329. Ζωστηροκλέπτης] Οὗτος τὸν Θησέα φησὶ λαβεῖν τὸν ζωστῆρα τῆς Ἱππολύτης, καὶ δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ· αὐτὸς δὲ ἔλαβε τὴν Ἱππολύτην, κατὰ τοῦτον τὸν

22) ἐν Ἐλευσῖνι) Ciz. et Vit. 1. τὰ ἐλευσίνια, non male. cf. Apollod. II, 5, 12, §. 2. et Io. Tzetz. Chil. II, 394.

23) δι᾽ αὐτὸν) Vitt. 2 et 3. δι᾽ αὐτοῦ, quod repugnat ſqq. ἐπ᾽ αὐτῷ ἐποιήσαντο.

24) μικρὰ) Vitt. 2 et 3. μυθικὰ, perperam.

25) κατὰ Ἴστρον) Ciz. et Vit. 1. κατὰ τὸν Ἴστ. ἐν τῇ συναγωγῇ, putat Sebaſt. τῶν κρητικῶν θυσιῶν, cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 384.

26) ἐν Ἐλευσ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

27) βουλόμενοι) Vit. 1. et Ciz. pro θέλοντες, ſed ſeq. Ἡρακλέα omittunt.

28) τῆς Ἥρας) Noſtri τῆς αὐτῆς, et hinc τῇ Ἥρᾳ pro καὶ αὐτῇ, quia hoc ſchol. excipit ſchol. Δηΐας.

29) ἀνετίθεσαν) Noſtri pro ἀνετίθεντο.

30) διὰ τοῦ σθ et διὰ τοῦ στ, a Seb. addita; noſtri non addunt.

31) παρὰ τὸ μεστὸς — γάλ.) Vit. 1. et Ciz. vt Ammon. de Adfin. Vocc. differentia, pro ὁ μεστὸς ὢν γάλακτος. Idem, quod h. l. Tzetzes tradit de differentia horum vocabulorum, ſchol. ad Eurip. Hecub. 144. quam vero lepide perſtringit ibi Brunk, cf. omnino Valkenar. et Ammon editor ad Ammonii μαστὸς, et Porſon ad Euripid. Hec. l. l.

Λυκόφρονα 1), ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα 2) Ἱππόλυτον. Μετὰ δὲ θάνατον αὐτῆς ἔλαβε Φαίδραν 3), ἥτις ἦρα τοῦ Ἱππολύτου, καὶ μὴ ἰσχυούσης 4) σχεῖν τοῦτον, ᾠκοδόμησε ναὸν 5) τῇ Ἀφροδίτῃ, Ἐρωτικὸν αὐτὸν καλέσασα. Εἶτα διὰ τὸ πολὺν ἔρωτα ἔχειν αὐτὴν, εἰς νόσον περιέπεσε, καὶ τῆς τροφοῦ αὐτῆς οὐ μικρῶς ἀναγκατάσης αὐτὴν εἰπεῖν, μετά τινα χρόνου ἀνήγγειλεν. Ἡ δὲ φαρμάκοις βουλομένη λύσαι 6) τὸν ἔρωτα αὐτῆς, καὶ μὴ δυναμένη, εἰςῆλθε πρὸς τὸν Ἱππόλυτον, κἀκεῖνος δὲ μὴ δεξάμενος τὸ ταύτης ῥῆμα, ἀπεδίωξε μετ' ὀργῆς. Ὁ δὲ Φαίδρα 7) γνοῦσα, ἑαυτὴν ἀπέπνιξεν. Ἡμεῖς 8) δὲ ὄπισθεν ἀρκούντως εἴπομεν. Νῦν δὲ τοῦτο μόνον λέξομεν, ὅτι Θησεὺς ἐξ Ἀντιόπης τὸν Ἱππόλυτον ἔσχεν, οὐκ 9) ἐξ Ἱππολύτης. Ἐκείνη μὲν γὰρ ἡ ἀπελύθη, λαβόντος Ἡρακλέους τὸν ζωστῆρα παρὰ Μεναλίππης, τῆς αὐτῆς 10) ἀδελφῆς. Ἡ Ἱππολύτη μὲν ἀνῃρέθη παρ' Ἡρακλέους· Μεναλίππη δὲ παρὰ τοῦ Τελαμῶνος.

1) κατὰ — Λυκόφρ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

2) σώφρονα) Non habent Vitt. 2 et 3. Eudocia vero p. 411. concinit: ἡ ἐρῶσα τοῦ σώφρονος Ἱππολύτου.

3) Φαίδραν) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. pro Φαῖδραν, et postea Φαίδρα etiam pro Φαῖδρα, recte. Caeterum in Vitt. 2 et 3. sicut in Codd. Potteri μετὰ δὲ — vsque ad ἀπέπνιξεν non reperiuntur.

4) ἰσχυούσης) Vit. 1. et Ciz. pro ἰσχυσάτης, quod Potter. pro vet. lectione corrupta ἰσχυάτης attulit.

5) ναὸν) Cf. schol. ad Eurip. Hippol. 24. et Diod. Sic. IV, 62, ed. Wessel. T. I, p. 306, et supra ad v. 449 et 610.

6) λύσαι) Pro λῦσαι Ciz. et Vit. 1.

7) ὁ δὲ Φαίδρα) Nostri, vt edd. ante Seb. ἡ δὲ Φαίδ.

8) ἡμεῖς — εἴπομεν) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. comprobant, bene, quia totam mox traditam historiam omittunt, sed Vit. 1. et Ciz. non praebent, non minus bene, quia rem totam iam enarrant, etsi ob sqq. νῦν δὲ τοῦτο ea retinenda putem.

9) οὐκ) Pro οὐχὶ nostri.

10) αὐτῆς) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ, perperam.

1330. Θεμισκύρας] Θεμίσκυρα [11]) πόλις Παφλαγόνων [12]) καὶ Ἀμαζόνων, ἔνθα Θεμισκύρειαι [13]) αἱ Ἀμαζόνες ὀνομάζονται [14]).

1331. Τὴν τοξοδάμνον] Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες προπαροξυτόνως [1]) τοξόδαμνον γράφουσιν [2]), ἐγὼ δὲ παροξυτόνως. Τὰ γὰρ προπαροξύτονα πάθος [3]) δηλοῦσιν, οἷον, τοξόδαμνον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ τόξων. Τοξοδάμνον δὲ, τὴν δαμάζουσαν [4]) τόξοις. Λέγει δὲ οὗτος [5]) τὴν Ἱππολύτην.

Ὀρθωσίαν] Ὀρθωσία, ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ Ὀρθωσίου, ὄρους Ἀρκαδίας [6]), ὡς τιμωμένη ἐκεῖσε. Ἢ ὡς ἐπορθοῦσα [7]) τὰς τικτούσας· μαιεύτρια γὰρ ἡ θεός. Φημὶ γοῦν οὕτως ἐγώ· Τὴν τοξικὴν Ἀντιόπην, ἤ, κατὰ τοῦτον, τὴν Ἱππολύτην [8]), στερήσας τὴν Ὀρθωσίαν

11) Θεμίσκυρα) Sic nostri, Strab. XII, p. 547, Steph. et reliqui Graeci ac Latini. Creuzer vero in Fragm. Hist. Gr. Ant. p. 81. ex Hecataeo Θερμισκύρη, an recte, ipse viderit, quum Steph. ad χαδισία (χαδησία), vnde hunc locum Hecataei attulit, legat quoque Θεμισκύρη: cf. omnino Tzsch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I, p. 602.

12) Παφλαγ.) Sic etiam Vitt. 2 et 3., verum Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. Παφλαγονίας.

13) Θεμισκύρειαι) Sic quoque Apollon. II, 995.

14) ὀνομάζονται) Pro λέγονται Vit. 1. et Ciz. Mire Vitt. 2 et 3. ὡπλίζοντο, haud dubie corruptum ex ὀνομάζονται.

1) προπαρ.) Nostri cum Seb. pro προπαροξύτονον.

2) γράφ.) Vit. 3. λέγουσιν: Vitt. 1 et 2. omittunt.

3) πάθος) Vitt. 2 et 3. πάθη.

4) δαμάζουσαν) Vit. 1. et Ciz. δαμοῦσαν.

5) οὗτος) Vit. 2. οὕτως.

6) Ἀρκαδίας) Nostri pro Ἀρκαδικοῦ. Sic quoque schol. Pind. Ol. III, 54. vbi eadem narrat.

7) ὡς ἐπορθοῦσα) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. πορθούση Vitt. 2 et 3. vitiose. Sed etiam verbum ἐπορθόω est a Lexicis alienum. Schol. Pind. l. l. ἡ ὀρθοῦσα τὰς γυναῖκας, vnde dic. quoque Orthia. Fors. legendum ἐστὶν ὀρθοῦσα, cf. Meurs. in Comment. ad h. l.

8) τὴν Ἱππ.) Vitt. 2 et 3. inepte τὸν Ἱππόλυτον.

Ἄρτεμιν [9]), ὡς φιλουμένην ὑπ' αὐτῆς, ὅτι τοξική. Τινὲς δὲ καὶ τὴν Ὀρθωσίαν τῆς Ἀντιόπης καὶ Ἱππολύτης [10]) ἐπωνύμως φασίν.

1332. Ἧς αἱ ξύναιμοι, παρθένοι Νεπτουνίδες] Νεπτουνὶς [1]) ἡ Ἀμαζὼν αὕτη [2]) ἐκαλεῖτο, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀμαζόνες Νεπτουνίδες [3]) καλοῦνται. Ἐπεστράτευσαν δὲ αὗται [4]) τῇ Ἀττικῇ, καὶ νικηθεῖσαι, ὑπέστρεψαν εἰς Σκυθίαν [5]). Καὶ οὗτος μὲν διὰ τὸν ζωστῆρά φησιν αὐτὰς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεῦσαι· Ἑλλάνικος [6]) δὲ ὁ Λέσβιός φησιν, ὅτι παγέντος τοῦ Κιμμε-

9) *τὴν — Ἄρτεμιν*) Noſtri pro *τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος*, recte, vti docet ſeq. *φιλουμένην. στερήσαι*, ſcl. *τοῦ ζωστῆρος.*

10) *Ἱππολύτης*) Vit. 1. et Ciz. *ἀντὶ τῆς Ἱππ. ἐπωνύμως*: Vitt. 2 et 3. *τῆς Ἀντιόπης Ἱππολύτης ἐπώνυμον.* Vnde patet, lectionem Vit. 1. et Ciz. eſſe corruptam, et inter *Ἀντιόπης* et *Ἱππολύτης* interiecta part. *ἢ* vel *καὶ* legendum eſſe *τῆς Ἀντιόπ. ἢ* vel *καὶ Ἱππ.* Antiopen vero etiam dictam eſſe Hippolytam, docet Boettiger in Vaſ. figl. pictur. V. I. P. III, p. 163 ſqq.

1) *Νεπτουνὶς*) Noſtri *Νεπουνὶς*, vt etiam *Νεπουνίδες*, cff. Nott. ad Lycophr. Thryllit. addit: *νεπτουνίδες ſi vera eſt lectio, bene dixit Catull.* 64, 28. *Thetidem Neptuninen, h. e. ὠκεανίνην: Hom. δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορήτιδας ὠκεανίνας, vid. quae ad Catull. ſcripſimus.* Sane bene, ſi Graeci *Ποσειδῶνα* nominaſſent quoque *Νεπτοῦνον*; Amazones quoque tunc dici poſſent Neptunides, ab arte equitandi et equos domandi, quae ars Neptuno *Ἱππίῳ* tribuitur a Virg. Georg. I, 12. et Diod. Sic. V, 69.

2) *ἡ Ἀμαζ. αὕτη*) Vit. 1. et Ciz. *Ἱππολύτη.*

3) *Νεπτουνίδες — Σκυθίαν*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Verba vero *νικηθεῖσαι ὑπέστρεψ. εἰς Ἰταλίαν* adiungunt ſqq. *στρατεῦσαι.*

4) *αὗται*) Vit. 1. et Ciz. *αἱ Ἀμαζόνες.*

5) *εἰς Σκυθίαν*) Noſtri, vt edd. ante Seb. *εἰς Ἰταλίαν.*

6) *Ἑλλάνικος*) Cf. Sturz. in Fragm. p. 9. et 117. *Ἐν Ἀττικῇ ξυγγραφῇ*, *cuius praeter Thucydidem* I, 97, *meminerunt Iuſtinus Martyr in Paraeneſi ad Graecos et Harpocration in Ἐρυθραῖοι, iterumque in Ἀλόπη.* Sebaſt.

ρικοῦ Βοσπόρου, διέβησαν αὐτὸν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ τέτρασι μησὶ πολεμήσασαι, ὑπεστράφησαν. Οὐ λέγει δὲ τὴν αἰτίαν. Λυσίας [7]) δὲ ὁ ῥήτωρ πρώτας [8]) φησὶν αὐτὰς ἁπάντων ἀνθρώπων τολμῆσαι [9]) ἵππων [10]) ἐπιβῆναι. Τῆς ἀνδρείας οὖν αὐτῶν πειρώμεναι, πολλοὺς κατέδραμον τόπους· ἐλθοῦσαι δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀττικὴν [11]), μόλις μὲν, ἡττήθησαν δέ. Ἡρόδωρος [12]) δὲ ὁ Ποντικὸς τότε φησὶ Θησέα λαβεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἢ μαχομένην [13]) μετ' αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ Μόλπιδος [14]) τῆς Ἀμαζόνος ἀκοντισθεῖσάν [15]) τε καὶ πεσοῦσαν, ἢ πρέσβιν εἰρήνης τοῖς Ἀθηναίοις [16]) μετὰ ξενίων ἐλθοῦσαν.

1333 — 34. Ἔριν] Ἔρις, Λάγμος [17]), Τή-

Phot. etiam in Lex. p. 203. ad Μουνυχία, et p. 396. ad Στεφανηφόροι.

7) Λυσίας) In orat. funebr. XXXI, c. 2. §. 2. Io. Tzetz. in Posthomer. v. 14. Ἑλλάνικος, Λυσίας δὲ καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἀγαυοί.

8) πρώτας) Vit. 1. et Ciz. πρώτως: Lysias πρῶται.

9) τολμῆσαι) Vitt. 2 et 3. πολεμῆσαι καὶ, neque rei, neque loco Lysiae satis apte, nam Lysias, μόναι, inquit, ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ τῶν πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβῆναι.

10) ἵππων) Pro ἵππον nostri cum Sebast.

11) τὴν Ἀττικὴν) Vitt. 2 et 3. τοὺς Ἀττικούς.

12) Ἡρόδωρος) Nostri cum edd. pr. male Ἡρόδοτος, nam Herodotus huius rei mentionem facit nullam. Vit. 1. et Ciz. adeo omittunt ὁ ποντικός. vid. ad v. 662. et Plutarch. Thes. 26. et Iacobs ad Io. Tzetzae Antehomer. v. 236, vbi quoque nominatur Ἡρόδοτος ὁ ποντικός. Cf. omnino ad h. l. Siebelis in Symbol. critt. et exegett. in Ἑλληνικὰ p. 184 sqq. quae ibi docte disputauit, diligenterque congessit de Amazonibus.

13) μαχομένην) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. μοιχευομένην, vt Baroc. In ora tamen Vit. 2. μυχουμένην. leg. μαχουμένην l. μαχευομένην.

14) Μόλπιδος) Vit. 1. et Ciz. Μαλπουδίας, mendose.

15) ἀκοντισθ. — πεσοῦσαν) Vitt. 2 et 3. σκοτισθεῖσ. — ἐμπεσοῦσαν, corrupte.

16) τοῖς Ἀθηναίοις) Nostri pro ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, vt Seb. vel εἰς Ἀθήνας, vt edd. ante Seb.

17) Λάγμος) Vitt. 2 et 3. Λάγνος.

λαμος καὶ Θερμώδων, ποταμοὶ περὶ Σκυθίαν[18]). Ἀκταῖον δὲ ὄρος Σκυθίας.

1340. Γυίας [1])] Χώρας. Τὸ δὲ γυι καὶ μετὰ προςγεγραμμένης, καὶ δίχα προςγεγραμμένης [2]), οὐ λυμαίνεται τὸ μέτρον τοῦ στίχου.

1341. Πάππος [3])] Ὁ Ἶλος. Τινὲς δὲ τὸν Λαομέδοντά φασιν· ὁ γὰρ Λαομέδων κρατήσας τῶν πόλεων, ἃς ὁ Λυκόφρων ἀπαριθμεῖται, ἔκτισε τὴν Τροίαν ἄχρι τοῦ Πηνειοῦ. Πρώην γὰρ ἡ Τροία μικρόν τι πολίχνιον ἦν.

1342. Χώραν τ' Ἐορδῶν] Ἐορδοί, οἱ Μακεδόνες.

Χαλαδραῖον [4])] Χάλαδρος, πόλις Μακεδονίας.

1343. Πηνειοῦ] Πηνειός, ποταμὸς Θεσσαλίας [5]). Μέχρι δὲ Θεσσαλίας [6]) ὁ Ἶλος ἐκράτει.

1345. Ἀλκῇ νέανδρος] Νέος ἀνδρεῖος. Μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχύλειον· τὸν, ὃν [7]) γὰρ ἀνδρόπαιδά φησιν Αἰσχύλος [8]), οὗτος νέανδρον, ὡς μεταφράζων [9]), λέγει.

1346 — 48. Ἡ δ' ἀντὶ τούτων] Ἡ Εὐρώπη δὲ ἀντὶ τῶν τιμωρημάτων [10]) τούτων τὸν Ἡρακλέα, τὸν

18) *περὶ Σκυθίαν*) Pro Σκυθίας Vit. 1. et Ciz. omissis sqq. Ἀκταῖον — Σκυθίας.

1) *γυίας* —) Haec vsque ad v. 1343. in Vit. 1. et Ciz. desiderantur.

2) *προςγεγρ.*) Delent Vitt. 2 et 3. quia mox praecedit, non male.

3) *πάππος*) Hoc schol. abest quoque a Vitt. 2 et 3.

4) *χαλαδρ.*) Vit. 2. γαλαδρ. cff. nott. ad Lycophr.

5) *θεσσαλ.*) Schol. ad Theocrit. I, 67. male σικελίας, vbi quoque legendum θεσσαλίας, vt e sqq. patet.

6) *θεσσαλίας*) Vit. 1. et Ciz. recte pro θαλάσσης, et ἐκράτει pro ἐκράτησεν.

7) *τὸν, ὃν*) Vitt. 2 et 3. vt Baroc. τὸν νέον.

8) Αἰσχύλ.) Sept. contr. Theb. v. 535. ed. Schütz.

9) *μεταφρ.*) Vit. 1. et Ciz. καταφράζων, vt ante Potter. sed γράφει nostri omnes pro λέγει.

10) *τιμωρ.*) Vitt. 2 et 3. τιμωρητῶν.

λεοντῆν [11]) ἐνδεδυμένον, σὺν ἓξ ναυσὶ στεῖλασα, ἀξίναις καὶ δικέλλαις κατέσκαψε [12]) τὴν Ἴλιον.

Ex 1347. Ἑξάπρυμνον] Οὕτω φησὶ τὸν Ἡρακλέα, ὅτι ἓξ ναῦς ἔχων, εἰς Τροίαν [13]) ἦλθεν, ὡς καὶ Ὅμηρος [14])·

Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν, ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
Ἓξ οἴῃς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν [15]), χήρωσε δ' ἀγυιάς.

Ex 1348. Αἰπὺν πάγον) Τὴν Ἴλιον λέγει [16]), ὅτι ὑψηλὴ καὶ ὀφρυόεσσα. Καὶ Ὅμηρος [17])·

Ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ [18]) Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

1349. Τὸν ἡ παλίμφρων] Οἱ μὲν [1]) τὴν Ἥραν ἀκούουσιν. Αὕτη γὰρ παλίμφρων τῷ Ἡρακλεῖ γέγονε· πρῶτον γὰρ αὐτὸν [2]) μισοῦσα, ὕστερον ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Ἥβῃ γαμβρὸν ἐποιήσατο [3]).

Γοργὰς] Ἡ ἐμποιοῦσα [4]) φόβον, παρὰ τὴν γοργότητα.

11) *λεοντῆν*) Pro *λεοντὴν* Vit. 1. et Ciz. vt ſupra.

12) *κατέσκ.*) Noſtri cum edd. pr. *κατασκάψει*.

13) *εἰς τροίαν*) Pro *εἰς τὴν τρ.* Vit. 1. et Ciz. Pto *ὅτι ἓξ ναῦς ἔχων* vsque ad *ἀγυιὰς* Vitt. 2 et 3. modo: *ὅτι ἓξ σὺν ναυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιὰς*, reliquis ſublatis.

14) *ὅμηρ.*) Il. ε, 640 ſqq. Sed primum a Seb. additum verſum Vit. 1. et Ciz. non addunt.

15) *πόλιν*) Vit. 1. et Ciz. *πτόλιν*.

16) *λέγει*) Cum Seb. adiiciunt Vitt. 2 et 3.

17) *ὅμηρ.*) Il. γ, 305.

18) *προτὶ*) Noſtri *ποτὶ*, vt edd. pr. male.

1) *οἱ μὲν — γέγονε*) Vit. 1. et Ciz. tantum *τὸν Ἡρακλέα λέγει*.

2) *αὐτὸν*) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

3) *ἐποιήσατο*) Pro *ἐποίησε*, bene.

4) *ἡ ἐμποιοῦσα*) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. *τὴν ἐμποιοῦσαν*: Vit. 3. *παρὰ τὸ ἐμποιοῦσα*.

1350. Καθιερώσει 5)] Ἀντὶ τοῦ, θεὸν ποιήσει, θεοποιήσει ἡ Ἥρα, καὶ οἱ μὲν, ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν: ἄλλοι δὲ, ὅτι γαμβρὸν αὐτὸν ἔσχεν ἐπὶ Ἥβη, τῇ θυγατρί. Σώτας 5b) δ' ὁ Βυζάντιος ἐν θεῶν λόγοις, θεόν φησι γενέσθαι τὸν Ἡρακλέα, γίγαντα 6) τὸν Πρόνομον ἀνῃρηκότα, Ἥραν ἀναγκάζοντα πρὸς γάμον βίᾳ.

Πημάτων ἀρχηγέτις] Ἐπειδὴ ἡ Ἥρα παραίτιος τῷ Ἡρακλεῖ πημάτων ἤτοι 7) τῶν ἄθλων ἐγένετο. Ἄλλοι δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούουσι. καὶ Παλίμφρονα μὲν, τὴν συνετήν· Γοργάδα δὲ, τὴν Γοργόνα, τὴν ἐπὶ τὸ στῆθος 8) ἔχουσαν τὸ Γοργόνειον· Πημάτων δὲ ἀρχηγέτιν, ὅτι προηγεῖτο 9) τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τοῖς πόνοις, βοηθοῦσα αὐτῷ.

1351. Αὖθις δὲ κίρκοι] Τυρσηνὸς καὶ Λυδὸς Ἄτυος 10) παῖδες ἦσαν, τοῦ Λυδῶν βασιλέως. Λιμοῦ δὲ κατασχόντος τὴν Λυδίαν, πρῶτον παιδιαῖς 11) ἐπειρῶντο παρηγορεῖν ἑαυτοὺς, ἐφευρόντες σφαίρας 12) καὶ ἀστραγάλους, καὶ λοιπὰς παιδιάς. Ὡς δὲ περιγενέσθαι τοῦ κακοῦ παιδιαῖς οὐκ ἠδύναντο, διαιρεθέντες εἰς

5) καθιερώσει —) Nostri dant hunc locum, vt edd. ante Seb. qui eum ope duorum Codd. emendauit. Verba vero Σώτας — βίᾳ absunt a Ciz. et Vit. 1. Interim tamen verba θεὸν ποιήσει a Seb. eiecta reuocauimus, et reliquis inseruimus.

5b) Σώτας) Vit. 3. σώσας. Sebast. putat Sotaden intelligendum Byzantium, quem Clem. Alex. Strom. l. 1. p. 351. ed. Venet. laudat. Sane Σώτας a nemine, quantum equidem scio, laudatur.

6) γίγαντα — βίᾳ) Desunt quoque in Vitt. 2 et 3.

7) πημάτων ἤτοι) Vit. 1. et Ciz. inserunt, bene.

8) τὴν γοργόνα, τὴν — στῆθος) Vit. 1. et Ciz. pro τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους.

9) προηγεῖτο) Male praetermissum in Vitt. 2 et 3.

10) Ἄτυος) Vit. 3. Ἄπυος, perperam. De Atye locus classicus est ap. Herodot. I, 7. cf. Creuzer in Fragm. Hist. Gr. p. 152 sqq.

11) παιδιαῖς) Vitt. 2 et 3. male παῖδες.

12) σφαίρας) Vitt. 2 et 3. σφαῖραν.

δύο, κρίσει τοῦ πατρὸς [13]) κληροῦνται, ὥστε τοὺς μὲν μένειν ἐν Λυδίᾳ· τοὺς δὲ [14]) ἀπαίρειν εἰς ἀποικίαν. Πεσόντος δὲ ἐπὶ Τυρσηνὸν τοῦ κλήρου τῆς ἀποικίας, σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ἀπαίρει πρὸς Ἰταλίαν, καὶ καταπολεμήσας τινὰς τῶν ἐκεῖσε, καὶ περιγενόμενος [15]), καὶ νικήσας [16]), βασιλεύει τῆς χώρας, καὶ Τυρσηνίαν ταύτην ἐκάλεσε.

1352. Κίμψον [17])] Κίμψος, κώμη Λυδίας. Πακτωλὸς δὲ, ποταμὸς Λυδίας, χρυσοῦ [18]) πρὶν ψῆγμα ἔχων, νῦν δὲ ὕελον.

1353. Λίμνης] Λίμνην τὴν Γυγαίαν [19]) λέγει, ἢ τὴν [20]) Ἀσκανίαν.

1354. Κευθμῶνος εὐδάνει μυχὸν] Πλησίον τῆς Λυδίας τὰ Ἄριμα [1]) ὄρη, ὅπου φησὶν [2]) Ἡσίοδος εἶναι τὴν Ἔχιδναν. Ταύτῃ δὲ ἐμίγη [3]) ὁ Τυφὼν, καὶ ἐγεννήθη [4]) ἐξ αὐτοῦ ἑτέρα ἔχιδνα μεγάλη.

1356 — 58. Δεινὴν Λιγυστίνοισιν] Ἡ σύνταξις οὕτω· Δεινὴν μίξαντες λόγχης [5]) πάλην ἐν ὑσμί-

13) *κρίσει τοῦ πατρὸς*) Absunt a nostris.

14) *τοὺς δὲ*) Vit. 1. et Ciz. deleto voc. *ἑτέρους*, bene.

15) *περιγεν.*) Vit. 1. et Ciz. vt editt. ante Pott. *παραγενόμενος*.

16) *καὶ νικήσας*) Ignorant Vitt. 2 et 3. quod non opus est addere, si legas *περιγεν.* vt hi legunt.

17) *κίμψον*) Vitt. 1. 2. et Ciz. *κύμψον*.

18) *χρυσοῦ*) Pro *χρυσοῦν* Ciz. et Vit. 1. bene.

19) *γυγαίαν*) Pro *γύγειαν* Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 2. *γυγίαν*, Vit. 3. *λυγίαν*, male.

20) *ἢ τὴν*) Vit. 1. et Ciz. delent *ἢ*. De lacu Ascanio vid. Steph. ad Ἀσκανία: Strab. XII, p. 563 et 566. Hom. Il. β, 862.

1) *Ἄριμα*) Cf. Creuzer in Fragm. Hist. Gr. p. 166 sqq.

2) *φησὶν*) Vitt. 2 et 3. *λέγει*. — Ἡσίοδ. Theog. 304.

3) *ἐμίγη*) Pro *συνεμίγη* Vit. 1. et Ciz. vt Hesiod. l. l. *φασὶ μιγήμεναι*.

4) *καὶ ἐγεννήθη — μεγάλη*) Vitt. 2 et 3. ignorant. Quae vero *ἔχιδνα μεγάλη* dicitur Orthus, canis Geryonis, cff. Hesiod. l. l. et Apollod. II, 5, 10.

5) *λόγχης*) Vit. 1. et Ciz.

ναις. Τίσι; τοῖς Λιγυστίνοις 6), καὶ τοῖς 7) κεκτημένοις ῥίζαν καὶ γενεὰν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν Σιθώνων καὶ Θρακικῶν Γιγάντων, ἢ δεινὴν 8) ῥίζαν Γιγάντων. Δοξάζων δὲ ἐπ' ἀνδρείᾳ τοὺς Τυῤῥηνοὺς καὶ Ἰταλοὺς, λέγει συγγενεῖς εἶναι αὐτοὺς τῶν Θρακικῶν Γιγάντων· οἱ γὰρ Γίγαντες ἐκ Θρᾴκης γεγονότες περὶ Τυῤῥηνίαν 9) καὶ Ἰταλίαν, ἐν ταῖς Πιθηκούσαις 10) νήσοις ᾤκησαν. Διὰ δὲ τοῦ ταῦτα λέγειν πλέον δοξάζει τοὺς μετὰ Τυῤῥηνοῦ Λυδοὺς 11) τοὺς καταπολεμήσαντας τοὺς λεγομένους εἶναι γένει 12) τῶν Σιθωνικῶν Γιγάντων 13). Σιθὼν δὲ βασιλεὺς ἦν Θρᾴκης.

1360. Ὄμβρων] Ὄμβροι, γένος Γαλατῶν.

1361. Καὶ Σαλπίων] Ἄλπια, οὐ 14) Σάλπια, ὄρη Εὐρωπαῖα τῆς Ἰταλίας μεγάλα, ἓν μὲν, ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ἴστρος 15)· ἄλλο δὲ, ἀφ' οὗ ὁ Ῥῆνος. Ἄλπια δὲ τὰ ὄρη ἐκλήθησαν ἀπό τινος Ἄλπιδος, ἐπὶ τοὺς τόπους 16) ἀνῃρημένου.

λόγχαις, perperam, et mox ὑσμίνῃ pro ὑσμίναις.

6) λιγυστ.) Vitt. 2 et 3. λιγυστινοῖς.

7) καὶ τοῖς) Vit. 1. et Ciz. tollunt καί.

8) ἢ δεινὴν — γιγάντων) A nostris absunt, immo a Vit. 1. et Ciz. reliqua vsque ad οἱ γὰρ γίγαντες.

9) τυῤῥηνίαν) Vit. 1. et Ciz. τυῤῥήνην.

10) πιθηκούσαις) Vit. 3. πιθήκων νήσοις. Cf. de insulis Pithecusis Creuzer in Fragm. Hist. Gr. p. 165 sqq. et Aristot. de Mirab. Auscult. p. 79. ed. Beckm.

11) λυδοὺς) Vit. 1. et Ciz. non habent.

12) γένει) Pro γένος Vit. 1. et Ciz.

13) γιγάντων vsque ad v. 1361. in Vitt. 2 et 3. exciderunt.

14) Ἄλπια, οὐ Σάλπια) Vit. 1. et Ciz. inuerso ordine verborum pro οὐ Σάλπ. ἀλλὰ Ἄλπ. Deinde μεγάλα cum Vitt. 2 et 3. post Ἰταλίας ponunt. Cff. quae sunt dicta ad Lycophr.

15) Ἴστρος) Cff. ad Dionys. 29. Eustath. et Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 444, de Istro in Alpibus orto, et vnde dictae sint Alpes, vti etiam Brietii Ital. antiq. T. II, p. 526.

16) ἐπὶ τ. τόπ.) Vit. 1.

1362. Γρυνὸς ¹⁷)] Ὁ Ἀλέξανδρος.

Ἀρχαίαν ἔριν] Ἀρχαίαν ἔριν λέγει τὴν ἀπὸ τῆς Ἰοῦς τῶν δύο ἠπείρων.

1364. Ῥυνδακοῦ] Ῥυνδακὸς, ποταμὸς Μυσίας.

1369. Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ] Λαπέρσαι, δῆμος Ἀττικῆς ¹), ἔνθα Διὸς Ἀγαμέμνονός ἐστιν ἱερόν. Ὁμώνυμος οὖν τῷ Λαπερσίῳ Διῒ ὁ Ἀγαπέμνων, ὅστις ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσεν.

1374. Ὁ δεύτερος δὲ] Ὀρέστης μετὰ τὸ ἀνελεῖν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, διωκόμενος ὑπ' ²) Ἐριννύων, φεύγει πρὸς Ἀθήνας ³) ἐν τῇ τῶν Ἀνθεστηρίων ἑορτῇ, βασιλεύοντος Δημοφῶντος, καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἢ μετὰ Ἐριννύων, ἢ Τυνδάρεω, ἢ Ἠριγόνης ⁴), τῇ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατρός. Ἴσων δὲ γενομένων ⁵) τῶν ψήφων, ἀπελύθη. Ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς, τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ξόανον τῆς ⁶) Ἀρτέμιδος μετακομίσει (οἱ δὲ Ταῦροι μοῖρα Σκυθῶν)· παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου, καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων, ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα. Ὁ δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἱέρειαν Ἰφιγένειαν ἔπεμψε, μεθ' ἧς καὶ τοῦ ἀγάλματος φεύγουσι. Χειμασθέντες δὲ, ἐξώκειλαν παρὰ τὰ νῦν λεγομένης Σελευκείας ⁷) μέρη καὶ Ἀντιοχείας ⁸), καὶ

et Ciz. pro ὑπὸ τ. τόπους. Pro τοὺς τόπους mauult Thryllit. τούτους τοὺς τόπους.

17) γρυνὸς) Schol. 1362 et 1364 a Seb. prolata nostri ignorant.

1) Ἀττικῆς) Vitt. 2 et 3. Ἀττικός.

2) ὑπ') Pro ὑπὸ Vitt. 2 et 3.

3) Ἀθήνας) Vitt. 2 et 3. τὰς Ἀθ.

4) Ἠριγόνης) Pro Ἐριγόνης nostri cum Pottero. Infra recte Ἠριγ.

5) γενομ.) Vit. 1. et Ciz. γινομένων.

6) τῆς) Nostri delent.

7) παρὰ τὰ νῦν — μέρη) Pro περὶ τὰ τῆς Σελ. νῦν λεγ. μέρη Vit. 1. et Ciz. λεγόμενα Vit. 3.

8) Ἀντιοχείας) Pro περὶ Ἀντιόχειαν Vit. 1. et Ciz. apte superioribus.

τὸ Μελάντιον 9) ὄρος, ὁ ἀπὸ τοῦ παυθῆναι τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ τῆς μανίας Ἀμανὸν ἐκλήθη. Ὕστερον δὲ ἦλθεν 10) εἰς Ἀθήνας, καὶ Πυλάδη μὲν Ἠλέκτραν ζευγνύει, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν 11) ἀδελφῶν ἀνελὼν Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως, ἔγημεν Ἑρμιόνην, ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμενόν. Ἢ, κατά τινας, Ἠριγόνην γήμας, τὴν Αἰγίσθου, Πένθιλον γεννᾷ, οἰκῶν ἐν Ὀρεστίᾳ 12) τῆς Ἀρκαδίας, ὅπου ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς, ἀναιρεῖται.

Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας παρὰ τοῖς Ἀζᾶσιν 13) Ἀρκάσιν ἐνιαυτὸν Ὀρέστης ἐνδιατρίψας 14), ὡς καὶ 15) Εὐριπίδης φησὶ, χρησμὸν ἔλαβε, στέλλεσθαι πρὸς ἀποικίαν· ὃς συνάξας ἐκ διαφόρων ἐθνῶν λαοὺς, οὓς ἐκάλεσεν Αἰολεῖς, διὰ τὸ ἐκ διαφόρων τόπων 16) εἶναι, ἦλθεν εἰς Λέσβον. Αὐτὸς μὲν 17) ταχὺ ἀποθανὼν, πόλιν κτίσαι οὐκ ἠδυνήθη· ἀπόγονος δὲ τούτου καλούμενος Γρᾶς 18)

9) Μελάντ.) Ciz. et Vit. 1. Μελάνιον. Deinde dictus Amanus, auctore Steph. quia Oreſtes ibi τῆς μανίας λύσιν εὗρε. Hic Ἄμανον, non vero Ἀμανὸν nominat.

10) ἦλθεν) Noſtri recte pro ἔλθεν.

11) τῶν) Noſtri delent.

12) ὀρεστίᾳ) Vt Steph. ſed Vit. 1. et Ciz. ὀρεστείᾳ, vt Eurip. Oreſt. 1647., et Pauſan. VIII, 3, 1. ὀρέστειον.

13) Ἀζᾶσιν) Sic legendum videtur pro Ἀζάσιν, vt in Eurip. l. l. In Ciz. et Vit. 1. omittitur et modo legitur παρὰ τοῖς Ἀρκάσιν.

14) ἐνδιατρ.) Vit. 3. συνδιατρ.

15) καί) Inſerunt noſtri. Eurip. Oreſt. 1645. cf. ibi ſchol.

16) τόπων) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. etiam addunt. Sed Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt; gloſſam redolet, nam ex anteced. ἐθνῶν repetendum.

17) Αὐτὸς μὲν) Ciz. et Vit. 1. ſine καὶ, quod reliqui praemittunt.

18) Γρᾶς) Sic Vit. 2. verum Vitt. 1. 3. et Ciz. γραῦς, vti olim in Strab. XIII, p. 582, nunc vero a Tzſchuck. quem conſulas ibi et ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 585, γρᾶς quoque legitur: cf. etiam Facius ad Pauſ. III, 2, 1. Attamen γραῦς mihi non videtur abiiciendum, atque hi modo

μετὰ ἑκατὸν ἔτη κυριεύσας τῆς Λέσβου, πόλιν ἔκτισε. Κέλωρ δὲ ὁ ἀπόγονος νῦν Γραῦς ἐκλήθη [19]). Τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας Λέσβου Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος ἱστορεῖ ἐν πρώτῃ Αἰολικῶν [20]).

1375. Ἐν ἀμφιβλήστροις] Παρόσον δίκην ἰχθύος ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ὁ Ἀγαμέμνων, ἀνῄρηται· ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα [1]), τούτου βραδύνοντος, ἐποίησεν αὐτῷ χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα, καὶ ἐλθόντος Ἀγαμέμνονος, περιχαρῶς ὑποδεξαμένη τοῦτον, καὶ χιτῶνα ἐνδύσασα, τοῦτον ἀπέκτεινεν, ὥσπερ τινὰ ἰχθύν [2]). Ὁ δὲ Ὅμηρος [3]) ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτόν φησιν ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ Αἰγίσθου, καὶ τῶν ὀνομασθέντων λοιπῶν ἐν τῷ φόνῳ αὐτοῦ, καί φησιν·

Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε,
Ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκόνδε καλέσσας,
Δειπνίσσας, ὥς τίς τε [4]) κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.

Εἶτα ἀνδρωθέντος τοῦ παιδὸς Ὀρέστου, ἀπέκτεινε τὸν Αἴγισθον, ὡς φονέα τοῦ πατρὸς καὶ μοιχὸν, καὶ τὴν μητέρα.

nominati duumuiri auctoritate Tzetzae, a librario forsan deprauati, abusi videntur: cf. quoque Berkel. ad Steph. p. 67.

19) κέλωρ — ἐκλήθη) Haec verba a Seb. eiecta, verum paullulum immutata e Vit. 1. et Ciz. reuocauimus, nam vix credibile est, a librario quodam esse adiecta. Quum vero etiam absint a Vitt. 2 et 3. simulque cum verbis τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας λέσβου, quae a Seb. sunt seruata, mihi videntur postea a Io. Tzetza deleta in recensione altera horum scholiorum.

20) ἐν — Αἰολικῶν) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 2. ἐν πρώτῳ et Vit. 3. ἐν πρώτῃ Αἰολῶν, cf. Sturz. in Fragm. Hellan. p. 46.

1) ἡ γὰρ κλυτ. — vaque ad v. 1378 non reperiuntur in Vitt. 2 et 3.

2) ἰχθύν) Pro ἰχθῦν Vit. 1. et Ciz. recte.

3) ὅμηρ.) Odyss. λ, 408 sqq. et δ, 535. Verum primos verss. a Seb. temere adiectos nostri non adiiciunt.

4) ὥς τίς τε) Nostri male ὥς τι.

Ἔλλοπος] Τοῦ ἀφώνου ἰχθύος, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὄπα. Χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων ἰχθύων φωνητικός [5]) ἐστιν ὁ σκάρος.

Μύνδου] Τοῦ ἀφώνου [6]).

1378. Τρίτος δὲ, ἄνακτος] Τρίτον τὸν Νηλέα, τὸν τοῦ Κόδρου ἄνακτος, εἰς Ἀσίαν παραγενέσθαι φησί.

Δρυηκόπου] Δρυοκόπον [7]) λέγει τὸν Κόδρον, ἐπειδὴ πολεμούντων τῶν [8]) Λακεδαιμονίων τοῖς Ἀθηναίοις, χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι, φυλάττεσθαι κτείνειν τὸν τῶν Ἀθηναίων στρατηγόν. Μαθὼν δὲ ὁ Κόδρος, ἔλαβεν ὑλοτόμου [9]) σκευὴν [10]), καὶ ἀποκτείνας τινὰ τῶν Λακεδαιμονίων [11]) ἐπίτηδες, ὡς φρυγανιζόμενος [12]), καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη. Μαθόντες δὲ τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπηλλάγησαν. Γράφει [13]) δὲ τοιοῦτόν τι [14]) Δοῦρις [15]), Διόδωρος [16]), καὶ Δίων [17]), ὅτι Σαμνειτῶν [18]),

5) φωνητικ.) *Cf. Oppian. de Pisc.* I, 134. Seb.

6) Μύνδου — ἀφώνου) A Seb. illatum Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

7) δρυοκόπον) Ciz. et Vit. 1. bene pro δρυηκόπον, sed in Lycophr. metri causa etiam legunt δρυηκόπ.

8) τῶν) Addunt Vitt. 2 et 3.

9) ὑλοτόμου) Pro ὑλοτόμον nostri cum Seb.

10) σκευὴν) Sic quoque nostri, vt Pollux X, 128. ἐν ἀγροίκῳ τῇ σκευῇ βουλόμενος λαθεῖν, sed Io. Tzetz. Chil. I, 194. στολὴν δρυτόμου, et Conon XXVI. ἀμειψάμενος τὴν στολὴν, ὡς εἷς τῶν ξυλοφόρων.

11) τινὰ τῶν λακ.) Vit. 1. et Ciz. bene pro τινὰ λακεδαιμόνιον.

12) ἐπιτηδ. ὡς φρυγ.) Pollux l. l. ὡς ἐπὶ φρυγανισμὸν ἐξῆλθεν. Vitt. 2 et 3. ἐπιτηδείως φρυγανιζόμενον, corrupte.

13) γράφει — αὐθημερὸν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Videntur a Io. Tzetza doctrinae ostentandae causa addita.

14) τοιοῦτόν τι) Vitt. 2 et 3. τοιοῦτό τι.

15) Δοῦρις) *In hist. Macedonica, cuius librum quintum citat Athen.* VI, 13. *septimum* IV, 19. *et quintum decimum schol. Aristoph. in Nub.* 397. Sebast.

16) Διόδωρος) *Locus in Fragm. desideratur.* Seb.

Τυῤῥηνῶν, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις, ὁ Δέκιος ὕπατος Ῥωμαίων, συστρατηγὸς [19]) ὢν Τουρκουάτου [20]), οὕτως ἔδωκεν [21]) ἑαυτὸν εἰς σφαγήν· καὶ ἀνῃρέθησαν τῶν ἐναντίων ἑκατὸν χιλιάδες αὐθημερόν.

Κόδρου δὲ τελευτήσαντος, Μέδων καὶ Νηλεὺς, οἱ τούτου παῖδες [22]), ἤριζον περὶ βασιλείας. Ἐχρήσθη οὖν [23]) αὐτοῖς, τὸν πρῶτον [24]) θύσαντα [25]), ἔνθα ὁ σίαλος τὸν σίαλον [26]) τρίβει, λαβεῖν τὴν βασιλείαν. Ὁ Μέδων γοῦν [27]) θεασάμενος δύο ἐλαίας κινουμένας, καὶ [28]) τριβούσας ἀλλήλας, καὶ πρίσμα πεμπούσας [29]), θύσας ἐκεῖσε, βασιλεύει τῆς Ἀττικῆς. Νηλεὺς δὲ πάλιν [30]) χρησμὸν λαβὼν, ἤκυσε·

Νηλεῦ, φράζευ ὅπως ἀδίκων Καρῶν γένος ἀνδρῶν.

Λαβὼν οὖν Ἴωνας τοὺς ἐλαθέντας [31]) ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν [32]), ἤγαγεν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐκράτησε Μιλήτου [33])

17) Δίων) In Fragm. T. I, p. 6. ed. Reimar.

18) Σαμνειτ.) Vit. 2. Σαυνιτῶν, bene, nam ſic dic. Samnites, Σαυνῖται, reliquis Graecis, vt Polybio, Dionyſ. Hal. Plutarch. et aliis.

19) συστρατ.) Vitt. 2 et 3. στρατηγός.

20) τουρκουάτου) Pro τορκ. Vitt. 2 et 3. recte, putat Thryllit. nec tamen reſpuunt Graeci τορκουάτ.

21) ἔδωκεν) Pro ἐπέδωκεν Vitt. 2 et 3.

22) κόδρου — παῖδες) Vit. 1. et Ciz. modo haec: οἱ δὲ τοῦ κόδρου υἱοί.

23) οὖν) Pro γοῦν noſtri.

24) τὸν πρῶτον) Cum Seb. δὲ delent noſtri.

25) θύσαντα) Vit. 3. καθίσαντα, non apte ſeqq.

26) τὸν σίαλον) Vitt. 2 et 3. σιάλων, non bene.

27) γοῦν) Vit. 1. et Ciz. δὲ. Vitt. 2 et 3. οὖν.

28) κινουμ. καὶ) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

29) πεμπούσας) Vitt. 2 et 3. προσπεσούσας, male.

30) πάλιν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. vt mox λαβὼν a Vit. 3.

31) ἐλαθέντας) Noſtri pro ἐλασθέντας.

32) ὑπὸ τ. Ἀχ.) Vit. 1. et Ciz. ὑπ' Ἀχαιῶν.

33) Μιλήτου) Vit. 1. et Ciz. perperam Μιλήτης, cf. Pauſ. VII, 2, 2.

καὶ Καρίας, καὶ ἔκτισε τρεῖς [34]) πόλεις, ὥς φησιν Ἀριστείδης [35]) ὁ ῥήτωρ, καὶ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν. Ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι Νηλεὺς χρησμὸν ἔλαβε Δελφικὸν, στέλλεσθαι ἐπὶ χρυσοῦς ἄνδρας, δείξειν δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα. Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας, ἤκουσε τῆς θυγατρὸς γυμνῆς τυπτούσης τὸ ἐπίσειον, καὶ λεγούσης·

Δίζεο σεῦ μάλα εὖ θαλερὸν πόσιν, ἢ ἐς Ἀθήνας [36]),
Ἢ εἰς Μίλητον, καὶ τάξον [37]) σήματα Καρσί.

1379. Τὴν τευχοπλάστιν] Τὴν τοῦ κεραμέως λέγει [1]) θυγατέρα Κάειραν.

Βραγχησίαν [2])] Τὴν Καρικὴν [3]), ἀπὸ Βράγχου τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον. Ὁ δὲ Νηλεὺς χρησμὸν εἴληφεν [4]), ἐκεῖ οἰκεῖν, ἔνθα ἂν παρθένος αὐτῷ δῷ γῆν ὕδατι βεβρεγμένην. Ἐλθὼν δ' εἰς Μίλητον, παρεκελεύσατο κεραμέως θυγατρὶ [5]), δοῦναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγῖδα [6]). Τῆς δὲ προθύμως διδούσης, Νηλεὺς [7]) ἐκράτησε τῆς Μιλήτου, καὶ ἔκτισε [8]) τρεῖς πόλεις.

1383. Φθειρῶν ὀρείαν] Οἱ μέν φασιν, ὅτι Φθεὶρ υἱὸς ἦν [9]) Ἐνδυμίωνος, ἀφ' οὗ καὶ [10]) ὁ τόπος ἐκλήθη καὶ

34) *τρεῖς*) Abest a Vitt. 2 et 3.

35) *Ἀριστείδ.*) In fragmento quodam, ni fallor, Seb. dicit.

36) *ἐς Ἀθήν.*) Vit. 1. et Ciz. male *εἰς*.

37) *καὶ τάξον — Καρσί*) Vit. 1. et Ciz. *κατεάξω — καρσὶν*, Vitt. 2 et 3. *καί τοι τάξω — καρσί*.

1) *λέγει*) Inserunt Vit. 1. et Ciz. sed *κάειραν* a Seb. additum nostri ignorant.

2) *βραγχ.*) Vitt. 2 et 3. *βραγχηστίαν*.

3) *καρικὴν*) Vitt. 2 et 3. *καριακήν*.

4) *εἴληφεν*) Nostri cum edd. ante Seb. *εἰλήφει*.

5) *παρεκελ. — θυγατρί*) Vitt. 2 et 3. *παρ. — θυγατέρα*: Vit. 1. et Ciz. *παρεκέλευσε — θυγατέρα*. Prior eaque verior lectio forte e correctione Io. Tzetzae.

6) *σφραγῖδα*) Vitt. 2 et 3. *σφραγίδα*.

7) *Νηλεύς*) A nostris abest.

8) *καὶ ἔκτισε*) Ciz. et Vit. 1. *κτίσας*.

9) *ἦν*) Deest in Vit. 2.

τὸ ὄρος. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Φθεὶρ [11]) ὄρος Καρίας ἐστὶ, διὰ τὸ πολλὰς [12]) φθεῖρας ἔχειν. Φθεῖρες δὲ λέγονται οἱ καρποὶ τῶν πιτύων, ἤτοι τὰ λεγόμενα στρόβιλα [13]), ἤτοι ἐοίκασι φθειρσίν. Ἐν δὲ τῷ ὄρει ἐκείνῳ πίτυς πολλαί.

1384. Πρωτόμισθον [14]) Κᾶρα] Πρῶτοι οἱ Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν εἰς ἐπικουρίαν, ἤτοι [15]) ἐπὶ μισθῷ συνεμάχησαν.

1385 — 87. Ὅταν κόρη κασσωρὶς] Κασσωρὶς, ἡ πόρνη. Δοκεῖ δὲ ἡ τοῦ Νηλέως θυγατηρ ἀσελγὴς γενέσθαι, καὶ ὑπό τινος τῶν Βαρβάρων διαφθαρῆναι [1]). Τοῦ δὲ Νηλεως πάλιν ἐν Μιλήτῳ μαντευσαμένου, ποῦ δεῖ κτίζειν, ὁ θεὸς ἔφη, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ [2]) δείξειν αὐτῷ. Ἀποβὰς δὲ, εἶδεν αὐτὴν ἀνασυρομένην [3]) τοὺς μηροὺς, καὶ λέγουσαν, Τίς μοι θέλει συνουσιάσαι; συνεὶς δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὸ λόγιον, ἐκεῖ κατῴκησε [4]). Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως ἔχει· Ὅταν ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ, τύπτουσα τὸ αἰδοῖον, χλευάσῃ τὰ νυμφεῖα πρὸς τὰ τῶν Βαρβάρων κηλωστὰ [5]), τουτέστιν, εἰς τοὺς παρὰ [6]) τοῖς Καρσὶ κοινοὺς τόπους, ἐν οἷς αἱ ἑταιρίδες διατρίβουσι. Κηλωτὰ γὰρ ἐκαλοῦντο τὸ πρότερον [7]).

10) καὶ) Nostri non habent.

11) φθεὶρ) Seb. recte pro φθεῖρες, quod nostri tuentur.

12) πολλὰς) Vit. 2. πολλούς.

13) ἤτοι — στρόβ.) Desunt in Vitt. 2 et 3. sed in Vit. 1. et Ciz. modo ἤτοι deest.

14) πρωτόμισθ.) Hoc schol. non reperitur in Vitt. 2 et 3.

15) ἤτοι) Vit. 1. et Ciz. ἤγουν.

1) διαφθαρ.) Vitt. 2 et 3. φθαρῆναι.

2) ἔφη — αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ἔφη τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, non bene.

3) ἀνασυρομ.) Vit. 1. et Ciz. ἀνασυραμένην.

4) κατῴκησε) Vit. 3. κατῴκισε.

5) κηλωστὰ) Vit. 1. et Ciz. κηλωτά.

6) παρὰ) Ciz. et Vit. 1. περί.

7) κηλωτὰ — πρότερον) Absunt a Vitt. 2 et 3.

1388. Δυμαντείου σποςᾶς [8])] Δύμας, βασιλεὺς Δωριέων. Δυμάντειον δὲ καὶ Δυμαντείαν σποςὰν λέγει τοὺς Δωριεῖς ἀπὸ ταύτου. Ἡγήσατο δὲ τῆς ἀποικίας αὐτῶν, τῆς εἰς Κνίδον, Ἱππότης ὁ Ἀλήτης [9]).

1389. Λακμώνιοί τε, καὶ Κυτιναῖοι] Λάκμων [10]) μὲν, ὄρος Πεῤῥαιβίας, ἔνθα ᾤκουν οἱ Δωριεῖς. Κυτι-

8) Δυμαντ. σπορᾶς) Hoc quoque praemittunt Vit. 1. et Ciz. cum Seb. omiſſis οἱ δ' αὖ τέταρτοι, ſed reliqua ordinant, ſicut vulg. nec opus erat, ordinem verborum mutare, haud dubie a gloſſatore mutatum. Reuocauimus itaque lectionem veterem, et poſt δυμάντειον (δυμαντεῖον) inſeruimus δὲ καὶ δυμαντείαν, quod dant Vit. 1. et Ciz.

9) Ἱππότ. ὁ Ἀλήτης) Noſtri Ἱππότης pro Ἱππότας et ὁ Ἀλήτου pro ὁ Ἀλήτης. Corrupta videntur, quae hic traduntur. Aletes enim erat filius Hippotae, cff. Conon XXVI. Pauſan. II, 4, 4. Etymol. ad Ἀλήτης, ſchol. Pind. Ol. XIII, 18. vbi dic. Ἀλήτης ἡγήσατο τῆς ἀποικίας, ergo legendum videtur vel Ἀλήτης ὁ Ἱππότου, vel cum noſtris Codd. Ἱππότης ὁ Ἀλήτου, ſcl. πατὴρ, vel Hippotes ipſe nominatur Ἀλήτης, qui a Conone l. l. dicitur ἀλώμενος. Forte etiam κνίδιον, pro quo dant Vitt. 2 et 3. κύδανον f. κύτινον, cf. v. ſeq. legendum e Pauſania et ſchol. Pind. κόρινθον. His iam perſcriptis, incidi forte in ep. crit. Baſtii lat. p. 49. not. 20, vidique coniecturam noſtram κόρινθον pro κνίδιον iam a Villoiſonio eſſe occupatam, et pro Ἱππότας ὁ Ἀλήτης vel legendum eſſe Ἱππότα ὁ Ἀλήτ. auctore Ruhnkenio ad Vellei. Paterc. p. 12. vel, vt deinde Baſt. in Appendice huius epiſt. a Schaefero ed. p. 11. docuit, et in Cod. Pariſ. reperit, Ἱππότου ὁ Ἀλήτης. Videntur ergo librarii Codd. noſtrorum peruerſe ſcripſiſſe Ἱππότης ὁ Ἀλήτου pro ἱππότου ὁ Ἀλήτης, transpoſita ſyllaba ου in Ἀλήτου, et ſyllaba ης in Ἱππότης, quod ſaepius feſtinationi eorum accidit. Attamen in tanta Codd. Mſſ. inconſtantia ac diuerſitate malim legere Ἀλήτης ὁ Ἱππότου ſ. ὁ Ἱππότου l. ὁ τοῦ Ἱππότου Ἀλήτης, nam, vti conſtat, artic. in eiusmodi verborum ſtructura ſemper praemittitur Genitiuo.

10) λάκμων) Noſtri cum Steph. pro λακμάν.

νιον 11) δὲ, πολίχνιον 12) Δωριέων. Σημαίνει δὲ κατ' ἄμφω τοὺς Δωριεῖς.

Κόδροι] Λείπει ὁ καὶ 13) σύνδεσμος, ἵν' ᾖ, καὶ Κόδροι. Δηλοῖ 14) δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ Κόδρου τῶν Ἀθηναίων 15) βασιλέως· μετέσχον γὰρ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἀποικίας τῶν Ἡρακλειδῶν.

1390 — 92. Θίγγρον 16)] Θίγγρος, πόλις Ἰκαρίας. Σάτνιον δὲ, ὄρος Ἰκαρίας. Χερσόνησον 17) δὲ, τὴν περὶ τὸ Δώτιον, ἔνθα ᾤκει ὁ Ἐρυσίχθων. Κυρίτα δὲ, ἐπώνυμον τῆς Δημήτρας.

1395 — 96. Τῆς παντομόρφου] Ἐρυσίχθων τις Θετταλὸς, ὁ καὶ Αἴθων 1) καλούμενος, υἱὸς ὑπάρχων Τριόπα 2), ἐξέτεμε τὸ ἄλσος τῆς Δήμητρος 3). Ἡ δὲ ὀργισθεῖσα, ἐποίησεν αὐτὸν ἀεὶ λιμώττειν, καὶ μὴ

11) κυτίνιον) Sic lege pro κύτινον, vid. supra ad v. 980.

12) πολίχνιον) Pro πόλις Vit. 1. et Ciz.

13) ὁ καὶ) Sic cum lineola superscripta nostri pro ὁ καί: voc. autem σύνδεσμος abest a Vitt. 2 et 3.

14) δηλοῖ) Vitt. 2 et 3. σημαίνει.

15) Ἀθηναίων) Nostri pro Ἀθηνῶν, et mox οἱ Ἀθην. pro Ἀθην.

16) Θίγγρον) Hoc schol. non extat in Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. sed eo ordine, quo edd. ante Seb.

17) Χερσόνησ. — Ἐρυσίχθ.) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, sed pro Δώτιον, vt etiam habent Stephan. et Callimach. in Cer. v. 25, legunt Δωτίνιον. Ἐρυσίχθων: sic nostri Codd. cum Aelian. V. H. I, 27. Athen. X, p. 416. Apollod. III, 14, 2. et Io. Tzetz. Chill. II, 665, sed Palaephat. 24, et Ouid. Metam. VIII, 738. Ἐρισίχθων: vid. de eo Brod. ad Anthol. II, 31, p. 227.

1) Αἴθων) Cff. Reines. Varr. Lectt. III, 2. p. 370. Leopard. Emendatt. XIII, 9. et Suid. ad v.

2) Τριόπα) Pro Πριόπα Reines. l. l. pro Τριόπου, quod vulgatae conuenit. Nostri corrupte: Vit. 1. et Ciz. Εὐρώπης; Vitt. 2 et 3. Τρίωπος. cf. Wessel. ad Diod. Sic. T. II, p. 379. Schol. Villois. in Hom. Il. β, 75, Τριόπου.

3) Δήμητρος) Vitt. 2 et 3. Δημήτρας.

κορέννυσθαι τῆς πείνης [4]). Εἶχε δὲ οὗτος [5]) θυγατέρα Μήστραν [6]) φαρμακίδα, ἣν μεταβαλλομένην [7]) εἰς πᾶν εἶδος ζώου πιπράσκων ὁ πατὴρ [8]), καθ' ἡμέραν ἐτρέφετο. Ἡ δὲ πάλιν ἀμείβουσα τὸ εἶδος, καὶ φεύγουσα, πρὸς τὸν πατέρα ὑπέστρεφε, καὶ ταύτην εἶχε μέθοδον τοῦ λιμοῦ [9]). Ἡ δὲ ἀλληγορία οὕτως ἔχει· Ὁ πατὴρ τῆς Μήστρας πάντα καταφαγὼν, καὶ τοὺς ἀγροὺς διὰ πενίαν ἐκτεμὼν [10]), ἤτοι πωλήσας, ἐλίμωττεν. Ἡ δὲ τούτου θυγάτηρ πορνευομένη [11]), καὶ παρὰ τοῦ μὲν βοῦν, παρὰ τοῦ δὲ πρόβατον, καὶ παρ' ἄλλου ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα, ἔτρεφεν ἑαυτήν τε καὶ τὸν ἑαυτῆς [12]) πατέρα· ὅθεν καὶ ἐμυθεύσαντο ταῦτα.

Αἴθωνος [13]) πτερά] Αἴθων ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, ὥς φησιν Ἡσίοδος [14]), διὰ τὸν λιμόν. Πτερὰ δὲ νῦν, τὰ ἔσχατα.

1397 — 1400. Ὁ Φρὺξ δ', ἀδελφῆς [15])] Περὶ τοῦ Μίδου λέγει, ὅστις πολλὰ μέρη τῆς Θρᾴκης [16])

4) τῆς πείνης) Addunt Vitt. 2 et 3.

5) οὗτος) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

6) Μήστραν) Sic Vitt. 2 et 3. et Io. Tzetz. Chil. II, 665. μνήστραν Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea: Palaeph. l. l. μήτραν, cf. ibi Fiſch.

7) μεταβαλλ.) Vitt. 2 et 3. μεταβαλλόμενος, ſcl. pater, non apte. Io. Tzetz. l. l. v. 668. μεταβάλλουσα ἑαυτήν.

8) ὁ πατὴρ) Abeſt a noſtris, bene.

9) καὶ ταύτην — τοῦ λιμοῦ) Deſunt in noſtris. Haec lectio, quam etiam confirmat Leopard. Emendatt. XIII, 9. eſt ex emendatione Sebaſt. pro ταῦτα εἶχε μέθοδον τοῦ λιμοῦ.

10) ἐκτεμὼν) Pro ἐκτέμνων noſtri, recte. Palaeph l. l. διαφθείρας.

11) πορνευομένη) Noſtri παραπορευομένη, mendoſe, cf. Palaeph. l. l.

12 ἑαυτῆς πατέρα) Vitt. 2 et 3. pro πατέρα: Vit 1. et Ciz. vt edd. vett. γέροντα. Deinde Vitt. 2 et 3. καὶ inſerunt poſt ὅθεν.

13 Αἴθωνος) Hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3.

14) Ἡσιοδ.) Nil eiusmodi iam reperitur in Heſiodo.

15) ἀδελφῆς) Vitt. 2 et 3. ἀδελφῶν.

16) τῆς Θρᾴκης) Hic ponunt Vit. 1. et Ciz. aptius,

κατέδραμεν, ἤτοι ἐπόρθησε [17]). Οὗτος οὖν, φησὶ, τὸ αἷμα τῆς Κλεοπάτρας τιμωρούμενος, τὴν Εὐρώπην, τὴν τροφὸν τοῦ ἡγεμονεύοντος καὶ ἐξάρχοντος [18]) τῶν νεκρῶν, καὶ δικάζοντος αὐτοὺς Μίνωος, πορθήσει.

1401 — 08. Ὃς δήποτ' ἀμφώδοντος] Ὅστις δήποτε [1]) Μίδας ὑπὸ τοῦ ἀμφώδοντος καὶ ξίφους, κατ' ἐμὲ [2]), φθέρσας καὶ κόψας τὰ κύφελλα [3]) καὶ τὰ ὦτα ἐξ ἄκρων τῶν λοβῶν, καλλυνεῖ τὰς παρωτίδας. Ἢ, κατὰ τοὺς λοιπούς· Ὅστις τοῦ ἀμφώδοντος καὶ τοῦ ὄνου τεμὼν τὰ κύφελλα, καλλυνεῖ τὰς παρωτίδας [4]). Λέγουσι γάρ τινες, ὦτα ὄνου ἔχειν τὸν Μίδαν, καὶ ἀποκόψαι αὐτά. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ὀξέως ἤκουε, καὶ διὰ τοῦτο [5]) ταύτην ἔσχε τὴν ὀνομασίαν· λέγει γὰρ Ἀριστοτέλης [6]), τὸν ὄνον πολλὰ [7]) ἀκούειν. Ἄλλοι δὲ λέγουσι [8]), διὰ τὸ πολλοὺς [9]) ὠτακουστὰς αὐτὸν ἔχειν. Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει [10])· Λέγουσιν, ἐν Φρυγίᾳ δύο εἶναι λόφους, καλουμένους [11]) Ὦτα Ὄνου, ὧνπερ [12]) ὁ Μίδας κρατή-

quam vulg. quae addit ea τῷ· ἐπόρθησε.

17) ἤτοι ἐπόρθ.) Vitt. 2 et 3. non agnofcunt.

18) καὶ ἐξάρχ. — δικάζ. αὐτοὺς) A noftris abfunt.

1) ὅστις δήπ.) Vitt. 2 et 3. ὃς δή ποτε.

2) κατ' ἐμὲ) Hic Vit. 1. et Ciz. adiiciunt: κατὰ δ' ἑτέρους ὄνου, omiffis tamen fqq. ἢ κατὰ τοὺς — παρωτίδας.

3) κύφελλα) Vitt. 2 et 3. κύφελα hic et in feqq.

4) τὰς παρωτίδ.) Vitt. 2 et 3. negligunt τάς.

5) διὰ τοῦτο) Vitt. 2 et 3. διὰ ταῦτα.

6) Ἀριστοτ.) De Animal. V, 2. cf. quoque Io. Tzetz. Chill. I, 2.

7) τὸν ὄνον πολλὰ) Vit. 1. et Ciz. πολλὰ τὸν Μίδαν, male.

8) ἄλλοι — λέγ.) Vit. 1. et Ciz. ἄλλος δὲ λέγει.

9) διὰ τὸ πολλοὺς) Pro πολλοὺς Ciz. et Vit. 1. bene: fic quoque Eudoc. p. 290. et Conon. Narr. 1.

10) ἔχει) Pro ἐστὶ Vitt. 2 et 3. at Vit. 1. et Ciz. neque ἐστὶ neque ἔχει.

11) λέγουσιν — λόφους, καλ.) Vit. 1. et Ciz. λέγονται — λόφοι καλούμενοι: Vitt. 2 et 3. λέγεται — λόφους καλ.

12) ὧνπερ) Pro οἷσπερ Vit. 1. et Ciz. recte.

σας, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λῃστὰς ἀνελὼν, ἐμυθεύθη ἔχειν ὄνου ὦτα. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ὦτα ἔχων ὄνου, ἀπέκοψεν αὐτά· ὅθεν καὶ ἐπιφέρει· δάπταις τιτύσκων, τοῦτ' ἔστι, ὁ διὰ τὸ αἷμα, καὶ τὰ τραύματα τὰς μυίας ἀποσοβῶν [13]).

Ex 1403. Δάπταις [14])] Ταῖς μυίαις, παρὰ τὸ δάπτειν.

1409. Πολλῶν δ' ἐναλλὰξ] Πολλοὶ, φησὶ, πόλεμοι ποτὲ μὲν ἐν Ἀσίᾳ, ποτὲ δὲ ἐν Εὐρώπῃ [15]) ἔσονται [16]).

1410. Κανδαῖος, ἢ Μάμερτος] Κανδαῖος καὶ Μάμερτος [17]) ὁ Ἄρης λέγεται.

1412. Ἡ 'πιμηθέως τοκὰς] Ἡ Ἀσία. Ἀσίας γὰρ καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς· ὅστις Ἐπιμηθεὺς [1]), μετὰ τὸ ποιῆσαι τὸ κακὸν, ἦν φρόνιμος, ὥστε μετανοεῖν.

1413. Περσέως] Οἱ Πέρσαι ἐκ τοῦ Περσέως [2]), τοῦ ἀπὸ τῆς Δανάης, τὸ γένος ἔχουσιν, ἧς ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς, τὸν Περσέα ἐποίησε.

1414 — 15. Τῷ θάλασσα μὲν βατὴ] Ὁ γὰρ [3]) Ξέρξης, ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, ὅτε κατὰ τῶν Ἀθηναίων [4]) ἐστράτευσε, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσεν [5]),

13) οἱ δέ φασιν — ἀποσοβῶν) Haec ſoli Vit. 1. et Ciz. addunt.

14) δάπταις) Hoc ſchol. a Seb. prolatum noſtri ignorant.

15) ἐν Ἀσ. — ἐν Εὐρ.) Vitt. 2 et 3. tollunt vtrumque ἐν.

16) ἔσονται) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

17) Κανδαῖος — Μάμερτ.) Vit. 1. et Ciz. Κανδάων — Μαμερτός. λέγεται, a Seb. additum, noſtri non addunt.

1) ὅστις Ἐπιμηθ. vsque ad v. 1414. in Vitt. 2 et 3. deſiderantur.

2) οἱ Πέρσαι ἐκ τοῦ Περσ. — ἔχουσιν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἐκ Περσέως — ἔχουσ. qua lectione recepta non opus eſt emendatione Sebaſt. qui poſt Δανάης inſerit ὁ Ξέρξης, et legit ἔχει pro ἔχουσιν.

3) γὰρ) Inſerunt Vit. 1. et Ciz.

4) Ἀθηναίων) Pro Ἀθηνῶν noſtri.

5) ἔχωσεν — ἐποίησε) Vit.

ἤτοι βατὴν γῆν ἐποίησε· τὸν δὲ Ἄθων [6]) τὸ ὄρος κόψας, ἐποίησε θάλασσαν, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ [7]). Καὶ νῦν μὲν ταύτας τὰς ἱστορίας, καὶ τὰ τῶν λοιπῶν σχόλια γράφω. Ὕστερον δὲ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ μικρὰ ταῦτα πάντα περὶ τοῦ Ξέρξου σχολύδρια [8]), πᾶσαν τούτου τὴν ἱστορίαν πεπλατυσμένως ἐρῶ.

1416 — 20. Οἱ δὲ Λαφρίας οἶκοι Μαμέρσας] Οἱ οἶκοι [9]) τῆς Ἀθηνᾶς ἡ Ἀττική. Λαφρία δὲ καὶ Μάμερσα, ἡ Ἀθηνᾶ. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως [10])· Οἱ δὲ οἶκοι τῆς Ἀθηνᾶς σὺν τοῖς ξυλίνοις τείχεσι κατακαέντες, τὸν Ἀπόλλωνα αἰτιάσονται καὶ μέμψονται διὰ τὸν χρησμὸν, ὡς ἀπατήσαντα αὐτούς [11]).

Ex 1419. Τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται [12])] Ὅτε ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἤρχετο, ἐχρήσθη τοῖς Ἀθηναίοις τόδε [13])·

Τεῖχος Τριτογενεῖ [14]) ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοῦτο οὐ καλῶς νοήσαντες, κατεσκεύασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει τεῖχος ξύλινον, ἐν ᾧ οἱ εὑρεθέντες

1. et Ciz. modo ἔχων: Vitt. 2 et 3. ἔκοψε, reliquis demtis.

6) Ἄθων) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Herodot. VII, 21. Ἄθωνα Vitt. 2 et 3.

7) ὡς ὁ Ἡρόδ. ἱστορεῖ) Absunt a nostris, quia adeo a Vit. 1. et Ciz. reliqua huius scholii.

8) σχολύδρια) Vitt. 2 et 3. χολύδρια: vtrumque voc. Lexica ignorant. Seruandum σχολύδριον, quod est Deminutiv. a σχόλιον, vt νησύδριον a νῆσος.

9) οἱ οἶκοι) Nostri pro οἶκος, aptius.

10) οὕτως) Nostri non habent.

11) καὶ μέμψ. — αὐτούς) Exciderunt in Vit. 3. oscitantia librarii, quia in schol. seq. repetitur αἰτιάσονται.

12) αἰτιάσ.) A Seb. additum comprobant Vitt. 2 et 3.

13) τόδε) Vitt. 2 et 3. τάδε.

14) τριτογενεῖ) Vit. 1. et Ciz. τριτογενείῃ, Vitt. 2 et 3. τριτογενείων, contra metrum. τριτογενεῖ Herodot. VII, 141. Polyaen. Strateg. l. I, p. 41. Scholiast. ad Aristoph. ἱππεῖς p. 349, b. et schol. Hermogenis Syrian. et Sopi-

πάντες κατεκαύθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. Θεμιστοκλῆς δὲ τότε [15]) στρατηγῶν εἶπεν αὐτοῖς [16]), τὸν χρησμὸν τεῖχος ξύλινον τὰς ναῦς αἰνίττεσθαι [17])· διὸ πεισθέντες [18]) κατεναυμάχησαν τὸν Ξέρξην, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες ναῦς [19]). Ἡ δὲ ναυμαχία γέγονεν ἐν Σαλαμῖνι.

Ex 1420. Πλούτωνος λάτριν] Φασὶν, ὅτι ἐν τῷ τρίποδι χάος ἦν μέγα, ὅθεν τὰ μαντευόμενα ὡς ἐκ τοῦ [1]) Αἴδου ἀνήρχοντο, ἅπερ ὁ Ἀπόλλων ἐσαφήνιζε [2]).

1422. Δίπλακα σκέπην] Δίπλακα εἶπεν, ἐπειδὴ διπλῆν ἔχει σκέπην ἡ δρῦς· δύο γὰρ δέρματα ἔχει. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἑνὸς καρποῦ τῆς δρυὸς τοὺς πάντας ἐδήλωσεν· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι [3]) πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν.

1424. Ἅπας δ' ἀναύρων] Ἰστέον, ὅτι [4]) ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὡς πάντες οἱ ποταμοὶ ξηρανθήσονται ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Περσῶν· μόνος γὰρ ὁ ἐν Ἀττικῇ [5]) Ἰλισσὸς, καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ [6]) Ὀνοχῶνος [7]) καλούμενος ἀπεξηράνθησαν [8]), ὥς φησιν Ἡρόδοτος καὶ Καλλίμαχος·

pater p. 110. T. II, *Rhet. Aldin.* Thryll.

15) τότε) Vitt. 2 et 3. τηνικαῦτα.

16) εἶπεν αὐτοῖς) Vitt. 2 et 3. συνεβούλευσε.

17) αἰνίττεσθαι) Pro λέγειν comprobant Vitt. 2 et 3. Videtur esse, vt συνεβούλ. ex emendatione Io. Tzetzae in altera recensione, nam Vit. 1. et Ciz. qui, ni fallor, sunt primae recensionis, λέγειν tuentur.

18) διὸ πεισθ.) Vit. 1. et Ciz. πεισθ. δέ.

19) ναῦς) Addunt Vitt. 2 et 3.

1) ἐκ τοῦ) Vitt. 2 et 3. tollunt ἐκ.

2) ἐσαφ.) Vitt. 2 et 3. ἐσαφήνισε.

3) ἀρχαῖοι) Pro Ἀχαιοὶ nostri cum Seb.

4) ἰστέον, ὅτι) Vit. 1. et Ciz. praemittunt, et mox ὡς πάντες pro ὅτι πάντες.

5) ἐν Ἀττικῇ) Sine art. τῇ Vit. 1. et Ciz. ἐν Ἀττικοῖς Vitt. 2 et 3.

6) ἐν Θεσσαλ.) Nostri art. τῇ iterum omittunt.

7) Ὀνοχ.) Pro Ὀνόχων a Seb. emendatum, recte: nostri vulg. tenent.

8) ἀπεξ.) Pro ὑπεξηράνθ. nostri.

Ἡρόδοτος δὲ φησὶ [9]), ἀποξηρανθῆναι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν Μαίανδρον. Ἄναυρος [10]) δὲ, κυρίως ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμός.

1426. Κύφελλα] Τὰ ὦτα εἶπεν [11]) ἀνωτέρω, νῦν δὲ νέφη φησὶ, διὰ τὸ κοῦφα εἶναι. Λέγει δὲ νῦν τὸ πύκνωμα τῶν βελῶν.

1427 — 28. Κίμμερός θ' ὅπως] Κιμμέριοι, ἔθνος περὶ [12]) τὸν Ὠκεανὸν ζόφῳ κεκαλυμμένον [13]). Ὁ δὲ νοῦς· Ὥσπερ ὁ σκοτασμὸς [14]) τῶν Κιμμερίων, ἀφανίζων τὸ φῶς, σκότος [15]) ποιεῖ, οὕτως καὶ τὰ Περσικὰ βέλη πεμπόμενα, συγκρύψει [16]) τὸν ἥλιον.

1429 — 31. Λοκρὸν δ' ὁποῖα] Ὁ Ξέρξης, φησὶ, φοβηθεὶς, φεύξεται, ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἀνθήσας καὶ κρατήσας, ὡς τὸ ἐν Λοκροῖς ῥόδον, ὃ θᾶττον μαραίνεται δι' ἀσθένειαν [17]).

9) *καὶ Καλλίμαχος· Ἡρόδοτ. δὲ φησὶ*) Vit. 1. et Ciz. addunt, a reliquis omiſſa; quae ſane lectio videtur veriſſima. Attamen, vt me docuit Thryllit. apud Sotionem de lacubus p. 127. ed. Sylb. legitur: *τὴν κατὰ Ἄβδηρα λίμνην Κύστειρον καλουμένην φασὶ τὸ Ξέρξου στράτευμα πῖνον ἀναξηρᾶναι.* cf. Herodot. VII, 196. Locus Callimachi laudatus inerat libro *περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν* deperdito.

10) *ἄναυρος*) Schol. Apollon. I, 9. *ἄναυρον λέγει τὸν χείμαῤῥον· οἱ γὰρ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται.* cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 181. et Spanh. ad Callimach. in Dian. 101.

11) *εἶπεν*) Tollunt Vit. 1. et Ciz. legentes: *ἀνωτέρω μὲν κύφελλα τὰ ὦτα, νῦν δὲ φησι τὰ νέφη.* cf. Suid. de voc. *κύφελλα.*

12) *περὶ*) Ciz. et Vit. 1. *παρά.*

13) *κεκαλ.*) Vitt. 2 et 3. *κεκαλυμμένοι.* cff. de Cimmeriis Io. Tzetz. in Chill. XII, 448, et ſchol. Aeſchyl. Prometh. 729, vbi dicc. *ἀφώτιστοι* et habitare ad Taurum Scythicum et paludem Maeotida.

14) *σκοτασμὸς*) Noſtri pro *σκοτισμός.*

15) *σκότος*) Vit. 1. et Ciz. *σκότον.*

16) *συγκρύψ.*) Noſtri *καλύψει*, vt Lycophr.

17) *χρόνον — ἀσθένειαν*) Vitt. 2 et 3. *τῇ νίκῃ λαμπρυνθεὶς*, reliquis demtis. Vit.

1432 — 34. Μόσυνα Φηγότευκτον] Νῦν τὴν ναῦν λέγει· εἰώθασι [1]) γὰρ ἐν ταῖς ναυσὶ μηχανᾶσθαι καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους· ὁ δὲ νοῦς οὕτως· Ὁ Ξέρξης, Φησὶν [2]), νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι, Φεύξεται, καὶ τῆς παλιμπλώτου [3]) Φυγῆς γεύσεται, ναῦν [4]) ἀναζητῶν καὶ ψηλαΦῶν, ὥσπερ κόρη ἀναζητεῖ [5]) σκότον ἐρημίας, ὥστε κρυβῆναι ἐν αὐτῇ [6]), ὅταν ὑπό τινος ξιΦηΦόρου πολεμίου [7]) διώκηται. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [8])· Αὖθις καὶ εἰς τοὐπίσω παλιμπλώτοιο γεύσεται Φυγῆς ὁ Ξέρξης. Ἢ αὖθις καὶ πάλιν ἄγχι παμΦαλώμενος καὶ περιβλέπων καὶ ψηλαΦῶν μόσυνα Φηγότευκτον, ἤτοι ναῦν. Οὕτω δὲ ψηλαΦῶν ναῦν, ὡς κόρη δειματουμένη χαλκηλάτῳ ξίΦει (ἀπὸ κοινοῦ τὸ παμΦαλᾶται [9]) καὶ ψηλαΦᾷ) λυκοψίαν κνεΦαίαν. Καὶ ταῦτα μὲν [10]) οὕτως. Ἡμεῖς δὲ [11]), κατὰ τὰ προϋπεσχημένα [12]), τὴν περὶ τοῦ Ξέρξου ἱστορίαν πλατυτέρως γράΦειν ἀρχώμεθα.

1. et Ciz. consentiunt cum vulg. sublatis modo ὃ θᾶττον — ἀσθένειαν.

1) εἰώθασι — ξυλίνοις) Non extant in nostris.

2) Φησὶν) Hinc Seb. verba schol. proxime praeced. ἀνθήσαι — ῥόδον perperam repetiit, quae haud dubie margini cuiusdam Cod. Msc. allita alieno loco sunt obtrusa. Eiicienda itaque, cum nil ad sensum verborum iuuandum facerent, curauimus.

3) παλιμπλ.) Vit. 3. παλιμπλόου.

4) ναῦν) Vit. 1. et Ciz. ναῦς, non apte.

5) ἀναζητεῖ — ἐρημίας) Vit. 1. et Ciz. ζητεῖ σκότου ἐρημίαν: Vitt. 2 et 3. ἀναζητῶν σκότος ἐρημίας.

6) ἐν αὐτῇ) Pro ἐν αὐτῷ bene iungunt voc. ἐρημίας.

7) πολεμίου) Vitt. 2 et 3. non agnoscunt.

8) ἡ δὲ σύνταξις vsque ad χαλκηλάτῳ ξίΦει desiderantur in Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. modo ἡ δὲ σύντ. οὕτως.

9) παμΦαλᾶται) Vitt. 2 et 3. παμΦαλῶται, perperam.

10) καὶ ταῦτα μὲν — vsque ad v. 1437. omnia absunt a Vit. 1. et Ciz. Videntur addita a Io. Tzetza, qui in Chil. I, 32. eadem eodemque modo narrat.

11) ἡμεῖς δὲ) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. non addunt.

Ἱππίας, ὁ Πεισιστράτου, τύραννος ὢν Ἀθηναίων, ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος. Ἐλθὼν δὲ παρὰ 13) Πέρσας, ἱκετεύει Δαρεῖον, στρατεύειν κατ' Ἀθηνῶν 14). Καὶ ὃς πείθεται, ὡς Ἀριστείδης 15) φησίν. Ἡρόδοτος 16) δὲ γράφει, Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπὸ Ἀρισταγόρου 17) τοῦ Μιλησίου πορθῆσαι Σάρδεις καὶ ἑτέρας οὔσας 18) ὑπὸ Δαρεῖον. Ὁ μαθὼν ὁ Δαρεῖος ἤρετο, τίνες εἶεν 19) οἱ Ἀθηναῖοι; καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως, καὶ στόλου πολλοῦ. Ναυαγήσαντος δὲ τούτου περὶ τὸν Ἄθων 20), ὡς δισμυρίους ἄνδρας ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ Θρᾳκῶν καὶ αὐτὸν τὸν Μαρδόνιον, παραλύει μὲν τοῦτον ὁ Δαρεῖος τῆς ἀρχῆς· δευτέρῳ δὲ ἔτει τῷ ἀπὸ τοῦδε ἔπεμψεν Ἀθηναίοις σπυ-

12) *προϋπεσχ.*) Vit. 3. *ὑπισχόμενα*, fcl. ad v. 1414.

13) *δὲ παρὰ*) Pro *οὖν περὶ* Vitt. 2 et 3.

14) *κατ' Ἀθην.*) Vitt. 2 et 3. pro *κατὰ Ἀθ.*

15) *Ἀριστείδης*) Equidem non repugnauerim Sebaftiano, qui Milefium illum hiftoricum, a Plutarcho in Parallel. Stobaeo Serm. VII, aliisque faepius laudatum in hiftoria, quam de rebus Perficis confcripferit, intelligi arbitratur. Veruntamen fi is Io. Tzetz. in Chil. I, 32. v. 852. confuluiffet, quem vero neque hic, neque alias confulere fuftinuit, Aelii Ariftidis Panathenaicum intelligendum effe cognouiffet, nam ibi fic: *ὡς ὁ παναθηναϊκὸς τοῦ Ἀριστείδου γράφει.* Attigit, vt Seb. obferuat, quod Tzetzes hic refert, idem Ael. Ariftid. in orat. *πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεσσάρων*, c. 278. vbi fcholiaft. haec adnotat: *ἐκπεσὼν τῆς τυραννίδος ὁ Ἱππίας, μνησικακῶν ἦλθε πρὸς Δαρεῖον, καὶ ἔπεισεν αὐτὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεῦσαι.*

16) *Ἡρόδοτ.*) L. V, 96 fqq.

17) *Ἀρισταγόρου*) Vt Herodot. et Io. Tzetz. in Chill. l. l. fed Vitt. 2 et 3. *Ἀριστάρχου*, perperam.

18) *ἑτ. οὔσας*) Vitt. 2 et 3. deleto voc. *πολλάς*, bene.

19) *εἶεν*) A Seb. fupplementum noftri non agnofcunt.

20) *Ἄθων*) Noftri, vt fupra, pro *Ἄθωνα* (Io. Tzetz. Chil. l. l. v. 856. *πρὸς Ἄθω*) fed *ναυαγ. τούτου*, vt edd. ante Seb. *ναυαγήσαντα — τοῦτον*: cf. de hoc naufragio Herodot. VI, 44 et 45.

ρίδα [21]), γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν. Οἱ δὲ, τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς Φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν καὶ λίθους πέμποντες, τούτους κατέχωσαν. Εὑρόντες [22]) δὲ Μῦν τινὰ Σάμιον, ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Περσῶν γράμματα, κατά τινας μὲν, ἀνεῖλον· κατά τινας δὲ, ἄτιμον ἐποίησαν. Ὡς καὶ Ἄρθμιον [23]) τὸν Ζε-

21) *σπυρίδα*) A Seb. perperam eiectum reuocauimus, nam *πρέσβεις* ab ipſo e Codd quibusdam intruſum non hiſtoriae quidem, cf. Herodot. VI, 48, ſed Io. Tzetzae, auctori huius ſcholii, in Chill. I, v. 858. aduerſatur, vbi eadem tradit: *πέμπει δ' αἰτῶν τοῖς Ἀττικοῖς σπυρίδα γῆν καὶ ὕδωρ*, h. e. *ſportulam terra et aqua repletam.* Vitt. 2 et 3. legunt *κυρσίλαν*, mendoſe, quod vero *σπυρίδα* magis conuenit: forte leg. *κυαίριν*, vas, vel *κυρσίλον*, qui poſtea nominatur, verum is erat Athenienſis. Sine dubio *πρέσβεις*, quod iam latet in *ἔπεμψε*, in Codd. Sebaſt. a gloſſatoribus eſt illatum.

22) *εὑρόντες*) Addunt noſtri, bene: omiſſo vero voc. Μῦν, quod fortaſſe excidit. Io. Tzetz. Chil. I, 888. in hiſtoria Xerxis commemorat Mandroclem Samium. An ille eſt, qui hic Μῦς nominatur? Videtur eſſe, et compendio ſcripturae Μανδροκλῆς corruptum.

23) *Ἄρθμιον*) Noſtri pro *Ἀρίθμιον*, recte. In ora Vit. 3. adnotatur: *εἴρηται περὶ τοῦ Ζιλείτου Ἀρθμίου, οὗ καὶ Δημοσθένης μέμνηται.* Arthmium autem Zelitam infamia notatum fuiſſe, quod aurum Medicum in Graeciam corrumpendorum Graecorum cauſa intulerit, Demoſth. Philipp. III, T. I, p. 121, et de falſa legat. p. 428. ed. Reisk. tradit. *Nonnus*, id affert Thryllit., *ἐξηγήσει ἱστοριῶν in α' στηλιτ. Theologi occurrentium p.* 127, *ed. Eton.* *Στήλη δέ ἐστιν, ἢ λίθος, ἢ χαλκὸς, ἐν ἐπιμήκει σχήματι τετραγώνῳ, ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις· οἷον Ἀθηναῖοι τὸν Ζηλείτην* (ſic) *Ἄρθμιον, τὸν διαφθείροντα τοὺς Ἕλληνας χρήμασιν, ἐπὶ τὸ μᾶλλον ὑπακοῦσαι τῷ Πέρσῃ, ἐν στήλῃ ἀνέγραψαν, ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν καὶ ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ, ἐξουσίαν δεδωκότες ἐν τοῖς γράμμασι τῷ βουλομένῳ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγγράψαντες καὶ τὴν αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ στήλῃ, ἥτις ἦν αὐτῷ τῷ Ἀρθμίῳ ψόγος· ὅτι, φησὶ, τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν.* Idem narrat Dicaearch. in orat. in Ariſtogiton. p. 90. ed. Reisk. Ad De-

λείτην ἠτίμωσαν, χρυσίον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα [24]) πρεσβευόμενον. Κυρσίλον [25]) δὲ, τῆς Βουλῆς ἕνα, κατελίθωσαν καὶ ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευσε [26]) πέμπειν τῷ Βαρβάρῳ. Αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει, Ὀλυμπιάδι οά [27]), ὁ Δαρεῖος, μετὰ τὸ ἐκστῆσαι [28]) Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς, ἔπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δᾶτιν καὶ Ἀρταφέρνην [29]), ἀνεψιὸν αὐτοῦ, καὶ ἑξακοσίων νηῶν στόλον, καὶ Νάξον [30]) εἷλον, καὶ Ἐρέτριαν, Εὐβοΐδος [31]) πόλιν. Ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δᾶτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτοῦ τ' τάλαντα. Ἀποπλεύσαντες δὲ, καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι (σὺν οἷς ἐτύγχανε καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος [32]) Ἀθηναίων [33]) καὶ Στησιλέου, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναιγείρου, καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς τῶν χιλίων) ἡττῶν-

mosth. Philipp. III. tradit Reisk. Codd. Parif. V et VIII, et Auguftan. I et II. legere Ἀρίθμιον.

24) χρυσίον — κομίσαντα) Vitt. 2 et 3. περὶ Δαρείου χρυσίον βαρβ. αἰτήσαντα, quod vero Demofitheni et Dicaearcho repugnat, qui narrant: ὅτι χρυσὸν f. χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων Μήδων ἤγαγε f. ἐκόμισε ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων.

25) κυρσίλον) Vitt. 2 et 3. κυρσίλιον, et poftea κυρσιλίου pro κυρσίλου.

26) συνεβούλευσε) Pro συνεβούλευε noftri, bene.

27) τῷ αὐτῷ — Ὀλυμπ. οά) Haec verba Vitt. 2 et 3. annectentes fuperioribus παῖδας αὐτοῦ cum interpunctione, pergunt fic: Ὁ δὲ Δαρεῖος, non inepte.

28) ἐκστῆσαι) Vitt. 2 et 3. ἐκστῆναι.

29) Ἀρταφ.) Herodot. VI, 94.

30) Νάξον) Herodot. l. l. Ἀθήνας, fed Io. Tzetz. Chil. I, 862. quoque Νάξον.

31) Εὐβοΐδος) Pro Εὐβοΐδα noftri non agnofcunt: retinent vulg. Forte leg. vt in Chil. l. l. v. 962. Εὐβοίας.

32) Μιλτ. στρατηγ.) Mire Vit. 3. καὶ Μιλτιάδης στρατηγοῦντες.

33) Ἀθηναίων) Noftri cum Seb. pro Ἀθηνῶν.

ται [34]), καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν. Ὅπερ ἀκηκοὼς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ηὐτρεπίζετο στρατεῦσαι [35]): Ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε ηὐτρέπιζε, καὶ πεζὸν συνῆγε στρατόν. Τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ.

Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, Μαρδονίου λέγοντος [36]) αὐτῷ πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ τοὐναντίον. Ἦν δὲ [37]) ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτῷ [38]) τῆς στρατιᾶς, ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες πεντακόσιαι [39]). Πλοῖα δὲ δισχίλια [40]) διακόσια ἑπτά [41]). Τετρακόσια δ' ἦν [42]) τάλαντα ἡμερησία τροφὴ τῷ στρατῷ. Στρατεύων οὖν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς φύσεις [43]). Βούβαρις γὰρ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος [44]) προπεμφθέντες [45]) μετὰ πολλῶν μυριάδων, τῆς ὀρυγῆς [46]) τοῦ Ἄθω ἐπεστάτουν, καὶ διέκοπτον αὐτὸν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος. Ἕτεροι δὲ γεφυροῦν

34) ἡττῶνται) Herodot. VI, 114.

35) στρατεῦσαι) Herodot. VII, 1.

36) Μαρδ. λέγ.) Herod. VII, 5.

37) ἦν δὲ) Noſtri pro ἦν οὖν.

38) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

39) μυριάδ. πεντακόσιαι) Pro μυρ. πεντακόσιοι noſtri. Sic quoque Io. Tzetz. Chil. I, 879: aliter Herodot. VII, 60 et 184.

40) δισχ.) Pro χίλια conſenſu noſtrorum dedit Sebaſt.

41) ἑπτά) Pro ἑξήκοντα noſtri Codd. cum Io. Tzetz. in Chil. I, 877. et Herodot. VII, 184. Sine dubio litterae ζ et ξ confuſae, quae primum erant ſcriptae.

42) ἦν) Noſtri ἦσαν.

43) φύσεις) Io. Tzetz. in Chil. I, v. 883. τῶν στοιχείων.

44) Ἀρταχαῖος) Sic quoque noſtri cum Io. Tzetz. Chil. I, v. 918. ſed Herodot. VII, 21. Ἀρταχαίης.

45) προπεμφθ.) Seb. conſentientibus noſtris pro προύπεμφθ. quod eſt auctore Thryllit. σόλοικον, immo barbarum.

46) ὀρυγῆς) Ita quoque Io. Tzetz. Chil. I, 915. Vit. 2. ὀρυγοῦς: Vit. 3. ὀρυοῦς, vitioſe. Herodot. l. l. τοῦ ἔργου. Lexica vero quum

ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ Τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην, μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου. Γεγονυίας δὲ τῆς γεφύρας, καὶ λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος, διακοσίαις 47) ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο ζεύγη 48) (ποδῶν) δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσεν ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πέλαγος, ὡς δῆθεν τὴν θάλασσαν, οἷα δούλην, δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. Ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας, ἀντὶ τῆς προτέρας, τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησαν 49)· ναῦς πλαγίας 50) κατὰ ῥοῦν ἔστησαν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος. Ἄνωθεν δὲ τῶν νηῶν σχοίνους ὑπερμεγέθεις εἵλκυσαν ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς γῆς. Ἄνωθεν δὲ τῶν σχοίνων δοκοὺς ὑπεστόρησαν 51) καὶ προσήλωσαν. Εἶτα γῆν ἐπέβαλον ἐπὶ τὰς δοκοὺς 52), καὶ ἐπέῤῥανον ἐπὶ τὴν γῆν 53) φυλλάδας μυρσίνης καὶ δάφνης. Ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεραι δοκοὶ περικλείουσαι 54) τὴν γέφυραν, μήπως τὶς ὀλισθήσας 55), καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. Οὕτω

ignorent voc. ὀρυγὴ, omnino leg. ὀρυχῆς.

47) διακοσίαις) Sic noſtri cum Io. Tzetz. Chil. I, 891. verum Herod. VII, 35. τριακοσίας: forte σ et τ permutatae.

48) ζεύγη) Vitt. 2 et 3. addunt βοῶν, ſine dubio ex ore dictantis male exceptum, et fraude adiuncti ζεύγη corruptum pro ποδῶν, ita vt ποδῶν δεσμῶν ſit i. q. Io. Tzetz. in Chill. I, 892. vno verbo ποδοπεδῶν, Herodot. vero l. l. πεδέων exprimit. Vncis incluſum ποδῶν addidimus.

49) ἑτέρας — ἐποίησαν) Vitt. 2 et 3. ἑτέρας δὲ γεφύρας τούτῳ τῷ τόπῳ ἀντὶ τῆς πρ. ἐπ. ſane non inepte, niſi vulgat. magis congrueret Herod. VII, 36, τὰς δὲ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἐζεύγνυσαν· ἐζεύγνυσαν δὲ ὧδε.

50) πλαγίας) Sic quoque Io. Tzetz. Chil. I, 895: Herod. l. l. ἐπικαρσίας: ſed Vitt. 2 et 3. πλαγίως.

51) ὑπεστόρ.) Vitt. 2 et 3. ὑπεστήριξαν.)

52) τὰς δοκ.) Vitt. 2 et 3. τοὺς δοκ.

53) ἐπέῤῥαν. — γῆν) Noſtri modo ἔῤῥαινον, ſublatis ἐπὶ τὴν γῆν. Io. Tzetz. l. l. v. 908. ἄνωθεν (h. e. ἐπὶ τὴν γῆν) ἐπιῤῥαίνουσι μυῤῥίνην τε καὶ δάφνην.

54) ἕτεραι — περικλείουσαι) Vitt. 2 et 3. ἕτεροι δοκοὶ περικλείοντες.

55) τὶς ὀλισθ.) Noſtri pro ὀλισθ. τίς. Deinde πέσῃ pro

μὲν αἱ γέφυραι γεγόνασι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λιθίνην αὐτῷ 56) ἕδραν ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ἧπερ ἐφιδρυσθεὶς 57) ὕστερον, ὅτε 58) παρεγεγόνει, τὸ στράτευμα ἔβλεπε.

Πρῶτον δὲ περὶ τὰς Κελαινὰς, πόλεις τῆς Φρυγίας 59), ἐλθὼν 60) ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο 61) χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον. Καὶ τῷ Ξέρξῃ τότε 62) ἀργυρίου ἐχαρίσατο δισχίλια 63) τάλαντα, καὶ υ' μυριάδας Δαρεικοῦ χρυσίου νομίσματος, χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομένας 64). Ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀσπασάμενος 65), καὶ τὸ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀποπληρώσας 66), ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι διὰ Φρυγίας 67) καὶ Λυδίας. Περί τινα δὲ τόπον ἰδὼν πλάτανον ὡραίαν, καθ' Ἡρόδοτον 68) ἐχρύσωσεν 69) αὐτὴν διὰ τὸ

καταπέσῃ. Io. Tzetz. Chil. I, 904. *μή πως ἐκ τῶν πλαγίων τὶς εἰς θάλασσαν ἐμπέσοι.*

56) *αὐτῷ*) Vitt. 2 et 3. *αὐτοῦ.*

57) *ἐφιδρυσθεὶς*) Noſtri recte pro *ἐφιδρυθεὶς* l. *ἐφιδρυνθείς.*

58) *ὅτε*) Pro *ὅταν* Vitt. 2 et 3. bene.

59) *τῆς Φρυγ.*) Noſtri delent art. *τῆς.*

60) *ἐλθὼν*) Vitt. 2 et 3. addunt *Πεισιστράτῳ*, quod turbat contextum verborum. Thryllit. coniicit *παντστρατί.*

61) *ἐδωρήσ.*) Herodot. VII, 27. Noſtri *ἐχαρίσατο*, vt mox quoque *ἐχαρίσατο* pro *ἐχαρίζετο*, bene.

62) *τότε*) Praemiſſum *δὲ* delent Vitt. 2 et 3.

63) *δισχίλ.*) Vit. 3. *δυσχίλ.*

64) *καὶ υ' μυρ. — ἀπολειπομένας*) Vitt. 2 et 3. *καὶ τετρακοσίας μυρ. δαρειακῷ χρυσονομίσματι χιλιάδα ὀλίγα ἀπολειπόμενος*, mendoſe. Herodot. VII, 28. *τετρακοσίας μυρ. στατήρων Δαρεικῶν, ἐπιδεούσας ἑπτὰ χιλιαδέων.*

65) *ἀσπασάμενος*) Vitt. 2 et 3. *ἀποδεξάμενος.* Io. Tzetz. Chil. I, 930. *τὴν γνώμην θαυμάσας.*

66) *ἀποπληρ.*) Pro *ἀναπληρώσας* noſtri cum Herodot. VII, 29.

67) *διὰ Φρυγίας*) Noſtri ſine art. *τῆς.*

68) *Ἡρόδοτ.*) VII, 31.

κάλλος αὐτῆς. Κατὰ δὲ ἑτέρους τινὰς, ὅτι περὶ μεσημβρίαν καθεσθεὶς ὑπ' αὐτὴν, τὸ θάλπος ἐξέφυγε. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω 70), ἐπικυψάντων τῶν ἵππων πιεῖν, ἐξηράνθη 71) ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθήναις 72) ὁ Ἰλισσὸς, καὶ ἕτεροι. Πεφθακότος δὲ αὐτοῦ 73) περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔκλειψις 74) ἡλίου καὶ σημεῖα ἐγένοντο ἕτερα· ὅμως ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπερικόπως 75) τὰς γεφύρας ἐπεραιοῦτο. Τέλος ἐφ' ἅρματος καὶ αὐτὸς διεπεραιοῦτο 76).

Ἐρχομένου δὲ καὶ αὐτοῦ 77) πρὸς τὴν Ἀττικὴν, Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς τοιοῦτος 78)·

Τεῖχος 79) Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρυόπα Ζεὺς,
Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τό σε τέκνα τ' ὀνήσει 80)·
Μὴ δὲ σύγ' ἱπποσύνην 81) τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα 82)
Πολλὸν ἀπ' Ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν.

69) ἐχρύσ.) Herodot. δωρησάμενος κόσμῳ χρυσέῳ.

70) προσωτέρω) Vitt. 2 et 3. πρόσω. Vulg. προσωτέρως.

71) ἐξηράνθη) Pro ἀπεξηρ. nostri cum Tzetz. Chil. I, v. 931.

72) ἐν Ἀθήναις) Io. Tzetz. v. 933. in Chil. I. περὶ Ἀθήνας. Idem h. l. est ἐν, quod περί.

73) πεφθακότος — αὐτοῦ) Pro πεφθακότες Vit. 2. bene, vt antea πορευομένου αὐτοῦ.

74) ἔκλειψις — ἐγένοντο ἕτερα) Vitt. 2 et 3. bene pro ἔκλ. ἡλ. ἐγένετο καὶ σημ. ἕτερ. cf. Herodot. VII, 17.

75) ἀπερικόπως) Abest a nostris, non bene. Io. Tzetz. in Chill. I, 950. ἐπεραιοῦτο ἀδιαστίκτῳ βάσει.

76) διεπεραιοῦτο) Nostri recte pro διαπεραιοῦται.

77) καὶ αὐτοῦ) Nostri addunt, bene.

78) τοιοῦτος) Vitt. 2 et 3. οὗτος.

79) τεῖχος) Herodot. VII, 141. vid. supra ad v. 1419. *Leguntur quoque hi vers. ap. Niceph. Gregor. ad Synes. p. 369. et primus solus p. 422. Addit subiungitque statim, reliquis rescissis, priori versui schol. Hermogenis Sosipater et Syrianus:* ὦ θεία Σαλαμὶς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν. Thryllit.

80) τό — ὀνήσει) Vit. 2. τότε τὲ κατονήσει: Vit. 3. τόγε τε κατανοήσει, perperam.

81) ἱπποσύνη) Vit. 2. Ἱπ-

Καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας καὶ γέροντας περὶ Τροιζῆνα ἐξέθεντο· πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους ἐν ταῖς Ἀθήναις εἴασαν μετά τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμῖνα εἶχον τὸν στόλον, ὅπου ὕστερον καὶ τοὺς Βαρβάρους κατεναυμάχησαν, σοά πλοῖα ἔχοντες τὰ τῶν συμμάχων καὶ αὐτῶν πάντα. Ὁ δὲ Ξέρξης περὶ τὸ Αἰγάλεων 83) ὄρος, ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος κείμενον, ἐπὶ θρόνου λαμπρῶς ἐκάθητο, βλέπων τὴν ναυμαχίαν. Ἡττηθέντων δὲ τῶν αὐτοῦ τῇ ναυμαχίᾳ, πεζῇ πολεμῆσαι ἠθέλησε, καὶ ἐκ τῆς τῶν Περσικῶν βελῶν ἐπαφέσεως 84) ἐκρύβη ὁ ἥλιος. Τότε μαθών τις τῶν Ἑλληνικῶν στρατηγῶν τοῦτο 85), εἶπε τοῖς στρατιώταις· „Ἀριστοποιήσασθε, „ὦ ἄνδρες, ἵνα παρ' Ἅιδῃ δειπνήσωμεν μαχόμενοι. Θαρ„ρεῖτε δέ· οὐ γὰρ ὑπὸ θάλπος ἡλίου, ὑπὸ σκιὰν δὲ βελῶν „πολεμήσομεν." Ξέρξου δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου, Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' τὰς περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον 86) παρόδους κατείληφε. Καὶ ἀντιταξάμενος πρὸς αὐτὸν, πολλοὺς 87) ἀνεῖλε, καὶ δύο ἀδελ-

ποσοῦν: Vit. 3. ἱπποσῦν, vitiose.

82) ἰόντα) Vit. 3. ἐόντα.

83) Αἰγάλ.) Nostri Αἰγάλαιον. Lege potius cum Herodot. VIII, 90. Αἰγάλεων. Potterus Αἰγάλεως putat esse formae Ionicae, Αἰγάλαος autem formae communis. Io. Tzetz. Chill. I. v. 978. ἄνωθι τοῦ ἐκγαλέου (αἰγαλέου) ὄρους.

84) ἐπαφέσεως) Verbum ἐπαφίημι Lexica habent, sed substantiuum ἐπάφεσις adhuc ignorant. Vit. 2. legit ἀφέσεως.

85) τοῦτο) Nostri ponunt bene post στρατηγῶν.

86) περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον) A Seb. remotum pro ἐν Θερμοπύλαις reposuimus, quum illud quoque Io. Tzetz. Chil. I, 960. exhibeat. Malumus cum ipso Tzetza errare potius, si error est, quam ei obtrudere lectionem, etsi veram, tamen ei alienam et a glossatore illatam. Plures autem erant vrbes eius nominis, cf. Steph. Byz.

87) πολλούς, seq. μὲν, Vitt. 2 et 3. delent, recte. cf. Herodot. VII, 224.

φους τοῦ Ξέρξου· τοσοῦτον δὲ ἀντέστη [88]) γενναίως μαχόμενος, ὡς καὶ τὸν Ξέρξην ἀποβῆναι τοῦ ἵππου, καὶ πεζῇ μάχεσθαι [89]). Τέλος δὲ [90]) συμπατήσαντες [91]) αὐτόν τε τὸν Λεωνίδην καὶ τοὺς τριακοσίους, διῆλθον διὰ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Λαβόντες δὲ [92]) τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου, ἀνεσταύρωσαν.

Τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ἔτι παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων κακούμενον, προσέτι δὲ ἀκούων, ὅτι καὶ τὴν γέφυραν λύειν μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν Μαρδόνιον ἀφεὶς πολεμεῖν, αὐτὸς δὲ μέρος λαβὼν τοῦ ἑαυτοῦ [93]) στρατεύματος, ὑπεχώρει. Καὶ τούτων δὲ οἱ πλείους περὶ τὴν πάροδον χειμῶνι καὶ λιμῷ διαφθείρονται. Αὐτὸς δὲ ἀπὸ Στρυμόνος [94]) νηῒ Φοινίσσῃ ἐμβὰς, καὶ δεινῇ τρικυμίᾳ περιπεσὼν, ὡς καὶ πολλοὺς ἀποπηδῆσαι τῆς νεὼς εἰς τὴν [95]) θάλασσαν χάριν τῆς σωτηρίας, αὐτὸς μόλις πρὸς τὴν πατρίδα [96]) δυστυχῶς ὑποστρέφει. Τὸν δὲ Μαρδόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Πέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεῖλον, καὶ Μασίστιον, τὸν χρυσοῦν λεπιδωτὸν θώρακα ἔχοντα, δι' ὃν ἀνῃρημένον καὶ μεγάλη μάχη ἐγένετο. Ταῦτα μὲν οὕτω. Ξέρξης δὲ, πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, μετὰ τοιαύτην ἧτταν [97]) ἐν Σάρδεσι παραγεγονὼς, εἰς ἔρωτα τῆς Μασίστιδος [98]) ἐμπέπτωκε γυναικὸς, καὶ ταύτῃ συνῆν, καὶ

88) ἀντέστη) Vit. 3. ἀντέστησε.

89) μάχεσθαι) Vit. 3. μαχέσασθαι.

90) τέλος δὲ) Pro τέλος Vitt. 2 et 3.

91) συμπατήσ.) Nostri male συμπατήσαντα.

92) λαβ. δὲ) Nostri seq. καὶ tollunt, et pro λεωνίδου legunt λεωνίδουν.

93) ἑαυτοῦ) Nostri non agnoscunt cum Io. Tzetz. Chil. I, 994.

94) ἀπὸ Στρυμ.) Nostri διὰ Στ. Io. Tzetz. Chil. I, 996. ἀπὸ Στρ. ἐπιβὰς νηὸς αὐτὸς Φοινίσσης.

95) εἰς τὴν) Sic quoque Io. Tzetz Chil. I, 998. Vit. 3. πρὸς τήν.

96) πρὸς τὴν πατρ.) Nostri cum Io. Tzetz. l. l. v. 1000. pro εἰς τὴν πατρ.

97) ἧτταν) Pro ἧττων nostri, recte.

98) Μασίστ.) Nostri Μασίτιδος. Io. Tzetz. Chil. I,

συνέχχισεν. ὥσπερ νενικηκὼς, ὁ πᾶσαν [99]) ἀπολωλεκὼς τὴν Περσίδα, οἷα καὶ [100]) πάντες οἱ ἡττημένοι διαπράττονται. Τέλος ἐλθὼν [101]) εἰς τὴν πατρίδα, τὸ πένθος αὐτοῦ παρεσήμανεν.

1437. Δειναῖσιν [1]) ἀρχαῖς] Ταῖς δειναῖς ἀκταῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης, παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος.

1438. Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισιν] Ἀντὶ τοῦ, ἐν [2]) τοῖς πεδίοις, ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν ἀρόσεως, ἤτοι τῆς ἀρουμένης ὑπὸ τῶν βοῶν.

1439 — 40. Ἕως ἂν αἴθων] Ἕως ἂν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐλθὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, κυριεύσας καὶ μοναρχήσας. Ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἡ Ὀλυμπιὰς [3]), εἰς Πύῤῥον, τὸν Ἀχιλλέως, καὶ Ἕλενον, τὸν Πριάμου, τὸ γένος ἀνέκαθεν ἀνέφερεν, ὥς φησι Θεόπομπος [4]) καὶ Πύρανδρος [5]). Ἀνάγει δὲ τὸ

1007. γυναικὸς αὐτοῦ τοῦ Μασιστίου.

99) πᾶσαν) Vit. 2. ἅπασαν.

100) οἷα καὶ) Io. Tzetz. Chil. I, 1011. addit bene μέχρι νῦν.

101) ἐλθὼν) Noſtri cum Io. Tzetz. Chil. I, 1012. pro ἀπελθών.

1) Δειναῖσιν) Schol. v. 1437 et 1438. in Vitt. 2 et 3. non reperiuntur. Vit. 1. et Ciz. δίναισιν pro δειναῖσ. cff. Nott. ad Lycophr. Seb. hic addit: *Minime placet haec interpretatio, ideoque eam non ſequimur.* Verum quamnam ſequitur? nullam dedit aliam.

2) ἐν) Delent Vitt. 2 et 3.

3) Ἡ γὰρ μήτηρ — Ὀλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro ἡ γ. Ὀλ. ἡ μήτ. Ἀλεξ.

4) Θεόπομπος) *In hiſtoriis Philipp. quas libris 58. conſcripſiſſe teſtantur plures auctores, inpr. Diod. Sic.* XVI, *p.* 511. *vid. Phot. Bibl. C.* 176. Sebaſt. Vit. 3. perperam Θεόπεμπτος. Supra ad v. 174. quoque vulg. Θεόπεμπτος pro Θεόπομπος. cf. ibi dicta.

5) Πύρανδρ.) Forſ. in Peloponneſiacis, quorum mentionem facit Plutarch. in Parall. min. c. 37. T. VII, p. 250, ed. Reisk. ὡς Πύρανδρος ἐν τετάρτῳ πελοποννησιακῶν. Forte leg. Πείσανδρος. cf. *Bibl. der alten Litterat. St.* II, *p.* 104, et Heyne ad Virg. Aen. T. II, p. 233.

γένος, ὁ μὲν Πύῤῥος εἰς Αἰακόν· ὁ δὲ Ἕλενος εἰς Δαρδανον.

1441. Θεσπρωτὸς [6])] Διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἠπειρῶτιν εἶναι.

Χαλαστραῖος] Γράφεται [7]) καὶ Χαλαδραῖος· καὶ γὰρ παρακατιὼν [8]), φησί· Χαλάδρης λύκον. Χαλαδρα [9]) δὲ, ἢ Κάναστρον [10]), πόλις καὶ λίμνη Μακεδονίας, ἀφ' ἧς ὅλην τὴν Μακεδονίαν δηλοῖ [11]).

1442. Πρηνῆ θ' ὁμαίμων] Ὁμαίμων, τῶν Περσῶν, παρόσον ἀμφότεροι, ὅ, τε Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ξέρξης, ἀπὸ Περσέως εἶχον τὸ γένος. Ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος ἀπὸ Ἡρακλέους τοῦ Περσείδου, οἱ δὲ Πέρσαι ἀπὸ Περσέως [12]). Περσέως γὰρ Ἀλκαῖος, Ἠλεκτρύων, καὶ Σθένελος. Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνη· Ἀλκμήνης [13]) δὲ Ἡρακλῆς. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀφ' Ἡρακλέους καὶ Νεοπτολέμου κατῆγε τὸ γένος.

1443 — 45. Ἀργείων πρόμους] Ἢ Ἀκταίων πρόμους. Ἀργεῖοι δὲ [14]) καὶ Ἀκταῖοι, οἱ Ἀθηναῖοι.

6) Θεσπρωτὸς) Abest hoc schol. a Vitt. 2 et 3. exhibent quidem Vit. 1. et Ciz. sed demum post χαλάδρης λύκον.

7) γράφεται καὶ χαλ.) Vit. 1. et Ciz. pro καὶ χαλ. γρ. Vit. 2. et 3. γράφεται ignorant. Deinde Vit. 1. et Ciz. praemittunt καναστραῖος λεὼς pro χαλαστραῖος: Vitt. 2 et 3. vero modo καναστραῖος. cff. Nott. ad Lycophr.

8) καὶ γὰρ παρακατιὼν) Sic nostri cum Seb. pro καὶ γὰρ κατιών.

9) χάλαδρα) Vit. 1. et Ciz. καλάδρα. Haec autem vsque ad δηλοῖ absunt a Vitt. 2 et 3.

10) ἢ κάναστρον) Pro ἢ χάλαδρα Vit. 1. et Ciz. vulg. κάναστρα, vid. Steph. ad κάναστρον, et Nott. ad Lycophr.

11) δηλοῖ) Pro φησὶ Vit. 1. et Ciz. bene.

12) ὁ γὰρ Ἀλέξ. — Περσέως) Vit. 1. et Ciz. hic apte inserunt, omissis ad extrem. cum Vitt. 2 et 3. verbis οἱ δὲ Πέρσαι ἀπὸ Περσέως, alieno plane loco positis.

13) Ἀλκμήνης) Sic Vit. 1. et Ciz. sublata praeposit. ἐκ, recte.

14) Ἀργεῖοι δὲ) Vit. 3. Ἀρ-

Ἀπῴκησαν δὲ μετὰ τῆς Μηδείας εἰς Πέρσας [15]) τινὲς τῶν Ἀθηναίων. Νῦν οὖν Ἀθηναίους λέγει τοὺς Πέρσας, διὰ τὴν ἀποικίαν. Ἀναγκάσει δὲ, φησὶ, τοὺς Περσῶν ἡγεμόνας φοβηθέντας κολακεῦσαι αὐτὸν, καὶ ὑποταγῆναι, καὶ σκῆπτρον ὀρέξαι καὶ δοῦναι αὐτῷ τῆς μονοκρατορίας [16]).

1446. Οἳ δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων] Ἀδελφός μου, φασὶ, μετὰ ἕκτην γενεὰν, ἤτοι ἐκ πολλοῦ, συγγενὴς καὶ φίλος αὐτῶν νομισθήσεται [1]). Ὁ δὲ λόγος [2]) περὶ Ταρκυνίου, τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως [3])· οὗτος γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου, ὡς φλυαροῦσιν [4]) οἱ τὰ τοῦ Λυκόφρονος πρὸ ἡμῶν σχολιάσαντες, ἕκτος ἦν. Ἐγὼ δὲ πρῶτον γινώσκω Ῥωμύλον [5]), εἶτα Νοῦμαν, Τοῦλλον Ὀστίλλιον τρίτον, τέταρτον Ἄγκον Μάρκιον [6]), πέμπτον Ταρκύνιον Πρίσκον [7]), ἕκτον Σέρβιον Τούλλιον [8]), ἕβδομον Ταρκύνιον τὸν ὑπερήφανον [9]), εἶτα Βροῦτον καὶ ἑτέρους [10]).

γεῖτοι γάρ; verum Ciz. et Vit. 1. haec omittunt.

15) εἰς Πέρσας) Nostri pro ἐπὶ Πέρσ. In Vitt. 2 et 3. exciderunt τινὲς — τοὺς Πέρσας lapsu librarii ob repetitum voc. Πέρσας.

16) τῆς μονοκρ.) Vit. 1. et Ciz. pro τὴν μονοκρατορίαν, recte, scl. σκῆπτρον. Addunt adeo Vitt. 2 et 3. τὰ σκῆπτρα τῆς μονοκρ.

1) ἤτοι ἐκ — νομισθήσεται) Vit. 1. et Ciz. tantum ἤγουν συγγενὴς, Vitt. 2 et 3. ἤγουν συγγένειαν.

2) ὁ δὲ λόγος) Vitt. 2 et 3. λέγει δέ.

3) Ταρκυνίου — βασιλέως) Nostri, vt ante Seb. Ταρκυνίου τοῦ Ῥωμαίου.

4) ὡς φλυαρ.) Vit. 1. et Ciz. ὡς λέγουσιν, omissis sqq. οἱ τὰ — σχολιάσαντες. Haec sunt Isaac. Tzetzae, illa vero Io. Tzetzae.

5) Ῥωμύλον) Nostri Ῥωμῦλον, vt etiam ap. Dionys. Hal. in quibusdam editt.

6) Ἄγκ. Μάρκιον) Nostri, vt ante Seb. Μάρκον Ἄγκον.

7) Ταρκύν. Πρίσκον) Vitt. 2 et 3. vt olim, Ταρκ. τὸν ὑπερήφανον, οὐ Ταρκύνιον, perperam. In Vit. 1. et Ciz. Ταρκ. ἕβδομον negligentia librarii exciderunt.

8) Σέρβ. Τούλλ.) Nostri modo Τούλλιον.

9) ἕβδομ. — ὑπερήφ.) Desunt etiam in Vitt. 2 et 3.

10) ἑτέρους) Vit. 3. τοὺς ἑτέρους.

Ἐκεῖνοι δέ φασι· Ῥωμύλος, εἶτα Πομπήϊος Λίος [11]), τρίτος Ὀστίλλιος [12]) Ἄπυς [13]), τέταρτος Μάρκος Καρπίνιος [14]), πέμπτος Πρίσκος Ὀρπίνιος [15]), ἕκτος Ταρκύνιος Τούλλιος [16]) (ἕκαστος γὰρ αὐτῶν δυσὶ καὶ πλείοσιν ἐχρᾶτο [17]) τοῖς ὀνόμασιν) ἕκτος οὖν ἐστὶ [18]), φησὶν, ἀπὸ Ῥωμύλου ὁ Ταρκύνιος [19]). Φασὶ δὲ καὶ τὸν Ῥωμύλον Αἰνείου υἱὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἕκτον συγγενῆ τοῦτον νομίζουσι τῆς Κασσάνδρας, κακῶς. Ἐγὼ δὲ ἐνδέκατον γινώσκων [20]) ἢ δωδέκατον τὸν Ῥωμύλον ἀπ' Αἰνείου, οὐχ οὕτω φημὶ, ὡς ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὕτως, ὅτι μετὰ ἓξ γενεὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρῳ τινὶ ἑτέρῳ Μακεδόνι ὁ ἐμὸς συγγενὴς Ταρκύνιος πολεμήσει· Ῥωμαῖοι γὰρ καὶ Μακεδόνες πολλάκις [21]) καὶ ἐν χέρσῳ καὶ ἐν θαλάσσῃ ἀλλήλους [22]) ἐπολέμησαν. Ὕστερον μέντοι συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ζῶντα, καὶ πάλιν τὸν τῶν Μακεδόνων ἡγεμόνα, τὸν ὕστερον Ἀλέξανδρον συγγενῆ τοῦ πρώην [23]), ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ

11) Πομπ. Λίος) Sic quoque Vitt. 2 et 3. Debet eſſe Πομπήλιος. Vit. 1. et Ciz. πομπήϊος ἐστὶ ἴος (lege λίος).

12) Ὀστίλλιος) Pro Ὀστίνιος Vit. 1. et Ciz. recte: reliqui vulg. tuentur.

13) Ἄπυς) Vitt. 2 et 3. Ἄμπυς. Vit. 1. et Ciz. Ἄπις.

14) Μάρκ. Καρπίν.) Conſentiente Vit. 2. Μάρκ. Ταρτάνιος Vit. 3. Μάρκ. Καρσίνιος Vit. 1. et Ciz.

15) Ὀρπίνιος) Vit. 1. et Ciz. ὁ ἐρπίνιος.

16) Ταρκ. Τούλλιος) Vit. 1. et Ciz. Τούλιος ἢ Ἰούλλιος (f. Τούλλιος) Ταρπίνιος. Vit. 2. Τούλλιος Ταρπίν. Vit. 3. Ταρπίνιος Τούλλ.

17) πλείοσιν ἐχρ.) Vit. 1. et Ciz. πλείστοις ἐχρῶντο.

18) ἐστὶ) Addunt Vitt. 2 et 3.

19) Ταρκ.) Noſtri Ταρπίνιος hic et poſtea.

20) γινώσκων) Noſtri, vt ante Seb. γινώσκω, ſed γινώσκων iam Thryllit. coniecit legendum eſſe.

21) πολλάκις) Pro πολλὰ Vit. 1. et Ciz. recte: ſeq. καὶ abſorpſit vltimam ſyllabam voc. πολλάκις.

22) ἀλλήλους) Additum in vulg. πρὸς noſtri delent.

23) συγγενῆ — πρώην) Noſtri non agnoſcunt: gloſſema redolet.

κρατουμένου, ἀμοιβὴν ἐποιήσαντο [24]), οἱ μὲν Ῥωμαῖοι ἀποδόντες τὸν νεκρὸν Ἀλέξανδρον [25]), οἱ δὲ Μακεδόνες τὸν ἐκείνων στρατηγόν· καὶ οὕτως εἰρήνευσαν.

Ἄλλως [26])· Ὡς δὴ μεθ' ἕκτην γενεὰν ὁ Ταρκύνιος συμβαλὼν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπὸ πρώτης ὥρας ἕως ἕκτης ἐπολέμει μόνος τῷ Ἀλεξάνδρου λαῷ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ Ἀλέξανδρος, φίλον αὐτὸν ἑαυτῷ ἐποίησε, καὶ λείαν αὐτῷ πολλὴν ἐδωρήσατο, διὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ.

1452. Εἰς νάπας δασπλήτιδας [1])]. Νάπαι εἰσὶν αἱ παραθαλάσσιαι [2]) πέτραι, αἱ [3]) ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὑπὸ τῶν κυμάτων πληττόμεναι. Δυσπλήτιδες δὲ, αἱ δυσκόλως πληττόμεναι· δασπλήτιδες δὲ [4]), αἱ καταπληκτικαί.

1454. Λεψιεὺς [5])] Ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμμένα λέγων, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ λέπους.

1456. Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἐγχρίσας ψευδηγόροις [6]) φήμαις τοὺς λόγους, ἢ τὴν [7]) ἀψευδῆ φρόνησιν τῶν μαντευμάτων· φήμην γὰρ ἤγειρεν [8]) ὁ Ἀπόλλων, ὅτι ἡ Κασσάνδρα οὐκ ἐστὶ μάντις, ἀλλὰ μαινομένη μάτην [9]) λέγει.

24) ἐποιήσαντο) Vitt. 2 et 3. pro ἐποίησαν, bene.

25) Ἀλέξανδρον) Dant Vit. 1. et Ciz. et pro ἀποδόντες Vit. 3. ἀποδιδόντες.

26) Ἄλλως vsque ad δύναμιν αὐτοῦ non extant in nostris. Non sunt, vt Thryllit. arbitratur, a Tzetzae manu: id quod iam ἄλλως innuit.

1) δασπλ.) Vit. 1. et Ciz. δυσπλ. hic et in sqq.

2) παραθαλάσσιαι) Pro παραθαλάσσιοι nostri, melius.

3) αἱ) Delent Vitt. 2 et 3.

4) αἱ δυσκόλως — δασπλ. δὲ) Desunt in Vitt. 2 et 3.

5) Λεψιεὺς) Hoc schol. nostri ad extr. totius Commentarii ponunt.

6) ψευδηγ.) Vitt. 2 et 3. ψευδηγορίαις.

7) ἢ τὴν) Pro καὶ τὴν Vit. 3. sed καὶ fors. *hoc est*.

8) ἤγειρεν) Vit. 1. et Ciz. διήγειρεν.

9) μάτην) Abest a Vitt. 2 et 3.

Σφίκειον [6]) τέρας] Ἡ Σφίγξ. Ἐκάθητο δὲ ἡ Σφίγξ περὶ Θηβῶν [7]) ὄρος, ὃ ἀπ' αὐτῆς Σφίκειον ἐκλήθη. Εἰκάζει δὲ τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐν Κλάρου, καὶ τῆς Σιβύλλης ἐπιστήμονι, καὶ τῇ Σφιγγὶ, ὥς φησιν Εὐριπίδης [8]), διὰ τὸ συνεστραμμένα λέγειν καὶ σκοτεινά.

1467. Ἐγὼ δὲ λοξὸν] Ἤγουν αἰνιγματώδη [9]), ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων, ἢ παρὰ τὸ λοξὴν ἴχν καὶ φωνὴν πέμπειν (λοξοχρήσμων γὰρ ἦν) ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἱέναι [10]) καὶ πορεύεσθαι· ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Λοξῶς δὲ πορεύεται ὁ ἥλιος τὸν Ζωδιακὸν κύκλον,

Ὅπως ἀκλινὴς τῆς φορᾶς ἡ σφοδρότης,
Ἐξ ἀντικλεύρων [11]) σφίγγεται καταδρόμων,

καθά φησιν ὁ Πισίδης [12]). Τρόχιν δὲ τὸν ἄγγελόν φησι, παρὰ τὸ τρέχειν. Τινὲς δὲ [13]) κύριον ὄνομα τοῦτο νοοῦσιν, ἤτοι [14]) τὸν ἀπαγγέλλοντα ταῦτα πάντα, ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ εἶπον.

6) σφίκειον) Pro φίκειον Vit. 1. et Ciz.: φίκιον Vitt. 2 et 3.

7) περὶ Θηβ. ὄρος) Nostri pro περὶ τὸ ὄρος Θηβῶν.

8) ὡς — Εὐριπίδ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. cf. Hecub. 123 et 676, 677.

9) αἰνιγματώδη) Nostri pro αἰνιγματῶδες.

10) ἱέναι) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. vett. ἴεσθαι.

11) ἐξ ἀντικλ.) Sic quoque nostri cum Seb. distinguunt pro ἐξαντικλ.

12) καθά — πισίδης) Desunt in Vitt. 2 et 3. *Georgius ille, Constantinopolitanae Ecclesiae diaconus, et Referendarius Phocae atque Heraclii temporibus, vt Suidas et Nicephorus L. 18. c. 48. Hist. Eccles. auctores sunt, in poëmate illo, quod de mundi opificio tribus millibus versibus condidit (ex quibus soli supersunt verss. 1879.), vers.* 219 — 20. Sebast.

13) τινὲς δὲ) Vitt. 2 et 3. οἱ δὲ.

14) ἤτοι — πάντα) A nostris absunt, sicut etiam a Vit. 1. et Ciz. ὡς ἐν — εἶπον. Nostri vero claudunt totum opus schol. v. 1454. λεφιεὺς — λίπους supra omisso.

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ἄδηλον.

Βίβλος μὲν τελέθουσα Λυκόφρονος ᾀσματοκάμπτου [1],
Ἣν ἀλαὸς προπάροιθεν, ἀδερκέα δέργματ᾽ ἔχουσα·
Νῦν δέ με δορκαλέην [2] Ἑρμείῃ θήκατο τέχνῃ
Τζέτζης Ἰσαάκιος, εὔστροφα [3] πείσματα λύσας.

Κέκου [4].

Λόγους ἀτερπεῖς [5], πολλὰ μοχθήσας, γράφεις
Ἀνιστορήτως, βάρβαρα πλέξας [6] ἔπη,
Γολειὰ [7], γρώνας, σῦσα, καὶ τυκίσματα,
Σὺν ὀρθάγῃ τε, κρίμνα [8] καὶ λυκοψίᾳ·
Μόνον νέοις ἱδρῶτα, μωρὲ Λύκοφρον·
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο, πλὴν κενοὶ λήρων λόγοι.

1) *ᾀσματοκάμπτου*) Sic omnino legendum pro *ᾀσματοκόμπτου*. Noſtri *ᾀσματοκόμπου*. Quae verba ignorat lingua graeca, et contextus repudiat. *Ἀισματοκάμπτης* eſt i. q. *τραγικός*. Ariſtophan. Nub. 331. Caeterum hi quatuor verſus Codd. noſtri cum Cantero et Pottero praeponunt ſcholiis.

2) *δορκαλέην*) Noſtri cum edd. ante Seb. pro *δορκαλέα*.

3) *εὔστροφα*) Vit. 3. *σύστροφα*.

4) *κέκου*) Vitt. 1. 2. et Ciz. verſſ. quidem ſeqq. exhibent, voc. vero *κέκου* non ſupraſcribunt.

5) *ἀτερπεῖς*) Vitt. 1. 2. et Ciz. *ἀπρεπεῖς*, contra leges metri.

6) *πλέξας*) Noſtri pro *λέξας*, apte.

7) *γολειὰ — λυκοψίᾳ*) Sunt nomina obſcura, quae in Lycophrone occurrunt. Cod. Vit. 2. ſuperſcripſit v. 3. haec: *αἱ πρὸς τὴν πέτραν καταδύσεις, κοίλην πέτραν, σχοινία καὶ οἰκοδομήματα.*

8) *κρίμνα*) Pro *κρίμνοις* noſtri, recte.

SCHOLIA BREVIORA.

V. 1. a) εἴπω τὰ πάντα ἀληθῶς, ἅ με ἐρωτᾷς: b) εἴπω ὅλα ἀληθῶς, ἅτινα ἐρωτᾷς: c) εἴπω ἀληθῶς, ἅτινα ἐρωτᾷς. V. 2. a) ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς, ἐὰν δὲ μακρυνθῇ ὁ λόγος, ὁ τῆς διηγήσεως: b) ἐὰν πλατυνθῇ: c) ἤγουν ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους, πλατυνθῇ. V. 3. a) συγγνώμην καὶ συμπάθειαν δίδου μοι, βασιλεῦ Πρίαμε, οὐ γὰρ ἡσύχως, ἤτοι μεθ' ἡσυχίας καὶ βραχυλογίας, ἡ παρθένος Κασσάνδρα: b) ὦ, οὖσα ἡ: c) * * *. V. 4. a) ἔπαυσε τῶν ποικίλων χρησμῶν τὸ ἴδιον δηλονότι στόμα, ὡς πρότερον: b) —: c) κατέπαυσε ἀπὸ, ποικίλον. V. 5. a) πολλὴν, ἀπαρακολούθητον εἰποῦσα, πολυΐστόρητον· τροπικὴ ἡ λέξις καὶ μεταφορικὴ ἀπὸ τῶν χεομένων ὑδάτων: b) πολὺν, πολυΐστόρητον: c) πολὺν ἐκρεύσασα πολύμικτον. V. 6. a) μαντικὴν μετὰ χρησμοῦ ἔπεμπε φωνήν: b) ἐμαντεύετο: c) τῶν ἐσθιόντων τὰς δάφνας, φωνήν: in margine: μαντευομένη ἀφίει φωνήν. V. 7. a) σκοτεινῆς: b) —: c) σκοτεινῆς φωνήν. V. 8. a) Ἀφ' ὧν, ἅτινα τῇ ψυχῇ: b) ἅτινα ψυχῇ: c) ἀφ' ὧν, ἐν ἐνθυμήσει φέρω. V. 9. a) κλῦθι καὶ ἄκουσον, ἀναλογιζόμενος, ἤγουν ἐν τῇ σῇ διανοίᾳ: b) ἄμποτε, ἀναπολῶν, διαλογιζόμενος, διανοούμενος: c) ἄκουσον ὦ, διαλογιζόμενος ἐν διανοίᾳ. V. 10. a)

Συνετῆ ἐξέταζε τὰς δυσκολοφράστους: b) συνετῆ πορεύου δυσλέκτους: c) συνετῆ διέρχου κακολέκτους. V. 11. a) ὡδὰς ἀναπτύσσων αὐτάς· ὅπου οὖσα εὔγνωστος ὁδὸς μεθ' οὗ: b) ὁδοὺς ἐρευνῶν: c) ὁδοὺς κινῶν ὅπου εὔκολος ὁδός. V. 12. a) Ἀπλανεῖ, ἐν γνώσει ἀπλανεῖ ἤγουν τὰ κεκρυμμένα ἐν τοῖς σκοτεινοῖς καὶ αἰνιγματώδεσι ἔπεσι: b) —: c) ὁδῷ, ὁδηγεῖ. V. 13. a) ἤγουν, καὶ τὸ προοίμιον ἀντὶ τῆς ὅλης διηγήσεως αὐτῆς ἀναλαβὼν καὶ εἰπών: b) κἄγγελον σχοινίου διαῤῥήξας: c) * * *. V. 14. a) ἀνερχόμεθα αἰνιγματωδῆ διήγησιν τῆς Κασσάνδρας: b) ὁδούς: c) διέλθω διελεύσεις. V. 15. a) Ἀντὶ τοῦ· προοίμιον πλέξας καὶ σὺν τραχύτητι λογων εἰπών: b) —: c) κρούσας· ἀπαρχήν· ταχύς V. 16. a) Ὑψηλὴ [1]) ἤδη· ὄρη: b) ἐνταῦθα ἄρχεται διηγήσεως: c) ἡ ἡμέρα ὑψηλὸν ὄρος. V. 17. a) τοῖς τάχεσι ὑπερεπέτατο ἵππου: b) ταχυτάτοις: c) vt a. V. 18. a) τέν· νήσου: b) ὄνομα κύριον [2]) πηγῆς: c) νῆσος [3]). V. 19. a) κατὰ, ἤγουν τὸν ἐξ ἑτέρας μητρὸς ὄντα ἀδελφόν: b) ἀδελφόν: c) τὸν ἀπὸ δύω μητέρων ἀδελφόν. V. 20. a) σχοινία τῆς τετρυπημένης, ἤγουν τῆς γαλήνης ἀπὸ τῆς πέτρας τῆς παραθαλασσίας: b) σχοινία, πέτρας: c) σχοινία, ἡ κοίλη πέτρα, γαλήνην ποιοῦντα ἀπὸ τῆς πέτρας. V. 21. a) τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔλυον· ἔσχαζον, ἀνέσπων: b) ἔλυον· ἔσχαζον: c) ἔλυον· ἀπέσπων. V. 22. a) τὰς ἀγκύρας, ἤγουν ἐν ᾗ ἐπνίγη ἡ παρθένος ἕλλην [4]): b) ἀγκύρας· θάλασσαν: c) ἀγκύρας τὴν φονεύσασαν τὴν Ἕλλην τὴν θάλασσαν. V. 23. a) ἤγουν αἱ πολύποδες ἔτυπτον αἱ μεγαλόφθαλμοι κώπαις: b) κώπαις: c) ἔτυπτον εὐόφθαλμοι, κώπαις. V. 24. a) τουτέστιν αἱ λευκόχροοι, ἢ αἱ ἀπὸ τῆς Φαλάκρης ἀκρωτηρίου τῆς Ἴδης, ἢ αἱ νῆες τοῦ Ἀλεξάνδρου: b) λευκαὶ νῆες: c) αἱ λευκόσωμοι ἀπὸ ὄρους νῆες. V. 25. a) Νῆσοι Τροίας ἀπὸ τινὸς Καλυδνοῦ: b) ὄνομα

1) F. ὑψηλά. 2) Scl. Τιθωνός.
3) Scl. Κέρνη. 4) Lege Ἕλλη.

τόπου λευκὰ ἄρμενα: c) ὄνομα τόπου, δεικνύουσαι· πτερὰ λέγονται τὰ ἄρμενα. V. 26. a) Ἤγουν τὰ ἀκρόστολα τὰ πρυμνήσια ἄρμενα ἐκτεταμένους: b) ἄκαυστα, ἐξηπλωμένους: c) * * * ἐξηπλωμένα. V. 27. a) Ἀντὶ τοῦ ἀρκτικοῦ ἀνέμου ἤτοι τοῦ βορέου, ἤγουν τοῦ σφοδροῦ: b) —: c) ταῖς ἀπὸ τοῦ ἄρκτου, καυστικοῦ. V. 28. a) θεῖον ἀνοίξασα, μαντικόν: b) μαντικόν: c) ἡ Κασάνδρα ἀνοίξασα μαντικόν. V. 29. a) βλάβης ἀρξαμένη δηλονότι ὑψηλῶν, ἥτις ἐκτίσθη διὰ τὴν πλάνην τῆς βοός: b) ὄνομα ὄρους: c) βλάβης, ὅτι ἐκεῖ ἡ βοῦς ἐπλανήθη· ὑψηλῶν τόπων. V. 30. a) ἀντὶ τοῦ, τοιούτους λόγους ἀρξαμένη ἔλεγεν: b) —: c) τοιούτων. V. 31. a) φεῦ φεῦ πατρὶς Τροία δηλονότι ἡ πυρποληθεῖσα: b) τροφεῦ: c) φεῦ ὦ ἀθλία τροφεῦ, ἤγουν πατρίς. V. 32. a) καὶ πρότερον ἐν ναυσὶ ταῖς πλῆθος φερούσαις: b) πολεμικοῖς: c) ταῖς ναυσὶ ταῖς ὀλεθρίαις, ἢ ταῖς οὐλαμὸν καὶ στρατιωτικὴν τάξιν φερούσαις. V. 33. a) ἤγουν τοῦ ἀνδρείου Ἡρακλέους τοῦ ἐν τῷ κήτει τριημερεύσαντος σιαγόσι: b) τοῦ Ἡρακλέους: c) τοῦ Ἡρακλέους, τρεῖς ἡμέρας ἐν τῷ κήτει ποιήσαντος ταῖς σιαγόσι. V. 34. a) τῆς θαλάσσης κατέπιε, ἤγουν τὸ κῆτος: b) Ποσειδῶνος ἠφάνισε, ἔκρυψε: c) τοῦ Ποσειδῶνος ἠφάνισε τὸ κῆτος. V. 35. a) ζῶν ὁ μάγειρος καὶ σφαγεὺς ἤγουν τῶν σπλάγχνων φλογιζόμενος καὶ πῦρ πολιζόμενος [5]): b) γευόμενος μεριστής: c) ζῶν μάγειρος ὁ Ἡρακλῆς ἐγκάτων φλογιζόμενος. V. 36. a) χωρήματι τοῦ [6]) ἀντὶ τῆς γαστρὸς τοῦ κήτους, πυρκαϊαῖς: b) χωρήματι: c) χωρήμασι μὴ ἐχούσαις φλόγα. V. 37. a) τὰς τρίχας ἀπέβαλλε τῆς κεφαλῆς τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους: b) τρίχας ἠφάκισε [7]) κεφαλῆς: c) τὰς τρίχας ἔρρευσε τῆς κεφαλῆς. V. 38. a) ὁ τῶν οἰκείων παίδων φονεὺς ὁ φθορεὺς πατρίδος: b) πορθητής: c) ὁ φθεί-

5) F. πορίζόμενος.

6) Scilicet λέβητος. Thryll.

7) Forte ἠφάνισε.

ρων τὰ τέκνα, βλαπτικὸς τῆς πατρίδος. V. 39. a) ἤγουν τὴν μητρυιὰν αὐτοῦ τὴν Ἥραν, τὴν μὴ τιτρωσκομένην ὡς θεὰν, τῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ: b) ἤγουν τὴν Ἥραν ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ, δεινῷ: c) τὴν Ἥραν ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ, δεινῷ. V. 40. a) πλήξας βέλει κατὰ στῆθος, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ τῷ ἱπποδρόμῳ τῆς Ὀλυμπίας: b) ξίφει κατὰ τὸ στέρνον ἤγουν τῷ ἀγῶνι· c) τρώσας βέλει τὸ στῆθος ἐν μέσῳ τοῦ ἀγῶνος. V. 41. a) αὐτοῦ ἤγουν τοῦ Διὸς γεγονότος δηλονότι, ὁ κρατήσας τὸ σῶμα: b) κρατήσας: c) τοῦ Διὸς, συντρίψας τὸ σῶμα. V. 42. a) τουτέστι παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν ὑψηλὸν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ: b) Διὸς ὑψηλόν: c) ὑψηλὸν, τοῦ γίγαντος: in margine alia manu: ὄχθος, αἱ τραχεῖαι, καὶ δύσβατοι τόποι, πέτραι αἱ ἐξοχαί. V. 43. a) ἀντὶ τοῦ, ὁ τοὺς ἵππους ταράσσων ὑπάρχει: b) —: c) ὑπάρχει. V. 44. a) ἀντὶ τοῦ, τῆς σικελικῆς: b) — : c) τῆς Ἰταλιακῆς. V. 45. a) ἐπιτηροῦσαν ἀναιδῆ σκύλλαν: b) τὴν ἔφιππον ἐπιτηροῦσαν: c) ἐπιτηροῦσαν τὴν σκύλλαν. V. 46. a) Ὁ φονεύσας τοῦ ὑποθαλασσίου σπηλαίου ἰχθύας ἀγρεύουσαν: b) πέτρας, τὴν ἰχθύας ἀγρεύουσαν: c) τῆς πέτρας, ἰχθύας ἀγρευομένην. V. 47. a) — : b) ἤγουν Φόρκυν: c) ὁ Φόρκυν. V. 48. a) Φλέγων λαμπάσι ἀνεζώωσε καὶ ἀνεκαίνισε: b) λαμπάσι: c) καίων λαμπάσι· ἀνεζώωσε. V. 49. a) τὴν λεπτύνουσαν τοὺς νεκροὺς, ἀντὶ τοῦ, οὐ φοβουμένην, καὶ τὴν καταχθονίαν θεάν: b) Περσεφόνην, καταχθόνιον: c) τὴν Περσεφόνην, καταχθόνιον. V. 50. a) ἐφόνευσεν, ἤτοι χωρὶς ξίφους καὶ μηχανῆς: b) ἐφόνευσε τὸν Ἡρακλέα: c) ἐφόνευσεν τὸν Ἡρακλέα φαρμάκῳ. V. 51. a) ὁ νεκρός· φιλοφρονούμενος τὸν ᾅδην διὰ καὶ τὴν τοῦ Ἡρακλέους ἄφιξιν: b) ἤγουν ὁ Νέσος: c) ὁ Νέσος, φιλιούμενος. V. 52. a) Βλέπω ἄθλια θηλαμὼν δηλονότι, πυρπολουμένην: b) καιομένην: c) βλέπω ὦ ἄθλία ἐκ δευτέρου κεκαυμένην. V. 53. a) Εὑρισκομένων τῶν ἀπογόνων τοῦ Αἰακοῦ τοῦ τοῖς ὀστέοις: b) ἤτοι τοῦ Νεοπτολέμου: c) * * *. V. 54. a) πόλιν τῆς Ἤλιδος φυλάσ-

σουσι, ἤγουν ἅπερ κατέλειψε τὸ πῦρ ὀστᾶ: b) ὄνομα πόλεως Ἤλιδος τοῖς Φυλάσσουσι: c) ὄνομα πόλεως Ἤλιδος, Φυλάττουσι. V. 55. a) Ἤγουν τοῦ Πέλοπος τοῦ κρυβέντος, ἤγουν ἐν τῇ τέφρᾳ τὸ σῶμα: b) σποδιᾷ κατακαυθέντος: c) κατακαυθέντος ἐν σποδιᾷ. V. 56. a) ἀντὶ τοῦ Τευτάρου τοῦ τοῖς ἐπτερωμένοις, ἤγουν ἃ κατεῖχε ὁ Φιλοκτήτης: c) τοῖς ἀπὸ τοῦ Τευτάρου βέλεσι. V. 57. a) Ἀντὶ, Φανερώσει βαρύμηνης ἡ γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ Οἰνώνη: b) ἀποσταλτικὸν, ἤγουν ἡ Οἰνώνη: c) ἡ βαρύμηνις γυνή. V. 58. a) Ἀπὸ, υἱὸν αὐτῆς τὸν Κόρυθον προδότην: b) τὸν Κόρυθον, ἤγουν τῆς Τροίας: c) τὸν Κόρυθον υἱὸν Οἰνώνης. V. 59. a) τοῦ αὐτοῦ ὀνείδεσι θυμουμένη: b) ἤγουν τοῦ Πριάμου: c) ἀγάγει ὀνειδισμοῖς. V. 60. a) χάριν, τῶν ξένων τῆς Ἑλένης: b) —: c) κοιτῶν χάριν, τῶν ξένων. V. 61. a) ἤγουν ἡ Οἰνώνη ἰατρὸς καὶ τὰ Φάρμακα ἐνεργοῦσα: b) ἤγουν ἡ Οἰνώνη θεραπευτικὴ ἀνίατον: c) ἡ Οἰνώνη ἰάτρανα ἀθεράπευτον. V. 62. a) χαλεπόν: b) —: c) τραῦμα ἰδοῦσα χαλεπόν. V. 63. a) Ἀντὶ, Ἡρακλέος τοῦ Φθείροντος τοὺς γίγαντας βέλεσι βεβλημένου: b) τόξοις: c) τοῖς Φθείρασι τοὺς γίγαντας βέλεσι. V. 64. a) παρὰ, λήψεται: b) ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου: c) πρὸς τοῦ ἀντιμαχητοῦ, ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου, κοινὸν θάνατον. V. 65. a) πρὸς τὸν νεαστὶ δαμασθέντα: b) —: c) νεοδάμαστον νεκρόν. V. 66. a) Μετὰ ἤχου ῥίψασα κατὰ κεφαλῆς: b) ῥίψατα: c) μετὰ ἤχου ἐκρίψασα. V. 67. a) Ἀπὸ τοῦ πόθου αὐτῆς ἀνδρὸς ἑλκομένη ὥσπερ ὑπ' ἀγκίστρου: b) τοῦ Ἀλεξάνδρου, κεκρατημένη: c) τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κεκρατημένη. V. 68. a) καὶ κινουμένῳ ἐκπνεύσει: b) —: c) ψυχοραγοῦντι ἐκπνεύσει. V. 69. a) δὶς καὶ τρὶς, πολέμου: b) : c) θρήνῳ, τοῦ πολέμου. V. 70. a) Δύναμιν, οἴκων: b) δύναμιν: c) πάλιν, δύναμιν, οἴκων. V. 71. a) Ἀφορῶσαν, ἀφανιστικόν: b) βλέπουσαν, ἀφανιστικόν: c) * * *. V. 72. a) τὸν τάφον τῆς θυγατρὸς δηλονότι τοῦ Ἄτλαντος, μητρὸς δὲ τοῦ Δαρδάνου: b) ἤγουν

λείτην ἠτίμωσαν, χρυσίον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα [24]) πρεσβευόμενον. Κυρσίλον [25]) δὲ, τῆς Βουλῆς ἕνα, κατελίθωσαν καὶ ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευσε [26]) πέμπειν τῷ Βαρβάρῳ. Αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει, Ὀλυμπιάδι οά [27]), ὁ Δαρεῖος, μετὰ τὸ ἐκστῆσαι [28]) Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς, ἔπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην [29]), ἀνεψιὸν αὐτοῦ, καὶ ἑξακοσίων νηῶν στόλον, καὶ Νάξον [30]) εἷλον, καὶ Ἐρέτριαν, Εὐβοΐδος [31]) πόλιν. Ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτοῦ τ́ τάλαντα. Ἀποπλεύσαντες δὲ, καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι (σὺν οἷς ἐτύγχανε καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος [32]) Ἀθηναίων [33]) καὶ Στησιλέου, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναιγείρου, καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς τῶν χιλίων) ἡττῶν-

mosth. Philipp. III. tradit Reisk. Codd. Parif. V et VIII, et Augustan. I et II. legere Ἀρίθμιον.

24) χρυσίον — κομίσαντα) Vitt. 2 et 3. περὶ Δαρείου χρυσίον βαρβ. αἰτήσαντα, quod vero Demostheni et Dicaearcho repugnat, qui narrant: ὅτι χρυσὸν f. χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων Μήδων ἤγαγε f. ἐκόμισε ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων.

25) κυρσίλον) Vitt. 2 et 3. κυρσίλιον, et postea κυρσιλίου pro κυρσίλου.

26) συνεβούλευσε) Pro συνεβούλευε nostri, bene.

27) τῷ αὐτῷ — Ὀλυμπ. οά) Haec verba Vitt. 2 et 3. annectentes superioribus παῖδας αὐτοῦ cum interpunctione, pergunt fic: Ὁ δὲ Δαρεῖος, non inepte.

28) ἐκστῆσαι) Vitt. 2 et 3. ἐκστῆναι.

29) Ἀρταφ.) Herodot. VI, 94.

30) Νάξον) Herodot. l. l. Ἀθήνας, sed Io. Tzetz. Chil. I, 862. quoque Νάξον.

31) Εὐβοΐδος) Pro Εὐβοΐδα nostri non agnofcunt: retinent vulg. Forte leg. vt in Chil. l. l. v. 962. Εὐβοίας.

32) Μιλτ. στρατηγ.) Mire Vit. 3. καὶ Μιλτιάδης στρατηγοῦντες.

33) Ἀθηναίων) Nostri cum Seb. pro Ἀθηνῶν.

ται 34), καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν. Ὅπερ ἀκηκοὼς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ηὐτρεπίζετο στρατεῦσαι 35). Ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε ηὐτρέπιζε, καὶ πεζὸν συνῆγε στρατόν. Τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ.

Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, Μαρδονίου λέγοντος 36) αὐτῷ πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ τοὐναντίον. Ἦν δὲ 37) ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτῷ 38) τῆς στρατιᾶς, ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες πεντακόσιαι 39). Πλοῖα δὲ δισχίλια 40) διακόσια ἑπτά 41). Τετρακόσια δ' ἦν 42) τάλαντα ἡμερησία τροφὴ τῷ στρατῷ. Στρατεύων οὖν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς φύσεις 43). Βούβαρις γὰρ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος 44) προπεμφθέντες 45) μετὰ πολλῶν μυριάδων, τῆς ὀρυγῆς 46) τοῦ Ἄθω ἐπεστάτουν, καὶ διέκοπτον αὐτὸν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος. Ἕτεροι δὲ γεφυροῦν

34) ἡττῶνται) Herodot. VI, 114.

35) στρατεῦσαι) Herodot. VII, 1.

36) Μαρδ. λέγ.) Herod. VII, 5.

37) ἦν δὲ) Noſtri pro ἦν οὖν.

38) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

39) μυριάδ. πεντακόσιαι) Pro μυρ. πεντακόσιοι noſtri. Sic quoque Io. Tzetz. Chil. I, 879: aliter Herodot. VII, 60 et 184.

40) δισχ.) Pro χίλια conſenſu noſtrorum dedit Sebaſt.

41) ἑπτά) Pro ἑξήκοντα noſtri Codd. cum Io. Tzetz. in Chil. I, 877. et Herodot. VII, 184. Sine dubio litterae ζ et ξ confuſae, quae primum erant ſcriptae.

42) ἦν) Noſtri ἦσαν.

43) φύσεις) Io. Tzetz. in Chil. I, v. 883. τῶν στοιχείων.

44) Ἀρταχαῖος) Sic quoque noſtri cum Io. Tzetz. Chil. I, v. 918. ſed Herodot. VII, 21. Ἀρταχαίης.

45) προπεμφθ.) Seb. conſentientibus noſtris pro προύπεμφθ. quod eſt auctore Thryllit. σόλοικον, immo barbarum.

46) ὀρυγῆς) Ita quoque Io. Tzetz. Chil. I, 915. Vit. 2. ὀρυγοῦς: Vit. 3. ὀρυοῦς, vitioſe. Herodot. l. l. τοῦ ἔργου. Lexica vero quum

ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ Τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην, μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου. Γεγονυίας δὲ τῆς γεφύρας, καὶ λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος, διακοσίαις [47]) ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο ζεύγη [48]) (ποδῶν) δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσεν ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πέλαγος, ὡς δῆθεν τὴν θάλασσαν, οἷα δούλην, δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. Ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας, ἀντὶ τῆς προτέρας, τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησαν [49]) · ναῦς πλαγίας [50]) κατὰ ῥοῦν ἔστησαν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος. Ἄνωθεν δὲ τῶν νηῶν σχοίνους ὑπερμεγέθεις εἵλκυσαν ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς γῆς. Ἄνωθεν δὲ τῶν σχοίνων δοκοὺς ὑπεστόρησαν [51]) καὶ προσήλωσαν. Εἶτα γῆν ἐπέβαλον ἐπὶ τὰς δοκοὺς [52]), καὶ ἐπέῤῥανον ἐπὶ τὴν γῆν [53]) φυλλάδας μυρσίνης καὶ δάφνης. Ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεραι δοκοὶ περικλείουσαι [54]) τὴν γέφυραν, μήπως τὶς ὀλισθήσας [55]), καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. Οὕτω

ignorent voc. ὀρυγὴ, omnino leg. ὀρυχῆς.

47) *διακοσίαις*) Sic nostri cum Io. Tzetz. Chil. I, 891. verum Herod. VII, 35. *τριακοσίαις*; forte *σ* et *τ* permutatae.

48) *ζεύγη*) Vitt. 2 et 3. addunt *βοῶν*, sine dubio ex ore dictantis male exceptum, et fraude adiuncti ζεύγη corruptum pro *ποδῶν*, ita vt *ποδῶν δεσμῶν* sit i. q. Io. Tzetz. in Chill. I, 892. vno verbo *ποδοπεδῶν*, Herodot. vero l. l. *πεδέων* exprimit. Vncis inclusum *ποδῶν* addidimus.

49) *ἑτέρας — ἐποίησαν*) Vitt. 2 et 3. *ἑτέρας δὲ γεφύρας τούτῳ τῷ τόπῳ ἀντὶ τῆς πρ. ἐπ.* sane non inepte, nisi vulgat. magis congrueret Herod. VII, 36, *τὰς δὲ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἐζεύγνυσαν· ἐζεύγνυσαν δὲ ὧδε.*

50) *πλαγίας*) Sic quoque Io. Tzetz. Chil. I, 895: Herod. l. l. *ἐπικαρσίας*: sed Vitt. 2 et 3. *πλαγίως.*

51) *ὑπεστόρ.*) Vitt. 2 et 3. *ὑπεστήριξαν.*

52) *τὰς δοκ.*) Vitt. 2 et 3. *τοὺς δοκ.*

53) *ἐπέῤῥαν. — γῆν*) Nostri modo *ἔῤῥαινον*, sublatis *ἐπὶ τὴν γῆν*. Io. Tzetz. l. l. v. 908. *ἄνωθεν* (h. e. *ἐπὶ τὴν γῆν*) *ἐπιῤῥαίνουσι μυῤῥίνην τε καὶ δάφνην.*

54) *ἕτεραι — περικλείουσαι*) Vitt. 2 et 3. *ἕτεροι δοκοὶ περικλείοντες.*

55) *τὶς ὀλισθ.*) Nostri pro *ὀλισθ. τὶς.* Deinde *πέσῃ* pro

μὲν αἱ γέφυραι γεγόνασι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λιθίνην αὐτῷ [56]) ἕδραν ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ἧπερ ἐφιδρυσθεὶς [57]) ὕστερον, ὅτε [58]) παρεγεγόνει, τὸ στράτευμα ἔβλεπε.

Πρῶτον δὲ περὶ τὰς Κελαινὰς, πόλεις τῆς Φρυγίας [59]), ἐλθὼν [60]) ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο [61]) χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον. Καὶ τῷ Ξέρξῃ τότε [62]) ἀργυρίου ἐχαρίσατο δισχίλια [63]) τάλαντα, καὶ ύ μυριάδας Δαρεικοῦ χρυσίου νομίσματος, χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομένας [64]). Ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀσπασάμενος [65]), καὶ τὸ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀποπληρώσας [66]), ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι διὰ Φρυγίας [67]) καὶ Λυδίας. Περί τινα δὲ τόπον ἰδὼν πλάτανον ὡραίαν, καθ' Ἡρόδοτον [68]) ἐχρύσωσεν [69]) αὐτὴν διὰ τὸ

καταπλέῃ. Io. Tzetz. Chil. I, 904. μή πως ἐκ τῶν πλαγίων τὶς εἰς θάλασσαν ἐμπέσοι.

56) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

57) ἐφιδρυσθεὶς) Noſtri recte pro ἐφιδρυθεὶς l. ἐφιδρυνθεὶς.

58) ὅτε) Pro ὅταν Vitt. 2 et 3. bene.

59) τῆς Φρυγ.) Noſtri delent art. τῆς.

60) ἐλθὼν) Vitt. 2 et 3. addunt Πεισιστράτῳ, quod turbat contextum verborum. Thryllit. coniicit πανστρατί.

61) ἐδωρήσ.) Herodot. VII, 27. Noſtri ἐχαρίσατο, vt mox quoque ἐχαρίσατο pro ἐχαρίζετο, bene.

62) τότε) Praemiſſum δὲ delent Vitt. 2 et 3.

63) δισχίλ.) Vit. 3. δυσχίλ.

64) καὶ ύ μυρ. — ἀπολειπομένας) Vitt. 2 et 3. καὶ τετρακοσίας μυρ. δαρειακῷ χρυσονομίσματι χιλιάδα ὀλίγα ἀπολειπόμενος, mendoſe. Herodot. VII, 28. τετρακοσίας μυρ. στατήρων Δαρεικῶν, ἐπιδεούσας ἑπτὰ χιλιαδίων.

65) ἀσπασάμενος) Vitt. 2 et 3. ἀποδεξάμενος. Io. Tzetz. Chil. I, 930. τὴν γνώμην θαυμάσας.

66) ἀποπληρ.) Pro ἀναπληρώσας noſtri cum Herodot. VII, 29.

67) διὰ Φρυγίας) Noſtri ſine art. τῆς.

68) Ἡρόδοτ.) VII, 31.

κάλλος αὐτῆς. Κατὰ δὲ ἑτέρους τινὰς, ὅτι περὶ μεσημβρίαν καθεσθεὶς ὑπ' αὐτὴν, τὸ θάλπος ἐξέφυγε. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω 70), ἐπικυψάντων τῶν ἵππων πιεῖν, ἐξηράνθη 71) ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθήναις 72) ὁ Ἰλισσὸς, καὶ ἕτεροι. Πεφθακότος δὲ αὐτοῦ 73) περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔκλειψις 74) ἡλίου καὶ σημεῖα ἐγένοντο ἕτερα· ὅμως ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπερικόπως 75) τὰς γεφύρας ἐπεραιοῦτο. Τέλος ἐφ' ἅρματος καὶ αὐτὸς διεπεραιοῦτο 76).

Ἐρχομένου δὲ καὶ αὐτοῦ 77) πρὸς τὴν Ἀττικὴν, Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς τοιοῦτος 78)·

Τεῖχος 79) Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς,
Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τό σε τέκνα τ' ὀνήσει 80)·
Μὴ δὲ σύγ' ἱπποσύνην 81) τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα 82)
Πολλὸν ἀπ' Ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν.

69) ἐχρύσ.) Herodot. δωρησάμενος κόσμῳ χρυσέῳ.

70) προσωτέρω) Vitt. 2 et 3. πρόσω. Vulg. προσωτέρως.

71) ἐξηράνθη) Pro ἀπεξηρ. nostri cum Tzetz. Chil. I, v. 931.

72) ἐν Ἀθήναις) Io. Tzetz. v. 933. in Chil. I. περὶ Ἀθήνας. Idem h. l. est ἐν, quod περί.

73) πεφθακότος — αὐτοῦ) Pro πεφθακότες Vit. 2. bene, vt antea πορευομένου αὐτοῦ.

74) ἔκλειψις — ἐγένοντο ἕτερα) Vitt. 2 et 3. bene pro ἔκλ. ἡλ. ἐγένετο καὶ σημ. ἕτερ. cf. Herodot. VII, 17.

75) ἀπερικόπως) Abest a nostris, non bene. Io. Tzetz. in Chill. I, 950. ἐπεραιοῦτο ἀδιαστίκτῳ βάσει.

76) διεπεραιοῦτο) Nostri recte pro διαπεραιοῦται.

77) καὶ αὐτοῦ) Nostri addunt, bene.

78) τοιοῦτος) Vitt. 2 et 3. οὗτος.

79) τεῖχος) Herodot. VII, 141. vid. supra ad v. 1419. *Leguntur quoque hi vers. ap. Niceph. Gregor. ad Synes. p. 369. et primus solus p. 402. Addit subiungitque statim, reliquis rescissis, priori versui schol. Hermogenis Sosipater et Syrianus:* ὦ θεία Σαλαμὶς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν. Thryllit.

80) τό — ὀνήσει) Vit. 2. τότε τε κατονήσει: Vit. 3. τόγε τε κατανοήσει, perperam.

81) ἱπποσύνη) Vit. 2. ἱπ-

Καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας καὶ γέροντας περὶ Τροιζῆνα ἐξέθεντο· πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους ἐν ταῖς Ἀθήναις εἴασαν μετά τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμῖνα εἶχον τὸν στόλον, ὅπου ὕστερον καὶ τοὺς Βαρβάρους κατεναυμάχησαν, σοά πλοῖα ἔχοντες τὰ τῶν συμμάχων καὶ αὐτῶν πάντα. Ὁ δὲ Ξέρξης περὶ τὸ Αἰγάλεων 83) ὄρος, ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος κείμενον, ἐπὶ θρόνου λαμπρῶς ἐκάθητο, βλέπων τὴν ναυμαχίαν. Ἡττηθέντων δὲ τῶν αὐτοῦ τῇ ναυμαχίᾳ, πεζῇ πολεμῆσαι ἠθέλησε, καὶ ἐκ τῆς τῶν Περσικῶν βελῶν ἐπαφέσεως 84) ἐκρύβη ὁ ἥλιος. Τότε μαθών τις τῶν Ἑλληνικῶν στρατηγῶν τοῦτο 85), εἶπε τοῖς στρατιώταις· „Ἀριστοποιήσασθε, „ὦ ἄνδρες, ἵνα παρ' Ἅιδῃ δειπνήσωμεν μαχόμενοι. Θαῤ„ῥεῖτε δέ· οὐ γὰρ ὑπὸ θάλπος ἡλίου, ὑπὸ σκιὰν δὲ βελῶν „πολεμήσομεν.“ Ξέρξου δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου, Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' τὰς περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον 86) παρόδους κατείληφε. Καὶ ἀντιταξάμενος πρὸς αὐτὸν, πολλοὺς 87) ἀνεῖλε, καὶ δύο ἀδελ-

ποσοῦν: Vit. 3. ἱπποσῦν, vitiose.

82) ἰόντα) Vit. 3. ἐόντα.

83) Αἰγάλ.) Nostri Αἰγάλαιον. Lege potius cum Herodot. VIII, 90. Αἰγάλεων. Potterus Αἰγάλεως putat esse formae Ionicae, Αἰγάλαος autem formae communis. Io. Tzetz. Chill. I. v. 978. ἄνωθι τοῦ ἐκγαλέου (αἰγαλέου) ὄρους.

84) ἐπαφέσεως) Verbum ἐπαφίημι Lexica habent, sed substantiuum ἐπάφεσις adhuc ignorant. Vit. 2. legit ἀφέσεως.

85) τοῦτο) Nostri ponunt bene post στρατηγῶν.

86) περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον) A Seb. remotum pro ἐν Θερμοπύλαις reposuimus, quum illud quoque Io. Tzetz. Chil. I, 960. exhibeat. Malumus cum ipso Tzetza errare potius, si error est, quam ei obtrudere lectionem, etsi veram, tamen ei alienam et a glossatore illatam. Plures autem erant vrbes eius nominis, cf. Steph. Byz.

87) πολλοὺς, seq. μὲν, Vitt. 2 et 3. delent, recte. cf. Herodot. VII, 224.

φοὺς τοῦ Ξέρξου· τοσοῦτον δὲ ἀντέστη [88]) γενναίως μαχόμενος, ὡς καὶ τὸν Ξέρξην ἀποβῆναι τοῦ ἵππου, καὶ πεζῇ μάχεσθαι [89]). Τέλος δὲ [90]) συμπατήσαντες [91]) αὐτόν τε τὸν Λεωνίδην καὶ τοὺς τριακοσίους, διῆλθον διὰ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Λαβόντες δὲ [92]) τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου, ἀνεσταύρωσαν.

Τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ἔτι παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων κακούμενον, προσέτι δὲ ἀκούων, ὅτι καὶ τὴν γέφυραν λύειν μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν Μαρδόνιον ἀφεὶς πολεμεῖν, αὐτὸς δὲ μέρος λαβὼν τοῦ ἑαυτοῦ [93]) στρατεύματος, ὑπεχώρει. Καὶ τούτων δὲ οἱ πλείους περὶ τὴν πάροδον χειμῶνι καὶ λιμῷ διαφθείρονται. Αὐτὸς δὲ ἀπὸ Στρυμόνος [94]) νηὶ Φοινίσσῃ ἐμβὰς, καὶ δεινῇ τρικυμίᾳ περιπεσὼν, ὡς καὶ πολλοὺς ἀποπηδῆσαι τῆς νεὼς εἰς τὴν [95]) θάλασσαν χάριν τῆς σωτηρίας, αὐτὸς μόλις πρὸς τὴν πατρίδα [96]) δυστυχῶς ὑποστρέφει. Τὸν δὲ Μαρδόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Πέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεῖλον, καὶ Μασίστιον, τὸν χρυσοῦν λεπιδωτὸν θώρακα ἔχοντα, δι᾽ ὃν ἀνῃρημένον καὶ μεγάλη μάχη ἐγένετο. Ταῦτα μὲν οὕτω. Ξέρξης δὲ, πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, μετὰ τοιαύτην ἧτταν [97]) ἐν Σάρδεσι παραγεγονὼς, εἰς ἔρωτα τῆς Μασίστιδος [98]) ἐμπέπτωκε γυναικὸς, καὶ ταύτῃ συνῆν, καὶ

88) ἀντέστη) Vit. 3. ἀντιέστησε.

89) μάχεσθαι) Vit. 3. μαχέσασθαι.

90) τέλος δὲ) Pro τέλος Vitt. 2 et 3.

91) συμπατήσ.) Noſtri male συμπατήσαντα.

92) λαβ. δὲ) Noſtri ſeq. καὶ tollunt, et pro λεωνίδου legunt λεωνίδους.

93) ἑαυτοῦ) Noſtri non agnoſcunt cum Io. Tzetz. Chil. I, 994.

94) ἀπὸ Στρυμ.) Noſtri διὰ Στ. Io. Tzetz. Chil. I, 996. ἀπὸ Στρ. ἐπιβὰς νηὸς αὐτὸς Φοινίσσης.

95) εἰς τὴν) Sic quoque Io. Tzetz Chil. I, 998. Vit. 3. πρὸς τήν.

96) πρὸς τὴν πατρ.) Noſtri cum Io. Tzetz. l. l. v. 1000. pro εἰς τὴν πατρ.

97) ἧτταν) Pro ἧτταν noſtri, recte.

98) Μασίστ.) Noſtri Μασίτιδος. Io. Tzetz. Chil. I,

συνεχώρει, ὥσπερ νενικηκὼς, ὁ πᾶσιν [99]) ἀπολωλεκὼς τὴν Περσίδα, οἷα καὶ [100]) πάντες οἱ ἡττημένοι διαπράττονται. Τέλος ἐλθὼν [101]) εἰς τὴν πατρίδα, τὸ πένθος αὐτοῦ παρεσήμανεν.

1437. Δειναῖσιν [1]) ἀρχαῖς] Ταῖς δειναῖς ἀκταῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης, παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος.

1438. Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισιν] Ἀντὶ τοῦ, ἐν [2]) τοῖς πεδίοις, ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν ἀρόσεως, ἤτοι τῆς ἀρουμένης ὑπὸ τῶν βοῶν.

1439 — 40. Ἕως ἂν αἴθων] Ἕως ἂν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐλθὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, κυριεύσας καὶ μοναρχήσας. Ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἡ Ὀλυμπιὰς [3]), εἰς Πύῤῥον, τὸν Ἀχιλλέως, καὶ Ἕλενον, τὸν Πριάμου, τὸ γένος ἀνέκαθεν ἀνέφερεν, ὥς φησι Θεόπομπος [4]) καὶ Πύρανδρος [5]). Ἀνάγει δὲ τὸ

1007. γυναικὸς αὐτοῦ τοῦ Μασιστίου.

99) πᾶσαν) Vit. 2. ἅπασαν.

100) οἷα καὶ) Io. Tzetz. Chil. I, 1011. addit bene μέχρι νῦν.

101) ἐλθὼν) Nostri cum Io. Tzetz. Chil. I, 1012. pro ἀπελθών.

1) Δειναῖσιν) Schol. v. 1437 et 1438. in Vitt. 2 et 3. non reperiuntur. Vit. 1. et Ciz. δίναισιν pro δειναῖσ. cff. Nott. ad Lycophr. Seb. hic addit: *Minime placet haec interpretatio, ideoque eam non sequimur.* Verum quamnam sequitur? nullam dedit aliam.

2) ἐν) Delent Vitt. 2 et 3.

3) Ἡ γὰρ μήτηρ — Ὀλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro ἡ γ. Ὀλ. ἡ μήτ. Ἀλεξ.

4) Θεόπομπος) *In historiis Philipp. quas libris* 58. *conscripsisse testantur plures auctores, inpr. Diod. Sic.* XVI, *p.* 511. *vid. Phot. Bibl. C.* 176. Sebast. Vit. 3. perperam Θεόπεμπτος. Supra ad v. 174. quoque vulg. Θεόπεμπτος pro Θεόπομπος. cf. ibi dicta.

5) Πύρανδρ.) Fors. in Peloponnesiacis, quorum mentionem facit Plutarch. in Parall. min. c. 37. T. VII, p. 250, ed. Reisk. ὡς Πύρανδρος ἐν τετάρτῳ πελοποννησιακῶν. Forte leg. Πείσανδρος. cf. *Bibl. der alten Litterat. St.* II, *p.* 104, et Heyne ad Virg. Aen. T. II, p. 233.

γένος, ὁ μὲν Πύῤῥος εἰς Αἰακόν· ὁ δὲ Ἕλενος εἰς Δάρδανον.

1441. Θεσπρωτὸς [6])] Διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἠπειρῶτιν εἶναι.

Χαλαστραῖος] Γράφεται [7]) καὶ Χαλαδρχῖος· καὶ γὰρ παρακατιὼν [8]), φησί· Χαλάδρης λύκον. Χάλαδρα [9]) δὲ, ἡ Κάναστρον [10]), πόλις καὶ λίμνη Μακεδονίας, ἀφ' ἧς ὅλην τὴν Μακεδονίαν δηλοῖ [11]).

1442. Πρηνῆ θ' ὁμαίμων] Ὁμαίμων, τῶν Περσῶν, παρόσον ἀμφότεροι, ὅ, τε Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ξέρξης, ἀπὸ Περσέως εἶχον τὸ γένος. Ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος ἀπὸ Ἡρακλέους τοῦ Περσείδου, οἱ δὲ Πέρσαι ἀπὸ Περσέως [12]). Περσέως γὰρ Ἀλκαῖος, Ἠλεκτρύων, καὶ Σθένελος. Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνη· Ἀλκμήνης [13]) δὲ Ἡρακλῆς. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀφ' Ἡρακλέους καὶ Νεοπτολέμου κατῆγε τὸ γένος.

1443 — 45. Ἀργείων πρόμους] Ἢ Ἀκταίων πρόμους. Ἀργεῖοι δὲ [14]) καὶ Ἀκταῖοι, οἱ Ἀθηναῖοι.

6) Θεσπρωτὸς) Abest hoc schol. a Vitt. 2 et 3. exhibent quidem Vit. 1. et Ciz. sed demum post χαλάδρης λύκον.

7) γράφεται καὶ χαλ.) Vit. 1. et Ciz. pro καὶ χαλ. γρ. Vit. 2. et 3. γράφεται ignorant. Deinde Vit. 1. et Ciz. praemittunt καναστραῖος λεὼς pro χαλαστραῖος: Vitt. 2 et 3. vero modo καναστραῖος. cff. Nott. ad Lycophr.

8) καὶ γὰρ παρακατιὼν) Sic nostri cum Seb. pro καὶ γὰρ κατιών.

9) χάλαδρα) Vit. 1. et Ciz. καλάδρα. Haec autem usque ad δηλοῖ absunt a Vitt. 2 et 3.

10) ἡ κάναστρον) Pro ἡ χάλαδρα Vit. 1. et Ciz. vulg. κάναστρα, vid. Steph. ad κάναστρον, et Nott. ad Lycophr.

11) δηλοῖ) Pro φησὶ Vit. 1. et Ciz. bene.

12) ὁ γὰρ Ἀλέξ. — Περσέως) Vit. 1. et Ciz. hic apte inserunt, omissis ad extrem. cum Vitt. 2 et 3. verbis οἱ δὲ Πέρσαι ἀπὸ Περσέως, alieno plane loco positis.

13) Ἀλκμήνης) Sic Vit. 1. et Ciz. sublata praeposit. ἐκ, recte.

14) Ἀργεῖοι δὲ) Vit. 3. Ἀρ-

Ἀπῴκησαν δὲ μετὰ τῆς Μηδείας εἰς Πέρσας [15]) τινὲς τῶν Ἀθηναίων. Νῦν οὖν Ἀθηναίους λέγει τοὺς Πέρσας, διὰ τὴν ἀποικίαν. Ἀναγκάσει δὲ, φησὶ, τοὺς Περσῶν ἡγεμόνας φοβηθέντας κολακεῦσαι αὐτὸν, καὶ ὑποταγῆναι, καὶ σκῆπτρον ὀρέξαι καὶ δοῦναι αὐτῷ τῆς μονοκρατορίας [16]).

1446. Οἳ δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων] Ἀδελφός μου, φασὶ, μετὰ ἕκτην γενεὰν, ἤτοι ἐκ πολλοῦ, συγγενὴς καὶ φίλος αὐτῶν νομισθήσεται [1]). Ὁ δὲ λόγος [2]) περὶ Ταρκυνίου, τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως [3])· οὗτος γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου, ὡς φλυαροῦσιν [4]) οἱ τὰ τοῦ Λυκόφρονος πρὸ ἡμῶν σχολιάσαντες, ἕκτος ἦν. Ἐγὼ δὲ πρῶτον γινώσκω Ῥωμύλον [5]), εἶτα Νοῦμαν, Τοῦλλον Ὀστίλλιον τρίτον, τέταρτον Ἄγκον Μάρκιον [6]), πέμπτον Ταρκύνιον Πρίσκον [7]), ἕκτον Σέρβιον Τούλλιον [8]), ἕβδομον Ταρκύνιον τὸν ὑπερήφανον [9]), εἶτα Βροῦτον καὶ ἑτέρους [10]).

γεῖοι γάρ; verum Ciz. et Vit. 1. haec omittunt.

15) εἰς Πέρσας) Nostri pro ἐπὶ Περσ. In Vitt. 2 et 3. exciderunt τινὲς — τοὺς Πέρσας lapsu librarii ob repetitum voc. Πέρσας.

16) τῆς μονοκρ.) Vit. 1. et Ciz. pro τὴν μονοκρατορίαν, recte, scl. σκῆπτρον. Addunt adeo Vitt. 2 et 3. τὰ σκῆπτρα τῆς μονοκρ.

1) ἤτοι ἐκ — νομισθήσεται) Vit. 1. et Ciz. tantum ἤγουν συγγενὴς, Vitt. 2 et 3. ἤγουν συγγένειαν.

2) ὁ δὲ λόγος) Vitt. 2 et 3. λέγει δέ.

3) Ταρκυνίου — βασιλέως) Nostri, vt ante Seb. Ταρκινίου τοῦ Ῥωμαίου.

4) ὡς φλυαρ.) Vit. 1. et Ciz. ὡς λέγουσιν, omissis sqq. οἱ τὰ — σχολιάσαντες. Haec sunt Isaac. Tzetzae, illa vero Io. Tzetzae.

5) Ῥωμύλον) Nostri Ῥωμῦλον, vt etiam ap. Dionys. Hal. in quibusdam editt.

6) Ἄγκ. Μάρκιον) Nostri, vt ante Seb. Μάρκον Ἄγκον.

7) Ταρκύν. Πρίσκον) Vitt. 2 et 3. vt olim, Ταρκ. τὸν ὑπερήφανον, οὐ Ταρκίνιον, perperam. In Vit. 1. et Ciz. Ταρκ. ἕβδομον negligentia librarii exciderunt.

8) Σέρβ. Τούλλ.) Nostri modo Τούλλιον.

9) ἕβδομ. — ὑπερήφ.) Desunt etiam in Vitt. 2 et 3.

10) ἑτέρους) Vit. 3. τοὺς ἑτέρους.

Ἐκεῖνοι δέ φασι· Ῥωμύλος, εἶτα Πομπήϊος Λίος [11]), τρίτος Ὀστίλλιος [12]) Ἄπυς [13]), τέταρτος Μάρκος Καρπίνιος [14]), πέμπτος Πρίσκος Ὀρπίνιος [15]), ἕκτος Ταρκύνιος Τούλλιος [16]) (ἕκαστος γὰρ αὐτῶν δυσὶ καὶ πλείοσιν ἐχρᾶτο [17]) τοῖς ὀνόμασιν) ἕκτος οὖν ἐστὶ [18]), φησὶν, ἀπὸ Ῥωμύλου ὁ Ταρκύνιος [19]). Φασὶ δὲ καὶ τὸν Ῥωμύλον Αἰνείου υἱὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἕκτον συγγενῆ τοῦτον νομίζουσι τῆς Κασσάνδρας, κακῶς. Ἐγὼ δὲ ἑνδέκατον γινώσκων [20]) ἢ δωδέκατον τὸν Ῥωμύλον ἀπ' Αἰνείου, οὐχ οὕτω φημὶ, ὡς ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὕτως, ὅτι μετὰ ἓξ γενεὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρῳ τινὶ ἑτέρῳ Μακεδόνι ὁ ἐμὸς συγγενὴς Ταρκύνιος πολεμήσει· Ῥωμαῖοι γὰρ καὶ Μακεδόνες πολλάκις [21]) καὶ ἐν χέρσῳ καὶ ἐν θαλάσσῃ ἀλλήλους [22]) ἐπολέμησαν. Ὕστερον μέντοι συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ζῶντα, καὶ πάλιν τὸν τῶν Μακεδόνων ἡγεμόνα, τὸν ὕστερον Ἀλέξανδρον συγγενῆ τοῦ πρώην [23]), ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ

11) *Πομπ. Λίος*) Sic quoque Vitt. 2 et 3. Debet esse *Πομπήλιος*. Vit. 1. et Ciz. *πομπήϊος ἐστὶ ἴος* (lege *λίος*).

12) *Ὀστίλλιος*) Pro *Ὀστίνιος* Vit. 1. et Ciz. recte: reliqui vulg. tuentur.

13) *Ἄπυς*) Vitt. 2 et 3. *Ἄμπυς*. Vit. 1. et Ciz. *Ἄπις*.

14) *Μάρκ. Καρπίν.*) Consentiente Vit. 2. *Μάρκ. Ταρτάνιος* Vit. 3. *Μάρκ. Καρσίνιος* Vit. 1. et Ciz.

15) *Ὀρπίνιος*) Vit. 1. et Ciz. *ὁ ἑρπίνιος*.

16) *Ταρκ. Τούλλιος*) Vit. 1. et Ciz. *Τούλιος ἢ Ἰούλλιος* (f. *Τούλλιος*) *Ταρπίνιος*. Vit. 2. *Τούλλιος Ταρπίν.* Vit. 3. *Ταρπίνιος Τούλλ.*

17) *πλείοσιν ἐχρ.*) Vit. 1. et Ciz. *πλείστοις ἐχρῶντο*.

18) *ἐστὶ*) Addunt Vitt. 2 et 3.

19) *Ταρκ.*) Nostri *Ταρπίνιος* hic et postea.

20) *γινώσκων*) Nostri, vt ante Seb. *γινώσκω*, sed *γινώσκων* iam Thryllit. coniecit legendum esse.

21) *πολλάκις*) Pro *πολλὰ* Vit. 1. et Ciz. recte: seq. *καὶ* absorpsit vltimam syllabam voc. *πολλάκις*.

22) *ἀλλήλους*) Additum in vulg. *πρὸς* nostri delent.

23) *συγγενῆ — πρώην*) Nostri non agnoscunt: glossema redolet.

κρατουμένου, ἀμοιβὴν ἐποιήσαντο [24]), οἱ μὲν Ῥωμαῖοι ἀποδόντες τὸν νεκρὸν Ἀλέξανδρον [25]), οἱ δὲ Μακεδόνες τὸν ἐκείνων στρατηγόν· καὶ οὕτως εἰρήνευσαν.

Ἄλλως [26])· Ὢι δὴ μεθ' ἕκτην γενεὰν ὁ Ταρκύνιος συμβαλὼν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπὸ πρώτης ὥρας ἕως ἕκτης ἐπολέμει μόνος τῷ Ἀλεξάνδρου λαῷ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ Ἀλέξανδρος, φίλον αὐτὸν ἑαυτῷ ἐποίησε, καὶ λείαν αὐτῷ πολλὴν ἐδωρήσατο, διὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ.

1452. Εἰς νάπας δασπλήτιδας [1])]. Νάπαι εἰσὶν αἱ παραθαλάσσιαι [2]) πέτραι, αἱ [3]) ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὑπὸ τῶν κυμάτων πληττόμεναι. Δυσπλήτιδες δὲ, αἱ δυσκόλως πληττόμεναι· δασπλήτιδες δὲ [4]), αἱ καταπληκτικαί.

1454. Λεψιεὺς [5])] Ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμμένα λέγων, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ λέπους.

1456. Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἐγχρίσας ψευδηγόροις [6]) φήμαις τοὺς λόγους, ἢ τὴν [7]) ἀψευδῆ φρόνησιν τῶν μαντευμάτων· φήμην γὰρ ἤγειρεν [8]) ὁ Ἀπόλλων, ὅτι ἡ Κασσάνδρα οὐκ ἐστὶ μάντις, ἀλλὰ μαινομένη μάτην [9]) λέγει.

24) ἐποιήσαντο) Vitt. 2 et 3. pro ἐποίησαν, bene.

25) Ἀλέξανδρον) Dant Vit. 1. et Ciz. et pro ἀποδόντες Vit. 3. ἀποδιδόντες.

26) Ἄλλως vsque ad δύναμιν αὐτοῦ non extant in nostris. Non sunt, vt Thryllit. arbitratur, a Tzetzae manu: id quod iam ἄλλως innuit.

1) δασπλ.) Vit. 1. et Ciz. δυσπλ. hic et in sqq.

2) παραθαλάσσιαι) Pro παραθαλάσσιοι nostri, melius.

3) αἱ) Delent Vitt. 2 et 3.

4) αἱ δυσκόλως — δασπλ. δὲ) Desunt in Vitt. 2 et 3.

5) Λεψιεύς) Hoc schol. nostri ad extr. totius Commentarii ponunt.

6) ψευδηγ.) Vitt. 2 et 3. ψευδηγορίαις.

7) ἢ τὴν) Pro καὶ τὴν Vit. 3. sed καὶ fors. *hoc est*.

8) ἤγειρεν) Vit. 1. et Ciz. διήγειρεν.

9) μάτην) Abest a Vitt. 2 et 3.

1457. Λέκτρων στερηθεὶς] Βουληθέντος γὰρ Ἀπόλλωνος συγγενέσθαι Κασσάνδρᾳ, αὐτὴ ἐξέφυγε· διὸ μηνίων παρεσκεύασεν, ἵν', ὅταν μαντεύηται, μηδεὶς αὐτῇ προσέχῃ [10]).

1460. Τὴν Φοιβόληπτον [11]) χελιδόνα [12])] Ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα χελιδόνα καὶ Σειρῆνα, διὰ τὸ τὰ μέλλοντα προειπεῖν, ἢ διὰ τὴν ἡδύτητα τοῦ λόγου, ἐπειδὴ καὶ αἱ Σειρῆνες θελκτικαὶ ἦσαν. Φοιβόληπτον δὲ, τὴν μαντικήν [13]).

1463. Σειρῆνος ἐστέναξε [14])] Θελκτικὸν καὶ λιγυρὸν [15]), ὥσπερ αἱ θρυλλούμεναι Σειρῆνες. Ἔστι δὲ καὶ ζωΰφιον μικρὸν [16]), ὅμοιον μελίσσῃ, λεγόμενον σειρήν.

10) *βουληθέντος — προσέχῃ*) Vit. 1. et Ciz. pro *ἐῤῥέθη ἐν ἀρχῇ*, ad v. 353. Haec videntur eſſe Ioannis, illa vero Iſaac. Tzetzae.

11) *Φοιβόλ.*) Vit. 3. *Φοιβόπληκτον.*

12) *χελιδόνα — θελκτικαὶ ἦσαν*) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

13) *τὴν μαντικήν*) Pro *μαντικὸν* noſtri cum Sebaſt.

14) *ἐστέναξε*) Vit. 1. et Ciz. *ἐστέναζε.*

15) *λιγυρὸν*) Vit. 3. *λιγύν.*

16) *μικρὸν*) Abeſt a Vitt. 2 et 3. Huic ſcholio ſubiicit Sebaſt. haec: *Quis cordatus interpretationem hanc non exſibilabit? Quid enim ad Caſſandram flentem, atque imo corde ſuſpiria trahentem, Sirenis dulcis et laetus cantus? Quid contra ad Sirenes lacrymae et ſuſpiria? Nec porro ſpectanda quorundam opinio eſt, aientium, poetam hic loqui de neſcio qua Sirenis ſe in mare praecipitantis cantione, quum praeter alia clare patet, illa verba, λοίσθιον μέλος, non ad τὸ Σειρῆνος pertinere, ſed ad Caſſandram, hoc eſt, poſtremo luctuoſae ſuae cantilenae alta ſuſpiria, dum ſe intus recipiebat, imo corde ducendo, lugubrem crabronis Sirenis ſonitum imitantem. Vox igitur Σειρὴν duplicem et plane ſibi oppoſitam ſignificationem habet. Principaliter et praecipue unam ex poëticis illis tribus virginibus notat, ſecundo et minus uſitate, quoddam crabronum ſaeuum genus, mali omnino ominis, ἀμυδρόν τι, ut inquit Euſtath. ad Odyſſ. φ. p. 767. ed. Rom. κλαυθμυρίζον, unde in proverbium ceſſit: Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα,*

1464. Κλάρου Μιμαλῶν] Μιμαλὼν, Βάκχη, ἡ προφῆτις, ἡ τὸν Ἀπόλλωνα ταῖς μαντείαις μιμουμένη. Κλάρος δὲ ὄρος καὶ πόλις Ἀσίας περὶ Κολοφῶνα [1]), ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων.

Ἡ Μελαγκραίρας κόπις] Μελαγκραίρης, ἢ [2]) ὁ μελαίνων καὶ θολῶν [3]) τὴν κραῖραν καὶ τὴν κεφαλὴν, ἤτοι τὸν νοῦν, καὶ τὸ τοῦ λόγου κεφάλαιον ἐν δεινοῖς λόγοις. Μελαγκραίρα [4]) δὲ, ἡ Σίβυλλα, παρὰ τὸ μελαίνειν τὴν φράσιν καὶ τοὺς χρησμούς. Κόπις δὲ, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους, κόπτις καὶ κόπις· ἢ ὁ ἔμπειρος.

1465. Νησοῦς θυγατρὸς] Τὴν Σίβυλλαν λέγει θυγατέρα Νησοῦς [5]).

vid. Erasm. Chil. 2. *Cent.* 8. *n.* 5. *Apum generi accenſent nonnulli, vt Aelian. H. A.* V, 42. *Suidas et Heſychius, Tzetza autem ipſe hic et antea v.* 653. *non de apum genere, verum apibus ſimilem eſſe ſirenem ſcribit; ſed longe melius Ariſtot. H. A.* IX, 40. *init. tradens, ſirenem fucorum genus quoddam eſſe ſolitarium, ac duplicis formae, maioris nempe et minoris. Ariſtoteli aſſentitur Plinius* XI, 16. *licet non adeo accurate, de apibus verba faciens, ait ſirenes et cephenes eſſe, quod fucos latine vocant. — Interpretes graeci Vet. Teſt. putarunt* τὴν σειρῆνα *eſſe animal aut quadrupes aut volatile lugubre et ominoſum, tetram et luctuoſam per noctem emittens vocem, atque in dirutis verſans vrbibus. Sic Scholiaſta graecus Iſai.* 34, 13. σειρῆνας καλεῖ τὰ ἐν νυκτὶ θρηνώδη φωνὴν ἱέντα τῶν πτηνῶν, μονονουχὶ κατολολύζοντα, οἷοι ἡ γλαῦξ, καὶ τὰ ἐοικότα.

1) περὶ Κολοφ.) Vitt. 2 et 3. παρὰ Κολ.

2) ἢ ὁ μελ.) Noſtri bene addunt ἢ, omittunt autem μελαγκραίρης.

3) θολῶν) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. vt edd. ante Pott. θολερῶν, a θολερέω, quod idem eſt ac θολόω.

4) Μελαγκρ. — χρησμούς) Vitt. 2 et 3. non praebent. Vit. 1. et Ciz. μελάγκραιρα pro μελαγκραίρα.

5) τὴν Σίβυλλαν — Νησοῦς) Vitt. 2 et 3. pro θυγάτηρ Νησοῦς ἡ Σίβυλλα.

Σφίκειον [6]) τέρας] Ἡ Σφίγξ. Ἐκάθητο δὲ ἡ Σφίγξ περὶ Θηβῶν [7]) ὄρος, ὃ ἀπ' αὐτῆς Σφίκειον ἐκλήθη. Εἰκάζει δὲ τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐν Κλάρου, καὶ τῆς Σιβύλλης ἐπιστήμονι, καὶ τῇ Σφιγγί, ὥς φησιν Εὐριπίδης [8]), διὰ τὸ συνεστραμμένα λέγειν καὶ σκοτεινά.

1467. Ἐγὼ δὲ λοξὸν] Ἤγουν αἰνιγματώδη [9]), ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων, ἢ παρὰ τὸ λοξὴν ἱὰν καὶ φωνὴν πέμπειν (λοξοχρήσμων γὰρ ἦν) ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι [10]) καὶ πορεύεσθαι· ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Λοξῶς δὲ πορεύεται ὁ ἥλιος τὸν Ζωδιακὸν κύκλον,

Ὅπως ἀκλινὴς τῆς φορᾶς ἡ σφοδρότης,
Ἐξ ἀντικλεύρων [11]) σφίγγεται κατωδρόμων,

καθά φησιν ὁ Πισίδης [12]). Τρόχιν δὲ τὸν ἄγγελόν φησι, παρὰ τὸ τρέχειν. Τινὲς δὲ [13]) κύριον ὄνομα τοῦτο νοοῦσιν, ἤτοι [14]) τὸν ἀπαγγέλλοντα ταῦτα πάντα, ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ εἶπον.

6) σφίκειον) Pro φίκειον Vit. 1. et Ciz.: φίκιον Vitt. 2 et 3.

7) περὶ Θηβ. ὄρος) Nostri pro περὶ τὸ ὄρος Θηβῶν.

8) ὡς — Εὐριπίδ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. cf. Hecub. 123 et 676, 677.

9) αἰνιγματώδη) Nostri pro αἰνιγματῶδες.

10) ἰέναι) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. vett. ἵεσθαι.

11) ἐξ ἀντικλ.) Sic quoque nostri cum Seb. distinguunt pro ἐξαντικλ.

12) καθά — πισίδης) Desunt in Vitt. 2 et 3. *Georgius ille, Constantinopolitanae Ecclesiae diaconus, et Referendarius Phocae atque Heraclii temporibus, vt Suidas et Nicephorus L. 18. c. 48. Hist. Eccles. auctores sunt, in poëmate illo, quod de mundi opificio tribus millibus versibus condidit (ex quibus soli supersunt verss. 1879.), vers.* 219 — 20. Sebast.

13) τινὲς δὲ) Vitt. 2 et 3. οἱ δέ.

14) ἤτοι — πάντα) A nostris absunt, sicut etiam a Vit. 1. et Ciz. ὡς ἐν — εἶπεν. Nostri vero claudunt totum opus schol. v. 1454 λειφθεὶς — λίπους supra omisso.

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ἄ δ η λ ο ν.

Βίβλος μὲν τελέθουσα Λυκόφρονος ᾀσματοκάμπτου [1]),
Ἦν ἀλαὸς προπάροιθεν, ἀδερκέα δέργματ' ἔχουσα·
Νῦν δέ με δορκαλέην [2]) Ἑρμείῃ θήκατο τέχνῃ
Τζέτζης Ἰσαάκιος, εὔστροφα [3]) πείσματα λύσας.

Κ έ κ ο υ [4]).

Λόγους ἀτερπεῖς [5]), πολλὰ μοχθήσας, γράφεις
Ἀνιστορήτως, βάρβαρα πλέξας [6]) ἔπη,
Γολειὰ [7]), γρῶνας, σῦσα, καὶ τυκίσματα,
Σὺν ὀρθάγῃ τε, κρίμνα [8]) καὶ λυκοψίᾳ·
Μόνον νέοις ἱδρῶτα, μωρὲ Λυκόφρον·
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο, πλὴν κενοὶ λήρων λόγοι.

1) *ᾀσματοκάμπτου*) Sic omnino legendum pro *ᾀσματοκόμπτου*. Noftri *ᾀσματοκόμπου*. Quae verba ignorat lingua graeca, et contextus répudiat. *Ἀισματοκάμπτης* eft i. q. *τραγικός*. Ariftophan. Nub. 331. Caeterum hi quatuor verfus Codd. noftri cum Cantero et Pottero praeponunt fcholiis.

2) *δορκαλέην*) Noftri cum edd. ante Seb. pro *δορκαλία*.

3) *εὔστροφα*) Vit. 3. *σύστροφα*.

4) *κέκου*) Vitt. 1. 2. et Ciz. verff. quidem feqq. exhibent, voc. vero *κέκου* non fuprafcribunt.

5) *ἀτερπεῖς*) Vitt. 1. 2. et Ciz. *ἀπρεπεῖς*, contra leges metri.

6) *πλέξας*) Noftri pro *λέξας*, apte.

7) *γολειὰ — λυκοψίᾳ*) Sunt nomina obfcura, quae in Lycophrone occurrunt. Cod. Vit. 2. fuperfcripfit v. 3. haec: *αἱ πρὸς τὴν πέτραν καταδύσεις, κοίλην πέτραν, σχοινία καὶ οἰκοδομήματα.*

8) *κρίμνα*) Pro *κρίμνοις* noftri, recte.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τήνδε 9) Λυκοφρονέην 10) τὴν βαρβαρόφωνον ἰύγην,
Κλειοῦς τ' ἀλλοπροσάλλοιο Βάκχην Καλλιόπειαν,
Τζέτζης Ἰσαάκιος ἐπεὶ φύγον ἐξερεείνας,
Παγκρατεῖ 11) μεδέοντι πανέξοχον ὕμνον ὀφείλω.

* * *

Λυκόφρονος 12) δύςφραστα πληρώσας ἔπη,
Ἐνθουσιασμοὺς παρθένου Φοιβαστρίας
Αἰνιγματωδῶς καὶ σοφῶς 13) εἰρημένους,
Θεῷ τὸν αἶνον, ὡς συνεργῷ, προςφέρω.
Ἡ δόξα τῷ (θεῷ) 14) συνεργῷ τοῦ τέλους.

9) τήνδε ſeqq.) Abſunt a Vit. 2.

10) λυκοφρονέην) Vit. 1. et Ciz. λυκοφρονείον.

11) παγκρατεῖ) Vit. 1. et Ciz. παγκρατέοντι, male, nam metrum corruit.

12) λυκόφρονος ſqq.) Hoc pentaſtichon ſoli Vit. 1. et Ciz. habent.

13) καὶ σοφῶς) Thryllit. mauult κ' ἀσαφῶς, docte quidem, ſed fruſtra, nam σοφῶς eſt *callide*. Sic iungit Tzetzes verba αἰνιγματωδῶς καὶ πανούργως λέγειν in Prolegg. p. 271.

14) θεῷ) Vncis incluſum et a MſS. noſtris alienum, vt metro iambi ſatisfieret, Thryllit. coniicit inſerendum.

SCHOLIA BREVIORA

IN

LYCOPHRONEM.

SCHOLIA BREVIORA.

V. 1. a) εἴπω τὰ πάντα ἀληθῶς, ἅ με ἐρωτᾷς: b) εἴπω ὅλα ἀληθῶς, ἅτινα ἐρωτᾷς: c) εἴπω ἀληθῶς, ἅτινα ἐρωτᾷς. V. 2. a) ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς, ἐὰν δὲ μακρυνθῇ ὁ λόγος, ὁ τῆς διηγήσεως: b) ἐὰν πλατυνθῇ: c) ἤγουν ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους, πλατυνθῇ. V. 3. a) συγγνώμην καὶ συμπάθειαν δίδου μοι, βασιλεῦ Πρίαμε, οὐ γὰρ ἡσύχως, ἤτοι μεθ' ἡσυχίας καὶ βραχυλογίας, ἡ παρθένος Κασσάνδρα: b) ὦ, οὖσα ἡ: c) * * *. V. 4. a) ἔπαυσε τῶν ποικίλων χρησμῶν τὸ ἴδιον δηλονότι στόμα, ὡς πρότερον: b) —: c) κατέπαυσε ἀπὸ, ποικίλον. V. 5. a) πολλὴν, ἀπαρακολούθητον εἰποῦσα, πολυϊστόρητον· τροπικὴ ἡ λέξις καὶ μεταφορικὴ ἀπὸ τῶν χεομένων ὑδάτων: b) πολὺν, πολυϊστόρητον: c) πολὺν ἐκρεύσασα πολύμικτον. V. 6. a) μαντικὴν μετὰ χρησμοῦ ἔπεμπε φωνήν: b) ἐμαντεύετο: c) τῶν ἐσθιόντων τὰς δάφνας, φωνήν: in margine: μαντευομένη ἀφίει φωνήν. V. 7. a) σκοτεινῆς: b) —: c) σκοτεινῆς φωνήν. V. 8. a) Ἀφ' ὧν, ἅτινα τῇ ψυχῇ: b) ἅτινα ψυχῇ: c) ἀφ' ὧν, ἐν ἐνθυμήσει φέρω. V. 9. a) κλῦθι καὶ ἄκουσον, ἀναλογιζόμενος, ἤγουν ἐν τῇ σῇ διανοίᾳ: b) ἄμποτε, ἀναπολῶν, διαλογιζόμενος, διανοούμενος: c) ἄκουσον ὦ, διαλογιζόμενος ἐν διανοίᾳ. V. 10. a)

Συνετῇ ἐξέταζε τὰς δυςκολοφράστους: b) συνετῆ προ-
φρεύου δυςλέκτους: c) συνετῇ διέρχου κακολέκτους. V. 11. a) ᾠδὰς ἀναπτύσσων αὐτάς· ὅπου οὖσα εὔγνωστος ὁδὸς μεθ' οὗ: b) ὁδοὺς ἐρευνῶν: c) ὁδοὺς κινῶν ὅπου εὔκολος ὁδός. V. 12. a) Ἀπλανεῖ, ἐν γνώσει ἀπλανεῖ ἤγουν τὰ κεκρυμμένα ἐν τοῖς σκοτεινοῖς καὶ αἰνιγματώδεσι ἔπεσι: b) —: c) ὁδῷ, ὁδηγεῖ. V. 13. a) ἤγουν, καὶ τὸ προοίμιον ἀντὶ τῆς ὅλης διηγήσεως αὐτῆς ἀναλαβὼν καὶ εἰπών: b) κἄγγελον σχοινίου διαῤῥήξας: c) ° ° °. V. 14. a) ἀνερχόμεθα αἰνιγματώδη διήγησιν τῆς Κασσάνδρας: b) ὁδούς: c) διέλθω διελεύσεις. V. 15. a) Ἀντὶ τοῦ· προοίμιον πλέξας καὶ σὺν τραχύτητι λόγων εἰπών: b) —: c) κρούσας· ἀπαρχήν· ταχύς. V. 16. a) Ὑψηλὴ [1]) ἤδη· ὄρη: b) ἐνταῦθα ἄρχεται διηγήσεως: c) ἡ ἡμέρα ὑψηλὸν ὄρος. V. 17. a) τοῖς τάχεσι ὑπερεπέτατο ἵππου: b) ταχυτάτοις: c) vt a). V. 18. a) τὸν· νήσου: b) ὄνομα κύριον [2]) πηγῆς: c) νῆσος [3]). V. 19. a) κατὰ, ἤγουν τὸν ἐξ ἑτέρας μητρὸς ὄντα ἀδελφόν: b) ἀδελφόν: c) τὸν ἀπὸ δύω μητέρων ἀδελφόν. V. 20. a) σχοινία τῆς τετρυπημένης, ἤγουν τῆς γαλήνης ἀπὸ τῆς πέτρας τῆς παραθαλασσίας: b) σχοινία, πέτρας: c) σχοινία, ἡ κοίλη πέτρα, γαλήνην ποιοῦντα ἀπὸ τῆς πέτρας. V. 21. a) τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔλυον· ἔσχαζον, ἀνέσπων: b) ἔλυον· ἔσχαζον: c) ἔλυον· ἀπέσπων. V. 22. a) τὰς ἀγκύρας, ἤγουν ἐν ᾗ ἐπνίγη ἡ παρθένος ἕλλην [4]): b) ἀγκύρας· θάλασσαν: c) ἀγκύρας τὴν φονεύσασαν τὴν Ἕλλην τὴν θάλασσαν. V. 23. a) ἤγουν αἱ πολύποδες ἔτυπτον αἱ μεγαλόφθαλμοι κώπαις: b) κώπαις: c) ἔτυπτον εὐόφθαλμοι, κώπαις. V. 24. a) τουτέστιν αἱ λευκόχροοι, ἢ αἱ ἀπὸ τῆς Φαλάκρης ἀκρωτηρίου τῆς Ἴδης, ἢ αἱ νῆες τοῦ Ἀλεξάνδρου: b) λευκαὶ νῆες: c) αἱ λευκόσωμοι ἀπὸ ὄρους νῆες. V. 25. a) Νῆσοι Τροίας ἀπὸ τινὸς Καλυδνοῦ: b) ὄνομα

1) F. ὑψηλά. 2) Scl. Τιθωνός.
3) Scl. Κίρκη. 4) Lege Ἕλλη.

τόπου λευκὰ ἄρμενα: c) ὄνομα τόπου, δεικνύουσαι· πτερὰ λέγονται τὰ ἄρμενα. V. 26. a) Ἤγουν τὰ ἀκρόστολα τὰ πρυμνήσια ἄρμενα ἐκτεταμένους: b) ἄκαυστα, ἐξηπλωμένους: c) ° ° ° ἐξηπλωμένα. V. 27. a) Ἀντὶ τοῦ ἀρκτικοῦ ἀνέμου ἤτοι τοῦ βορέου, ἤγουν τοῦ σφοδροῦ: b) —: c) ταῖς ἀπὸ τοῦ ἄρκτου, καυστικοῦ. V. 28. a) Θεῖον ἀνοίξασα, μαντικόν: b) μαντικόν: c) ἡ Κασάνδρα ἀνοίξασα μαντικόν. V. 29. a) βλάβης ἀρξαμένη δηλονότι ὑψηλῶν, ἥτις ἐκτίσθη διὰ τὴν πλάνην τῆς βοός: b) ὄνομα ὄρους: c) βλάβης, ὅτι ἐκεῖ ἡ βοῦς ἐπλανήθη· ὑψηλῶν τόπων. V. 30. a) ἀντὶ τοῦ, τοιούτους λόγους ἀρξαμένη ἔλεγεν: b) —: c) τοιούτων. V. 31. a) Φεῦ Φεῦ πατρὶς Τροία δηλονότι ἡ πυρποληθεῖσα: b) τροφεῦ: c) Φεῦ ὦ ἀθλία τροφεῦ, ἤγουν πατρίς. V. 32. a) καὶ πρότερον ἐν ναυσὶ ταῖς πλῆθος Φερούσαις: b) πολεμικοῖς: c) ταῖς ναυσὶ ταῖς ὀλεθρίαις, ἢ ταῖς οὐλαμὸν καὶ στρατιωτικὴν τάξιν Φερούσαις. V. 33. a) ἤγουν τοῦ ἀνδρείου Ἡρακλέους τοῦ ἐν τῷ κήτει τριημερεύσαντος σιαγόσι: b) τοῦ Ἡρακλέους: c) τοῦ Ἡρακλέους, τρεῖς ἡμέρας ἐν τῷ κήτει ποιήσαντος ταῖς σιαγόσι. V. 34. a) τῆς θαλάσσης κατέπιε, ἤγουν τὸ κῆτος: b) Ποσειδῶνος ἠφάνισε, ἔκρυψε: c) τοῦ Ποσειδῶνος ἠφάνισε τὸ κῆτος. V. 35. a) ζῶν ὁ μάγειρος καὶ σφαγεὺς ἤγουν τῶν σπλάγχνων Φλογιζόμενος καὶ πῦρ πολιζόμενος [5]): b) γενόμενος μεριστής: c) ζῶν μάγειρος ὁ Ἡρακλῆς ἐγκάτων Φλογιζόμενος. V. 36. a) χωρήματι τοῦ [6]) ἀντὶ τῆς γαστρὸς τοῦ κήτους, πυρκαϊαῖς: b) χωρήματι: c) χωρήμασι μὴ ἐχούσαις Φλόγα. V. 37. a) τὰς τρίχας ἀπέβαλλε τῆς κεφαλῆς τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους: b) τρίχας ἠΦάκισε [7]) κεφαλῆς: c) τὰς τρίχας ἔρρευσε τῆς κεφαλῆς. V. 38. a) ὁ τῶν οἰκείων παίδων Φονεὺς ὁ Φθορεὺς πατρίδος: b) πορθητής: c) ὁ Φθεί-

5) F. πορίζόμενος.

6) Scilicet λέβητος. Thryll.

7) Forte ἠφάνισε.

ρων τὰ τέκνα, βλαπτικὸς τῆς πατρίδος. V. 39. a) ἤγουν τὴν μητρυιὰν αὐτοῦ τὴν Ἥραν, τὴν μὴ τιτρωσκομένην ὡς θεὰν, τῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ: b) ἤγουν τὴν Ἥραν ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ, δεινῷ: c) τὴν Ἥραν ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ, δεινῷ. V. 40. a) πλήξας βέλει κατὰ στῆθος, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ τῷ ἱπποδρόμῳ τῆς Ὀλυμπίας: b) ξίφει κατὰ τὸ στέρνον ἤγουν τῷ ἀγῶνι· c) τρώσας βέλει τὸ στῆθος ἐν μέσῳ τοῦ ἀγῶνος. V. 41. a) αὐτοῦ ἤγουν τοῦ Διὸς γεγονότος δηλονότι, ὁ κρατήσας τὸ σῶμα: b) κρατήσας: c) τοῦ Διὸς, συντρίψας τὸ σῶμα. V. 42. a) τουτέστι παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν ὑψηλὸν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ: b) Διὸς ὑψηλόν: c) ὑψηλὸν, τοῦ γίγαντος: in margine alia manu: ὄχθος, αἱ τραχεῖαι, καὶ δύςβατοι τόποι, πέτραι αἱ ἐξοχαί. V. 43. a) ἀντὶ τοῦ, ὁ τοὺς ἵππους ταράσσων ὑπάρχει: b) —: c) ὑπάρχει. V. 44. a) ἀντὶ τοῦ, τῆς σικελικῆς: b) — : c) τῆς ἰταλιακῆς. V. 45. a) ἐπιτηροῦσαν ἀναιδῆ σκύλλαν: b) τὴν ἔφιππον ἐπιτηροῦσαν: c) ἐπιτηροῦσαν τὴν σκύλλαν. V. 46. a) Ὁ φονεύσας τοῦ ὑποθαλασσίου σπηλαίου ἰχθύας ἀγρεύουσαν: b) πέτρας, τὴν ἰχθύας ἀγρεύουσαν: c) τῆς πέτρας, ἰχθύας ἀγρευομένην. V. 47. a) — : b) ἤγουν Φόρκυν: c) ὁ Φόρκυν. V. 48. a) φλέγων λαμπάσι ἀνεζώωσε καὶ ἀνεκαίνισε: b) λαμπάσι: c) καίων λαμπάσι· ἀνεζώωσε. V. 49. a) τὴν λεπτύνουσαν τοὺς νεκροὺς, ἀντὶ τοῦ, οὐ φοβουμένην, καὶ τὴν καταχθονίαν θεάν: b) Περσεφόνην, καταχθόνιον: c) τὴν Περσεφόνην, καταχθόνιον. V. 50. a) ἐφόνευσεν, ἤτοι χωρὶς ξίφους καὶ μηχανῆς: b) ἐφόνευσε τὸν Ἡρακλέα: c) ἐφόνευσεν τὸν Ἡρακλέα φαρμάκῳ. V. 51. a) ὁ νεκρός· φιλοφρονούμενος τὸν ᾅδην διὰ καὶ τὴν τοῦ Ἡρακλέους ἄφιξιν: b) ἤγουν ὁ Νέσος: c) ὁ Νέσος, φιλιούμενος. V. 52. a) Βλέπω ἀθλία θηλαμὼν δηλονότι, πυρπολουμένην: b) καιομένην: c) βλέπω ὦ ἀθλία ἐκ δευτέρου κεκαυμένην. V. 53. a) Εὑρισκομένων τῶν ἀπογόνων τοῦ Αἰακοῦ τοῦ τοῖς ὀστέοις: b) ἤτοι τοῦ Νεοπτολέμου: c) * * *. V. 54. a) πόλιν τῆς Ἤλιδος Φυλάσ-

σουσι, ἤγουν ἅπερ κατέλειψε τὸ πῦρ ὀστᾶ: b) ὄνομα πόλεως Ἤλιδος τοῖς Φυλάσσουσι: c) ὄνομα πόλεως Ἤλιδος, Φυλάττουσι. V. 55. a) Ἤγουν τοῦ Πέλοπος τοῦ κρυβέντος, ἤγουν ἐν τῇ τέφρᾳ τὸ σῶμα: b) σποδιᾷ κατακαυθέντος: c) κατακαυθέντος ἐν σποδιᾷ. V. 56. a) ἀντὶ τοῦ Τευτάρου τοῦ τοῖς ἐπτερωμένοις, ἤγουν ἃ κατεῖχε ὁ Φιλοκτήτης: c) τοῖς ἀπὸ τοῦ Τευτάρου βέλεσι. V. 57. a) Ἀντὶ, Φανερώσει βαρύμηνης ἡ γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ Οἰνώνη: b) ἀποσταλτικὸν, ἤγουν ἡ Οἰνώνη: c) ἡ βαρύμηνις γυνή. V. 58. a) Ἀπὸ, υἱὸν αὐτῆς τὸν Κόρυθον προδότην: b) τὸν Κόρυθον, ἤγουν τῆς Τροίας: c) τὸν Κόρυθον υἱὸν Οἰνώνης. V. 59. a) τοῦ αὐτοῦ ὀνείδεσι θυμουμένη: b) ἤγουν τοῦ Πριάμου: c) ἀγάγει ὀνειδισμοῖς. V. 60. a) χάριν, τῶν ξένων τῆς Ἑλένης: b) —: c) κοιτῶν χάριν, τῶν ξένων. V. 61. a) ἤγουν ἡ Οἰνώνη ἰατρὸς καὶ τὰ Φάρμακα ἐνεργοῦσα: b) ἤγουν ἡ Οἰνώνη θεραπευτικὴ ἀνίατον: c) ἡ Οἰνώνη ἰάτραινα ἀθεράπευτον. V. 62. a) χαλεπόν: b) —: c) τραῦμα ἰδοῦσα χαλεπόν. V. 63. a) Ἀντὶ, Ἡρακλέος τοῦ Φθείροντος τοὺς γίγαντας βέλεσι βεβλημένου: b) τόξοις: c) τοῖς Φθείρασι τοὺς γίγαντας βέλεσι. V. 64. a) παρὰ, λήψεται: b) ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου: c) πρὸς τοῦ ἀντιμαχητοῦ, ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου, κοινὸν θάνατον. V. 65. a) πρὸς τὸν νεαστὶ δαμασθέντα: b) —: c) νεοδάμαστον νεκρόν. V. 66. a) Μετὰ ἤχου ῥίψασα κατὰ κεφαλῆς: b) ῥίψατα: c) μετὰ ἤχου ἐκρίψασα. V. 67. a) Ἀπὸ τοῦ πόθου αὐτῆς ἀνδρὸς ἑλκομένη ὥσπερ ὑπ' ἀγκίστρου: b) τοῦ Ἀλεξάνδρου, κεκρατημένη: c) τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κεκρατημένη. V. 68. a) καὶ κινουμένῳ ἐκπνεύσει: b) —: c) ψυχορραγοῦντι ἐκπνεύσει. V. 69. a) δὶς καὶ τρὶς, πολέμου: b) : c) θρήνῳ, τοῦ πολέμου. V. 70. a) Δύναμιν, οἴκων: b) δύναμιν: c) πάλιν, δύναμιν, οἴκων. V. 71. a) Ἀφορῶσαν, ἀφανιστικόν: b) βλέπουσαν, ἀφανιστικόν: c) * * *. V. 72. a) τὸν τάφον τῆς θυγατρὸς δηλονότι τοῦ Ἄτλαντος, μητρὸς δὲ τοῦ Δαρδάνου: b) ἤγουν

τῆς Ἠλέκτρας: c) ὦ πατρίς, τῆς Ἠλέκτρας. V. 73. a) Πλωτῆρος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, ἤγουν ὁ Δάρδανος: b) κολυμβητοῦ, ἤγουν τοῦ υἱοῦ Δαρδάνου, χωρήματι: c) • • • •. V. 74. a) καθὰ, τετράπους: b) ὥσπερ: c) ὥσπερ. ἀπὸ Ἴστρου τοῦ ποταμοῦ. V. 75. a) καλύψας τὸ σῶμα: b) μόνος: c) μόνος σκεπάσας. V. 76. a) πόλεως Γλάρας ἔπλευσε: b) κρητικὸς, εἶδος ζώου λαροειδοῦς ἔπλευσε: c) πόλις Κρήτης ἡ Ῥειθύμνη, λάρος καθὰ ἔπλευσε. V. 77. a) Τὸ Θρακικὸν σπήλαιον τῆς Ἑκάτης, δι' ἣν δηλονότι ἐσφάζοντο κύνες: b) τῆς Ἑκάτης, ἢ τῆς Ῥέας: c) τὸ Θρακικὸν σπήλαιον τῆς Ῥέας ἢ τῆς Ἑκάτης. V. 78. a) καταλιπὼν σκοτεινὸν τὸ τῶν, ὄρος δηλονότι τῆς Σαμοθράκης: b) ἀκρωτήριον Θράκης: c) σκοτεινὸν, ὄρος Θρακικόν. V. 79. a) ἐποίησε χεθεὶς καὶ βρέξας, καὶ τὴν γῆν: β) ἠφάνισε βρέξας: c) ἠφάνισε βρέξας τὴν γῆν. V. 80. a) Μετὰ ὕψους φερόμενος τὸ ῥεῦμα, ἤγουν ὁ κατακλυσμός: b) —: c) ὁ τοῦ Διὸς μετὰ ἤχου φερόμενος, κρουνὸς γῆ. V. 81. a) κατέπιπτον, οἱ δὲ ἄνθρωποι τὴν τελευταίαν: b) οἱ ἄνθρωποι: c) κατέπιπτον, οἱ ἄνθρωποι ἐσχάτην. V. 82. a) Ἔπλεον ἔμπροσθεν τῶν ὀμμάτων βλέποντες: β) —: c) ἐκολύμβων τύχην, βλέποντες. V. 83. a) τὴν βάλανον, τὸν: b) —: c) βάλανον. V. 84. a) αἱ φάλαιναι, οἱ τῶν ἀνδρῶν: b) —: c) εἴδη ἰχθύων, αἵτινες. V. 85. a) ἐτρέφοντο, ἐπὶ τὴν κοίτην: b) ζητοῦσαι, ἐπιθυμοῦσαι, ὁρμῶσαι: c) ἐτρέφοντο, κοίτας ὁρμῶσαι. V. 86. a) τρέχοντα πλοῖον, ἤγουν δι' αἱρμένων καὶ κωπίων φερόμενον: b) θεωρῶ τὸ πλοῖον δαλὸν μετέωρον: c) βλέπω δαλὸν, ταχὺν, ὅσον διὰ τὰ λαίφη. V. 87. a) τῆς κατωφεροῦς καὶ λάγνου δίκην περιστερᾶς εἰς ἁρπαγὴν, τῆς ἀξίας φονευθῆναι, τῆς ἀναιδεστάτης τῆς δίκην κυνός: b) δειλῆς περιστερᾶς πορνικῆς, τῆς φονικῆς: c) τῆς Ἑλένης, τῆς φονικῆς, δι' ἣν πολλοὶ ἀπέθανον, σκύλας: ad oram: τρήρωνα λέγει τὴν Ἑλένην διὰ τὸ λάγνον. V. 88. a) κύκνος, ὁ ἐν ὑγροῖς φοιτῶν, καὶ γεννᾷ: b) κύκνος, γεννᾷ: c) ὁ κύκνος ἐν ὑγρῷ παραγε-

νόμενος γεννᾷ. V. 89. a) τῷ λέπει τοῦ ᾠοῦ στροβιλοειδῶς περικεκαλυμμένην: b) ᾠοῦ λέπει στροβιλοειδῶς: c) τῷ τοῦ ᾠοῦ λέπει κυκλοτερῶς περιεσκεπασμένην. V. 90. a) ἀποστροφὴ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, ἡ λακωνικὴ, ἡ ὁδός: b) λοιπὸν, ὁ Ἄιδης: c) τὸν Ἀλέξανδρον, λίμνη ἐν Ἄιδη, ὁδός. V. 91. a) Ἡ καταφέρουσα, ἤτοι εἰς Ἄιδου, ἤγουν τὴν ἀκόλαστον: b) κάτω φέρουσα δειλὸν ἅρπαγα, ἐπαύλεις: c) κάτω φέρουσα, τὸν δειλὸν καὶ τὸν ἅρπαγα. V. 92. a) τὸν τραχειῶν τῶν βουκολίων ὑποδέξεται: b) πατοῦντα τραχειῶν βουστασίων ὑποδέξεται: c) * * *. V. 93. a) πρότερον, κριτὴν, ἐξεταστήν: b) τοῦ, κριτὴν ταῖς θεαῖς: c) ἀργὸν, κριτὴν θεαῖς. V. 94. a) τόπον τῆς Ἴδης, δηλονότι, σιαγόνας τοῦ: b) ὄρος Τροίας, σιαγόνας: c) * * * *. V. 95. a) Πόλις τῶν Λακώνων, τὴν καλὴν ἐχομένην φάτνην, τὴν τροφήν: b) πόλις Λακεδαιμονίας, ἤγουν τῆς εὐτρόφου φάτνης: c) πόλις Μακεδονίας [8]) τῆς εὐτρόφου φάτνης. V. 96. a) Ἤτοι τῶν ποιμνίων, ἤτοι τοῦ πτύου: b) μανδρῶν, τῆς ποιμενικῆς ῥάβδου: c) * * * *. V. 97. a) Ἤτοι τὸ βαρβαρικὸν πλοῖον βαστάσας ἀπαγάγῃ, ἀντὶ, αἱ νῆες, ἃς ὁ Φέρεκλος κατεσκεύασε: b) πλοῖον βαρβαρικὸν ἀπάξει, ἤγουν αἱ νῆες, ἃς ὁ Φέρεκλος κατεσκεύασε: c) βαρβαρικὸν πλοιάριον βαστάσει, ἤγουν ἃς Φέρεκλος κατεσκεύασε. V. 98. a) Δωλιμένας, Γύδιον ὄρος τῆς Λακωνικῆς: b) ἐπὶ, ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, τόπους: c) θύρας, ἀκρωτήριον. V. 99. a) αἷστισι πέτραις κύματα τοὺς περιφερεῖς καταβιβάσων: b) πόλεσι πλαξὶ τραχείας πέτρας ἐκβαλών: c) πρὸς τὰς τραχείας πέτρας ἐκβαλών. V. 100. a) ἤγουν τὰ σιδηρᾶ τῆς νηὸς, κωλυτὰς, ἐμποδιστὰς, ἤγουν εἰς τὸ πρόσωπον τῆς νηὸς φορᾶς: b) τῆς νηὸς τὰς ἀγκύρας, τοὺς κρατοῦντας καὶ κωλυτὰς τῆς θαλάσσης: c) * * *. V. 101. a) Ἀντὶ τῆς κινήσεως παύσεις ἐννεαρμένον: b) παύσεις θῖνα μονόστολον: c) παύσεις τὸν ἐννεαρμένον. V. 102.

8) In ora, sed alia, veteri tamen manu, Λακεδαιμονίας.

a) τὴν πολλάκις γενομένην νύμφην, δάμαλιν, ἤτοι τὴν νεαγνόν: b) τὴν πολύανδρον δάμαλιν, ὡς: c) * * *. V. 103. a) Δύο θυγατέρων τῆς Ἑρμιόνης καὶ Ἰφιγενείας ἐστερισμένην: b) στερηθεῖσαν γόνου: c) Ἰφιγενείας καὶ Ἑρμιόνης στερηθεῖσαν. V. 104. a) Ἀντὶ, εἰς δευτέραν παγίδα ξένων δικτύων: b) δίκτυον, ξένων: c) εἰς δίκτυον, ξένων ἀγρευμάτων. V. 105. a) καὶ γινομένην αἰχμάλωτον, ἤγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου κυνηγοῦ, ἤτοι διὰ τῆς ταχύτητος: b) αἰχμάλωτον ἢ ἐμπταίσασαν τῷ ἔρωτι, καὶ τῷ κάλλει, ἢ τῇ ταχύτητι τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τῷ πλοίῳ: c) αἰχμάλωτον, τῇ ταχύτητι τοῦ Ἀλεξάνδρου. V. 106. a) ἤγουν ταῖς βάκχαις νεωστὶ, ἤτοι μήλων καὶ προβάτων ἀπαρχάς: b) ταῖς βάκχαις νεωστὶ προβάτων ἀπαρχὰς, θυσίας: c) * * *. V. 107. a) αἰγιαλοῖς, ἤγουν τῇ Οἰνῇ τῇ Λευκοθέᾳ: b) θύουσαν ἐν αἰγιαλοῖς τῇ Οἰνῇ: c) * * *. V. 108. a) Πηδήσας ἐκδραμεῖς τὴν πόλιν τῶν Κυθήρων ἀκρωτήριον ὄρος τῆς Λακεδαιμονίας: b) πηδήσεις, πόλιν Κυθήρων: c) πηδήσεις πόλιν Κυθήρων, ἀκρωτήριον Πελοποννήσου. V. 109. a) Διάπυρος γεγονὼς δηλονότι κυνηγὸς χαίρων: b) ὀξὺς κυνηγὸς χαίρων τῇ Ἑλένῃ: c) * * *. V. 110. a) Ἐν τῇ, ἤτοι τοῦ Κέκροπος τῇ Σαλαμῖνι πληρώσας: b) πληρώσας ἐπιθυμίαν: c) τὴν Σαλαμῖνα πληρώσας ἐπιθυμίαν. V. 111. a) Ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς, ἤγουν τοῦ Γίγαντος καὶ Κέκροπος βασιλείας: ἤγουν τοῦ διφυοῦς, τοῦ συνθέτου ἀπὸ δράκοντος καὶ ἀνθρώπου: b) Ἀττικῆς τοῦ Κέκροπος τῆς βασιλείας: c) * * *. V. 112. a) Δευτέραν τὴν χθεσινὴν, ἤτοι τὴν πάλαι γεγονυῖαν ἐν τῇ Σαλαμῖνι συνουσίαν: b) χθεσινήν: c) χθεσινὴν θεάσει συνουσίαν. V. 113. a) Μάταιον, ἀλεεινὸν ἐπαγκάλισμα ἐκ τῶν ὕπνων: b) περιπλοκὴν, παρηγόρημα: c) μάταιον περιπλοκὴν, παρηγόρημα, φαντασμάτων. V. 114. a) Ματαίαις ψηλαφῶν χερσὶ, ἤγουν τὴν κοίτην: b) ψηλαφῶν: c) ματαίαις ψηλαφῶν ἀγκάλαις κοίτας. V. 115. a) ἤγουν ὁμοκοίτου Θρᾳκικῆς: b) τὸ σε περισσὸν, τῆς Ἑλένης τῆς συγκοίτου τῆς Θρᾳκικῆς: c) τῆς Ἑλένης τῆς Θρᾳ-

κικῆς ὁ ἀνήρ. V. 116. a) κατηφὴς, τῶν οἰκείων τέκνων μισητός ἐστι: b) γυναικὸς Πρωτέως τῷ Πρωτεῖ μισεῖται: c) κατηφὴς γυναικὸς Πρωτέως, μισεῖται. V. 117. a) ἐκ παραλλήλου, ἤγουν ἐστερημένος: b) ἄπειρος στερισκόμενος: c) ***. V. 118. a) Ἀμφοτέρων δακρύου λέγω καὶ γέλωτος, ἀκμώδη: b) τοῦ γέλωτος καὶ τοῦ δακρύου, Αἴγυπτον: c) καὶ τοῦ γέλωτος καὶ τοῦ δακρύου, εἰς Αἴγυπτον. V. 119. a) τοῦ Νείλου προχύσεσι καὶ ῥεύμασι σκαπτομένην: b) τοῦ Νείλου ἐκχύσεσι, ῥεύμασι, κεχερσωμένην: c) ***. V. 120. a) εἰς τὴν γῆν πλεύσας, ναυτικῷ: b) στεῤῥὰν διελθὼν, ἤγουν τῇ μετὰ πλοίων πορείᾳ: c) στερεὰν διελθὼν μετὰ πλοίων. V. 121. a) Ἀδιόδευτον ὁδὸν, καθὰ ἀσπάλαξ: b) ὁδὸν, ἀσπάλαξ: c) ἀπεριπάτητον, καθὰ ἀσπάλαξ. V. 122. a) Ἤγουν τοῦ κατωτάτου τόπου τῆς θαλάσσης, ἐν χάσματι τρυπήσας τὰ βάθη: b) τοῦ κρυπτοῦ κοίλῳ τόπῳ τρυπήσας τὰς καταδύσεις: c) ***. V. 123. a) κάτωθεν, ὀδοὺς ἀλλὰ διανύσας καὶ περάσας: b) ὑποκάτω, ὀδούς: c) ὑπὸ κάτωθεν ὀδοὺς διῆλθε. V. 124. a) Αὐτοῦ ἐκφυγὼν, δι' ὧν ἀνῃροῦντο οἱ ξένοι: b) —: c) ἐκφυγὼν, παλαίστρας. V. 125. a) Αὐτῷ τῷ Ποσειδῶνι, ὧν ἐπήκοος ὁ Ποσειδῶν γέγονε: b) τῷ Ποσειδῶνι: c) ***. V. 126. a) καὶ ποιῆσαι αὐτὸν ὀπισθόρμητον αὐτοῦ, ἤτοι τὴν Αἴγυπτον: b) παλιμπόρευτον, πλανήτης: c) ποιῆσαι παλιμπόρευτον, πλανώμενος. V. 127. a) τὸ ὄρος δηλονότι γιγάντων τὴν μητέρα: b) Θρᾴκην, γιγάντων: c) τὴν Θρᾳκικὴν, τῶν γιγάντων. V. 128. a) Ἤγουν ὁ Πρωτεὺς, καθὰ, ἤτοι ὁ ἔφορος δικαιοσύνης: b) —: c) καθὰ, δικαιοσύνης. V. 129 [9]. τῆς Θέμιδος τῆς κατ' ἴχνος ὑπομονῆς τῷ ἡλίῳ: b) διὰ τὸ κατ' ἴχνος τῶν ἀνδρῶν πορεύεσθαι: c) τῆς Θέμιδος τῆς κατ' ἴχνος τῶν ἀνδρῶν πορεύεσθαι. V. 130. a) ὑβρίσας χαλεπῶς, τῆς συζυγίας καὶ συναφείας: b) ὑβρί-

9) In margine Vit. 2. haec gloſſa: θυγάτηρ Ἡλίου ἡ Θέμις, διότι καὶ αὐτὸς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακούει.

σας, λοιδορήσας, χωρίσει: c) κακολογήσας χαλεπῶν [10], χωρίσει. V. 131. a) ἐπιθυμοῦντα πόρνης διώξας, τοῦτ' ἔστι τῆς κατωφεροῦς Ἑλένης: b) ἐπιθυμοῦντα πόρνης: c) ἐπιθυμοῦντα τῆς πόρνης, περιστερᾶς. V. 132. a) σὺ ὁ Ἀλέξανδρος υἱῶν Προμηθέως καὶ Κελαινοῦς τούς: b) σὺ ὦ Ἀλέξανδρε: c) * * *. V. 133. a) κατὰ χρησμῶν δοξάζοντας, εὐλαβούμενος, ἐντρεπόμενος: b) μαντείαις δοξάζοντας: c) * * *. V. 134. a) τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀντήνορος, τοῖς φίλοις: b) τοῦ: c) τοῦ, φίλοις. V. 135. a) Σύνδειπνον τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἅλς, ἤγουν τὸν ἁγνίζοντα καὶ καθαίροντα: b) σύνδειπνον τοῦ Ποσειδῶνος, καθαρκτικὸν ἅλα: c) * * *. V. 136. a) ἐτόλμησας, ὑπέμεινας ὁ ἁμαρτωλὸς παραβῆναι κρίσιν: b) ἐκαρτέρισας ἁμαρτωλὸς πατῆσαι δικαιοσύνην: c) * * *. V. 137. a) καταπατήσας, λακτίσας τῆς φιλίας, ἀνατρέψας δικαιοσύνην: b) λακτίσας, ἀνατρέψας τὴν δικαιοσύνην: c) * * *. V. 138. a) καὶ θηλαζούσης, ἐκμιμηθεὶς, ἀναμαξάμενος καὶ μαθὼν ἤθη: b) θηλαζούσης, μιμησάμενος: c) τῆς θηλαζούσης, ἐκμιμησάμενος ἤθη καὶ τὰς γνώμας. V. 139. a) λοιπὸν κρούσεις μάταιον χορδῆς: b) διὰ τοῦτο κινήσεις: c) διὰ τοῦτο κρούσεις εἰς μάταιον τῆς χορδῆς. V. 140. a) Ἀνωφελῆ ἐκ παραλλήλου κυθαριδῶν ᾄδων: b) κιθαρίζων: c) χωρὶς βρωμάτων, δώρων κιθαρίζων τραγῳδίας. V. 141. a) Διὰ τὴν τῆς Ἑλένης στέρησιν πατρίδα πρότερον κεκαυμένην: b) κεκαυμένην: c) θρηνῶν, κεκαυμένην. V. 142. a) Ἐλεύσῃ, ὁμοίωμα κατέχων: b) παραγενήσῃ: c) παραγενήσῃ τὸ ὁμοίωμα. V. 143. a) Ἤγουν τῆς πέντε ἄνδρας ἐχούσης μανικῆς τῆς ἀπὸ Πλεύρωνος πόλεως οὔσης, Ἀργείας: b) τῆς ὑπὸ πέντε ἀνδρῶν γαμηθείσης τῆς πόρνης Ἀργείας: c) * * *. V. 144. a) Μοῖραι, τοὺς ἄνδρας, τῆς Ἑλένης αἱ ἀπόγονοι: b) αἱ μοῖραι ἀπόγονοι τῆς Τηθύος, ἤτοι τῆς θαλάσσης: c) * * *. V. 145. a) Ἀνατράκτοις, πολυχρονίας θαλάσσης: b) ἀτράκτοις ὁμοι-

10) F. χαλεπῶς.

ρασαν πολυχρονίας, ἀρχαίας: c) ἀτράκτοις ἐμέρισαν τῆς πολυχρονίας θαλάσσης, ἤτοι τῆς Τηθύος. V. 146. a) Ἤγουν τοὺς πέντε γάμους αὐτούς: b μερίσασθαι: c) μερίσαι. V. 147. a) δύο ἁρπαγὰς ὥστε ἰδεῖν τὸν Θησέα Ἀλέξανδρον: b) Θησέα καὶ Ἀλέξανδρον ἁρπαγὰς ἰδεῖν: c) * * *. V. 148. a) Ταχεῖς, εἶδος ἀετοῦ ὀξυδορκεῖς: b) ταχεῖς, εἶδος ἀετοῦ ὁ τριόρχης, ὀξυδερκεῖς, ἤγουν εὐοφθάλμου Ἑλένης: c) ταχεῖς, εἶδος ἀετοῦ ὀξυδερκεῖς. V. 149. a) πόλεως, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Καρκίνου: b) ποταμοῦ Λιβύης, ποταμῶν Λακωνικῶν: c) * * *. V. 150. a) Βλαστήσαντα γενεᾶς τὸν ἐξ ἡμισείας Κρητικόν: b) τὸν Μενέλαον: c) γεννηθέντα, τὸν Μενέλαον. V. 151. a) Ἠλεῖον τοῦτ' ἔστι τὸν Μενέλαον καθαρόν: b) Ἠλεῖον, Λακεδαιμόνιον καθαρόν: c) τὸν Ἠλεῖον, Λακεδαιμόνιον τὸν οὐ καθαρὸν ταῖς γοναῖς. V. 152. a) τοῦ Μενελάου, ἤτοι τὸν Πέλοπα, γαμφηλαῖς, σιαγόσι, ἤγουν ἡ Δημήτηρ: b) Μενελάου Πέλοπα σιαγόσιν ἡ Δημήτρα ἀπὸ Ἔννης πόλεως: c) * * *. V. 153. a) Ἡ ὁρμητικὴ, ἡ ξίφος κατέχουσα: b) ὁρμητική: c) ἐπώνυμα Δήμητρος, ὁρμητική. V. 154. a) πολύσαρκα, ἤγουν εἰς λεπτότατα κατακόψασα ἔθαψεν: b) πολύσαρκα εἰς μικρὰ κατακόψασα: c) τὰ πολύσαρκα εἰς μικρὰ κατακόπτουσα τῇ γαστρί. V. 155. a) Ἐσθίουσα ἤτοι φαγοῦσα: b) τὸν τῆς χειρὸς ὠμοπλάτην φαγοῦσα: c) * * *. V. 156. a) ἐκ δευτέρου ἀκμάσαντα, μέγαν: b) —: c) τὸν Πέλοπα ἐκ δευτέρου ἀκμάσαντα. V. 157. a) ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος ἁρπακτικόν: b) τοῦ Ποσειδῶνος: c) * * *. V. 158. a) Ἤγουν ὁ Ποσειδῶν, εἰς τὴν Ἤλιδα γῆν, αὔλακας: b) εἰς τὴν Ἤλιδος πόλιν: c) ὁ Ποσειδῶν, πόλιν Ἤλιδος, χώρας. V. 159. a) Εὐρεῖαν καὶ πλατεῖαν δραμεῖν μέλλοντα, τοῦ, γῆν: b) πλατεῖαν, ἡνιοχεύσοντα, κυριεύσοντα: c) πλατεῖαν κυριεύσοντα ἢ μέλλοντα δραμεῖν, ὄνομα κύριον τῆς Ἤλιδος. V. 160. a) Σφαγέντος, τὸ σῶμα: b) Μόλπιδος σφαγιασθέντος: c) * * *. V. 161. a) Ἤγουν τὸν Οἰνόμαον μέλλοντα φθαρεῖν: b) ἤγουν τὸν Οἰνόμαον τὸν Πέλοπα φθείροντα:

c) τὸν Οἰνόμαον τὸν φθείροντα τοὺς γαμβρεὺς, τὸν Πέλοπα. V. 162. a) Μυσαραῖς, τοῦ Ἑρμοῦ, ἤτοι ὁ Μύρτιλος: b) * * *: c) ὁ Μυρτῖλος, ἤγουν τοῦ Ἑρμοῦ. V. 163. a) κατεσκεύασε εἰς τέλος παιῶν ὁ Μύρτιλος δηλονότι: b) κατεσκεύασε, ἤγουν ὁ Μύρτιλος, ποτήριον: c) κατεσκεύασε τὸν ἔσχατον ὁ Μυρτῖλος. V. 164. a) Ἤγουν τοῦ Νηρέως ὄνομα ἐκολύμβησε, εἰςῆλθε, ἤγουν εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τούς: b) ἐκολύμβησε τοῦ θαλασσίου θεοῦ: c) ἐκολύμβησε. V. 165. a) τὸ γένος ἅπαν φθείρουσαν, βλάπτουσαν, ἀγρίως νοήσας καὶ καταρασάμενος: b) φθορὰν, μίασμα καταρασάμενος, ἤγουν ὁ Μυρτίλος τῆς Ἱπποδαμείας: c) παντελῶς ἠφανισμένην, φθορὰν, μίασμα καταρασάμενος τῆς Ἱπποδαμείας. V. 166. a) τὸν ἵππον αὐτοῦ τὸν ταχύτατον κατὰ τοὺς πόδας, ταῖς ἡνίαις στρέφων: b) ἤγουν ὁ Μυρτίλος: c) ὁ Μυρτίλος τὴν ταχεῖαν κινῶν. V. 167. a) κατὰ ὁπλὰς καὶ τοὺς πόδας, ὄνομα ἵππου Ἅρπυια, σφοδροῖς ἀνέμους ὁμοίαν: b) ὄνυξιν: c) ταῖς ὄνυξι, τοῖς ἀνέμοις ὁμοίαν. V. 168. a) Ἄνδρα, αὐτάδελφον ἡ Ἑλένη τὸν Δηΐφοβον δηλονότι: b) τὸν Δηΐφοβον, ἀδελφὸν θεάσεται: c) τὸν Δηΐφοβον τὸν ἀδελφόν. V. 169. a) Ἱέρακος, ἤγουν τοῦ καταρασσομένου καὶ σὺν ἤχῳ φερομένου κατὰ τοῦ ἀντιπάλου, ἤτοι τοῦ Ἕκτορος: b) τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰσχυροῦ, τὸν Δηΐφοβον: c) * * * [11]. V. 170. a) τοὺς ἄνδρας δηλονότι ἐπὶ τῆς συμπλοκῆς: b) —; c) Ἑλένης. V. 171. a) Ἄνα, ἤγουν ἀνυμνήσουσι, ἐν τῇ κοίτῃ, ἤτοι τὸν Ἀχιλλέα: b) —: c) συναπέσουσι ἐν ταῖς κοίταις. V. 172. a) Ἄνδρα δηλονότι τὸν ταρασσόμενον: b) κατ' ὄναρ γάρ φησι συμμιγῆναι αὐτῇ, ἐξοιστρωμένον, τεταραγμένον τὸν Ἀχιλλέα: c) κατ' ὄναρ γὰρ εἶδε μιγῆναι αὐτῇ, τὸν τεταραγμένον, ἤγουν τὸν Ἀχιλλέα. V. 173. a) Ἀντὶ τοῦ· τῷ διὰ τῶν ὀνείρων καταμαστίζει καὶ κατακόψει: b) διεγερεῖ, ἐρεθίσει, σώματι: c) διερεθίσει, σώματι. V. 174. a) Ἤτοι τὸν

11) In ora est: ἢ τοῦ Ἕκτορος.

μέλλοντα νυμφευθῆναι ἐν τῷ ᾅδη τὴν Μήδειαν δηλονότι: b) τὸν Ἀχιλλέα: c) τὸν Ἀχιλλέα ἄνδρα τῆς Μηδείας. V. 175. a) τῆς μανείσης τῷ τοῦ ξένου ἔρωτι, ἤτοι τοῦ Ἰάσονος, νήσου δραπέτας: b) τῆς φονευσάσης τοὺς ξένους τῆς Μηδείας: c) * * *. πόλις, ἡ νῆσος, ὁ Πηλεύς. V. 176. a τὸν ἐξ πόδας ἔχοντα εἰς ἄνδρας μεταβαλών: b) Μυρμήκων τὸν ἑξάπουν: c) τῶν Μυρμιδόνων τὸν ἑξάπο.ν. V. 177. a) Θετταλικὸν τὸν πῦρ πνέοντα, γεννᾷ, ἀττικῶς τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ: b) τὸν Θεσσαλὸν, διὰ τὸ ἀνδρεῖον αὐτοῦ, ἀττικῶς ὁ Πηλεύς: c) * * *. V. 178. a) τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, τῷ πυρὶ πυρπολουμένων: b) πυρκαϊῇ φλεγομένων: c) σποδιᾷ καιομένων. V. 179. a) τὸν ἐκφυγοῦντα: b) ἐκφυγόντα πυρκαϊάν: c) —. V. 180. a) Ἤγουν ὁ Ἀλέξανδρο , μετὰ τὸ ἀφαιρεθῆναι ὑπὸ Πρωτέως τὴν Ἑλένην, ἤτοι ἐπανακάμψῃ πάλιν εἰς Τροίαν: b) ὁ μὲν Ἀλέξανδρος. ἢ ὁ κοῦρος, ὁδόν: c) ὁ Ἀλέξανδρος, ὀπισθόρμητον, ἐλεύσεται ὁδόν. V. 181. a) φονικοὺς, τοῦτ' ἔστι τοὺς Ἕλληνας, ἀνελκύσας: b) τοὺς Ἕλληνας ἄγαν φονέας ἀπὸ τῶν καταδύσεων ἑλκύσας: c) τοὺς Ἕλληνας φονικοὺς ἀπὸ τῶν φωλεῶν ἑλκύσας. V. 182. a) καθὰ νέος, τοῦτ' ἔστιν ἄφρων ὑπὸ τοῦ καπνοῦ: b) καθὰ νέος: c) καθὰ νέος, τοῦ Νεοπτολέμου. V. 183. a) Ἤτοι τὴν μητρυιὰν, ἤγουν τοῦ Νεοπτολέμου: b) τὴν Ἰφιγένειαν, τοῦ Νεοπτολέμου: c) * * *. V. 184. a) τοῖς ἀνέμοις θυσιάσουσιν οἱ ἀπηνεῖς Ἕλληνες δηλονότι: b) σφοδροῖς ἀνέμοις θύσουσι, σφαγιάσουσι τὴν δάμαλιν, τὴν Ἰφιγένειαν: c) σφοδροῖς ἀνέμοις θύσουσι δάμαλιν, τὴν Ἰφιγένειαν λέγει. V. 185. a) Ἤγουν τοῦ Ἀχιλλέως, ἔγκυον: b) τοῦ Νεοπτολέμου, ἐν γαστρὶ ἔχουσαν τὴν μητέρα: c) * * *. V. 186. a) τὴν Ἰφιγένειαν ὁ Ἀχιλλεὺς, ἀντὶ Εὐξείνου πόντου: b) Ἰφιγένειαν ὁ Ἀχιλλεύς: c) * * *. V. 187. a) Ἔσω ζητῶν, τὴν ἀφανίστριαν καὶ φονεύτριαν: b) ψηλαφῶν τὴν Ἰφιγένειαν τὴν φονεύσουσαν τοὺς Ἕλληνας: c) * * *. V. 188. a) ἐπιπολὺ λευκὴν κατοικήσει νῆσον: b) κυρίως πολὺν χρόνον τὴν λευκὴν ὁ Ἀχιλ-

λεὺς νῆσον: c) ἐπιπολύ, * * *. V. 189. a) ποταμοῦ ἐν ταῖς προχύσεσι: b) ὄνομα λίμνης: c) ὄνομα λίμνης, ταῖς ἐκχύσεσι. V. 190. a) πόθον ἔχων καὶ ἐπιθυμίαν τῆς γυναικὸς, ἤγουν τῆς Ἰφιγενείας: b) ζητῶν γυναῖκα ἔλαφος: c) * * *. V. 191. a) Αὐτῆς προτείνασα, ἐκτείνασα, ἐκ τοῦ ξίφους ἐλευθερώσει: b) —: c) ἐλευθερώσει. V. 192. a) Πολὺς ἐντὸς τοῦ αἰγιαλοῦ τοῦ ὄντος δηλονότι ἐντὸς τοῦ Εὐξείνου πόντου κληθήσεται: b) ἀντὶ τοῦ· πολὺς τοῦ αἰγιαλοῦ Φημισθήσεται: c) πολὺς αἰγιαλοῦ Φημισθήσεται. V. 193. a) Ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τοῦ Εὐξείνου πόντου: b) ἠρημωμένος ψάμμοις, αἰγιαλοῖς τοῦ Ἀχιλλέως: c) ἠρημωμένος ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τοῦ Ἀχιλλέως. V. 194. a) Θρηνοῦντος καὶ βλάβας, ἤτοι τὸν μάταιον πλοῦν: b) —: c) στενάζοντος, ματαίαν. V. 195. a) καὶ ἀφανῆ γενόμενον (γενομένην), δηλονότι ἡ Ἰφιγένεια: b) κατὰ, αὐτοποιηθεῖσαν: c) κατὰ, τὴν διαφθαρεῖσαν. V. 196. a) Ἤτοι τῶν ἐσφαγμένων σωμάτων, θυτηρίων: b) τὴν Ἰφιγένειαν, καὶ θυσιαστηρίων: c) τὴν Ἰφιγένειαν, τῶν θυσιῶν πλησίον. V. 197. a) καχλάζοντος, ἀντὶ ἐκ τοῦ πυθμένος: b) —: c) τοῦ καίοντος. V. 198. a) Ἤγουν τοῦ λέβητος, ἐν ᾧ ἕψει ἡ Ἰφιγένεια, Φυσήσει, ἀνάψει: b) τοῦ λέβητος, λέβητα ἡ ΠερσεΦόνη Φυσήσει, ἀνθρώπων: c) * * *. V. 199. a) Σώματα βράζουσα καὶ ἑψοῦσα: b) ἑψοῦσα λέβητα, καίουσα μαγειρικῇ τέχνῃ: c) * * *. V. 200. a) περὶ, τόπον θρηνῶν τὴν Ἰφιγένειαν: b) Ἀχιλλεὺς κατοικήσει θρηνῶν: c) * * *. V. 201. a) Περισσὸν χρόνους, ἐπιθυμῶν τὴν κοίτην αὐτῆς: b) ἐνιαυτούς: c) χρόνους, ἐπιθυμῶν τῆς Ἰφιγενείας. V. 202. a) Ἤγουν οἱ Ἕλληνες περὶ, τοῦ ἀπαρχῆς ἐκεῖσε χρησμοδοτοῦντος: b) οἱ δὲ Ἕλληνες, Αὐλίδα: c) οἱ Ἕλληνες, τὴν Αὐλίδα τοῦ Διός. V. 203. a) Αὐτῶν τῇ, ἀντὶ τῶν νεοσσῶν, ἤγουν τοῦ τὰ κρέα καταφαγόντος τοῦ δράκοντος: b) ἐκ τοῦ κρεουργοῦ δράκοντος: c) * * *. V. 204. a) Ἀντὶ ἐκ δευτέρου, ποιήσαντες δεύτερον ὅρκον: b) τὸ δεύτερον ζυγὸν ποιήσαντες: c) * * *. V. 205. a) ὀχυρώσουσιν χεῖρας:

b) κώπην: c) εὐτρεπίσουσιν ἐν ταῖς χερσὶ κώπην. V. 206. a) Ἀποσοβητῆρα τὸν Διόνυσον, προτέρων: b) —: c) τὸν Διόνυσον, βλαβῶν. V. 207. a) Ἀνευφημοῦντες, ἀδύτοις: b) καταλυτὴν ἀνευφημίζοντες: c) καταλυτὴν ἀνευφημοῦντες. V. 208. a) Δράκοντος σπήλαια, ἤγουν τοῦ Ἀπόλλωνος: b) τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τὸν ἐνδότατον τόπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐπικερδοῦς: c) τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τὸν ἐνδότερον τόπον τοῦ θυσιαστηρίου. V. 209. a) τῷ Διονύσῳ μυστικὰς θύσει: b) τῷ Διονύσῳ μυστικὰ θύσει: c) τῷ Διονύσῳ θυσίας θύσει. V. 210. a) Ὁ μέγας στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων αὐτοῦ τοῦ πολλοὺς φθείροντος: b) ὁ Ἀγαμέμνων, τοῦ πολλοὺς φθείραντος: c) * * *. V. 211. a) Ἤγουν τῷ Ἀγαμέμνονι, ἀποδιδούς: b) ᾧτινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον παρέχων: c) τῷ Ἀγαμέμνονι * * *. V. 212. a) Ἤγουν ὁ Διόνυσος, ἤγουν ὁ ἐκτεταμένους φέρει τοὺς ὄρχεις: b) ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων τελεῖται τὰ τούτου μυστήρια: c) * * *. V. 213. a) Ἤγουν τὸν ἰσχυρὸν Τήλεφον ἐμποδίσας ἐν τοῖς κλάδοις τῆς ἀμπέλου: b) τὸν Τήλεφον τὸν πόδα συνδήσας τοῖς κλήμασι: c) * * *. V. 214. a) ἐμποδίσει, εἰς τὸ καθολικὸν ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας: b) σύῤῥιζον ἀφανίσαι: c) κωλύσει, ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας. V. 215. a) κόπτοντα αὐτὸν διὰ τοῦ ὀδόντος, ταῖς τρωκτικαῖς σιαγόσι: b) τῷ, ἀφανιστικαῖς σιαγόσι: c) κόπτοντα, * * *. V. 216. a) Βλέπω, ἀντὶ προορῶ πρὸ καιροῦ πλῆθος: b) προορῶ συναγωγὴν πλοίων: c) * * *. V. 217. a) Συρομένην θαλάσσῃ, ἠχοῦσαν: b) ἠχοῦσαν, ἐπαπειλοῦσαν: c) συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἠχοῦσαν καὶ ἀπειλοῦσαν. V. 218. a) Ἤγουν πυρπολήσεις: b) —: c) χαλεπάς. V. 219. a) Ἤγουν ὁ Ἑρμῆς: b) εἴθε τοῦ Καδμίλου τοῦ Ἑρμοῦ τῇ Λέσβῳ νήσῳ: c) * * *. V. 220. a) τῇ Λέσβῳ νήσῳ δηλονότι γεννῆσαι ἐχθρῶν ὁδηγὸν ἐσόμενον δηλονότι: b) Λέσβῳ, τῶν Ἑλλήνων: c) τῇ Λέσβῳ γεννῆσαι ὁδηγόν. V. 221. a) —: b) υἱόν: c) κακὸν υἱόν. V. 222. a) προδότην, υἱὸς Ἑρμοῦ: b) τῶν Τρωϊκῶν πορθητήν: c)

***. V. 223. a) Ἀντὶ, μάντι, συντελοῦντος τοῖς Ἕλλησι ἀληθέστατε: b) ὦ μάντι τὰ βέλτιστα τῶν Ἑλλήνων ἀληθέστατε: c) ***. V. 224. a) Ἤγουν ἀπὸ τῆς κρίσεως τοῦ Αἰσάκου ἀπέκειτο ὁ Πρίαμος: b) τῶν τοῦ Αἰσάκου ὁ ἐμὸς ὁ Πρίαμος: c) ***. V. 225. a) Ἀποδιῶξαι καὶ ἀνενέργητα ποιῆσαι φόβητρα: b) τοὺς ὀνείρους τῆς Ἑκάβης: c) ἀποδιῶξαι, τὰ ἐν τῇ νυκτὶ παραγενόμενα, ἤγουν τοὺς ὀνείρους. V. 226. a) ὤφελε δὲ ἀντὶ ἀπέκειτο ὁ ἐμὸς πατὴρ, ἤγουν Ἑκάβην καὶ Ἀλέξανδρον: c) ἀλλ' ὤφειλε, τὴν Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. V. 227. a) φλογὶ πυρπολήσας μέλη: b) θανάτῳ, καύσας τὰ μέλη: c) ἐν ἑνὶ θανάτῳ καύσας τὰ μέλη, τῷ ἀπὸ τοῦ Λήμνου ὄντι [12]). V. 228. a) εἰ γὰρ τοῦτο ἐγένετο, τοσούτων ζάλη ἐπλημμύρησε καὶ κατεπόντισε: b) βλάβη: c) εἰ τοῦτο ἐγένετο βλάβη ἐπῆλθε. V. 229. a) Ἀντὶ, ἡ Τένεδος νῆσος, ἐν ᾗ ὁ Παλαίμων ἐτιμᾶτο τοῖς τῶν βρεφῶν αἵμασι: b) Μελικέρτης βλέπει: c) ***. V. 230. a) Ἀφριζομένην, ἤγουν ταῖς ναυσὶ ταῖς στολιζομέναις ὑπὸ πλεκτανῶν καὶ σχοινίων: b) Αἴθυια κυρίως λέγεται τὸ θαλάσσιον ὄρνεον, πλοίοις: c) βρίζουσαν, στενοχωρουμένην, ***. V. 231. a) Πολυχρόνιον θάλασσαν τοῦ Ὠκεανοῦ, τὴν μίαν τῶν Τιτάνων: b) τὴν θάλασσαν Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν: c) ***. V. 232. a) κύκνῳ φθείρεται: b) Τέννην καὶ Ἡμιθέαν κύκνῳ: c) ὁ Τέννης καὶ Ἡμιθέα τῷ κύκνῳ, ἀντὶ τοῦ· φθαρήσονται. V. 233. a) δαμασθέντα καὶ τοὺς ὠμοπλάτας, τοῦ Ἀχιλλέως: b) ἰσχυρῷ, τραχεῖ πληγέντα τοὺς ὤμους, τοῦ Ἀχιλλέως λίθῳ: c) ἰσχυρῷ καὶ τραχεῖ τοὺς ὤμους, τοῦ Ἀχιλλέως, ἤγουν τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως λίθῳ. V. 234. a) Πρότερον ὑμνῳδοῦ Μόλπου, τὰ τέκνα δηλονότι: b) τοῦ Μόλπου τοῦ τραγῳδοῦ: c) ***. V. 235. a) ψευδέσι: b) ψυχραῖς, ψευδέσι κατηγορίαις: c) *** [13]). V. 236. a) ᾧτινι

12) In margine additur κατ' ἔλλειψιν.
13) In ora: λείπει τὰς γενομένας ταῖς φήμαις.

Μόλπῳ πεισθεὶς ὁ στυγητὸς Φονεύς: b) Μόλπῳ πεισθεὶς ὁ στυγητὸς κύκνος ὁ Φονεύς: c) * * *. V. 237. a) Ὁ κυκνόθρεπτος, ὁ ἐν δικτύοις ἀγρευθείς: b) κυκνόθρεπτος ἁλιέων ὁ ἐν τοῖς λίνοις καὶ δικτύοις ἀγρευθείς: c) * * *. V. 238. a) τοῖς ὀστρέοις, ἤτοι λοξοῖς κοχλιδίοις ὁ ἠγαπημένος: b) ὀστρέοις λοξοῖς κοχλιρίοις [14]: c) * * *. V. 239. a) Ἐν λάρνακι ἔκλειστε τοὺς δύο παῖδας Τένην καὶ Ἡμιθέαν: b) λάρνακι, κιβωτῷ ἠσφάλισε δύο Τέννην καὶ Λευκοθέαν [15]: c) λάρνακι ἠσφάλισε διπλᾶς, ἤγουν Τέννην καὶ Ἡμιθέαν. V. 240. a) τούτοις ὁ καρτερικὸς τοῦ Ἀχιλλέος, οὐκ εἰπὼν τῆς Θέτιδος: b) σὺν κύκνῳ καὶ τοῖς ἐκείνου παισὶν, οὐκ εἰπὼν τῆς Θέτιδος: c) * * *. V. 241. a) Θανεῖται δηλονότι τὰς βουλὰς, ἐν λήθῃ: b) ἐντολὰς, λαθήσει τῇ λήθῃ: c) ἐντολὰς ἐν λήθῃ ἀποτυχών. V. 242. a) —: b) τρωθείς: c) ἐπὶ πρόσωπον, τρωθείς. V. 243. a) Πολίχνιον Τροίας, οἱ πετρώδεις αἰγιαλοί: b) αἱ πλησίον τῆς ἀκτῆς: c) πόλις Ἀσίας, παραιγίαλοι. V. 244. a) τῶν τὸν χρεμετισμὸν, αἰγιαλοί: b) χρεμετισμὸν ἢ τὸν τῶν ῥινῶν ἦχον, αἰγιαλοί: c) χρεμετισμὸν, αἰγιαλοί. V. 245. a) Ἀντὶ τοῦ Ἀχιλλέος τοῦ Θετταλικοῦ τὸ πήδημα τοῦ ταχέος: b) Θεσσαλόν: c) Θεσσαλὸν πήδημα ταχέος. V. 246. a) τὸν αἰγιαλὸν πηδήσας ὕστερον ὁ Ἀχιλλεύς: b) ἐσχάτην, ἤγουν ὁ Ἀχιλλεύς: c) εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐπιστηρίξας ἐσχάτην ὁ Ἀχιλλεύς. V. 247. a) Ἐκ τῆς ἄμμου μετὰ ἤχου ἀναδώσει ὕδωρ: b) ἐκ τοῦ ἄμμου ὀχήσει, ἀναδώσει· νῦν τὸ ὕδωρ σημαίνει δὲ καὶ τὸ χάλα, καὶ τὴν χαράν: c) πηγιμαῖον ἐξ ἄμμου ἀναπηδήσει ὕδωρ. V. 248 a) —: b) τὰς ἀναβλύσεις: c) * * *. V. 249. a) λαμπρύνει ὁ μετὰ ἐνοπλίου ὀρχήσεως γενόμενος: b) νῦν λαμπρύνει καὶ στίλβει εὐκίνητος: c) καὶ νῦν λαμπρύνει εὐκίνητος. V. 250. a) Ἐν κογχύλῃ σαλπίζων κατάρχεσθαι ποιῶν τὴν προσβολὴν τοῦ πολέμου: b) κόχλῳ, πρὸ τοῦ γὰρ εὑρεθῆναι τὰς σάλπιγγας τούτῳ ἐχρῶντο οἱ πα-

14) F. κοχλιδίοις. 15) F. Ἡμιθέαν.

λαιοί: c) κογχύλη, ὁδηγοποιῶν. V. 251. a) ἅτινα ὁρατὰ, ἀφανιζομένη: b) ἡ Τροία ἀφανιζομένη: c) * * *. V. 252. a) Φρίκασι καὶ καταπεπύκνωνται οἱ τόποι, σχῆμα ἀπὸ κοινοῦ: b) ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι, πεπύκνωνται, χωραφίου αἱ πεδιάδες: c) καθὰ, τοῦ χωραφίου αἱ πεδιάδες. V. 253. a) λάμποντες θρῆνος: b) κονταρίοις: c) —. V. 254. a) ὑψηλῶν ἀκούεται: b) ὑψηλῶν ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται: c) * * *. V. 255. a) Φθάνουσα ἡσύχους: b) τοῦ οὐρανοῦ Φθάνουσα ἐπιβαίνουσα ἡσύχους βάσεις: c) * * *. V. 256. a) σχίσμασι τῶν ἱματίων: b) ἐν τοῖς διασχισμοῖς: c) θρήνῳ, διασχισμοῖς τῶν ἱματίων. V. 257. a) δεχομένων τῶν γυναικῶν δηλονότι: b) —: c) συμφορᾷ προσδεχομένων. V. 258. a) Ἐπ' ἄλλη, ἀθλία: b) —: c) ὦ ἀθλία. V. 259. a) λυπήσει βλαβῶν κατὰ πολὺ μεῖζον: b) λυπήσει τῶν βλαβῶν ἐξοχώτατον: c) * * *. V. 260. a) Ὁπηνίκα ἂν ἠχῶν ὁ Φονικὸς πολεμιστὴς ὁ Ἀχιλλεύς: b) ἠχῶν ὁ ταχὺς ὁ Φοβερὸς, ἤγουν ὁ Ἀχιλλεύς: c) ὁπηνίκα ἠχῶν ὁ ταχὺς καὶ ὁ Φοβερὸς Ἀχιλλεύς. V. 261. a) γῆν: b) τροχοῖς ξηρὰν σχίζων: c) τροχοῖς, σχίζων. V. 262. a) τῇ λοξεῖ κεχαραγμένην πορείαν τῶν ἁρμάτων: b) σκολιῷ ἀρότρῳ κεχαραγμένην, τυπάζουσαν αὔλακα, χάραγμα: c) * * κεχαραγμένην αὔλακα. V. 263. a) τῆς πλατείας ἀροτριῶν: b) πλατείας ζευγηλάτης ἀροτριῶν διασχίζων: c) πλατείας ζευγηλάτης ἀροτριῶν. V. 264. a) Βοῶν, Φοβεράν: b) βοῶν κεχωρισμένως Φοβεράν: c) * * *. V. 265. a) Ἀπὸ τῶν ὁμογάστρων ἀδελφόν: b) ὁμογαστόρων, ἀδελφὸν, τὸν Ἕκτορα λέγει: c) * * *. V. 266. a) τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν ὑπάρχοντα υἱόν: b) τοῦ Ἀπόλλωνος, ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Ἕκτορα: c) * * * εἰς τὸ ὕψος τὸν Ἕκτορα. V. 267. a) σιαγόσι: b) * * *: c) σιαγόσι, τὸ σῶμα. V. 268. a) τὰ ἐντόπια ἄλση μιαίνῃ: b) τὰ ἄλση, τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ ἕλη, μολύνῃ τῷ αἵματι: c) ἄλση, μολύνῃ τῷ αἵματι. V. 269. a) τοῦ Ἕκτορος τοῦ πεφονευμένου, τὸ δῶρον: b) ὁ Ἀχιλλεὺς Ἕκτορος τοῦ ἀνῃρημένου τὸ δῶρον: c) * * *. V. 270.

a) Ἀκριβεῖ, ἤγουν ζυγοστατήματι τοῦ ζυγοῦ κρεμάμενον: b) ἀκριβεῖ ζυγῷ τῆς ἀναρτήσεως σταθμούμενον: c) * * *. V. 271. a) Εἰς τοὐπίσω τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα: b) —: c) πάλιν τὸν ἀντιτιμώρητον. V. 272. a) τὸν ἐκ τοῦ Πακτωλοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν χρυσόν: b) τὸν ἀπὸ Πακτωλοῦ ζυγοῖς λαμπρὸν χρυσόν: c) * * *. V. 273. a) εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα τοῦ Διονύσου θρηνηθεὶς, ὁ Ἀχιλλεύς: b) τοῦ Διονύσου ὑπεισέλθῃ θρηνηθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς: c) * * *. V. 274. a) ταῖς Μούσαις, ἠγάπησαν, ποταμὸς Μακεδονίας, τὸ ὕδωρ: b) ὑπὸ τῶν Νηρηΐδων, ἤγουν Μουσῶν, ἠγάπησαν, ποταμοῦ τὸ ὕδωρ: c) ταῖς Νηρηΐδισι ἢ ταῖς Μούσαις ποταμοῦ ὕδωρ. V. 275. a) Μακεδονικὴν τὴν ὑπεράνω οὖσαν, πόλις Μακεδονίας: b) ὄρος ἐν Ἑλικῶνι, τὴν ἐξοχήν: c) ὄρος Ἑλικῶνος, τὴν ἐξοχήν. V. 276. a) Ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκροὺς, τὸν θάνατον: b) ἤγουν ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκροὺς, θάνατον: c) * * *. V. 277. a) γυναικείαν περὶ τὸ, στολήν: b) —: c) γυναικείαν, στολήν. V. 278. a) Ἐνδῦναι, ἀντὶ ἱστουργήσει ὡς γυνή: b) φορέσαι: c) * * *. V. 279. a) ὕστερος, ἀπὸ κοινοῦ τὸ· τλήσεται: b) ἔσχατος τῶν Τρώων: c) * * *. V. 280. a) ὦ ἀδελφὲ, φοβούμενος: b) ὦ ἀδελφέ: c) ὦ ἀδελφὲ φοβούμενος. V. 281. a) ὦ τύχη, ὁποῖον ἀφανίσεις τῶν οἴκων: b) ὦ τύχη, ὁποῖον τὸν Ἕκτορα ἀφανίσεις: c) * * *. V. 282. a) Στήριγμα τῆς, καταβαλών: b) καθελών: c) ἐπιστήριγμα, καθελών. V. 283. a) χωρίς: b) χωρὶς τιμωρίας: c) * * * καὶ κόπων. V. 284. a) Ὁ Ἑλληνικός: b) —: c) ὁ Ἑλληνικός. V. 285. a) Ἤγουν ὁ χαίρων, τοῦ Ἕκτορος δηλονότι θανάτῳ: b) ἐπεγγελῶν τοῦ πεσόντος Ἕκτορος: c) ἐπεγγελῶν, ἐπαγαλλόμενος τοῦ πεσόντος τοῦ Ἕκτορος. V. 286. a) περὶ, εἰς: b) ναυσί: c) ταῖς ναυσὶ, τὴν ἐσχάτην. V. 287. a) ταῖς ναυσί: b) τῶν νηῶν, τὸν δρόμον, ἤγουν ὁ Ἑλληνικὸς στρατός: c) ναυσὶ, τὸν δρόμον, ὁ Ἑλληνικὸς στρατός. V. 288. a) τῆς φυγῆς αὐτοῖς αἴτιον γενόμενον: b) ἤτοι ὁ

στρατὸς τῶν Ἑλλήνων, τῆς φυγῆς αἴτιον: c) ὁ στρατὸς, τῆς φυγῆς αἴτιον. V. 289. a) Αὐτοῖς, ἤγουν τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν: b) αὐτοῖς τοῖς, ἀποδιῶξαι, ἀπῶσαι: c) σκυλευομένοις αὐτοῖς βοηθῆσαι. V. 290. a) Ἡ τάφρος, τῶν νηῶν τὰ προπύργια: b) τὸ ὄρυγμα, τῶν νεῶν τὰ προπύργια: c) * * *. V. 291. a) καὶ σταβάροις τοῖς πεπηγμένοις ἐκεῖθεν τοῦ τάφου, τὸ παραπέτασμα τὸ δίκην κροσσίου καὶ κλίμακος ὑπέχον ἐν τῇ τάφῳ: b) τὸ τεῖχος, ὃ ἐποίησαν, ὀξέσι ξύλοις τὸ παραπέτασμα, τὸ δίκην κόρσου καὶ κλίμακος, τοῦτ' ἔστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον: c) τὸ τεῖχος, ὃ ἐποίησαν, ὀξέσι ξύλοις, τὸ παραπέτασμα. V. 292. a) Αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται βοηθήσουσιν, αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵστανται οἱ πολέμιοι: b) αἱ στεφάναι, βοηθήσουσι: c) * * *. V. 293. a) Δίκην μελισσῶν ἐσκοτισμένων: b) φύξιν καὶ δίωξιν παθοῦσαι τεταραγμέναι: c) συντεταραγμέναι. V. 294. a) καὶ ταῖς βολαῖς, τῶν κορμῶν: b) τοῦ καπνοῦ, κυρίως ὁ ἐξελάσεσι καὶ κηροῦ καπνὸς, ὁρμαῖς, κόρμαις δαλῶν: c) τοῦ καπνοῦ, ταῖς ὁρμαῖς τῶν δαλῶν. V. 295. a) τὰ ἄρμενα, ἤτοι τὰς πρώρας, τῶν καθεδρῶν τοὺς λιπόντας δηλονότι: b) τὰ ἄκρα τῆς νεὼς τὰ πρυμναῖα, σκαμνίων: c) τὰ πρυμναῖα, σκαμνίων. V. 296. a) Ἀντὶ, ἐν τῷ πηδᾶν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς: b) κολυμβησταὶ, ὀρχησταὶ τῶν καθεδρῶν: c) κολυμβησταὶ, τῶν καθεδρῶν. V. 297. a) Οἱ Ἕλληνες, εἰς τὴν ξένην γῆν: b) ξένην γῆν: c) * * *. V. 298. a) Εὐγενεῖς, τοὺς λαμβάνοντας τὰ πρόκουρσα: b) τὸν Ἕκτορα νῦν λέγει ἀνελεῖν Πάτροκλον, Πηνέλεων, Ἀσκάλαφον, Ἀρκεσίλαον καὶ λοιπούς: c) τὸν Ἕκτορα λέγει ἄνδρε ους, πρωτόκουρσα. V. 299. a) Ἐν τῷ ἑαυτῶν δορὶ, ἐν τῷ γένει γαυρουμένους: b) γένει καὶ τῇ εὐγενίᾳ καυχωμένους: c) ἔχοντας, ἐν ταῖς εὐγενείαις ἐπαιρομένους. V. 300. a) καὶ κατακόψουσιν: b) ἤγουν τοῦ Ἕκτορος ἀναιρήσουσιν ἰσχυραί: c) ἀναιρήσουσιν ἰσχυραί. V. 301. a) κἀπὶ μαιμῶσαι: b) αἵματι ῥέουσαι προθυμούμεναι: c) * * *. V. 302. a) —: b) ἔλαττον πένθος οὐ μικρὸν, ἀλλὰ μέγα: c) οὐκ ἔλαττον πέν-

θος, ἀλλὰ μέγα. V. 303. a) —: b) διὰ πάσης μου τῆς ζωῆς: c) ° ° °. V. 304. a) —: b) τοῦτ' ἔστιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν: c) ἐλεεινὸν, θεάσομαι φῶς. V. 305. a) —: b) ἐξαίρετον, τελειωτὴς, πληρωτής: c) τελειωτής. V. 306. a) —: b) νῦν λέγεται, λεχθήσεται: c) συστρέφων. V. 307. a) —: b) σὴν θαλερὰν καὶ ἀνάτροφον ἡλικίαν: c) φεῦ, φεῦ θρηνῶ τὴν σὴν θαλερὰν ἡλικίαν. V. 308. a) —: b) γέννημα βασιλικώτατον, περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν: c) ὦ γέννημα βασιλικὸν, περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν. V. 309. a) —: b) Τρώϊλος, τὸν Ἀχιλλέα τρώσας: c) ὅστις ὦ Τρώϊλε τὸν Ἀχιλλέα τρώσας. V. 310. a) —: b) βέλει, ἤγουν τῷ ἔρωτι, ἤγουν τῷ σῷ πόθῳ: c) βέλει, ἴυγξ κυρίως ὄρνεον μικρὸν, ἐν τῷ σῷ πόθῳ. V. 311. a) καταλαβὼν ἀλύτοις εἰς ὀλίγον ἄστατον, οὐδαμηνόν: c) ° ° °. V. 312. a) —: b) παρὰ τοῦ ἐραστοῦ, ἤγουν οὐ ποθήσας αὐτόν: c) ° ° °. V. 313. a) —: b) τὸν ναὸν, τοῦ Ἀπόλλωνος: c) τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. V. 314. a) —: b) ὤ μοι, ἐγὼ ἡ δυστυχὴς τὴν Λαοδίκην καὶ Πολυξένην, στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὰς δύο ἀδελφάς [16]: c) ἡ δυστυχὴς, πρὸς τὴν Λαοδίκην καὶ Πολυξένην στρέφει τὸν λόγον τὰς δύο ἀδελφάς. V. 315. a) —: b) ὦ τάλαινα καὶ ἀθλία μῆτερ Ἑκάβη, θάνατον θρηνῶ, κύων, ἤγουν ὦ Ἑκάβη: c) ὦ ἀθλία Ἑκάβη, θάνατον, κύων. V. 316. a) —: b) Ἤγουν τὴν Λαοδίκην ὁλόκληρον ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἤγουν ἡ Τροία: c) ° ° °. V. 317. a) —: b) καταδύσει φάραγγι δέξεται χώσει περὶ τὸ ἄλσος τοῦ πάππου μου Τρωός: c) τῷ φάραγγι ὑποδέξεται περὶ τὸ ἄλσος τοῦ πάππου μου Τρωός. V. 318. a) —: b) μέλλουσαν ἰδεῖν κατὰ πόδας πλησίον: c) ° ° ° ἐγγύς. V. 319. a) ὅπου τὰ ἄλση τοῦ Τρωὸς, τῆς Κίλλης: b) [17]) παράδεισος τοῦ

16) In ora: περὶ Λαοδίκης καὶ Πολυξένης καὶ Ἑκάβης λέγει μεταβληθείσης εἰς κύνα.

17) ἄλμα, παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτὰ, in ora Vit. 2. Cod.

°°°. V. 223. a) Ἀντὶ, μάντι, συντελοῦντος τοῖς Ἕλλησι ἀληθέστατε: b) ὦ μάντι τὰ βέλτιστα τῶν Ἑλλήνων ἀληθέστατε: c) °°°. V. 224. a) Ἤγουν ἀπὸ τῆς κρίσεως τοῦ Αἰσάκου ἀπέκειτο ὁ Πρίαμος: b) τῶν τοῦ Αἰσάκου ὁ ἐμὸς ὁ Πρίαμος: c) °°°. V. 225. a) Ἀποδιῶξαι καὶ ἀνενέργητα ποιῆσαι φόβητρα: b) τοὺς ὀνείρους τῆς Ἑκάβης: c) ἀποδιῶξαι, τὰ ἐν τῇ νυκτὶ παραγενόμενα, ἤγουν τοὺς ὀνείρους. V. 226. a) ὤφελε δὲ ἀντὶ ἀπέκειτο ὁ ἐμὸς πατὴρ, ἤγουν Ἑκάβην καὶ Ἀλέξανδρον: c) ἀλλ' ὤφειλε, τὴν Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. V. 227. a) Φλογὶ πυρπολήσας μέλη: b) θανάτῳ, καύσας τὰ μέλη: c) ἐν ἑνὶ θανάτῳ καύσας τὰ μέλη, τῷ ἀπὸ τοῦ Λήμνου ὄντι [12]). V. 228. a) εἰ γὰρ τοῦτο ἐγένετο, τοσούτων ζάλη ἐπλημμύρησε καὶ κατεπόντισε: b) βλάβη: c) εἰ τοῦτο ἐγένετο βλάβη ἐπῆλθε. V. 229. a) Ἀντὶ, ἡ Τένεδος νῆσος, ἐν ᾗ ὁ Παλαίμων ἐτιμᾶτο τοῖς τῶν βρεφῶν αἵμασι: b) Μελικέρτης βλέπει: c) °°°. V. 230 a) Ἀφριζομένην, ἤγουν ταῖς ναυσὶ ταῖς στολιζομέναις ὑπὸ πλεκτανῶν καὶ σχοινίων: b) Αἴθυια κυρίως λέγεται τὸ θαλάσσιον ὄρνεον, πλοίοις: c) βρίζουσαν, στενοχωρουμένην, °°°. V. 231. a) Πολυχρόνιον θάλασσαν τοῦ Ὠκεανοῦ, τὴν μίαν τῶν Τιτάνων: b) τὴν θάλασσαν Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν: c) °°°. V. 232. a) κύκνῳ φθείρεται: b) Τέννην καὶ Ἡμιθέαν κύκνῳ: c) ὁ Τέννης καὶ Ἡμιθέα τῷ κύκνῳ, ἀντὶ τοῦ· φθαρήσονται. V. 233. a) δαμασθέντα καὶ τοὺς ὠμοπλάτας, τοῦ Ἀχιλλέως: b) ἰσχυρῷ, τραχεῖ πληγέντα τοὺς ὤμους, τοῦ Ἀχιλλέως λίθῳ: c) ἰσχυρῷ καὶ τραχεῖ τοὺς ὤμους, τοῦ Ἀχιλλέως, ἤγουν τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως λίθῳ. V. 234. a) Πρότερον ὑμνῳδοῦ Μόλπου, τὰ τέκνα δηλονότι: b) τοῦ Μόλπου τοῦ τραγῳδοῦ: c) *°°. V. 235. a) ψευδέσι: b) ψυχραῖς, ψευδέσι κατηγορίαις: c) °°° [13]). V. 236. a) ᾧτινι

12) In margine additur κατ' ἔλλειψιν.
13) In ora: λείπει τὰς γενομένας ταῖς φήμαις.

Μόλπῳ πεισθεὶς ὁ στυγητὸς Φονεύς: b) Μόλπῳ πεισθεὶς ὁ στυγητὸς κύκνος ὁ Φονεύς: c) * * *. V. 237. a) Ὁ κυκνόθρεπτος, ὁ ἐν δικτύοις ἀγρευθείς: b) κυκνόθρεπτος ἁλιέων ὁ ἐν τοῖς λίνοις καὶ δικτύοις ἀγρευθείς: c) * * *. V. 238. a) τοῖς ὀστρέοις, ἤτοι λοξοῖς κοχλιδίοις ὁ ἠγαπημένος: b) ὀστρέοις λοξοῖς κοχλιρίοις [14]): c) * * *. V. 239. a) Ἐν λάρνακι ἔκλεισε τοὺς δύο παῖδας Τένην καὶ Ἡμιθέαν: b) λάρνακι, κιβωτῷ ἠσφάλισε δύο Τέννην καὶ Λευκοθέαν [15]): c) λάρνακι ἠσφάλισε διπλὰς, ἤγουν Τέννην καὶ Ἡμιθέαν. V. 240. a) τούτοις ὁ καρτερικὸς τοῦ Ἀχιλλέος, οὐκ εἰπὼν τῆς Θέτιδος: b) σὺν κύκνῳ καὶ τοῖς ἐκείνου παισὶν, οὐκ εἰπὼν τῆς Θέτιδος: c) * * *. V. 241. a) Θανεῖται δηλονότι τὰς βουλὰς, ἐν λήθῃ: b) ἐντολὰς, λαθήσει τῇ λήθῃ: c) ἐντολὰς ἐν λήθῃ ἀποτυχών. V. 242. a) —: b) τρωθείς: c) ἐπὶ πρόσωπον, τρωθείς. V. 243. a) Πολίχνιον Τροίας, οἱ πετρώδεις αἰγιαλοί: b) αἱ πλησίον τῆς ἀκτῆς: c) πόλις Ἀσίας, παραιγίαλοι. V. 244. a) τῶν τὸν χρεμετισμὸν, αἰγιαλοί: b) χρεμετισμὸν ἢ τὸν τῶν ῥινῶν ἦχον, αἰγιαλοί: c) χρεμετισμὸν, αἰγιαλοί. V. 245. a) Ἀντὶ τοῦ Ἀχιλλέος τοῦ Θετταλικοῦ τὸ πήδημα τοῦ ταχέος: b) Θεσσαλόν: c) Θεσσαλὸν πήδημα ταχέος. V. 246. a) τὸν αἰγιαλὸν πηδήσας ὕστερον ὁ Ἀχιλλεύς: b) ἐσχάτην, ἤγουν ὁ Ἀχιλλεύς: c) εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐπιστηρίξας ἐσχάτην ὁ Ἀχιλλεύς. V. 247. a) Ἐκ τῆς ἄμμου μετὰ ἤχου ἀναδώσει ὕδωρ: b) ἐκ τοῦ ἄμμου ὀχήσει, ἀναδώσει· νῦν τὸ ὕδωρ σημαίνει δὲ καὶ τὸ χάλα, καὶ τὴν χαράν: c) πηγιμαῖον ἐξ ἄμμου ἀναπηδήσει ὕδωρ. V. 248 a) —: b) τὰς ἀναβλύσεις: c) * * *. V. 249. a) λαμπρύνει ὁ μετὰ ἐνοπλίου ὀρχήσεως γενόμενος: b) νῦν λαμπρύνει καὶ στίλβει εὐκίνητος: c) καὶ νῦν λαμπρύνει εὐκίνητος. V. 250. a) Ἐν κογχύλῃ σαλπίζων κατάρχεσθαι ποιῶν τὴν προσβολὴν τοῦ πολέμου: b) κόχλῳ, πρὸ τοῦ γὰρ εὑρεθῆναι τὰς σάλπιγγας τούτῳ ἐχρῶντο οἱ πα-

14) F. κοχλιδίοις. 15) F. Ἡμιθέαν.

λαιοί: c) κογχύλη, ὁδηγοποιῶν. V. 251. a) ἅτινα ὁρατὰ, ἀφανιζομένη: b) ἡ Τροία ἀφανιζομένη: c) * * *. V. 252. a) φρίκασι καὶ καταπεπύκνωνται οἱ τόποι, σχῆμα ἀπὸ κοινοῦ: b) ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι, πεπύκνωνται, χωραφίου αἱ πεδιάδες: c) καθὰ, τοῦ χωραφίου αἱ πεδιάδες. V. 253. a) λάμποντες θρῆνος: b) κονταρίοις: c) —. V. 254. a) ὑψηλῶν ἀκούεται: b) ὑψηλῶν ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται: c) * * *. V. 255. a) φθάνουσα ἡσύχους: b) τοῦ οὐρανοῦ φθάνουσα ἐπιβαίνουσα ἡσύχους βάσεις: c) * * *. V. 256. a) σχίσμασι τῶν ἱματίων: b) ἐν τοῖς διασχισμοῖς: c) θρήνῳ, διασχισμοῖς τῶν ἱματίων. V. 257. a) δεχομένων τῶν γυναικῶν δηλονότι: b) —: c) συμφορᾷ προσδεχομένων. V. 258. a) Ἐπ' ἄλλῃ, ἀθλία: b) —: c) ὦ ἀθλία. V. 259. a) λυπήσει βλαβῶν κατὰ πολὺ μεῖζον: b) λυπήσει τῶν βλαβῶν ἐξοχώτατον: c) * * *. V. 260. a) Ὁπηνίκα ἂν ἠχῶν ὁ φονικὸς πολεμιστὴς ὁ Ἀχιλλεύς: b) ἠχῶν ὁ ταχὺς ὁ φοβερὸς, ἤγουν ὁ Ἀχιλλεύς: c) ὁπηνίκα ἠχῶν ὁ ταχὺς καὶ ὁ φοβερὸς Ἀχιλλεύς. V. 261. a) γῆν: b) τροχοῖς ξηρὰν σχίζων: c) τροχοῖς, σχίζων. V. 262. a) τῇ λοξεῖ κεχαραγμένην πορείαν τῶν ἁρμάτων: b) σκολιῷ ἀρότρῳ κεχαραγμένην, τυπάζουσαν αὔλακα, χάραγμα: c) * * κεχαραγμένην αὔλακα. V. 263. a) τῆς πλατείας ἀροτριῶν: b) πλατείας ζευγηλάτης ἀροτριῶν διασχίζων: c) πλατείας ζευγηλάτης ἀροτριῶν. V. 264. a) Βοῶν, φοβεράν: b) βοῶν κεχωρισμένως φοβεράν: c) * * *. V. 265. a) Ἀπὸ τῶν ὁμογάστρων ἀδελφόν: b) ὁμογαστόρων, ἀδελφὸν, τὸν Ἕκτορα λέγει: c) * * *. V. 266. a) τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν ὑπάρχοντα υἱόν: b) τοῦ Ἀπόλλωνος, ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Ἕκτορα: c) * * * εἰς τὸ ὕψος τὸν Ἕκτορα. V. 267. a) σιαγόσι: b) * * *: c) σιαγόσι, τὸ σῶμα. V. 268. a) τὰ ἐντόπια ἄλση μιαίνῃ: b) τὰ ἄλση, τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ ὕλη, μολύνῃ τῷ αἵματι: c) ἄλση, μολύνῃ τῷ αἵματι. V. 269. a) τοῦ Ἕκτορος τοῦ πεφονευμένου, τὸ δῶρον: b) ὁ Ἀχιλλεὺς Ἕκτορος τοῦ ἀνῃρημένου τὸ δῶρον: c) * * *. V. 270.

a) Ἀκριβεῖ, ἤγουν ζυγοστατήματι τοῦ ζυγοῦ κρεμάμενον: b) ἀκριβεῖ ζυγῷ τῆς ἀναρτήσεως σταθμούμενον: c) * * *. V. 271. a) Εἰς τοὐπίσω τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα: b) —: c) πάλιν τὸν ἀντιτιμώρητον. V. 272. a) τὸν ἐκ τοῦ Πακτωλοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν χρυσόν: b) τὸν ἀπὸ Πακτωλοῦ ζυγοῖς λαμπρὸν χρυσόν: c) * * *. V. 273. a) εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα τοῦ Διονύσου θρηνηθεὶς, ὁ Ἀχιλλεύς: b) τοῦ Διονύσου ὑπεισέλθῃ θρηνηθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς: c) * * *. V. 274. a) ταῖς Μούσαις, ἠγάπησαν, ποταμὸς Μακεδονίας, τὸ ὕδωρ: b) ὑπὸ τῶν Νηρηΐδων, ἤγουν Μουσῶν, ἠγάπησαν, ποταμοῦ τὸ ὕδωρ: c) ταῖς Νηρηΐδισι ἢ ταῖς Μούσαις ποταμοῦ ὕδωρ. V. 275. a) Μακεδονικὴν τὴν ὑπεράνω οὖσαν, πόλις Μακεδονίας: b) ὄρος ἐν Ἑλικῶνι, τὴν ἐξοχήν: c) ὄρος Ἑλικῶνος, τὴν ἐξοχήν. V. 276. a) Ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκροὺς, τὸν θάνατον: b) ἤγουν ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκροὺς, θάνατον: c) * * *. V. 277. a) γυναικείαν περὶ τὸ, στολήν: b) —: c) γυναικείαν, στολήν. V. 278. a) Ἐνδῦναι, ἀντὶ ἱστουργήσει ὡς γυνή: b) φορέσαι: c) * * *. V. 279. a) ὕστερος, ἀπὸ κοινοῦ τὸ· τλήσεται: b) ἔσχατος τῶν Τρώων: c) * * *. V. 280. a) ὦ ἀδελφὲ, φοβούμενος: b) ὦ ἀδελφέ: c) ὦ ἀδελφὲ φοβούμενος. V. 281. a) ὦ τύχη, ὁποῖον ἀφανίσεις τῶν οἴκων: b) ὦ τύχη, ὁποῖον τὸν Ἕκτορα ἀφανίσεις: c) * * *. V. 282. a) Στήριγμα τῆς, καταβαλών: b) καθελών: c) ἐπιστήριγμα, καθελών. V. 283. a) χωρίς: b) χωρὶς τιμωρίας: c) * * * καὶ κόπων. V. 284. a) Ὁ Ἑλληνικός: b) —: c) ὁ Ἑλληνικός. V. 285. a) Ἤγουν ὁ χαίρων, τοῦ Ἕκτορος δηλονότι θανάτῳ: b) ἐπεγγελῶν τοῦ πεσόντος Ἕκτορος: c) ἐπεγγελῶν, ἐπαγαλλόμενος τοῦ πεσόντος τοῦ Ἕκτορος. V. 286. a) περὶ, εἰς: b) ναυσί: c) ταῖς ναυσὶ, τὴν ἐσχάτην. V. 287. a) ταῖς ναυσί: b) τῶν νηῶν, τὸν δρόμον, ἤγουν ὁ Ἑλληνικὸς στρατός: c) ναυσὶ, τὸν δρόμον, ὁ Ἑλληνικὸς στρατός. V. 288. a) τῆς φυγῆς αὐτοῖς αἴτιον γενόμενον: b) ἤτοι ὁ

στρατὸς τῶν Ἑλλήνων, τῆς φυγῆς αἴτιον: c) ὁ στρατὸς, τῆς φυγῆς αἴτιον. V. 289. a) Αὐτοῖς, ἤγουν τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν: b) αὐτοῖς τοῖς, ἀποδιῶξαι, ἀπῶσαι: c) σκυλευομένοις αὐτοῖς βοηθῆσαι. V. 290. a) Ἡ τάφρος, τῶν νηῶν τὰ προπύργια: b) τὸ ὄρυγμα, τῶν νεῶν τὰ προπύργια: c) * * *. V. 291. a) καὶ σταβάροις τοῖς πεπηγμένοις ἐκεῖθεν τοῦ τάφου, τὸ παραπέτασμα τὸ δίκην κροσσίου καὶ κλίμακος ὑπέχον ἐν τῇ τάφῳ: b) τὸ τεῖχος, ὃ ἐποίησαν, ὀξέσι ξύλοις τὸ παραπέτασμα, τὸ δίκην κόρσου καὶ κλίμακος, τοῦτ' ἔστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον: c) τὸ τεῖχος, ὃ ἐποίησαν, ὀξέσι ξύλοις, τὸ παραπέτασμα. V. 292. a) Αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται βοηθήσουσιν, αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵστανται οἱ πολέμιοι: b) αἱ στεφάναι, βοηθήσουσι: c) * * *. V. 293. a) Δίκην μελισσῶν ἐσκοτισμένων: b) φύξιν καὶ δίωξιν παθοῦσαι τεταραγμέναι: c) συντεταραγμέναι. V. 294. a) καὶ ταῖς βολαῖς, τῶν κορμῶν: b) τοῦ καπνοῦ, κυρίως ὁ ἐξελάσεσι καὶ κηροῦ καπνὸς, ὁρμαῖς, κόρμαις δαλῶν: c) τοῦ καπνοῦ, ταῖς ὁρμαῖς τῶν δαλῶν. V. 295. a) τὰ ἄρμενα, ἤτοι τὰς πρώρας, τῶν καθεδρῶν τοὺς λιπόντας δηλονότι: b) τὰ ἄκρα τῆς νεὼς τὰ πρυμναῖα, σκαμνίων: c) τὰ πρυμναῖα, σκαμνίων. V. 296. a) Ἀντὶ, ἐν τῷ πηδᾶν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς: b) κολυμβησταὶ, ὀρχησταὶ τῶν καθεδρῶν: c) κολυμβησταὶ, τῶν καθεδρῶν. V. 297. a) Οἱ Ἕλληνες, εἰς τὴν ξένην γῆν: b) ξένην γῆν: c) * * *. V. 298. a) Εὐγενεῖς, τοὺς λαμβάνοντας τὰ πρόκουρσα: b) τὸν Ἕκτορα νῦν λέγει ἀνελεῖν Πάτροκλον, Πηνέλεων, Ἀσκάλαφον, Ἀρκεσίλαον καὶ λοιπούς: c) τὸν Ἕκτορα λέγει ἄνδρε ους, πρωτόκουρσα. V. 299. a) Ἐν τῷ ἑαυτῶν δορὶ, ἐν τῷ γένει γαυρουμένους: b) γένει καὶ τῇ εὐγενίᾳ καυχωμένους: c) ἔχοντας, ἐν ταῖς εὐγενείαις ἐπαιρομένους. V. 300. a) καὶ κατακόψουσιν: b) ἤγουν τοῦ Ἕκτορος ἀναιρήσουσιν ἰσχυραί: c) ἀναιρήσουσιν ἰσχυραί. V. 301. a) κἀπὶ μαιμῶσαι: b) αἵματι ῥέουσαι προθυμούμεναι: c) * * *. V. 302. a) —: b) ἔλαττον πένθος οὐ μικρὸν, ἀλλὰ μέγα: c) οὐκ ἔλαττον πέν-

θος, ἀλλὰ μέγα. V. 303. a) —: b) διὰ πάσης μου τῆς ζωῆς: c) ° ° °. V. 304. a) —: b) τοῦτ' ἔστιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν: c) ἐλεεινὸν, θεάσομαι φῶς. V. 305. a) —: b) ἐξαίρετον, τελειωτὴς, πληρωτής: c) τελειωτής. V. 306. a) —: b) νῦν λέγεται, λεχθήσεται: c) συστρέφων. V. 307. a) —: b) σὴν θαλερὰν καὶ ἀνάτροφον ἡλικίαν: c) φεῦ, φεῦ θρηνῶ τὴν σὴν θαλερὰν ἡλικίαν. V. 308. a) —: b) γέννημα βασιλικώτατον, περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν: c) ὦ γέννημα βασιλικὸν, περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν. V. 309. a) —: b) Τρώϊλος, τὸν Ἀχιλλέα τρώσας: c) ὅστις ὦ Τρώϊλε τὸν Ἀχιλλέα τρώσας. V. 310. a) —: b) βέλει, ἤγουν τῷ ἔρωτι, ἤγουν τῷ σῷ πόθῳ: c) βέλει, ἴυγξ κυρίως ὄρνεον μικρὸν, ἐν τῷ σῷ πόθῳ. V. 311. a) καταλαβὼν ἀλύτοις εἰς ὀλίγον ἄστατον, οὐδαμηνόν: c) ° ° °. V. 312. a) —: b) παρὰ τοῦ ἐραστοῦ, ἤγουν οὐ ποθήτας αὐτόν: c) ° ° °. V. 313. a) —: b) τὸν ναὸν, τοῦ Ἀπόλλωνος: c) τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. V. 314. a) —: b) ὤ μοι, ἐγὼ ἡ δυστυχὴς τὴν Λαοδίκην καὶ Πολυξένην, στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὰς δύο ἀδελφάς [16]: c) ἡ δυστυχὴς, πρὸς τὴν Λαοδίκην καὶ Πολυξένην στρέφει τὸν λόγον τὰς δύο ἀδελφάς. V. 315. a) —: b) ὦ τάλαινα καὶ ἀθλία μῆτερ Ἑκάβη, θάνατον θρηνῶ, κύων, ἤγουν ὦ Ἑκάβη: c) ὦ ἀθλία Ἑκάβη, θάνατον, κύων. V. 316. a) —: b) Ἤγουν τὴν Λαοδίκην ὁλόκληρον ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἤγουν ἡ Τροία: c) ° ° °. V. 317. a) —: b) καταδύσει φάραγγι δέξεται χώσει περὶ τὸ ἄλσος τοῦ πάππου μου Τρωός: c) τῷ φάραγγι ὑποδέξεται περὶ τὸ ἄλσος τοῦ πάππου μου Τρωός. V. 318. a) —: b) μέλλουσαν ἰδεῖν κατὰ πόδας πλησίον: c) ° ° ° ἐγγύς. V. 319. a) ὅπου τὰ ἄλση τοῦ Τρωὸς, τῆς Κίλλης: b) [17]) παράδεισος τοῦ

16) In ora: περὶ Λαοδίκης καὶ Πολυξένης καὶ Ἑκάβης λέγει μεταβληθείσης εἰς κύνα.

17) ἄλμα, παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτά, in ora Vit. 2. Cod.

Τρωός, ἤτοι τῆς Κίλλης: c) * * *. V. 320. a) ἥτινι λάθρα συνεγίνετο Πρίαμος: b) τῆς κόρης: c) * * *. V. 321. a) τῷ βρέφει ἀντὶ κεῖνται, πρότερον θηλάσαι τὸ γάλα: b) τῷ Μουνίππῳ υἱῷ αὐτοῦ κεῖνται, γεύσασθαι, ἑλκύσασθαι γάλα: c) τῷ Μουνίππῳ κεῖνται, ἑλκύσασθαι γάλα. V. 322. a) τῆς γεννήσεως τὸ σῶμα λοῦσαι, ἐλαίῳ: b) τοκετοῦ τὰ μέλη λοῦσαι, πλῦναι τὴν κίλλαν λουτρῷ, ὕδατι: c) τοῦ τοκετοῦ μέλη λοῦσαι τὴν κίλλαν λουτρῷ. V. 323. a) ὦ Πολυξένη ἀπηνεῖς καὶ ἀώρους παστάδας, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπηνεῖς: b) ὦ Πολυξένη πρὸς ἀπηνῆ, χαλεπὰ, καὶ πρὸς ἀπηνεῖς: c) Πολυξένη ἀπηνεῖς πρὸς τὰ χρήματα. V. 324. a) Θυσίας ὁ κατηφὴς τῆς Ἰφιγενείας, ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος ὁ ἀνδρεῖος: b) θυσίας κατηφὴς τῆς Ἰφιγενείας, ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος: c) * * *. V. 325. a) τῆς σκοτεινῆς θυσίας, τὰς ἐν Ταύροις θυσίας τῆς μητρός σου: b) σκοτεινῆς, θυσίας: c) * * *. V. 326. a) Ἥντινα Ἴφιδα, ἢ ἥντινά σε Πολυξένη δηλονότι, Τάφρον, πόλις Βοιωτίας, ἡ καὶ Τάναγρα καλουμένη: b) ἤτοι σε, λείπει τὸ τάφρον, σφάξας, λαιμοτομήσας: c) ἥντινα, ἤτοι σε σφάξας, λείπει τὸ τάφρον, Ποιμανδρία πόλις Βοιωτίας, ἔνθα ἄριστοι βόες γίνονται. V. 327. a) Ἐστεφανωμένην, φονεὺς, ἤγουν ὁ ἰσχυρὸς Νεοπτόλεμος, ἢ ὁ Διομήδης: b) ἐστεμμένην νῦν τὴν Πολυξένην φονεὺς Πύῤῥος ὁ Νεοπτόλεμος: c) ἐστεμμένην τὴν Πολυξένην, ὁ Νεοπτόλεμος ὁ φονεύς. V. 328. a) φονεύσει τῷ τριδεσπότῳ, τοῦ Ἄρεος, ἢ τοῦ Ὠρίωνος: b) φθερεῖ τριδεσπότῳ τοῦ Ἄρεος: c) φθερεῖ καὶ ἐν τῷ τριδεσπότη τοῦ Ἄρεος. V. 329. a) Ἤγουν τοῖς Ἕλλησιν τὸ ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα μεταβαλὼν καὶ θύσας: b) ἐν τοῖς Ἕλλησι ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα χάριν τῶν ὅρκων καταβαλὼν, λύσας: c) τοῖς Ἕλλησι πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα ταύτην χάριν τῶν ὅρκων καταβαλών. V. 330. a) τὴν Ἑκάβην, οὖσαν, αἰγιαλόν: b) τὴν Ἑκάβην λέγει, πλατεῖαν, αἰγιαλόν: c) * * *. V. 331. a) τῶν Θρᾳκῶν: b) τὴν

γηραιὰν τῶν Θρᾳκῶν τὴν λιθολευσθεῖσαν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἕλληνος: c) * * * τοῦ Ἑλληνικοῦ. V. 332. a) ὑβριστικαῖς κατάραις καταρωμένην: b) δηκτικαῖς, ὑβριστικαῖς κατάραις τὴν παροτρυνομένην, τὴν διεγείρουσαν τοὺς Ἕλληνας: c) * * * *. V. 333. a) Σκεπάσει ἱμάτιον τῶν πετρῶν ἐν λιθώσει: b) καλύψει ἱμάτιον τῶν λίθων ἐν τῇ πληθύϊ: c) * * *. V. 334. a) κυνὸς, τὸ Φαιὸν, δέμας: b) κυνὸς μέλαιναν τὴν διάπλασιν, τὸ σῶμα: c) * * * τοῦ σώματος. V 335. a) Πρίαμος ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἑρκίου Διὸς, ὑπὸ Νεοπτολέμου: b) ὁ Πρίαμος, ναῷ, ἐπίθετον τοῦ Διὸς, δαμασθείς: c) * * *. V. 336. a) τὴν βάσιν, λευκῷ κοσμήσει: b) τὴν βάσιν τοῦ νεὼ λευκῷ κοσμήσει τριχώματι: c) * * *. V. 337. a) παρὰ, τῆς αὐτοῦ ἀδελΦῆς Ἡσιόνης ὁ ἄθλιος: b) παρὰ τῆς, τῆς Ἡσιόνης, τῆς ἀδελΦῆς αὐτοῦ: c) * * *. V. 338. a) τὴν κεκαυμένην ὑΦ' Ἡρακλέους, ὁ ἐλθών: b) ἀγοραστὸς, ἀντὶ τοῦ κεκαυμένην πάτραν αἰθαλωτὴν ὑΦ' Ἡρακλέους, ἐλθών: c) ἀγοραστὸς τὴν κεκαυμένην ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ἐλθών. V. 339. a) λαμπρὸν, ἀΦανίσας: b) σκοτεινὸν ἀΦανίσας τῇ αἰχμαλωσίᾳ: c) * * *. V. 340. a) Ἤγουν ὁ γηραιὸς Ἀντήνωρ: b) ἤγουν ὁ Ἀντήνωρ Φανὸν, ἤγουν ὁ γηραιός: c) * * * *. V. 341. a) Ὁ προδότης, ἤγουν τῆς ἰδίας πατρίδος: b) πορθητής, προδότης τῆς πατρῴας γῆς, τῆς Φυσάσης αὐτόν: c) * * τῆς πατρικῆς * *. V. 342. a) Ἀνάψας, γεννῶντα τὸν Φοβερὸν, ἤγουν τοὺς Ἕλληνας: b) ἀνάψας τὸν γεννῶντα ἔσωθεν τοῦ ἵππου Φοβερὰν ἐνέδραν: c) ἀνάψας γεννῶντα ἔσωθεν τοῦ ἵππου· Φοβερόν. V. 343. a) Ἀνοίξῃ, ἀνοίξας ἤγουν τὴν θύραν: b) ἀνακράζῃ, τῆς τοῦ ἵππου, ἀνοίξας τὰς θύρας: c) * * * *. V. 344. a) τοῦ Ὀδυσσέως τοῦ υἱοῦ τοῦ ΣισύΦου τῆς σκολιᾶς ἀλώπεκος: b) τοῦ υἱοῦ ΣισύΦου τοῦ Ὀδυσσέως πανούργου, εἶδος ἀλώπεκος: c) * * *. V. 345. a) Διὰ τοῦ Φρυκτοῦ, ὁ ἐξάδελΦος, ἤγουν ὁ Σίνων: b) ἀνάψῃ τοῖς Τρωσὶ Φανὸν ἐξάδελΦος ὁ Σίνων: c) * * * *. V. 346. a) Ἕλλησιν τὴν Τένεδον: b) τὴν Τένεδον τοῖς Ἕλλησι: c) * * * *.

V. 347. a) τοῦ Φαγόντος τὸν παῖδα τοῦ Λαοκόωντος τοῦ ὄφιος, εἰς τὰς Καλυδνὰς Πορκέως καὶ Χαριβοίας: b) εἶδος δράκοντος, Καλυδνάς: c) * * *. V. 348. a) Ἡ Κασάνδρα, τῆς συνουσίας τοῦ Ἀπόλλωνος: b) Ἡ Κασάνδρα: c) * * *. V. 349. a) τοῦ πύργου λιθίνου κατασκευάσμασιν: b) λιθίνου κατασκευάσμασιν, οἰκοδομήμασιν: c) * * * *. V. 350. a) Ἐστερημένη ξυλίνων, μὴ ἔχουσαν ὀροφὴν ξυλίνην: b) χωρὶς ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν, παστάδων γαμικῶν, τὴν μὴ ἔχουσαν ξυλίνην ὀροφὴν, ἀλλ' ὁλόλιθον: c) ἐστερημένη τῶν ξυλίνων παστάδων, μὴ ἔχουσαν ξύλινον ὄροφον, ἀλλ' ὁλόλιθον. V. 351. a) ἐπὶ τῆς Φυλακῆς, ἡ συγκρύψασα τῆς σκοτεινῆς: b) Φυλακῆς ἀφανίσασα, βυθίσασα ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς τὸ σῶμα: c) Φυλακῆς ἀφανίσασα, σκοτεινῆς, σῶμα. V. 352. a) τὸν σπερμογόνον καὶ γεννήτορα Ἀπόλλωνα, τὸν τὰς ὥρας ἀποτελοῦντα· ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος: b) τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν Ἀπόλλωνα, τὸν ποιοῦντα τοὺς δ καιρούς: c) σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν Ἀπόλλωνα· ἐπίθετα Ἀπόλλωνος. V. 353. a) Ἐπιθυμοῦντα: b) * * *: c) * * * τῶν κοιτῶν. V. 354. a) τὴν παρθενείαν ἄφθαρτον κεκτημένη: b) παρθενείαν κεκτημένη, μέλλουσα ἔχειν: c) παρθενείαν ἄφθαρτον ἔχουσα. V. 355. a) τῆς Ἀθηνᾶς τῷ ζήλῳ: b) τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς μιμήμασιν: c) * * *. V. 356. a) τῆς ἀγελείας· ἐπίθετα Ἀθηνᾶς τῆς ἐν ταῖς πύλαις γραφομένης: b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς μισούσης τὰς Νύμφας, τῆς λαφυρούσης, τὰ λάφυρα, τῆς ζωγραφουμένης ἐν ταῖς πύλαις: c) τῆς μισούσης τὰς Νύμφας, τῆς ἐχούσης τὰ λάφυρα, τῆς ζωγραφουμένης ἐν ταῖς πύλαις. V. 357. a) τότε ἡ ἐγὼ παρὰ τοῦ αἐτοῦ, ἤγουν τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ: b) τότε ἐγὼ ἡ τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ: c τότε μετὰ ἀνάγκης, ἐγὼ, τοῦ Αἴαντος Λοκροῦ. V. 358. a) ταῖς σιαγόσιν τῆς δρεπάνης ἡ ἄμπελος: b) ταῖς σιαγόσι δρεπάναις ἄμπελος: c) * * *. V. 359. a) ταῦτα Ἀθηνᾶς ἐπίθετα: b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, ὁρμητικήν: c) * * *. V. 360. a) Βοηθὸν ἐπικαλεσαμέ-

νη, βοηθόν: b) καλέσασα βοηθὸν τῶν βιαίων τοῦ Λοκροῦ: c) ἐπικαλέσασα βοηθόν. V. 361. a) Ἀθηνᾶ: b) ἤγουν ἡ Ἀθηνᾶ στέγη τῆς ἐκ ξύλων γεγλυμμένης στέγης: c) ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὰ στέγη * * *. V. 362. a) τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργισθήσεται τῶν Ἑλλήνων: b) τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργισθήσεται: c) τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργισθῇ. V. 363. a) Ἡ: b) ἐκείνη ἡ, καὶ ἀπὸ τῶν: c) ἐκείνη, ἀπό. V. 364. a) τῷ Τρωΐ: b) τῷ Τρωΐ τιμιώτατον: c) * * *. V. 365. a) τοῦ Αἴαντος τῆς ἁμαρτίας: b) τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ: c) τοῦ Αἴαντος ἁμαρτίας, τῶν. V. 366. a) τὰ κενοτάφια: b) —: c) θρηνεῖ. V. 367. a) οὐκ ἐν τάφοις κειμένους: b) οὐκ ἐν τάφοις, ἀλλ' ἐν ταῖς πέτραις: c) * * * *. V. 368. a) Τελευταίαν, ἀντὶ φυλάσσοντας: b) κρύπτοντας, φυλάσσοντας, ἀντὶ τοῦ καθημένους: c) ἐσχάτην, σποδιάν. V. 369. a) λάρναξι, δίκαιον: b) κιβωτίοις ἀμφορεῦσι φυλαχθεῖσαν: c) * * * τῶν νεκρῶν δίκαιον. V. 370. a) Ἐλεεινὸν, ψευδοταφίων ἐπιγραφάς: b) ψευδοταφίων γραφάς: c) ὄνομα ἐλεεινὸν, κενοταφίων. V. 371. a) τῶν πατέρων, βρεχομένας: b) τῶν γεννησάντων: c) —. V. 372. a) ἐν, τῶν γυναικῶν: b) γυναικῶν: c) τῶν γυναικῶν. V. 373. a) ὦ ὄροι Εὐβοίας, ἤγουν φύλαξ τῶν κοιλοτάτων πετρῶν, ὦ: b) ὦ ἀκρωτήρια, ὦ φύλαξ τῶν πετρῶν, τόπων ἀκρωτηρίων: c) * * *. V. 374. a) ὦ, ὦ: b) τόποι, Τρυχάτα καὶ Νέδων καὶ Διφρωσσὸς, ὄρη Εὐβοίας: c) * * * *. V. 375. a) ὦ: b) πόλις Εὐβοίας καὶ ὄρος, ὄρος Εὐβοίας: c) ὄρος Εὐβοίας. V. 376. a) Αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδυσεις, τῆς θαλάσσης, ἤγουν καὶ ὦ θάλασσα: b) αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις: c) * * * *. V. 377. a) —: b) ἐκριφέντων: c) * * *. V. 378. a) Στραβοξύλοις: b) σὺν τοῖς σανιδώμασι τῶν νηῶν σανίσι: c) * * *. V. 379. a) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, στεναγμῶν ἀκούσετε, ἤχων τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς ῥάχεως, ὅθεν οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν: b) τραχείας πέτρας: c) * * *. V. 380. a) —: b) συστροφαῖς ταῖς ὀπισθορμήτοις ἢ ἐπανακαμπτούσαις:

c) συστροφαῖς ὀπισθορμήτοις. V. 381. a) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, στεναγμῶν ἀκούσεται, κατακοπέντων τάς: b) Ἑλλήνων καταλαθέντων, συστρεφομένων τὰς ῥαφὰς τῆς κεφαλῆς: c) τῶν Ἑλλήνων κατακλασθέντων τῆς κεφαλῆς. V. 382. a) ταῖς πέτραις τῆς κεφαλῆς, ὁ κάτω φερόμενος κεραυνός: b) ὑφάλοις πέτραις, ὁ κάτω φερόμενος: c) * * *. V. 383. a) Αἰφνιδίως, ἀφανιζομένων: b) ὁ κεραυνὸς κατὰ τὰ γνοφώδη, κατὰ τὴν νύκτα φάγεται ἀφανιζομένων: c) * * *. V. 384. a) —: b) μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας: c) μεθύοντας φέρων τοὺς Ἕλληνας. V. 385. a) Φυκτὸν ἄψη τὸν κατήξαντα καὶ ποδηγετήσαντα τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἅιδην: b) τὸν φανόν: c) τὸν φανὸν λάμπη, τὸν ὁδηγόν. V. 386. a) Ὁ Ναύπλιος ὁ Παλαμήδους πατὴρ, ἤγουν ἀγρυπνῶν: b) ὁ βλαπτικὸς, ὁ πατὴρ τοῦ Παλαμήδους: c) * * *. V. 387. a) τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν δηλονότι, καθὰ ἀλκύονα: b) ὥσπερ κολυμβητὴν, ὄρνεον· ὥσπερ εὐκόλυμβον, τὸν ἄρσενα ἀλκύονα μεταξὺ β χοιράδων κλυδωνιζόμενον: c) τὸν Λοκρὸν ὥσπερ κολυμβητὴν, ὄρνις. V. 388. a) κομίσει γυμνόν: b) * * *: c) κομίσει γυμνὸν τὸν Λοκρὸν Αἴαντα. V. 389. a) Μυκήνου καὶ Τήνου, ἢ Ἄνδρου κλυδωνιζόμενον: b) δύο μέσον πετρῶν κλυδωνιζόμενον: c) τῶν δύο μέσον πετρῶν. V. 390. a) στεγνὰ ποιῶν: b) ξηραίνων: c) * * *. V. 391. a) Διάβροχον ὄντα τῇ θαλάσσῃ, ἐκ δευτέρου εἰς τὴν θάλασσαν πεσεῖται: b) βεβρεχμένα τὰ πτερὰ, πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν, καταλάβῃ: c) ῥέοντα τὴν θάλασσαν, τοῦτ' ἔστι πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν, λάβῃ. V. 392. a) τῇ τριαίνῃ τοῦ Ποσειδῶνος: b) ῥιφθεὶς ἀπὸ τῶν πετρῶν τῇ τριαίνῃ: c) * * *. V. 393. a) Αὐτὸν, ἤγουν ὁ Ποσειδῶν τρώσας ὁ τῷ Λαομέδοντι λατρεύσας: b) δορὶ, ἐπεὶ ἐλάτρευσε τῷ Λαομέδοντι: c) δορὶ αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, λατρεὺς, ἐπειδὴ τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσε. V. 394. a) τοῖς ἰχθύσι: b) * * *: c) εἶδος ἰχθύος. V. 395. a) Ἤγουν τὸν δειλὸν Αἴαντα, λοιδορίας: b) εἶδος ὀρνέου καυχώμενον ματαίας φλυαρίας τὰς διὰ στόματος λεγο-

μένας: c) * * *. V. 396. a) τὸν νεκρόν: b) —: c) ἀνωφελῆ ἐκριφέντα. V. 397. a) Ἡ τοῦ Αἴαντος τοῦ ἡλίου ξηραινεῖ, λαμπρυνεῖ: b) τοῦ ἄστρου, ἤτοι τοῦ ἡλίου, ξηρανεῖ, λαμπρυνεῖ: c) ἡλίου * * *. V. 398. a) σεσημμένον: b) παστὸν ταριχωμένον, σεσηπότα: c) παστὸν, σεσηπότα. V. 399. a) Θάψει ἐλεήσασα τῆς Νηρηΐδος, ἤγουν ἡ Θέτις ἡ ἀδελφή: b) ἐλεήσασα τῆς Θέτιδος ἀδελφή: c) ἐλεήσασα τῆς θυγατρὸς τοῦ Νηρέως, ἤγουν ἡ Θέτις ἡ ἀδελφή. V. 400. a) Ἤγουν τοῦ Διὸς ἡ βοηθὸς, οὕτω ἐν Ἀρκαδίᾳ Ζεὺς τιμᾶται: b) τοῦ Διὸς βοηθός: c) * * *. V. 401. a) τοῦ Αἴαντος δηλονότι, τῆς Δήλου: b) τοῦ Αἴαντος ὁ γειτνιάζων ἐκεῖ, ἤγουν τῆς Ἀστερίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς: c) τοῦ Αἴαντος ὁ πλησιάζων, τῆς Ἀστερίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς. V. 402. a) χωρίον τῆς Δήλου, τὸν ἦχον, τοῦτ' ἔστι θανὼν ὁ Αἴας οὐκ ἔτι κλυδωνισθήσεται: b) ὄνομα πόλεως, ἦχον: c) * * *. V. 403. a) ἀδελφοποιὸν, τὴν ἡδεῖαν τὴν Ἀφροδίτην δηλονότι: b) τὴν Ἀφροδίτην, τὴν Ἀφροδίτην διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας: c) τὴν Ἀφροδίτην, τὴν αὐτὴν διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας. V. 404. a) ὁ λυπηρὸς, ὑβρίσει: b) λυπηρὸς ἤγουν ὁ Αἴας ὑβρίσει κακολογῶν, ὑβρίζων: c) * * *. V. 405. a) Ἥτις αὐτὸν ἀγρεύσει τῆς ἀκολασίας δικτύοις: b) —: c) ἡ Ἀφροδίτη αὐτὸν ἀγρεύσει τοῦ ἔρωτος σχοινίοις. V. 406. a) —: b) —: c) —. V. 407. a) —: b) —: c) τὴν ὀλλύουσαν καὶ φθείρουσαν τὸ κῆρ καὶ τὴν ψυχήν. V. 408. a) Ἡ Ἑλλὰς, ἤγουν θρηνήσουσιν: b) ἡ Ἑλλὰς λύπας καὶ πόνους τῶν θρήνων: c) * * *. V. 409. a) γῆν ὁ ποταμὸς, καί: b) ποταμὸς Ἠπείρου, καί: c) ποταμὸς Ἠπείρου, οἱ κακόβατοι. V. 410. a) Μακεδονικαὶ συγκλείουσι, ἀντὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον Ὀλύμπου: b) ἔθνος, ἀκρωτήριον Ὀλύμπου: c) * * *. V. 411. a) Οἷστισιν ἀνθρώποις, ἤγουν τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὴν μέχρι Ἅιδου: b) —: c) οἷστισιν. V. 412. a) παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἐπιπολὺ, διά: b) αἰγιαλὸν ἐπιπολύ: c) * * *. V. 413. a) Ἐν κοιλίαις, καὶ ταφήσεται: b) κοιλίαις: c) ἐν ταῖς

κοιλίαις ταφήσεται. V. 414. a) Ἐν καὶ πολυτοίχοις κητῶν σιαγόσιν: b) κητῶν σιαγόσιν: c) Φαγωθεὶς πολλὰς τάξεις ἐχόντων κητῶν. V. 415. a) Ἀμέτρητος, ἀναρίθμητος, ἄλλοι δὲ, ἤγουν οἱ Ἕλληνες: b) ***: c) ἀμέτρητος, πληθὺς, ἄλλοι δὲ Ἕλληνες. V. 416. a) τῶν συγγενῶν φιλοφρονήσονται τινάς: b) φιλοφρονήσονται: c) συγγενῶν φιλοφρονήσονται. V. 417. a) τοῦτον τὸν Φοίνικα, πόλις Θράκης τοῦ ποταμοῦ, πόλις Θράκης: b) *** πόλις Θρακική: c) ***. V. 418. a) τῶν, ἡ γείτων πλησίον, ἔθνη Θρακικὰ τῶν: b) Ἀψίνθιοι καὶ Βίστονες ἔθνη Θρακικά: c) ** ἔθνη βαρβαρικά. V. 419. a) λέγει τοῦτο, διότι ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα, σκληρόδερμον τὸν Φοίνικα λέγει διὰ τὸ γηραιόν: b) διότι ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα, λέγει τοῦτο· σκληρόδερμον τὸν Φοίνικα λέγει διὰ τὸ γηραιὸν τῶν Μακεδόνων: c) τὸν θρέψαντα τὸν Ἀχιλλέα, ***. V. 420. a) ὑποδέξεται, πρὶν ἢ, πόλις καὶ ὄρος Τραχινίας, καὶ ἰδεῖν, πρὸ τοῦ, τὸ ἀκρωτήριον: b) ἀποδέξεται, πρὶν ἢ, πόλις καὶ ὄρος Τραχινίας, ἰδεῖν, ἀκρωτήριον: c) ὑποδέξεται πρὸ τοῦ ***. V. 421. a) τὸν Φοίνικα τῷ, τὸν μεμισημένον ἀπὸ τῶν: b) τὸν Φοίνικα μεμισημένον, ἀπό: c) ***. V. 422. a) τὸν τυφλὸν, ὅστις ὁ πατὴρ τρυπήσας, ἐκβαλὼν τοὺς ὀφθαλμούς: b) τυφλὸν, τρυπήσας, ἐκβαλὼν τοὺς ὀφθαλμούς: c) τυφλὸν, ὅστις αὐτὸν ***. V. 423. a) καὶ ὁπότε τὸ πορνικὸν τῆς περιστερᾶς, διὰ τὸ λάγνον λέγει, καὶ ἐκοιμήθη εἰς τὴν κοίτην: b) πορνικὸν περιστερᾶς, διὰ τὸ λάγνον λέγει, ἐκοιμήθη, κοίτην: c) τὸ ξένον περιστερᾶς διὰ τὸ λάγνον, ἐκοιμήθη. V. 424. a) τοὺς τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἰδομενέως καὶ τοῦ Σθενέλου, τοῦ ὄρους, οἱ σύνδενδροι τόποι: b) τὸν Κάλχαντα καὶ Ἰδομενέα καὶ Σθένελον θάψουσι τοῦ ὄρους: c) *** ὄρος. V. 425. a) Λάρους, ἤτοι τοὺς γηραιοὺς πόῤῥωθεν τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ τῶν ὑδάτων: b) ***: c) ***. V. 426. a) τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ αὐτοῦ σπερμογόνου, τὸν Κάλχαντα λέγει: b) ***: c) ***. V. 427. a) Ἀστοχήσαντα, πλανηθέντα περὶ τόν: b)

ἀστοχήσαντα, πλανηθέντα: c) τοῦ χοίρου παραπλανηθέντα. V. 428. a) Σύκων, πόλεμον, φιλονεικίαν, εἰς: b) σύκων, πόλεμον: c) τῶν σύκων, φιλονεικίαν. V. 429. a) τὸν ἀνταγωνιστὴν Μόψον, τῶν: b) τὸν ἀνταγωνιστήν: c) * * *. V. 430. a) καταβάλῃ τὸν πεπρωμένον: b) καταλάβῃ πεπρωμένον: c) καταλάβῃ τὸν πεπρωμένον θάνατον. V. 431. a) Ἤγουν δεύτερον δὲ τὸν τέταρτον γενεὰν ἕλκοντος ἀπὸ τοῦ Διός, λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα τοῦ Διός: b) περὶ Ἰδομενέως δεύτερον· τὸν Ἰδομενέα Διός: c) τὸν Ἰδομενέα τοῦ Διός. V. 432. a) τοῦ Ὀδυσσέως τόν: b) ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως τὸν ἀδελφὸν, ψευδέσι: c) * * * ἐν ψευδέσι. V. 433. a) τὰ τείχη τῶν Θηβαίων: b) Σθένελον τοῦ Καπανέως τοὺς πύργους, τὸ τεῖχος Θηβῶν: c) * * * καὶ τείχη τῶν Θηβῶν. V. 434. a) — [18]: b) κατασκαφήσαντος, ἤγουν τοῦ Καπανέως: c) ἐν στεῤῥᾷ κατασκάψαντος, τὸν υἱόν. V. 435. a) —: b) ἐπίθετον τοῦ Διός, ὁ Ζεὺς ἐφόνευσε, ὁ τὰς μύλας τῶν λεόντων συντρίψας: c) * * *. V. 436. a) —: b) ἤγουν κεραυνῷ: c) κεραυνῷ συνθλάσας τὴν κεφαλήν. V. 437. a) —: b) τὸν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην αἱ Μοῖραι, ἤγουν αἱ Ἐριννύες: c) ὁπότε τὸν Ἐτεοκλέα * * *. V. 438. a) —: b) οἶστρον μονομαχίαν θάνατον: c) * * *. V. 439. a) —: b) τοῦ ποταμοῦ: c) τοῦ ποταμοῦ ταῖς ἐκχύσεσι. V. 440. a) ταῖς ὑπ' ἀλλήλων, ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος: c) * * *. V. 441. a) —: b) τεθνηκότες, ἀναιρεθέντες, πολεμήσουσι ἐσχάτην μάχην: c) ἀναιρεθέντες * * *. V. 442. a) —: b) τοῖς θεμελίοις τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τοῦ Μεγάρσου τῆς θυγατρὸς τοῦ Παμφιλίου: c) * * * τοῦ Παμφίλου. V. 443. a) —: b) ὑπὸ τῆς θαλάσσης βιβρωσκόμενος πύργος ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μέσῳ τόπῳ τῶν τάφων: c) * * * *. V. 444. a) —: b) πόλις, μεμιασμένων τάφων μνημάτων γενήσεται: c)

18) Sequentes XIII στίχοι scholiis interlinearibus in Vit. 1. carent.

****. V. 445. a) —: b) ὅπερ, νεκρῶν καθέδρας: c) ὅπως, τῶν νεκρῶν τὰς καθέδρας. V. 446. a) —: b) ὑπεισελθόντες, αἵματι μιανθέντες: c) ***. V. 447. a) εἰς τὴν Κύπρον, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ οὕτως: b) Κύπρον ***: c) ****. V. 448. a) πόλις καὶ ποταμὸς Κύπρου, καταντήσαντες, μολοῦντες, τοῦ Ἀπόλλωνος: b) ***: c) ****. V. 449. a) Κύπρον, ἢ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ναὸν, τὴν Θρακικήν: b) ****: c) ***. V. 450. a) ἤγουν ὁ Τεῦκρος, ἐλαυνόμενος: b) ***: c) ***. V. 451. a) τῶν τοῦ Κυχρέως πατρὸς σπηλαίων, ποταμοῦ: b) ***: c) τῶν τοῦ Κυχρέως πατρὸς, ποταμοῦ. V. 452. a) Συγγενὴς, ἤτοι τοῦ Αἴαντος: b) ***: c) ***. V. 453. a) Ἤγουν τοῦ Αἴαντος, γέννημα τῶν Τρώων: b) ***: c) τοῦ ἀπὸ Αἴαντος ***. V. 454. a) Μανίαν, φονευτικήν: b) ***: c) ***. V. 455. a) τοῦ λέοντος, δέρμα λέοντος: b) ***: c) ***. V. 456. a) Τρωτὸν, οὐκ ἐποίησεν: b) ***: c) σιδήρῳ τρωτὸν, οὐκ ἐποίησεν. V. 457. a) κεκτημένον, ἔχοντα: b) ***: c) κεκτημένον. V. 458. a) Ὁ Ῥαδάμανθυς, ἡ βελοθήκη: b) ***: c) ὁδὸν, ἡ βελοθήκη. V. 459. a) Ὁ θύων θυσίας ἤγουν τῷ Διῒ ὁ Ἡρακλῆς: b) ***: c) ***. V. 460. a) Ἰδίῳ ἐποίει παρεκάλει: b) ***: c) ***. V. 461. a) τὸν Αἴαντα, τὸ γέννημα, τὸ βρέφος, τοῦ φίλου δωρικῶς, βαστάξας: b) *** ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τοῦ φίλου δωρικῶς, βαστάξας: c) ***. V. 462. a) Ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα Γελαμῶνα ὁ Αἴας τὸ Λημναῖον πῦρ: b) ***: c) ***. V. 463. a) Ὁ σφοδρὸς ἄνεμος ἤγουν τοῦ πολέμου, πρὸς τὴν φυγήν: b) ***: c) *** εἰς φυγήν. V. 464. a) Ἤγουν ὁ Αἴας τῷ ξίφει τοῦ Ἕκτορος ἀπό: b) *** ἀπὸ τοῦ. V. 465. a) ἔτρωσε τῷ ξίφει, πηδήσας χαλεπόν: b) ***: c) ἔτυψε ***. V. 466. a) τῆς σπάθης, αὐτουργὸν δὲ λέγει τὸν Αἴαντα, ἐπεὶ ἑαυτὸν ἀνεῖλε: b) ***: c) τῆς σπάθης, ἐπεὶ ὁ Αἴας ἑαυτὸν ἀνεῖλε. V. 467. a) Διώξει ὁ Τελαμὼν πόρρω τὸν αὐτάδελφον, ἤγουν τὸν Τεῦκρον:

b) * * *: c) * * *. V. 468. a) Ἡ Θεάνειρα καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πριάμου γεννᾷ: b) * * *: c) * * *. V. 469. a) τὰ ἀριστεῖα τοῦ πολέμου, τῷ Τελαμῶνι τῷ πύργους κατασκάψαντι: b) * * *: c) * * *. V. 470. a) τὴν Ἡσιόνην ταῖς δημηγορίαις, ταῖς ἐκκλησίαις: b) * * *: c) * * *. V. 471. a) Φοβερῷ, δεῖπνον, τῷ κήτει: b) * * *: c) * * *. V. 472. a) Δοῦναι, ὁ ῥήτωρ: b) * * * 19): c) ὁ ῥήτωρ ὁ Φοινοδάμας. V. 473. a) ἐν τῇ θαλάσσῃ περιφραστικῶς: b) * * *: c) * * *. V. 474. a) ὁπόταν τὰς ταραχὰς ἀναπέμψῃ, ἀπὸ τῆς κοιλίας: b) ταραχὰς ἀποπέμπῃ ἀπὸ τῆς κοιλίας: c) ἀποπέμπῃ ἀπὸ τῶν στομάτων. V. 475. a) σφοδρῶς καταποντίζων ἐν, τό: b) σφοδρῷ καταποντίζων: c) * * * τὴν γῆν. V. 476. a) Ὁ θὴρ, ὁ ἰχθὺς λέγει τῆς Ἡσιόνης, λέγει τὸν Ἡρακλέα, ἐν τῷ λαβών: b) * * *: κοιλίᾳ: c) * * * λαβών. V. 477. a) τῷ Νηρεῖ, γέννας, λέγει τὸν Ἡρακλέα διὰ τό: b) * * *: c) * * *. V. 478. a) Ὁ Ἀγαπήνωρ, ἤγουν εἰς τὴν Κύπρον, ἤγουν ὁ Ἀρκὰς παραγενόμενος: b) ὁ Ἀγαπήνωρ Κύπρον: c) ὁ Ἀγαπήνωρ, παραγενόμενος. V. 479. a) Δεόμενος μαθεῖν, ἐρωτῆσαι τῶν τὴν αἰτίαν: b) * * *: c) * * *. V. 480. a) Ὁ τὰ αὐτοφυῆ τρώγων, ὁ ὢν ἐκ τῶν τῆς: b) ὁ τὰ αὐτοφυῆ τρώγων: c) * * *. V. 481. a) Τῶν Ἀρκάδων τῶν μεταβληθέντων εἰς λύκους, τῶν φονέων καὶ παιδοκτόνων: b) * * *: c) * * *. V. 482. a) τῶν πρὸ τῆς σελήνης γεννηθέντων δρυΐνων καρπῶν τροφήν: b) * * *: c) * * *. V. 483. a) Ἐν τῷ, τοῦ: b) σποδῷ: c) * * *. V. 484. a) Ἐκ τίνος, λάβῃ: b) —: c) χαλκὸν ὀρύξει, λάβῃ. V. 485. a) λίθον ἐν τίνι, βάθος: b) βάθος: c) γῆν, ἀνερευνῶν βάθος. V. 486. a) Οὗτινος τοῦ Ἀγαπήνορος τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἐφόνευσε ὁ χοῖρος: b) * * *: c) τὸν Ἀγκαῖον τὸν πατέρα ἐφόνευσε κάπρος. V. 487. a) τοῦ ἰσχίου ἐν ταῖς περιφερείαις συντρίψας: b) * * *: c) βουβὼν ἐστὶν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος, περιφερείαις συν-

19) In ora Vit. 2. legitur: Φοινοδάμας ὁ ῥήτωρ παρὰ τὸ βάζειν.

τρίψας τὸ σῶμα. V. 488. a) Ἤγουν ὁ Ἀγκαῖος γνωρίσας τὸ λόγιον: b) ὁ Ἀγκαῖος: c) —. V. 489. a) Ὅτι τοῦ χείλεος ἄκρου, τῶν ποτηρίων: b) ***: c) χείλους. V. 490. a) Μεταξὺ φέρει ἡ εἱμαρμένη, ἡ πάντα γεννῶσα εἱμαρμένη: b) ***: c) φέρεται, ἡ πάντων μήτηρ. V. 491. a) Ὁ χοῖρος λευκῷ λευκαινόμενος νῦν τῷ ἀφρῷ: b) ***: c) ***. V. 492. a) Ὀδοὺς, ἤχῳ φερόμενος οἷον πεπτωκὼς, κτανόντα ἐτιμώρησε τὸν Ἀγκαῖον: b) ***: c) ὁ χοῖρος ἤχῳ φερόμενος τὸν Ἀγκαῖον ἐτιμώρησε. V. 493. a) Τρώσας ἀνιάτως, θανασίμως τοῦ πολεμιστοῦ ἀστράγαλον: b) ***: c) τοῦ ταχυτάτου πολεμιστοῦ. V. 494. a) Μέλλων ἐλθεῖν τοῦ Θησέως, τοῦ λακόντος, τῆς: b) ἤγουν τοῦ Θησέως: c) ὁ Αἰγεὺς λαβόντος. V. 495. a) Ὁ υἱὸς, ἤτοι ὁ Ἀκάμας, ἤγουν τοῦ Θησέως, ἤγουν τοῦ Αἰγέως, οὗ ποτε τοῦ Ἀκάμαντος: b) ***: c) υἱὸς τοῦ γίγαντος Θησέως· ἀντίπτωσις, τοῦ, ἤγουν οὗ. V. 496. a) τὸ, αὐτοκάλεστος ἦλθε δηλονότι ἡ δάμαλις, ἡ Λαοδίκη, θυγάτηρ Πριάμου: b) ἦλθε δάμαλις ***: c) κεκρυμένον, δάμαλις. V. 497. a) Ἡ Λαοδίκη καταβαίνουσα: b) ***: c) κατερχομένη. V. 498. a) Ἐν, δαμασθεῖσα ἡ μήτηρ: b) ἡ μήτηρ: c) ἡ γεννήσασα. V. 499. a) τὸν Μούνιτον συναθροίζοντα τοὺς ὀλύνθους τῶν συκῶν ἀπὸ Θρᾴκης ἐν τῷ ἀγρῷ ἀναστρεφόμενον ἀπὸ, ἔχιδνα: b) ****: c) ἀγρεύοντα, Θρᾴκης [20]). V. 500. b) φονεύσει Τρῶας, ἤγουν τῷ ὀδόντι: c) —. V. 501. b) —: c) —. V. 502. b) Ἡ Αἴθρα ἡ μήτηρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸν ἐκ λαθραίας μίξεως γεννηθέντα: c) Ἡ Αἴθρα, κρυφῆ. V. 503. b) —: c) ἴκον. V. 504. b) παρέθηκαν, ἐπέβαλον, τόπος Ἀττικῶν Ἀθηναίων, Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης: c) ἐστήριξαν τῶν Ἀθηνῶν ἅρπαγες. V. 505. b) Ἤγουν τῆς Ἑλένης, πόρνης: c) ἀμοιβὴν Βάκχης. V. 506. b) Κάστορος καὶ Πολυδεύκους τοῦ ᾠοῦ τὸ περιφερὲς, διχότομον

20) Hic in Cod. Vit. 1. scholia interlinearia desinunt.

τοῦ ὠοῦ, κοπεὶς εἰς δύο: c) τοῦ ὠοῦ, στρόβιλος τὸ περιφερὲς, διχότομον τοῦ ὠοῦ. V. 507. b) κεφαλὴν, φύλαγμα: c) τὴν κεφαλὴν, κέρση κυρίως ἡ μῆνιγξ, φύλαγμα. V. 508. b) σκωληκόβρωτος: c) —. V. 509. b) ἐπιτηρήσει, τοῖς πολίταις: c) δέξεται. V. 510. b) ἅτινα ἔργα, εὐεργετήματα, ἀναβάσεις: c) —. V. 511. b) Ἡμιθέοις: c) —. V. 512. b) —: c) τὸν Κάστορα καὶ τὸν Πολυδεύκην, πατρίδα. V. 513. b) τῇ δεύτερον ἀρπαγείσῃ, ὀρνέῳ ἤγουν τῇ Ἑλένῃ: c) βοηθοὺς, τῇ δὶς ἁρπαγείσῃ, τῇ δυσαρπάγῳ, ἤγουν τῇ Ἑλένῃ ὡς κακονύμφῳ, ὄρνεον θαλάσσιον τοῖς διγαμοῦσι δυσοιώνιστον, λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. V. 514. b) τὰς ναῦς: c) ἑτοιμάσαντες, ναῦς. V. 515. b) —: c) ταχύν. V. 516. b) τῶν Τρώων, αἰγιαλὸν, ἔκβασιν, ἔξοδον: c) λείπει τὸ, ὡς Τρώων, ἔκβασιν. V. 517. b) τῶν Διοσκούρων, τοὺς Ἀφαρέως παῖδας λέγει Ἴδαν καὶ Λυγκέα: c) ἰσχυρώτεροι. V. 518. b) Ἰσχυροὶ, ἀσύγκριτοι, οὕστινας: c) ἠγάπησε. V. 519. b) ἐπίθετον τῆς Ἥρας, ἡ Ἀθηνᾶ: c) ἔνδοξος, ἡ Ἀθηνᾶ. V. 520. b) ἡ δύναμις: c) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς ἡ τοὺς βόας ἁρμόσασα, Ὁμολωῒς θυγάτηρ Νιόβης, ἀφ' ἧς Ὁμολωΐδες πύλαι Θηβῶν, ἐν αἷς Ὁμολωῒς Ἀθηνᾶ ἐτιμᾶτο· Λογγαὶς χωρίον Βοιωτίας, ἐτιμᾶτο δὲ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ, δύναμις. V. 521. b) εἰ τοῦτο γένοιτο, τὰ τείχη, ἅτινα οἱ χειροτέκτονες, οἱ ἐν ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενοι, δύο Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν: c) οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενοι. V. 522. b) Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις, ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις, χωρίον, πόλις Παφλαγονίας: c) ὁ Ἀπόλλων παρὰ Μιλησίοις, πρόφαντος δὲ ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις, χωρίον Κορίνθου καὶ πόλις Παφλαγονίας. V. 523. b) ᾠκοδόμησαν, ἔκτισαν, ἐλάξευσαν, βασιλεῖ τῷ Λαομέδοντι: c) ἔκτισαν, τυράννῳ. V. 524. b) —: c) —. V. 525. b) κρατῆσαι, ὑπομεῖναι, ἐπέλευσιν φθαρτὴν, ἀφανιστήν: c) ὑπομεῖναι τὴν ὁρμὴν φθαρτικήν. V. 526. b) ἀκρωτήριον, τὸν Ἕκτορα: c) Κάναστρα ἀκρωτήριον μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης. V. 527.

****. V. 445. a) —: b) ὅπερ, νεκρῶν καθέδρας: c) ὅπως, τῶν νεκρῶν τὰς καθέδρας. V. 446. a) —: b) ὑπεισελθόντες, αἵματι μιανθέντες: c) ***. V. 447. a) εἰς τὴν Κύπρον, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ οὕτως: b) Κύπρον ***: c) ****. V. 448. a) πόλις καὶ ποταμὸς Κύπρου, καταντήσαντες, μολοῦντες, τοῦ Ἀπόλλωνος: b) ***: c) ****. V. 449. a) Κύπρον, ἢ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ναὸν, τὴν Θρακικήν: b) ****: c) ***. V. 450. a) ἤγουν ὁ Τεῦκρος, ἐλαυνόμενος: b) ***: c) ***. V. 451. a) τῶν τοῦ Κυχρέως πατρὸς σπηλαίων, ποταμοῦ: b) ***: c) τῶν τοῦ Κυχρέως πατρὸς, ποταμοῦ. V. 452. a) Συγγενὴς, ἤτοι τοῦ Αἴαντος: b) ***: c) ***. V. 453. a) Ἤγουν τοῦ Αἴαντος, γέννημα τῶν Τρώων: b) ***: c) τοῦ ἀπὸ Αἴαντος ***. V. 454. a) Μανίαν, φονευτικήν: b) ***: c) ***. V. 455. a) τοῦ λέοντος, δέρμα λέοντος: b) ***: c) ***. V. 456. a) Τρωτὸν, οὐκ ἐποίησεν: b) ***: c) σιδήρῳ τρωτὸν, οὐκ ἐποίησεν. V. 457. a) κεκτημένον, ἔχοντα: b) ***: c) κεκτημένον. V. 458. a) Ὁ Ῥαδάμανθυς, ἡ βελοθήκη: b) ***: c) ὁδὸν, ἡ βελοθήκη. V. 459. a) Ὁ θύων θυσίας ἤγουν τῷ Διὶ ὁ Ἡρακλῆς: b) ***: c) ***. V. 460. a) Ἰδίῳ ἐποίει παρεκάλει: b) ***: c) ***. V. 461. a) τὸν Αἴαντα, τὸ γέννημα, τὸ βρέφος, τοῦ φίλου δωρικῶς, βαστάξας: b) *** ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τοῦ φίλου δωρικῶς, βαστάξας: c) ***. V. 462. a) Ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα Γελαμῶνα ὁ Αἴας τὸ Λημναῖον πῦρ: b) ***: c) ***. V. 463. a) Ὁ σφοδρὸς ἄνεμος ἤγουν τοῦ πολέμου, πρὸς τὴν φυγήν: b) ***: c) *** εἰς φυγήν. V. 464. a) Ἤγουν ὁ Αἴας τῷ ξίφει τοῦ Ἕκτορος ἀπό: b) *** ἀπὸ τοῦ. V. 465. a) ἔτρωσε τῷ ξίφει, πηδήσας χαλεπόν: b) ***: c) ἔτυψε ***. V. 466. a) τῆς σπάθης, αὐτουργὸν δὲ λέγει τὸν Αἴαντα, ἐπεὶ ἑαυτὸν ἀνεῖλε: b) ***: c) τῆς σπάθης, ἐπεὶ ὁ Αἴας ἑαυτὸν ἀνεῖλε. V. 467. a) Διώξει ὁ Τελαμὼν πόῤῥω τὸν αὐτάδελφον, ἤγουν τὸν Τεῦκρον:

b) * * *: c) * * *. V. 468. a) Ἡ Θεάνειρα καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πριάμου γεννᾷ: b) * * *: c) * * *. V. 469. a) τὰ ἀριστεῖα τοῦ πολέμου, τῷ Τελαμῶνι τῷ πύργους κατασκάψαντι: b) * * *: c) * * *. V. 470. a) τὴν Ἡσιόνην ταῖς δημηγορίαις, ταῖς ἐκκλησίαις: b) * * *: c) * * *. V. 471. a) Φοβερῷ, δεῖπνον, τῷ κήτει: b) * * *: c) * * *. V. 472. a) Δοῦναι, ὁ ῥήτωρ: b) * * * 19): c) ὁ ῥήτωρ ὁ Φοινοδάμας. V. 473. a) ἐν τῇ θαλάσσῃ περιφραστικῶς: b) * * *: c) * * *. V. 474. a) ὁπόταν τὰς ταραχὰς ἀναπέμψῃ, ἀπὸ τῆς κοιλίας: b) ταραχὰς ἀποπέμπῃ ἀπὸ τῆς κοιλίας: c) ἀποπέμπῃ ἀπὸ τῶν στομάτων. V. 475. a) σφοδρῶς καταποντίζων ἐν, τό: b) σφοδρῷ καταποντίζων: c) * * * τὴν γῆν. V. 476. a) Ὁ θὴρ, ὁ ἰχθὺς λέγει τῆς Ἡσιόνης, λέγει τὸν Ἡρακλέα, ἐν τῷ λαβών: b) * * *: κοιλίᾳ: c) * * * λαβών. V. 477. a) τῷ Νηρεῖ, γέννας, λέγει τὸν Ἡρακλέα διὰ τό: b) * * *: c) * * *. V. 478. a) Ὁ Ἀγαπήνωρ, ἤγουν εἰς τὴν Κύπρον, ἤγουν ὁ Ἀρκὰς παραγενόμενος: b) ὁ Ἀγαπήνωρ Κύπρον: c) ὁ Ἀγαπήνωρ, παραγενόμενος. V. 479. a) Δεόμενος μαθεῖν, ἐρωτῆσαι τῶν τὴν αἰτίαν: b) * * *: c) * * *. V. 480. a) Ὁ τὰ αὐτοφυῆ τρώγων, ὁ ὢν ἐκ τῶν τῆς: b) ὁ τὰ αὐτοφυῆ τρώγων: c) * * *. V. 481. a) Τῶν Ἀρκάδων τῶν μεταβληθέντων εἰς λύκους, τῶν φονέων καὶ παιδοκτόνων: b) * * *: c) * * *. V. 482. a) τῶν πρὸ τῆς σελήνης γεννηθέντων δρυΐνων καρπῶν τροφήν: b) * * *: c) * * *. V. 483. a) Ἐν τῷ, τοῦ: b) σποδῷ: c) * * *. V. 484. a) Ἐκ τίνος, λάβῃ: b) —: c) χαλκὸν ὀρύξει, λάβῃ. V. 485. a) λίθον ἐν τίνι, βάθος: b) βάθος: c) γῆν, ἀνερευνῶν βάθος. V. 486. a) Οὗτινος τοῦ Ἀγαπήνορος τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἐφόνευσε ὁ χοῖρος: b) * * *: c) τὸν Ἀγκαῖον τὸν πατέρα ἐφόνευσε κάπρος. V. 487. a) τοῦ ἰσχίου ἐν ταῖς περιφερείαις συντρίψας: b) * * *: c) βουβὼν ἐστὶν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος, περιφερείαις συν-

19) In ora Vit. 2. legitur: Φαινοδάμας ὁ ῥήτωρ παρὰ τὸ ῥέζειν.

c) συστροφαῖς ὀπισθορμήτοις. V. 381. a) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, στεναγμῶν ἀκούσεται, κατακοπέντων τάς: b) Ἑλλήνων καταλαθέντων, συστρεφομένων τὰς ῥαφὰς τῆς κεφαλῆς: c) τῶν Ἑλλήνων κατακλασθέντων τῆς κεφαλῆς. V. 382. a) ταῖς πέτραις τῆς κεφαλῆς, ὁ κάτω φερόμενος κεραυνός: b) ὑφάλοις πέτραις, ὁ κάτω φερόμενος: c) * * *. V. 383. a) Αἰφνιδίως, ἀφανιζομένων: b) ὁ κεραυνὸς κατὰ τὰ γνοφώδη, κατὰ τὴν νύκτα φάγεται ἀφανιζομένων: c) * * *. V. 384. a) —: b) μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας: c) μεθύοντας φέρων τοὺς Ἕλληνας. V. 385. a) Φυκτὸν ἅψη τὸν κατήξαντα καὶ ποδηγετήσαντα τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἅιδην: b) τὸν φανόν: c) τὸν φανὸν λάμπη, τὸν ὁδηγόν. V 386. a) Ὁ Ναύπλιος ὁ Παλαμήδους πατὴρ, ἤγουν ἀγρυπνῶν: b) ὁ βλαπτικὸς, ὁ πατὴρ τοῦ Παλαμήδους: c) * * *. V. 387. a) τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν δηλονότι, καθὰ ἀλκύονα: b) ὥσπερ κολυμβητὴν, ὄρνεον· ὥσπερ εὐκόλυμβον, τὸν ἄρσενα ἀλκύονα μεταξὺ β χοιράδων κλυδωνιζόμενον: c) τὸν Λοκρὸν ὥσπερ κολυμβητὴν, ὄρνις. V. 388. a) κομίσει γυμνόν: b) * * *: c) κομίσει γυμνὸν τὸν Λοκρὸν Αἴαντα. V. 389. a) Μυκήνου καὶ Τήνου, ἢ Ἄνδρου κλυδωνιζόμενον: b) δύο μέσον πετρῶν κλυδωνιζόμενον: c) τῶν δύο μέσον πετρῶν. V. 390. a) στεγνὰ ποιῶν: b) ξηραίνων: c) * * *. V. 391. a) Διάβροχον ὄντα τῇ θαλάσσῃ, ἐκ δευτέρου εἰς τὴν θάλασσαν πεσεῖται: b) βεβρεχμένα τὰ πτερὰ, πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν, καταλάβῃ: c) ῥέοντα τὴν θάλασσαν, τοῦτ' ἔστι πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν, λάβῃ. V. 392. a) τῇ τριαίνῃ τοῦ Ποσειδῶνος: b) ῥιφεὶς ἀπὸ τῶν πετρῶν τῇ τριαίνῃ: c) * * *. V. 393. a) Αὐτὸν, ἤγουν ὁ Ποσειδῶν τρώσας ὁ τῷ Λαομέδοντι λατρεύσας: b) δορὶ, ἐπεὶ ἐλάτρευσε τῷ Λαομέδοντι: c) δορὶ αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, λατρεὺς, ἐπειδὴ τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσε. V. 394. a) τοῖς ἰχθύσι: b) * * *: c) εἶδος ἰχθύος. V. 395. a) Ἤγουν τὸν δειλὸν Αἴαντα, λοιδορίας: b) εἶδος ὀρνέου καυχώμενον ματαίας φλυαρίας τὰς διὰ στόματος λεγο-

μένας: c) * * *. V. 396. a) τὸν νεκρόν: b) —: c) ἀνωφελῆ ἐκριφέντα. V. 397. a) Ἡ τοῦ Αἴαντος τοῦ ἡλίου ξηρανεῖ, λαμπρυνεῖ: b) τοῦ ἄστρου, ἤτοι τοῦ ἡλίου, ξηρανεῖ, λαμπρυνεῖ: c) ἡλίου * * *. V. 398. a) σεσημμένον: b) παστὸν ταριχμένον, σεσηπότα: c) παστὸν, σεσηπότα. V. 399. a) Θάψει ἐλεήσασα τῆς Νηρηΐδος, ἤγουν ἡ Θέτις ἡ ἀδελφή: b) ἐλεήσασα τῆς Θέτιδος ἀδελφή: c) ἐλεήσασα τῆς θυγατρὸς τοῦ Νηρέως, ἤγουν ἡ Θέτις ἡ ἀδελφή. V. 400. a) Ἤγουν τοῦ Διὸς ἡ βοηθὸς, οὕτω ἐν Ἀρκαδίᾳ Ζεὺς τιμᾶται: b) τοῦ Διὸς βοηθός: c) * * *. V. 401. a) τοῦ Αἴαντος δηλονότι, τῆς Δήλου: b) τοῦ Αἴαντος ὁ γειτνιάζων ἐκεῖ, ἤγουν τῆς Ἀστερίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς: c) τοῦ Αἴαντος ὁ πλησιάζων, τῆς Ἀστερίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς. V. 402. a) χωρίον τῆς Δήλου, τὸν ἦχον, τοῦτ' ἔστι θανὼν ὁ Αἴας οὐκ ἔτι κλυδωνισθήσεται: b) ὄνομα πόλεως, ἦχον: c) * * *. V. 403. a) ἀδελφοποιὸν, τὴν ἡδεῖαν τὴν Ἀφροδίτην δηλονότι: b) τὴν Ἀφροδίτην, τὴν Ἀφροδίτην διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας: c) τὴν Ἀφροδίτην, τὴν αὐτὴν διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας. V. 404. a) ὁ λυπηρὸς, ὑβρίσει: b) λυπηρὸς ἤγουν ὁ Αἴας ὑβρίσει κακολογῶν, ὑβρίζων: c) * * *. V. 405. a) Ἥτις αὐτὸν ἀγρεύσει τῆς ἀκολασίας δικτύοις: b) —: c) ἡ Ἀφροδίτη αὐτὸν ἀγρεύσει τοῦ ἔρωτος σχοινίοις. V. 406. a) —: b) —: c) —. V. 407. a) —: b) —: c) τὴν ὀλλύουσαν καὶ φθείρουσαν τὸ κῆρ καὶ τὴν ψυχήν. V. 408. a) Ἡ Ἑλλὰς, ἤγουν θρηνήσουσιν: b) ἡ Ἑλλὰς λύπας καὶ πόνους τῶν θρήνων: c) * * *. V. 409. a) γῆν ὁ ποταμὸς, καί: b) ποταμὸς Ἠπείρου, καί: c) ποταμὸς Ἠπείρου, οἱ κακόβατοι. V. 410. a) Μακεδονικαὶ συγκλείουσι, ἀντὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον Ὀλύμπου: b) ἔθνος, ἀκρωτήριον Ὀλύμπου: c) * * *. V. 411. a) Οἷστισιν ἀνθρώποις, ἤγουν τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὴν μέχρι Ἅιδου: b) —: c) οἷστισιν: V. 412. a) παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἐπιπολὺ, διά: b) αἰγιαλὸν ἐπιπολύ: c) * * *. V. 413. a) Ἐν κοιλίαις, καὶ ταφήσεται: b) κοιλίαις: c) ἐν ταῖς

κοιλίαις ταφήσεται. V. 414. a) Ἐν καὶ πολυτοίχοις κητῶν σιαγόσιν: b) κητῶν σιαγόσιν: c) Φαγωθεὶς πολλὰς τάξεις ἐχόντων κητῶν. V. 415. a) Ἀμέτρητος, ἀναρίθμητος, ἄλλοι δὲ, ἤγουν οἱ Ἕλληνες: b) * * *: c) ἀμέτρητος, πληθὺς, ἄλλοι δὲ Ἕλληνες. V. 416. a) τῶν συγγενῶν Φιλοφρονήσονται τινάς: b) Φιλοφρονήσονται: c) συγγενῶν Φιλοφρονήσονται. V. 417. a) τοῦτον τὸν Φοίνικα, πόλις Θράκης τοῦ ποταμοῦ, πόλις Θράκης: b) * * * πόλις Θρακική: c) * * *. V. 418. a) τῶν, ἡ γείτων πλησίον, ἔθνη Θρακικὰ τῶν: b) Ἀψίνθιοι καὶ Βίστονες ἔθνη Θρακικά: c) * * ἔθνη βαρβαρικά. V. 419. a) λέγει τοῦτο, διότι ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα, σκληρόδερμον τὸν Φοίνικα λέγει διὰ τὸ γηραιόν: b) διότι ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα, λέγει τοῦτο· σκληρόδερμον τὸν Φοίνικα λέγει διὰ τὸ γηραιὸν τῶν Μακεδόνων: c) τὸν θρέψαντα τὸν Ἀχιλλέα, * * *. V. 420. a) ὑποδέξεται, πρὶν ἤ, πόλις καὶ ὄρος Τραχινίας, καὶ ἰδεῖν, πρὸ τοῦ, τὸ ἀκρωτήριον: b) ἀποδέξεται, πρὶν ἤ, πόλις καὶ ὄρος Τραχινίας, ἰδεῖν, ἀκρωτήριον: c) ὑποδέξεται πρὸ τοῦ * * *. V. 421. a) τὸν Φοίνικα τῷ, τὸν μεμισημένον ἀπὸ τῶν: b) τὸν Φοίνικα μεμισημένον, ἀπό: c) * * *. V. 422. a) τὸν τυφλὸν, ὅστις ὁ πατὴρ τρυπήσας, ἐκβαλὼν τοὺς ὀφθαλμούς: b) τυφλὸν, τρυπήσας, ἐκβαλὼν τοὺς ὀφθαλμούς: c) τυφλὸν, ὅστις αὐτὸν * * *. V. 423. a) καὶ ὁπότε τὸ ποργικὸν τῆς περιστερᾶς, διὰ τὸ λάγνον λέγει, καὶ ἐκοιμήθη εἰς τὴν κοίτην: b) πορνικὸν περιστερᾶς, διὰ τὸ λάγνον λέγει, ἐκοιμήθη, κοίτην: c) τὸ ξένον περιστερᾶς διὰ τὸ λάγνον, ἐκοιμήθη. V. 424. a) τοὺς τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἰδομενέως καὶ τοῦ Σθενέλου, τοῦ ὄρους, οἱ σύνδενδροι τόποι: b) τὸν Κάλχαντα καὶ Ἰδομενέα καὶ Σθένελον θάψουσι τοῦ ὄρους: c) * * * ὄρος. V. 425. a) Λάρους, ἤτοι τοὺς γηραιοὺς πόῤῥωθεν τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ τῶν ὑδάτων: b) * * *: c) * * *. V. 426. a) τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ αὐτοῦ σπερμογόνου, τὸν Κάλχαντα λέγει: b) * * *: c) * * *. V. 427. a) Ἀστοχήσαντα, πλανηθέντα περὶ τόν: b)

ἀποχήσαντα, πλανηθέντα: c) τοῦ χοίρου παραπλανηθέντα. V. 428. a) Σύκων, πόλεμον, Φιλονεικίαν, εἰς: b) σύκων, πόλεμον: c) τῶν σύκων, Φιλονεικίαν. V. 429. a) τὸν ἀνταγωνιστὴν Μόψον, τῶν: b) τὸν ἀνταγωνιστήν: c) * * *. V. 430. a) καταβάλῃ τὸν πεπρωμένον: b) καταλάβῃ πεπρωμένον: c) καταλάβῃ τὸν πεπρωμένον θάνατον. V. 431. a) Ἤγουν δεύτερον δὲ τὸν τέταρτον γενεὰν ἕλκοντος ἀπὸ τοῦ Διὸς, λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα τοῦ Διός: b) περὶ Ἰδομενέως δεύτερον· τὸν Ἰδομενέα Διός: c) τὸν Ἰδομενέα τοῦ Διός. V. 432. a) τοῦ Ὀδυσσέως τόν: b) ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως τὸν ἀδελφὸν, ψευδέσι: c) * * * ἐν ψευδέσι. V. 433. a) τὰ τείχη τῶν Θηβαίων: b) Σθένελον τοῦ Καπανέως τοὺς πύργους, τὰ τεῖχος Θηβῶν: c) * * * καὶ τείχη τῶν Θηβῶν. V. 434. a) — 18): b) κατασκαφήσαντος, ἤγουν τοῦ Καπανέως: c) ἐν στερρῷ κατασκάψαντος, τὸν υἱόν. V. 435. a) —: b) ἐπίθετον τοῦ Διὸς, ὁ Ζεὺς ἐφόνευσε, ὁ τὰς μύλας τῶν λεόντων συντρίψας: c) * * *. V. 436. a) —: b) ἤγουν κεραυνῷ: c) κεραυνῷ συνθλάσας τὴν κεφαλήν. V. 437. a) —: b) τὸν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην αἱ Μοῖραι, ἤγουν αἱ Ἐριννύες: c) ὁπότε τὸν Ἐτεοκλέα * * *. V. 438. a) —: b) οἶστρον μονομαχίαν θάνατον: c) * * *. V. 439. a) —: b) τοῦ ποταμοῦ: c) τοῦ ποταμοῦ ταῖς ἐκχύσεσι. V. 440. a) ταῖς ὑπ' ἀλλήλων, ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος: c) * * *. V. 441. a) —: b) τεθνηκότες, ἀναιρεθέντες, πολεμήσουσι ἐσχάτην μάχην: c) ἀναιρεθέντες * * *. V. 442. a) —: b) τοῖς θεμελίοις τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τοῦ Μεγάρσου τῆς θυγατρὸς τοῦ Παμφιλίου: c) * * * τοῦ Παμφίλου. V. 443. a) —: b) ὑπὸ τῆς θαλάσσης βιβρωσκόμενος πύργος ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μέσῳ τόπῳ τῶν τάφων: c) * * * *. V. 444. a) —: b) πόλις, μεμιασμένων τάφων μνημάτων γενήσεται: c)

18) Sequentes XIII στίχοι scholiis interlinearibus in Vit. 1. carent.

****. V. 445. a) —: b) ὅπερ, νεκρῶν καθέδρας: c) ὅπως, τῶν νεκρῶν τὰς καθέδρας. V. 446. a) —: b) ὑπεισελθόντες, αἵματι μιανθέντες: c) ***. V. 447. a) εἰς τὴν Κύπρον, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ οὕτως: b) Κύπρον ***: c) ****. V. 448. a) πόλις καὶ ποταμὸς Κύπρου, καταντήσαντες, μολοῦντες, τοῦ Ἀπόλλωνος: b) ***: c) ****. V. 449. a) Κύπρον, ἢ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ναὸν, τὴν Θρακικήν: b) ****: c) ***. V. 450. a) ἤγουν ὁ Τεῦκρος, ἐλαυνόμενος: b) ***: c) ***. V. 451. a) τῶν τοῦ Κυχρέως πατρὸς σπηλαίων, ποταμοῦ: b) ***: c) τῶν τοῦ Κυχρέως πατρὸς, ποταμοῦ. V. 452. a) Συγγενὴς, ἤτοι τοῦ Αἴαντος: b) ***: c) ***. V. 453. a) Ἤγουν τοῦ Αἴαντος, γέννημα τῶν Τρώων: b) ***: c) τοῦ ἀπὸ Αἴαντος ***. V. 454. a) Μανίαν, φονευτικήν: b) ***: c) ***. V. 455. a) τοῦ λέοντος, δέρμα λέοντος: b) ***: c) ***. V. 456. a) Τρωτὸν, οὐκ ἐποίησεν: b) ***: c) σιδήρῳ τρωτὸν, οὐκ ἐποίησεν. V. 457. a) κεκτημένον, ἔχοντα: b) ***: c) κεκτημένον. V. 458. a) Ὁ Ῥαδάμανθυς, ἡ βελοθήκη: b) ***: c) ὁδὸν, ἡ βελοθήκη. V. 459. a) Ὁ θύων θυσίας ἤγουν τῷ Διὶ ὁ Ἡρακλῆς: b) ***: c) ***. V. 460. a) Ἰδίῳ ἐποίει παρεκάλει: b) ***: c) ***. V. 461. a) τὸν Αἴαντα, τὸ γέννημα, τὸ βρέφος, τοῦ φίλου δωρικῶς, βαστάξας: b) *** ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τοῦ φίλου δωρικῶς, βαστάξας: c) ***. V. 462. a) Ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα Τελαμῶνα ὁ Αἴας τὸ Λημναῖον πῦρ: b) ***: c) ***. V. 463. a) Ὁ σφοδρὸς ἄνεμος ἤγουν τοῦ πολέμου, πρὸς τὴν φυγήν: b) ***: c) *** εἰς φυγήν. V. 464. a) Ἤγουν ὁ Αἴας τῷ ξίφει τοῦ Ἕκτορος ἀπό: b) *** ἀπὸ τοῦ. V. 465. a) ἔτρωσε τῷ ξίφει, πηδήσας χαλεπόν: b) ***: c) ἔτυψε ***. V. 466. a) τῆς σπάθης, αὐτουργὸν δὲ λέγει τὸν Αἴαντα, ἐπεὶ ἑαυτὸν ἀνεῖλε: b) ***: c) τῆς σπάθης, ἐπεὶ ὁ Αἴας ἑαυτὸν ἀνεῖλε. V. 467. a) Διώξει ὁ Τελαμὼν πόῤῥω τὸν αὐτάδελφον, ἤγουν τὸν Τεῦκρον:

b) ° ° °: c) ° ° °. V. 468. a) Ἡ Θεάνειρα καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πριάμου γεννᾷ: b) ° ° °: c) ° ° °. V. 469. a) τὰ ἀριστεῖα τοῦ πολέμου, τῷ Τελαμῶνι τῷ πύργους κατασκάψαντι: b) ° ° °: c) ° ° °. V. 470. a) τὴν Ἡσιόνην ταῖς δημηγορίαις, ταῖς ἐκκλησίαις: b) ° ° °: c) ° ° °. V. 471. a) φοβερῷ, δεῖπνον, τῷ κήτει: b) ° ° °: c) ° ° °. V. 472. a) Δοῦναι, ὁ ῥήτωρ: b) ° ° ° 19): c) ὁ ῥήτωρ ὁ Φοινοδάμας. V. 473. a) ἐν τῇ θαλάσσῃ περιφραστικῶς: b) * * *: c) * * *. V. 474. a) ὁπόταν τὰς ταραχὰς ἀναπέμψῃ, ἀπὸ τῆς κοιλίας: b) ταραχὰς ἀποπέμπῃ ἀπὸ τῆς κοιλίας: c) ἀποπέμπῃ ἀπὸ τῶν στομάτων. V. 475. a) σφοδρῶς καταποντίζων ἐν, τό: b) σφοδρῷ καταποντίζων: c) * * * τὴν γῆν. V. 476. a) Ὁ θὴρ, ὁ ἰχθὺς λέγει τῆς Ἡσιόνης, λέγει τὸν Ἡρακλέα, ἐν τῷ λαβών: b) * * *: κοιλίᾳ: c) * * * λαβών. V. 477. a) τῷ Νηρεῖ, γέννας, λέγει τὸν Ἡρακλέα διὰ τό: b) * * *: c) * * *. V. 478. a) Ὁ Ἀγαπήνωρ, ἤγουν εἰς τὴν Κύπρον, ἤγουν ὁ Ἀρκὰς παραγενόμενος: b) ὁ Ἀγαπήνωρ Κύπρον: c) ὁ Ἀγαπήνωρ, παραγενόμενος. V. 479. a) Δεόμενος μαθεῖν, ἐρωτῆσαι τῶν τὴν αἰτίαν: b) * * *: c) * * *. V. 480. a) Ὁ τὰ αὐτοφυῆ τρώγων, ὁ ὢν ἐκ τῶν τῆς: b) ὁ τὰ αὐτοφυῆ τρώγων: c) * * *. V. 481. a) Τῶν Ἀρκάδων τῶν μεταβληθέντων εἰς λύκους, τῶν φονέων καὶ παιδοκτόνων: b) * * *: c) * * *. V. 482. a) τῶν πρὸ τῆς σελήνης γεννηθέντων δρυΐνων καρπῶν τροφήν: b) * * *: c) * * *. V. 483. a) Ἐν τῷ, τοῦ: b) σποδῷ: c) * * *. V. 484. a) Ἐκ τίνος, λάβῃ: b) —: c) χαλκὸν ὀρύξει, λάβῃ. V. 485. a) λίθον ἐν τίνι, βάθος: b) βάθος: c) γῆν, ἀνερευνῶν βάθος. V. 486. a) Οὔτινος τοῦ Ἀγαπήνορος τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἐφόνευσε ὁ χοῖρος: b) * * *: c) τὸν Ἀγκαῖον τὸν πατέρα ἐφόνευσε κάπρος. V. 487. a) τοῦ ἰσχίου ἐν ταῖς περιφερείαις συντρίψας: b) * * *: c) βουβὼν ἐστὶν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος, περιφερείαις συν-

19) In ora Vit. 2. legitur: Φοινοδάμας ὁ ῥήτωρ παρὰ τὸ βάζειν.

τρίψας τὸ σῶμα. V. 488. a) Ἤγουν ὁ Ἀγκαῖος γνωρίσας τὸ λόγιον: b) ὁ Ἀγκαῖος: c) —. V. 489. a) Ὅτι τοῦ χείλεος ἄκρου, τῶν ποτηρίων: b) * * *: c) χείλους. V. 490. a) Μεταξὺ Φέρει ἡ εἱμαρμένη, ἡ πάντα γεννῶσα εἱμαρμένη: b) * * *: c) Φέρεται, ἡ πάντων μήτηρ. V. 491. a) Ὁ χοῖρος λευκῷ λευκαινόμενος νῦν τῷ ἀφρῷ: b) * * *: c) * * *. V. 492. a) Ὀδοὺς, ἤχῳ Φερόμενος οἷον πεπτωκὼς, κτανόντα ἐτιμώρησε τὸν Ἀγκαῖον: b) * * *: c) ὁ χοῖρος ἤχῳ Φερόμενος τὸν Ἀγκαῖον ἐτιμώρησε. V. 493. a) Τρώσας ἀνιάτως, θανασίμως τοῦ πολεμιστοῦ ἀστράγαλον: b) * * *: c) τοῦ ταχυτάτου πολεμιστοῦ. V. 494. a) Μέλλων ἐλθεῖν τοῦ Θησέως, τοῦ λακόντος, τῆς: b) ἤγουν τοῦ Θησέως: c) ὁ Αἰγεὺς λαβόντος. V. 495. a) Ὁ υἱὸς, ἤτοι ὁ Ἀκάμας, ἤγουν τοῦ Θησέως, ἤγουν τοῦ Αἰγέως, οὗ ποτε τοῦ Ἀκάμαντος: b) * * *: c) υἱὸς τοῦ γίγαντος Θησέως· ἀντίπτωσις, τοῦ, ἤγουν οὗ. V. 496. a) τὸ, αὐτοκάλεστος ἦλθε δηλονότι ἡ δάμαλις, ἡ Λαοδίκη, θυγάτηρ Πριάμου: b) ἦλθε δάμαλις * * *: c) κεκρυμένον, δάμαλις. V. 497. a) Ἡ Λαοδίκη καταβαίνουσα: b) * * *: c) κατερχομένη. V. 498. a) Ἐν, δαμασθεῖσα ἡ μήτηρ: b) ἡ μήτηρ: c) ἡ γεννήσασα. V. 499. a) τὸν Μούνιτον συναθροίζοντα τοὺς ὀλύνθους τῶν συκῶν ἀπὸ Θρᾴκης ἐν τῷ ἀγρῷ ἀναστρεΦόμενον ἀπὸ, ἔχιδνα: b) * * * *: c) ἀγρεύοντα, Θρᾴκης [20]. V. 500. b) Φονεύσει Τρῶας, ἤγουν τῷ ὀδόντι: c) —. V. 501. b) —: c) —. V. 502. b) Ἡ Αἴθρα ἡ μήτηρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸν ἐκ λαθραίας μίξεως γεννηθέντα: c) Ἡ Αἴθρα, κρυφῆ. V. 503. b) —: c) ἱερόν. V. 504. b) παρέθηκαν, ἐπέβαλον, τόπος Ἀττικῶν Ἀθηναίων, Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης: c) ἐστήριξαν τῶν Ἀθηνῶν ἅρπαγες. V. 505. b) Ἤγουν τῆς Ἑλένης, πόρνης: c) ἀμοιβὴν Βάκχης. V. 506. b) Κάστορος καὶ Πολυδεύκους τοῦ ᾠοῦ τὸ περιφερὲς, διχότομον

20) Hic in Cod. Vit. 1. ſcholia interlinearia deſinunt.

τοῦ ὠοῦ, κοπεὶς εἰς δύο: c) τοῦ ὠοῦ, στρόβιλος τὸ περιφερὲς, διχότομον τοῦ ὠοῦ. V. 507. b) κεφαλὴν, φύλαγμα: c) τὴν κεφαλὴν, κέρση κυρίως ἡ μῆνιγξ, φύλαγμα. V. 508. b) σκωληκόβρωτος: c) —. V. 509. b) ἐπιτηρήσει, τοῖς πολίταις: c) δέξεται. V. 510. b) ἅτινα ἔργα, εὐεργετήματα, ἀναβάσεις: c) —. V. 511. b) Ἡμιθέοις: c) —. V. 512. b) —: c) τὸν Κάστορα καὶ τὸν Πολυδεύκην, πατρίδα. V. 513. b) τῇ δεύτερον ἁρπαγείσῃ, ὀρνέῳ ἤγουν τῇ Ἑλένῃ: c) βοηθοὺς, τῇ δὶς ἁρπαγείσῃ, τῇ δυσαρπάγῳ, ἤγουν τῇ Ἑλένῃ ὡς κακονύμφῳ, ὄρνεον θαλάσσιον τοῖς διγαμοῦσι δυσοιώνιστον, λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. V. 514. b) τὰς ναῦς: c) ἑτοιμάσαντες, ναῦς. V. 515. b) —: c) ταχύν. V. 516. b) τῶν Τρώων, αἰγιαλὸν, ἔκβασιν, ἔξοδον: c) λείπει τὸ, ὡς Τρώων, ἔκβασιν. V. 517. b) τῶν Διοσκούρων, τοὺς Ἀφαρέως παῖδας λέγει Ἴδαν καὶ Λυγκέα: c) ἰσχυρώτεροι. V. 518. b) Ἰσχυροὶ, ἀσύγκριτοι, οὕστινας: c) ἠγάπησε. V. 519. b) ἐπίθετον τῆς Ἥρας, ἡ Ἀθηνᾶ: c) ἔνδοξος, ἡ Ἀθηνᾶ. V. 520. b) ἡ δύναμις: c) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς ἡ τοὺς βόας ἁρμόσασα, Ὁμολωῒς θυγάτηρ Νιόβης, ἀφ' ἧς Ὁμολωΐδες πύλαι Θηβῶν, ἐν αἷς Ὁμολωῒς Ἀθηνᾶ ἐτιμᾶτο· Λογγὰς χωρίον Βοιωτίας, ἐτιμᾶτο δὲ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ, δύναμις. V. 521. b) εἰ τοῦτο γένοιτο, τὰ τείχη, ἅτινα οἱ χειροτέκτονες, οἱ ἐν ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενοι, δύο Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν: c) οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενοι. V. 522. b) Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις, ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις, χωρίον, πόλις Παφλαγονίας: c) ὁ Ἀπόλλων παρὰ Μιλησίοις, πρόφαντος δὲ ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις, χωρίον Κορίνθου καὶ πόλις Παφλαγονίας. V. 523. b) ᾠκοδόμησαν, ἔκτισαν, ἐλάξευσαν, βασιλεῖ τῷ Λαομέδοντι: c) ἔκτισαν, τυράννῳ. V. 524. b) —: c) —. V. 525. b) κρατῆσαι, ὑπομεῖναι, ἐπέλευσιν φθαρτὴν, ἀφανιστήν: c) ὑπομεῖναι τὴν ὁρμὴν φθαρτικήν. V. 526. b) ἀκρωτήριον, τὸν Ἕκτορα: c) Κάναστρα ἀκρωτήριον μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης. V. 527.

b) τὸν Ἕκτορα, καταῤῥάκτηρα, ὀλετῆρα, τὸν Ἕκτορα: c) τὸν Ἕκτορα, ὀχύρωμα. V. 528. b) Ἤγουν τὰ τείχη, τὸν Πρωτεσίλαον, καιρία: c) τὸν Πρωτεσίλαον. V. 529. b) τὸν Ἕκτορα πλῆξαι, σφαγέα: c) προθυμούμενον. V. 530. b) τοῦ Ἕκτορος, ὁ διάπυρος καίων, κόψει, ἐγκαινίσει: c) καυστικὸς, ἀνανεάσει. V. 531. b) Ἱέραξ, τὸν Πρωτεσίλαον λέγει, ἀντὶ τοῦ· ἐκβὰς πρῶτον, βάλλων: c) ταχύ. V. 532. b) τῶν Ἑλλήνων ὁ Πρωτεσίλαος, ἤδη ἑτοιμάζει: c) Ἑλλήνων, κατασκευάζει. V. 533. b) ἔθνος Θρακικὸν, ἀποθανόντι: c) ἔθνος Θρακικόν. V. 534. b) Ἡ μαστοειδὴς, τοῦ ἀκρωτηρίου μέρους: c) ἀκρωτήριον μαζῷ ὅμοιον, τοῦ ἀκρωτηρίου. V. 535. b) —: c) —. V. 536. b) βοηθὸς πρᾶος, ὁ Ζεὺς παρὰ Παμφυλίοις οὕτω καλεῖται: c) εὐμενὴς, ὁ Ζεὺς παρὰ Παμφυλίοις. V. 537. b) Ὁ Ζεὺς παρὰ Θουρίοις, ὁ Ζεὺς παρὰ Χίοις: c) ***. V. 538. b) Ὁ Ζεὺς, τὸν ξένον ἤτοι τὸν Ἀλέξανδρον: c) πλανώμενον ξένον, λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον. V. 539. b) Βλαπτικὸν ἀετόν: c) βλαπτικὸν, ἁρπακτικόν. V. 540. b) Οἱ Διόσκουροι: c) —. V. 541. b) εὐωχίᾳ: c) εὐωχίαις. V. 542. b) σπονδαῖς πραΰνωσι, ἤγουν τὸν Δία τὸν μὴ στέρξαντα τὴν θυσίαν: c) πραΰνωσι, τὸν Δία τιμῶσιν ἐν Λυκίᾳ κράγον. V. 543. b) θόρυβον ταῖς συντυχίαις μεταξύ: c) θόρυβον. V. 544. b) κατὰ στόμα: c) τῷ στόματι. V. 545. b) λυπήσουσι θορύβοις λοιδορείαις, τετραχυνωμένοι, ὠργισμένοι: c) καταφάγονται ὕβρεσι, παροξυνθέντες. V 546. b) πολεμήσουσι Ἴδας καὶ Λυγκεύς: c) πολεμήσουσι οἱ παῖδες τοῦ ἀδελφοῦ. V. 547. b) ταῖς τοῦ Λευκίππου θυγατράσι Φοίβῃ καὶ Ἱλαείρᾳ, βοηθῆσαι εἰς τούς: c) —. V. 548. b) τοὺς βιαίως κλέπτοντας, ἤγουν Κάστορα καὶ Πολυδεύκην: b) —. V. 549. b) Αἰτοῦντες ἁρπαγῆς τῆς ἄνευ ἕδνων, διά: c) ψηλαφήσεως. V. 550. b) βέλη, ὄνομα τοπικὸν, ποταμός: c) βέλη, ποταμὸς Λακωνικῆς. V. 551. b) τῶν Διοσκούρων, καὶ Ἴδα, καὶ Λυγκέως: c) τῶν Διοσκούρων. V. 552. b) Θάμβους

κῖτια, τοῖς Λάκωσιν ἀκούειν: c) Φηραὶ πόλις Μεσσηνίας. V. 553. b) ὁ Ἴδας, τῷ ἀπὸ τῆς κρανείας δόρατι βαλὼν ἀνεῖλε τὸ στέλεχος: c) κρανίῳ δόρατι, στέλεχος. V. 554. b) τῆς δρυὸς τραχείας καὶ βαθείας τῶν Διοσκούρων, τὸν Κάστορα: c) δρυὸς, τὸν Κάστορα, ὃν καὶ λέοντα λέγει. V. 555. b) τὸν Κάστορα τῷ Λυγκεῖ, μάχην: c) Λυγκεῖ, μάχην. V. 556. b) Ὁ Πολυδεύκης ὁλοσιδήρῳ ἀκοντίῳ, ἤγουν τοῦ Λυγκέως: c) σιδηρῷ ἀκοντίῳ, τοῦ Λυγκέως. V. 557. b) Ἤγουν ἀνέλη, ἔδαφος τῷ Πολυδεύκει: c) τὸ ἔδαφος. V. 558. b) τὸν Ἴδαν, ὑψωθήσεται, κεραΐσεται: c) ἀφόβητος, πλήξει, κυρίως ἐπὶ τῶν κριῶν. V. 559. b) εἴδωλον λίθον κινήσας ἀπὸ τῶν Λακωνικῶν: c) κινήσας. V. 560. b) τρώσεις: c) —. V. 561. b) Ἴδαν καὶ Λυγκέα ἀναιρήσουσιν, τοῦ Ἴδα: c) —. V. 562. b) ὁ Ἀπόλλων: c) ἐπίθετα Ἀπόλλωνος, σκιαστής, ὀρχιεὺς παρὰ Λάκωσιν Ἀπόλλων, Τελφούσιος δὲ παρὰ Βοιωτοῖς. V. 563. b) χάρμαις συντρίψας, κυκλώσας τὸ τόξον: c) μάχαις, τρέψας. V. 564. b) Ἴδαν καὶ Λυγκέα, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην: c) χῶραι. V. 565. b) —: c) ἀποδέξονται. V. 566. b) φιλαδέλφους: c) ἀθανάτους, θνητούς. V. 567. b) τῶν τεσσάρων, καταπαύσει ἡ εἱμαρμένη τὸ ξίφος: c) ὧντινων καταπαύσει ἡ εἱμαρμένη μένος. V. 568. b) ὀλίγον μηχάνημα ἐν ταῖς δειναῖς μάχαις: c) μηχανήν. V. 569. b) τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων τὸ πολὺ ἀπροσπέλαστον: c) ἀπλησίαστον. V. 570. b) Οὐδὲ ὁ υἱὸς τῆς Ῥοιοῦς πραΰνων, κοιμίζων τὴν βασιλείαν: c) καταπαύων. V. 571. b) κωλύσει τὸν ἐννετῆ χρόνον, τῇ Δήλῳ, καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κύπρου: c) ἐννέα χρόνων. V. 572. b) Μένειν κελεύων μαντείαις, σημείοις. c) μένειν σημείοις θείκοῖς. V. 573. b) πολλὴν, ἄφθονον, τρεῖς Οἰνώ, Σπερμώ καὶ Ἐλαΐς: c) τρεῖς. V. 574. b) λέγων, ἐξοχήν: c) λέγων, ὄρος Δήλου, ἐξοχήν. V. 575. b) καρτεροῦντες διατρίβουσιν ποταμοῦ: c) διατρίβουσι ποταμοῦ. V. 576. b) τοῦ Νείλου, ῥεῦμα: c) Νείλου. V. 577. b) τὴν Οἰνώ, τὴν Σπερμώ, τὴν

Ἐλαῖν, ὁ Διόνυσος: c) ὁ Διόνυσος. V. 578. b) τῆς εὖ ἠλευσμένης τροφῆς, κατασκευαστρίας: c) —. V. 579. b) τὸν οἶνον οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν ἕρπιν, ἔλαιον: c) οἶνον, ἔλαιον. V. 580. b) τοῦ Ἀπόλλωνος ὄνομα κύριον, εἶδος ὀρνέου: c) θυγατέρας, Φὰψ εἶδος ὀρνέου, νῦν δὲ τὰς οἰνοτρόπους λέγει. V. 581. b) τὴν μεγάλην πεῖναν, ξένων: c) τὴν μεγάλην πεῖναν τῶν Ἑλλήνων. V. 582. b) καταπονοῦσαν ἰάσουσι, θεραπεύσουσι: c) καταπονοῦσαν θεραπεύουσι. V. 583. b) Ὄνομα κύριον υἱοῦ Ἄρεως, τὸ Ῥοίτιον λέγει: c) κατοικητήριον, τὸ Ῥοίτιον. V. 584. b) ταῖς μοίραις στερεῶν, ἰσχυρῶν: c) —. V. 585. b) Ἀτράκτων νήθουσι, αἱ μοῖραι: c) ἤχοῦσι, αἱ τύχαι. V. 586. b) —: c) —. V. 587. b) Ὄχλων, ἀφανεῖς τῷ γένει: c) βασιλεῖς. V. 588. b) τῆς Ἀφροδίτης: c) * * *. V. 589. b) τόποι εἰσίν, Πράξανδρος: c) Γόλγον τόπος καὶ ἔθνος ἐν Κύπρῳ, Πράξανδρος. V. 590. b) Ὄνομα πόλεως Λακωνικῆς, ὁ ἕτερος ὁ Κηφεὺς, πόλις Ἀχαΐας: c) πόλις Λακωνική, ὁ Κηφεὺς, Ὤλενος καὶ Δύμη πόλεις Ἀχαϊκαί. V. 591. b) πόλις Ἀχαΐας, ὄνομα ἔθνους: c) ἀντὶ τῶν Βουραίων. V. 592. b) ἤγουν ὁ Διομήδης, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, ἣν ὁ Διομήδης ἔκτισε, τῶν Καλαβρῶν: c) ὁ δὲ Διομήδης, πόλις, κληρονομίαν. V. 593. b) παρὰ τὸν Ἰταλικὸν, ὄχλον τὸν Ἰταλικὸν, κτίσει: c) κτίσει. V. 594. b) Φίλων, θεασάμενος: c) —. V. 595. b) Ὀρνεόμικτον τὴν εἰς ὄρνις μεταβληθεῖσαν πληθύν: c) τύχην. V. 596. b) ἐπαινήσουσι, ἁλιέων: c) διαγωγὴν, ἁλιέων. V. 597. b) ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις διὰ μετάπλασιν τὸ σῶμα: c) ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα. V. 598. b) ταῖς μύτισιν, ἀγρεύοντες, θηρεύοντες ἰχθύων σπέρματα, τέκνα: c) τοῖς ὀρνεακοῖς ἀγρεύοντες ἰχθύων σπέρματα. V. 599. b) κατοικήσουσι τοῦ Προμάχου: c) νῆσον κατοικήσουσι Προμάχου. V. 600. b) Δίκην θεάτρου ὄντι, ὑψηλῷ: c) ἐξοχῇ ὑψηλῷ. V. 601. b) Ἀμφοδοποιήσαντες, μᾶλλον δὲ καλλωπίσαντες στερεαῖς σχισμαῖς: c) κτίσαντες στερραῖς σχισμαῖς. V. 602.

b) Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων τὰς Θήβας ἐτείχισαν: c) οἴκους. V. 603. b) θήραν: c) δάσος. V. 604. b) Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς πορεύσονται: c) πορεύσονται. V. 605. b) Βαρβαρικὸν, Ἑλληνικοῖς ἱματίοις: c) —. V. 606. b) ἐπαύλεις, κοίτας, τοὺς ἐξ ἔθους συγγενεῖς ψηλαφώμενοι: c) φωνὰς, συνήθεις. V. 607. b) Σιτία, ἀπὸ, ἐπιδείπνιον, τροφὴ, κλάσμα: c) κρίμνον ἢ κριθὴ, ψωμίον. V. 608. b) τροφῆς, λυπούμενοι, ἄσημον φθεγγόμενοι, κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν θηρίων ἡ λέξις, ἄσημον φωνὴν ἀφιέντες: c) λήψονται, ἐπιθυμοῦντες. V. 609. b) —: c) —. V. 610. b) τῆς Ἀφροδίτης, τῆς ἐκ τόπου εἰς τόπον φοιτησάσης: c) Ἀφροδίτης, ὁρμητικῆς. V. 611. b) βλαβῶν, πρόξενον: c) αἴτιον. V. 612. b) Ὁρμητικὴ πόρνη μανικῶς ὁρμήσῃ, ἤγουν ἡ Αἰγιάλεια: c) ὁρμητικὴ ὁρμήσῃ. V. 613. b) πρὸς τὰς μίξεις τοῦ Κομήτου, ὁ ναὸς, Διομήδην: c) ὁ ναὸς, ἀπὸ τοῦ θανάτου. V. 614. b) τῆς Ἥρας, ἡ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ταῖς, ἡτοιμασθέντα: c) τῆς Ἥρας, ἡτοιμασμένον. V. 615. b) ἐπὶ κολοσσοῦ βεβηκὼς, κολοσσὸς δέ ἐστιν ἀνδριὰς, καὶ πόλεσιν, πλαξὶν, περικλείσμασι τῶν Ἰταλῶν: c) ἀνδριαντογλύφος, πόλεσι. V. 616. b) ἑδραιώσει τοὺς πόδας μεγάλων λίθων: c) ἑδραιώσει ὀπτᾶ, μεγάλων λίθων. V. 617. b) τοῦ τὰ τείχη ποιοῦντος Ποσειδῶνος ἐδάφων θεμελιακῶν τοῦ Ποσειδῶνος: c) θεμελίων τοῦ Ποσειδῶνος. V. 618. b) ἐξισωτὴν τὸν στηρικτὴν λίθον: c) ἐξισωτήν. V. 619. b) τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Διομήδους: c) ἀδελφοῦ νόθου τοῦ Διομήδους. V. 620. b) κατάρας χώραις ἀληθεῖς πέμψει: c) ἀληθεῖς. V. 621. b) Δήμητρος, γῆς ἀναβλαστῆσαι, πέμψαι δημητριακὸν σῖτον: c) γῆς, καρποφόρον. V. 622. b) τοὺς ἠροτριωμένους τόπους τρέφοντος ποτισμῷ βροχῇ: c) τοὺς ἠροτριωμένους τόπους, ἀφανίζοντος, ὄμβρῳ. V. 623. b) τοῦ Διομήδους ἀπὸ, ἀποσπάσας: c) —. V. 624. b) τὴν γῆν: c) σκάψῃ. V. 625. b) κρατήσει: c) δεσμήσει. V. 626. b) δυνάμεως: c) —. V. 627. b) Με-

ἀκινήσας ὀλίγον [21]), ὁμοπτέρως, ταχέως: c) κινήσας, ταχέως. V. 628. b) ὀπισθόρμητον, παραγενήσονται: c) —. V. 629. b) τὰ κύματα, μεριζόμεναι, κατακόπτουσαι: c) κύματα, τοῖς μὴ ἔχουσι πόδας, μερίζουσαι. V. 630. b) Ἤγουν ὁ Διομήδης, μέγας Φημισθήσεται, ὠνομασθήσεται: c) μέγας. V. 631. b) κοῖλον καὶ τὸ βαθὺ, ἔδαφος: c) πόρον. V. 632. b) ἔθνος: c) —. V. 633. b) Βοιωτοὶ, ὑφάλους πέτρας, λέγονται περὶ τὴν Τυρσηνίαν νῆσοι τινές: c) ἤγουν οἱ Βοιωτοὶ, πέτρας, νήσους. V. 634. b) Δερματοχίτωνες, οἱ τὸ δέρμα ἐνδυόμενοι, διὰ τὸ ἐν πέτραις διατρίβειν, καρκῖνοι, οἱ αὐτοί: c) σίσυς, σισύρα καὶ σισύρνα διαφέρουσι· σίσυς μὲν λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον· σισύρα δὲ τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχου· σισύρνα δὲ τὸ ἄτριχον ἱμάτιον. V. 635. b) Δίχα χλαίνης κακοπαθήσουσι, οἱ ἐστερημένοι τῆς τροφῆς, ἀνυπόδητοι: c) κακοπαθήσουσι, ἀνυπόδετοι. V. 636. b) Διπλόκοις: c) —. V. 637. b) Μητέρες: c) αἱ μητέρες τὴν σφενδόνην, ἤτοι τὸ σφενδονίζειν. V. 638. b) Ἀδείπνητα νηστεύειν μικροὺς υἱούς: c) διδάσκουσι παῖδας. V. 639. b) τῶν παίδων γεύσεται τροφὴν ἄρτον ἐν τῷ στόματι: c) τῶν παίδων λάβῃ ἄρτον. V. 640. b) Ἄρτον ἐν τῇ τῆς σφενδόνης βολῇ: c) τὸν ἄρτον. V. 641. b) τοῦ ξύλου σημεῖον: c) ξύλου, τὸν ἄρτον. V. 642. b) περιπατήσουσι, κατοικήσουσι τὰς ὑπὸ θαλάσσης βεβρωμένας: c) θαλάσσῃ βεβρωμένας. V. 643. b) τοὺς Ἴβηρας τρεφούσας, σπανικὰς τῶν Γαδείρων τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, νήσου: c) τὰς πλησίον τῶν Ἰβήρων, νῆσος καὶ πόλις. V. 644. b) πόλις Βοιωτίας, τῶν Βοιωτῶν οἱ πρόμαχοι: c) πόλις Βοιωτίας, Βοιωτῶν. V. 645. b) πόλις Βοιωτίας, ἡ νῦν Τάναγρα, ζητοῦντες, πόλις Βοιωτίας, τοὺς τόπους: c) ἡ νῦν Τάναγρα, πόλις Βοιωτίας, πόλις Βοιωτίας, ὄρη. V. 646. b) πόλις Βοιωτίας, πόλις Βοιωτίας, τοῦ ἱεροῦ Ποσειδῶνος: c) πόλεις Βοιωτίας, ἄλσος Ποσειδώνιον. V. 647. b) Ῥεῖ-

21) In textu ὀλίζον legit.

θρον ποταμοῦ Βοιωτίας, ποταμοῦ Βοιωτίας: c) ποταμοὶ Βοιωτίας. V. 648. b) τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα, ὄνομα θαλάσσης ἐν Λιβύῃ: c) χώρας, πλανηθέντας. V. 649. b) —: c) —. V. 650. b) τῆς Σκύλλης, σκοπελούς: c) Σκύλλης, ὑψηλοὺς τόπους. V. 651. b) ἤγουν τοῦ Ἡρακλεους παρὰ Ἠλείοις: c) Ἡρακλέους. V. 652. b) τοῦ λεοντῆν ἐνδεδυμένου, τοῦ σκάψαντος τὰς ἐπαύλεις τῶν βοῶν: c) τοῦ λέοντος δέρμα ἐνδεδυμένου Ἡρακλέους, τοῦ Ἡρακλέους. V. 653. b) Ὀρνιθογόνων, λέγει περὶ Σειρήνων· ὑψηλοὺς καὶ τραχεῖς τόπους τῶν Σειρήνων διὰ τὸ θελκτικόν: c) ὀρνιθογόνων, τραχεῖς τόπους. V. 654. b) ὠμὰ ἐσθίοντας, τοὺς ἰχθύας: c) πλανηθέντας, ὠμῶς ἐσθιομένους. V. 655. b) πάνδοχος ὑποδέξεται: c) ὁ πάντας δεχόμενος. V. 656. b) βλάβαις, τιμωρίαις: c) —. V. 657. b) τὸν Ὀδυσσέα: c) —. V. 658. b) Ἤγουν τὸν Ὀδυσσέα, τὸν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος δελφῖνος σημεῖον ἔχοντα, τὸν κλέψαντα τὸ εἴδωλον τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Κορίνθῳ τιμωμένης, τῆς Ἀθηνᾶς: c) ἔφερε γὰρ δελφῖνα σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι. V. 659. b) Ὀδυσσεὺς, τοῦ μονοφθάλμου Κύκλωπος, οἰκίας: c) τοῦ Κύκλωπος. V. 660. b) τοῦ Κύκλωπος, ἀμπέλου οἴνου τὸν ἀσκὸν, ποτήριον: c) ἀμπέλου τῷ Κύκλωπι ποτήριον. V. 661. b) τὸ ἐπὶ δεῖπνον, ἢ μετὰ δεῖπνον ποτήριον: c) —. V. 662. b) τοὺς Λαιστρυγόνας, λέγει δὲ οὓς Ἡρακλῆς κατετόξευσε: c) τοὺς ὑπολοίπους τῶν Λαιστρυγόνων. V. 663. b) ἐπίθετον τοῦ Ἡρακλέους τοῦ πικροῦ: c) ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ τοῦ διώκειν τὰς κῆρας, πικροῦ, παλαίμων, ὅτι ἐπάλαισε τῷ Διῒ ἐν Ὀλύμπῳ. V. 664. b) Οἱ Λαιστρυγόνες τὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσσέως συντρίψαντες, καὶ περιφερεῖ λιμένι: c) οἱ τὰ πλοῖα δηλονότι συντρίψαντες, περιφερεῖ λιμένι. V. 665. b) Βρούλῳ, τρυπήσουσι ἰχθύων: c) εἶδος φυτοῦ, τρυπήσουσι. V. 666. b) κόπος: c) —. V. 667. b) ὀλεθριώτερος: c) πολὺ ὀλεθριώτερος. V. 668. b) ὕδατος ἀναῤῥοίβδησις, ἡ ἐν ὕδασι γενομένη ἔλασις: c) —. V. 669. b) τὸ γὰρ ἥμισυ ἀνθρώπου εἶχε, τὸ δὲ ἄλλο κυνὸς καὶ ἄλλων θη-

ρίων [22]): c) ἡ Σκύλλα. V. 670. b) Σειρὴν, τὰς Σειρῆνας διὰ τὸ παρθένους αὐτὰς εἶναι: c) Σειρὴν παρθένος, αἵτινες ἐθανάτωσαν τοὺς Κενταύρους. V. 671. b) Ἀχελώου θυγάτηρ, ποικίλῳ τραγῳδίᾳ: c) ὁ Ἀχελῷος ῥεῖ μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρίτιδος, ποικίλῃ ᾠδῇ. V. 672. b) Δαμασθῆναι, τῆς ἰσχυρᾶς ἀγεύστου τροφῆς: c) ἀμετόχους τροφῆς. V. 673. b) τὴν Κίρκην λέγει μεταπλάττουσαν τοὺς ἀνθρώπους εἰς θῆρας: c) τὴν Κίρκην λέγει. V. 674. b) Τὴν Κίρκην λέγει διὰ τὸ ἄγριον, μιγνύουσαν, ταράττουσαν τῷ ἀλεύρῳ φάρμακα μαγικά: c) ταράττουσαν, φάρμακα μαγικά. V. 675. b) Μοῖραν θηριόμορφον, οἱ φίλοι τοῦ Ὀδυσσέως: c) μοῖραν θηριόμορφον. V. 676. b) Βλάβας ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις, χοῖροι: c) δάσεσι ὡς. V. 677. b) τῆς σταφυλῆς τὰ ἀποπιέσματα, τροφῆ, νέου οἴνου τὴν τρυγίαν: c) τροφῆ σταφυλῆς [23]). V. 678. b) φάγουσιν τὸν Ὀδυσσέα: c) φάγονται. V. 679. b) Ἤγουν ὁ Ἑρμῆς: c) ῥίζα τις τὸ ἄγριον πήγανον, ὁ Ἑρμῆς. V. 680. b) Ὁ ἀπὸ τῆς Νωνακρίας πόλεως, ὁ Ἑρμῆς, λευκός: c) Νωνακρία πόλις Ἀρκαδίας, ὅπου τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς· τρικέφαλος ὁ Ἑρμῆς, ὅτι οὐράνιος, θαλάσσιος καὶ ἐπίγειος. V. 681. b) σκοτεινὸν τὸ παραθαλάσσιον πεδίον, εἰς ὁμαλὸν καὶ λεῖον πεδίον: c) σκοτεινὸν, παραθαλάσσιον νεκρῶν. V. 682. b) τὸν Τειρεσίαν τὸν ὑπέργηρον ὄντα, τὸν γέροντα ζητήσει, ψηλαφήσεται: c) Τειρεσίαν ὑπέργηρον ζητήσει. V. 683. b) τὰς ἀφροδισίας: c) γινώσκοντα. V. 684. b) Ἀτμίζων χέας: c) ἀτμίζον προσχέας. V. 685. b) τὴν προβολὴν νεκροῖς: c) * * *. V. 686. b) κινήσας ψυχῶν φωνήν: c) * * *. V. 687. b) Ἀσθενοῦς ἰσχυροῦ στόματος ἢ λάρυγγος, λαλιαῖς: c) ἀσθενοῦς στόματος, * * *. V. 688. b) τὴν ῥάχιν: c) ἡ Σικελία, ῥάχιν. V. 689.

22) In margine legitur: ἀπὸ κυνὸς καὶ ἀνθρώπου, φασὶ γὰρ, ὅτι τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου εἶχεν ἡ Σκύλλα.

23) Orae adſcriptum: γίγαρτα λέγονται τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν, στέμφυλα δὲ τὰ ἔξω.

b) Ἡ θλάσσασα: c) σῶμα. V. 690. b) Φλόγας πέμπουσα ἡ Αἴτνη, αὕτη ἡ νῆσος δέξεται τὸν Ὀδυσσέα ἓν πλοῖον ἔχοντα: c) ἓν πλοῖον ἔχοντα. V. 691. b) Μιμῶν, ὁ βασιλεὺς ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν: c) ὁ βασιλεὺς ὁ Ζεύς. V. 692. b) Δυσηδῆ, ταραχὴν, αἰσχύνην, γέλωτα, τοσούτων γιγάντων: c) δυσειδῆ, αἰσχύνην, τοσούτων γιγάντων. V. 693. b) πόλεμον διήγειραν τοῖς παισί: c) * * *. V. 694. b) Διελθὼν ὁ Ὀδυσσεύς: c) ὄνομα κύριον, διελθὼν ὁ Ὀδυσσεύς. V. 695. b) ἔθνος δυτικὸν, τὰς ἐπαύλεις, τὸν ᾅδην ποταμόν: c) ἐπαύλεις, Κίμμεροι κατὰ τὸν Ὅμηρον περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν κεῖνται. V. 696. b) Ῥεύμασι κυματίζουσαν τοῦ κύματος: c) * * τοῦ ὕδατος. V. 697. b) Ὄρος Ἰταλίας καὶ Μακεδονίας τοῦ Ἡρακλέους ὁδούς: c) ὄρος Ἰταλίας, τοῦ Ἡρακλέους ὁδούς. V. 698. b) κεχωσμένας, τῆς Περσεφόνης, τῆς καταχθονίας θεᾶς: c) κεχωσμένας, Περσεφόνης, καταχθονίας. V. 699. b) Ἤγουν τὸν πυριφλεγέθοντα, ὄνομα ποταμοῦ: c) τὸν πυριφλεγέθοντα ποταμόν. V. 700. b) Ἐκτείνει εἰς τὸν αἰθέρα τὴν κεφαλὴν, ὄρος Ἰταλίας, τὸ ἀνάστημα: c) * * * ὄνομα ὄρους, ὑψηλὸς τόπος. V. 701. b) ὕδατα, ἀπὸ τῶν: c) * * *. V. 702. b) τὴν Ἰταλικήν: c) * * * γῆν. V. 703. b) Ὄρος Ἰταλίας, τὸ ἀκρωτήριον: c) ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας, ἀκρωτήριον. V. 704. b) τὴν περὶ Κύμην, περιφερῆ, κυκλοειδῆ, δίκην βρόχου: c) * * *, δίκην δεσμοῦ. V. 705. b) τὸ ῥεῦμα τῶν ἐν ᾅδῃ ποταμῶν ὑψωθὲν τὸ πολύ: c) τὸ κῦμα τοῦ ἐν ᾅδῃ ποταμοῦ, ὑψωθέν. V. 706. b) Πηγῆς, ῥεῦσιν, ὄμβρον, ὁ Ζεύς: c) πηγῆς, ῥεῦσιν, Ζεύς. V. 707. b) Ὅρκους ἐποίησεν θεοῖς καθέδρας: c) ἐποίησεν, θεοῖς, κατοικίας. V. 708. b) τούς: c) —. V. 709. b) Σπονδὰς, θυσίας ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν χρυσοῖς ποτηρίοις, ὕδωρ: c) σπονδὰς ἀπαντλῶν ποτηρίοις ὕδατος. V. 710. b) Περσεφόνη, τῷ συγκοίτῳ τῷ Ἅιδῃ δῶρον: c) Περσεφόνη, τῷ συγκοίτῳ, δῶρον. V. 711. b) Περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ τῇ ἀπὸ κίονος οὔσῃ: c) * * * *. V. 712. b)

Ὁ Ὀδυσσεὺς φονεύσει τὰς Σειρῆνας, λέγει Παρθενόπην, Λευκωσίαν καὶ Λίγειαν: c) ὁ Ὀδυσσεὺς Σειρῆνας, Παρθενόπην ° °. V. 713. b) ᾠδὰς τῆς Τερψιχόρης ἐκμιμουμένας, συμμεμιγμένας: c) ᾠδὰς, ἐκμιμουμένας. V. 714. b) —: c) ἐξοχῆς. V. 715. b) Διαπερώσας, πηδώσας εἰς θάλασσαν: c) διαπερώσας. V. 716. b) Ἡ Μοῖρα, ὁ τῶν Μοιρῶν λῖνος ὁ πικρὸς φέρει πικρόν: c) ὁ τῶν Μοιρῶν λῖνος ὁ πικρός. V. 717. b) τὴν Παρθενόπην, τὸ τεῖχος βεβυθισμένην, ἐκβεβλημένην: c) ° ° °. V. 718. b) Ποταμὸς Νεαπόλεως ἢ Ἰταλίας, βρέχων: c) ποταμὸς Νεαπόλεως, βρέχων. V. 719. b) ὅπου τάφον κτίσαντες, Παρθενόπης: c) κτίσαντες οἱ ἐντόπιοι τῆς Παρθενόπης. V. 720. b) Σπονδαῖς καὶ θυσίαις, ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν Σειρήνων: c) σπονδαῖς, θυσίαις. V. 721. b) Κατ' ἔτος δοξάσουσι τὴν Παρθενόπην διὰ τὰ πτερά: c) ° ° * °. V. 722. b) τὴν προέχουσαν, τοῦ Ποσειδῶνος: c) ° ° ° °. V. 723. b) Ὄνομα τῆς ἄλλης τῶν Σειρήνων: c) ὄνομα τῆς Σειρῆνος. V. 724. b) τὴν Λευκωσίαν ἐποχήσεται ἐπὶ πολὺ, δυνατὸς ποταμὸς Ἰταλίας: c) ° ° ° °. V. 725. b) Ποταμὸς Ἰταλίας: c) * ° °. V. 726. b) Ὄνομα τῆς τρίτης τῶν Σειρήνων, πόλις Ἰταλίας ἐκριφήσεται ἀπὸ τῶν κυμάτων: c) * ° ° Τέρεινα πόλις Ἰταλίας. V. 727. b) νηχομένη: c) πλέουσα, οἱ ναῦται. V. 728. b) τοῖς ψάμμοις θάψουσιν: c) ° ° °. V. 729. b) Ποταμὸς Ἰταλίας, συστροφαῖς πλησιάζοντα: c) ποταμὸς Ἰταλίας, πλησιάζουσαν. V. 730. b) λαμπρυνεῖ, βρέξει τὸ μνημεῖον, ἰσχυρός: c) βρέξει τὸ μνημεῖον διὰ τὸ ἠχητικὸν, ἰσχυρός. V. 731. b) τῆς ὀρνιθοφυοῦς τάφον καθαίρων, λευκαίνων τοῖς ὕδασι: c) τῆς ὀρνιθοφυοῦς ἵδρυμα, τάφον πλύνων, καθαίρων. V. 732. b) τῇ Παρθενόπῃ τῇ πρώτῃ τῶν ἀδελφῶν, τῇ Παρθενόπῃ: c) τῇ πρώτῃ τῶν ἀδελφῶν, τῇ Παρθενόπῃ. V. 733. b) Ἄρχων τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τινὸς Μόψου: c) ° ° * Μόψοπος. V. 734. b) Ναύταις, εὐτρεπίσει: c) ° ° °. V. 735. b) τοῖς τῆς Παρθενόπης, ὁ λαός: c) τῆς Παρθενόπης πει-

σθεὶς, ὁ λαός. V. 736. b) Πλωτῆρες, πολύκλυστον σκέπασμα: c) ἀκρωτήριον. V. 737. b) λιμένων, τραχέα κατοικήσουσι μέρη: c) τραχεῖα μέρη. V. 738. b) τοὺς ἐναντίους ἀνέμους: c) ἀνέμους. V. 739. b) Ὀπισθορμήτοις, βλάβαις: c) —. V. 740. b) —: c) καυθήσεται. V. 741. b) εἶδος ὀρνέου ὁ λάρος: c) *** ἐρίνεος εἶδος συκῆς. V. 742. b) ὅπως καταφάγῃ, ῥεύμασιν: c) ***. V. 743. b) τὴν ἀναρρόφησιν τῆς θαλάσσης: c) ***. V. 744. b) τοῖς τῆς Καλυψοῦς: c) ὀλίγον χρόνον, Καλυψοῦς. V. 745. b) καθὸ ὑπὸ τῶν ναυτῶν οὐκ ὠχεῖτο, αὐτοσχέδιον πλοῖον: c) ***. V. 746. b) καρτερήσει, ὑπομείνῃ: c) καρτερήσει. V. 747. b) πλοῖον: c) ***. V. 748. b) Ματαίως περόναις συμπεπλεγμένην: c) ***. V. 749. b) Ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις: c) ***. V. 750. b) κήρυλος ὁ ἄρσην ἀλκυὼν, ἄπτερον νεοσσόν: c) ἄρσενος ἀλκυόνος, νεοσσόν. V. 751. b) Μέσοις ξύλοις, ὀρθοῖς ξύλοις: c) ***. V. 752. b) Τὸν κολυμβητὴν τὸν Ὀδυσσέα, σχοινίοις: c) ***. V. 753. b) προφερόμενος: c) *** βαθέσι τόποις. V. 754. b) Πολίτῃ τῆς Θρᾳκικῆς, πόλις Βοιωτίας, ἣν ᾤκησαν Θρᾷκες: c) Πολίτῃ, πόλις ***. V. 755. b) τὸν φελλὸν λέγει: c) ***. V. 756. b) Ὁ ἄνεμος κινήσει, συστρέψει ἐμπίπτων: c) ἄνεμος συστρέψει **. V. 757. b) Ἤγουν τῆς θεᾶς: c) μετὰ βίας τῆς θεᾶς. V. 758. b) τὸ κρήδεμνον, ἐντετυλιγμένον, ἠσφαλισμένον: c) κρήδεμνον, ἐντετυλιγμένον. V. 759. b) τὰς τραχείας: c) ***. V. 760. b) καταλαμβάνων, ὑπὸ θαλάσσης βρωθεῖσι: c) λαμβάνων, τοῖς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βρωθεῖσι. V. 761. b) Ὀξύτησι, τὴν Φαιακίαν, ἤγουν τὴν Κέρκυραν: c) Ὀξύτησι, τὴν Κέρκυραν. V. 762. b) Νῆσον: c) νῆσον, αἰδοίων. V. 763. b) Ἀσκέπαστος, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεὺς προσαίτης, ὁ ῥήτωρ ὁ λάλος, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεύς: c) ἀσκέπαστος, προσαίτης, λάλος ῥήτωρ. V. 764. b) Φλυαρήσει, ἐκφωνήσει: c) φλυαρήσει θρῆνον. V. 765. b) κατάρας ἀποδοὺς τοῦ Κύκλωπος τοῦ λυπου-

μένου: c) ἀποδούς, θηρίου. V. 766. b) —: c) οὐδαμῶς. V. 767. b) τὸν Ποσειδῶνα, κατακλιθέντα Ποσειδῶνα: c) Ποσειδῶνα, Ποσειδῶνα. V. 768. b) —: c) τὸν γαλήνιον τόπον τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης. V. 769. b) Ὄρος Ἴθακης, ἐξοχάς: c) * * *. V. 770. b) ὁμοῦ, ἀνατετραμμένον: c) οἴκημα ὁμοῦ ἀνατετραμμένον. V. 771. b) γαμβροῖς, ἡ πόρνη ἡ Πενελόπη: c) μνηστῆρσι, * * *. V. 772. b) Ἀπατῶσα, πορνευομένη, κενώσει: c) εὐλαβῶς, * * *. V. 773. b) εὐωχίαις: c) —. V. 774. b) Ὁ Ὀδυσσεύς, τῆς Τροίας: c) Ὁ Ὀδυσσεύς, πύλαις Τροίας. V. 775. b) Ἀρτοζήτης: c) ὁ ἀρτοζήτης ὑπομενεῖ. V. 776. b) τῷ γενναίῳ: c) γενναίῳ, βαστάσαι. V. 777. b) Λοιδορίαις: c) * * *. V. 778. b) —: c) ὑποτάττεσθαι. V. 779. b) Ἀσυνήθης, σφοδρά: c) * * *. V. 780. b) —: c) —. V. 781. b) Ῥάβδοις κοιλανθεῖσα ἄστινας: c) * * * ἃς ὁ βλαπτικός. V. 782. b) ἐπιξέειν: c) ἐπιξέειν, πολυστένακτος. V. 783. b) πληγὴν ἐντυπῶν τῷ σώματι: c) ἐθελουσίαν πληγήν * * *. V. 784. b) Ἀγρεύσῃ, ἤγουν τοὺς Τρῶας, ἐν ταῖς κατασκοπεύσεσι: c) * * *. V. 785. b) Βλάβαις, ἀπατήσας τὸν Πρίαμον: c) * * τὸν ἔξοχον, ἤτοι τὸν Πρίαμον. V. 786. b) τὸν Ὀδυσσέα Βοιωτίας ἡ ἐξοχὴ, ὄρος Βοιωτίας: c) Ὀδυσσέα, Βοιωτίας ὄρος καὶ πόλις, ἐξοχὴ, ὄρος Βοιωτίας. V. 787. b) Μέγα: c) * * *. V. 788. b) τῶν ναυτῶν: c) * * *. V. 789. b) λάρος, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεύς: c) ἔσχατον, λάρος. V. 790. b) Κογχύλη, τῇ θαλάσσῃ: c) * * *. V. 791. b) τὴν περιουσίαν, Κεφαλλήνων μνηστήρων: c) * * *. V. 792. b) τῆς Πενελόπης τῆς ἐπὶ κακῷ οἰστρησάσης: c) * * * καταλαβών. V. 793. b) γέρων, νῆσον: c) * * *. V. 794. b) Ὄρη Ἰθάκης: c) κόρακα εἶπε τὸν Ὀδυσσέα διὰ τὸ πολυχρόνιον. V. 795. b) ὀλέθριος, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον: c) ὀλέθριος, κέντρος. V. 796. b) Δυσθεράπευτος, ἰχθύος: c) * * *. V. 797. b) ὁ υἱὸς, φονεύς: c) * * *. V. 798. b) Μηδείας, ἐξάδελφος: c) * * *. V. 799. b) Ὄνομα ἔθνους: c) * * *. V.

800. b) τὸ ὑψηλὸν κατοικῶν, ὄνομα χώρας, ἐξ οὗ καὶ Τράμπυ οἰκητήριον: c) ὑψηλὸν οἰκῶν, ὄνομα χώρας, οἰκητήριον. V. 801. b) καὶ δὴ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, ἤγουν ὁ Πολυσπέρχων: c) Τραμπύα. V. 802. b) Ὁ Ἠπειρώτης εὐωχίαις, ἔθνους Ἠπειρωτικοῦ ἀρχηγός: c) ὁ Πολυσπέρχων, ἔθνους Ἠπειρωτικοῦ πρόμαχος. V. 803. b) Μητρόθεν, πατρόθεν: c) * * *. V. 804. b) Ἀπογόνων Ἡρακλέους πόῤῥω συγγενείας: c) * * *. V. 805. b) Ὄρος Τυρσηνίας: c) * * *. V. 806. b) Πόλις Τυρσηνίας, ἡ Γορτύνη: c) * * *. V. 807. b) —: c) ζωήν. V. 808. b) τοῦ Τηλεμάχου, τῆς κασιφόνης: c) Τηλεμάχου, φονεύει. V. 809. b) —: c) —. V. 810. b) τῆς κασιφόνης τετμημένος: c) * * ἐκτετμημένος. V. 811. b) —: c) —. V. 812. b) —: c) ὁ Ὀδυσσεύς. V. 813. b) —: c) ὑπέλθῃ. V. 814. b) ἰδών: c) εὐφραντὸν, ἰδών. V. 815. b) λίαν: c) μένειν. V. 816. b) λάγνον: c) τοὺς βόας ἐλαύνοντι, λάγνον. V. 817. b) Ὄνον ὑπὸ τὰς τοῦ ζυγοῦ γλυφὰς, ζευγνύειν: c) ὄνον, ζευγνύειν. V. 818. b) Μανίας: c) * * *. V. 819. b) παρ' ὃ καρτερῆσαι: c) παρ' ὃ ὑπομεῖναι. V. 820. b) καὶ ἀνὴρ, ἤγουν ὁ Μενέλαος: c) ὁ Μενέλαος, ἀνὴρ ὁ Μενέλαος. V. 821. b) τὴν γαμετὴν ζητῶν, ψηλαφῶν ἀπὸ Φημῶν τῶν προῤῥήσεων καὶ μαντευμάτων ἀκηκοὼς, μαθών: c) τὴν γυναῖκα ζητῶν, μαντικῶν προῤῥήσεων. V. 822. b) ζητῶν τὴν Ἑλένην, τὸ φανὲν εἴδωλον εἰς τὸν αἰθέρα: c) ζητῶν, τὸ φανὲν, τὸν αἰθέρα. V. 823. b) —: c) τόπους βαθεῖς. V. 824. b) οὐκ ἐρευνήσει παραγενόμενος: c) ἐρευνήσει. V. 825. b) Ὄρος Σικελίας: c) * * *. V. 826. b) τὴν πάγγηρων τὴν ἤδη εἰς Ἅιδου παμπομένην, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν: c) τὴν ὑπέργηρον, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν. V. 827. b) Ἀράβων, μεμισημένας: c) * * *. V. 828. b) Αἰγιαλούς: c) —. V. 829. b) Ἤγουν τὴν βίβλον, ἥστινος ἐπισχετικὰς τῶν ὠδίνων: c) * * *. V. 830. b) —: c) —. V. 831. b) τῇ Ἀφροδίτῃ τοῦ Ἀδώνιδος παρὰ Κυπρίοις: c) τῇ Ἀφροδίτῃ Ἀδώνιδος

Γαύας ὁ Ἄδωνις παρὰ Κυπρίοις. V. 832. b) Ἤγουν τῇ Ἀφροδίτῃ, ἤγουν τὸν Ἄδωνιν τὸν φθαρέντα ὑπὸ τῶν Μουσῶν: c) τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐπίθετα Ἀφροδίτης. V. 833. b) ἐν ὀδόντι, Ἄδωνιν, ὁ κάπρος, ὁ χοῖρος: c) ὀδόντι ὄντινα, κάπρος. V. 834. b) τὴν πόλιν καὶ τὰ τείχη τοῦ Κηφέως, Αἰγυπτίους πόλεις τὰς Αἰθιοπικάς: c) τὴν πόλιν καὶ τὰ τείχη τοῦ Κηφέως. V. 835. b) Ἑρμοῦ Φιλοξένου, τοῦ Ἑρμιακοῦ: c) Ἑρμοῦ. V. 836. b) καταχρηστικῶς τὸ κῆτος: c) τὸ κῆτος. V. 837. b) Ἀντὶ τῆς Ἀνδρομέδας: c) * * *. V. 838. b) τὸν Περσέα, τὸν [24]) γόνον: c) * * *. V. 839. b) ἐπώνυμα τοῦ Περσέως τὸν μάγειρον τὸν Περσέα ἰσχυρόν, πτερωτὰ ὑποδήματα ἔχοντα: c) τὸν μάγειρον, τὸν ταχὺν, τὸν πτερωτὰ * *. V. 840. b) ἐφονεύθη, φονευθήσεται, ἤτοι τοῦ Περσέως λογχοδρεπάνῳ: c) φονευθήσεται, τοῦ Περσέως. V. 841. b) Ὁ λάρος, ἡ μισητὴ, ἡ ἀσθενής: c) ἡ μισητὴ, ἡ ἀσθενής. V. 842. b) ἀνοίξαντος τοῦ Περσέως: c) * * *. V. 843. b) τῆς τεκούσης παῖδα ἐκ τοῦ τραχήλου, τῆς ἀπολιθώσης τοὺς ἀνθρώπους, τῆς θαλάσσης τῆς ποιούσης γαλήνην: c) * * *. V. 844. b) Ὁ Περσεὺς μεταπλάττων, ὁ μεταβάλλων τοὺς ἀνθρώπους εἰς λίθους: c) ὁ Περσεὺς πλάττων. V. 845. b) λίθους ποιήσας, τῇ ἀπολιθώσῃ, τῇ ἐπικαλύψει: c) λίθους ποιήσας, ἐπικαλύψει. V. 846. b) ὁ ὀφθαλμοκλέπτης ὁ Περσεὺς, αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλας ἐναλλὰξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμὸν, ὅτι μία παρ' ἑτέρας ἐναλλὰξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ κατὰ πλάνην καὶ περιφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει: c) ὁ ὀφθαλμοκλέπτης, μία ἑκάστων ἕνα ἔχουσα ὀφθαλμόν. V. 847. b) λέγει τὴν Αἴγυπτον, Νεῖλος γὰρ ἐξερχόμενος ἐν θέρει αὐτὴν οὗτος διΐστησι τὴν Αἰθιοπίαν: c) τὰς ἐν τῷ θέρει ποτιζομένας, ἤγουν τὴν Αἴγυπτον. V. 848. b) τοῦ Νείλου, ἔθνος Λιβυκὸν, τὰς χαμαὶ κοιμωμένας φώκας: c) * * *. V. 849. b) κοίτας, ἤτοι ταῖς φώκαις: c) κοίτας. V. 850. b) ὑπομείνῃ, τῆς Ἑλένης: c) ὑπομενεῖ, τῆς Ἑλένης.

24) Forte legendum χρυσόγονον.

V. 851. b) τῆς Ἑλένης, πολυάνδρου: c) πολυάνδρου. V. 852. b) πλανήτης, τῶν Καλαβρῶν: c) * * *. V. 853. b) καθιερώσει, τῇ σκυλευτικῇ Ἀθηνᾷ: c) * * *. V. 854. b) Ἤγουν ἀπὸ Ταμασοῦ κατεσκευασμένον ποτήριον, ἀσπίδα: c) τὸν ἀπὸ Ταμάσου κατεσκευασμένον, ἀσπίδα. V. 855. b) ὑποδήματα εὔκολα: c) ὑποδήματα, τὰς εὐκόλως ὑποδυομένας. V. 856. b) ἔλθῃ, ποταμὸς Ἰταλίας, ὄρος, ἀκρωτήριον: c) ποταμὸς Ἰταλίας, ἀκρωτήριον. V. 857. b) Ἡ Θέτις, κῆπον ἀνθήσει [25]) τῇ Ἥρᾳ: c) Θέτις, κῆπον, τῇ Ἥρᾳ. V. 858. b) ἐπίθετον Ἥρας, δένδροις, κεκοσμημένον τὸν κῆπον λέγει: c) ἐπίθετον Ἥρας, κεκοσμημένον. V. 859. b) Νόμος: c) * * *. V. 860. b) τὸν Ἀχιλλέα: c) * * *. V. 861. b) τὸν διάπυρον, τοῦ καυστικοῦ πολέμου: c) * * *. V. 862. b) τὰ μέλη: c) σώματα. V. 863. b) Τρυφεροστήμονας, καλλωπίζειν, ἱμάτια: c) τρυφεροστήμονας. V. 864. b) πορφύρᾳ βεβαμμένους, οὕτινος χάριν ἡ Θέτις τῇ Ἥρᾳ: c) πορφύρᾳ βεβαμμένους. V. 865. b) τοῦ Λακινίου ἀκρωτήριον: c) ἀκρωτήριον. V. 866. b) τοῦ Ἔρυκος γυμνικάς: c) παλαίστρας. V. 867. b) Παλαίστρας, Ἔρυκα, ἡ Ἀφροδίτη: c) ἡ Ἀφροδίτη. V. 868. b) Ἤγουν Ἀφροδίτη βασιλεύουσα λίμνης Σικελίας: c) ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης, λίμνη Σικελίας. V. 869. b) τοῦ Δρεπάνου, λίμνης Σικελίας: c) δρεπάνης, λίμνη ἐν Σικελίᾳ. V. 870. b) Διελθών, λίμνη Σικελίας, καί: c) * * *, Σικελῶν. V. 871. b) τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν τοῦ Ἡρακλέους, ναὸν, ὃν ἔκτισεν Ἰάσων μετὰ τῶν ναυτῶν: c) τοῦ Ἡρακλέους * * *. V. 872. b) Ὅντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέους ὁ ἀπόγονος ἤγουν ὁ Ἰάσων ἐλλιμενίσας, ἤτοι τὴν ναῦν τὴν Ἀργώ: c) ναὸν, ὁ ἀπόγονος, ἐλλιμενίσας τὴν ναῦν. V. 873. b) ἔκτισε, Ἀργοναύταις: c) * * *. V. 874. b) Οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης Ἀργοναυτῶν λιπαρά, τοὺς ῥύπους: c) αἰγιαλοὶ, τοὺς ῥύπους. V. 875. b) φυλάσσουσιν, πλύ-

25) Pro ἀναθήσει putat *Thryll.*

νει: c) Φυλάσσουσι, ἐκπλύνων. V. 876. b) καθαίρουσα ἡ πολυχρονία σταγών: c) * * *. V. 877. b) Αἰγιαλοὶ, τῶν Λιβύων [26]): c) τὸν Γουνέα, τὸν Πρόθοον καὶ τὸν Εὐρύπυλον. V. 878. b) Ἤγουν αἱ περιθαλάσσιαι πέτραι, θρηνήσουσιν ῥιφέντας ἀπὸ τῆς θαλάσσης: c) αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι, ῥιφέντας. V. 879. b) —: c) ἤτοι τὴν Λιβύην. V. 880. b) Συντριμμάτων σώματι κεχηνότας, διεσχισμένους: c) * * *. V. 881. b) τὸν ἀπὸ Γιταιρῶνος πόλεως: c) * * *. V. 882. b) ἔθαψαν οἱ Ἀργοναῦται, ὑπὲρ τοῦ τάφου: c) ἔθαψαν. V. 883. [27]) c) βάσιν δίκην στήλης ἐστήσαντο ξύλου. V. 884. c) κοπὴν σανίδα, σημεῖον, δῶρον. V. 885. c) Πόλις Λιβύης, Κίνυφος ποταμὸς Λιβύης. V. 886. c) ῥεύμασι. V. 887. c) ἡ Μήδεια, δῶρον. V. 888. c) εἰργασμένον, κεκοσμημένον. V. 889. c) ὁδόν. V. 890. c) πετρῶν θαλασσίων πέμψει. V. 891. c) Ἕλληνας, τότε. V. 892. c) τὰ ἄνω ἔχων ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος, εἴπῃ. V. 893. c) Ἀντίστροφον, ἀγρότης. V. 894. c) στερήσας τῆς Λιβύης. V. 895. b) Ἤγουν τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Λίβυες κρύψουσι τὸ κτέαρ καὶ κτῆμα, ἤτοι τὸν κρατῆρα: c) τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος, κτῆμα. V. 896. b) ἐσχάτοις: c) * * *. V. 897. b) Ἐν ἥτινι Λιβυκῇ πόλει πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν Γουνεὺς, τὸν Γουνέα: c) Λιβύῃ, τὸν Γουνέα. V. 898. b) ἐκρίψουσι, ἤγουν ὁ Βορέας: c) ἐκρίψουσι. V. 899. b) πόλις Θετταλικὴ, τὸν υἱὸν λέγει τὸν Πρόθοον: c) * * *. V. 900. b) Ποταμὸς Μαγνησίας, πόλις Μαγνησίας: c) τῶν Μαγνήτων. V. 901. b) τὸν Εὐρύπυλον: c) * * *. V. 902. b) Ὄρος Μηλιέων: c) Τυμφρηστὸς ὄρος Μηλιέων. V. 903. b) Πόλις Μηλιέων: c) * * *. V. 904. b) Πόλις

26) In margine legitur: περὶ Γουνέως καὶ Προθόου καὶ Εὐρυπύλου.

27) Hinc in Cod. Vit. 2. desunt XII verss. cum scholiis.

Θεσσαλίας, καὶ ὄρος Μηλιέων: c) πόλις Θεσσαλίας, ὄρος καὶ πόλις Μηλιέων. V. 905. b) Πόλις Θεσσαλίας, ἔθνος Ἠπείρου οἱ Πέῤῥαιβοί: c) πόλις Θεσσαλίας, ὁμοίως. Πέῤῥαιβοὶ ἔθνος Ἠπειρωτικόν. V. 906. b) πόλις Πεῤῥαιβίας, πόλις Βοιωτίας, καὶ ὄνομα ἔθνους: c) Γόνος λεγομένη Γονοῦσα, Φάλανος καὶ Ὀλεσσὼν πόλεις Ἠπείρου καὶ Θετταλίας. V. 907. b) Πόλις Μαγνησίας, ἄθαπτον, τὸν ἄμαχον: c) πόλις Μαγνησίας τῆς Θετταλικῆς. V. 908. b) ζωὴν θρηνήσουσι λυπούμενοι διεφθαρμένοι ὑπὸ τῶν πετρῶν: c) ζωὴν θρηνήσουσι, διεφθαρμένοι. V. 909. b) τοῦτο ἐπὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων εἴρηται, ἤγουν ἡ πεπρωμένη: c) ἡ τύχη. V. 910. b) πρὸ τῆς ὑποστροφῆς: c) χαλεπὴν, ὑποστροφῆς. V. 911. b) τὸν Φιλοκτήτην, ἡ μικρὰ πόλις Κρίμισσα: c) τὸν Φιλοκτήτην, Αἴσαρος ποταμὸς Κρότωνος. V. 912. b) τῆς Ῥώμης, τῷ ὕδρῳ, εἶδος ὄφεως, τὸν καταβρωθέντα: c) τῆς Ῥώμης, ὄφει, εἶδος ὄφεως. V. 913. b) ὄνομα πόλεως, τοῦ Ἀλεξάνδρου: c) πόλις, τοῦ Ἀλεξάνδρου, Φίτρος ὁ δαλός. V. 914. b) Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀκμὴν τοῦ βέλους, ταῖς χερσίν: c) ἡ Ἀθηνᾶ βέλος. V. 915. b) Πολεμικὴ, κινοῦσα, ἀποπέμπουσα, ἤγουν τὴν νευρὰν τοῦ τόξου: c) ἡ Ἀθηνᾶ ἡ πολεμικὴ, κινοῦσα τὴν νευράν. V. 916. b) Ποταμὸς, Φιλοκτήτης καύσας: c) * * *. V. 917. b) τὸν Ἡρακλῆ ἐπικαμπεῖ Σκυθικῷ τόξῳ: c) * * *. V. 918. b) τῶν μὴ ἀπετυχόντων τόξων, βελῶν, τὴν τοξικήν: c) τόξων, βελῶν, τοξικόν. V. 919. b) Ποταμὸς Κρότωνος, ἀποθανόντος τοῦ Φιλοκτήτου: c) * * *. V. 920. b) Ἐκπλαγίου Ἀπόλλωνος, ὁμοίως τοῦ Ἀπόλλωνος, τῶν ἱερῶν οἴκων: c) ἐκπλαγίου Ἀπόλλωνος. V. 921. b) Ποταμὸς Ἰταλίας, τὴν θάλασσαν ἦχον ἀποτελεῖ: c) ποταμὸς Ἰταλίας, τὴν θάλασσαν ἐξέρχεται. V. 922. [28]) c) Ἰταλοί, οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες Πελλήνιοι. V. 923. c) συμμαχοῦντα Ῥοδίων. V. 924. c) λιμένος Ῥοδίων, πό-

28) Hinc in Cod. Vit. 2. et textu et scholiis desiderantur vsque ad v. 951.

λις Ῥοδίων. V. 925. c) καυστικὸς ὁ βορᾶς. V. 926. c) ξένην γῆν. V. 927. c) πόλις Ἰταλικὴ, ναόν. V. 928. c) ὑπεράνω τοῦ τάφου τοῦ Φιλοκτήτου. V. 929. c) σπονδαῖς δοξάσουσι, θυσίαις. V. 930. c) Ὁ Ἐπειὸς, πόλις Ἰταλίας, λείπει, παραγενήσεται. V. 931. c) —. V. 932. c) τοῦ Πανοπέως, ἀποδιδούς. V. 933. c) προβάτων. V. 934. c) τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως. V. 935. c) —. V. 936. c) Ἀλοῖτις, Κυδωνία, Θρασὼ, ἐπίθετα Ἀθηνᾶς. V. 937. c) Θράκης. V. 938. c) Ἄρεα, τὸν αὐτὸν, διὰ τὸ ἰσχυρόν. V. 939. c) Δίδυμος ἦν ὁ Πανοπεύς. V. 940. c) σπαραγμοῖς. V. 941. c) τῆς ἡμέρας. V. 942. c) —. V. 943. c) σοὶ, οἱ θεοὶ, δειλόν. V. 944. c) ἀγαθὸν, δειλόν. V. 945. c) πολλά. V. 946. c) ποταμὸς Ἰταλίας, ὕδωρ. V. 947. c) ξένος, κατοικήσει. V. 948. c) οἷς τὸν δούρειον ἵππον. V. 949. c) Φροντίδος ἀξίας [29]). V. 950. c) τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς βασιλικοῖς ναοῖς. V. 951. b) ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας, Σικελῶν: c) Σικελῶν. V. 952. b) —: c) πλανώμενοι, Λαομέδων. V. 953. b) —: c) —. V. 954. b) λυπούμενος: c) λυπηθείς. V. 955. b) τροφήν: c) * * *. V. 956. b) Λεοντίνων: c) ἐλθόντας, Λεοντίνων. V. 957. b) συνυπάρχει μεγάλη: c) * * *. V. 958. b) τοῦ Ἔρυκος, τῆς Θρακικῆς Ἀφροδίτης: c) * * *. V. 959. b) ἔκτισαν, δωρεὰν τῇ Ἀφροδίτῃ: c) ναὸν * * *. V. 960. b) Ἐρήμους: c) δίχα συζυγίας ἀνδρῶν. V. 961. b) Ποταμὸς Σικελίας, ὁμοιωθείς: c) * * *. V. 962. b) —: c) —. V. 963. b) τὸν Ἐγέστην: c) * * *. V. 964. b) —: c) —. V. 965. b) Ἐγέστης, Ἔλυμον: c) * * *. V. 966. b) —: c) τὴν Σικελίαν. V. 967. b) πλέοντα: c) * * *. V. 968 b) θεῶν, συμβουλαῖς, συμφοραῖς: c) βουλαῖς. V. 969. b) τῆς Τροίας: c) * * *. V. 970. b) κεκαυμένης: c) ὁρμαῖς κεκαυμέναις. V. 971. b) —: c) —. V. 972. b) Ἀκατάπαυστον: c) * *, θρηνοῦσα. V. 973. b) Σκοτεινήν: c) * * *. V. 974.

29) Lege ἀξίαν.

b) Δία τὸ Ἑλληνικὸν τρόπαιον, ἐνδυόμενος: c) * * *. V. 975. b) τῇ ἀλουσίᾳ λιμῷ ῥυπαρώδης, ἀνύσει, κακοπαθήσει: c) ἀλουσίᾳ ῥυπαρὸς, * *. V. 976. b) Ἡ θρίξ: c) * * *. V. 977. b) αὔξουσα, σώζουσα: c) * * *. V. 978. b) πόλις Ἰταλίας, πόλις Ἰταλίας: c) ποταμὸς Ἰταλίας, ποταμὸς Ἰταλίας. V. 979. b) —: c) —. V. 980. b) ὁ σοφὸς ἀναριθμήτων: c) τὸν Μόψον λέγει, ζητητὴς ἀναριθμήτων. V. 981. b) γρόνθῳ χειροπλήκτῳ: c) * * *. V. 982. b) Μερμηρίζει, πλημμυρεῖ: c) πλημμυρεῖ. V. 983. b) ὅλην, πόλις Ἰταλίας, ὅλον τὸν τόπον: c) * * *. V. 984. b) Οἱ δυστυχεῖς: c) * * *. V. 985. b) τὴν Ἀθηνᾶν: c) κτίσαντες, τὴν Ἀθηνᾶν. V. 986. b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, ἀφανίσαντες, τῆς Ἀθηνᾶς: c) * * *. V. 987. b) Ἴωνας, ἔδαφος τῆς Ἰωνίας: c) * * *. V. 988. b) ὀφθαλμοῖς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἀδακρύτοις καμμύσει: c) * * *. V. 989. b) Φοβερὰν τῶν Κροτωνιατῶν: c) Φοβεράν. V. 990. b) βλέπον, ἤγουν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα, τῶν Ἠπειρωτικῶν Ἰώνων: c) βλέπον, Ἠπειρωτικῶν. V. 991. b) ὁ δημόσιος ἱερεὺς, ὁ παῖς: c) ὁ δημόσιος ἱερεύς. V. 992. b) Δεινῷ, μέλανι τὸν ναὸν, μολυσμῷ, λύθρῳ: c) δεινῷ, μέλανι, λύθρῳ. V. 993. b) τὰς ἀκρωρείας, ὄρος καὶ πόλις Ἰταλίας: c) * * *. V. 994. b) Ἀκρωτήριον Ἰταλίας, ἐξέχουσαν: c) * * *. V. 995. b) Κλήτης, ἤγουν τῆς τροφοῦ τῆς Πενθεσιλείας, τὴν κληρωθεῖσαν, πόλιν καὶ γῆν: c) τῆς Κλήτης τῆς Πενθεσιλείας. V. 996. b) ἢ δούλης γυναικὸς δουλείαν ὑποταγὴν, ἢ δεδεγμένοι: c) δουλείαν, δεδεγμένοι. V. 997. b) τῆς πολεμικῆς τῆς Πενθεσιλείας, δούλην, τὴν τροφὸν, ἤγουν τῆς Πενθεσιλείας: c) τῆς πολεμικῆς, δούλην καὶ τροφὸν, Πενθεσιλείας. V. 998. b) —: c) κομίσει. V. 999. b) τῆς Πενθεσιλείας ἔσχατον: c) * * *. V. 1000. b) τῷ ἔχοντι μορφὴν μιμοῦς, ἤτοι τῷ Θερσίτῃ, θάνατον, φθαρτικόν: c) τῷ ἔχοντι μορφὴν μιμοῦς. V. 1001. b) Ἀκοντίῳ φονικῷ συγκοπέντι: c) * * *. V. 1002. b) —: c) πορθήσουσι. V. 1003. b) φθεί-

ϱάντες: c) —. V. 1004. b) Ἤγουν τὴν Ἀμαζόνα: c) —. V. 1005. b) —: c) τοῖς ὁδοῦσι. V. 1006. b) Δήξουσι πρηνεῖς πεσόντες, ἀναιρεθέντες: c) * * *. V. 1007. b) πορθήσουσι, πόλις Ἰταλίας, οἱ Κροτωνιάται: c) Φθεροῦσι, οἱ Κροτωνιάται. V. 1008. b) Πόλις Ἰταλίας, ἀρδεύει, λιπαίνει: c) * * *. V. 1009. b) Ποταμὸς, καθαρὸν, ῥέων, ἐκπέμπων: c) ποταμὸς, ἐκρέων. V. 1010. b) πλάνη: c) * * *. V. 1011. b) πρὸν Νιρέα, ἤγουν πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως: c) * * *. V. 1012. b) τὸν Θόαντα, ποταμὸς Αἰτωλίας τοῦ ποταμοῦ Λυκόρμου: c) τὸν Θόαντα ποταμὸς Ἰταλίας. V. 1013. b) τὸν Θόαντα, μητρὸς τοῦ Θόαντος: c) * * *. V. 1014. b) ποτὲ μὲν, ἐνταῦθα, πόλις: c) ποτέ. V. 1015. b) Αἱ ἀπὸ Θρᾴκης, σχοινίοις, ἐμπίπτουσαι: c) * * *. V. 1016. b) ποτέ: c) * * *. V. 1017. b) ἔθνος Ἠπειρωτικὸν, ὄρος Ἰταλίας, συμφύτους τόπους: c) ἔθνος Ἠπειρωτικὸν, εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη. V. 1018. b) Ἀνέμῳ Βορέα, συστρέφων, ἐλαύνων: c) ἀνέμῳ Βορέᾳ. V. 1019. b) —: c) χαλεπόν. V. 1020. b) Ἀκρωτήριον, ποταμοῦ: c) ὄρος, ποταμός. V. 1021. b) Ποταμὸς Σικελίας, ἔθνος Ἰλλυρικόν: c) * * *. V. 1022. b) ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Κόλχων: c) γείτων, ταῖς πόλεσι τῶν Κόλχων. V. 1023. b) ἰχνευτὰς, ζητητάς: c) ζητητάς. V. 1024. b) πόλις Κολχίδος, πόλις Πελοποννήσου ἀρχηγὸς, ὁ Αἰήτης: c) πόλις Κολχίδος, γυνὴ Αἰήτου. V. 1025. b) ζητῶν, τὸ πλοῖον λέγει τὴν Ἀργώ: c) ζητῶν ναῦν τὴν Ἀργώ. V. 1026. b) Κόλχοι, κατῴκησαν, ποταμοῦ: c) οἵτινες Κόλχοι ᾤκησαν, Διζηρὸς ποταμὸς πλησίον Πολῶν. V. 1027. b) Νήσου: c) νῆσος. V. 1028. b) —: c) πλανώμενοι. V. 1029. b) πλησίον ἀκρωτηρίου, ὁ Σικελὸς περιγράφεται, μαλάσσει, περιειλεῖται: c) πλησίον ἀκρωτηρίου, περιγράφεται. V. 1030. b) Ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως, τραχεῖαν πέτραν: c) τοῦ Ὀδυσσέως, μισητὴν πέτραν. V. 1031. b) συγγραφόμενος, ἱστορῶν, ἤγουν ὁ τόπος: c) ἱστορεῖν. V. 1032. b) ἱερὸν, τῆς Ἑκάτης:

c) ἔνδοξον ἱερὸν Ἑκάτης. V. 1033. b) Ποταμὸς Σικελίας: c) * * *. V. 1034. b) Ὁ Ἐλεφήνωρ, νῆσον Ἰταλίας: c) * * *. V. 1035. b) πόῤῥω, ποταμὸς Εὐβοίας, ζητῶν: c) * * *. V. 1036. b) Σταθείς: c) πετρῶν σταθείς. V. 1037. b) Ἱκεσίας, λιτὰς, λόγους, παρακελευομένους τὸν στρατὸν πλέειν πρὸς τὴν Τροίαν: c) λόγους * * *. V. 1038. b) τὸν Φονέα τὸν Ἐλεφήνορα: c) * * *. V. 1039. b) χρόνον: c) * * *. V. 1040. b) Ἡ ἔκδικος, πόλις ἐν Ἀρκάσιν, ἐν ᾗ ἡ Ἐριννῦς τιμᾶται: c) Ἔκδικος, ἡ Ἐριννῦς, ἀπὸ Τελφουσίας, πόλεως ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἐν ᾗ τιμᾶται. V. 1041. b) Ποταμὸς Ἀρκαδίας, ἡ Ἀρκαδικὴ καὶ ἡ ταρακτική: c) ποταμὸς Ἀρκαδίας. V. 1042. b) Ἀπὸ Ὀθρωνοῦ Φυγὼν τοὺς ὄφεις, τῶν ὄφεων: c) ἀπὸ τοῦ Ὀρθρωνοῦ, ὄφεων. V. 1043. b) —: c) —. V. 1044. b) ἔθνος Ἠπειρωτικόν: c) πλεύσει, * * *. V. 1045. b) ὄρος, κατοικήσει ἀκρωτήριον: c) ὄρος, ἀκρωτήριον. V. 1046. b) Ἠπειρωτικοῦ, ὄνομα ποταμοῦ, ποτίζων: c) Ἠπειρωτικοῦ, ποταμός. V. 1047. b) Ποδαλείριος: c) * * *. V. 1048. b) τῶν δύο ἀδελφῶν τοῦ Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου: c) τοῦ Μαχάονος καὶ τοῦ Ποδαλειρίου. V. 1049. b) πλησιάσει, ἐπιθήσει, ἤγουν τεθνήξεται, γῆν: c) ἐπιθήσει. V. 1050. b) Δέρμασι μηλωταῖς: c) δέρμασι. V. 1051. b) Ἀληθῆ μαντοσύνην: c) ἀληθῆ. V. 1052. b) Θεραπευτὴς, Ἰταλοῖς Καλαβροῖς, ἤγουν ὁ Ποδαλείριος: c) θεραπευτής. V. 1053. b) λούοντες, βρέχοντες, ὄνομα ποταμοῦ: c) βρέχοντες, ποταμός. V. 1054. b) Ἀσκληπιοῦ, υἱὸν τὸν Ποδαλείριον: c) Ἀσκληπιοῦ, τὸν Ποδαλείριον. V. 1055. b) Εὐμενῆ: c) * * *. V. 1056. b) Διομήδη καὶ Δαύνῳ: c) * * *. V. 1057. b —: c) θρηνητικόν. V. 1058. b) ἔθνος Ἰταλίας, ἔθνος Ἰταλίας: c) * * *. V. 1059. b) ζησῶσι, τοῦ Διομήδους τὰς χώρας: c) ζητῶσι, τοῦ Διομήδους. V. 1060. b) λιπαρὸν κεκληρωμένον τῷ Διομήδῃ: c) * * *. V. 1061. b) —: c) ἀπηνεῖς. V. 1062. b) χάσματος: c) * * *. V. 1063. b) ἄταφον, οὐ γὰρ ἐκτερίσθησαν, ἀλλὰ ζῶντα κατεκρη-

νίσθησαν: c) ἄταφον. V. 1064. b) λίθῳ: c) * * *. V. 1065. b) —: c) ἤθελον. V. 1066. b) τοῦ Τυδέως, Διομήδους, τοῦ Τυδέως: c) Τυδέως, τοῦ Διομήδους. V. 1067. b) πόλις Ἰταλίας: c) Ναυβόλου παῖς Ἴφιτος, οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ἡγεμόνες. V. 1068. b) καταντήσουσιν, κατοικήσουσιν, ἀκρωτήριον Ἰταλίας: c) καταντήσουσι, ἀκρωτήριον Ἰταλίας. V. 1069. b) πόλις Ἰταλίας, θάλασσαν: c) Ἰταλίας πόλις καὶ ὄρος, θάλασσαν. V. 1070. b) πόλις Φωκίδος: c) * * *. V. 1071. b) —: c) —. V. 1072. τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, τῇ ὕννει παρὰ τὸ ἕλκεσθαι: c) τῇ ὕννει. V. 1073. b) πόλις Φωκίδος, πόλις Φωκίδος: c) πόλις Φωκίδος, καὶ αὐτή. V. 1074. b) πόλις Φωκίδος, πόλις Φωκίδος: c) * * *. V. 1075. b) Ὄνομα Τρωϊκῆς γυναικός: c) * * *. V. 1076. b) Δυστυχὴς, ταῖς τὰ γυῖα συνεχούσαις: c) * * *. V. 1077. b) Σιδηραῖς, δεδεμένη, ἐκτεταμένη: c) * * *. V. 1078. b) τῶν Ἑλλήνων: c) * * *. V. 1079. b) Ἀπόβλητον θρηνοῦσα, πόλις Ἰταλίας: c) πόλις Ἰταλίας. V. 1080. b) γυψὶν, Φοινικοῖς: c) γυψί. V. 1081. b) Ἀπὸ γὰρ ταύτης ἡ πέτρα ἐκείνη Σήταια ἐκλήθη: c) τὸ ἀκρωτήριον ἡ πάτρα. V. 1082. b) —: c) βλέπουσα. V. 1083. b) ποταμὸς Ἰταλίας: c) πόλις Ἰταλίας, ποταμὸς Ἰταλίας. V. 1084. b) —: c) —. V. 1085. b) ποταμὸς Ἰταλίας: c) ποταμὸς Ἰταλίας Λάμητος. V. 1086. b) Συστροφαῖς, ἔθνος Ἰταλίας: c) ἔθνος Ἰταλίας. V. 1087. b) —: c) —. V. 1088. b) Ἀνυπόστροφον: c) * * *. V. 1089. b) ἑλκυσμάτων: c) * * *. V. 1090. b) —: c) χαριέντως. V. 1091. b) εὐχαριστήριον, εὐχῆς ἄξιον: c) εὐχῆς ἄξιον. V. 1092. b) Ἀνταποδιδόντες, τῷ Διῒ, καὶ τοῦτο ἐπώνυμον τοῦ Διός: c) Διῒ, ἐπώνυμον Διός. V. 1093. b) Ὁ Ναύπλιος διὰ τὸ πανοῦργον: c) ὁ Ναύπλιος. V. 1094. b) πλανήσει, ἀπατήσει, τῶν ὁμολέκτρων συζύγων, ἤγουν τῶν Ἑλλήνων: c) ἀπατήσει, συζύγων. V. 1095. b) τὸν ξυλοφάγον [30]) λέγει Φανὸν, ὅπου πολ-

30) Forte ναυφάγον.

καὶ νῆες ἀπώλοντο: c) Φανοί. V. 1096. b) —: c) —. V. 1097. b) τοῦ Παλαμήδους διὰ τὸ ἀκμαῖον: c τοῦ Παλαμήδους. V. 1098. b) πόλις Λέσβου, τάφος: c) * * *. V. 1099. b) Ἀγαμέμνων περὶ τὸ λουτρόν: c) ὁ Ἀγαμέμνων, λουτρά. V. 1100. b) τοῦ στόματος τοῦ ἱματίου: c) * * *. V. 1101. b) ἐν τῷ δικτύῳ, συμπεπλεγμένος: c) * * *. V. 1102. b) ζητήσει, τὰς τῶν ἱματίων διεξόδους: c) διεξόδους. V. 1103. b) τοῦ λουτροῦ ζητῶν, πηδῶν, θερμὴν στέγην, τὸ λουτρὸν λέγει: c) ζητῶν. V. 1104. b) τρίποδα, ἀγγεῖον, τῷ ἐγκεφάλῳ: c) * * *. V. 1105. b) ἐγκέφαλον, καλῶς ἠκονημένῳ: c) * * *. V. 1106. b) ἐλεεινή: c) —. V. 1107. b) τῆς Κλυταιμνήστρας, φυλακήν: c) Κλυταιμνήστρας. V. 1108. b) Ἡ Κασσάνδρα τοῦ λουτροῦ τοῦ πυέλου: c) ἡ Κασάνδρα, σκάφη πύελος. V. 1109. b) Σκυθικῷ, πελέκει, πεφονευμένη: c) Σκυθικῷ πελέκει. V. 1110. b) Ἀφ' οὗ καὶ ἐμοῦ ῥήσσει τί κλάδον, στέλεχος: c) ἀφ' οὗ, κλάδον, στέλεχος. V. 1111. b) καθὰ ὑλοτόμος ἐν τῷ ὄρει διατρίβων, ὁ ἐν τῷ ὄρει τέμνων: c) ὑλοτόμος, ἐν τῷ ὄρει διαιτώμενος. V. 1112. b) κόψει: c) —. V. 1113. b) Σχίζουσα, φονεύσασι: c) σχίζουσα. V. 1114. b) Ἡ Κλυταιμνήστρα: c) —. V. 1115. b) πληρώσῃ: c) * * *. V. 1116. b) Μοίχαιναν ἐπιβάτιν, οὐκ αἰχμάλωτον, οὐ δορυάλωτον: c) ὡς μοιχαλίδα. V. 1117. b) Ἤγουν ἡ Κλυταιμνήστρα πολυστένακτα, τιμωροῦσα: c) πολυστένακτα. V. 1118. b) —: c) ἐγὼ ἡ Κασάνδρα. V. 1119. b) δραμοῦμαι, θρέξω, ταχέσι: c) δραμοῦμαι, ταχέσι. V. 1120. b) Ἤγουν ὁ Ὀρέστης, ζητῶν, ἰώμενος: c) ὁ Ὀρέστης, ζητῶν. V. 1121. b) —: c) Κλυταιμνήστρα. V. 1122. b) θεραπεύων: c) * * *. V. 1123. b) Ἀγαμέμνων, δούλης: c) * * *. V. 1124. b) Λακεδαιμονίοις πανούργοις: c) πανούργοις. V. 1125. b) τοῦ Λακεδαίμονος βασιλέως Σπάρτης: c) — [31]. V. 1126. b)

31) In ora legitur: Ἀλεξάνδρου, Οἰβάλου, Τυνδάρεως καὶ οἱ λοιποί.

Ἀνώνυμον: c) * * *. V. 1127. b) λανθανικῷ: c) * * *. V. 1128. b) —: c) ποιήσουσι. V. 1129. b) —: c) λίμνη Δαυνίων. V. 1130. b) —: c) γείτονες. V. 1131. b) —: c) παρθένοι. V. 1132. b) καταλασσόμεναι: c) * * *. V. 1133. b) —: c) λελαμπρυσμένους. V. 1134. b) Δυσμορφίαν, μῶμον: c) * * *. V. 1135. b) Ἀσπάσονται: c) —. V. 1136. b) Βοήθειαν: c) * * *. V. 1137. b) —: c) μέλαιναν. V. 1138. b) —: c) ἔχουσαι. V. 1139. b) —: c) ἄφθαρτος. V. 1140. b) Θυρσοφόρος: c) * * *. V. 1141. b) Διὰ τὰς ἰδίας θυγατέρας, θυγατέρων: c) στερισκομέναις. V. 1142. b) τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρόν: c) * * *. V. 1143. b) τῆς παρθενίας ἅρπαγα: c) τὸν ἀδικόλεκτρον, ἅρπαγα. V. 1144. b) ἐπὶ πολύ, χώραν, πολέμιον: c) πολέμιον. V. 1145. b) —: c) —. V. 1146. b) ὦ πόλις Θεσσαλίας, ποταμός, ποταμός: c) ποταμὸς Θεσσαλίας, ποταμὸς Λοκρίδος. V. 1147. b) ποταμός, ποταμός, ποταμός: c) πάντες ποταμοί. V. 1148. b) λαμπρόν: c) * * *. V. 1149. b) Αἱ ὁδοί, ὄρος Λοκρίδος: c) * * *. V. 1150. b) Ὀδοιδόκειος πατὴρ τοῦ Ἰλέως, πάππος τοῦ Αἴαντος: c) * * *. V. 1151. b) —: c) παρανόμων. V. 1152. b) ἐπώνυμα ταῦτα τῆς Ἀθηνᾶς, τῇ Ἀθηνᾷ: c) Γυγαία καὶ Ἀγρίσκα ἐπίθετα Ἀθηνᾶς. V. 1153. b) τὸν χιλιετῆ, ὧρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός: c) τὸν χιλιετῆ· ὧρος γὰρ ὁ χρόνος. V. 1154. b) κλήρου, κλήροις γὰρ ἐστέλλοντο: c) τρέφουσαι. V. 1155. b) ἄταφος: c) * * *. V. 1156. b) ὑπὸ τοῦ, καταποντισθήσεται, ἀφανισθήσεται: c) ἀφανισθήσεται. V. 1157. b) —: c) μέλη. V. 1158. b) —: c) ἐκρίψῃ. V. 1159. b) ἐκ τῶν ὀρέων: c) λόφος Τροίας. V. 1160. b) —: c) παρθένοι. V. 1161. b) ἤγουν εἰς Ῥοίτειον: c) Σιθῶνος τοῦ Θρακῶν βασιλέως καὶ Ἐχιρόης τῆς Νείλου θυγατρός, Πάλλη καὶ Ῥοίτεια, ἀφ' ὧν ἥ τε Πάλλη, πόλις ἐν Θράκῃ, καὶ τὸ Ῥοίτειον, πόλις ἐν Τροίᾳ. V. 1162. b) περιβλέπουσαι: c) * * *. V. 1163. b) τῆς Ἀθηνᾶς: c) * * *. V. 1164. b) —: c) τὴν Ἀθηνᾶν. V. 1165.

b) σαρώσουσι, καλλυνοῦσι, τὸ ἔδαφος: c) σαρώσουσι. V. 1166. b) φιλοκαλοῦσι, καθαροποιήσουσι, ἀκατάπαυστον: c) πλυνοῦσι. V. 1167. b) —: c) Τρωϊκός. V. 1168. b) ἐπιτηρήσει: c) ***. V. 1169. b) —: c) —. V. 1170. b) πέλεκυν: c) πέλεκυν, ῥάβδον ἀπὸ τῆς Φαλάκρας. V. 1171. b) ἐπιθυμῶν ἐμπλῆσαι: c) χορτάσαι. V. 1172. b) —: c) ἀποινεῖ. V. 1173. b) Νόμῳ ποιήσας τὸ λελώβητον: c) ἐφύβριστον. V. 1174. b) Ἑκάβη: c) —. V. 1175. b) ἀνήκουστον, μὴ ἀκούμενον, ἡ Ἑκάτη: c) ἀνήκουστον, ἡ Ἑκάτη. V. 1176. b) ἡ Ἑκάτη, ποιήσει, ἀκόλουθον: c) ***. V. 1177. b) Βοαῖς ἐκφοβῆσαν νυκτερινοῖς: c) ὑλακαῖς, νυκτερινοῖς. V. 1178. b) Μέδουσα, ἡ Ἑκάτη ἐν Θράκῃ ἐτιμᾶτο, τῆς Θρακικῆς: c) Μέδουσα ἡ Ἑκάτη ἐν Θράκῃ, Θράκης. V. 1179. b) εἴδωλα, φαντάσματα: c) εἴδωλα. V. 1180. b) Θυσίαις τὴν Ἑκάτην θεραπευόμενοι, ἐξευμενίσαντες: c) θυσίαις, τὴν ἐν ταῖς Φέραις τιμωμένην· Φέραι πόλις, αἳ νῦν Σέραι λέγονται, θεραπεύοντες. V. 1181. b) Κενοτάφιον, ὁ Σικελὸς, ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας: c) κενοτάφιον, ἀκρωτήριον. V. 1182. b) Ἀκρωτήριον σεβάσμιον τῶν φαντασμάτων: c) εὐλαβῶν. V. 1183. b) ταῖς τοῦ Ὀδυσσέως χερσὶν ᾠκοδομημένον: c) ***. V. 1184. b) τοῦ τῆς Ἑκάβης, ἐνταφιαζομένης: c) Ἕλωρος ποταμὸς Σικελίας, ἐνταφιασθείσης. V. 1185. b) Ὀδυσσεὺς τοῖς νεκροῖς σώμασι τῆς Ἑκάβης χύσει σπονδάς: c) Ὀδυσσεύς. V. 1186. b) τῆς Ἑκάτης τὴν ὀργὴν φοβούμενος: c) τὴν ὀργήν. V. 1187. b) λιθοβολικόν: c) λιθοβολικὸν, ὅτι. V. 1188. b) θυσιῶν νεκρῶν, ἀψύχων ἀπαρχὰς δώσει: c) ἀπαρχὰς δώσει. V. 1189. b) ὦ Ἕκτωρ: c) ἀδελφὲ Ἕκτωρ. V. 1190. b) Ἀγαπηθεὶς τῶν οἰκημάτων στήριγμα: c) στήριγμα. V. 1191. b) τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ βάψεις, αἱμάξεις: c) τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ. V. 1192. b) Ταυρικῶν τῷ Διῒ, καὶ Εὐρυνόμης: c) Διΐ. V. 1193. b) —: c) θυσίας. V. 1194. b) —: c) λάβη, τὰς νήσους τῶν μακάρων τὰς ἐν Θήβαις. V. 1195. b) —: c) —. V. 1196. b) Αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἡ Ῥέα τῆς μάχης ἡ

ἔμπειρος: c) ἡ Ῥέα. V. 1197. b) τὴν Εὐρυνόμην τὴν τοῦ Ὀφίωνος γυναῖκα: c) Εὐρυνόμην. V. 1198. b) τῆς κρυφίας: c) —. V. 1199. b) τοῦ Κρόνου: c) ***. V. 1200. b) εὐωχίας, ἐκόρεσε ἐν τῇ τροφῇ: c) εὐωχίας, ἐκόρεσεν. V. 1201. b) τὴν γαστέρα, τὸν ἀντὶ τοῦ Διὸς δοθέντα, ῥοφήσας, καταπιών: c) γαστέρα. V. 1202. b) τοῖς σφίγγουσι τὸ σῶμα, ἐντετυλιγμένον: c) τοῖς συσφίγγουσι τὰ μέλη ἐντετυλιγμένον. V. 1203. b) ταφος γενόμενος ὁ Κρόνος ἀπηνὴς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ: c) ὁ Κρόνος. V. 1204. ταῖς Θήβαις: c) —. V. 1205. b) βοηθός: c) ***. V. 1206. b) Θηβαῖος: c) ***. V. 1207. b) ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ Ἀπόλλωνος: c) ἐπίθετα τοῦ Ἀπόλλωνος. V. 1208. b) τόπος τῆς Τροίας, ἑλκύσας: c) Ὀφρυνὸς τόπος τῆς Τροίας, ὅπου ἔκειτο τὰ Ἕκτορος ὀστᾶ; ἑλκύσας. V. 1209. b) εἰς τὰς Θήβας, ἔθνος Βοιωτῶν: c) Κάλυδνος πρῶτον ἐβασίλευσε Θηβῶν, μεθ' ὃν Ὤγυγος· Ἄονες ἔθνος Βοιωτικόν. V. 1210. b) —: c) —. V. 1211. b) βασίλεια παλάτια: c) —. V. 1212. b) Θηβῶν: c) ***. V. 1213. b) θυσίαις: c) θυσίαις, δοξάσουσι, θεοῖς. V. 1214. b) πόλις Κρήτης, πόλις Κρήτης: c) πόλις Κρήτης. V. 1215. b) ἀστασίατος, ἀφανιστής: c) ἠφανισμένος. V. 1216. b) —: c) —. V. 1217. b) ἤγουν ὁ Ναύπλιος ἁλιεὺς, σκάφη, καθέδρα: c) ὁ Ναύπλιος ἁλιεύς, σκάφην. V. 1218. b) Ταντάλου υἱὸν κινήσων, ἀπατήσων τῆς τοῦ Ἰδομενέως: c) ὁ Λεῦκος τοῦ χαλκοῦ Τάλω τοῦ Κρητὸς ἦν υἱός, κινήσων, τοῦ Ἰδομενέως. V. 1219. b) ψευδαῖσι, ἀναζητῶν: c) ****. V. 1220. b) ὁ Λεῦκος: c) ***. V. 1221. b) —: c) —. V. 1222. b) ὁ Ἰδομενεύς: c) —. V. 1223. b) Λεύκῳ: c) **, συγκαταθήσεται. V. 1224. b) —: c) μεμιασμένοις. V. 1225. b) πληγαῖς, μαστιχθέντας: c) ***. V. 1226. b) —: c) —. V. 1227. b) οἱ ἀπόγονοι: c) ***. V. 1228. b) Κονταρίοις κατὰ τὴν πρώτην λαφυραγωγίαν: c) τὴν πρώτην λαφυραγωγίαν. V. 1229. b) —: c) —. V. 1230. b) ἀμνημόνευτον, σὺ ἡ: c) ἀμνημόνευτον. V. 1231. b) —: c) —. V. 1232.

b) ἤγουν ὁ Αἰνείας: c) σύγγενής. V. 1233. b) ἰσχύϊ: c) ἐξαίρετον. V. 1234. b) ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης, τῆς Ἀφροδίτης: c) Κύπριδος. V. 1235. b) Μεμπτός: c) ***. V. 1236. b) Αἰνείας, πόλις Μακεδονίας ἤτοι τὴν Αἶνον: c) πόλις Μακεδονίας. V. 1237. b) ποταμὸς, ὄρος Μακεδονίας, Βάκχας: c) ὄρος Μακεδονίας, κλάδον, ὁ Διόνυσος ὑπὸ Λαφυστίου ὄρους Βοιωτίας, ὅθεν Λαφύστιαι λέγονται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι. V. 1238. b) πόλις Μακεδονίας: c) ***. V. 1239. b) ἡ Ἰταλία, πόλις Σικελίας: c) —. V. 1240. b) ποταμὸς Σικελίας, ἀπὸ τῶν: c) ποταμὸς Ἰταλίας θερμὰ ὕδατα ἔχων. V. 1241. b) πόλις Τυρσηνίας, πολύαρνοι: c) —. V. 1242. b) Αὐτοῖς τῷ Αἰνείᾳ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ: c) —. V. 1243. b) —: c) —. V. 1244. b) Ὁ μικρὸς Ὀδυσσεύς: c) Ὀδυσσεύς. V. 1245. b) οἱ υἱοὶ Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνός: c) —. V. 1246. b) τοῦ Τηλέφου, ὁ Διόνυσος: c) Διόνυσος. V. 1247. b) κάμψει ὁ αὐτὸς Διόνυσος: c) Διόνυσος. V. 1248. b) οἱ υἱοὶ τοῦ Τηλέφου: c) —. V. 1249. b) γεγεννηκότες: c) Ἡρακλέος γὰρ καὶ Αὔγης Τήλεφος τῆς θυγατρὸς Ἀλαίου, Τηλέφου δὲ καὶ Ἱερᾶς Τάρχων καὶ Τυρσηνός. V. 1250. b) βρωμάτων: c) ***. V. 1251. b) ἀκολούθων: c) ***. V. 1252. b) μαντευμάτων: c) λάθῃ μαντευμάτων. V. 1253. b) τῶν Ἰταλῶν, ὄνομα γὰρ ἔθνους Ἰταλίας: c) πόλιν, ἔθνος Ἰταλίας. V. 1254. b) —: c) —. V. 1255. b) τῆς χοίρου: c) —. V. 1256. b) —: c) τοῦ χοίρου. V. 1257. b) ἐπὶ νηὸς ἄξει: c) πλεύσει. V. 1258. b) σύν: c) —. V. 1259. b) εἴδωλον, ἀναθήσει: c) ***. V. 1260. b) ὑπὸ γάλακτος τρεφομένων: c) ***. V. 1261. b) κτίσας ναόν, ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, ἤγουν τῇ Ἀθηνᾷ: c) **, ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς. V. 1262. b) —: c) εἴδωλα. V. 1263. b) Ἅτινα ἀγάλματα παρεάσας τὴν γυναῖκα Κρέουσαν, Ἀσκάνιον καὶ Εὐρυλέοντα: c) —. V. 1264. b) πλουσίαν, τὴν πρὸς τὸ ζῆν συντελοῦσαν: c) ἐξαίρετον, πλουσίαν. V. 1265. b) Ἀγχίση, τιμήσει: c) τιμήσει. V. 1266. b) περικαλύψας, οἱ Ἕλληνες:

c) ***. V. 1267. b) συναθροίσαντες, καταπιόντες: c) συναθροίσαντες κλήρῳ. V. 1268. b) τῷ Αἰνείᾳ πρόκεισιν: c) παράσχεσιν. V. 1269. b) Δῶρον: c) ***. V. 1270. b) διὰ τοῦτο: c) **, λογισθείς. V. 1271. b) μάχαις Ῥώμην: c) ***. V. 1272. b) Ἐν ὀψιγόνοις, κατασκευάσει: c) ἐν ὀψιγόνοις. V. 1273. b) πόλις, ὑψηλὰς οἱονεὶ μηκεδονὰς, ὄρος Ἰταλίας: c) πόλις, ὑψηλὰς, ὄρος Ἰταλίας. V. 1274. b) τοῦ πλοίου, ὄνομα λίμνης ἐν Ῥώμῃ: c) πλοίου, ὄνομα λίμνης. V. 1275. b) λίμνη τῆς Ῥώμης, ἔθνος Ἰταλίας, Μαρσοὶ γὰρ ἔθνος Ἰταλίας: c) Μαρσοὶ ἔθνος Ἰταλίας, Φόρκη λίμνη ἀπέχουσα τῆς Ῥώμης σταδίους Φ. V. 1276. b) ποταμὸς Ἰταλίας: c) —. V. 1277. b) ὑπεισελθόντος ἀθεώρητα τοῦ ἄλσου: c) —. V. 1278. b) τοῦ Ἀπόλλωνος ὄρος Ἰταλίας ἱερὸν, ἐξοχήν: c) ζωστήριον, ὄρος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν ζωστηρίου Ἀπόλλωνος. V. 1279. b) Φοβερόν: c) —. V. 1280. b) τετρυπημένῳ λίθῳ, κοίλη πέτρα: c) —. V. 1281. b) δυσκαρτέρητα: c) ἀνυπομόνητα. V. 1282. b) καὶ ἀφανίσαι: c) —. V. 1283. b) τῇ Ἀσίᾳ: c) Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεύς. V. 1284. b) τῇ Εὐρώπῃ: c) ἡ Εὐρώπη, ἥτις ἐκ Διὸς ἐγέννησε Σαρπηδόνα, Μίνωα καὶ Ῥαδάμανθυν. V. 1285. b) — [32]): c) —. V. 1286. c) τόπος, γάδες [33]). V. 1287. c) ἀκρωτήριον V. 1288. c) —. V. 1289. c) —. V. 1290. c) τὰ ἀποψύγματα χειρῶν καὶ ποδῶν γινόμενα ἐκ τοῦ χειμῶνος. V. 1291. b) ἐκ πόλεως Φοινίκης: c) Κάρνη, πόλις Φοινίκης. V. 1292. b) τὴν Ἰώ: c) —. V. 1293. b) πηγῆς, οἱ Φοίνικες: c) πηγὴ Ἀργοῦς ἔλαβον. V. 1294. b) τὴν νύμφην γυναῖκα ἀγαγεῖν: c) τῷ Ὀσίριδι, Μέμφη πόλις Αἰγύπτου. V. 1295. b) —: c) —. V. 1296. b) —: c) —. V. 1297. b) Κρῆτες, Ἴδη ὄρος Κρήτης: c) —. V. 1298. b) ἔλαβον δάμαλιν: c) —. V. 1299. b) βαρβαρικοῦ ὅπλου τῆς Ἀργοῦς: c) βαρβαρικοῦ πλοίου. V. 1300. b) τὴν Εὐρώπην ἀπὸ πό-

32) Desunt in Cod. Vit. 2. quinque verss. cum scholiis.
33) Videtur esse legendum κληγάδες. Thryll.

λεως Σιδῶνος, βασίλειον: c) τὴν Εὐρώπην, Δίκτη καὶ Ἴδη ὄρη Κρήτης. V. 1301. b) —: c) ὄνομα κύριον. V. 1302. b) οἱ Κρῆτες: c) οἱ Κρῆτες ἱκανοὶ ἐγένοντο. V. 1303. b) κλέπτην: c) ***. V. 1304. b) Κρητικῷ: c) Δραύκη πόλις Κρήτης πατρί. V. 1305. b) τῶν Τρώων: c) —. V. 1306. b) τοῖς μυσὶ, Σκαμάνδρου καὶ Τεύκρου: c) τοῦ Σκαμάνδρου καὶ τοῦ Τεύκρου. V. 1307. b) —: c) —. V. 1308. b) —: c) —. V. 1309. b) —: c) τοὺς Ἀργοναύτας. V. 1310. b) Ἡγεμόνι τῷ Ἰάσονι, τὸ χρυσοῦν δέρμα: c)***. V. 1311. b) ταῖς ὑπὸ τοῦ δράκοντος φυλασσομέναις, φυλακαῖς: c) —. V. 1312. b) πόλις Κολχίδος: c) ***. V. 1313. b) τὸν δικέφαλον δράκοντα κοιμήσας, φονεύσας φαρμάκοις: c) τὸν δύο ῥῖνας ἔχοντα, φαρμάκοις. V. 1314. b) τὰ περιφερῆ τῶν ταύρων ἄροτρα: c) περιφερῆ. V. 1315. b) —: c) τὸ σῶμα. V. 1316. b) οὐκ εὐτυχῶς ἔλαβεν, εἶδος τράγου τοῦ κριοῦ: c) εὐτυχῶς, ἔλαβεν, κριοῦ. V. 1317. b) Ηὐτομόλησε γὰρ πρὸς τὸν Ἰάσονα, εἶδος ὀρνέου, λέγει δὲ τὴν Μήδειαν: c) Μήδειαν. V. 1318. b) τὴν ἀνελοῦσαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον, τὴν φονεύτριαν: c) φονεύτριαν. V. 1319. b) φωνήεσσαν Ἀργὼ ἀνεβίβασε: c) φωνητικὴν Ἀργὼ, ἀνεβίβασεν. V. 1320. b) τῶν σανιδωμάτων ἔθνος: c) φωνὴν σανιδωμάτων. V. 1321. b) ἐπιστήμονα: c) πέμπουσαν ἐπιστήμονα. V. 1322. b) ὁ Θησεὺς ὑποδήματα ἑλκύσας: c) Θησεὺς ὑποδήματα λαβών. V. 1323. b) —: c) —. V. 1324. b) τοῦ Αἰγέως ὁ Θησεὺς, πόλις, θανασίμους: c) Αἰγέως. V. 1325. b) κάτωθεν, πέτρα ὑψηλὴ, ἠχουμένων: c) πέτρα**. V. 1326. b) ἑτοιμάζει, ἀτάφους: c) ***. V. 1327. b) τῷ Ἡρακλεῖ καταντήσας, τῆς Ἥρας: c) Ἡρακλεῖ ἐλθὼν λαβόντι Ἥρας. V. 1328. b) τῷ Ἡρακλεῖ τῆς Ἥρας: c) Ἡρακλεῖ Ἥρας. V. 1329. b) ὁ Θησεύς: c) διήγειρε. V. 1330. b) τὴν ζώνην ἀφελὼν, συλήσας, ὄνομα πόλεως Παφλαγονίας: c) ζώνην στερήσας, πόλις Ἀμαζόνων καὶ Παφλαγόνων. V. 1331. b) τὴν τοξότιν: c) Ἄρτεμιν, ἀπὸ Ὀρθωσίου ὄρους Ἀρκαδίας, ἐν ᾧ ἡ Ἄρτεμις ἐτιμᾶ-

το. V. 1332. b) —: c) αἱ ἀδελφαὶ Ἀμαζόνος. V. 1333. b) ὄνομα ποταμοῦ, ποταμός: c) Ἔρις, Λάγμος, Τήλαμος, Θερμώδων, ποταμοὶ Σκυθίας. V. 1334. b) ποταμός: c) ὄρος Σκυθίας. V. 1335. b) Ἀμειλίκτους, ζητοῦσαι: c) ****. V. 1336. b) Βαθὺν, ποταμός: c) βαθύν. V. 1337. b) Ἀπειλήτριαν, πέμπουσαι: c) ***. V. 1338. b) τοῖς ἐγγόνοις: c) ***. V. 1339. b) Ἀττικήν: c) ***. V. 1340. b) ὑποτάξασαι τόπους: c) —. V. 1341. b) —: c) ὁ Ἶλος, ἀφανίσας. V. 1342. b) τῶν Μακεδόνων, τόπος Μακεδονίας: c) Μακεδόνων, πόλις Μακεδονίας. V. 1343. b) ποταμοῦ Θεσσαλίας: c) ποταμὸς Θετταλίας. V. 1344. b) Δουλείαν περιθεὶς αὐτοῖς: c) δουλείαν. V. 1345. b) —: c) νέος. V. 1346. b) —: c) —. V. 1347. b) —: c) λεοντῆν ἐνδεδυμένον. V. 1348. b) ξύλοις: c) ἀξίναις ἢ δικέλαις, τὴν Ἴλιον. V. 1349. b) Ἡ Ἥρα, καταπληκτική: c) ἡ Ἥρα, ἐμποιοῦσα φόβον διὰ τὴν γοργότητα. V. 1350. b) Θεὸν ποιήσει: c) θεοποιήσει. V. 1351. b) —: c) Τυρσηνὸς καὶ Λύδιος, Τμῶλος ὄρος Λυδίας. V. 1352. b) —: c) —. V. 1353. b) —: c) τῆς Γυγύης. V. 1354. b) κατὰ τοῦ: c) —. V. 1355. b) —: c) χώραν. V. 1356. b) ἔθνος Ἰταλίας: c) —. V. 1357. b) Θρακικῶν: c) ***. V. 1358. b) —: c) —. V. 1359. b) πόλις Ἰταλίας: c) ***. V. 1360. b) ὑπέταξαν, ἔθνος Ἰταλίας: c) ***. V. 1361. b) ὄρος Τυρσηνίας ἐπιβεβηκυῖαν τραχυτάτων ἀκρωτηρίων: c) ἐπιβεβηκυῖαν ***. V. 1362. b) ὁ Ἀλέξανδρος: c) ἔσχατος Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών. V. 1363. b) —: c) —. V. 1364. b) τοὺς Ἀργοναύτας, ποταμοῦ: c) ***. V. 1365. b) Ἀγγείοις ὑπαντλοῦντας ὕδωρ: c) ἀγγείοις ἀντλοῦντας ὕδωρ. V. 1366. b) ἡ Εὐρώπη μανεῖσα: c) ***. V. 1367. b) πολλὰς, ἀντιτιμωρηθήσεται: c) πολλὰς, τιμωρήσεται. V. 1368. b) τὴν ἐναντίαν αὐτῆς κειμένην Ἠϊόνα: c) ***. V. 1369. b) —: c) πολεμικῷ· Λαπέρσαι δῆμος Ἀττικὸς, ἔνθα Ἀγαμέμνονος ἱερὸν, ὁμώνυμος οὖν τῷ Λαπερσίῳ Διῒ Ἀγαμέμνων. V. 1370. b) ὁ Ἀγαμέμνων, σφο-

δρός: c) ***. V. 1371. b) τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ κατακαύσει: c) κατακαύσει οἴκους. V. 1372. b) σὺν τῷ Ἀγαμέμνονι: c) τῷ Ἀγαμέμνονι. V. 1373. b) ἢ θροεῖν καὶ λέγειν: c) θροεῖν καὶ λέγειν. V. 1374. b) τοῦ ἀναιρεθέντος υἱός: c) ***. V. 1375. b) τοῖς δικτύοις, ἰχθύος ἀφώνου: c) ***. V. 1376. b) —: c) καύσει, ξένην. V. 1377. b) τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῖς Αἰολεῦσι: c) ***. V. 1378. b) Νηλεὺς τοῦ Κόδρου, τοῦ δρυοτόμου: c) ὁ Νηλεύς, ὁ τοῦ Κόδρου, δρυοτόμου. V. 1379. b) τὴν τευχοποιῆτιν λέγει κεραμέως θυγατέρα Κάειραν, ἀπὸ Βράγχου: c) τὴν κεραμέως θυγατέρα, ἀπὸ τοῦ Βράγχου, τὴν Καριακήν. V. 1380. b) Ἀπατήσας, γῆν μεμιγμένην: c) ***. V. 1381. b) ὕδασιν, τῷ ζητοῦντι δῶρον: c) ***. V. 1382. b) χάρτη διὰ τῶν: c) χάρτη. V. 1383. b) ἡ Μιλήτων χώρα Φθεὶρ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ πολλὰς φθεῖρας ποιεῖν: c) χώραν κατοικήσει. V. 1384. b) πρῶτοι οἱ Κᾶρες ἐπὶ μισθῷ ἐδούλευσαν: c) ὅτι πρῶτοι Κᾶρες συμμαχοῦντες, ἤγουν ἐπὶ μισθῷ, ἀφανίσας. V. 1385. b) Ἡ τοῦ Νηλέως ἡ πόρνη, αἰδοῖον: c) πόρνη, τὸ αἰδοῖον. V. 1386. b) κατὰ, ἀθέσμως βοήσασα, ὑβρίσει: c) ἀθέσμως βοήσασα. V. 1387. b) χαμαιτυπεῖα βαρβάρων: c) —. V. 1388. b) Οἱ Δωριεῖς, τοῦ Δύματος, βασιλέως Δωριέων: c) Δύμας βασιλεὺς Δωριέων, τοῦτ' ἔστιν οἱ Δωριεῖς. V. 1389. b) Οἱ Ἀθηναῖοι: c) Λάκμων ὄρος Περῥαιβίας, Κύτινον πόλις Δωριέων, Ἀθηναῖοι. V. 1390. b) πόλις Ἰκαρίας: c) πόλις Ἰταλίας, ὄρος Ἰταλίας. V. 1391. b) ἔνθα ᾤκει ὁ Ἐρυσίχθων: c) τὴν περὶ τὸ Αὐτόνιον τοῦ Ἐρυσίχθονος. V. 1392. b) ἐπίθετον τῆς Δημήτρας, τοῦ Ἐρυσίχθονος: c) ** μεμισημένου. V. 1393. b) τῆς Μήστρας, τῆς κατωφεροῦς, τῆς Βάκχης ἀλώπεκος: c) Βάκχης ἀλώπεκος. V. 1394. b) τοῦ Ἐρυσίχθονος ταῖς ἐμπορίαις: c) πατρὸς, ἐφευρέσεσιν, ἐμπορίαις. V. 1395. b) τὸν μέγαν λιμὸν, πολλήν: c) λιμὸν ἐθεράπευε πολλήν. V. 1396. b) ξένα ἀροτριῶντος, τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου: c) ξένα ἀροτριοῦντος. V. 1397. b) ὁ Μίδας: c) Μίδας, τὴν Κλεοπάτραν, ὅτι ὁ Μίδας πολλὰ μέρη τῆς

Θρᾴκης κατέδραμε. V. 1398. b) τὴν Εὐρώπην: c) τρο-φὸν, Εὐρώπην. V. 1399. b) τοῦ τοὺς νεκροὺς δικάζοντος Μίνωος καὶ ἐξάρχοντος αὐτοῖς, ἀκολακεύτους: c) τοῦ ἡγε-μόνος τῶν Τεύκρων [34]), ἀκολακεύτους κρίσεις ἡγεμονεύον-τος. V. 1400. b) κρίνοντος, στερρῷ ἀποτόμῳ: c) κρίνον-τος. V. 1401. b) Ὁ Μίδας τοῦ ὄνου, ἐκ τῶν ἁπαλῶν μερῶν τῶν ὤτων: c) λοβὸς τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος καὶ τοῦ ὠτίου. V. 1402. b) Ἀποτεμὼν τὰ ὦτα: c) Φθείρας ὦτα, ὡραΐσει. V. 1403. b) Μυίαις: c) **, ἐξευρίσκων. V. 1404. b) ᾧτινι, τῆς Θρᾴκης: c) ***, γῆ. V. 1405. b) Ἀκρωτήριον Μακεδονίας, περιφραστικῶς ἡ Μακεδονία. c) ἀκρωτήριον Μακεδονίας. V. 1406. b) ὁ εἰς ὀξὺ τόπος, ἀκρωτήριον Θρᾴκης, τῆς Θρᾴκης ἀπὸ μέρους: c) ἀκρω-τήριον τῆς Θρᾴκης, τοῦ Ῥοιτίου. V. 1407. b) πόλις Θρᾴ-κης, ἐπίθετον ποταμοῦ: c) Παλλήνη πόλις, ἥντινα, πο-ταμός. V. 1408. b) ποταμὸς Θρᾴκης, γιγάντων: c) γι-γάντων. V. 1409. b) Ἄλλοτε ἄλλος κατὰ ἐναλλαγήν: c) τοῦτ' ἔστι πολλοὶ πόλεμοι ἔσονται ποτὲ μὲν Εὐρώπῃ, ποτὲ δὲ Ἀσίᾳ, ἀρχὴν ποιήσει. V. 1410. b) ὁ Ἄρης: c) ὁ Ἄρης, ὁ αὐτός. V. 1411. b) αἵματι μολυνομένοις: c) τὸν μολυνόμενον τοῖς αἵμασι. V. 1412. b) Ἀσία ἡ μήτηρ: c) Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς, μήτηρ. V. 1413. b) τὸν Ξέρξην: c) πρὸ πάντων, τὸν Ξέρξην. V. 1414. b) Ξέρξῃ: c) ἡ Ἀσία, τῷ Ξέρξῃ, πορευτή. V. 1415. b) πλευσθήσεται: c) ***. V. 1416. b) κόπτον-τι κώπαις, τῆς Ἀθηνᾶς: c) κόπτοντι, ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. V. 1417. b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς: c) τῆς Ἀθηνᾶς, κε-καυμένοι. V. 1418. b) ξυλίνοις: c) ξυλίνοις, προτειχί-σμασι. V. 1419. b) τὸν χρησμοδότην Ἀπόλλωνα: c) τὸν Ἀπόλλωνα μέμφονται. V. 1420. b) ψευδῆ, τοῦ ᾅδου ἄγγελον: c) ψευδῆ, ἄγγελον. V. 1421. b) τοῦ Ξέρξου, τῷ παγγενεῖ: c) τοῦ Ξέρξου τῷ πολυμίκτῳ [35]). V. 1422. b) ἐκβάλλουσα διπλῆν: c) ***. V. 1423. b) ἡ ἄγρω-στις καὶ κλίνεται ἀγρώστιος: c) δένδρον, ἄγρωστις. V.

34) Videtur legiſſe τευκροτάγου, vel τῶν νεκρῶν.
35) *An legendum παμμίκτῳ?* Thryll.

1424. b) ποταμῶν ξηρανθήσεται: c) ***. V. 1425. b) κεχηνότως τὴν μέλαιναν λέγει χαλεπὴν, ἀντλούντων, ἀρυομένων: c) κεχηνότως, ἀρυομένων, ἀντλούντων. V. 1426. b) —: c) τὸ πύκνωμα, πεμπομένων. V. 1427. b) ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, χώρα περὶ τὴν δύσιν: c) ὁ σκοτασμὸς, καθὰ, ὥσπερ ὁ σκοτισμὸς τῶν Κιμμερίων ἀφανίζων τὸ φῶς, σκότος ποιεῖ. V. 1428. b) τὴν γῆν κατὰ γλῶσσαν: c) τὴν γῆν, ἡλίου. V. 1429. b) Ὁ Ξέρξης, ὀλίγον χρόνον κρατήσας: c) καθὼς ὀλίγον. V. 1430. b) ξηρόν: c) ***. V. 1431. b) μετάσχῃ: c) εἰς τοὐπίσω. V. 1432. b) πύργον ξύλινον, τὴν ἐρημίαν: c) ναῦν. V. 1433. b) σκοτεινήν: c) ψηλαφῶν, ἐρευνῶν. V. 1434. b) ξίφη, ἐκφοβουμένη: c) ***. V. 1435. b) ἆθλοι: c) ἆθλοι, μέσον τούτων. V. 1436. b) —: c) παλαίστρας. V. 1437. b) Δίναισιν, ἐν ταῖς ἀκταῖς δηλονότι τῆς θαλάσσης: c) χαλεπαῖς, μαχομένων. V. 1438. b) ἀντὶ τοῦ πεδίοις ἀπὸ τῆς βοῶν ἀροτριάσεως: c) πεδίοις. V. 1439. b) κατακοιμάσῃ: c) Ἀλέξανδρος καταπαύσῃ πόλεμον. V. 1440. b) —: c) γεννηθείς. V. 1441. b) —: c) —. V. 1442. b) Ἀπὸ Περσέως γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος, ταράξας: c) ἀδελφὸς τῶν Περσῶν, ταράξας. V. 1443. b) τῶν Περσῶν: c) φοβηθέντας, Ἀργεῖοι καὶ Ἀκταῖοι οἱ Ἀθηναῖοι, ἐξόχους. V. 1444. b) κολακεῦσαι τῆς Μακεδονίας, τὸν Ἀλέξανδρον: c) κολακεῦσαι Μακεδονίας. V. 1445. b) : c) παρασχεῖν ἀρχαίας βασιλείας. V. 1446. b) Ἀλεξάνδρῳ: c) γενεὰν συγγενής. V. 1447. b) ὁ Ταρπίνιος μονόμαχος, μάχην: c) Ταρκίνιος, μάχην, πόλεμον. V. 1448. b) εἰς εἰρήνην: c) θαλάσσης, φιλίας, παραγενόμενος. V. 1449. b) πρεσβευτὴς, ἄγγελος: c) τίμιος, λαληθήσεται. V. 1450. b) : c) κουρόων[36] ἐξαίρεται τὰς διὰ δουρὸς κτηθείσας. V. 1451. b) —: c) πολλὰ, ἀθλία, ἀναισθήτους. V. 1452. b) —: c) καταπληκτικάς. V. 1453. b) κινοῦσα, τοῦ στόματος: c) λέγω, μάταιον κινοῦσα στόματος ἦχον. V. 1454. b) ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, ἐχώρισε: c) πληροφορίαν, Ἀπόλ-

36) Forte κουρῶν l. κορῶν.

λων, ἐχώρισε. V. 1455. b) ψεύδεσι, ἐμφράξας: c)***: V. 1456. b) τῶν θείων προῤῥήσεων, φρόνησιν: c) μαντευμάτων πρόμαντιν, πρόῤῥησιν, φρόνησιν. V. 1457. b) ἐπεθύμει: c) κοίτης, ἐπεθύμει. V. 1458. b) ποιήσει: c)***. V. 1459. b) οὐδεμία μηχανή: c) —. V. 1460. b) ἑαυτὴν λέγει τὴν Κασάνδραν ἀφιερωμένην τῷ Ἀπόλλωνι: c) φοιβόληπτον, ἐπαινέσει. V. 1461. b) ὀπισθόρμητος: c) ἔλεγε, ὀπισθόρμητος. V. 1462. b) τοῦ παρθενῶνος: c) ἤρχετο φυλακῆς. V. 1463. b) ἔσχατον: c)***. V. 1464. b) ποταμὸς Κολοφῶνος ἡ Βάκχη, Σιβύλλης, c) Κλάρος ὄρος καὶ πόλις Ἀσίας παρὰ Κολοφῶνος, ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων· Μιμαλὼν ποταμὸς Κολοφῶνος, Σιβύλλης, ὁ ῥήτωρ. V. 1465. b) Νησὼ ἡ μήτηρ τῆς Σιβύλλης: c) Σφήκειον ὄρος Θηβῶν, τῆς Σφιγγὸς σημεῖον. V. 1466. b) τὰ συνεστραμμένα, δυσκόλως: c) διεστραμμένα λέγουσα, κακοφράστως. V. 1467. b) ὁ τρόχις αἰνιγματωδῶς: c) διεστραμμένον λέγων. V. 1468. b) Μαντικῆς: c) τῆς μαντικῆς. V. 1469. b) οἴκου, δόμου: c) λιθίνου, οἰκίας. V. 1470. b) ἀναμετρεῖν: c) λέγειν, ἐρευνᾷν. V. 1471. b) ἀληθῶς, ὀπισθόρμητον: c) ἀληθῶς, ἄγγελον. V. 1472. b) —: c) ὁ θεὸς, κρεῖττον. V. 1473. b) εὐδοκήσειεν, μεγάλως φροντίζει: c) κατασκευάσειεν, φροντίζει. V. 1474. b) Τῶν Τρώων, πολὺ πλῆθος: c) Τρώων, κληρονομίαν.

